

A B B R E V I A T I O N S.

<i>Malli.</i> = म०	=	Mallinàtha	मल्लिनाथ
<i>He.</i> = हे०	=	Hemâdri	हेमाद्रिः
<i>Châ.</i> = चा०	=	Châritravarddhana	चारित्रवर्धन
<i>Su.</i> = सु०	=	Sumativijaya	सुमतिविजय
<i>Va.</i> = व०	=	Vallabha	वल्लभः
<i>Dhar.</i> = ध०	=	Dharmâmeru	धर्ममेरु
<i>Vija.</i> = वि०	=	Vijayaganî	विजयगन्धि
<i>Vijay.</i> = वि०	=	Vijâyânandsevaka	विजयानन्दसेवक
<i>Dinâ.</i> = दि०	=	Dinakaramis'ra	दिनकरामिसरा
<i>A2.</i> = The second	Ms. of the group	A.	
<i>B2.</i> = The second	Ms. of the group	B.	
<i>D2.</i> = The second	Ms. of the group	D.	

PAGE	LINE.	INCORRECT	CORRECT.
120	33	<i>for</i> Vartantu's	Varatantu's
149	11	शखाः	शङ्खाः
159	17	वसन्तीति	वसतीति
182	22	आहि°	वाहि°
183	1	°व्य°	°व्य°
186	19	°द्वा°	°द्वा°
187	25	ocean	ocean
200	18	°दश्यत	°दश्यत
212	30	judgement	judgment
219	26	°ष्ट°	°ष्ट°
"	"	°न्धि°	°न्धी°
238	31	destress	distress
243	17	अहः	अः
"	"	अ	अः
259	1	°न्नव°	°न्नव°
265	24	आम—आम	आम्—आम
266	5	आम	आम्
"	31	षै	षैः
268	8	°त°	°स्त°
"	23	वा°	वा°
"	28	elephants	elephants
274	8	°नी	°नी
281	1	°तमे	°स्तमे
"	32	ifferent	different
288	9	°तो	°त°
289	6	°धा°	°धा°
"	"	°म°	°मे°
297	10		Add कस्तिभः after वक्षाम
"	28	oblations	ablution
308	31	old	the old
314	3	°श्रु°	°श्र°
322	5	°द्र°	°न्द्र°
329	32	his	of his
330	14	°वर्ध°	°वर्ध°
"	35	inspire	inspires
335	4	°सु°	°सू°
340	12	प्रातः—वि	प्रातः—नि
341	2	°मन्द्र°	°मेन्द्र°
355	5	°वणा°	°घवा°
357	1	°या°	°यो°
366	26	wealth	wealth
368	7	भिति	भिति
370	19	°श°	°श°
375	11	इ°	इ°
391	31	Anasūya	Anasūya

PAGE	LINE.	INCORRECT.		CORRECT.
393	34	for	annointed	read anointed
397	9	"	आ ^०	" अ ^०
398	32	"	o	" of
415	10	"	निहत	" निहृत
416	13	"	प्रत्य ^०	" प्रत्य ^०
418	31	"	protentous	" portentous
421	35	"	seperation	" separation
423	29	"	Whipping	" Wiping
"	33	"	fore	" for
419	20	"	निवे ^०	" विने ^०
411	23	"	क्ष	" क्षः
415	34	"	you (two) are	" are you (two)
416	9	"		" After हे० add वां युवामथेऽव्ययमित
				" कृष्णमटः—चा०]
455	5	"	गु ^०	" सु ^०
457	23	"		" After इत्यमरः add [तथा किराते ।
				" “ आशुकान्तमभिसारितवत्या ” । मा-
				" घेऽपि । “ ताः पूर्वसकेतमार्ग ”
				" —हे०]
460	36	"	rs	" as
471	13	"	न्ये	" न्यो
480	19	"	कृत	" कर्त्त
504	8	"	रज ^०	" रज ^०
509	7	"	विजज्ञ	" विजज्ञे
525	11	"	समत्तजनो	" सपत्तजनो

VARIOUS READINGS.

5	19	"	शुशु ^०	"	शुशु ^०
"	20	"	अद्भुत ^०	"	उद्भुत ^०
16	40	"	धृतिनिव ^०	"	धृतिनिवृ ^०
"	41	"	मद्वहन्	"	मुद्वहन्
"	42	"	क	"	कं

PREFACE.

The present edition of Kālidāsa's *Raghuvamśa* is based on a collation of nine MSS., eight of which contain the text of the poem and the commentary of Mallinātha, and the ninth, the text only. These I divide into four groups according as they contain the same or different readings both in the text and the commentary. They are as follows :—

A. Under this group come two Mss. one of which is complete and includes the commentary of Mallinātha here published. It is quite legible and correct. It belongs to my grand-father, Mr. Timannāchārya. It contains 311 leaves and is wanting in 2 leaves of the tenth canto. It is a transcript from a Ms. in the Maṇḍra Library Bijāpore. The other belongs to the late S'ankara S'āstri Dravid. This also is complete, containing 500 palm-tree leaves having on an average 8 lines on each leaf. It does not differ from the first except in a few places where it appears to have been corrected or modified by some one who probably used it. It is a transcript of a Ms. in the Tanjore Palace Library, in the Devanāgarī character. Although neither of these two Mss. bears any date, they appear to be more than 150 years old from the appearance of the worn-out leaves and the faint marks of the ink. These two Mss., therefore, may be said to represent the Karnāṭic text.

B. I have arranged three Mss. under this group, two of which contain the text and the commentary of Mallinātha. One of these is a transcript from a Ms. in the Library of Mr. Govind S'āstri Nirantara of Nassick. It is wanting in the first two leaves, being otherwise complete. It is a very legible, pretty correct, and considerably old copy, though it gives no date of its production. It contains 320 leaves. Another Ms. belongs to a learned S'āstri whose name is omitted at his express desire. This, too, is a most invaluable manuscript. The pages of this Ms. are not continuous, each canto having a separate paging. These two Mss. appear to have been transcripts of each other and to have a common source. The third and the most authentic Ms., containing the text only, was lent to me, after the first seven cantos had been printed off, by Mr. Bal Gangādhara Tilak, B. A. L. L. B. to whom it belongs. It is about 500 years old and has the following colophon :—

श्रीविक्रमार्कनरेन्द्रसंवत् १४४४ वर्षे राजाधिराजश्रीफरोजसाहि राज्ये अश्विनसुदि विजयदश-
म्यां सोमश्रवणे ६० श्रीयशःकलशोपाध्याय्यैरूपकेशीयगच्छगगनांगणमण्डनदिनकरश्रीसिद्धसूरशिष्य वा०
राजहंसमिश्रतत्प्रधानवाचंमशिरामणेः सं० लक्ष्मीचन्द्रमुनेर्भणनाय रघुमहाकाव्यं मुदा लिखिकर्मचक्रे ।
आचन्द्रार्कं नैयातुस्तत् । सर्गाष्टावनन्तरं शेषाः सर्गा गुणापिण्डतमतिरत्नपठनार्थम् ।

As all these three Mss. agree in their readings, they are classed under the same group B.

C. This group contains two Mss. both having the commentary of Mallinātha. One of them was procured for me by Mr. Shridhar S'āstri Limaye from a Jaina S'rāvaka. It contains 276 leaves of thick, white paper having 12 lines on each page. The writing is extremely careful except on eight pages which appear to be of a later hand. The other belongs to Mr. Shridhar S'āstri Limaye himself, containing 266 leaves with 14 lines on each page, and having a separate pagination for each canto. The text and the commentary in this Ms. do not appear to have been written at one and the same time, because some readings in the one differ from those in the other, and on the margin some of the readings have been purposely changed or modified by a later hand. Neither of them bears any date. Mr. Limaye says that this last one was procured from a Guzarāthi Brāhmaṇa. These two Mss. therefore, may be said to represent the Guzarāthi text.

D. Under this group come two Mss. with the commentary of Mallinātha, one of which is a very correct and legible one. It contains 259 leaves and gives 18 cantos, but wants the second and the last two leaves. It was lent to me by Mr. Vishvanātha S'āstri of Malegaum. It is a copy of one in the Library of Mr. Hatti S'āstri of Indore, which was copied down at Benares in the Samvat year of 1827, as given on its colophon. The other Ms. was procured for me by Mr. Narasimha S'āstri. It is a very incorrect and rather illegible copy; it contains, however, all the 19 cantos with the commentary of Mallinātha. Its colophon has the Samvat year 1793. This also is a representative of the Benares text, since it is a transcript of a Ms., in the Library of the late lamented Bal S'āstri Rānade.

Besides these nine Mss. which have been regularly collated in preparing the present edition, I have also consulted two lithograph editions available here, the Calcutta edition of 1832, Prof. Kālicharana's edition, as well as Prof. Kailās Chandra's edition, and lastly Rao Bahadur S'ankar P. Pandit's edition. All these printed editions, except the last, have probably one and the same source. I have not, therefore, thought it necessary to use them except for occasional reference in ascertaining unintelligible letters either in the text or Mallinātha's commentary.

The relation of Mallinātha to other commentators on the Raghuvamśa:—

Mallinātha is the most popular and well known commentator on this poem. He has named his commentary Sanjivini 're-inspiring with life' since, as he says, he composed it for the purpose of "re-inspiring with life the speech of Kālidāsa that was fainting under the trance produced by the poison of bad commentaries". This statement shows that he knew almost all the commentaries that preceded his own. He actually names two older commentators, Dakṣhināvarta and Nātha, and refers to some by the pronoun केचित् or कश्चित्. I have found on comparing his commentary with those of Hemādri, Chāritravarddhana, Vallabha, Sumativijaya and a few others, that so many commentaries were at his command and he often consulted and made use of them while writing his own. It will be seen that he actually borrows

his explanations and authorities from some of them in almost every point that can not be settled without discussion. Instances of this fact will be observed in the same critical remarks, the same quotations, the same refutations of the former commentators, the same grammatical disquisitions &c. &c. being found in Mallinātha's commentary as in those of Hemādri and Chāritravarddhana.* They are identical even to the letter. As one instance of this fact I may refer to the synonym for the ब्राह्ममुहूर्त in stanza 36 Canto V, where Mallinātha only gives अभिजित् for ब्राह्ममुहूर्त, whereas Hemādri gives five or six quotations in support of his explanation and none other of the commentators seem to have noticed अभिजित् as a correct equivalent for the ब्राह्ममुहूर्त; and it appears that Mallinātha repeated this on the authority of Hemādri. And as another instance I refer to the remarks on the sentiments of the royal suitors of Indumati in Canto VI. These remarks are literally the same in Hemādri and Mallinātha and are found only in *their* commentaries among the nine in my possession. What other conclusion can be drawn from this than that the latter must have borrowed them from the former? I do not, therefore, doubt that the one was based on the other. Coincidences of this sort cannot be accidental, and they are so numerous that they may be found on almost every page. That Hemādri lived earlier than Mallinātha is proved beyond the shadow of a doubt. That Mallinātha is the latest commentator on Raghuvamśa is equally indubitable. I, therefore, conclude my remarks on this point by observing that this last learned commentator wrote his commentary with a view to improve upon the older commentators by way of polishing their style, curtailing their unnecessarily long observations and citations of authorities, and correcting them where he thought necessary.

The commentaries :—In preparing the commentary for the present edition I have, of course, preserved Mallinātha's as the most popular, having compared eight others which are as follows :—

1. The Darpana of Hemādri, 2. the S'is'ulitai-hini of Chāritravarddhana, 3. the Raghupanjikā of Vallabha, 4. the Sngamānvyaprabodhikā of Pandit Sumativijaya, 5. the Raghu-tikā of Dharmameru, 6. the Subodhikā of Pandit S'ri Vijayaganī, 7. the Raghuvamśa-Sūtravṛtti of Pandit Vijayanand Sevaka, and 8. the Subodhini of Pandit Dinakara Miśra, of these the Raghu Tikā of Dharmameru was procured for me by the late S'ankara S'āstri Diavida, and the Raghuvamśasūtravṛtti of Pandit Vijayaganī was lent me from a Guzarathi Brahmana by Mr. Limaye. The rest belong to the Deccan College Library which were kindly lent to me by the learned Professor Rāmakrishna Gopāla Bhāṇḍārakara.

As to the commentary of Mallinātha, I have already given a full account of Mss. containing it in the beginning of this critical notice. As a rule, Mallinātha, Hemādri and Chāritravarddhana have attempted to give satisfactory explanations and held long discussions in some places upon the dubious points pertaining to different S'āstras such as Grammar, Alankāra, Jyotish, Nyāya, Vedānta &c. But the commentary of Hemādri excels by far all the others both in point of

* See VII. 57. X. 35. 41. XII. 88. XV. 69. XVII. 65. XVIII. 38. and also VI. 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. 37, 38, 43, 45, 48, 55; VII. 7, 22; XIII. 10. 52; XIX. 9, 12, 16, 25, 29, 32, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 44, and 51; and many more may be added to the list. See also the various readings Canto V. 67.

scholarship and judgment. But excepting Hemādri neither of the other two notices the genuine merit of the author as a poet ; namely his masterly command over the language, the fertility of his imagination, the harmonious flow of his expressions, his excellence in tenderness and delicacy, his highly poetic description, his admirable versatility, the vastness and profundity of his learning, his manner of interweaving in poetry impressive universal truth couched in the happiest expressions which are peculiarly his own and above all that poetic charm which exercises an almost magic influence upon the reader's mind; all which have combined to raise Kālidāsa to the highest pinnacle of glory. Hemādri's commentary abounds in quotations from lexicons, from S'rutis and Smṛtis, from numerous Purāṇas, Āgamas and Akhyāyikas. It exhibits the commentator's preeminent acquaintance with the history of the family of the Rāghus. The style is easy and the expressions are peculiarly his own. As to his personal account which may be expected on the colophon of the commentary, I could not give it as the colophon of the Ms. with me is lost. He was the son of Bhatta Is'varasūri ; beyond this little of him is known as yet except that he lived before Mallinātha and that he knew the Marāṭhi language. He names Dakṣiṇāvarta and Vallabha, and must be referring to Chāritravarddhana and sometimes to Sumatīyaya under the title of अन्यः कश्चिद् &c. Wherever he does not agree with them, he gives argumentative refutations, in which he appears to be decidedly superior to his opponents. His scholarly penetration into the poets meaning is unrivalled, and it was hence that Mallinātha has followed him closely in numerous places ; but it is curious to note that Mallinātha, although he literally imitates him, nowhere gives his name or at least indicates that those expressions are not his own. The remark is true also in his imitations of Chāritravarddhana.

Next to the commentary of Hemādri stands that of Chāritravarddhana. He deserves to be ranked with Hemādri, being equally profuse in his explanations. His language, however, is more learned and idiomatic. He also gives abundant quotations from a number of works. The colophon on his commentry runs thus :—

इति श्रीमालान्वयमाधुश्रीशालिगतनुजमाधुश्रीअष्टकमलसमर्थितखरतगच्छयिध्रीजिनप्रभाचार्यम-
तानधुशेनरवेषसरस्वतीवाचनाचार्यश्रीचित्रवद्धनविगचितायां शिशुहृतेषिण्यां राघवीयटीकायामेकोनविंशति-
तमः सर्गः । “ वशे श्रीजिनवल्गमस्य सुगुणे. सिद्धान्तशास्त्रार्थविदग्धि (?) छप्रतिवादि कुञ्जघटाकण्ठी-
रवः सूत्रिराट् । नानाभव्यमुभव्यकाव्यरचनाकाव्यो विभाव्यामलप्रज्ञो विज्ञनतो जिनेश्वर इति प्रौढप्रतापोऽ-
भवत् ” । “ शिष्यस्तदीयोऽजानि जन्तुजातहितार्थमपादनकल्पवृक्षः । विपक्षवादिष्वपि पञ्चवक्त्रः सूत्रेश्व-
रोजीजिनसिंहसूरिः । “ तत्पटपूर्वाद्रिमहत्सर्गदिमजिनप्रभाः सूरिगुन्दरोभूत् । वाग्देवताया रशनां यदीयामास्था-
नपठं जगदुर्ध्वेन्द्राः । “ तस्मिन् जिनदेवसूरिः स्वेदमुखीतजितखिदशसूरिः । निरुपमस × × भूरिः सूरिवरः
समजनिष्ठ जयी । तदनुजिनमेरुसूरिर्द्वैर्द्विभक्तपातको निरातङ्कः । समजनि रजनीवल्गभवदो मदनोर्गो
तार्क्षः ” । “ गुणगणमणिसिन्धुर्भुव्यलोकेकैकवन्धुविकिरितकुमतीघः प्रीणितोशेषसंघः । जिनमतकृतरक्षस्तजि-
तारातिपक्षोऽजानि जिनाहृतसूरिः त्यक्तानिःशेषभूरिः ” । “ जिनसर्वसूरिरभवत्पट्टे × × —धृतप्रबलमोहः । स-
ज्जनपेकजराजीविकासभास्वानमहोजस्कः ” । “ तस्य जिनचन्द्रसूरिः शिष्यो दक्षः कलावतां पक्षः । कमली-
कृताखिलजनोऽपकागसारः सदाचारः ” । “ सूरिजिनसमुद्राख्यः तस्य जज्ञे महामतिः । अन्तिपत्सुकृता सा-
धुनुन्दो (?) भोजनभोमणिः ” । “ जिनतिलकसूरिः स्याद्विजयीया (?) दशेषगुणकलितः । श्रीवीरनाथ-
शासनसरसीरुहभास्करः श्रीमान् ” । “ तत्पटपूर्वाचलमौलितुङ्गः विपक्षवादिद्विपञ्चवक्त्रः । जीयात्सदासौ जिन-

राजशीरिः सत्पक्षयुक्तो जिनधर्मरक्षः ” । “ जिनहितसुरेः शिष्यो बभूवभूमिशवन्दिताङ्घ्रियुगः । कल्याणरा-
जनामोपाध्यायस्तरिणशास्त्रादिभ्यः ” । “ तच्छिष्यप्रतिपक्षदुर्धर्महावादीमपञ्चानने । नानानाटक-
-गिरिः साहित्यरत्नाकरः । न्यायाभोजविकाशवासगमणिर्वेद्वेति (?) जाग्रत्प्रभे । वेदान्तोपाविषाण-
पण्णधषणोलकारिचूडामणिः ” । “ श्रीवीरशासनसंगरोहवासंगेशः । सद्धर्मकर्मकुमुदाकरपूर्णमेन्दुः । वाक्स्प-
तिप्रतिमधोनिर्वेषवाणिः चरित्रवर्द्धनमुनिर्विजयी जगत्या ” । श्रीमद्विवाचनावयैः कृतं चरित्रवर्द्धनैः ग्रन्थस-
ख्याविवरणे राघवेष्टसहस्रिकी ” । ग्रन्था. १०००० ॥ यादृशं पुस्तके दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया । यदि
शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते । सवत् १६८७ वर्षे कार्तिकमुदि पञ्चमी ।

From this it appears that Chāritravarddhana's reputation as a profound scholar was very great among the Jaina Pandits of classical Sanskrit literature.

Next to this must be ranked the Sanjivini. I have already made several observations regarding the composition of this commentary. Now regarding the commentator himself, I must observe that he is in some respects inferior to Hemādri ; for in the first place it is probable that Mallinātha may have designed a condensation of the older commentaries ; in which he has not entirely succeeded since it has led him to omit much valuable information obtainable from them. Secondly he has professed to follow Dakṣiṇāvarta and Nātha. Now Hemādri and Chāritravarddhana also appear to have consulted Dakṣiṇāvarta ; admitting, therefore, that the commentaries of Dakṣiṇāvarta and Nātha had been popular before these three commentaries were written, we may conclude that they were intended as improvements upon the older ones. And the improvements made by Mallinātha in his commentary, though perhaps more striking, are not so many, as he sometimes sacrifices even necessary information to conciseness, while Hemādri never fails to add it although he might seem to go beyond the mark.

No doubt, faithful adherence to succinctness helps the memory of young students into whose hands Mallinātha's commentary is certainly very adequately placed ; but it is not calculated to encourage habits of thinking which are so useful to advanced students. This last point is attainable with Hemādri's help who attempts not so much at supplying the explanation to ordinary readers as at satisfying the curiosity of a scrutiniser. These remarks with the observations which I have made on the second point of this critical notice will enable the reader to form the conclusion regarding the most popular commentator on Raghuvamśa which I have formed.

Then come the commentaries of Vallabha and Pandit Sumativijaya, the Raghupanjika and the Sugamānvaya-prabodhikā the former has आनन्ददेशयनिवृद्धभेदविवर्तितायामुपनिषत्काम् &c as the colophon at the end of each canto. And the latter has at its end the following :—

“ श्रीमन्नन्दिजयख्यानां पाठकानामभूधरः शिष्यः पुण्यकुमारोतेनामा स पुण्यवारिधिः । तस्याभवाद्दि-
नेयाश्चराजसागरस्तुवाचकः । स जिनोक्तक्रियायुक्तः वैगय्यसरंजितः । शिष्यमुख्यस्तु तेषां तु हेमधर्मा सदा-
ह्वयः । शिष्टदिष्टः गुणाभिष्टः भूस्साधुर्महातले । संप्रतं तद्विनेयाश्च जीयास्तुधीर्नाश्वरं पाठको वादेवृन्देन्द्रः
श्रीमद्विनयभैरवः ” । सुमतिविजयेनेयं लिखिता सुगमान्वया वृत्तिर्षालावबोधार्थं तेषां शिष्येण धीमता । विरु-

माख्ये पुरे रम्येऽभीष्टदेवप्रसादतः रघुकाव्यस्य टीकेयं कृता पूर्णा मया शुभा । निर्विग्रहरसशशिसंवत्सरे
फाल्गुनसितैकादश्यां सपूर्णा (संवत् १६९०) । “ सत्येन धार्यते बृध्वी सूर्यस्तपति सत्यतः सत्येन वायवो
वान्ति सर्वे सत्यं प्रतिष्ठितं । यत्सत्यं त्रिषु लोकेषु इन्द्रे वैश्रवणे यमे ब्रह्मवादिषु यत्सत्यं तत्सत्यमिह दृश्यते ।
शुभाशुभानि कार्याणि विचार्य कार्यादादिनि याथातथ्येन मे ब्रूहि रघुवंशे सरस्वति ।

These commentaries do not abound in quotations ; some few verses from the Smritis, the Nitis and some other works with a few quotations from lexicons especially the अभिप्रायचिन्तामणिः are all they generally give. They are both “कथंभूतिनी” commentaries and appear to be closely allied to each other. It is probable that the Raghupanjikā was the base of the other and that their authors were contemporaries.

The remaining four are less important as those of Dharmamamu, Vijayananda-sevaka and Vijayagami are incomplete and that of Dinakara only a paraphrase of Chāritravarddhana (see Rao Bahadur S. P. Pandit's preface to his edition page 8).

II

The poem of Raghuvams'a is the first text-book read all over India by those who begin the study of Sanskrit, whether privately or at school. It is often one of the Sanskrit books appointed for the P. E. and F. A. Examinations. Hence a critical edition of the poem has long been a desideratum.

I have, therefore, tried to make this edition as useful as possible to students of schools and colleges as well as the general reader.

From my experience as a teacher of Sanskrit for a period extending over the last ten years first in my private classes and afterwards in the New English School, I have found that Mallinātha's commentary though a valuable assistance to young students requires, in some places, explanations more clear and lucid in order that ordinary students may understand them. A thorough knowledge of Sanskrit requires a deep study continued for years together, with undivided attention. But, as the time at the disposal of the students is very limited, they are most in want of such help, as explanations, notes on historical points, on Alankāras, on obscure metres and a literal translation, can afford. In order to supply this want I have greatly enlarged Mallinātha's commentary by inserting in it copious extracts elucidating the text from eight other commentaries, and have added a literal English translation. These extracts I have enclosed in rectangular brackets. I have also given, in round brackets, copious explanatory notes in Sanskrit on all points that have escaped the notice of the commentators. I have endeavoured to give the literal meaning of the text without mixing up Oriental and Western ideas in order to make them agreeable to the taste of Englishmen. This mode of translation has been adopted by Mr. Pickford in his admirable translation of the Mahāvira Charitra, and ably defended by him in his learned preface to that work. I fully concur with him in the opinion that it is ridiculously absurd to expect idiomatic English in a version of a Sanskrit poem. He says “ We often find a compound word in Sanskrit which cannot be rendered into English except by a

long and intricate sentence with a dependent relative clause for each epithet and allusion. Moreover the frequent digressions and sudden transitions of Sanskrit compositions clearly mark them as alien from the thought and language of modern Europe. The canons which are with perfect fairness applied to modern versions of classical authors, are inadmissible with regard to translations from the Sanskrit."

We must not therefore be surprised if such phrases as the "lotus-like face," "the moon-faced damsel", "limbs cool like a lump of snow", "feet of my sire", "not seeing purifying progeny", "the hot-water from her eyes", &c. excite the smiles of Englishmen unacquainted with Sanskrit. In fact I have attempted to translate the poem as literally as the English language could allow me to do, the translation being originally intended for young students learning Sanskrit under me. There are already two translations, of this 'history of solar princes' in English in which the rendering is happy so far as English is concerned, but I venture to say that they do not, in many places, do justice to the sentiments and beautiful pathos and expressions in which the poem, like all other poems of Kālidāsa, abounds. The results of the labours of European Scholars to reveal the beauties of oriental poetic and dramatic literature, are to a certain extent, marred by the fact that they try to adorn the Hindu beauty with a foreign garb worn exactly after a foreign fashion. While in my endeavour to decorate the Aryan beauty although necessity has compelled me to invest her with a foreign dress I have retained but little of the foreign fashion, thereby enabling the beholder to realize her genuine charms. In the translation of Raghuvamśa, therefore, that I present to the learned public, I have attempted to preserve the sense of the Sanskrit expressions without sacrificing it to the beauty of English phraseology. How far I have succeeded in this attempt I leave it to the public to decide.

This translation will, I trust, enable a student who has completed his fifth standard in a school course, to make out the text without the aid of a teacher, if he tries to understand the commentary enlarged and elucidated by my Sanskrit notes.

It now simply remains for me to do the agreeable duty of acknowledging my obligations to those who have helped me in one form or another, in preparing the present edition. Foremost among them stand Mr. Anundoram Boroobh, the author of Nānārthsangraha and Rao Babadur S. P. Pandit, whose valuable works I have frequently consulted. I have also frequently referred to the admirable edition of Prof. Kailāśachandra Datta and Prof. Kālicharāna Banerjea, for which my sincere thanks are due to them. I have also to thank sincerely Rāmakrishna Gopālā Bhāṇḍārakara, M. A., Prof. of Oriental languages, Deccan College, Poona, who was kind enough to lend me his valuable assistance in the solution of certain knotty stanzas which I referred to him. And lastly my heart-felt thanks are specially due to four of my sincere friends (whose names are omitted here at their express desire), who with wonderful energy assisted me in revising the translation. My acknowledgments are also due to our profound grammarian Mr. Narayan S'āstri Godbole, whose assistance also proved very valuable.

In conclusion, I trust that the Raghuvamśa as here presented to the

public will be useful, not only to those, for whose use it is chiefly intended, but to the general Sanskrit-reading public also. No one is more conscious than myself of the short-comings and defects of the work, but a sense of duty to my country men, to the younger generation and above all to Kálidāsa, the immortal bard of Sanskrit literature, the idol of the shrine of the heart of every Hindu and worshipped with no less fervour and devotion by the Sanskrit knowing public in all parts of the globe, that literary hero of this land of the Aryas, the flood of whose glory overflows this sublunary world with a bright refulgence, whose fame the olden times sang—the present sing—and the future shall ever sing—a sense of duty, I say, to such a jewel of the mine of Indian poets has irresistibly prompted me to undertake this arduous task, and the inward prompting of my soul was so powerful that it rendered me blind to the difficulties which I had to surmount but which I have at last only partially surmounted. I shall therefore be very happy to receive any suggestions or corrections that readers may have to make and shall be but too willing to adopt them in a second edition. With these prefatory remarks I leave the book to the indulgent judgment of the learned public.

POONA, }
25th May, 1885. }

G. R. N.

॥ श्रीः ॥

॥ रघुवंशम् ॥

। संजीविन्या समेतम् ।

। प्रथमः सर्गः ।

मातापितृभ्यां जगतो नमो वामार्थजानये ।

सद्यो दक्षिणदक्षपातसंकुचद्वामदृष्टये ॥

अन्तरायतिमिरोपशान्तये शान्तपावनमचिन्त्यवैभवम् ।

तं नरं वपुषि कुञ्जरं मुखे मन्महे किमपि तुन्दिलं महः ॥

शरणं करवाणि शर्मदं ते चरणं वाणि चराचरोपजीव्यम्

करुणामसृणैः कटाक्षपातैः कुरु मामम्ब कृतार्थमार्थवाहम्

वार्णो काणभुजीमजीगणदवाशासीच्च वैयासिकी-

मन्तस्तन्त्रमरंस्त पन्नगगवीगुम्फेषु चाजागरीत् ।

वाचामाकलयद्रहस्यमखिलं यश्चाक्षिपादस्फुरां

लोकेऽभूद्यदुपज्ञमेव विदुषां सौजन्यजन्यं यशः ॥

मल्लिनाथकविः सोऽयं मन्दात्मानुजिघृक्षया ।

व्याचष्टे कालिदासीयं काव्यत्रयमनाकुलम् ॥

कालिदासगिरां सारं कालिदासः सरस्वती ।

चतुर्मुखोऽथवा साक्षाद्विदुर्नान्ये तु मादृशाः ॥

तथापि दक्षिणावर्तनाथाद्यैः क्षुण्णवर्त्मसु ।

वयं च कालिदासोक्तिष्ववकाशं लभेमाहि ॥

भारती कालिदासस्य दुर्व्याख्याविषमूळिता ।

एषा संजीविनी टीका तामद्योज्जीवयिष्यति

इहान्वयमुखेनैव सर्वं व्याख्यायते मया ।

नामूलं लिख्यते किञ्चिन्नानपेक्षितमुच्यते ॥

**वागर्थाविव सम्पृक्तौ वागर्थप्रतिपत्तये ।
जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीपरमेश्वरौ ॥१॥**

इह खलु सकलकविशिरोमणिः कालिदासः “ काव्यं यशसेऽर्थकृते व्यवहारविदे शिवेतरक्षतये । सद्यः परनिर्वृतये कान्तासंमिततयोपदेशयुजे ” इत्याद्यालंकारिकवचनप्रामाण्यात्काव्यस्यानेकश्रेयःसाधनताम् “ काव्यालापांश्च वर्जयेत् ” इत्यस्य निषेधशास्त्रस्यासत्काव्यविषयतां च पश्यन्रघुवंशाख्यं महाकाव्यं चिकीर्षुश्चिकीर्षितार्थाविघ्नपरिसमाप्तिसंप्रदायाविच्छेदलक्षणफलसाधनभूतविशिष्टदेवतानमस्कारस्य शिष्टाचारपरिप्राप्तत्वात् “ आशीर्नमस्क्रिया वस्तुनिर्देशो वापि तन्मुखम् ” इत्याशीर्वादाद्यन्यतमस्य प्रबन्धमुखलक्षणत्वात्काव्यनिर्माणस्य विशिष्टशब्दार्थप्रतिपत्तिमूलकत्वेन विशिष्टशब्दार्थयोश्च “ शब्दजातमशेषं तु धत्ते शर्वस्य वल्लभा । अर्थरूपं यदाखिलं धत्ते मुग्धेन्दुशेखरः ” इति वायुपुराणसंहितावचनबलेन पार्वतीपरमेश्वरायत्तत्त्वदर्शनात्तत्प्रतिपत्तिसया तावेवाभिवादयते ।

(१.) वागर्थाविवेत्येकं पदम् । इवन सह नित्यसमासो विभक्त्यलोपश्च पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं चेति वक्तव्यम् । एवमन्यत्रापि द्रष्टव्यम् । वागर्थाविव शब्दार्थाविव सम्पृक्तौ । नित्यसंबन्धावित्यर्थः । नित्यसंबन्धयोरुपमानत्वेनोपादानात् । “ नित्यः शब्दार्थसंबन्धः ” इति मीमांसकाः । जगतो लोकस्य पितरौ । माता च पिता च पितरौ । “ पिता मात्रा ” इति द्वन्द्वैकशेषः । माता-पितरौ पितरौ मातरपितरौ प्रसूजनयितातौ ” इत्यमरः । एतेन शर्वशिवयोः सर्वजगज्जनकतया वैशिष्ट्यमिष्टार्थप्रदानशक्तिः परमकारुणिकत्वं च सूच्यते । पर्वतस्यापत्यं स्त्री पार्वती । “ तस्यापत्यम् ” इत्यण् । “ टिड्ढाणञ् ” इत्यादिना ङीप् । पार्वती च परमेश्वरश्च पार्वतीपरमेश्वरौ । [अपरेत्वन्यथा व्याचक्षते । पार्वतीं पातीति पार्वतीपो रुद्रः । लक्ष्मीः पद्मा रमाया मा इति हैमः कोषः । रमायाः लक्ष्म्याः ईश्वरः रमेश्वरः । यद्वा । पार्वतीं पिपतीति पार्वतीपरः शिवः । पृषालनपूरणयोः इति धातुत्वात् । माया लक्ष्म्या ईश्वरो मेश्वरो हरिस्तौ वन्दे इत्यस्मिन् पक्षे वागर्थाविवेत्युपमाया भिन्नलिङ्गत्वं न दोषाय । न लिङ्गवचने भिन्नः इत्यादि चा०] परमशब्दः सर्वोत्तमत्वद्योतनार्थः । मातुरभ्यर्हितत्वादल्पाक्षरत्वाच्च पार्वतीशब्दस्य पूर्वनिपातः । वागर्थप्रतिपत्तये शब्दार्थयोः सम्यग्ज्ञानार्थं वन्देऽभिवादये । अत्रोपमालंकारः स्फुट एव । तथोक्तम् — “ स्वतःसिद्धेन भिन्नेन संपन्नेन च धर्मतः । साम्यमन्येन वर्ण्यस्य वाच्यं चेदेकगोपमा ” इति । प्रायिकश्चोपमालंकारः कालिदासोक्तकाव्यादौ । भूदेवताकस्य सर्वगुरोर्मगणस्य प्रयोगाच्छुभलाभः सूच्यते । तदुक्तम् — “ शुभदो मो भूमिमयः ” इति । वकारस्यामृतबीजत्वात्प्रचयगमनादिसिद्धिः । संप्रति कविः स्वाहंकारं परिहरति “ क सूर्य— ” इत्यादिश्लोकद्वयेन—

(1.) I salute (invoke) the parents of the universe, Pārvatī and Parames'vara, who are in constant relation (with each other) like words and their signification for the sake of acquiring (for obtaining) a right understanding (the sound knowledge) of words and their meanings (ideas).

क्व सूर्यप्रभवो वंशः क्व चाल्पविषया मतिः ।
 तितीर्षुर्दुस्तरं मोहादुडुपेनास्मि सागरम् ॥ २ ॥
 मन्दः कविशः प्रार्थी गमिष्याम्युपहास्यताम् ।
 प्रांशुलभ्ये फले लोभादुद्धाहुरिव वामनः ॥ ३ ॥
 अथवा कृतवाग्द्वारे वंशेऽस्मिन्पूर्वसूरिभिः ।
 मणौ वज्रसमुत्कीर्णे सृत्रस्येवास्ति मे गतिः ॥ ४ ॥

(२.) प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः कारणम् । “ऋदोरप्” “अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्” इति साधुः । सूर्यः प्रभवो यस्य स सूर्यप्रभवो वंशः क्व । अल्पो विषयो ज्ञेयोऽर्थो [ग्राह्यभागः चा०] यस्याः सा मे मतिः प्रज्ञा च क्व [कश्चिद्दो महदन्तरे सु०] । द्वौ कश्चिद्दो महदन्तरं सूचयतः । सूर्यवंशमाकलयितुं न शक्नोमीत्यर्थः । तथा च तद्विषयप्रबन्धनिरूपणं तु दूरापास्तमिति भावः । तथाहि । दुस्तरं तरितुमशक्यम् । “ईषदुःसुषु—” इत्यादिना खलप्रत्ययः । सागरं मोहादज्ञानादुडुपेन (तृणादिनिर्मितेन) ण्वेन । “उडुपं तु ण्वः कोलः” इत्यमरः । अथवा चर्मावनद्धेन पानपात्रेण । “चर्मावनद्धमुदुपं ण्वः काष्ठं करण्डवत्” इति सज्जनः । तितीर्षुस्तरतीतुमिच्छुरास्मि भवामि । तरतेः सन्नन्तादुप्रत्ययः । अल्पसाधनैर्गधिकारम्भो न सुकर इति भावः । इदं च वंशोत्कर्षकथनं स्वप्रबन्धमहत्त्वार्थमेव । तदुक्तम्—“प्रतिपाद्यमहिम्ना च प्रबन्धो हि महत्तरः” इति ।

(३.) किं च मन्दो मूढः । “मूढाल्पापटुनिर्भाग्या मन्दाः स्युः” इत्यमरः । तथापि कविशः—प्रार्थी । कवीनां [वाल्मीकिप्रभृतीनां चा०] यशः काव्यनिर्माणेन जातं तत्प्रार्थनाशीलोऽहं प्रांशुनोन्नतपुरुषेण लभ्ये प्राप्ये फले फलविषये लोभादुद्धाहुरिव वामनः खर्व इव । “खर्वो नृस्वश्च वामनः” इत्यमरः । उपहास्यतामुपहासविषयताम् । “ऋहलोर्ण्यत्” इति ण्यत्प्रत्ययः । गमिष्यामि प्राप्स्यामि (अहो मे मौख्यं यन्मन्दोऽपि वक्ष्यवचसां कवीनां यशः प्रेम्सुरहमुपहासास्पदं गमिष्यामीत्यात्मनि शङ्कितः) । मन्दश्चेत्तर्हि त्यज्यतामयमुद्योग इत्यत आह—

(४.) अथवा पक्षान्तरे पूर्वैः सूरिभिः कविभिर्वाल्मीकादिभिः कृतवाग्द्वारे कृतं रामायणादि-

(2.) Where is the race sprung from the sun (the race of which the sun is the cause) ? and where my scanty powers of mind (intellect) ? Actuated by my folly I wish to get across the ocean, though difficult to be passed over, by means of a small raft (a boat)

(3.) Stupid (incompetent) as I am, I should make myself the butt of ridicule (incur ridicule) were I to seek the fame of a poet (were I to become a candidate for the fame of a poet), like a dwarf who would be laughed at in greedily stretching up his hands to get the fruit that is accessible (only) to a tall person (obtainable by a tall man).

(4.) Or perhaps, when the ancient poets have already effected an entrance

सोऽहमाजन्मशुद्धानामाफलोदयकर्मणाम् ।

आसमुद्रक्षितिशानामानाकरथवर्त्मनाम् ॥ ५ ॥

यथाविधिहुताग्नीनां यथाकामार्चितार्थिनाम् ।

यथापराधदण्डानां यथाकालप्रबोधनाम् ॥ ६ ॥

प्रबन्धरूपा या वाक्सैव द्वारं प्रवेशो यस्य तस्मिन् । अस्मिन्सूर्यप्रभवे वंशे कुले । जन्मनैकलक्षणः संतानो वंशः । वज्रेण मणिवेधकसूचीविशेषेण । “ वज्रं त्वस्त्री कुलिशशस्त्रयोः । मणिवेधे रत्नभेदे ” इति केशवः । समुत्कीर्णे विद्धे मणौ रत्ने सूत्रस्येव मे मम गतिः संचारोऽस्ति । वर्णनीये रघुवंशे मम वाक्प्रसरोऽस्तीत्यर्थः । एवं रघुवंशे लब्धप्रवेशस्तद्दर्शनां प्रतिजानानः “ सोऽहम् ” इत्यादिभिः पञ्चभिः श्लोकैः कुलकेनाह—

(५.) सोऽहम् । “ रघूणामन्वयं वक्ष्ये ” इत्युत्तरेण संबन्धः । किंविधानां रघूणामित्यत्रोत्तराणि विशेषणानि योज्यानि । आ जन्मनः । जन्मारभ्येत्यर्थः । “ आङ्गुर्यादाभिविध्योः ” इत्यव्ययीभावः । शुद्धानाम् । मुप्पुपेति समासः । एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् । आजन्मशुद्धानाम् । निषेकादिसर्वसंस्कारसंपन्नानामित्यर्थः । आफलोदयमा फलसिद्धेः कर्म येषां ते तथोक्तास्तेषाम् । प्रारब्धान्तगामिनामित्यर्थः । आसमुद्रं क्षितेशानाम् । सार्वभौमाणामित्यर्थः । आनाकं रथवर्त्म येषां तेषाम् । इन्द्रसहचारिणामित्यर्थः । अत्र सर्वत्राडोऽभिविध्यर्थत्वं द्रष्टव्यम् । अन्यथा मर्यादार्थत्वे जन्मादिषु शुद्धचभावप्रसङ्गात् ।

(६.) विधिमनतिक्रम्य यथाविधि । “ यथासादृश्ये ” इत्यव्ययीभावः । तथा हुतशब्देन मुप्पुपेति समासः । एवं “ यथाकामार्चित— ” इत्यादीनामपि द्रष्टव्यम् । यथाविधि हुता अग्नयो यैस्तेषाम् । यथाकाममभिलाषमनतिक्रम्यार्चितार्थिनाम् । यथापराधमपराधमनतिक्रम्य दण्डो येषां तेषाम् । यथाकालं कालमनतिक्रम्य प्रबोधिनां प्रबोधनशीलानाम् । चतुर्भिर्विशेषणैर्देवतायजनार्थिसत्कारदण्डधरत्वप्रजापालनसमयजागरूकत्वादीनि विवक्षितानि ।

into this dynasty by their poetic composition (prepared a door of description by poets of yore) I may have an access to it like a thread in a pearl bored through by means of a diamond-pin.

(5.) Such a one as I, therefore, proceed to describe the Raghus, who were pure from the very time of their birth, who persevered in action until it bore its fruit (who carried on their undertakings until they got success), who ruled the earth up to the ocean and whose chariots ran unhindered up to the gates of Svarga (whose chariot-track was up to heaven).

(6.) Who kept the sacrificial fires as enjoined by the rites, who satisfied all the desires of their supplicants (honoured supplicants by gifts according to their desires), who punished the offenders in proportion to their guilt, and who were roused into action at the proper time (being awake at the proper time.)

त्यागाय संभृतार्थानां सत्याय मितभाषिणाम् ।

यशसे विजिगीषूणां प्रजायै गृहमेधिनाम् ॥ ७ ॥

शैशवेऽभ्यस्तविद्यानां यौवने विषयैषिणाम् ।

वार्द्धके मुनिवृत्तीनां योगेनान्ते तनुत्यजाम् ॥ ८ ॥

(७.) त्यागाय । सत्पात्रे विनियोगस्त्यागः । तस्मै । “ त्यागो विहापनं दानम् ” इत्यमरः । संभृतार्थानां संचितधनानाम् । न तु दुर्व्यपाराय । सत्याय मितभाषिणां मितभाषणशीलानाम् । न तु पराभवाय । यशसे कीर्तये । “ यशः कीर्तिः समज्ञा च ” इत्यमरः । विजिगीषूणां विजेतुमिच्छूनाम् । न त्वर्थसंग्रहाय । प्रजायै संतानाय गृहमेधिनां दारपारिग्रहाणाम् । न तु कामोपभोगाय । अत्र “ त्यागाय ” इत्यादिषु “ चतुर्थी तदर्थ- ” इत्यादिना तादर्थ्ये चतुर्थी-समासविधानज्ञापकाच्चतुर्थी । गृहैर्दरिर्मैधन्ते संगच्छन्त इति गृहमेधिनः । पञ्च ऋता महायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनां । अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणं । होमो दैवो बलिर्भौमो नृयज्ञोऽतिथिपूजनं । पञ्चैतान् यो महायज्ञान् न हापयति शक्तिः । पञ्चसूना गृहस्थस्य चूड्यो पेषण्युपस्करः । कण्डनी चादकुम्भश्च बध्यते याश्च वाहयन् । इति मनुक्तायाः पञ्चसूनारूपर्षिसंज्ञायाः कारी गृहमेधी गृहस्थः इत्यर्थः । चारित्रवर्द्धनस्तु गृहमेधो विवाहः सोऽस्तीति व्याचष्टे] “ दारि-प्वपि गृहाः ” इत्यमरः । “ जाया च गृहेणी गृहम् ” इति हलायुधः । ‘ मेधु संगमे ’ इति घातो-र्णिनिः । एभिर्विशेषणैः परोपकारित्वं सत्यवचनत्वं यशः परत्वं पितृणां शुद्धत्वं च विवक्षितानि ।

(८.) शिशोर्भावः शैशवं बाल्यम् । “ प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्र- ” इत्युप्रत्ययः । “ शिशुवं शैशवं बाल्यम् ” इत्यमरः । तस्मिन्वयस्यभ्यस्तविद्यानाम् । एतेन ब्रह्मचर्याश्रमो विवक्षितः । यूनो भावो यौवनं तारुण्यम् । युवादित्वाद्प्रत्ययः । “ तारुण्यं यौवनं समम् ” इत्यमरः । तस्मिन्वयासि विषयैषिणां भोगाभिलाषिणाम् । एतेन गृहस्थाश्रमो विवक्षितः । वृद्धस्य भावो वार्द्धकं वृद्धत्वम् । “ द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च ” इति वुञ्प्रत्ययः । “ वार्द्धकं वृद्धसंवाते वृद्धत्वे वृद्धकर्मणि ” इति विश्वः । संघातार्थेऽत्र “ वृद्धाच्च ” इति वक्तव्या-त्सामूहिको वुञ् । तस्मिन्वार्द्धके वयासि मुनीनां वृत्तिरिव वृत्तिर्येषां तेषाम् । एतेन वानप्र-स्थाश्रमो विवक्षितः । अन्ते शरीरत्यागकाले योगेन परमात्मध्यानेन । [चित्तविरोधेन वा चा० पु०] “ यो संनहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ” इत्यमरः । तनुं देहं त्यजन्तीति तनुत्यजां देहत्यागिनाम् । “ कायो देहः स्त्रीबापुंसोः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः ” इत्यमरः । “ अन्ये-ष्योऽपि देहः ” इति कृष् । एतेन भिक्षुवाश्रमो विवक्षितः ।

(7.) Who collected wealth only for charity (for giving away), who spoke little in order to preserve truth (speaking measuredly for truth's sake), who wished to conquer for fame (were desirous of conquest for fame and not for wealth &c.), who entered upon a married life to continue their progeny (offspring).

(8.) Who devoted themselves to the acquisition of knowledge in their childhood, who enjoyed pleasures in their man-hood, who led an ascetic-life in their old

रघूणामन्वयं वक्ष्ये तनुवाग्विभवोऽपि सन् ।

तद्गुणैः कर्णमागत्य चापलाय प्रचोदितः ॥ ९ ॥

तं सन्तः श्रोतुमर्हन्ति सदसद्व्यक्तिहेतवः ।

हेम्नः संलक्ष्यते व्यग्रौ विशुद्धिः श्यामिकापि वा ॥ १० ॥

वैवस्वतो मनुर्नाम माननीयो मनीषिणाम् ।

आसीन्महीक्षितामायः प्रणवश्छन्दसामिव ॥ ११ ॥

(९.) सोऽहं लब्धप्रवेशः । तनुवाग्विभवोऽपि स्वल्पवाणीप्रसारोऽपि [प्रपञ्चोपि चा० सु०] सन् । तेषां रघूणां गुणैस्तद्गुणैः । आजन्मशुद्ध्यादिभिः । कर्तृभिः । कर्णं मम श्रोत्रमागत्य चापलाय चापलं चपलकर्माविमृश्यकरणरूपं कर्तुम् । युवादित्वात्कर्मण्यम् । “ क्रियार्थोपपदस्य ” इत्यादिना चतुर्थी । प्रचोदितः प्रेरितः मनु । रघूणामन्वयं तद्विषयप्रबन्धं वक्ष्ये । कुलकम् । संप्रति स्वप्रबन्धपरीक्षार्थं सतः प्रार्थयते—

(१०.) तं रघुवंशाख्यं प्रबन्धं सदसन्तर्गुणदोषयोर्व्यक्तेर्हेतवः कर्तारः सन्तः श्रोतुमर्हन्ति । तथाहि । हेम्नो विशुद्धिर्निर्दोषस्वरूपं श्यामिकापि लोहान्तरसंसर्गात्मको दोषोऽपि वाग्रौ संलक्ष्यते । नान्यत्र । तद्वदत्रापि सन्त एव गुणदोषविवेकाधिकारिणः । नान्य इति भावः (उपदेशं विदुः शुद्धं सन्तस्तमुपदेशिनः । श्यामायते न युष्मासु यः काञ्चनमिवाग्निषु । इत्येवं समार्थः श्लोकांशः) । वर्ण्यं वस्तुपक्षिपति—

(११.) मनस ईषिणो मनीषिणा धीराः । विद्वांस इति यावत् । एगोदरादित्वात्साधुः । तेषां माननीयः पूज्यः । छन्दसां वेदानाम् । “ छन्दः पद्ये च वेदे च ” इति विश्वः । प्रणव ओंकार इव [ओंकारप्रणवौ समौ इति हेमकोपः सु०] महीं क्षियन्तीशत इति महीक्षितः क्षितीश्वराः । क्षिधातेरैश्वर्याथोत्किप् तुगागमश्च । तेषामाद्य आदिभूतः । विवस्वतः सूर्यस्यापत्यं पुमान्वैवस्वतो नाम वैवस्वत इति प्रसिद्धो मनुरासीत् ।

age, and who at the time of breathing their last quitted their bodies while absorbed in contemplation (by means of concentration of the mind in contemplating the supreme soul).

(9.) Though possessed of scanty powers of speech (though ^{scarcely} enriched with a small stock of speech) I shall describe the family of the Raghus. ^{as I am,} by their attributes coming close to my ears, to an inconsiderate ^{un-} ^{is,} wing (being impelled to rashness by the report of their virtues coming to m- ^{it})

(10.) Therefore let the wise (alone) who are the source (^{source}) of the distinction between good and bad (between merit and demerit) list ^{of} this. Because the purity or alloy of gold can (easily) be determined (^{whether} tested) by fire. ^{er sat}

(11.) Once there lived a king by name Manu, the son of ^{the} svata, revered by the wise and first of those who ruled over the earth, like the ^{the} ^{the} syllable ॐ Om, the leading word in the Vedas. ^{en}

तदन्वये शुद्धिमति प्रसूतः शुद्धिमत्तरः ।

दिलीप इति राजेन्दुरिन्दुः क्षीरनिधाविव ॥ १२ ॥

व्यूढोरस्को वृषस्कन्धः शालप्रांशुर्महाभुजः ।

आत्मकर्मक्षमं देहं क्षात्रो धर्म इवाश्रितः ॥ १३ ॥

सर्वातिरिक्तसारेण सर्वतेजोभिभाविना ।

स्थितः सर्वोन्नतेनोर्वी क्रान्त्वा मेरुरिवात्मना ॥ १४ ॥

(१२.) शुद्धिरस्यास्तीति शुद्धिमान् । तस्मिंश्शुद्धिमति तदन्वये तस्य मनोरन्वये वंशे । “ अन्ववायोऽन्वयो वंशो गोत्रं चाभिजनं कुलम् ” इति हलायुधः । अतिशयेन शुद्धिमांश्शुद्धिमत्तरः । “ द्विवचनविभज्योप- ” इत्यादिना तरप् । दिलीप इति प्रसिद्धो राजा इन्दुरिव राजेन्दू राजश्रेष्ठः । उपमितं व्याघ्रादिना समासः । क्षीरनिधाविन्दुरिव प्रसूतो जातः । “ व्यूढ- ” इत्यादित्रिभिः श्लोकैर्दिलीपं विशिनष्टि—

(१३.) व्यूढं विपुलमुरो यस्य स व्यूढोरस्कः । उरःप्रभृतिभ्यः कप् । “ व्यूढं विपुलं भद्रं स्फारुं समं वरिष्ठं च ” इति यादवः । वृषस्य स्कन्ध इव स्कन्धो यस्य स तथा । “ सतम्युपमान- ” इत्यादिनोत्तरपदलोपी बहुव्रीहिः । शालो वृक्ष इव प्रांशुरुन्नतः शालप्रांशुः । “ प्राकारवृक्षयोः शालः शालः सर्जतकूः स्मृतः ” इति यादवः । “ उच्चप्रांशून्नतोद्गोच्छ्रितास्तुङ्गे ” इत्यमरः । महाभुजो महाबाहुः [महान्तौ जानुपर्यंतौ भुजौ यस्य सु०] आत्मकर्मक्षमं (आत्मनः कर्मणि क्षमं) स्वव्यापारानुरूपं देहमाश्रितः प्राप्तः क्षात्रः क्षत्रसंबन्धी धर्म इव । स्थितः । मूर्तिमान्पराक्रम इव स्थित इत्युत्प्रेक्षा ।

(१४.) सर्वातिरिक्तसारेण सर्वेभ्यो भूतेभ्योऽधिकबलेन । “ सारो बले स्थिरांशे च ” इत्यमरः । सर्वाणि भूतानि तेजसाभिभवतीति सर्वतेजोभिभावि । तेन सर्वेभ्य उन्नतेनात्मना शरीरेण । “ आत्मा देहे धृतौ जीवे स्वभावे परमात्मानि ” इति विश्वः । मेरुरिव । ऊर्वी क्रान्त्वाक्रम्य स्थितः । मेरावपि विशेषणानि तुल्यानि । “ अष्टाभिश्च मेरुन्द्राणां मात्राभिर्निर्मितो नृपः । तस्मादभिभवत्येप सर्वभूतानि तेजसा ” इति मनुवचनाद्वाजः सर्वतेजोभिभावित्वं ज्ञेयम् ।

(12.) In this pure family a purer soul was born by name Dilipa, who was an excellent king, as the pure moon was produced in the pure milky ocean.

(13.) He had a broad chest, strong shoulders resembling those of an ox, was as tall as a S'ala-tree and wore long arms. It may be fairly supposed that he looked like the presiding god of heroism that had incorporated himself into a body fitted for (the performance of) his deeds.

(14.) Like the mountain Meru, he stood occupying the whole of the earth with his frame taller than all the living beings, with lustre transcending that of every other creature (on earth), and with strength exceeding that of all creatures.

आकारसदृशप्रज्ञः प्रज्ञया सदृशागमः ।

आगमैः सदृशारम्भ आरम्भसदृशोदयः ॥ १५ ॥

भीमकान्तेर्नृपगुणैः स बभूवोपजीविनाम् ।

अधृष्यश्चाभिगम्यश्च यादोरत्नैरिवार्णवः ॥ १६ ॥

रेखामात्रमपि क्षुण्णादा मनोर्वर्त्मनः परम् ।

न व्यतोयुः प्रजास्तस्य नियन्तुर्नैमिवृत्तयः ॥ १७ ॥

(१५.) आकारेण मूर्त्या सदृशी प्रज्ञा यस्य सः । प्रज्ञया सदृशागमः प्रज्ञानुरूपशास्त्रपरिश्रमः । आगमैः (शास्त्रमात्रैः मंत्रैर्वा । तथाहि । सर्ववेदः क्रियामूलं ऋषिभिर्बहुधोदितः । कालो देशः क्रियाकर्ता कारणं कार्यमागमः । सिद्धं सिद्धैः प्रमाणैस्तु हितं वात्र परत्र वा । आगमः शास्त्रमाप्तानामाप्तास्तत्त्वार्थवेदिनः । शृण्वतां जायते भक्तिः ततो गुरुमुपासते । स च विद्यागमान् वक्ति विद्यायुक् स्वाश्रितो नृपः । इत्यादिभिरागमपदज्ञेयं) सदृश आरम्भः कर्म यस्य स तथोक्तः । आरम्भत इत्यारम्भः कर्म । तत्सदृश उदयः फलसिद्धिर्यस्य स तथोक्तः ।

(१६.) भीमैश्च कान्तैश्च नृपगुणै राजगुणैस्तेजःप्रतापादिभिः कुलशीलदाक्षिण्यादिभिश्च स दिलीप उपजीविनामाश्रितानाम् । यादोभिर्जलजीवैः । “ यादांसि जलजन्तवः ” इत्यमरः । रत्नैश्चार्णव इव । अधृष्योऽनभिभवनीयश्चाभिगम्य आश्रयणीयश्च बभूव । [तिजो बलं सत्त्ववत्ता प्रभावः प्राप्तकालता । अधृष्यस्य गुणानेतानृपस्य मुनयौ विदुः । कुलं शीलं दया दानं धर्मः सत्यं कृतज्ञता । सूक्ष्मदर्शित्वमुत्साहः सच्चित्त्यं स्थूललक्षता । विनीतता धार्मिकता गुणाश्चैवाभिगामिकाः इति कामन्दकः चा०]

(१७.) नियन्तुः शिक्षकस्य सारथेश्च तस्य दिलीपस्य संबन्धिन्यो नेमीनां चक्रधाराणां वृत्तिरिव वृत्तिर्व्यापारो यासां ताः । “ चक्रधारा प्रधिर्नेमिः ” इति यादवः । “ चक्रं रथाङ्गं तस्यान्ते नेमिः स्त्री स्यात्प्रधिः पुमान् ” इत्यमरः । प्रजा आ मनोः । मनुमारभ्येत्यभिविधिः । पदद्वयं चैतत् । समासस्य विभाषितत्वात् । क्षुण्णादभ्यस्तात् [प्रसिद्धात्-चा०] प्रहताच्च वर्त्मन आचारपद्धतेः [वर्णाश्रमनियमात्-चा०] अध्वनश्च परमधिकम् । इतस्तत् इत्यर्थः । रेखा प्रमाणमस्येति रेखामात्रं रेखाप्रमाणम् । ईषदपीत्यर्थः । “ प्रमाणे द्वयसज्- ” इत्या-

(15.) His intelligence was equal (in proportion) to his frame, his knowledge to his intelligence, his undertakings to his knowledge and his success to his undertakings.

(16.) By the combination of fierce yet amicable virtues he was to his dependents both ill-approachable and inviting as the ocean on account of (by reason of) its sea-monsters and jewels.

(17.) From the time of Manu, the subjects of that king had never gone out of the beaten track even to the extent of a line (lit. even as much as has a line for its measure), as the outer rim of a wheel does not rotate out of its beaten path (when there is a driver).

प्रजानामेव भूत्यर्थं स ताभ्यो बलिमग्रहीत् ।

सहस्रगुणमुत्स्रष्टुमादत्ते हि रसं रविः ॥ १८ ॥

सेना परिच्छिदस्तस्य द्वयमेवार्थसाधनम् ।

शास्त्रेष्वकुण्ठिता बुद्धिर्माँवी धनुषि चातता ॥ १९ ॥

तस्य संवृतमन्त्रस्य गूढाकारोद्धितस्य च ।

फलानुमेयाः प्रारम्भाः संस्काराः प्राक्तना इव ॥ २० ॥

दिना मात्रचप्रत्ययः । परशब्दविशेषणं चैतत् । न व्यतीयुर्नातिक्रान्तवत्यः । कुशलसाराधिशेषि-
ता रथनेमय इव तस्य प्रजाः पूर्वक्षुण्णमार्गं न जहुरिति भावः ।

(१८.) स राजा प्रजानां भूत्या अर्थाय भूत्यर्थं वृद्धचर्यमेव । अर्थेन सह नित्यसमासः
सर्वलिङ्गता च वक्तव्या । अग्रहणक्रियाविशेषणं चैतत् । ताभ्यः प्रजाभ्यो बलिं पञ्चांशरूपं
करमग्रहीत् । “ भागधेयः करो बलिः ” इत्यमरः । तथाहि । रविः सहस्रं गुणा यस्मिन्क-
र्मणि तद्यथा तथा सहस्रगुणं सहस्रभोत्स्रष्टुं दातुम् । उत्सर्जनक्रियाविशेषणं चैतत् । रस-
मम्बादत्ते गृह्णाति [सूर्यो जलानि ग्रीष्मे गृहीत्वा वर्षासु वर्षतीत्यागमः । अग्नौ प्रास्ताहु-
तिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः । इति मनुः । एतेन
किमुक्तं स प्रजाभ्यो गृहीतेन करेण अन्नादिकं ततान तेन तुष्टेरिन्द्रादिभिर्वृष्टिस्तयान्नं तेन
प्रजापुष्टिरिति परम्पराया बलेभूत्यर्था-च०] । “ रसो गन्धे रमे स्वादं तिक्तादौ विष-
रोगयोः । शृङ्गारादौ द्वैवे वीर्ये देहधात्वम्बुपारदे ” इति विश्वः । संप्रति बुद्धिशौर्यसंपन्नस्य
तस्यार्थसाधनेषु परानपेक्षत्वमाह—

(१९.) तस्य राज्ञः सेना चतुरङ्गबलम् । परिच्छाद्यतेऽनेनेति परिच्छिद उपकरणं बभूव ।
छत्रचामरादितुल्यमभूदित्यर्थः । “ पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण ” इति घप्रत्ययः । “ छादेर्घेऽद्व्यु-
पसर्गस्य ” इत्युपधाह्रस्वः । अर्थस्य प्रयोजनस्य तु साधनं द्वयमेव । शास्त्रेषु (नीत्यागमेषु)
अवकुण्ठिताव्याहता बुद्धिः । धनुष्याततागोपिता माँवी ज्या च । “ माँवी ज्या शिञ्जिनी गु-
णः ” इत्यमरः । नीतिपुरःसरमेव तस्य शौर्यमभूदित्यर्थः । राज्यमूलं मन्त्रसंरक्षणं तस्यासी-
दित्याह—

(२०.) संवृतमन्त्रस्य गुप्तविचारस्य । “ वेदभेदे गुप्तवादे मन्त्रः ” इत्यमरः । शोक-
हर्षादिभूचको भूकुटीमुखरागादिराकारः । इङ्गितं चेष्टितं हृदयगतविकारो वा । “ इङ्गितं

(18.) He received tributes from his subjects only for their own prosperity,
as the sun absorbs water to return it a thousand times increased.

(19.) His army was to him like his paraphernalia. His means of accom-
plishing his objects (preservation of peace &c.) were only two-fold : consisting
(first) of a genius that penetrated every S'āstra, and (secondly) of the cord stretched
out on the bow.

(20.) His undertakings could only be inferred from the fruits they bore,

जुगोपात्मानमत्रस्तो भेजे धर्ममनातुरः ।

अगृध्नुराददे सोऽर्थमसक्तः सुखमन्वभूत् ॥ २१ ॥

ज्ञाने मौनं क्षमा शक्तौ त्यागे श्लाघाविपर्ययः ।

गुणा गुणानुबन्धित्वात्तस्य सप्रसवा इव ॥ २२ ॥

हृद्रतो भावो बहिराकार आकृतिः ” इति सज्जनः । गूढे आकारोद्भूते यस्य [यद्वा गूढाकारं गुप्तरूपं इंगितं यस्य तथोक्तस्य—चा०] स्वभावचापलाङ्घ्यमपरंपरया मुखरागादिलिङ्गैर्वातृतीयगामिमन्त्रस्य तस्य । प्रारभ्यन्त इति प्रारम्भाः सामाद्युपायप्रयोगाः । प्रागित्यव्ययेन पूर्वजन्मोच्यते । तत्र भवाः प्राक्तनाः (पूर्ववर्तिकारणानि) “ सायंचिर— ” इत्यादिना द्युल्लसत्ययः । संस्काराः पूर्वकर्मवासना इव । फलेन कार्येणानुमेया अनुमातुं योग्या आसन् । अत्र याज्ञवल्क्यः—“ मन्त्रमूलं यतो राज्यमतो मन्त्रं सुरक्षितम् । कुर्याद्यथा तन्न विदुः कर्मणामा फलोदयात् ” इति । संप्रति सामाद्युपायान्विनैवात्मरक्षादिकं कृतवानित्याह—
(२१.) अत्रस्तोऽभीतः सन् । “ अत्रस्तो भीरुभीरुकभीलुकाः ” इत्यमरः । त्रासोपाधिमन्तरेणैव त्रिवर्गसिद्धेः प्रथमसाधनत्वादेवात्मानं शरीरं जुगोप रक्षितवान् [यदाह । विधाय रक्षान् परितः परेतरानिति—चा०] अनानुरोऽरुग्ण एव धर्मं सुकृतं भेजे । अर्जितवर्णित्यर्थः । अगृध्नुरगर्धनशीलः [लोभाभिलाषरहितः] एवार्थमाददे स्वीकृतवान् [यदाह । न्यायेनार्जनमर्थस्य । वसुनि वाञ्छन्न वशी न मन्युनेतिच—चा०] “ गृध्नुस्तु गर्धनः । लुब्धोऽभिलाषुकस्तृष्णकसमौ लोलुपलोलुभौ ” इत्यमरः । “ त्रसिगृधिघृषिसिपेः क्रुः ” इति क्रुप्रत्ययः । असक्तः आसक्तिरहित एव सुखमन्वभूत् । [सेवेत विषयान्काले मुक्त्वा तत्परतां वशी इति कामन्दकः—चा०] परस्परविरुद्धानामपि गुणानां तत्र साहचर्यमासीदित्याह—

(२२.) ज्ञाने परवृत्तान्तज्ञाने सत्यपि मौनं वाङ्मयमनम् (नतु मूकीभावः) ययाह कामन्दकः—“ नान्योपतापि वचनं मौनं व्रतचरिष्णुता ” इति । शक्तौ प्रतीकारसामर्थ्येऽपि क्षमापकारसहनम् । अत्र चाणक्यः—“ शक्तानां भूषणं क्षमा ” इति । त्यागे वितरणे सत्यपि श्लाघाया विकत्थनस्य विपर्ययोऽभावः । अत्राह मनुः—“ न दत्त्वा परिकीर्तयेत् ”

for his policy was secret and his gestures and intentions unfathomed, like the merit of works performed in former lives.

(21.) Although above any fears, he kept a guard about his person. He practised virtue without being fatigued (Mañh—even when he was not ill). Free from greediness he amassed immense wealth and he enjoyed happiness without being (excessively) attached to any thing.

(22.) Though knowing much, he was silent, though able to punish, forgiving, and though charitable, yet averse to praises (bestowed upon him by the objects of his charity). In fact, his virtues, from their association with virtues (of an opposite kind) seemed to have emanated from one common source (though really they were not).

अनाकृष्टस्य विषयैर्विद्यानां पारदृश्वनः ।

तस्य धर्मरतेरासीद्वृद्धत्वं जरसा विना ॥ २३ ॥

प्रजानां विनयाधानाद्रक्षणाद्वरणादपि ।

स पिता पितरस्तासां केवलं जन्महेतवः ॥ २४ ॥

इति । इत्थं तस्य गुणा ज्ञानादयो गुणैर्विरुद्धैर्मौनादिभिरनुबन्धित्वात्सहचारित्वात् । सह प्रस-
वो जन्म येषां ते सप्रसवाः । सोदरा इवाभूवन् । विरुद्धा अपि गुणास्तस्मिन्नविरोधेनैव स्थि-
ता इत्यर्थः । [लोके तु ज्ञानमौनादयो गुणा अन्योन्यमसङ्गताः । अमुष्मिन् सहोदरा इव
सम्मिलिता अभूवन्नित्यर्थः—चा०] द्विविधं वृद्धत्वं ज्ञानेन वयसा च । तत्र तस्य ज्ञानेन
वृद्धत्वमाह—

(२३.) विषयैः शब्दादिभिः । “रूपं शब्दो गन्धरसस्पर्शाश्च विषया अमी” इत्य-
मरः । अनाकृष्टस्यावशीकृतस्य [वैराग्यवृद्धत्वं—चा०] विद्यानां वेदवेदाङ्गादीनां [आन्वो-
क्षिक्यादीनां—चा०] पारदृश्वनः (इति दृशोः कनिषिति दृशेर्धातोः कनिप्) पारमन्तं दृष्ट-
वतः [विद्यावृद्धत्वं—चा०] दृशोः कनिप् । धर्मे रतिर्यस्य तस्य राज्ञः [शीलवृद्धत्वं—चा०]
जरसा जरया विना (पृथग्विना नोनत्यादिना विनायोगे तृतीया) । “विस्त्रसा जरा” इत्य-
मरः । “षिद्धिदादिभ्योऽङ्” इत्यङ्प्रत्ययः । “जराया जरसन्यतरस्याम्” इति जरसा-
देशः । वृद्धत्वं वार्द्धकमासीत् [विशेषणैस्त्रित्वमाह—चा०] तस्य यूनोऽपि विषयवैराग्या-
दिज्ञानगुणसंपत्त्या ज्ञानतो वृद्धत्वमासीदित्यर्थः । नाथस्तु चतुर्विधं वृद्धत्वमिति ज्ञात्वा ‘अ-
नाकृष्टस्य’ इत्यादिना विशेषणत्रयेण वैराग्यज्ञानशीलवृद्धत्वान्युक्तानीत्यवोचत् ।

(२४.) प्रजायन्त इति प्रजा जनाः । “उपसर्गे च संज्ञायाम्” इति डप्रत्ययः । “प्रजा
स्यात्संततौ जने” इत्यमरः । तासां विनयस्य शिक्षायाः (विनयं प्रणतौ प्राहुः शिक्षायां
विनया मतेति विश्वः) आधानात्करणात् । सन्मार्गप्रवर्तनादिति यावत् । रक्षणाद्भयहेतुभ्य-
स्त्राणात् । आपन्नवारणादिति यावत् । भरणादन्नपानादिभिः पोषणादपि । अपिः समुच्चये ।
(इति हेतुत्रयात्) स राजा पिताभूत् [जनकः पुत्रेष्वपि एतत्त्रितयं कुरुते—चा०] तासां
पितरस्तु जन्महेतवो जन्ममात्रकर्तारः केवलमुत्पादका एवाभूवन् । जननमात्र एव पितृणां
व्यापारः । सदा शिक्षारक्षणादिकं तु स एव करोतीति तस्मिन्पितृत्वव्यपदेशः । आहुश्च—
“स पिता यस्तु पोषकः” इति (एतेन तस्य प्रजानुरञ्जनमुक्तं) ।

(23.) He delighting in justice (or virtue) may be called old without de-
crepitude, being not attracted by sensuous objects, seeing already the other end of
(all) the branches of learning (versed in all lores).

(24.) By reason of his provision for their instructions (in moral training),
protection and maintenance he was the father of his subjects, while their fathers
were merely the causes of their birth,

स्थित्यै दण्डयतो दण्डयान्परिणेतुः प्रसूतये ।

अप्यर्थकामौ तस्यास्तां धर्म एव मनीषिणः ॥ २५ ॥

दुदोह गां स यज्ञाय सस्याय मधवा दिवम् ।

संपद्विनिमयेनोभो दधतुर्भुवनद्वयम् ॥ २६ ॥

(२५.) दण्डमर्हन्तीति दण्ड्याः । “दण्डादिभ्यो यः” इति यप्रत्ययः । “अदण्ड्यान्दण्डयन् राजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन् । अयशो महदामोति नरकं चैव गच्छति” इति शास्त्रवचनात् । तान्दण्ड्यानेव स्थित्यै लोकप्रतिष्ठायै दण्डयतः शिक्षयतः [यदाह । स्थित्यै प्रणयतो दण्डमिति—चा०] प्रसूतये संतानायैव परिणेतुर्दारान्परिगृह्यतः । मनीषिणो (मनीषा विद्यते यस्य तस्य तथोक्तस्य) विदुषः । दोषज्ञस्येति यावत् । “विद्वान्विपश्चिदोषज्ञः सन्मुधीः कोविदो बुधः । धीरो मनीषी” इत्यमरः । तस्य दिलीपस्यार्थकामावापि धर्म एवास्तां जातौ । अस्तेर्लङ् । अर्थकामसाधनयोर्दण्डविवाहयोर्लोकस्थापनप्रजोत्पादनरूपधर्मार्थत्वेनानुष्ठानार्थकामावापि धर्मोपपत्तामापादयन्स राजा धर्मोत्तरोऽभूदित्यर्थः । आह च गौतमः—“न पूर्वार्द्धमध्यदिनापराह्णानफलान्कुर्यात् । यथाशक्ति धर्मार्थकामेभ्यस्तेषु धर्मोत्तरः स्यात्” इति । [अधुना तस्य धर्मप्रवृत्तिमाह—चा०] ।

(२६.) स राजा यज्ञाय यज्ञं कर्तुं गां भुवं दुदोह । करग्रहणेन रिक्तां चकारेत्यर्थः । मधवा देवेन्द्रः सस्याय सस्यं वर्धयितुं दिवं स्वर्गं दुदोह [दुह प्रपूरणे इत्यसौ धातुः प्रवासप्रस्थानादिवत्पूरणे विपरीतश्रावणे वर्तते । उक्तञ्च क्षीरतरंगिण्यां । प्रपूरणं रिक्तीकरणमिति—चा०] बभूवोक्तमहीलोकं वृष्टिमुत्पादयामासेत्यर्थः । “क्रियार्थोपपदस्य—” इत्यादिना यज्ञसस्याभ्यां चतुर्थी । एवमुभौ संपदो विनिमयेन परस्परमादानप्रतिदानाभ्यां भुवनद्वयं दधतुः पुपुषतुः [अन्योन्यमेकक्रियासंबन्धो व्यतिहारस्तस्य च विनिमयशब्देनोक्तत्वाद्दधतुरित्यत्र कर्त्तरि कर्मव्यातिहार इत्यात्मनेपदप्राप्तावपीतरैतरान्योन्योपपञ्चेति निषेधार्थवाक्यप्रसङ्गान्न भवति—चा०] राजा यज्ञैरिन्द्रलोकमिन्द्रश्चोदकेन भूलोकं पुपोषेत्यर्थः । उक्तं च दण्डनीतौ—“राजा त्वर्थान्समाहृत्य कुर्यादिन्द्रमहोत्सवम् । प्रीणितो मेघवाहस्तु महतीं वृष्टिमावहेत्” इति (इन्द्रोऽपि समयवर्षितया सोऽपि करग्रहणेन महीं च संवर्धयामासतुरर्थात् उभावपि द्रविणविनिमयेन पालयामासतुरित्यर्थः । नतु केवलमयमेव नृपोऽन्येऽप्येवं बभूवुरित्यत आह) ।

(25.) Even the wealth and desire consisted in the virtue (or duty) of this wise king who punished the offenders for the stability of the state and led a married life for progeny.

(26.) He milked the earth (took tributes) for sacrifices and Indra the heavens for corn. Thus by an exchange of benefits they ruled over both the worlds.

नकिलानुययुस्तस्य राजानो रक्षितुर्यशः ।

व्यावृत्ता यत्परस्वेभ्यः श्रुतौ तत्स्करता स्थिता ॥ २७ ॥

द्वेभ्योऽपि संमतः शिष्टस्तस्यार्तस्य यथौषधम् ।

त्याज्यो दुष्टः प्रियोऽप्यासीदङ्गुलीवोरगक्षता ॥ २८ ॥

तं वेधा विदधे नूनं महाभूतसमाधिना ।

तथाहि सर्वे तस्यासन्परार्थैकफला गुणाः ॥ २९ ॥

(२७.) राजानोऽन्ये नृपा रक्षितुर्भेयस्त्रातुस्तस्य राज्ञो यशो नानुययुः किल [प्राप्ति-
द्वावुप्रेक्षायां वा-चा०] नानुचक्रुः खलु । कुतः । यद्यस्मात्कारणात्तत्स्करता चौर्यं परस्वेभ्यः पर-
धनेभ्यः स्वविषयभूतेभ्यो व्यावृत्ता सती श्रुतौ वाचकशब्दे स्थिता प्रवृत्ता [अन्येषु राजसु व-
सुधां रक्षत्सु तत्स्करता परधनेषु स्थितिं चकार । अस्मिन्सु परस्वं विहाय स्ववाचकं शब्दमे-
वाश्रयत्-सु०] अपहार्यान्तराभावात्तत्स्करशब्द एवापहृत इत्यर्थः । अथवा । “ अत्यन्तासत्य-
पि ह्यर्थे ज्ञानं शब्दः करोति हि ” इति न्यायेन शब्दं स्थिता स्फुरिता न तु स्वरूपतोऽस्ती-
त्यर्थः (अन्ये सहस्रशोऽपि राजानस्तस्य धर्मरते दिलीपस्य धवल्यशोभाग्यं न केनापि प्र-
कारेणानुकर्तुं समर्थाः बभूवुरित्यर्थः) ।

(२८.) शिष्टो जनो द्वेभ्यः शत्रुरपि । आर्तस्य रोगिण औषधं यथौषधमिव । तस्य सं-
मतोऽनुमत आसीत् । दुष्टो जनः प्रियोऽपि प्रेमास्पदीभूतोऽपि । उरगक्षता सर्पदंष्ट्राङ्गुलीव ।
“ छिन्द्याद्वाहुमपि दुष्टात्मनः ” इति न्यायात् । त्याज्य आसीत् (तस्य इति कर्त्तरि पष्ठी)
तस्य शिष्टः (हिताहितं-विशिनाष्टि विवेचयतीति शिष्टः) एव बन्धुर्दुष्ट (हितं दूषयतीति दुष्टः)
एव शत्रुरित्यर्थः । तस्य परोपकारित्वमाह—

(२९.) वेधाः स्रष्टा । “ स्रष्टा प्रजापतिर्वेधाः ” इत्यमरः । तं दिलीपम् । समाधीय-
तेऽनेनेति समाधिः कारणसामग्री । महाभूतानां यः समाधिस्तं महाभूतसमाधिना [परप्रयो-
जनघटनैकबुद्धीनि पृथिव्यास्तेजोवाय्वाकाशानि तेषां समाधिः सृष्टिकाले नियमविशेषस्तेन-चा०]
विदधे ससर्जं नूनं भुवम् । इत्युप्रेक्षा । तथाहि । तस्य राज्ञः सर्वे गुणा रूपरसादिमहाभूत-
गुणवदेव परार्थः परप्रयोजनमेवैकं मुख्यं फलं येषां ते तथोक्ता आसन् । महाभूतगुणोपमानेन
कारणगुणाः कार्यं संक्रामन्तीति न्यायः सूचितः ।

(27.) Other princes could not indeed attain his fame as a protector; for having turned aside from others' wealth the word 'robbery' was only retained in the hearing (memory of the people).

(28.) As a medicine to a patient, even an enemy, if he be excellent, was acceptable to (honoured by) him and a wicked person though beloved was cast off by him like a finger bitten by a snake.

(29.) Doubtless the god Brahmâ formed him of the elements of great substances ; for he inherited all virtues whose sole effect is the good of others.

स वेलावप्रवल्यां परिखीकृतसागराम् ।

अनन्यशासनामुर्वी शशासैकपुरीमिव ॥ ३० ॥

तस्य दाक्षिण्यरूढेन नाम्ना मगधवंशजा ।

पत्नी सुदक्षिणेत्यासीदध्वरस्येव दक्षिणा ॥ ३१ ॥

कलत्रवन्तमात्मानमवरोधे महत्यपि ।

तया मेने मनस्विन्या लक्ष्म्या च वसुधाधिपः ॥ ३२ ॥

(३०.) स दिलीपः । वेलाः समुद्रकूलानि । “वेला कूलेऽपि वारिधेः ” इति विश्वः । ता एव वप्रवल्याः प्राकारवेष्टनानि यस्यास्ताम् । “स्याच्चयो वप्रमस्त्रियाम् । प्राकारो वरणः शालः प्राचीनं प्रान्ततो वृत्तिः ” इत्यमरः । परितः खातं परिखा दुर्गवेष्टनम् । “खातं खेयं तु परिखा ” इत्यमरः । “अन्येष्वपि दृश्यते ” इत्यत्रापि शब्दात्स्वनेर्दप्रत्ययः । अपरिखाः परिखाः संपद्यमानाः कृताः परिखीकृताः सागरा यस्यास्ताम् । अभूततद्भावे च्विः अविद्यमानमन्यस्य यज्ञः शासनं यस्यास्तामनन्यशासनामुर्वीमैकपुरीमिव शशास । अनायासेन शासितवानित्यर्थः [एकपुरीमित्यनेन सकलमहीमण्डलीपालनमनायासेन द्योत्यते—चा०]

(३१.) तस्य राज्ञो मगधवंशे जाता मगधवंशजा । “सप्तम्यां जनेर्दः ” इति डप्रत्ययः । एतेनाभिजात्यमुक्तम् । दाक्षिण्यं परच्छन्दानुवर्तनम् । “दक्षिणः सरलोदारपरच्छन्दानुवर्तिषु ” इति शाश्वतः । तेन रूढं प्रसिद्धम् । तेन नाम्ना । अध्वरस्य यज्ञस्य दक्षिणा दक्षिणाख्या पत्नीव । सुदक्षिणेति प्रसिद्धा पत्न्यासीत् । अत्र श्रुतिः—“यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणाप्सरसः ” इति । “दक्षिणाया दाक्षिण्यं नामर्त्विजो दक्षिणत्वप्रापकत्वम् । ते दक्षन्ते दक्षिणां प्रतिगृह्य ” इति च ।

(३२.) वसुधाधिपः (पृथ्वीपतिः) अवरोधेऽन्तःपुरवर्गे महति सत्यपि । मनस्विन्या दृढचित्तया [मानिन्या-चा०] पतिचित्तानुवृत्त्यादिनिर्बन्धक्षमयेत्यर्थः । तया सुदक्षिण्या लक्ष्म्या चात्मानं कलत्रवन्तं भार्यावन्तं मेने । “कलत्रं श्रोणिभार्ययोः ” इत्यमरः । वसुधाधिप इत्यनेन वसुधया चेति गम्यते ।

(30.) He governed the earth which was subject to no other rule and whose encircling ramparts are the sea-shores and whose entrenchment is the ocean, like a single city.

(31.) He had a wife born in the family of the Magadha kings, by name Sudakshinā, a name celebrated for its nobility, like Dakshinā the wife of the sacrifice (a deity presiding over the gifts to priests).

(32.) Although his harem was large, the lord of the earth considered himself as having a wife on account of his high-minded Sudakshinā and the goddess of Royal Fortune,

तस्यामात्मानुरूपायामात्मजन्मसमुत्सुकः ।

विलम्बितफलेः कालं स निनाय मनोरथैः ॥ ३३ ॥

संतानार्थाय विधये स्वभुजादवतारिता ।

तेन धूर्जगतो गुर्वी सचिवेषु निचिक्षिपे ॥ ३४ ॥

अथाभ्यर्च्य विधातारं प्रयतौ पुत्रकाम्यया ।

तौ दंपती वशिष्ठस्य गुरोर्जग्मतुराश्रमम् ॥ ३५ ॥

(३३.) स राजा । आत्मानुरूपायां (उचितायां) तस्याम् । आत्मनो जन्म यस्यासावा-
त्मजन्मा पुत्रः । तस्मिन्समुत्सुकः (इष्टार्थोद्युक्त उत्सुकः इत्यमरः) । यद्वा । आत्मनो ज-
न्मनि पुत्ररूपेणोत्पत्तौ समुत्सुकः सन् । “ आत्मा वै पुत्रनामासि ” इति श्रुतेः । विलम्बितं
फलं पुत्रप्राप्तिरूपं येषां तैर्मनोरथैः कदा मे पुत्रो भवेदित्याशाभिः कालं निनाय यापयामास
(अद्य भवति सुतो वा कल्ये इति चिन्तयन् स राजा कालमत्यवाहयत्) ।

(३४.) तेन दिलीपेन । संतानोऽर्थः प्रयोजनं यस्य तस्मै संतानार्थाय विधयेऽनुष्ठानाय न
स्वभुजादवतारिता [इति कविसमयेनोक्तं—चा०] अवरोपिता जगतो लोकस्य गुर्वी धूर्भारः सचि-
वेषु (मंत्रिषु) निचिक्षिपे निहिता (स खलु संतानकामः विश्वस्तेषु सचिवेषु राज्यभारं
निक्षिप्य भार्या सुदक्षिणां च गृहीत्वाराण्याभिमुखं प्रतस्थे) ।

(३५.) अथ धुरोऽवतारानन्तरं पुत्रकाम्ययात्मनः पुत्रच्छया । “ काम्यञ्च ” इति पुत्रश-
ब्दात्काम्यचप्रत्ययः । “ अ प्रत्ययात् ” इति पुत्रकाम्यधातोरकारप्रत्ययः । ततष्टाप् । तया तौ दं-
पती जायापती । राजदन्तादिषु जायाशब्दस्य दमिति निपातनात्साधुः । प्रयतौ पूतौ विधातारं ब्र-
ह्माणमभ्यर्च्य । “ स खलु पुत्रार्थिभिरुपास्यते ” इति मान्त्रिकाः । गुरोः कुलगुरोर्वशिष्ठस्याश्रमं
जग्मतुः । पुत्रप्राप्त्युपायापेक्षयेति शेषः (आत्मार्थे चामृजत्पुत्रान् लोककर्तृन् पितामहः । विश्वे-
प्रजानां पतयो येभ्यो लोका विनिःसृताः । विश्वेशं प्रथमं नामेत्येवं स राजा संतानार्थं ब्रह्माणं
मानसविधिनोपास्य पश्चाद्वशिष्ठाश्रमं जगामेत्यर्थः) ।

(३६.) स्निग्धो मधुरो गम्भीरो निर्घोषो यस्य तमेकं स्यन्दनं रथम् । प्रावृषि भवः
प्रावृषेण्यः । “ प्रावृष एण्यः ” इत्येण्यप्रत्ययः । तं प्रावृषेण्यं पयोवाहं मेघं विद्युदैरावतावि-
व [मेघस्योपरि मेघो यः स ऐरावत उच्यते इति दक्षिणावतः यद्वा ऐरावतो नभःसंचरिष्णुः

(३३.) He who was anxious for the birth of a son by her who was worthy
of him, passed his time in (with) desires the fulfilment of which was put off.

(३४.) In order to perform some ceremony with a view to gain progeny
the heavy yoke of the world was taken down by him from his arms and transferred
to his ministers.

(३५.) Then the purified couple having worshipped the god Brahmā with the
desire of getting a son went down to the hermitage of the sage Vas'ishtha, their
family-preceptor.

स्त्रिधगम्भीरनिर्घोषमेकं स्थन्दनमास्थितौ ।

प्रावृषेण्यं पयोवाहं विद्यदैरावताविव ॥ ३६ ॥

मा भूदाश्रमपीडेति परिमेयपुरःसरो

अनुभावविशेषात् सेनापरिवृताविव ॥ ३७

सेव्यमानौ सुखस्पर्शैः शालनिर्यासगन्धिभिः ।

पुष्परेणूत्किरैर्वतिराधृतवनराजिभिः ॥ ३८ ॥

अत एव भ्रमात्ङ्गनामा शक्रमातङ्गः । विद्यदैरावते इति पाठे त्वैरावताभिन्द्रधनुरित्यत्र पुनपुन-
सकयोभिन्नलिङ्गस्यानिष्टत्वादुपमादुपपन्नं चिन्तनीयं—चा०] अस्थितावारूढौ । जग्मतुरिति
पूर्वेण संबन्धः । इरा आपः ॥ “ इरा भूवाक्सुराप्यु स्यात् ” इत्यमरः । इरावान्समुद्रः । तत्र
भव ऐरावतोऽभ्रमातङ्गः । “ ऐरावतोऽभ्रमातङ्गैरावणाभ्रमुवल्लभाः ” इत्यमरः । “ अभ्रमात-
ङ्गत्वाच्चाभ्रस्थत्वादभ्ररूपत्वान् ” इति क्षीरस्वामी । अत एव मेघारोहणं विद्यत्साहचर्यं च
पठते । किञ्च विद्युत् ऐरावतमाहचर्यादिवैरावती मञ्जा । ऐरावतस्य स्त्रचैरावतीति क्षीरस्वामी ।
तस्मात्मुष्टकं विद्युदैरावताविवेति । एकरथारोहणोक्त्या कार्यसिद्धिवीजं दंपत्योरत्यन्तसौमनस्यं
सूचयति ।

(३७.) पुनः किंभूतौ दंपती । आश्रमपीडा मा भून्मास्त्विति हेतोः । “ माडि लुङ् इयाशीरथे
लुङ् । “ माडिचोगे ” इत्यङ्गमनिषेधः । परिमेयपुरःसरो (परिमेयाः गणनीयाः पुरःसराः अग्रे-
सराः ययोस्तौ तथोक्तौ) परिमितपरिचरौ । अनुभावविशेषात् तजोविशेषात् (सार्वभौमप्रभावाधि-
क्याच्च अनुभावः प्रभावं स्यान्निश्चये भावबोधकं इति मेदिनी) सेनापरिवृताविव स्थितौ (तपो-
वनवासिनामुपगृह्यो माभूत् । अत्रैव तावद्वयं स्थापय । यावदवतरामि । विनीतवेपेण प्रवेष्ट-
व्यानि तपोवनानि नाम । इत्येव समर्थः सन्दर्भः) ।

(३८.) पुनः कथंभूतौ । सुखं शीतत्वात्प्रियः स्पर्शो येषां तैः [वने शैत्यमाद्यसौरभ्या-
णि कविसमयविशेषणैः—चा०] शालनिर्यासगन्धिभिः सर्जतरुनिस्यन्दगन्धवाङ्मिः । “ शालः
सर्जतरुः स्मृतः ” इति शाश्वतः । उत्किरन्ति विक्षिपन्तीत्युत्किराः । “ इगुपध—”
इत्यादिना किरतः कप्रत्ययः । पुष्परेणूनामुत्किरास्तेः [एतेन सौगन्ध्यमुक्तं—सु०] आधू-
ता मान्द्यादीषत्कम्पिता वनराजयः [अरण्यपक्षयः एतेन माद्यं । राजिः स्यात् पक्षिलेखयो-
रिति विश्वः—चा०] यैस्तेर्वतैः सेव्यमानौ ।

(36) Seated in one car of an agreeable and deep sound, like the Lightning and Anāvata riding on an autumnal cloud,—

(37) (Though) having a limited retinue, in order that there might be no disturbance to the hermitage they appeared as if surrounded by an army because of their peculiar lustre.

(38.) (On their way) they were served with the breezes of an agreeable touch, scented with the fragrance of Śāla exudation, which (again) wafted over the dust of the pollens of flowers and by which the groves of forests were slightly shaken

मनोभिरामाः शृण्वन्तौ रथनेमिस्वनोन्मुखैः ।

षड्जसंवादिनीः केका द्विधा भिन्नाः शिखण्डिभिः ॥ ३९ ॥

परस्पराक्षिसादृश्यमदूरोज्जितवर्मसु ।

मृगद्वन्द्वेषु पश्यन्तौ स्यन्दनाबद्धदृष्टिषु ॥ ४० ॥

(३९.) रथनेमिस्वनोन्मुखैः (रथस्य नेमीनां चक्रधाराणां यः स्वनः शब्दः तेनोन्मुखाः तैः तथोक्तैः) । मेघध्वनिशङ्खयोजनमितमुखैरित्यर्थः । शिखण्डिभिः [शिखण्डिन्यः शिखण्डि-
नश्च तै र्मयूरमिथुनैः—चा०] मयूरैः [स्त्रीपुंसभेदात् द्विधाभेदेन—चा०] द्विधा भिन्नाः ।
शुद्धविकृतभेदेनाविष्कृतावस्थायां च्युताच्युतभेदेन वा षड्जो द्विविधः । तत्सादृश्यात्केका
अपि द्विधा भिन्ना इत्युच्यते । अत एवाह षड्जसंवादिनीरिति । षड्जः स्था-
नेभ्यो जातः षड्जः । तदुक्तम्— “ नासाकण्ठमुरस्तालु जिह्वादन्तांश्च मंस्पृशन् ।
षड्जः संजायते यस्मात्तस्मात्षड्ज इति स्मृतः ” । स च तन्त्रीकण्ठजन्मा स्वगवि-
शेषः । “ निषादर्षभगान्धारषड्जमध्यमधैवताः । पञ्चमश्चेत्यमी सप्त तन्त्रीकण्ठात्थिताः स्वराः ”
इत्यमरः । षड्जेन संवादिनीः सदृशीः । तदुक्तं मातङ्गेन—“ षड्जं मयूरो वदति (ऋषभं
चातको वदेत्) ” इति । मनोभिरामा मनसः प्रियाः (आह्लाददायिनीः) । के मूर्ध्नि काय-
न्ति ध्वनन्तीति केका मयूरवाण्यः । “ केका वाणी मयूरस्य ” इत्यमरः । ताः केकाः शृण्वन्तौ ।
इति श्लोकार्थः ।

(४०.) विश्रम्भाददूरं समीपं यथा भवति तथोज्जितं वत्से यैस्तेषु । स्यन्दनाबद्ध-
दृष्टिषु स्यन्दने रथे आबद्धासंजिता (लग्ना) दृष्टिर्नेत्रं यैस्तेषु (ग्रीवाभंगाभि-
रामं मुहुरनुपतति स्यन्दने बद्धदृष्टिरिति समर्थः श्लोकांशः) । “ दृग्दृष्टिर्नेत्रं-
लोचनचक्षुर्नयनाम्बुकेक्षणाक्षिणि ” इति हलायुधः । कौतुकवशाद्रथासक्तदृष्टिर्वित्यर्थः ।
मृग्यश्च मृगाश्च मृगाः । “ पुमान्स्त्रिया ” इत्येकशेषः । तेषां द्वन्द्वेषु मिथुनेषु । “ स्त्रीपुंसौ
मिथुनं द्वन्द्वम् ” इत्यमरः । परस्पराक्षणां सादृश्यं पश्यन्तौ [परस्परेभ्यो कर्मव्यतिहारं सर्व-
नाम्नः समासवच्च बहुलमिति भावः—चा०] द्वन्द्वशब्दसामर्थ्यान्मृगाणु सुदक्षिणाक्षिसादृश्यं
दिलीपो दिलीपाक्षिसादृश्यं च मृगेण सुदक्षिणेत्येवं विवेक्तव्यम् ।

(४१.) श्रेणीबन्धात्पङ्क्तिबन्धनाद्धेतोरस्तम्भामाधारस्तंभरहिताम् । तोग्णं बहिर्द्वारम् । “ तोर-
णोऽस्त्रीबहिर्द्वारम् ” इत्यमरः । तत्र या स्रग्विरच्येतां तोरणस्रजं (वन्दनमालां—चा०) वितन्वाङ्गिः
(विस्तारयङ्गिः) कुर्वद्भिरित्यर्थः । उत्प्रेक्षाव्यञ्जकेशब्दप्रयोगाभावेऽपि गम्योत्प्रेक्ष्यम् ।

(३९.) They heard notes of peacocks with their heads up-lifted at the sound
of the car-wheels, which, divided as they were into two parts, were very charming
to the mind and in conformity with the षड्ज notes.

(४०.) They (two) saw the similarity of each other's eyes in the pairs of antelopes,
moved out of the way to a little distance with their sight (eyes) fixed on the car.

श्रेणीबद्धाद्वितन्वाद्भिरस्तम्भां तोरणास्त्रजम् ।

सारसैः कलनिर्द्वादैः क्वचिदुन्नमिताननौ ॥ ४१ ॥

पवनध्यानुकूलत्वात्प्रार्थनासिद्धिशंसिनः ।

रजोभिस्तुरगोत्कीर्णैरस्पृष्टालकवेष्टनौ ॥ ४२ ॥

सरसीष्वरविन्दानां वीचिविक्षोभशीतलम् ।

आमोदमुपजिघ्रन्तौ स्वनिःश्वासानुकारिणम् ॥ ४३ ॥

ग्रामेष्वामविमृष्टेषु यूपचिह्नेषु यज्वनाम् ।

अमोघाः प्रतिगृह्णन्तावर्ध्यानुपदमाशिषः ॥ ४४ ॥

कलनिर्द्वादैरव्यक्तमधुरध्वनिभिः सारसैः पक्षिविशेषैः । करणैः । क्वचिदुन्नमिताननौ (ऊर्ध्वकृतमुखौ) । “ सारसो मैथुनो कामी गोनर्दः पुष्कराद्भयः ” इति यादवः ।

(४२.) प्रार्थनासिद्धिशंसिनः (पुत्राभिलाषसिद्धिस्तां शंसितुं सूचयितुं शीलमस्य तथोक्तस्य) अनुकूलत्वादेव मनोरथसिद्धिसूचकस्य पवनस्यानुकूलत्वाद्भन्तव्यदिग्गभिमुखत्वात् [शुभगन्धे च शब्दे च सानुकूले च मारुते । प्रस्थिते सर्वकार्याणां सर्वसिद्धिर्भुवं भवेदिति बालकाव्यः—चा०] । तुरगोत्कीर्णैः रजोभिः (धूलिभिः) अस्पृष्टा अलकाः (कुन्तलाः) देव्याः । वेष्टनमुष्णीषं च (उष्णीषन्तु शिरोवेष्टे किरीटे लक्षणान्तरे इति मेदिनी) राज्ञः । ययोस्तौ तथोक्तौ । “ शिरसां वेष्टनशोभिना सुतः ” इति वक्ष्यति ।

(४३.) सरसीषु [महासरःसु । महांति सरांसि सरस्यः इति जिनेन्द्रबुद्धिः—चा०] वीचिविक्षोभशीतलम् (वीचीनां जलकल्लोलानां विक्षोभश्चलनं तृत्राधारभूतानां कमलानां शीतलत्वात्) उर्मिसंघटनेन शीतलं स्वनिःश्वासमनुकुर्तुं शीलमस्येति स्वनिःश्वासानुकारिणम् । एतेन तयोरुत्कृष्टस्त्रीपुंसजातीयत्वमुक्तम् । अरविन्दानामामोदम् (परिमलं) उपजिघ्रन्तौ घ्राणेन गृह्णन्तौ ।

(४४.) आत्मविमृष्टेषु स्वदत्तेषु । यूपो नाम संस्कृतः पशुबन्धाय दारुविशेषः । यूप एव चिह्नानि येषां तेषु ग्रामेष्वमोघाः सफलाः यज्वनां विधिनेष्टवताम् । “ यज्वा तु विधिनेष्टवान् ” इत्यमरः । “ सुयजोर्द्विनिष् ” इति द्विनिप्रत्ययः आशिष आशीर्वादान् । अर्घः पूजाविधिः ।

(41.) They were occasionally made to raise their faces (heads) by the cranes with their sweet warbling, who, on account of their forming a row, (appeared to have) stretched a front-door garland un-supported by any pillars.

(42.) On account of the favourableness of the wind promising the accomplishment of desire, they two were not touched in the hair and the turban by the mass of dust raised up by the horse-.

(43.) They smelt the fragrance of the lotuses in the lotus-ponds, cooled by the dashing of the waves and imitating their own breath.

(44.) They accepted the efficacious blessings, after Arghya, of sacrificers

हैयंगवीनमादाय घोषवृद्धानुपस्थितान् ।

नामधेयानि पृच्छन्तौ वन्यानां मार्गशाखिनाम् ॥ ४५ ॥

काप्यभिख्या नयोरासीद्भूजतोः शुद्धवेषयोः ।

हिमनिर्मुक्तयोर्योगे चित्राचन्द्रमसोरिव ॥ ४६ ॥

तत्तद्भूमिपतिः पत्न्यै दर्शयन्प्रियदर्शनः ।

अपि लङ्घितमध्वानं बुबुधे न बुधोपमः ॥ ४७ ॥

तदर्थं द्रव्यमर्घ्यम् । “ पादार्घ्यां च ” इति यत्प्रत्ययः । “ षट् तु त्रिविधमर्घ्यार्थे पादं पादाय वारिणि ” इत्यमरः । अर्घ्यस्यानुपदमन्वक् । अर्घ्यस्वीकारानन्तरमित्यर्थः । प्रतिगृह्णन्तौ स्वीकुर्वन्तौ । पदस्य पश्चादनुपदम् । पश्चादर्थेऽव्ययीभावः । “ अन्वगन्वक्षमनुगेऽनुपदं स्त्रीब-
मन्ययम् ” इत्यमरः ।

(४५.) ह्यस्तनगोदोहोद्भवं घृतं हैयंगवीनम् । ह्यः पूर्वेषुर्भवम् । “ तत्तु हैयंगवीनं यद्वचोगो-
दोहोद्भवं घृतम् ” इत्यमरः । “ हैयंगवीनं संज्ञायाम् ” इति निपातः । तत्सद्योघृतमादायोप-
स्थितान्घोषवृद्धान् (आभिरान्) । “ घोष आभीरपछी स्यात् ” इत्यमरः । वन्यानां मार्गशाखिनां
नामधेयानि पृच्छन्तौ । ‘ दुस्याच्च ’ इत्यादिना पृच्छतेर्द्विकर्मकत्वम् । कुलकम् ।

(४६) व्रजतोरिच्छतोः शुद्धवेषयोरुज्ज्वलेनपथ्ययोस्तयोः सुदक्षिणादिलीपयोः । हिमनि-
र्मुक्तयोश्चित्राचन्द्रमसोरिव । योगे सति काप्यनिर्वाच्याभिख्या शोभासीत् । “ अभिख्या ना-
मशोभयोः ” इत्यमरः । “ आतश्चोपसर्गे ” इत्यङ्प्रत्ययः । चित्रा नक्षत्रविशेषः । शिशिरा-
पगमे चैत्र्यां चित्रापूर्णचन्द्रमसोरिवेद्व्यर्थः ।

(४७.) प्रियं दर्शनं स्वकर्मकं यस्यासौ प्रियदर्शनः । योग्यदर्शनीय इत्यर्थः । भूमिपतिः
पत्न्यै तत्तदद्भुतं वस्तु दर्शयन्लङ्घितमतिवाहितमप्यध्वानं न बुबुधे न ज्ञातवान् । बुधः सौम्य
उपमोपमानं यस्येति विग्रहः [प्रियदर्शनः अपूर्ववस्तुद्रष्टा बुधश्चन्द्रपुत्रो ग्रहस्तेन तुल्योपि
न बुबुधे इति विरोधाभासोलंकारः—चा०] इदं विशेषणं तत्तद्दर्शयन्नित्युपयोगितयैवास्य ज्ञा-
तृत्वसूचनार्थम् ।

In villages which were granted to them by himself and which were marked with sacrificial posts.

(45.) They asked the names of the wild trees on the way to the old cow-herds who had come to them with fresh ghee (lit: having taken with them fresh ghee).

(46.) Some indescribable splendour was seen on them as they drove away, with clean garments, as is seen on the Chitrā and the moon in their conjunction when they are relieved from mists.

(47.) That lord of the earth, of agreeable appearance, who was like the gods, showing to his wife (now) this and (now) that, did not even know the way already passed.

स दुष्प्रापयशाः प्रापदाश्रमं श्रान्तवाहनः ।

सायं संयमिजस्तस्य महर्षेर्महिषसिखः ॥ ४८ ॥

वनान्तरादुपावृत्तैः समित्कुशफलाहरेः ।

पर्यमाणमदृश्याग्निप्रत्युद्यातैस्तपस्विभिः ॥ ४९ ॥

आकीर्णमृषिपत्नीनामुदजद्वाररोधिभिः ।

अपत्येरिव नीवारभागधेयोचितैर्मृगैः ॥ ५० ॥

(४८.) दुष्प्रापयशा दुष्प्रापमन्यदुर्लभं यशो यस्य स तथोक्तः । श्रान्तवाहनो (श्रान्ता-
नि खिन्नानि वाहनानि तुरगा यस्य स) दूरोपगमनाच्छान्तयुग्यः । महिष्याः सखा महिषी-
सखः [कृताभिषेका महिषीति हैमः कोपः—चा०] । “ राजाहःसखिभ्यष्टन् ” इति टच्प्र-
त्ययः । सहायान्तरनिरपेक्ष इति भावः । स राजा सायं सायंकाले संयमिनो नियमवतस्तस्य
महर्षेर्वेशिउस्याश्रम प्रापत्प्राप । पुपादित्वादङ् [अनुप्रासात्कारोयं—चा०] । तमाश्रमं
विशिनष्टि—

(४९.) वनान्तरादन्यस्माद्वनादुपावृत्तैः प्रत्यावृत्तैः [आश्रमवनच्छेदस्यायुक्तत्वाद्वनान्त-
रादुपावृत्तोरित्युक्तं—चा०] । समिधश्च कुशाश्च फलानि चाहर्तुं शीलं येषामिति समित्कुश-
फलाहराः, तैः । “ आङि नाच्छोल्ये ” इति हर्तेरादूर्वादच्प्रत्ययः । अदृश्यैर्दर्शनायोग्यैर-
ग्निभिर्वैतानिकैः प्रत्युद्याताः प्रत्युद्गताः । तैस्तपस्विभिः पर्यमाणम् (ज्याप्यमानं) । “ प्रोप्या-
गच्छतामाहिताग्नीनामग्रयः प्रत्युद्यान्ति ” इति श्रुतेः । यथाह— “ कामं पितरं प्रोषितवन्तं
पुत्राः प्रत्याधावन्ति । एवमेतमग्रयः प्रत्याधावन्ति सशकलान्दारूनिवाहरन् ” इति [आहि-
ताग्नीनामग्रयः स्वयं प्रत्युद्गमं कुर्वन्तीति पौराणिकाः—सु०] ।

(५०.) नीवारणां भाग एव भागधेयोऽशः (वण्टो वा) । “ रूपनामभागेभ्यो धेयः ”
इति वक्तव्यसुत्रात्स्वामिधेये धेयप्रत्ययः । तस्योचितैः (योग्यैः) अत एवोदजानां पर्णशा-
लानां द्वाररोधिभिर्द्वाररोधकैः (अर्थात् मुनिगृहद्वारावरणशीलैः) मृगैः । ऋषिपत्नीनाम् (मु-
निस्त्रीणां) अपत्यैः (पुत्रैः) इव । आकीर्णं व्याप्तम् ।

(48.) He, of a glory difficult to be attained by others, with horses fatigued and with his queen for a companion, got to the hermitage, in the evening, of that great sage who observed vows—

(49.) The hermitage which was being filled up with the hermits who had then returned from another forest bringing with them sacrificial sticks, Kus'a, and fruits, and who were welcomed by their invisible holy fires—

(50.) The hermitage which abounded with antelopes, blocking up the doors of the huts, which were accustomed to (eat) a part of the Nivāra-corn, like children of the wives of the sages—

सेकान्ते मुनिकन्याभिस्तत्क्षणोज्झितवृक्षकम् ।

विश्वासाद्य विहंगानामालवालाम्बुपायिनाम् ॥ ५१ ॥

आतपाध्ययसंक्षिप्तनीवारासु निषादिभिः ।

मृगैर्वर्तितरोमन्थमुदजाङ्घ्रिभूमिषु ॥ ५२ ॥

अभ्युत्थिताग्निपिशुनैरतिथोनाश्रमोन्मुखान् ।

पुनानं पवनोद्भूतैर्धूमैराहुतिगन्धिभिः ॥ ५३ ॥

अथ यन्तारमादिश्य धुर्यान्विश्रामयेति सः ।

तामवारोहयत्पर्त्नां रथादवततार च ॥ ५४ ॥

(५१.) सेकान्ते वृक्षमूलसेचनावमाने मुनिकन्याभिः (ऋषिसुताभिः) । मेकत्रीभिः । आलवालपु जलावापप्रदेशेषु यदम्बु तत्पायिनाम् (तरुमूलकृतोदकाधारगत्तत्राम्बु पानुं शीलं येषां तथोक्तानां) । “ स्यादालवालमावापः ” इत्यमरः । विहंगाना पक्षिणां विश्वासाय विश्रम्भाय । “ समौ विश्वासविश्रम्भौ ” इत्यमरः । तत्क्षणे मेकक्षणे उज्झिता (त्यक्ताः) वृक्षका ह्रस्ववृक्षाः यस्मिस्तम् । ह्रस्वार्थे कप्रत्ययः ।

(५२.) आतपस्य (घर्मस्य) अत्ययेऽपगमे सति मांक्षिता राशिकृता नीवारास्तृणधान्यानि यासु तासु । “ नीवारास्तृणधान्यानि ” इत्यमरः । उज्जानां पर्णशालानामङ्गनभूमिषु चत्वरभागेषु । “ पर्णशालोटजोऽस्त्रियाम् ” इति । “ अङ्गन चत्वरजिरे ” इति चामरः । निपादिभिरुपविष्टैर्मृगैर्वर्तितो निष्पादिनो [प्रारब्धः । कर्मणा रोमन्थतपोभ्या वर्तिचरोरित्यत्र सूत्रं यो वर्तिधातुस्तदनुसारेण वर्तित इति प्रयोगः—चा०] रोमन्थश्रवितचर्वणं यस्मिन्नाश्रमे तम ।

(५३.) अभ्युत्थिताः प्रज्वलिताः । होमयोग्या इत्यर्थः । “ समिद्धेऽग्रावहृती जुहति ” इति वचनात् । तेषामग्नीनां पिशुनैः सूचकैः पवनोद्भूतैः (मारुतोत्थापितैः) आहुतिगन्धः (आज्यगन्धः) येषामस्तीत्याहुतिगन्धिनः । तैर्धूमैराश्रमोन्मुखानतिथीन्पुनानं पवित्रीरुवर्णम् [विरोधाभासः—चा०] कुलकम् ।

(५४) अथाश्रमप्राप्यनन्तरं स राजा यन्तारं मारायिम् । धुर वहन्तीति धुर्याः युग्याः

(51.) The hermitage, in which the trees had been quitted by the hermits' daughters the moment after watering (them), for inspiring confidence in the birds which drank the water from the basin (that encircled the trees)—

(52.) The hermitage where, on the setting of the sun, Nivara-corn had been heaped and where the antelopes sitting on the court-yard-grounds of the huts had done their rumination—

(53.) The hermitage purifying the guests, with faces turned toward it (the hermitage), by means of smoke indicative of the flaming (sacred) fires and scattered by the wind and charged with the smell of the offerings—

(54.) Then having commanded his charoteer to rest the yoked animals (horses) he caused (helped) his wife to descend from the car and himself alighted from it.

तस्मै सभ्याः सभार्याय गोप्त्रे गुप्तमेन्द्रियाः ।

अर्हणामर्हते चक्रुर्मुनयो नयचक्षुषे ॥ ५५ ॥

विधेः सायंतनस्यान्ते स ददर्श तपोनिधिम् ।

अन्वासितमरुंधत्या स्वाहयेव हविर्भुजम् ॥ ५६ ॥

तयोर्जगृहतुः पादान् राजा राज्ञी च मागधी ।

तौ गुरुर्गुरुपत्नी च प्रीत्या प्रतिननन्दतुः ॥ ५७ ॥

(तुरङ्गाः) । “ धुरो यङ्कौ ” इति यत्प्रत्ययः । “ धूर्वहे धुर्यधौरेयधुरीणाः सधुरंधराः ” इत्यमरः । धुर्यान् रथाश्चान्विश्रामय विनीतश्रमान् कुर्वित्यादिश्चाज्ञाप्य (आर्द्रपृष्ठाः क्रियन्तामित्यर्थः) तां पत्नीं रथादवारोहयदवतारितवान् स्वयं चावततार ।

(५५) सभायां (संसदि) साधवः सभ्याः (आचारज्ञाः) “ सभाया यः ” इति यत्प्रत्ययः । गुप्तमेन्द्रिया अत्यन्तनियमितेन्द्रिया मुनयः सभार्याय (सपत्नीकाय) गोप्त्रे (प्रजा) रक्षकाय । नयः शास्त्रमेव चक्षुस्तत्त्वावेदकं प्रमाणं यस्य तस्मै नयचक्षुषे । अत एवाहर्हते प्रशस्ताय (मान्याय) पूज्यायेत्यर्थः । “ अर्हः प्रशंसायाम् ” इति शतृप्रत्ययः । तस्मै राज्ञेऽर्हणां पूजां चक्रुः । “ पूजा नमस्यापचितिः सपर्यार्चाहणाः समाः ” इत्यमरः ।

(५६) स राजा सायंतनस्य सायंभवस्य । “ सायंचिरम्- ” इत्यादिना टच्चलप्रत्ययः । विधेर्जपहोमाद्यनुष्ठानस्यान्तेऽवसानेऽरुंधत्यान्वासितं पश्चादुपवेशनेनोपसेवितम् । कर्मणि क्तः । उपसर्गवशात्सकर्मकत्वम् । अन्वास्यैनामित्यादिवदुपपद्यते । तपोनिधिं वशिष्ठम् । स्वाहया स्वाहादेव्या । “ अथाग्रायी स्वाहा च हुतभुक्तिप्रया ” इत्यमरः । अन्वासितं हविर्भुजमिव ददर्श (अद्राक्षीत्) । “ समित्पुष्पकुशान्गन्धमृदन्नाक्षतपाणिकः । जपं होमं च कुर्वाणो नाभिवाद्यो द्विजो भवेत् ” इत्यनुष्ठानस्य मध्येऽभिवादननिषेधाद्विधेरन्ते ददर्शेत्युक्तम् । अन्वासनं चात्र पतिव्रताधर्मत्वेनोक्तं न तु कर्माङ्गत्वेन । विधेरन्त इति कर्मणः समाप्तचभिधानात् [अग्रेरौपम्येन वशिष्ठस्य तेजस्वित्वं पावनत्वं चोक्तं चा०] ।

(५७) मागधी मगधराजपुत्री राज्ञी मुदक्षिणा राजा च तयोररुंधतीवशिष्टयोः पादाञ्जगृहतुः (उपसंग्रहणं चक्रतुः) । “ पादः पदङ्गिश्चरणोऽस्त्रियाम् ” इत्यमरः । पादग्रहणमभिवादनम् । गुरुपत्नी गुरुश्च । कर्तारौ । सा च स, च तौ मुदक्षिणादिलीपौ कर्मभूतौ प्रीत्या ह-

(55.) Him who was accompanied by his wife, the protector, and who was respectable and whose eyes were the S'â-tras (conversant with truth) the hospitable Munis (sages) whose senses were perfectly kept under restraint gave respect (received with due honour).

(56.) At the end of the evening rites he saw the treasure of penance (the great Muni); behind him sat Arundhati like Svâhâ sitting behind Fire.

(57.) The king and the queen, the Magadha-princess bowed down at (lit: took) their feet. The preceptor and his wife welcomed them with affection,

तमातिथ्यक्रियाशान्तरथक्षोभपरिश्रमम् । *jolting*

पप्रच्छ कुशलं राज्ये राज्याश्रममुनि मुनिः ॥ ५८ ॥

अथार्थवर्निधेस्तस्य विजितारिपुरः पुरः ।

अथ्यार्थपतिर्वाचमाददे वदतां वरः ॥ ५९ ॥

षेण प्रतिननन्दतुः [दृष्ट्वा हृष्येत्प्रसीदेच्च प्रतिनन्देच्च सर्वशः इति मनुः—चा०] आशीर्वा-
दादिभिः संभावयांचक्रतुरित्यर्थः [चारित्रवर्द्धनस्तु पादौ इति पाठं गृहीत्वा तमेव समर्थयति । ननु
पादानिति वक्तव्ये पादाविति कथं द्विवचनप्रयोगः । पादजातेर्द्वित्रिविवक्षितत्वात् । स्त्रीणां चक्षु-
रित्यादिवन्न दोषः । उक्तं च वामनेन “स्तनादौ द्वित्वं द्वित्वाविष्टा जातिः प्रायेण ” इति ।
यथा माघे “स्तनौ दधानास्तरुण्यः ” इति । मागधीपदेन विशिष्टवशत्वं ज्ञाप्यते । तेन च
गुरुजनचरणप्रणामौचित्यं द्योत्यते । ननु कथं राजा राज्ञीत्यादीनामेकवचनानां जगृहतुः प्र-
तिननन्दतुरिति द्विवचनक्रियाभिः सम्बन्धः । द्वयोर्नाम्नोर्बहूनां वा यदि वाक्यं समुच्चये ।
अङ्गवच्चाश्रिता संख्यापाद्यादौ वा विशेषतः इति विकल्पविधानान्न दोषः—चा०] । •

(५८) मुनिः । अतिथ्यर्थमातिथ्यम् । “अतिथेऽर्थः” इति व्यप्रत्ययः । आतिथ्यस्य क्रिया ।
तया शान्तो रथक्षोभेण यः परिश्रमः स यस्य स तं तथोक्तम् । राज्यमेवाश्रमस्तत्र मुनिम् ।
मुनितुल्यमित्यर्थः । तं दिलीपं राज्ये कुशलं पप्रच्छ । पृच्छतेस्तु द्विकर्मकत्वमित्युक्तम् । यद्यपि
राज्यशब्दः पुरोहितादिष्वन्तर्गतत्वाद्वाजकर्मवचनः । तथाप्यत्र सप्ताङ्गवचनः । “उपपन्नं ननु शिवं
सप्तस्वङ्गेषु” इत्युत्तरविरूपात् । तथाह मनुः—“स्वाम्यमात्यपुरं राष्ट्रं कोशदण्डौ तथा मुहत् । स-
प्तैतानि समस्तानि लोकेऽस्मिन् राज्ञ्यमुच्यते ” इति । तत्र “ब्राह्मणं कुशलं पृच्छेत्क्षत्रबन्धु-
मनामयम् । वैश्यं क्षेमं समागम्य शूद्रमारोग्यमेव च ” इति मनुवचने सत्यपि तस्य राज्ञो म-
हानुभावत्वाद्ब्राह्मणोचितः कुशलप्रश्न एव कृत इत्यनुमधेयम् । अत एवोक्तं ‘राज्याश्रम-
मुनिम्’ इति ।

(५९) अथ प्रश्नानन्तरं विजितारिपुरो विजितशत्रुनगरो वदतां वक्तॄणां वरः श्रेष्ठः (वा-
वदकानामग्रेसरः) “यतश्च निर्धारणम् ” इति षष्ठी । अर्थपती राजाथर्वेणोऽथर्ववेदस्य निधेः
[अथर्ववेदाभिज्ञस्य । अथर्वनिधिपदेन दुरितोपशमननिमित्तशान्तिकपौष्टिकप्रवीणत्वं पौरो-
हित्योचितत्वं द्योतते । तथाहि “पुरोहितं च कुर्वीत दैवज्ञमुदितोदितम् । दण्डनीत्यां च कुशल-
मथर्वाङ्गिरसे तथा ” इति मिताक्षरायां—चा०] तस्य मुनेः पुरोऽग्रेऽथ्यार्थमार्थादनपेताम् । “ध-

(58) Him who was the Muni of the hermitage in the form of the kingdom and whose fatigue caused by the jolting of the chariot had been relieved (removed) by the hospitable reception, asked the Muni about the prosperity (well-being) of the kingdom.

(59.) Then the lord of wealth, the best of the eloquent and by whom the enemies' cities were conquered, spoke in words replete with sense before that repository of the Atharva Veda (the sage Vas'istha). •

उपपन्नं ननु शिवं सप्तस्वङ्गेषु यम्य मे ।

देवीनां मानुषीणां च प्रतिहर्ता त्वमापदाम् ॥ ६० ॥

तव मन्त्रकृतो मन्त्रेर्दृष्टान्प्रशमितारिभिः ।

प्रत्यादिश्यन्त इव मे दृष्टलक्ष्यभिदः शराः ॥ ६१ ॥

हविर्वाजितं ह्येतस्त्वया विधिवदग्निषु ।

वृष्टिर्भवति शम्यानामवग्रहावेशोष्णाम् ॥ ६२ ॥

र्षपथ्यर्थन्याय इत्येते " इति यत्प्रत्ययः । वाचमादे । वक्तुमुपक्रान्तवानित्यर्थः । अथर्वानि धेरित्यनेन पुगेहितकृत्याभिज्ञत्वात्तत्कर्मनिर्वाहकत्वं मुनेरस्तीति सूच्यते । यथाह कामन्दकः— " त्रया च दण्डनीत्यां च कुशल स्यात्पुगेहितः । अथर्वविहितं कुर्यान्नित्यं शान्तिकर्षोष्णकम् " इति ।

(६०) हे गुणे । स्वप्नस्वङ्गेषु त्वाम्यमात्यादिषु । " स्वाम्यमात्यमुहत्कोशराष्टदुर्गबलानि च । मत्ताङ्गानि " इत्यमरः । शिवं कुशलमुपपन्नं ननु युक्तमेव । नन्ववधारणे । " प्रक्षवधारणानुज्ञानयामन्त्रणे ननु " इत्यमरः । कथमित्यत्राह—यस्य मे देवीनां देवेभ्य आगतानां दुर्भिक्षादीनां मानुषीणां मनुष्येभ्य आगतानां चौरभयादीनाम् । उभयत्रापि " तत आगतः " इत्यण् । " टिण्णञ्— " इत्यादिना ङीप् । आपदां व्यमनानां (कर्तृकर्मणोः कृतीति पठ्यते) त्वं प्रतिहर्ता वारयितामि । अत्राह कामन्दकः— " हुतांशो जलं व्याधिर्दुर्भिक्षं मरणं तथा । इति पञ्चविधं देव मानुष व्यमन ततः । आयुक्तकर्म्यश्चैरेभ्यः परेभ्यो राजवल्लभात् । पृथिवीपतितोभाञ्च नगणा पञ्चधा मतम् " इति । तत्र मानुषापत्प्रतीकारमाह—

(६१.) इत्युत्प्रेक्षा एव प्रशमितारिभिः । मन्त्रान्कृतवान्मन्त्रकृत् [मन्त्रं संहिताविभागं कृतवान्—चा० । " मुक्कर्मपापमन्त्रपुण्येषु कृज " इति कृष्णः । तस्य मन्त्रकृतः मन्त्राणां मन्त्रः प्रयोक्त्वा तव मन्त्रे । कर्तृभिः । दृष्टं प्रत्यक्षं यल्लक्ष्य तन्मात्रं भिन्दन्तीति दृष्टलक्ष्यभिदो मे शराः प्रत्यादिश्यन्त इव । वयमेव समर्थाः किमेभिः पिष्टपेषकैरिति निराक्रियन्त इव [इव शब्देनात्मन पौरुषं संभावयति—चा०] इत्युत्प्रेक्षा । " प्रत्यादेशो निराकृतिः " इत्यमरः । त्वन्मन्त्रसामर्थ्यादेव न पौरुषं फलतीति भावः । संप्रति दैविकापत्प्रतीकारमाह—

(६२.) हे ह्येतस्त्वया विधिवदग्निष्वर्वाजितं प्रक्षिप्तं हविर्वाज्यादिकम् । कर्तुं । अवग्र-

(60) Prosperity with respect to the seven members (departments) of my kingdom is a matter of course since thou art the preventer (remover) of (all) divine as well as human calamities that may befall me

(61) My arrows which pierce only visible objects are, as it were, repelled (rendered futile) by your Mantras that check (discomfit) the enemies from a distance— you who are the creator of the Mantras

(62) Offered by thee in conformity with the established rites into the (sacrificial) fires, O sacrificer, the oblation becomes a shower to the crops dried up (withered) by drought

पुरुषायुषजीविन्यो निरातङ्गा निरीतयः ।

यन्मदीयाः प्रजास्तस्य हेतुस्त्वब्रह्मवर्चसम् ॥ ६३ ॥

त्वयैवं चिन्त्यमानस्य गुरुणा ब्रह्मयोनिना ।

सानुबन्धाः कथं न स्युः संपदो मे निरापदः ॥ ६४ ॥

किन्तु वध्वां तवैतस्यामदृष्टसदृशप्रजम् ।

न माम्भवति सद्दीपा रत्नसूरपि मेदिनी ॥ ६५ ॥

हो वर्षप्रतिबन्धः (वृष्टिविघातः) । “ अवे ग्रहो वर्षप्रतिबन्धे ” इत्युत्प्रत्ययः । “ वृष्टि-
वर्षं तद्विघातेऽवग्राहवग्रहौ समौ ” इत्यमरः । तेन विशोषिणां विशुष्यतां शस्यानां वृष्टिर्भ-
वति । वृष्टिरूपेण शस्यान्युपजीवयतीति भावः । अत्र मनुः—“ अग्नौ दत्ताहुतिः सम्यगा-
दित्यमुपतिष्ठते । आदित्याजायन्तं वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ” इति ।

(६३.) आयुर्जीवितकालः । पुरुषस्यायुः पुरुषायुषम् । वर्षशतमित्यर्थः । “ शतायुर्वै
पुरुषः ” इति श्रुतेः । “ अचतुर—” आदिसूत्रेणाचप्रत्ययान्तो निपातः । मदीयाः प्रजाः ।
पुरुषायुषं जीवन्तीति पुरुषायुषजीविन्यः । निरातङ्गाः (निर्गतः आतङ्गः रोगसन्तापभयं या-
भ्यस्ताः तथोक्ताः) निर्भयाः । “ आतङ्गो भयमाशङ्क ” इति हलायुधः । निरीतयोऽतिवृ-
ष्ट्यादिरहिता इति यत्तस्य सर्वस्य त्वद्ब्रह्मवर्चसं तव व्रताध्ययनसंपत्तिरेव हेतुः “ व्रता-
ध्ययनसंपत्तिरित्येतद्ब्रह्मवर्चसम् ” इति हलायुधः । ब्रह्मणो वर्चो ब्रह्मवर्चसम् । “ ब्रह्महस्ति-
भ्यां वर्चसः ” इत्युत्प्रत्ययः “ अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मृषिकाः शलभाः शुकाः । अत्यासन्नाश्च
राजानः षडेता ईतयः स्मृताः ” इति कामन्दकः ।

(६४.) ब्रह्मा योनिः कारणं यस्य तेन ब्रह्मपुत्रेण [अथवा ब्रह्मणस्तपसो योनिः
कारणं तेन—चा०] गुरुणा त्वयैवमुक्तप्रकारेण चिन्त्यमानस्यानुध्यायमानस्य । अन एव नि-
रापदो व्यसनहीनस्य मे संपदः सानुबन्धाः सानुस्यूतयः (सप्रवाहाः) अविच्छिन्ना इति
यावत् । कथं न स्युः । स्युरेवेत्यर्थः [संवीतस्य हि लोकेस्मिन्नदोषान्वेषणं क्षमं । शिवलिङ्ग-
स्य संस्थाने कस्याभस्मत्वभावना—चा०] । संप्रत्यागमनप्रयोजनमाह—

(६५.) किन्तु तवैतस्यां वध्वां स्नुषायाम् । “ वधूर्जाया स्नुषा चैव ” इत्यमरः । अदृष्टा
सदृश्यनुरूपा प्रजा (सन्तानं) येन तं मां [सदृशप्रजमित्यनेन सर्वथा सन्तानभावो नास्ति—

(63.) If my subjects live for the (whole) period of human life and if they are free from fears and calamities, the cause of this is your rigorous penance (religious duties of reading, meditation and penance).

(64.) (In short) how can my prosperity be not continued (uninterrupted) since I am free from (every) distress and thus taken care of by thee, my preceptor, sprung from Brahman ?

(65.) But, though producing gems, the earth, with all its continents, does

नूनं मत्तः परं वंश्याः पिण्डविच्छेददर्शिनः ।

न प्रकामभुजः श्राद्धे स्वधासंग्रहसत्पराः ॥ ६६ ॥

मत्परं दुर्लभं मत्वा नूनमावर्जितं मया ।

पयः पूर्वं स्वनिःश्वासेः कवोष्णमुपभुज्यते ॥ ६७ ॥

चा०] सद्दीपापि [इति सार्वभौमं सूच्यते—चा०] । रत्नानि मूयत इति रत्नसूरपि । “ स-
त्सूद्विष—” इत्यादिना किपु । मेदिनी नावति न प्रीणाति (रत्नदापि मही अप्रजस्य मे न
किमपि सुखमावहतीत्यर्थः) । अवधातू रक्षणगतिप्रीत्याद्यर्थेषूपदेशादत्र प्रीणने । रत्नसूरपी-
त्यनेन सर्वरत्नेभ्यः पुत्ररत्नेमेव श्लाघ्यमिति सूचितम् । तदेव प्रतिपादयति—

(६६.) मत्तः परं मदनन्तरम् । “ पञ्चम्यास्तसिल् ” पिण्डविच्छेददर्शिनः पिण्डदान-
विच्छेदमुत्प्रेक्षमाणाः । वंशोद्भवा वंश्याः पितरः । स्वधेत्यव्ययं पितृभोज्ये वर्तते । तस्याः
संग्रहे तत्परा आसक्ताः सन्तः श्राद्धे पितृकर्मणि । “ पितृदानं निवापः स्याच्छ्राद्धं तत्कर्म
शास्त्रतः ” इत्यमरः । प्रकामभुजः पर्याप्तभोजिनो न भवन्ति नूनं सत्यम् (मन्मृतरनन्तरं
स्वधासंग्रहैकबुद्धयो मे पितरः पिण्डदानलोपमवलोक्य श्राद्धे पर्याप्तं न किल भोक्ष्यन्ते तथा-
हि । अस्मात्परं वत यथाश्रुतिसंभृतानि । को नः कुले निवपनानि नियच्छतीति । नूनं प्रसूति-
विकलेन मया प्रसिक्त । धीताश्रुशेषमुदक पितरः पिबन्ति इत्येवं समर्थः श्लोकांशः) । “ कामं
प्रकामं पर्याप्तम् ” इत्यमरः । निर्धना ह्यापद्धनं कियदपि संगृह्णीतीति भावः ।

(६७.) मत्परं मदनन्तरम् । “ अन्यारात्—” इत्यादिना पञ्चमी । दुर्लभं दुर्लभ्यं (दुष्प्राप्यं)
मत्वा (ज्ञात्वा) मयावर्जितं (दत्तं) पयः पूर्वं पितृभिः स्वनिःश्वासैर्दुःखजैः कवोष्णमीषदुष्णं यथा
तथापभुज्यते । [दिलीपानन्तरं पयो न लप्स्याम इति शोकावेशान्निर्गच्छद्भिर्निःश्वासैरीषदुष्णं
पितरः स्वीकुर्वन्ते इति तात्पर्यार्थः—चा०] । नूनमिति तर्के [उत्तरे वा—चा०] कवोष्णमिति
कुशब्दस्य कवदेशः । “ कोष्ण कवोष्णं मन्दोष्णं कदुष्णं त्रिषु तद्वति ” इत्यमरः ।

(६८.) इज्या यागः । “ व्रजयजोर्भावे क्यप् ” इति क्यप्प्रत्ययः । तथा [दानेन च—चा०]
विशुद्धात्मा विशुद्धचेतनः प्रजालोपेन संतत्यभावेन निमीलितः कृतनिमीलनः सोऽहम् । लो-
क्यते इति लोकः । न लोक्यते इत्यलोकः । लोकश्चालोकश्चात्र स्त इति लोकश्चासावलोकश्चे-

not (at all) please me, who have not seen a worthy offspring (the image of self)
in this thy daughter-in-law (Sudakshinā).

(66.) Surely after my death, my ancestors, fore-seeing the prevention of
rice-ball- (the PINDA given in honour of the manes) and (therefore) given up
to the laying by of (the greater part of) the Svadhā-food (offered to them now),
do not eat to their satisfaction at Shrāddha-ceremony (that I perform every year).

(67.) Indeed the oblation of water, offered by me, is drunk by my ancestors,
(being made) lukewarm by their sighs, thinking it unobtainable after my death.

सोऽहमिज्याविशुद्धात्मा प्रजालोपनिमीलितः ।
 प्रकाशश्चाप्रकाशश्च लोकालोक इवाचलः ॥ ६८ ॥
 लोकान्तरमुखं पुण्यं तपोदानसमुद्भवम् ।
 संततिः शुद्धवंश्या हि परत्रेह च शर्मणे ॥ ६९ ॥
 तथा हीनं विनेतर्मा कथं पश्यन् दूयसे ।
 सिक्तं स्वयमिव स्नेहाद्वन्ध्यमाश्रमवृक्षकम् ॥ ७० ॥
 असद्व्यपीडं भगवन्नृणमन्यमवेहि मे ।
 अरुंतुदमिवालानमनिर्वाणस्य दन्तिनः ॥ ७१ ॥

ति वा लोकालोकः चक्रवालोऽचल इव । “लोकालोकश्चक्रवालः” इत्यमरः । प्रकाशेने इति प्रकाशश्च देवर्णविमोचनात् । न प्रकाशते इत्यप्रकाशश्च पितृणा विमोचनात् । पचाद्यच् । अस्मीति शेषः । लोकालोकोऽप्यन्तः सूर्यसपर्काद्वह्निस्तमोव्याप्त्या च प्रकाशश्चाप्रकाशश्चेति मन्तव्यम् । ननु तपोदानादिसंपन्नस्य किमपत्यैरित्यत्राह—

(६९.) समुद्भवत्यस्मादिति समुद्भवः कारणम् । तपोदाने समुद्भवा यस्य तत्तपोदानसमुद्भवं यत्पुण्यं तल्लोकान्तरे परलोके सुखं सुखकरम् । शुद्धवंशे भवा शुद्धवंश्या संततिर्हि परत्र परलोके इह च लोके शर्मणे सुखाय (तपोदानक्रियादिभिः समुद्भूतं पुण्यं परलोकमुखावहं भवति परं तु अमलिनकुले जाता संततिः उभावपि लोके सुखाय संपत्स्यते) । “शर्मशातसुखानि च” इत्यमरः । भवतीति शेषः ।

(७०.) हे विनेतः गुरो तथा संतत्या हीनमनपत्यं माम् । स्नेहात्प्रेम्णा स्वयमेव सिक्तं जलसंकेन वर्धितं वन्ध्यमफलम् । “वन्ध्याऽफलोऽवकेशी च” इत्यमरः । आश्रमस्य आश्रमशब्देन स्नेहाधिक्यं—चा०] वृक्षकं वृक्षपोतमिव । पश्यन्कथं न दूयसे न परितप्यसे । विनेतरित्यनेन समर्थोऽप्युपेक्षसे इति गम्यते ।

(७१.) हे भगवन्मे ममान्त्यमृणं पैतृकमृणम् । अनिर्वाणस्य मज्जनराहितस्य । “निर्वाणं निर्वृतौ मोक्षे विनाशे गजमज्जने” इति यादवः । दन्तिनो गजस्य । अरुर्मर्मं तुदतीत्यरुंतुदं मर्मस्पृक् ।

(68.) (Hence) with my soul sanctified by the performance of the sacrifices to the Gods, (yet) obscured by the extinction of offspring [the race , I am both shining and dark, like the mountain Lokāloka

(69.) The merit arising from penance and alms-giving procures felicity only in the next world, while offspring born of a pure family (origin) are for happiness both here and hereafter.

(70.) How are you, O my preceptor, not troubled to see me destitute of it, as in the case of a sterile (barren) tree in your hermitage that has been watered by you in person through affection (for it)?

(71.) Know then, my venerable sage, the pangs of this last debt of mine to be unbearable, like the sharp chain to an elephant who has been unwashed.

तस्मान्मुच्ये यथा तात संविधातुं तथाहसि ।

इक्ष्वाकूणां दुरापेऽर्थे त्वदधीना हि सिद्धयः ॥ ७२ ॥

इति विज्ञापितो राज्ञा ध्यानस्तिमितलोचनः ।

क्षणमात्रमृषिस्तस्थौ सुप्तमीन इव हृदः ॥ ७३ ॥

सोऽपश्यत्प्रणिधानेन संततेः स्तम्भकारणम् ।

भावितात्मा भवो भर्तुरथैनं प्रत्यबोधयन् ॥ ७४ ॥

“ व्रणोऽस्त्रियामोर्ममरुः ” इति । “ अरुंतुदस्तु मर्मस्पृक् ” इति चामरः । “ विध्वरुषोस्तुदः ” इति खश्प्रत्ययः । “ अरुद्धिषत्— ” इत्यादिना मुमागमः । आलानं बन्धनस्तम्भमिव । “ आलानं बन्धनस्तम्भे ” इत्यमरः । असह्या सोढुमशक्या पीडा दुःखं यस्मिंस्तदवेहि । दुःसहदुःखजनकं विद्वीत्यर्थः । “ निर्वाणोत्थानशयनानि त्रीणि गजकर्मणि ” इतिपालकाव्ये । “ ऋणं देवस्य यागेन ऋषीणां दानकर्मणा । संतत्या पितृलोकानां शोधयित्वा परिव्रजेत् ” । (७२.) हे तात तस्मात्पैतृकादृणाद्यथा मुच्ये मुक्तो भवामि । कर्मणि लट् । तथा संविधातुं कर्तुमर्हसि । हि यस्मात्कारणादिक्ष्वाकूणामिक्ष्वाकुवंश्यानाम् । तद्राजत्वाद्वहुष्वणो लुक् । दुरापे दुष्प्राप्येऽर्थे । सिद्धयस्त्वदधीनास्त्वदायत्ताः । इक्ष्वाकूणामिति शेषे षष्ठी “ न लोक— ” इत्यादिना कृद्योगेषष्ठीनिषेधात् [कथं कर्तरि षष्ठी । आक्षिपंत्यरविन्दानि मुग्धे तव मुखश्रियं । कोशदण्डसमग्राणां किमेषामस्ति दुष्करमित्यादावलंकारिकैरादृतत्वान्न दोषः । यदाह च भोजः । इदं शास्त्रमाहात्म्यदर्शनालसचेतसां । अपशब्दप्रदाभाति न च सौभाग्यमुज्जतीति—चा०] ।

(७३.) इति राज्ञा विज्ञापितः ऋषिर्ध्यानेन (समाधिना) स्तिमिते (निश्चले) लोचने (नेत्रे) यस्य ध्यानस्तिमितलोचनो निश्चलालसः सन्क्षणमात्रम् । सुप्तमीनो (सुताः निद्रां प्राप्ताः मीनाः मत्स्याः यत्र स तथोक्तः) हृदः (तडागः) इव । तस्थौ (स्थितः) ।

(७४.) स मुनिः प्रणिधानेन (“ प्रणिधानं प्रयत्ने स्यात् प्रवेशे च समाहितौ इति विश्वः ”) चित्तैकाग्रयेण [योगसमाधिना—चा०] भावितात्मा शुद्धान्तःकरणो भवो भर्तुर्नृपस्य संततेः स्तम्भकारणं संतानप्रतिबन्धकारणमपश्यत् । अथानन्तरमेनं नृपं प्रत्यबोधयत् । स्वदृष्टं ज्ञापितवानित्यर्थः । एनमिति “ गतिबुद्धि ” इत्यादिनाणिकर्तुः कर्मत्वम् ।

(72.) Therefore, O Sire, be pleased to do that by which I may be freed from that debt For the accomplishments of the objects, difficult to be obtained by the kings born in the family of Ikshvāku, are dependent on thee.

(73.) Thus requested by the king, the Rishi remained still for a moment with his eyes closed in deep meditation, like a large lake whose fish are asleep.

(74.) He, by means of concentration, knew the cause of the impediment of the progeny of the lord of the earth, and then with a pure heart enlightened him (on the matter).

पुरा शक्रमुपस्थाय तवोर्वी प्रति यास्यतः ।

आसीत्कल्पतरुच्छायामाश्रिता सुरभिः पथि ॥ ७५ ॥

धर्मलोपभयाद्वाङ्गीमृतुस्नातामिमां स्मरन् ।

प्रदक्षिणक्रियाह्वयां तस्यां त्वं साधु नाचरः ॥ ७६ ॥

अवजानासि मां यस्मादतस्ते न भविष्यति ।

मत्प्रसूतिमनाराध्य प्रजेति त्वां शशाप सा ॥ ७७ ॥

(७५.) पुरा पूर्वं शक्रमिन्द्रमुपस्थाय संसेव्योर्वी प्रति भुवमुद्दिश्य यास्यतो गमिष्यतस्तव पथि (मार्गे) कल्पतरुच्छायां (देवद्रुमच्छायां) आश्रिता सुरभिः कामधेनुरासीत् । तत्र स्थितेत्यर्थः [अर्थात् सूर्यवंश्याः सर्वेपि शक्रस्याराधनायै दिवि गच्छन्तो भुवनत्रयेऽस्खलितगतयः आसन्-सु०] । ततः किमित्याह-

(७६.) ऋतुः पुष्पम् । रज इति यावत् । “ ऋतुः स्त्रीकुमुदेऽपि च ” इत्यमरः । ऋतुना निमित्तेन [रजोदर्शनादूर्ध्वं चतुर्थे दिने-सु०] स्नातामिमां राज्ञीं प्रदक्षिणां धर्मस्य ऋत्वभिगमनलक्षणस्य लोपाद्वाङ्गीभ्यस्तस्मात्स्मरन्ध्यायन् । “ मृदङ्गं दैवतं विप्रं घृतं मधु चतुष्पथम् । प्रदक्षिणानि कुर्वीत विज्ञातांश्च वनस्पतीन् ” इति शास्त्रात्प्रदक्षिणक्रियाह्वयां प्रदक्षिणकरणयोग्यायां तस्यां धेन्वां त्वं साधु प्रदक्षिणादिसत्कारं नाचरो नाचरितवानसि । व्यासक्ता हि विस्मरन्तीति भावः । ऋतुकालाभिगमने मनः-“ ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारानिरतः सदा ” इति । अकरणे दोषमाह पराशरः-“ ऋतुस्नातां तु यो भार्यां स्वस्थः सन्नोपगच्छति । बालगोघ्नापराधेन विध्यते नात्र संशयः ” इति ।

(७७.) यस्मात्कारणान्मामवजानासि तिरस्करोषि । अतः कारणान्मत्प्रसूतिं मम संततिमनाराध्यासेवयित्वा ते तव प्रजा न भविष्यतीति सा सुरभिस्त्वां शशाप (यन्मामनादृत्य इतः गतोऽसि तद्विना मत्प्रसूत्याराधनं तव प्रजाः न कदापि भविष्यतीत्येवं सा कामधेनुतस्मै राज्ञे शपं दत्तवतीत्यर्थः) । शप आक्रोशे । कथं तदस्माभिर्न श्रुतमित्याह-

(७८.) हे राजन्स शपस्त्वया न श्रुतः । सारथिना च न श्रुतः । अश्रवणे हेतुमाह-क्रीडार्थमागता उद्दामानो दात्र उद्रताः (उत्कटाः) दिग्गजा र्यस्मिंस्तथोक्ते आकाशगङ्गायाः

(75.) Formerly when you were going down toward the earth after having attended on Indra, the milch-cow (which grants every boon) had taken her refuge (stand) under the shade of the Kalpa-tree on your way.

(76.) Thinking of this your queen, who had bathed after menstruation (and so prepared herself for sexual intercourse), on account of the fear of the violation of duty, you did not behave well towards her (the cow) who was so worthy of the honor of being gone round.

(77.) “ Since you disregard me, you shall have no progeny without worshipping my calf (lit. born of me) ” : thus she cursed you.

स शापो न त्वया राजन् च सारथिना श्रुतः ।

नदन्त्याकाराङ्गायाः स्नातस्थुद्गामादङ्गजे ॥ ७८

ईप्सितं तदवज्ञानाद्विद्धि सार्गलमात्मनः ।

प्रतिबध्नाति हि श्रेयः पूज्यपूजाव्यतिक्रमः ॥ ७९ ॥

हविषे दीर्घसत्रस्य सा चेदानीं प्रचेतसः ।

भुजंगपिहितद्वारं पातालमधितिष्ठति ॥ ८० ॥

मुतां तदीयां सुरभेः कृत्वा प्रतिनिधिं शुचिः ।

आराधय सपत्नीकः प्रीता कामदुघा हि सा ॥ ८१ ॥

मन्दाकिन्याः स्नोतासि प्रवाह नदति सति (शब्दायमाने सति) । अस्तु प्रस्तुते किमायात-
मित्यत्राह—

(७९.) तदवज्ञानात्तस्या धेनोरवज्ञानादपमानादात्मनः स्वस्याप्तुमिष्टमीप्सितं मनोरथम् ।
आप्नोतेः सन्नन्तात्कः । ईकारश्च । सार्गलं सप्रतिबन्धं विद्धि जानीहि । तथाहि । पूज्यपू-
जाया व्यतिक्रमोऽतिक्रमणं श्रेयः प्रतिबध्नाति [रुणादि । उक्तञ्च । अपूज्या यत्र पूज्यन्ते
पूज्यपूजा व्यतिक्रमः । दुर्भिक्षं मारिरांगाश्च भवत्येवं न संशयः—सु०] । तर्हि गत्वा तामा-
राधयामि । सा वा कथंचिदागमिष्यतीत्याशा न कर्तव्येत्याह—

(८०.) सा च सुरभिरिदानीं (सांप्रत) दीर्घं (अविश्रान्तं) सत्रं (“सत्रमाच्छादने यज्ञे
सदा दाने वनेपि च” इत्यमरः) चिरकालसाध्यो यागविशेषो यस्य तस्य प्रचेतसः (वरुणस्य)
हविषे दध्याज्यादिहविरर्थं भुजंगपिहितद्वारं भुजंगावरुद्धद्वारं ततो दुर्गप्रवेशं पातालमधि-
तिष्ठति । पाताले तिष्ठतीत्यर्थः । “अधिशीङ्स्थासां कर्म” इति कर्मत्वम् । तर्हि का गति-
रित्यत आह—

(८१.) तस्याः सुरभेरियं तदीया । तां मुतां सुरभेः प्रतिनिधिं (तुल्यरूपां) कृत्वा शु-
चिः शुद्धः । सह पत्न्या वर्तत इति सपत्नीकः सन् । “नद्यतश्च” इति कप्प्रत्ययः । आ-
राधय । हि यस्मात्कारणात्सा प्रीता तुष्टा सती । कामान्दोग्धीति कामदुघा भवति । “दुहः
कव्यश्च” इति कप्प्रत्ययः । घादेशश्च ।

(78.) That curse, O king, was not heard either by you or by your charioteer
since the stream of the celestial Gangā was roaring on account of the intoxicated
elephants of the (eight) quarters (let loose in it)

(79.) Know then the accomplishment of your desire to be barred on ac-
count of your disrespect towards her ; for the denial of worship to the worshipful
prevents one's welfare.

(80.) Now she dwells in Pātāla, the gates of which are closed by the ser-
pents, for (the purpose of supplying) ghee to Prachetas engaged in a long con-
tinued Sacrifice.

(81.) Having made the daughter of the Surabhi her representative, you,
purified as you are, worship (propitiate) her in company with your wife ; for if
pleased she gratifies (all) desires.

इति वादिन एवास्य होतुराहुतिसाधनम् ।
अभिन्द्या नन्दिनी नाम धेनुराववृते वनात् ॥ ८२ ॥
ललाटोदयमाभ्रं पल्लवस्निग्धपादला ।
 बिभ्रती श्वेतरोमाङ्कः संध्येव शशिनं नवम् ॥ ८३ ॥
 भुवं कोष्णेन कुण्डोधी मेध्येनावभृथादपि ।
प्रस्त्रवेनाभिवर्षन्ती वत्सालोकप्रवर्तिना ॥ ८४ ॥
रजःकुणैः खुरोद्धृतैः स्पृशद्भिर्गात्रमन्तिकात् ।
 तार्थाभिषेकजां शुद्धिमादधाना महीक्षितः ॥ ८५ ॥

(८२.) इति वादिनो वदत एव होतुर्हवनशीलस्य । “तृन्” इति तृन्प्रत्ययः । अस्य मु-
 नेराहुतीनां (आज्यादीनां) साधनं कारणं नन्दयतीति व्युत्पत्त्या नन्दिनी नाम अनिन्द्या अगर्हा
 प्रशस्ता धेनुः (गौः) वनात् (काननात्) आववृते प्रत्यागता (तस्मिन्मुनौ एवं उक्तमात्रे
 एव सा कामधेनुर्वनात्प्रतिनिवृत्ता तत्राविर्बभूवेत्यर्थः) “ अव्याक्षेपो भविष्यन्त्याः कार्यसि-
 द्धेर्हि लक्षणम् ” इति भावः [हेतुरिति सम्बन्धे षष्ठी-चा०] । सप्रति धेनु विशिनष्टि—

(८३) पल्लववस्निग्धा चासी पाटला (रक्ता) च । संध्यायामप्येतद्विशेषणं योज्यम् ।
 ललाट (भाले) उदया यस्य स ललाटोदयः । तमाभ्रमपीषद्वक्रम् । “ आविर्द्धं कुटिलं
 भ्रं वेष्टितं वक्रमित्यपि ” इत्यमरः । “ उदितश्च ” इति निष्ठातस्य नत्वम् । श्वेतरोमाण्ये-
 वाङ्गस्तं बिभ्रती । नवं शशिनं बिभ्रती संध्येव स्थिता ।

(८४.) कोष्णेन किञ्चिदुष्णेन । “ क्वं चोष्णे ” इति चकारात्कादेशः । अवभृथा-
 दप्यवभृथस्नानादपि (यागान्तस्नानादपि) मेध्येन पवित्रेण । “ पुतं पवित्रं मेध्यं च ” इत्य-
 मरः । वत्सस्यालोकेन प्रदर्शनेन प्रवर्तिना प्रवहता प्रस्त्रवेन क्षीराभिस्यन्दनेन भुवमभिवर्षन्ती
 सिञ्चन्ती । कुण्डम् (कुण्ड्यते रक्ष्यते जलं वद्विर्वा अत्र जलाधारपात्रविशेषं) इव ऊध
 आपीनं यस्याः सा कुण्डोधी । “ ऊधस्तु क्रीवमापीनम् ” इत्यमरः “ ऊधसोऽनङ् ” इत्य-
 नडादेशः । “ बहुव्रीहेरूधसो ङीष् ” इति ङीष् ।

(८५.) खुरोद्धृतैः (उत्थापितैः) अन्तिकात्समीपे गात्रं स्पृशद्भिः । “ दूरान्तिकार्थेभ्यो

(82.) Scarcely had the sacrificer spoken thus, when the spotless cow Nandini by name, the source of his offerings, returned from the forest.

(83) Bearing a little crooked (curved) mark of white hair over the forehead, she (the cow), tender and ruddy like a (fresh) leaf, appeared like the even-
 ing having the new moon tender and crimson like a sprout.

(84.) That cow with a full udder sprinkling the earth by discharge of her lukewarm milk which gushed (issued) forth at the sight of the calf and which was even more sacred than the Avabhrittha ablutions—

(85.) The cow imparting to the ruler of the earth the sanctity pro-

तां पुण्यदर्शनां दृष्ट्वा निमित्तज्ञस्तपोनिधिः ।

याज्यमाशंसिताब्रन्ध्यप्रार्थनं पुनरब्रवीत् ॥ ८६ ॥

अदूरवर्तिनीं सिद्धिं राजन्विगणयात्मनः ।

उपस्थितेयं कल्याणी नाम्नि कीर्तित एव यत् ॥ ८७ ॥

वन्यवृत्तिरिमां शश्वदात्मानुगमनेन गाम् ।

विद्यामभ्यसनेनेव प्रसादयितुमर्हसि ॥ ८८ ॥

द्वितीया च ” इति चकारात्पञ्चमी । रजसां कणैः (धूलिलेशैः) महीं क्षियते ईष्टे इति महीक्षित् । तस्य । तीर्थाभिषेकेण जातां तीर्थाभिषेकजाम् (तीर्थे पुण्यक्षेत्रे यज्ञे वा अभिषेकः स्नानं तस्माज्जातां) शुद्धिम् (नैर्मल्यं) आदधाना कुर्वाणा । एतेन वायव्यं स्नानमुक्तम् । उक्तं च मनुना—“ आग्नेयं भस्मना स्नानमवगाह्यं तु वारुणम् । आपोहिष्ठेति च ब्राह्मं वायव्यं गोरजः स्मृतम् ” इति ।

* (८६.) निमित्तज्ञः शकुनज्ञस्तपोनिधिर्विशिष्टः । पुण्यं [मनोज्ञं पुण्यावहं वा—चा०] दर्शनं यस्यास्तां तां धेनु दृष्ट्वा । आशंसितं मनोरथः । नपुंसके भावे क्तः । तत्राब्रन्ध्यं सफलं प्रार्थनं यस्य स तम् । अब्रन्ध्यमनोरथमित्यर्थः । याजयितुं योग्यं याज्यं (यजमानं) पार्थिवं पुनरब्रवीत् [ननु अभीष्टसिद्धेरुत्पत्त्यमानत्वादिदानं कथमाशंसितां वंध्यामिति । अत्यासन्नसिद्धत्वेनोक्तवान्न दोषः—चा०] ।

(८७.) हे राजन्नात्मनः कार्यस्य सिद्धिम् (मनोभीष्टसिद्धिं) अदूरवर्तिनीं [समीपस्थां—चा०] शीघ्रभाविनीं विगणय विद्धि । यद्यस्मात्कारणात्कल्याणी मङ्गलमूर्तिः । “ बह्वादिभ्यश्च ” इति ङीप् । इयं धेनुर्नाम्नि कीर्तिते कथिते सत्यवेषस्थिता (संप्राप्ता) ।

(८८.) वने भवं वन्यं कन्दमूलादिकं वृत्तिराहारो यस्य तथाभूतः सन् । इमां गां (धेनुं) शश्वत्सदा । आ प्रसादाद्विच्छेदेनेत्यर्थः । आत्मनस्तव । कर्तुः । अनुगमनेनानुसरणेन । अभ्यसनेनानुष्ठानतुरभ्यासेन विद्यामिव । प्रसादयितुं प्रसन्नां कर्तुमर्हसि (योग्योभवसि) गवानुसरणप्रकारमाह—

duced by holy bathings, by touching his body from near with particles of dust raised up by her hoofs—

(86.) Having seen that cow of sacred appearance, that treasure of penance, who had the knowledge of causes (omens), again addressed him who was fit to have sacrifices done for him and whose longing for his objects was not to be fruitless.

(87.) Consider, O king, that the accomplishment of your desire is not far distant, for this holy cow has made her appearance the moment that her name was uttered (by me).

(88.) Living on a forest-fare you should propitiate this cow by constantly following her (by your personal attendance upon her), as one propitiates learning by constant study.

प्रस्थितायां प्रतिष्ठेथाः स्थितायां स्थितिमाचरे ।
 निषण्णायां निषीदास्यां पीताम्भसि पिबेरपः ॥ ८९ ॥
 वधूर्भक्तिमती चैनार्चितामातपोवनात् ।
 प्रयता प्रातरन्वेतु सायं प्रत्युद्देदपि ॥ ९० ॥
 इत्याप्रसादादस्यास्त्वं परिचर्यापरो भव ।
 अविघ्नमस्तु ते स्थेयाः पितेव धुरि पुत्रिणाम् ॥ ९१ ॥
 तथेति प्रतिजग्राह प्रीतिमान्सपरिग्रहः ।
 आदेशं देशकालज्ञः शिष्यः शासितुरानतः ॥ ९२ ॥

(८९.) अस्यां नन्दिन्यां प्रस्थितायां (गतायां त्वमपि अस्या पृष्ठतः) प्रतिष्ठेथाः प्रयाहि ।
 “ समवप्रविभ्यः स्थः ” इत्यात्मनेपदम् । स्थितायां निवृत्तगतिकाया स्थितिमाचरेः स्थितिं कुरु ।
 तिष्ठेत्यर्थः । निषण्णायामुपविष्टायां निषीदोपविश । विध्यर्थे लोट् । पीत मम्मः (जलं) यया
 तस्यां पीताम्भसि सत्यामपः (तोयं) पिबेः पिब [अथ पत्न्याः परिचर्याप्रकारमाह—चा०] ।
 (९०.) वधूर्जाया च भक्तिमती प्रयता सती गन्धादिभिरर्चितामेनां गां प्रातरातपोवनात् ।
 (तपोवनपर्यन्तं) आङ् मर्यादायाम् । पदद्वयं चैतत् । अन्वेत्वनुगच्छतु । सायमपि प्रत्युद्-
 जेत्प्रत्युद्गच्छेत् । विध्यर्थे लिङ् ।

(९१.) इत्यनेन प्रकारेण त्वमाप्रसादात्प्रसादपर्यन्तम् । “ आङ् मर्यादाभिविध्योः ”
 इत्यस्य वैभाषिकत्वादसमासत्वम् । अस्या धेनोः परिचर्यापरः शुश्रूपापरो भव । ते तव अविघ्नं
 विघ्नस्याभावाऽस्तु । “ अव्ययं विभक्ति— ” इत्यादिनार्थाभावेऽव्ययीभावः पितेव पुत्रिणां
 सपुत्रवताम् । प्रशंसायामिनिप्रत्ययः धुर्यग्रे स्थेयास्तिष्ठः [यथान्यः पुत्रवान् भारं वहति तथा
 त्वमपि भूयाः इत्यर्थः । त्वया यथा ते पिता पुत्रवांस्तथा त्वमपि भूयाः इति—चा०]
 आशीरर्थे लिङ् । “ एलिङि ” इत्वाकारस्यैकारादेशः । त्वत्सदृशो भवत्पुत्राऽस्त्विति भावः ।

(९२.) देशकालज्ञः । देशोऽग्निसंनिधिः । कालोऽग्निहोत्रावसानसमयः । विशिष्टदश-
 कालोत्पन्नमार्षं ज्ञानमव्याहतामिति जानन् । अत एव प्रीतिमान् (सानन्दः) शिष्योऽन्तेवा-
 सी राजा सपरिग्रहः सपत्नीकः । “ पत्नीपरिजनादानमूलशापाः परिग्रहाः ” इत्यमरः । आनतो
 विनयनम्रः (प्रह्वः) सन् । शासितुर्गुरोरादेशमाज्ञां तथेति प्रतिजग्राह स्वाचकार [दशकालत्वे-
 न गोरक्षणप्रवृत्तिकरणत्वं सूच्यते—चा०] ।

(89.) On her walking you must walk, when she stands you must stand, when she sits you must sit, and when she drinks water you must drink water.

(90.) And let your purified wife, full of devotion, follow her when worshipped in the morning, as far as the forest of penance, and let her also go to meet (receive) her in the evening.

(91.) In this way, be intent on serving her until her satisfaction (propitiation). May there be no obstruction to you ! And may you stand like your father at the head of those having good sons!

(92.) The pupil, understanding places and times (of fire-sacrifices) and being delighted, accepted in company with his wife, with a low bow, the command of his preceptor saying “ even so ”.

अथ प्रदोषे दोषज्ञः संवेशाय विशांपतिम् ।

मनुः सूनृतवाक्स्त्रष्ट्वीविससर्जोर्जितश्रियम् ॥ ९३ ॥

सत्यामपि तपःसिद्धौ नियमापेक्षया मुनिः ।

कल्पवित्कल्पयामास वन्यामेवास्य संविधाम् ॥ ९४ ॥

निर्दिष्टां कुलपतिना स पर्णशालामध्यास्य प्रयतपरिग्रहद्वितीयः ।

तच्छिष्याध्ययननिवेदितावसानां संविष्टः कुशशयने निशां निनाय ॥ ९५ ॥

(९३.) अथ प्रदोषे रात्रौ (रजनीमुखे) दोषज्ञो विद्वान् । “ विद्वान्विपश्चिदोषज्ञः ” इत्यमरः । सूनृतवाक्सत्याप्रियवाक् । “ प्रियं सत्यं च सूनृतम् ” इति हलायुधः । स्त्रष्टुः सूनूर्ब्रह्मपुत्रो मुनिः (वशिष्ठः) । अनेन प्रकृतकार्यनिर्वाहकत्वं सूचयति । ऊर्जितश्रियं (ऊर्जिता प्रबला श्रीर्यस्य त तथोक्त) विशांपतिं मनुजेश्वरम् । “ द्वौ विशौ वैश्यमनुजौ ” इत्यमरः । संवेशाय निद्रायै । “ स्यान्निद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यपि ” इत्यमरः । विससर्जाज्ञापयामास ।

(९४.) कल्पवित् (कल्पं शास्त्रं वेत्तीति “ कल्पवित् कल्पश्च प्रभवे न्याये शास्त्रे ब्रह्मविधा-विति ” इति विश्वः) । व्रतप्रयोगाभिज्ञो मुनिः । तपःसिद्धौ सत्यामपि । तपसैव राजयोग्याहारसंपा-दनसामर्थ्ये सत्यपीत्यर्थः । नियमापेक्षया तदाप्रभृत्येव व्रतचर्यापेक्षया । अस्य राज्ञो वन्याम् (वने साधुर्वन्या तां तथोक्तां) एव । सविधीयतेऽनयेति संविधाम् । कुशादिशयनसामग्रीम् । “ आ-तश्चापसर्गः ” इति कप्रत्ययः । “ अकर्तरि च कारके संज्ञायाम् ” इति कर्मार्थत्वम् । कल्पयामास संपादयामास [यद्यपि तथोमाहात्म्यान्नानविधानि भक्ष्यभेज्यानि सुकराणि तथापि शास्त्रप्रतिपा-दितप्रयोगाभिज्ञो मुनिर्भूषस्य व्रतविषयनियमार्थं वन्यामेव वृत्तिं कृतवानिति तात्पर्यं—चा०] ।

(९५.) स राजा कुलपतिना (कुल मुनिसमुदायः तस्य पतिः प्रधानं तेन तथोक्तेन) मुनिकु-लेश्वरेण वशिष्ठेन निर्दिष्टां (दर्शितां) पर्णशालाम् (पर्णकुटीं) अध्यास्याधिष्ठाय । तस्यामधिष्ठानं कृत्वेत्यर्थः । “ अधिशीङ्— ” इत्यादिनाधारस्य कर्मत्वम् । कर्मणि द्वितीया । प्रयतो नियतः परिग्रहः पत्नी द्वितीया यस्येति स तथोक्तः । कुशानां शयने [कुशैर्दर्भैः परिकल्पितं शयनं तस्मिन् । शाकपार्थिवादिसमासः—चा०] संविष्टः सुप्तः सन् । तस्य वशिष्ठस्य शिष्याणामध्ययनेनापररात्रे वेदपाठेन निवेदित (ज्ञापितं) अवसानं (विरामः, यस्यास्तां निशां निनाय गमयामास । अपररा-त्रेऽध्ययने मनुः—“ निशान्ते न परिश्रान्तो ब्रह्माधीत्य पुनः स्वपेत् ” । “ न चापररात्रमधीत्य पुनः स्वपेत् ” इति गौतमश्च । प्रहर्षणीवृत्तमेतत् । तदुक्तम्—“ भ्रौ जौ गच्छिदशयतिः प्रहर्षणीयम् ” । इति श्री महामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविराचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया स-मेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये वशिष्ठाश्रमाभिगमनो नाम प्रथमः सर्गः ।

(93.) Then after the twilight, the wise son of the Creator, truthful and agree-able in words, dismissed the lord of men of distinguished fortune to take rest.

(94.) Notwithstanding the power of his penance, the Muni, conversant with the observances of vows, suppld him but with a wild (hermit's) accomodation out of regard for his vow.

(95.) He with his pure wife as his second (companion) having occupied a hut made of leaves, pointed out to him by the lord of the clan, and lying on a bed of Kus'a grass, passed the night the close of which was indicated to him by his (Mu- ni's) disciples reading the Veda.

अथ द्वितीयः सर्गः

अथ प्रजानामधिपः प्रभाते जायाप्रतिग्राहितगन्धमाल्याम् ।

वनाय पीतप्रतिबद्धवत्सां यशोधनो धेनुमृषेर्मुमोच ॥ १ ॥

तस्याः खुरन्यासपवित्रपांसुमपांसुलानां धुरि कीर्तनीया ।

मार्गं मनुष्येश्वरधर्मपत्नी श्रुतेरिवार्थं स्मृतिरन्वगच्छत् ॥ २ ॥

आशामु राशीभवदङ्गवल्लीभासैव दासीकृतदुग्धमिन्धुम् ।

मन्दस्मितैर्निन्दितशारदेन्दुं वन्देरविन्दासनसुन्दरि त्वाम् ॥

(१.) अथ निशानयनानन्तरं यशोधनः (यशः कीर्तिरेव धनं द्रविणं यस्य स तथोक्तः) प्रजानामधिपः प्रजेश्वरः (दिलीपः) प्रभाते प्रातःकाले जायया सुदक्षिण्या । प्रतिग्राहयित्र्या । प्रतिग्राहिते स्वीकारिते गन्धमालये (चन्दनपुष्पस्त्रजौ) यया सा जायाप्रतिग्राहितगन्धमाल्या । तां तथोक्त्याम् । पीतं पानमस्यास्तीति पीतः । पीतवानित्यर्थः । “ अर्शआदिभ्योऽच् ” इत्यच्प्रत्ययः । “ पीता गावो भुक्ता ब्राह्मणाः ” इति महाभाष्ये दर्शनात् । (पूर्वं) पीतः (पायितः । पश्चात्) प्रतिबद्धो वत्सो यस्यास्तामृषेर्धेनुं वनाय वनं गन्तुम् । “ क्रियार्थोपपद—” इत्यादिना चतुर्थी । मुमोच मुक्तवान् । जायापदसामर्थ्यात्सुदक्षिण्यायाः पुत्रजननयोग्यत्वमनुसंधेयम् । तथाहि श्रुतिः—“ पतिर्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वेह मातरम् । तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते । तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनः ” इति । यशोधनः इत्यनेन पुत्रवत्ताकीर्तिलोभाद्वाजानुर्हे गोरक्षणे प्रवृत्त इति गम्यते । अस्मिन्सर्गे वृत्तमुपजातिः—“ अनन्तरोदीरितलक्ष्मभाजौ पादौ यदीयावुपजातयस्ताः ” इति ।

(२.) पांसवो दोषा आसां सन्तीति पांसुलाः स्वैरिण्यः । “ स्वैरिणी पांसुला ” इत्यमरः । “ सिध्मादिभ्यश्च ” इति लच्प्रत्ययः । अपांसुलानां पतिव्रतानां धुरि अग्रे कीर्तनीया परिगणनीया मनुष्येश्वरधर्मपत्नी [उक्तञ्च । “पतिं धर्मरतं पत्नी साध्वी शुश्रूषते तु या । नित्यं नल्पद्दया धर्मपत्नी तु तां विदुरिति—चा०] । खुरन्यासैः (खुराणां शेषणैः) पवित्राः पांसवः (धूलयः) यस्य तम् । “ रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः पांसुर्ना न द्वयो रजः ” इत्यमरः । तस्या धेनोर्मार्गम् (तपोवनपर्यन्तं) । स्मृतिर्मन्वादिवाक्यं श्रुतेर्वेदवाक्यस्यार्थमभिधेयमिव । अन्वगच्छदनुसृतवती च ।

(1.) Then in the morning the lord of the people, whose (whole) wealth consisted in glory, set free the cow of the sage (to go) to a forest, whose young had had his fill of drink, and had then been tied to his post, and who had been made to accept sandle and garlands by his wife.

(2.) The lawful wife of the lord of men, who deserved to be ranked at the head of chaste women, followed her path, the dust on which was purified by the prints of her hoofs, as the Smṛiti follows the meaning (sense or idea) of Śruti (the Veda).

निवर्त्य राजा दयितां दयालुस्तां सौरभेयीं सुरभिर्भयोभिः ।

पयोधरीभृतचतुःसमुद्रां जुगोप गोरूपधरामिवोवर्म् ॥ ३ ॥

व्रताय तेनानुचरेण धेनोर्न्यषेधि शेषोऽप्यनुयायिवर्गः ।

न चान्यतस्तस्य शरीररक्षा स्ववीर्यगुप्ता हि मनोः प्रसूतिः ॥ ४ ॥

आस्वादवद्भिः कवलैस्तृणानां कण्डूयनेर्दशनिवारणैश्च ।

अव्याहृतैः स्वैरगतेः स तस्याः सम्राट्समाराधनतत्परोऽभूत् ॥ ५ ॥

यथा स्मृतिः श्रुतिक्षुण्णमेवार्थमनुसरति तथा सापि गोखुरक्षुण्णमेव मार्गमनुसारेत्यर्थः । धर्म-
पत्नीत्यत्राश्ववासादिवत्तादर्थ्यं पृष्टीसमासः प्रकृतिविकाराभावात् । पांमुलपथवृत्तावप्यपांमु-
लानामिति विरोधात्कारोध्वन्यते ।

(३.) दयालुः कारुणिकः । “ स्याद्दयालुः कारुणिकः ” इत्यमरः । “ स्पृहिगृहि—”
इत्यादिना लुच्प्रत्ययः । यशोभिः सुरभिर्मनोज्ञः प्रसिद्धः [श्रेष्ठो वा—चा०] । “सुरभिः स्या-
न्मनोज्ञऽपि” इति विश्वः । राजा तां दयितां निवर्त्य सौरभेयीं (सुरभेरपत्यं स्त्री तां तथोक्तां)
कामधेनुमुतां नन्दिनीम् । धरन्तीति धराः । पचाद्यच् । पयसां धराः पयोधराः स्तनाः । “स्त्री-
स्तनाब्दौ पयोधरौ” इत्यमरः । अपयोधराः पयोधराः संपद्यमानाः पयोधरीभृताः । अभृततद्भावे
चिवः । “ कुगतिप्रादयः ” इति समासः । पयोधरीभृताश्चत्वारः समुद्रा यस्यास्ताम् । “ अ-
नेकमन्यपदार्थे ” इत्यनेकपदार्थग्रहणसामर्थ्यात्त्रिपदो बहुव्रीहिः । गोरूपधरां (गोरूपमाकार-
स्तस्य धरा तां तथोक्तां) उर्वामिव । जुगोप ररक्ष । भूरक्षणप्रयत्नेनेव ररक्षेति भावः । धेनुपक्षे
पयसा दुग्धेनाधरीभृताश्चत्वारः समुद्रा यस्याः सा तथोक्ताम् । दुग्धतिरस्कृतसागरामित्यर्थः ।

(४.) व्रताय (गोपालनरूपव्रत नियमः तस्मै) धेनोरनुचरेण । न तु जीवनायेति भावः ।
तेन दिलीपेन शेषे, ऽवधिष्टोऽप्यनुयायिवर्गोऽनुचरवर्गो न्यषेधि निवर्तितः । शेषत्वं मुदक्षिणा-
पेक्षया । कथं तर्ह्यात्मरक्षणमत आह न चेति । तस्य दिलीपस्य शरीररक्षा च अन्यतः पुरु-
षान्तरान्न । कुतः । हि यस्मात्कारणान्मनोः । प्रसूयत इति प्रसूतिः संततिः स्ववीर्यगुप्ता
स्ववीर्येणैव रक्षिता । न हि स्वनिर्वाहकस्य परापेक्षेति भावः ।

(५.) सम्राट्मण्डलेश्वरः । “ येनेष्टं राजसूयेन मण्डलस्येश्वरश्च यः । शास्ति यश्चाञ्ज-

(३) The tender-hearted king, pleasing on account of his fame, having made
that beloved (of his) return, protected that daughter of Surabhi as if (he pro-
tected) the Earth who had then assumed the form of a cow, with the four oceans
serving as her udders

(४.) By him, who followed the cow for his vow, were made to return even
the rest of his followers ; the protection of his person was not from any other man ;
for the off-spring of Manu were protected by their own valour.

(५.) That universal emperor became diligent in her propitiation by of-
fering her palatable mouthfuls of grass, by scratching (her body), by warding

स्थितः स्थितामुच्चलितः प्रयातां निषेदुषीमासनबन्धधीरः ।

जलाभिलाषी जलमाददानां छायेव तां भूपतिरन्वगच्छत् ॥ ६ ॥

स न्यस्तचिह्नमपि राजलक्ष्मीं तेजोविशेषानुमितां दधानः ।

आसीदनाविष्कृतदानराजिरन्तर्मदावस्थ इव द्विपेन्द्रः ॥ ७ ॥

लताप्रतानोद्ग्राथितैः स केशैराधिज्यधन्वा विचचार दावम् ।

रक्षापदेशान्मुनिहोमधेनोर्वन्यान्विनेन्यन्निव दृष्टसत्त्वान् ॥ ८ ॥

या राज्ञः स सम्राट् ” इत्यमरः । स राजा । आस्वादवद्भी रसवद्भिः (रुचिरैः) । स्वादयु-
क्तैरित्यर्थः । तृणानां कवलैर्ग्रासैः । “ ग्रासस्तु कवलार्थकः ” इत्यमरः । कण्ठयनैः खर्जनैः
(गात्रकर्षणैः) । दंशानां वनमक्षिकाणां निवारणैः । “ दंशस्तु वनमक्षिका ” इत्यमरः ।
अव्याहतैरप्रतिहतैः स्वरगतैः स्वच्छन्दगमनैश्च । तस्या धेन्वाः समाराधनतत्परः शुश्रूषास-
क्तोऽभूत् । तदेव परं प्रधानं यस्येति तत्परः । “ तत्परौ प्रसितासक्तौ ” इत्यमरः (इत्थं स
राजा प्रजाभिलाषी सन् तस्या नन्दिन्याः सेवादक्षो बभूवेत्यर्थः) ।

(६.) भूपतिस्तां गां स्थितां सर्तां स्थितः सन् । स्थितिरूर्ध्वावस्थानम् । प्रयातां प्र-
स्थितामुच्चलितः प्रस्थितः । निषेदुषीं निषण्णाम् । उपविष्टमित्यर्थः । “ भाषायां सदवसश्रुवः ”
इति क्रमुप्रत्ययः । “ उगितश्च ” इति डीप् । आसनबन्धे उपवेशने धीरः स्थितः । उप-
विष्टः सन्नित्यर्थः । जलमाददानां पिबन्तीं जलाभिलाषी । पिबन्नित्यर्थः । इत्थं छायेवान्वग-
च्छदनुमृतवान् । छायाप्युक्तलक्षणा लौकिकी उपमा तेन भेदेऽपि नास्ति । यदाह वामनः ।
न लिङ्गवचने भेदो लौकिकेयामुपमायां—चा० ।]

(७.) न्यस्तानि परिहृतानि (त्यक्तानि) चिह्नानि छत्रचामरादीनि यस्यास्तां तथाभू-
तामपि तेजोविशेषेण प्रभावातिशयेनानुमिताम् ज्ञातां । सर्वथा राजैवायं भवेदित्यूहितां राज-
लक्ष्मीं दधानः स राजा । अनाविष्कृतदानराजिः (अनाविष्कृता अप्रकटिता दानराजिर्मदले-
खा यस्य स तथोक्तः) बहिरप्रकटितमदरेखः । अन्तर्गता मदावस्था यस्य सोऽन्तर्मदावस्थः ।
[उक्तं च । भद्रो मन्दो मृगश्चेति संकीर्णश्चेति जातयः । चतस्रः करिणां तासां भद्रोन्तर्मद
एव यः—व० ।] तथाभूतो द्विपेन्द्र इव । आसीत् ।

(८.) लतानां वल्लीनां प्रतानैः कुटिलतन्तुभिरुद्गृथिता उन्नमय्य ग्रथिताः (बद्धाः) ये

off forest flies, and by allowing her to go her own way without let or hinderance
(lit. unhindered and self-willed roamings).

(6.) The lord of the earth followed her (that cow) like her own shadow,
standing when she stood, moving forth when she walked, sticking fast to the tie of his
seat when she sat down, desiring (to drink) water when she took (drank) water.

(7.) He holding his royal fortune though destitute of the insignia, but in-
ferred from his superior (peculiar) splendour, appeared like a large elephant with
the line of his rut not displayed, but with his state of being in rut hidden within.

(8.) With his hair tied up into a knot by means of the curling tendrils

विस्तृष्टपार्श्वानुचरस्य तस्य पार्श्वदुग्माः पाशभृता समस्य ।

उदीरयामासुरिवोन्मदानामालोकशब्दं वयसां विरावैः ॥ ९ ॥

मरुत्प्रयुक्ताश्च मरुत्सखाभं तमर्च्यमारादभिवर्तमानम् ।

अवाकिरन्बाललताः प्रसूनैराचारलाजैरिव पौरकन्याः ॥ १० ॥

केशास्तैरुपलक्षितः । “ इत्थंभूतलक्षणे ” इति तृतीया । स राजा । अधिज्यमारोपितमौर्वीकं धनुर्यस्य सोऽधिज्यधन्वा सन् । “ धनुषश्च ” इत्यनडादेशः । मुनिहोमधेनो रक्षापदंशाद्रक्षणव्याजात् । वन्यान्वनेभवान्दुष्टसत्त्वान्दुष्टजन्तून् (सिंहव्याघ्रादीन्) । “ द्रव्यामुव्यवसायेषु सत्त्वमस्त्री तु जन्तुषु ” इत्यमरः । विनेप्यञ्जिशयिष्यन्निव । दावं वनम् । “ वने च वनवद्भौ च दवो दाव इहेप्यते ” इति यादवः । विचचार । वने चचारेत्यर्थः । “ देशकालाध्वगन्तव्यः कर्मसंज्ञा ह्यकर्मणाम् ” इति दावस्य कर्मत्वम् । विमृष्टेत्यादिभिः षड्विः श्लोकैस्तस्य महामहिमतया दुमादयोऽपि राजोपचारं चकुरित्याह—

(९.) विमृष्टाः पार्श्वानुचराः पार्श्ववर्तिनो जना येन तस्य । पाशभृता वरुणन समस्य तुल्यस्य [असतां नियमनात्—चा०] । “ प्रचेत्तां वरुणः पाशी ” इत्यमरः । अनुभावोऽनेन सूचितः । तस्य राज्ञः पार्श्वयोर्दुग्माः (निकटवृक्षाः) । उन्मदानामुत्कटमदानां वयसां स्वमानाम् । “ खगबाल्यादिनोर्वयः ” इत्यमरः । विरावैः शब्दैः । आलोकस्य शब्द वाचकमालोकयेति शब्दम् । जयशब्दमित्यर्थः । “ आलोको जयशब्दः स्यात् ” इति विश्वः [आलोकस्य दर्शनस्य शब्दः आलोकशब्दस्तं जय जीवेत्यालोकशब्दः । जय जय महाराज प्रभो स्वामिन् पादम वधार्यताम् इति आलोकशब्दः—व०] । उदीरयामासुरिवावदन्निव [एतेन सेवाचाटूक्तिः—चा०] इत्युत्प्रेक्षा । (तस्य महानुभावस्य एकाकिनो वने विचरतः जयति जयति देवः इत्येवविधं बन्दि-कृत्यं मदकलपटुपक्षिकूजितैरेव संपादितमित्यर्थः) ।

(१०.) मरुत्प्रयुक्ता वायुना प्रेरिता बाललता आरात्समीपेऽभिवर्तमानम् । “ आराद्दूरसमीपयोः ” इत्यमरः । मरुतो वायोः सखा मरुत्सखोऽग्निः । स इवाभातीति मरुत्सखाभम् [यद्वा । मरुतां देवानां सखा इन्द्रः तत्तुल्यं तेजो यस्य तं तथोक्तं—चा०] । “ आतश्चोपसर्गे ” इति कप्रत्ययः । अर्च्यं पूज्यं तं दिलीपं प्रसूनैः पुष्पैः । पौरकन्याः पौराश्च ताः कन्या आचारार्थैः (मंगलार्थैः) लाजैराचारलाजैरिव । अवाकिरन् (आच्छादयामासुः । अवा-

of creepers, he roamed about the forest with his bow strung, as if taming the cruel beasts of the forest under the show of protecting the sacrificial cow of the sage.

(9.) To him, who had dismissed the followers (who walked) at his sides and who was equal to Varuna (the noose-bearing-god), the side trees uttered, as it were, a chorus of a panegyric with the cries of the elated birds.

(10.) On him, worthy of adoration and lustrous like Agni (the friend of Wind), the young creepers, set in motion by the wind, showered flowers as he came near, like maidens of the city showering the customary Lāṇas (the fried-grain-rice).

धनुर्भृतोऽप्यस्य दयाद्र्भावमारुह्यातमन्तःकरणैर्विशङ्कैः ।
 विलोकयन्त्यो वपुःपुरक्षणां प्रकामविस्ताफलं हरिण्यः ॥ ११ ॥
 स कीचकैर्मारुतपूर्णरन्ध्रेः कूजद्विरापादितवंशकृत्यम् ।
 शुश्राव कुञ्जेषु यशः स्वमुच्चैरुद्गीयमानं वनदेवताभिः ॥ १२ ॥
 पृक्तस्तुषारैर्गिरिनिर्झराणामनोकहाकम्पितपुष्पगन्धी ।
 तमातपक्लान्तमनातपत्रमाचारपूतं पवनः सिषेवे ॥ १३ ॥

किरन्वयोद्युद्धास्तं लाजैः पौरयोपितः इत्येवं समर्थः श्लोकांशः) । तस्योपरि निक्षिप्तवत्य इ-
 त्यर्थः । [पुरप्रवेशे हि राजा कुमारीभिः (लाजाप्रक्षेपणैः) अवकीर्यते इत्याचारः -व०] ।
 सखा हि सखायमागतमुपचरतीति भावः । [युक्तं मरुत्सखस्य मंगलप्रेरणमितिच्छाया-चा०] ।
 (११.) धनुर्भृतः (धनुश्चापं विभर्तीति तस्य तथोक्तस्य) अप्यस्य राज्ञः । एतेन भय-
 संभावना दर्शिता । तथापि विशङ्कैर्निर्भकैरन्तःकरणैः (चित्तैः) । कर्तृभिः । दयया कृपार-
 सेनाद्री भावाऽभिप्रायो यस्य तदद्याद्र्भावं तदाख्यातम् । दयाद्र्भावमन्तःदिश्याख्यातमित्यर्थः ।
 “ भावः सत्वस्वभावामिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ” इत्यमरः [चित्तमेव कथयत्यनुरागमिति-चा०] ।
 तथाविध वपुर्विलोकयन्त्यः (पश्यन्त्यः) हरिण्यः (मृग्यः) अक्षणां (नेत्राणां) प्रकामवि-
 स्तारस्यात्यन्तविशालतायाः फलमापुः [अतिमौन्दर्यात् -चा०] । “ विमलं कलुषीभवच्चंचतः क-
 थयत्येव हितैषिण रिपुं च ” इति न्यायन स्वान्तःकरणवृत्तिप्रामाण्यादेव विश्रब्धं ददृशुरित्यर्थः ।

(१२.) स दिलीपौ मारुतपूर्णरन्ध्रेः (मारुतेन समीरणेन पूर्णानि पूरितानि रन्ध्राणि
 छिद्राणि येषां तैः) अत एव कूजद्विः स्वनद्विः । कीचकैर्वेगुविशेषैः [सच्छिद्रवशैः-चा०] ।
 “ वेणवः कीचकास्ते स्युर्ये स्वनन्त्यनिलोद्धताः ” इत्यमरः । वंशः सुपिरवाद्यविशेषः ।
 “ वंशादिकं तु सुपिरम् ” इत्यमरः । आपादितं संपादितं वंशस्य कृत्यं कार्यं यस्मिन्कर्मणि
 तत्तथा कुञ्जेषु लतागृहेषु । “ निकुञ्जकुञ्जौ वा क्लीबे लतादिपिहितोदरे ” इत्यमरः ।
 वनदेवताभिरुद्गीयमानमुच्चैर्गीयमानं स्वं (स्वकीयं) यशः शुश्राव श्रुतवान् [राज्ञो महानुभा-
 वतया वनदेवता यशो गायन्ति स्म इत्यर्थः-चा०] ।

(१३.) गिरिषु निर्झराणां वारिप्रवाहाणाम् । “ वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ” इत्यमरः ।

(11.) The does got the fruit of then eyes being widely open when with
 fearless hearts they saw his body that bespoke the disposition softened by compas-
 sion even though he wielded (bore) a bow.

(12) He heard his own fame loudly chanted (sung) by the dryads in
 bowers, the purpose of flutes being answered by the rattling bamboos the holes
 of which were filled with wind.

(13.) The wind charged with particles of water of the mountain-rivulets
 and scented by flowers of trees gently shaken (by itself) served (regaled) him, who

शशाम वृष्ट्यापि विना द्वाग्निरासीद्विशेषा फलपुष्पवृद्धिः ।
 ऊनं न सत्वेष्वधिको बबाधे तस्मिन्वनं गोप्तरि गाहमाने ॥ १४ ॥
 संचारपूतानि दिगन्तराणि कृत्वा दिनान्ते निलयाय गन्तुम् ।
 प्रचक्रमे पल्लवरागताम्रा प्रभा पतंगस्य मुनेश्च धेनुः ॥ १५ ॥
 तां देवतापित्रतिथिक्रियार्थमिन्वग्ययौ मध्यमलोकपालः ।
 बभौ च सा तेन सतां मतेन श्रद्धेव साक्षाद्विधिनेपपन्ना ॥ १६ ॥

तुषारैः सीकरैः । “ तुषारौ हिमसीकरौ ” इति शाश्वतः । पृक्तः संपृक्तः (संमिलितः) अनोक-
 हानां वृक्षाणामाकम्पितानीषत्कम्पितानि पुष्पाणि तेषां यो गन्धः सोऽस्यास्तीत्याकम्पितपुष्प-
 गन्धी । ईषत्कम्पितपुष्पगन्धवान् । एवं शीतो मन्दः सुरभिः पवनो वायुरनातपत्रं व्रतार्थं प-
 रिहत्छत्रं अत एवातपच्छान्तं (धर्मखिन्नं) आचारेण पूतं शुद्धं तं नृपं सिषेव (सेवित-
 वान्) । आचारपूतत्वात्स राजा जगत्पावनस्यापि सेव्य आसीदिति भावः [वृक्षादयोरारजो-
 पचारंचक्रुः-चा०] ।

(१४.) गोप्तरि (रक्षके) तस्मिन्नाज्ञे वनं (काननं) गाहमाने प्रविशति सति वृष्ट्या
 (मेघवर्षणेन) विनापि । द्वाग्निर्वनाग्निः । “ द्रवदावौ वनानले ” इति हैमः । शशाम (शा-
 न्तो बभूव) । फलानां पुष्पाणां च वृद्धिः । विशेष्यत इति विशेषा । अतिशयितासीत् । क-
 र्माथे घञप्रत्ययः । सत्त्वेषु जन्तुषु मध्ये । “यतश्च निर्धारणम्” इति सप्तमी । अधिकः प्रबलो
 व्याघ्रादिरूढं दुर्बलं हरिणादिकं न बबाधे [नावधिष्ट] एतेन राज्ञो महापौरुषत्वमुक्तं-सु०] ।

(१५.) पल्लवस्य रागो वर्णः पल्लवरागः । “ रागोऽनुरक्तौ मात्सर्ये क्लेशादौ लोहितादि-
 शु ” इति शाश्वतः । स इव ताम्रा पल्लवरागताम्रा पतंगस्य सूर्यस्य प्रभा कान्तिः । “ पतं-
 गः पक्षिसूर्ययोः ” इति शाश्वतः । मुनेः (वशिष्ठस्य) धेनुश्च । दिगन्तराणि दिशामवकाशान् ।
 “ अन्तरमवकाशावधिपरिधानान्तिधिभेदतादर्थ्ये ” इत्यमरः । संचारेण (स्वरगमनेन) पूतानि
 शुद्धानि कृत्वा दिनान्ते सायंकाले निलयायास्तमयाय । धेनुपक्षे आलयाय च । गन्तुं प्रचक्रमे ।

(१६.) मध्यमलोकपालो भूपालः [भुवो मध्यमत्वं तु स्वर्गपातालपेक्षया । उक्तं च । वा-

was holy by his devotion (of unsullied character), was fatigued on account of the sun and had no umbrella.

(14.) When he, the protector, penetrated into the forest, the forest-con-
 flagration was quenched even without rain, there was an abundant increase of fruits
 and flowers, and among animals the more powerful did not disturb (injure) the
 weaker ones.

(15.) After having by their rambles purified the spaces intervening be-
 tween the cardinal points, the cow of the Muni and the light of the sun which were
 (both) red as the colour of a fresh sprout, began at the close of the day to go home-
 ward.

(16.) The protector of the middle world went after (followed) her whose

स पत्स्वलोत्तीर्णवराहयूथान्यावासवृक्षोन्मुखबर्हिणानि ।

ययौ मृगाध्यासितशाद्वलानि श्यामायमानानि वनानि पश्यन् ॥१७॥

आपीनभारोद्ग्रहनप्रयत्नाद्गृष्टिर्गुरुत्वाद्गुणो नरेन्द्रः ।

उभावलंचक्रतुरश्विताभ्यां तपोवनावृत्तिपथं गताभ्याम् ॥ १८ ॥

सर्वदत्तायां “अवततार मध्यमलोकमंशुमाली” इति-चा०]। देवतापित्रितीर्णानां क्रिया यागश्राद्ध-दानानि ता एवार्थः प्रयोजनं यस्यास्तां धेनुमन्वगनुपदं मयौ । “अन्वगन्वक्षमनुगेऽनुपदं ह्नी-बमव्ययम्” इत्यमरः । सतां मतेन सद्भिर्मन्येन (पूज्येन) । “गतिबुद्धि” इत्यादिना वर्त-माने क्तः । “क्तस्य च वर्तमाने” इति षष्ठी । तेन राज्ञोपपन्ना युक्ता सा धेनुः । सतां म-तेन विधिनानुष्ठानेनोपपन्ना युक्ता साक्षात्प्रत्यक्षा श्रद्धास्तिक्यबुद्धिरिव । बभौ ॥

(१७.) स राजा । पत्स्वलेभ्योऽल्पजलाशयेभ्यः (कच्छप्रदेशेभ्यः) उत्तीर्णानि निर्ग-तानि वराहाणां (शूकराणां) यूथानि कुलानि (वृन्दानि) येषु तानि । बर्हिण्येषां सन्तीति बर्हिणा मयूराः । “मयूरो बर्हिणो बर्ही” इत्यमरः । फलबर्हिण्यामिनचप्रत्ययो वक्तव्यः । आवासवृक्षाणां (रात्रिस्थितिरूपाणां) उन्मुखाः (अभिमुखाः) बर्हिणाः (मयूराः) येषु ता-नि श्यामायमानानि वराहबर्हिणादिमलुनिम्राश्यामानि श्यामानि भवन्तीति श्यामायमानानि (हरितीभूतानि) । “लोहितादिडाज्भ्यः क्यष्” इति क्यप्प्रत्ययः । “वा क्यष्ः” इत्या-त्मनेपदे शानच् । मृगैः हरिणैः) अध्यासिता अधिष्ठिताः शाद्वलाः (नवतृणानि) येषु तानि । शादाः शप्पाण्येषु देशेषु सन्तीति शाद्वलाः शप्पश्यामदेशाः । “शाद्वलः शादहरिते” इ-त्यमरः । “शादः कर्दमशप्पयोः” इति विश्वः । “नडशादाद्बुलच्” इति बुलच्प्रत्ययः । वनानि पश्यन् ययौ ।

(१८.) गृष्टिः सकृत्प्रसूता गौः । “गृष्टिः सकृत्प्रसूता गौः” इति हल्युधः । नरेन्द्र-श्च । उभौ यथाक्रमम् । आपीनमूषः । “ऊधस्तु ह्नीबमापीनम्” इत्यमरः । आपीनस्य मा-रोद्ग्रहेन प्रयत्नात्प्रयासात् । वपुषो गुरुत्वादाधिक्याच्च । अश्विताभ्यां चारुभ्यां गताभ्यां गम-

presence was necessary for the rites to gods, manes, and guests (sacrifices, fu-neral rites, and hospitality) and in company of him who was revered (honoured) by good men, she appeared (shone) like incarnate faith accompanied by ordinances.

(17.) He went on beholding the forests which were getting dark, in which herds of wild boars were getting out of their ponds (in quest of prey), in which peacocks were turning toward the trees of their habitation (the trees in which they perched for the night) and in which the deer were sitting on the greens.

(18.) On account of the labour of bearing the burden of the udders, the cow which had only one calf and the king by reason of his bodily heaviness (weight), both decorated the way by which they returned from the sacred forest (penance grove) with their graceful gaits.

वशिष्ठधेनोरनुयायिनं तमावर्तमानं वनिता वनान्तात् ।
 पपौ निमेषालसपक्ष्मपङ्क्तिरुपोषिताभ्यामिव लोचनाभ्याम् ॥ १९ ॥
 पुरस्कृता वर्त्मनि पार्थिवेन प्रत्युद्गता पार्थिवधर्मपत्न्या ।
 तदन्तरे सा विरराज धेनुर्दिनक्षपामध्यगनेव संध्या ॥ २० ॥
 प्रदक्षिणीकृत्य पयस्विनीं तां सुदक्षिणा साक्षतपात्रहस्ता ।
 प्रणम्य चानर्च विशालमस्याः शृङ्गातरं द्वारमिवार्थसिद्धेः ॥ २१ ॥

नाभ्यां तपोवनादावृत्तेः पन्थास्तं तपोवनावृत्तिपथम् (तपोवनागमनमार्गं) । “ ऋक्पूः—” इत्यादिना समासान्तोऽप्रत्ययः । अलंचक्रतुर्भूषितवन्तौ ।

(१९.) वशिष्ठधेनोरनुयायिनमनुचरं वनान्तादावर्तमानं प्रत्यागतं तं दिलीपं वनिता सुदक्षिणा निमेषेषु (अतिस्पन्देषु) अलसा मन्दा (मन्थरा वा) पक्ष्मणां पङ्क्तिः (अक्षिरोमाली) यस्याः सा [“ पक्ष्मस्यान्नेत्रगोमाणीति ” हैमः कोषः—चा०] । निर्निमेषासतीत्यर्थः । लोचनाभ्याम् । करणाभ्याम् । उपोषिताभ्यां (कृतव्रताभ्यां) इव । उपवासो भोजननिवृत्तिः । तद्वद्भ्यामिव । वसन्तेः कर्तारि क्तः । पपौ [सादरमद्राक्षीत् । सादरमालोकनं पानमुच्यते—चा०] यथोपोषितोऽतिनृष्णया जलमधिकं पिपासति तद्वदतिनृष्णयाधिकं व्यलोकयदित्यर्थः ।

(२०.) वर्त्मनि (मार्गे) पार्थिवेन पृथिव्या ईश्वरेण । “ तस्येश्वरः ” इत्यन्प्रत्ययः । पुरस्कृताश्रितः कृता । धर्मस्य पत्नी धर्मपत्नी । धर्मार्थपत्नीत्यर्थः । अश्वघासादिवत्तादर्थ्ये पञ्चासमासः । पार्थिवस्य धर्मपत्न्या (सुदक्षिण्या) प्रत्युद्गता (संमुखं प्राप्ता) सा धेनुस्तदन्तरे तयोर्दपत्योर्मध्ये । दिनक्षपयोर्दिनरात्र्योर्मध्यगता (मध्ये स्थिता) संध्येव [धेनोरपि लोहितत्वात् । समासो लिङ्गभेदात्प्रतीतेर्दिनशब्दस्य नोपमादोषः । “ यदाह । इष्टः पुनपुंसकयोः प्रायेणेति—चा०] । रराज शुशुभे । (तयोर्दपत्योर्मध्ये गता सा मुनिहोमधेनुः पल्लवस्निग्धपाटलवर्णा तथा दिवसरात्र्योर्मध्यगता संध्येव रजे) ।

(२१.) अक्षतानां पात्रेण सह वर्तेते इति साक्षतपात्रौ हस्तौ यस्याः सा सुदक्षिणा पयस्विनी (पया दुग्धमस्याः अस्तीति पयस्विनी तां तथोक्तां) प्रशस्तक्षीरां तां धेनुं प्रद-

(19.) Him, the follower of Vas'istha's cow and who was returning from the extremities of the forest, his wife, the rows of whose eye-lashes were slow in twinkling drank up with her eyes, as it were, fasting (she was intent on gazing at the king).

(20) Placed in front by the ruler of the earth on the way and met in advance by the lawful consort of the king, that cow in the intervening space between them looked like the twilight intervening between the day and the night.

(21.) Sudakshinā, with a vessel (tray), containing Akshatās, in her hand, having gone round her (on the right) who yielded milk, and having bowed to her, worshipped the broad space between her horns, the door, as it were, of the accomplishment of the object.

वत्सोत्सुकापि स्तिमिता सपर्यां प्रत्यग्रहीत्सेति ननन्दतुस्तौ ।
 भक्त्योपपन्नेषु हि तद्विधानां प्रसादाच्चिह्नानि पुरःफलानि ॥ २२ ॥
 गुरोः सदारस्य निपीड्य पादौ समाप्य सांध्यं च विधिं दिलीपः ।
 दोहावसाने पुनरेव दागध्रीं भोजे भुजोच्छिन्नरिपुर्निषण्णाम् ॥ २३ ॥
 तामन्तिकन्यस्तबलिप्रदीपामन्वास्थ गोप्ता गृहिणीसहायः ।
 क्रमेण सुमामनु संविवेश सुप्तोत्थितां प्रातरनृदतिष्ठत् ॥ २४ ॥

क्षिणीकृत्य (प्रदक्षिणां दत्त्वा) प्रणम्य (नत्वा) च । तस्या धेन्वा विशाल (विस्तीर्ण)
 शृङ्गातरं शृङ्गमध्यम् । अर्थसिद्धेः कार्यसिद्धेर्द्वारं प्रवेशमार्गमिव [तदर्चने पुत्रलाभभावात्—
 चा०] । आनर्चाचेयामास । अर्चेतर्भावादिकाच्छिद् ।

(२२.) सा धेनुर्वत्सोत्सुकापि वत्से उत्कण्ठितापि स्तिमिता निश्चला मनी सपर्यां (रा-
 जीकृतां) पूजां प्रत्यग्रहीत् (स्वीचकार) इति हेतोस्तौ दंपती ननन्दतुः । पूजास्वीकारस्या-
 नन्दहेतुत्वमाह—भक्तेति । पूज्येष्वनुरागे भक्तिः । तयोपपन्नं पुं युक्तेषु विषये तद्विधानाम् ।
 तस्या धेन्वा विधा इव विधा प्रकारो येषां तेषाम् । महतामित्यर्थः प्रसादस्य (प्रसन्नतायाः)
 चिह्नानि लिङ्गानि पूजास्वीकारादीनि पुरः फलानि । पुरागतानि प्रत्यामन्त्रानि फलानि येषां
 तानि हि । अविलम्बितफलसूचकलिङ्गदर्शनादानन्दो युज्यत इत्यर्थः ।

(२३.) भुजोच्छिन्नरिपुः (भुजाभ्यां बाहुभ्यां उच्छिन्नाः उन्मूलिता विनाशिता वा
 रिपवः शत्रवो येन स तयोक्तः) दिलीपः सदारस्य दारैरुपस्था मह वतमानस्य गुरोः ।
 उभयोरपीत्यर्थः । “ भायौ जायाथ पुमिनि दाराः ” इत्यमरः । पादौ (चरणौ) निपी-
 ड्याभिवन्त । सांध्यं सध्यायां विहितं विधिमनुष्ठानं च समाप्य (समाप्तिं नात्वा) । दोहा-
 वसाने निषण्णामासीनां दागध्रीं दोहनशीलाम् । “ तृन् ” इति तृन्प्रत्ययः । धेनुमेव पुनर्भोजे से-
 वितवान् (सभार्यस्य गुरोर्विशिष्टस्य पादौ संगृह्य सांध्यं विधिं समाप्य चामौ नृपो भुयोपि तां
 दोहावसाने भूमौ निषण्णां गृष्टि सिषेवे) । दागध्रीमिति निरुपपदप्रयोगात्कामधनुत्वं गम्यते ।

(२४.) गोप्ता रक्षको गृहिणीसहायः (गृहिणी एव सहायः यस्य सः) पत्नीद्विती-

(22.) Seeing that she, though eager for (meeting) her young one, ac-
 cepted their worship standing motionless (still), both of them became glad, for
 signs of favour in those of her kind towards those who are full of devotion have
 the fruits before them (at hand).

(23.) Having grasped the feet of the preceptor and of his wife, and having
 finished the evening ceremonial, Dilipa who had uprooted his enemies by (the
 might of) his arms wanted even again upon the giver of milk (the cow) who sat
 down after the milking was over.

(24.) The protector, who had his consort (queen) for his companion, hav-
 ing sat after her, near whom were placed oblations and small lamps (lights), slept
 after she (the cow) had gradually fallen asleep and in the morning got up after she
 had risen from sleep.

इत्थं व्रतं धारयतः प्रजार्थं समं महिष्या महनीयकीर्तेः ।

सप्त व्यतीथुस्त्रिगुणानि तस्य दिनानि दीनोद्धरणोचितस्य ॥ २५ ॥

अन्येद्युरात्मानुचरस्य भावं जिज्ञासमाना मुनिहोमधेनुः ।

गङ्गाप्रपातान्तविरूढशष्पं गौरीगुरोर्गङ्गाविवेश ॥ २६ ॥

यः सन् । उभावपीत्यर्थः । अन्तिके (निकटे) न्यस्ताः (स्थापिताः) बलयः प्रदीपाश्च यस्यास्तां तथोक्तां तां पूर्वोक्तां निषण्णां धेनुमन्वास्य अनूपविश्य क्रमेण सुप्ताम् (निद्रागतां) अनु अनन्तरं संविवेश मुष्वाप । प्रातः सुप्तोत्थिताम् (आदौ सुप्ता पश्चादुत्थिता तां तथोक्तां) अनूदतिष्ठदुत्थितवान् । अत्रानुशब्देन धेनुराजव्यापारयोः पौर्वापर्यमुच्यते । क्रमशब्देन धेनुव्यापाराणामेव । इत्यपौरुक्त्वम् । “ कर्मप्रवचनीययुक्ते—” इति द्वितीया ।

(२५.) इत्यमनेन प्रकारेण प्रजार्थं संतानाय महिष्या सममभिषिक्तपत्न्या सह । “ कृताभिषेका महिषी ” इत्यमरः । व्रतं (नियमं) धारयतः (पालयतः) । महनीया पूज्या कीर्तिः (यशः) यस्य तस्य [क्लेशसहिष्णुत्वात्—चा०] दीनानामुद्धरणं दैन्यविमोचनम् । तत्रोचितस्य परिचितस्य तस्य नृपस्य । त्रयो गुणा आरुत्तयो येषां तानि त्रिगुणानि त्रिरारुत्तानि सप्त दिनानि (वासराणि) एकविंशतिदिनानि व्यतीयुः ।

(२६.) अन्येद्युरन्यस्मिन्दिने द्वाविंशे दिने । “ सद्यः परुत्परारि—” इत्यादिना निपातनादव्ययम् । “ अद्यात्राद्वायु पूर्व्वेन्हीत्यादौ पूर्व्वोत्तरापरात् । तथाध्वरान्यान्यतरेतरात्पूर्व्वेष्टुरादयः ” इत्यमरः । मुनिहोमधेनुः । आत्मानुचरस्य भावमभिप्रायं दृढभक्तित्वम् । “ भावोऽभिप्राय आशयः ” इति यादवः । जिज्ञासमाना ज्ञातुमिच्छन्ती (परीक्षितुकामा) । “ ज्ञाश्रुस्मृदशां सनः ” इत्यात्मनेपदे शानच् । प्रपतत्यस्मिन्निति प्रपातः पतनप्रदेशः (तटं । “ प्रपातस्तु तटो भृगुः ” इत्यमरः) । गङ्गायाः प्रपातस्तस्यान्ते समीपे विरूढानि जातानि शष्पाणि बालनृणानि यस्मिंस्तत् [विरूढशष्पं तत्र गमनहेतुः—चा०] । “ शष्पं बालतृणं घासः ” इत्यमरः । गौरीगुरोः (गौरीयाः पार्वत्याः गुरुः हिमाद्रिस्तस्य) पार्वतीपितुर्गङ्गां गुहामाविवेश (हिमालयस्य गुहान्तःप्रदेशं प्रविवेश) ।

(25.) While he whose fame was adorable, and who was accustomed to relieve the poor, thus observed the vow with the queen for (the sake of) offspring, three-fold-seven (twenty-one) days passed.

(26.) On the following day (i. e. on the 22nd day) the sacred cow of the sage (which was required for sacrificial purpose), wishing to test (try) the devotion of her follower, entered a thicket of the father of Gauri (the Himalaya) in which was grown young grass (tender shoots or blades of grass) near the water-fall of the Gangā,

सा दुष्प्रधर्षा मनसापि हिंसैरित्यादिशोभाप्रहितेक्षणेन ।

अलाक्षिताभ्युत्पतनो नृपेण प्रसज्य सिंहः किल तां चकर्ष ॥ २७ ॥

तदीयमाक्रान्दितमार्तसाधोर्गुहानिबद्धप्रतिशब्ददोधर्म ।

रश्मिष्वेवादाय नगेन्द्रसक्तां निवर्तयामास नृपस्य दृष्टिम् ॥ २८ ॥

स पाटलायां गवि तस्थिवांसं धनुर्धरः केसरिणं ददर्श ।

अधित्यकायामिव धातुमय्यां लोध्रद्रुमं सानुमतः प्रफुल्लम् ॥ २९ ॥

(२७.) सा धेनुर्हिंसैर्व्याघ्रादिभिर्मनसापि दुष्प्रधर्षा (धर्षितुमशक्या अनभिभाव्या) दुर्धषेति हेतोरद्विशोभायां प्रहितेक्षणेन दत्तदृष्टिना । (“ ईक्षणं दर्शने दृष्टौ ” इति विश्वः) । नृपेणालक्षितम् (अज्ञातं) अभ्युत्पतनमाभिमुख्येनोत्पतनं यस्य स सिंहः [हिनस्ति मारयतीति सिंहः । तृहिहिमि-हिंसायामित्यस्य प्रयोगः । हिंसेर्वर्णविपर्ययः—चा०] तां धेनुं प्रमद्य हठान् (बलात्कारेण) “ प्रसज्य तु हठार्थकम् ” इत्यमरः । चकर्ष । किलेत्यलौकिके ।

(२८.) गृहानिबद्धेन (कन्दराप्रमृतेन) प्रतिशब्देन प्रतिध्वनिना दीर्घम् [इत्यन्यचि-त्तस्यापि आकर्षणेहेतुः—चा०] तस्या इदं तदीयम् । आक्रान्दितमार्तघोषगम् । आर्तघ्वाप-न्नेषु (दुःखितेषु) साधोर्हितकारिणो नृपस्य नगेन्द्रसक्तां (हिमाचललग्ना) दृष्टिम् । रश्मि-षु प्रग्रहेषु । [करणस्यैवाधिकरणविवक्षायां सप्तमी । यथोक्तं । व्यादशने चतुर्थी स्यात् । दर्शने कथनेपिच । आदाय करणे योगे । सप्तमी कैश्चिदुच्यते—मु०] “ किंणप्रग्रहौ रश्मी ” इत्यमरः । आदायेव गृहीत्वेव । निवर्तयामास । [यथा प्रग्रहैः कश्चित्पुरुषः घोटकादि अ-न्यतो यातमाकृष्य निवारयति तथा गोक्रान्दितं राज्ञो दृष्टिं निवारितवदित भावः—चा०] ।

(२९.) धनुर्धरः स नृपः पाटलायां रक्तवर्णायां गवि (धेनौ) तस्थिवांसं स्थितम् । “ कसुश्च ” इति कसुप्रत्ययः । केसरिणं सिंहम् । सानुमतोऽद्रेः । धातुगैरिकस्य विकारो धातुमयी । (प्राचुर्यार्थं मयट्) तस्यां (गैरिकादिधातुप्रचुरायां) अधित्यकायामुर्ध्वभूमौ । “ उपत्यकाद्रासन्ना भूमिरूर्ध्वमधित्यका ” इत्यमरः । “ उपाधिभ्यां त्यक्त्वा सन्नारूढयोः ” इति त्यक्प्रत्ययः । प्रफुल्लो विकसितस्तम् । “ फुल्ल विक्रमने ” इति धातोः पचाद्यच् । [सा-नुमतो ग्रहेणेन पौनरुक्त्यं तथाच भट्टिकाव्ये “ समुद्रोपत्यकाहैमीपर्वताधित्यकापुरी ”—चा०] लोध्राख्यद्रुममिव [केसरिपदेन प्रफुल्लत्वात्साम्यं—चा०] ददर्श ।

(27.) Alas ! a lion forcibly seized her without his spring being observed by the king, who had fixed his eyes on the beauty of the mountain, thinking that she was too difficult to be assailed, even in fancy, by the beasts of prey.

(28) Her lowing (cries) swollen (lit : loud) by the echo arising from the caves, drew back the sight, rivetted on the king of mountains, of the king kind to the distressed, as if drawing it by means of reins (catching, as it were, in a noose of ropes).

(29.) That bow-man beheld the lion seated on the rosy cow like the full blown (flourishing) Lodhra tree on the high-land of a mountain full of red metallic substance (or chalk).

ततो मृगेन्द्रस्य मृगेन्द्रगामी वधाय वध्यस्य शरं शरण्यः ।
जाताभिषङ्गो नृपतिर्निषङ्गादुद्धर्तुमेच्छत्प्रसभोद्धृतारिः ॥ ३० ॥
वामेतरस्तस्य करः प्रहर्तुर्नखप्रभाभूषितकङ्कस्रजे ।
सक्ताङ्गुलिः सायकपुङ्ख एव चित्रार्पितारम्भ इवावतस्थे ॥ ३१ ॥
बाहुप्रतिष्ठम्भविवृद्धमन्युरभ्यर्णमागस्कृतमस्पृशद्भिः ।
राजा स्वतेजोभिरदह्यतान्तर्भोगीव मन्त्रौषधिरुद्धवीर्यः ॥ ३२ ॥

(३०.) ततः सिंहदर्शनानन्तरं मृगेन्द्रगामी (मृगेन्द्रवत् गन्तुं शीलमस्य सः) सिंहगामी । शरणं रक्षणम् “ शरणं गृहरक्षित्रोः ” इत्यमरः । “ शरणं रक्षणे गृहे ” इति यादवः । शरणे साधुः शरण्यः । (शरणागतवत्सलः) “ तत्र साधुः ” इति यत्प्रत्ययः । प्रसभेन बलात्कारेणोद्धृताः (उन्मूलिताः) अरयो (वैरिणः) येन स नृपती राजा [एतेन सामर्थ्योक्तिः--चा०] जाताभिषङ्गो जातपराभवः सन् । [अर्थाज्जाताभिमाननिकृतिः सन् उत्पन्न-कोपः--सु०] “अभिषङ्गः पराभवः ” इत्यमरः । वध्यस्य वधाहेस्य । “ दण्डादिभ्यो यः ” इति यत्प्रत्ययः । मृगेन्द्रस्य (सिंहस्य) वधाय (नाशाय) निषङ्गात्तूणीरात् । “तूणोपासङ्ग-तूणीरनिषङ्गा इषुधिद्रेयाः” इत्यमरः । शरमुद्धर्तुं (निष्कामितुं) ऐच्छत् ।

३१.) प्रहर्तुस्तस्य वामेतरो दक्षिणःकरः । नखप्रभाभिः (करजनप्रभाभिः) भूषितानि वि-
च्छुरितानि कङ्कस्य पक्षिविशेषस्य पत्राणि (पक्षाणि) यस्य तस्मिन् । “कङ्कः पक्षिविशेषः स्याद्बु-
साकारं युधिष्ठिरं” इति विश्वः । “कङ्कस्तु कर्कटः” इति यादवः । सायकस्य (बाणस्य) पुङ्खे
(मूले) एव कर्तर्याख्ये मूलप्रदेशे । “कर्तरी पुङ्खे” इति यादवः । सक्ताङ्गुलिः (लम्बाङ्गुलिः)
सन् । चित्रार्पितारम्भश्चित्रलिखितशरोद्धरणोद्योग इव । (चित्रगतशरत्कर्पणतत्परः इव दृष्टः
इत्यर्थः) अवतस्थः ।

(३२.) बाह्वोः प्रतिष्ठम्भेन प्रतिबन्धेन । “प्रतिबन्ध प्रतिष्ठम्भः” इत्यमरः । विरुद्धमन्युः
प्रवृद्धरोषो राजा । मन्त्रौषध्यां रुद्धवीर्यः प्रतिबद्धशक्तिर्भोगी सर्प इव । “ भोगी राजभु-

(30) Then the king who had the gait of a lion, who was the refuge (to the distressed) and who rooted up his enemies by force, being thus foiled (in his pride) wished to take out of his quiver an arrow for killing the king of beasts who deserved death.

(31.) The right (lit: other than the left) hand of the striker, whose fingers were stuck to the root of the arrow (feathered part of the arrow) whose Kanka feathers were decorated by the lustre of his nails, stood like one drawn in a picture (lit: an act put in a picture).

(32) The King with increased rage at his arm being stuck (to the end of the arrows) burnt within himself by his own (fiery) energy which could not touch the offender though so close, like a cobra whose power has been checked (or destroyed) by incantations and medicinal drugs (plants.)

तमार्यगृह्यं निगृहीतधेनुर्मनुष्यवाचा मनुवंशकेतुम् ।

विस्माययन्विस्मितमात्मवृत्तौ सिंहोरुसत्त्वं निजगाद सिंहः ॥ ३३ ॥

अलं महीपाल तव श्रमेण प्रयुक्तमप्यस्त्रमितो वृथा स्यात् ।

न पादपोन्मूलनशक्ति रंहः शिलोच्चये मूर्च्छति मारुतस्य ॥ ३४ ॥

कैलासगौरं वृषमारुक्षोः पादार्पणानुग्रहपृतपृष्ठम् ।

अवेहि मां किकरमष्टमूर्तेः कुम्भोदरं नाम निकुम्भमित्रम् ॥ ३५ ॥

जगयोः ” इति शाश्वतः । अभ्यर्णमन्तिकम् (निकटवर्तिनं) “ उपकण्ठान्तिकाभ्यर्णाभ्यग्रा अप्यभितोऽव्ययम् ” इत्यमरः आगस्कृतमपराधकारिणमस्पृशद्भिः स्वतन्त्रोभिरन्तरदह्यत । “अधिक्षेपाद्यसहनं तेजः प्राणात्ययेष्वपि ” इति यादवः । [अधिक्षेपापमानादः प्रयुक्तस्य परेण यत् । प्राणत्यागप्यमहनं तन्तेजः समुदाहृतमिति भरतः—चा०] ।

(३३.) निगृहीता पीडिता धेनुर्धेनो म सिंहः । आर्याणां (कुलशीलाद्युपेतानां) सतां गृह्यं पक्ष्यम् । “पदाम्बेरिवाह्यापक्ष्येषु च ” इति क्यप् । मनुवंशस्य केतुं चिह्नं केतुवद्वचावर्तकम् । सिंह इवोरुसत्त्वं महाबलस्तम् । आत्मनो वृत्तौ बाहुस्तम्भरूपं [क्षात्रकर्मणि—चा०] व्यापारोऽभूत्पूर्वत्वाद्धिस्मितम् (साश्रयं) कर्तरि क्तः । तं दिलीपं मनुष्यवाचा । करणेन । पुनर्विस्माययन्विस्मयमाश्रयं प्रापयन्निजगाद । ‘स्मिद्धीपद्धसेन’ इति धातार्णिचि वृद्धावायादेशे शतप्रत्यये च मति विस्माययन्निति रूपं सिद्धम् [आर्यगृह्यत्वं सिंहसमानबलत्वं च संभाषणहेतुः—चा०] ।

(३४.) हे महीपाल तव श्रमेणालम् (कृतम्) । साध्याभावाच्छ्रमो न कर्तव्य इत्यर्थः । अत्र गम्यमानमाधनक्रियापेक्षया श्रमस्य करणत्वात्तृतीया । उक्तं च न्यासेद्योते—“ न केवलं श्रूयमाणैव क्रिया निमित्तं करणभावस्य । अपि तर्हि गम्यमानापि ” इति । अलं भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकम् ” इत्यमरः । इतोऽस्मिन्मयि । सार्वविभक्तिकस्तमिः । प्रयुक्तम् (मुक्त) अप्यस्त्र (शस्त्रं । देवशक्तित्वात्) वृथा स्यात् । तथाहि । पादपोन्मूलनं (तरूणामुत्पाटनं) शक्तिः (सामर्थ्यं) यस्य तत्तथोक्त मारुतस्य (वायोः) रंहो वेगः शिलोच्चये पर्वते न मूर्च्छति न प्रसरति (प्रगल्भते) ।

(३५.) कैलास इव गौरः शुभ्रस्तम् । “ चामीकरं च शुभ्रं च गौरमाहुर्मनीषिणः ”

(33) The lion, who had seized the cow, spoke to him, who was acceptable to the noble, the standard of Manu's race, and of a valour mighty like that of a lion, in human accents thus astonishing him (the more) who was (already) surprised at his own state.

(34.) Enough, O King, with your labours ; here your missile though levelled would be ineffectual ; for the velocity of the wind which has the power to eradicate a tree will take no effect upon (or will not prevail against) a mountain.

(35.) Know me, Kumbhodara by name, and the friend of Nikumbha, to be

अमुं पुरः पश्यसि देवदारुं पुत्रीकृतोऽसौ वृषभाक्षजेन ।

यो हेमकुम्भस्तननिःसृतानां स्कन्दस्य मातुः पयसां रसज्ञः ॥ ३६ ॥

कण्डूयमानेन कटं कदाचिद्वन्यद्विपेनोन्मथिता त्वगस्य ।

अथैनमद्रेस्तनया शुशोच सेनान्यमालीढमिवामुरास्त्रैः ॥ ३७ ॥

इति शाश्वतः । वृषं वृषभमारुरुक्षोरारोढुमिच्छोः । स्वस्योपरि पदं निक्षिप्य वृषमारोहतीत्यर्थः । अष्टौ मूर्तयो यस्य स तस्याष्टमूर्तेः शिवस्य पादार्पणं पादन्यासस्तदेवानुग्रहः प्रसादस्तेन पूतं (शुद्धं) प्रष्ट यस्य तं तथाक्तं निकुम्भमित्रं [निकुम्भो गणभेदः कुम्भकर्णपुत्रो वाचा० । पार्वतीवाहनः सिंहः—व०] कुम्भोदरं नाम किंकरं मामवेहि (इत्यत्र पररूपं न वृद्धिः) विद्धि । “ पृथिवी सलिलं तेजो वायुराकाशमेव च । सूर्याचन्द्रमसौ सोमयाजी चेत्यष्ट मूर्तयः ” इति यादवः ।

(३६.) पुरोऽग्रतोऽमुं देवदारुं पश्यसि । इति काकुः । असौ देवदारुः । वृषभो ध्वजं यस्य स तेन शिवेन पुत्रीकृतः पुत्रत्वेन स्वीकृतः । अभूततद्वाव चिः । यो देवदारुः स्कन्दस्य मातुर्गौर्या हेम्रः कुम्भ एव स्तनः । तस्मान्निःसृतानां (निर्गतानां) पयसामम्बूनां रसज्ञः स्वादज्ञः । स्कन्दपक्षे हेमकुम्भ इव स्तन इति विग्रहः । पयसां क्षीराणाम् । “ पयः क्षीरं पयोऽम्बु च ” इत्यमरः । स्कन्दसमानप्रेमास्पदमिति भावः ।

(३७.) कदाचित् (कस्मिंश्चित्प्रस्तावे) कटं कपोलं (गण्डस्थूलं) कण्डूयमानेन (खजूं खनता) कर्षता । “ कण्ड्वादिभ्यो यक् ” इति यक् । ततः शानच् । वन्यद्विपेन (वन्यगजेन) अस्य देवदारोस्त्वक् (त्वक्कलं) उन्मथिता (उन्मूलिता) । अथाद्रेस्तनया गौरी । असुरास्त्रैः (दैत्यप्रहरणैः) आलीढं क्षतम् [व्याप्तमिति—चा०] । सेनां नयतीति सेनानीः स्कन्दः । “ पार्वतीनन्दनः स्कन्दः सेनानीः ” इत्यमरः । “ सत्सूद्विष— ” इत्यादिना किप् । तमिव । एनं देवदारुं शुशोच ।

(३८.) तदा तत्कालः प्रभृतिरादिर्द्यस्मिन्कर्मणि तत्तथा तदाप्रभृत्येव वनद्विपानां (व-

the servant of the eight-armed God (S'iva), whose back has been sanctified by the favour of placing his foot, [by S'iva] when wishing to mount the bull white as the mount Kailāsa.

(36.) This pine tree, that you see before, is adopted (made into a son) as a son by the bull-bannered God and has become conversant with the taste of Skanda's mother's milk, flowing out of her breast resembling golden jars.

(37.) Of this (tree) the bark was once peeled off by a wild elephant, while scratching his temples (against it) and then (on that account) the mountain-daughter bemoaned it as she would do Skanda (the leader of the Devas' army), wounded by the missiles of demons.

तदाप्रसूयेव वृद्धिपात्रां त्रासार्थमस्मिन्नुद्गमद्रिकुक्षौ ।
व्यापारसिः मूलभृता विधाय सिंहस्वमङ्गागतसत्त्ववृत्ति ॥ ३८ ॥
तस्यालम्बेण क्षुधितस्य तृण्यै प्रदिष्टकाला परमेश्वरेण ।
उपस्थिता शोणितपारणा मे मुरद्विषश्चान्द्रमसी सुधेव ॥ ३९ ॥
स त्वं निवर्तस्व विहाय लज्जां गुरोर्भवान्दर्शितशिष्यभक्तिः ।
शस्त्रेण रक्ष्यं यदशक्यरक्षं न तयशः शस्त्रभृतां क्षिणोति ॥ ४० ॥
इति प्रगल्भं पुरुषाधिराजो मृगाधिराजस्य वचो निशम्य ।
प्रत्याहतास्त्रो गिरिशप्रभावादात्मन्यवज्ञां शिथिलीचकार ॥ ४१ ॥

नकासिनां गजाणां) त्रासार्थं मयार्थं मूलभृता शिवेन । अङ्कं समीपमागताः प्राप्ताः सत्त्वाः प्राप्तिनो कृषिः (आजोविका) यस्मिंस्तत् । “अङ्कः समीपं उत्तङ्गे चिह्नं स्थानापराधयोः” इति केशवः । सिंहत्वं (सिंहरूपं) विधाय (कृत्वा) । अस्मिन्नद्रिकुक्षौ गुहायामहं व्यापारितो नियुक्तः [मम समीपे ये जीवाः आगच्छन्ति तान् भक्षित्वा जीवामीति भावः—सु०] ।

(३९.) परमेश्वरेण प्रदिष्टो निर्दिष्टः कालो भोजनवेला [मृत्युर्वेति—चा०] यस्याः सोपस्थिता प्राप्तिषा गोरूपा शोणितपारणा रुधिरस्य व्रतान्तभोजनम् । मुरद्विषो राहोः । चन्द्रमस इयं चान्द्रमसी सुधा (अमृतं) इव । क्षुधितस्य बुभुक्षितस्य तस्याङ्गागतसत्त्ववृत्तेर्मे मम सिंहस्य तृण्यै (संतोषाय) अलं पर्याप्ता । “ नमःस्वस्ति—” इत्यादिना चतुर्थी [भोजनहेतुत्वादौरेव पारणादिष्टमृत्युरिति केचित्—चा०] ।

(४०.) स एवमुपायशून्यस्त्वं लज्जां (त्रपां) विहाय (त्यक्त्वा) निवर्तस्व । भवांस्त्वं गुरोर्दर्शितप्रकाशिता शिष्यस्य कर्तव्या भक्तियेन स तथोक्तोऽस्ति । ननु गुरुधनं विनाशय कथं तत्समीपं गच्छेयमत आह—शस्त्रेणेति । यद्रक्ष्यं (रक्षायोग्यं) धनं शस्त्रेणायुधेन । “ शस्त्रमायुधलोहयोः ” इत्यमरः । अशक्या रक्षा यस्य तदशक्यरक्षम् । रक्षितुमशक्यमित्यर्थः । तद्रक्ष्यं नष्टमपि शस्त्रभृतां यशो न क्षिणोति न हिनस्ति । अशक्यार्थेष्वप्रतिविधानं च दोषायेति भावः ।

(४१.) पुरुषाणामधिराजो नृप इति प्रगल्भं (चतुरं) मृगाधिराजस्य वचो निशम्य

(४१.) From that time I have been appointed by the S'ula-bearing God (S'iva) in this mountain cave for frightening away wild elephants, after he turned me into a lion whose maintenance is the animals come within his grasp (living on animals found at hand).

(४२.) For the gratification of me, grown hungry, this meal of blood (a. after my fast i. e. the cow) whose time is fixed by the mighty lord and which has presented itself before me is sufficient, as the lunar nectar is to the enemy of the Gods.

(४०.) Do thou, therefore, abandoning shame, return home; thou art one who has exhibited the devotion of a disciple towards his preceptor; that charge whose protection is impossible by means of arms does not (if lost) damage the honor of those who wield weapons (i. e. warriors).

(४१.) Having thus heard the bold speech of the lord of beasts, the lord of

प्रत्यब्रवीच्चैनमिषुप्रयोगे तत्पूर्वसङ्गे वितथप्रयत्नः ।

जडीकृतस्यम्बकवीक्षणेन वज्रं मुमुक्षन्निव वज्रपाणिः ॥ ४२ ॥

संरुद्धचेष्टस्य मृगेन्द्र कामं हास्यं वचस्तद्यदहं विवक्षुः ।

अन्तर्गतं प्राणभृतां हि वेद सर्वं भवान्भावमतोऽभिधास्ये ॥ ४३ ॥

श्रुत्वा गिरिशस्येश्वरस्य प्रभावात्प्रत्याहतास्त्रः कुण्ठितास्त्रः सन्नात्मानि विषयेऽवज्ञामपमानं शिथिलीचकार । तत्प्राप्त्यर्थः । अवज्ञातोऽहमिति निर्वेदं न प्रापेत्यर्थः । समानेषु हि क्षत्रियाणामभिमानः । न सर्वेश्वरं प्रतीति भावः ।

(४२.) स एव पूर्वः प्रथमः सङ्गः प्रतिबन्धो यस्य तस्मिन्स्तत्पूर्वसङ्गे इषुप्रयोगे (बाणसंधाने) वितथप्रयत्नो विफलप्रयासः । अत एव वज्रं कुलिशं मुमुक्षन्मोक्षमिच्छन् । अम्बकं लोचनम् । “ दृग्दृष्टिनेत्रलोचनचक्षुर्नयनाम्बकेक्षणाक्षीणि ” इति हलायुधः । त्रीण्यम्बकानि यस्य स त्र्यम्बको हरः । तस्य वीक्षणेन जडीकृतो निष्पन्दीकृतः । वज्रं पाणौ यस्य स वज्रपाणिर्निद्रः । “ प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तस्यौ भवत इति वक्तव्यम् ” इति पाणेः सप्तम्यन्तस्योत्तरनिपातः । स इव स्थितो नृप एनं सिंहं प्रत्यब्रवीच्च । “ बाहुं सवज्रं शक्रस्य क्रुद्धस्यास्तम्भयत्प्रभुः ” इति महाभारते ।

(४३.) हे मृगेन्द्र संरुद्धचेष्टस्य प्रतिबद्धव्यापारस्य मम तद्वचो वाक्यं कामं हास्यं परिहर्सेनीयम् । यद्वचः “ स त्वं मदीयेन ” इत्यादिकमहं विवक्षुर्वक्तुमिच्छुरस्मि । तर्हि तूष्णीं स्वीयतामित्याशङ्क्येश्वरकिकरत्वात्सर्वज्ञं त्वां प्रति न हास्यमित्याह — अन्तरिति । हि यतो भवान्प्राणभृताम् (प्राणिनां) अन्तर्गतं हृद्गतं वाग्वृत्त्या बहिरप्रकाशितमेव सर्वं भावं (चित्ताभिधायं) वेद वेत्ति । “ विदो लटो वा ” इति णलदेशः । अतोऽहमभिधास्ये वक्ष्यामि । वाच इति प्रकृतं कर्म संबध्यते । अन्ये त्वीदृग्वचनमाकर्ण्यसंभावितार्थमेतादित्युपहसन्ति । अतस्तु मौनमेव भूषणम् । त्वं तु वाङ्मनसयोरेकविध एवायमिति जानासि । अतोऽभिधास्ये यद्वचोऽहं विवक्षुरित्यर्थः ।

(४४.) प्रत्यवहारः प्रलयः । स्थावराणां तरुशैलादीनां जंगमानां मनुष्यादीनां सर्ग-

men, ^{vv} whose missile was made helpless (impeded in its course) through the power of the mountain-resident S'iva, lessened his feeling of contempt towards himself.

(42.) Like Indra (lit. one in whose hand there is the thunder-bolt) desirous to discharge the thunder-bolt and made motionless at the sight of the three-eyed God (S'iva), he, baffled in his attempt to discharge an arrow to which that hinderance was the first, spoke to him thus.

(43.) What I, whose movements (efforts) are impeded, am about to speak, O lord of beasts, is forsooth laughable; but because you know all the inward sentiments of living beings, I will give it vent.

मान्यः स मे स्थावरजंगमानां सर्गस्थितिप्रत्यवहारहेतुः ।

गुरोरपीदं धनमाहिताग्नेर्नश्यत्पुरस्तादनुपेक्षणीयम् ॥ ४४ ॥

स त्वं मदीयेन शरीरवृत्तिं देहेन निर्वर्तयितुं प्रसीद ।

दिनावसानोत्सुकबालवत्सा विस्तृज्यतां धेनुरियं महर्षेः ॥ ४५ ॥

अथान्धकारं गिरिगह्वराणां दंष्ट्रामयूखैः शकलानि कुर्वन् ।

भूयः स भूतेश्वरपार्श्ववर्ती किञ्चिद्विहस्यार्थपति बभाषे ॥ ४६ ॥

एकातपत्रं जगतः प्रभुत्वं नवं वयः कान्तमिदं वपुश्च ।

अल्पस्य हेतोर्बहु हातुमिच्छन्विचारमृढः प्रतिभासि मे त्वम् ॥ ४७ ॥

स्थितिप्रत्यवहारेषु हेतुः स ईश्वरो मे मम मान्यः पूज्यः । अलङ्घ्यशासन इत्यर्थः (जडजं-
गमानां उत्पत्तिस्थितिप्रलयादिषु आदिकारणं स ईश्वरो मम तु अलङ्घ्यशासन एव किंतु सम-
क्षमेव व्यापाद्यमानं गुरोर्मे गोरूपधनं सर्वथैव अनुपेक्षणीयं तस्मात्सा मुनिहोमधेनुमुच्यतामिति
भावः) । शासनं च “मिहत्वमङ्गागतसत्त्ववृत्ति” इत्युक्तरूपम् । तर्हि विमृज्य गम्यताम् । नेत्याह-
गुरोरपीति । पुरस्तादग्रे नश्यत् (व्यापाद्यमानं) इदमाहिताग्नेर्गुरोर्धनमपि गोरूपमनुपेक्षणी-
यम् (अत्याज्यं) । आहिताग्नेरिति विशेषणेनानुपेक्षाकारणं हविःसाधनत्वं सूचयति ।

(४९.) सोऽङ्गागतसत्त्ववृत्तिस्त्वं मदीयेन (मत्सम्बन्धिना) देहेन शरीरस्य वृत्ति
(पारणारूपं) जीवनं निर्वर्तयितुं संपादयितुं प्रसीद । दिनावसाने (दिवसान्ते) उत्सुकः
(सौत्कण्ठ) माता समागमिष्यतीत्युत्कण्ठितो बालवत्सो यस्याः सा महर्षेरियं धेनुर्विमृज्य-
ताम् [विमुच्यतां । उत्सुकबालवत्सत्वेन द्वयोरपि नाशः सूचितः—चा०] ।

(४६.) अथ भूतेश्वरस्य पार्श्ववर्त्यनुचरः स सिहो गिरिगह्वराणां गुहानाम् । “देवखा-
तबिले गुहा गह्वरम्” इत्यमरः । अन्धकारं ध्वान्तं दंष्ट्रामयूखैः (दंष्ट्राप्रभाभिः) शकलानि
खण्डानि कुर्वन् । निरस्यन्नित्यर्थः । किञ्चिद्विहस्य (ईषन्दास कृत्वा) अर्थपतिं नृपं भूयः (पुनः)
बभाषे (जगाद) । हासकारणम् “अल्पस्य हेतोर्बहु हातुमिच्छन्” इति वक्ष्यमाणं द्रष्टव्यम् ।

(४७.) एकातपत्रमेकच्छत्रं जगतः (लोकस्य) प्रभुत्वं स्वामित्वम् [भूपान्तराभावात्—

(44.) That God, who is the cause of the creation, continuance, and des-
truction of the inanimate and the animated is revered by me, but this treasure (the
cow) of my preceptor who maintains the sacred fire, is not to be neglected thus perishing
before me.

(45.) Such a one as thou, therefore, be pleased to make the sustenance of
thy body by (devouring) my body. Let this cow of the great sage, whose
young one is (longing for her) eager to see her at the close of day, be set at liberty.

(46.) At this, that attendant of the lord of all beings, having smiled a little,
again spoke to the lord of wealth, dissipating (lit. dividing into pieces) the darkness
of the mountain-caves with the rays of his tusks.

(47.) “ You, who wish to give up so much as the sovereignty of the

भूतानुकम्पा तव चेदियं गोरैका भवेत्स्वस्तिमती त्वद्भ्मे ।

जीवन्पुनः शश्वदुपप्लवेभ्यः प्रजाः प्रजानाथ पितेव पासि ॥ ४८ ॥

अथैकधेनोरपराधचण्डाद्गुरोः कृशानुप्रतिमाद्विभेषि ।

शक्योऽस्य मन्युर्भवता विनेतुं गाः कोटिशः स्पर्शयता घटोऽघ्नीः ॥ ४९ ॥

तदक्ष कल्याणपरंपराणां भोक्तारमूर्जस्वलमात्मदेहम् ।

महीतलस्पर्शनमात्राभिन्नमृद्धं हि राज्यं पदमेन्द्रमाहुः ॥ ५० ॥

—चा०] । नवं वयो यौवनम् । इदं कान्तं रम्यं वपुश्च । इत्येवं बहु (प्रभूतं) । अल्पस्य हे-
तोरल्पेन कारणेन । अल्पफलायेत्यर्थः । “ षष्ठी हेतुप्रयोगे ” इति षष्ठी । हातुं त्यक्तुमिच्छं-
स्त्वं विचारे कार्याकार्यविमर्शे मूढो मूर्खो मे मम प्रतिभासि ।

(४८.) तव भूतेषु (प्राणिषु) अनुकम्पा कृपा चेत् । “ कृपा दयानुकम्पा स्यात् ”
इत्यमरः । कृपैव वर्तते चेदित्यर्थः । तर्हि त्वदन्ते तव नाशे सति इयमेका गौः । स्वस्ति क्षेममस्या
अस्तीति स्वस्तिमती (कल्याणिनी) भवेत् । जीवेदित्यर्थः । “ स्वस्त्याशीः क्षेमपुण्यादौ ”
इत्यमरः । हे प्रजानाथ (लोकपते) जीवन्पुनः पितेव प्रजा उपप्लवेभ्यो विघ्नेभ्यः शश्वत्स-
दा । “ पुनः सदार्थयोः शश्वत् ” इत्यमरः । पासि रक्षसि । स्वप्राणव्ययेनैकधेनुरक्षणाद्वरं
जीवितेनैव शश्वदखिलजगत्राणमित्यर्थः । न धर्मलोपाहियं प्रवृत्तिः किंतु गुरुभयादित्यत आह—

(४९.) अथेति पक्षान्तरे । अथवा । एकैव धेनुर्यस्य तस्मात् । अयं कोपकारणोपन्या-
स इति ज्ञेयम् । अत एवापराधे गवोपेक्षालक्षणे सति चण्डादतिकोपनात् । “ चण्डस्त्वत्यन्त-
कोपनः ” इत्यमरः । अत एव कृशानुः (अग्निः) प्रतिमोपमा यस्य तस्मादग्निकल्पाद्गुरोर्विभेषि ।
इति काकुः । “ भोत्रार्थानां भयहेतुः ” इत्यपादानात्पञ्चमी । अल्पवित्तस्य धनहानिरतिदुःसहेति
भावः । अस्य गुरोर्मन्युः क्रोधः । “ मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि ” इत्यमरः । घटा इवोधांसि
यासां ता घटोष्ठीः । “ ऊधसोऽनङ् ” इत्यनङादेशः । “ बहुव्रीहेरूधसो ङीष् ” इति ङीष् ।
कोटिशः (कोटिप्रमाणाः) गाः (धेनूः) स्पर्शयता प्रतिपादयता (ददता) । “ विश्राण-
नं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम् ” इत्यमरः । भवता विनेतुमर्पनेतुं शक्यः ।

(५०) तत्तस्मात्कारणात्कल्याणपरंपराणां (मंगलसंततीनां भोक्तारम् । कर्मणि ष-

world with only one imperial umbrella, your youthful life and this lovely form, for the sake of a trifle, appear to me to be stupid in discretion (wanting in sense).

(48.) “ If you feel compassion for beings, this cow alone will be safe on your death (lt. end); but if you live, you will, O lord of people, ever protect your subjects from calamities like a father.”

(49.) “ Or, if you are afraid of your one-cowd preceptor, enraged at your default and who is the very image of fire (furious), his anger is possible to be appeased by you giving him crores of cows, having udders as big as pitchers (of full udders).”

(50.) “ Therefore, save your own body which is endowed with strength, and

एतावदुक्त्वा विरते मृगेन्द्रे प्रतिस्वनेनास्य गुहागतेन ।
 शिलोच्चयोऽपि क्षितिपालमुच्चैः प्रीत्या तमेवार्थमभाषतेव ॥ ५१ ॥
 निशम्य देवानुचरस्य वाचं मनुष्यदेवः पुनरप्युवाच ।
 धेन्वा तदध्यासितकातराक्ष्या निरीक्ष्यमाणः सुतरां दयालुः ॥ ५२ ॥
 क्षतात्किल त्रायत इत्युदग्रः क्षत्रस्य शब्दो भवनेषु ह्रुदः ।
 राज्येन किं तद्विपरीतवृत्तेः प्राणैरुपक्रोशमलीमसैर्वा ॥ ५३ ॥

ष्टी। ऊर्जो बलमस्यास्तीत्यूर्जस्त्वल् (तेजस्विनं) । “ज्योत्स्नातमिस्त्रा—” इत्यादिना वलप्रत्ययान्तो निपातः । आत्मदेहं रक्ष । ननु गामुपेक्ष्यात्मदेहरक्षणे स्वर्गहानिः स्यात् । नेत्याह—
 महीतलेति । ऋद्धं समृद्धं राज्यं महीतलस्पर्शनमात्रेण भूतलसंबन्धमात्रेण भिन्नमैन्द्रमिन्द्रसंबन्धि पदं स्थानमाहुः । स्वर्गान्न भिद्यत इत्यर्थः ।

(५१.) मृगेन्द्रे एतावदुक्त्वा विरते (मौनीभूते) सति गुहागतेन (कन्दरास्थितेन) अस्य सिंहस्य प्रतिस्वनेन (प्रतिशब्देन) शिलोच्चयः शैलोऽपि प्रीत्या तमेवार्थं क्षितिपालमुच्चैरभाषतेव । इत्युत्प्रेक्षा । भाषिरयं ब्रुविसमानार्थत्वाद्विकर्मकः । ब्रुविस्तु द्विकर्मकेषु पठितः । तदुक्तम्—“ दुहियाचिरुध्रिप्रच्छिभिक्षिचिजामुपयोगनिमित्तमपूर्वविधौ । ब्रुविशासिगुणेन च यत्सचते तदकीर्तितमाचरितं कविना ” इति ।

(५२.) देवानुचरस्येश्वरकिंकरस्य सिंहस्य वाचं (वाणीं) निशम्य (श्रुत्वा) मनुष्यदेवो राजा पुनरप्युवाच (जगाद) । किंभूतः सन् । तेन सिंहेन यदध्यासितं व्याक्रमणम् । नपुंसके भावे क्तः । तेन कातरे अक्षिणी (नेत्रे) यस्यास्तया । “ बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात्षच् ” इति षच् । “ पिद्वीरादिभ्यश्च ” इति ङीष् । किं वा वक्ष्यतीति भोत्यैवं स्थितयेत्यर्थः । धेन्वा निरीक्ष्यमाणः । अत एव सुतरां दयालुः सन् । सुतरामित्यत्र “ द्विवचनविभज्य—” इत्यादिना सुशब्दात्तरप् । “ किमेत्तिडव्यय—” इत्यादिनाम्प्रत्ययः । “ तद्धितश्चासर्वविभक्तिः ” इत्यव्ययसंज्ञा । किमुवाचेत्याह—

(५३.) “ क्षणु हिंसायाम् ” इति धातोः संपदादित्वात्किप् । “ गमादीनाम् ” इति

which is the enjoyer of series of blessings ; for the prosperous kingdom is said to be the position of Indra, only different from it because of its contact with the earth's surface.”

(51.) When the lord of beasts ceased after having said this, even the mountain with pleasure expressed, as it were, in a loud voice the same purport to the protector of the earth with his echo issuing from the caves.

(52.) Having heard the speech of the attendant of the god (S'iva), the king of men, even much more compassionate (than before) because of his being looked at by the cow whose eyes were rolling under his (lion's) grasp, also spoke again.

(53.) “No doubt that the high (noble) word Kshatra passed current in

कथं नु शक्योऽनुनयो महर्षेर्विश्राणनाञ्चान्यपयस्विनीनाम् ।

इमामनूनां सुरभेरवेहि रुद्रौजसा तु प्रहृतं त्वयास्याम् ॥ ५४ ॥

सेयं स्वदेहार्पणनिष्क्रयेण न्याय्या मया मोचयितुं भवत्तः ।

न पारणा स्याद्विहता तवेवं भवेदलुप्तश्च मुनेः क्रियार्थः ॥ ५५ ॥

वक्तव्यादनुनासिकलोपे तुगागमे च क्षदिति रूपं सिद्धम् । क्षतो नाशात् [आयुधात्-चा०] त्रायते (रक्षति) इति क्षत्रः । सुपीति योगविभागात्कः । तामेतां व्युत्पत्तिं कविरर्थतोऽनुक्रामति-क्षतादित्यादिना । उदग्र उन्नतः क्षत्रस्य क्षत्रवर्णस्य शब्दो वाचकः । क्षत्रशब्द इत्यर्थः । क्षतात्त्रायत इति व्युत्पत्त्या भुवनेषु रूढः किल प्रसिद्धः खलु । नाश्वकर्णादिवत्केवलरूढः किंतु पङ्कजादिवद्योगरूढ इत्यर्थः । ततः किमित्यत आह-तस्य क्षत्रशब्दस्य विपरीतवृत्तेर्विरूढव्यापारस्य क्षतस्त्राणमकुर्वतः पुंसो राज्येन किम् । उपक्रोशमलीमसैर्निन्दामलिनैः । “ उपक्रोशो जुगुप्सा च कुत्सा निन्दा च गर्हणे ” इत्यमरः । ज्योत्स्नातमिस्त्रा-” इत्यादिना मलीमसशब्दो निपातितः । “ मलीमसं तु मलिनं कञ्चर मलदूषितम् ” इत्यमरः । तैः प्राणैर्वा किम् । निन्दितस्य सर्वं व्यर्थमित्यर्थः । एतेन “ एकातपत्रम् ” इत्यादिना श्लोकद्वयेनोक्तं प्रत्युक्तमिति वेदितव्यम् । अथ “ एकधेनोः ” इत्यत्रोत्तरमाह—

(१४.) अनुनयः क्रोधापनयः (प्रसादः) चकारो वाकारार्थः । महर्षेरनुनयो वान्यासां पयस्विनीनां दोगध्रेणां गवां विश्राणनाद्धानात् । “ त्यागो वितरणं दानमुत्सर्जनविसर्जने । विश्राणनं वितरणम् ” इत्यमरः । कथं नु शक्यः । न शक्य इत्यर्थः । अत्र हेतुमाह-इमां गां सुरभेः कामधेनोः । “पञ्चमी विभक्ते” इति पञ्चमी । अनूनामन्यूनामवेहि जानीहि । तर्हि कथमस्याः परिभवोऽभूदित्याह-रुद्रौजसेति । अस्यां गवि त्वया । कर्त्री । प्रहृतं तु प्रहारस्तु । नपुंसके भावे क्तः । रुद्रौजसेश्वरसामर्थ्येन । न तु स्वयमित्यर्थः । “ सप्तम्यधिकरणे च ” इति सप्तमी । तर्हि किं चिकीर्षितमित्यत्राह—

(१५.) सेयं गौर्मया । निष्क्रियते प्रत्याह्रियतेऽनेन परगृहीतमिति निष्क्रयः प्रतिशीर्षकम् । “ एरच् ” इत्यच्प्रत्ययः । स्वदेहार्पणमेव निष्क्रयः (मूल्यं) तेन भवत्तत्त्वत्तः । पञ्चम्यास्तिसिल् । मोचयितुं न्याय्या न्यायादनपेता । युक्त्यर्थः । “ धर्मपथ्यर्थ-” इत्यादिना

the worlds for one that saves from wounds ; to one whose conduct is contrary to this (duty) of what use is either kingdom or life soiled with censures ?”

(54.) “ How, by the gifts of other cows, is the appeasing (of the anger) of the great sage possible ? Know that this (cow) is no way inferior to Surabhi (her mother) ; your striking her is only through the power of Rudra.”

(55.) “ She is justly entitled to be rescued by me from you by the offering of my own body as ransom ; this being agreed to, your dinner after fast will not be lost and the means of the sage's (necessary) rites will be preserved.”

भवानपीदं परवानवैति महान् हि यत्नस्तव देवदारौ ।

स्थातुं नियोक्तुर्न हि शक्यमग्रे विनाश्य रक्ष्यं स्वयमक्षतेन ॥ ५६ ॥

किमप्यहिंस्यस्तव चेन्मतोऽहं यशःशरीरे भव मे दयालुः ।

एकान्तविध्वंसिषु मद्भिधानां पिण्डेष्वनास्था खलु भौतिकेषु ॥ ५७ ॥

यत्प्रत्ययः । एवं सति तव पारणा भोजनं विहता (नष्टा) न स्यात् । मुनेः क्रिया होमादिः । स एवार्थः प्रयोजनम् । स चालुप्तो (अप्रतिहतः) भवेत् । स्वप्राणव्ययेनापि स्वामिगुरुधनं संरक्ष्यमिति भावः । अत्र भवानेव प्रमाणमित्याह—

(५६.) परवान्त्वामिपरतन्त्रो भवानपि । “ परतन्त्रः पराधीनः परवान्नाथवानपि ” इत्यमरः । इदं वक्ष्यमाणमवैति । भवतानुभूयत एवेत्यर्थः । “ शेषे प्रथमः ” इति प्रथमपुरुषः । किमित्यत आह—हि यस्माद्धेतोः । “ हि हेतावधारणे ” इत्यमरः । तव देवदारौ विषये महान्यत्नः । महता यत्नेन रक्ष्यत इत्यर्थः । इदं शब्दोक्तमर्थं दर्शयति—स्थातुमिति । रक्ष्यं वस्तु विनाश्य विनाशं गमयित्वा स्वयमक्षतेनाव्रणेन । नियुक्तेनेति शेषः । नियोक्तुः स्वामिनाऽग्रे स्थातुं शक्यं न हि । सर्वथा चैतदप्रतिहार्यमित्याह—

(५७.) किमपि किंवाहं तवाहिंस्मोऽवध्यो (अमारणीयः) मतश्चेत्तीर्हि मे यशः एव शरीरं तस्मिन्दयालुः कारुणिको भव । “ स्यादयालुः कारुणिकः ” इत्यमरः । ननु मुख्यमुपेक्ष्यामुख्यशरीरे कोऽभिनिवेशः । अत आह—एकान्तेति । मद्भिधानां मादृशानां विवेकिनामेकान्तविध्वंसिष्ववश्यविनाशिषु भौतिकेषु पृथिव्यादिभूतविकारेषु (पञ्चभूतसंबन्धिषु) पिण्डेषु शरीरेष्वनास्था खल्वनपेक्षैव । “ आस्थात्वालम्बनास्थानयत्नापेक्षासु कथ्यते ” इति विश्वः [अतो देहभक्षणेन यशो रक्षणीयं ममेति तात्पर्यं—मु०] । सौहार्दादहमनुसरणीयोऽस्मीत्याह—

(५८.) संबन्धं सख्यम् । आभाषणमालापः पूर्वं कारणं यस्य तमाहुः (विद्वांसः इति शेषः) । “ स्यादाभाषणमालापः ” इत्यमरः । स तादृक्संबन्धो वनान्ते (अत्रारण्यमध्ये) संगतयोः (मिलितयोः) नावावयोर्द्विजो जातः । तत्ततो हेतोर्हे भूतनाथानुग शिवानुचर ।

(56.) “ Since there is a great effort of yours towards (protecting) the pine tree, you too, dependent as you are, know this (well), that it is not possible to stand unwounded before the employer after having allowed the charge to be destroyed. ”

(57.) “ Or, if you think that I should be uninjured, be kind (then) to my body consisting in my glory. Truly in persons like myself there is little regard for material lumps (the body) framed out of elements and destined to decay. ”

संबन्धमाभाषणपूर्वभाहुर्वृत्तः स नौ संगतयोर्वान्ते ।
 तद्गतनाथानुग नार्हसि त्वं संबन्धिनो मे प्रणयं विहन्तुम् ॥ ५८ ॥
 तथेति गामुक्तवते दिलीपः सद्यः प्रतिष्ठम्भविमुक्तबाहुः ।
 स न्यस्तशस्त्रो हरये स्वदेहमुपानयत्पिण्डमिवामिषस्य ॥ ५९ ॥
 तस्मिन्क्षणे पालयितुः प्रजानामुत्पश्यतः सिंहनिपातमुग्रम् ।
 अवाहुस्वस्योपरि पुष्पवृष्टिः पपात विद्याधरहस्तमुक्ता ॥ ६० ॥

एतेन तस्य महत्त्वं सूचयति । अत एव संबन्धिनो मित्रस्य मे प्रणयं याचञाम् [स्निहं-चा०] ।
 “ प्रणयास्त्वमी । विश्रम्भयाच्चाप्रेमाणः ” इत्यमरः । विहन्तुं (नाशयितुं) नार्हसि (न योग्यो भवसि) ।

(५९.) तथेति (अंगीकृत्य) गाम् [धेनुं-चा० वार्णीं-सु०] उक्तवते हरये सिंहाय ।
 “ कपौ सिंहे सुवर्णे च वर्णे विष्णौ हरिं विदुः ” इति शाश्वतः । सद्यस्तत्क्षणे प्रतिष्ठम्भात्प्र-
 वृत्तिवन्धाद्विमुक्तो बाहुर्यस्य स दिलीपः । न्यस्तशस्त्रस्यक्तायुधः सन् । स्वदेहम् (निजशरीरं) ।
 आमिषस्य मांसस्य । “ पललं क्रव्यमामिषम् ” इत्यमरः । पिण्डं कवलमिव । उपानयत्समर्पि-
 तवान् (उपाढौकयत्) । एतेन निर्ममत्वमुक्तम् ।

(६०.) तस्मिन्क्षणे (तत्रपतनावसरे) उग्रं (उत्कटं) सिंहनिपातमुत्पश्यतः उत्प्रेक्षमाणस्य
 तर्कयतोऽवाहुस्वस्याधोमुखस्य । “ स्यादवाङ्प्यधोमुखः ” इत्यमरः । प्रजानां पालयितुं राज्ञ
 उपर्युपरिष्ठात् । “ उपर्युपरिष्ठात् ” इति निपातः । विद्याधराणां देवयोनिविशेषाणां हस्तैर्मु-
 क्ता पुष्पवृष्टिः (कुसुमवृष्टिः) पपात [उग्रे सिंहनिपाते शङ्कितस्योपरि कोमला पुष्पवृष्टिः
 पपातेति वैचित्र्यं-चा०] ।

(६१.) राजा । अमृतमिवाचरतीत्यमृतायमानं (सुधातुल्यं) तत् । “ उपमानादाचारे ” इति-
 क्यच् । ततः शानन् । उत्थितमुत्पन्नं हे वत्स (पुत्र) उत्तिष्ठेति वचो निशम्य श्रुत्वा । उत्थि-
 तः सन् । अस्तेः शत्रुप्रत्ययः । अग्रतोऽग्रे प्रस्रवः क्षीरस्त्रावोऽस्ति यस्याः सा तां प्रस्रविणीं

(58.) “ They call relation as proceeding from conversation; and that is (now) formed between us two having met in the midst of the forest; therefore, O follower of the lord of living beings, you don't deserve to refuse (to grant) this request of me, your relation. ”

(59.) Dilipa, who threw down his weapon, with his arm instantly released from restraint, offered his body like a lump of flesh to the lion who had said the words ‘ be it so. ’

(60.) At that moment, a shower of flowers discharged by the hands of Vidyādhara fell over the protector of his subjects, who was looking downward and expecting a fierce spring (leap) of the lion.

उत्तिष्ठ वत्सेत्येवमृतायमानं वचो निशम्योत्थितमुत्थितः सन् ।
 ददर्श राजा जननीमिव स्वां गामग्रतः प्रस्रविणीं न सिंहम् ॥ ६१ ॥
 तं विस्मितं धेनुरुवाच साधो मायां मयोद्भाव्य परीक्षितोऽसि ।
 ऋषिप्रभावान्मयि नान्तकोऽपि प्रभुः प्रहर्तुं किमुतान्यहिंसाः ॥ ६२ ॥
 भक्त्या गुरौ मय्यनुकम्पया च प्रीतास्मि ते पुत्र वरं वृणीष्व ।
 न केवलानां पयसां प्रसूतिमवेहि मां कामदुघां प्रसन्नाम् ॥ ६३ ॥

गां स्वां जननीं (मातरं) इव ददर्श [प्रस्रवस्तु स्नेहवशाज्जनन्याः अपि स्यात्—चा०] ।
 सिंहं न ददर्श ।

(६२.) विस्मितमाश्चर्यं गतम् [विस्मयस्तु केसरिणोऽदर्शनात्—चा०] । कर्तरि क्तः ।
 तं दिलीपं धेनुरुवाच । किमित्यत्राह—हे साधो मया मायां (कपटं) उद्भाव्य कल्पयित्वा (उ-
 त्पाद्य) परीक्षितोऽसि । ऋषिप्रभावात् (सामर्थ्यात्) मयि अन्तको यमोऽपि प्रहर्तुं न प्रभुर्न
 समर्थः । अन्ये हिंसा घातुकाः [सिंहादयः—चा०] । “ शरारुर्घातुको हिंस्रः ” इत्यमरः ।
 “ नमिकम्पि—” इत्यादिना रप्रत्ययः । किमुत मुष्टु । न प्रभव इति योज्यम् [सम्मुखं विलो-
 कयितुमपि न समर्थाः किमुत प्रहर्तुं पुरे आसतामिति भावः—सु०] । “ बलवत्सुष्टु किमुत
 स्वत्यतीव च निर्भरः ” इत्यमरः ।

(६३.) हे पुत्र गुरौ भक्त्या । मय्यनुकम्पया (दयया) च । ते तुभ्यं प्रीतास्मि (तुष्टा-
 स्मि) । “ क्रियाग्रहणमपि कर्तव्यम् ” इति चतुर्थी । वरं [पुत्ररूपं वरं वा—चा०] देवेभ्यो
 वरणीयमर्थम् । “ देवाद्भूते वरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबे मनाकिप्रये ” इत्यमरः । वृणीष्व स्वीकुरु
 [गोः पयोदाने सामर्थ्यं न तु वरदाने इत्याह—चा०] । तथाहि । मां केवलानां पयसां (दु-
 ग्धानां) प्रसूतिं कारणं नावेहि न विद्धि । किंतु प्रसन्नां (संतुष्टां) माम् । कामान्दोग्धीति
 कामदुघा । तामवेहि । “ दुहः कब्धश्च ” इति कप्प्रत्ययः ।

(६४.) ततः (अनंतरं) मानितार्थी (मानिताः पूजिताः अर्थिनो याचकाः येन सः) । स्वह-
 स्तार्जितो वीर इति शब्दो येन सः (स्वपराक्रमाद्धब्धः वीर इति शब्दो येन अर्थादेक-

(61.) Having heard the nectar-like word issued, “ O child get up ! ” the king, having got up, saw before him the cow discharging milk like his own mother, and not the lion (but the lion was no more to be seen) !

(62.) To him, thus astonished, the cow said, “ O good man, a delusive phan-
 tom having been set up, thou hast been (merely) tried by me ; through the power
 of the sage even the god of death is not able to strike a blow at me, what then of
 other carnivorous animals ” (i. e. much less other hurtful creatures).

(63.) By your devotion to your preceptor and your compassion for me, I
 am pleased with you, my son, choose a boon ; know me, when pleased, to be not
 only the producer of milk but one who fulfils (lit. milks) desires.

ततः समानीय स मानितार्थी हस्तौ स्वहस्ताजितवीरशब्दः ।
 वंशस्य कर्तारमनन्तकीर्तिं सुदक्षिणायां तनयं ययाचे ॥ ६४ ॥
 संतानकामाय तथेति कामं राज्ञे प्रतिश्रुत्य पयस्विनी सा ।
 दुग्ध्वा पयः पत्रपुटे मदीयं पुत्रोपभुङ्क्तेति तमादिदेश ॥ ६५ ॥
 वत्सस्य होमार्थविधेश्च शेषमृषेरनुज्ञामधिगम्य मातः ।
 औधस्यमिच्छामि तवोपभोक्तुं षष्ठांशमुर्व्या इव रक्षितायाः ॥ ६६ ॥
 इत्थं क्षितीशेन वशिष्ठधेनुर्विज्ञापिता प्रीततरा बभूव ।
 तदन्विता हैमवताच्च कुक्षेः प्रत्याययावाश्रममश्रमेण ॥ ६७ ॥

वीरः) एतेनास्य दातृत्वं दैन्यराहित्यं चोक्तम् । स राजा हस्तौ समानीय संघाय । अञ्जलिं बद्धेत्यर्थः । वंशस्य कर्तारं प्रवर्तयितारम् । अत एव रघुकुलमिति प्रसिद्धिः । अनन्तकीर्तिं स्थिरयशसं तनयं सुदक्षिणायां ययाचे ।

(६५.) सा पयस्विनी गौः । संतानं (संतर्ति) कामयते (अभिलषति) इति संतानकामः । “कर्मण्यण्” । तस्मै राज्ञे तथेति । काम्यत इति कामो वरः । कर्मार्थे षष्प्रत्ययः । तं प्रतिश्रुत्य प्रतिज्ञाय हे पुत्र मदीयं पयः (दुग्धं) पत्रपुटे पत्रनिर्मिते पात्रे दुग्धोपभुङ्क्ते पिबेति तमादिदेशाज्ञापितवती ।

(६६.) हे मातरः वत्सस्य वत्सपीतस्य शेषम् (उद्धरितं दुग्धं) वत्सपीतावशिष्टमित्यर्थः । होम एवार्थः । तस्य विधिरनुष्ठानम् । तस्य च शेषम् । होमावशिष्टमित्यर्थः । तव । ऊषसि भवमौधस्यं क्षीरम् (दुग्धं) । “शरीरावयवाच्च” इति यत्प्रत्ययः । रक्षिताया उर्व्याः षष्ठांशं षष्ठभागमिव [राजा हि फलमाप्नोति रक्षितायाः क्षितेरपीति मनुः—चा०] ऋषेरनुज्ञाम् (आदेशं) अधिगम्य (प्राप्य) । उपभोक्तुं (आहारयितुं) इच्छामि (वाञ्छामि) ।

(६७.) इत्थं (अमुना प्रकारेण) क्षितीशेन (राज्ञा) विज्ञापिता वशिष्ठस्य धेनुः

(64.) Then he, who respected the mendicants (guests) and who by his own hands (by dint of his arms) had won the name of hero, having folded his hands, begged (of her) a son by Sudakshinā, the propagator of his race and of endless glory.

(65.) “ Even so ” with these words she, who yielded much milk, having granted the desire of the king, who longed for progeny, commanded him thus, “ O my son, having extracted my milk in a leaf-cup drink it up.”

(66.) “ O mother, (said he) having obtained permission of the preceptor I wish to drink (lit. enjoy) the remaining milk of your udder after the young has had his drink and after the sacrificial rite has done with it (milk), like the sixth part of (the produce of) the earth protected by me.”

(67.) Thus implored by the lord of the earth Vas'ishtha's cow became still more pleased and returned without lassitude (joyously) to the hermitage followed by him from the cave of the mountain Himavat.

तस्याः प्रसन्नेन्दुमुखः प्रसादं गुरुर्नृपाणां गुरवे निवेद्य ।
 प्रहर्षचिद्बालुभितं प्रियायै शशंस वाचा पुनरुक्तयेव ॥ ६८ ॥
 स नन्दिनीस्तन्यमनिन्दितात्मा सद्बत्सलो वत्सहुतावशेषम् ।
 पपौ वशिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः शुभ्रं यशो मूर्तमिवातिनृष्णः ॥ ६९ ॥
 प्रातर्यथोक्तव्रतपारणान्ते प्रास्थानिकं स्वस्त्ययनं प्रयुज्य ।
 तौ दंपती स्वां प्रति राजधानीं प्रस्थापयामास वशी वशिष्ठः ॥ ७० ॥

प्रीततरा । पूर्वं शुश्रूषया प्रीता । संप्रत्यनया विज्ञापनया प्रीततरातिसंतुष्टा बभूव । तदन्वि-
 ता तेन दिलीपेनाविता (युक्ता) हैमवताद्विमवत्संबन्धिनः कुशेर्गुहायाः सकाशादश्रमेणा-
 नायासेनाश्रमं प्रत्याययावागता च ।

(६८.) प्रसन्नेन्दुरिव मुखं यस्य स नृपाणां गुरुर्दिलीपः प्रहर्षचिद्बैर्मुखरागादिभिरनुभि-
 तमूहितं (ज्ञातं) तस्या धेनोः प्रसादमनुग्रहं प्रहर्षचिद्बैरेव ज्ञातत्वात्पुनरुक्तयेव । वाचा (वाण्या
 गुरवे निवेद्य विज्ञाप्य पश्चात्प्रियायै (मुदक्षिणायै) शशंस (कथयामास) । कथितस्यैव
 कथनं पुनरुक्तिः । न चेह तदस्ति । किंतु चिद्बैः कथितप्रायत्वात्पुनरुक्तयेव स्थितयेत्युत्प्रेक्षा ।

(६९.) अनिन्दितात्मागर्हितस्वभावः । सत्सु वत्सलः प्रेमवान्सद्बत्सलः । “ वत्सांसा-
 भ्यां कामबले ” इति लक्षप्रत्ययः । वशिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः कृतानुमतिः स राजा वत्सस्य
 हुतस्य चावशेषं पीतहुतावशिष्टं नन्दिन्याः स्तन्यं क्षीरम् (पयः) । शुभ्रं मूर्तं परिच्छिन्नं
 (देहबद्धं) यश इव । अतिनृष्णः सन्पपौ ।

(७०.) वशी (जितेन्द्रियः) वशिष्ठः प्रातः (प्रभाते । इति यात्राकालयोग्यात्) । यथोक्त-
 स्य पूर्वोक्तस्य व्रतस्य गोसेवारूपस्याङ्गभूता या पारणा तस्य अन्ते (अवसाने) प्रास्थानिकं
 प्रस्थानकाले भवम् । तत्कालोचितमित्यर्थः । “ कालाष्टब्ज् ” इति ठञ्प्रथयः । “ यथाकथंचि-
 द्गुणवृत्त्यापि ” काले वर्तमानात्तत्तत्प्रत्यय इष्यते ” इति वृत्तिकारः । ईयते प्राप्यतेऽनेनेत्ययनं
 स्वस्त्ययनं शुभावहमाशीर्वादं (मंगलाशिषं) प्रयुज्य । तौ दंपती स्वां राजधानीं पुरीं प्रति
 प्रस्थापयामास (प्रेषयामास) ।

(68.) The king of kings with his face like the bright moon, hav-
 ing acquainted the preceptor with her (cow's) favour, which could be inferred by
 his signs of delight, in words which were therefore a reputation (of the same com-
 munication) then told (the same) to his beloved.

(69.) He who was of an unblemished soul and kind to the virtuous, being
 permitted by Vas'ishtha, drank with great eagerness, the milk of Nandini, that re-
 mained after the calf's sucking and the offerings of the sacrifice, as if it were, (his)
 white (pure) renown in the material form.

(70.) In the morning after the repast at the conclusion of the aforesaid vow,
 having conferred auspicious blessings proper at the time of departure, Vas'ishtha,
 who had restrained his self, sent that couple to their own capital.

प्रदक्षिणीकृत्य हुतं हुताशमनन्तरं भर्तुरसंधत्ती च ।
 धेनुं सवत्सां च नृपः प्रतस्थे सन्मङ्गलाद्देवतरङ्गप्रभावः ॥ ७१ ॥
 श्रोत्राभिरामध्वनिना रथेन स धर्मपत्नीसहितः सहिष्णुः ।
 ययावनुद्धातसुखेन मार्गं स्वेनेव पूर्णेन मनोरथेन ॥ ७२ ॥
 तमाहितौत्सुक्यमदर्शनेन प्रजाः प्रजार्थव्रतकर्षिताङ्गम् ।
 नेत्रैः पपुस्तृप्तिमनामुवद्भिर्नवोदयं नाथमिवौषधीनाम् ॥ ७३ ॥

(७१.) नृपो हुतं तर्पितम् (प्रणीतं वा) । हुतमश्नातीति हुताशोऽग्निः । “ कर्मण्यण् ” ।
 तं भर्तुर्मुनेरनन्तरम् । प्रदक्षिणानन्तरमित्यर्थः । अरुंधतीं च सवत्सां (वत्सयुक्तां) धेनुं च
 प्रदक्षिणीकृत्य । प्रगतो दक्षिणं प्रदक्षिणम् । “ तिष्ठद्ब्रह्मभृतीनि च ” इत्यव्ययीभावः । तत-
 श्चिः । अप्रदक्षिणं प्रदक्षिणं संपद्यमानं कृत्वा प्रदक्षिणीकृत्य । सङ्घिर्मङ्गलैः [सतां मङ्गलैः
 प्रीतवद्भिर्गोब्राह्मणप्रदक्षिणीकरणैः—सु०] प्रदक्षिणादिभिः मङ्गलाचारैः [मंगलद्रव्यैर्वा—चा०]
 उद्ग्रतरप्रभावः [उद्ग्रतरः महीयानप्रभावः पौरुषं यस्येति—चा०] सन् । प्रतस्थे (चचाल) ।

(७२.) धर्मपत्नीसहितः (सुदक्षिणया युक्तः) सहिष्णुव्रतादिदुःखसहनशीलः स नृपः श्रो-
 त्राभिरामध्वनिना कर्णाह्लादकरस्वनेनानुद्धातः पाषाणादिप्रतिघातरहितः । अत एव सुखयती-
 ति सुखः । तेन रथेन (स्यन्दनेन) । स्वेन पूर्णेन सफूलेन मनोरथेनेव । मार्गमध्वानं ययौ ।
 मनोरथपक्षे ध्वनिः श्रुतिः । अनुद्धातः प्रतिबन्धनिवृत्तिः ।

(७३.) अदर्शनेन (बहुकालावलोकनाभावेन) प्रवासनिमित्तेनाहितौत्सुक्यं जनितदर्शनोत्क-
 ण्ठम् । प्रजार्थेन संतानार्थेन व्रतेन नियमेन कर्षितं कृशीकृतमङ्गं यस्य तम् । नवोदयं नवा-
 म्युदयं प्रजास्तृप्तिम् (संतोषं) अनामुवद्भिरतिगृध्नुभिर्नेत्रैः । औषधीनां नाथं सोममिव । तं रा-
 जानं पपुः [सादरमवलोकनं पानं—चा०] अत्यास्थया ददृशुरित्यर्थः । चन्द्रपक्षे । अदर्श-
 नं कलासयनिमित्तम् । प्रजार्थं लोकहितार्थम् । व्रतं देवताभ्यः कलादाननियमः । “ तं च सो-
 मं पपुर्देवाः पर्यायेणानुपूर्वशः ” इति व्यासः । उदय आविर्भावः । अन्यत्समानम् ।

(71.) Having gone round the satiated holy fire, the sage, afterwards Arun-
 dhati and then the sacred cow with her calf, (of course, keeping them on his right
 side) the king whose power was (now) made more formidable by the auspicious
 rites, set out (from the hermitage).

(72.) By the car whose sound was agreeable to the ear and which afford-
 ed ease on account of its being free from joltings, he patient as he was took the
 the way in company with his lawful wife (queen) as if he had been conveyed [not
 by a heavy car of wood, but] by his desire itself which had now been fulfilled.

(73.) Him, who, by his absence, had made the people eager (to have his
 sight), and whose body had become emaciated by his vow for progeny, his subjects
 drank up with their eyes not getting satiety, as they do the newly rising lord of
 herbs (the moon).

पुरंदरश्रीः पुरमुत्पताकं प्रविश्य पौरैराभिनन्द्यमानः ।

भुजे भुजगेन्द्रसमानसारे भूयः स भूमेर्धरमाससञ्ज ॥ ७४ ॥

अथ नयनसमुत्थं ज्योतिरत्रैरिव द्यौः

सुरसरिदिव तेजो वद्विनिष्ठयूतमैशम् ।

नरपतिकुलभृत्यै गर्भमाधत्त राज्ञी

गुरुभिरभिनिविष्टं लोकपालानुभावैः ॥ ७५ ॥

(७४.) पुरः पुरीरसुराणां दारयतीति पुरंदरः शक्रः । “ पूःसर्वयोर्दारिसहोः ” इति खच्छप्रत्ययः । “ वाचंयमपुरंदरौ च ” इति मुमागमो निपातितः । तस्य श्रीरिव श्रीर्यस्य स (शक्रतुल्यवैभवः) नृपः पौरैः (पुरनिवासिभिलोकैः) अभिनन्द्यमानः (स्तूयमानः) । उत्प-
ताकमुच्छ्रितध्वजम् । “ पताका वैजयन्ती स्यात्केतनं ध्वजमस्त्रियाम् ” इत्यमरः । पुरं प्रवि-
श्य भुजगेन्द्रेण (शेषेण) समानसारे तुल्यबले । “ सारो बले स्थिरांशे च न्याये ऋषिं
वरे त्रिषु ” इत्यमरः । भुजे (बाहौ) भूयः (पुनरपि) भूमेर्धरम् (भारं) आससञ्ज स्था-
पितवान् । [शेषेण हि ध्रियते इति साम्यमुचितं—चा०] ।

(७५.) अथ द्यौः सुरवर्त्म । “ द्यौः स्वर्गसुरवर्त्मनोः ” इति विश्वः । अत्रैर्महर्षेर्नयनयोः
समुत्थमुत्पन्नं नयनसमुत्थम् । “ आतश्चोपसर्गे ” इति कप्रत्ययः । ज्योतिरिव । चन्द्रमिवेत्यर्थः ।
“ ऋशेशः स्यादत्रिनेत्रप्रसूतः ” इति हलायुधः । चन्द्रस्यात्रिनेत्रोद्भूतत्वमुक्तं हरिवंशे—
“ नेत्राभ्यां वारि सुस्त्रावद्दशधा द्योतयद्दिशः । तद्गर्भविधिना दृष्टा दिशो देव्या दधुस्तदा ।
समेत्य धारयामासुर्न च ताः समशक्नुवन् । स ताभ्यः सहसैवाथ दिग्भ्यो गर्भः प्रमान्वितः ।
पपात भासयँल्लोकाञ्छितांशुः सर्वभावनः ” इति । सुरसरिर्द्रुङ्गा वद्विना निष्ठयूतं विस्तिप्तिम् ।
“ च्छ्वोः शूडनुनासिके च ” इत्यनेन निपूर्वात्छीवतेर्वकारस्य ऊट् । “ नुन्ननुत्तास्तानिष्ठयूतावि-
क्षप्तिमेरिताः समाः ” इत्यमरः । ऐशं तेजः स्कन्दमिव । अत्र रामायणम्—“ ते गत्वा प-
र्वतं राम कैलासं धातुमण्डितम् । अग्नौ नियोजयामासुः पुत्रार्थं सर्वदेवताः । देवकार्यमिदं देव
समाधत्स्व हुताशन । शैलपुत्र्यां महतेजो गङ्गायां तेज उत्सृज । देवतानां प्रतिज्ञाय गङ्गाम-
म्येत्य पावकः । गर्भं धारय वै देवि देवतानामिदं प्रियम् । इत्येतद्वचनं श्रुत्वा दिव्यं रूपम-

(74.) The king enjoying the splendour of the town-destroying Indra, having entered his city in which were raised the flags, being congratulated by the citizens once more placed the yoke of the earth on his arms, equal in strength to the lord of cobras.

(75.) As the heavens, the luminary born from Atris' eyes ; as the river of the Gods (the Gangā), the lustre of S'iva vomitted (dropped in) by Agni ; so the queen bore the fœtus made up by the heavy essences of the Lokapālas (or endowed with the great splendour of the Lokapālas) for the propagation of the King's race.

। तृतीयः सर्गः ।

अथेप्सितं भर्तुरुपस्थितोदयं सखीजनोद्दीक्षणकौमुदीमुखम् ।

निदानमिक्ष्वाकुकुलस्य संनतेः सुदक्षिणा दौर्हदलक्षणं दधौ ॥ १ ॥

उपाधिगम्योऽप्यनुपाधिगम्यः समावलोक्योऽप्यसमावलोक्यः ।

भवोऽपि योऽभूद्भवः शिवोऽयं जगत्पयादपि नः स पायात् ॥

धारयत् । स तस्या महिमां दृष्ट्वा समन्तादवकीर्य च । समन्ततस्तु तां देवीमभ्यसिञ्चत पावकः । सर्वस्वोतांसी पूर्णानि गङ्गाया रघुनन्दन ” इति । राज्ञी सुदक्षिणा नरपतेर्दिलीपस्य कुलमूत्यै संततिलक्षणायै (वैभवाय) गुरुभिर्महद्भिलोकपालानामनुभावैस्तेजोभिः (मात्राभिरंशैर्वा) अभिनिविष्टमनुप्राविष्टं गर्भमाधत्त दधावित्यर्थः [इन्द्रात्प्रभुत्वं तपनात्प्रतापं क्रोध यमाद्वैश्रवणाच्च वित्तं । आह्लादकत्वं च निशाधिनाथादादाय राज्ञः क्रियते शरीरम्—हे०] । अत्र मनुः—“ अष्टानां लोकपालानां वपुर्धारयते नृप ” इति । अत्र ‘ आधत्त ’ इत्यनेन स्त्रीकर्तृकधारणमात्रमुच्यते । तथा मन्वे च दृश्यते—“ यथेयं पृथिवी मनुजानां गर्भमाधत्ते । एवं त्वं गर्भमाधेहि दशमे मासि सूतवे ” इत्याश्वलायनानां सीमन्तमन्त्रे स्त्रीव्यापारधारण आधानशब्दप्रयोगदर्शनादिति । मालिनीवृत्तमेतत् । तदुक्तम्—“ ननमयययुतेयं मालिनी भोगिलोकैः ” इतिलक्षणात् ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये बन्दिनीवरप्रदानो नाम द्वितीयः सर्गः ।

(१.) राज्ञी गर्भमाधत्तेत्युक्तम् । संप्रति गर्भलक्षणानि वर्णयितुं प्रस्तौति—अथ गर्भधारणानन्तरं सुदक्षिणा । उपस्थितोदयं [उपस्थितः प्राप्तः उदयः पुत्रोत्पत्तिलक्षणो यस्य यस्माद्वा—चा०] प्राप्तकालं भर्तुर्दिलीपस्येप्सितं मनोरथम् [कान्ताभिमतं—व०] । भावे क्तः । पुनः सखीजनस्योद्दीक्षणानां दृष्टीनां कौमुदीमुखं चन्द्रिकाप्रादुर्भावम् । यद्वा कौमुदी नाम दीपोत्सवतिथिः [दीपावज्युत्सवतुल्यमिति कश्चित्—चा०] । तदुक्तं भविष्योत्तरे—“ कौ मोदन्ते जना यस्यां तेनासौ कौमुदी मता ” इति । तस्या मुखं प्रारम्भम् । इक्ष्वाकुकुलस्य संततेरविच्छेदस्य निदानं मूलकारणं “ निदानं त्वादिकारणम् ” इत्यमरः । एवंविधं दौर्हदलक्षणं गर्भचिह्नं [मुखे पाण्डुरतादि—चा०] वक्ष्यमाणं दधौ (धारयामास) । स्वहृदयेन गर्भहृदयेन

(1) Then Sudakshinā betrayed the signs of pregnancy (that were beginning to manifest themselves), that were the desire of her husband, with its fulfilment approaching, that were the prime cause of the continuation of the family of the

शरीरसादादसमग्रभूषणा मुखेन सालक्ष्यत लोध्रपाण्डुना ।
तनुप्रकाशेन विचेयतारका प्रभातकल्पा शशिनेव शर्वरी ॥ २ ॥
तदाननं मृत्सुरभि क्षितीश्वरो रहस्युपाधाय न तृप्तिमाययौ ।
करीव सिक्तं पृषतैः पयोमुचां शुचिव्यपाये वनराजिपल्वलम् ॥ ३ ॥

द्विहृदया गर्भिणी । यथाह बाह्वटः—“ मातृजन्यस्य हृदयं मातुश्च हृदयं च तत् । संबद्धं च गर्भिण्याः श्रेष्ठं श्रद्धाभिमाननम् ” इति । तत्संबन्धित्वाद्गर्भो दौर्हृदमित्युच्यते । सा च द्योगादौर्हृदिनीति । तदुक्तं संग्रहे—“ द्विहृदयां नारीं दौर्हृदिनीमाचक्षते ” इति । अत्र दौर्हृदलक्षणस्येप्सितत्वेन कौमुदीमुखत्वेन च निरूपणाद्रूपकालंकारः । अस्मिन्सर्गे वंशस्थं वृत्तम्—
जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जरी ” इति लक्षणात् । संप्रति क्षामताख्यं गर्भलक्षणं वर्णयति—
(२.) शरीरस्य सादात्कार्श्यादसमग्रभूषणा परिमिताभरणा लोध्रपुष्पेणैव पाण्डुना मुखे-
पलक्षिता सा सुदक्षिणा । विचेयाः (विरलाः) मृग्यास्तारका (नक्षत्राणि) यस्यां सा त-
क्ता । विरलनक्षत्रेत्यर्थः । तनुप्रकाशेनाल्पकान्तिना शशिनोपलक्षितेष्वदसमाप्तप्रभाता प्रभा-
कल्पा । प्रभातादीषदूनैत्यर्थः । “ तसिलादिष्वा कृत्वमुचः ” इति प्रभातशब्दस्य पुंवद्भावः ।
विरौ रात्रिरिव । अलक्ष्यत । शरीरसादादिगर्भलक्षणमाह बाह्वटः—“ क्षामता गरिमा कुक्षेर्भू-
र्छा छर्दिरोचकम् । जृम्भा प्रसेकः सदनं रोमराज्याः प्रकाशनम् ” इति ।

(३.) क्षितीश्वरः (दिलीपः) रहसि (एकान्ते) मृत्सुरभि मृदा (मृत्तिकया) सुगन्धि-
स्या आननं तदाननं सुदक्षिणासुखमुपाधाय (सिधित्वा) तृप्तिं (संतोषं) नाययौ । कः कमिव ।
शुचिव्यपाये ग्रीष्मावसाने । “ शुचिः शुद्धेऽनुपहते शृङ्गाराषाढयोः सिंते । ग्रीष्मे हुतवहेऽपि
यादुपधाशुद्धमन्त्रिणि ” इति विश्वः । पयोमुचां मेवानां पृषतैर्विन्दुभिः । “ पृषन्ति बिन्दु-
पृषताः ” इत्यमरः । सिक्तमुक्षितं वनराज्याः (अरण्यपक्ष्याः) पल्वलम् (अल्पसरः) उपाधाय
सिधित्वा) करी (करः शुण्डादण्डोऽस्यास्तीति करी) गज इव । अत्र करिवनराजिपल्वलानां
गन्तकामिनीवदनसमाधिरनुसंधेयः [सरसि जलपाते सौरभ्यमिति पल्वलोक्तिः—चा०] ग-

kshevākus, and which were the setting in of the moonlight to the sight (eyes) of her female friends (or which were the beginnings of the Kaumudi-festivals to the sight of her female friends).

(2.) Wearing a few (limited) ornaments on account of the leanness of her body and with face pale as the Lodhra-flower, Sudakshinā appeared like the night ordering on morn (just approaching to morning) in which the stars require a search (they are not easily seen), and when the moon retains slender light.

(3.) The lord of the earth, when alone, was not (in the least) contented entertained an insatiable desire to smell her mouth over and over again), while smelling her mouth fragrant with earth, like an elephant smelling a pond in forest-rows (made fragrant) being sprinkled with drops (water) from the clouds lit. dischargers of water) at the close (end) of the hot season (summer).

१. तृतीयः सर्गः ।

अथेप्सितं भर्तुरुपस्थितोदयं सखीजनोद्वीक्षणकौमुदीमुखम् ।

निदानमिक्ष्वाकुकुलस्य संततेः सुदक्षिणा दौर्हृदलक्षणं दधौ ॥ १ ॥

उपाधिगम्योऽप्यनुपाधिगम्यः समावलोक्योऽप्यसमावलोक्यः ।

भवोऽपि योऽभूद्भवः शिवोऽयं जगत्पपायादपि नः स पायात् ॥

धारयत् । स तस्या महिमां दृष्ट्वा समन्तादवकीर्य च । समन्ततस्तु तां देवीमभ्यसिञ्चत पावकः । सर्वस्वोतांसी पूर्णानि गङ्गाया रघुनन्दन ” इति । राज्ञी सुदक्षिणा नरपतेर्दिलीपस्य कुलभृत्यै संततिलक्षणायै (वैभवाय) गुरुभिर्महद्विलोकिपालानामनुभावैस्तेजोभिः (मात्राभिरंशैर्वा) अभिनिविष्टमनुप्रविष्टं गर्भमाधत्त दधावित्यर्थः [इन्द्रात्प्रभुत्वं तपनात्प्रतापं क्रोध यमाद्वैश्रवणाच्च वित्तं । आह्लादकत्वं च निशाधिनाथादादाय राज्ञः क्रियते शरीरम्—हे०] । अत्र मनुः—“ अष्टानां लोकपालानां वपुर्धारयते नृप ” इति । अत्र ‘ आधत्त ’ इत्यनेन स्त्रीकर्तृकधारणमात्रमुच्यते । तथा मन्त्रे च दृश्यते—“ यथेयं पृथिवी मह्युत्ताना गर्भमादधे । एवं त्वं गर्भमाधेहि दशमे मासि सूतवे ” इत्याश्वलायनानां सीमन्तमन्त्रे स्त्रीव्यापारधारण आधानशब्दप्रयोगदर्शनादिति । मालिनीवृत्तमेतत् । तदुक्तम्—“ ननमयययुतेयं मालिनी भोगिलोकैः ” इतिलक्षणात् ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये गन्दिनीवरप्रदानो नाम द्वितीयः सर्गः ।

(१.) राज्ञी गर्भमाधत्तेत्युक्तम् । संप्रति गर्भलक्षणानि वर्णयितुं प्रस्तौति—अथ गर्भधारणानन्तरं सुदक्षिणा उपस्थितोदयं [उपस्थितः प्राप्तः उदयः पुत्रोत्पत्तिलक्षणो यस्य यस्माद्वा—चा०] प्राप्तकालं भर्तुर्दिलीपस्येप्सितं मनोरथम् [कान्ताभिमतं—व०] । भावे क्तः । पुनः सखीजनस्योद्वीक्षणानां दृष्टीनां कौमुदीमुखं चन्द्रिकाप्रादुर्भावम् । यद्वा कौमुदी नाम दीपोत्सवीतिथिः [दीपावल्यात्सवतुल्यमिति कश्चित्—चा०] । तदुक्तं भविष्योत्तरे—“ कौ मोदन्ते जना यस्यां तेनासौ कोमुदी मता ” इति । तस्या मुखं प्रारम्भम् । इक्ष्वाकुकुलस्य संततेरविच्छेदस्य निदानं मूलकारणं “ निदानं त्वादिकारणम् ” इत्यमरः । एवंविधं दौर्हृदलक्षणं गर्भचिह्नं [मुखे पाण्डुरतादि—चा०] वक्ष्यमाणं दधौ (धारयामास) । स्वहृदयेन गर्भहृदयेन

(1) Then Sudakshinā betrayed the signs of pregnancy (that were beginning to manifest themselves), that were the desire of her husband, with its fulfilment approaching, that were the prime cause of the continuation of the family of the

शरीरसादादसमग्रभूषणा मुखेन सालक्ष्यत लोध्रपाण्डुना ।
तनुप्रकाशेन विचेयतारका प्रभातकल्पा शशिनेव शर्वरो ॥ २ ॥
तदाननं मृतुरभि क्षितीश्वरो रहस्युपाधाय न तृप्तिमाययौ ।
करीव सिक्तं पृषतैः पयोमुचां शुचित्यपाये वनराजिपल्वलम् ॥ ३ ॥

च द्विहृदया गर्भिणी । यथाह वाङ्मटः—“ मातृजन्यस्य हृदयं मातुश्च हृदयं च तत् । संबद्धं तेन गर्भिण्याः श्रेष्ठं श्रद्धाभिमाननम् ” इति । तत्संबन्धित्वाद्गर्भो दौर्हृदिमित्युच्यते । सा च तद्योगाद्दौर्हृदिनीति । तदुक्तं संग्रहे—“ द्विहृदयां नारीं दौर्हृदिनीमाचक्षते ” इति । अत्र दौर्हृदलक्षणस्येप्सितत्वेन कौमुदीमुखत्वेन च निरूपणाद्रूपकालंकारः । अस्मिन्सर्गे वंशस्थं वृत्तम्—
“ जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जरौ ” इति लक्षणात् । संप्रति क्षामताख्यं गर्भलक्षणं वर्णयति—

(२.) शरीरस्य सादात्काश्यादसमग्रभूषणा परिमिताभरणा लोध्रपुष्पेणेव पाण्डुना मुखे-
नोपलक्षिता सा मुदक्षिणा । विचेयाः (विरलाः) मृग्यास्तारका (नक्षत्राणि) यस्यां सा त-
थोक्ता । विरलनक्षत्रेत्यर्थः । तनुप्रकाशेनाल्पकान्तिना शशिनोपलक्षितेषदसमाप्तप्रभाता प्रभा-
तकल्पा । प्रभातादीषदूनैत्यर्थः । “ तसिलादिष्वा कृत्वमुचः ” इति प्रभातशब्दस्य पुंवद्भावः ।
शर्वरो रात्रिरिव । अलक्ष्यत । शरीरसादादिगर्भलक्षणमाह वाङ्मटः—“ क्षामता गरिमा कुक्षेर्भू-
च्छां छर्दिरोचकम् । जृम्भा प्रसेकः सदनं रोमराज्याः प्रकाशनम् ” इति ।

(३.) क्षितीश्वरः (दिलीपः) रहसि (एकान्ते) मृतुरभि मुदा (मृत्तिकया) मुगन्धि-
तस्या आननं तदाननं मुदक्षिणामुखमुपाधाय (सिधित्वा) तृप्तिं (संतोषं) नाययौ । कः कमिव ।
शुचिव्यपाये ग्रीष्मावसाने । “ शुचिः शुद्धेऽनुपहते शृङ्गाराषाढयोः सिंते । ग्रीष्मे हुतवहेऽपि
स्यादुपधाशुद्धमन्त्रिणि ” इति विश्वः । पयोमुचां मेवानां पृषतैर्बिन्दुभिः । “ पृषन्ति बिन्दु-
पृषताः ” इत्यमरः । सिक्तमुक्षितं वनराज्याः (अरण्यपंक्त्याः) पल्वलम् (अल्पसरः) उपाधाय
(सिधित्वा) करी (करः शुण्डादण्डोऽस्यास्तीति करी) गज इव । अत्र करिवनराजिपल्वलानां
कान्तकामिनीवदनसमाधिरनुसंधेयः [सरसि जलपाते सौरभ्यमिति पल्वलोक्तिः—चा०] ग-

Ikshvākus, and which were the setting in of the moonlight to the sight (eyes) of her female friends (or which were the beginnings of the Kaumudi-festivals to the sight of her female friends).

(2.) Wearing a few (limited) ornaments on account of the leanness of her body and with face pale as the Lodhra-flower, Sudakshinā appeared like the night bordering on morn (just approaching to morning) in which the stars require a search (they are not easily seen), and when the moon retains slender light. •

(3.) The lord of the earth, when alone, was not (in the least) contented (entertained an insatiable desire to smell her mouth over and over again), while smelling her mouth fragrant with earth, like an elephant smelling a pond in forest-rows (made fragrant) being sprinkled with drops (water) from the clouds (lit. discharges of water) at the close (end) of the hot season (summer).

दिवं मरुत्वानिव भोक्ष्यते भुवं दिगन्तविश्रान्तरथो हि तत्सुतः ।
 अतोऽभिलोषं प्रथमं तथाविधे मनो बबन्धान्यरसान्विलङ्घ्य सा ॥४॥
 न मे द्विधा शंसति किञ्चिदीप्सितं स्पृहावती वस्तुषु केषु मागधी ।
 इति स्म पृच्छत्यनुवेलमादृतः प्रियासखीरुत्तरकोशलेश्वरः ॥ ५ ॥

भिणीनां मृद्वक्षणे लोकप्रसिद्धमेव । एतेन दोहदाख्यं गर्भलक्षणमुच्यते । दोहदलक्षणे मृद्वक्षणे हेत्वन्तरमुत्प्रेक्षते—

(४.) हि यस्मादिगन्तविश्रान्तरथः (दिगन्ते दिशां प्रान्ते विश्रान्तः रथः स्यन्दनो यस्य सः) चक्रवर्ती तस्याः सुतस्तत्सुतः । मरुत्वानिन्द्रः । “ इन्द्रो मरुत्वान्मघवा ” इत्यमरः । दिवं स्वर्गमिव । भुवं (महौ) भोक्ष्यते । “ भुजोऽनवने ” इत्यात्मेनेपदम् । अतः प्रथमं (पूर्वं) सा सुदक्षिणा तथाविधे भूविकारे मृद्वूपे । अभिलष्यत इत्यभिलाषो भोग्यवस्तु । तस्मिन् । कर्मणि घञप्रत्ययः । रस्यन्ते स्वाद्यन्त इति रसा भोग्यार्थाः । अन्ये च ते रसाश्च तान् (मधुरतित्काम्लान्) विलङ्घ्य विहाय मनो बबन्ध (भावं चक्रे) विदधावित्यर्थः । दोहदहेतुकस्य मृद्वक्षणस्य पुत्रभोगसूचनार्थत्वमुत्प्रेक्षते ।

(५.) मगधस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री मागधी सुदक्षिणा । “ द्व्यञ्जमगधकलिङ्गसूरमसादण् ” इत्यमरप्रत्ययः । द्विधा (लज्जया) किञ्चित्किमपीप्सितमिष्टं मे मह्यं न शंसति नाचष्टे । केषु वस्तुषु स्पृहावती (साभिलाषा) इत्यनुवेलमनुक्षणमादृत आदृतवान्, कर्तरि क्तः । “ आदृतौ सादरार्चितौ ” इत्यमरः । प्रियायाः सखीः सहचरीरुत्तरकोशलेश्वरो दिलीपः पृच्छति स्म पप्रच्छ । “ लट् स्मे ” इत्यनेन भूतार्थे लट् । सखीनां विश्रम्भभूमित्वादिति भावः ।

(६.) दोहदं गर्भिणीमनोरथः । “ दोहदं दौर्हिदं श्रद्धा लालसं च समं स्मृतम् ” इति हलायुधः । सा सुदक्षिणा दोहदेन गर्भिणीमनोरथेन दुःखशीलतां दुःखस्वभावतामुपेत्य प्राप्य यद्वस्तु वत्र आचकाङ्क्षु तदादृतमानीतम् । भर्त्रेति शेषः । अपश्यदेव । अलभतेत्यर्थः । कुतः हि यस्मादस्य भूपतेस्त्रिदिवेऽपि स्वर्गेऽपीष्टं वस्त्वनासाद्यमनवाप्यं नाभूत् । किं याच्यया ।

(4.) As if with an idea (desire) that her son should enjoy (rule over) the earth (or as if with a presentiment that her son will enjoy the earth) as Indra does the heavens, his car resting on (transcending or passing beyond or over) the extremities of (all) quarters, she setting aside (all) other objects of taste first set her mind on that sort of desire (earth).

(5.) “ The daughter of the king of the Magadhas does not out of bashfulness acquaint me in the least with her desired objects”, so saying the lord of the Uttara (North) Kos'alas used, every now and then, politely to enquire of her favourite female friends (dear attendants or companions) as to what were those objects of her desire.

उपेत्य सा दोहददुःखशीलतां यदेव वव्रे तदपश्यदात्तम् ।

न ह्रीष्टमस्य त्रिदिवेऽपि भूपतेरभृदनासायमधिज्यधन्वनः ॥ ६ ॥

क्रमेण निस्तीर्य च दोहदव्यथां प्रचीयमानावयवा रराज सा ।

पुराणपत्त्रापगमादनन्तरं लतेव संनद्धमनोज्ञपल्लवा ॥ ७ ॥

दिनेषु गच्छत्सु नितान्तपीवरं तदीयमानीलमुखं स्तनद्वयम् ।

तिरश्चकार भ्रमराभिलीनयोः सुजातयोः पद्मजकोशयोः श्रियम् ॥ ८ ॥

नेत्याह—अधिज्यधन्वनः (अधिज्यकार्मुकस्य) इति । न हि वीरपत्नीनामलभ्यं नाम किञ्चिदस्तीति भावः । अत्र वाहटः—“ यादृशो भाविदाहोऽन्ते श्रद्धा च विविधात्मिका ” इति । एतच्च पत्नीमनोरथपूराणकरणे दृष्टदोषसंभवात् । न तु राज्ञः प्रीतिलौल्यात् । तदुक्तम्—“ देयमप्यहितं तस्यै हिताय हितमल्पकम् । श्रद्धाविधांते गर्भस्य विकृतिश्च्युतिरेव वा ” । अन्यत्र च—“ दोहदस्याप्रदानेन गर्भो दोषमवाप्नुयात् ” इति ।

(७.) सा सुदक्षिणा क्रमेण दोहदव्यथा (गर्भपीडां) च निस्तीर्य (अतिक्रम्य) प्रचीयमानावयवा पुण्यमाणावयवा सती । पुराणपत्त्राणामपगमात् (जीर्णवर्णपरित्यागादर्थीत्) नाशादनन्तरं संनद्धाः संजाताः प्रत्यग्रत्वात्मनोज्ञाः पल्लवा यस्याः सा लतेव (वल्लीव) रराज (शुशुभे) । लक्षणान्तरं वर्णयति—

(८.) दिनेषु दोहददिवसेषु गच्छत्सु सत्सु नितान्तपीवरमतिस्थूलम् (अत्यर्थमांसले) । आ समन्तान्नीले मुखे चूषुके यस्य तत् । तदीयं स्तनद्वयम् (कुचयुग) । भ्रमरैरभिलीनयोः रभिष्यातयोः सुजातयोः सुन्दरयोः [“ सुजातं सुन्दरं प्रोक्तं सत्यजातं च वस्तुनीति ” विक्रमः—चा०] पद्मजकोशयोः पद्ममुकुलयोः श्रियं (शोभां) तिरश्चकार । अत्र वाहटः—“ अम्लेष्टता स्तनौ पीनौ श्वेतान्तौ कृष्णचूचुकौ ” इति ।

(९.) नृपः ससत्त्वामापन्नसत्त्वाम् (सगर्भा) गर्भिणीमित्यर्थः । “ आपन्नसत्त्वा स्याद्दुर्विष्यन्तर्वत्नी च गर्भिणी ” इत्यमरः । महिषीम् (पट्टराज्ञीं) । निधानं निधिर्गर्भे यस्यास्तां सागराम्बरां समुद्रवसनाम् । भूमिमेवेत्यर्थः । “ भूतधात्री रत्नगर्भा विपुला सागराम्बरा ” इति

(6.) Having got to the painful temperament through the qualms of pregnancy (having come to the languor consequent upon the troubles of pregnancy), she saw, brought to her, whatever she desired, because nothing that was desired was unobtainable to that lord of the earth with his bow string, even in heaven.

(7.) Gradually getting over the pangs of pregnancy she looked charming with her limbs fattening (in proper development), like a creeper which after the disappearance of old leaves, shoots forth beautiful sprouts (appears to have been clad in a charming foliage).

(8.) As days rolled on, her full plumpy breasts, with dark nipples, despised (eclipsed) the beauty of (two) charming lotus-buds with black-bees attached to them.

निधानगर्भमिव सागराम्बरां शमीमिवाभ्यन्तरलीनपावकाम् ।

नदीमिवान्तःसलिलां सरस्वतीं नृपः ससत्त्वां महिषीममन्यत ॥ ९ ॥

प्रियानुरागस्य मनःसमुन्नतेर्भुजार्जितानां च दिगन्तसंपदाम् ।

यथाक्रमं पुंसवनादिकाः क्रिया धृतेश्च धीरः सदृशीर्व्यधत्त सः ॥ १० ॥

सुरेन्द्रमात्राश्रितगर्भगौरवात्प्रयत्नमुक्तासनया गृहागतः ।

तथोपचाराञ्जलिखिन्नहस्तया ननन्द पारिप्लवनेत्रया नृपः ॥ ११ ॥

कोशः । अभ्यन्तरे (मध्ये) लीनः (लग्नः) पावकः (अग्निः) यस्यास्तां शमीमिव । शमीतरौ वट्प्रिस्तीत्यत्र लिङ्गं शमीगर्भादग्निं जनयतीति । अन्तःसलिलामन्तर्गतजलां सरस्वतीं [म्लेच्छदेशेषु सा ह्यन्तर्धीय भूयः पुण्यप्रदेशेषूद्भवतीति पुराणवार्त्तेति-व० सरस्वत्याः ऊर्ध्वं वालुकाः पातालान्तर्गतजलमिति वार्त्तामात्रं-चा०] नदीमिव [एतेन पीनत्वोक्तिः-चा०] । अमन्यत । एतेन गर्भस्य भाग्यवत्त्वे जस्वित्वापावनत्वानि विवक्षितानि [मालोपमा-चा०] । (१०) धीरः स राजा प्रियायामनुरागस्य स्नेहस्य । मनसः समुन्नतेरौदार्यस्य । भुजेन भुजबलेन करेण वार्जितानाम् । न तु वाणिज्यादिना । दिगन्तेषु संपदाम् । धृतेः पुत्रो मे भविष्यतीति संतोषस्य च । “ धृतियोगान्तरे धैर्ये धारणाध्वरतुष्टिषु ” इति विश्वः । सदृशी-रनुरूपः । पुमान्मृत्युतऽनेनेति पुंसवनम् (“ व्यक्तेर्गर्भे तृतीये तु मासे पुंसवनं भवेत् । गर्भेऽव्यक्ते तृतीये चैच्चतुर्थे मासि वा भवेदिति शौनकः । कुर्यात्पुंसवनं प्रसिद्धविषये गर्भे तृतीयेऽथवा । मासि स्फीततनौ तुषारकिरणे पुण्येऽथवा वैष्णवे ” इति वशिष्ठः) । तदादिर्यासां ताः क्रिया यथाक्रमं क्रममनतिक्रम्य व्यधत्त कृतवान् । आदिशब्देनानवलोभनसीमन्तोन्नयने गृह्यते । अत्र मासि द्वितीये तृतीये वा पुंसवनं यदाह—“ पुंसां नक्षत्रेण चन्द्रमा युक्तः स्यात् ” इति पारस्करः । “ चतुर्थेऽनवलोभनम् ” इत्याश्वलायनः । “ षष्ठेऽष्टमे वा सीमन्तोन्नयनम् ” इति याज्ञवल्क्यः ।

(११.) गृहागतो नृपः सुरेन्द्राणां लोकपालानां मात्राभिरंशैराश्रितस्यानुप्रविष्टस्य गर्भस्य गौरवाद्गौरवात्प्रयत्नेन मुक्तासनया । आसनादुत्थितयेत्यर्थः । उपचारस्याञ्जलाञ्जलि-

(9) The king considered his queen big with child as the ocean-clothed (earth) with treasures in the interior (under ground), as the S'ami-tree with fire lurking within, as the river Sarasvatī with her water under ground.

(10.) The wise monarch performed in due order the Punsavana (the ceremony proper on pregnancy for the birth of a male-child) and other ceremonies in a manner becoming his love for his wife, his own magnanimity, his great joy (at the prospect of having a son) and the wealth spreading as far as the end of the quarters acquired by his arms.

(11.) On his coming to her apartment, the king was delighted to see her, with swimming eyes, with her hands fatigued by holding them together to bid the cus-

कुमारभृत्याकुशलैरनुष्ठिते भिषग्भिरासैरथ गर्भभर्मणि ।

पतिः प्रतीतः प्रसवोन्मुखी प्रियां ददर्श काले दिवमभ्रितामिव ॥१२॥

ग्रहैस्ततः पञ्चभिरुच्चसंश्रयैरमूर्यगैः सृचितभाग्यसंपदम् ।

अमृत पुत्रं समये शचीसमा त्रिसाधना शक्तिरिवार्थमक्षयम् ॥ १३ ॥

करणे खिन्नहस्तया (उपचारार्थं योऽञ्जलिस्तेन खिन्नौ हस्तौ यस्याः तया तथोक्तया) पारि-
प्लवनेत्रया तरलाक्ष्या । “ चञ्चलं तरलं चैव पारिप्लवपरिप्लवे ” इत्यमरः । तया मुदक्षिण्या
ननन्द । “ सुरेन्द्रमात्राश्रित-” इत्यत्र मनुः—“ अष्टाभिश्च सुरेन्द्राणां मात्राभिर्निर्मितां नृ-
पः ” इति ।

(१२.) अथ । कुमारभृत्या बालचिकित्सा [शल्यं शलाकं कायचिकित्सा भूतविद्या कौ-
मारभृत्यमगदस्तंत्रं वाजीकरणमित्यष्टावंगानीति सुश्रुते-चा०] । “ सज्ञायां समजनपद-”
इत्यादिना क्यप् । तस्यां कुशलैः कृतिभिः (प्रवीणैः) । “ कृती कुशल-” इत्यमरः । आम्रै-
हितैः (अवचकैः) भिषग्भिवंदैः । “ भिषग्वैद्यौ चिकित्सकः ” इत्यमरः । गर्भस्य भर्मणि
भरणे । भरणे पोषणे भर्म ” इति हैमः । “ भृतिर्भर्म ” इति शाश्वतः । भृजो मनिचप्रत्ययः ।
अनुष्ठिते कृते सति [अजतेपि कुमारे कुमारभृत्याप्रयोगो न दोषाय कुमारभृत्या गर्भकर्मणि
प्रजने च क्रियते इति कौटिल्येनोक्तत्वाद्-चा०] । काले दशमे मासि । अन्यत्र ग्रीष्माव-
साने । प्रसवस्य गर्भमोचनस्योन्मुखीम् । आसन्नप्रसवमित्यर्थः । “ स्यादुत्पाद फले पुष्पे
प्रसवो गर्भमोचने ” इत्यमरः । प्रियां भार्याम् अभ्राण्यस्याः संजातान्यभ्रिता ताम् । “ तदस्य
संजातं तारकादिभ्य इतच् ” इतीतच्प्रत्ययः । दिवमिव । पतिर्भर्ता प्रतीतो हृष्टः सन् ।
“ ख्याते हृष्टे प्रतीतः ” इत्यमरः । ददर्श दृष्टवान् ।

(१३.) ततः शच्येन्द्राण्या ममा (तुल्या) । “ पुलोमजा शचीन्द्राणी ” इत्यमरः । सा
मुदक्षिणा समये प्रसूतिकाले सति । दशमे मासीत्यर्थः । “ दशमे मासि जायते ” इति श्रुतेः
। उच्चसंश्रयैः [ग्रहाणां द्विविधमुच्चत्वं राशिकृतं भागकृतं च तत्र प्रथमराशौ सूर्यस्योच्चता द-
शभागेषु । दृषे शीतगोस्त्रिषु भागेषु हरौ कूजस्याष्टाविंशेषु । कन्यायां बुधस्य पंचदशसु
भागेषु कर्के गुरोः पंचसु भागेषु । मीनीशुक्रस्य सप्तविंशतिभागेषु तुल्यां शनोर्विंशतिभागे-

tomary salutations, leave her seat with difficulty on account of the weight of her
embryo which was made up of the portions of the Surendras (the ruling gods).

(12.) After the nourishment of the foetus had been properly attended to
by the confidential physicians expert in the art of midwifery (knowledge about
children) the king was pleased to see his wife approaching the time of delivery,
like the sky beclouded at the close of summer (or at the beginning of the tenth
month).

(13.) At a proper time the S'achi-like queen gave birth to a son, whose
prosperous fortune (lit. wealth consisting in good fortune) was pre-figured by five

दिशः प्रसेदुर्मरुतो ववुः सुखाः प्रदक्षिणार्चिर्विराददे ।

बभूव सर्वं शुभशंसि तत्क्षणं भवो हि लोकाभ्युदयाय तादृशाम् ॥ १४

पु-चा०] उच्चसंस्थैस्तुङ्गस्थानगैरसूर्यगैरनस्तमितैः [सर्वे ग्रहाः सूर्यराशिगता उच्यन्ते । उक्तं च । कूराक्रांतः कूरगतः कूरदृष्टस्तु यो ग्रहः विरश्मितां प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधैः स्मृतः—चा०] कैश्चिद्यथासंभवं पञ्चभिर्ग्रहैः सूचिता भाग्यसंपद्यस्य तं पुत्रम् [एकेन ग्रहेण सुखी द्वाभ्यां श्रेष्ठस्त्रिभिर्नृपतुल्यश्चतुर्भिर्नृपः पञ्चभिर्देवः इति भाग्यसंपद्—चा०] । त्रीणि प्रभावमन्त्रोत्साहात्मकानि साधनान्युत्पादकानि यस्याः सा त्रिसाधना शक्तिः । “ शक्तयस्तिस्त्रः प्रभावोत्साहमन्त्रजाः ” इत्यमरः । अक्षयमर्थमिव । असूत (प्रासोष्ट) । “ षूङ् प्राणिगर्भविमोचने ” इत्यात्मनेपदिषु पठ्यते । तस्माद्धाताः कर्तरि लङ् । अत्रेदमनुसंधेयम्—“ अजगृषभमृगाङ्गनाकुलीरा ऋषवणिजौ च दिवाकरादितुङ्गाः दशशस्त्रिमनुयुक्तिथीन्द्रियांशैस्त्रिनवकर्षि-शतिभिश्च तेऽस्तनीचाः ” इति । सूर्यादीनां सप्तानां ग्रहाणां मेषवृषभादयो राशयः श्लोकोक्तक्रमविशिष्टा उच्चस्थानानि । स्वस्वतुङ्गापेक्षया सप्तमस्थानानि च नीचानि । तत्रोच्चेष्वपि दशमादयो राशिर्त्रिंशंशः यथाक्रममुच्चेषु परमोच्चा नीचेषु परमनीचा इति जातकश्लोकार्थः । अत्रांशस्त्रिंशो भागः । यथाह नारदः—“ त्रिंशद्भागत्मात्मकं लग्नम् ” इति । सूर्यप्रत्यासत्तिर्ग्रहाणामस्तमयो नाम । तदुक्तं लघुजातके—“ रविणास्तमयो योगो वियोगस्तुदयो भवेत् ” इति । ते च स्वोच्चस्थाः फलन्ति नास्तगा नापि नीचगाः । तदुक्तं राजमृगाङ्के—“ स्वोच्चे पूर्णं स्वर्षकेऽर्धं सुहृद्ग पादं द्विद्वेऽल्पं शुभं खचरन्द्रः । नीचस्थायी रास्तगो वा न किञ्चित्पादं नूनं स्वत्रिकोणे ददाति ” इति । तदिदमाह कविरुच्चसंस्थैरसूर्यगैरिति च । एवं सति यस्य जन्मकाले पञ्चप्रभृतयो ग्रहाः स्वोच्चस्थाः स एव तुङ्गो भवति । तदुक्तं कूटस्थीये—“ सुखिनः प्रकृष्टकार्या राजप्रतिरूपकाश्च राजानः । एकद्वित्रिचतुर्भिर्जायन्तेऽतः परं दिव्याः ” इति । तदिदमाह पञ्चभिरिति ।

(१४.) तत्क्षणं तस्मिन्क्षणे (जन्मसमये) । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे द्वितीया । दिशः प्रसेदुः प्रसन्ना बभूवुः । मरुतो वाताः सुखा मनोहरा ववुः । अग्निः प्रदक्षिणार्चिः सन्हविराददे स्वीचकार । इत्थं सर्वं शुभशंसि शुभमूचकं बभूव । तथाहि । तादृशां रघुप्रकाराणां भवो जन्म लोकाभ्युदयाय (परान्नतये अर्थादुपकाराय) भवतीति शेषः । ततो देवा अपि संतुष्टा इत्यर्थः ।

planets who were completely visible (in the sky) and who were in the ascendant (occupied the highest apexes of their orbits) as the royal power that arises from three things [dignity (प्रभाव), counsel (मन्त्र) and energy (उत्साह)] produces an undecaying (store of) wealth.

(14.) (Instantly) the quarters of the earth became fair, breezes blew pleasant, the (holy) fires accepted the oblations with their flames on the right, and in fact every thing at that moment presaged good, for the birth of such persons is for the welfare of the world (for the rise of the people),

अरिष्टशय्यां परितो विसारिणा सुजन्मनस्तस्य निजेन तेजसा ।
निशीथदीपाः सहसा हतत्विषो बभूवुरालेख्यसमर्पिता इव ॥ १५ ॥
जनाय शुद्धान्तचराय शंसते कुमारजन्मामृतसंमिताक्षरम् ।
अदेयमासीत्त्रयमेव भूपतेः शशिप्रभं छत्रमुभे च चामरे ॥ १६ ॥
निवातपद्मस्तिमितेन चक्षुषा नृपस्य कान्तं पिबतः सुताननम् ।
महोदधेः पूर इवेन्दुदर्शनादुरुः प्रहर्षः प्रबभूव नात्मनि ॥ १७ ॥

(१५.) “ अरिष्टं सूतिकागृहम् ” इत्यमरः । अरिष्टे सूतिकागृहे शय्यां तल्पं परितो-
ऽभितः । “ अभितः परितः समयानिकषाहाप्रतियोगेषु दृश्यते ” इति द्वितीया । विसारि-
णा सुजन्मनः शोभनोत्पत्तेः । “ अनुर्जननजन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भवः ” इत्यमरः । तस्य शि-
शोः (कुमारस्य) निजेन नैसर्गिकेण तेजसा सहसा हतत्विषः क्षीणकान्तयः (निरस्तदी-
प्तयः) निशीथदीपा अर्धरात्रप्रदीपाः । “ अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ ” इत्यमरः । आलेख्य-
समर्पिताश्चित्रार्पिता इव बभूवुः । निशीथशब्दो दीपानां प्रभाधिक्यसंभावनार्थः ।

(१६.) भूपतेर्दिलीपस्यामृतसंमिताक्षरममृतसमानाक्षरम् । “ सरूपसमसंमिताः ” इत्या-
ह दण्डी । कुमारजन्म पुत्रोत्पत्तिं शंसते कथयते शुद्धान्तचरायान्तःपुरचारिणे जनाय [“ शु-
द्धान्तःस्यादन्तःपुरम् ” इत्यभिधानचिन्तामणिः चा०] त्रयमेवादयेयमासीत् (दातुमशक्यम-
भूत्) । किं तत् । शशिप्रभमुज्ज्वलं छत्रम् । उभे चामरे च । छत्रादीनां राज्ञः प्रधानाङ्ग-
त्वादिति भावः ।

(१७.) निवातो [वातस्याभावः निवातं — चा०] निर्वीतप्रदेशः । “ निवातावा-
श्रयावातौ ” इत्यमरः । तत्र यत्पद्मं तद्वस्तिमितेन निष्पन्देन (निश्चलेन) चक्षुषा नेत्रेण
कान्तं सुन्दरं सुताननं पुत्रमुखं पिबतः तृष्णया पश्यतो नृपस्य गुरुकटकः प्रहर्षः (आनन्दः) ।
कर्ता । इन्दुदर्शनात् (चन्द्रविलोकनात्) गुरुर्महोदधेः (समुद्रस्य) पूरो जलोष्प इव । आ-
त्मनि शरीरे न प्रबभूव स्थातुं न शशाक । अन्तर्न माति स्मृति यावत् । नह्यल्पाधारेऽधिकं
मीयत इति भावः । यद्वा हर्ष आत्मानि स्वस्मिन्विषये न प्रबभूव । आत्मानं नियन्तुं न श-
शाक । किंतु बहिर्निर्जगामेत्यर्थः ।

(15.) The midnight-lamps suddenly lost their splendour and appeared as if transferred to pictures on account of the well-born infant's own lustre, spreading around the bed in the lying-in-chamber.

(16.) There were only three things, with which the lord of the earth could not favour the attendant from the harem, when he announced him of the birth of his son in words which sounded to him sweet as nectar,—the Royal Umbrella lus-
trous like the moon and the two Chauries.

(17.) Drinking up with his eyes steady like a lotus in a calm place (lit. a place free from wind) the beautiful face of his son, the king could not contain his great joy within himself, as the great ocean his flood at the sight of the moon,

स जातकर्मण्यखिले तपस्विना तपोवनादेत्य पुरोधसा कृते ।
 दिलीपसूनुर्मणिराकरोद्भवः प्रयुक्तसंस्कार इवाधिकं बभौ ॥ १८ ॥
 सुखश्रवा मङ्गलतूर्यनिस्वनाः प्रमोदनृत्यैः सह वारयोषिताम् ।
 न केवलं सद्गनि मागधीपतेः पथि व्यजृम्भन्त दिवौकसामपि ॥ १९ ॥
 न संयतस्तस्य बभूव रक्षितुर्विसर्जयेद्यं सुतजन्महर्षितः ।
 ऋणाभिधानात्स्वयमेव केवलं तदा पितॄणां मुमुचे स बन्धनात् ॥ २० ॥

(१८.) स दिलीपसूनुः । तपस्विना पुरोधसा पुरोहितेन । “ पुरोधास्तु पुरोहितः ” इत्यमरः । वशिष्ठेन । तपस्वित्वात्तदनुष्ठितं कर्म सवीर्यं स्यादिति भावः । तपोवनादेत्यागत्य । अखिले समग्रे जातकर्मणि जातस्य कर्तव्यसंस्कारविशेषे कृते सति । प्रयुक्तः संस्कारः शाणोच्छेखनादिर्यस्य स तथोक्तः । आकरोद्भवः खनिप्रभवः । “ खनिः स्त्रियामाकरः स्यात् ” इत्यमरः । मणिरिव । अधिकं बभौ (रेजे) । वशिष्ठमन्त्रप्रभावात्तेजिष्ठोऽभूदित्यर्थः । अत्र भनुः—“ प्राङ्गाभिवर्धनात्पुंसो जातकर्म विधीयते ” इति ।

(१९.) सुखः सुखकरः श्रवः श्रवणं येषां ते सुखश्रवाः । श्रुतिमुखा इत्यर्थः । मङ्गलतूर्यनिस्वना मङ्गलवाद्यध्वनयो वारयोषितां वेश्यानाम् । “ वारस्त्री गणिका वेश्या रूपाजीवा ” इत्यमरः । प्रमोदनृत्यैर्हर्षनर्तनैः सह (सार्धं) मागधीपतेर्दिलीपस्य सद्गनि केवलं गृह एव न व्यजृम्भन्त (वादयामासुः) किंतु । द्यूरोको येषां ते दिवौकसो देवाः । पृषोदरादित्वात्साधुः । तेषां पथ्याकाशेऽपि व्यजृम्भन्त । तस्य देवांशत्वादेवैपकारित्वाच्च देवदुन्दुभ्योऽपि नेदुरिति भावः ।

(२०.) रक्षितुः सम्यक्पालनशीलस्य तस्य दिलीपस्य । अत एव चौराद्यभावात् । (कारागृहे) संयतो बद्धो न बभूव नाभूत् [युवराजाभिषेके च परचक्रावमर्दने । पुत्रजन्मनि वा मोक्षो बद्धस्य हि विधीयते—हे०] । किं तेनात आह—विसर्जयेदिति । सुतजन्मना हर्षितस्तोषितः सन् । स यं बद्धं विसर्जयेद्विमोचयेत् । किंतु स राजा तदा पितॄणामृणाभिधानाद्बन्धनात्केवलमेकं यथा तथा । स्वयमेव । एक एवेत्यर्थः । “ केवलः कृत्स्न एकश्च केव-

(18.) When the family priest Vas'ishtha, the observer of asceticism, came from the penance-forest and performed the whole ceremony of Jāta-karma (a sacrifice to be performed after the birth of a baby), the son of Dilipa shone with additional lustre, like a jewel produced in a mine when it undergoes polish.

(19.) The sounds, pleasing to the ear, of auspicious musical instruments (drums) accompanied by the delightful dancing of the courtezans, could be heard not only in the palace of the king—the husband of the Magadha—princess but also in the path [sky] of the gods (lit. those whose abode is heaven).

(20.) The protector, finding no prisoners whom, delighted at the birth of a son, he might release, only freed himself from the bond of his ancestors that went under the name of a debt.

तमङ्कमारोप्य शरीरयोगजैः सुखैर्निषिञ्चन्तमिवामृतं त्वच्चि ।

उपान्तसमीलितलोचनो नृपश्चिरात्सुतस्पर्शरसज्ञतां ययौ ॥ २६ ॥

अमंस्त चानेन परार्ध्यजन्मना स्थितेरभेत्ता स्थितिमन्तमन्वयम् ।

स्वभूतिभेदेन गुणाप्रथवर्तिना पतिः प्रजानामिव सर्गमात्मनः ॥ २७ ॥

स घृतचूलश्चलकाकपक्षकैरमात्यपुत्रैः सवयोभिरन्वितः ।

लिपेर्यथावद्गुणेन बाङ्ग्यं नदीमुखेनेव समुद्रमाविशत् ॥ २८ ॥

(२६.) शरीरयोगजैः (देहसंगमजातैरर्थात्पुत्रालिंगनसमुत्पितैः) सुखैस्त्वच्चि त्वग्निन्द्रियेऽमृतं (सुधां) निषिञ्चन्तं वर्धन्तमिव ते पुत्रमङ्कम् (उत्संगं) आरोप्य (गृहीत्वा) मुदाविर्भावादुपान्तयोः प्रान्तयोः समीलितलोचनः (प्रान्तमुद्रितनयनः) सन् । नृपश्चिरात्सुतस्पर्शरसज्ञतां (पुत्रस्पर्शरसाभिज्ञत्वं) ययौ (असौ नृपतिश्चिरेण पुत्रस्पर्शसुखास्वादनरसमुपलेभे) । रसः स्वादः ।

(२७.) स्थितेरभेत्ता मर्यादापालकः [एतेन स्वाचारनिष्ठत्वोक्तिः—चा०] स नृपः परार्ध्यजन्मनोत्कृष्टजन्मानेन रघुणान्वयं वशम् । प्रजानां पतिर्ब्रह्मा गुणाः सत्त्वादयः । तेष्वग्न्येण मुख्येन सत्त्वेन वर्तते व्याप्रीयत इति गुणाग्न्यवर्ती । तेन स्वस्य भूतिभेदेनावतारविशेषेण विष्णुनात्मनः सर्गं सृष्टिमिव [ब्रह्मत्वे मृजते लोकान्विष्णुत्वे पालयत्यपि रुद्रत्वे संहारत्येव तिष्ठोवस्थाः स्वयंभुवः । इत्युक्तत्वान्मूर्तिभेदत्वम्—व०] । स्थितिमन्तं प्रतिष्ठावन्तममस्त मन्य-
क्षे स्म । मन्यतेरनुदात्तत्वादिद्विप्रतिषेधः । अत्रोपमानोपमेययोरितरेतरविशेषणानीतंरतरत्र यो-
नि । तत्र रघुपक्षे गुणा विद्याविनयादयः । “ गुणोऽप्रधाने रूपादौ मौर्व्यां सूदे वृकोदरे । शुभैर्मनोसत्त्वादिसंध्यादिविद्यादिहरितादिषु ” इति विश्वः । शेषं सुगमम् ।

श्वाहरिदः ।) “ ब्रूया कार्या द्विजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः । प्रथमेऽब्दे तृतीये वा कर्तव्या भु-
अमा नाम । ” इति मनुस्मरणात्तृतीये वर्षे घृतचूलो निष्पन्नचूडाकर्मा सन् (घृतं जातं काक-
श्यं वर्धते—वर्ध यस्य सः) । डलयोरभेदः । स रघुः । “ प्राप्ते तु पञ्चमे वर्षे विद्यारम्भं च
[अमावास्या इति वचनात्पञ्चमे वर्षे चलकाकपक्षकैश्चलशिखण्डकैः । “ बालानां तु शिखा

दिप्ते (26.) Infusing, as it were, nectar in his skin and feeling happiness arising from his contact with the body of his son, the king, placing his son on his lap, with eyes closed towards their angles, went to the state of enjoying for a long time the happiness derived from the touch of a son.

(27.) The preserver of the traditions and customs thought his family standing firm by means of this prince of noble descent, as the lord of all creatures considered his own creation to be preserved by a modification of his form (Vishnu) possessing the principle quality (i. e. सत्त्व).

(28.) After the tonsure had been performed (when the Chaula ceremony was over) Raghu, attended by the sons of his father's ministers of the same age with him, and wearing flowing locks, entered upon the ocean of literature by the proper understanding of the Alphabets as if by the mouth of a river.

अथोपनीतं विधिवद्विपश्चितो विनियुरेनं गुरुवो गुरुप्रियम् ।
 अवन्ध्ययत्नाश्च बभूवुरत्र ते क्रिया हि वस्तुपहिता प्रसीदति ॥ २९ ॥
 धियः समग्रैः स गुणरुदारधीः क्रमाच्चतस्रश्चतुरर्णवोपमाः ।
 ततार विद्याः पवनातिपातिभिर्दिशो हरिर्द्विर्हरितामिवेश्वरः ॥ ३० ॥

प्रोक्ता काकपक्षः शिखण्डकः” इति हलायुधः । सवयोभिः स्निग्धैः [समानवयस्कचलकाक-
 पक्षकैः—चा०] । “स्निग्धो वयस्यः सवयाः” इत्यमरः । अमात्यपुत्रैरन्वितः (युक्तः) सन्
 । लिपेः पञ्चाशद्वर्णात्मिकाया मातृकाया यथावद्रूढेण सम्यग्बोधेनोपायभूतेन वाङ्मयं शब्द-
 जातम् । नद्या मुखं द्वारम् । “मुखं तु वदने मुख्यारम्भे द्वाराभ्युपाययोः” इति यादवः ।
 तेन (सरिद्वारेण) कश्चिन्मकरादि समुद्रमिव । आविशत्प्राविष्टः । ज्ञातवानित्यर्थः [“ष्टत्तचू-
 ङकमालिपिसख्यानां चायुजीत” इति चाणक्यः—चा०] ।

(२९.) “गर्भाष्टमऽब्दे कूर्तितं ब्राह्मणस्योपनायनम् । गर्भादिकादशे राज्ञो गर्भाच्च द्वादशे
 विशः” इति मनुस्मरणादथ गर्भकादशेऽब्दे विधिवदुपनीतं गुरुप्रियमेनं रघुं विपश्चितो विद्वां-
 सो गुरुवो विनियुः शिसितवन्त । ते गुरुवोऽत्रास्मिन्प्रधाववन्ध्ययत्नाः (सफलप्रयत्नाः) च
 बभूवुः । तथाहि । क्रिया शिक्षा । “क्रिया तु निष्कृतौ शिक्षाचिकित्सोपायकर्मसु” इति
 यादवः । वस्तुनि पात्रभूते (श्रेष्ठे) उपहिता प्रयुक्ता, प्रसीदति फलति (पात्रविशेषन्यस्तं
 गुणान्तरं व्रजति शिल्पमाधातुः जलमिवसमुद्रशुक्तौ मुक्ताफलतां पयोदस्येत्येवं समार्थः श्लो-
 कांशः) । “क्रिया हि द्रव्यं विनयति नाद्रव्यम्” इति कौटिल्यः ।

(३०.) अत्र कामन्दकः—“शुश्रूषा श्रवणं चैव ग्रहणं धारणं तथा । ऊहापोहोऽर्थ-
 विज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणाः” इति । “आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्च शाश्वती ।
 एता विद्याश्चतस्रस्तु लोकमस्थितिहेतवः” इति च । उदारधीरुत्कृष्टबुद्धिः [शुश्रूषा श्रवणं
 चैव ग्रहणं चित्तन तथा कथन स्थितिहेतवः इति कामन्दकः—चा०] स रघुः समग्रैर्धियः (बु-
 द्धेः) गुणैः । चत्वारोऽर्णवा उपमा यासां ताश्चतुरर्णवोपमाः [एतेन विद्यानां महत्त्वं—
 चा०] । “तद्वितार्थोत्तरपदसमाहारं च” इत्युत्तरपदसमासः । (आन्वीक्षिक्यादि) चतस्रो
 विद्याः । हरितां दिशामीश्वरः सूर्यः पवनातिपातिभिः (वायुमतिक्रमितुं शीलं येषां तैः वाता-
 दपि वेगवत्तरैः) हरिर्द्विः (नीलतुरगैः) निजाश्वैः । “हरिर्त्तकुम्भि वर्णे च तृणवाजिविशेष-

(29.) Subsequently to the thread-ceremony, performed in accordance with the precepts, the learned preceptors who liked him much imparted education to him and found their attempts not un-successful here. For efforts bear fruit if made with respect to a proper object

(30.) Raghu, of sublime genius, by dint of all his intellectual faculties gradually got across the four lores resembling the four oceans, as the Lord of the quarters (the sun) passes over the (four) directions by means of his bay horses, surpassing the Wind (in speed).

त्वच्चं स मेध्यां परिधाय रौरवीमशिक्षतास्रं पितुरेव मन्त्रवत् ।
 न केवलं तद्गुरुकैपार्थिवः क्षितावभृदकधनुर्धरोऽपि सः ॥ ३१ ॥
 महोक्षतां वत्सतरः स्पृशन्निव द्विपेन्द्रभावं कलभः श्रयन्निव ।
 रघुः क्रमाद्यौवनभिन्नशशवः पुपोष गाम्भीर्यमनोहरं वपुः ॥ ३२ ॥
 अथास्य गोदानविधेरनन्तरं विवाहदोक्षां निरवर्तयद्गुरुः ।
 नरेन्द्रकन्यास्तमवाप्य सन्पतिं तमोनुदं दक्षसुता इवावभुः ॥ ३३ ॥

योः ” इति विश्वः । चतस्रो दिश इव । क्रमात्ततार (पार ययौ) । चतुरर्णवोपमत्वं दि-
 शामपि द्रष्टव्यम् ।

(३१. सरघुः । “कार्पण्यरौरववास्तानि चर्माणि ब्रह्मचारिणः । वमीरन्नानुपूर्व्येण शाणक्षौमा-
 दिकानि च ” इति मनुस्मरणान्मेध्यां शुद्धां रौरवीं रुरुमवन्धिनीम् (रुरुश्चित्रमृगस्तत्सं-
 बन्धिनीं) “रुरुमहाकृष्णसारः ” इति यादवः । त्वच्चं चर्म परिधाय वमित्वा (आच्छाद्य)
 मन्त्रवत्समन्त्रकमस्त्रमाग्नेयादिकं पितुरेवोपाध्यायादशिक्षताभ्यस्त्वान् । “ आरुयातोपयोगे ”
 इत्यपादानसंज्ञा । पितुरेवेत्यवधारणमुपादयति—नेति । तद्गुरुं कोऽद्वितीयः पार्थिवः केवलं
 पृथिवीश्वर एव नाभूत् । किंतु क्षितौ स दिलीप एको धनुर्धरोऽप्यभूत् (धत्ते त्वच्चं रौरवी-
 मित्येवं समर्थः श्लोकांशः) ।

(३२. रघुः क्रमाद्यौवनेन भिन्नशैशवं निरस्तशिशुभावः सन् । महानुशा महोक्षो महर्षभः ।
 “ अचतुर—” आदिसूत्रेण निपातनादकारान्तत्वम् । तस्य भावस्तत्ता । तां स्पृशन्गच्छन्व-
 त्सतरो दम्य इव । “ दम्यवत्सतरौ समौ ” इत्यमरः । द्विपेन्द्रभाव महागजत्वं श्रयन्ब्रजन्क-
 लभः [“ कलभास्त्रशदब्दकः ” इतिहैमः कोपः—चा०] करिपात इव । गाम्भीर्येणाचापलेन
 मनोहरं (रम्यं) वपुः (शरीरं) पुपोष ।

(३३.) “ गौर्नादित्ये बलीवदे क्रतुभेदार्षिभेदयोः । स्त्री तु स्याद्रीश भारत्यां भूमौ च
 सुरभावपि । पुंस्त्रियोः स्वर्गवज्रास्त्रुराश्मिदृग्बाणलोमसु ” इति केशवः । गावो लोमानि केशा

(31.) Having put on the holy skin of an antelope (killed at sacrifice) he
 learnt (the art of) missiles charged with incantations from his father himself, for
 Dilipa was not only the sole sovereign of the earth but also the sole warrior on it.

(32.) As the young calf attains the state of a great bull, as a cub of an
 elephant reaches the state of a full-grown elephant, so Raghū, who had broken up
 from his boyhood by means of his youth, maintained a body charming on account
 of his gravity.

(33.) Then after completing the ceremony of his Godāna, the father caused
 the marriage ceremony to be performed by him, and the princesses obtaining him
 for their virtuous husband shone like the daughters of Dakṣha, wedded to the
 moon (the destroyer of darkness.)

युवा युगठ्यायतबाहुरंसलः कपाटवक्षाः परिणद्धकन्धरः ।
वपुःप्रकर्षादजयद्रुं रघुस्तथापि नीचैर्विनयाद्दृश्यत ॥ ३४ ॥

ततः प्रजानां चिरमात्मना धृतां नितान्तगुर्वी लघयिष्यता धुरम् ।
निसर्गसंस्कारविनीत इत्यसौ नृपेण चक्रे युवराजशब्दभाक् ॥ ३५ ॥

दीयन्ते खण्डयन्तेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्या गोदानं नाम ब्राह्मणादीनां षोडशादिषु वेषेषु कर्तव्यं केशान्ताख्यं कर्मोच्यते [गोप्रशंसापूर्वकं तद्दानप्रकारः इति—हे०] तदुक्तं मनुना —“ केशान्तः षोडशे वेषे ब्राह्मणस्य विधीयते । राजन्यबन्धोर्द्वाविंशे वैश्यस्य द्वाचधिके ततः ” इति । अथ गुरुः पिता । “ गुरुर्गोपतिपित्रादौ ” इत्यमरः । अस्य गोदानविधेरनन्तरं विवाहदीक्षां निर्वर्तयत् (गृहस्थाश्रममश्राययत्) कृतवानित्यर्थः । अथ नरेन्द्रकन्यास्तं रघुम् । दक्षस्य सुता रोहिण्यादयस्तमोनुदं चन्द्रमिव । “ तमोनुदोग्निचन्द्रार्काः ” इति विश्वः । सत्यतिमवाप्याबभुः (शुशुभिरे) । रघुरपि तमोनुत् । अत्र मनुः—“ वेदानधीत्य वेदी वा वेदं वापि यथाक्रमम् । अविष्कृतब्रह्मचर्यो गृहस्थाश्रममाविशेत् ” इति [ब्रह्मचर्यमाषोडशात् ततो गोदानानन्तरं दारकर्मणि चाणक्यः—चा०] संप्रति यौवराज्ययोग्यतामाह—

(३४.) युवा (तरुणः) युगो नाम धुर्यस्कन्धगः सच्छिद्रप्रान्तो यानाङ्गभूतो दारुविशेषः । “ यानाद्यङ्गे युगः पुंसि युगं युग्मे कृतादिषु ” इत्यमरः । युगवद्व्यायतौ दीर्घौ बाह्वयस्य सः । अंसावस्य स्त इत्यंसलो बलवान् । मांसलश्चेति दृष्टिकारः [यन्त्रोक्तस्कन्धः—सु०] “ बलवान्मांसलोऽंसलः ” इत्यमरः । “ वत्सांसाभ्यां कामबले ” इति लघप्रत्ययः । कपाटवक्षाः (कपाटवद्विशालं विस्तीर्णं वक्षो हृदयं यस्य सः) परिणद्धकन्धरः (परिणद्धा दृढा कन्धरा ग्रीवा यस्य सः) विशालग्रीवः । “ परिणाहो विशालता ” इत्यमरः । रघुर्वपुषः प्रकर्षादाधिक्याद्यौवनकृताद्गुरुं पितरमजयत् । तथापि विनयान्नत्रत्वेन नीचैरल्पकोऽदृश्यत । अनौद्धत्यं च विवक्षितम् । संप्रति तस्य यौवराज्यमाह—

(३५.) तत आत्मना (स्वेन) चिरं (चिरकालं) धृतां (गृहीतां) नितान्तगुर्वीम् (अत्यन्तगरीष्ठां) “ वोतो गुणवचनात् ” इति ङीष् । प्रजानां धुरं पालनप्रयासं (भारं) लघयिष्यता लघुं करिष्यता । “ तत्करोति तदाचष्टे ” इति लघुशब्दाणिच् । ततो “ षटः सद्वा ” इति शतृप्रत्ययः । नृपेण दिलीपेनासौ रघुर्निसर्गेण स्वभावेन संस्कारेण शास्त्राभ्या-

(34.) The youthful prince Raghu, possessed of arms long as a pole, with strong shoulders, with a chest broad as a board and of a large neck, outdid his father by reason of the pre-eminence of his body (in the graces of his body), yet through his modesty he looked small before him.

(35.) Then intending to lighten the very heavy yoke, long sustained by himself, of (governing) his subjects, the king made his son Raghu, seeing him modest by nature and education, the holder of the title of young king.

नरेन्द्रमूलायतनादनन्तरं तदास्पदं श्रीयुवराजसंज्ञितम्।

अगच्छदंशेन गुणाभिलाषिणी नवावतारं कमलादिवोत्पलम् ॥३६॥

विभावसुः सारथिनेव वायुना घनव्यपायेन गभस्तिमानिव ।

बभूव तेनातितरां सुदुःसहः कटप्रभेदेन करीव पार्थिवः ॥ ३७ ॥

नियुज्य तं होमतुरंगरक्षणे धनुर्धरं राजसुतेरनुद्रुतम् ।

अपूर्णमेकेन शतक्रतूपमः शतं क्रतूनामपविघ्नमाप सः ॥ ३८ ॥

सज्जनितवासनया च विनीतो नम्र इति हेतोः । युवराज इति शब्द भजतीति तथाक्तम् । भजो णिवः ” इति णिवप्रत्ययः । चक्रे कृतः । “ द्विविधो विनयः स्वाभाविकः कृत्रिमश्च ” इति कौटिल्यः । तदुभयसंपन्नत्वात्पुत्रं युवराजं चकारेत्यर्थः (यौवराज्यं स्थापितं) । अत्र कामन्दकः— “ विनयोपग्रहान्भूत्यै कुर्वीत नृपतिः सुतान् । अविनातकुमारं हि कुलमाशु विशीर्यते । विनीतमौरसं पुत्रं यौवराज्येऽभिषेचयेत् ” इति ।

(३६.) गुणान्विनयादीन्सौरभ्यादीश्राभिलषतीति गुणाभिलाषिणी श्री राज्यलक्ष्मीः पद्माश्रया च नरेन्द्रो दिलीप एव मूलायतनं प्रधानस्थानं तस्मात् । अपादानात् । अनन्तरं संनिहितम् । युवराज इति संज्ञास्य संजाता युवराजसंज्ञितम् । तारकादित्वादित्यप्रत्ययः । आत्मनः पदं स्थानमास्पदम् । “ आस्पदं प्रतिष्ठायाम् ” इति निपातः । स रघुरित्यास्पदं तदास्पदम् । कमलाच्चित्पद्मान्नवावतारमचिरात्पन्नमुत्पलमिव । अशेन (भागेन) अगच्छत् [“ प्रभावः सूचिता मैत्री त्याग सत्यं क्षमार्जवं कुलं शीलं दमश्चेति गुणाः संपत्तिहेतवः ” इति कामन्दकः—चा०] स्त्रियो हि यूनि रज्यन्ते इति भावः ।

३७.) सारथिना सहायभूतेन । एतद्विशेषणमुत्तरवाक्येष्वप्यनुपञ्जनीयम् । वायुना विभावसुर्वाङ्मिरिव । “ सूर्यवद्वी विभावसू ” इत्यमरः । घनव्यपायेन (घनानां मेघानां व्यपायो नाशो यत्र तेन) शरत्समयेन सारथिना गभस्तिमान्मूर्य इव । कटो गण्डः । “ गण्डः कटो मदो दानम् ” इत्यमरः । तस्य प्रभेदः स्फुटनम् (गच्छस्थलमदक्षरणः) मदोदय इत्यर्थः । तेन करीव । पार्थिवो दिलीपस्तेन रघुणातितरामत्यन्तं सुदुःसहः (सोढुमशक्यः) सुष्वसहो बभूव ।

(३८.) शतक्रतुरिन्द्र उपमा यस्य स शतक्रतूपमः (इन्द्रतुल्यः) स दिलीपः । “ शत

(36.) The goddess of fortune attached to virtues, next went by a portion into the seat known by the title of young king, from her original seat, the king, as to a fresh-grown lotus flower from an old lotus

(37.) As the fire by its charioteer, the wind, as by the dispersion of clouds the sun, so the king became the more insuperable by him (his son), like an elephant by the opening of his temples.

(38.) Having appointed him who was a great warrior (lit. a great bowman) to the protection of the sacrificial steed, followed by other princes, Dilipa who was like Him of one hundred sacrifices completed ninety-nine sacrifices without any hinderance.

ततः परं तेन मखाय यज्वना तुरंगमुत्सृष्टमनर्गले पुनः ।

धनुर्भूतामग्रत एव रक्षिणां जहार शक्रः किल गृढविग्रहः ॥ ३९ ॥

विषादलुप्तप्रतिपत्ति विस्मितं कुमारसैन्यं सपदि स्थितं च तत् ।

वशिष्ठधेनुश्च यदृच्छयागता श्रुतप्रभावा ददृशेऽथ नन्दिनी ॥ ४० ॥

तदङ्गनिस्यन्दजलेन लोचने प्रमृज्य पुण्येन पुरस्कृतः सताम् ।

अतीन्द्रियेष्वप्युपपन्नदर्शनो बभूव भावेषु दिलीपनन्दनः ॥ ४१ ॥

वै तुल्या राजपुत्रा देवा आशापालाः” इत्यादिश्रुत्या । राजसुतैः (सामान्यराजपुत्रैः) अनुद्-
तमनुगतं धनुर्धरं (धानुष्क) तं रघुं होमतुरंगाणां रक्षणे नियुज्य (व्यापार्य) । एकेन क्रतु-
नापूर्णमिकोन क्रतूनामश्वमेधानां शतमपविघ्नमपगतविघ्नं (प्रत्युहरहितं) यथा तथाप ।

(३९.) ततः परमकोनशतक्रतुप्राप्तचनन्तरं यज्वना विधिनेष्टवता तेन दिलीपेन पुनः पु-
नरपि मखाय मख (याग) कर्तुम् । “ क्रियार्थोपपदस्य—” इत्यादिना चतुर्थी । उत्सृष्ट-
मुक्तमनर्गलमप्रतिबन्धम् । अव्याहतस्वैरगतिमित्यर्थः । “ अपर्यावर्तयन्तोऽश्वमनुचरन्ति ” इ-
त्यापस्तम्बस्मरणात् । तुरंगं धनुर्भूतां (अनादरे षष्ठी) रक्षिणां रक्षकाणामग्रतः (पुरस्तात्)
एव शक्रः (इन्द्रः) गृढविग्रहः (गुप्तकायः) सन् (अन्तर्हितशरीरः) सन् । अथोदात्मानं नि-
गृह्य । जहार किल । किलेत्यतिरेकेण ।

(४०.) तत्कुमारस्य सैन्यं सेना (रघुकटकं) सपदि (सद्यः) । विषाद इष्टनाशकतो
मनोभङ्गः । तदुक्तम्—“ विषादश्चेतसो भङ्ग उपायाभावनाशयोः ” इति । तेन लुप्ता (न-
ष्टा) प्रतिपत्तिः कर्तव्यज्ञान यस्य तत्तथोक्तम् । विस्मितमश्वनाशस्याकस्मिकत्वादाश्चर्याविष्टं
सत् (निश्चल) स्थित तस्थौ । अथ श्रुतप्रभावा [श्रुतः प्रभावा रघुत्पत्तिवरप्रदानलक्षणो
यस्याः सा आकर्णितमाहात्म्या—चा०] यदृच्छया स्वच्छयागता । रघोः स्वप्रसादलब्धत्वा-
दनुजिघृक्षयति भावः । नन्दिनी नाम वशिष्ठधेनुश्च ददृशे । द्वौ चकारावावलम्बसूचकौ [द्वौ-
चकारौ तुल्यकालापेक्षां गमयते—चा० व०] ।

(४१.) सतां (भव्यजनानां मध्ये) पुरस्कृतः पूजितो दिलीपनन्दनो रघुः पुण्येन (प-
वित्रेण) तस्या नन्दिन्या यदङ्ग तस्य निस्यन्दो द्रवः स एव जलम् । मूत्रमित्यर्थः । तेन
[स्वदेनेति—चा०] लोचने (नेत्रे) प्रमृज्य शोधयित्वा । अतीन्द्रियं प्विन्द्रियाण्यतिक्रान्तेषु ।

(39.) After this S'akra with his person invisible earned away even in the
presence of the archers, his guards, the steed which was let loose unrestrained again
by him the sacrificer with a view to perform a sacrifice (lit for sacrifice).

(40) Scarcely the prince's army remained astounded, being instantly de-
prived of (all) action on account of disappointment (in the loss of the steed),
when it beheld Vas'ishtha's cow—Nandini by name—of celebrated power, come ac-
cidentally (accidentally passing by the way).

(41.) The son of Dilipa, esteemed by the learned, cleansed his eyes with the
sacred water trickling down from her body (her urine) and thus he became endued
with the power of seeing objects that were beyond the reach of his senses (mortal
sight).

स पूर्वतः पर्वतपक्षशातनं ददर्श देवं नरदेवसंभवः ।

पुनः पुनः सूतनिषिद्धचापलं हरन्तमश्वं रथरश्मिसंयतम् ॥ ४२ ॥

शतैस्तमक्ष्णामनिमेषवृत्तिभिर्हरिं विदित्वा हरिभिश्च वाजिभिः ।

अवोचदेनं गगनस्पृशा रघुः स्वरेण धीरेण निवर्तयन्निव ॥ ४३ ॥

मखांशभाजां प्रथमो मनीषिभिस्त्वमेव देवेन्द्र सदा निगद्यसे ।

अजस्रदीक्षाप्रयतस्य मदुरोः क्रियाविघाताय कथं प्रवर्तसे ॥ ४४ ॥

“ अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया ” इति समासः । द्विगुप्राप्तापन्नालंपूर्वगतिसमासेषु । पर-
बद्धिङ्गताप्रतिषेधाद्विशेष्यनिवृत्तवम् । भावेष्वपि वस्तुषूपपन्नदर्शनं सपन्नसाक्षात्कारशक्तिर्बभूव ।

(४२.) नरदेवसंभवः (नरदेवादिलीपात्संभवः उत्पात्तिर्यस्य) स रघुः पुनः पुनः (मुहुर्मु-
हुः) सूतेन (सारथिना) निषिद्धचापलं निवारितौद्धत्यं (चाञ्चल्यं) रथस्य रश्मिभिः प्रग्र-
हैः । “ किरणप्रग्रहौ रश्मी ” इत्यमरः । संयतं बद्धमश्वं हरन्त पर्वतपक्षाणां (गिरिपक्षा-
णाम्) शातनं छेदकं देवमिन्द्रं पूर्वतः पूर्वस्या दिशि ददर्श (अद्राक्षीत्) ।

(४३.) रघुस्तमश्वहर्तारमनिमेषवृत्तिभिर्निमेषव्यापारशून्यैरक्ष्णां (नेत्राणां) शतैर्हरि-
भिर्हरिर्द्वर्णैः (नीलवर्णैः—सु०) । “ हरिर्वाच्यवदाख्यातो हरिर्त्कपिलवर्णयोः ” इति विश्वः ।
वाजिभिश्चैश्च हरिमिन्द्रं विदित्वा (ज्ञात्वा) । “ हरिर्वाताकचन्द्रेन्द्रयमोपेन्द्रमरीचिषु ”
इति विश्वः । एनमिन्द्रं गगनस्पृशा व्योमव्यापिना धीरेण गभीरेण स्वरेण ध्वनिनैव निवर्तय-
न्निव (व्यावर्तयन्निव) • अवोचत् [गगनस्पृशा धीरेण च भीत्यभावोक्तिः—चा०] :

(४४.) हे देवेन्द्र (सुरनायक) मनीषिभिः (विद्वद्भिः) त्वमेव मखांशभाजां यज्ञ-
भागभुजां प्रथमः (आद्यः । “ आदौ प्रधाने प्रथमे ” इति शाश्वतः) सदा निगद्यसे कथ्य-
से । तथाप्यजस्रदीक्षायां नित्यदीक्षायां प्रयतस्य (सावधानस्य) मदुरोः (मम पितुः)
क्रियाविघाताय क्रतुविघाताय । क्रियां विहन्तुमित्यर्थः । “ तुमर्थाञ्च भाववचनात् ” इति
चतुर्थी । कथं प्रवर्तसे (ईदृशस्त्व मम पितुर्भगवनाशाय कथं प्रवृत्तः इति भावः) ।

(42.) He, sprung from the lord of men, then descended in the orient
a certain god, the destroyer of the wings of the mountains, carrying away the steed
which was tethered to the reins of his chariot, and whose restiveness was ever and
anon checked by the charioteer.

(43.) Recognizing him to be Hari (Indra) by his hundreds of eyes that were
in an untwinkling condition and by his bay horses, Raghu addressed him in a deep
voice which touched the sky as though dissuading him.

(44.) Ever art thou, O lord of the gods, called by the sages the first of those
that enjoy the sacrificial share ; how is it then that thou comest forward for the in-
terruption of the sacrificial work of my superior (sire) purified by his constant
sacrificial vows ?

त्रिलोकनाथेन सदा मखद्विषस्त्वया नियम्या ननु दिव्यचक्षुषा ।
 स चेत्स्वयं कर्मसु धर्मचारिणां त्वमन्तरायो भवसि व्युतो विधिः ॥ ४५
 तदङ्गमग्न्यं मघवन्महाक्रतोरमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुमर्हसि ।
 पथः श्रुतेर्दर्शयितार ईश्वरा मलीमसामाददते न पद्धतिम् ॥ ४६ ॥
 इति प्रगल्भं रघुणा समीरितं वचो निशम्याधिपतिर्दिवोकसाम् ।
 निवर्तयामास रथं सविस्मयः प्रचक्रमे च प्रतिवक्तुमुत्तरम् ॥ ४७ ॥
 यदान्ध राजन्यकुमार तत्तथा यशस्तु रक्ष्यं परतो यशोधनैः ।
 जगत्प्रकाशं तदशेषमिज्यया भवद्गुरुलङ्घयितुं ममोद्यतः ॥ ४८ ॥

(४५.) त्रयाणां लोकानां (समाहारस्त्रिलोकं तस्य) नाथस्त्रिलोकनाथः । “ तद्धिता-
 र्थ—” इत्यादिनोत्तरपदसमासः । तेन त्रैलोक्यनियामकेन दिव्यचक्षुषातीन्द्रियार्थदर्शिना (सर्व-
 ज्ञेन) त्वया मखद्विषः क्रतुविघातकाः (दैत्याः) सदा नियम्या ननु शिक्ष्याः खलु । स त्वं
 धर्मचारिणां (धर्मात्मनां) कर्मसु क्रतुषु स्वयमन्तरायो विघ्नो भवसि चेत् । विधिरनुष्ठानं
 व्युतः क्षतः (नष्टः) । लोके सत्कर्मकथैवास्तमियादित्यर्थः ।

(४६.) हे मघवन् (इन्द्र) तत्तस्मात्कारणान्महाक्रतोरश्वमेधस्याग्न्यं श्रेष्ठमङ्गं सा-
 धनममुं तुरंगं प्रतिमोक्तुं प्रतिदातुमर्हसि (योग्यो भवसि) । तथाहि । श्रुतेः पथो दर्शयितार-
 रः सन्मार्गप्रदर्शका ईश्वरा (भवादृशाः) महान्तो मलीमसां मलिनां पद्धतिं (मार्गं) नाददते
 न स्वीकुर्वते । असन्मार्गं नावलम्बन्त इत्यर्थः । “ मलीमसं तु मलिनं कच्चरं मलदूषितम् ”
 इत्यमरः ।

(४७.) इति रघुणा समीरितं (उद्बुष्टं) प्रगल्भं (प्रौढं) वचो निशम्याकर्ण्य ।
 दिवौकसः स्वर्गौकसः । “ दिवं स्वर्गेऽन्तरिक्षे च ” इति विश्वः । तेषामधिपतिर्देवेन्द्रो रघुप्र-
 भावात्सविस्मयः (आश्चर्य्यः) सन् । रथं निवर्तयामास । उत्तरं प्रतिवक्तुं प्रचक्रमे (आरंभे) च ।

(४८.) हे राजन्यकुमार क्षत्रियकुमार । “ मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो

(45) You, possessed of all-seeing eyes, the lord of the worlds, ought in-
 deed always to check the haters of the sacrifices ; if then you yourself prove an
 obstacle to the deeds of the righteous, all rites must perish !

(46) Be pleased, therefore, O Indra, to set free this steed which is the
 most essential part of the great sacrifice Great persons who are the directors of
 the paths of the Veda do not themselves take a vile path.

(47) The lord of the gods, having heard the bold speech thus delivered
 by Raghu, turned back his ear with astonishment and began to return an answer.

(48.) “ O you son of a Kshatriya, what you say is quite true ; but those, to
 whom fame is wealth, ought to protect it from an enemy, and now your superior
 (father) by sacrifice is bent on obscuring the whole of my world-wide renown,”

हरिर्यथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतो महेश्वरस्तद्व्यवक एव नापरः ।

तथा विदुर्मां मुनयः शतक्रतुं द्वितीयगामी न हि शब्द एष नः ॥ ४९ ॥

अतोऽयमश्वः कपिलानुकारिणा पितृस्त्वदीयस्य मयापहारितः ।

अलं प्रयत्नेन तवात्र मा निधाः पदं पदव्यां सगरस्य संततेः ॥ ५० ॥

“विगद्” इत्यमरः । यद्वाक्यमात्रं ब्रवीषि । “ब्रुवः पञ्चानाम्—” इत्यादिनाहादेशः । तत्तथा सत्यम् । किंतु यशोधनैः (यशः कीर्तिरिव धनं द्रव्यं येषां तैः) अस्मादृशैः परतः शत्रुतो यशो रक्ष्यम् (रक्षणीयं) । ततः किमत आह—भवद्गुरुस्त्वत्पिता जगत्प्रकाश लोकप्रसिद्धमशेषं सर्वं मम तद्यशः (सांप्रतं) इज्यया यागेन लङ्घयितुं तिरस्कर्तुमुद्यत उद्युक्तः । क्रमितमुद्युक्तः ब्रजयजोभावे क्यपू—चा०] । किं तद्यश इत्याह—

(४९.) पुरुषोत्तम इति सप्तमीसमासः । “ न निर्धारणे ” इति षष्ठीसमासनिषेधात् । कर्मधारये तु “ सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाः पूज्यमानैः ” इत्युत्तमपुरुष इति स्यात् । यथा हरिर्विष्णुरेक एव पुरुषोत्तमः स्मृतः (कथितः) । यथा च व्यम्बकः शिव एव महेश्वरः स्मृतः । नापराऽपरः पुमान्न । तथा मां मुनयः शतक्रतुं विदुर्विदन्ति । “ विदो लटो वा ” इति ज्ञेयसादेशः । नोऽस्माकम् । हरिहरयोर्मम ऐत्यर्थः । एष त्रितयोऽपि शब्दो द्वितीयगामी (द्वितीयपुरुषगमनशीलः) न हि । द्वितीयाप्रकरणं गमिगम्यादीनामुपसंख्यानान्त्समासः ।

(५०.) यतोऽहमेव शतक्रतुरतस्त्वदीयस्य पितुरयं शततमोऽश्वः कपिलानुकारिणा कपिलमुनितुल्येन मयापहारितोऽपहृतः । अपहारित इति स्वार्थे णिच् । तवात्राश्वं प्रयत्नवानलम् (कृतं मम समीपात् अश्वस्यापहरणप्रयत्नेन) प्रयत्नो माकारीत्यर्थः । निषेध्यस्य निषयः प्राप्त करणत्वात्तृतीया । सगरस्य राज्ञः संततेः सतानस्य पदव्यां (सगरचक्रवर्तिपुत्रमार्गे) पदं मा निधा न निषेहि । निपूर्वाद्धाङ्गतोर्लुङ् । “ न माङ्योगे ” इत्यङागमप्रतिषेधः । महदास्क्रन्दनं ते विनाशमूलं भवेदिति भावः [पुरा यज्ञाश्वमन्वेपयमाणास्तुरगापहार्यमिति पदन्तः कपिर्यमुनिना व्यापादिताः तथा त्वमपि इति कपिलानुकृत्या सूचयति—चा०] ।

(५१.) ततस्तुरगस्य रक्षिता (रक्षक) रघुः प्रहस्य प्रहाम कृत्वा । अत्रमया निर्भीकः मन् । पुनः पुरंदरं बभाषे । किमिति—हे देवेन्द्र यद्येषोऽश्वमाचनरूपस्तेन तव सर्गो [सग-

(49.) As Hari alone is celebrated as Purushottama (the best of men), as the three-eyed S'iva and no other is called Mahes'vara (the great Lord), so sages know me to be S'atakratu ; for these epithets of ours will not extend to (or apply to) any body else.

(50.) Therefore this sacrificial steed of your father has been carried away by myself in imitation of Kapila; away with your endeavours in this case ; you shall not set your foot in the foot-steps (in the path) of the progeny of Sagara.

ततः प्रहस्यापभयः पुरंदरं पुनर्बभाषे तुरगस्य रक्षिता ।
 गृहाण शस्त्रं यदि सर्ग एष ते न स्वत्वनिर्जित्य रघुं कृती भवान् ॥५१॥
 स एवमुक्त्वा मघवन्तमुन्मुखः करिष्यमाणः सशरं शरासनम् ।
 अतिष्ठदालीढविशेषशोभिना वपुःप्रकर्षेण विडम्बितेश्वरः ॥ ५२ ॥
 रघोरवष्टम्भमयेन पत्त्रिणा हृदि क्षतो गोत्रभिदप्यमर्षणः ।
 नवाम्बुदानीकमुहूर्तलाञ्छने धनुष्यमोघं समधत्त सायकम् ॥ ५३ ॥

रसुतपदवीं नेष्यामीत्येवं रूपः सर्गः—चा०] निश्चयः । “सर्गः स्वभावनिर्मोक्षनिश्चयाध्यायसृष्टि-
 बु” इत्यमरः । तर्हि शस्त्रं गृहाण । भवान् रघुं मामनिर्जित्य । कृतमनेनेति कृती । कृतकृत्या न
 खलु । “इष्टादिभ्यश्च” इतीतिप्रत्ययः । रघुमित्यनेनात्मनो दुर्जयत्वं सूचितम् ।

(५२.) स रघुरुन्मुखः (उर्ध्वाननः) सन् । मघवन्तमिन्द्रमेवमुक्त्वा (गदित्वा) शरासनं
 (शराः अस्यन्ते क्षिप्यन्तेऽनेनेति) चापं सशरं (बाणयुक्तं) करिष्यमाणः । आलीढेनालीढारूपेण
 स्थानकभेदेन [पुरा किल भगवान् त्रिपुरदिदृक्षया दिव्यं वर्षशतमालीढविशेषेण स्थानाधिक्ये-
 न उर्ध्वमुखोऽध्यातिष्ठदिति— व० । कुमारसंभवे । सदक्षिणापाङ्गनिविष्टमुष्टिं नतां समाकु-
 श्रितसव्यपादमिति । नामिता पूर्वजंवा च पश्चिमा प्रगुणा भवेत् असमो म-
 ध्यकायः स्यादालीढस्य तु लक्षणम्—चा०] विशेषशोभिनातिशयशोभिना वपुःप्र-
 कर्षेण देहौन्नत्येन विडम्बितेश्वरोऽनुसृतपिनाकी (विडम्बितोऽनुकृतस्त्रिपुरदाहोद्युक्तः शम्भु-
 र्येन स तादृशः) सन् । अतिष्ठत् । आलीढलक्षणमाह यादवः—“स्थानानि धन्विनां पञ्च
 तत्र वैशाखमस्त्रियाम् । त्रिवितस्त्यन्तरौ पादौ मण्डलं तोरणाकृति । अन्वर्थं स्थात्समपदमा-
 लीढं तु ततोऽग्रतः । दक्षिणे वाममाकुञ्च्य प्रत्यालीढविपर्ययः” इति ।

(५३.) रघोरवष्टम्भमयेन स्तम्भरूपेण [स्थैर्यरूपेण कांचनमयेन वा—चा०] । “अ-
 वष्टम्भः सुवर्णे च स्तम्भप्रारम्भयोरपि” इति विश्वः । पत्त्रिणा बाणेन हृदि हृदयं क्षतो वि-
 ङ्गः । अत एवामर्षणोऽसहनः । कुङ्ग इत्यर्थः । गोत्रभिदिन्द्रोऽपि । “संभावनीये चौरेऽपि

(51.) Then the (dauntless) protector of the steed again (addressed) Indra with a smile “take up your weapon if this be your resolution ; without having conquered Raghu you are not successful. ”

(52.) With these words facing Indra, Raghu, who was about to make his bow fitted with arrows (going to equip his bow with an arrow), stood as if imitating Ś'iva in the excellence of his body which appeared more graceful by the Ālīḍha.

(53.) Indra, the breaker of mountains, too, being wounded in the breast by an arrow consisting of a post (as large as a post) of Raghu became enraged and fixed a never-failing arrow on his bow which became for a short time the standard of new clouds.

दिलीपसूनोः स बृहद्भुजान्तरं प्रविश्य भीमासुरशोणितोचितः ।
 पपावनास्वादितपूर्वमाशुगः कुतूहलेनैव मनुष्यशोणितम् ॥ ५४ ॥
 हरेः कुमारोऽपि कुमारविक्रमः सुरद्विपास्फालनकर्कशाङ्गुलौ ।
 भुजे शचीपत्त्रविशेषकाङ्क्षिते स्वनामचिह्नं निचखान सायकम् ॥ ५५ ॥
 जहार चान्येन मयूरपत्त्रिणा शरेण शक्रस्य महाशानिध्वजम् ।
 चुकोप तस्मै स भृशं सुरश्रियः प्रसस्य केशव्यपरोपणादिव ॥ ५६ ॥

गोत्रः क्षौणीधरे मतः” इति विश्वः । नवाम्बुदानां (नूतनमेघानां) अनीकस्य दृन्दस्य मुहूर्ते क्षणमात्रं लाञ्छने चिह्नभूते धनुषि । दिव्ये धनुषीत्यर्थः । अमोघमवन्ध्यं सायकं बाणं सम-
 धत्तं संहितवान् (योजितवान्) ।

(५४.) भीमानां भयंकराणामसुराणां (रक्षसां) शोणिते रुधिरं उचितः परिचितः स
 इन्द्रमुक्त आशुगः सायको दिलीपसूनो रघोर्बृहद्विशालं भजान्तरं वक्षः प्रविश्य । अनास्वादित-
 तपूर्वं पूर्वमनास्वादितम् । सुप्सुपेति समासः । मनुष्यशोणितं कुतूहलेनैव (कौतुकेनैव) पपी ।

(५५.) कुमारस्य स्कन्दस्य विक्रम इव विक्रमो यस्य स तथाक्तः । “ सप्तस्युपमानपू-
 र्वस्य—” इत्यादिना समासः । कुमारोऽपि रघुरपि सुरद्विपस्यैरावतस्यास्फालनेन [प्रोत्सहनेन
 ताडनेन वा—चा०] कर्कशाः (कठिनाः) अङ्गुलयो यस्य सः (तथाकुमारसंभवे । ऐरावतास्फालन-
 कर्कशेन हस्तेन पस्पर्शं तदङ्गमिन्द्रः । इत्वेवंरूपः श्लोकांशः) । तस्मिन् । शक्र्याः पत्त्रविशेषकैराङ्क्षिते
 शचीपत्त्रविशेषकाङ्क्षिते हरोरिन्द्रस्य भुजे स्वनामचिह्नं स्वनामाङ्कितं सायकं निचखान निखातवान् ।
 निष्कण्टकराज्ये तस्यायं महानभिभव इति भावः ।

(५६.) अन्येन मयूरपत्त्रिणा मयूरपत्त्रवता शरेण शक्रस्येन्द्रस्य महाशानिध्वजं महान्त-
 मशनिरूपं ध्वजं (दंभोलिरूपां पताकां) जहार चिच्छेद च । स शक्रः । सुरश्रियः प्रस-
 ह्य बलात्कृत्य केशानां व्यपरोपणादवतारणाच्छेदनादिव । तस्मै रघवे भृशमत्यर्थं चुकोप ।
 तं हन्तुमिषेत्यर्थः । “ कुत्रुहुह—” इत्यादिना संप्रदानाच्चतुर्थी ।

(54.) That (swift-going) arrow, familiar with (or accustomed to) the blood
 of terrible Rāk-hasās having entered the broad space between the two arms of Di-
 lipa's son, drank the human blood which it had never tasted before as if from
 curiosity.

(55.) The prince too, brave like Kumāra, planted an arrow, marked by
 his own name, in Indra's arm, whose fingers were hardened by goading the cele-
 stial elephant and which was conspicuous (ornamented) with the leaf-like-marks of
 painting drawn by S'achi.

(56.) And by another arrow to which the feathers of peacock were set, he
 took away the great thunderbolt-banner of Indra ; whereupon Indra was greatly
 enraged at him (Raghu) as if he had forcibly plucked the hair of the Goddess
 presiding over the fortunes of the celestials.

तथोरुपान्तस्थितसिद्धसैनिकं गरुत्मदाशीविषभीमदर्शनेः ।

बभूव युद्धं तुमुलं जयेषिणोरधोमुखैरूर्ध्वमुखैश्च पत्त्रिभिः ॥ ५७ ॥

अतिप्रबन्धप्रहितास्त्रवृष्टिभिस्तमाश्रयं दुष्प्रसहस्य तेजसः ।

शशाकं निर्वपयितुं न वासवः स्वतश्च्युतं वह्निमिवाद्भिरम्बुदः ॥ ५८ ॥

ततः प्रकोष्ठे हरिचन्दनाङ्किते प्रमथ्यमानार्णवधीरनादिनीम् ।

रघुः शशाङ्गधर्ममुखेन पान्त्रिणा शरासनज्यामलुनाद्विडौजसः ॥ ५९ ॥

(५७.) जयेषिणोरन्योन्यजयाकाङ्क्षिणांस्तयोरिन्द्रध्वोः । गरुत्मन्तः पक्षवन्तः । “ गरुत्मन्तन्मदा पत्रम् ” इत्यमरः । आशीविषाः । आशिषि दंष्ट्रायां विषं येषां ते आशीविषाः सर्पाः । पृषोदरादित्वात्माधुः । “ स्त्री त्वाशीर्हितांशसाहिदंष्ट्रयोः ” इत्यमरः । त इव भीमदर्शनाः सपक्षा सर्पा इव । द्रष्टृणां भयावहा इत्यर्थः । तैरधोमुखैरूर्ध्वमुखैश्च । धन्विनोरुपर्यधोदशावस्थितत्वादिति भावः । पत्त्रिभिर्बाणैरुपान्तस्थितास्तटस्थाः सिद्धा देवा इन्द्रस्य सैनिकाश्च रघोर्यस्मिस्तत्तथोक्तं तुमुलं संकुलं (रौद्रे) युद्धं बभूव ।

(५८.) वामवः (इन्द्रः) अतिप्रबन्धेनातिमातयेन (प्रवाहेण वा) प्रहिताभिः प्रत्युक्ताभिरस्त्रवृष्टिभिर्दुष्प्रसहस्य दुःखेन प्रमद्यत इति दुष्प्रसहं तस्य । दुःखेनाप्यसहस्येत्यर्थः । तेजसः प्रतापस्याश्रयं (आस्थानं) तं रघुम् । अम्बुदोऽद्भिः (पानीयैः) स्वतश्च्युतं निर्गतं वह्निमिव । निर्वपयितुं न शशाक । रघोरपि लोकपालात्मकस्येन्द्रांशसंभवत्वादिति भावः ।

(५९.) ततो रघुहरिचन्दनाङ्किते (कुंकुमाङ्किते) प्रकोष्ठे मणिबन्धं प्रमथ्यमानार्णवधीरनादिनीं प्रमथ्यमानार्णवः (विलोड्यमानसमुद्रः) इव धीरं गम्भीरं नदतीति तां तथोक्ताम् । वेवेष्ट व्याप्नोतीति वित् व्यापकं [भेदकं - चा०] ओजो यस्य स तस्य बिडौजस इन्द्रस्य । पृषोदरादित्वात्माधुः । शरासनज्याम् धनुर्मौर्वीम् । शशाङ्गस्यार्धः खण्ड इव मुखं फलं यस्य तेन पत्त्रिणा (बाणेन) अलुनादच्छिनत् [“ गोशीर्षे कुंकुमे देववक्षः श्रीहरिचन्दने ” इत्यर्जुनारि-श्वरः - चा०]

(57) Then ensued a fierce combat between them (two) desirous of victory (each anxious to overcome the other) in which the Siddhās and the princely army stood nether (in which the Siddhās on one side and the royal army on the other stood aloft), by means of arrows, fierce-looking like the winged serpents and having points (of some) turned downwards and (of some) upwards.

(58) Vāsava could not by means of his continually discharged showers of missiles extinguish (kill) him, the receptacle of unbearable energy (light), as a cloud cannot put out by its water the fire (lightning) emitted by itself.

(59) Rāghu, then, with an arrow whose barb was like the crescent moon, cut down the bow-string of Indira which was sounding deep like the ocean which was being churned, upon his fore-arm besmeared with yellow sandal.

स चापमुत्सृज्य विवृद्धमत्सरः प्रणाशनाय प्रबलस्य विद्विषः।

महीध्रपक्षव्यपरोपणोचितं स्फुरत्प्रभामण्डलमस्त्रमाददे ॥ ६० ॥ ५

रघुर्भूशं वक्षसि तेन ताडितः पपात भूमौ सह सैनिकाश्रयिभिः।

निमेषमात्रादवधूय तद्वयथां सहोत्थितः सैनिकहर्षनिग्वनः ॥ ६१ ॥

तथापि शस्त्रव्यवहारनिष्ठुरे विपक्षभावं चिरमस्य तस्थुषः।

ततोष वीर्यातिशयेन वृत्रहा पदं हि सर्वत्र गुणानिर्वायेन ॥ ६२ ॥

असङ्गमद्रिष्वपि सारवत्तया न मे त्वदग्नयेन विमोहमायुधम्।

अवेहि मां प्रीतमृते तुरंगमात्किमिच्छसीति स्फुटमाह वागवः ॥ ६३ ॥

(६०.) विवृद्धमत्सरः (विवृद्धः अत्यन्तभूत. मत्सरः वैरभाव यस्य स तथोक्तः.) प्र. वृद्धवैर. स इन्द्रश्चापमुत्सृज्य प्रबलस्य विद्विषः शत्रोः प्रणाशनाय वधाय । मही धारयन्तीति महीध्राः पर्वताः । मूलविभुजादिवाक्प्रत्ययः । तेषां पक्षव्यपरोपणं पक्षच्छेदे उचितं स्फुरत्प्रभामण्डलमस्त्रं वज्रायुधमाददे जग्राह ।

(६१.) रघुस्तेन वज्रेण भृशमत्यर्थं वक्षसि (वदये) ताडितो हतः सन् । सैनिकानामश्रुभिः (वाष्पैः सह भूमौ (मक्षां) पपात । तस्मिन्पतिते ते रुद्रदुरित्यर्थः । निमेषमात्रात् (क्षणमात्रात्) तद्वयथां दुःखमवधूय निरस्कृत्य सैनिकानां हर्षेण (आनन्देन) ये निस्सनाः श्वडाः (शब्दाः) तैः सहोत्थितश्च । तस्मिन्नुत्थिते हर्षात्सिंहनादांश्चक्रारत्यर्थः ।

(६२.) तथापि वज्रपातेऽपि शस्त्राणामायुधानां व्यवहारेण व्यापारेण निष्ठुरं क्रूरं विपक्षभावे शात्रवे चिरं तस्थुषः स्थितवतोऽस्य रघोर्वीर्यातिशयेन (पौरुषाधिक्येन) । वृत्रं हतवानिति वृत्रहा । “ ब्रह्मभूणवृत्रेषु किम् ” ततोष । स्वयं वीर एव वीर जानातीति भावः । कथं शत्रोः संतोषोऽत आह—गुणैः सर्वत्र शत्रुमित्रादामिनेषु पदमङ्गिर्निर्वायेन । गुणैः सर्वत्र संक्रम्यत इत्यर्थः । गुणाः शत्रुनप्यावर्जयन्तीति भावः ।

(६३) सारवत्तया (सारः स्थिरांशः तस्य भावः तथा) अद्रिष्वप्यमङ्गमप्रतिबन्धं (अ-

(60.) He (Indra, having given up the bow with increased hostility, took up a missile, accustomed to pluck the wings of mountains and surrounded by a tremulous orb of brightness, for the destruction of his powerful enemy

(61.) Considerably wounded by it in his breast Raghu fell down on the ground together with the tears of his soldiers. But in the space of a moment, shaking off its pain, he got up (together) with the joyous shouts of his soldiers.

(62.) However Indra, the killer of Vritra, was secretly pleased with the superiority in heroism of him who was standing long in the state of hostility, fierce on account of the use of weapons ; for virtues place their foot everywhere (good qualities command proper position everywhere).

(63.) ‘ No one except you has endured my weapon, which by its strength was unimpeded even in mountains (when the reading is असङ्गमद्रिष्वपिसारवत्तया &c.; but when it is “ असङ्गमद्रिष्वपिसारवत्तया ” &c, the sense is :—by its strength, unbearable

ततो निषङ्गादसमग्रमुद्धृतं सुवर्णपुङ्खद्युतिरञ्जिताङ्गुलिम् ।

नरेन्द्रसूनुः प्रतिसंहरन्निषं प्रियंवदं प्रन्थवदन्सुरेश्वरम् ॥ ६४ ॥

अमोच्यमश्वं यदि मन्यसे प्रभो ततः समाप्ते विधिनेव कर्मणि ।

अजस्रदीक्षाप्रयतः स मद्गुरुः क्रतोरशेषेण फलेन युज्यताम् ॥ ६५ ॥

यथा च वृत्तान्तमिमं सद्गोगतस्त्रिलोचनेकांशतया दुरासदः ।

नवव संदेशहराद्विशांपतिः शृणोति लोकेश तथा विधीयताम् ॥ ६६ ॥

कुण्ठं) मे आयुधं वज्र त्वदन्येन (त्वत्तोऽपरेण) न विसोढम् । अतो मां प्रोत संतुष्टमवेहि । तुरंगमादृते तुरंगं (वाजिनं) वर्जयित्वा । “ अन्यारादितरते- ” इति पञ्चमी । किमिच्छसी-
ति स्फुटं वामव आह । तुरंगमादन्यददेयं नास्तीति भावः ।

(६४.) ततो नरेन्द्रसूनु रघुः निषङ्गात्तूगीरादसमग्रं यथा तथोद्धृतं सुवर्णपुङ्खद्युतिभिः
(सुवर्णस्य पुंस्वः शरमूलं तस्य द्युतिभिः दीप्तिभिः रञ्जिता अङ्गुलयां येन तमिषुं (बाणं)
प्रतिसंहरन्निवर्तयन् । नाप्रहरन्तं प्रहरेदिति निषेधादिति भावः । प्रियं वदतीति प्रियंवदः (म-
धुरवाक्) । “ प्रियवशे वदः खच् ” इति खचप्रत्ययः । “ अरुद्विष- ” इत्यादिना मुमागमः
तं सुरेश्वरं प्रत्यवदत् । न तु प्राहरदिति भावः ।

(६५.) हे प्रभो इन्द्र अश्वममोच्यं मन्यसे यदि ततस्तर्ह्यजस्वदीक्षायां (अनवरतय-
ज्ञदीक्षायां) प्रयतः (निरतः) स मद्गुरुर्मम पिता विधिनेव (वेदाक्तप्रकारेण कर्तव्यतयै-
व) कर्मणि समाप्ते (पूर्णे) सति क्रतोः (यज्ञस्य) यत्फलं तेन फलेनाशेषेण कृत्स्नेन युज्यतां
युक्तोऽस्तु । अश्वमोघफललाभे किमश्वेनेति भावः ।

(६६.) सद्गोगतः सद्गोहं गतस्त्रिलोचनस्येश्वरस्यैकांशतयाष्टानामन्यतममूर्तित्वात् ।
दुरासदोऽस्मादृशैर्दुष्प्राप्यः [दीक्षितत्वात्त्रिलोचनस्यैकांशत्वेन दुरधिगमः—चा०] अष्टमूर्तित्वा-

even for mountains.) Know me therefore to be pleased with you ; with the exception of the sacrificial steed what do you wish of me ?” Thus India openly said to Raghu.

(64.) Immediately the son of the king withdrawing (replacing) the arrow which was not entirely drawn out from the quiver and with the lustre of whose golden feathers his fingers had been brightened, returned an answer to the sweet-speaking king of the gods.

(65.) “ O lord, if you think that the steed can not be released, then let that sire of mine purified by constant sacrificial vows be united with (have) the entire fruit of the sacrifice, as if the whole rite was completed in conformity with the prescribed rules.”

(66.) “ Moreover, O lord of the world, do so manage that the Lord of the people, my father, while seated in the assembly may hear of these tidings from your messenger only, for he is inaccessible by reason of his having one portion of the three-eyed God (S'iva).”

तथेति कामं प्रतिशुश्रुवान्घोर्यथागतं मातलिसारथिर्ययौ ।
 नृपस्य नातिप्रमनाः सदोगृहं सुदक्षिणासूनुरपि न्यवर्तत ॥ ६७ ॥
 तमभ्यनन्दःप्रथमं प्रबोधितः प्रजेश्वरः शासनहारिणा हरेः ।
 परामृशन्हर्षजडेन पाणिना तदीयमङ्गं कुलिशत्रणाङ्कितम् ॥ ६८ ॥
 इति क्षितीशो नवति नवाधिकां महाक्रतूनां महुनीयशासनः ।
 समारुरुक्षुर्दिवमायुषः क्षये ततान सोपानपरंपरामिव ॥ ६९ ॥

त यजमानलक्षणांशभावात् दुराभिभवः दुराकलनीयः—व०] विशांपतिः (नरपतिः) यथेम
 वृत्तान्तं (वार्त्ता) तव संदेशहराद्दार्ताहरादेव शृणोति च हे लोकेशेन्द्र तथा विधीयताम् ।

(६७.) मातलिसारथिरिन्द्रो रघोः संबन्धिनं कामं मनोरथं तथेति तथास्त्विति प्रतिशु-
 श्रुवान् । “ भाषायां सदवसश्रुवः ” इति कसुप्रत्ययः । यथागतं [न तु रघुं विजित्येति भावः-
 चा०] ययौ [येन मार्गेणायातस्तेनैव गत इत्यर्थः—व०] । सुदक्षिणासूनु रघुरपि नातिप्रमना
 विजयलभेऽप्यश्वनास्त्रात्तावीतुष्टः सन् । नञर्थस्य नशब्दस्य सुप्सुपति समासः । नृपस्य स-
 दोगृहं (दीक्षामण्डपं) प्रति न्यवर्तत ।

(६८.) हरेरिन्द्रस्य शासनहारिणा (आज्ञापालकेन) पुरुषेण प्रथमं प्रबोधितो ज्ञापि-
 तः । वृत्तान्तमिति शेषः । प्रजेश्वरो दिल्लीपो हर्षजडेन हर्षशिशिरेण पाणिना कुलिशत्रणा-
 ङ्कितम् (कुलिशस्य वज्रस्य व्रणैः प्रहारैः अंकितं चिह्नितं) । तस्य रघोरिदं तदीयम् । अ-
 ङ्गं शरीरं परामृशन्तं रघुमभ्यनन्दत् ।

(६९.) महुनीयशासनः पूजनीयाज्ञः क्षितीशः (भूपतिः) इत्यनेन प्रकारेण । “ इति
 हेतुप्रकरणप्रकर्षादिसमाप्तिषु ” इत्यमरः । महाक्रतूनामश्वधानां नवभिरधिकां नवतिमेकोनश-
 तमायुषः क्षये (जीवितपूर्णे) सति दिवं स्वर्गं समारुरुक्षुरारोढुमिच्छुः सोपानानां परंपरां प-
 ङ्क्तिमिव ततान ।

(७०.) अथ विषयेभ्यः (रूपगन्धस्पर्शादिभ्यः) व्यावृत्तात्मा निवृत्तचित्तः स दि-
 लीपो यथाविधि यथाशास्त्र यूने (युवराजाय) सूनवे (पुत्राय) नृपतिककुदं राजविद्मम् ।

(67.) Indra, whose charioteer was Matali, promised to fulfil the desire of Ra-
 ghu saying “ Be it so ” and went away as he had come. The son of Sudakshinā too,
 not over (much) pleased in his mind, returned to the meeting-house of the king.

(68.) The king of men already (lit. first) informed of this affair by the
 messenger (lit. message-bearer) of Hari, congratulated him by touching (stroking)
 his body, marked with the wounds of the thunderbolt, with his hand benumbed with
 excessive joy.

(69.) Thus the Lord of the earth whose orders were deserving of respect,
 wishing to ascend to heaven at the expiration of his life, performed ninety-nine
 great sacrifices as if he constructed (set forth) a series of steps (to ascend to heaven).

अथ स विषयव्यावृत्तात्मा यथाविधि सूनवे
नृपतिककुदं दत्त्वा यूने सितातपवारणम् ।

मुनिवनतरुच्छायां देव्या तथा सह शिश्रिये

गलितवयसामिक्ष्वाकूणामिदं हि कुलव्रतम् ॥ ७० ॥

“ ककुदत्ककुदं श्रुत्वा वृषाङ्गे राजलक्ष्मणि ” इति विश्व । सितातपवारणं श्वेतच्छत्रं दत्त्वा
तथा देव्या मुदङ्गिगया सह मुनिवनतरोक्ष्णाया शिश्रिये श्रितवान् । वानप्रस्थाश्रमं स्वीकृत-
वानित्यर्थः । तथाहि । गलितवयसा वृद्धानामिक्ष्वाकूणामिक्ष्वाकोर्गोत्रापत्यानाम् । तद्वाजसंज्ञक-
त्वादणोलुक । इदं वनगमनं कुलव्रतम् (कुलाचारः) । देव्या सहेत्यनेन सपत्नीकवानप्रस्था-
श्रमपक्ष उक्तः । तथा च याज्ञवल्क्यः—“ सुतविन्यस्तपत्नीकस्तया वानुगतो वनम् । वान-
प्रस्थो ब्रह्मचारी साग्निं सोपामनो व्रजेत् ” इति । हरिणीवृत्तमेतत् । तदुक्तम्—“ रसयुग-
हयैर्नो म्रौ स्मै गो यदा हरिणी तदा ” इति ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसुरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया
समेता महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये रघुराज्याभिषेको नाम तृतीयः सर्गः ।

चतुर्थः सर्गः ।

स राज्यं गुरुणा दत्तं प्रतिपद्याधिकं बभौ ।

दिनान्ते निहितं तेजः सवित्रेव ह्युताशनः ॥ १ ॥

शागदा शारदाम्भोजवदना वदनाम्बुजे ।

सर्वदा सर्वदास्माकं सन्निधिं संनिधिं क्रियात् ॥

(१.) स रघुगुरुणा पित्रा दत्तं राज्यं राज्ञः कमे प्रजापरिपालनात्मकम् । पुरोहितादित्वाद्यक् ।
प्रतिपद्य प्राप्य । दिनान्ते सायकाले सवित्रा मंत्रेण निहितं (निक्षिप्तं स्थापितं वा) तेजः प्र-
तिपद्य ह्युताशनेऽग्निरिव । अधिकं (अत्यन्तं) बभौ रजे । “ सौरं तेजः सायमाग्निं सक्रमेत् । आ-
दित्ये वा अन्ते यन्नग्निमनुप्रविशति । अग्निं वा आदित्यः सायं प्रविशति ” इत्यादिश्रुतिः
प्रमाणम् ।

(70) And now he with his mind (soul) turned away from worldly pleasures
(sensuous objects), having entrusted to his youthful son the royal insignia consisting
of the white umbrella, betook himself in company with his queen to the shade of the
trees of the forest suitable for a Muni (sage) ; for this was the family-vow of the
race of the “ Ik-hvákus ” in their declining age.

(1) Having obtained the kingdom made over to him by his Sire he shone
still more like the fire, the eater of the offerings, on receiving the lustrous heat im-
parted in the evening by the sun

दिलीपानन्तरं राज्ये तं निशम्य प्रतिष्ठितम् ।
 पूर्वं प्रधूमितो राज्ञां हृदयेऽग्निरिवोत्थितः ॥ २ ॥
 पुरुहूतध्वजस्येव तस्योन्नयनपङ्क्तयः ।
 नवाभ्युत्थानदर्शिन्यो ननन्दुः सप्रजाः प्रजाः ॥ ३ ॥
 सममेव समाक्रान्तं द्वयं द्विरदगामिना ।
 तेन सिंहासनं पित्र्यमखिलं चारिमण्डलम् ॥ ४ ॥

(२.) दिलीपानन्तरं राज्ये प्रतिष्ठितमवस्थितं (कृतास्पदं) तं रघुं निशम्याकर्ण्य पूर्वं दिलीपकाले राज्ञां हृदये प्रकर्षेण धूमोऽस्य संजातः प्रधूमितोऽग्निः संतापाग्निरुत्थित इव प्रज्वलित इव । पूर्वभ्योऽधिकसंतापोऽभूदित्यर्थः । राजकर्तृकस्यापि निशमनस्याप्रावुपचारात् समानकर्तृकत्वविरोधः ।

(३.) पुरुहूतध्वज इन्द्रध्वजः । स किल राजभिर्दृष्ट्यर्थं पूज्यते इत्युक्तं भविष्योत्तरे—“एवं यः कुरुते यात्रामिन्द्रकेतोर्धुधिष्ठिर । पर्जन्यः कामवर्षी स्यात्तस्य राज्ये न संशयः ” इति । “चतुरस्रं ध्वजाकारं राजद्वारे प्रतिष्ठितम् । आहुः शक्रध्वजं नाम पौरलोके सुखावहम् ” । पुरुहूतध्वजस्येव [इन्द्रमहोत्सवस्येव । तथाहि । गजाकारं चतुःस्तम्भं पुरद्वारे प्रतिष्ठितं पौराः कुर्वन्ति शरादि पुरुहूतमहोत्सवं—व०] तस्य रघोर्नवमभ्युत्थानं [गजारोहणादिकं । अभिषिक्तो हि राजा गजेन्द्रमारुह्य पुरं प्रदक्षिणीकुर्यादित्याचारः—चा०] अभ्युन्नतिमभ्युदयं च पश्यन्तीति नवाभ्युत्थानदर्शिन्यः (नूतनाभ्युदयदर्शिन्यः) । उदूध्वं प्रस्थिता उल्लसिताश्च नयनपङ्क्तयो (नेत्रमालाः) यासां ताः सप्रजाः ससंतानाः प्रजा जनाः । “प्रजा स्यात्संततौ जने” इत्युभयत्राप्यमरः । ननन्दुः ।

(४.) द्विरद इव द्विरदैश्च गच्छतीति द्विरदगामिना [हस्तिनमारुह्य पुरं प्रदक्षिणीकृतवता—व०] “कर्तृयुगमाने” इति “सुप्यजातौ—” इति च गिनिः । तेन रघुणा समं युगपदेव द्वयं समाक्रान्तमधिष्ठितम् । किं तद्वयम् । पितुरागतं पित्र्यम् (जनकसंबन्धि) । “पितुर्यत्” इति यत्प्रत्ययः । सिंहासनम् । अखिलम् (समस्तं) अरीणां (वैरिणां) मण्डलं राष्ट्रं (वृन्दं) च । अथ सिंहासनारोहणानन्तरं तस्य लक्ष्मीसंनिधानमाह—

(2.) Having heard him established on the throne after Dilipa, the fire (of anger) already smoking in the hearts of inimical princes rose, as it were, into a blaze.

(3.) The subjects together with their children, whose rows of eyes glowed as they saw the new elevation (prosperity) of the king, were rejoiced as when seeing the new manifestation of the rain-bow (lit. of the standard of Indra) with the range of their eyes cast upwards.

(4.) By him riding on an elephant (lit. the two-tusked animal) two things were taken possession of simultaneously, viz. the throne inherited from his father and the whole territory of his enemies.

छायामण्डललक्ष्येण तमदृश्या किल स्वयम् ।
 पद्मा पद्मातपत्रेण भेजे साम्राज्यदीक्षितम् ॥ ५ ॥
 परिकल्पितसांनिध्या काले काले च बन्दिषु ।
 स्तुत्यं स्तुतिभिरर्ध्याभिरुपतस्थे सरस्वती ॥ ६ ॥
 मनुप्रभृतिभिर्मान्यैर्भुक्ता यद्यपि राजभिः ।
 तथाप्यनन्यपूर्वेव तस्मिन्नासीद्वसुधरा ॥ ७ ॥

(५.) अत्र रघोस्तेजोविशेषेण स्वयं संनिहितया लक्ष्म्या छत्रधारणं कृतमित्युत्प्रेक्षते । पद्मा लक्ष्मीः । “लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कमला श्रीहरिप्रिया ” इत्यमरः । सा स्वयमदृश्या (द्रष्टुमशक्या) किल । किलेति संभावनायाम् । सती छायामण्डललक्ष्येण कान्तिपुञ्जानुमेयेन । न तु स्वरूपतो दृश्येन । छायामण्डलमित्येनानानातपज्ञानं लक्ष्यते । “छाया सूर्य-प्रिया कान्तिः प्रतिबिम्बमनातपः” इत्युभयत्राप्यमरः । पद्मातपत्रेण पद्ममेवातपत्रं (छत्रं) तेन कारणभूतेन साम्राज्यदीक्षितं साम्राज्ये साम्राज्यकर्मणि मण्डलाधिपत्ये दीक्षितमभिषिक्तं तं भेजे [सिषेवे] लक्ष्मीर्हिपद्मातपत्रेण सम्राजं सेवेत इत्यागमः—चा०] अन्यथा कथमेतादृशी कान्तिसंपत्तिरिति भावः । संप्रति सरस्वतीसांनिध्यमाह—

(६.) सरस्वती च काले काले सर्वेष्वपि योग्यकालेषु । “नित्यवीप्सयाः” इति वीप्सायां द्विवचनम् । बन्दिषु (भट्टेषु वैतालिकेषु) परिकल्पितसांनिध्या कृतसंनिधाना सती स्तुत्यं स्तोत्रार्हं तं रघुम् । अर्ध्याभिरर्थादनपेताभिः (सत्याभिः) । “धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते” इति यत्प्रत्ययः । स्तुतिभिः स्तोत्रैरुपतस्थे (भेजे) देवतानुद्धया पूजितवतीत्यर्थः । देवतात्वं च “ना विष्णुः पृथिवीपतिः” इति वा लंकपालात्मकत्वाद्वैत्यनुसंधेयम् । एवं च सति “उपादेवपूजासंगतिकरणमित्रकरणपथिषु” इति वक्तव्यादात्मनेपदं सिद्धयति ।

(७.) वसुधरा (मेदिनी) मनुप्रभृतिभिर्मन्वादिभिर्मान्यैः पूज्यै राजभिर्भुक्ता यद्यपि । भुक्तैवेत्यर्थः । यद्यपीत्यवधारणे । “अप्यर्थे यदिवार्थे स्यात्” इति केशवः । तथापि तस्मिन्नाज्ञि । अन्यः पूर्वो यस्याः सान्यपूर्वा । अन्यपूर्वा न भवतीत्यनन्यपूर्वा । अनन्योपभुक्तैवासीत् । तत्प्रथमपतिकेवानुरक्तवतीत्यर्थः । अत्र कारणमाह—

(5.) Him, who was coronated universal sovereign, served Lakshmi, as it seemed, herself invisible, by a Lotus-umbrella indicated by the halo of brightness (that surrounded him).

(6.) Sarasvati (the Goddess of learning), who was present in the vicinity of the panegyrist on proper occasions, attended on him, who deserved to be praised, with significant praises.

(7.) With him the earth, though enjoyed by respectable kings beginning with Manu, was, as if, unenjoyed before by any body else.

स हि सर्वस्य लोकस्य युक्तदण्डतया मनः ।
 आददे नातिशीतोष्णो नभस्वानिव दक्षिणः ॥ ८ ॥
 मन्दोत्कण्ठाः कृतास्तेन गुणाधिकतया गुरो ।
 फलेन सहकारस्य पुष्पोद्गम इव प्रजाः ॥ ९ ॥
 नयविद्भिर्नवेराज्ञि सदसच्चोपदर्शितम् ।
 पूर्वं एवाभवत्पक्षस्तस्मिन्नाभवदुत्तरः ॥ १० ॥
 पञ्चानामपि भूतानामुत्कर्षं पुष्पगुणाः ।
 नवे तस्मिन्महीपाले सर्वं नवमिवाभवत् ॥ ११ ॥

(८.) हि यस्मात्कारणात्स रघुर्युक्तदण्डतया यथापराधदण्डतया सर्वस्य लोकस्य मनः आददे जहार । क इव । अतिशीतोऽत्युष्णो वा न भवतीति नानिशीतोष्णः । नवर्थस्य न-शब्दस्य सुप्सुपेति समासः । दक्षिणो दक्षिणदिग्भवो नभस्वान्वायुरिव । मलयानिल इवेत्यर्थः । युक्तदण्डतयेत्यत्र कामन्दकः—“ उद्वेजयति तीक्ष्णेन मृदुना परिभूर्यते । दण्डेन नृपतिस्तस्माद् युक्तदण्डः प्रशस्यते ” इति ।

(९.) तेन रघुणा प्रजाः (लोकाः) गुरौ दिलीपविषये । सहकारोऽतिसौरभश्च । “आ-प्रश्नूतो रसालोऽसौ सहकारोऽतिसौरभः” इत्यमरः । तस्य फलेन पुष्पोद्गमे पुष्पोदये इव ततोऽपि गुणाधिकतया (औदार्यस्यैर्यप्रभावादयोगुणास्तेषामाधिक्येन) हेतुना मन्दोत्कण्ठा अल्पौत्सुक्याः कृताः । गुणोत्तरश्चोत्तरो विषयः पूर्वं विस्मारयतीति भावः (यथा लोका नवीन-चूतफलं प्राप्य प्रसूतपुष्पोद्गमं न स्मरन्ति तथा तं लब्ध्वा दिलीपो न स्मृतः) ।

(१०.) नयविद्भिर्नातिशास्त्रज्ञैर्नवे (नूतने) तस्मिन्राज्ञि विषये । तमधिकृत्येत्यर्थः । सद-र्मयुद्धादिकमसत्कूटयुद्धादिकं चोपदर्शितम् । तस्मिन्राज्ञि पूर्वं पक्षः (पुण्यपक्षः) एवाभवत् । संक्रान्त इत्यर्थः । उत्तरः पक्षः (पापपक्षः) नाभवत् । न संक्रान्त इत्यर्थः । तत्र सदसतोः (न्यायान्याययोः) मध्ये सदेवाभिमतं नासत् । तदुद्भावनं तु ज्ञानार्थमेवेत्यर्थः । पक्षः साधन-योग्यार्थः । “ पक्षः पार्श्वगुरुत्साध्यसहायबलभित्तिषु ” इतिकेशवः ।

(११.) पृथिव्यादीनां पञ्चानां भूतानामपि गुणाः [पृथ्वी पञ्चगुणा तोयं चतुर्गुणमथानलः । त्रिगुणोद्भिगुणोवायुर्वियदेकगुणं भवेत्-व०] । गन्धादय उत्कर्षमतिशयं पुष्पः (पुष्टिं प्राप्नुः) ।

(8.) By inflicting proper punishment on the delinquents he won the minds of all people, like the southern breeze, neither too hot nor too chill.

(9.) By him, with his transcending virtues, the fondness for his father felt by the subjects was lessened, as that at the bursting forth of the blossoms of the mango-tree is lessened by its fruit.

(10.) The adepts in politics pointed out to the new king both the fair and the foul ways, but he accepted the former alone as his choice and not the latter one.

(11.) The qualities of the five primary elements attained excellence ; on that new king becoming ruler (of the earth) every thing became, as it were, new.

यथा प्रह्लादनाच्चन्द्रः प्रतापात्तपनो यथा ।

तथैव सोऽभूदन्वर्थो राजा प्रकृतिरञ्जनात् ॥ १२ ॥ ५

कामं कर्णान्तविश्रान्ते विशाले तस्य लोचने ।

चक्षुष्मत्ता तु शास्त्रेण सूक्ष्मकार्यार्थदर्शिना ॥ १३ ॥

लब्धप्रशमनस्वस्थमर्थेन समुपस्थिता ।

पार्थिवश्रीर्द्वितीयेव शरत्पङ्कजलक्षणा ॥ १४ ॥

अत्रोत्प्रेक्षते—तस्मिन् रघौ नाम नवे महीपाले (जाते) सति सर्वं वस्तुजातं नवमिवाभवत् । तदेव भूतजातमिदानीमपूर्वगुणयोगादपूर्वमिवाभवदिति भावः ।

(१२.) यथा चन्दयतीत्याह्लादयतीति चन्द्र इन्दुः । चदिधातोरौणादिको रप्रत्ययः । प्रह्लादनादाह्लादकरणादन्वर्थोऽनुगतार्थनामकः अभूत् [अर्थमनुगतोन्वर्थ इति कैयटाः—चा०] । यथा च तपतीति तपनः सूर्यः । नन्द्यादित्वाल्लघुप्रत्ययः । प्रतापात्संतापजननादन्वर्थः । तथैव स राजा प्रकृतिरञ्जनात् (प्रजानुरागकरणात्) अन्वर्थः सार्थकराजशब्दोऽभूत् । यद्यपि राजशब्दो राजतेर्दीप्त्यर्थत्कानिन्प्रत्ययान्तो न तु रञ्जेस्तथापि धातूनामनेकार्थत्वाद्भ्रजनाद्भाजे त्युक्तं कविना ।

(१३.) विशाले तस्य रघोलोचने कामं [अकामानुमतौकामं—चा०] कर्णान्तयोर्विश्रान्ते कर्णप्रान्तगते । (चक्षुर्विद्यते यस्यासौ चक्षुष्मान् तस्य भावः) चक्षुष्मत्ता तु (नेत्रत्वं तु) चक्षुःफलं त्वित्यर्थः । सूक्ष्मान् (दुर्विज्ञेयान्) कार्यार्थान्कर्तव्यार्थान् (निर्णयान्) दर्शयति प्रकाशयतीति सूक्ष्मकार्यार्थदर्शिना शास्त्रेणैव । शास्त्रं दृष्टिर्विवेकिनामिति भावः ।

(१४.) अथ (अनंतरं) लब्धस्य राज्यस्य प्रशमनेन परिपन्थिनामनुरञ्जनप्रतीकाराभ्यां स्थिरीकरणेन स्वस्थं समाहितचित्तमेनं रघुं पङ्कजलक्षणा पद्मचिह्ना । श्रियोऽपि विशेषणमेतत् । शरत् । द्वितीया पार्थिवश्री राजलक्ष्मीरिव । समुपस्थिता प्राप्ता । “ रक्षा पौरजनस्य देशनगरग्रामेषु गुप्तिस्तथा योधानामपि संग्रहोऽपि तुलया मानव्यवस्थापनम् । साम्भ्यं लिङ्गिषु दानवृत्तिकरणं त्यागः समानोर्चनं कार्याण्येव महीभुजां प्रशमनान्येतानि राज्ये नवे ” ।

(12.) He became king in the real sense of the word on account of his pleasing the subjects as the moon (verifies the signification of her name) by infusing delight and the sun by his blazing brightness.

(13.) Granted that his large eyes extended up to the extremities of his ears (lit. rested at the borders of his ears); nevertheless the function of his eyes was performed by the S'āstra which penetrated into the minute objects of duty.

(14.) The Autumn whose token is a lotus then waited on him, whose heart had become tranquil by firmly establishing his rule over the kingdom, as if it was a second Goddess of Royal Fortune.

निर्वृष्टलघुभिर्मैधैर्मुक्तवर्त्मा सुदुःसहः ।

प्रतापस्तस्य भानोश्च युगपद्व्यानशे दिशः ॥ १५ ॥

वार्षिकं संजहारेन्द्रो धनुर्जैत्रं रघुर्दधौ ।

प्रजार्थसाधने तौ हि पर्यायोद्यतकार्मुकौ ॥ १६ ॥

पुण्डरीकातपवस्तं विकसत्काशचामरः ।

ऋतुर्विडम्बयामास न पुनः प्राप तच्छिष्यम् ॥ १७ ॥

प्रसादसुमुखे तस्मिंश्चन्द्रे च विशदप्रभे ।

तदा चक्षुष्मतां प्रीतिरासीत्समरसा द्वयोः ॥ १८ ॥

(१५.) निःशेषं वृष्टा निर्वृष्टाः । कर्तरि क्तः । अत एव लघवः । तैर्मैधैर्मुक्तवर्त्मा त्यक्त-
मार्गः । अत एव सुदुःसहः । तस्य रघोर्भानोश्च प्रतापः पौरुषमातपश्च । “ प्रतापी पौरुषा-
तपी ” इति यादवः । युगपत् (समकालं) दिशः (आशाः) व्यानशे व्याप ।

(१६.) इन्द्रः । वर्षासु भवं वार्षिकम् । वर्षानिमित्तमित्यर्थः । “ वर्षाभ्यष्टक् ” इति
ठक्प्रत्ययः । धनुः संजहार । रघुर्जैत्रं जयशीलम् । जेतृशब्दाच्चृन्नन्तात् “ प्रज्ञादिभ्यश्च ”
इति स्वार्थेऽणप्रत्ययः । धनुर्दधौ । हि यस्मात्ताविन्द्रघू प्रजानामर्थस्य प्रयोजनस्य वृष्टि-
विजयलक्षणस्य साधनाविषये पर्यायेण (क्रमेण) उद्यते कार्मुके याभ्यां तौ पर्यायोद्यत-

(१७.) पुण्डरीकं [“ पुण्डरीकं सितांभोजमिति ” हैमःकोषः—चा०] सिताम्भोज-
मेवातपत्रं (छत्रं) यस्य स तथोक्तः । विकसन्ति काशानि काशाख्यतृणकुसुमान्येव चाम-
राणि यस्य स तथोक्तः । ऋतुः शरदृतुः पुण्डरीकनिभातपत्रं काशानिभचामरं तं रघुं वि-
डम्बयामासानुचकार । तस्य रघोः श्रियं पुनः शोभां तु न प्राप (रघोरतिरमणीयत्वात्) ।
“ शोभासंपत्तिपद्मासु लक्ष्मीः श्रीरिव दृश्यते ” इति शाश्वतः ।

(१८.) प्रसादेन सुमुखे (मनोहरमुखे) तस्मिन् रघौ विशदप्रभे निर्मलकान्तौ चन्द्रे च

(15.) The valour of the king and the scorching heat of the sun, intolerable
on account of his way having been cleared by the clouds, light by reason of empty-
ing themselves, pervaded all the quarters at one and the same time.

(16.) Indra withdrew the rain-bow and Raghu took up the victorious bow ;
for both had their bows ready alternately for the accomplishment of the welfare of
their subjects.

(17.) The Season with its umbrella of the white lotuses, and with its Chā-
maras (chowries) of the Kās'a-grass flowing, imitated Raghu, but did not obtain
his splendour.

(18.) In him who had a gracious good face, and in the moon whose light
was clear, the love of those who had eyes was of equal flavour (i. e. all beholders

हंसश्रेणीषु तारासु कुमुद्वत्सु च वारिषु ।
 विभूतयस्तदीयानां पर्यस्ता यशसामिव ॥ १९ ॥
 इक्षुच्छायानिषादिन्यस्तस्य गोमृगुणोदयम् ।
 आकुमारकथोद्भातं शालिगोप्यो जगुर्यशः ॥ २० ॥
 प्रससादोदयादम्भः कुम्भयोनेर्महौजसः ।
 रघोरभिभवाशङ्किः चुम्बुभे द्विषतां मनः ॥ २१ ॥

द्वयोर्विषये तदा चक्षुष्मतां प्रीतिरनुरागः समरसा समस्वादा (समानप्रतिपत्तिर्जातेत्यर्थः) ।
 तुल्यभोगेति यावत् । “ रसो गन्धे रसः स्वादे ” इति विश्वः । आसीत् ।

(१९.) हंसानां (राजहंसानां) श्रेणीषु पङ्क्तिषु । तारासु नक्षत्रेषु । कुमुदानि येषु
 मन्तीति कुमुद्वन्ति । “ कुमुद्वान्कुमुदप्रायः ” इत्यमरः । “ कुमुदनड्वेतसेभ्यो झुप् ”
 तेषु । कुमुदप्रायेष्वित्यर्थः । वारिषु (पानीयेषु) च तदीयानां रघुसंबन्धिनां यशसां विभूतयः
 संपदः पर्यस्ता इव प्रसारिताः किम् । इत्युत्प्रेक्षा । अन्यथा कथमेषां धवलमेति भावः ।

(२०.) इक्षूणां छायेक्षुच्छायम् । “ छाया बाहुल्ये ” इति नपुंसकत्वम् । तत्र निष-
 ण्णा इक्षुच्छायानिषादिन्यः । शालीन्गोपायन्ति रक्षन्तीति शालिगोप्यः शस्यपालिकाः स्त्रि-
 यः । “ कर्मण्यण् ” “ टिङ्गणञ्- ” इत्यादिना ङीप् । गोप्त् रक्षकस्य तस्य रघोः । गुणे-
 भ्यः [सौन्दर्यादिभ्यः-चा०] उदयः (प्रकाशः) यस्य तद्गुणोदयं गुणोत्पन्नमाकुमारं कु-
 मारादारभ्य कथोद्भातः कथारम्भो यस्य तत् । कुमारैरपि स्तूयमानमित्यर्थः । यशो जगुर्गा-
 यन्ति स्म । अथवा कुमारस्य सतो रघोर्याः कथा इन्द्रविजयादयस्तत आरभ्याकुमारकथम् ।
 तत्राप्यभिधावव्ययीभावः । आकुमारकथमुद्भातो यस्मिन्कर्मणि । गानक्रियाविशेषणमेतत् ।
 “ स्यादभ्यादानमुद्भात आरम्भः ” इत्यमरः ।

(२१.) महौजसः कुम्भयोनेरगस्त्यस्य । “ अगस्त्यः कुम्भसंभवः ” इत्यमरः । उद-
 यादम्भः प्रससाद प्रसन्नं बभूव । महौजसो रघोरुदयादभिभवाशङ्किः द्विषतां (शत्रूणां) म-
 नश्चुम्बुभे कालुष्यं प्राप (कश्मलीजातं) । “ अगस्त्योदये जलानि प्रसीदन्ति ” इत्यागमः ।

entertained equal feelings of love toward them both, to the king for his sweet smiling face and to the moon for her bright lustre).

(19.) Might it be that the excellences of his glory were scattered in the rows of flamingoes, in stars, and in waters abounding in white lotuses ?

(20.) Of him, the protector of the world, the women who sat in the deep shade of sugar-cane plants and protected the crops of the S'ali-rice sang the glory, arising from his virtues, the description of which commenced from the heroic deeds of his boyhood.

(21.) At the rise of the Pitcher-born sage (a star known by the name Agastya) of great might, the water became serene, while at the rise of Raghu the enemies' mind apprehending defeat became agitated.

मदोदग्राः कंकुन्नन्तः सरितां कूलमुदुजाः ।
लीलाखेलमनुप्रापुर्महोक्षास्तस्य विक्रमम् ॥ २२ ॥
प्रसवैः सप्तपर्णानां मदगन्धिभिराहताः ।
असूययेव तन्नागाः सप्तधैव प्रसुप्तवः ॥ २३ ॥
सरितः कुर्वती गाधाः पथश्चाश्यानकर्दमान् ।
यात्रायै चोदयामास तं शक्तेः प्रथमं शरत् ॥ २४ ॥

(२२.) मदोदग्रा मदोद्धताः । ककुदेषामस्तीति ककुन्नन्तः । महाककुद इत्यर्थः । य-
वादित्वान्मकारस्य वत्वाभावः । सरितां कूलान्युदुजन्तीति कूलमुदुजाः । “ उदि कूले रुजि-
वहोः ” इति खश्रप्रत्ययः । “ अरुद्विष— ” इत्यादिना मुमागमः । महान्त उक्षाणो महोक्षाः
(दर्पिष्ठा बलीवर्दाः) । “ अचतुर— ” इत्यादिना निपातनादकारान्तः । लीलाखेलं (ली-
लया निरायासेन खेलं विसृत्वरं—चा०] विलाससुभगं तस्य रघोरुत्साहवतो वपुष्मतः पर-
भञ्जकस्य विक्रमं शौर्यमनुप्रापुरनुचक्रुः [रघोर्विक्रममनुगताः । वृषपक्षे तु विक्रमं गतिवि-
शेषः । रघुविक्रमोऽपि महोदयः ककुद्राजचिह्नं तद्युक्तो यात्रायां करितुरगादि खुराद्यविषा-
तेन सरितां कूलभेदको भवति—चा०] ।

(२३.) मदस्यैव गन्धो येषां तैर्मदगन्धिभिः । “ उपमानाच्च ” इतीकारः समासान्तः ।
सप्तपर्णानां वृक्षविशेषाणाम् । “ सप्तपर्णी विशालत्वक्शारदो विषमच्छदः ” इत्यमरः । प्रसवैः
पुष्पैराहताः (ताडिताः) तस्य रघोर्नागा गजाः । “ गजेऽपि नागमातङ्गौ ” इत्यमरः । अ-
सूययेवाहतिनिमित्तया स्पर्धयेव सप्तधैव प्रसुप्तुर्मदं वदुषुः [शरदि मदकालः—व०] प्रति-
गजगन्धाभिमानादिति भावः । “ करात्कटाभ्यां मेढ्राच्च नेत्राभ्यां च मदस्तुतिः ” इति पाल-
काव्ये [तालुवक्षःकपोलेभ्यः शंखकुम्भकरे तथा । रोमकुम्भकटिभ्यश्च दानं प्रक्षरति द्विषः—
सु०] करान्नासारन्ध्राभ्यामित्यर्थः ।

(२४.) सरितः (नदीः) गाधाः (स्वल्पजलाः अतएव) सुप्रतराः कुर्वती । पथो मा-
गोश्चाश्यानकर्दमान्शुष्कपङ्क्तान्कुर्वती । “ संयोगादेरातो धातोर्येष्वतः ” इति श्यतोर्निष्ठातस्य
सत्वम् । शरच्छरद्वृत्तं रघुं शक्तेरुत्साहशक्तेः प्रथमं प्राग्यात्रायै दण्डयात्रायै चोदयामास
निरयामास । प्रभावमन्त्रशक्तिसंपन्नस्य शरत्स्वयमुत्साहमुत्पादयामासेत्यर्थः ।

(22.) Great bulls, with (large) humps, raging with fury and undermining
the banks of rivers, imitated his playfully sportive valour.

(23) The elephants of Raghu, being struck by the rut-smelling flowers of
Sapta-parva trees, rained their rut even in seven ways as if through jealousy.

(24.) The S'arad-season which made the rivers fordable (shallow) and
the roads mud-dried urged him on to an expedition of conquest, prior to his own en-
terprising energy (before his energy inspired him to do so.)

तस्मै सम्यग्घृतो वङ्गिर्वाजिनीराजनाविधौ ।
 प्रदक्षिणार्चिर्व्याजेन हस्तेनेव जयं ददौ ॥ २५ ॥
 स गुप्तमूलप्रत्यन्तः शुद्धपार्ष्णिण्यान्वितः ।
 षड्विधं बलमादाय प्रतस्थे दिग्जिगीषया ॥ २६ ॥
 अवाकिरन्वयोवृद्धास्तं लाजैः पौरयोषितः ।
 पृषतैर्मन्दरोद्धूतैः क्षीरोर्मय इवाच्युतम् ॥ २७ ॥

(२५.) वाजिनामश्वानां नीराजनाविधौ [उक्तं च । द्वादश्यामष्टम्यां कार्तिकशुक्लस्य पंचदश्यां वा अश्वगजस्य हि कुर्यान्नीराजमसंज्ञितां शान्ति—चा०] नीराजनाख्ये शान्तिकर्मणि सम्यग्विविधवद्गतो होमसमिद्धो वङ्गिः (अग्निः) प्रगता दक्षिणं प्रदक्षिणम् । तिष्ठद्गुप्तमृतित्वादव्ययीभावः । प्रदक्षिणं याचिज्वाला तस्या व्याजेन (प्रदक्षिणार्चिर्ज्वालाभ्युत्थेन अतएव) हस्तेनेव तस्मै जयं ददौ । उक्तमाहवयात्रायाम्—“ इहः प्रदक्षिणगतो हुतभुङ्गपस्य धार्त्रिं समुद्भरशानां वशगां करोति ” इति । वाजिग्रहणं गजादीनामप्युपलक्षणं तेषामपि नीराजनाविधानात् [नारस्य शांत्युदकस्य अंजनं क्षेपः अत्र नीराजं आरात्रिकमित्यर्थः । गजाश्वमंगलाय राजानः प्रयाणसमये नीराजनां विधिं कुर्वन्तीत्यागमः—सु०] ।

(२६.) गुप्तौ मूलं स्वनिवासस्थानं प्रत्यन्तः प्राप्तदुर्गं च येन स गुप्तमूलप्रत्यन्तः । शुद्धपार्ष्णिणिरुद्धतपृष्ठशत्रुः सेनया रक्षितपृष्ठदेशो वा । अयान्वितः (अयेन शुभावहविधिना अन्वितो युक्तः) शुभदैवान्वितः । “ अयः शुभावहो विधिः ” इत्यमरः । स रघुः षड्विधं मौलभृत्यादिरूपं बलं सैन्यम् । “ मौलं भृत्यः सुहृच्छ्रेणी द्विषदादविकं बलम् ” इति कोशः । [हस्त्यश्वरथपादातिना विकाटविकाश्रये इति कश्चित्(?)] तथाचोक्तं । देवानभ्यर्च्य विप्रांश्च गुरुंश्च शुभभासरे षड्विधं तु बलं व्यूहद्विषतोभिमुखं व्रजेत्—चा०] आदाय (गृहीत्वा) दिशां जिगीषया जेतुमिच्छया प्रतस्थे (चंचाल) ।

(२७.) वयोवृद्धाः (जरटाः) पौरयोषितस्तं रघुं प्रयास्तं लाजैराचारलाजैः । मन्दरोद्धूतैः (मन्दराचलभ्रमणोत्थितैः) पृषतैर्बिन्दुभिः क्षीरोर्मयः क्षीरसमुद्रोर्मयः (तरंगाः) अच्युतं विष्णुमिव । अवाकिरन्पर्यक्षिपन् [इति यात्राकालस्याचारः—चा०] ।

(25.) The sacrificial fire, in which oblations were offered according to the rite, in the military ceremony of horses named Nirājanā, granted him triumph as if by its own hand under the pretext of its flame being to the right side.

(26.) Thus followed by good fortune he, having his metropolis and the frontier fortresses guarded (by garrisons) and having taken (with him) an army consisting of six kinds, with the rear cleared of his foes, set out with the ambition of conquering the quarters.

(27.) The women of the city, advanced in years, showered on him the Lājās (fried grains), as the waves of the milk-ocean sprinkle Vishnu with drops of milk tossed up by the Mandāra mountain.

स ययौ प्रथमं प्राचीं तुल्यः प्राचीनबर्हिषा ।
 अहिताग्निलोद्भूतैस्तर्जयन्निव केतुभिः ॥ २८ ॥
 रजोभिः स्थन्दनोद्भूतैर्गजैश्च घनसन्निभैः ।
 भुवस्तलमिव व्योम कुर्वन्व्योमेव भूतलम् ॥ २९ ॥
 प्रतापोऽग्रे ततः शब्दः परागस्तदनन्तरम् ।
 ययौ पश्चाद्रथादीति चतुःस्कन्धेव सा चमूः ॥ ३० ॥

(२८.) प्राचीनबर्हिर्नाम कश्चिन्महाराज इति केचित् । प्राचीनबर्हिरिन्द्रः । “ पर्जन्यो मघवा वृषा हरिहयः प्राचीनबर्हिस्तथा ” इतीन्द्रपर्यायेषु हलायुधाभिधानात् । तेन तुल्यः (समानः) स रघुः । अनिलेनानुकूलवातेनोद्भूतैः (कंपितैः) केतुभिर्ध्वजैरहिता-
 निरपूस्तर्जयान्निव भर्त्सयान्निव [अन्योऽपिअङ्गुल्यादिनातर्जयति—चा०] तर्जिभत्स्योरनुदात्ते-
 च्चऽपि चक्षिडो डित्करणेनानुदात्तेच्चानिमित्तस्यात्मनेपदस्यानित्यत्वज्ञापनात्परस्मैपदमिति वा-
 मनः । प्रथमं प्राचीं दिशं (पूर्वदिशं) ययौ [इति युगम् । द्वाभ्यां युगमिति प्रोक्तं त्रिभिः
 श्लोकैर्विशेषकं । कलापकं चतुर्भिः स्यात् तदूर्ध्वं कुलकं स्मृतं—चा०] ।

(२९.) किं कुर्वन् । स्थन्दनोद्भूतैः, (रथोत्थापितैः) रजोभिः (धूलिभिः) घनमन्निभैर्व-
 र्णतः क्रियातः परिमाणतश्च मेघतुल्यैर्गजै (हस्तिभिः) च यथाक्रमं व्योमाकाशं भुवस्तलमिव
 भूतलं च व्योमेव कुर्वन् । ययाविति पूर्वेण संबन्धः ।

(३०.) अग्रे प्रतापस्तेजोविशेषः [शत्रूणां भयजननवार्ताप्रतापः—ब०] । “ स
 प्रभावः प्रतापश्च यस्तेजः कोशदण्डजम् ” इत्यमरः । ततः शब्दः सेनाकलकलः । तदनन्तरं
 परागो धूलिः । “ परागः पुष्परजसि धूलिस्तानीययोरपि ” इति विश्वः । पश्चाद्रथादि
 रथाश्वादिकं चतुरङ्गबलम् । इतीत्यं चतुःस्कन्धेव चतुर्व्यूहेव । “ स्कन्धः प्रकाण्डे कायांशे
 विज्ञानादिषु पञ्चसु । नृपे समूहे व्यूहे च ” इति हैमः । सा चमूः (सैन्यं) ययौ (जगाम) ।

(३१.) स रघुः शक्तिमत्त्वात्समर्थत्वात् [अतिखननव्यापारेण—चा० प्रभूतकटकसैन्यसा-
 मग्रीतः—सु०] मरुपृष्ठानि निर्जलस्थानानि । “ समानी मरुधनवानौ ” इत्यमरः । उदम्भांस्युद्-
 तजलानि चकार । नाव्या नौभिस्तार्या नदीः । “ नाव्यं त्रिलिङ्गं नौतार्ये ” इत्यमरः ।

(28-29.) He who was equal to Prāchinabarhi (Indra) first went to the east, as if terrifying his enemies by means of his banners shaken by the wind ; making the surface of the earth like sky and the sky like the earth's surface, by the dust raised by his chariots and by the elephants resembling clouds.

(30.) First went his glory, then the noise (of the army), then the dust and lastly the chariots and others. Thus the army had, as it were, four divisions (or thus the army proceeded in the Chatuṣ-skandha form of resembling array).

मरुपृष्ठान्युदग्भांस्ति नाद्याः सुप्रतरा बभूवुः ।
 विपिनानि प्रकाशानि शक्तिमन्महाकारतः ॥ ३१ ॥
 स सेनां महतीं कर्षन्पूर्वसामस्यामिनीम् ।
 बभौ हरजटाभ्रष्टां गङ्गांमिव भगीरथः ॥ ३२ ॥
 त्याजितैः फलमुत्खातैर्भग्नैश्च बहुधा नृपैः ।
 तस्यासीदुल्वणो मार्गः पादपैरिव दन्तिनः ॥ ३३ ॥
 पौरस्यानेवमाक्रामस्तांस्ताञ्जनपदाञ्जयी ।
 प्राप तालीवनश्याममुपकण्ठं महोदधेः ॥ ३४ ॥

“ नैवयोधर्मविषमूल-” इत्यादिना यत्प्रत्ययः । (सेतुबन्धादिना) सुप्रतराः सुखेन तार्याश्च-
 कार (चरणतार्याः कृताः इत्यर्थः) । विपिनान्यरण्यानि । “अटव्यरण्यं विपिनम्” इत्यमरः ।
 (छेदादिना) प्रकाशानि निर्वृक्षाणि चकार । शक्त्युत्कर्षात्तस्यागम्यं किमपि नासीदिति भावः ।
 * (३२.) महती (संख्यातीतामर्थाद्विशालां बृहतीं वा) सेनां (चमूं) पूर्वसागरगामिनीं
 (पूर्वसमुद्रगमनशीलां) कर्षन् (धारयन्) स रघुः । हरस्य (रुद्रस्य) जटाभ्यो भ्रष्टां
 (अधःपतितां) गङ्गां कर्षन् । सापि पूर्वसागरगामिनी । भगीरथ इव । बभौ । भगीरथो
 नाम कश्चित्कपिलदग्धानां सागराणां नत्ता तत्पावनाय ‘हरकिरीटाद्गङ्गां प्रवर्तयिता राजा ।
 यत्संबन्धाद्गङ्गा च भागीरथीति गीयते ।

(३३.) “ फलं फले धने बीजे निष्पत्तौ भोगलाभयोः ” इति कैशवः । फलं लाभम् ।
 वृक्षपक्षे प्रसवं च । त्याजितैः । त्यजेर्ण्यन्ताद्विकर्मकादप्रधाने कर्मणिक्तः । उत्खातैः स्वप-
 दाख्याजितैः । अन्यत्रोत्पाटितैः । बहुधा भग्नै रणे जितैः । अन्यत्र छिन्नैः । नृपैः पादपैर्दन्ति-
 नो गजस्येव । तस्य रघोर्मार्गे उल्वणः प्रकाश आसीत् । “ प्रकाशं प्रकटं स्पष्टमुल्वणं वि-
 शदं स्फुटम् ” इति यादवः ।

(३४.) जयी जयनशीलः । “ जिह्वाक्षिविश्री-” इत्यादिनेनिप्रत्ययः । स

(३१.) By means of his supernatural power he made the surfaces of sandy deserts abound with water, the navigable river easily fordable and the deep woods clear (bereft of their trees).

(३२.) He (Raghu), drawing (taking with him) his great army going toward the eastern sea, shone (appeared) like Bhagiratha who led the Ganga fallen from the matted hair of Hara.

(३३.) His way was free from obstacles at the hands of kings who were compelled to surrender their wealth, extirpated and conquered in manifold ways, like that of an elephant cleared of trees which are bereft of their fruits, up-rooted and cut down in various ways

(३४.) Traversing all the eastern countries in this manner, the conqueror treached the coast of the great ocean verdant with the forests of Tāli-trees (palm-rees).

अनभाणां समुद्धर्तुस्तस्मात्सिन्धुरयादिव ।

आत्मा संरक्षितः सुहृद्वृत्तिमाश्रित्य वैतसीम् ॥ ३५ ॥

वङ्गानुस्वाय बरसा नेता नौसाधनोद्यतान् ।

निचखान जयस्तम्भान्गङ्गास्रोतोन्तरेषु सः ॥ ३६ ॥

आपादपद्मप्रणताः कलमा इव ते रघुम् ।

फलैः संवर्धयामासुरुत्वातप्रतिरोपिताः ॥ ३७ ॥

पुरो भवान्पौरस्थान्प्राच्यान् । “ दक्षिणापश्चात्पुरसस्त्यक् ” इति त्यक्प्रत्ययः । तांस्तान् । सर्वानित्यर्थः । वीप्सायां द्विरुक्तेः जनपदान्देशानाक्रामन् (आददानः) तालीवनः श्यामं (कृष्णं हरितं वा) महोदधेरुपकण्ठं (तटं) अन्तिकं प्राप ।

(३५.) अनभ्राणाम् । कर्मणि षष्ठी । समुद्धर्तुरुन्मूलयितुस्तस्माद्गोः सकाशात् । “ भी-
त्रार्थानां भयहेतुः ” इत्यपादानत्वात्पञ्चमी । सिन्धुरयान्नदीवेगादिव सुहृद्वृत्तिः । ब्रह्मदेशीयैराजभिः
—व०सु०] सुहृद्वृत्तिः । मुह्यदयः शब्दा जनपदवचनाः क्षत्रियमाचक्षते । वैतसीं वैतसः
संवन्धिनीं (नम्रतरूपां) वृत्तिम् । प्रणतिमित्यर्थः । आश्रित्य (अधिष्ठाय) । आत्मा संरक्षि-
तः । अत्र कौटिल्यः—“ बलीयसाभियुक्तो दुर्बलः सर्वत्रानुप्रणतो वैतसधर्ममातिष्ठेत् ” इति
[यथानदीवेगात् वैतसाः वृक्षाः नम्रवृत्तिं कृत्वात्मानं रक्षयन्ति तद्वन्तैः सुहृद्वृत्तिः रक्षितः—सु०]।

(३६.) नेता नायकः स रघुर्नौभिः (पौतैः) साधनैरुद्यतान्संनद्धान्वङ्गान् (वङ्गदेशीयान्)
राज्ञस्तरसा बलेन । “ तरसी बलरंहसी ” इति यादवः । उत्खायोन्मूल्य गङ्गायाः स्त्रोतसां
प्रवाहाणामन्तरेषु द्वीपेषु जयस्तम्भान् (जयसूचकान् स्तम्भान्) निचखान । स्थापितवानित्यर्थः
[नगराणि जित्वा तत्र स्तम्भाः क्रियन्ते इत्यागमः—सु०] ।

(३७.) आपादपद्ममङ्घ्रिपद्मपर्यन्तं प्रणताः । अत एवोत्खाताः पूर्वमुद्धृता अपि प्रतिरो-
पिताः पश्चात्स्थापितास्ते वङ्गाः । कलमा इव शालिविशेषा इव । “ शालयः कलमाद्याश्च
षष्टिकाद्याश्च पुंस्यमी ” इत्यमरः । तेऽप्यापादपद्मं पादपद्ममूलपर्यन्तं प्रणताः । अन्यत्र
मञ्जरीभारेण नम्राः कलमाः बहु फलन्ति—चा०] । “ पादो बुध्नुरीयांशैश्वर्यप्रत्यन्तपर्वताः ”
इति विश्वः । उत्खातप्रतिरोपिताश्च । रघुं फलैर्धनैः । अन्यत्र सस्यैः । संवर्धयामासुः । “ क-

(35.) From him, the extirpator of the proud, the Suhmas saved their lives by adopting the course of the Vetas (reed), as if from the torrent of a river.

(36) Having rooted out the Vangas with great force who were haughty on account of their fleet of ships, he—the leader—erected triumphal columns in the intervals between the streams of the Gangá.

(37.) They, who lowly bowed down to his lotus-like feet and who (there-
fore) were reinstated after having first been dethroned, honored Raghu by presenting him with their wealth like Kalama plants which are bent down to their roots and which present fruit (corn) when they are replanted after having been first uprooted.

स तीर्त्वा कपिशां सैन्यैर्बद्धद्विरदसेतुभिः ।
 उत्कलादर्शितपथः कलिङ्गाभिमुखो ययौ ॥ ३८ ॥
 स प्रतापं महेन्द्रस्य मूर्ध्नि तीक्ष्णं भ्यवेशयत् ।
 अङ्कुशं द्विरदस्येव यन्ता गम्भीरवेदिनः ॥ ३९ ॥
 प्रतिजग्राह कालिङ्गस्तमस्त्रैर्गजसाधनः ।
 पक्षच्छेदोद्यतं शक्रं शिलावर्षाव पर्वतः ॥ ४० ॥

लं फले घने बीजे निष्पत्तौ भोगलामयोः । सस्ये ” इति केशवः [तदुक्तं माराविणा । तुतो-
 षे पश्यन् कलमस्य सोधिकं सवारिजे वारिणि रामणीयकमिति -चा०] ।

(३८.) स रघुर्बद्धा द्विरदा एव सेतवो यैस्तैः (कारणभूतैः) सैन्यैः कपिशां नाम
 नदीं तीर्त्वा । उत्कलै राजभिरादर्शितपथः संदर्शितमार्गः सन् [उत्कलदेशीयास्तु संग्रामदि-
 ने एव रघुचरणयोन्यपतन्नित्यर्थः -चा०] कलिङ्गाभिमुखो ययौ (जगाम) ।

(३९.) स रघुर्महेन्द्रस्य कुलपर्वतविशेषस्य । “ महेन्द्रो मलयः सद्यः शक्तिमानृक्षप-
 र्वतः । विन्ध्यश्च परियात्रश्च मन्त्रैते कुलपर्वताः ” इति विष्णुपुराणात् । मूर्ध्नि तीक्ष्णं दुःसहं
 प्रतापम् । यन्ता सारथिः (आधोरणः) गम्भीरवेदिनः [शृणिमगणयतः । त्वग्भेदाद्गुधिरस्त्रा-
 वान्मांसस्यागलनादपि । संज्ञां न लभते यस्तु विद्याद्रम्भीरवेदिनमिति पालकाव्ये -चा०] द्विर-
 दस्य गजविशेषस्य मूर्ध्नि तीक्ष्णं निशितमङ्कुशमिव । न्यवेशयन्निक्षिप्तवान् । “ त्वग्भेदाच्छो-
 णितस्त्रावान्मांसस्य क्रथनादपि । आत्मानं यो न जानाति स स्याद्रम्भीरवेदिता ” इति राज-
 पुत्रीये । “ चिरकालेन यो वेत्ति शिक्षां परिचितामपि । गम्भीरवेदी विज्ञेयः स गजो
 गजवेदिभिः ” इति मृगचर्मीये ।

(४०.) गजसाधनः सन् (गजाः साधनं सेनाङ्गं यस्य सोऽसंख्यहस्तिश्रेणीयुक्तः) ।
 कालिङ्गः कलिङ्गानां राजा । “ द्व्यञ्मगधकलिङ्ग-” इत्यादिनाम्प्रत्ययः । अस्त्रैरायुधैस्तं
 रघुम् । पक्षाणां छेदे (खंडने) उद्यतमुद्युक्तं शक्रं (इन्द्रं) शिलावर्षी (पाषाणान्मुञ्चन्) पर्वत
 इव । प्रतिजग्राह प्रत्यभियुक्तवान् ।

(38.) Having got across the river Kapis'ā with his troops who had built bridges of their elephants, he to whom the way was pointed out by the Utkalas proceeded toward Kalinga.

(39.) He planted his unbearable valour on the summit of the Mahendra mountain, as the elephant-driver pierces his sharp goad on the temples of an unwieldy elephant, that does not mind the pricking of the goad.

(40.) The king of the Kalingas, who had great resources in his elephants, received him with missiles as a mountain received Indra, prepared to cut off its wings, with showers of stones.

द्विषां विषस्य काकुत्स्थस्तत्र नाराचदुर्दिनम् ।
 सन्मङ्गलस्नात इव प्रतिपेदे जयश्रियम् ॥ ४१ ॥
 ताम्बूलीनां दलैस्तत्र रचितापानभूमयः ।
 नारिकेलासवं योधाः शात्रवं च पपुर्यशः ॥ ४२ ॥
 गृहीतप्रतिमुक्तस्य स धर्मविजयी नृपः ।
 श्रियं महेन्द्रनाथस्य जहार न तु मेदिनीम् ॥ ४३ ॥

(४१.) काकुत्स्थो रघुस्तत्र (कलिगदेशे) महेन्द्राद्रौ द्विषां नाराचदुर्दिनं नाराचानां बाणविशेषाणां [लोहशराणां—चा०] दुर्दिनम् । लक्षणया वर्षमुच्यते । विषस्य सहित्वा स-
 द्यथाशास्त्रं मङ्गलस्नात इव विजयमङ्गलार्थमाभिषिक्त इव । जयश्रियं प्रतिपेदे प्राप [वैरिबा-
 णवारवर्षणसहनानन्तरं रघुररीन् व्यजष्टेत्यर्थः—चा०] । “ यत्तु सर्वोपधित्वा न तन्माङ्गल्यमरो-
 चकम् ” इति यादवः ।

(४२.) तत्र महेन्द्राद्रौ । युध्यन्त इति योधाः (सुमटाः) । पचाद्यच् । रचिताः क-
 ल्पिता आपानभूमयः पानयोग्यप्रदेशा यैस्ते तथोक्ताः सन्तो नारिकेलासवं नारिकेलमद्यं ताम्बू-
 लीनां नागवल्लीनां दलेः पपुः । तत्र विजहुरित्यर्थः । शात्रवं यशश्च पपुः । जहुरित्यर्थः ।

(४३.) धर्मविजयी धर्मार्थं विजयशीलः [धर्मविजयी लोभविजयी असुरविजयी चेति
 त्रिविधो राजा । यः शत्रुं निर्जित्य तदीयां नृपश्रियं नीत्वा शत्रुं तस्मिन्नेव स्थाने स्थापयति
 स धर्मविजयी । यः शत्रुं निर्जित्य तदीयां श्रियं मेदिनीं च गृहीत्वा प्राणैर्न विकुरुते स लोभ-
 विजयी । यः शत्रुं हत्वा तदीयां श्रियं मेदिनीं च गृह्णाति स असुरविजयीति — व०] स
 नृपो रघुः । गृहीतश्रासौ प्रतिमुक्तश्च गृहीतप्रतिमुक्तः । तस्य महेन्द्रनाथस्य कालिङ्गस्य श्रि-
 यं (लक्ष्मीं) जहार (हतवान्) । धर्मार्थमिति भावः । मेदिनीं (भुवं) तु न जहार ।
 शरणागतवात्सल्यादिति भावः ।

(४४.) ततः (अनन्तरं) प्राचीविजयानन्तरं फलवत्पूगमालिना फलितक्रमुक्तश्रेणीमताब्रीह्या-
 दित्वादिनिप्रत्ययः । वेलायाः समुद्रकूलस्य तटेनोपान्तेनैवागस्त्येनाचरितां (सेवितां) आशां

(41.) There the descendant of Kakutstha, having endured the shower of
 darts of (from) his foes, and (thus) auspiciously bathed, as it were, according to
 the precepts, obtained the fortune of victory.

(42.) There the warriors having constructed their drinking grounds by
 means of the leaves of the betel-creepers drank up the ale produced from the coco-
 nut trees with the glory of their enemies.

(43.) The righteous conquerer took away the wealth and not the territory
 of the lord of Mahendra (who was) first captured and then released.

ततो बेलतटैर्नैव फलकपूगमालिना ।

अगस्त्याचरितामाशामनाशास्यजयो ययौ ॥ ४४ ॥

स सैन्यपरिभोगेण गजदानसुगन्धिना ।

कावेरीं सरितां पत्युः शङ्कनीयामिवाकरोत् ॥ ४५ ॥

बलैरध्युषितास्तस्थ विजिगीषोर्गताध्वनः ।

मारीचोद्भ्रान्तहारीता मलयाद्रेरुपत्यकाः ॥ ४६ ॥

दक्षिणां दिशमनाशास्यजयः (नान्यैः पुरुषैः आशास्यते प्राप्यते जयो विजयश्रीर्यस्य सः) अयत्नसिद्धत्वादप्रार्थनीयजयः सन् ययौ (जगाम) । “ अगस्त्यो दक्षिणामाशामाश्रित्य नमसि स्थितः । वरुणस्यात्मजो योगी विन्ध्यवातापिमर्दनः ” इति ब्रह्मपुराणे ।

(४५.) स रघुः । गजानां दानेन मदेन सुगन्धिना सुरभिगन्धिना । “ गन्धस्य—” इत्यादिनेकारादेशः समासान्तः । यद्यपि गन्धस्यत्वे तदेकान्तग्रहणं कर्तव्यमिति नैसर्गिकगन्ध-विवक्षायामेवेकारादेशः । तथापि निरङ्कुशाः कवयः । तथा माघकाव्ये—“ ववुरयुक्छदगुच्छ-सुगन्धयः सततगास्ततगानगिरोऽलिभिः ” नैषधे च—“ अयां हि तृप्ताय न वारिधारा स्वादुः सुगन्धिः स्वदते तुषारा ” इति । न कर्मधारयान्मत्वर्थीय इति निर्घादिनिप्रत्ययपक्षोऽपि ज-षण्य एव । सेनायां समवेताः सैन्याः । “ सेनायां समवेता ये सैन्यास्ते सैनिकाश्च ते ” इत्यमरः । “ सेनाया वा ” इति ण्यप्रत्ययः । तेषां परिभोगेन [जलक्रीडादिना—चा० स्नानादिक्रियया—ध०] कावेरीं नाम सरितं सरितां पत्युः समुद्रस्य शङ्कनीयां न विश्वसनीयां (कुलटां) इवाकरोत् । संभोगलिङ्गदर्शनाद्गुह्यविश्वासो भवतीति भावः ।

(४६.) विजिगीषोर्विजेतुमिच्छोर्गताध्वनः (प्रोद्धंषितमार्गस्य) तस्य रघोर्बलैः सैन्यैः । “ बलं शक्तिर्बलं सैन्यम् इति यादवः । मारीचेषु मरीचवनेषुद्भ्रान्ताः परिभ्रान्ता हारीताः पक्षिविशेषा यामु ताः [मारीचानां गन्धेन भक्षणेन वा उद्भ्रान्तास्त्वस्ताः इतस्ततश्चलिता हारीताः पक्षिविशेषाः अर्थात् शुकाः यामु ता—ध०] “ तेषां विशेषा हारीतो मदुः कारण्डवः छवः ” इत्यमरः । मलयाद्रेः (मलयाचलस्य) उपत्यका आसन्नभूमयः [अधोभूमयः—सु० तटभुवः

(44.) Thence he passed, not desiring any conquest, only by the side of the sea-coast full of rows of the betel-trees laden with fruits to the direction presided over by Agastya.

(45.) By the enjoyment (in the water) of the army, bearing the sweet smell of the elephantine juice in it, he made the Káverí, to be suspected, as it were, by the lord of rivers.

(46.) The army of him who was desirous of conquest and who had travelled a long way, encamped in the valleys of the Malaya mountain, in the pepper-groves of which the green pigeons were wandering about.

ससञ्जुरश्वक्षुण्णानामेलानामुत्पतिष्णवः ।

तुल्यगन्धिषु मत्तेभकटेषु फलरेणवः ॥ ४७ ॥

भोगिवेष्टनमार्गेषु चन्दनानां समर्पितम् ।

नास्त्रसत्करिणां ग्रैवं त्रिपदीच्छेदिनामपि ॥ ४८ ॥

दिशि मन्दायते तेजो दक्षिणस्यां रवेरपि ।

तस्यामेव रघोः पाण्ड्याः प्रतापं न विषेहिरे ॥ ४९ ॥

—४०] “उपत्यकाद्वेरासन्ना भूमिरूर्ध्वमाधित्यका” इत्यमरः । “उपाधिभ्यां त्यक्त्” इत्यादिना त्यक्त्प्रत्ययः । अध्युषिताः (अधिष्ठिताः) उपत्यकासूषितामित्यर्थः । “उपान्वध्याङ्सुः” इति कर्मत्वम् ।

(४७.) अश्वैः क्षुण्णानाम् (चूर्णानां) एलानामेलालतानामुत्पतिष्णव उत्पतनशीलाः (वा-युवशादिति शेषः) । “अलकृञ्” इत्यादिनेप्पुच्प्रत्ययः । फलरेणवः फलरजांसि तुल्यगन्धिषु समानगन्धिषु । सर्वधनीतिवदिन्नन्तो बहुव्रीहिः । मत्तेभानां (मत्तगजानां मदोत्कटहस्तिनां वा) कटेषु (कुम्भस्थलेषु) ससञ्जुः सक्ताः । “गजगण्डे कटीकटौ” इति कोषः ।

(४८.) चन्दनानां चन्दनद्रुमाणां भोगिवेष्टनमार्गेषु सर्पवेष्टनाग्निमेषु समर्पितं सञ्जितं त्रिपदीच्छेदिनां [त्रिपदीं छिन्दन्तीति त्रिपदीच्छेदिनः तेषां सुखावस्थात्यागिनामपि । सुखाव-स्थितस्य गजस्य पदत्रयावस्था त्रिपदीत्युच्यते—व०] पादशृङ्खलच्छेदकानामपि । “त्रिपदी पादबन्धनम्” इति यादवः । करिणाम् (गजानां) ग्रीवासु भवं ग्रैवं कण्ठबन्धनम् । “ग्रीवाभ्योऽण्च” इत्यण्प्रत्ययः । नास्त्रसन्न स्वस्तमभूत् । “बुद्ध्यो लुङि” इति परस्मै-पदे पुषादित्वाद्ङ् । “अनिदिताम्—” इति नकारलोपः ।

(४९.) दक्षिणस्यां दिशि रवेरपि (सूर्यस्यापि) तेजः (प्रकाशः) मन्दायते मन्दं भवति । लोहितादित्वात्क्यप्प्रत्ययः । “वा क्यषः” इत्यात्मनेपदम् । दक्षिणायने तेजोम्रा-न्यादिति भावः । तस्यामेव । दिशि पाण्ड्याः । पाण्डूनां जनपदानां राजानः पाण्ड्याः । पाण्ड्योद्वर्च्यण्प्रत्ययः । रघोः प्रतापं न विषेहिरे न सोढवन्तः । सूर्यविजयिनोऽपि विजित-वानिति नायकस्य महान्तर्कषो गम्यते ।

(47.) The dust of the fruits of the Ela-creepers (cardamom-plants) trodden by the horses, rose up and clung to the temples of intoxicated elephants, like in scent to it.

(48.) The neck-rope of the elephants, powerful enough to break down even the girth, tied round in the groves cut into the bark of the sandle trees by the constant coiling of the snakes, did not give way (did not become loose or break off).

(49.) In the southern quarter the lustre even of the sun becomes dim ; in that same quarter the Pândyas could not bear the valour of Raghu.

ताम्रपर्णीसमेतस्य मुक्तासारं महोदधेः ।

ते निपत्य ददुस्तस्मै यशः स्वमिव संचितम् ॥ ५० ॥

स निर्विश्वं यथाकामं तदेष्वालीनचन्दनौ ।

स्तनाविव दिशस्तस्याः शैलौ मलयदर्दुरौ ॥ ५१ ॥

असह्यविक्रमः सत्या दूरान्मुक्तमुदन्वता ।

नितम्बमिव मेदिन्याः स्रस्तांशुकमलङ्घयत् ॥ ५२ ॥

(५०.) ते पाण्ड्यास्ताम्रपर्ण्या नद्या समेतस्य संगतस्य महोदधेः संबन्धि संचितं मुक्तासारं मौक्तिकवरम् । “सारो बले स्थिरांशे च न्याय्ये ह्रीं वरे त्रिषु” इत्यमरः । स्वं स्वकीयं संचितं यश इव । तस्मै रघवे निपत्य प्रणिपत्य ददुः । यशसः शुभ्रत्वादौपम्यम् । ताम्रपर्णीसंगमे मौक्तिकोत्पत्तिरिति प्रसिद्धम् ।

(५१-५२.) युग्मेतत् । असह्यविक्रमः (सोढुमशक्यः असह्यः विक्रमः पौरुषातिरेकः यस्य) स रघुस्तटेषु सानुष्वालीनचन्दनौ व्याप्तचन्दनद्रुमौ । “गन्धसारो मलयजो भद्रश्रीश्चन्दनोऽस्त्रियाम्” इत्यमरः । स्तनपक्षे प्रान्तेषु व्याप्तचन्दनानुलेपौ । तस्या दक्षिणस्या दिशः स्तनाविव (कुचाविव) स्थितौ मलयदर्दुरौ नाम शैलौ यथाकामं यथेच्छं निर्विश्वोपभुज्य । “निर्वेशो भृतिभोगयोः” इत्यमरः । उदकान्यस्य सन्तीत्युदन्वानुदधिः । “उदन्वानुधौ च” इति निपातः उदन्वता दूरान्मुक्तं दूरतस्त्यक्तम् । “स्तोकान्तिकदूरार्थकच्छ्राणि केह” इति समासः । “पञ्चभ्याः स्तोकादिभ्यः” इत्यलुक् । स्रस्तांशुकं (विगलितवसनं) मेदिन्याः (भूमेः) नितम्बमिव (श्रोणितटमिव) स्थितं सहस्रं सहस्राद्रिमलङ्घयत्प्राप्तोऽतिक्रान्तिं वा । संप्रति प्रतीचीं दिशमभिययावित्याह ।

(५३.) अपरान्तानां [कौडूणानां—व०] पाश्चात्यानां जय उद्यतैरुद्युक्तैः । “अपरान्तास्तु पाश्चात्यास्ते च सूर्यरिकादयः” इति यादवः । विसर्पद्विर्गच्छाद्भिः [प्रसरणशीलैः—चा०] तस्य रघोरनीकैः सैन्यैः । “अनीकं तु रणे सैन्ये” इति विश्वः । अर्णवो रामस्य जामदग्न्य-

(50.) They bowing down to him gave him the best of pearls taken out of the great ocean joined with the river Tāmraparnī (at its mouth), (thus giving him), as it were, their (accumulated) glory.

(51-52.) Having enjoyed at his pleasure, the mountains Malaya and Dardura, which were covered with sandle trees on the margin, as if they were the two breasts of that quarter, with their surface beasmeared with yellow sandle, he whose prowess was unbearable, got over the mountain Sahya, left afar by the ocean (far away from the ocean) as if it were the hip of the earth, the woven garment on which is fallen down.

चतुर्थः सर्गः।

॥५५॥

तस्यानीकैर्विषैर्परिसरितोऽपि सखलम् इवासीत् ।

रामास्रोत्सारितोऽपि सखलम् इवासीत् ।

भयोत्सृष्टविभूषाणां तेन केरलयोषिताम् ।

अलकेषु चमूरेणभूषणप्रतिनिधीकृतः ॥ ५४ ॥

मुरलामारुतोद्धूतमगमत्कैतकं रजः ।

तद्योधवारबाणानामयत्नपटवासताम् ॥ ५५ ॥

अभ्यभूयत् वाहानां चरतां गात्रशिञ्जितैः ।

वर्मभिः पवनोद्धूतराजतालीवनन्ध्विनः ॥ ५६ ॥

स्यास्त्रैरुत्सारितः परिसरितोऽपि सखलम् इवासीत् । सैन्यं द्वितीयोऽर्णव इवादृश्यतेति भावः ।

(५४.) तेन रघुणा भयेनोत्सृष्टविभूषाणां परिहृतभूषणानां केरलयोषितां केरलाङ्गनानाम-लकेषु (कुंतलेषु) चमूरेणः सेनारजभूषणस्य कुङ्कुमादिरजसः [“वामयोगस्तु चूर्णस्यादिति” हैमःकोषः—चा०] प्रतिनिधीकृतः (स्थानीयः कृतः) । एतेन योषितां पलायनं चमूनां च तदनुधावनं ध्वन्यते ।

(५५.) मुरला नाम केरलदेशेषु काचिन्नदी । तस्या मारुतेन (वायुना) उद्धूतमुत्था-पितं कैतकं केतकीसंबन्धि रजः (परागः) तद्योधवारबाणानां रघुभटकञ्चुकानाम् । “ क-ञ्चुको वारबाणोऽस्त्री ” इत्यमरः । अयत्नपटवासतामयत्नसिद्धवस्त्रवासनाद्रव्यत्वमगमत् । “पि-ष्टातः पटवासकः ” इत्यमरः ।

(५६.) चरतां गच्छतां वाहानां वाजिनाम् । “वाजिवाहार्विगन्धर्वहयसैन्धवसप्तयः” इ-त्यमरः । गात्रशिञ्जितैर्गात्रेषु (गमनवशाद् अत्रैव्यादिभूषणयोगेन) शब्दायमानैः । कर्तरि क्तः । वर्मभिः कवचैः पवनेनोद्धूतानां कम्पितानां राजतालीवनानां ध्वनिरभ्यभूयत् तिरस्कृतः ।

(53.) The sea, though pushed afar by the missiles of Parasurama, appeared (lit. was) as if touching the mountain Sahya on account of his extensive army (or moving troops), prepared to conquer the western people (the Kaunkaras).

(54.) By him, the dust raised by the army was made a substitute for the saffron powder in the hair of the women of Kerala who had, through fear, rejected their decorations.

(55.) The pollen of the Ketaki-flower raised up by the wind from the river Murala served easily (lit. without any efforts) as the dress-perfume of the armours of his warriors.

(56.) The sound of the betel-nut groves shaken by the wind was drowned (lit. defeated) by the (clash of) armours that resounded on the limbs of his horses in motion.

खर्जूरीस्कन्धनृणानां मदोद्गारसुगन्धिषु ।

कटेषु करिणां पुनः पुन्नागभ्यः शिलीमुखाः ॥ ५७ ॥

अवकाशं किलोदन्वान्रामायाभ्यर्थितो ददौ ।

अपरान्तमहीपालध्याजेन रघवे करम् ॥ ५८ ॥

मत्तेभरदनोत्कीर्णव्यक्तविक्रमलक्षणम् ।

त्रिकूटमेव तत्रोच्चैर्जयस्तम्भं चकार सः ॥ ५९ ॥

(५७.) खर्जूरीणां तृणद्रुमाविशेषाणाम् । “खर्जूरः केतकी ताली खर्जूरी च तृणद्रुमाः” इत्यमरः । स्कन्धेषु प्रकाण्डेषु । “अस्त्री प्रकाण्डः स्कन्धः स्यान्मूलाच्छाखावधेस्तरोः” इत्यमरः । नृणानां बृहन्नानां करिणां (गजानां) मदोद्गारेण मदस्त्रावेण सुगन्धिषु । “गन्धस्य” इत्यादिनेकारः । कटेषु गण्डेषु पुन्नागभ्यो नागकेशरेभ्यः [“पुन्नागः केशरोऽशोकः” इत्यभिधानचिन्तामणिः—चा०] पुन्नागपुष्पाणि विहाय । ल्यबलोपे पञ्चमी । शिलीमुखा अलयः पेतुः । “अलिबाणौ शिलीमुखौ” इत्यमरः । ततोऽपि सौगन्ध्यातिशयादिति भावः ।

(५८.) उदन्वानुदधी रामाय जामदग्न्याय । अभ्यर्थितो याचितः सन् । अवकाशं स्थानं ददौ किल । किलेति प्रसिद्धौ [पुराणे श्रूयते इति—चा०] । रघवे त्वपरान्तमहीपालध्याजेन (पाश्चात्यानां भूपानां हृदयना) करं बलिं ददौ । “बलिहस्तांशवः कराः” इत्यमरः । अपरान्तानां समुद्रमध्यदेशवर्तितात्तैर्दत्ते करे समुद्रदत्तत्वोपचारः । करदानं च भीत्या न तु याच्ययेति रामाद्रघोरुत्कर्षः ।

(५९.) तत्र स रघुर्मत्तानामिमानां (हस्तिनां) रदभोत्कीर्णानि दन्तक्षतान्येव । भावे क्तः । व्यक्तानि स्फुटानि विक्रमलक्षणानि पराक्रमचिह्नानि विजयवर्णावलिस्थानानि र्यास्मिस्तं तथोक्तं त्रिकूटमेवोच्चैर्जयस्तम्भं (उल्लितं जयसूचकं स्तम्भं) चकार । गाढप्रकाशस्त्रिकूटोऽद्विरेवोत्कीर्णवर्णस्तम्भ इव रघोर्जयस्तम्भोऽभूदित्यर्थः ।

(६०.) ततः (त्रिकूटपर्वतजयस्तम्भस्थापनानन्तरं) स रघुः । संयमी योगी तच्चक्षणेन (परमतत्त्वावबोधेन) इन्द्रियाख्यानिन्द्रियनामान्निर्णयन्निव । पारसीकान्नाज्ञः [सिं

(57) Leaving the Punmāga-trees, the sting-mouthed (black bees) alighted on the temples, fragrant on account of the emission of rut, of the elephants that were tied to the trunks of the Kharjura-trees (date trees,)

(58.) Verily to Parashurāma, the ocean, on being requested, gave space ; but to Raghu he gave tribute under the pretext of the western kings.

(59.) There he made the mountain Trikūta itself a lofty column of triumph in which distinct marks of prowess had been engraved by the tusks of his intoxicated elephants.

पारसीकांस्तेतो जेतुं प्रतस्थे स्थलवर्त्मना ।
इन्द्रियारव्यानिव रिपुंस्तत्त्वज्ञानेन संयमी ॥ ६० ॥
यवनीमुखपद्मानां सेहे मधुमदं न सः ।
बालातपमिवाब्जानिमिकालजलदोदयः ॥ ६१ ॥
सङ्गमस्तुमुलस्तस्य पाश्चात्त्येश्वसाधनैः ।
शार्ङ्गकूजितविज्ञेयप्रतियोधे रजस्यभूत् ॥ ६२ ॥

न्धुतवासिनो म्लेच्छराजान्—सु०] जेतुं (वशीकर्तुं) स्थलवर्त्मना (स्थलमार्गेण) प्रत-
स्थे । न तु निर्दिष्टेनापि जलपथेन । समुद्रयानस्य निषिद्धत्वादिति भावः ।

(६१.) स रघुर्यवनीनां यवनस्त्रीणाम् [यवनदेशीय क्षत्रियस्त्रीणामर्थात्तुराणिकणीस्त्री-
णाम्—ध०] “जातेरस्त्रीविषयादयोपधात्” इति ङीप् । मुखानि पद्मानिव मुखपद्मानि । उप-
मितसमासः । तेषां मधुना मद्येन यो मदो मदरागः । कार्यकाग्नभावयोरभेदेन निर्देशः । तं
(मदिरापानजनितां क्षीवतां) न सेहे (न चक्षमे) । कमिव । अकाले प्राचट्ठव्यतिरिक्ते
काले जलदोदयः प्रायेण प्राचृषि पद्माविकाशस्याप्रसक्तत्वादब्जानां संबन्धिनं बालातपम् (घ-
र्मम्) इव । अब्जहितत्वादब्जसंबन्धित्वं सौरातपस्य [तासां यवनीनां पतयो बन्दिग्राहं गृ-
हीताः अथवा प्राणैर्वियोजिताः येन तन्मुखपद्मरागो विनश्येदिति भावः—सु०] ।

(६२.) तस्य रघोःश्वसाधनैर्वीजिसैन्यैः । “साधनं सिद्धिसैन्ययोः” इति हैमः ।
पश्चाद्भवैः पाश्चात्त्यैर्यवनैः सह । “दक्षिणापश्चात्पुरसस्यक्” सहाय्ये तृतीया । शृङ्गाणां
विकाराः शार्ङ्गाणि धनूंषि । तेषां कूजितैः (टङ्कार-) शब्दैः । “शार्ङ्गं पुनर्धनुषि शार्ङ्गिणः ।
जये च शृङ्गविहिते चापेऽप्याह विशेषतः” इति केशवः । अथ वा शार्ङ्गैः शृङ्गसंबन्धिभिः
कूजितैर्विज्ञेया अनुमेयाः प्रतियोधाः प्रतिभटाः (प्रतिपक्षभटाः) यस्मिस्तस्मिन् रजसि (धूलौ) तुमुलः
सङ्ग्रामः संकुलं युद्धमभूत् (बभूव) । “तुमुलं रणसंकुलं” इत्यमरः ।

(६३.) स रघुर्भट्टापवर्जितैः [अर्थचन्द्राकृतिभिः—चा०] बाणविशेषकृतैः । “स्तुही-
दलफलो भल्लः” इति यादवः । श्मश्रुलैः प्रचट्टमुखरोमवद्भिः । “सिध्मादिभ्यश्च” इति

(60.) Thence he set out by an inland route to conquer the Persians, as an ascetic proceeds to conquer, by the knowledge of truth, the enemies called Senses.

(61.) He could not bear the colour (produce) by wine on the lotus-like faces of the Yavana-women (the females of the Ionians), as the gathering (lit. rise) of unseasonable clouds does not bear (is jealous of) the young sun (the friend) of the water-lotuses.

(62.) There a tumultuous battle took place between him and the westerns, having their cavalry for an army, in the midst of dust in which the combatants on both sides could know each other only by the twang of their bows.

भद्रापर्वजितैस्तेषां शिरोभिः श्मश्रुलैर्महीम् ।

। तस्तार सरघाव्यामैः स क्षौद्रपटलैरिव ॥ ६३ ॥

अपनीतशिरस्त्राणाः शेषास्तं शरणं ययुः ।

प्रणिपातप्रतीकारः संरम्भो हि महात्मनाम् ॥ ६४ ॥

विनयन्ते स्म तद्योधा मधुभिर्विजयश्रमम् ।

आस्तीर्णाजिनरत्नासु द्राक्षावलयभूमिषु ॥ ६५ ॥

लक्षप्रत्ययः । तेषां पाश्चात्यानां शिरोभिः (मस्तकैः) सरघाभिर्मधुमक्षिकाभिर्व्यामैः (वेष्टितैः) “ सरघा मधुमक्षिका ” इत्यमरः । क्षुद्राः सरघाः । “ क्षुद्रा व्यङ्गा नटी वेश्या सरघा कण्ट-कारिका ” इत्यमरः । क्षुद्राभिः कृतानि क्षौद्राणि मधूनि । “ मधु क्षौद्रं माक्षिकादि ” इत्यमरः । “ क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादञ् ” इति संज्ञायामञ्प्रत्ययः । तेषां पटलैः संचयैरिव । “ पटलं तिलके नेत्ररोगे छन्दसि संचये । पटिके परिवारे च ” इति हैमः । महीं तस्तारा-च्छादयामास [पाश्चात्याः श्मश्रुणि स्थापयित्वा केशान् वपन्तीति तद्देशाचारोक्तिः—चा०] ।

(६४.) शेषा हतावशिष्टा अपनीतशिरस्त्राणा अपसारितशीर्षण्याः सन्तः । “ शीर्षकम् । शीर्षण्यं च शिरस्त्रे ” इत्यमरः । शरणागतलक्षणमेतत् । तं रघुं शरणं ययुः । तथाहि । महात्मनां (महापुरुषाणां) संरम्भः कोपः । “ संरम्भः संभ्रमे कोपे ” इति विश्वः । प्रणि-पातः प्रणतिरेव प्रतीकारः (शान्तिः) यस्य स हि । महतां परकीयमौढ्यमेवासंखं न तु जीवितमिति भावः ।

(६५.) तस्य रघोर्योधा भटा आस्तीर्णानि (प्रसारितानि) अजिनरत्नानि चर्मश्रेष्ठानि यामु तामु द्राक्षावलयानां (मधुरसावेष्टनानां) भूमिषु [मण्डपेषु—सु०] । “ मृद्धीका गोस्तनी द्राक्षा स्वाद्वी मधुरसेति च ” इत्यमरः । मधुभिर्द्राक्षाफलप्रकृतिकैर्मद्यैर्विजयश्रमं युद्धखेदं वि-नयन्ते स्म अपनीतवन्तः । “ कर्तृस्थे चाशरीरे कर्मणि ” इत्यात्मनेपदम् । “ लट् स्मे ” इ-ति भूतार्थे लट् ।

(63.) He covered (lit: spread) the earth with the bearded heads of the Yava-
nas, severed by his Bhalla-arrows, as if with so many collections of honey-combs
surrounded by black bees.

(64.) The remnants, putting off their helmets, sought his protection (yielded
to Raghu); for submission is the (only) remedy to assuage the wrath of the
magnanimous.

(65.) His warriors relieved the toils of victory by wines, sitting on grounds
surrounded by vines and covered over by the excellent hides of antelopes.

ततः प्रतस्थे कौबेरीं भास्वानिव रघुर्दिशम् ।
 शरैरुल्लैरिवोदीच्यानुद्धरिष्यन् रसानिव ॥ ६६ ॥
 विनीताध्वश्रमास्तस्य सिन्धुतीरविचेष्टनैः ।
 दुधुवर्वाजिनः स्कन्धाह्नमकुडुमकेसरान् ॥ ६७ ॥
 तत्र हूणावरोधानां भर्तृषु व्यक्तविक्रमम् ।
 कपोलपाटलादेशि बभूव रघुचेष्टितम् ॥ ६८ ॥

(६६.) ततो रघुभास्वानसूय इव शरैर्वर्णैरुल्लैः किरणैरिव । “ किरणोन्ममयुक्तांशुगभ-
 स्तिवृण्णिधृष्णयः ” इत्यमरः । उदीच्यानुद्गभवान्पान् रसानुदकानिवोद्धरिष्यन् (उन्मूलयिष्यन्
 पक्षे संशोषयिष्यन्) । कौबेरीं कुबेरसंवन्धिनीं दिशमुदीचीं प्रतस्थे (प्रयाणं चकार) । अने-
 केनवशब्देनेयमुपमा । यथाह दण्डी—“ एकानेकेशब्दत्वात्मा वाक्यार्थोपमा द्विधा ” इति ।

(६७.) सिन्धुर्नाम काश्मीरदेशेषु कश्चिन्नदिविशेषः । “ देशे नदविशेषेऽवधौ सिन्धुर्ना
 सरिति स्त्रियाम् ” इत्यमरः । सिन्धोस्तीरे विचेष्टनैरङ्गपरिवर्तनैर्विनीताध्वश्रमाः (विनीताः
 स्फोटिताः अध्वनः मार्गस्य श्रमाः वेदाः यैस्ते) तस्य रघोर्वाजिनोऽध्वा लघ्वाः कुडुमके-
 सराः कुडुमकुसुमकिञ्जल्का येषां तान् । यद्वा लघुकुडुमाः केसराः सटा येषां तान् । “ अ-
 थ कुडुमम् । काश्मीरजन्म ” इत्यमरः । “ केसरो नागकेसरे । तुरंगमिहयोः स्कन्धकेशेषु ब-
 हुल्लुम् । पुन्नागवृक्षे किञ्जल्के स्यात् ” इति हैमः । स्कन्धान्कायान् । “ स्कन्धः प्रकाण्डे
 कार्येऽसे विज्ञानादिषु पञ्चसु । नृपे समूहे व्यूहे च ” इति हैमः । दुधुवुः कम्पयन्ति स्म ।

(६८.) तत्रोदीच्यां दिशि भर्तृषु व्यक्तविक्रमम् । भर्तृवधेन स्फुटपराक्रममित्यर्थः ।
 रघुचेष्टितं रघुव्यापारः । हूणा जनपदाख्याः क्षत्रियाः [तुरुष्कभेदाः—चा०] । तेषामवरोधा
 अन्तःपुरस्त्रियः । तासां कपोलेषु पाटलस्य पाटलिप्रस्ताडनादिकृतारुण्यस्यादेश्युपदेशकं ब-
 भूव । अथ वा पाटल आदेश्यादेष्टा यस्य तद्बभूव [हूणयोपितः कुचकपोलविदारणपूर्वं रुद-
 न्तीति तद्देशाचारः—चा०—सु०] । स्वयं लेख्यायत इत्यर्थः ।

(66.) Thence Raghū proceeded in the direction of Kubera (the Northern direction) extirpating the northern kings by means of his arrows, like the sun taking up the water with his rays.

(67.) His horses, who had relieved their fatigues of the way by rolling on the banks of the river Sindhu, shook their shoulders to which were clung the filaments of saffron.

(68.) There the actions of Raghū, that had been manifested in their might against the husbands of the women in the harem of the Hūna-kings (the kings of the white Huns), became the cause of the red marks on their cheeks (marks inflicted by themselves in their ecstasy of grief.)

काम्बोजाः समरे सोढुं तस्य वीर्यमनीश्वराः ।
 गजालानपरिक्लिष्टैरक्षौहैः सार्धमानताः ॥ ६९ ॥
 तेषां सदश्वभूयिष्ठास्तुङ्गा द्रविणराशयः ।
 विविशुः पितृभ्योऽप्युत्सेकाः कोशलेश्वरम् ॥ ७० ॥
 ततो गौरीगुरुं शैलमारुरोहाश्वसाधनः ।
 वर्धयन्निव तत्कूटानुद्धूतैर्धतुरेणुभिः ॥ ७१ ॥
 शशांस तुल्यसत्त्वानां सैन्यघोषेऽप्यसंभ्रमम् ।
 गुहाशयानां सिंहानां परिवृत्त्यावलोकितम् ॥ ७२ ॥

(६९.) काम्बोजा राजानः समरे तस्य रघोर्वीर्यं प्रभावम् । “ वीर्यं तेजः प्रभावयोः ” इति हैमः । सोढुमनीश्वरा अशक्ताः सन्तः । गजानामात्मानं बन्धनम् । भावे ल्युटि “ वि-भाषा लीयतेः ” इत्यात्वम् । तेन परिक्लिष्टैः परिक्षतैरक्षौहैर्वृक्षविशेषैः सार्धमानताः [नम्राजा-ताः । महोक्तिरलंकारः—चा०] ।

(७०.) तेषां काम्बोजानां सद्गिरिश्वैर्भूयिष्ठा बहुलास्तुङ्गाः (उच्चाः) द्रविणानां हिर-ण्यानाम् । “ हिरण्यं द्रविणं सुभ्रम् ” इत्यमरः । राशय एवोपदा उपायनानि । “ उपाय-नमुपाग्राह्यमुपहारस्तथोपदा ” इत्यमरः । कोशलेश्वरं कोशलदेशाधिपतिं तं रघुं शश्वदसकृ-द्विविशुः । “ मुहुः पुनःपुनः शश्वदभीक्षणमसकृत्समाः ” इत्यमरः । तथाप्युत्सेका गर्वास्तु न विविशुः । सत्यपि गर्वकारणे न जगंवेत्यर्थः ।

(७१.) ततोऽनन्तरमश्वसाधनः (अश्वाः साधनं सैन्यायं यस्य स तादृशः) सन्गौर्या गुरुं पितरं शैलं हिमवन्तम् । उद्धूतैरश्वगुरोद्धूतै (उत्थापितैः) धातूनां गैरिकादीनां रेणुभिः (धूलिभिः) तत्कूटांस्तस्य शृङ्गाणि । “ कूटाऽस्त्री शिखरं शृङ्गम् ” इत्यमरः । वर्धयन्निव आरुरोह (अरुक्षत्) । उत्पतद्भूलिदर्शनाद्गिरिशिखरगृद्धिभ्रमोजायत इति भावः ।

(७२.) तुल्यसत्त्वानां मैत्र्यैः समानबलानाम् । गुहासु शेरत इति गुहाशयास्तेषाम् ।

(69.) The Kāmbojas who were unable to endure his valour in battle bowed down together with his Akshota-trees injured by the fastening chains of elephants (disabled on account of the elephants being tied to them).

(70.) Their pre-sents mostly consisting of heaps of gold, augmented by the addition of excellent horses, constantly got to the lord of the Kos'alas, but not pride.

(71.) Then he, having an army of horses, ascended the mountain (Himavai), the father of Gauri, augmenting, as it were, (the bulk of) its peaks with the dust of minerals raised up (by the hoofs of the horse.)

(72.) The lions of equal might (with Raghu and his warriors), lying in their caves, merely turned back their heads and looked on them and this showed their dauntlessness even in the face of the cries of his host.

भूर्जेषु मर्मरीभृताः कीचकध्वनिहेतवः ।

गङ्गाशीकरिणो मार्गे मरुतस्तं सिषेविरे ॥ ७३ ॥

विशश्रमुर्नभेरूणां छायास्वध्यास्य सैनिकाः ।

दृषदो वासितोत्सङ्गा निषण्णमृगनाभिभिः ॥ ७४ ॥

सरलासक्तमातङ्गप्रवेयस्फुरितत्विषः ।

आसन्नोषधयो नेतुर्नक्तमस्नेहदीपिकाः ॥ ७५ ॥

“अधिकरणे शेतेः” इत्यच्प्रत्ययः । “दरी तु कन्दरो वास्त्री देवखातविले गुहा” इत्यमरः । सिंहाणां हरीणाम् । “सिंहो मृगेन्द्रः पञ्चास्यो हर्यक्षः केसरी हरिः” इत्यमरः । सबन्धि परिदृष्ट्य परावृत्त्यावलोकितं शयित्वैव ग्रीवाभङ्गेनावलोकनम् । कर्तुं । सैन्ययोपे सेनाकलकले संभ्रमकारणे सत्यप्यसंभ्रममन्तःक्षोभविरहितत्वम् । नञः प्रसज्यप्रतिषेधेऽपिसमास इष्यते । शशस कथयामास । सैन्येभ्य इत्यथील्लभ्यते । बाह्यचेष्टितमेव मनोदत्तरनुमापकमिति भावः । असंभ्रान्तत्वे हेतुस्तुल्यसन्त्वानामिति । न हि समबलः समबलाद्धिभेतीति भावः ।

(७३.) भूर्जेषु भूर्जपत्रेषु । “भूर्जपत्रो भुजो भूर्जो मृदुत्वकचर्मिका मता” इति यादवः । मर्मरः शुष्कपर्णध्वनिः । “मर्मरः शुष्कपर्णानाम्” इति यादवः । अयं च शुक्लादिशब्दवद्गुणिन्यपि वर्तते प्रयोज्यते च । मर्मरैरगौरुवृषगन्धिभिरिति । अतो मर्मरीभृताः भर्मरशब्दवन्तो भूता इत्यर्थः । कीचकानां वेणुविशेषाणां ध्वनिहेतवः । श्रोत्रमुखाश्चेति भावः । गङ्गाशीकरिणः (गङ्गास्नुकणवाहिनः) शीतला इत्यर्थः । मरुतो वाता मार्गे (पथि) तं सिषेविरे ।

(७४.) सैनिकाः । सेनायां समवेताः । प्राग्वहतीयष्टकप्रत्ययः । नभेरूणां मुग्धपुत्रागानां छायासु निषण्णानां दृषदुपविष्टानां मृगाणां कस्तूरीमृगाणां नाभिभिर्वसितोत्सङ्गाः सुरभिततला दृषदः शिला अध्यास्याधिष्ठाय । “अविशीङ्स्थासां कर्म” इति कर्म । दृषत्स्वधिरुह्येत्यर्थः । विशश्रमुर्विश्रान्ताः ।

(७५.) सरलेषु देवदारुविशेषेष्वासक्तानि यानि मातङ्गानां गजानाम् । ग्रीवासु भवन्ति श्रैवेयाणि । कण्ठशृङ्खलानि । “ग्रीवाभ्योऽण्च” इति चकाराङ्गप्रत्ययः । तेषु स्फुरितत्विषः

(73.) The wind, sounding “ma ma” in the birch trees, the cause of the sound of the bamboos, and charged with the particles of waters of the river Gangā, served him on the way.

(74.) Having reposed on rocks, whose surfaces were made fragrant by the musk in the navel of deer sitting in the shades of Nameru-trees, his soldiers took some rest.

(75.) The herbs that were near and the lustre of which was reflected on the neck-tie-chains (and which hence shone with increased light) of elephants tied to the Sarala-trees, served in the night for lamps without oil (requiring no oil) to the leader of the army.

तस्योत्सृष्टनिवासेषु कण्ठरज्जुक्षतत्वचः ।

गजवर्ष्म किरातेभ्यः शशंसुर्देवदारवः ॥ ७६ ॥

तत्र — युं रघोर्घोरं पर्वतीर्धैर्गणैरभूत् ।

नाराचक्षेपणीयाश्मनिष्पेषोत्पतितानलम् ॥ ७७ ॥

शरैरुत्सवसंकेतान्स कृत्वा विरतोत्सवान् ।

जयोदाहरणं बाह्वोर्गापयामास किन्नरान् ॥ ७८ ॥

परस्परेण विज्ञातस्तेषूपायनपाणिषु ।

राज्ञा हिमवतः सारो राज्ञः सारो हिमाद्रिणा ॥ ७९ ॥

प्रतिफलितभास ओषधयो ज्वलन्तो ज्योतिर्लताविशेषा नक्तं रात्रौ नेतुर्नयकस्य रघोरस्नेह-
दीपिकास्तैलनिरपेक्षाः प्रदीपा आसन् ।

(७६.) तस्य रघोरुत्सृष्टेषु ज्वलन्तेषु निवासेषु सेनानिवेशेषु कण्ठरज्जुभिर्गजवर्षैः क्षता नि-
ष्पिष्टास्त्वचो येषां ते देवदारवः (सरलवृक्षाः) किरातेभ्यः वनचरेभ्यः [भिक्षेभ्यः—ध०]
गजानां वर्ष्म प्रमाणम् । “ वर्ष्म देहप्रमाणयोः ” इत्यमरः । शशंसुः कथितवन्तः । देव-
दारुस्कन्धत्वक्क्षैर्गजानामौन्नत्यमनुमीयत इत्यर्थः ।

(७७.) तत्र हिमाद्रौ रघोः । पर्वते भवैः पर्वतीयैः । “ पर्वताच्च ” इति छप्रत्ययः ।
गणैरुत्सवसंकेताख्यैः सप्तभिः सह । “ गणानुत्सवसंकेतानजयत्सप्त पाण्डवः ” इति महाभा-
रते । नाराचानां बाणविशेषाणां [लोहबाणानां—चा०] क्षेपणीयानां भिन्दिपालानामश्वमनां च
निष्पेषेण (परस्परं) संघर्षेणोत्पतिताः (उत्थिताः) अनलाः (अग्नयः) यस्मिस्तत्तथोक्तम्
। “ क्षेपणीयो भिन्दिपालः स्वद्वो दीर्घो महाफलः ” इति यादवः । घोरं भीमं जन्यं युद्धमभू-
त् (बभूव) । “ युद्धमायोधनं जन्यम् ” इत्यमरः ।

(७८.) स रघुः शरैर्बाणैरुत्सवसंकेतान्नाम (सप्त) गणान्विरतोत्सवान् (नष्टयुद्धोत्साहान्)
कृत्वा । जित्वेत्यर्थः [गणानुत्सवसंकेतानजयत्सप्त पाण्डवः इति महाभारते—चा०] । किन्नरान्बा-
ह्वोः स्वभुजयोर्जयोदाहरणं जयख्यापकं प्रबन्धविशेषं [यशः । “ यशोजयोदाहरणम् ” इति
हैमः—चा०] गापयामास । “ गतिबुद्धि— ” इत्यादिना किन्नराणां कर्मत्वम् ।

(७९.) तेषु गणेषूपायनयुक्ताः (दौकनिकायुक्ताः) पाणयः (हस्ताः) येषां तेषु स-

(76.) In the halting-places left by him, the bark of the Devadāru-trees, the
barks of which were hurt by the neck-tie-ropes (of elephants), declared to the Ki-
rātās the stature of the elephant.

(77.) There a fierce battle ensued between Raghu and the mountain-tribes,
in which fire flashed up by the concussion of Nārācha darts, and the stones flung
by means of slings.

(78.) Having made the Utsava-sankatās devoid of their energy by his ar-
rows, he made the Kinnaras sing the description of his triumph.

(79.) When they came with presents in their hands (to Raghu), the king
understood the strength (or wealth) of the Himavat and the mountain Himavat
knew the valour of the king mutually.

तत्राक्षोभ्यं यशोराशिं निवेश्यावरुह सः ।

पौलस्त्यतुलितस्याद्रेरादधान इव द्वियम् ॥ ८० ॥

चकम्पे तीर्णलौहित्ये तस्मिन्प्राग्ज्योतिषेश्वरः ।

तद्रजालानतां प्राप्तैः सह कालागुरुदुमैः ॥ ८१ ॥

न प्रसेहे स रुद्धार्कमधारावर्षदुर्दिनम् ।

रथवर्त्मरजोऽप्यस्य कुत एव पताकिनीम् ॥ ८२ ॥

तमीशः कामरूपाणामत्याखण्डलविक्रमम् ।

भोजे भिन्नकटैर्नागैरन्यानुपरुध येः ॥ ८३ ॥

तु परस्परेणान्योन्यं राज्ञा हिमवतः सारो धनरूपो विज्ञातः । हिमाद्रिणापि राज्ञः सारो बलरूपो विज्ञातः । एतेन तत्रत्यवस्तूनामनर्घ्यत्वं गणानामभूतपूर्वश्च पराजय इति ध्वन्यते ।

(८०.) स रघुस्तत्र हिमाद्रावक्षोभ्यमधृष्यं यशोराशिं (कीर्तिसमूहं) निवेश्य निधाय । पौलस्त्येन रावणेन तुलितस्य चालितस्याद्रेः कैलासस्य द्वियमादधानो जनयन्निव । अवरुहोहावततार । कैलासमगतैव प्रतिनिवृत्त इत्यर्थः । न हि शूराः परेण पराजितमभियुज्यन्त इति भावः ।

(८१.) तस्मिन् रघौ । तीर्णा लोहित्या नाम नदी येन तस्मिंस्तीर्णलोहित्ये सति । प्राग्ज्योतिषाणां (कामरूपाणां) जनपदानामीश्वरस्तस्य रघोर्गजानामालानतां (बन्धनस्तंभतां) प्राप्तैः (आपन्नैः) कालागुरुदुमैः कृष्णागुरुदुमैः सह चकम्पे कम्पितवान् [कालागुरवो हि तत्रोद्यन्ते—चा०] ।

(८२.) स प्राग्ज्योतिषेश्वरो रुद्धार्कमावृतसूर्यम् । अधारावर्षं च तदुर्दिनं च धाराच्छिष्टं विना दुर्दिनीभूतम् (धूलिनैव मेघान्धकारतुल्यं) अस्य रघो रथवर्त्मरजोऽपि न प्रसेहे (नासहिष्ट) । पताकिनीं सेनां तु कुत एव प्रसेहे । न कुतोऽपीत्यर्थः ।

(८३.) कामरूपाणां नाम देशानामीशोऽत्याखण्डलविक्रमं (अतिक्रान्तः आखण्डलस्ये-

(80.) Having planted there his imperturbable pile of glory he descended it exciting, as it were, the shame of that mountain (Kailāsa) which had been moved (lit. weighed) by Pulastya.

(81.) When he crossed the river Lohitya, the lord of the Prāgjyotiṣas (or the land of the Eastern stars) trembled (together) with the black sandle-trees that became the instruments of tying his elephants.

(82.) He could not endure even the dust of Raghu's chariot-way, which obscured the sun and by which the day became inclement without showers of rain ; how could he then (endure) his army ?

(83.) Him who excelled Indra in prowess, served the lord of the Kāmarū-

कामरूपेश्वरस्तस्य हेमपीठाधिदेवताम् ।

रत्नपुष्पोपहारेण च्छायामानर्च पादयोः ॥ ८४ ॥

इति जित्वा दिशो जिष्णुर्न्यवर्तत रथोद्धतम् ।

रजो विश्रामयन् राज्ञां छत्रशून्येषु मौलिषु ॥ ८५ ॥

स विश्वजितमाजह्रे यज्ञं सर्वस्वदक्षिणम् ।

आदानं हि विसर्गाय सतां वारिमचामिव ॥ ८६ ॥

न्द्रस्य विक्रमः पराक्रमो येन तं तथोक्तं) अतीन्द्रपराक्रमं तं रघुम् । भिन्नाः स्ववन्मदाः कटा गण्डा येषां तैर्नागैर्गजैः । साधनैः । भेजे । नागान्दत्त्वा शरणं गत इत्यर्थः । कीदृशीर्नागैः । यैरन्यान्यन्वव्यतिरिक्तान्वृषानुपरोध । शूराणामपि शूरो रघुरिति भावः ।

(८४.) कामरूपेश्वरो हेमपीठस्य (सुवर्णपीठस्य) अधिदेवतां (अधिष्ठातीं देवतां) तस्य रघोः पादयोश्छायां कनकमयपादपीठव्यापिनीं कान्तिं रत्नान्येव पुष्पाणि तेषामुपहारेण समर्पण-नानर्चार्चयामास ।

(८५.) जिष्णुर्नयशीलः । “ ग्लाजिस्थश्च ग्स्तुः ” इति ग्स्तुप्रत्ययः । स रघुरित्यर्थः । दि-शो जित्वा रथैरुद्धतं रजश्छत्रशून्येषु । रघोरेकच्छत्रकत्वादिति भावः । राज्ञां मौलिषु किरीटेषु । “ मौलिः किरीटे धम्मिले चूडाकंकलैर्मूर्धजे ” इति हैमः । विश्रामयन् । संक्राम-यन्नित्यर्थः । न्यवर्तत निवृत्तः ।

(८६.) स रघुः सर्वस्वं (समस्तं धनं) दक्षिणा यस्य तं सर्वस्वदक्षिणम् । “ विश्वजित्सर्वस्वदक्षि-णः ” इति श्रुतेः । विश्वजितं नाम यज्ञमाजह्रे । कृतवानित्यर्थः । युक्तं चैतदित्याह—सतां साधूनाम् । वारिमुचां मेवानामिव । आदानमर्जनं विसर्गाय त्यागाय हि (तुमर्थे चतुर्थी) । पात्रविनियोगा येत्यर्थः [यथा जलदानां समुद्राज्जलग्रहणं विसर्गाय वृष्टये भवति तथा सज्जनानामपीति—सु०]

(८७.) काकुत्स्थो रघुः सत्रान्ते यज्ञान्ते । “ सत्रमाच्छादने यज्ञे सदादाने धनेऽपि च ” इत्यमरः । सचिवानाममात्यानां सखेति सचिवसखः सन् । “ सचिवो भृतकेऽमात्ये ”

pas with (i. e. by presenting) elephants of rutting temples and by means of which he had obstructed (subdued) other kings (than Raghu).

(84.) The lord of the Kāmarūpas worshipped the shadow (refulgence) of his (Raghu's) feet, the presiding deity of the golden footstool, with presents consisting of the flowers of jewels.

(85.) Thus having conquered (all) the quarters, the victorious one return- ed causing the dust raised by his chariots to settle on the crowns of kings bereft of their umbrellas.

(86.) He commenced the sacrifice Vis'vajit, (lit. the conqueror of the world) in which all things (one's all) were to be given as Dakshinā ; for of the good (or the great) the taking of (money or substances) is for bestowing (or giving away) like the clouds.

सत्रान्ते सचिवसखः पुरस्कियाभि-
 गुर्वीभिः शमितपराजयव्यलीकान् ।
 काकुत्स्थश्चिरविरहेऽनुकावरोधा-
 न् राजन्यान्स्वपुरनिवृत्तयेऽनुमेने ॥ ८७ ॥
 ते रेखाध्वजकुलिशातपत्रचिह्नं
 सभ्राजश्चरणयुगं प्रसादलभ्यम् ।
 प्रस्थानप्रणतिभिरङ्गुलीषु चक्रु-
 मौलिस्रक्पुतमकरन्दरेणुगौरम् ॥ ८८ ॥

इति हैमः । तेषामत्यन्तानुसरणद्योतनार्थं राज्ञः सखित्वव्यपदेशः । “ राजाहःसखिभ्यष्टच् ”
 गुर्वीभिर्भहतीभिः । “ गुरुमहत्याङ्गिरसे पित्रादौ धर्मदेशके ” इति हैमः । पुरस्कियाभिः
 पूजाभिः शमितं (दूरीकृतं) पराजयेन (जनितं) व्यलीकं दुःखं वैलक्ष्यं वा येषां तान् ।
 “ दुःखे वैलक्ष्ये व्यलीकम् ” इति यादवः । चिरविरहेण (चिरंतनवियोगेन) उत्सुका उत्क-
 षिता अवरोधा अन्तःपुराङ्गना येषां तान् । राज्ञोऽपत्यानि राजन्याः क्षत्रियाः । तान् ।
 “ राजश्वशुराद्यत् ” इत्यपत्यार्थे यत्प्रत्ययः । “ मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो
 विराट् ” इत्यमरः । स्वपुरं प्रति निवृत्तये प्रतिगमनायानुमेनेऽनुज्ञातवान् । प्रहर्षणीवृत्त-
 मेतत् । तदुक्तम्—“ मौ जौ गांसदशयतिः प्रहर्षणीयम् ” इति ।

(८८.) ते राजानः । रेखा एव ध्वजाश्च कुलिशानि चातपत्राणि च । ध्वजाद्याकाररेखा इ-
 त्यर्थः । तानि चिह्नानि यस्य तत्तथोक्तम् । प्रसादेनैव लभ्यम् प्रसादलभ्यम् । सभ्राजः सार्वभौमस्य
 रघोश्चरणयुगं (पादयुग्मं) प्रस्थाने प्रयाणसमये याः प्रणतयो नमस्कारास्ताभिः । करणैः ।
 अङ्गुलीषु मौलिषु केशबन्धनेषु याः स्त्रजो माल्यानि ताभ्यश्च्युतैः (गलितैः) मकरन्दैः पुष्प-
 रसैः । “ मकरन्दः पुष्परसः ” इत्यमरः । रेणुभिः परागैश्च । “ परागः सुमनोरजः ” इत्य-
 मरः । गौरं गौरवर्णं चक्रुः ।

इतिश्री महामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथमूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया
 समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये रघुदिग्विजयो नाम चतुर्थः सर्गः ।

(87.) At the end of the sacrifice, the descendant of Kakut-tha, the friend of
 his ministers, permitted the Kshatriya princes to return to their capital, whose
 grief on their defeat had been relieved by great honors (conferred by him), and
 whose ladies of the harem were anxious owing to long separation from them.

(88.) They made, by their prostrations at the time of departure, the two
 feet of the Universal Emperor (Raghu)—the feet on which were the marks of
 banners, thunderbolts and umbrellas in lines, and which were attainable only by
 favour—white in the toes, with flower-juice and pollen which dropped from the
 garlands on their heads.

पंचमः सर्गः ।

तमध्वरे विश्वजिति क्षितीशं निःशेषविश्राणितकोषजातम् ।

उपात्तविद्यो गुरुदक्षिणार्थी कौत्सः प्रपेदे वरतन्तुशिष्यः ॥ १ ॥

स मृण्मये वीतहिरण्मयत्वात्पात्रे निधायार्घ्यमनर्घशीलः ।

श्रुतप्रकाशं यशसा प्रकाशः प्रत्युज्जगामातिथिमातिथेयः ॥ २ ॥

इन्दीवरदलश्याममिन्दिरानन्दकन्दलम् ।

वन्दारुजनमन्दारं वन्देऽहं यदुनन्दनम् ॥

(१.) विश्वजिति विश्वजिन्नाभ्यध्वरे यज्ञे । “ यज्ञः सवोऽध्वरो यागः ” इत्यमरः । निःशेषं विश्राणितं दत्तम् । श्रण दाने चुरादिः । कोषाणामर्थराशीनां जातं [जातं शब्देन वस्त्राद्यपि दत्तं भवति—हे०] समूहो येन तं तथोक्तम् । “ कोशोऽस्त्री कुङ्गले खट्वपिघानेऽर्थौघदिव्ययोः ” इत्यमरः । “ जातं जनिसमूहयोः ” इति शाश्वतः । एतेन कौत्सस्यानवसरप्राप्तिं सूचयति । तं क्षितीशं रघुमुपात्तविद्यः (उपात्ताः अधिगताः चतुर्दश विद्याः येन स तथोक्तः) लब्धविद्यः [पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राप्यंगमिश्रिताः वेदाः । “ शिक्षाकल्पो-व्याकरणं निरुक्तं छन्दज्योतिषम् ” इति षडंगानि । एवं चतुर्दश विद्याः—हे०] वरतन्तोः शिष्यः कौत्सः । “ ऋष्यन्धक— ” इत्यण् । इजोऽपवादः । गुरुदक्षिणार्थी (गुरवे दक्षिणा चतुर्दश कोटिरूपा तस्याः अर्थः प्रयोजनं यस्य स तथोक्तः) । “ पुष्करादिभ्यो देशे ” इत्यत्रार्थाच्चासंनिहिते तदन्ताच्चेतीति । अप्रत्याख्येय इति भावः । प्रपेदे प्राप । अस्मिन्सर्गे वृत्तमुपजातिः । तल्लक्षणं तु—“ स्यादिन्द्रवज्रा यदि तौ जगौ गः । उपेन्द्रवज्रा जतजास्ततो गौ । अनन्तरोदीरितलक्ष्मभाजी पादौ यदीयावुपजातयस्ताः ” इति ।

(२.) अनर्घशीलोऽमूल्यस्वभावः (निरुपमशीलः) । असाधारणस्वभावः इत्यर्थः । “ मूल्ये पूजाविधौवर्धः ” इति । “ शीलं स्वभावे सद्वृत्ते ” इति चामरशाश्वतौ । यशसा कीर्त्या । प्रकाशत इति प्रकाशः । पचाद्यच् । अतिथिषु साधुरातिथेयः । “ पथ्यतिथिवसतिस्व-पतेर्दञ्ज् ” इति ढञ् । स रघुः । हिरण्यस्य (सुवर्णस्य) विकारो हिरण्मयम् । “ दाण्डिनायन— ” आदिसूत्रेण निपातः । वीतहिरण्मयत्वादपगतसुवर्णपात्रत्वात् । यज्ञस्य सर्वस्वदक्षिणाकत्वादि-

(1.) Kautsa, the disciple of Varatantu, who had by this time completed the course of study and who was (now) seeking means to reward his tutor, got to (came to) the lord of the earth, who had already given away in charity his whole lot of treasure during the Vis'vajit sacrifice.

(2.) Lacking gold-vessels he, the hospitable one, of an invaluable character and bright by his renown, having put in an earthen-pot the provisions of worship went forth to receive the guest shining by (his knowledge of) the Vedas.

तमर्चयित्वा विधिवद्विधिज्ञस्तपोधनं मानधनाग्रयायी ।

विशं पतिर्विष्टरभाजभारात्कृताञ्जलिः कृत्यविदित्युवाच ॥ ३ ॥

अप्यग्रणीर्मन्त्रकृतामृषीणां कुशाग्रबुद्धे कुशलो गुरुस्ते ।

यतस्त्वया ज्ञानमशेषमाप्तं लोकेन चेतन्यमिवोष्णरश्मेः ॥ ४ ॥

ति भावः । मृण्मये मृद्विकारे पात्रे । अर्घार्थमिदमर्घ्यम् । “ पादार्घ्याभ्यां च ” इति यत् । पू-
जार्थं द्रव्यं निधाय (निक्षिप्य) श्रुतेन शास्त्रेण प्रकाशं प्रसिद्धम् । श्रूयते इति श्रुतं वेद-
शास्त्रम् । “ श्रुतं शास्त्रावधृतयोः ” इत्यमरः । अतिथिमभ्यागतं कौत्सम् । “ अतिथिर्ना गृहा-
गते ” इत्यमरः । प्रत्युज्जगाम अभिमुखं ययौ (आसनादुत्थाय कानिचित्पदानि गत्वा तं तपो-
धनं स्वागतं व्याजहारेति भावः) ।

(३.) विधिज्ञः शास्त्रज्ञः । अकरणे प्रत्यवायभीरुरित्यर्थः (एतदेवहेमाद्रिः) । मानधनाना-
मग्रयाग्र्यग्रेसरः । अपयशोभीरुरित्यर्थः । कृत्यवित्कार्यज्ञः । आगमनप्रयोजनमवश्यं प्रष्टव्यमिति
कृत्यवित् । विशंपतिर्मनुजेश्वरः । “ द्वौ विशौ वैश्यमनुजौ ” इत्यमरः । विष्टरभाजमासनगतम् ।
उपविष्टमित्यर्थः । “ विष्टरो विटपी दर्भमुष्टिः पीठाद्यमासनम् ” इत्यमरः । “ वृक्षासनयो
विष्टरः ” इति निपातः । तं तपोधनं विधिवद्विध्यर्हम् । यथाशास्त्रमित्यर्थः । “ तदर्हम् ” इति
वतिप्रत्ययः । अर्चयित्वारात्समीपे । “ आरादूरसमीपयोः ” इत्यमरः । कृताञ्जलिः (कृतः
बद्धः अञ्जलिर्हस्तसंपुटं येन तादृशः) सन्निति वक्ष्यमाणप्रकारेणोवाच ।

(४.) हे कुशाग्रबुद्धि (कुशस्याग्रं तद्वत्तीक्ष्णा बुद्धिर्यस्य तत्संबुद्धिः) सूक्ष्मबुद्धे ।
“ कुशाग्रीयमतिः प्रोक्तः सूक्ष्मदर्शी च यः पुमान् ” इति हलायुधः । मन्त्रकृतां मन्त्रस्मृ-
णाम् [वेदसंहिताकारिणां—चा०] । “ सुकर्मपापमन्त्र— ” इत्यादिना क्तिप् । ऋषीणामग्र-
णीः श्रेष्ठस्ते तव गुरुः कुशल्यपि । क्षेमवान्किम् । अपि प्रश्ने । “ गर्हासमुच्चयप्रश्नशङ्कासं-
भावनास्वपि ” इत्यमरः । यतो यस्माद्गुरोः सकाशात्त्वयाशेषं (समग्रं आत्मनिष्ठं) ज्ञानम् ।
लोकेनोष्णरश्मेः सूर्याच्चैतन्यं प्रबोध इव । आप्तं स्वीकृतम् ।

(५.) कायेनोपवासादिकृच्छ्रचान्द्रायणादिना वाचा वेदपाठेन मनसा गायत्रीजपादिना
कायेन वाचा मनसापि । करणेन । वासवस्येन्द्रस्य धैर्यं लुम्पतीति वासवधैर्यलोपि । स्वपदा-
पहारशङ्काजनकमित्यर्थः । यत्तपः शश्वदसकृत् । “ मुहुः पुनःपुनः शश्वदभीक्षणमसकृत्स-

(3.) Having properly (lit. according to rule) honoured him, the treasure
of penance, the lord of men who knew the rules of propriety and who was the fore-
most of those to whom respect is wealth and who knew his duty, with hands folded,
thus addressed him who had now taken his seat by his side.

(4.) “ Oh you of an acute intellect ! is it well with your preceptor who is
the foremost of those sages, the authors of hymns, and from whom you have obtained
infinite knowledge, as the world obtains sensibility from the hot-rayed one (sun). ”

कायेन वाचा मनसापि शश्वद्यत्संभृतं वासवधैर्यलोपि ।
 आपाद्यते न व्ययमन्तरायैः कच्चिन्महर्षेस्त्रिविधं तपस्तत् ॥ ५ ॥
 आधारबन्धप्रमुखैः प्रयत्नैः संवर्धितानां सुतनिर्विशेषम् ।
 कच्चिन् वाय्वादिरूपप्लवो वः श्रमच्छिदामाश्रमपादपानाम् ॥ ६ ॥
 क्रियानिमित्तेष्वपि वत्सलत्वादभग्नकामा मुनिभिः कुशेषु ।
 तदङ्कशय्याच्युतनाभिनाला कच्चिन्मृगीणामनघा प्रसूतिः ॥ ७ ॥

माः ” इत्यमरः । संभृतं संचितं महर्षेर्वरतन्तोस्त्रिविधं (तिस्रो विधा यस्य तत्) वाङ्मनःका-
 यजं तत्तपोऽन्तरायैर्विघ्नैरिन्द्रप्रेरिताप्सरःशापैर्व्ययं नाशं नापाद्यते [त्राणाभावे हि शापास्त्राः
 कुर्वन्ति तपसो व्ययं इत्यत्रोक्तत्वात्—हे०] कच्चित् [“ कच्चिदिष्टाप्रियप्रश्ने ” इत्यभिधा-
 नचिन्तामणिः—चा० कोमलमंत्रणे—सु०] । न नीयते किम् । “ कच्चित्कामप्रवेदने ” इत्यमरः ।

(६.) आधारबन्धप्रमुखैः [“ मुखं तु वदने मुख्ये आदौ द्वाराभिपालयोः ” इति याद-
 वः—चा०] आलवालनिर्माणादिभिः प्रयत्नैरुपायैः । “ आधार आलवालेऽम्बुबन्धेऽधिकरणेऽपि
 च ” इति विश्वः । सुतेभ्यो निर्गतो विशेषोऽतिशयो यस्मिन्कामो नि तत्तथा (पुत्रसदृशं) संव-
 र्धितानां श्रमच्छिदां (मार्गखेदापहारिणां) वः (युष्माकं) आश्रमपादपानां (आश्रमतरूणां)
 वाय्वादिः । आदिशब्दाद्वावानलादिः । उपप्लवो बाधकः (उपद्रवः) न कच्चिन्नास्ति किम् ।

(७.) क्रियानिमित्तेष्वप्यनुष्ठानसाधनेष्वपि कुशेषु मुनिभिर्वत्सलत्वान्मृगज्जेहादभग्नका-
 माप्रतिहतेच्छा । तेषां मुनीनामङ्का एव शय्यास्तासु च्युतानि नाभिनालानि यस्याः सा
 तथोक्ता मृगीणां प्रसूतिः संततिरनघाव्यसना कच्चित् । अनपायिनी किमित्यर्थः । “ दुःखै-
 नोव्यसनेष्वघम् ” इति यादवः । [ते हि व्यालभयाद्दशरात्रमङ्क एव धारयन्ति इति
 शान्तिदयोक्तेः—हे०] ।

(८.) यैस्तीर्थजलैर्नियमाभिषेको नित्यस्नानादिर्निर्वर्त्यते निष्पाद्यते । येभ्यो जलेभ्यः ।
 उद्धृत्येति शेषः । पितृणामग्निष्वात्तादीनां निवापाञ्जलयस्तर्पणाञ्जलयः । “ पितृदानं नि-

(5.) “ I hope no temptations (lit. obstructions) are able to diminish the three-fold penance of the great sage, which has been accumulated by constant exercises of the body, speech and mind, and which damps the courage even of Indra. ”

(6.) “ I hope the storm and other calamities have not done any injury to the trees round your hermitage, which beguile fatigue and which have been brought up by you with a care not different from that bestowed upon a son with the labour of digging watering-cavities (reservoirs) and doing other like things. ”

(7.) “ I hope that it is well with the fawns of female-deer which are allowed by the sages through extreme fondness for them to satisfy their hunger by eating even the Kusa-grass, that was used in their sacred rites, and which drop down the umbilical cords on their laps, their (of the fawns) beds. ”

निर्वर्त्यते यैर्नियमाभिषेको येभ्यो निवापाञ्जलयः पितॄणाम् ।

तान्युञ्छषष्ठाङ्कितसैकतानि शिवानि वस्तीर्थजलानि कञ्चित् ॥ ८ ॥

नीवारपाकादि कडंगरीयैरामृश्यते जानपदैर्न कञ्चित् ।

कालोपपन्नातिथिकल्प्यभागं वन्यं शरीरस्थितिसाधनं वः ॥ ९ ॥

अपि प्रसन्नेन महर्षिणा त्वं सम्यग्विनीयानुमतो गृहाय ।

कालो ह्ययं संक्रमितुं द्वितीयं सर्वोपकारक्षममाश्रमं ते ॥ १० ॥

वापः स्यात् ” इत्यमरः । निर्वर्त्यन्ते । उञ्छानां प्रकीर्णोद्धृतधान्यानां षष्ठैः षष्ठभागैः [मुनयो हि नृपोद्देशेन षष्ठं भागं तोरे क्षिपन्ति यदुक्तं । “ यस्माद्धारण्यका अपि उञ्छषड्भागं निर्वर्षयन्ति ” इति श्रुतेः । योस्मान्पालयतीति । “ कुशूलकुम्भी धान्योवा आहिको श्वस्तनोपि वा । जीवेद्वापि शिलोञ्छेन श्रेयानेषां परःपर ” इति याज्ञवल्क्यः—हे०] पालकत्वाद्वाजग्राह्यैरङ्कितानि (चिह्नितानि) सैकतानि पुलिनानि येषां तानि तथोक्तानि वो युष्माकं तानि तीर्थजलानि शिवानि भद्राणि कञ्चित् । अनुपल्लवानि किमित्यर्थः । “ उञ्छो धान्यांशकादानं कणिशाद्यर्जनं शिलम् ” इति यादवः । “ षष्ठाष्टमाभ्यां अ च ” इति षष्ठशब्दाद्वागर्थेऽन्प्रत्ययः । अतएवापूरणार्थत्वात् “ पूरणगुण— ” इत्यादिना न षष्ठीसमासप्रतिषेधः । सिकता येषु सन्ति सैकतानि । “ सिकताशर्कराभ्यां च ” इत्यणप्रत्ययः ।

(९.) कालेषु (वैश्वदेवावसानेषु) योग्यकालेषूपपन्नानामागतानामतिथीनां कल्प्या भागा यस्य तत्तथोक्तम् । वने भवं वन्यम् । शरीरस्थितेर्जीवितस्य साधनं [उपायं प्राणां यात्रानिदानं—चा० सु० १] वो युष्माकम् । पच्यत इति पाकः फलम् । धान्यमिति यावत् । नीवारपाकादि । आदिशब्दाच्छ्यामाकादिधान्यसंग्रहः । जनपदेभ्य आगतैर्जानपदैः । “ तत आगतः ” इत्यण् । कडंगरीयैः । कडंगरं बुसमर्हन्तीति कडंगरीयाः । “ कडंगरो बुसं ऋषिर्न धान्यत्वचि तुषः पुमान् ” इत्यमरः । “ कडंगरदक्षिणाच्छ च ” इति छप्रत्ययः । तैर्गोमहिषादिभिर्नमृश्यते कञ्चित् । न भक्ष्यते किमित्यर्थः । [पाकशब्दोऽल्पार्थः प्रशंसार्थश्च तथा त्रयः पाकयज्ञाः इत्यत्राश्वलायनगृह्यनारायणीयवृत्तौ । पाकयज्ञाः अल्पयज्ञाः प्रशस्तयज्ञाश्च अल्पप्रशंसयोरुभयत्रपाकशब्दः योस्मात्पाकतर इत्यत्राल्पत्वे पाकशब्दः । तं पाकेन मनसापश्यम् । यो मापाकेन मनसेति अत्र प्रशंसायामिति—हे०]

(१०.) किञ्च त्वं प्रसन्नेन (संतुष्टेन) सता महर्षिणा सम्यग्विनीय शिक्षयित्वा । विद्या-

(८.) “ I hope it is all right with your holy waters by means of which the daily ablutions enjoined by duty are performed and from which handfuls of watery offerings are given to the dead-ancestors and whose sandy shores are marked by the sixths of gathered corn. ”

(९.) “ I hope your ripe Nivāra corn, fruits &c., the sylvan source of the sustenance of your bodies, out of which you give portions to guests coming in time, is never eaten up by country cattle that feed upon straw (the chaff alone) ” ?

(१०.) “ Has not the great sage, being satisfied with you now after properly

तवार्हतौ नाभिगमेन तृप्तं मनो नियोगक्रिययोत्सुकं मे ।

अप्याज्ञया शासितुरात्मना वा प्राप्तोऽसि संभावयितुं वनान्माम् ॥ ११ ॥

इत्यर्ध्यपात्रानुमितव्ययस्य रघोरुदारामपि गां निशम्य ।

स्वार्थोपपत्तिं प्रति दुर्बलाशस्तमित्यवोचद्वरतन्तुशिष्यः ॥ १२ ॥

मुपदिश्येत्यर्थः । गृहाय गृहस्थाश्रमं प्रवेष्टुम् । “ क्रियार्थोपपद-” इत्यादिना चतुर्थी । अनुमतोऽप्यनुज्ञातः किम् । हि यस्मात्ते तव सर्वेषामाश्रमाणां ब्रह्मचर्यवानप्रस्थयतीनामुपकारे क्षमं शक्तम् । “ क्षमं शक्ते हिते त्रिषु ” इत्यमरः । द्वितीयमाश्रमं गार्हस्थ्यं संक्रमितुं प्राप्तुमयं कालः । विद्याग्रहणानन्तर्यात्तस्येति भावः । “ कालसमयवेलासु तुमुन् ” इति तुमुन् । सर्वोपकारक्षममित्यत्र मनुः—“ यथा मातरमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति जन्तवः । वर्तन्ते गृहिणस्तद्वदाश्रित्येतर आश्रमाः ” इति । कुशलप्रश्नं विधायामनप्रयोजनप्रश्नं चिकीर्षुराह-
(११.) अर्हतः पूज्यस्य प्रशस्तस्य । “ अर्हः प्रशंसायाम् ” इति शतृप्रत्ययः । तवाभिगमनेनागमनमात्रेण मे मनो न तृप्तं न तुष्टम् । किंतु नियोगक्रिययाज्ञाकरणेनोत्सुकं सोत्कण्ठम् । “ इष्टार्थोद्युक्त उत्सुकः ” इत्यमरः । “ प्रसितोत्सुकाम्नां तृतीया च ” इति सप्तम्यर्थे तृतीया । शासितुरगौराज्ञयाप्यात्मना स्वतो वा । “ प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानम् ” इति तृतीया । मां संभावयितुं (सनाथं कर्तुं अनुगृहीतुं वा) वनात् (तपोवनात्) प्राप्तोऽसि । गुर्वर्थं स्वार्थं वागमनमित्यर्थः [धातूनामनेकार्थत्वात्प्रयोजनामालंकारः । तथाकाव्यादर्शे । “ प्रियः प्रियतराख्यात ” -हे०]

(१२.) अर्ध्यपात्रेण (पूजाभाजेनेन अर्थात्) मृण्मयेनानुमितः (ज्ञातः) व्ययः सर्वस्वत्यागो यस्य तस्य रघोरित्युक्तप्रकारामुदारामौदार्ययुक्तामपि गां वाचम् । “ मनो नियोगक्रिययोत्सुकं मे ” इत्येवंरूपम् । “ स्वर्गेपुपशुवागवज्जिद्वेष्ट्रघृणिभूजले । लक्ष्यदृष्ट्या स्त्रियां पुंसि गौः ” इत्यमरः । निशम्य श्रुत्वा वरतन्तुशिष्यः कौत्सः स्वार्थोपपत्तिं स्वकार्यसिद्धिं प्रति दुर्बलाशः सन्मृण्मयपात्रदर्शनाच्छिथिलमनोरथः संस्तं रघुमिति वक्ष्यमाणप्रकारेणावोचत् ।

instructing you, given you his permission to enter on the life of a householder ? For it is now time (proper) for you to enter on the second stage of life that enables one to confer obligations on all ”

(11.) “ By the mere arrival of your meritorious self my heart is not fully satisfied ; it longs to execute your commands. Is it by your preceptor's order or of your own accord that you have come to do me the honour of a visit from the forest ? ”

(12.) On hearing these words, though noble, of Raghu, whose liberality could be clearly inferred from the earthen pot in which he carried the provisions of worship, Vartantu's disciple despairing of gaining his object, addressed him thus,

सर्वत्र नो वार्त्तमवेहि राजन्नाथे कृतस्त्वप्यशुभं प्रजानाम् ।
 सूर्ये तपत्यावरणाय दृष्टेः कल्पेत लोकस्य कथं तमिस्रा ॥ १३ ॥
 भक्तिः प्रतीक्ष्येषु कुलोचिता ते पूर्वान्महाभाग तयातिशेषे ।
 व्यतीतकालस्त्वहमभ्युपेतस्त्वामर्थिभावादिति मे विषादः ॥ १४ ॥
 शरीरमात्रेण नरेन्द्र तिष्ठन्नाभासि तीर्थप्रतिपादितद्धिः ।
 आरण्यकोपात्तफलप्रसूतिः स्तम्बेन नीवार इवावशिष्टः ॥ १५ ॥

(१३.) हे राजस्त्वं सर्वत्र [गुर्वाश्रमतत्प्रभृतिषु—चा०] नोऽस्माकं वार्त्तं स्वास्थ्यमवेहि जानीहि । “वार्त्तं वल्गुन्यरोगे च” इत्यमरः । “वार्त्तं पाटवमारोग्यं भव्यं स्वास्थ्यमनामयम्” इति यादवः । न चैतदाश्रयमित्याह—नाथ इति । त्वयि नाथे ईश्वरे सति प्रजानामशुभं दुःखं कुतः । तथाहि । अर्थान्तरं न्यस्यति—सूर्य इत्यादिना । सूर्ये तपति प्रकाशमाने सति तमिस्रा तमस्ततिः । “तमिस्त्वं तिमिरं रोगे तमिस्रा तु तमस्ततौ । कृष्णपक्षनिशायां च” इति विश्वः । लोकस्य जनस्य । “लोकस्तु भुवने जने” इत्यमरः । दृष्टेरावरणाय (आच्छादनाय) कथं कल्पेत । दृष्टिमावरितुं नालमित्यर्थः । कृपेरलमर्थत्वात्तद्योगे “नमःस्वस्ति—” इत्यादिना चतुर्थी । “अलमिति पर्याप्त्यर्थग्रहणम्” इति भगवान्भाष्यकारः । कल्पेत संपद्येत्यर्थः । कृपि संपद्यमाने चतुर्थीति वक्तव्यात् [यथा किराते । “उद्गातिशुचमिवाप्यतमिस्रामान्तिकं ब्रजति तारकराजे दिक्प्रसादगुणमण्डनमूहे रश्मिहासविशदं मुखमैन्द्री”—हे०] । “तवार्हतः”—इत्यादिनोक्तं यत्तन्न चित्रमित्याह—

(१४.) प्रतीक्ष्येषु पूज्येषु । “पूज्यः प्रतीक्ष्यः” इत्यमरः । भक्तिरनुरागविशेषस्ते तव कुलोचिता कुलाम्यस्ता । “अभ्यस्तेऽप्युचितं न्याय्यम्” इति यादवः । हे महाभाग सार्वभौम तया भक्त्या पूर्वान् (पूर्वजान्) अतिशेषेऽतिवर्तसे । किंतु सर्वत्र वार्त्तं चेत्तर्हि कथं खेदखिन्न इव दृश्यसेऽत आह—व्यतीतेति । अहं व्यतीतकालोऽतिक्रान्तकालः सन्नर्थिभावात् (याचकभावात्) त्वामभ्युपेतः (समागतः) इति मे मम विषादः (खेदः) ।

(१५.) हे नरेन्द्र तीर्थे [यज्ञे—सु०] सत्पात्रे (गुरवे) प्रतिपादिता दत्तद्धिः (संपात्तिः)

(13.) “Know, Oh king, it is well with us, in every particular. How can evil happen to subjects when you are their protector? How may might be able to obscure the sight of men the sun shining?”

(14.) “Reverence for the worthy is hereditary in your family and Oh fortunate king! you excel your ancestors in that. It pains me to see that I have come to you as a beggar when it is too late.”

(15.) “Oh lord of people, now that you have given your wealth to worthy recipients and appear to be without every thing but your body, like a Nivāra-plant which has been stripped of its grains by foresters and has nothing left to it but its culm”.

स्थाने भवानेकनराधिपः सर्वाकिचनत्वं मखजं व्यनक्ति ।

पर्यायपीतस्य सुरैर्हिमांशोः कलाक्षयः श्लाघ्यतरो हि वृद्धे ॥ १६ ॥

तदन्यतस्तावदन्यकार्यो गुर्वर्थमाहर्तुमहं यतिष्ये ।

स्वस्त्यस्तु ते निर्गलिताम्बुगर्भं शरद्धनं नार्दति चानक्रोऽपि ॥ १७ ॥

येन स तथोक्तः । “ योनौ जलावतारं च मन्व्याद्यष्टादशस्वपि । पुण्यक्षेत्रे तथा पात्रे तीर्थं स्याद्दर्शनेष्वपि ” इति हलायुधः । शरीरमात्रेण (शरीरमेव शरीरमात्रं तेन केवलेन वपुषा) तिष्ठन् (वर्तमानः) आरण्यका अरण्ये भवा मनुष्या मूर्तिप्रमुखाः । “ अरण्यान्मनुष्ये ” इति वुञ्प्रत्ययः । तैरुपात्ता (गृहीता) फलमेव प्रतेत्यस्य स तस्त्वेन काण्डेनावशिष्टः । प्रकृत्यादित्वात्तृतीया । नीवार इव । आभासि शोभिते [उपमालंकारः—सु०] ।

(१६.) भवानेकनराधिपः सार्वभौमः सन् । मखजं मखजन्यम् । न विद्यते किञ्चन यस्येत्यकिञ्चनः । मयूरव्यंमकादित्वात्तत्पुरुषः । तस्य भावस्तत्त्वं निर्धनत्वं व्यनक्ति प्रकटयति (तत्) स्थाने युक्तम् । “ युक्ते द्वे सांप्रतं स्थाने ” इत्यमरः । तथाहि । सुरैर्देवः पर्यायेण क्रमेण पीतस्य हिमांशोः कलाक्षयः (कृशत्वं) वृद्धेरुपचयाच्छ्लाघ्यतरो हि वरः खलु [प्रथमां पिबते वद्विद्वितीयां पिबते रविः । विश्वेदेवास्तृतीयां तु चतुर्थीं सलिलाधिपः । पञ्चमीं तु वषट्कारः षष्ठीं पिबति वासवः । सप्तमीमृषयो दिव्या अष्टमीमज एकपात् । नवमीं कृष्णपक्षस्य यमः प्राश्नाति वै कलां । दशमीं पिबते वायुः पिबत्येकादशीमुमा । द्वादशीं पितरः सर्वे समं प्राश्नन्ति भागशः । त्रयोदशीं घनाध्यक्षः कुबेरः पिबते कलाम् । चतुर्दशीं पशुपतिः पञ्चदशीं प्रजापतिरिति—हे०] । “ मणिः शाणालीढः समरविजयी हेतिनिहतो मदक्षीणो नागः शरदि सरितः श्यानपुलिनाः कलाशेषश्चन्द्रः सुरतमृदिता बालवनिता तनिम्ना शोभन्ते गलितविभवाश्चार्थेषु नृपाः ” इति भावः । अत्र कामन्दकः—“ धर्मार्थक्षीणक्रोशस्य क्षीणत्वमपि शोभते । सुरैः पीतावशेषस्य कृष्णपक्षे विधोरिव ” इति [शुक्लप्रतिपदि सर्वे क्षीणमपि चन्द्रं नमस्कुर्वन्ति । यदुक्तं किराते । “ प्रणमन्त्यनुपायमुत्थितं । प्रतिपञ्चन्द्रमिव प्रजा नृपम् ”—सु०]

(१७.) तत्तस्मात्तावदन्यकार्यैः (नास्ति गुरुदक्षिणामन्तरेण अन्यत्कार्यं यस्य सः । “ यावत्तावच्च साकल्येऽवधौ मानेऽवधारणे ” इति विश्वः । प्रयोजनान्तररहितोऽहमन्यतो व-

(16.) “ It is a matter of satisfaction that being the sole sovereign, your majesty manifests your poverty as resulting from the sacrifice : for the wane of the moon drunk (absorbed) gradually by the gods speaks more highly (of her) than her waxing. ”

(17.) “ Therefore having got nothing else to do I will try to procure, from some other source, money to be given to my preceptor. Hail to you ! even the Chataka bird does not implore the autumnal cloud that has lost all the water inside (lit. the watery contents of whose interior have flowed out) ”.

एतावदुक्त्वा प्रतियातुकामं शिष्यं महर्षेर्नृपतिर्निषिध्य ।

किं वस्तु विद्वंगुरवे प्रदेयं त्वया कियदेति तमन्वयुङ्क्त ॥ १८ ॥

ततो यथावद्विहिताध्वराय तस्मै स्मयावेशविवाजिताय ।

वर्णाश्रमाणां गुरवे स वर्णां विचक्षणः प्रस्तुतमाचचक्षे ॥ १९ ॥

समाप्तविद्येन मया महर्षिर्विज्ञापितोऽभूद्रुदक्षिणायै ।

स मे चिरायास्खलितोपचारां तां भक्तिमेवागणयत्पुरस्तात् ॥ २० ॥

दान्यान्तरादुर्वर्धं गुरुधनमाहर्तुमर्जयितुं यतिष्ये उद्योक्ष्ये । ते तुभ्यं स्वस्ति शुभमस्तु । “ न-
मःस्वस्ति—” इत्यादिना चतुर्थी । तथाहि । चातकोऽपि [अपि शब्दः चातकस्य जलदेक-
शरणत्वसूचनार्थः—हे० चा०] “ भरणीपतितं तोयं चातकानां रुजाकम् ” इति हेतोरनन्य-
गतिकोऽपीत्यर्थः । निर्गलितोऽम्बेव (जलमेव) गर्भो यस्य तं शरद्वनं नार्दति न याचते [किं
पुनः विद्यमानोपायोऽहं त्वामित्यर्थः—हे०] । “ अर्दं गतौ याचने च ” इति धातुः । याचना-
र्थे रणेऽर्दनम् ” इति यादवः [अर्थान्तरन्यासालंकारः—सु०] ।

(१८.) एतावद्वाक्यमुक्त्वा (एतावन्मात्रं वाक्यमाख्याय) प्रतियातुं कामो यस्य तं
प्रतियातुकामं गन्तुकामम् । “ तुष्काममनसोरपि ” इति मकारलोपः । महर्षेर्वरतन्तो शिष्यं
कौत्सं नृपती रघुनिषिध्य निवार्य हे विद्वन् (पण्डित) त्वया गुरवे प्रदेयं वस्तु किं [किंजा-
तीय वा हे०—चा०] किमात्मकं कियत्किपरिमाणं वा । इत्येवं तं कौत्समन्वयुङ्क्तापृच्छत् अनूप
संगेण सहितो युजिः पृच्छार्थः—हे० चा०] । “ प्रश्नोऽनुयोगः पृच्छा च ” इत्यमरः ।

(१९.) ततः (तदनन्तरं) यथावद्यथार्हम् । अर्हार्थं वतिः । विहिताध्वराय विधिवदनुष्ठि-
तयज्ञाय । सदाचारायेत्यर्थः । स्मयावेशविवाजिताय (स्मयस्य गर्वस्य संरंभस्य च आवेशः
तेन विवर्जितः तस्मै) गर्वाभिनिवेशशून्याय । अनुद्धतायेत्यर्थः । वर्णानां ब्राह्मणादीनामाश्र-
माणां ब्रह्मचर्यादीनां च गुरवे [क्रियाग्रहणमपि कर्तव्यमिति चतुर्थी—हे०] नियामकाय [त-
द्धर्मप्रतिष्ठापकत्वात्—हे० चा०] । “ वर्णाः स्युर्ब्राह्मणादयः ” इति । “ ब्रह्मचारी गृही
वानप्रस्थो भिक्षुचतुष्टये । आश्रमोऽस्त्री ” इति चामरः । सर्वकार्यनिर्वाहकायेत्यर्थः । तस्मै
रघवे विचक्षणः [कुशलः—हे०] विद्वान्वर्णी ब्रह्मचारी । “ वर्णिनो ब्रह्मचारिणः ” इत्यमरः ।
“ वर्णाद्ब्रह्मचारिणि ” इतीतिप्रत्ययः । सः कौत्सः प्रस्तुतं प्रकृतम् (गुरुदक्षिणारूपं) आचक्षे ।

(२०.) समाप्तविद्येन (समाप्ता परिपूर्णा चतुर्दश विद्या येन तेन तथोक्तेन) मया

(18.) Having prevented the great sage's disciple, who after saying this was about to depart (lit. who had the desire to return), the king asked him “ Learned Sir ! what thing do you mean to give to your preceptor and how much of it ? ”

(19.) Whereupon the learned ascetic (the bachelor) explained his object in view to the ruler of (the several) castes and states of life, who had performed the sacrifice as enjoined by the rite, and who was free from the influence of pride.

(20.) When I completed my course of study I humbly asked the great

निर्वन्धसंजातरुषार्थकार्श्यमचिन्तयित्वा गुरुणाहमुक्तः ।

वित्तस्य विद्यापरिसंख्यया मे कोटीश्चतस्रो दश चाहरेति ॥ २१ ॥

सोऽहं सपर्याविधिभाजनेन मत्वा भवन्तं प्रभुशब्दशेषम् ।

अभ्युत्सहे संप्रति नोपरोडुमल्पेतरत्वाच्छ्रुतनिष्क्रयस्य ॥ २२ ॥

इत्थं द्विजेन द्विजराजकान्तिरावेदितो वेदविदां वरेण ।

एनोनिवृत्तेन्द्रियवृत्तिरेन जगाद भूयो जगदेकनाथः ॥ २३ ॥

महर्षिगुरुदक्षिणायै गुरुदक्षिणास्वीकारार्थं विज्ञापितोऽभूत् । स च गुरुश्रिरायास्खलितोप-
चारां [पादप्रक्षालनादिरुपचारः परिचर्या यस्यां सा तां तथोक्तां—हे० चा०] तां दुष्करां
मे भक्तिमेव पुरस्तात्प्रथममगणयत्संख्यातवान् । भक्त्यैव संतुष्टः किं दक्षिणयेत्युक्तवानि-
त्यर्थः । अथवा भक्तिमेव तां दक्षिणामगणयादिति योज्यम् ।

(२१.) निर्वन्धेन प्रार्थनातिशयेन संजातरुषा संजातक्रोधेन गुरुणा । अर्थकार्श्यं दा-
रिद्रमचिन्तयित्वाविचार्याहम् । वित्तस्य धनस्य चतस्रो दश च कोटीश्चतुर्दशकोटीर्मे मह-
माहरानयेति विद्यापरिसंख्यया विद्यापरिसंख्यानुसारेणैवोक्तः । अत्र मनुः—“अङ्गानि वेदा-
श्चत्वारो भीमांसा न्यायविस्तरः । पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या द्वेताश्चतुर्दश ” इति ।

(२२.) सोऽहं सपर्याविधिभाजनेनार्घ्यपात्रेण भवन्तं प्रभुशब्द एव शेषो यस्य तं
मत्वा । निःस्वं निश्चिन्त्येत्यर्थः । श्रुतनिष्क्रयस्य विद्यामूल्यस्याल्पेतरत्वादिति महत्त्वात्संप्रति
(अधुना) उपरोडुं निर्वन्धुं नाभ्युत्सहे ।

(२३.) द्विजराजकान्तिश्चन्द्रकान्तिः । “द्विजराजः शशधरो नक्षत्रेशः क्षपाकरः” इत्यमरः
“तस्मात्सोमो राजा नो ब्राह्मणानाम्” इति श्रुतेः । द्विजराजकान्तिर्वेनार्थावाप्तिवैराग्य
वारयति । एनसः पापान्निवृत्तेन्द्रियवृत्तिर्यस्य स [एतेन धार्मिकत्वं—हे० चा०] जगदेकनाथं

sage as to the remuneration to be made to him. And he considered that long de-
votion of mine without any default (in the acts) of service to be the best (li-
foremost) remuneration.

(21.) Enraged at my importunities the preceptor heedless to the smallness
of my wealth said, “get me fourteen crores of money in accordance with the
number of several lores ” (bring me as many crores of money as there are kinds
of learning).

(22.) Concluding from the earthen pot containing the provisions of wo-
ship that Your Highness has had only the title of lord remaining to you I do not de-
press my Sire (any more), at this moment, on account of the largeness of the
price set on my learning.

(23.) Thus informed by the Brāhman, foremost among the adepts in the
Vedas, the sole lord of the world, fair as the moon and the propensities of whose
senses were averse to sin, again spoke to him,

• गुर्वर्थमर्थी श्रुतपारदृश्वा रघोः सकाशादनवाप्य कामम् । •

गतो वदान्यान्तरमित्ययं मे मा भूत्परीवादनवावतारः ॥ २४ ॥

स त्वं प्रशस्ते महिते मदीये वसंश्चतुर्थोऽग्निरिवाम्रचगारे ।

द्वित्राप्यहान्यर्हसि सोढुमर्हन्यावद्यते साधयितुं त्वदर्थम् ॥ २५ ॥

रघुर्वेदविदां वरेण श्रेष्ठेन द्विजेन कौत्सेनेत्यमावेदितो निवेदितः सन् । एनं कौत्सं भूयः पुनर्जगाद [ऊच । अनुप्रासोऽलंकारः—हे० चा०] ।

(२४.) श्रुतस्य (शास्त्रस्य) पारं दृष्ट्वाञ्छ्रुतपारदृश्वा । “ दशैः कनिष्ठा ” इति कनिष्ठा गुर्वर्थं गुरुदक्षिणार्थं यथा तथार्थी याचकः । विशेषणद्वयेनाप्यस्याप्रत्याख्येयत्वमाह । रघोः सकाशात्कामं मनोरथमनवाप्याप्राप्य वदान्यान्तरं [अन्योवदान्योवदान्यान्तरं इति । “मयूर-व्यंसकादि ” । “ वदान्यो दानशौण्डेस्यात् चारुवादिनिवाच्यवत् ” इति मेदिनी—हे०] दात्र-न्तरं गतः । “ स्युर्वदान्यस्थूललक्ष्यदानशौण्डा बहुप्रदे ” इत्यमरः । इत्येवंरूपोऽयं परी-वादस्यापवादस्य नवो नूतनः प्रथमोऽवतारः [अवतारावतरयोर्दीर्घह्रस्वव्यत्यासो बालि-शानामिति वामनः—हे०] आविर्भावो मे मा भून्मास्तु । रघोरिति स्वनामग्रहणं संभावित-त्वद्योतनार्थम् । तथा च—“ संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ” इति भावः [निःस्वेभ्योदानं विद्यानुरूपमिति मन्तूक्या अप्रत्याक्षेपप्रीतिनिन्दाप्रतिषेधाद्रघोराम्भस्तुतिनिर्दोषः । तदाह । “गुरोरर्थमर्थयते” इति—हे०] ।

(२५.) स त्वं महिते पूजिते प्रशस्ते प्रसिद्धे [मनोहरे—चा०] मदीयेऽभ्यागारे त्रे-ताग्निशालायां चतुर्थोऽग्निरिव वसन्दित्राणि द्वे त्रीणि वाहानि दिनानि । “ संख्ययाव्यया-सन्नादूराधिकसंख्याः संख्येये ” इति बहुव्रीहिः । “ बहुव्रीहौ संख्येये उज्जबहुगणात् ” इति डच्प्रत्ययः समासान्तः [तथा च भाष्यकारः । शेषपञ्चाधिष्ठानां (वाक्त्र) वस्तु-तोत्पुक्तं बहुवचनमिति—हे० चा०] । सोढुं (स्थातुं) अर्हसि । हे अर्हन्मान्य [“ अर्हता-जिनसन्मान्यौ ” इति यादवः चा०] त्वदर्थं तव प्रयोजनं साधयितुं यावद्यते यतिष्ये । “ यावत्पुरानिपातयोर्लट् ” इति भविष्यदर्थे लट् ।

(२६.) अग्रजन्मा ब्राह्मणः (कौत्सः) प्रतीतः प्रीतः संस्तस्य रघोरवितथममोघं संगरं प्रतिज्ञाम् । “ अथ प्रतिज्ञाजिसंविदापत्सु संगरः ” इत्यमरः । तथेति प्रत्यग्रहीत्

(24.) “Asking wealth for his preceptor, a certain mendicant who had seen the other ends of the Vedas (who had mastered the Vedas) went to another donor, not obtaining his object of wish from Raghu. Let there not be this new (first) rise of scandal (about me)”!

(25.) “Therefore, O revered Sir, it behoves you to sojourn like a fourth Agni in my well-known and honoured temple of fire and wait there for two or three days while I try to accomplish your purpose”.

तथेति तस्यावितथं प्रतीतः प्रत्यग्रहीतसंगरमग्रजन्मा ।
 गामात्तसारां रघुरप्यवेक्ष्य निष्क्रष्टुमर्थं चक्रमे कुबेरात् ॥ २६ ॥
 वसिष्ठमन्त्रोक्षणजात्प्रभावादुदन्वदाकाशमहीधरेषु ।
 मरुत्सखस्येव बलाहकस्य गतिर्विजग्ने न हि तद्वत्स्थ ॥ २७ ॥
 अथाधिशिश्ये प्रयतः प्रदोषे रथं रघुः कल्पितशस्त्रगर्भम् ।
 सामन्तसंभावनयैव धीरः कैलासनाथं तरसा जिगीषुः ॥ २८ ॥

(अंगीचक्रे) । रघुरपि गां भूमिं (दिग्विजयेन) आत्तसारां गृहीतधनामवेक्ष्य (ज्ञात्वा) कुबेरात् (धनदात्) अर्थ निष्क्रष्टुमाहर्तुं चक्रमे इयेष ।

(२७.) वशिष्ठस्य यन्मन्त्रेणोक्षणमभिमन्त्र्य प्रोक्षणं तज्जात्प्रभावात्सामर्थ्याद्वैतोः । उदन्वदाकाशमहीधरपृदन्वत्युदधावाकाशे महीधरेषु वा । मरुत्सखस्य [बलाहकेन गत्यर्थं वायोरपेक्षितत्वात् मरुत्सखा यस्येति अभिमतः समासः । एवं सति राजाहःसखिभ्यष्टजिति टच्प्रत्ययो न स्यात् तस्य तत्पुरुषेऽभिधानात् । अतश्चित्त्वमेतदिति हे० चा०] मरुतः सखेति तत्पुरुषो बहुव्रीहौ समासान्ताभावात् । ततो वायुमहायस्येति लभ्यते । वारीणां वाहको बलाहकः । षष्ठोदरादित्वात्साधुः । तस्येव मेघस्येव । तद्वत्स्थस्य गतिः संचारो न विजग्ने न विहता हि [यथा मेघस्य गतिः कापि न हन्यते तथास्य रथस्यापि—सु०] ।

(२८.) अथ प्रदोषे रजनीमुखे । तत्काले यानाधिराहणविधानात् । प्रयतो धीरो रघुः । समन्ताद्भवः सामन्तः [कतिपयग्रामपतिः—हे०] राजमात्रमार्ति संभावनयैव (बुध्यैव अनुमत्या वा) कैलासनाथं कुबेरं तरसा बलेन जिगीषुर्जेतुमिच्छुः सन् । कल्पितं सजितं शस्त्रं गर्भे (मध्ये) यस्य तं रथमधिशिश्ये (अधिष्ठितः) रथे शयितवानित्यर्थः । “ अधि-शीङ्स्थासां कर्म ” इति कर्मत्वम् ।

(२९.) प्रातः प्रयाणाभिमुखाय (प्रस्थानसन्मुखाय) तस्मै (जिगमिषेव) रघवे कोशगृहे (भाण्डारागारे) नियुक्ता अधिकृताः (स्थापिताः) भाण्डागारिकाः सविस्मयाः

(26.) With the words “ very well ” the satisfied Brāhman (lit. the first born) accepted his unflinching promise ; Raghu too finding the earth stripped of all its treasure determined to extort money from Kubera.

(27.) By virtue of the influence produced by Vasistha's holy sprinkling accompanied by the Mantras (of course at the time of coronation), the course of his chariot like that of a cloud assisted by the wind was unimpeded whether in the sea or in the sky or over the mountain.

(28.) And towards nightfall the valiant and devout Raghu who longed to subdue, by force of arms, the Lord of Kailāsa regarding him as no more than a mere feudatory of his, lay down in his chariot in the interior of which weapons were arranged.

प्रातः प्रयाणाभिमुखाय तस्मै सविस्मयाः कोषगृहे नियुक्ताः ।
 हिरण्मयीं कोषगृहस्य मध्ये वृष्टिं शशंसुः पतितां नभस्तः ॥ २९ ॥
 तं भूपतिर्भासुरहेमराशिं लब्धं कुबेरादभियास्यमानात् ।
 दिदेश कौत्साय समस्तमेव पादं सुमेरोरिव वज्रभिन्म ॥ ३० ॥
 जनस्य साकेतनिवासिनस्तौ द्वावप्यभूतामभिनन्द्यसत्त्वौ ।
 गुरुप्रदेयाधिकनिःस्पृहोऽर्थी नृपोऽर्थिकामादधिकप्रदश्च ॥ ३१ ॥
 अथोष्ट्राभोशतवाहितार्थं प्रजेश्वरं प्रीतमना महर्षिः ।
 स्पृशन्करेणानतपूर्वकायं संप्रस्थितो वाचमुवाच कौत्सः ॥ ३२ ॥

साश्रयाः) मन्तः कोशगृहस्य मध्ये नभस्तो नभसः । पञ्चम्यास्तासिन्प्रत्ययः । पतितां
 हिरण्मयीं सुवर्णमयीम् । “दाण्डिनायन-” इत्यादिना निपातनात्साधुः । वृष्टिं (वर्षणं)
 शंसुः कथयामासुः ।

(३०.) भूपती रघुः । अभियास्यमानादभिगमिष्यमाणात्कुबेराल्लब्धम् । वज्रेण कुलि-
 तान् भिन्नं सुमेरुः पादं प्रत्यन्तपर्वतमिव स्थितम् । “पादाः प्रत्यन्तपर्वताः” इत्यमरः । तं
 गामुरं भास्वरम् (देदिप्यमानं) । “भञ्जभासमिदो घुरच्” इति घुरच् । हेमराशिं (सुवर्ण-
 मण्डलं) समस्तं कृत्स्नमेव कौत्साय दिदेश ददौ । न तु चतुर्दशकोटिमात्रमित्येवकारार्थः ।
 (३१.) तार्थिदितातारो द्वावपि साकेतनिवासिनोऽयोध्यावासिनः । “साकेतः स्याद-
 योध्यायां कोशला नन्दिनी च सा” इति यादवः । जनस्याभिनन्द्यसत्त्वौ स्तुत्यव्यवसायाव-
 षताम् । “द्रव्यामुच्यवसायेषु सत्त्वमस्त्री तु जन्तुषु” इत्यमरः । की द्रौ । गुरुप्रदेयादधि-
 कंऽतिरिक्तद्रव्ये निःस्पृहोऽर्थी । अर्थिकामादर्थिमनोरथादधिकं प्रददातीति तथोक्तः । “प्रे-
 शज्ञः” इति कप्रत्ययः । नृपश्च ।

(३२.) अथ प्रीतमना महर्षिः कौत्सः संप्रस्थितः प्रस्थास्यमानः सन् । “आशंसायां

(29) In the morning when he was about to start, his treasury officers struck with astonishment reported to him the shower of gold that had fallen from heaven down into the interior of his treasury-house.

(30) The heaps of burnished gold, which resembled a skirt-hill of the Sumeru struck down by Indra's thunderbolt, obtained from Kubera who was about to be marched against, the king gave Kautsa without any reserve.

(31.) To the people living in Sāketa the conduct of either of them was a matter of congratulation ; of the mendicant because he was unwilling to take more than was due to his preceptor ; of the king because he gave more than the mendicant asked for.

(32.) Now at his departure the great sage Kautsa, delighted in mind, touched with his hand the king who had bent the fore part of his body and who had made hundreds of camels and mares convey the treasure and said the following words.

किमत्र चित्रं धर्दि कामसूर्ध्वृत्ते स्थितस्याधिपतेः प्रजानाम् ।
 अचिन्तनीयस्तु तव प्रभावो मनीषितं द्यौरपि येन दुग्धा ॥ ३३ ॥
 आशास्यमन्यत्पुनरुक्तभृतं श्रेयांसि सर्वाण्यधिजग्मुषस्ते ।
 पुत्रं लभस्वात्मगुणानुरूपं भवन्तमीड्यं भवतः पितेव ॥ ३४ ॥

भूतवच्च ” इति भविष्यदर्शे क्तः । उष्ट्राणां क्रमेलकानां वामीनां वडवानां च शतैर्वाहितार्थं प्रापितधनमानतपूर्वकायम् । विनयनम्रमित्यर्थः । प्रजेश्वरं रघुं करेण स्पृशन्वाचमुवाच [विशेषणं विना वाक्शब्दप्रयोगाश्चित्यः । यद्वा मनः । विशेषणस्य च विशेष्यप्रतिपत्त्यर्थमुक्तार्थस्य प्रयोगः । यद्वा । काव्येषु संक्षेपानादरः । तथा काव्यादर्शे “अलंकृतमसंक्षिप्तं काव्यम्” इति वक्ष्यमाणेन संबंधः । काशिकावृत्तौ च । समुच्चये सामान्यवचनस्येत्यत्र लौकिकशब्दव्यवहारे लाघवं नष्ट्रित्येति । “येनांगविकार” इत्यत्र पाणिनीयमतदर्पणे च । “अक्षादिशब्देन विनापि देहः स्यादव करणादिगुणप्रतीतेः । तथापि लोके गुरुलाघवं प्रत्यनादराच्छब्दमपि प्रयुक्ते” इति—हे० “शुचिस्मितां वाचमवोचदच्युतः” इत्यादौ यथा शुचिस्मितामिति विशेषणं तथात्र वाचो विशेषणायोगाद्वाचमुवाचेति चिन्त्यम्—चा०] ।

(३३.) वृत्ते स्थितस्य । “न्यायेनार्जनमर्थस्य वर्धनं पालनं तथा । सत्पात्रे प्रतिपत्तिश्च राजवृत्तं चतुर्विधम् ” इति कामन्दकः [मन्दकोक्ते । यद्वा । “गुरोः पूजाघृणाशौचं सत्यमिन्द्रियनिग्रहः । प्रवर्त्तनं हितानां च तत्सर्वं वृत्तमुच्यते” इति—हे०] । तस्मिन्वृत्ते स्थितस्य प्रजानामधिपतेर्नृपस्य भुः कामान्सूत इति कामसूर्यदि । “सत्सूद्विषद्गुह—” इत्यादिना क्रिप् । अत्र कामप्रसवने किं चित्रम् । न चित्रमित्यर्थः । किंतु तव प्रभावो महिमा [“प्रभावो बाहुलकादिति ” क्षीरतरंगिण्यां—हे०] त्वचिन्तनीयः । येन त्वया द्यौरपि (स्वर्गोपि) मनीषितमभिलाषितं दुग्धा । दुर्हेद्विकर्मकत्वादप्रधाने कर्मणि क्तः । “प्रधानकर्मण्याख्येये लादीनाहुद्विकर्मणाम् । अप्रधाने दुहादीनां ण्यन्ते कर्तृश्च कर्मणः ” इति स्मरणात् ।

(३४.) सर्वाणि श्रेयांसि शुभान्यधिजग्मुषः प्राप्तवतस्ते तवान्यत्पुत्रातिरिक्तमाशास्यमाशीःसाध्यमाशंसनीयं वा पुनरुक्तभृतम् [पुनरुक्तमिव । इवार्थे भृतशब्दः मातृभृतः पितृभृतः इत्यत्र भृतशब्दस्यवोपमानार्थत्वमिति कैयटकारेण प्रत्यपादि—चा०] । सर्वं सिद्धमित्यर्थः । किंत्वीड्यं स्तुत्यं भवन्तं भवतः पितेवात्मगुणानुरूपम् [आत्मशब्देन राजा विवक्षितः अन्तरा-

(33.) “ It is no wonder if the earth yields all things desired by a king who abides by his duty towards his subjects. Your prowess is on the other hand inconceivable, for it has made even the heavens yield objects of desire !

(34.) Other blessings would be a mere repetition (superfluous) in the case of you who enjoy happiness of every kind. May you obtain a son befitting your own excellences as your father obtained in you an adorable son !

इत्थं प्रयुज्याशिषमग्रजन्मा राज्ञे प्रतीयाय गुरोः सकाशम् ।
 राजापि लेभे सुतमाशु तस्मादालोकमर्कादिव जीवलोकाः ॥ ३५ ॥
 ब्राह्मे मुहूर्ते किल तस्य देवी कुमारकल्पं सुषुवे कुमारम् ।
 अतः पिता ब्रह्मण एव नाम्ना तमात्मजन्मानमजं चकार ॥ ३६ ॥

‘न्मा वा । श्रुतशौर्यादयोऽह्यात्मगुणा इति । अनुरूपमिति अव्ययं । विभक्तिरित्यादिना अव्ययो-
 भावे स्त्रीबता स्यात् । अथ-“कृगतिप्रादयः” इति । अनुगतः रूपमित्यनुरूपः इति तत्पुरुषे
 कृतेऽपि परवर्द्धिगं द्वन्द्वतत्पुरुषयोरिति स एव दोषः इति चेन्न । “द्विगुप्राप्तापन्नलं पूर्वगतिस-
 मासेषु निषेधो वक्तव्यः” इति परवर्द्धिगता निषेधात् निष्कौशाश्विरिव पुङ्गिता भवति तथाहि
 कुमारसंभवे । “आत्मानुरूपं विधिनोपयेम ” । अथ वा । “ मार्गं तावच्छृणु कथयतस्त्व-
 त्प्रयाणानुरूपं ” । “रूपं स्वभावे सौन्दर्ये” इति विश्वः-हे०] । त्वया तुल्यगुणमित्यर्थः । पुत्रं
 लभस्व प्राप्तुहि ।

(३५.) अग्रजन्मा (अग्रे मुखे जन्म यस्य सः) ब्राह्मणः । “ अग्रजन्मा द्विजे श्रेष्ठे ”
 भ्रातरि ब्रह्मणि स्मृतः ” इति विश्वः । इत्थं (अमुना प्रकारेण) राज्ञ आशिषं प्रयुज्य
 (उदीर्य) दत्वा गुरोः सकाशं समीपं प्रतीयाय प्राप । राजापि । जीवलोका जीवममूहः ।
 “ जीवः प्राणिनि गीष्पतौ ” इति विश्वः । अर्कादालोकं प्रकाशमिव । तस्मादल्पः । आशिषः
 प्रयोगात् । न तु मुनेः ग्राम्योक्तिप्रसंगात्-हे० केचन तस्माद्विज्ञादिति व्याचक्षन्ते तन्न ग्राम्य-
 त्वात्-चा०] आशु सुतं लेभे प्राप ।

(३६.) तस्य रचोर्देवी महिषी [पट्टराज्ञी प्रभावती-हे०] ब्राह्मे । “ तस्येदम् ”
 इत्यण् । ब्रह्मदेवताकेऽभिजिन्नामके मुहूर्ते किलेष्टदसमाप्त कुमारं कुमारकल्पं स्कन्दसदृशम् ।
 “ ईषदसमाप्तौ-” इत्यादिना कल्पप्रत्ययः । कुमारं पुत्रं सुषुवे । “ कुमारो बालके स्कन्दे ”
 इति विश्वः । अतो ब्राह्ममुहूर्तोत्पन्नत्वात्पिता रघुब्रह्मणो विधरेव नाम्ना तमात्मजन्मानं पुत्र-
 मजमजनामकं चकार । “ अजो हरौ हरे कामे विश्वौ छागे रघोः सुत ” इति विश्वः ।
 [अष्टमो मुहूर्तो ब्राह्मः । ननु । “ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेदात्मनोहितं ” इति । रात्रेः प-
 श्रिमयामे रूढिः । “ पूर्वात्रे महारात्रस्ततश्चापररात्रकः । ब्राह्मोऽप्येते क्रमाद्यामाः ” इति
 यादवप्रकाशः । तत्रहि ब्रह्मणोदेवस्याध्ययनप्रवृत्तिं निमित्तीकृत्य ब्रह्मशब्दः प्रयुक्तः ।

(35.) Having thus pronounced a blessing on the king, the Brāhmaṇa (lit. the first born) returned to his preceptor. The king too soon after obtained a son from him (through the potency of his blessing) as the world of the living receives light from the sun.

(36.) At a time presided over by Brahmā, his queen (Prabhāvatī by name) gave birth to a son who very nearly resembled Kārtikeya. Hence the father named that son Aja, after Brahmā.

रूपं तदोजस्वि तदेव धीर्यं तदेव नैसर्गिकमुत्सवम् ।

न कारणात्स्वादिभिरे कुमारः प्रवर्तितो दीप इव प्रदीपाम् ॥ ३७ ॥

उपात्तविद्यं विधिवदुरुभ्यस्तं यौवनमेद्रेदधितेचकाम् ।

श्रीः साभिलाषाणि गुरोरनुज्ञां धीरेव कम्पा पितुसचकाङ्क्ष ॥ ३८ ॥

नाडिकाद्वयवाचिनोहि मुहूर्तस्य यामवाचकत्वे दोषः । स च मुहूर्तो ब्रह्माधिदेवतावाचकश्च न भवतीति तन्न । ते च मुहूर्ताः ज्योतिषरत्नमालायां । “रुद्राहिमित्रपितरो वसुवारिष्वे । वेधा विधिः शतमस्रः पुरुहूतवन्ही । नक्तंचरश्च वरुणार्यमयोनयश्च । प्रोक्तादिने दश च पञ्च तथामुहूर्ताः” । “निशामुहूर्ता गिरिशजपादाहिर्बुध्न्यपूषाश्विमाम्रयश्च । विधातृचन्द्रादिति-जीवाविष्णुस्तिग्मबुधित्वाष्ट्रसमीरणाश्च” इति दैवज्ञवल्गुमोपि । “ब्राह्मो मुहूर्ताभिजिदष्टमो यस्त-स्मिन्नपाचं ककुभं विहाय । प्रशस्यते यानमशेषदिशु सर्वाणि कार्याणि च यांति सिद्धिं” । यद्यपि दिवा निशि च ब्राह्ममुहूर्तसद्भावः तथाप्यत्र दिवैव प्राप्तेति मंतव्यं । “नक्तंबुधो-भूमिशशांकमंदागुर्वर्कशुक्रादिनशक्तयः स्युः” इति श्रीपतिपद्मसूक्तः । प्रकाशकग्रहसूर्यस्य शुभ-ग्रहभुरुशुक्रयोश्च दिवा बलीयस्त्वात् । बलिषु श्रेष्ठग्रहेषु महाभाग्यता स्यात् । नारदीयसंहि-त्तया च । “मध्यंदिनगते भानौ मुहूर्तोऽभिजिदाह्वयः । नाशयत्स्त्रिलान् दोषान् पिनाकी त्रिपुरं यथा”—हे० उत्तरघटिकाचतुष्टये—चा० पश्चिमरात्रघटिकाद्वये—सु०] ।

(३७.) ओजस्वि तेजस्वि बलिष्ठं वा । “ओजस्तेजसि धातूनाम्बष्टम्भप्रकाशयोः । ओजो बले च दीप्तौ च” इति विश्वः । रूपं वपुः । “अथ रूपं नमुंसकम् । स्वभावाकृ-तिसौन्दर्यवपुषि श्लोकशब्दयोः” इति विश्वः । तदेव पैतृकमेव । वीर्यं शौर्यं (दीपार्थे दाहकशक्तित्वं) तदेव । नैसर्गिकं (“सर्गस्तुसर्जनाध्याय स्वभावोत्साहनिश्चयाः” इति वैज-यन्ती) । स्वाभाविकमुन्नतत्वं (उच्चैस्तरत्वं दीपपक्षे तु गुणैरधिकत्वं) तदेव । तादृशमेवेत्यर्थः । कुमारो बालकः । प्रवर्तित उत्पादितो दीपः प्रदीपात्स्वोत्पाद्यदीपादिव । स्वात्स्वकीयात् । “पूर्वादिभ्यो नवभ्यो वा” इति स्माद्धावो वैकल्पिकः । कारणाज्जनकस्तत्र विभिदे विज्ञो नाम् । सर्वात्मना तादृश एवामुदित्यर्थः ।

(३८.) गुरुभ्यः [इति बहुवच्यं नानाविद्यावाप्तिः—हे०] विधिवद्यथाशस्त्रमुपसक्तविद्यं छन्दविद्यम् । यौवनस्य (तारुण्यस्य) उद्वेदादाविर्भावोद्वेगविशेषोऽपि कान्तं सौम्यं (मनोज्ञं)

(37.) The majestic form was the same, the valour was the same, the noble-ness of nature was also the same ; the son did not differ from his generating cause (the father) as a light lighted by means of a lamp (does not differ from it).

(38.) Rolyalty though deeply in love with the prince who had received edu-cation in a due course from his tutors, and who (now) appeared more handsome by reason of his budding youth, did but wait for (lit. wished for) his father's con-sent like a discreet daughter waiting for that of her father.

अथेश्वरेण ऋषकैशिकानां स्वयंवराय स्वसुरिन्दुमत्याः ।

आप्तः कुमारानयनोत्सुकेन भोजेन दूतो रघवे विसृष्टः ॥ ३९ ॥

तं श्लाघ्यसंबन्धमसौ विचिन्त्य दारक्रियायोग्यदशं च पुत्रम् ।

प्रस्थापयामास ससैन्यमेनमृद्धां विदर्भाधिपराजधानीम् ॥ ४० ॥

तस्योपकार्यारचितोपचारा वन्येतरा जानपदोपदाभिः ।

मार्गे निवासा मनुजेन्द्रमूनोर्बभूवुरुद्यानविहारकल्पाः ॥ ४१ ॥

तमजं प्रति सामिलाषापि श्रीः । धीरा स्थिरोन्नतचित्ता । “ स्थिरा चित्तोन्नतिर्या तु तद्वैर्य-
मिति संज्ञितम् ” इति भूपालः । कन्या पितुरिव । गुरोरनुज्ञामाचकाङ्क्षेयः । यौवराज्याहोऽ-
भूदित्यर्थः । अनुज्ञाशब्दात्पितृपारतन्त्र्यमुपमासामर्थ्यात्पाणिग्रहणयोग्यता च ध्वन्यते ।

(३९) अथ स्वसुरभिर्गम्या इन्दुमत्याः स्वयंवराय कुमारस्य [शीलवान् गुणसंपन्नो रा-
जपुत्रः कुमारकः—हे०] अजस्यानयन उत्सुकेन (उत्कण्ठितेन) ऋषकैशिकानां विदर्भदेशा-
नामीश्वरेण स्वामिना भोजेन राज्ञातो हितः [स्वकीयः—हे०] दूतो रघवे विसृष्टः प्रेषितः ।
क्रियामात्रयोगेऽपि चतुर्थी ।

(४०) असौ रघुस्तं भोजं (शुद्धवंशोत्पन्नत्वेन) श्लाघ्यसंबन्धमनूचानत्वादिगुणयोगा-
त्स्पृहणीयसंबन्धं विचिन्त्य विचार्य पुत्रे च दारक्रियायोग्यदशं (दारक्रियायाः विवाहक्रि-
यायाः योग्या उचिता दशा यस्य तं तथोक्तं) विवाहयोग्यवयसं विचिन्त्य ससैन्यं (चमू-
हितं) एनं पुत्रमृद्धां विदर्भाधिपस्य भोजस्य राजधानीं पुरीं प्रति प्रस्थापयामास । धीयतेऽ
स्यामिति धामी । “ करणाधिकरणयोश्च ” इत्यधिकरणे ल्युट्प्रत्ययः । राज्ञां धानीति विग्रहः ।

(४१.) उपकार्यासु राजयोग्येषु पटभवनादिषु । “ सौधोऽस्त्री राजसदनमुपकार्योप-
कारिका ” इत्यमरवचनठ्याख्याने क्षीरस्वामी । उपक्रियत उपकरोति वा पटमण्डपादि
राजसदनमिति । रचिता उपचाराः शयनादयः [स्वकूचदनादिसामग्री—हे०] येषु ते
तथोक्ताः । जानपदामां जनपदैर्म्य आगतानामुपदामिरुपायनैः । वन्या वने भवा इतरे येषां
ते वन्येतराः । अवन्या इत्यर्थः । “ न बहुव्रीहौ ” इति सर्वनामसंज्ञानिषेधः । तत्पुरुषे

(39.) Soon after Bhoja, the lord of the country of the Krathakais'ikas, be-
ing anxious to fetch the prince Aja, for the ceremony of self-electing-marriage of
his sister Indumati, sent a friendly messenger to Raghu.

(40.) Thinking him to be one with whom an alliance was desirable and
considering his son in a proper state of marrying a wife, he sent him with an es-
cort to the flourishing metropolis of the king of the country of the Vidarbhas.

(41.) The prince's halts on the way, during which comforts of all kinds
were provided in tents of Royal state and which by the help of the presents
by the villagers appeared the reverse of sylvan, resembled rambles in a

स नर्मदारोधसि सीकराद्रैर्मरुद्भिरानर्तितनक्तमाले ।

निवेशयामास विलङ्घिताध्वा क्लान्तं रजोधूसरकेतु सैन्यम् ॥ ४२ ॥

अथोपरिष्ठाद्भ्रमरैर्भ्रमद्भिः प्राक्सूचितान्तःसालिलप्रवेशः ।

निर्धौतदानामलगण्डभित्तिर्वन्यः सरित्तो गज उन्ममज्ज ॥ ४३ ॥

निःशेषविक्षालितधातुनापि वप्रक्रियामृक्षवतस्तटेषु ।

नीलोर्ध्वरेखाशबलेन शंसन्दन्तद्वयेनाशमविकुण्ठितेन ॥ ४४ ॥

सर्वनामसंज्ञा दुर्वारैव । तस्य मनुजेन्द्रमृनोरजस्य मार्गे निवासा वासनिका उद्यानान्याक्रीडाः । “पुमानाक्रीड उद्यानम्” इत्यमरः । तान्येव विहारा विहारस्थानानि तत्कल्पाः । तत्सदृशा इत्यर्थः । “ईपदसमाप्तौ—” इति कल्पप्रत्ययः । बभूवुः ।

(४२.) विलङ्घिताध्वानिक्रान्तमार्गः सोऽजः सीकराद्रैः (जलकणभिन्नैः) । शीतलैरित्यर्थः । मरुद्भिर्वानरानर्तिताः कम्पिता नक्तमालाश्चिरबिल्वाख्यरक्षभेदाः । “चिरबिल्वा नक्तमालः करजश्च करज्जके” इत्यमरः । र्यास्मिन्स्मिन् । निवेशार्ह इत्यर्थः । नर्मदाया रोधसि रेवायास्तीरे क्लान्तं श्रान्तं [इति निवेशहेतुः—हे०] । रजोभिर्धूसराः केतवो ध्वजा यस्य तत्सैन्यं निवेशयामास [स्थापयामास । रजोधूसरकेतुना सैन्यबाहुल्यं सूचितं—हे०] ।

(४३.) अथोपरिष्ठादूर्ध्वम् ! “उपर्युपरिष्ठात्” इति निपातः । भ्रमाद्भिः (भ्रमणशीलैः) । मदलोभादिति भावः । भ्रमरैः (द्विरफैः) प्रागुन्मज्जनात्पूर्वं सूचितो ज्ञापितोऽन्तःसालिले प्रवेशो यस्य स तथोक्तः [एतेन मदजलाधिक्यमुक्तं—चा०मु०] । निर्धौतदाने क्षालितमदे अत एवामले घण्डभित्ति यस्य स तथोक्तः । “दानं गजमदे त्यागे” इति शाश्वतः । प्रशस्तौ गण्ढौ गण्डभित्ति । “प्रशमावचनैश्च” इति समासः । भित्तिशब्दः प्रशस्तार्थः । तथा च गण-रत्नमहोदधौ—“मतल्लिकोदामिश्राः स्युः प्रकाण्डस्थलभित्तयः” इति । भित्तिः प्रदेशो वा । “भित्तिः प्रदेशो कुड्येऽपि” इति विश्वः । निर्धौतदानेनामला गण्डभित्तिर्यस्येति वा । वन्यो गजः सरित्तो नर्मदायाः सकाशात् । पञ्चम्यास्तमित्प्रत्ययः । उन्ममज्जोत्थितः ।

(४४.) कथंभूतो गजः । निःशेषविक्षालितधातुनापि धौतगैरिकादिनापि । नीलाभिरूर्ध्वाभी रेखाभिस्तटाभिघातजनिताभिः शबलेन कर्बुरेण । “चित्रं किर्मीरकल्पाशबलैताश्च कर्बुरे”

(४२) After having passed over (some) way he encamped his exhausted army, with its banners soiled with dust, on the banks of the Narmadā where the Naktamāla trees were made to dance by the gales cool with drops of water.

(४३.) Just then emerged from the river a wild elephant whose plunging in (lit. entrance into) the water had been indicated before by the bees that were hovering over the place and whose wall-like temples were rendered clean on account of the rut having been washed off.

(४४.) Indicating his playful butting against the sides of the Rikshavat

संहारविक्षेपलघुक्रियेण हस्तेन तीराभिमुखः सशब्दम् ।

बभौ स भिन्दन्बृहतस्तरंगान्वार्यर्गलाभङ्गः इव प्रवृत्तः ॥ ४५ ॥

शैलोपमः शैवलमञ्जरीणां जालानि कर्षन्चुरसा स पश्चान् ।

पूर्वं तदुत्पीडितवारिराशिः सरित्प्रवाहस्तदमुत्ससर्प ॥ ४६ ॥

तस्यैकनागस्य कपोलभित्तयो जलावगाहभक्षणमात्रशान्ता ।

वन्येतरानेकपददर्शनेन पुनर्दिदीपे मददुर्दिनश्रीः ॥ ४७ ॥

इत्यमरः । अश्वभिः पाषाणैर्विकुण्ठितेन कुण्ठीकृतेन दन्तद्वयेन । ऋक्षवान्नाम कश्चित्तत्रत्यः पर्वतः । तस्य तटेषु वप्रक्रियां वप्रक्रीडाम् । उत्खातकेलमित्यर्थः । “उत्खातकेलिः शृङ्गाद्यैर्वप्रक्रीडा निगद्यते ” इति शब्दार्णवः । शंसन्कथयन् (लक्षणहेतोरिति शतृ) । सूचयन्नित्यर्थः । युग्मम् ।

(४५.) संहारविक्षेपयोः संकोचनप्रसारणयोरलघुक्रियेण क्षिप्रव्यापारेण । “ लघु क्षिप्रतरं द्रुतम् ” इत्यमरः । हस्तेन शुण्डादण्डेन । “ हस्तो नक्षत्रभेदे स्यात्कोरभकरयोरपि ” इति विश्वः । सशब्दं सवेषं बृहतस्तरंगान् (जलकल्लोलान्) भिन्दन्विदारयंस्तीराभिमुखः (तटसन्मुखः) स गजः । वारी गजबन्धनस्थानम् । “ वारी तु गजबन्धनी ” इति यादवः । वार्या अर्गलाया विष्कम्भस्य भङ्गे भञ्जने प्रवृत्त इव [वारीगजबन्धनस्थानं तस्यां बहिर्गमनरोधार्यं दत्ता अर्गला विष्कम्भः तस्याः भङ्गे त्रोटने प्रवृत्तः इव । यद्वा । वार्यिव जलमेवार्गला-हे०] । बभौ (रेजे) ।

(४६.) शैलोपमः (गिरितुल्यः) स गजः शैवलमञ्जरीणां (जललीनवल्लीनां) जालानि बृन्दान्युरसा कर्षन्पश्चात्तटमुत्ससर्प । पूर्वं तेन गजेनोत्पीडितो नुन्ना वारिराशिः (जलसमूहः) यस्य स सरित्प्रवाहः (नदीवेगः) तटमुत्ससर्प (आजगाम) ।

(४७.) तस्यैकनागस्यैकाकिनो गजस्य [एकशब्दः संख्यार्थो मुख्यार्थो वा । “एके-

mountain by means of his two tusks which though completely cleansed of all mineral dust still appeared marked with blue lines on them and which appeared to be worsted by rocks.

(45.) And splitting with (loud) noise the large billows by means of his trunk, expert in drawing-in and protrusion, the elephant that now faced the river-side appeared as though trying to break through some chains that tied him. (Malli, as if breaking the bolts of his stable).

(46.) That mountain-like elephant drawing with him by his chest the clusters of mass reached the bank afterwards but the current of the river, whose volume of waters was repelled backwards by him, reached the bank first.

(47.) The splendour of the stream of rutting-juice flowing from the lonely elephant's wall-like temples that was stopped for a while by his plunging into the water again began to glow at the sight of other than sylvan elephants. .

सप्तच्छदक्षीरकदुग्धबाहुनसख्यमाधाय मर्धं तदीयम् ।
 विलङ्घिताधोरणतीव्रयत्नाः सेनागजेन्द्रा विमुखा बभूवुः ॥ ४८ ॥
 स छिन्नबन्धदुत्तयुग्यशून्यं भग्राक्षपर्यस्तस्थं क्षणेन ।
 रामापरित्राणविहस्तयोधं सेनानिवेशं तुमुलं चकार ॥ ४९ ॥
 तमापतन्तं नृपतेरवध्यो बन्धः करीति श्रुतवान्कुमारः ।
 नितर्वयिष्यन्विशिखेन कुम्भे जघान नान्यायतकृष्टशार्ङ्गः ॥ ५० ॥

मुख्यान्यकेवलाः” इति—हे० चा०] कपोलभिन्न्योर्जलावगाहेन (नीरमज्जनेन) क्षणमात्रं (मुहूर्तं) शान्ता निवृत्ता मददुर्दिनश्रीर्मदवर्षलक्ष्मीर्वन्येतेषां ग्राम्याणामनेकपानां द्विपानां दर्शनेन पुनर्दिदीपे वदधे [दुर्दिनशब्देन दानवर्षणमुच्यते—हे०] ।

(४८.) सप्तच्छदस्य वृक्षविशेषस्य क्षीरवत्कटुः सुरभिः प्रवाहः प्रसारो यस्य तम् । “कटुतिक्तकषायास्तु सौरभ्येऽपि प्रकीर्तिताः” इति यादवः । असख्यं तदीयं मदमाधाय (सिधित्वा) सेनागजेन्द्राः (चमूश्रेष्ठकरिणः) । विलङ्घितस्तिरस्कृतः (अगणितः) आधोरणानां हस्तिपकानां तीव्रो महान्यत्नः (अंकुशताडनरूपः) यैस्ते तयोक्ताः सन्तः । “आधोरणा हस्तिपका हस्त्यारोहा निषादिनः” इत्यमरः । विमुखाः पराङ्मुखा बभूवुः ।

(४९.) स गजः (हस्ती) छिन्नाः (त्रोटिताः) बन्धाः (रज्जादयः) यैस्ते छिन्नबन्धा हुताः पलायिताः । युगं वहन्तीति युग्या वाहाः (अश्वोष्ट्रवृषभाः) यस्मिन्तः । स चासौ शून्यश्च तम् । भग्रा अक्षा रथावयवदारुविशेषाः (युगकीलकाः) । “अक्षो रथस्यावयवे पाशकेऽप्यक्षमिन्द्रियम् ” इति शाश्वतः । येषां ते भग्राक्षा अत एव पर्यस्ताः पतिता रथ यस्मिन्तम् । रामाणां स्त्रीणां परित्राणे संरक्षणे विहस्ता व्याकुलाः । “विहस्तव्याकुलौ समौ ” इत्यमरः । योधाः (वीराः) यस्मिन्तं सेनानिवेशं शिबिरं क्षणेन तुमुलं संकुलं चकार ।

(५०.) नृपतेः (लक्ष्मीकामस्य) राज्ञो बन्धः कर्यवध्यः (अमारणीयः) इति शु-

(48.) On smelling his unbearable rut-juice whose flow was as ill-smelling as the milk of the Saptachchhada tree, the large elephants in the army defying the strenuous efforts of their drivers turned their faces

(49.) He in a moment threw the whole camp into confusion which became empty of the animals which broke through their reins and took to flight, in which the chariots were overturned with their navels broken and in which the warriors were unable to protect their ladies.

(50.) The prince who knew (from the Vedas) that a king should not kill a sylvan elephant, drawing his bow not very forcibly, shot an arrow at his frontal globe while trying to turn him back who was attacking.

त विद्धमात्रः किल नागरूपमुत्प्लुत्य कद्विनिवसैव्यदृष्टः ।
स्फुरत्प्रभामण्डलमव्यवर्ति काष्णं वपुर्हयोमचरं प्रपेहे ॥ ५१ ॥
अथ प्रभावोपनतैः कुमारं कल्पद्रुमोत्थैरवकीर्य पुष्पैः ।
उवाच वाग्मी दशनप्रभाभिः संवर्धितोरःस्थूलतारहारः ॥ ५२ ॥
मतङ्गशापादवलेपमूलादवाप्तवानस्मि मतङ्गजन्तवम् ।
अवेहि गन्धर्वपतेस्तनूजं प्रियंवदं मां प्रियदर्शनस्य ॥ ५३ ॥

तवाञ्छास्त्राज्ज्ञातवान्कुमार आपतन्तमभिधावन्तं तं गजं निवर्तयिष्यन्न तु प्रहरिष्यन् । अत एव नात्यायतमनतिदीर्घं यथा स्यात् । नञर्थस्य नशब्दस्य सुप्पुपेति समासः । कृष्टशार्ङ्ग ईषदाकृष्टचापः सन्विशिखेन बाणेन कुम्भे (गण्डस्थले) जघान । अत्र चाक्षुषः—“ लक्ष्मिकामो युद्धादन्यत्र करिवधं न कुर्यात् । इयं हि श्रीये करिणः ” इति । अत एव “ युद्धादन्यत्र ” इति द्योतनार्थमेव वन्यग्रहणं कृतम् ।

(५१.) स गजो विद्धमात्रः [विद्ध एव विद्ध मात्रः । सुप्पुपेति समासः—हे०] ताडितमात्रः किल [इत्यागमे—हे०] न तु प्रहृतस्तथापि नागरूपं गजशरीरमुत्प्लुज्य (परित्यज्य) । तेन वृत्तान्तेन विस्मितैस्तद्विस्मितैः सैन्यैर्दृष्टः सन् । स्फुरतः (प्रोच्छसतः) प्रभामण्डलस्य (दीप्तिमसूहस्य) मध्यवर्ति कान्तं मनोहरं व्योमचरं (नभोविहारि) वपुः प्रपेदे प्राप ।

(५२.) अथ प्रभावोपनतैः प्राप्तेः कल्पद्रुमोत्थैः कल्पद्रुमोत्पन्नैः पुष्पैः कुमारमजमवकीर्यामिवृष्य दशनप्रभाभिर्दन्तैर्कान्तिभिः संवर्धिता उरःस्थले (वक्षस्ते) ये तारहाराः [“ तारस्तु मुक्ताधौतमुक्तेऽतिदीप्तौ तारः ” इति विक्रमादित्योक्तिः—चा०] स्थूलमुक्ताहारस्ते येन स तयोक्तः । वाचोऽस्य सन्तीति वाग्मी (प्रशस्ता वाक् यस्य सः वाग्मी) वक्ता । “ वाचो ग्मिनिः ” इति ग्मिनिप्रत्ययः । स पुरुष उवाच (जगाद) ।

(५३.) अवलेपमूलाद्रवहेतुकात् । “ अवलेपस्तु गर्वे स्याल्लेपने द्वेषणेऽपि च ” इति विश्वः । मतङ्गस्य मुनेः शापान्मतङ्गजन्तवम् (करिभावं) अवाप्तवानस्मि । मां प्रियदर्शनस्य

(51.) No sooner was he pierced (by the arrow) than giving up the form of an elephant, he assumed a lovely and divine form standing in the midst of a flashing circle of light, being looked at by the army who wondered at the circumstance.

(52.) Then having showered on the prince the flowers of (lit. produced from) Kalpa-druma (celestial trees) which were brought to him by his power, the eloquent one whose garland of pearls pendant on his breast was brightened by the light of his teeth spoke to the prince (thus).

(53.) “ Through the curse of the sage Mātanga incurred by my own insolence I was reduced to the state of an elephant. Know me to be Priyamavadsom of Priya-dars'ana the lord of the demi-gods ”.

- स चानुनीतः प्रणतेन पश्चान्मया महर्षिर्मृदुतामगच्छत् ।
 उष्णत्वमग्न्यातपसंप्रयोगाच्छैत्यं हि यत्सा प्रकृतिर्जलस्य ॥ ५४ ॥
 इक्ष्वाकुवंशप्रभवो यदा ते भेत्स्यत्यजः कुम्भमयोमुखेन ।
 संयोक्ष्यसे स्वेन वपुर्महिम्ना तदेत्यवोचत्स तपोनिधिर्मा ॥ ५५ ॥
 संमोचितः सत्त्ववता त्वयाहं शापाच्चिरप्रार्थितदर्शनेन ।
 प्रतिप्रियं चेद्भवतो न कुर्यां वृथा हि मे स्यात्स्वपदोपलब्धिः ॥ ५६ ॥

प्रियदर्शनाख्यस्य गन्धर्वपतेर्गन्धर्वराजस्य तनूजं पुत्रम् । “स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः” इत्यमरः । तन्वादेर्वेत्यूडिति केचित् । प्रियंवदं प्रियंवदाख्यमवेहि जानीहि । प्रियं वदतीति प्रियंवदः । “ प्रियवशे वदः खच् ” इति खचप्रत्ययः [पुरा किलेश्वरसेवागमने खर्वगर्वसंतापितेन जातमन्युना गजोभवेति शप्तः इति वार्ता—चा० सु०]

(५४.) स महर्षिश्च प्रणतेन (नम्रीभूतेन) मयानुनीतः (स्तुतः) सन्पश्चान्मृदुतां शान्तिमगच्छत् । तथाहि । जलस्योष्णत्वमग्रेरातपस्य वा संप्रयोगात्सपर्कात् । न तु प्रकृत्योष्णत्वम् । यच्छैत्यं सा प्रकृतिः स्वभावः । विधेयप्राधान्यात्सेति स्त्रीलिङ्गनिर्देशः । महर्षिणां शान्तिरेव स्वभावो न क्रोध इत्यर्थः ।

(५५.) इक्ष्वाकुवंशः प्रभवः (उत्पत्तिः) यस्य सोऽजो यदा ते कुम्भमयोमुखेन लोहाग्रेण शरेण भेत्स्यति विदारयिष्यति तदा स्वेन वपुषो महिम्ना (गांधर्वेण प्रभावेण) पुनः संयोक्ष्यसे संगस्यसे इति स तपोनिधिर्मामोचत् (अवादीत्) ।

(५६.) चिरं प्रार्थितं दर्शनं यस्य तेन सत्त्ववता बलवता त्वयाहं शापात्संमोचितो मोक्षं प्रापितः । भवतः प्रतिप्रियं प्रत्युपकारं न कुर्यां चेन्मे स्वपदोपलब्धिः स्वस्थानप्राप्तिः । “ पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्माङ्गिवस्तुषु ” इत्यमरः । वृथा स्याद्धि । तदुक्तम्—“ प्रतिकर्तुमशक्तस्य जीवितान्मरणं वरम् ” इति ।

(54.) “ But the great sage, being supplicated by me prostrate, got to leniency afterwards (took compassion on me), because the heat of water is owing to the application of fire or the sun, what is coolness is but the nature of water ”.

(55.) That repository of penance spoke thus to me, “ when Aja sprung from the family of Īkshvāku shall pierce your frontal globe by his iron-pointed arrow, then you shall unite your body with your own splendour ”.

(56.) “ I have been relieved from my curse by you of great might, whose sight had long been prayed for by me. If I do not confer on you any good in return, my restoration to my own position is all in vain ”.

संमोहनं नाम सखे ममास्त्रं प्रयोगसंहारविभक्तमन्त्रम् ।
 गान्धर्वमादत्स्व यतः प्रयोक्तुर्न चारिहिंसा विजयश्च हस्ते ॥ ५७ ॥
 अलं द्विया मां प्रति यन्मुहूर्तं दद्यापरोऽभूः प्रहरन्नपि त्वम् ।
 तस्मादुपच्छन्दयति प्रयोज्यं मयि त्वया न प्रतिषेधरौक्ष्यम् ॥ ५८ ॥
 तथेत्युपस्पृश्य पयः पवित्रं सोमोद्भवायाः सरितो नृसोमः ।
 उदङ्मुखः सोऽस्त्रविदस्त्रमन्त्रं जग्राह तस्मान्निगृहीतशापात् ॥ ५९ ॥

(५७.) हे सखे । सखिशब्देन समप्राणतोक्ता । यथोक्तम्—“ अत्यागसहो बन्धुः सदैवानुमतः सुहृत् । एकक्रियं भवेन्मित्रं समप्राणः सखा मतः ” इति । प्रयोगसंहारयोर्विभक्तमन्त्रं (प्रयोगे प्रेरणे संहारे संक्षेपे च विभक्तौ भिन्नौ मन्त्रौ यस्य तत् तथोक्तं) गान्धर्वं गन्धर्वदेवताकम् । संमोह्यतेऽनेनेति संमोहनं [प्रस्वापनं वा-चा०] नाम (प्रसिद्धं) ममास्त्रमादत्स्व गृहाण । [अस्त्रान्तरेभ्यो गुणमाह-हे० चा०] यतोऽस्त्रात्प्रयोक्तुरस्त्रप्रयोगिणोऽरिहिंसा (शत्रुमारणं) न च [“ न हिंस्यात्सर्वभूतानि ” इति श्रुतिदर्शनात्-हे०] विजयश्च हस्ते [इति लोकोक्तिः । यथा किराते । “जटाधरः सन् जुहूधीह पावकः” । मेघदूते च । “शेषान्मासान्गमय चतुरो लोचने मीलयित्वा”-हे०] । हस्तगतो विजयो भवतीत्यर्थः । वधलज्जितः कथमस्त्रग्रहणपरः स्यामिति चेत्तत्राह—

(५८.) किं च । मां प्रति द्विया प्रहारनिमित्तयालम् [वारणार्थीच्चालं योगे तृतीया एव-हे० सु०] कुतः । यद्यतो हेतोस्त्वं मां प्रहरन्नपि (विध्यन्नपि) मुहूर्तं (क्षणमात्रं) दद्यापरः कृपालुरभूः । तस्मादुपच्छन्दयति प्रार्थयमाने मयि त्वया । प्रतिषेधः परिहारः [गन्धर्वास्त्रं न गृहामीति-हे०] । स एव रौक्ष्यं पारुष्यम् । तन्न प्रयोज्यं न कर्तव्यम् ।

(५९.) ना सोमश्चन्द्र इव नृसोमः [आनन्दकारित्वात्-चा०] । उपमितसमासः । “सोम ओषधिवन्द्योः” इति शाश्वतः । पुरुषश्रेष्ठः इत्यर्थः । अस्त्रविदस्त्रज्ञः सोऽजस्तथेति (अङ्गीकृत्य) सोम उद्भवो यस्याः सा तस्याः सोमोद्भवायाः सरितो नर्मदायाः [नर्मदाशब्देन

(57.) My friend, accept this missile of mine by name Sammohana which may be discharged and drawn back by different incantations and whose presiding god is a certain Gandharva and by virtue of which victory is within the reach of the shooter without destroying his enemy.

(58.) Do not be ashamed, for though striking me for a moment, you have proved kind to me. Therefore do not use the harshness of a refusal to me who am beseeching you.

(59.) ‘Be it so’ saying so, the moon-like person, expert in arms, having sipped the hallowing waters of the river sprung from the moon, with his face turned to the north, accepted the Mantra (charm or spell) of the missile from him who was relieved from the curse.

एवं तयोर्ध्वनि दैवयोगादासेदुषोः सख्यमचिन्त्यहेतु ।

एकोऽयौ चैत्ररथप्रदेशान्सौराज्यरम्यानपरो विदर्भान् ॥ ६० ॥

तं तस्थिवांसं नगरोपकण्ठे तदागमारूढगुरुप्रहर्षः ।

प्रत्युज्जगाम क्रथकैशिकेन्द्रश्चन्द्रं प्रवृद्धोर्मिरिवोर्मिमाली ॥ ६१ ॥

प्रवेश्य चैनं पुरमग्रयायी नीचैस्तथोपाचरदार्पितश्रीः ।

मेने यथा तत्र जनः समेतो वैदर्भमागन्तुमजं गृहेशम् ॥ ६२ ॥

सुखदातृत्वं व्यज्यते—हे०] । “ रेवा तु नर्मदा सोमोद्वा मेखलकन्यका ” इत्यमरः । पवि-
त्रं पयः (जलं) उपस्पृश्य पीत्वा । आचम्येत्यर्थः । उदङ्मुखः [उत्तरास्यः । “ उदङ्मुखस्तु गृही-
यात् ” इति स्मृतेः । यद्वा । उदङ्मुखः उपस्पृश्य । “ अन्तर्जानु शुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः । प्राग्वा-
ब्राह्मेण तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेत् ” इति याज्ञवल्क्यः—हे०] सन्निगृहीतशपान्निवर्तितशपात् ।
उपकृतादित्यर्थः । तस्मात्प्रियंवदादस्त्रमन्त्रं जग्राह ।

“ (६०.) एवमध्वनि मार्गे दैवयोगादैववशादचिन्त्यहेतुनिर्धार्यहेतुकं सख्यं सखित्वम्
‘ सख्युर्यः ’ इति यप्रत्ययः । आसेदुषोः प्राप्तवतोस्तयोर्मध्य एको गन्धर्वश्चैत्ररथस्य कुबे-
रोद्यानस्य प्रदेशान् । “ अस्योद्यानं चैत्ररथम् ” इत्यमरः । अपरोऽजः सौराज्येन राजन्वत्तथा
रम्यान्विदर्भान्विदर्भदेशान्ययौ (जगाम) ।

(६१.) नगरस्योपकण्ठे समीपे तस्थिवांसं स्थितं तमजं तस्माजस्यागमेनागमनेनारूढ
उत्पन्नो गुरुः प्रहर्षः (प्रमोदः) यस्य स क्रथकैशिकेन्द्रो विदर्भराजः । (इन्दुदये) प्रवृ-
द्धोर्मिः (तरङ्गः) उर्मिमाली समुद्रश्चन्द्रमिव । प्रत्युज्जगाम [“ रत्नाकरो जलनिधिरूर्मिमाली
महाशयः ” इति विन्ध्यवासी—हे० चा०] ।

(६२.) एनमजमग्रयायी । सेवाधर्मेण पुरो गच्छन्नित्यर्थः । नीचैर्नम्रः पुरं (नगरं) प्र-
वेश्य प्रवेशं कारयित्वा प्रीत्यार्पितश्रीः (अर्पिता दत्ता अजाय श्रीः छत्रचामरादिशोभा येन सः
तथोक्तः) तथा तेन प्रकारेणोपाचरदुपचरितवान् । यथा येन प्रकारेण तत्र पुरे [स्वयंवरे—
हे०] समेतो मिलितो जनो वैदर्भं भोजमागन्तुं प्रापृणिकं (अतिथिं) मेने । अजं गृहेशं
गृहपातिं मेने [“ स्युरावेशिक आगन्तुरतिथीनां गृहागते ” इत्यमरः—हे० चा०] ।

(60.) Thus of them two contracting fortuitously on the way a friendship
(originating) from an unknown cause, one went to the regions of Chitraratha and
the other to the kingdom of Vidarbha, happy by reason of good government.

(61.) The lord of the Krathakaisikas, transported with great joy at his
arrival, went forth to receive him who had stopped near the precincts of the city,
like the sea rising with up-heaving surges to (meet) the moon.

(62.) And having made him enter the city, he who led the way and by
whom his royal fortune was offered to Aja, served him so humbly that the people
assembled there thought the king of the Vidarbhas to be the guest and Aja the
lord of the palace.

तस्याधिकारपुरुषैः प्रणतैः प्रदिष्टां
 प्राग्द्वारवेदिविनिवेशितपूर्णकुम्भाम् ।
 रम्यां रघुप्रतिनिधिः स नवोपकार्यां
 बाल्यात्पराभिव दशां मदनोऽध्युवास ॥ ६३ ॥
 तत्र स्वयंवरसमाहूतराजलोकं
 कन्याललाम कमनीयमजस्य लिप्सोः ।
 भावावबोधकलुषा दयितेव रात्रौ
 निद्रा चिरेण नयनाभिमुखी बभूव ॥ ६४ ॥

(६३.) रघुप्रतिनिधी रघुकल्पः । रघुतुल्यः इत्यर्थः । उक्तं च दण्डिना सादृश्यवाचक-
 प्रस्तावे—“ कल्पदेशीयदेश्यादि प्रख्यप्रतिनिधी अपि ” इति । सोऽजः प्रणतैर्नमस्कृतवद्विः
 । कर्तरि क्तः । तस्य भोजस्याधिकारो नियोगस्तस्य पुरुषैः । अधिकृतैरित्यर्थः । प्रदिष्टां नि-
 दिष्टां प्राग्द्वारस्य वेद्यां विनिवेशितः प्रतिष्ठापितः पूर्णकुम्भो यस्यास्ताम् । स्थापितमङ्गलकल-
 शमित्यर्थः । रम्यां रमणीयां नवोपकार्यां नूतनं राजभवनम् [पटकुटी—चा० सु०] “ उप-
 कार्या राजसद्वन्युपचारचित्तेऽन्यवत् ” इति विश्वः । मदनः (स्मरः) बाल्यात्परां शैशवाद-
 नन्तरां दशामिव । यौवनमिवेत्यर्थः । अध्युवासाधिष्ठितवान् तत्रोषितवानित्यर्थः । “ उपान्व-
 ध्याङ्गसः ” इति कर्मत्वम् [इतो दशश्लोकाः वसंततिलकाच्छंदसा । तल्लक्षणंच । “ उक्तावसंतति-
 लका तभजातगौगः ”—चा०] ।

(६४.) तत्रोपकार्यायाम् । स्वयंवरनिमित्तं समाहूतः संमेलितो राजलोकः (भूपसमूहः)
 येन तत्कमनीयं स्पृहणीयं कन्याललाम कन्यासु श्रेष्ठम् (कन्यारत्नं) । “ ललामोऽस्त्री
 ललामापि प्रभावे पुरुषे ध्वजे । श्रेष्ठभूषाशुण्डशृङ्गपुच्छचिह्नाश्चालिङ्गिषु ” इति यादवः । लि-
 प्सोर्लब्धुमिच्छोः । लभेः सन्नन्तादुप्रत्ययः । अजस्य भावावबोधे पुरुषस्याभिप्रायपरिज्ञाने क-
 लुषासमर्था दयितेव [अन्यत्रानुसक्तोयमिति अभिप्रायवेदनेन कलुषा अप्रसन्नादयितेव—हे०
 चा०] रात्रौ निद्रा चिरेण नयनाभिमुखी बभूव [नेत्रसन्मुख्यभूत् । बहुषु स्थितेषु मां दृणी-
 त नवेत्याकुलत्वाच्चिरेण निद्रामगमदित्यर्थः—हे०] “ राजानं कामिनं चौरं प्रविशन्ति प्रजाग-
 राः ” इति भावः [केचित्तु निद्राकथनं शृंगारपोषकं न भवतीत्याहुः—चा०] । अभिमुखीश-
 ब्दो ङीषन्तश्चव्यन्तो वा ।

(63.) He, the representative of Raghu, occupied the beautiful new pa-
 lace in the porch of the front door of which were placed pitchers full of water and
 into which he was shown by the officers (of Bhoja) bowing down, as Madana occu-
 pies the state next to boy-hood.

(64.) There like a loved companion unable to know the feelings (of her
 husband), sleep came late at night before the eyes of Aja, who wished for the loveliest
 of maidens, whose self-electing marriage had called an assemblage of princes there.

तं कर्णभूषणनिपीडितपीवरांसं
 शय्योत्तरच्छदविमर्दकृशाङ्गरागम् ।
 सूतात्मजाः सवयसः प्रथितप्रबोधं
 प्राबोधयन्नुषसि वाग्भिरुदारवाचः ॥ ६५ ॥
 रात्रिर्गता मतिमतां वर मुञ्च शय्यां
 धात्रा द्विधैव ननु धूर्जगतो विभक्ता ।
 तमेकतस्तव विभर्ति गुरुर्विनिद्र-
 स्तस्या भवानपरधुर्यपदावलम्बी ॥ ६६ ॥

(६५.) कर्णभूषणाभ्यां (कुण्डलाभ्यां) निपीडितौ पीवरौ पीनावंसौ यस्य तम् । शय्याया उत्तरच्छदस्योपर्यास्तिरणवस्त्रस्य विमर्देन घर्षणेन कृशो विमलोऽङ्गरागो यस्य तम् । नत्वङ्गनासङ्गादिति भावः [अनेनास्य ब्रह्मचर्यं द्योत्यते—हे० चा०] । प्रथितप्रबोधं प्रकृष्ट-ज्ञानं तमेनमजं सवयसः समानवयस्का उदारवाचः प्रगल्भगिरः सूतात्मजा वन्दिपुत्रा वाग्भिः (ललितबन्धैः) स्तुतिपाठैरुषसि प्राबोधयन्प्रबोधयामासुः [मधुरगानेन हि प्रभूणां बोधः क्रियते । तथाहि भोजः । “मृदुभिर्मर्दनैः पादे शीतैर्व्यजनकैस्तथा श्रुतौ वा मधुरैर्गानैर्निद्रातो बोधयेत्प्रभुं”—हे०] ।

(६६.) हे मतिमतां वर (विदुषां श्रेष्ठ) । निर्धारणे षष्ठी । रात्रिर्गता (निशातिक्रान्ता) शय्यां (पर्यंकं) मुञ्च (जहिहि) विनिद्रो भवेत्यर्थः । विनिद्रत्वि फलमाह—धात्रेति । धात्रा ब्रह्मणा जगतो धूर्मारः । “ धूः स्याद्यानमुखे भारे ” इति यादवः । द्विधैव । द्वयोरेवेत्यर्थः । एवकारस्तृतीयनिषेधार्थः । विभक्ता ननु विभज्य स्थापिता खलु । तत्किमत आह—तां धुरमेकत एककोटौ तव गुरुः पिता विनिद्रः (वितन्द्रः अर्थान्निरालस्यः) सन्विभर्ति । तस्या धुरः [युवराजत्वाद—हे०] भवान् । धुरं वहतीति धुर्यो भारवाही । तस्य पदं वहनस्थानम् । अपरं यदुच्यते तदवलम्बी । ततो विनिद्रो भवेत्यर्थः । ननुभयवाह्यमेको वहतीति भावः ।

(६७.) चन्द्रारविन्दराजवदनादयो लक्ष्मीनिवासस्थानानीति प्रसिद्धिमाश्रित्योच्यते । निद्रावशेन निद्राधीनेन स्त्रचन्तरासङ्गोऽत्र ध्वन्यते । भवता पर्युत्सुकत्वमपि । त्वय्यनुरक्तत्वम-

(65.) At dawn the sons of bards of agreeable speech and his (Aja's) equals in age awoke him, who was of celebrated talents whose broad shoulders were pressed against his ear-rings and the yellow-pigment on whose body was almost removed on account of his rolling on the surface-sheets of his bed.

(66.) The night has passed away, O you the chief among the wise, leave your couch, the burden of the world has been divided only in two parts by the creator which on the one hand your father, ever awake, bears patiently, and you on the other hand are in the place of its other bearer.

निद्रावशेन भवताप्यनवेक्षमाणा

पर्युत्सुकत्वमबला निशि खण्डितेव ।

लक्ष्मीर्विनोदयति येन दिगन्तलम्बी

सोऽपि त्वदाननरुचिं विजहाति चन्द्रः ॥ ६७ ॥

तद्वल्गुना युगपदुन्मिषितेन ताव-

त्सद्यः परस्परतुलामधिरोहतां द्वे ।

प्रस्पन्दमानपरुषेतरतारमन्त-

श्चक्षुस्तव प्रचलितभ्रमरं च पद्मम् ॥ ६८ ॥

पीत्यर्थः । “प्रसितोत्सुकाभ्यां तृतीया च” इति सप्तम्यर्थे तृतीया । अपिशब्दस्तद्विषयानुरा-
गस्यानपेक्ष्यत्वद्योतनार्थः [अपिशब्दः लक्ष्मीवालम्ब्यं सूचयति—हे०] । निशि खण्डिता
भर्तुरन्यासङ्गज्ञानकलुषिताबलेव नायिकेव । “ज्ञातेऽन्यामङ्गविकृते खण्डितेऽप्याकपायिता” इ-
ति दशरूपके । [अन्यच्च । “निद्राकषायमुकुलीकृतताम्रनेत्रो नारीनस्तत्राणविशेषविचित्रिता-
ङ्गः । यस्याः कुतोपि गृहमेति पतिः प्रभाते सा खण्डितेति कथिता कविभिः पुराणैः”—हे० “प्र-
योगादुचिते यस्यावासके नागतः प्रियः । तदनागमनार्त्ता तु खण्डितेत्यभिसंज्ञिता”—चा०]
अनवेक्षमाणाविचारयन्ती सती । उपेक्षमाणेत्यर्थः । लक्ष्मीर्येन चन्द्रेण सह । त्वदाननसदृ-
शत्वादिति भावः । विनोदयति विनोदं करोति । विनोदशब्दात् “तत्करोति तदाचष्टे” इति
णिच्प्रत्ययः । सादृश्यदर्शनादयो हि विरहिणां विनोदस्थानानीति भावः । स चन्द्रोऽपि
दिगन्तलम्बी पश्चिमाशां गतः सन् । अस्तं गच्छन्नित्यर्थः । अत एव त्वदाननरुचिं (त्वन्मुख-
कान्तिं) विजहाति (परित्यजति) । त्वन्मुखसादृश्यं त्यजतीत्यर्थः । अतो निद्रां विहाय तां
लक्ष्मीमनन्यशरणां परिगृह्णाति भावः ।

(६८.) तत्तस्माल्लक्ष्मीपरिग्रहणाद्वल्गुना मनोज्ञेन । “वल्गु स्थाने मनोज्ञं च वल्गु भाषित-
मन्यवत्” इति विश्वः । युगपत्तावत् [“यावत्तावच्चसाकल्येऽवधौमानेवधारणे”—हे०] उन्मिषितेन
युगपदेवोन्मीलितेन (समकालमेवविकसितेन) सद्यो द्वे अपि परस्परतुलामन्योन्यसादृश्यम-
धिरोहतां प्राप्नुताम् । प्रार्थनायां लोट् । के द्वे । अन्तः (मध्ये) प्रस्पन्दमाना चलन्ती (च-
ञ्चला) परुषेतरा स्निग्धा तारा कनीनिका यस्य तत्तथोक्तम् । “तारकाक्षः कनीनिका”

(67.) The moon, too, verging at the extremity of the quarters is giving up the splendour of your face, with whom Lakshmi, disregarded as she is by you, overpowered by sleep, beguiles her anxiety like a female displeased (with her husband) at night.

(68.) Let therefore the two obtain at once mutual similitude by their sweet simultaneous opening—the two, namely, your eye with the lovely pupil rolling within, and the lotus, having a black bee moving (in it).

वृन्ताच्छुभं हरति पुष्पमनोकहानां
 संसृज्यते सरसिजैररुणांशुभिर्नैः ।
 स्वाभाविकं परगुणेन विभातवायुः
 सौरभ्यमीप्सुरिव ते मुखमारुतस्य ॥ ६९ ॥
 ताम्रोदरेषु पतितं तरुपल्लवेषु
 निर्धौतहारगुलिकाविशदं हिमाम्भः ।
 आभाति लब्धपरभागतयाधरोष्ठे
 लीलास्मितं सदशनार्चिरिव त्वदीयम् ॥ ७० ॥

इत्यमरः । तव चक्षुः (नेत्रं) । अन्तः प्रचलितध्रमरं चलद्भृङ्गं पद्मं च । युगपदनुमेषे सति संपूर्णसादृश्यलाभ इति भावः ।

(६९.) विभातवायुः प्रभातवायुः स्वाभाविक नैसर्गिकं ते तव मुखमारुतस्य निःश्वास-
 पवनस्य सौरभ्यम् । तादृक्सौगन्ध्यमित्यर्थः । परगुणेनान्यदीयगुणेन । सांक्रामिकगन्धेनेत्यर्थः ।
 ईप्सुराप्तुमिच्छुरिव । “ आप्लाप्यधामीत् ” इतीकारादेशः । अनोकहानां वृक्षाणां श्रृङ्गं शि-
 थिलं पुष्पं वृन्तात्पुष्पवन्धनात् । “ वृन्तं प्रमववन्धमम् ” इत्यमरः । हरत्यादत्ते । अरुणां-
 शुभिर्नैस्तरणिकिरणोद्बोधितैः (विकसितैः) सरसि जातैः सरसिजैः कमलैः सह । “ तत्पुरु-
 पे कृति बहुलम् ” इति सप्तम्या अलुक् । संसृज्यते संगच्छते । मृजेर्देवादिकात्कर्तरि
 लट् ।

(७०.) (भोः कुमार) ताम्रोदरेष्वरुणाभ्यन्तरेषु (रक्तगर्भेषु) तरुपल्लवेषु (हुमकिसलयेषु) पतितं
 निर्धौता (स्वच्छा) या हारगुलिका मुक्तामणयस्तद्वद्विशदं (निर्मलं) हिमाम्भः (तुषारो-
 दकं । कर्तुं) लब्धपरभागतया लब्धोत्कर्षतया । “ परभागो गुणोत्कर्षे ” इति यादवः । अध-
 रोष्ठे त्वदीयं सदशनार्चिर्दन्तकान्तिसहितं लीलास्मितं (क्रीडाहास्यं) इवाभाति शोभते ।

(७१.) प्रतापनिधिस्तेजोनिधिर्मानुः (अर्कः) यावन्नाक्रमते नोदच्छति (नोदयते) ।
 “ आड उद्रमने ” इत्यात्मनेपदम् । तावत् । भानावनुदित एवेत्यर्थः । अङ्गाय झटिति ।
 “ द्राग्नित्यञ्जसाङ्गाय ” इत्यमरः । अरुणेनारुणा । “ सूर्यसूतोऽरुणोऽनूरुः ” इत्यमरः ।

(69.) The morning breeze wishing to obtain, as it were, by other's vir-
 tues, the sweet scent, that is natural to the breath of your mouth, takes away from
 the foot-stalk the loose flowers of the trees, and unites itself with the lotuses, opened
 by the rays of Aruna.

(70.) The dew-drops that are fallen on the sprouts of trees, whose interior
 is red, white as the polished pearls of a garland, appear like your playful smile,
 brightened by the splendour of your teeth, on account of its having obtained a high
 place on your lips.

यावत्प्रतापनिधिराक्रमते न भानु-
रङ्गाय तावदरुणेन तमो निरस्तम् ।

आयोधनाग्रसरतां त्वयि वीर याते
किं वा रिपूंस्तव गुरुः स्वयमुच्छिनत्ति ॥ ७१ ॥

शय्यां जहत्युभयपक्षविनीतनिद्राः
स्तम्बेरमा मुखरशृङ्खलकर्षिणस्ते ।

येषां विभान्ति तरुणारुणारागयोगा-
द्विन्नाद्रिगैरिकतटा इव दन्तकोशाः ॥ ७२ ॥

तमोनिरस्तम् । तथाहि । हे वीर त्वयायोधनेषु युद्धेषु । “युद्धमायोधनं जन्यम्” इत्यमरः । अ-
ग्रसरतां पुरःसरतां याते सति [त्वयि संग्रामाग्रणीत्वं प्राप्ते सति—हे०] तव गुरुः पिता रिपू-
न्स्वयमुच्छिनत्ति किं वा । नोच्छिनत्त्येवेत्यर्थः । न खलु योग्यपुत्रन्यस्तभाराणां स्वामिनां स्वयं
व्यापारखेद इति भावः । [“पुरोऽग्रतोऽग्रेषुसर्तेरिति ” सूत्रे न्यासकृत् । अग्रसरः इत्येतद्रूपं
सप्तम्या अलुकापि सिध्येत्येव । अग्रं सरतीत्यत्र सप्तम्यन्त उपपदे अग्रसर इत्य-
तद्रूपं यथा स्यादित्येवमर्थः । अग्रेशब्दस्य एकारान्तत्वनिपातिनमिति विज्ञेयं । अतः अग्रसरता
इति प्रयोगः चित्यः । तथा पुरोऽग्रेऽग्रसरः पृष्ठाग्रतः । पुरः पुरःसरः । यथात्रैव षष्ठे सर्गे
“अग्रेसरैर्वाजिभिरुद्धृतानि ” । भर्तृहरिश्च । “किं जीर्णं तृणमस्ति मानमहतामग्रेसरः केसरी”
इति । अथवा अग्रेसरन्तः गच्छन्तः अग्रसरन्तः । तेषां सुभटानां मध्ये वीर इति वा । तदा
त्वयि रिपून् याते इति । सरतीति सरः । “पचाद्यजिति ” विशेषणसमासे साधुत्वमिति वा ।
“यद्धेचिच्चा” इति सूत्रे सर्वधातवः पचाद्यन्तःपातिनः इति न्यासकृत् । तथात्रैव नवमे सर्गे
“सवरुणावरुणाग्रसरं रुचा ” । “हरिहयाग्रसरेण धनुर्भृता ” । “यूथं तदग्रसरगर्वित-
कृष्णसारं ” इति—हे० चा०] ।

(७२.) उभाभ्यां पक्षाभ्यां (वामदक्षिणाभ्यां) पार्श्वाभ्यां विनीतापगता निद्रा येषां ते उ-
भयपक्ष विनीतनिद्राः । अत्र समासविषय उभशब्दस्थान उभयशब्दप्रयोग एव साधुरित्यनुसंधेयं ।
यथाह कैयटः—“उभादुदात्तो नित्यमिति नित्यग्रहणस्येदं प्रयोजनं वृत्तिविषय उभशब्दस्य
प्रयोगो मा भूत् । उभयशब्दस्यैव यथा स्यात् । उभयपुत्र इत्यादि भवति ” इति [कैय-
टविवरणेच । “उभादुत्तरतो नित्यमित्यत्रास्वरितत्वाद्द्वैत्यतन्नानुवर्तते । नतन्निवृत्त्यर्थं नित्यग्रहणं ” इति
भावः—हे] मुखराण्युत्थानचलनाच्छब्दायमानानि शृङ्खलानि निगडानि कर्षन्तीति तथोक्ता-

(71.) While the sun, the receptacle of intense heat, has not yet risen dark-
ness is at once dispelled by Aruna. O warrior, when you yourself have gone to the
state of being the leader in battles, will your Sire now himself rout the enemies ?

(72.) Your elephants that have overcome sleep by (changing) both sides
and are now dragging their clanging chains, are leaving their beds,—the elephants
whose budlike tusks shine (look) as if they had broken asunder the red mineral-
sides of a mountain, on account of their having come in contact with the red-colour-
ed light of the young sun.

दीर्घेष्वमी नियमिताः पटमण्डपेषु

निद्रां विहाय वनजाक्ष वनायुदेश्याः ।

वक्त्रोष्मणा मलिनयन्ति पुरोगतानि

लेह्यानि सैन्धवशिलाशकलानि वाहाः ॥ ७३ ॥

भवति विरलभक्तिर्मलानपुष्पोपहारः

स्वकिरणपरिवेषोद्भेदशून्याः प्रदीपाः ।

अयमपि च गिरं नस्तत्प्रबोधप्रयुक्ता-

मनुवदति शुकस्ते मञ्जुवाक्पञ्जरस्थः ॥ ७४ ॥

स्ते तव स्तम्बे रमन्त इति स्तम्बेरमा हस्तिनः । “स्तम्बकर्णयो रमिजपोः” इत्युच्यते । “हस्तिमूचकयोः” इति वक्तव्यात् । “इभः स्तम्बेरमः पद्मी” इत्यमरः । “तत्पुरुषे कृति बहुलम्” इति सप्तम्या अलक् । शय्यां जहति त्यजन्ति । येषां स्तम्बेरमाणाम् । दन्ताः कोशा इव दन्तकोशाः (“कोशस्तुकुङ्गले पात्रे दिव्यखड्गे पिधानयोः” इति विश्वः) दन्तकुङ्गलास्तरुणारुणरागयोगाद्वालाकारुणसंपकाद्वितोभिन्नाद्रिगैरिकतटा इव विभान्ति । धातुरक्ता इव भान्तीत्यर्थः ।

(७३.) हे वनजाक्ष नीरजाक्ष (पद्मलोचन) । “वनं नीरं वनं सन्ध्वम्” इति शाश्वतः । दीर्घेषु पटमण्डपेषु (वस्त्रगृहेषु) नियमिता बद्धा वनायुदेश्या वनायुदेशे भवाः । “पारसीका वनायुजाः” इति हलायुधः [वनायुजाः पारसीकाः काम्बोजा वाङ्मिकादयः ” इति विश्वः - हे०] । अमी वाहा अश्वा निद्रां विहाय पुरोगतानि (अग्रे सिप्तानि) लेह्यान्यास्वाद्यानि सैन्धव-शिलाशकलानि [खडानि । श्लेष्मानिवारणार्थं आस्वाद्यानि-व०] । “सैन्धवोऽस्त्रो सितशिवं मा-णिमन्थं च सिन्धुजः” इत्यमरः । वक्त्रोष्मणा (मुखवाष्पेण) मलिनयन्ति मलिनानि कुर्वन्ति उक्तं च [शालिहोत्रेण—हे०] सिन्धुयोगसंग्रहे—“पूर्वाङ्गकाले चाश्वानां प्रायशो लवणं हितम् । शूलमोहविवन्धघ्नं लवणं सैन्धवं वरम्” इत्यादि ।

(७४.) (मुखवाष्पेण) म्लानः पुष्पोपहारः पुष्पपूजा म्लानत्वादेव विरलभक्तिर्विरलरश्मि-नो भवति (“भक्तिर्भगिनिपेवणे” इति वैजयन्ती) । प्रदीपाश्च स्वकिरणानां परिवेषस्थ (“परिवेषस्तु परिधिरुपसूर्यकमण्डल” इत्यमरः) मण्डलस्योद्भेदेन स्फुरणेन शून्या भवन्ति । निस्तेजस्का भवन्तीत्यर्थः । अपि चायं मञ्जुवाङ्मधुरवचनः पञ्जरस्थस्ते तव शुकस्त्वत्प्रबोधनि-मित्ते प्रयुक्तामुच्चारितां नोऽस्माकं गिरं वाणीमनुवदति । अनुकृत्य वदतीत्यर्थः । इत्थं प्रभात-लिङ्गानि वर्तन्ते । अतः प्रबोद्धव्यमिति भावः ।

(73.) These horses of the country of the Vanāyus tied in the extensive tents, having given up sleep, are soiling, O lotus-eyed one, by the warmth of their mouths (by their warm breath) the pieces of rock-salt, put before them to lick.

(74.) The faded present of flowers has become loose in its texture ; the lamps have become dim on account of the throbbing of the circle of their rays ; and this your parrot too, charming in voice and confined in its cage, imitates our speech, employed to awake you.

इति विरचितवाग्भिर्वन्दिपुत्रैः कुमारः
 सपदि विगतनिद्रस्तल्पमुज्झांचकार ।
 मदपटुनिनदद्भिर्बोधितो राजहंसैः
 सुरगज इव गाङ्गं सैकतं सुप्रतीकः ॥ ७५ ॥
 अथ विधिमवसाप्य शास्त्रदृष्टं
 दिवसमुखोचितमञ्चितान्निपक्ष्मा ।
 कुशलविरचितानुकूलवेषः
 क्षितिपसमाजमगात्स्वयंवरस्थम् ॥ ७६ ॥

(७५.) इतीत्थं विरचितवाग्भिर्वन्दिपुत्रैर्वैतालैः । पुत्रग्रहणं समानवयस्कत्वद्योतनार्थम् । सपदि (शीघ्रं) विगतनिद्रः कुमारः । तल्पं शय्याम् । ” तल्पं शय्यादृदोरेषु ” इत्यमरः । उज्झांचकार विसर्जं । इजादेश्च गुरुमतोऽनृच्छः ” इत्याम्प्रत्ययः । कथमिव । मदेन पटु मधुरं निनदद्भि राजहंसैर्बोधितः (जागरितः) सुप्रतीकाख्यः । सुरगज ईशानदिग्गजः । गङ्गाया इव गाङ्गम् । सैकतं पुलिनमिव । ” तोयोत्थितं तत्पुलिनं सैकतं सिकता मयम् ” इत्यमरः । ” सिकताशर्कराभ्यां च ” इत्यण्प्रत्ययः । सुप्रतीकग्रहणं प्रायशः कैलासवासिनस्तस्य नित्यं गङ्गातटविहारसंभवादित्यनुसंधेयम् ।

(७६.) अथेत्यानानन्तरमश्रितानि [अनेन सुलक्षणत्वाक्तिः । उक्तं च । ”मुखमर्द्धं शरीरस्य सर्वं वा मुखमुच्यते । तत्रापि नासिका श्रेष्ठा नासिकायाश्च लोचने ” —चा०] चारूप्यक्षिपक्ष्माणि (“ पक्ष्म सूत्रादिसूक्ष्मांशे किञ्चले नेत्रलोमनि ” इति विश्वः) यस्य सोऽजः शास्त्रे दृष्टमवगतं दिवसमुखोचितं प्रातःकालोचितं (शास्त्रदृष्टं) विधिमनुष्ठानमवसाप्य समाप्य । स्यतेर्ष्यन्ताच्छचप् । कुशलैः प्रसाधनदसैर्विरचितोऽनुकूलः स्वयंवरोचितो वेषो नेपथ्यं यस्य स तथोक्तः सन्स्वयंवरस्थं क्षितिपसमाजं राजसमूहमगादगमत् । “ इणो गालुङ्घि ” इति गादेशः । पुष्पिताग्रावृत्तमेतत् । तल्लक्षणम् — “अयुजि नयुगरेफतो यकारो युजि च नजौ जरगाश्च पुष्पिताग्रा ” इति ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसुरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये अजस्वयंवरभिगमनो नाम पञ्चमः सर्गः ।

(75.) Thus the prince whose sleep was removed by the sons of bards who spoke in well-measured language, instantly left the couch, as Supratika, the elephant of the Gods, leaves the sandy banks of the Gangā (when) awakened by the flamingoes warbling sweetly with joy.

(76.) Then finishing the rites, enjoined by the S'āstra and proper at day-break, Aja with the beautiful eye-lashes, having put on an agreeable attire with the help of skilful attendants, went to the assembly of the princes, seated in the hall of the self-electing marriage.

षष्ठः सर्गः ।

स तत्र मञ्चेषु मनोज्ञवेषान्सिंहासनस्थानुपचारवत्सु ।

वैमानिकानां मरुतामपश्यदाकृष्टलीलाचरलोकपालान् ॥ १ ॥

रतेर्गृहीतानुनयेन कामं प्रत्यर्पितस्वाङ्गमिवेश्वरेण ।

काकुत्स्थमालोकयतां नृपाणां मनो बभूवेन्दुमतीनिराशम् ॥ २ ॥

आङ्गवी मूर्द्ध्नि पादे वा कालः कण्ठे वपुष्यथ ।

कामारिं कामतातं वा कंचिद्देवं जगामहे ॥

(१.) सोऽजस्तत्र स्थाने [समाजे—हे० चा०] उपचारवत्सु [वितानादिषु—हे०] राजोपचारवत्सु [चित्रादिरुपचारोविद्यते येषु तेषु तथोक्तेषु—सु०] मञ्चेषु पर्यङ्केषु [सिंहासनस्योपरिसिंहासनं मञ्चकं कथ्यते—सु०] सिंहासनस्थान् (सिंहासनस्योपरि स्थितान्) मनोज्ञवेषान्मनोहरनेपथ्यान्वैमानिकानां विमानैश्चरताम् । “ चरति ” इति ठक्प्रत्ययः । मरुतामराणाम् । “ मरुतौ पवनामरौ ” इत्यमरः । आकृष्टलीलान्गृहीतसौभाग्यान् । आकृष्टमरुल्लीलानित्यर्थः । सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात्समासः । नरलोके पालयन्तीति नरलोकपालाः । कर्मण्यणप्रत्ययः । तान्भूपालानपश्यत् (व्यलोकिष्ट) । सर्गेऽस्मिन्पूजातिशक्त्यन्दः ।

(२.) “ रतिः स्मरप्रियायां च रागे च सुरते स्मृता ” इति विश्वः । रतेः कामप्रियाया गृहीतानुनयेन स्वीकृतप्रार्थनेन । गृहीतरत्यनुनयेनेत्यर्थः । सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात्समासः । ईश्वरेण हरेण [ईश्वरपदेन दानसामर्थ्यं सूचितं—हे०] प्रत्यर्पितस्वाङ्गं (प्रत्यर्पितं पुनर्दत्तं स्वाङ्गं मन्मथशरीरं यस्मै स तं तथोक्तं) काममिव स्थितं काकुत्स्थमजमालोकयतां (पश्यतां) नृपाणां (राज्ञां) मनः (चित्तं) इन्दुमतीनिराशं वैदर्भीनिःस्पृहं बभूव । इन्दुमती सत्पतिमेनं विहाय नास्मान्वारिष्यतीति निश्चिन्त्युरित्यर्थः । सर्वातिशयसौन्दर्यमस्येति भावः (तस्मिंस्तत्र प्रविष्टमात्रे एव राज्ञां मनः इन्दुमतीविषयके भग्नाशमभूदित्यर्थः) ।

(३.) असौ कुमारो वैदर्भेण भोजेन निर्दिष्टं प्रदर्शितं मध्वं पर्यङ्कं कूप्तेन सुविहितेन सोपानपथेन (मार्गेण) । मृगराजशावः सिंहपोतः । “पोतः पाकोऽर्भको डिम्बः पृथुकः शावकः शिशुः ” इत्यमरः [कुमार इत्युक्तत्वात् शावः इति पदं—हे०] । शिलानां विभङ्गैः

(1.) He (Aja) saw there the rulers of the human world of agreeable attire, seated on thrones over decorated dais, and possessing the charms of the gods who wandered in balloons.

(2) The minds of the princes looking at Kākutstha who was as it were the God of love himself, his body restored to him by Śiva, who had, as it were, accepted the importunities of Rati, became hopeless of (obtaining) Indumati.

वैदर्भनिर्दिष्टमसौ कुमारः कृतेन सोपानपथेन मञ्चम् ।
 शिलाविभङ्गैर्मृगराजशावस्तुङ्गं नगोत्सङ्गमिवारुरोह ॥ ३ ॥
 परार्ध्यवर्णास्तरणोपपन्नमासेदिवान् रत्नवदासनं सः ।
 भूयिष्ठमासीदुपमेयकान्तिर्मयूरपृष्ठाश्रयिणा गुहेन ॥ ४ ॥
 तामु श्रिया राजपरंपरासु प्रभाविशेषोदयदुर्निरीक्ष्यः ।
 सहस्रधात्मा व्यरुचद्विभक्तः पयोमुचां पङ्क्तिषु विद्युतेव ॥ ५ ॥

(शकलैः) भङ्गीभिस्तुङ्गमुन्नतं नगोत्सङ्गं शैलाग्रमिव (अद्रिक्रोडमिव) । आरुरोह (अरुक्षत्) ।

(४.) परार्ध्याः श्रेष्ठा वर्णा नीलपीतादयो यस्य तेनास्तरणेन कम्बलादिनोपपन्नं सङ्कतं रत्नवद्भूषितमासनं सिंहासनमासेदिवानधिष्ठितवान् सोऽजः । मयूरपृष्ठाश्रयिणा गुहेन सेनान्या सह । “ सेनानीरभिर्भृङ्गः ” इत्यमरः । भूयिष्ठमत्यर्थमुपमेयकान्तिः (उपमातुं योग्या कान्तिः वपुषः शोभा यस्य स तादृशः) आसीत् । मयूरस्य विचित्ररूपत्वात्तत्साम्यं रत्नासनस्य । तद्वारा च तदारूढयोरपीति भावः ।

(५.) तामु राजपरंपरासु (नृपश्रेणिषु) श्रिया लक्ष्म्या । कर्त्र्या । पयोमुचां मेघानां पङ्क्तिषु विद्युतेव सहस्रधा (सहस्रेण प्रकारेण) विभक्तः [वाताय कपिला विद्युदातपायाति-लोहिनी । पीता शस्याय विज्ञेया दुर्भिक्षाय सिता भवेत्—हे०] । तरंगेषु तरणिरिव स्वयमेक एव प्रत्येकं संक्रामित इत्यर्थः । प्रभाविशेषस्य [प्रतापोद्गमस्य विद्युत्पक्षे वर्णभदस्य—हे०] उदयनाविर्भावेन दुर्निरीक्ष्यो दुर्दर्शन आत्मा श्रियः स्वरूपं [विद्युत्पक्षे विद्युत्स्वरूपं—चा०] व्यरुचद्व्यद्योतिष्ठ । “ वृक्षचो लुङि ” इति परस्मैपदम् । व्युतादित्वाद्व्ययः । तस्मिन्समये प्रत्येकं संक्रान्तलक्ष्मीकतया तेषां किमपि दुरासदं तेजः प्रादुरासीदित्यर्थः [मेघोपमा राज्ञां मालिन्यार्थ—हे०] ।

(६.) महार्हासनसंस्थितानां (महानर्हो मौल्यं येषां तेषु सिंहासनेषु संस्थितानां) श्रेष्ठसिंहासनस्थानाम् । उदारनेपथ्यभृतां (उदाराणि च तानि नेपथ्यानि वेषविशेषाणि तानि विभ्र-

(३.) That youthful prince mounted by means of a well constructed stair to the dais, pointed out by the King of the Vidarbhas ; as a young cub of the Lord of beasts (lion) mounts upon a lofty peak of a mountain by means of the fractures of rocks.

(४.) Seated on the throne of jewels furnished with coverings of excellent colours, he was greatly comparable in beauty with Guha riding on the peacock's back.

(५.) In those rows of princes, there appeared Lakshmi's own self hard to be looked at because of the appearance of peculiar effulgence ; as the self of lightning is divided by itself in the rows of clouds.

तेषां महार्हासनसंस्थितानामुदारनेपथ्यभृतां स मध्ये ।
 रराज धाम्ना रघुसूनुरेव कल्पद्रुमाणामिव पारिजातः ॥ ६ ॥
 नेत्रव्रजाः पौरजनस्य तस्मिन्विहाय सर्वान्पृथगीक्षितेभ्यः ।
 मदीकटे रेचितपुष्पवृक्षा गन्धद्विपे वन्य इव द्विरेफाः ॥ ७ ॥
 अथ स्तुते वन्दिभिरन्वयज्ञैः सोमार्कवंश्ये नरदेवलोके ।
 संचारिते चागुरुसारयोनौ धूपे समुत्सर्पति वैजयन्तीः ॥ ८ ॥

तीति उदारनेपथ्यभृतस्तेषां तथोक्तानां) उज्ज्वलवेषधारिणां (मनोज्ञालंकारवतां) तेषां राज्ञां मध्ये । कल्पद्रुमाणां [कल्पयति मनोरथमिति कल्पः स चासौ द्रुमश्च । पञ्चानां मध्ये एकस्य कल्पद्रुमस्य शब्दवाच्यत्वं यद्यपि प्रतीयते तथापि प्रवृत्तिनिमित्तस्य संकल्पार्थस्य पूरणेन पञ्चानामपि साधारण्यात् कल्पद्रुमाणांमिति बहुवचनं । यथा माघकाव्ये । “कल्पद्रुमैः सह विचित्रफलैर्विरेजुः”—हे०] मध्ये पारिजात इव सुरद्रुमविशेष इव । “पञ्चैते देवतरवो मन्दारः पारिजातकः । संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचन्दनम् ” इत्यमरः । स रघुसूनुरेव धाम्ना तेजसा रराज । अत्र कल्पद्रुमशब्दः पञ्चान्यतमविशेषवचनः । उपकल्पयन्ति मनोरथानिति व्युत्पत्त्या सुरद्रुममात्रोपलक्षकतया प्रयुक्त इत्यनुसंधेयम् । कल्पा इति द्रुमाः कल्पद्रुमा इति विग्रहः [उपमालंकारः—मु०] ।

(७.) पौरजनस्य नेत्रव्रजाः (लोचनसमूहाः) सर्वान्पृथगीविहाय (त्यक्त्वा) तस्मिन्नजे निपेतुः । स एव सर्वोत्कर्षेण ददृश इत्यर्थः । कथमिव । मदीकटे मदनोद्भिन्नगण्डे निर्भरमदे वा वन्ये गन्धद्विपे गन्धप्रधाने द्विपे गजे [“ यस्य गन्धं समाप्राय न तिष्ठन्ति प्रतिद्विपाः । तं गन्धहस्तिनं प्राहुरनृपतेर्विजयावहं ” इति पालकाव्ये—हे० चा०] । रेचिता रिक्तीकृताः पुष्पाणां वृक्षाः यैस्ते । त्यक्तपुष्पवृक्षा इत्यर्थः । द्विरेफा भृङ्गा इव । द्विपस्य वन्यविशेषणं द्विरेफाणां पुष्पवृक्षत्यागसंभावनार्थं कृतम् । त्रिभिर्विशेषकमाह ।

(८.) अथान्वयज्ञै राजवंशाभिज्ञैर्वन्दिभिः स्तुतिपाठकैः । “ वन्दिनः स्तुतिपाठकाः ” इत्यमरः । सोमार्कवंश्ये सोमसूर्यवंशभवे नरदेवलोके राजसमूहे स्तुते सति । विवेशेत्युत्तरेण

(6.) Among them seated on the most excellent thrones and dressed in the most noble attires the son of Raghu alone shone by his majesty like Pārijāta among the heavenly trees.

(7.) Leaving all (other) princes, the rows of the eyes of the citizens fell (directly) on him ; as the bees clearing the flowery trees of themselves fall upon a wild scented elephant infuriated under the influence of intoxication.

(8.) Then the assembly of princes sprung from the moon and the sun (of the lunar and solar lines) having been praised by bards versed in the histories of their families and the fume of (burning) sandle wood of excellent quality spreading around, and rising above the banners,—

पुरोपकण्ठोपवनाश्रयाणां कलापिनामुद्धतनृत्यहेतौ ।
 प्रध्मातशङ्खे परितो दिगन्तांस्तूर्यस्वने मूर्छति मङ्गलार्थे ॥ ९ ॥
 मनुष्यवाह्यं चतुरस्रयानमध्यास्य कन्या परिवारशोभि ।
 विवेशमञ्चान्तरराजमार्गं पतिवरा क्लृप्तविवाहवेषा ॥ १० ॥
 तस्मिन्विधानातिशये विधातुः कन्यामये नेत्रशतैकलक्ष्ये ।
 निपेतुरन्तःकरणैर्नेन्द्रा देहैः स्थिताः केवलमासनेषु ॥ ११ ॥

सम्बन्धः । एवमुत्तरत्रापि योज्यम् । संचारिते समन्तात्प्रचारिते । अगुरुसारः (कृष्णागुरुनि-
 र्यासः) योनिः (उत्पत्तिः) कारणं यस्य तस्मिन्धूपे च वैजयन्तीः पताकाः समुत्सर्पति स-
 ति । अतिक्रम्य गच्छति सति [लहलहकायमाने सति—मु०] ।

(९.) किंच । पुरस्योपकण्ठे समीप उपवनान्याश्रयो येषां तेषां कलापिनां बर्हिणामु-
 द्धतनृत्यहेतौ । मेघध्वनिसादृश्यात्ताण्डवकारणे । प्रध्माताः पूरिताः शंखाः [कंबवः । शमयन्त्य-
 मंगलमिति शंखाः । “पायात्सवः कुमुदकुन्दमृणालगौरः । शंभोहिरेः करतलाम्बरपूर्णचन्द्रः । ना-
 देन यस्य सुरशत्रुविलासिनीनां नीव्यो भवन्ति शिथिला जघनस्थलीषु” —हे०] यत्र तस्मिन् मङ्ग-
 लार्थे मङ्गलप्रयोजनके । तूर्यस्वने वाद्यघोषे परितः सर्वतो दिगन्तान्मूर्छति व्याप्नुवति सति ।

(१०.) पतिं वृणोतीति पतिवरा स्वयंवरा । “अथ स्वयंवरा । पतिवरा च वर्या च” इत्यमरः ।
 “संज्ञायां भृतृवृजि—” इत्यादिना स्वच्छप्रत्ययः । क्लृप्तविवाहवेषा (क्लृप्तो रचितो विवाहसम्ब-
 धी वेषो यस्याः सा तथोक्ता) कन्येन्दुमती मनुष्यैर्वाह्यं परिवारेण परिजनेन शोभि (रम्यं) चतुर-
 स्रयानं चतुरस्रवाहनं [चतस्रः अस्त्रयः कोणाः यस्य तच्चतुरस्रम्—हे०] शिविकामध्यास्या-
 रुढ मञ्चान्तरे मञ्चमध्ये यो राजमार्गस्तं [मञ्चानामन्तरमेव राजमार्गस्तं तथोक्तमिति—हे०]
 विवेश ।

(११.) नेत्रशतानामेकलक्ष्ये एकदृश्ये कन्यामये कन्यारूपे तस्मिन्विधातुः (स्तष्टुः)
 विधानातिशये सृष्टिविशेषे [निर्माणकौशल्ये—चा०] नरेन्द्रा अन्तःकरणैः (मनेभिः) नि-
 पेतुः । आसनेषु (सिंहासनेषु) देहैः केवलं देहैरेव स्थिताः । देहानपि विस्मृत्य तत्रैव दत्त-

(9.) All around, auspicious trumpet-sounds having extended to the end of the cardinal points, in which was blown the conch, the cause of the wild dance of the peacocks dwelling in the gardens on the skirts of the city,—

(10.) The maiden about to choose a husband, decked in wedding attire, entered the royal road between the several dais, having sat in the palanquin borne by men and shining by means of attendants.

(11.) The princes fell by means of their minds in that most excellent crea-
 tion of a virgin of the creator, the sole mark of hundred eyes ; while they remained in their seats only by means of their bodies.

तां प्रत्यभिव्यक्तमनोरथानां महीपतीनां प्रणयाप्रदूत्यः ।

प्रवालशोभा इव पादपानां शृङ्गारचेष्टा विविधा बभूवुः ॥ १२ ॥

अश्रित्कराभ्यामुपगूढनालमालोलपत्राभिहतद्विरेफम् ।

रजोभिरन्तःपरिवेषबन्धि लीलारविन्दं भ्रमयाञ्चकार ॥ १३ ॥

चित्ता बभूवरित्यर्थः । अन्तःकरणकर्तृके निपतने नरेन्द्राणां कर्तृत्वव्यपदेश आदरातिशयार्थः [दर्शनमात्रेण तेषां मनः आचकर्षेति वाक्यार्थः—हे० चा०] ।

(१२.) तामिन्दुमतीं प्रति । अभिव्यक्तमनोरथानां [अभिव्यक्तः प्रकटीकृतः मनोरथः प्रणयः ये तेषां तथोक्तानां—चा० सु०] प्ररूढाभिलाषाणां महीपतीनां राज्ञां प्रणयाप्रदूत्यः । प्रणयः प्रार्थना प्रेम वा । “प्रणयास्त्वमी । वित्त्वम्भयाच्चप्रेमाणः” इत्यमरः । प्रणयेष्वप्रदूत्यः प्रथमदतिकाः प्रणयप्रकाशकत्वस्याद्गतीत्वव्यपदेशः । विविधाः [नानाप्रकाराः—चा० सु०] शृङ्गारचेष्टाः शृङ्गारविकाराः पादपानां (तरूणाम्) प्रवालशोभाः पल्लवसम्पद इव [प्रवाल-पमया शृङ्गारचेष्टानामभिनवत्वं सूचितं—हे०] । बभूवुरुत्पन्नाः [यदाह । “चेष्टा भवन्ति पुन्ना-र्योर्या रत्युत्था विरक्तयोः । सम्भोगो विप्रलम्भश्च शृङ्गारो द्विविधो मतः” । “ऋतुमाल्यालङ्कारैः प्रियजनगान्धर्वप्रणयसेवाभिः । उपवनगमनविहारैः शृङ्गाररसः समुद्भवति । नयनवदनप्रसादैः श्रु-तिमधुरवचोधृतप्रमोदैश्च । ललितैश्चाङ्गविहारैस्तदभिभयः संप्रयोक्तव्यः ” इति भरतः—हे० चा०] अत्र शृङ्गारलक्षणं रसमुधाकरे— “ विभावैरनुभावैश्च स्वोचितैर्व्यभिचारिभिः । नीता संदस्यरस्यत्वं रतिः शृङ्गार उच्यते ” । रतिरिच्छाविशेषः । तद्योक्तं तत्रैव—यूनोरन्यो-न्यविषयस्थायिनीच्छा रतिः स्मृता ” इति । चेष्टाशब्देन तदनुभावविशेषा उच्यन्ते । तेषां तत्रैवोक्ताः—“भावं मनोगतं साक्षात्स्वहेतुं व्यञ्जयन्ति ये । तेऽनुभावा इति ख्याता भ्रूविक्षे-पस्मितादयः । ते चतुर्धा चित्तगात्रवाग्बुद्धचारम्मसंभवाः ” इति । तत्र गात्रारम्मसम्भवांश्चे-ष्टाशब्देनानुभावान् “ कश्चित्—” इत्यादिभिः श्लोकैर्वक्ष्यति । शृङ्गाराभासश्चायम् । एक-त्रैव प्रतिपादनात् । तदुक्तम्—“ एकत्रैवानुरागश्चेत्तिर्यकशब्दगतोऽपि वा । योषितां बहुस-क्तिश्चेद्रसाभासस्त्रिधा मतः ” इति । शृङ्गारचेष्टा बभूवरित्युक्तम् । ता एव दर्शयति—

(१३.) काश्चिद्राजा कराभ्यां पाणिभ्यामुपगूढनालं गृहीतनालम् । आलोलैश्चलैः प-त्रैरभिहतास्ताडिता द्विरेफा भ्रमरा येन तत्तथोक्तम् (चटुलदलताडितभृङ्गं) । रजोभिः परागै-रन्तःपरिवेषं मण्डलं बध्नातीत्यन्तःपरिवेषबन्धि । लीलारविन्दं (क्रीडाकमलं) भ्रमयाञ्चकार

(12.) Of the lords of the earth, who had exhibited their passion for her, various amatory gestures took place, which were the first indication of love like the beauty of shoots in trees

(13.) A certain prince was turning round a pleasure-lotus, the stem of which he held in his hands, which with its revolving petals warded off the bees and which formed a circle in its interior by means of pollens.

विस्त्रस्तमंसादपरो विलासी रत्नानुविद्धाङ्गवकोटिलम्भम् ।

प्रालम्बमुत्कृष्य यथावकाशं निनाय साचीकृतचरुवक्त्रः ॥ १४ ॥

आकुञ्चिताभ्राङ्गुलिना ततोऽन्यः किञ्चित्समावर्जितनेत्रशोभः ।

तिर्यग्विसर्पितस्वप्नभेण पादेन हैमं विलिलेख पीठम् ॥ १५ ॥

[इच्छासूचिकेयं चेष्टा । “विभक्तेव्यक्तमनसां यूनां सङ्कतिकांक्षिणां । आवर्जनेनमन्योन्यमभिरू-
पाङ्गदर्शनं ” इति रहस्यं-चा०] । करस्थलीलारविन्दवच्चयाहं भ्रमयितव्य इति नृपाभिप्रा-
यः । हस्तवर्णकोऽयमपलक्षणक इतीन्दुमन्यभिप्रायः (एतदेव हेमाद्रिः) ।

(१४.) विलसनशीलो विलासी [यद्वा । “धीरसंचारिणी दृष्टिर्गतिर्गोचुषभाक्षिता । स्मितपूर्व-
य आलापो विलास इति कीर्तितः ” इति भरतः । “ विलासी कामुकः कामी स्त्री-
परो रतिलम्पटः ” इति शब्दार्थः-हे०] । “वौ कपलसकत्थस्त्रम्भः ” इति विनुप्रत्ययः ।
अपरो राजासात् (स्कन्धात्) विस्त्रस्तं (गलितं) रत्नानुविद्धं रत्नखचितं यदङ्गदं केयूरं [वा
हुरक्षकं-मु०] तस्य कोटिलम्भं प्रालम्बमृजुलम्बिनीं स्वजम् । “प्रालम्बमृजुलम्बि स्यात्कण्ठात्”
इत्यमरः । उत्कृष्योद्धृत्य साचीकृतं तिर्यक्कृतं चारु (मनोहरं) वक्त्रं (मुख) यस्य स
तथोक्तः सन्यथावकाशं स्वस्थानं निनाय [मुखस्य साचीकरणं प्रालंबस्य यथा प्रदशानयनं
च शृङ्गारसूचकं । यदाह । “वदति हि संचतिरेव कामितां ”-चा०] प्रावारोत्क्षेपणच्छेदनाहं
त्वामेवं परिरप्स्य इति नृपाभिप्रायः । गोपनीयं किञ्चिदङ्गेऽस्ति ततोऽयं प्रावृणुत इतीन्दुमन्यभि-
प्रायः (एतदेव हेमाद्रिः) ।

(१५.) ततः पूर्वोक्तादन्योऽपरो राजा किञ्चित्समावर्जितनेत्रशोभ ईषदवविपातितनेत्रशो-
भः सन् । आकुञ्चिता आमुग्रा अग्राङ्गुलयः [अङ्गुलीनामग्राणि अग्राङ्गुलयः । “आहितान्नचा-
दिः ” । अग्राः अङ्गुलयः इति वा-हे०] यस्य तेन तिर्यग्विसर्पिण्यः (प्रसरणशीलः) नखप्र-
भा यस्य तेषां च पादेन (चरणेन । हेमः विकारः) हैमं हिरण्मयं पीठं पादपीठं विलिलेख
[“रेषानिर्माणमुर्व्यां च्छदतृणलवनं पादयोश्चाप्यपूजा । दन्तानामप्यशौचं वसनमलिनता रुक्षता
मूर्धजानां । सन्ध्यायुग्मे च निद्रा विवसनशयनं ग्रासहास्यातिरेकः । स्वाङ्गे वाद्यं च पुंसां नि-
धनमुपनेत्येकेशवस्यापि लक्ष्मीं ”-हे०] । लिखितवान् [अनेनेन्दुमतीदर्शनं विभ्रमप्रकाशनं

(14.) Another voluptuary with his beautiful face obliquely turned aside hav-
ing taken up, set to its proper place, the garland that had slipped from his shoulder
and which was stuck to the ends of the shoulder-ornaments, set with jewels.

(15.) Then another (prince) having his beautiful eyes a little cast behind,
was scratching the golden foot-stool with his foot, the tips of the toes of which were a
little contracted and the lustre of whose nails had spread obliquely.

निवेश्य वामं भुजमासनार्धे तत्संनिवेशादधिकोन्नतांसः ।

कश्चिद्विवृत्तत्रिकभिन्नहारः सुहृत्समाभाषणतत्परोऽभूत् ॥ १६ ॥

विलासिनीविभ्रमदन्तपत्त्रमापाण्डुरं केतकबर्हमन्यः ।

प्रियानितम्बोचितसंनिवेशौर्विपाटयामास युवा नखाग्रैः ॥ १७ ॥

संभृतावीप विलासप्रकाशनं नागरता-चा०] । पादाङ्गुलीनामाकुञ्चनेन त्वं मत्समीपमागच्छेति नृपाभिप्रायः । भूमिविलेखकोऽयमपलक्षणक इतीन्दुमत्याशयः । भूमिविलेखनं तु लक्ष्मीविनाश-हेतुः (एतदेव हेमाद्रिः) ।

(१६.) कश्चिद्राजा वामं भुजमासनार्धे सिंहासनैकदेशे निवेश्य संस्थाप्य तत्संनिवेशा-त्तस्य वामभुजस्य संनिवेशात्संस्थापनादधिकोन्नतोऽसौ वामांस एव यस्य स तथोक्तः (उच्च-स्कन्धः) सन् । विवृत्ते परारुत्ते त्रिके (पृष्ठिकटिसन्धौ) त्रिकप्रदेशे भिन्नहारो लुण्ठित-हारः (शिथिलमुक्तावलिः) सन् । “ पृष्ठवशाधरे त्रिकम् ” इत्यमरः [“ स्निग्धस्थनोः पृष्ठवं-शास्थनोर्यः सन्धिस्तच्चित्रकं स्मृतं ” इति सन्धिभेदे-न०] सुहृत्समाभाषणतत्परोऽभूत् (मित्रेण समं आलापे सावधानो बभूव) । वामपार्श्ववर्तिनैव मित्रेण संभाषितुं प्रवृत्त इत्यर्थः । अत एव विवृत्तत्रिकत्वं घटते [अनेनेन्दुमत्यासक्तिं गोपितवानिति भावः -चा०] । त्वया वामाङ्गं निवेशितया सहैवं वार्त्ता करिष्य इति नृपाभिप्रायः । परं दृष्ट्वा पराङ्मुखोऽयं न कार्यकर्तेती-न्दुमत्याकृतम् (एतदेव हेमाद्रिः) ।

(१७.) अन्यो युवा (नृपः) विलासिन्याः प्रियाया विभ्रमार्थं दन्तपत्रं (कर्णाभरणस्था-नीयं) दन्तपत्रभूतमापाण्डुरं (पीतवर्णं) केतकबर्हं केतकदलम् । “ दलेऽपि बर्हम् ” इत्यमरः । प्रियानितम्ब उचितसंनिवेशैरभ्यस्तनिक्षेपणैर्नखाग्रैर्विपाटयामास विदारयामास [एतेनाप्यन्या-सक्ता स्वचातुरी सूचिता-हे० एतेनात्मनः कामशास्त्रप्रावीण्यं सूचितं-चा०] अहं तव नितम्ब एवं नखव्रणादीन्दास्यामीति नृपाशयः । तृणच्छेदकवत्पत्त्रपाटकोऽयमपलक्षणक इतीन्दुमत्याशयः (एतदेव हेमाद्रिः) ।

(16.) Setting his left arm on one half of his seat and having in consequence of it his shoulder more raised up, a certain king, whose garland was loosened on account of his back-bone, having turned, became intent on discoursing with his friend (on the left side).

(17.) Another king tore with the extremities of his nails, fit to be set on the lips of a beloved, the whitish leaf of Ketaka which served as the ear-ring for the amorous gestures of coquettish woman.

कुशशयातावत्तले कश्चिन्करेण रेखाध्वजलाञ्छनेन ।

रत्नाङ्गुलीयप्रभवागुविद्वानुदीरयामास सलीलमक्षान् ॥ १८ ॥

कश्चिदथाभागमवस्थितेऽपि स्वसंनिवेशाद्व्यतिलङ्घिनीव ।

वज्रांशुगर्भाङ्गुलिरन्ध्रमेकं व्यापारयामास करं किरीटे ॥ १९ ॥

ततो नृपाणां श्रुतवृत्तवंशा पुंवत्प्रगल्भा प्रतिहाररक्षी ।

प्राक्संनिकर्षं मगधेश्वरस्य नीत्वा कुमारीमवदत्सुनन्दा ॥ २० ॥

(१८.) कश्चिद्राजा कुशेशयं [कुशे जले शेते तत्कुशेशयं “अधिकरणे शेते” इत्यत्र शयवासे इत्यलुक् । शरं वनं कुशं नीरं इति धनंजयः । “कुशो राममुते दर्भे योक्त्रे द्वौप कुशं जले” इति विश्वः—हे० चा०] शतपत्त्रमिवाताम्रं तलं यस्य तेन [इति सौन्दर्य—हे०] “शतपत्त्रं कुशेशयम्” इत्यमरः । रेखारूपो ध्वजो लाञ्छनं यस्य [इति महाराजचिन्हं—हे०] तेन करेण अङ्गुलिषु भवान्यङ्गुलीयान्यूर्मिकाः [नित्यैश्वर्यं अंगुली भवं अंगुलीयकं—हे०] । “अङ्गुलीयक-मूर्मिका” इत्यमरः । “जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः” इति छप्रत्ययः । रत्नानामङ्गुलीयानि तेषां प्रभया-नुविद्वान्व्याप्तानक्षान्पाशान् । “अक्षास्तु देवनाः पाशकाश्च ते” इत्यमरः । सलीलम् (सक्रीडं) उदीरयामासोच्चिक्षेप । अहं स्वया सहैवं रंस्य इति नृपाभिप्रायः । अक्षचातुर्ये कापुरुषोऽयमितीन्दुमत्यभिप्रायः । “अक्षैर्मा दीव्येत्” इति श्रुतिनिषेधात् (एतदेव हेमाद्रिः) ।

(१९.) कश्चित् (विलासी) यथाभागं यथास्थानमवस्थितेऽपि स्वसंनिवेशाद्व्यतिलङ्घिनीव स्व-स्थानाच्चलित इव किरीटे (मुकुटे) वज्राणां किरीटगतानां (हीरकाणां) अंशवः (किरणाः) गर्भे (मध्ये) येषां तान्यङ्गुलिरन्ध्राणि यस्य तमेकं करं व्यापारयामास [योजयामास । चपलताख्योऽलंकारः—हे०] । किरीटवन्मम शिरसि स्थितामपि त्वां भारं न मन्ये इति नृपा-भिप्रायः । शिरसि न्यस्तहस्तोऽयमपलक्षण इतीन्दुमत्यभिप्रायः (एतदेव हेमाद्रिः) । [आ-त्मप्रकाशना परचेष्टा चपलतोच्यते इति—चा०] ।

(२०.) ततोऽनन्तरं नृपाणां श्रुतवृत्तवंशा (आकर्णितचरित्रान्वया) श्रुतनृपवृत्तवंशेत्य-

(18.) A certain king, sportively cast up the dice enveloped with the splendour of his diamond rings, with his hand, the palm of which was red like a lotus and marked with the lines of banners.

(19.) Another king kept his hand, the intervals between the fingers of which were internally illumined with the rays of the diamonds, busy with his crown, as if it had slipped off though it was in its proper place.

(20.) Then the maid-servant Sunandā, the keeper of the door of the harem, who was as bold as a male and who had heard of the pedigrees of the princes and their exploits, having first led the virgin princess to the lord of the Magadhas, said (thus).

असौ शरण्यः शरणान्मुखानामगाधसत्त्वो मगधप्रतिष्ठः ।

राजा प्रजारञ्जनलब्धवर्णः परंतपो नाम यथार्थनामा ॥ २१ ॥

कामं नृपाः सन्तु सहस्रशोऽन्ये राजन्वतीमाहुरनेन भूमिम् ।

नक्षत्रताराग्रहसंकुलापि ज्योतिष्मती चन्द्रमसैव रात्रिः ॥ २२ ॥

र्थः । सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात्समासः । प्रगल्भा वाग्मिनी मुनन्दा मुनन्दाख्या प्रतिहारं (द्धारं) रक्षतीति प्रतिहाररक्षी द्वारपालिका । कर्मण्यप्रत्ययः । “ टिड्ढाणञ् ” इत्यादिना डीप् । प्राक्प्रथमं कुमारीमिन्दुमतीं मगधेश्वरस्य सैनिकर्षं समीपं नीत्वा पुंवत्पुंसां तुल्यम् । “ तेन तुल्यं क्रिया चेद्वतिः ” इति वतिप्रत्ययः । अवदत् (बभौषे) ।

(२१.) असौ राजा । असाविति पुरोवर्तिनो निर्देशः । एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् । शरणोन्मुखानां शरणार्थिनां शरण्यः शरणे रक्षणे साधुः । “ तत्र साधुः ” इति यत्प्रत्ययः । शरणं भवितुमर्हः शरण्य इति नाथनिरुक्तिर्निर्मूलैव । अगाधसत्त्वः [अगाधमधिकं सत्त्वं बलं यस्य सः—चा० सु०] गम्भीरस्वभावः । “ सत्त्वं गुणे पिशाचादौ बले द्रव्यस्वभावयोः ” इति विश्वः । मगधा जनपदाः । तेषु प्रतिष्ठास्पदं यस्य स मगधप्रतिष्ठः । “ प्रतिष्ठा कृत्यमास्पदम् ” इत्यमरः । प्रजारञ्जने लब्धवर्णो विचक्षणः । यद्वा प्रजारञ्जनेन लब्धोत्कर्षः । पराञ्छत्रं स्तापयतीति परंतपः परंतपाख्यः [अनुप्रासोलंकारः—हे०] । “ द्विषत्परयोस्तापेः ” इति खच्प्रत्ययः । “ खचि ह्रस्वः ” इति ह्रस्वः । “ अरुद्धिषदजन्तस्य मुम् ” इति मुमागमः । नामेति प्रसिद्धौ । यथार्थनामा (यथार्थं अर्थानुगतं नामाख्या यस्य सः) शत्रुसंतापनादिति भावः । [परंतपत्वेन क्रूरत्वं लोकरक्षणाय व्यग्रत्वं चेन्दुमत्या वैराग्यस्य सूचनं । अजव्यतिरिक्तेषु भूपेषु स्तुतिनिन्दापरत्वात्सर्वत्र लेशालंकारोऽवगंतव्यः । उक्तंच दण्डिना । “ लेशमेके विदुर्निदां स्तुति वा देशतः कृतां ” इति—चा०] ।

(२२.) अन्ये नृपाः कामं [“ कामं प्रकामं पर्याप्तं ” प्रायः क्रियाविशेषणानि एतानीति क्षीरस्वामी । “ अकामानुमतौ कामं ” इति विश्वः—हे०] सहस्रशः (सहस्रं सहस्रमिति सहस्रशः) सन्तु । भूमिमेनेन राजन्वतीं शोभनराजवतीमाहुः । नैतादृक्श्विदस्तीत्यर्थः । “ सुराक्षि देशे राजन्वान्स्यात्ततोऽन्यत्र राजवान् ” इत्यमरः । राजन्वान्सौराज्य इति निपातनात्साधुः । तथाहि । नक्षत्रैरश्विन्यादिभिस्ताराभिः साधारणैर्ज्योतिर्भिर्ग्रहैर्भौमादिभिश्च [अत्र हि विज्ञाने-

(21.) This is a king by name Parantapa and rightly (or significantly) so named, the refuge of those who look up to him for protection, of a spirit unfathomable, a resident of Magadha, and one who has obtained fame by pleasing his subjects.

(22.) Granted that there are other kings by thousands, yet they say that the earth has, in him alone, a good sovereign ; the night though crowded with constellations, stars and planets, is yet illuminated only by the moon.

क्रियाप्रबन्धादयमध्वराणामजस्रमाहूतसहस्रनेत्रः ।

शच्याश्चिरं पाण्डुकपोललम्बान्मन्दारशून्यानलकांश्चकार ॥ २३ ॥

अनेन चेदिच्छसि गृह्यमाणं पाणिं वरेण्येन कुरु प्रवेशे ।

प्रासादवातायनसंश्रितानां नेत्रोत्सवं पुष्पपुराङ्गनानाम् ॥ २४ ॥

श्वरः । तारा आश्विन्यादिव्यतिरिक्तानि ज्योतींषि । नक्षत्राण्यश्वयुक्प्रभृतीनि भौमादि-
ग्रहास्तैः । यद्वा । तारा ग्रहा भौमादयः पञ्च तथा मुहूर्तदर्पणे । “ प्रकाशकौ द्वौ प्रथमौ ग्र-
हाणां ताराग्रहाः पञ्च ततो परौ द्वौ तमोग्रहौ तेषु शुभास्तु मध्ये त्रयोवलीन्दुश्चपरेन्दुपापाः—हे० ॥
संकुलापि रात्रिश्चन्द्रमसैव ज्योतिरस्या अस्तीति ज्योतिष्मती (ज्योत्स्नावती) । नान्येन
ज्योतिषेत्यर्थः ।

(२३.) अयं परंतपोऽध्वराणां क्रतूनां क्रियाप्रबन्धादनुष्ठानसातत्यात् । अविच्छिन्नाद-
नुष्ठानादित्यर्थः । अजस्रं नित्यमाहूतसहस्रनेत्रः (आकरितेन्द्रः) संश्विरं शच्या अलकान्
(केशान्) पाण्डुकपोलयोर्लम्बान्स्वस्तान् [पाण्डुत्वं च भर्तृविरहात्—हे०] । पचाद्यच् । म-
न्दारैः कल्पद्रुमकुसुमैः शून्यांश्चकार [एतेन तस्य यज्ञकर्मत्ववर्णनेनेन्दुमत्यां वैराग्यहेतुत्वं सूचितं
—चा०] । प्रोषितभर्तृका हि केशसंस्कारं न कुर्वन्ति । [लेशाख्योलंकारः । “ लेशमेकेविदुर्नि-
न्दां स्तुतिं वा लेशतः कृताम् ” इति दण्डी—हे०] । “ प्रोषिते मलिना कृशा ” इति । “ क्रीडां शरी-
रसंस्कारं समाजोत्पवदर्शनम् । हास्यं परगृहे यानं त्यजेत्प्रोषितभर्तृका ” इति च (याज्ञवल्क्य-
स्मरणात् । [एतेन भोगाभावे ध्वन्यते । तथा पाराशरः—“ दूरस्थानामविद्यानां मोक्षधर्मानुयायिनां
शूराणां निर्धनानां च न देया कन्यका बुधैः ”—हे०] ।

(२४.) वरेण्येन वरणीयेन । वृणोतिरौणादिक एण्यप्रत्ययः । अनेन राज्ञा गृह्यमाणं
(पीड्यमाणं) पाणिमिच्छसि चेत् [चेदिति स्वस्याः संमितरुक्ता—हे० । अनेनात्मनोऽनंगीका-
रः सुनन्दया सूचितः—चा०] पाणिग्रहणमिच्छसि चेदित्यर्थः । प्रवेशे प्रवेशकाले प्रासादवाता-
यनसंश्रितानां राजभवनगवाक्षस्थितानां पुष्पपुराङ्गनानां पाटलिपुराङ्गनानां नेत्रोत्सवं कुरु ।
सर्वोत्तमानां तासामपि दर्शनीया भविष्यसीति भावः ।

(२९.) एवं तथा सुनन्दयोक्ते सति तं परंतपमवेक्ष्य किंचिद्विस्मिन्निनी दूर्वाङ्गा दूर्वाञ्चि-
ङ्गा मधूकमाला गुडपुष्पमाला यस्याः सा [विवाहसमये कन्याः मंगलार्थं दूर्वाकमधूकमालां

(23.) This prince, in his unremitted course of sacrifices, incessantly invited the thousand-eyed god (Indra), and thus made the hair of S'achi, pendent on her pale cheeks, long destitute of Mandāra flowers.

(24.) If you wish your hand to be taken (in marriage) by this excellent king, (then) on your entrance, you shall be an object of delight to the eyes of the females of Pushpapura, seated by the windows of their mansions.

एवं तयोक्ते तमवेक्ष्य किञ्चिद्विस्त्रसिपूर्वाङ्गनधूम्रवर्णा ।
 ऋजुप्रणामक्रिययैव तन्वी प्रत्यादिदेशेनमभाषमाणया ॥ २५ ॥
 तां सैव वेत्रग्रहणे नियुक्ता राजान्तरं राजसुतां विनाय ।
 समीरणोत्थेव तरंगलेखा पद्मान्तरं मानसराजहंसीम् ॥ २६ ॥
 जगाद् चेनामयमङ्गनाथः सुराङ्गनाप्रार्थितयौवनश्रीः ।
 विनीतनागः किल सूत्रकारैरेन्द्रं पदं भूमिगतोऽपि भुङ्क्ते ॥ २७ ॥

कण्ठे बिभ्रति—मु०] । “ मधूके तु गुडपुष्पमधुद्रुमौ ” इत्यमरः । वरणे शिथिलप्रयत्नेति भावः [याजकोयं ब्रह्मचारित्वे बन्धः—हे०] । तन्वीन्दुमत्येनं नृपमभाषमाणज्वा भावशून्यया प्रणामक्रिययैव (ऋजुः शुद्धा विभ्रमरहिता या नमस्किया तयैव) प्रत्यादिदेश परिजहार [“ इंगिताकारलक्ष्योऽर्थः । सौ (ल) क्षम्यात्सूक्ष्म इति स्मृतः ” इति काव्यादर्श—हे०] ।

(२६.) सैव नान्या । चित्तज्ञत्वादिति भावः । वेत्रग्रहणे (सुवर्णदण्डग्रहणे) नियुक्ता (स्थापिता) दौवारिकी सुनन्दा तां राजसुतां राजान्तरमन्यराजानं निनाय । नयतिर्द्विकर्मकः । कथमिव । समीरणोत्था वातोत्पन्ना तरंगलेखोर्मिपङ्क्तिर्मानसे सरसि या राजहंसी तां पद्मान्तरमिव [सुनन्दायाः इन्दुमतीबुध्यनुसरण सूचयत्येवकारः—हे० चा०] ।

(२७.) एनामिन्दुमतीं जगाद् । किमिति । अयमङ्गनाथोऽङ्गदेशाधीश्वरः सुराङ्गनाभिः (देवस्त्रीभिः) प्रार्थिता कामिता यौवनश्रीः । (तारुण्यसंपद्) यस्य स तथोक्तः । पुरा किलैनमिन्द्रसाहाय्यार्थमिन्द्रपुरगामिनमकामयन्ताप्सरस इति प्रसिद्धिः । किञ्च । सूत्रकारैर्गजशास्त्रकृद्भिः [पालकाव्यगोतमादयस्तैः—चा०] पालकादिभिर्महर्षिभिर्विनीतनागः शिक्षितगजः [मृगचर्मा (र्या) दया गजशास्त्रप्रवक्तारः । पालकाव्ये कथाप्यस्ति । अथैकदांगराजः प्रथमं कुतोपि देशादिवोवनीर्णं ऋषिणा पालकाव्येन पालितं दिग्गजानां कुमारं (कुलं) अवलोक्य विस्मितस्तद्रहणात्मुक्तः स्वयमशक्तः सन् इन्द्रमुपेत्य तदनुज्ञातैर्मृगचर्मा (र्या) दिभिर्महर्षिभिस्तद्रजकुलं ग्राहयित्वाशास्त्राणि कारयित्वा च शिक्षयामास । तदादिभूमौ गजसंतानः प्रवर्तते । अनेन ऋषिसेव्यत्वमुक्तं । भंग्या रणप्रियतोक्ता वा—हे०] । किलेत्येतिहे । अत एव भूमिगतोऽपि

(25.) On this being said by her (Sunandā), the slender princess, whose garland of Madhūka-flowers, inter-strung with the Dūrvās, had fallen a little aside, having gazed at him without speaking a word, rejected him simply by making a bow with her head erect

(26.) That very person (Sunandā) who was employed to hold a cane (in her hand) took the princess to another king; as a row of waves, raised by the wind, leads the female swan of the lake Mānasa to another lotus.

(27.) And spoke to her thus: “ This is the king of the Angas whose youthful beauty had been sought by celestial damsels, whose elephants were trained by the professors of elephantine science and who enjoys the position of Indra even though living on the earth ”.

अनेन पर्यासयत्ताशुबिन्दून्मुक्ताफलस्थूलतमान्स्तनेषु ।

प्रत्यर्पिताः शत्रुविलासिनीनामन्मूच्य सूत्रेण विनैव हाराः ॥ २८ ॥

निसर्गभिन्नास्पदमेकसंस्थमस्मिन्द्वयं श्रीश्च सरस्वती च ।

कान्त्या गिरा सूनृतया च योग्या त्वमेव कल्याणि तयोस्तृतीया ॥ २९ ॥

(भूमंडलस्थोऽपि) ऐन्द्रं पदमैश्वर्यं भुङ्क्ते । भूलोक एव स्वर्गसुखमनुभवतीत्यर्थः । गजाप्सरोदेवार्षि-
सेव्यत्वमैन्द्रपदशब्दार्थः । पुरा किल कुतश्चिच्छापकारणाद्भुवमवतीर्णं दिग्गजवर्गमालोक्य स्व-
यमशक्तेरिन्द्राभ्यनुज्ञया नीतैर्देवर्षिभिः प्रणीतेन शास्त्रेण गजान्वशीकृत्य भुवि संप्रदायं प्राब-
र्तयदिति कथा गीयते ।

(२८.) शत्रुविलासिनीनां स्तनेषु (कुचेषु) मुक्ताफलस्थूलतमान् [मुक्ताफलवत्स्थूलतमा-
न् । मुक्ताफलसाम्यात्कजलाभावः सूच्यते—हे०] अशुबिन्दून् (बाष्पकणान्) । “ अस्वमशु-
णि शोणिते ” इति विश्वः । पर्यासयता प्रस्तारयता [पातयता—हे०] । भर्तृवधादिति भावः ।
अनेनाङ्गनाथेनोन्मुच्याक्षिप्य सूत्रेण विना हारा एव प्रत्यर्पिताः [अतिवीररसवर्णनं वैराग्यहे-
तुः—चा०] अविच्छिन्नशुबिन्दुप्रवर्तनादुत्सूत्रहारार्पणमेव कृतमिवेत्युपेक्षा गम्यते [विशेषो-
क्तिरलंकारः—चा०] ।

(२९.) निसर्गतः स्वभावतो भिन्नास्पदं (भिन्नं परस्परविरुद्धं आस्पदं स्थानं यस्य तत्)
भिन्नाश्रयम् । सहावस्थानविरोधीत्यर्थः । श्रीः (लक्ष्मीः) च सरस्वती (भारती) चेति
द्वयमस्मिन्नङ्गनाथ एकत्र संस्था स्थितिर्यस्य तदेकसंस्थम् (सहस्थितं) । उभयमिह संगत-
मित्यर्थः [“ प्रायेण हीश्वराः मूर्खा पण्डिता अपि निन्दनाः ” इति—हे० चा०] । हे कल्याणि
(हे शुभे) । “ बह्वादिभ्यश्च ” इति ङीष् । कान्त्या (श्रिया) सूनृतया सत्यप्रियया गिरा
च योग्या संसर्गाह्नी त्वमेव तयोः श्रीसरस्वत्योस्तृतीया । समानगुणयोर्युवयोर्दापत्यं युज्यत
एवेति भावः [अनेन प्रायस्तृतीया पत्नी न शुभावहा इत्युक्तं । तृतीयविवाहेऽर्कविवाहस्य
शौनकेनोक्तत्वात् । सपत्नीसद्भावो वा—हे०] । दक्षिणनायकत्वं चास्य ध्वन्यते । तदुक्तम्—
“ तुल्योऽनेकत्र दक्षिणः ” इति [लक्ष्मीसरस्वतीरूपसपत्नीसंभवादस्य त्यागः सूचितः—चा०] ।

(३०.) अथ (भूपवर्णनानन्तरं) कुमार्यङ्गराजाञ्चक्षुरवतार्य । अपनीयेत्यर्थः । जन्यां मा-
तृसखीम् । “ जन्या मातृसखीमुदोः ” इति विश्वः । सुनन्दां याहि गच्छेत्यवदत् । न चाय-

(28.) “In causing the beautiful wives of his enemies, to shed on their bosoms the drops of tears, as big as pearls, he returned, as it were, their pearl garlands, without strings, that had been (already) taken off.”

(29.) “Both the Goddesses S'ri (wealth) and Sarasvati (learning), whose abodes by nature are different, live together in him. And you, O fortunate girl (or blessed one), are by your beauty and a true pleasing address, fitted to become their third (a fit companion for them both).”

अथाङ्गराजादवनार्यं चक्षुर्याहीति जन्यामवदत्कुमारी ।

नासो न काम्यो न च वेद सम्यग्द्रष्टुं न सा भिन्नरुचिर्हि लोकः ॥ ३० ॥

ततः परं दुःप्रसहं द्विषद्भिर्नृपं नियुक्ता प्रनिहारभूमौ ।

निदर्शयामास विशेषदृश्यमिन्दुं नवोत्थानमिवेन्दुमत्यै ॥ ३१ ॥

अवन्तिनाथोऽयमुदग्रबाहुर्विशालवक्षास्तनुवृत्तमध्यः ।

आरोप्य चक्रभ्रममुष्णतेजास्त्वष्ट्रेव यत्नोल्लिखितो विभाति ॥ ३२ ॥

मङ्गराजनिषेधो दृश्यदोषान्नापि द्रष्टृदोषादित्याह—नेत्यादिना । अमावङ्गराजः काम्यः कमनी-
यो नेति न । किंतु काम्य एवेत्यर्थः । सा कुमारी च सम्यग्द्रष्टुं विवेक्तुं न वेदेति न । वेदेत्यर्थः ।
[द्वौ नञौ प्रकृत्यथ गमयतः । वामनश्च । “संभाव्यनिषेधनिवर्त्तने द्वौ सप्रतिषेधात् ” इति तर्ह्यगुणज्ञा
सा चेदपि नेत्याह—हे०] किंतु लोको जनो भिन्नरुचिर्हि रुचिरमपि किञ्चित्कस्मैचिन्न रोचते
(यदुक्तं किरातार्जुनीये । “विचित्ररूपाः खलु चित्तवृत्तयः ”) । किं कुर्मो न हीच्छा नियन्तुं
• शक्यत इति भावः ।

(३१.) ततोऽनन्तरं प्रतिहारभूमौ द्वारदेशे नियुक्ता दौवारिकी । “स्त्री द्वाद्द्वारं प्रतीहारः”
इत्यमरः । द्विषद्भिः शत्रुभिर्दुःप्रसहम् दुःसहम् । शूरमित्यर्थः । विशेषेण दृश्यं (अतिशयेन मनो-
हरं) दर्शनीयम् । रूपवन्तमित्यर्थः । परमन्यं नृपम् । नवोत्थानं नवोदयमिन्दुम् (चन्द्रं)
इव । इन्दुमत्यै निदर्शयामास [“आक्षिपन्त्यरविन्दानि सुखे तव सुखश्रियं कोशदण्डसमग्राणां
किमेषामस्ति दुष्करम् ” इत्यादेर्लोकैरादृतत्वाच्च दोषः । उक्तं हि कण्ठाभरणे । “इदं हि शास्त्रमा-
हात्म्यदर्शनालसचेतसां अपशब्दवदाभाति न च सौभाग्यमुज्जति ” इति—चा०] ।

(३२.) उदग्रबाहुर्दोषबाहुः (“ उच्चप्रांश्चततोदग्रः ” इत्यमरः) । विशालवक्षास्तनुवृत्त-
मध्यः कृशवर्तुलमध्येऽयं राजावन्तिनाथोऽवन्तिदेशाधीश्वरः [मालवदेशाधिपतिः—हे० सु०] ।
त्वष्ट्रा विश्वकर्मणा । भर्तुस्तेजोवेगमसहमानया दुहित्रा संज्ञादेव्या प्रार्थितेनेति शेषः । चक्रभ्र-
मं चक्राकारं शस्त्रोत्तेजनयन्त्रम् [अर्जुनयन्त्रं—सु०] । “ अमोऽम्बुनिर्गमे भ्रान्तौ कुण्डाल्ये
शिल्पियन्त्रके ” इति विश्वः । आरोप्य यत्नेनोल्लिखित उष्णतेजाः सूर्य इव [त्वष्टासंज्ञाभि-
धायाः दुहितुरादित्यपत्न्याः तत्तेजोऽसहमानायाः कृते रवि यन्त्रेऽलिखदित्यागमः—हे०] । विभा-

(३०) Then having removed her eyes from the king of the Angas, ‘proceed,’
said the maiden to her friend. Not that he was not attractive, nor that she was
not a good judge herself ; but men have different tastes

(३१.) Then she, who was appointed to keep the door, pointed out to In-
dumati another prince, whom his enemies dared not withstand and who was par-
ticularly handsome like the moon newly risen.

(३२.) “This long-armed, broad-breasted, and slender-and-round-waisted Lord
of Avanti shines like the effulgent luminary, who was as if trimmed off with care
by Tva-htri, having placed him on his round lathe.”

अस्य प्रयाणेषु समग्रशक्तेरग्रेसरैर्वाजिभिरुत्थितानि ।
 कुर्वन्ति सामन्तशिखामणीनां प्रभाप्ररोहास्तमयं रजांसि ॥ ३३ ॥
 असौ महाकालनिकेतनस्य वसन्तदूरे किल चन्द्रमौलः ।
 तमिस्रपक्षेऽपि सह प्रियाभिर्ज्योत्स्नावतो निर्विशति प्रदोषान् ॥ ३४ ॥
 अनेन यूना सह पार्थिवेन रम्भोरु कच्चिन्मनसो रुचिस्ते ।
 सिप्रातरंगानिलकम्पितासु विहर्तुमद्यानपरंपरासु ॥ ३५ ॥

ति । [“निष्ठुराक्षरमत्यंतं बुधैः श्रुतिकटुस्मृतं । एकाग्रमनसा मन्ये त्वष्ट्र्यं निर्मिता यथा” इति वा-
 म्भटः—हे०] अत्र मार्कण्डेयः—“विश्वकर्मा त्वनुज्ञातः शाकद्वीपे विवस्वता । भ्रममारोप्य तत्तेजः
 शातनायोपचक्रमे ” इति । [उपमात्प्रेक्षा वा—हे०] ।

(३३.) समग्रशक्तेः शक्तित्रयसंपन्नस्यास्यावन्तिनाथस्य प्रयाणेषु जैत्रयात्रास्वप्नेसरैः
 (पुरोगामिभिः) वाजिभिरश्वैरुत्थितानि रजांसि (धूलयः । कर्तृणि) सामन्तानां [द्वित्रिग्रामा-
 धीशः सामन्तः—हे०] समन्ताद्भवानां [मण्डलेश्वराणां—चा०] राज्ञां ये शिखामणयश्चूडामण-
 यस्तेषां [भूम्यैकदेशनृपशिरोरत्नानां—हे०] प्रभाप्ररोहास्तमयं तेजोद्गुणनाशं कुर्वन्ति [अति-
 तेजस्वितावर्णनं वैराग्यहेतुः—चा०] । नार्सरैरेवास्य शत्रवः पराजीयन्त इति भावः [अनेन
 परदेशयात्राभिनिवेशः उक्तः—हे०] । *

(३४.) असाववन्तिनाथः । महाकाल नाम स्थानविशेषः [उज्जयिन्यां हि महाकाल-
 रूपो हरो वसंतीति प्रसिद्धिः—हे०] । तदेव निकेतनं स्थानं [गृहं—हे०] यस्य तस्य चन्द्र-
 मौलेश्वरस्यादूरं समीपं वसन् । अत एव हेतोस्तमिस्रपक्षे कृष्णपक्षेऽपि प्रियाभिः सह (व-
 निताभिः सार्धं) ज्योत्स्नावतः प्रदोषान्नात्रीनिर्विशत्यनुभवति किल । नित्यज्योत्स्नाविहारत्वमे-
 तस्यैव नान्यस्येति भावः [अनेन बहुस्त्रीकता सूचिता—हे०] ।

(३५.) रम्भे कदलीस्तम्भाविवोरु यस्याः सा रम्भोरुस्तस्याः संवाधनम् । हे रम्भोरु ।
 “उरूत्तरपदादौपम्यं” उत्युङ्प्रत्ययः । नदीत्वाद्वस्वः । यूना (तरुणेन) अनेन पार्थिवेन सह ।
 सिप्रा नाम तत्रत्या नदी । तस्यास्तरंगानाम् (कल्लोलानां) अनिलेन कम्पितामृद्यानानां परंपरा-
 सु पङ्क्तिषु विहर्तुं (क्रीडितुं) ते तव मनसः (चित्तस्य) रुचिः (अभिलाषः) कच्चित् [“क-

(३३.) “In the marches of this all-powerful prince, the dust, raised by the
 vanguard of horses, effects the disappearance of the rising lustre of the crest jewels
 of the tributary princes”

(३४.) “Residing not far from the moon-crested S'iva, whose abode is Ma-
 hākāla, this prince enjoys in the company of his beloveds, even in the dark fort-
 night, moon-light evenings”

(३५.) “I hope you entertain a desire, O beautiful-thighed one, to sport with
 this young prince, in the rows of gardens, the trees of which are shaken by
 the breeze from the waves of the river S'iprā”

तस्मिन्नभिद्योतितबन्धुपद्मे प्रतापसंशोषितशत्रुपद्मे ।

बबन्ध सा नोत्तमसौकुमार्या कुमुद्वती भानुमतीव भावम् ॥ ३६ ॥

तामप्रतस्तामरसान्तराभाभनृपराजस्य गुणैरनूनाम् ।

विधाय स्मृष्टं ललितां विधातुर्जगाद भूयः सुदतीं सुनन्दा ॥ ३७ ॥

चित्प्रश्ने कामवादे ” इति वैजयंती—हे०] । स्पृहास्ति किमित्यर्थः [एतेन स्वासंमतिरुक्ता—हे०] ।

“ अभिप्वङ्गे स्पृहायां च गभस्तौ च रुचिः स्त्रियाम् ” इत्यमरः ।

(३६.) उत्तमसौकुमार्योत्कृष्टाङ्गमार्दवा सेन्दुमती । अभिद्योतितान्युल्लसितानि बन्धव एव पद्मानि येन तस्मिन् । प्रतापेन तेजसा संशोषिताः शत्रव एव पङ्काः कर्दमा येन तस्मिन् । तस्मिन्नवान्तिनाथे कुमुद्वती (कुमुदानि अस्याः सन्तीति कुमुद्वती) । “ कुमुदुनडवेतसेभ्योङ्ग-तुप् ” इति ङितुप्रत्ययः । भानुमत्यंशुमति (सूर्ये) इव । भावं चित्तं (प्रेम) न बबन्ध । न तत्रानुरागमकरोदित्यर्थः [अनेन कुमार्याः सौकुमार्यं राज्ञः तैक्ष्ण्यं सूचितं—हे०] । बन्धूना पद्मत्वेन शत्रूणां पङ्क्त्वेन च निरूपणं राज्ञः सूर्यसाम्यार्थम् [अतिक्रूरत्वं वैराग्यकारणं—चा०] ।

(३७.) सुनन्दा (प्रतीहाररक्षी) तामरसान्तराभां (तामरसस्य कमलस्य अन्तरं मध्यं तामरसान्तरस्येव आभा कान्तिर्यस्याः सा तां तृथोक्तां) पद्मोदरतुल्यकान्तिम् । कन-कगौरीमित्यर्थः । गुणैः [विनयादिभिः—हे०] अनूनाम् (संपूर्णां) । अधिकामित्यर्थः । शोभ-ना दन्ता यस्याः सा सुदती [ननु कथं सुदतीति नात्रकार्योपगम्यते । इयमिदुमती तत्र बा-लापदेन निर्विशेषिता । “ बाला च गीयते नारी यावत्षोडशवत्सरं ” । अथवा । “ आपोडशा भ-वेद्बाला तरुणी त्रिंशकामता । पंच पंचाशका प्रौढा वृद्धा भवति तत्परं ” इति रतिरहस्ये । नागरसर्वस्वात् । एवं च तत्रापि यौवनं वयो गम्यते—चा०] । “ वयसि दन्तस्य दत्त ” इति दन्त्रादेशः । “ उगितश्च ” इति ङीप् । तां तां प्रकृतां प्रसिद्धां वा विधातुः (ब्रह्मणः) ललितां (रम्यां) स्मृष्टिम् । मधुरनिर्माणां स्त्रियमित्यर्थः । अनुगता आपो येषु तेऽनूपा नाम दे-शाः । “ ऋक्पूरब्धूः पथामानक्षे ” इत्यप्रत्ययः समासान्तः । “ उदनोर्देशे ” इत्युदादेशः । तेषां [अनुपाक्षदेशानां—हे०] राज्ञोऽनूपराजस्याग्रतो विधाय (कृत्वा) व्यवस्थाप्य भूयः पुनर्जगाद (बभाषे) ।

(36.) That exquisitely delicate maiden, like a sun-lotus, did not set her heart on him, who illuminated the lotus-es (in the form) of his friends and who dried the mud (in the form) of his enemies by his valour.

(37.) Sunandā, having taken the princess to the presence of the king of the Anūpas, again spoke to her, bright as the interior of a lotus, who had a beautiful set of teeth, who was not wanting in good qualities, and who was the most beautiful creation of the Creator.

सङ्गमनिर्विघ्नसहस्रबाहुरष्टादशद्वीपनिखातधूपः ।

अनन्यसाधारणराजशब्दो बभूव योगी किल कार्तवीर्यः ॥ ३८ ॥

अकार्यचिन्तासमकालमेव प्रादुर्भवश्चापधरः पुरस्तात् ।

अन्तःशरीरेष्वपि यः प्रजानां प्रत्यादिदेशाविनयं विनेता ॥ ३९ ॥

(३८.) सङ्गमेषु युद्धेषु निर्विघ्ना अनुभूताः (सुखिताः) सहस्रं बाहवो यस्य स तथोक्तः [इति पौरुषोक्तिः—हे०] । सुद्धादन्यत्र द्विभुज एव दृश्यत इत्यर्थः । अष्टादशसु द्वीपेषु निखाताः स्थापिता यूपाः (यज्ञस्तंभाः) येन स तथोक्तः । [तथा च विष्णुपुराणे । “जंवृक्षशाल्वौ द्वीपौ शाल्मलश्चापरो द्विपः । कुशक्रीञ्चौ तथा शाकः पुष्करश्चैव सप्तमः” इति । “इन्द्रद्वीपः कुशेरूमान् ताम्रवर्णो गभस्तिमान् । नागद्वीपे तथा सौम्यो गन्धर्वो वरुणास्तथा । इलावृत्तं तथा सर्वं चन्द्रादित्यसमप्रभं । इलावृत्तस्य मध्ये यो मेरुः कनकपर्वतः । इत्थमष्टादशद्वीपाः समाख्याता मनीषिभिः” । जम्बूद्वीपान्तर्गतसिंहालधवान्तरगणनयाष्टादशत्वं । तथा नैषधे । “अगाहताष्टादशतं जिगीषया नवद्वयद्वीपपथक्जयश्रियाम्” इति—हे०] सर्वक्रतुयाजी सार्वभौमश्चेति भावः [अनेन धार्मिकत्वं—हे०] । जरायुजादिसर्वभूतरञ्जनादनन्यसाधारणः (समानं साधारणमाधारो यस्य सः अन्यसाधारणो न भवतीति अनन्यसाधारणः) राजशब्दो यस्य स तथोक्तः । योगी [योगः चित्तवृत्तिनिरोधस्तद्युक्तो योगी सिद्धः—चा०] । ब्रह्मविद्वानित्यर्थः । स किल भगवतो दत्तात्रेयाल्लब्धयोग इति प्रसिद्धिः । कृतवीर्यस्यापत्य पुमान्कार्तवीर्यो नाम राजा [सहस्रार्जुनः—हे०] बभूव किलेति [ऐतिह्ये—चा०] । अयं चास्य महिमा सर्वोऽपि दत्तात्रेयवरप्रसादलब्ध इति भारते दृश्यते [उक्तं च विष्णुपुराणे । “न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति पार्थिवाः । यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वा प्रश्रयेण श्रुतेन वा”—हे०] ।

(३९.) विनेता शिक्षको यः कार्तवीर्यः । अकार्यस्यासत्कार्यस्य चिन्तया । अहं चौर्यादिकं करिष्यामीति बुद्ध्या । समकालमेककालमेव यथा तथा पुरस्तादग्रे चापधरः [धरतीति धरः चापस्य धनुषः धरः चापधरः तथा वामनः । ब्रह्मविदादयः । “कृदन्तवृत्त्या तैर्महीधरादयो व्याख्याताः” इति—हे०] प्रादुर्भवन्सन् । प्रजानां जनानाम् । “प्रजा स्यात्सन्तौ जने” इत्यमरः । अन्तःशरीरेष्वन्तःकरणेषु । शरीरशब्देनेन्द्रियं लक्ष्यं । अविनयमपि प्रत्यादिदेश (निराकार्षीत् । “प्रत्यादेशो निराकृतिः” इत्यमरः) मानसापराधमपि निवारयामासेत्यर्थः । अन्ये तु वाक्कायापराधमात्रप्रतिकर्तार इति भावः [यदा कोपि कस्योपरि विरुद्धं चिन्तयति तदा

(३८.) “It is said that formerly there was a devotee by name Kārtavīrya who possessed a thousand arms in battle, who had fixed sacrificial posts in eighteen continents (or islands) and whose title of ‘ King ’ was not common to other princes”.

(३९.) “The very moment that any evil desire entered into the inner organs (minds) of his subjects, the chastiser presenting himself before them, bow in hand, prevented their immoral actions”.

ज्याबन्धनिष्पन्दभुजेन यस्य विनिःश्वसद्वक्त्रपरंपरेण ।

कारागृहे निर्जितवासवेन लङ्केश्वरेणोषितमा प्रसादात् ॥ ४० ॥

तस्यान्वये भूपतिरेष जातः प्रतीप इत्यागमवृद्धसेवी ।

येन श्रियः संश्रयदोषरूढं स्वभावलोलेत्ययशः प्रमृष्टम् ॥ ४१ ॥

चापं गृहीत्वा समये एव प्रकटीभवति । कार्तवीर्ये राज्यं कुर्वाणे केनापि चित्तेऽपि अन्यायं चिन्तयितुं न शक्यते किमुत बहिः—सु०] ।

(४०.) ज्याया मौर्व्या बन्धेन बन्धनेन निष्पन्दा निश्चेष्टाः (निश्चलाः) भुजा यस्य तेन (अत एव) विनिःश्वसती ज्याबन्धोपरोधादीर्घं निःश्वसती वक्त्रपरंपरा दशमुखी यस्य तेन निर्जितवासवेनेन्द्रविजयिना । अत्रेन्द्रादयोऽप्यनेन जितप्राया एवेति भावः । लङ्केश्वरेण दशास्येन यस्य कार्तवीर्यस्य कारागृहे (कारा च तद्रूढं च तस्मिन् । “ कारा बन्धनमुच्यते ” इति हलायुधः) बन्धनागारे । “ कारा स्याद्वन्धनालये ” इत्यमरः । आ प्रसादादनुग्रह-पर्यन्तमुपितं स्थितम् [पूर्वं हि जलकेलिलोलविलासिनीस्तानार्थार्जुनभुजपरिघरूढरेवावारिप्रवा-हापट्टतशिवलिंगार्चरूपितं रणरसागतं रावणमृद्धं जित्वा कार्तवीर्योऽर्जुनो निजचापज्याबन्धेन बन्धे इत्यागमः—हे० व०] । “ नपुंसके भावे क्तः ” । एतत्प्रसाद एव तस्य मोक्षोपायो न तु क्षात्रमिति भावः ।

(४१.) आगमवृद्धसेवी श्रुतवृद्धसेवी प्रतीप इति । ख्यात इति शेषः । एष भूपतिस्त-स्य कार्तवीर्यस्यान्वये वंशे जातः । येन प्रतीपेन संश्रयस्याश्रयस्य पुंसो दोषैः [ब्रूतक्रीडा-भिः—चा० सु०] व्यसनादिभि रूढमुत्पन्नं श्रियः सबन्धि स्वभावलोला प्रकृतिचञ्चलेत्येवंरूपमय-शो दुष्कीर्तिः प्रमृष्टं निरस्तम् । दुष्टाश्रयत्यागशीलायाः श्रियः प्रकृतिचापलप्रवादो मूढज-नपरिकल्पित इत्यर्थः [अस्य तु सन्मार्गवर्तित्वादचला इति—हे० । यतोयं विद्यावृद्धसेवी अत एव लक्ष्मीर्नाशकदोषाभावात्स्थिरामृदित्यर्थः—चा०] अयं तु दोषराहित्यान्न कदाचिदपि श्रिया त्यज्यत इति भावः ।

(४२.) यः प्रतीप आयोधने युद्धे कृष्णगतिं कृष्णवर्तमानमग्निं सहायं (सखायं) अवाप्य [“ बर्हिःशुष्मा कृष्णवर्त्मा ” इत्यमरः । “ वरेण तोषयामास तं नृपं स्विष्टकृत्तदा ” इति भारते सहाय-हेतुः—हे०] । क्षत्रियाणां (राजन्यानां) कालरात्रिम् [यमभगिनीं नाशकरणशीलां—चा०] सं-

(40.) “In whose pri-on there stayed, until his (Kārtavīrya's) favour, the lord of Lankā, by whom Indra had been conquered, whose arm was motionless being bound up by the bow-string, and whose row of mouths was breathing (hard)”.

(41.) “This king, Pratīpa by name was born in his (Kārtavīrya's) family, who is devoted to those who are versed (lit. ripe) in the Vedas, and who has wiped off the stain of the Goddess of wealth as being naturally fickle—the stain which arises from the faults of those to whom she is attached”.

आयोधने कृष्णमार्तिं सहायमवाप्य यः क्षत्रियकालरात्रिम् ।
 धारां शितां रामपरश्वधस्य संभावयत्युत्पलपत्रसाराम् ॥ ४२ ॥
 अस्याङ्गलक्ष्मीर्भव दीर्घबाहोर्माहिष्मतीवप्रनितम्बकाञ्चीम् ।
 प्रासादजालैर्जलवेणिरम्यां रेवां यदि प्रेक्षितुमस्ति कामः ॥ ४३ ॥
 तस्याः प्रकामं प्रियदर्शनोऽपि न स क्षितीशो रुचये बभूव ।
 शरत्प्रमृष्टाम्बुधरोपरोधः शशीव पर्याप्तकलो नलिन्याः ॥ ४४ ॥

हाररात्रिमित्यर्थः । रामपरश्वधस्य जामदग्न्यपरशोः । “ द्रयोः कुठारः स्वधितिः परशुश्च परश्वधः ” इत्यमरः । शितां तीक्ष्णां धारां मुखम् । “ खड्गादीनां च निशितमुखे धारा प्रकीर्तिता ” इति विश्वः । उत्पलपत्रस्य (कुमुदपत्रस्य) सारः (बलं) इव सारो यस्यास्तां तथाभूतां संभावयति मन्यते [अतिसाहसिकत्वं वैराग्यहेतुः—चा०] । एतन्नगरजिगीषया गतान्नि-
 पून्स्वयमेव धक्ष्यामीति भगवता वैश्वानरेण दत्तवरोऽयं राजा । दद्यन्ते च तथागताः शत्रव इति भारते कथानुसंधेया ।

(४३.) दीर्घबाहोरस्य प्रतीपस्याङ्गलक्ष्मीः (उत्संगश्रीः) भव । एनं लृणीप्वेत्यर्थः । अने-
 नायं विष्णुतुल्य इति ध्वन्यते । माहिष्मती नामास्य नगरी । तस्या वप्रः प्राकार एव नित-
 म्बः । तस्य काञ्चीं रशनाभूतां जलानां वेण्या प्रवाहेण रम्याम् । “ ओषः प्रवाहो वेणी च ”
 इति हलायुधः । रेवां नर्मदां प्रासादजालैः (सौधगवाक्षविवैः) गवाक्षैः । “ जालं समूह
 आनायो गवाक्षक्षारकावपि ” इत्यमरः । प्रेक्षितुं (द्रष्टुं) काम इच्छास्ति यदि [अकस्था-
 यास्तवालिंगनमेव स्यादिति दीर्घबाहुत्वं—हे०] ।

(४४.) प्रकामं प्रियं प्रीतिकरं दर्शनं यस्य सोऽपि । दर्शनीयोऽपीत्यर्थः । स क्षिती-
 शः । शरदा प्रमृष्टाम्बुधरोपरोधो निरस्तमेघावरणः पर्याप्तकलः पूर्णकलः शशी [नृपपक्षे
 चतुःषष्टिः कलाः—हे० चा०] नलिन्या इव [नलिन्युपमानेन पद्मिनीजातित्वं—हे०] । त-
 स्या इन्दुमत्या रुचये (प्रीत्यै) न बभूव (नाजनिष्ट) । रुचिं नाजीजनदित्यर्थः । लोको
 भिन्नरुचिरिति भावः ।

(42.) “Having obtained the God of fire (lit. he who leaves a dark track behind him) as his ally in battle, he considers the sharp edge of Rāma's axe, the destruction-night of the Kshatriyas, as having the strength of (as possessing no more strength than) a lotus-leaf.”

(43.) “Be you the Lakshmi on the lap of this long-armed one, if you entertain a desire of seeing through the windows of his palace the river Revā, beautiful with her streams of water, and looking like a girdle on the hips (in the form of) the rampart of Mahishmati.”

(44.) That Lord of the earth, though of a lovely appearance, did not sufficiently come up to her taste, like the full moon even when freed from the obstruction of the clouds in autumn, to the taste of the lotus.

सा शूरसेनाधिपतिं सुषेणमुद्दिश्य लोकान्तरगीतकीर्तिम् ।
 आचारशुद्धोभयवंशदीपं शुद्धान्तरक्ष्या जगदे कुमारी ॥ ४५ ॥
 नीपान्वयः पार्थिव एष यज्वा गुणैर्यमाश्रित्य परस्परणे ।
 सिद्धाश्रमं शान्तमिवेत्य सत्त्वेनैसर्गिकोऽप्युत्सृजे विरोधः ॥ ४६ ॥
 यस्यात्मगेहे नयनाभिरामा कान्तिर्हिमांशोरिव संनिविष्टा ।
 हर्म्याप्रसरुद्धतृणाङ्गुरेषु तेजोऽविषत्त्वं रिपुमन्दिरेषु ॥ ४७ ॥

(४५.) लोकान्तरे [योगादिना-चा०] स्वर्गादावपि गीतकीर्तिमाचारेण शुद्धयोरुभयोर्वशयोमातापितृकुलयोर्दीपं प्रकाशकम् । उभयवंशेत्यत्रोभयपक्षवन्निर्वाहः । शूरसेनानां देशानामधिपतिं सुषेणं नाम नृपतिमुद्दिश्याभिसंधाय [नाममात्रेण संकीर्तनमुद्देशः-हे०] शुद्धान्तरक्षयान्तःपुरपालिकया । “कर्मण्यण्” । “टिड्ढाणञ्-” इति ङीप् । सा कुमारी जगदे [बहुलस्त्रीकत्वाद्वैराग्यं-हे०] ।

(४६.) यज्वा [इति वैराग्यहेतु-हे०] विधिवदिष्टवान् । “सुयजोर्ङ्गितिप्” इति ङ्ङिप्रत्ययः । एष पार्थिवः । नीपो नामान्वयोऽस्येति नीपान्वयो नीपवंशजः । यं सुषेणमाश्रित्य (अधिगम्य) गुणैर्ज्ञानमौनादिभिः [क्षमाक्रौर्यादिभिः-हे०] शान्तं प्रसन्नं सिद्धाश्रमम् (सिद्धतपोवनं) ऋष्याश्रममेत्य प्राप्य सत्त्वैर्गर्जसिंहादिभिः प्राणिभिरिव । नैसर्गिकः स्वाभाविकोऽपि परस्परणे विरोधः (विग्रहः) उत्सृजे त्यक्तः ।

(४७.) हिमांशोः कान्तिः (दीप्तिः) चन्द्रकिरणा इव नयनयोः (नेत्रयोः) अभिरामा (आनन्दकारिणी) यस्य सुषेणस्य कान्तिः शोभात्मगेहे स्वभवने संनिविष्टा संक्रान्ता । अविषत्त्वं विसोढुमशक्यं तेजः प्रतापस्तु । हर्म्याग्रेषु धनिकमन्दिरप्रान्तेषु । “हर्म्यादि धनिनां वासः” इत्यमरः । सरुद्धाः (संजाताः) तृणाङ्गुरा येषां तेषु । शून्येष्वित्यर्थः [एतेनातिक्रूरत्वं वैराग्यकारणं-चा०] रिपुमन्दिरेषु शत्रुनगरेषु [शत्रुगृहेषु-चा०] । “मन्दिरं नगरे गृहे” इति विश्वः । संनिविष्टम् । स्वजनाङ्गदको द्विषंतपश्चेति भावः ।

(45.) That princess was spoken to by the keeper of the harem, with reference to Su-hena, the lord of the S'utasenas, whose fame was sung even in other worlds, and who by his conduct became the light (or ornament) of both pure families (paternal and maternal).

(46.) “ This king, a performer of sacrifices, is of the race of the Nīpas ; having taken refuge in him even the natural opposition to each other has been given up by the qualities ; as by the beasts of forest on reaching a hermit's peaceful dwelling ”.

(47.) “ His splendour, shining in his own palace, becomes delightful to the eye like that of the cool-rayed moon, but his unbearable lustre is seen in the cities of his enemies, where the tops of mansions are over-grown with grassy-blades ”.

यस्यावरोधस्तनचन्दनानां प्रक्षालनाद्वारिविहारकाले ।

कलिंदकन्या मथुरां गतापि गङ्गांमिसंसक्तजलेव भाति ॥ ४८ ॥

वस्तेन ताक्षर्यात्किल कालियेन मणिं विसृष्टं यमुनौकसा यः ।

वक्षःस्थलव्यापिरुचं दधानः सकौस्तुभं ह्रैपयतीव कृष्णम् ॥ ४९ ॥

संभाव्य भर्तारममुं युवानं मृदुप्रवालान्तरपुष्पशय्ये ।

वृन्दावने चैव रथादनूने निर्विश्यनां सुन्दरि यौवनश्रीः ॥ ५० ॥

(४८.) यस्य सुषेणस्य वारिविहारकाले जलक्रीडासमयेऽवरोधानामन्तःपुराङ्गनानां स्तेनेषु चन्दनानां मलयजानां प्रक्षालनाद्धेतोः । कलिंदो नाम शैलस्तत्कन्या यमुना । “कालिंदी सूर्यतनया यमुना शमनस्वसा ” इत्यमरः । मथुरा नामास्य राज्ञो नगरी । तां गतापि (मथुरापुरीसमीपवर्तिन्यपि) गङ्गाया विप्रकृष्टापीत्यर्थः । मथुरायां गङ्गाभावं सूचयत्यपिशब्दः । कालिंदीतीरे मथुरा लवणासुरवधकाले शत्रुघ्नेन निर्मास्यत इति वक्ष्यति । तत्कथमधुना मथुरासंभव इति चिन्त्यम् । मथुरा मथुरापुरीति शब्दभेदः । यद्वा साम्येति । गङ्गाया भागीरथ्या ऊर्मिभिः (तरंगैः) संसक्तजलेव (संमिलितोदकेव) भाति । धवलचन्दनससर्गात्प्रयागान्यत्राप्यत्र गङ्गासंगतेव भातीत्यर्थः । [बहुलस्त्रीकत्वाद्द्वैराग्यं—हे०] । “सितासिते हि गङ्गायमुने ” इति वृण्टापथः ।

(४९.) ताक्षर्याद्रुडाच्छस्तेन । यमुनौकः स्थानं यस्य तेन । कालियेन नाम नागेन विसृष्टं किलाभयदाननिष्क्रयत्वेन दत्तम् । किलेत्यैतिह्ये । वक्षःस्थलव्यापिरुचं [वक्षःस्थलं उरःस्थलं व्यापिनी रुक् यस्य तं तथोक्तं । स्थलशब्दः प्रशस्तार्थः तथा गणरत्नमहोदधौ । “प्रकाण्डस्थलभित्तयः” इति—हे०] मणिं (रत्नं) दधानः (विभ्राणः) य. सुषेणः सकौस्तुभं (कौस्तुभ-रत्नयुक्तं) कृष्णं विष्णुं ह्रैपयतीव व्रीडयतीव । “ अतिह्री—” इत्यादिना पुगागमः । कौस्तुभमणेरप्युत्कृष्टोऽस्य मणिरिति भावः ।

(५०.) युवानम् (तरुणं) अमुं सुषेणं भर्तारं संभाव्य (अंगीकृत्य) मत्वा । पतित्वे-

(48.) “By the washing of the saddle on the bosoms of the females of whose harem at the time of sporting in the water, the daughter of Kalinda, though flowing by Mithurā, appears to have mixed her waters with the waves of the Gangā.”

(49) “ It is said that he puts Krishna to shame together with his Kaustubha on account of his wearing a diamond, the lustre of which covers the surface of his chest, and which had been given to him by the snake Kāliya, whose abode was in the Yamunā and who was afraid of Garuda (or by adopting the reading व्रातेन &c. ‘and who was protected by him from Garuda’)”.

(50.) “Accepting this youth for your husband, you may, O charming lady, enjoy your loveliness of youth, in (the gardens of) Vrindāvana, not inferior to Chaitraratha, on a flowery-couch overspread with tender sprouts.”

अध्यास्य चाम्भःपृषतोक्षितानि शैलेयगन्धीनि शिलातलानि ।
 कलापिनां प्रावृषि पश्य नृत्यं कान्तासु गोवर्धनकन्दरासु ॥ ५१ ॥
 नृपं तमावर्तमनोज्ञनाभिः सा व्यत्थगादन्यवधूर्भवित्री ।
 महीधरं मार्गवशादुपेतं स्रोतोवहा सागरगामिनीव ॥ ५२ ॥

नाङ्गीकृत्येत्यर्थः । मुदुप्रवालोत्तरोपरिप्रस्तारितकोमलपल्लवा पुष्पशय्या यस्मिंस्तत्तस्मिन् [को-
 मलकिसलयाधिककुसुमशयनीये-व० सु०] चैत्ररथात्कुबेरोद्यानादनूने वृन्दावने [उक्तञ्च
 शंभुरहस्ये । “अलकायाः बहिश्चान्यद्वनं चैत्ररथं प्रिये । योजनायुताविस्तीर्णं सर्वं कल्पद्रुमाकु-
 लं”-हे०] वृन्दावननामक उद्याने हे सुन्दरि यौवनश्रीर्यौवनफलं (तारुण्यलक्ष्मीः) नि-
 विश्यतां उपभुज्यताम् ।

(५१.) किञ्च । प्रावृषि वर्षासु कान्तासु गोवर्धनस्याद्रेः कन्दरासु दरीषु (गुहासु)
 “दरी तु कन्दरो वा स्त्री” इत्यमरः । अम्भसः पृषतैर्विन्दुभिः (जलकणैः) उक्षितानि
 सित्तानि । शिलायां भवं शैलेयम् [चन्दनवृक्षः-सु०] । “शिलाजतु च शैलेयम्” इति
 यादवः । यद्वा शिलापुष्पाख्य ओषधिविशेषः । “कालानुसार्यवृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानि तु ।
 शैलेयम्” इत्यमरः । “शिलाया दः” इत्यत्र शिलाया इति योगविभागादिवाधे दप्रत्ययः । तद्वन्ध-
 वन्ति शैलेयगन्धीनि शिलातलान्यध्यास्याधिष्ठाय कलापिनां बहिष्णां नृत्यं (नर्तनं) पश्य
 [तत्र मयूरसंचारेण सर्पाभावात्संभोगे निःशंकता । कौतुकाभावो ध्वन्यते-हे० चा०] ।

(५२.) “स्यादावर्तोऽम्भसां भ्रमः” इत्यमरः । आवर्तमनोज्ञा (वर्तुलाकारान्मनोहरा) ना-
 भिर्यस्याः सा । इदं च नदीसाम्यार्थमुक्तम् । अन्यवधूरन्यपत्नी भवित्री भाविनी सा कुमारी
 तं नृपम् । सागरगामिनी सागरं गन्त्री स्रोतोवहा नदी मार्गवशादुपेतं प्राप्तं महीधरं पर्वतमिव ।
 [शैलोपमयाराज्ञः उन्नतिः । सागरोपमया भाविनः पत्युर्गाभीर्य ध्वनिरूपं । काव्यप्रकाशे ।
 “इदमुत्तममतिशायिनि व्यंग्ये वाच्याद्बुद्धिर्बुधैः कथितः”-हे०] व्यत्यगादतीत्य गता [शैल-
 दृष्टान्तेनातिक्रान्तस्य राजस्तत्परित्यागे तृदयंभिदा सूच्यते-चा०] ।

(५३.) अथ भुजिष्या किंकरी सुनन्दा । “भुजिष्या किंकरी मता” इति हलायुधः । अ-
 ङ्गदालिष्ठभुजं [अनेन मांसलत्वं-चा०] केयूरनद्धबाहुं [आभरणप्रियत्वं-हे० चा०] सादितशत्रु

(51.) “Sitting on slabs of stone, sprinkled with drops of water and fragrant with resin (storax or benzoin or mountain flowers, or by adopting the reading शै-
 लेय नद्धानि ‘covered by moss and such other vegetable plants growing on rocks’), you
 may look at the dance of peacocks, in the rainy season, in the beautiful caves of the
 mountain Govardhana”.

(52.) She, who was destined to become the wife of another, with a beauti-
 ful navel like a whirlpool, passed by that king ; as a river, bent on going to the
 ocean, passes by a mountain standing in its course,

अथाङ्गनाम्निष्ठभुजं भुजिष्या हेमाङ्गदं नाम कलिङ्गनाथम् ।
 आसेदुषी सादितशत्रुपक्षं बालामबालेन्दुमुखी बभाषे ॥ ५३ ॥
 असौ महेन्द्राद्रिसमानसारः पतिर्महेन्द्रस्य महोदधेश्च ।
 यस्य क्षरत्सैन्यगजच्छलेन यात्रासु यातीव पुरो महेन्द्रः ॥ ५४ ॥
 ज्याघातरेखे सुभुजो भुजाभ्यां बिभर्ति यश्चापभृतां पुरोगः ।
 रिपुश्रियां साञ्जनबाष्पसेके बन्दीकृतानामिव पद्धती द्वे ॥ ५५ ॥

पक्षं विनाशितशत्रुवर्गं हेमाङ्गदं नाम (प्रसिद्धं) कलिङ्गनाथमासेदुषीमासन्नामबालेन्दुमुखीं पूर्णेन्दुमुखीं बालां [“ बालाषोडशवार्षिकी ” इति रतिरहस्ये—हे०] इन्दुमतीं बभाषे (जगाद) ।

(५४.) महेन्द्राद्रिः (“महेन्द्रो मलयः सह्यः” इति वैजयन्ती)। समानसारस्तुल्यसत्त्वोऽसौ हेमाङ्गदो महेन्द्रस्य नाम कुलपर्वतस्य महोदधेः (महासमुद्रस्य) च पतिः स्वामी। “महेन्द्रमहोदधी एवास्य गिरिजलदुर्गे” इति भावः । यस्य यात्रासु [दिग्विजयप्रयाणेषु । कटकचलनसमयेषु वा—सु०] क्षरतां मदस्त्राविणां सैन्यगजानां छलेन (व्याजेन) महेन्द्रो महेन्द्राद्रिः पुरोऽग्रे यातीव (गच्छति इव)। अद्रिकल्पा अस्य गङ्गा इत्यर्थः [पर्वतसमुद्रस्वामित्वेन दुर्गकथनं—चा०] ।

(५५.) सुभुजः (शोभनबाहुः) चापभृतां (धनुर्धराणां) पुरोगो धनुर्धराप्रेसरो यः । बन्दीकृतानां प्रगृहीतानाम् (बलादाकृष्टानां) । “ प्रग्रहोपग्रहौ बन्द्याम् ” इत्यमरः । रिपुश्रियाम् (अरिलक्ष्म्यां । रोदनवशात्) साञ्जनः (सकज्जलः) बाष्पसेकः (अश्रुसेचनं) ययोस्ते । कज्जलमिश्राश्रुसिक्ते इत्यर्थः [साञ्जनत्वेन ज्याघाततुल्यता—चा०] । पद्धती (मार्गौ) इव । द्वे ज्याघातानां मौर्वीकिणानां रेखे राजी भुजाभ्यां बिभर्ति (धारयति) । द्विवचनात्सव्यसाचित्वं गम्यते । रिपुश्रियां भुजाभ्यामेवाहरणात्तद्वतरेखयोस्तत्पद्धतित्वेनोत्प्रेक्षा । तयोः श्यामत्वात्साञ्जनाश्रुसेकोक्तिः ।

(53.) Then the maid-servant spoke to the young damsel with a face like that of the moon not young (i.e. like the full moon) when she approached the Lord of the Kalingas, Hemāṅgada by name, whose arm was adorned with an armlet and who had destroyed the host of his enemies.

(54.) “This one whose power is equal to that of the mountain Mahendra, is the Lord of Mahendra and the great ocean; in whose marches the mountain Mahendra itself walks in front, as it were, under the pretext of the army of rutting elephants”.

(55.) “This beautiful-handed prince, the head (or foremost) of the bowmen, bears two marks (or lines) caused by the strokes of the bow-strings in his two arms, the two foot-paths wet with tears mixed with collyrium, as it were, of the enemies' Glory taken prisoner”.

यमात्मनः सद्गानि संनिकृष्टो मन्द्रध्वनित्याजितयामतूर्यः ।
 प्रासादवातायनदृश्यवीचिः प्रबोधयत्यर्णव एव सुप्तम् ॥ ५६ ॥
 अनेन सार्धं विहराम्बुराशेस्तीरेषु तालीवनमर्मरेषु ।
 द्वीपान्तरानीतलवङ्गपुष्पैरपाकृतस्वेदलवा मरुद्धिः ॥ ५७ ॥
 प्रलोभिताप्याकृतिलोभनीया विदर्भराजावरजा तथैवम् ।
 तस्मादपावर्तत दूरकृष्टा नीत्येव लक्ष्मीः प्रतिकूलदेवात् ॥ ५८ ॥

(५६.) आत्मनः (ऋद्धियुक्ते) सद्गानि सुप्तं यं हेमाङ्गदं संनिकृष्टः समीपस्थोऽत एव प्रासादवातायनैः (गवासैः) दृश्यवीचिः [प्रेक्षणीयकच्छोलः । अतिसमीपवासप्रसंगादितत्कथनं । यद्वा । योन्यस्य कम्पहेतुः सोप्युद्गोपः तस्या हर्षं करोतीति धैर्योक्तिः—हे०] । मन्द्रेण गम्भीरेण । “ मन्द्रस्तु गम्भीरे ” इत्यमरः । ध्वनिना (शब्देन) त्याजितं विवर्जितं यामस्य तूर्यं प्रहारावसानसूचकं वाद्यं येन स तथोक्तः । “ द्वौ यामप्रहरौ समौ ” इत्यमरः । अर्णव एव प्रबोधयति । अर्णवस्यैव तूर्यकार्यकारित्वात्तद्वैयर्थ्यमित्यर्थः । समुद्रस्यापि सेव्यः किमन्येषामिति [वैतालिकभावश्चोक्तः—हे०] ।

(५७.) अनेन राज्ञा सार्धं तालीवनैर्मर्मरेषु मर्मरेति ध्वनित्सु [अनेनोद्यानाभावश्चोक्तः—हे०] । “ अथ मर्मरः । स्वनिते वस्त्रपर्णानाम् ” इत्यमरवचनाद्गुणपरस्यापि मर्मरशब्दस्य गुणिपरत्वं प्रयोगादवसेयम् । अम्बुराशेः समुद्रस्य तीरेषु (तटेषु) द्वीपान्तरेभ्यः (अन्यद्वीपेभ्यः) आनीतानि लवङ्गपुष्पाणि देवकुसुमानि यैस्तैः । “ लवङ्गं देवकुसुमम् ” इत्यमरः । मरुद्धिवीतैरपाकृताः प्रशमिताः [सुरतक्रीडाजनिताः—चा०] स्वेदस्य लवा बिन्दवो यस्यः सा तथाभूता सती त्वं विहर क्रीड [द्वीपान्तरात् लवङ्गपुष्पाण्यादाय मुक्तामणीनिव विहारोद्भवान् स्वेदलवान् अपहरिष्यन्तीति भावः—हे०] ।

(५८.) आकृत्या रूपेण लोभनीयाकर्षणीया [यादृशेन रूपेणेयं प्रलोभ्यते तादृशं रूपममुष्मिन्नुप नास्तीत्यर्थः—चा०] । न तु वर्णनमात्रेणेत्यर्थः । विदर्भराजावरजा भोजानुजेन्दुमती तया सुनन्दयैवं (अनेन प्रकारेण) प्रलोभितापि प्रचोदितापि । नीत्या पुरुषकारेण दूरकृष्टा दूरमानीता लक्ष्मीः (श्रीः) प्रतिकूलं (पराङ्मुखं) दैवं (भाग्यं) यस्य तस्मात्पुंस इव । तस्माद्धेमाङ्गदादपावर्तत प्रतिनिवृत्ता ।

(56.) “The ocean itself, whose waves are visible from the windows of the palace, and whose roaring noise surpasses the sound of the watch drum being close at hand, awakes him asleep in his own room”.

(57.) “Sport with this prince on the coast of the sea, where the palm tree groves make a rustling noise, your drops of perspiration being relieved by winds that bring with them (the sweet scent of) the clove flowers from other continents.”

(58) Attractive in person as she was, the younger sister of the king of the Vidarbhas, though tempted thus by her (Sunandā), turned away from him as Lakshmi brought from a distance by human efforts turns away on account of adverse fate.

अथोरगारव्यस्य पुरस्य नाथं दौवारिकी देवसरूपमेत्य ।
 इतश्चकौराक्षि विलोकयेति पूर्वानुशिष्टां निजगाद भोज्याम् ॥ ५९ ॥
 पाण्ड्योऽयमसार्पितलम्बहारः कृष्णाङ्गरागो हरिचन्दनेन ।
 आभाति बालातपरक्तसानुः सनिर्झरोद्गार इवाद्रिराजः ॥ ६० ॥
 विन्ध्यस्य संस्तम्भयिता महादेर्निःशेषपीतोऽज्झितसिन्धुराजः ।
 प्रीत्याश्वमेधावभृथार्दमूर्तेः सौस्नातिको यस्य भवस्यगस्त्यः ॥ ६१ ॥

(५९.) अथ द्वारे नियुक्ता दौवारिकी (वेत्रधारिणी) मुनन्दा । “ तत्र नियुक्तः ” इति ठक्प्रत्ययः । “ द्वारादीनां च ” इत्यां आगमः । आकारेण देवसरूपं देवतुल्यम् । उरगा-
 र्व्यस्य पुरस्य पाण्ड्यदेशे कान्यकुब्जतीरवर्तिनागपुरस्य नाथमेत्य प्राप्त्य । हे चकौराक्षि [रक्त-
 त्वाच्चकौरस्य अक्षिणीवाक्षिणी यस्याः सा । “चकितमृगदशभिः प्रान्तरक्ते च नेत्रे” इति रतिरहस्या-
 क्तेः पद्मिनीत्वं-हे०] । इतो विलोकयेति पूर्वानुशिष्टां पूर्वमुक्तां भोज्यम् राज्ञो गोत्रापत्यं स्त्रियं
 भोज्याभिन्दुमतीम् । “ क्रौञ्चादिभ्यश्च ” इत्यत्र भोज्याक्षत्रियादित्युपसंख्यानान्तात्पद्यप्रत्ययः ।
 “ यङश्चाप् ” इति चाप् । निजगाद (बभाण) । इतो विलोकयेति पूर्वमुक्त्वा पश्चाद्वक्तव्यं
 निजगादेत्यर्थः ।

(६०.) असंयोरर्पिताः । लम्बन्त इति लम्बाः । हाराः (मुक्तावलयः) यस्य सः । ह-
 रिचन्दनेन [“घर्षणे कुंकुमच्छायं चंदनं हरिचन्दनम्” इति तेन-हे०] गोशीपीख्येन चन्दनेन ।
 “ ब्रैलपार्णिकगोशीर्षे हरिचन्दनमस्त्रियाम् ” इत्यमरः । कृष्णाङ्गरागः सिद्धानुलपनोऽयं पाण्ड्य-
 नां जनपदानां राजा पाण्ड्यः । “पाण्ड्योर्जनपदशब्दाक्षत्रियाडुचण्वक्तव्यः” इति डचणप्र-
 त्ययः । तस्य राजन्यपत्यवादितिवचनात् । बालातपेन रक्ता अरुणाः सानवः (शिखराणि)
 यस्य स सनिर्झरोद्गारः प्रवाहस्यन्दनसहितः । “ वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ” इत्यमरः । अ-
 द्रिराजः (मेरुः) इवाभाति [अत्र वाक्यार्थवृत्तिरुपमा । यद्वा मयः । “ तद्वैविध्यं पदवाक्यार्थवृ-
 त्तिभेदात् ” इति-हे०] ।

(६१.) विन्ध्यस्य नाम्नो महादेः (कर्मणि षष्ठी) । तपनमार्गनिराधाय वर्धमानस्येति शेषः ।

(59.) Then the door-keeper, having come to the Lord of the city called Nāga (i. e. a snake i. e. Nāgapura) who was god like in figure, spoke to the princess of Bhoja who had before been addressed thus: “ O you with eyes like those of the Chakoras, look here ! ”

(60.) “ This is the king of the Pāndus, from whose shoulders a garland is hanging down, who has his body annointed with the yellow sandal and who looks like the prince of the mountains whose summits are reddened with the rays of the young sun and which has rivulets flowing down. ”

(61.) “ The sage Agastya, the subduer of the great mountain Vindhya, and by whom the ocean was drunk up to a drop and poured forth again, became at-

अस्त्रं हरादाप्तवता दुरापं येनेन्द्रलोकावजयाय दृप्तः ।

पुरा जनस्थानविमर्दशङ्की संधाय लङ्काधिपतिः प्रतस्थे ॥ ६२ ॥

अनेन पाणौ विधिवद्गृहीते महाकुलीनेन महीव गुर्वी ।

रत्नानुविद्धार्णवमेखलाया दिशः सपत्नी भव दक्षिणस्याः ॥ ६३ ॥

। संस्तम्भयिता निवारयिता निःशेषं पीत उज्जितः पुनस्त्यक्तः सिन्धुराजः समुद्रो येन सोऽगस्त्योऽश्वमेधस्यावभृथे दीक्षान्ते कर्मणि । “ दीक्षान्तोऽवभृथो यज्ञः ” इत्यमरः । आर्द्रमूर्तेः (आर्द्रा जलकणयुक्ता मूर्तिः शरीरं यस्य तस्य तथोक्तस्य) । स्नातस्येत्यर्थः । यस्य पाण्ड्यस्य प्रीत्या स्नेहेन । न तु दाक्षिण्येन । सुस्नातं पृच्छतीति सौस्नातिकः [सुखेन स्नातः इति पृच्छति यः स सौस्नातिकः—सु०] । भवति । पृच्छतौ सुस्नातादिभ्य इत्युपसंख्यानान्ठक् । [अगस्त्यस्य माहात्म्येन पाण्ड्यमहिमाप्युक्तो भवति—हे० अनेन नायकोत्कर्षः—चा०] ।

(६२.) पुरा [“ स्यात्प्रबन्धे चिरातीति निकटागमिके पुरा ”—हे०] पूर्वं जनस्थानस्य खरालयस्य विमर्दशङ्की दृप्त उद्धतो लङ्काधिपती रावणो दुरापं दुर्लभमस्त्रं ब्रह्मशिरोनामकं हरादाप्तवता येन पाण्ड्येन (सह) संधाय (मैत्रीं कृत्वा) इन्द्रलोकावजयायेन्द्रलोकं जेतुं प्रतस्थे [पुरा पाण्ड्याद्रीतो रावणः शिवप्रसादात् ब्राह्ममस्त्रं प्रापत्—चा०] । इन्द्रविजयिनो रावणस्यापि विजेत्यर्थः ।

(६३.) महाकुलीनेन महाकुले जातेन [यद्वा । महती या कुः पृथ्वी तत्र लीनेन—सु०] । “ महाकुलादञ्जयौ ” इति खञ्प्रत्ययः । अनेन पाण्ड्येन पाणौ त्वदीये विधिवद्यथाशास्त्रं गृहीते सति गुर्वी गुरुः । “ वोतो गुणवचनात् ” इति ङीष् । महीव रत्नैरनुविद्धो व्याप्तोऽर्णव एव मेखला यस्यास्तस्याः । इदं विशेषणं महामिन्दुमत्यां च योज्यम् । दक्षिणस्या दिशः सपत्नी [इति पिण्डगन्धलोहितकुक्षिवेणीपक्षेप्वपीति केचित्—हे०] भव [इति वैराग्य हेतुः—हे०—चा०] । अनेन सपत्न्यन्तराभावो ध्वन्यते ।

(६४.) (हे इन्दुमति) ताम्बूलवल्लीभिः नागवल्लीभिः परिणद्धाः परिरक्त्वा पूगाः क्रमुका यासु तामु [इति शैत्यं—हे०] । “ ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागवल्लीचपि ” इति । “ घोण्टा तु पूगः क्रमुकः ” इति चामरः । एलालताभिरालङ्किताश्चन्दना मलयजा यासु तामु [इति सौरभ्यं—हे०] ।

fectionately the catechiser on holy ablutions of him whose person was wet with the concluding holy baths of the As'vamedha sacrifice. ”

(62.) “ Having made peace with him, who had obtained the unattainable missile from Hara, formerly, the baughty king of Lanka, fearing the destruction of Janasthāna, set out for the conquest of the regions of Indra. ”

(63.) “ When this prince of an illustrious race has taken your hand in marriage, according to the proper ceremonies, you shall, like the great earth, be a fellow-wife (or rival wife) of the southern quarter having for its girdle the ocean abounding in jewel. ”

ताम्बूलवल्लीपरिष्णद्धपूष्पास्वेत्तालतालिक्रितचन्दनाम् ।

तनालपरतारपरम् ॥ रन्तुं प्रसीद शश्वन्मलयस्थलीषु ॥ ६४ ॥

इन्दीवरश्यामतनुर्नृपोऽसौ त्वं रोचनागौरशरीरयष्टिः ।

अन्योन्यशोभापरिवृद्धये वां योगस्तडितोयदयोरिवास्तु ॥ ६५ ॥

स्वसुर्विद्वर्भाधिपतेस्तदीयो लेभेऽन्तरं चेतसि नोपदेशः ।

दिवाकरादर्शनबद्धकोशे नक्षत्रनाथांशुरिवारविन्दे ॥ ६६ ॥

“गन्धसारो मलयजो भद्रश्रीश्चन्दनोऽस्त्रियाम्” इत्यमरः । तमालस्य तापिच्छस्य पत्राण्ये-
वास्तरणानि यामु तामु [इति मार्दवं-हे०] । “कालस्कन्धस्तमालः स्यात्तापिच्छोऽपि” इत्यमरः ।
मलयस्थलीषु (मलयाद्रिभूमिषु) शश्वत् [शश्वच्छब्देन ताम्बूललतादीनामुद्दीपनविभावनामा-
धिक्यं सूच्यते-चा०] । मुहुः सदा वा रन्तुं (क्रीडितुं) प्रसीदानुकूला भव ।

(६५.) (हे इन्दुमति) असौ नृप इन्दीवरश्यामतनुः (इन्दीवरं नीलोत्पलं तद्वत्
श्यामा तनुः शरीरं यस्य सः) । त्वं रोचना गोरोचनेव गौरी शरीरयष्टिः (गात्रलता) यस्याः
सा । ततस्तडितोयदयोर्विद्युन्मेषयोरिव [मेषविद्युतोः क्षणिकयोगद्वैराग्योक्तिः । राज्ञो नी-
लत्वं तोयदपदेन-चा०] । वां युवयोर्योगः समागमोऽन्योन्यशोभायाः परिवृद्धयेऽस्तु [अनेन
परस्परशोभा नान्येषामित्युक्तं दक्षिणत्वं वा-हे०] ।

(६६.) विद्वर्भाधिपतेर्भोजस्य स्वसुः (भगिन्याः) इन्दुमत्याश्चेतसि (मनसि) तदीयः
सुनन्दासंबन्ध्युपदेशो वाक्यम् । दिवाकरस्य (सूर्यस्य) अदर्शनेन [अनेन अजस्य सूर्यनिभ-
त्वमुक्तं-हे०] बद्धकोशे मुकुलितेऽरविन्दे (कमले) नक्षत्रनाथांशुश्चन्द्रकिरण इव । अन्त-
रमवकाशं न लेभे [एतेन दिवसकरकमलयोरिवेन्दुमत्यभोष्टस्याजकुमारस्य मनसश्च स्नेहाधि-
क्यं सूच्यते-चा०] ।

(६७.) पतिवरा सेन्दुमती रात्रौ संचारिणी (संचरतीति संचारः सोस्याः अस्तीति
संचारिणी । पुरुषगृहीतत्वात्) दीपशिखेव (प्रदीपाश्चिरिव) यं यं भूमिपालं व्यतीयाया-
तीत्य गता स स भूमिपालः । स सर्व इत्यर्थः । “नित्यवीप्सयोः” इति वीप्सायां द्विवच-

(64.) “Be pleased to sport for ever in the dales of the Malaya mountain, over-spread with Tamāla leaves, where the sandal trees are encircled (lit. embraced) by cardamom creepers, and where the betel trees are enveloped with ताम्बूल creepers.”

(65.) “This prince has a body dark like the blue lotus, and your bodily frame is as fair as the yellow-pigment. May the union of both of you set off each other's beauty, like that of lightning and cloud.”

(66.) Her (Sunandā's) advice found no place in the mind of the sister of the Lord of the Vidarbhas, like the rays of the Lord of stars (the moon) in the day-lotus with its receptacle closed in consequence of the disappearance of the sun.

संचारिणी दीपशिखेव राज्ञौ यं यं व्यतीयाय पतिवरा सा ।
 नरेन्द्रमार्गाद् इव प्रपेदे विवर्णभावं स त भूमिपालः ॥ ६७ ॥
 तस्यां रघोः सूनुरुपस्थितायां वृणीत मां नेति समाकुलोऽभूत् ।
 वामेतरः संशयमस्य बाहुः केयूरबन्धोच्छसितैर्नुनोद ॥ ६८ ॥
 तं प्राप्य सर्वावयवानवद्यं व्यावर्ततान्योपगमात्कुमारी ।
 न हि प्रफुल्ल सहकारमित्य वृक्षान्तरं काङ्क्षति षट्दाली ॥ ६९ ॥

नम् । नरेन्द्रमार्गे राजपथेऽष्टाख्यो गृहभेद इव [पण्यगृहमिव-हे० क्षौमाख्यो मंदिरभेदः
 इव-चा०] । “स्यादष्टः क्षौममस्त्रियाम्” इत्यमरः । विवर्णभावं विच्छाद्यत्वम् । अटस्तु तमो-
 वृत्त्वम् । प्रपेदे । [इन्दुमत्यामुक्तानां राज्ञां वैवर्ण्यकथने अर्थं लप्स्यमानस्य कुमारस्य सौ-
 भाग्यातिशयं सूचितः-चा०] ।

(६८.) तस्यामिन्दुमत्यामुपस्थितायामासन्नायां सत्यां रघोः सूनुरजो मां वृणीत न वेति
 समाकुलः संशयितोऽभूत् । अथास्याजस्य वामेतरो वामादितरो दक्षिणो बाहुः । केयूरं ब-
 ध्यतेऽत्रेति केयूरबन्धोऽङ्गदस्थानम् । तस्योच्छसितैः स्फुरणैः संशयं नुनोद । [“ वामभागस्तु
 नारीणां श्रेष्ठः पुंसां तु दक्षिणः । दाने देवादिपूजायां स्पन्दे कुंकरणेपिच ” इति निमित्तनिदाने ।
 तथा । “अंगविस्फुरणं नृणां दक्षिणं सर्वकामदं तदेव शस्यते सङ्गिर्नारीणामप्रदक्षिणं”-हे०।द-
 क्षिणभुजस्फुरणं कान्तालिंगनं कथयति-चा०] ।

(६९.) कुमारी । सर्वेष्ववयवेष्वनवद्यमदोषं तमजं प्राप्य । अन्योपगमाद्राजान्तरोपग-
 माव्यावर्तत निवृत्ता । तथाहि । षट्पदाली भृङ्गावलिः । प्रफुल्लतीति प्रफुल्लं विकसितम् । पुष्पि-
 तमित्यर्थः । प्रपूर्वात्फुल्लतेः पचाद्यच् । फलतेस्तु प्रफुल्लतमिति पठितव्यम् । “अनुपसर्गात्-” इति
 निषेधात् । इत्युभयथापि न कदाचिदनुपपत्तिरित्युक्तं प्राक् । सहकारं चूतविशेषमेव (प्राप्य) ।
 “आभ्रश्चूता रसालोऽसौ सहकारोऽतिसौरभः” इत्यमरः । वृक्षान्तरं न काङ्क्षति (नेच्छति) । न हि
 सर्वोत्कृष्टवस्तुलाभेऽपि वस्त्वन्तरस्याभिलाषः स्यादित्यर्थः ।

(७०.) तस्मिन्नज्ञे समावेशिता संक्रामिता चित्तवृत्तिः (रागः) यया ताम् । इन्दोः प्र-

(67.) Whatsoever king, she, bent on choosing a husband, passed by, every one of them got into a state of having no colour (turned pale) ; like a buttress on the royal-road at night when the moving flame of a light (or torch) goes beyond it.

(68) When she came near, the son of Raghu became doubtful as to whether she would choose him or not. But his right arm (lit. other than left) removed his doubt by the upheavings of the bands of his shoulder-ornament.

(69.) Having approached him who was faultless in all limbs, the princess stopped from going to any other ; as a row of bees does not long for any other tree having reached a full blossomed mango tree,

तस्मिन्समावेशितचित्तवृत्तिमिन्दुप्रभामिन्दुमतीमवेक्ष्य ।

प्रचक्रमे वक्तुमनुक्रमज्ञा सविस्तरं वाक्यमिदं सुनन्दा ॥ ७० ॥

इक्ष्वाकुवंश्यः ककुदं नृपाणां ककुत्स्थ इत्याहितलक्षणाऽभूत् ।

काकुत्स्थशब्दं यत उच्यतेच्छाः श्लाघ्यं दधत्युत्तरकोशलेन्द्राः ॥ ७१ ॥

महेन्द्रमास्थाय महोक्षरूपं यः संयति प्राप्तपिनाकिलीलः ।

चकार बाणैरसुराङ्गनानां गण्डस्थलीः प्रोषितपत्रलेखाः ॥ ७२ ॥

भेव प्रभा यस्यास्ताम् । आह्लादकत्वादिन्दुसास्यम् । इन्दुमतीमवेक्ष्यानुक्रमज्ञा (अनुक्रमं परि-
पार्ति जानातीति अनुक्रमज्ञा । क्रमवित्) वाक्यपौर्वापर्याभिज्ञा सुनन्दं द वक्ष्यमाणं सविस्तरं स-
प्रपञ्चम् । “ प्रथमे वावशब्दे ” इति घञो निषेधात् “ ऋदोरप् ” इत्यप्रत्ययः । “ विस्ता-
रो विग्रहो व्यासः स च शब्दस्य विस्तरः ” इत्यमरः । वाक्यं वक्तुं प्रचक्रमे ।

(७१.) इक्ष्वाकोर्मनुपुत्रस्य वंश्यो वंशे भवः । नृपाणां ककुदं श्रेष्ठ [प्रधानं] प्रधानमे-
व प्रधान्यमिति क्षीरस्वामी—हे०]। “ ककुच्च ककुदं श्रेष्ठे वृषांसे राजलक्ष्मणि ” इति विश्वः ।
आहितलक्षणः प्रख्यातगुणः (गुणैः प्रधानः) । “ गुणैः प्रतीति तु कृतलक्षणाहितलक्षणौ ”
इत्यमरः । ककुदि वृषांसे तिष्ठतीति ककुत्स्थ इति प्रसिद्धः कश्चिद्राजाभूत् । यतः (यमार-
भ्य) ककुत्थादारम्योन्नतेच्छा महाशयाः । “ महेच्छस्तु महाशयः ” इत्यमरः । उत्तरको-
शलेन्द्रा राजानो दिलीपादयः श्लाघ्यं प्रशस्तम् । ककुत्स्थस्यापत्यं पुमान्काकुत्स्थ इति शब्दं
संज्ञां दधति बिभ्रति । तन्नामसंस्पर्शोऽपि वंशस्य कीर्तिकर इति भावः । पुरा किल पुरंजयो
नाम साक्षाद्भवतो विष्णोरंशावतारः कश्चिदैक्ष्वाको राजा देवैः सह समयवन्धनं देवासुरयुद्धे
महोक्षरूपधारिणो महेन्द्रस्य ककुदि स्थित्वा पिनाकिलीलया (वृषपर्वनामानं दैत्यमारभ्य) नि-
खिलमसुरकुलं निहत्य ककुत्स्थसंज्ञां लेभे इति पौराणिकी कथानुसंधेया । वक्ष्यते चायमेवार्थ
उत्तरश्लोके ।

(७२.) यः ककुत्स्थः [ककुदि वृषांसे तिष्ठतीति ककुत्स्थः । ककुदशब्दोप्यस्तीति क्षी-

(70.) Sunandā, versed in the art (1st. order) of speech, having observed
Indumati, possessed of the splendour of the moon, to have fixed her heart (lit. to
have placed her tendency of mind) on him proceeded to make the following ob-
servation in detail.

(71.) “ There was a king, named Kakutstha, descended from the race of
Ikshvāku, most excellent among princes and endowed with well-known virtues ;
from whom the lords of the Uttarakoshalas of noble aspirations inherit the dignified
title of Kākutstha.”

(72.) “Playing the Pinākin in battle by mounting upon the great Indra in
the form of a great bull, he by means of his arrows rendered the cheeks of the
Asura (demon) females, devoid of amorous paintings.”

ऐरावतास्फालनविश्लथं यः संघट्टयन्मङ्गमङ्गदेन ।

उपेयुषः स्वामपि मूर्तिमग्रयामर्धासनं गोत्रभिदोऽधितष्ठो ॥ ७३ ॥

जातः कुले तस्य किलोरुकीर्तिः कुलप्रदीपो नृपतिर्दिलीपः ।

अतिष्ठेदकोनशतक्रतुत्वे शक्राभ्यसूयाविनिवृत्तये यः ॥ ७४ ॥

यस्मिन्महीं शासति वाणिनीनां निद्रां विहारार्धपथे गतानाम् ।

वातोऽपि नास्त्रंसयदंशुकानि को लम्बयेदाहरणाय हस्तम् ॥ ७५ ॥

रस्वामी-हे०] संयति युद्धे । महानुशा महोक्षः । “अचतुर-” इत्यादिना निपातः । तस्य रूपमिव रूपं यस्य तं महेन्द्रमास्यायारुह्य । अत एव प्राप्ता (लब्धा) पिनाकिन ईश्वरस्य लीला (श्रीः) येन स तथोक्तः सन्बाणैः (भर्तृवधात्) असुराङ्गनानां (दैत्यस्त्रोणां) गण्डस्थ-लीः (कपोलपालीः) प्रोषितपत्रलेखा निवृत्तपत्ररचनाश्चकार । तद्वर्तनसुरानवधोदित्यर्थः । न हि विषवाः प्रसाध्यन्त इति भावः [पुरा किल इक्ष्वाकुवंश्यः पुरंजयो नाम राजा इन्द्रसाहाय्यार्थं वृषस्वरूपं वृषं (इन्द्रं) आरुह्य वृषपर्वनामानं असुरं हतवान् ततः प्रभृति ककुत्स्थ इत्यागमः-हे०] ।

(७३.) यः (पुरंजयो नाम) ककुत्स्थ ऐरावतस्य स्वर्गजस्यास्फालनेन ताडनेन विश्लथं शिथिलमङ्गदमैन्द्रमङ्गदेन स्वकीयेन संघट्टयन्संघर्षयन् (महोक्षरूपत्यागात्) स्वामग्र्यां श्रेष्ठां मूर्तिमुपेयुषोऽपि प्राप्तस्यापि [उपेयाय इति 'उपेयिवान्' तस्य उपेयुषः । नाश्वानिति साधुः न चात्रोपसर्गस्तत्रं । तथाहि किराते । “गुणानुरागादिव सख्यमोषिवान् न बाधतेऽस्य त्रिगुणः परस्परं ”-हे०] गोत्रभिद इन्द्रस्यार्धमासनस्यार्धासनम् । “अर्धं नपुंसकम् ” इति समासः (“अधिशीङ्स्थासां कर्म”) । अधितष्ठावधिष्ठितवान् । स्थादिप्वभ्यासेन चाभ्यासस्येत्यभ्यासेन व्यवायेऽपि षत्वम् । न केवलं महोक्षरूपधारिण एव तस्य ककुदमारुहत् । किंतु निजरूपधारिणोऽपीन्द्रस्यार्धासनमित्यपिशब्दार्थः । अथवा । अर्धासनमपीत्यपेनन्वयः ।

(७४.) उरुकीर्तिर्महायशः कुलप्रदीपो वंशप्रदीपको दिलीपो नृपतिस्तस्य ककुत्स्थस्य कुले जातः किल । यो दिलीपः शक्राभ्यसूयाविनिवृत्तये (इन्द्रद्वेषपरिहाराय) । न त्वशक्त्येति भावः । एकेनोनाः शतं क्रतवो यस्य स एकोनशतक्रतुः । तस्य भावे तत्त्वेऽतिष्ठत् । इन्द्रप्रीतये शततमं क्रतुमवशेषितवानित्यर्थः ।

(७५.) यस्मिन्दिलीपे महीं (भुवं) शासति (रक्षति) सति । विहरत्यत्रेति विहारः क्री-

(73.) “Causing his own armlet to rub against his (Indra's) loosened by the blows inflicted on the celestial elephant, he occupied half the seat of the Destroyer of the mountains (Indra), even when he had assumed his original excellent form.”

(74.) “It is known that in his race was born the king Dilipa of wide fame, the light of his family, who stood in the position of a performer of ninety-nine sacrifices in order to wipe off the jealousy of S'akra.”

(75.) “When he was reigning over the earth, even the wind did not cause

पुत्रो रघुस्तस्य पदं प्रशास्ति महाक्रतोर्विश्वजितः प्रयोक्ता ।

चतुर्दिगावर्जितसंभृतां यो मृत्पात्रशेषामकरोद्विभूतिम् ॥ ७६ ॥

आरूढमद्रीनुदधीन्वितीर्णं भुजंगमानां वसतिं प्रविष्टम् ।

ऊर्ध्वं गतं यस्य न चानुबन्धि यशः परिच्छेत्तुमियत्तयालम् ॥ ७७ ॥

डास्थानम् । तस्य [यद्वा । विहारस्य राजमार्गपवनस्य—हे०] अर्धपथे [संकेतपथे वा—चा०] नि-
द्रां गतानां वाणिनीनां मत्ताङ्गनानाम् [दूतीनामिति—हे०] । “वाणिनी नर्तकीमत्ताविदग्धव-
नितासु च” इति विश्वः । “वाणिन्यौ नर्तकीमते” इत्यमरश्च । अंशुकानि वस्त्राणि वातोऽपि
(वायुरपि) नास्त्वंसयन्नाकम्पयत् । आहरणायपहर्तुं को हस्तं लम्बयेत् । तस्याज्ञासिद्धत्वा-
दकुतोभयसंचाराः प्रजा इत्यर्थः । अर्धश्चासौ पन्थाश्चेति विग्रहः । समप्रविभागे प्रमाणा-
भावान्नैकदेशिसमासः ।

(७६.) विश्वजितो नाम महाक्रतोः [सर्वदक्षिणत्वात्क्रतोर्महत्त्वं—हे०] प्रयोक्तानुष्ठा-
ता तस्य [इतिपदं काकाक्षिगोलकन्यायेनोभयत्र योज्यं—चा०] दिलीपस्य पुत्रो रघुः पदं
(राज्यं स्थानं वा । “पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मांघ्रिवस्तुषु” इत्यमरः) पैत्र्यमेव प्रशास्ति
पालयति । यो रघुश्चतसृभ्यो दिग्भ्य आर्वाजिताहता संभृता सम्यग्वर्धिता (पुष्टा) च या
तां चतुर्दिगावर्जितसंभृतां विभूतिं संपदं मृत्पात्रमेव (मृत्तिकाभाजनमेव) शेषो यस्यास्ताम-
करोत् । विश्वजिद्यागस्य सर्वस्वदक्षिणाकत्वादित्यर्थः । [“चतस्रः कीर्तयेद्वाष्टौ दश वा क-
कुभः क्वचित्” इति वाग्भटः—हे०] ।

(७७.) किंच । अद्रीनारूढम् । उदधीन्वितीर्णमवगाढम् । सकलभूगोलव्यापकमित्यर्थः
भुजंगमानां (सर्पाणां) वसतिं (निलयं) पातालं प्रविष्टम् । ऊर्ध्वं स्वर्गादिकं गतं व्याप्तम् ।
इत्थं सर्वदिग्व्यापीत्यर्थः [यशसः सकर्मकत्वविवक्षायां कश्चिदिति कर्तृपदाभ्याहारो वा—
हे०] । अनुबन्धातीत्यनुबन्धि चाविच्छेदि (अद्यापि प्रसरणशीलमिति—व० चा० सु०) । काल-
त्रयव्यापकं चेत्यर्थः । अत एवैवभूतं यस्य यश इत्यन्तया (इदं परिमाणमस्य इयत् इयतो भा-

to slip down (could not put in disorder) the garments of intoxicated women fallen
asleep on half the way to the pleasure-gardens Who could then stretch forth his
hand to take them away ?”

(76.) “His son Raghu, the performer of the great sacrifice called Vis'vajit,
now reigns in his place, who turned his wealth, amassed by the sweeping of the
four quarters, into the residue of an earthen pot ” (retained nothing for himself ex-
cept an earthen pot.)

(77.) “His fame had ascended the mountains, had plunged into the oceans,
had entered Pātāla, the abode of serpent-, had gone up to the skies, was eternal
(i. e. and yet extensive enough to occupy more space) and too much to be mea-
sured by any standard.”

असौ कुमारस्तमजोऽनुजातस्त्रिविष्टपस्येव पतिं जयन्तः ।

गुर्वी धुरं यो भुवनस्य पित्रा धुर्येण दम्यः सदृशं बिभर्ति ॥ ७८ ॥

कुलेन कान्त्या वयसा नवेन गुणेश्च तैस्तैर्विनयप्रधानैः ।

त्वमात्मनस्तुल्यममं वृणीष्व रत्नं समागच्छतु काञ्चनेन ॥ ७९ ॥

वः इयत्ता तथा) देशतः कालतो वा केनचिन्मानेन परिच्छेत्तुं परिमातुं नालं न शक्यम् (पर्याप्तवचनेष्वलमर्थोऽपि तुमुन्) ।

(७८.) असावजाख्यः कुमारः । त्रिविष्टपस्य स्वर्गस्य पतिमिन्द्रं जयन्तः (ऐन्द्रिः) इव । “ जयन्तः पाकशामनिः ” इत्यमरः । तं रघुमनुजातः [अनुजननं यद्यपि भ्रातृविषये प्रसिद्धं । तथापि इह प्रकरणवशात् जन्यजनकविषयमित्यवगंतव्यं । तस्माज्जात इत्ययमर्थोऽवतिष्ठते—हे०] । तस्माज्जात इत्यर्थः (अनुलक्षणे तृतीयार्थे इति कर्मप्रवचनीयः) । तज्जातोऽपि तदनुजातो भवति जन्यजननयोगानन्तर्यात् । “ गत्यर्थार्कर्मकश्चिषशीङ्स्थासवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च ” इति क्तः । सोपमृष्टात्सकर्मकत्वम् । आह चात्रैव सूत्रे वृत्तिकारः—“ श्लिषादयः सोपमृष्टाः सकर्मका भवन्ति ” इति । दम्य शिक्षणीयावस्थः (बालः) । योऽजो गुर्वी भुवनस्य धुरं (भारं) धुर्येण धुरंधुरेण चिरनिरूढेन पित्रा सदृशं तुल्यं यथा तथा बिभर्ति (तुल्यार्थैरिति तृतीया) । यथा कश्चिद्वत्सतरोऽपि धुर्येण महोक्षेण समं वहतीत्युपमालंकारो ध्वन्यते । “ दम्यवत्सतरो समौ ” इत्यमरः ।

(७९.) कुलेन (वंशेन) कान्त्या लावण्येन नवेन वयसा यौवनेन विनयः प्रधानं येषां तैस्तैः (प्रसिद्धैः) गुणैः श्रुतशीलादिभिश्चात्मनस्तुल्यं स्वानुरूपममुषजं त्वं वृणीष्व [“ ययोरेव समं वित्तं ययोरेव समं कुलं । तयोर्विवाहो मैत्री च नोत्तमाधमयोः क्वचित् ”—हे०] । [प्रतिवस्तूपमामाह—हे०चा०] । किं ब्रह्मा । रत्नं (माणिक्यं) काञ्चनेन (सुवर्णेन) समागच्छतु (संमिलतु) सगच्छताम् [आङ्गव्यवधानात्समोगमीति न तङ्—हे०] । प्रार्थनायां लोट् । रत्नकाञ्चनयोरिवात्यन्तानुरूपत्वाद्युचयोः समागमः [त्वं तावत्स्वीरत्नं अयं महानुभावस्तु सुवर्णं अतो रत्नस्य काञ्चनेन योगः—सु०] प्रार्थ्यत इत्यर्थः [“ वस्तु किञ्चिदुपन्यस्य न्यसनं तत्सधर्मणः साम्यप्रतीतिरस्तीति प्रतिवस्तूपमा यथा ” इति काव्यादर्श—हे०] ।

(78.) “This prince Aja is born of him, as Jayanta is born of the Lord of the heavens ; he bears the weighty yoke of the world equally with his father, like a young bull with one broken to the yoke.”

(79.) “Do you elect him your equal in birth, in beauty, youth, (lit. young age) and in all (other) good qualities with modesty at their head ; let the jewel (thus) be united with gold.”

ततः सुनन्दावचमस्य लज्जां तनूकृत्य नरेन्द्रकन्या ।

दृष्ट्वा प्रसादानलया कुमारं प्रत्यग्रहीतस्वरणस्त्रजेव ॥ ८० ॥

सा यूनि तस्मिन्नेभिलाषबन्धं शशाक शालीनतया न वक्तुम् ।

रोमाञ्चलक्ष्येण स गात्रयष्टिं भित्त्वा निराक्रामदरालकेश्याः ॥ ८१ ॥

तथागतायां परिहासपूर्वं सरव्यां सखी वेत्रभृदाबभाषे ।

आर्ये व्रजामोऽन्यत इत्यथैनां वधूरमृद्याकुटिलं ददर्श ॥ ८२ ॥

(८०.) ततः सुनन्दावचमस्य (वाक्यस्य) अवसानेऽन्ते नरेन्द्रकन्येन्दुमती लज्जां तनू-
कृत्य संकोच्य । (ईषद्विहायेत्यर्थः) । प्रसादेन मनःप्रसादेनामलया प्रसन्नया दृष्ट्वा स्वरण-
स्य स्त्रजा स्वयंवरणार्थं स्त्रजेव कुमारमनं प्रत्यग्रहीत्स्वीचकार । सम्यक्सानुरागमपश्यदि-
त्यर्थः ।

(८१.) सा कुमारी यूनि तस्मिन्नेभिलाषबन्धमनुरागग्रन्थि (आसक्तिं) शालीन-
तयाधृष्टतया । “स्यादधृष्टस्तु शालीनः” इत्यमरः । “शालीनकौपीने अधृष्टकार्ययोः” इति नि-
पातः । वक्तुं न शशाक (न समर्था बभूव) । तथाप्यरालकेश्याः (अरालाः अकुटिलाः सुन्दराः
केशाः यस्याः तस्याः तथोक्तायाः । “अरालं वृजिनं जिह्वं व्याजोपदेशलक्षणं ” इत्यमरः) ।
सोऽभिलाषबन्धो रोमाञ्चलक्ष्येण पुलकव्याजेन । “व्याजोऽपदेशो लक्ष्यं च ” इत्यमरः । गात्र-
यष्टिं (शरीरलतां) भित्त्वा निराक्रामत् । सात्त्विकाविर्भावलिङ्गेन प्रकाशित इत्यर्थः ।

(८२.) सख्यामिन्दुमत्यां तथागतायां तथामृतायाम् (अभिलाषबन्धं वक्तुमशक्तायां) ।
दृष्टानुरागायां सत्यामित्यर्थः । सखी सहचरी [भृत्ये सखीशब्दव्यवहारो दृश्यते । तथा कु-
मारसंभवे । “पूर्वं सखे त्वम्युपपन्नमेतत्” इति । तथा च किराते । “स किंसखा साधु न शा-
स्ति योऽधिपम् ” इति—हे०] । “सख्यशिथ्वीति भाषायाम्” इति निपातनान्दीष् । वेत्रभृ-
दा

(80.) Then at the conclusion of Sunandā's speech, having attenuated bash-
fulness, the daughter of the king accepted the prince by her glance brightened with
joy as if by a garland used in the self-electing marriage.

(81.) Owing to her bashfulness she was not able to express her love (lit.
bond of affection) for the young prince. But the affection of that curled-haired
damsel, having pierced through her bodily frame, came out by the mark of the
erection of the hair on her body.

(82.) Her friend having gone to such a state, the cane-holder confi-
dante spoke to her in jest as follows :—“ Let us go, O noble princess, to another.”
When the bride glanced at her with a frown of displeasure (disdain).

सा चूर्णगौरं रघुनन्दनस्य धात्रीकराभ्यां करभोपमोरूः ।
 आसञ्जयामास यथाप्रदेशं कण्ठे गुणं मूर्त्तिमिवानुरागम् ॥ ८३ ॥
 तथा स्रजा मङ्गलपुष्पमध्या विशालवक्षःस्थललम्बया सः ।
 अमस्तं कण्ठार्पितबाहुपाशां विदर्भराजावरजां वरेण्यः ॥ ८४ ॥

त्सुनन्दा । हे आर्ये पूज्ये अन्यतोऽन्यं प्रति (अन्यमुद्दिश्य वा) व्रजाम इति परिहासपूर्वमाब-
 भाषे । अथ वधूरिन्दुमत्येनां सुनन्दामसूयया रोषेण कुटिलं ददर्श [पुंसि बध्वाः प्रसिद्धाभि-
 लाषत्वात्-हे०] । अन्यागमनस्यासह्यत्वादित्यर्थः ।

(८३.) करभः करप्रदेशविशेषः । “ मणिबन्धादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः ” इ-
 त्यमरः । करभ उपमा ययोस्तावूरू यस्याः सा करभोपमोरूः । “ ऊरूत्तरपदादौपम्ये ”
 इत्युद्ग्रह्ययः । सा कुमारी चूर्णेन [काश्मीरजातिमांगल्यद्रव्येण-चा०] मङ्गलचूर्णेन गौरं लो-
 हितं [कुङ्कुमादिशोदारुणं हरिद्राचूर्णपीतं वा-हे०] गुणं स्रजम् [मधूकमालां-चा०] । मूर्त्ति-
 मूर्त्तिमन्तमनुरागमिव । धात्र्या उपमातुः सुनन्दायाः कराभ्यां रघुनन्दनस्याजस्य कण्ठे यथाप्र-
 देशं यथास्थानमासञ्जयामासासक्तं कारयामास (आरोपयामास) । न तु स्वयमाससञ्ज ।
 अनौचित्यात् [गुणस्तंतुस्तेन माला लक्ष्यते । स्रक्शब्दं विहाय अनुरागोपमार्थं गुणशब्दः
 प्रयुक्तः । मूर्त्तिमिवेत्यनुरागाख्येपि गुणस्तस्मिन्नर्पिते इति भावः-हे०] ।

(८४.) वरेण्यो वरणीय उत्कृष्टः (श्रेष्ठो वा) वृज एण्यः । सोऽजो मङ्गलपुष्पम-
 ध्या मधूकादिकुसुममध्या विशालवक्षःस्थले [विस्तीर्णवक्षःस्थले । स्थलशब्दः प्रशस्तार्थः-
 हे०] लम्बया लम्बमानया तथा प्रकृतया स्रजा विदर्भराजावरजामिन्दुमतीं कण्ठार्पितौ बाहू
 एव पाशौ यया ताममस्तं (अज्ञासीत्) । मन्यतेलुङ् । बाहुपाशकल्पसुखमन्वभूदित्यर्थः ।

(८५.) तत्र स्वयंवरे समगुणयोस्तुल्यगुणयोरिन्दुमतीरघुनन्दनयोर्योगेन प्रीतिर्येषां ते
 समगुणयोगप्रीतयः पौराः पुरे भवा जनाः । इयमजसंगतेन्दुमती मेवैर्मुक्तं (अत एव व्यक्तं)
 शशिनं शरच्चन्द्रमुपगता कौमुदी (ज्योत्स्ना) । अनुरूपं सदृशं जलनिधिम् (समुद्रं) अव-

(83.) She, who had thighs comparable to the trunk of an elephant, placed exactly (lit. not missing the place) on the neck of the son of Raghu, the garland (lit. string) which was red with auspicious powder and which was, as it were, her love incarnate, by the hands of her nurse.

(84.) With that garland made of (full of) auspicious flowers and hanging over the surface of his broad chest, that worthy (eligible) prince thought the younger sister of the king of the Vidarbhas to have thrown the cords of her arms round his neck.

शशिजमुपगतेयं कौमुदी मेघमुक्तं
जलनिधिमनुरूपं जङ्गुकन्यावतीर्णा ।

इति समंगुणयोगप्रीतयस्तत्र पौराः

श्रवणकटु नृपाणामेकवाक्यं विवव्रुः ॥ ८५ ॥

प्रमुदितवरपक्षमेकतस्तत्क्षितिपतिमण्डलमन्यतो वितानम् ।

उषसि सर इव प्रफुल्लपद्मं कुमुदवनेन प्रतिपन्ननिद्रमासीत् ॥ ८६ ॥

तीर्णां प्रविष्टा जङ्गुकन्या भागीरथी । तत्सदृशीत्यर्थः । [उपमानोपमेययोरभेदोक्तिः—हे०] ।
इत्येवं नृपाणां श्रवणयोः कटु परुषमेकमविसंवादि वाक्यमेकवाक्यं विवव्रुः (ऊचुः) । मा-
लिनीवृत्तम् । (“ ननमयययुतेयं मालिनी भोगिलोकैः ”) ।

(८६.) एकत एकत्र प्रमुदितो दृष्टो वरस्य जामातुः पक्षो वर्गो यस्य तत्तथोक्तम् ।
अन्यतोऽन्यत्र वितानं (हर्ष—) शून्यम् । भग्राशत्वाद्प्रदृष्टमित्यर्थः । तत्क्षितिपतिमण्डलम्
(भूपट्टन्दं) । उषसि प्रभाते प्रफुल्लपद्मं (विकसितपंकजं) कुमुदवनेन प्रतिपन्ननिद्रं प्राप्त-
निमीलनं सरः (तडागः) इव सरस्तुल्यम् । आसीत् । पुष्पिताग्रावृत्तमेतत् ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया
समेतो महाकविश्रीकालिदासरुतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये स्वयंवरवर्णनोनाम षष्ठः सर्गः ।

(85.) The citizens pleased with the union of like qualities gave forth a unanimous utterance, unpleasant to the ears of the kings, that she was the moonlight united with the moon freed from clouds ; or the daughter of Jahnu (Gangà) gone down to the store of water (the ocean, who is) fit for her.

(86.) The assembly of princes having in one part, the delighted party of the bride-groom and being gloomy in others, was like a lake at dawn, having the day-lotuses blooming and the beds of moon-lotuses gone to sleep,

सप्तमः सर्गः।

अथोपयन्त्वा सदृशेन युक्तां स्कन्देन साक्षादिव देवसेनाम् ।

स्वसारमादाय विदर्भनाथः पुरप्रवेशाभिमुखो बभूव ॥ १ ॥

सेनानिवेशान्पृथिवीक्षितोऽपि जग्मुर्विभातग्रहमन्दभासः ।

भोज्यां प्रति व्यर्थमनोरथत्वादूपेषु वेषेषु च साभ्यसूयाः ॥ २ ॥

भजेमहि निपीयैकं मुहुरन्यं पयोधरम् ।

मार्गन्तं बालमालोक्याश्वासयन्तौ हि दंपती ॥

(१.) अथ विदर्भनाथो भोजः सदृशेनोपयन्त्रा (उपयच्छते स्वीकरोतीति उपयन्ता तेन) वरेण युक्ताम् । अत एव साक्षात्प्रत्यक्षम् । “ साक्षात्प्रत्यक्षतुल्ययोः ” इत्यमरः । स्कन्देन युक्तां देवसेनामिव [शक्रपुत्रीमिव-चा० सु०] । देवसेना नाम देवपुत्री स्कन्दपत्नी [पूर्वं हि ब्रह्मणा निर्मिते देवसेनादित्यसेनेन्द्रकन्येऽभूतां । तयोः पूर्वस्याः पतित्वे स्कन्दोभिषिक्तः इत्यागमः । “ देवसेनेन्द्रकन्यायां मेनायाश्च दिवौकसाः ” इति विश्वः-हे० व०] । तामिव स्थितां स्वसारं भगिनीमिन्दुमतीमादाय गृहीत्वा पुरप्रवेशाभिमुखो बभूव । [“ अथ कुमारगणेशगौरयाः ब्रह्मचारिणः ” । “ स्वामी महौजा एषा च देवसेनास्य योषित् ” इत्यमरशेषे । तत्कथं ब्रह्मचारीति । ब्रम्हशब्देन वेदार्थं व्रतमुच्यते ब्रह्म चरतीति ब्रह्मचारी । व्रते णिनि इत्यमर-पेटिभेद्यां-हे०] । उपजातिवृत्तं सर्गेऽस्मिन् ।

(२.) भोजस्य राज्ञो गोत्रापत्यं स्त्री भोज्या । तामिन्दुमतीं प्रति व्यर्थमनोरथत्वात् (निरर्थकामिलाषत्वात्) रूपेष्वाकृतितुषु (“ रूपं स्वभावे सौन्दर्ये ” इति विश्वः) वेषेषु नेपथ्येषु च साभ्यसूया वृथेति निन्दन्तः [सक्त्रोधाः-हे०] । किंच । विभाते प्रातःकाले ये ग्रहाश्चन्द्रादयस्त इव मन्दभासः क्षीणकान्तयः पृथिवीक्षितो नृपा अपि सेनानिवेशान्निशिविराणि जग्मुः (“ निवेशः शिविरोद्वाहविन्मासेषु प्रकीर्तितः ” इति विश्वः) । ननु कुब्जाश्चेदुध्यन्तां तत्राह—

(३.) तत्र स्वयंवरक्षेत्रे शच्या इन्द्राण्याः । संनिधिरेव संनिध्यम् । तस्य योगात्सङ्गा-

(1.) Then the Lord of the Vidarbhas bent his steps towards (entering) the city, taking with him his sister, united to a bride-groom equally qualified ; like Devasenā (the personification of the army of the gods) to Skanda being, as it were, visibly present.

(2.) The lords of the earth also, pale (dimmed in lustre) as stars at dawn, went to their encampments, indignant both with their beauty and apparel, on account of their hopes proving futile with respect to the sister of Bhoja.

सानिध्ययोगाकिल तत्र शच्याः स्वयंवरक्षोभकृतामभावः ।

काकुत्स्थमुद्दिश्य समत्सरोऽपि शशाम तेन क्षितिपाललोकः ॥ ३ ॥

तावत्प्रकीर्णाभिनवोपचारमिन्द्रायुधद्योतिततोरणाङ्गम् ।

वरः स वध्वा सह राजमार्गं प्राप ध्वजच्छायनिवारितोष्णम् ॥ ४ ॥

ततस्तदालोकनतत्पराणां सौधेषु चामीकरजालवत्सु ।

बभूवुरित्थं पुरसुन्दरीणां त्यक्तान्यकार्याणि विचेष्टितानि ॥ ५ ॥

वाङ्मेतोः स्वयंवरस्य शोभकृतां विघ्नकारिणामभावः किल [शचीसंनिधौ ये विघ्नमुपजनयन्ति ते त्वचिरात्प्रलीयन्ते इति प्रवादः—हे० । इन्द्राण्याः सामीप्यात् प्रत्यूहं विना पाणिग्रहणपरिसमाप्तिर्भवतीति—चा० सु०] । किलेति स्वयंवरविघातकाः शच्याः विनाश्यन्त इत्यागमसूचनार्थम् । तेन हेतुना काकुत्स्थमजमुद्दिश्य समत्सरोऽपि सवैरोऽपि क्षितिपाललोकः शशाम नाशुभ्यन् [विवाहे शचीपूजनं नारदीयसंहितायां । “संपूज्य प्रार्थयित्वा तां शचीदेवीं गुणाश्रयां” इति । तथा च प्रयोगरत्नाकरे । ततो दाता पात्रस्थसिततण्डुलपुञ्जे शचीमावाह्य षोडशोपचारैः पूजयेत् तां च कन्यैव प्रार्थयेत् । “देवेन्द्राणि नमस्तुभ्यं देवेन्द्रप्रियभामिनि । विवाहं भाग्यमारोग्यं पुत्रलाभं च देहि मे” इति—हे० ध०] ।

(४.) “यावत्तावच्च साकल्ये” इत्यमरः [यावत्ते राजानो गताः तावदेव स वरः—हे० चा० सु०] । तावत्प्रकीर्णाः साकल्येन प्रसारिता अभिनवा नूतना उपचाराः [पूर्णकुंभादयः—चा०] पुष्पप्रकारादयः [चंदनसेकः पुष्पविक्षेपादिः—हे०] यस्य तं तथोक्तम् । इन्द्रायुधानीव [इन्द्रायुधमिति कविप्रसिद्धिः—हे० । हीरकमणीन्—चा० सु०] द्योतितानि [नानारत्नदीप्तिसमूहेन—हे०] प्रकाशितानि तोरणान्यङ्गाश्चिद्धानि यस्य तम् । ध्वजानां छाया ध्वजच्छायम् । “छाया बाहुल्ये” इति नपुंसकत्वम् । तेन निवारित उष्णः (“उष्णः स्यादातपे ग्रीष्मे” इति विश्वः) आतपो यत्र तं तथा राजमार्गं स वरो वोढा वध्वा सह प्राप विवेश ।

(५.) ततस्तदनन्तरं चामीकरजालवत्सु (“चामीकरं जातरूपं” इत्यमरः) सौवर्णगवासयुक्तेषु (“जालं समूह आनायगवासक्षारकेष्वपि” इत्यमरः) सौधेषु तस्याजस्यालोकने

(३.) Owing no doubt to the presence of S'achi (i. e. S'achi's being near) there was absence of disturbers in self-electing marriage there, and hence the assemblage of the lords of the earth, though jealous of the descendant of the Kákutstha remained quiet.

(४.) Meanwhile the bride-groom accompanied with his bride got to the Royal road strewn with fresh offerings of flowers and decorated with the triumphal arches as brilliant as the rain-bow and the heat whereof was kept off by the shade of banners.

(५.) Then, the actions of the beautiful women of the city, who were intent upon looking at him in their mansions having golden windows, other engagements being laid aside became thus (as follows) :—

आलोकमार्गं सहसा व्रजन्त्या कयाचिदुद्वेष्टनवान्तमाल्यः ।
 बन्धुं न संभावित एव तावत्करेण रुद्धोऽपि च केशपाशः ॥ ६ ॥
 प्रसाधिकालम्बितमग्रपादमाक्षिप्य काचिद्वरागमेव ।
 उत्सृष्टलीलागतिरागवाक्षादलक्तकाङ्क्षां पदवीं ततान ॥ ७ ॥

तत्पराणामासक्तानां (“ तत्परे प्रसितास कौ ” इत्यमरः) पुरमुन्दरीणां (नगरप्रमदानां) इत्थं वक्ष्यमाणप्रकाराणि त्यक्तान्यन्यकार्याणि केशबन्धनादीनि येषु तानि विचेष्टितानि व्यापाराः [हस्तपादादिचालनं चेष्टाः—सु०] । नपुंसके भावे क्तः । बभूवुः । तान्येवाह पञ्चभिः श्लोकैः—

(६.) सहसालोकमार्गं (यतोवलोकनं भवति तत्र स्थले) गवाक्षपथं व्रजन्त्या (गच्छन्त्या) कयाचित्कामिन्योद्वेष्टनवान्तमाल्यः । उद्वेष्टनो द्रुतगतिवशादुन्मुक्तबन्धनः । अत एव वान्तमाल्यः (उद्धतं विच्छिष्टं वेष्टनं बन्धो यस्य केशपाशस्य अत एव वांतानि माल्यानि पुष्पाणि यस्मात् सः) बन्धविश्लेषेणोद्गीर्णमाल्यः [टुवमुद्गिरणे । “ द्वैवायोजमुंडबन्धोप्योः ” इति कविकल्पद्रुमः । अनुनासिकस्य क्रीति दीर्घः । उद्गिरणं भुक्तस्योर्ध्वगतिः । मुख्यार्थं परित्यज्य गौणार्थेऽप्येवं वर्तमानो वान्तशब्दो न ग्राम्यः । तथा काव्यादर्शे । “ निष्ठूतोद्गीर्णवान्तादि गौणवृत्तिव्यपाश्रयात् । अतिमुन्दरमन्यत्र ग्राम्यकक्षां विगाहते ”—हे०] । करेण रुद्धो गृहीतोऽपि च केशपाशः केशकलापः । “ पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात्परे ” इत्यमरः । तावदालोकमार्गप्राप्तिपर्यन्तं बन्धुं बन्धनार्थं न संभावितः [एतेन कुतूहलातिशयः सूचितः—चा०] न चिन्तित एव [तावदेवशब्दाभ्यां बन्धस्य दूरावस्थोच्यते । यत्र करेण रोधमात्रमपि नास्ति तत्र बन्धस्तावदूरापास्तः इत्यर्थः—हे०] ।

(७.) काचित् । प्रसाधिकयालंकर्त्यालम्बितं रञ्जनार्थं धृतं द्रवरागमेवाद्रीलक्तकमेव । [एवकारेण कदाचिदपि अवस्थायाः गत्यभाव उक्तः—हे० । एवकारेण कदाचिदपि आर्द्ररागपादमपकृष्य स्त्रियो न यन्ति—चा०] । अग्रश्चासौ पादश्चेत्यग्रपाद इति कर्मधारयसमासः [यद्वा । पादस्याग्रं अग्रपादः । “ आहिताग्न्यादिः ” । भेदपक्षे पादस्य अग्रं इति षष्ठीसमासः—हे०] । “ हस्ताग्राग्रहस्तादयो गुणगुणिनोभेदाभेदाभ्याम् ” इति वामनः । [गुणोऽवयवः गुणी अवयवी लक्षणे अभेदः—हे०] । तमाक्षिप्याकृष्य । उत्सृष्टलीलागतिस्त्यक्तमन्दगमना (त्यक्त-

(6.) A certain lady while suddenly hastening to the window (lit. the passage to look through) did not at all think of binding the braid of hair till she reached there though she held it in her hand and the flowers were dropping down on account of being loose.

(7.) Snatching her fore-foot supported by the decorating maid (helping maid) even when the colour on it was still wet, a certain lady having given up her sportive way of walking, spread as far as the window a row of foot-prints marked by the red lac.

विलोचनं दक्षिणमञ्जनेन संभाव्य तद्विचित्रवामनेत्रा ।
तथैव वातायनसंनिकर्षं ययौ शलाकामपरा वहन्ती ॥ ८ ॥
जालान्तरप्रेषितदृष्टिरन्या प्रस्थानभिन्ना न बबन्ध नीवीम् ।
नाभिप्रविष्टाभरणप्रभेण हस्तेन तस्थाववलम्ब्य वासः ॥ ९ ॥
अर्धाञ्चिता सत्वरमुत्थितायाः पदे पदे दुर्निमिते गलन्ती ।
कस्याश्चिदासीदशना तदानीमङ्कुष्ठमूलार्पितसूत्रशेषा ॥ १० ॥

विलासगमना) सती । आगवाक्षाद्रवाक्षपर्यन्तं पदवीं पन्थानमलक्तकाङ्क्षां (अलक्तकः अङ्कः यस्याः तां तथोक्तां) लाक्षारागचिद्वां ततान विस्तारयामास ।

(८.) अपरा स्त्री दक्षिणं विलोचनं (नेत्रं) अञ्जनेन संभाव्यालंकृत्य [दक्षिणशब्देन संभ्रमात्क्रमभंगः सूचितः—हे०] । संभ्रमादिति भावः । तद्विचित्रं तेनाञ्जनेन वर्जितं वामनेत्रं यस्याः सा सती तथैव शलाकामञ्जनतूलिकां वहन्ती (दधाना) सती वातायनसंनिकर्षं गवाक्षसमीपं ययौ (जगाम) । दक्षिणग्रहणं संभ्रमाद् व्युत्क्रमकरणद्योतनार्थम् । “ सव्यं हि पूर्वं मनुष्या अञ्जते ” इति श्रुतेः । [निमित्तनिदाने च । “ वामभागस्तु नारीणां श्रेष्ठः पुंसां तु दक्षिणः । दाने देवादिपूजायां शृङ्गारकरणेपि च ” इति—हे०] ।

(९.) अन्या स्त्री जालान्तरप्रेषितदृष्टिः (जालान्तरे गवाक्षमध्ये प्रेषिता प्रेरिता दृष्टिलोचने धया सा) गवाक्षमध्यप्रेरितदृष्टिः सती प्रस्थानेन गमनेन भिन्नां त्रुटितां नीवीं (परिधान—) वसनग्रन्थिम् । “ नीवी परिपणे ग्रन्थौ स्त्रीणां जघनवाससः ” इति विश्वः । न बबन्ध । किंतु [गलितनीवीत्वात्—हे०—चा०] नाभिप्रविष्टाभरणानां कङ्कणादीनां प्रभा यस्य तेन । तथैव नाभिराभरणमभूदिति भावः । हस्तेन वासः (वस्त्रं) अवलम्ब्य गृहीत्वा तस्थौ । (स्थिता । “ वस्त्रमाच्छादनं वासः ” इत्यमरः) ।

(१०.) सत्वरं (शीघ्रं) उत्थितायाः कस्याश्चिदार्धाञ्चिता मणिभिरर्धगुम्फिता दुर्निमिते संभ्रमाद्गुरुत्क्षिते । “ दुर्मिच्छसेपणे ” इति धातोः कर्मणि क्तः । पदे पदे प्रतिपदम् । वीप्सायां द्विर्भावः । गलन्ती गलद्रन्ना सती रशना मेखला तदानीं गमनसमयेऽङ्कुष्ठमूलेऽर्पितं (ब-

(8.) Having adorned (decorated) the right eye with collyrium, another lady with her left eye destitute of it, went forth just so to the window, carrying with her the pencil (used in decoration).

(9.) Another lady with her eye directed to the holes of the window did not tie up the knot (of her garment), which was loosened by her walking, and remained standing holding her garment by her hand, the lustre of the ornaments on which, had entered her navel.

(10.) The half-stringed girdle of some other lady who rose up in haste, which dropped down at every faltering step, had at the time the string fastened only to the root of her foot-toe.

तासां मुखैरासवगन्धगर्भैर्व्याप्तान्तराः सान्द्रकुतूहलानाम् ।
 विलोलनेत्रभ्रमरगवाक्षाः सहस्रपत्राभरणा इवासन् ॥ ११ ॥
 ता राघवं दृष्टिभिरापिबन्त्यो नार्यो न जग्मुर्विषयान्तराणि ।
 तथा हि शेषेन्द्रियवृत्तिरासां सर्वात्मना चक्षुरिव प्रविष्टा ॥ १२ ॥

इदं स्थापितं वा) सूत्रमेव (तन्तुरेव) शेषः (अवशिष्टं) यस्याः सासीत् [अंगुष्ठ-
 मूले सूत्रमारोप्य मेखलादि ग्रथ्यते इति स्त्रीणां जातिस्वभावः—चा०मु०] ।

(११.) तदानीं सान्द्रकुतूहलानां (सान्द्रमाधिकं कुतूहलं कौतुकं यासां) तासां
 स्त्रीणामासवगन्धो गर्भे येषां तैः [सान्द्रकुतूहलत्वेन मुखविकारात् पद्मगन्धाविर्भावः
 —हे०] । विलोलानि (चंचलानि) नेत्राण्येव भ्रमरा येषां तैः । मुखैः (आननैः) व्याप्ता-
 न्तराश्चक्षुःकाशा गवाक्षाः [गवामक्षिणी इव गवाक्षाः । अक्ष्णोऽदर्शनादित्यच् । चक्षुःपादयो-
 र्दर्शनशब्दः । “अवङ्स्फोटायनस्य” इत्यत्रेन्द्राक्षयोः षच् समाप्नोतीति नित्यमवङ्—हे०] । सह-
 स्रपत्राभरणा इव कमलालंकृता इव । “सहस्रपत्रं कमलम्” इत्यमरः । आसन् (“कुवल्-
 यितगवाक्षा लोचनैरङ्गनानां ” इत्येवं समार्थः श्लोकांशः) ।

(१२.) ता नार्यः [इत्यत्र अचोरहाभ्यां द्वे इति प्राप्तस्य द्वित्वस्य दीर्घाचार्याणा-
 मिति शेषः । आचार्यग्रहणं पूजार्थं इति न्यासकृत्—हे०] रघोरपत्यं राघवमजम् । “तस्याप-
 त्यम्” इत्यणप्रत्ययः । दृष्टिभिरापिबन्त्योऽतितृष्ण्या पश्यन्त्यः [शब्दादि—हे०] विषयान्त-
 राण्यन्यान्विषयान्न जग्मुः । न विविदुरित्यर्थः [उत्प्रेक्षते—हे०] । तथा हि । आसां नारीणां शे-
 षेन्द्रियवृत्तिः (शेषाणि यानि श्रवणादीनि इन्द्रियाणि तेषां वृत्तिः आकर्षणादिव्यापारः) च-
 क्षुर्व्यतिरिक्तश्रोत्रादीन्द्रियव्यापारः सर्वात्मना स्वरूपकात्स्न्येन चक्षुःप्रविष्टेव । [इन्द्रिया-
 न्तरं त्यक्त्वा तद्विलोकनमेव चक्षुरिति वाक्यार्थः—हे०] । श्रोत्रादीनीन्द्रियाणि स्वातन्त्र्येण
 ग्रहणाशक्तेश्चक्षुरेव प्रविश्य कौतुकात्स्वयमप्येनमुपलभन्ते किमु । अन्यथा स्वस्वविषयाधिग-
 मः किं न स्यादिति भावः [संभाषणादि विमुच्य तद्दर्शनैकस्या अभूवन्निति भावः—चा०] ।
 “शृण्वन्कथाः श्रोत्रसुखाः कुमारः” इति वक्ष्यति । ताः कथयति ‘स्थाने’ इत्यादिभिस्त्रिभिः—

(१३.) भोज्या (भोजस्य गोत्रापत्यं स्त्री भोज्या) इन्दुमती परोक्षैः (अक्षिभ्यां परे
 इति परोक्षास्तैः तथोक्तैः । “परोक्षे लिट् ” इति निपातनात् अक्षिशब्दस्य अकारस्य उत्वं “प्र-
 तिपरः समनुभ्योक्ष्णोः” इति अक्षिब्दादच्) अदृष्टैर्भूषतिभिर्वृता ममैवेयमिति प्रार्थितापि स्वयंवर-

(11.) The windows the holes of which were filled up with faces, containing the fragrance of wines, of those ladies whose curiosity was greatly excited, were decorated, as it were, with lotuses, where the rolling eyes served for the black bees.

(12.) Those ladies drinking with their eyes the son of Raghu, did not mind the objects of other senses, because the functions of the rest of the organs of sense, had, as it were, by concentration entered the organ of sight.

स्थाने वृता मूर्धतिभिः परोक्षैः स्वयंवरं साधुममस्त भोज्या ।
 पद्मेव नारायणमन्यथासौ लभेत कान्तं कथमात्मतुल्यम् ॥ १३ ॥
 परस्परं स्पृहणीयशोभं न चेदिदं द्वन्द्वमयोजयिष्यत् ।
 अस्मिन्द्वये रूपविधानयत्नः पत्युः प्रजानां वितथोऽभविष्यत् ॥ १४ ॥
 रतिस्मरौ नूनमिमावभूतां राज्ञां सहस्रेषु तथा हि बाला ।
 गतेयमात्मप्रतिरूपमेव मनो हि जन्मान्तरसंगतिज्ञम् ॥ १५ ॥

मेव साधु हितममस्त मेने । न तु परोक्षमेव कंचित्प्रार्थकं वेत्र । स्थानं युक्तमेतत् । “ युक्ते द्वे सांप्रतं स्थाने ” इत्यमरः । कुतः । अन्यथा स्वयंवराभावोऽभाविन्दुमती । पद्ममस्या अस्तीति पद्मा लक्ष्मीः । “ अर्शआदिभ्योऽच् ” इत्यच्प्रत्ययः । नारायणमिव । आत्मतुल्यं स्वानुरूपं कान्तं पतिं कथं लभेत [विभाषाकथमिति कालत्रयेऽपि लिङ्-हे०] । न लभेतैव । सदसद्विवेकासौकर्यादिति भावः ।

(१४.) स्पृहणीयशोभं सर्वाशास्यसौन्दर्यमिदं द्वन्द्वं मिथुनम् । “ द्वन्द्वं रहस्य- ” इत्यादिना निपातः । परस्परं नायोजयिष्यच्चैत्र योजयेद्यादि । तर्हि प्रजानां पत्युर्विधातुरस्मिन्द्वये द्वन्द्वे रूपविधानयत्नः सौन्दर्यनिर्माणप्रयासो वितथो विफलोऽभविष्यत् । एतादृशानुरूपस्त्रीपुंसान्तराभावादिति भावः [यद्वा । इन्दुमत्याः शोभा अजेन स्पृहणीया अजस्य शोभा इन्दुमत्यैव स्पृहणीयेति । शोभेत्यत्र वामनः । शोभेति निपातनादिति शुभशुभशोभार्थविति शुभे भिदादेराकृतिगणत्वाद्दृष्टिः सिद्ध एव । गुणप्रतिषेधाभावस्तु निपात्यन् इति-हे०] । “ लिङ्गिमित्ते लङ्घियातिपत्तौ ” इति लङ् । “ कुतश्चित्कारणवैगुण्यात्क्रियाया अनभिनिष्पत्तिः क्रियातिपत्तिः ” इति वृत्तिकारः ।

(१५.) रतिस्मरौ यौ । नित्यसहचरावित्यभिप्रायः । नूनं [नूनं निश्चये उत्प्रेक्षायां वा “ नूनं तर्कार्थनिश्चये ” इत्यमरः-हे०] । तावदेवं चायं चैमौ दंपती अभूताम् । एतद्रूपेणोत्पन्नौ । कुतः । तथा हि । इयं बाला [मुग्धा । बालेति अज्ञत्वमुच्यते-हे०] राज्ञां सहस्रेषु राजसहस्रमध्ये । सत्यपि व्यत्यासकारण इति भावः । आत्मप्रतिरूपं भवतुल्यमेव । “ तुल्यसंकाशनीकाशप्रकाशप्रतिरूपकाः ” इति दण्डी । गता प्राप्ता । तदपि कथं जातमत आह—

(13.) The sister of Bhoja, longed for by many absent kings, did well in thinking of self-electing marriage as the right way (course for her to adopt); otherwise how could she obtain a husband worthy of her, i.e. Lakshmi obtained Nārāyaṇa ?

(14.) If he (Creator) had not united the couple of enviable beauty one with the other, the efforts of creating beauty in this pair on the part of the Lord of living beings would have been fruitless !

(15.) Surely these two were Rati and Smara, for this maiden (princess) has chosen a counterpart of her own self from amongst thousands of kings ; for the mind is cognizant of the association of another birth.

इन्द्रताः पौरवधूमुखेभ्यः शृण्वन्कथाः श्रोत्रसुखाः कुमारः ।
 उद्भासितं मङ्गलसंविधाभिः संबन्धिनः सद्यः समाससाद ॥ १६ ॥
 ततोऽवतीर्याशु करेणुकायाः स कामरूपेश्वरदत्तहस्तः ।
 वैदर्भनिर्दिष्टमथो विवेश नारीमनांसीव चतुष्कमन्तः ॥ १७ ॥
 महार्हसिंहासनसंस्थितोऽसौ सरत्नमर्घ्यं मधुपर्कमिश्रम् ।
 भोजोपनीतं च दुक्कलयुग्मं जग्राह सार्धं वनिताकटाक्षैः ॥ १८ ॥

हि यस्मान्मनो जन्मान्तरसंगतिज्ञं (पूर्वभवमेलापकं) भवति । तदेवेदमिति प्रत्यभिज्ञाभावेऽपि वासनविशेषवशादनुभूतार्थेषु मनःप्रवृत्तिरस्तीत्युक्तम् । जन्मान्तरसाहचर्यमेवात्र प्रवर्तकमिति भावः [यद्यप्येते श्लोकाः कुमारोत्पत्तावपि विद्यन्ते तथाप्येककर्तृकत्वान्न दोषः—हे० चा०] ।

(१६.) इति “ स्थाने वृता ” इत्याद्युक्तप्रकारेण पौरवधूमुखेभ्यः (पुरप्रमदानां आस्येभ्यः) उद्गता उत्पन्नाः श्रोत्रयोः सुखा मधुराः । सुखशब्दो विशेष्यनिघ्नः । “ पापपुण्यसुखादि च ” इत्यमरः । कथा गिरः शृण्वन् (आकर्णयन्) कुमारोऽजो मङ्गलसंविधाभिर्मङ्गलरचनाभिः [पताकादिसामग्रीभिः—हे० पूर्णकलशकुसुममालादिभिः—चा० गीतवादित्रशोभनस्वनादिभिः—सु०] उद्भासितं (अधिक—) शोभितं संबन्धिनः कन्यादायिनः (भोजस्य) सद्यः गृहं समाससाद प्राप । (चतुर्भिः कलापकं) ।

(१७.) ततोऽनन्तरं करेणुकाया हस्तिन्याः सकाशादाशु शीघ्रमवतीर्य [आरोहणार्थं राज्ञामश्वः इति नीतिः—हे०] । कामरूपेश्वरे दत्तो हस्तो येन [कामरूपेश्वरेण दत्तः हस्तः यस्य—हे०] सोऽजः । अथोऽनन्तरं वैदर्भेण निर्दिष्टं प्रदर्शितमन्तश्चतुष्कं चत्वरम् । नारीणां मनांसीव [चित्तानीव । इति सर्वप्रियोक्तिः—हे०] । विवेश [प्राविशत् । इवशद्वार्थोत्र सहार्थे व्याख्यायते नारीमनोभिः सह चतुष्कमर्घ्यं प्राविशत् । नारीमनांस्यपि विवेशेत्यर्थः—सु०] ।

(१८.) महार्हसिंहासने (महानर्हो मौल्यं यस्य । यद्वा । महच्च तदर्हञ्च महार्हं तच्च सिंहासनं तत्र) संस्थितोऽसावजः । भोजेनोपनीतम् । रत्नैः सहितं सरत्नम् । मधुपर्कमिश्रं [मधुना पच्यते इति मधुपर्कः तेन मिश्रं युतं पञ्चामृतमिश्रं । “ अलंकृतः सितच्छत्रोऽपदाति-

(16.) Thus hearing the words pleasing to the ear coming out from the mouths of the women of the city, the prince reached the palace of his relative, adorned with auspicious decorations.

(17.) Then he quickly alighted from the female-elephant and with his hand in that of the Lord of the Kamarupas entered the inner-quadrangle (of the palace) shown by the Lord of the Vidarbhas as if he entered the hearts of the women (of the palace).

(18.) Seated on a rich throne, he accepted the offering with jewels, mixed with the Madhuparka (consisting of equal parts of curds, honey and clarified butter) and a pair of silk-woven clothes (garments) presented to him by Bhoja, together with the glances of the beautiful women.

दुकूलवासाः स वधूसमीपं निन्ये विनीतैरवरोधरक्षैः ।

वेलासकाशं स्फुटफेनराजिर्नवैरुदन्वानिव चन्द्रपादोः ॥ १९ ॥

तत्रार्चितो भोजपतेः पुरोधा हुत्वाग्निमाज्यादिभिरग्निकल्पः ।

तमेव चाधाय विवाहसाक्ष्ये वधूवरौ संगमयांचकार ॥ २० ॥

हस्तेन हस्तं परिगृह्य वध्वाः स राजसूनुः सुतरां चकासे ।

अनन्तराशोकलताप्रवालं प्राप्येव चृतः प्रतिपह्येन ॥ २१ ॥

ज्ञातिबान्धवैः । हतो वधूगृहं गत्वा मधुपर्केण पूजितः” इत्याश्वलायनकारिकायां—हे०] ।
अर्घ्यं पूजासाधनद्रव्यं [पूजार्थमुदकादि—हे०] दुकूलयोः क्षौमयोर्युग्मं च । वनिताकटाक्षैः
(वनितानां सानुरक्तप्रमदानां कटाक्षाः तैः) अन्यस्त्रीणामपाङ्गदर्शनैः सार्धम् (समं) । जग्राह
गृहीतवान् ।

(१९.) दुकूलवासाः (दुकूले वाससी यस्य) सोऽजः । विनीतैर्नग्नैरवरोधरक्षैरन्तःपुरा-
धिकृतैः (कञ्चुकिभिः) वधूसमीपं (वध्वाः नैकत्वं) निन्ये । तत्र दृष्टान्तः—स्फुटफेनरा-
जिः (व्यक्तडिण्डीरश्रेणिः) उदन्वान्समुद्रः (उदकमस्यास्तीति उदन्वान्) नवैर्नूतनैश्चन्द्रपा-
दैश्चन्द्रकिरणैः । (“पादा रश्म्यंघ्रिसूर्यांशाः” इत्यमरः) । वेलायाः सकाशं समीपमिव । पूर्णदृ-
ष्टान्तोऽयम् । [अजस्य समुद्रोपमानं इन्दुमत्याः वेलोपमानं अवरोधरक्षाणां चन्द्रपादो-
पमानं—सु०] ।

(२०.) तत्र सन्ननि (दानमानादिभिः) अर्चितः पूजितः (अग्रेः ईषद्भयूनः) अग्निकल्पोऽ-
ग्नितुल्यो भोजपतेर्भोजदेशाधीश्वरस्य पुरोधाः (पुरस्तात् एव राज्ञो हितं धत्ते सः) पुरोहि-
तः । “पुरोधास्तु पुरोहितः” इत्यमरः । आज्यादिभिर्द्रव्यैराग्निं हुत्वा तमेव चाग्निं विवाह-
साक्ष्यं आधाय (परिकल्प्य) । साक्षिणं च कृत्वेत्यर्थः । वधूवरौ संगमयांचकार योजयामास
[“सप्तमे क्रामिते तत्स्थः शिरसी संनिधाय च ” इत्याश्वलायनकारिकायां—हे०] ।

(२१.) स राजसूनुर्हस्तेन स्वकीयेन वध्वाः (इन्दुमत्याः) हस्तं परिगृह्य [“अगुष्ठादि-
व (ति) गृह्णीयाद्भूष्णामीत्यकया ततः” इत्याश्वलायनकारिकायां—हे०] । अनन्तरायाः संनिहि-

(19.) He, dressed in silken-garments, was led near the bride by the humble keepers of the haram, as the ocean with its line of foam clearly displayed is led near the coast by the new rays of the moon.

(20.) There the revered priest of the Lord of the Bhojas, himself like fire having offered to the fire the clarified butter and other things (i. e. S'ami-leaves, fried grain, Akshata &c.) and having made the same fire a witness to the marriage, united the bride and the bride-groom.

(21.) That prince shone still more bright on taking the hand of his bride with his own, as the mangotree having received with its own foliage the shoots of an As'oka-creepersung to it.

आसीद्वरः कण्टकितप्रकोष्ठः स्विन्नाङ्गुलिः संबद्धते कुमारी ।

वृत्तिस्तयोः पाणिसमागमेन समं विभक्तेव मनोभ्रवस्थ ॥ २२ ॥

तद्योगपाङ्गप्रतिसारितानि क्रियासमापत्तिनिर्वर्तितानि ।

द्वायन्त्रणामानशिरे मनोज्ञामन्योन्यलोलानि विलोचनानि ॥ २३ ॥

ताया अशोकलतायाः प्रवालं पल्लवं प्रतिपल्लवेन स्वकीयेन (अनुरूपकिशलयेन) प्राप्य चूतं
आम्र इव । मृतरां (अतिशयेन) चक्रासे (शुशुभे) ।

(२२.) वरः कण्टकितः । कण्टकाः रोमांचाः जाताः अस्य सः । पुलकितः प्रकोष्ठः
(कराग्रभागः) यस्य स आसीत् । “ मृच्यग्रे क्षुद्रशत्रौ च रोमहर्षे च कण्टकः ” इत्य-
मरः । कुमारी स्विन्नाङ्गुलिः संबद्धते बभूव । अत्रोत्प्रेक्ष्यते—पाणिसमागमेन पाण्योः संस्पर्श-
न । कर्त्रा । तयोर्विध्वरयोर्मनोभ्रवस्य वृत्तिः स्थितिः समं विभक्तेव समीकृतेवेत्यर्थः । प्राक्सि-
द्धस्याप्यनुरागसाम्यस्य मप्रति तत्कार्यदर्शनात्पाणिस्पर्शकृतत्वमुत्प्रेक्ष्यते [सात्त्विकाश्च भावा
भरतेनोक्ताः । “स्तम्भः प्रलयगोमाञ्चो स्वेदो वैवर्ण्यवेपथू । अश्रु वैस्वर्यमित्यष्टौ स्तम्भो स्विन्नक्रियां
गतः । प्रलयो नष्टचेष्टत्वं शेषास्तु व्यक्तलक्षणाः” इति-हे०] । अत्र वात्स्यायनः—“कन्या तु प्र-
थमसमागमे स्विन्नाङ्गुलिः स्विन्नमुनी च भवति । पुरुषस्तु रोमाक्षितो भवति । एभिरनयोर्भाव-
परीक्षेत ” इति । स्त्रीपुरुषयोः स्वेदरोमाञ्चाभिधानं सात्त्विकमात्रोपलक्षणम् । न तु प्रतिनि-
यमो विवक्षितः । एभिरिति बहुवचनसामर्थ्यात् । एवं सति कुमारसंभवे—“ रोमोद्गमः
प्रादुरभूद्भायाः स्विन्नाङ्गुलिः पुगर्वकेतुरासीत् ” इति व्युत्क्रमवचनं न दोषायति [अपरे तु
तुल्यत्वमुत्प्रेक्षितमिति व्याचक्षते—चा०] ।

(२३.) अपाङ्गपु नेत्रप्रान्तेषु प्रतिसारितानि प्रवर्तितानि क्रियायोर्निरीक्षणलक्षणयोः स-
मापत्त्या यदृच्छासंगत्या निर्वर्तितानि [अनेन रत्या भाव उक्तः । तथा हि । “ परस्परस्योपरि
दृष्टिपातं रतिप्रकर्षास्पदलिङ्गमाहुः ” इति-हे०] प्रत्याकृष्टान्योन्यस्मिँल्लोलानि सतृ-
प्णानि (परस्परदर्शनेन सामिलापाणि) । “ लोलश्चलसतृप्णयोः ” इत्यमरः । तयोर्दृष्टयोर्वि-
लोचनानि दृष्टयोर् मनाज्ञा रम्यां द्विया (लजया) निमित्तेन यन्त्रणां संकोचमानशिरे प्रापुः ।

(22.) The han on the wrist of the bride-groom stood erect and the fingers of the princess became wet with perspiration; thus by the joining of their hands the action of love was, as it were, equally divided in them at that moment.

(23.) The eyes of both of them were closed with charming blush, eyes which were (in-atiately) coveting (to see) one another, whose pupils were moving towards the end of the corners (mutually exchanging rolling glances), and which were withdrawn (turned back) when by accident the gazes mutually encountered (met).

प्रदक्षिणप्रक्रमणात्कृशानोरुदर्विषस्तन्मिथुनं चकासे ।

मेरोरुपान्तेष्विव वर्तमानमन्योन्यसंसक्तमहस्त्रियामम् ॥ २४ ॥

नितम्बगुर्वी गुरुणा प्रयुक्ता वधूर्वधातृप्रतिमेन तेन ।

चकार सा मत्तचकोरनेत्रा लज्जावती लाजविसर्गमग्नौ ॥ २५ ॥

हविःशमीपल्लवलाजगन्धी पुण्यः कृशानोरुदियाय धूमः ।

कपोलसंसर्पिशिखः स तस्या मुहूर्तकर्णोत्पलतां प्रपेदे ॥ २६ ॥

(२४.) तन्मिथुनं (युगुलं) उदर्विष उद्वतज्वालस्य [उत्कृष्टदीपिर्वा-हे०] कृशानोर्वद्वैः प्रदक्षिणप्रक्रमणात्प्रदक्षिणीकरणात् [“हविर्भुजं सकुम्भं च दृषद्वज्रं प्रदक्षिणं वधूं परिणयन्मंत्रमोहमिति वै जपेत्” इत्याश्वलायनकारिकायां-हे०] । मेरोः (कनकाचलस्य) । उपान्तेषुसमीपेषु वर्तमानमावर्तमानम् । मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वदित्यर्थः । अन्योन्यसंसक्त परस्परसंगतम् । मिथुनस्याप्येताद्विशेषणम् । अहश्च (त्रयो यामाः यस्याः सा) त्रियामा चाहस्त्रियामं रात्रिदिवमिव । समाहारे द्वन्द्वैकवद्भावः । चकासे दिदीपे ।

(२५.) नितम्बेन (नितम्बश्चोणितटेन) गुर्वलक्ष्मी [इति प्रदक्षिणायामसंगतिः-हे०] । “दुर्धरालघुनोगुर्वी” इति शाश्वतः । विधातृप्रतिमेन ब्रह्मतुल्येन तेन गुरुणा याजकेन प्रयुक्ता जुहुषीति नियुक्ता । (धूमसम्बन्धादत्यरुणत्वात्) मत्तचकोरस्येव । (“जीवजीवश्चकोरकः” इत्यमरः) । नेत्रे यस्याः सा लज्जावती (हियावनतमुखी) सा वधूमग्नौ (हुतभुजि) लाजविसर्गं (लाजमोक्षं) चकार ।

(२६.) हविष आज्यादेः शमीपल्लवानां (ममिधां) लाजानां च गन्धोऽस्यास्तीति हविःशमीपल्लवलाजगन्धी । “शमीपल्लवमिश्रांल्लाजानञ्जलिना वपति” इति कात्यायनः । पुण्यः [पवित्रः । पुनन्ति येन तत्पुण्यं । अहःसर्वैकदेशेतिनिपातनात्कथं-हे०] धूमः कृशानोः पावकाहुदियायोद्भूतः । कपोलयोः संसर्पिणी प्रसरणशीला शिखा यस्य स तथाक्तः स धूमस्तस्या वध्वा मुहूर्तं कर्णोत्पलतां कर्णाभरणतां (श्रवणेन्दीवरावतसत्वं) प्रपेदे (प्राप) ।

(२७.) तद्वधूमुखमाचारेण प्राप्ताद्भूमग्रहणात् [लाजांजलिं विमृज्य धूमं समाजिघ्रेदितिप्रयोगवृत्तिकारोक्तेराचारो द्रष्टव्यः । तथा हि । “पापा ऋतुमती कन्या पापो राजाप्यरक्षकः

(24.) The couple (pair) became re-splendent by going round the blazing fire (always keeping the right side towards it) like the day and night joined to each other and keeping their round (lit. existing) at the extremities of the Meru.

(25.) That bashful bride, with heavy hips and eyes like those of the Chakora bird maddened with passion, having been enjoined by that family preceptor, the very image of the Creator, made an offering of the fried grain to the (sacred) fire.

(26.) There rose up from that fire the sacred smoke fragrant with the scent of oblations, S'ami-leaves and Lājās ; which as its spire passed by her cheeks looked for a moment like (lit. got to the state of) a lotus on her ear.

तदञ्जनक्लेदसमाकुलाक्षं प्रम्लानबीजाङ्कुरकर्णपूरम् ।

वधूमखं पाटलगण्डलेखमाचारधूमग्रहणाद्भव ॥ २७ ॥

तो स्नातकैर्बन्धुमता च राज्ञा पुरंध्रिभिश्च क्रमशः प्रयुक्तम् ।

कन्याकुमारौ कनकासनस्थावार्द्राक्षतारोपणमन्वभूताम् ॥ २८ ॥

इति स्वसुभोजकुलप्रदीपः संपाद्य पाणिग्रहणं स राजा ।

महीपतीनां पृथग्दर्शनार्थं समादिदेशाधिकृतानधिशीः ॥ २९ ॥

पापं व्याधकुलं हिंस्रं पण्यास्त्री पण्य आश्रमः” इति—हे० चा० सु०]। अञ्जनस्य क्लेदोऽञ्जनक्लेदः
अञ्जनमिश्रवाष्पोदकमित्यर्थः । तेन समाकुलाक्षम् । प्रम्लानो बीजाङ्कुरो यवादिबीजाङ्कुरः ।

(“बीजं रेतमि सत्त्वे च हेतावङ्कुरकारणे” इति विश्वः) । एव कर्णपूरोऽवतंसो यस्य तत्पाट-
लगण्डलेखं [पाटला गण्डलेखा गण्डभित्तिर्यस्य तत्—चा० सु०] अरुणगण्डस्थलं च बभूव ।

(२८.) कनकासनस्थौ (सुवर्णपीठस्थितौ) । तौ कन्याकुमारौ (वधूरौ) स्नातकैर्गृहस्थ-
विशेषैः [कृतसमावर्त्तनैः । त्रिविधाः स्नातकाः विद्यास्नातको व्रतस्नातको विद्याव्रतस्नातकोश्चे-
ति । तथा हि याज्ञवल्क्यः । “गुरवे तु वरं दत्त्वा स्नायीत तदनुज्ञया । वेद व्रतानि वा पारं
नीत्वा ह्युभयमेव वा” इति—हे० चा०]। “स्नातकस्वाप्तुतो व्रतौ” इत्यमरः । बन्धुमता । बन्धु-
पुरःसरेणेत्यर्थः । राज्ञा च पुरंध्रिभिः पतिपुत्रवतीभिर्नारीभिश्च क्रमशः प्रयुक्तं स्नातकादीनां
पूर्वपूर्ववैशिष्ट्यात्क्रमेण कृतमार्द्राक्षतानामारोपणमन्वभूतामनुभूतवन्तौ [आर्द्राक्षतारोपणं हि
वृद्धाचारः—चा०] ।

(२९.) अधिशीः (अधिगता प्राप्ता श्रीः संपत्तिः येन सः) अधिकसंपन्नो भोज-
कुलप्रदीपः स राजा । इति स्वसुः (भगिन्याः) इन्दुमत्याः पाणिग्रहणं विवाहं संपाद्य का-
रयित्वा । (स्वयंवरागतानाम्) महीपतीनां राज्ञां पृथगेकैकशोऽर्हणार्थं पूजार्थमधिकृतान-
धिकारिणः (पुरुषान्) समादिदेशाज्ञापयामास ।

(३०.) मुदः संतोषस्य (मोदते इति मुदं तस्य । किप्) लिङ्गैश्चिद्वैः कपटहासादिभिः
संवृतविक्रिया निगूहितमत्सरः अत एव प्रसन्ना बहिर्निर्मला गूढनक्रा अन्तर्लीनग्राहाः [गूढ-

(27.) Having to be exposed to the smoke (of the ritual sacrifice) in accord-
ance with the religious custom, the face of the bride had the eyes troubled with the
moistened collyrium, the sprouts that formed the ear-rings faded, and the expanse
of the cheeks ruddy.

(28.) The prince and princess seated on a seat of gold underwent the show-
er of the wet Ak-latis thrown over them in regular order by the householders, the
king with relatives and the matrons (having their husbands and sons alive).

(29.) That excessively wealthy king, the light of the Bhoja family, having
thus completed the marriage of his sister, gave orders to his officers for separate re-
ception of the (other) lords of the earth.

लिङ्गैर्मुदः संवृतविक्रियास्ते हृदाः प्रसन्ना इव गूढनकाः ।

वैदर्भमामन्त्र्य ययुस्तदीयां प्रत्यर्घ्यं पूजामुपदाच्छलेन ॥ ३० ॥

स राजलोकः कृतपूर्वसंविदारम्भसिद्धौ समयोपलभ्यम् ।

आदास्यमानः प्रमदामिषं तदावृत्य पन्थानमजस्य नस्थौ ॥ ३१ ॥

भर्तापि तावत्क्रथकैशिकानामनुष्ठितानन्तरजाविवाहः ।

सत्त्वानुरूपपाहरणीकृतश्रीः प्रास्थापयद्राघवमन्वगाच्च ॥ ३२ ॥

नका हि बहिः प्रसन्नाः—चा०] हृदा इव स्थितास्ते नृपा वैदर्भ भोजमामन्त्र्यापृच्छ्य तदीयां वैदर्भीयां पूजां [वस्तुत्रंगमादिकां—चा०] उपदाच्छलेनोपायनमिषेण प्रत्यर्घ्यं ययुः गतवन्तः ।

(३१.) आरम्भसिद्धौ [वधूहरणारंभरूपायां—हे०] कार्गसिद्धौ विषये । पूर्वं कृता कृतपूर्वा । सुप्सुपेति समासः । कृतपूर्वा संवित्संकेतः [प्रतिज्ञा वा—चा०] मार्गवरोधरूप उपायो येन स तथोक्तः । “संविद्युद्वे प्रतिज्ञायां संकेताचारनाममु” इति केशवः । स राजलोकः समयोपलभ्यमजप्रस्थानकाले लभ्यम् [समयेन शपथेन प्रयाणकालेन वोपलभ्यं—चा०] । [“न चोपलभे वणिजापणायाः” इति भट्टिकाव्यप्रयोगात्—चा०] । तदा तस्यैकाकित्वादिति भावः । तत्प्रमदैवामिषं भोग्यवस्तु [रन्ध्रोपहार्यं वस्तु—चा० सु०] । “आमिषं त्वस्त्रियां मांसं तथा स्याद्भोग्यवस्तुनि” इति केशवः । आदास्यमानो ग्रहीष्यमाणः सन्नजस्य पन्थानमावृत्यावरुध्य तस्थौ ।

(३२.) अनुष्ठितः संपादितोऽनन्तरजाया अनुजाया विवाहो येन स तथोक्तः (कृतस्वमुविवाहः) क्रथकैशिकानां देशानां भर्ता स्वामी भोजोऽपि तावत्तदा सत्त्वानुरूपमुत्साहारुरूपं यथा तथा । आ समन्तात् । अनेनानियतवस्तुदानमित्यर्थः । हरणं कन्यायै देयं धनम् [अत्र कात्यायनः । “ऊढया कन्यया वापि पत्युः पितृगृहेषि वा भ्रातुः सकाशात् पित्रोर्वा लब्धं सौदायिकं स्मृतं ” इति हे०] । “यौतुकादि तु यद्देयं मुदायो हरणं च तत् ” इत्यमरः । आहरणं हरणीकृता श्रीः (लक्ष्मी) येन तथोक्तः सन्नाशवमजं प्रास्थापयः प्रस्थापितवान्स्वयमन्वगादनुजगाम च [सुपुत्रं लभस्वेत्यत्र व्याख्यातं—हे०] ।

(30.) They (kings) who had concealed their malice by the signs of joy like pleasant (i. e. clear) lakes with alligators lurking in them, having bade good-bye to the Lord of the Vidarbhas, went away, having repaid the (same kind of) honour under the pretext of marriage presents.

(31.) That multitude of kings, who had previously formed a plot for the accomplishment of their object, and who were bent on snatching away that bait of a young damsel obtainable at the time (of his departure) stood obstructing the way of Aja.

(32.) Meanwhile the Lord of the Krathakas'ikas also, who had performed the marriage of his younger sister and who had presented him with his wealth as a dowery according to his own position, dismissed Raghava and accompanied him.

तिस्रस्त्रिलोकप्रथितेन सार्धमजेन मार्गे वसतीरुषित्वा ।

तस्मादपावर्तत कुण्डिनेशः पर्वत्यये सोम इवोष्णरश्मेः ॥ ३३ ॥

प्रमन्यवः प्रागपि कोशलेन्द्रे प्रत्येकमात्तस्वतया बभूवुः ।

अतो नृपाश्चक्षमिरे समेताः स्त्रीरत्नलाभं न तदात्मजस्य ॥ ३४ ॥

तमुद्रहन्तं पथि भोजकन्यां रुरोध राजन्यगणः स दृप्तः ।

बलिप्रदिष्टां श्रियमाददानं त्रैविक्रमं पादमिवेन्द्रशत्रुः ॥ ३५ ॥

(३३.) कुण्डिनं विदर्भनगरम् । तस्येशो भोजस्त्रिषु लोकेषु प्रथितेन (विश्वत्रयप्रसिद्धेन) अजेन सार्ध (सार्धं) मार्गे पथि तिस्रो वसती रात्रीरुषित्वा स्थित्वा । “वसती रात्रिवेश्मनोः” इत्यमरः । “ कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे ” इति द्वितीया । पर्वत्यये दर्शान्त उष्णरश्मेः सूर्यात्सोमश्चन्द्र इव [अजस्य तिग्मरश्मित्वं ध्वन्यते—हे०] । तस्मादजादपावर्तत (पश्चाज्जगाम) । तं विमृज्य निवृत्त इत्यर्थः ।

(३४.) नृपा राजानः प्रागपि (आदौविव) प्रत्येकमात्तस्वतया (गृहीतधनत्वेन । आत्तं गृहीतं स्वं धनं येभ्यस्तेषां भावस्तया) दिग्विजये गृहीतधनत्वेन कोशलेन्द्रे रघौ प्रमन्यवो रूढवैरा बभूवुः । (“ मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि ” इत्यमरः) । अतो हेतोः (स्वयंवराय) समेताः संगताः सन्तस्तदात्मजस्य रघुसूनोः स्त्रीरत्नलाभं । (“ रत्नं श्रेष्ठे मणावपि ” इति वैजयन्ती । “ रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेऽपि ” इत्यमरः) । न चक्षमिरे न सेहिरे [इन्दुमतीमादायैनं कुमारं मारयाम इति भावः—सु०] ।

(३५.) दृप्त उद्धतः स राजन्यगणो राजसंघातः । भोजकन्यां (इन्दुमतीं) उद्रहन्तं नयन्तं तमजम् । बलिना वैरोचनिना प्रदिष्टां दत्तां श्रियमाददानं स्वीकुर्वाणम् । त्रिविक्रमस्येमं त्रैविक्रमम् । पादमिवेन्द्रशत्रुः प्रह्लादः [वृत्रासुरो वा—हे० नमुचिः—व० सु०] इव पथि (मार्गे) रुरोध । तथा च वामनपुराणे—“ विरोचनविरोधेऽपि प्रह्लादः प्राक्तनं [प्राग्वधं—हे०] स्मरन् । विष्णास्तु क्रममाणस्य पादाम्भोजं रुरोध ह ” इति ।

(33.) Having halted at three stages on the way with Aja renowned in three worlds, the Lord of Kumdina turned back from him (left him) as at the end of the conjunction, the moon departs from the sun.

(34.) Every one of them had already become irritated against the Lord of the Kosālas (i. e. Raghu) on account of their having been deprived of their wealth (by Raghu) hence the kings assembled could not endure the acquisition of that jewel-of-a woman by his son.

(35.) That haughty host of kings assailed him (i. e. Aja) on his way as he was taking (with him) the Bhōja princess, as the enemy of India had intercepted the (third) foot of Trivikrama receiving the wealth granted by Bali.

तस्याः स रक्षार्थमाश्रितोऽथमादिश्य पित्र्यं सचिवं कुमारः ।
 प्रत्यग्रहीदपार्थिववाहिनीं तां ज्योतीरथां शोण इवोत्तरंगः ॥ ३६ ॥
 पत्तिः पदाति रथिन रथेशस्तुरंगसादी तुरगाधिरूढम् ।
 यन्ता गजस्याभ्यपतद्रजस्थं तुल्यप्रतिद्वन्द्वि बभूव युद्धम् ॥ ३७ ॥
 नदत्सु तूर्येष्वविभाव्यवाचो नोदीरयन्ति स्म कुलोपदेशान् ।
 बाणाक्षरैरेव परस्परस्य नामोर्जितं चापभृतः शशंसुः ॥ ३८ ॥

(३६.) स कुमारोऽजस्तस्या इन्दुमत्या रक्षार्थमनल्पयोधं बहुभटम् । पितुरागतं पित्र्यम् ।
 आश्रमित्यर्थः । सचिवमादिश्याज्ञाप्य तां पार्थिववाहिनीं राजसेनाम् । “ ध्वजिनी वाहिनी सेना ”
 इत्यमरः । ज्योतीरथां (महानदी—सु०) उत्तरंगः (उच्चैस्तरिभिः) शोणः शोणाख्यो नद
 इव । प्रत्यग्रहीदभिपुक्तवान् ।

(३७.) पत्तिः पादचारो योद्धा पदातिं पादचारमभ्यपतत् । पदाभ्यामततीति पदातिः ।
 पादस्य पदित्यादिना पदादेशः । “ पदातिपत्तिपदगपादातिकपदाजयः ” इत्यमरः । रथेशो
 रथिको रथिनं रथारोहमभ्यपतत् । तुरंगसाद्यश्वारोहस्तुरगाधिरूढमश्वारोहमभ्यपतत् । “ र-
 थिनः स्यन्दनारोहा अश्वारोहास्तु सादिनः ” इत्यमरः । गजस्य यन्ता हस्त्यारोहो गजस्थं
 पुरुषमभ्यपतत् । इत्थमेनेन प्रकारेण तुल्यप्रतिद्वन्द्वचेकजातीयप्रतिभटं युद्धं बभूव [तथा
 चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे । “ रथो च रथिना सार्द्धं पदातिश्च पदातिना । कुंजरस्थो गज-
 स्थेन योद्धव्यो भृगुनन्दन ” इति—हे०] । अन्योन्यं द्वन्द्वं कलहंऽस्त्येषामिति प्रतिद्वन्द्विनो
 योधाः । “ द्वन्द्वं कलहयुग्मयोः ” इत्यमरः । [यथायोग्यं युद्धं समभूदित्यर्थः—चा०] ।

(३८.) तूर्येषु नदत्सु सत्स्वविभाव्यवाचोऽनवधार्यगिरश्रापभृतो धातुप्काः । कुलमुपदि-
 श्यते प्रख्याप्यते यैस्ते कुलोपदेशास्तान्कुलनामानि नोदीरयन्ति स्म नोच्चारयामासुः ।
 श्रोतुमशक्यत्वाद्वाचो नानुवन्नित्यर्थः । किंतु बाणाक्षरैर्बाणेषु [स्वप्रभोः—सु०] लिखिताक्ष-
 रैरेव परस्परस्यान्योन्यस्योर्जितं [रूढाहंकारं—चा०] प्रख्यातं नाम (अभिधानं) शशं-
 सुरूचुः ।

(36.) Having directed the minister of his father for her (i. e. Indumati's)
 protection with an army consisting of not a few warriors, the prince himself attacked
 that army of the kings, as the S'ona with its swollen waves pours into the Jyotirathā.

(37.) The infantry fell on foot-soldiers, the warrior in the chariot on one
 fighting in the car, the horse-man on the rider on horse, elephant-driver on one
 on elephant, thus the battle ensued between the warriors of equal-footing

(38.) While the martial drums were resounding, the bowmen whose voices
 were inaudible, did not utter the names of their families; but they pronounced (made
 known) the high names of each other only by means of letters engraven on arrows.

उत्थापितः संयति रेणुरश्वैः सान्द्रीकृतः स्यन्दनवंशानां चक्रैः ।

विस्तारितः कुञ्जरकर्णतालैर्नेत्रक्रमेणोपरुते च सूर्यम् ॥ ३९ ॥

मत्स्यध्वजा वायुवशाद्विदीर्णैर्मुखैः प्रवृद्धध्वजिनीरजांसि ।

बभूवः पिबन्तः परमार्थमत्स्याः पर्याविलानीव नवोदकानि ॥ ४० ॥

रथो रथाङ्गध्वनिना विजज्ञे विलोलघण्टाक्वणितेन नागः ।

स्वभर्तृनामग्रहणाद्भूव सान्द्रे रजस्यात्मपरावबोधः ॥ ४१ ॥

(३९.) संयति मंग्रामेऽश्वैः (तुरगैः) उत्थापितः । स्यन्दनवंशानां चक्रै रथाङ्गैः । (“ चक्र सैन्ये जलावर्ते रथावयवराष्ट्रयोः । संसारे मण्डले दृष्टे धर्मभेदास्त्रभेदयोः ” इति वैजयन्ती) । सान्द्रीकृतो घनीकृतः । “ वंशः पृष्ठास्थि गेहोर्ध्वकाष्ठे वेणौ गणे कुले ” इति केशवः । कुञ्जरकर्णानां तालैः [उभयोरैक्यत्वात्—हे०] ताडनैः [चपेटैः—चा०] विस्तारितः प्रसारितः । (“ तालः कालक्रियामाने तृणराजाख्यपादपे । अंगुष्ठमध्यमाने च चपेटत्र-पुमेपि च ” इति केशवः) । रेणुः (घृलिः) नेत्रक्रमेणांशुकपरिपात्या । अंशुकमिवेत्यर्थः [चक्षुर्नि-रोधप्रकारेण वा—चा०] । “ स्याज्जटांशुकयोर्नेत्रम् ” इति । “ क्रमोऽङ्कौ परिपात्यां च ” इति च केशवः । (“ नेत्रग्रन्थिगुणे वस्त्रे तन्तुमूले विलोचने नेत्रं रथे च नद्यां च नेत्रो नेतरिभेपि च ” इति विश्वः) । सूर्यमुपरुरोधाच्छादयामास [यथांशुकेन निरोधः क्रियते तथा रेणुनापि कृतः इत्यर्थः—चा०] ।

(४०.) वायुवशात् (वातवशतः) विदीर्णैर्विद्वतैर्मुखैः प्रवृद्धानि ध्वजिनीरजांसि सैन्य-रेणुन्पिबन्तो गृह्णन्तो (योद्धृणां) मत्स्यध्वजा मत्स्याकारा ध्वजाः । पर्याविलानि परितः क-लुषाणि (मेघेन परित्यक्तानि) नवोदकानि [नवोदकत्वं रजःसामर्थ्यं—चा०] पिबन्तः पर-मार्थमत्स्याः सत्यमत्स्या इव । बभुवन्ति स्म [कृत्रिमवस्त्रमत्स्यं दृष्ट्वेत्युत्प्रेक्षा क्रियते किमु एते कलुषाणि नवोदकानि पिबन्तीतिभावः सु०] ।

(४१.) सान्द्रे प्रवृद्धे (निबिडे) रजसि (रेणौ) रथो रथाङ्गध्वनिना चक्रस्वनेन वि-

(३९.) The dust, raised in the battle by horses, thickened by the wheels of a number of chariots and spread around by the flapping ears of elephants, covered the sun as if with a cloth.

(४०.) The fish-banners with their mouths opened by the force of the wind, and receiving in the increased dust of the army, appeared like real fishes drinking the new turbid water.

(४१.) The chariot was recognized by the rattling of its wheels, the elephant by the tinkling sound of his moving bells, the distinction between one's self and his enemy was, in the thick dust, made only by the utterance of the names of their respective kings.

आवृण्वतो लोचनमार्गमाजौ रजोऽन्धकारस्य विजृम्भितस्य ।

शस्त्रक्षताश्वद्विपवीरेज्ज्वा बालारुणोऽभूद्रुधिरप्रवाहः ॥ ४२ ॥

सं छिन्नमूलः क्षतजेन रेणुस्तस्योपरिष्ठात्पवनावधृतः ।

अङ्गारशेषस्य हुताशनस्य पूर्वोत्थितो धूम इवावभासे ॥ ४३ ॥

प्रहारमूर्छापगमे रथस्था यन्तृनुपालभ्य निवर्तिताश्वान् ।

यैः साविता लक्षितपूर्वकेतृस्तानेव सामर्षतया निजघ्नः ॥ ४४ ॥

जज्ञे ज्ञातः । नागो हस्ती विलोलानां घण्टानां कणितेन नादेन विजज्ञे [विलोलैति गुह्यराम-
सिकता-हे०] । आत्मपरावबोधः स्वपरविवेकः । योधानामिति शेषः । स्वभर्तृणां स्वस्वामिनां
नामग्रहणात्नामोच्चारणाद्भव । रजोऽन्धतया सर्वे स्वं परं च शब्दादिवानुमाय प्रजहुरित्यर्थः
[आत्मशब्देन आत्मीयाः उच्यन्ते-हे०] ।

(४२.) लोचनमार्गमावृण्वतो दृष्टिपथमुपरुन्धतः । आजौ गुह्ये विजृम्भितस्य व्याप्तस्य
[विसृतस्य-हे० चा०] रज एवान्धकारं तस्य । शस्त्रक्षतेभ्योऽश्वद्विपवीरेभ्यो जन्म यस्य स
तथोक्तो रुधिरप्रवाहः (रक्तसंघः) बालारुणो बालार्कोऽभूत् [अर्कोऽनूरुवाताभ्यां तमो हि
निवार्यते-हे० । यथा बालारुणेनान्धकारो ध्वस्यते तथा रुधिरप्रवाहेण संप्रामरेणुः ध्वस्तः इत्यर्थः
-चा० सु०] । “ अरुणो भास्करेऽपि स्यात् ” इत्यमरः । बालविशेषणं रुधिरसावर्ण्यार्थम् ।

(४३.) क्षतजेन रुधरेण छिन्नमूलः । त्याजितभूतलसंबन्ध इत्यर्थः । तस्य क्षतजस्यो-
परिष्ठात् [उपर्युपरिष्ठादिति साधुः-हे०] । पवनावधृतो वाताहतः स रेणुः । अङ्गारशेषस्य
(अंगारः निर्धूतोल्मुकं शेषः अवशिष्टं यस्य तथोक्तस्य) हुताशनस्याग्नेः पूर्वोत्थितो धूम
इव । आबभासे दिदीपि । [रक्तावलितस्य रेणोः अंगारसादृश्यम् । ऊर्ध्वं वातेनावधृतस्य धूले-
धूमसास्यं । इह धूम इवेत्युक्त्या धूमकालिदासः इति विख्यातिः-चा०] ।

(४४.) रथस्था रथिनः प्रहारेण या मूर्छा तस्या अपगमे सति । मूर्छितानामन्यत्र नी-
त्वा संरक्षणं सारथिधर्म इति कृत्वा । निवर्तिताश्वान् (निवर्तिताः पश्चाद्वलिताः अश्वाः तुरगाः
यैः तान्) यन्तृनुसारथीन् [भवद्भिरयं पराभवो नीतः इति-हे०] उपालभ्यासाधु कृतमि-

(42.) The stream of blood arising from warriors, elephants and horses wounded by weapons proved (lit. became) the young sun to the increased dust-darkness that obstructed the range of eyes in the battle field

(43.) That dust cut asunder from its root by blood and wafted by the wind over it, appeared like the smoke, raised before, of the fire which has embers remaining.

(44.) When the swoon caused by the blows was over the warriors in chariots, having reproved the charioteers who had turned back the horses, killed through rage them alone by whom they had been wounded and whose flags they had marked before,

अप्यधर्मागं परबाणकुला धनुर्भृता हस्तधर्मागं हस्तधर्मागैः ।
 संप्रापरेवात्मजवानुवृत्त्या पूर्वार्धभागैः पक्षिभिः शिरासि ॥ ४५ ॥
 आधोरणानां गजसंनिपाते शिरासि चक्रेभिर्गिरिभिः सुराग्रैः ।
 हतान्यपि श्येननखाग्रकोटिद्वयासक्तकेशाणि चिरेण पेतुः ॥ ४६ ॥
 पूर्वं प्रहर्ता न जघान भूयः प्रतिप्रहाराक्षममश्वसादी ।
 तुरंगमस्कन्धनिषण्णदेहं प्रत्याश्वसन्तं रिपुमाचकाह् ॥ ४७ ॥

त्यधिक्षिप्य । पूर्वं येः स्वयं सादिता हताः । लक्षितपूर्वकेतुन् [पूर्वं प्रहारसमये लक्षिताः ल-
 क्षितपूर्वाः तादृशाः केतवो येषां तान् तथोक्तान्—चा०] पूर्वदृष्टैः केतुभिः प्रत्यभिज्ञातानित्य-
 र्थः । तानेव सामर्षतया सकोपत्वेन हेतुना निजघ्नुः प्रजह्नुः ।

(४५.) अर्धश्रासौ मार्गश्च तस्मिन्नर्धमार्गे परेषां बाणैर्लूनाश्छिन्ना अपि हस्तवतां (प्र-
 शस्तौ अभ्यासयुक्तौ हस्तौ येषां तेषां) इति प्रशंसायामनुत्पुं कृतहस्तानां [लघुहस्तानां—चा०]
 धनुर्भृतां पृष्ठाकाः शरा आत्मजवानुवृत्त्या स्ववेगानुबन्धेन हेतुमा फलिभिर्लोहाग्रवद्भिः “सस्य-
 बाणाग्रयोः फलम्” इति विश्वः । पूर्वार्धभागैः । शृणातीति शक्तः । तस्मै हितं शरव्यं ल-
 क्ष्यम् । “उगवादिभ्यो यत्” इति यत्प्रत्ययः । “लक्षं लक्ष्यं शरव्यं च” इत्यमरः । संप्रापरेव ।
 न तु मध्ये पतिता इत्यर्थः । [यदवाचि भगवता काश्यपेन । “नोदनाद्यभिषोः कर्म कर्मका-
 रित्राच्च संस्काराश्छतोत्तरकर्म” इति—चा०] ।

(४६.) गजसंनिपाते गजयुद्धे निशितैरत एव सुराग्रैः सुरस्याग्रमिषाग्रं येषां तैश्चक्रेषा-
 युधविशेषैर्हतानि छिन्नान्यपि । श्येनानां (शशौदनानां) पक्षिविशेषाणाम् । “पक्षी श्येनः ”
 इत्यमरः । नखाग्रकोटिषु व्यासक्ताः केशा येषां तानि । आधोरणानां हस्त्यारोहाणाम् ।
 “आधोरणा हस्तिपका हस्त्यारोहा निषादिनः ” इत्यमरः । शिरासि चिरेण पेतुः क्षतिता-
 नि । शिरःपातात्प्रागेवारुह्य पश्चादुत्पततां पक्षिणां नखेषु केशसङ्कश्रिरपाते हेतुरिति भावः ।
 [कृन्तानि मस्तकानि यावद्भूमौ निपतन्ति तावत्प्रथमतः एव श्येनैर्गृहीतानीत्यर्थः—चा०] ।

(४७.) पूर्वं प्रथमं प्रहर्ताश्वसादी तौरंगिकः [अश्ववारः—चा०] प्रतिप्रहारेऽक्षममशक्तं

(45.) The arrows of dexterous warriors though cut down in half the way by the arrows of enemies, reached their very marks (aims) with their iron-headed fore-halves, by following their own speed.

(46.) In the elephant fight the heads of their drivers though severed off by the sharp discs (the sharp circular missile weapons) with razor-like edges, fell down after a long time, the hair on them being stuck to the points of the ends of the nails of hawks.

(47.) The warrior on horse, who had first dealt a blow at his enemy who had his body reclining on the shoulder-joint of his horse and who was unable to strike him in return, did not strike him again, but wished that he would revive.

तनुत्यजां वर्मभृतां विकोशैर्बृहत्सु दन्तेष्वग्निभिः पतद्भिः ।
 उद्यन्तमग्निं शमयाम्बभूवुर्गजा विविग्नाः करशीकरेण ॥ ४८ ॥
 शिलीमुखोत्कृत्तशिरःफलाढ्या च्युतैः शिरस्त्रैश्चषकोत्तरेव ।
 रणक्षितिः शोणितमद्यकुल्या रराज मृत्योरिव पानभूमिः ॥ ४९ ॥
 उपान्तयोर्निष्कुषितं विहंगैराक्षिप्य तेभ्यः पिशितप्रियापि ।
 केयूरकोदिक्षततालदेशा शिवा भुजच्छेदमपाचकार ॥ ५० ॥

तुरंगमस्कंधे निषण्णदेहम् । मूर्च्छितमित्यर्थः । रिपुं भूयो न जघान पुनर्न प्रजहार । किंतु प्रत्याश्वसन्तं पुनरुज्जीवन्तमाचकाङ्क्षुः [जीवत्वयं वराक इति पुनर्मारयितुं नोत्सुकोभूत्—चा० यथा प्राणिति तथाचकांक्ष येन पुनर्युद्धं भवेदिति भावः—हे०] । “ नायुधव्यसनं प्राप्तं नार्तं नातिपरिक्षत्म् ” इति निषेधादिति भावः ।

(४८.) तनुत्यजाम् (मरणे कृतनिश्चयानां) । तनुषु निस्पृहाणामित्यर्थः [देहमुत्सृज्य गजैः सह द्योद्धृतां—हे०] । वर्मभृतां कवचिनां संबन्धिभिर्बृहत्सु दन्तेषु पतद्भिरत एव विकोशैः पिधानादुद्धृतैः । “ कोशोऽस्त्री कुङ्गले खड्गपिधाने ” इत्यमरः । असिभिः खड्गैरुद्यन्तमुत्थितमग्निं विविग्ना भीता गजाः करशीकरेण शुण्डादण्डजलकणेन शमयाम्बभूवुः शान्तं चक्रुः ।

(४९.) शिलीमुखैर्बाणैरुत्कृतानि शिरांस्येव फलानि (बीजपूरादीनि) तैराढ्या संपन्ना । च्युतैर्ध्रष्टैः । शिरांसि त्रायन्त इति शिरस्त्राणि शीर्षण्यानि । “ शीर्षण्यं च शिरस्त्रे च ” इत्यमरः । तैः [टोपैः—हे०] । चषकोत्तरा चषकः पानपात्रमुत्तरं (श्रेष्ठं) यस्यां सेव । “ चषकोऽस्त्री पानपात्रम् ” इत्यमरः । शोणितान्येव मद्यं तस्य कुल्याः प्रवाहा यस्यां सा । कुल्याल्पा कृत्रिमा सरित् ” इत्यमरः । रणक्षितिर्युद्धभूमिर्मृत्योः (यमस्य) । “तपनात्मभवो मृत्युः” इत्यमरशेषे) पानभूमिरिव रराज [अन्यापि पानभूमिः फलाढ्या चषकयुक्ता मद्यवती च स्यात्—चा०] ।

(५०.) उपान्तयोः प्रान्तयोर्विहंगैः पक्षिभिर्निष्कुषितं खाण्डितम् [निःसारीकृतं—हे० चा०] । “ इणिष्ठायाम् ” इतीडागमः । भुजच्छेदं भुजखण्डं तेभ्यो विहंगेभ्य आक्षिप्याच्छिद्य पि-

(48.) The terrified elephants quenched, with the watery drops thrown out of their trunks, the fire that arose from the unsheathed swords falling on their large tusks, (the swords) which belonged to desperate warriors in armour.

(49.) The battle-field appeared like the drinking place of Mrityu rich in fruits consisting of the heads of the warriors severed by arrows, abounding in drinking cups consisting of the dropped helmets and flowing with liquor consisting of blood.

(50.) A female juckal having snatched away a piece of an arm torn off at both the ends by vikrales threw it away, though she was fond of eating flesh, being hurt in the roof of her palate by the points of the armlet.

कश्चिद्विषत्स्वङ्गदृष्टोत्तमाङ्गः सद्यो विमानप्रभृतामुपेत्य ।

वामाङ्गसंसक्तसुराङ्गनः स्वं नृत्यकबन्धं समरे ददर्श ॥ ५१ ॥

अन्योन्यसूतोन्मथनादभूतां तावेव सृतौ रथिनौ च कौचित् ।

व्यथौ गदाध्यायतसंप्रहारौ भग्नायुधौ बाहुविमर्दनिष्ठौ ॥ ५२ ॥

शितप्रिया (प्रियं पिशितं यस्याः सा । पूर्वनिपातः) मांसप्रियापि शिवा क्रोष्टी । “ शिवः कोलः शिवा क्रोष्टी ” इति विश्वः । केयूरकोम्याङ्गदाग्रेण क्षतस्तालुदेशो यस्याः सा सती । अपाचकारापसारयामास । किरतेः करोतेर्वा लिट् । [पक्षिभिर्गृहीतसारत्वात् केयूरधारया क्षत-
तालुत्वाच्च मांसलोलुपापि शृगाली बाहुखण्डं तत्याजेत्यर्थः—चा०] ।

(५१.) द्विषतः (वैरिणः) खड्गेन दृष्टोत्तमाङ्गश्चिन्नशिराः (“ उत्तमाङ्गं शिरः प्रोक्तं ” इत्यमरः) कश्चिद्वीरः सद्यः (शीघ्रं) विमानप्रभृतां विमानाधिपत्यम् । देवत्वमित्यर्थः । उपेत्य प्राप्य वामाङ्गसंसक्ता सव्योत्सङ्गसङ्गिनी । [पुरुषस्य वामभागे स्त्रीणां स्थितिरिति वृद्धाचारः—चा०] । सुराङ्गना यस्य स तथोक्तः सन् [चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे अग्निपुराणात् । “ वराप्सरः सहस्राणि भूपमायोधने हतं । त्वरितान्युपधावन्ति मम भर्तायमेति च ” इति—हे०] । समरे (संग्रामे) नृत्यत् (नृत्यं कुर्वाणं) स्वं निजं कबन्धं विशिरस्कं कलेवरं ददर्श [यस्मिन्युद्धे भटानां सहस्रं हन्यते तत्रैव कबन्धो नृत्यतीत्यागमः । एतेनात्र तादृशं युद्धं जातमिति द्योत्यते इति—चा०] । “ कबन्धोऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्धकलेवरम् ” इत्यमरः ।

(५२.) कौचिद्वीरावन्योन्यस्य सूतयोः सारथ्योरुन्मथनान्निधनात् (हेतोः) तावेव सृतौ रथिनौ योद्धारौ चाभूताम् [स्वरथचोदनात्—हे०] । तावेव व्यथौ नष्टाथ्वौ सन्तौ गदाभ्यां व्यायतो दीर्घः संप्रहारो युद्धं ययोस्तावभूताम् । ततो भग्नायुधौ भग्नगदौ सन्तौ बाहुविमर्दे निष्ठा नाशो [अवसानं—हे०] ययोस्तौ बाहुयुद्धसक्तावभूताम् [अत्राखिल युद्धवैदित्वमुक्तं—व०] । “ निष्ठा निष्पत्तिनाशान्ता ” इत्यमरः (“ निष्ठोत्कर्षे व्यवस्थायां नाशान्ते व्रतयज्ञयोः ” इति वैजयन्ती) ।

(५३.) परस्परेणान्योन्यं क्षतयोः क्षततन्वोः समकालमेककालं यथा तथोत्क्रान्तवाय्वोर्युगपदुद्रतप्राणयोः । एकैवाप्सरः प्रार्थिता याभ्यां तयोरेकाप्सरः प्रार्थितयोः । प्रार्थितैकाप्सर-

(51.) A certain warrior whose head was severed off by the sword of his enemy, having instantly obtained the mastery of a celestial vehicle with a heavenly damsel clung to him on his left (side), saw his own trunk dancing in the battle field.

(52.) Two other chariot-warriors, on account of their killing each others' charioteers, became themselves the charioteers and being both without horses maintained a prolonged contest with their maces, and their weapons broken, became intent on fighting with arms (personal struggle).

परस्परं क्षतयोः बहुर्जोऽहन्तान्स्वाम्योः समकालमेव ।

अमर्त्यभावेऽपि कयोश्चिदासीदेकाप्सरःप्रार्थितयोर्विवादः ॥ ५३ ॥

व्यूहावुभौ तावितरेतरस्माद्भङ्गं जयं चापतुरव्यवस्थम् ।

पश्चात्पुरोमारुतयोः प्रवृद्धौ पर्यायवृत्त्येव महार्णवोर्मौ ॥ ५४ ॥

रसोरित्यर्थः । “वाहिताग्न्यादिषु” इति परनिपातः । अथवा । एकस्यामप्सरसि प्रार्थितं प्रार्थना ययोरिति विग्रहः । स्त्रियां बहुवचसः इति बहुत्वाभिधानं प्रायिकम् [नियमार्थं अप्सरा इत्येकवचनान्तस्यापि प्रयोगदर्शनादिति सुबोधनीकारः । यथा नलोदये । “तुल्येप्सरसा देहि प्रभवो भग्न्याप्सरः प्रसरसा देहि । तानभिसरसा देहि स्वजं च नाकात्मुखं च सरसा देहि” इति । एकवचनान्तोप्यस्तीति क्षीरस्वामी नाविराजश्चेतदेव मनसि निधायाह । तथा प्रतापमार्तण्डे । “स्त्रियामप्सरसः” । स्वर्गगणिका मेनकादयः इति । कृष्णामुक्तवान्नबहुत्विति । “अप्सरस्त्वप्सरा प्रोक्ता” इति शब्दभेदेऽपि । तथा । “आपः सुमनसो वर्षाः अप्सरस्सिकताः समाः एते स्त्रियां बहुत्वे स्युः एकत्वेऽप्युत्तरत्रयं” इति—हे०चा० । तथाहि । “काचिदप्सरा भूत्वा प्राञ्जलिव्यजिज्ञप्तम्” इति दशकुमारे—चा० ।] कयोश्चित्प्रहर्त्रोर्योऽधोरमर्त्यभावेऽपि देवत्वेऽपि विवादः कलह आसीत् । एकामिषाभिलाषो हि महद्वैरबीजमिति भावः [यस्तु संग्रामे हन्यते स्वर्गमिनं देवत्वमुपगतं तमनुगृहीतुमप्सरसः समायान्ति इह तु समकालं मरणमुपगतयोः एकस्यामेव समायातायां देवांगनायां कामुकयोरनयोर्दिवि रणमभूदित्यर्थः—चा०] ।

(५४.) तावुभौ व्यूहौ सेनासंघातौ । “व्यूहस्तु बलविन्यासः” इत्यमरः । पश्चात्पुरश्च यौ मारुतौ [द्वन्द्वान्ते श्रूयमाणः शब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते इति न्यायान्मारुतशब्दस्योभयत्र प्रवृत्तिः—चा०] तयोः पर्यायवृत्त्या क्रमवृत्त्या प्रवृद्धौ महार्णवोर्मौ इव (तरङ्गाविव) इतरेतरस्मादन्योन्यस्मादव्यवस्थं व्यवस्थारहितमनियतं जयं भङ्गं पराजयं चापतुः प्राप्तवन्तौ । [यदा प्रतीच्यो वायुर्वर्धते तदा वीचिकल्लोलाः प्रेर्यन्ते यदा च पौरस्त्यो वायुर्वर्धते तदा प्रतीच्या भंगं प्राप्नुवन्तीति भावः—सु०] ।

(५५.) बले स्वसैन्ये परेण परबलेन [इति जातवेकवचनं—चा०] भग्नेऽपि (पराजिते सत्यपि) महौजा महाबलोऽजोऽरिसैन्यं प्रत्येव (अभिमुखमेव) । ययौ । तथा हि । समीरणेन वायुना धूमो निवर्त्येत कक्षादपसार्येत । वर्ततेर्ष्यन्तात्कर्मणि संभावनायां लिङ् । वद्विस्तु यतो यत्र कक्षस्तृणम् [तृणकाष्ठादिसमूहः—चा०] । “कक्षौ तु तृणवीरुधौ” इत्यमरः । तत

(53.) There was a quarrel between two other combatants wounded by each other and who had expired at one and the same time even in their immortal state, both of them being coveted by one and the same nymph.

(54.) Both the armies suffered defeats from and obtained victories over each other without any order, like two waves of the great ocean swollen by two winds behind and before successively.

परेण भग्नेऽपि बले महौजा यथावजः प्रत्यरिसेन्यवेधे ।
 धूमो निवर्त्येत समीरणेन यतस्तु कक्षस्तत एव वह्निः ॥ ५५ ॥
 रथी निषङ्गी कवची धनुष्मान्दत्तः स राजन्यकमेकवीरः ।
 निवारयामास महावराहः कल्पक्षयोद्धृतमिवार्णवाम्भः ॥ ५६ ॥
 स दक्षिणं तूष्णमुखे न वामं व्यापारयन्हस्तमलक्ष्यताजौ ।
 आकर्णकृष्टा सरुदस्य योद्धुर्मौर्वीव बाणान्सुषुवे रिपुघ्नान् ॥ ५७ ॥

एव तत्रैव [सैन्यस्य तूष्णसाम्येन अजस्य महाशक्तिश्चोक्ता-हे०] । प्रवर्तत इति शेषः [यथाग्नेः कक्षो ज्वालने निरालस्यता तथा कुमारस्य वैरिसेनायामित्यर्थः-चा०] । वह्निसदृशोऽजः शत्रुकक्षं त्यक्त्वा न कापि यातीति भावः-सु०] । सार्वविभक्तिकस्तासिः ।

(५६.) रथी रथारूढो निषङ्गी तूष्णीरवान् (परिहितबाणवारः) । “ तूष्णोपासङ्गतूष्णी-रनिषङ्गा इषुर्धियोः ” इत्यमरः । कवची वर्मधरो धनुष्मान् (प्रशस्तं धनुरस्यास्तीति ध-नुष्मान्) धनुर्धरो दप्तो रणदत्त एकवीरोऽसहायशूरः [पूर्वापरप्रथमचरमजघन्येति कर्म-धारयः । राजदंतादित्वात् परिनिपातः । पूर्वकालैकेति समासः इति केचित् तन्न विप्रतिषेधत्वा-त्-हे०] । सोऽजो राजन्यकं राजसमूहम् । “ गोत्रोक्ष-” इत्यादिना वुञ्प्रत्ययः । [एभिर्वि-शेषणैः सावधानतोच्यते-हे०] । महावराहो वराहाक्षतारो विष्णुः कल्पक्षये कल्पान्तकाल उद्धृतमुद्वेलमर्णवाम्भः (जलं) इव । (“ संवर्त्तः प्रलयः कल्पः ” इत्यमरः) । निवारयामास ।

(५७) सोऽजः । आजौ संग्रामे दक्षिणं हस्तं तूष्णमुखे निषङ्गविवरे व्यापारयन्नालक्ष्य-त नादक्ष्यत । न वा वामं दक्षिणेतरं । अस्य हि शरविमोक्षणे उभयोरपि हस्तयोः लाघवाद्द-प्रहारत्वं दुर्लक्ष्यमित्यर्थः । सरुदत् (एकवारं) आकर्णकृष्टा (कर्णपर्यंतं कृष्टा) योद्धुरस्याज-स्य मौर्वी (प्रत्यंचा) ज्या । रिपून्हन्तीति रिपुघ्नाः (शत्रुमारणचतुराः) । तान् । “ अमनु-प्यकर्तुके च ” इति टक्प्रत्ययः । बाणान्सुषुव इव सुषुवे किमु । इत्युत्प्रेक्षा [किं तूष्णीराद्वा-णानादत्त उत धनुरारुप्य मुञ्चतीति हस्तलाघवं ददप्रहारत्वं चोक्तं-चा०] ।

(55.) Though his army was routed by his enemy the most powerful Aja went against (fell on) the enemy's army itself; for the smoke may be driven away by the wind but the fire remains there alone where there is grass.

(56.) He the sole warrior, confident (in his own power), riding on a cha-riot, equipped with a quiver, putting on an armour and wielding a bow, kept off the host of the kings, as the Great Boar did the waters of the ocean swollen at the end of the Kalpa.

(57.) He was seen in the battle putting neither the right nor the left hand into the mouth of the quiver (so great was his agility) ; but (it seemed) that as if the warrior's bow-stung drawn up to his ears at once produced arrows de-structive of his enemies.

स रोषदष्टाधिककण्ठैर्हृत्तौघैर्व्यक्तोर्ध्वरेखा भुकुटीर्वहद्भिः ।
तस्तार गां भल्लनिकृत्तकण्ठैर्हूकारगर्भैर्द्विषतां शिरोभिः ॥ ५८ ॥
सर्वैर्बलाङ्गैर्द्विरदप्रधानैः सर्वायुधैः कङ्कटभेदिभिश्च ।
सर्वप्रयत्नेन च भूमिपालास्तस्मिन्प्रजहुर्युधि सर्व एव ॥ ५९ ॥
सोऽस्त्रव्रजैश्छन्नरथः परेषां ध्वजाग्रमात्रेण बभूव लक्ष्यः ।
नीहारमग्नौ दिनपूर्वभागः किञ्चित्प्रकाशेन विवस्वतेव ॥ ६० ॥

(५८.) सोऽजः । रोषेण दष्टा अतएवाधिकलोहिता ओष्ठा येषां तानि तैः । व्यक्ताः (प्रकटाः) ऊर्ध्वा रेखा यासां ताः [अनेन छिन्नमस्तक्रेखात्रयं संपद्यत इत्युक्त-चा०] भु-
कुटीर्भूमङ्गान्वहद्भिः (विभ्राणैः) । भल्लनिकृत्ता बाणविशेषच्छिन्नाः कण्ठा येषां तैः । हूकार-
गर्भैः सहंकारैः । हूकुर्वद्भिरित्यर्थः । द्विषतां (रिपूनां) शिरोभिर्गा भूम तस्तार आच्छादया-
मास ।

(५९.) द्विरदप्रधानैर्गजमुख्यैः सर्वैर्बलाङ्गैः सेनाङ्गैः । “ हस्त्यश्वरथपादानं सेनाङ्गं
स्याच्चतुष्टयम् ” इत्यमरः । कङ्कटभेदिभिः कवचभेदिभिः । “ उग्रश्छदः कङ्कटकोजगरः
कवचोऽस्त्रियाम् ” इत्यमरः । सर्वायुधैश्च । बाह्यबलमुक्त्वान्तरमाह—सर्वप्रयत्नेन च सर्व एव
भूमिपाला युधि (रणे) तस्मिन्नजे प्रजहुः । तं प्रजहुरित्यर्थः । सर्वैव सर्वकारकशक्तिसंभवात्कर्म-
णोऽप्यधिकरणविवक्षायां सप्तमी । तदुक्तम्—“ अनेकशक्तियुक्तस्य विश्वस्यानेककर्मणः ।
सर्वदा सर्वथाभावात्कचित्किञ्चिद्विष्यते ” इति ।

(६०.) परेषां द्विषामस्त्रव्रजैः (आयुधसमूहैः) छन्नरथः (आच्छादितस्यन्दनः) सो-
ऽजः । नीहारैर्हिमैः । “ अवश्यायस्तु नीहारः ” इत्यमरः । “ नीहारो हिमशीतयो ” इति अनेकार्थप्र-
काशः । मग्नौ दिनपूर्वभागः प्रातःकालः किञ्चित्प्रकाशेनपल्लक्ष्येण विवस्वतेव (सूर्येणैव) ।
ध्वजाग्रमात्रेण (ध्वजाग्रमेव ध्वजाग्रमात्रं तेन) लक्ष्यः (दृश्यः) बभूव । ध्वजाग्रादन्यत्र
किञ्चिच्छ्रुयते स्मेत्यर्थः ।

(58.) He strewed the ground with the heads of his enemies which were cut at the throats by the Bhalla arrows, which had then tips still more reddened when bitten with rage, which had their frowning eye-brows with lines above visible and which were full of defiant sounds (or wateries).

(59.) With all the constituents of their armies of which elephants formed the chief element and with all the weapons piercing through even armour, and with every possible effort, even all the kings (even all of them) fell upon him in the fight.

(60.) He whose car was covered with multitudes of missiles of the enemies could only be distinguished by the extreme point (top) of his banner ; as the first part of the day (the dawn) obscured by the mist is discovered by the sun whose light is dim.

प्रियंवदात्प्राप्तमसौ कुमारः प्रायुङ्क्त राजस्वचित्तोजस्रम् ।
 गान्धर्वमस्त्रं कुसुमास्त्रकान्तः प्रस्वापनं स्वमनिवृत्तलौल्यः ॥ ६१ ॥
 ततो धनुष्कर्षणमूढहस्तमेकांसपर्यस्तशिरस्त्रजालम् ।
 तस्थौ ध्वजस्तम्भनिषण्णदेहं निद्राविधेयं नरदेवसैन्यम् ॥ ६२ ॥
 ततः प्रियोपात्तरसेऽधरोष्ठे निवेश्य दध्मौ जलजं कुमारः ।
 येन स्वहस्तार्जितमेकवीरः पिबन्त्यशो मूर्तमिवावभासे ॥ ६३ ॥

(६१.) अधिराजसूनुः (अधिकं राजते इति अधिराजो रघुस्तस्य सूनुः पुत्रः) महाराजपुत्रः कुसुमास्त्रकान्तो मदनमुन्दरः स्वमनिवृत्तलौल्यः स्वमवितृष्णः । जागरूक इत्यर्थः । असौ कुमारोऽजः प्रियंवदात्पूर्वोक्ताद्वन्धर्वात्प्राप्तं गान्धर्वं गन्धर्वदेवताकम् । “सास्य देवता” इत्यण् । प्रस्वापयतीति प्रस्वापनं निद्राजनकमस्त्रं राजसु प्रायुङ्क्त प्रयुक्तवान् ।

(६२.) ततः (अस्त्रप्रयोगानन्तरं) धनुष्कर्षणे चापकर्षणे मूढहस्तमव्याप्तहस्तम् । एकस्मिन्नसे पर्यस्तं स्वस्तं शिरस्त्राणां शीर्षण्यानां जालं समूहो यस्य तत् । ध्वजस्तम्भेषु निषण्णा अवष्टब्धा देहा यस्य तत् [एभिर्विशेषणैर्निद्रितजातिकथनं—चा०] । [अस्त्रसामर्थ्यात्—हे०] नरदेवानां राज्ञां सेनैव सैन्यम् । चातुर्वर्ण्यादित्वात्त्वार्थे व्यञ्जत्ययः । निद्राविधेयं निद्रापरतन्त्रं तस्थौ ।

(६३.) ततः कुमारोऽजः प्रियोयेन्दुमत्योपात्तरसे आस्वादितमाधुर्ये । अतिश्चाव्य इति भावः । अधरोष्ठे जलजं शङ्खं निवेश्य (संस्थाप्य) । “जलजं शङ्खपद्मयोः” इति विश्वः । दध्मौ मुखमारुतेन पूरयामास । येनौष्ठनिविष्टेन शङ्खेनैकवीरः स स्वहस्तार्जितं (निजभुजजनितं) मूर्तं मूर्तिमद्यशः पिबन्निवावभासे [शंखधमने श्वेतत्वाद्यशः पानोत्प्रेक्षा युक्ता—चा०] । यशसः शुभ्रत्वादिति भावः [इति शृङ्गारिकत्वोक्तिः । “उर्ध्वं त्रिरात्रमथवा द्वादशाहं भवेद्भूति” इति ब्रह्मचर्यविधानात् । विशेषतोऽप्रगल्भाया नवोदाया कुतो धरपानं । अत्राभूतमप्यधरपानं भूतत्वेन विवक्षितं । यथा । “वृष्टश्रेद्देवः संपन्नाः शालयः” इति । यद्वा । नान्या भूतपूर्वा प्रिया ज्ञेया—हे० एतेन अनुरागातिशयः सूचितः । “विवाहानन्तरं द्वादशरात्रमन्ततः” इति

(61.) That prince the son of the Sovereign Lord who was as handsome as the flower-armed god (Kāma) and who was disinclined to sleep (wide awake hence cautious) employed against the kings, the Gandharva-missile which he had obtained from Priyamvada and which had the quality of causing slumber.

(62.) Then that army of the kings whose hands were incapacitated for drawing in the bow-string, whose collection of helmets slipped on one of their shoulders, stood with the bodies of its soldiers leaning upon the staffs of their banners, being overpowered by sleep

(63.) Then that prince having put the conch to his lips the flavour of which has been tasted by his beloved, blew it ; and he appeared thereby a sole hero drinking, as it were, fame embodied, obtained by his own hands.

शङ्खस्वनाभिज्ञतया शिख्यास्तं सन्धशब्दं ददृशुः स्वयोधाः ।

निमीलितानामिन्द्रशङ्खजानां मध्ये स्फुरन्तं प्रतिमाशशाङ्कम् ॥ ६४ ॥

सशोणितैस्तेन शिलीमुखाग्रैर्निक्षेपिताः केतुषु पार्थिवानाम् ।

यशो हृतं संप्रति राघवेण न जीवितं वः कृपयेति वर्णाः ॥ ६५ ॥

स चापकोटीनिहितैकबाहुः शिरस्त्रनिष्कर्षणभिन्नमौलिः ।

ललाटबद्धश्रमवारिबिन्दुर्भाता प्रियामेत्य वचो बभाषे ॥ ६६ ॥

वचनं । त्रिरात्रानन्तरं अपि रतसंभवात्प्रियोपात्तरमेति युक्त्यायेत । ननु नूतनपरिणीतायाः कथं स्वयमधरपानं संभवेत् । उच्यते । चिरकालाभिकाक्षितकान्तनवसंमोहनरसनिमग्नतया विगतलज्जत्वात्स्वयंवरेण प्राप्तप्रीदित्वाच्च कोककामन्दप्रमुखकन्दपेशास्त्रप्रावीण्याच्च नवपरिणीताया अपि युक्तं-चा० ।]

(६४.) शङ्खस्वनस्याजशङ्खध्वनेरभिज्ञतया प्रत्यभिज्ञातत्वान्निवृत्ताः प्राक्पलाय्य संप्रति प्रत्यागताः स्वयोधाः सन्नशत्रुं निद्राणशत्रुं [नष्टरिपुं-हे०] तमजम् । निमीलितानां मुकुलितानां पङ्कजानां (सरसि स्थितानां तथोक्तानां) मध्ये स्फुरन्तं प्रतिमा चामौ शशाङ्कश्च तं प्रतिमाशशाङ्कं प्रतिबिम्बचन्द्रमिव । ददृशुः ।

(६५.) संप्रति राघवेण रघुपुत्रेण [राघवपदेनाभिजात्या कृपावत्त्वं-चा०] । पूर्वं रघुणेति भावः । हे राजानो वो युष्माकं यशो हृतं जीवितं तु कृपया न हतम् । न त्वशक्त्येति भावः । इत्येवंरूपा वर्णाः । एतदर्थप्रतिपादकं वाक्यमित्यर्थः । सशोणितैः शोणितदिग्धैः शिलीमुखाग्रैर्बाणाग्रैः साधनैस्तेनाजेन । प्रयोजककर्त्रा । पार्थिवानां राज्ञां केतुषु ध्वजस्तम्भेषु निक्षेपिताः प्रयोज्यैरन्यैर्निवेशिताः । लेखिता इत्यर्थः । क्षिपतेर्ष्यन्तात्कर्मणि क्तः ।

(६६.) चापकोट्यां निहित एकबाहुर्धेन सः [इति धनुर्धरजातिः-चा०] । शिरस्त्रस्य (शीर्षण्यस्य) निष्कर्षणेनापनयनेन भिन्नमौलिः श्रृथकेशबन्धः । “ चूडाकिरीटं केशाश्च संयता मौलयस्त्रयः ” इत्यमरः । ललाटे बद्धाः श्रमवारिबिन्दवो यस्य सः । सोऽजो भीतां

(64.) By the recognition of the sound of his conch, his warriors returned and saw him with his enemies overwhelmed with sleep, like the trembling reflection of the moon in the midst of lotuses that are closed.

(65.) By him were impressed on the banners of the lords of the earth by means of the ends (points) of his arrows besmeared with blood the following letters— “ Your glory has been taken away by the son of Raghu but not your life through mercy ! ”

(66.) He, who had rested one of his hands on the extreme point of his bow and whose hair-band was loosened as he dropped his helmet and on whose forehead were formed drops of perspiration arising from fatigue, having come to his terrified beloved spoke thus to her:—

इनः परानर्भकहार्यशस्त्रान्वैदर्भि पश्यानुमता मयैषि ॥ ६७ ॥
 एवंविधेनाहवचेष्टितेन न्वं प्रार्थ्यसे हस्तगता मयैभिः ॥ ६७ ॥
 तस्याः प्रतिद्वन्द्विभवाद्विषादात्सद्यो विमुक्तं मुखमावभासे ।
 निःश्वासबाष्पापगमात्प्रपन्नः प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः ॥ ६८ ॥
 दृष्टापि सा द्वीविजिता न साक्षाद्वाग्भिः सखीनां प्रियमभ्यनन्दत् ।
 स्थली नवाम्भःपृषताभिवृष्टा मयूरकेकाभिरिवाभ्रवृन्दम् ॥ ६९ ॥

(भयत्रस्तां) प्रियामिन्दुमतीमेत्य (प्राप्य) आसाद्य वचो बभाषे [जगाद । संक्षेपानादर इति वचोग्रहणं । तथा दण्डी । “अलंकृतं न संक्षिप्तं” इति-हे० । इति पौनरुक्त्यः-चा०] ।

(६७.) हे वैदर्भि इन्दुमति इत इदानीमर्भकहार्यशस्त्रान्बालकापहार्यायुधान्परान्शत्रून्पश्य (विलोकय) । [अननुज्ञाता कथमहमन्यान् पश्यामीति चेत्-हे० चा० सु०] मयानुमतासि । द्रष्टुमिति शेषः । एभिर्नृपैरेवंविधेन निद्रारूपेणाहवचेष्टितेन रणकर्मणा मम हस्तगता । हस्तगतवदुर्ग्रहेत्यर्थः । त्वं प्रार्थ्यसे [अग्रे किमेते करिष्यन्तीति तात्पर्यार्थः-चा०] अपजिहीर्ष्यस इत्यर्थः । एवंविधेनेत्यत्र स्वहस्तनिर्देशेन सोपहासमुवाचेति द्रष्टव्यम् ।

(६८.) प्रतिद्वन्द्विभवाद्विषादादैन्यात्सद्यो विमुक्तं तस्या मुखम् । निःश्वासस्य यो बाष्प उष्मा । “ बाष्पो नेत्रजलोष्मणोः ” इति विश्वः । तस्यापगमात् (नाशात्) हेतोरात्मीयं प्रसादं नैर्मल्यं प्रपन्नः प्राप्तः । आत्मा स्वरूपं दृश्यतेऽनेनेत्यात्मदर्शः । दर्पण इव । आवभासे (शुशुभे) ।

(६९.) सन्दुमती दृष्टापि पत्युः पौरुषेण प्रमुदितापि द्विया (लज्जया) विजिता (परवशीभूता) यताऽनः प्रियमज साक्षात्स्वयं नाभ्यनन्दन्न प्रशशंस । किंतु नवैरम्भःपृषतैः पयोत्रिन्दुभिरभिवृष्टाभिपिक्ता स्थव्यकृत्रिमा भूमिः । “ जानपदकुण्डगोणस्थल ” इत्यादिनाकृत्रिमार्थे ङीप् । अत्रवृन्दं मयसंघं मयूरकेकाभिरिव [केकाग्रहणे सिद्धे मयूरग्रहणं प्रशंसार्थं] लोभद्रुमवत्-हे० यद्यपि केकाशब्देनैव मयूरध्वनिलभ्यते तथापि मयूरशब्दस्य करिकलभादिवदुक्तिपोषकत्वं न दोषोऽत्र-चा० सु०] सर्वानां वाग्भिः (स्तुतिवाक्यैः) अभ्यनन्दत् (अस्तीषीत्) ।

(67.) “ O princess of Vidarbha, here look at these enemies whose weapons can be taken away even by a child, you are permitted by me. By such warlike deeds you, seeme as you are in my possession, are sought after by these. ”

(68.) Suddenly her face shone bright being relieved from the fear arising from the enemies, like a looking-glass (mirror) which by the removal of the moisture produced by the breath, is restored to its own (natural) clearness.

(69.) Though delighted, she could not, being overcome by bashfulness, openly congratulate her beloved herself but through the words of her friends ; as a dry ground showered with fresh drops of water does (congratulate) the collection of clouds by (through the medium of) the notes of peacocks.

इति शिरसि स वामं पादमाधाय राज्ञा-
 मुदवहद्वनवद्यां तामवद्यादपेतः ।
 रथतुरगरजोभिस्तस्य रूक्षालकाग्रा
 तमरविजयलक्ष्मीः सैव मूर्ता बभूव ॥ ७० ॥
 प्रथमपरिगतार्थस्तं रघुः संनिवृत्तं
 विजयिनमभिनन्द्य श्लाघ्यजायासमेतम् ।
 तदुपहितकुटुम्बः शान्तिमार्गोत्सुकोऽभू-
 न हि सनि कुलधुर्ये सूर्यवंश्या गृहाय ॥ ७१ ॥

(७०.) नोद्यते नोच्यत इत्यवद्यं गृह्यम् । “ अवद्यपण्य ” इत्यादिना निपातः । “ कु-
 पूयकुत्सितावद्यखेटगर्हाणकाः समाः ” इत्यमरः । तस्मादपेतः । निर्दोष इत्यर्थः । सोऽज
 इति राज्ञां शिरसि (मौलौ) वामं पादं (चरणं) आधाय (सस्थाप्य) अनवद्यामदोषां तामि-
 न्दुमतीमुदवहदुपानयत् । आत्मसाच्चकारेत्यर्थः । अयमर्थः—“ तमुद्वहन्तं पथि भोजकन्याम् ”
 इत्यत्र न श्लिष्टः । तस्याजस्य रथतुरगाणां रजोभी रूक्षाणि परुषापण्यलकाग्राणि यस्याः सा
 सेन्दुमत्येव मूर्ता मूर्तिमती समरविजयलक्ष्मीर्बभूव । एतल्लाभादन्यः को विजयलक्ष्मीलाम इत्य-
 र्थः [ननु विवाहस्य पूर्वमेव निष्पन्नत्वात्कथमिदानीं उदवहदिति प्रयोगः कथ्यते । अत्यर्थं
 प्रबलोरिवारिधिययात्संप्रतिभेन्दुमतीलाभाद्विवाहोऽभवत् । यदि तान् प्रत्यर्थिनो न व्यजेप्यत्
 तदा तैरिन्दुमत्यपहारे कृते करग्रहणमपि अकृतमेव भवेदिति—चा० सु०] ।

(७१.) प्रथममजागमनात्प्रागेव परिगतो ज्ञातोऽर्थो विवाहविजयरूपो येन स प्रथम-
 परिगतार्थो रघुर्विजयिनं विजययुक्तं श्लाघ्यजायासमेतं (योग्यपत्न्या समेतं) संनिवृत्तं प्रत्याग-
 तं तमजमभिनन्द्य । तस्मिन्नज उपहितकुटुम्बः (आरोपितराज्यभारः) मनु । “मुतविन्यस्त-
 पत्नीकः” इति याज्ञवल्क्यस्मरणादिति भावः । शान्तिमार्गे मोक्षमार्गे उत्सुकोऽभूत् । तथा हि
 कुलधुर्ये कुलधुरंधरे सति सूर्यवंश्या गृहाय गृहस्थाश्रमाय न भवन्ति [अर्थान्तर्गत्यासः—हे०] ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया स-
 मेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये अजपाणिग्रहणो नाम सप्तमः सर्गः ।

(70.) Thus he, himself free from fault, having placed his left foot on the heads of the kings conducted that faultless one. She herself became the goddess of martial victory incarnate with the ends of her hair sullied with the dust raised by his horses and chariots.

(71.) Raghu, who already knew all that had happened having welcomed (congratulated) him who had come back a victor united to a worthy wife and having devolved the cares of the family on him, became eager to lead a peaceful life; for when there is one to bear the yoke of the family the descendants of the solar race are not for home (desire not to remain at home).

अष्टमः सर्गः।

अथ तस्य विवाहकौतुकं ललितं बिभ्रत एव पार्थिवः ।
 वसुधामपि हस्तगामिनीमकरोदिन्दुमतीमिवापराम् ॥ १ ॥
 दुरितैरपि कर्तुमात्मसात्प्रयतन्ते नृपसूनवो हि यत् ।
 तदुपस्थितमग्रहीदजः पितुराज्ञेति न भोगतृष्णया ॥ २ ॥
 अनुभूय वशिष्ठसंभृतैः सलिलैस्तेन सहाभिषेचनम् ।
 विशदोच्छसितेन मेदिनी कथयामास कृतार्थतामिव ॥ ३ ॥

हेरम्बमवलम्बेऽहं यस्मिन्पातालकेलिषु ।

दन्तेनोदस्यति क्षोणीं विश्राम्यन्ति फणीश्वराः ॥

(१.) अथ (अनन्तरं) पार्थिवो रघुर्ललितं सुभगं विवाहकौतुकं विवाहमङ्गलं [कङ्कण-सूत्रं—चा० सु०] विवाहहस्तसूत्रं वा बिभ्रत एव (धारयतः एव) । “ कौतुकं मङ्गले हर्षे हस्तसूत्रे कुतूहले ” इति शाश्वतः । तस्याजस्य । अपरामिन्दुमतीमिव [इति अनन्यसाधारणत्वेन सार्वभौमत्वं सूचितं—हे० । अनेन साधारण भोग्यत्वमुक्तं—चा०] वसुधामपि (भुवमपि) हस्तगामिनीं (हस्तायत्तां) अकरोत् [राज्ये तमभ्यषिचदित्यर्थः—हे० चा० सु०] । अस्मिन्सर्गे वैतालीयं छन्दः ।

(२.) नृपसूनवो राजपुत्रा यद्वाज्यं दुरितैरपि [अपि शब्दो निषिद्धमूचकः—हे०] विषप्रयोगादिनिषिद्धोपायैरप्यात्मसात्स्वाधीनम् । “ तदधीनवचने ” इति सातिप्रत्ययः । कर्तुं प्रयतन्ते हि । प्रवर्तन्त एवेत्यर्थः [तथाहि कामन्दके । “ राजपुत्रा मदोद्धृता गजा इव निरंकुशाः । भ्रातरं पितरं वापि निघ्नन्त्येवाभिमानिनः ” इति हे०] । हिशब्दोऽवधारणे [प्रातिकूल्ये—हे०] । “ हि हेतावधारणे ” इत्यमरः । उपास्थितं स्वतः प्राप्तं तद्वाज्यमजः पितुराज्ञेति हेतोरग्रहीत्स्वीचकार । भोगतृष्णया तु नाग्रहीत् ।

(३.) मेदिनी भूमिः । महिषी च ध्वन्यते । वशिष्ठेन संभृतैः (प्रगुणीकृतैस्तीर्थेभ्य आनीतैः अर्थादावर्जितैः) सलिलैस्तेनाजेन सहाभिषेचनमनुभूय विशदोच्छसितेन स्फुटमुद्दं-

(1.) Then the king (Raghu) made over the Earth also into his hands, as if it were another Indumati even while he wore the elegant marriage-thread-ring.

(2.) Aja accepted the offered kingdom not out of thirst for enjoyment but out of regard to the command of his father,—the kingdom indeed, which the sons of kings strive to come by even by foul means.

(3.) Having enjoyed the bath of coronation in his company, with waters fetched and poured by the priest Vas'ishtha, the Earth as if expressed her satisfaction by her manifest (or white because vaporous) exhalation.

स बभूव दुरासदः परैरगुरुणाथर्वविदा कृतक्रियः ।

पवनाग्निसमागमो ह्ययं सहितं ब्रह्म यदस्त्रतेजसा ॥ ४ ॥

रघुमेव निवृत्तयौवनं तममन्यन्त नवेश्वरं प्रजाः ।

स हि तस्य न केवलां श्रियं प्रतिपेदे सकलान्गुणानपि ॥ ५ ॥

हणेन (विशदपदेन मृत्सलिलसंयोगादुद्धृतस्य बाष्पस्य धवलिमा ध्वन्यते) । आनन्दनिर्मलो-
च्छसितेन चेति ध्वन्यते [अन्यापि रमणी प्रियसंगमनुभूयानन्दोच्छसितेन संभोगनिर्घृति कथ-
यति-हे० चा०] । कृतार्थतां गुणवद्भूतलभकृतं साफल्यं कथयामासेव । न चैतावता पूर्वे-
षामपकर्षः [एतेन पूर्वभ्यो नृपेभ्योस्य महत्त्वमुक्तं-चा०] । प्रशंसापरत्वात् । “ सर्वत्र जयम-
न्विच्छेत्पुत्रादिच्छेत्पराजयम् ” इत्यङ्गीकृतत्वाच्च [वशिष्ठमंत्रजलाभिषेके क्रियमाणे मही सि-
क्ता सती उच्छ्वसितच्छलेन कृतार्था जातेवेति भावः-सु०] ।

(४.) अथर्वविदाथर्ववेदाभिज्ञेन गुरुणा वशिष्ठेन कृतक्रियः (कृता अभिषेकक्रिया य-
स्य) । अथर्वोक्तविधिना कृताभिषेकसंस्कार इत्यर्थः । सोऽजः परैः शत्रुभिर्दुरासदो दुर्धर्षो ब-
भूव । तथा हि । अस्त्रतेजसा क्षत्रतेजसा सहितं युक्तं यद्ब्रह्म ब्रह्मतेजोऽयं पवनाग्निसमागमो
हि । तत्कल्प इत्यर्थः । पवनाग्नित्यत्र पूर्वनिपातशास्त्रस्यानित्यत्वात् “ द्रष्टे वि ” इति ना-
ग्निरशब्दस्य पूर्वनिपातः । तथा च काशिकायाम् “ अयमेकस्तु लक्षणहेत्वोरिति निर्देशः पूर्व-
निपातव्यभिचारचिह्नम् ” इति । क्षात्रेणैवायं दुर्धर्षः किमयं पुनर्वसिष्ठमन्त्रप्रभावे सतीत्यर्थः ।
अत्र मनुः—“ नाक्षत्रं ब्रह्म भवति क्षत्रं नाब्रह्म वर्धते । ब्रह्मक्षत्रे तु संयुक्ते इहामुत्र च व-
र्धते ” इति ।

(५.) प्रजा नवेश्वरं तमजं निवृत्तयौवनं प्रत्यावृत्तयौवनं रघुमेवामन्यन्त (अज्ञासिषुः) । न
किञ्चिद्भेदकमस्तीत्यर्थः । कुतः । हि यस्मात्सोऽजस्तस्य रघोः केवलमेकां श्रियं (राजराज-
लक्ष्मीं) न प्रतिपेदे । किंतु सकलान् (समस्तान्) गुणाञ्छौर्यदाक्षिण्यादीनपि प्रतिपेदे [तथा
हि । “ प्रोक्षितायां ब्रजस्यस्तं प्रजाधर्मो यशः सुखं । निवृत्तं च निवृत्तायां महाबन्धुं (न्धुः)
कुलांगमा ” इति (?)—हे०] । अतस्तद्गुणयोगात्तद्बुद्धिर्युक्तेत्यर्थः [यथा प्रजा रघौ प्रीतिमन्यो
ऽभूवन् तथाजेषि आसान्निति तात्पर्यार्थः-चा० सु०] ।

(६.) ह्यमेव [एवकारेण तु शुभंयुविशेषणमाकृष्टं । यथा विदुषा देवदत्तेन यज्ञद-
त्त एव संगत इति यज्ञदत्तस्यापि विद्वत्ता प्रतीयते । अन्ययोगव्यवच्छेदाथौ वा । नैवेत्यन्यः

(4.) He, the ceremony of whose coronation was performed by his preceptor
versed in the Atharva Veda became invincible to his enemies, for it is like the uni-
on of fire and wind that the Brahmanical power is associated with that of missiles.

(5.) The subjects looked upon him (the prince) their new Lord as Raghu
himself returned to youth, for he inherited not only his (Raghu's) fortune but also
all his good qualities.

अधिकं शुशुभे शुभंयुना द्वितयेन द्वयमेव संगच्छम् ।
 पदमृद्धमजेन पैतृकं विनयेनास्य नवं च यौवनम् ॥ ६ ॥
 सदयं बुभुजे महाभुजः सहसोद्वेगमियं व्रजेदिति ।
 अचिरोपनतां स मेदिनीं नवपाणिग्रहणां वधूमिव ॥ ७ ॥
 अहमेव मतो महीपतेरिति सर्वः प्रकृतिष्वचिन्तयत् ।
 उदधेरिव निम्नगाशतेष्वभवन्नास्य विमानना क्वचित् ॥ ८ ॥

—हे०] शुभंयुना (शुभं मङ्गलं विद्यते यस्य तत् शुभंयु तेन) शुभवता । “ शुभंयुस्तु शुभान्वितः ” इत्यमरः । “ अहंशुभमोर्युम् ” इति युप्रत्ययः [अनुनासिकाभावात् युवोरनाकाविति न भवति । तत्राह पदमंजरीकारः । उदितोर्युवाग्रहणात् अस्य उदितत्वं नास्तीति कृत्वा तत्रापि दूषणं । नन्दनेत्यत्र कङ्कषु प्राप्नोति । अयमेव सिद्धान्तः अनुनासिक इति—हे०] । द्वितयेन संगतं युतं सदधिकं शुशुभं । किं केनेत्याह—पदमिति । पैतृकं पितुरागतम् । “ ऋतच्छब्द ” इति ठञ्प्रत्ययः । ऋद्धं समृद्धं पदं राज्यमजेन । अस्याजस्य नवं यौवनं विनयेनेन्द्रियजयेन च [यौवने विनयः सुदुर्लभः । असौ तु प्राप्तविभवो यौवनेपि विनयवानभूत्—चा० । प्राप्तराज्यलक्ष्मीकोऽप्यजो विनयवान्—सु०] । “ विजयो हीन्द्रियजयस्तद्युक्तः शास्त्रमर्हति ” इति कामन्दकः । राज्यस्थोऽपि प्राकृतवन्न दत्तोऽभूदित्यर्थः ।

(७.) महाभुजः [इति सम्प्राञ्छक्षणं तारुण्यं चोक्तं—हे०] सोऽजोऽचिरोपनतां नवोपगतां मेदिनीं भुवम् । नवं पाणिग्रहणं विवाहो यस्यास्तां नवोढां वधूमिव [“ सुगधामर्जयत्येष मृदूपायेन सान्त्वयन् ” इति रुद्रटः । रतिरहस्येपि । “ सौम्यैरालिङ्गनैर्वाक्यैश्चुम्बनैश्चापि सान्त्वयेत् ” इति—हे० चा०] । सहसा बलात्कारेण चेत् । “ सहो बलं सहा मार्गः ” इत्यमरः । इयं मेदिनी वधूर्वोद्वेगं भयं (वैरस्यं) व्रजेदिति हेतोः । सदयं सकृपं बुभुजे भुक्तवान् । “ भुजोऽनवने ” इत्यात्मनेपदम् ।

(८.) प्रकृतिषु प्रजासु [अमात्यादिषु—चा० सु०] मध्ये सर्वोऽपि जनः । अथवा प्रकृतिष्वित्यस्याहमित्येनान्वयः । व्यवधानं तु सद्यम् । सर्वोऽपि जनः प्रकृतिष्वहमेव महीपतेर्मतः (अभीष्टः) महीपतिना मन्यमानः । “ मतिबुद्धिपूर्वार्थेभ्यश्च ” इति वर्तमाने क्तः ।

(6.) Only two things being joined to two other things respectively looked more beautiful (by their connection) : viz. the prosperous kingdom inherited from his father, by its union with Aja, and his youth by its union with modesty.

(7.) He the long-armed one (powerful) enjoyed with kindness, the lately obtained Earth, like a newly wedded wife, lest, through violence she should fall into a state of terror (stupor).

(8.) Every one of his subjects thought, “ I alone am favoured by the lord of the earth.” There was no disrespect from him any where (i. e. to any one) as among hundreds of rivers, (there is no disrespect to any) from the ocean.

न खरो न च भूयसा मृदुः प्रकृत्यः पृथिवीरुहानिव ।

स पुरस्कृतमध्यमक्रमेण नमयामास नृपाननुद्धरन् ॥ ९ ॥

अथ वीक्ष्य रघुः ।

विषयेषु विनाशार्थं सुचिद्विस्थेष्वपि निःस्पृहोऽभवत् ॥ १० ॥

गुणवत्सुतरोपितश्रियः परिणामे हि दिलीपवंशजाः ।

पदवीं तरुवत्कवाससां श्रयताः संयमिनां प्रपेदिरे ॥ ११ ॥

“ कस्य च वर्तमाने ” इति षष्ठी । इत्यचिन्तयदमन्यत । उद्धर्तुमिच्छाशतेतिप्विव [नदीषु सिन्धोः समवर्तित्वं प्रसिद्धं—हे०] । अस्य नृपस्य । कर्तुः । “ कर्तृकर्मणाः कृति ” इति कर्तरि षष्ठी । कचिदपि जनविषये विमाननावगुणना तिरस्कारो नाभवत् । यतो न कंचिदवमन्यतेऽतः सर्वोऽप्यहमेवास्यमत इत्यमन्यतेत्यर्थः [अयं ममायत्त इति उक्त्या सर्वस्य लोकस्य प्रियमतिरासीदिति भाव इति—चा०] ।

(९.) स नृपो भूयसा बाहुल्येन खरस्तीक्ष्णो न । भूयसा मृदुरतिमृदुरपि न । किंतु पुरस्कृतमध्यमक्रमः (पुरस्कृतोऽंगीकृतो मध्यमः ईषत्ताव्रत्वान्मृदुत्वरूपः क्रमां येन सः) सन् । मध्यमपरिपाटीमवलम्ब्येत्यर्थः । पवमानो वायुः पृथिवीरुहांस्तरुनिव । नृपाननुद्धरन्ननुत्पाटयन्नेव नमयामास । अत्र कामन्दकः—“ मृदुश्चैवमन्येत तीक्ष्णानुद्धिजते जनः । तीक्ष्णश्चैव मृदुश्चैव प्रजानां स च संमतः ” इति [तथा भारते । “ तीक्ष्णानुद्धिजते लोकां मृदुः सर्वत्र बाध्यते । एवं बुद्धा महाराज मा तीक्ष्णो मा मृदुर्भव ” इति—हे० चा०] ।

(१०.) अयं रघुरात्मजं पुत्रं प्रकृतिष्वमात्यादिषु [प्रजाम् वा—सु० चा०] प्रतिष्ठितं रूढमूलं वीक्ष्य ज्ञात्वा विनाशो धर्मो येषां तेषु विनाशधर्मसु । अनित्येष्वित्यर्थः । “ धर्मादनिच्चेकवलात् ” इत्यनिच्प्रत्ययः समासान्तः । त्रिदिवस्थेषु स्वर्गस्थेष्वपि विषयेषु शब्दादिषु आत्मावित्तया आत्मज्ञत्वेन (ब्रह्मज्ञत्वेन) निःस्पृहो निर्गतेच्छोऽभवत् । कुलधर्मश्रायमेवेत्याह—

(११.) दिलीपवंशजाः परिणामे वार्द्धके गुणवत्सुतेषु [गुणाः शौर्यधैर्यादय आभिगामिका वा ते विद्यन्ते येषां ते गुणवन्तः तेषु सुतेषु—चा०] रोपितश्रियः स्थापितलक्ष्मीकाः प्र-

(९.) Neither too severe nor (yet) too mild he who had adopted a middle course of policy, subdued the kings without rooting them up, and so resembling the wind that bends down the trees.

(१०.) Then Raghu seeing his son established among his subjects, became indifferent even to heavenly objects of sense perishable by nature in consequence of his knowledge of the soul.

(११.) For, the descendants of Dilipa, having transferred their royal fortune to their qualified sons, becoming devout, betook themselves in their old age to the life of ascetics whose garments are the barks of trees.

तमरण्यसमाश्रयोन्मुखं शिरसा वेदप्रभोजितस्य सुतस्य ॥ ११ ॥

पितरं प्रणिपत्य पादयोरपरिधामनयाः कृतवान् ॥ १२ ॥

रघुरश्रुमुखस्य तस्य तत्कृतवानीप्सितमभिलषितं ॥ १३ ॥

न तु सर्प इव त्वचं पुनः प्रतिपेदे व्यपवर्जितां श्रिया ॥ १४ ॥

स किलाश्रममन्यमाश्रितो निवसन्नावसथे पुराद्वहिः ।

समुपास्यत पुत्रभोग्यया स्नुषयेवाविकृतेन्द्रियः श्रिया ॥ १४ ॥

यथाश्च सन्तः । तरुवल्लान्येव वासांसि येषां तेषां संयमिनां यतीनां पदवीं [वनाश्रमं—जा० मार्ग—हे०] प्रपेदिरे [वानप्रस्थो जटिलश्रीराजिनवासा इत्यत्र चीरं वस्त्रखण्डो वल्कलं केति विज्ञानेश्वरः—हे०] । यस्मात्तस्मादस्यापीदमुचितमित्यर्थः ।

(१२.) अरण्यसमाश्रयोन्मुखं वनवासोद्युक्तं [“गृहस्थस्तु यदा वस्थेद्वलीपलितमात्मनः । सापत्यो निरपत्यो वा तदारण्यं समाश्रयेत्” इत्याह मनुरिति—हे०] पितरं तं रघुं सुतोऽजः । वेष्टनशोभिणोष्णीषमनोहरेण [पट्टवन्धेन वा—हे०] शिरसा पादयोः प्रणिपत्य । आत्मनोऽपरित्यागमयाचत । मां परित्यज्य न गन्तव्यमिति प्रार्थितवानित्यर्थः [अवेष्टनशोभिनेत्यकारप्र-रुचो वा । उष्णीषं त्यक्त्वा ननमित्यर्थः—हे०] ।

(१३.) आत्मजप्रियः (प्रियोऽभिष्ट आत्मजः पुत्रः यस्य सः । “वापरस्य” इति परि-निपातः) पुत्रवत्सलो रघुः । अश्रूणि मुखे यस्य तस्याश्रुमुखस्य (बाष्पायमाणस्य) अजस्य तदपरित्यागरूपमीप्सितमभिलषितं कृतवान् । किंतु सर्पस्त्वचमिव (कञ्चुलिकामिव । यथो-रगस्त्यक्तं कंचुकं न गृह्णाति तद्वत्) व्यपवर्जितां त्यक्तां श्रियं पुनर्न प्रतिपेदे न प्राप [औदा-सीन्यत्वेन स्थितः इत्यर्थः—हे०] ।

(१४.) स रघुः किलान्त्यमाश्रमं प्रव्रज्यामाश्रितः पुरास्नगराद्वहिरावसथे स्थाने निवस-न्नविकृतेन्द्रियः । जितेन्द्रियः सन्नित्यर्थः [इति निरभिलाषता—हे०] । अत एव स्नुषयेव वध्वेव पुत्रभोग्यया । न स्वभोग्यया । श्रिया समुपास्यत शुश्रूषितः । जितेन्द्रियस्य तस्य स्नुषयेव श्रियापि पुष्पफलोदकाहरणादिशुश्रूषाव्यतिरेकेण न किञ्चिदपेक्षितमासीदित्यर्थः ।

(12.) The son with his head adorned with a crown, having fallen at his father's feet who was anxious to betake himself to the forest, implored him not to abandon him.

(13.) Raghu fond of his son acted up to the desire of him (Aja) whose face was besmeared with tears, but did not resume the royal fortune (once) abandon- ed, as a snake does not wear the (same) slough again.

(14.) It is said that he (Raghu) whose senses were unaffected and who had betaken himself to the last stage in life (fourth order), residing in a place out side the city was served by the Goddess of Royal Fortune, as by a daughter-in-law who can be enjoyed only by the son.

प्रशमस्थितपूर्वपार्थिवोऽभ्युद्यतनूतनेश्वरम् ।

नभसा चिम्बुनेन्दुना मुलामुदितार्केण समारोह तत् ॥ १५ ॥

यतिपार्थिवलिङ्गधात्मनो बृहताते रघुराघवौ जनैः ।

धर्मयोर्गतौ ॥ १६ ॥

अत्र यद्यपि “ ब्राह्मणाः प्रव्रजन्ति ” इति श्रुतेः । “ आत्मन्यग्नीन्समारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेद्बृहात् ” इति मनुस्मरणात् । “ मुखजानामयं धर्मो यद्विष्णोर्लिङ्गधारणम् । बाहुजातोरुजातानामयं धर्मो न विद्यते ” इति निषेधाच्च ब्राह्मणस्यैव प्रव्रज्या न क्षत्रियादेरेत्याहुः । तथापि “ यदहरेष विरजेत्तदहरेष प्रव्रजेत् ” इत्यादि श्रुतेस्त्रैवर्णिकसाधारण्यात् । “ ब्रह्मणां वर्णानां वेदमधीत्य चत्वार आश्रमाः ” इति सूत्रकारवचनात् । “ ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वैश्यो वा प्रव्रजेद्बृहात् ” इति स्मरणात् । “ मुखजानामयं धर्मो वैष्णवं लिङ्गधारणम् बाहुजातोरुजाताङ्गं त्रिदण्डं न विधीयते ” इति निषेधस्य त्रिदण्डविषयत्वदर्शनाच्च । कुत्रचिद्ब्राह्मणपदस्योपलक्षणमाचक्षणाः केचित्त्रैवर्णिकाधिकारं प्रतिपेदिरे । तथा सति “ स किल श्रममन्यमाश्रितः ” इत्यत्रापि कृषिनाप्ययमेव पक्षो विवक्षित इति प्रतीतः । अन्यथा वानप्रस्थाश्रमतया व्याख्याते “ विदधे विधिमस्य नैष्ठिकं यतिभिः सार्धमनग्रिमिचित् ”, इति वक्ष्यमाणेनानग्रिसंस्कारेण विरोधः स्यात् । अग्रिसंस्काररहितस्य वानप्रस्थस्यैवाभावात् । इत्यलं प्रासङ्गिकेन ।

(१५.) प्रश्नमे (परमशान्तौ) स्थितः पूर्वपार्थिवो रघुर्यस्य तत् । अभ्युद्यतोऽभ्युदितो नूतनेश्वरोऽजो यस्य तत् । प्रासिद्धं कुलं निभृतेन्दुनास्तमयासन्नचन्द्रेणोदितार्केण प्रकटितसूर्येण च नभसा (आकाशेन) तुलां सादृश्यं समारोहं प्राप । न च नभसा तुलामित्यत्र “ तुन्यार्थैः— ” इत्यादिना प्रतिषेधस्तृतीयायाः । तस्य सादृश्याच्चितुलाशब्दविषयत्वात् । कृष्णस्य तुला नास्तीति प्रयोगात् । अस्य च सादृश्यवाचित्वात् ।

(१६.) यतिर्भिक्षुः [जितेन्द्रियत्वेनात्र यतिशब्दप्रयोगः—हे०] । पार्थिवो राजा । तयोर्लिङ्गधारिणौ रघुराघवौ रघुतत्सुतौ । अपवर्गमहोदयार्थयोर्मोक्षाभ्युदयफलयोर्धर्मयोः [धर्मोदेव मोक्षोऽर्थश्चेति प्रासिद्धं—हे०] । निवर्तकप्रवर्तकरूपयोरित्यर्थः [यदाह कात्यायनः । “ यतोभ्युदयो निश्चयसहेतुः स धर्मः ” इति—हे०] । भुवं गतौ भूलोकमवतीर्णावशावि । जनैर्बृहताते दृष्टौ [यदाह कणभक्षः । “ यतोभ्युदयनिश्चयः सा सिद्धिर्धर्मयोरपि ” इति । ननु

(15.) That family of which the former (late) king was in a peaceful state and which had a new lord risen (to his place), attained comparison with the sky (resembled the sky) in which the moon is set and the sun (newly) risen,

(16.) Raghu and his son wearing (respectively) the symbols of the ascetic and the king, appeared to the people like portions of the two kinds of धर्म whose fruits were salvation and great rise, come into the world.

अजिताधिगमाय मन्त्रिभिर्बुधजे नीतिविशारदैर्नानाभिः ।
 अनपायिपदोपलब्धये रघुनामैः समिन्नाद्योनिगिभिः ।
 नृपतिः प्रकृतीरवेक्षितुं व्यवहारासक्तोऽहो युष्मत् ।
 परिचेतुमुपांशु धारणां कुशपतं प्रवयस्व विष्टराजः ।

“आत्मन्यग्नींसमाधाय ब्राह्मणः प्रव्रजेद्वनात्” इति वाक्यतो ब्राह्मणस्यैव सन्वासकत्वात्कथमिह यतिलिङ्गधारित्वं अत्र समाधीयते । “मुग्धजानामयं धर्मो यद्विष्णोर्लिङ्गधारणं । बाहुजातोरुजातानां नैष धर्मः सनातनः” इति प्रकाशनाय ब्राह्मण इत्युपलक्षणं वा । ब्राह्मणस्यैव किंवा सन्यासः इति श्रुत्या विरुध्यते । “लिङ्गसंन्यासरहितं प्रमाणं नावलपते” इति सुरेश्वराचार्यैः संन्यासस्य त्रैवर्णिकाधिकारस्य दर्शितत्वाद्विष्टरापि संभवति—चा० ।

(१७.) अजोऽजिताधिगमाय [अजितानामरीणां अधिगमाय जयाय अभिमुखप्रस्थानाय ज्ञानाय वा—हे० चा०] अजितपदलाभाय नीतिविशारदैर्नीतिज्ञैर्मन्त्रिभिर्बुधजे संगतः । रघु-रभ्यनपायिपदस्योपलब्धये मोक्षस्य प्राप्तये [आत्मसाक्षात्काराय—चा०] यथार्थदर्शिनो यथार्थज्ञादिनश्चाप्ताः (आप्तस्तु यथार्थवक्ता) । तैर्योगिभिः समिन्नाय संगतः । उभयत्राप्युपाय-विन्तार्थमिति शेषः ।

(१८.) युवा नृपतिरजः प्रकृतीः प्रजाः कार्यार्थिनीरवेक्षितुम् । दुष्टादुष्टपरिज्ञानार्थमित्यर्थः । व्यवहारासनं धर्मासनमाददे स्वीचकार [तथा हि धर्मशास्त्रे “विना नार्थेन संदेहे हरणं हार उच्यते । नानासंदेहहरणाद् व्यवहारः प्रकीर्तितः” इति—हे० । उक्तं च याज्ञवल्क्येन । “व्यवहारान्नृपः पश्येत्” इति—चा०] । प्रवयाः स्थविरो नृपती रघुस्तु । “प्रवयाः स्थविरो दुःखः” इत्यमरः । [योगशास्त्रनिर्दिष्टां—हे०] धारणां चित्तस्थैकाग्रतां [योगविशेष—हे०] पश्चित्तुमभ्यासितुमुपांशु विजने । “उपांशु विजने प्रोक्तम्” इति हलायुधः । कुशैः पूतं विष्टरमासनमाददे । [योगयाज्ञवल्क्यस्तु—हे०] “यमादिगुणसंयुक्ते मनसः स्थितिरात्मनि । धारणा प्रोच्यते सद्भिर्योगशास्त्रविशारदैः” इति वशिष्ठः [धारणालक्षणं विज्ञानेश्वरेणोक्तं । “संभ्राम्य छोटिकां दद्यात्काराग्रं जानुमण्डले । मात्राभिः पंचदशभिः प्राणायामोऽधमः स्मृतः । मध्यमो द्विगुणः श्रेष्ठः त्रिगुणो धारणा तथा” इति—हे० ।]

(१९.) एकोऽन्यतरः । अज इत्यर्थः । अनन्तरान्स्वभूयन्न्तरान्नृपतीन्यातव्यपार्ष्णिप्रा-ह्मदीन्भ्रमुशकिसंपदा कोशदण्डमहिम्ना वशं स्वायत्ततामनयत् [कोशदुर्गदण्डसंपत्प्रभुशक्तिः

(17.) In order to obtain what was (yet) unconquered, Aja united himself to ministers well-versed in politics,—while Raghu, for obtaining imperishable position (salvation), kept company with adepts in Yoga (devotees) who always spoke the truth.

(18.) The young king took the seat of judgement in order to inspect his subjects, but the aged king sat, in solitude, on a seat made holy (as purified) by the Kus'a-grass to practise concentration of mind.

अनयप्रभुशक्तिसंयुक्ता वसमेको वृषतीमनन्तरम् ।

अपरः प्रणिधानयोग्यया मरुतः पठच्च शरीरगोचरान् ॥ १९ ॥

अकरोदचिरेश्वरः क्षितौ द्विषदारम्भफलानि भस्मसात् ।

अपरो दहने स्वकर्मणां ववृते ज्ञानमयेन वह्निना ॥ २० ॥

। विज्ञानसंपन्नमंत्रशक्तिः । पराक्रमसंपदुत्साहशक्तिः इति शक्तित्रयं—हे०] । “ कोशो दण्डो बलं चैव प्रभुशक्तिः प्रकीर्तिता ” इति मिताक्षरायाम् । अपरो रघुः प्रणिधानयोग्यया समा-
ध्यभ्यासेन [साध्यात्माभ्यासेन—हे०] । “ योगाभ्यासार्कयोषितोः ” इति विश्वः । शरीर-
गोचराद्देहाश्रयान्पञ्च [पञ्चग्रहणं प्राणादीनामर्थसूचकं—हे०] मरुतः प्राणादीन्वशमनयत्
[उक्तञ्च योगवासिष्ठेन । “ मारुतान्मरुतां स्थाने मनसैव समन्विते । धारयेत् पञ्चघटिकास्त-
श्यास्तेन्तरानिलाः ” इति । तथा नैषधेऽपि । “ योग्यामुपास्तेनुयुजां (वां) युयुधुः—हे० चा०] ।
“ प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः । [नागः क्रकरकूर्मौ च देवदत्तो धनंजयः
इत्यादयः । “ इति प्राणः गुदेपानः समानो नाभिसंस्थितः उदानः कण्ठदेशे स्याद् व्यानः सर्वश-
रीरगः । घोषे धनंजयो ज्ञेयः क्रंदने क्रकरः स्मृतः । जंभायां देवदत्तः स्यादुद्गारे नागनामकः
उन्मीलने भवेत्कूर्मो दशैव मरुतो मताः ” इत्यमरशेषे—हे०] ।

(२०.) अचिरेश्वरः (नूतनः प्रभुः) अजः [चिरशब्दो नाव्ययं—हे०] । क्षितौ
(भुवि) द्विषताम् (शत्रूणां) आरम्भाः कर्माणि तेषां फलानि भस्मसादकरोत्कास्त्र्येन
भस्मीकृतवान् (कास्त्र्येन भस्म संपद्यते इति भस्मसात्) । “ विभाषा सातिकास्त्र्ये ” इति
सातिप्रत्ययः [कर्मशब्देन लक्षणतस्तदुपार्जितौ धर्मौ गृह्येते—चा० सु०] । अपरो रघुर्ज्ञान-
मयेन तत्त्वज्ञानप्रचुरेण वह्निना पावकेन । करणेन । स्वकर्मणां भवबीजभूतानां [पुण्यपापानां—
हे०] दहने भस्मीकरणे ववृते । स्वकर्माणि दग्धुं प्रवृत्त इत्यर्थः । “ यथेधांसि समिद्धोऽग्निर्भ-
स्मसात् कुरुतेऽजुन ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ” इति गीतावचनात् । [उक्तं च
वशिष्ठेन । “ ज्ञानमात्मस्वरूपस्य वेदनं मनसैव हि ” इति—हे० चा०] ।

(२१.) “ पणबन्धः संधिः ” इति कौटिल्यः । अजः पणबन्धमुखान्संध्यादीन्पशुजान् ।
“ संधिर्ना विग्रहो यानमासनं द्वैधमाश्रयः । द्वैधीभावश्च विज्ञेयः पशुणा नीतिवर्णने ” इ-
त्यमरः । तत्फलं तेषां गुणानां फलं समीक्ष्यालोच्योपायुङ्क्त । फलिष्यन्त्यतमेव गुणं प्रायुङ्क्ते-
त्यर्थः । “ भ्रोपाभ्यां युजेरयज्ञपात्रेषु ” इत्यात्मनेपदम् । समस्तुल्यतया भावितो लोष्टो भू-

(19.) The one (Aja) by the excellence of his sovereign power brought under his control the surrounding princes, while the other (Raghu), by the practice of concentration, subdued the five (vital) airs existing in the body.

(20.) The new king (entirely) reduced to ashes the fruits of his enemy's un-
dertakings on the earth, while the other was bent on burning (up) his own actions
by the fire of knowledge.

पणबन्धमुखान्गुणानजः षडुपायङ्कः समीक्ष्य सत्फलम् ॥ २० ॥
 रघुरप्यजयद्रुणत्रयं प्रकृतिस्थं समलोष्टकाञ्चनः ॥ २१ ॥
 न नवः प्रभुराफलोदयात्स्थिरकर्मा विरराम कर्मणः ।
 न च योगविधेर्नवेतरः स्थिरधीरापरमात्मदर्शनात् ॥ २२ ॥
 इति शत्रुषु चेन्द्रियेषु च प्रतिषिद्धप्रसरेषु जाग्रतौ ।
 प्रसितावुदयापवर्गयोरुभर्या सिद्धिमुभाववापतुः ॥ २३ ॥

त्पिण्डः काञ्चनं सुवर्णं च यस्य स समलोष्टकाञ्चनः । निस्पृह इत्यर्थः । “लोष्टानि लेष्टवः पुंसि ” इत्यमरः । रघुरपि गुणत्रयं सत्त्वादिकम् । “ गुणाः सत्त्वं रजस्तमः ” इत्यमरः । प्रकृतौ साम्यवस्थायामेव तिष्ठतीति प्रकृतिस्थं पुनर्विकारशून्यं यथा तथाजयत् । [सांख्य-मते हि । प्रधानाश्रिताः गुणाः पुरुषस्तु निर्गुणः इति ज्ञानमपवर्ग इति-चा०] ।

(२२.) स्थिरकर्मा फलोदयकर्मकारी नवः प्रभुरज आफलोदयात् फलोदयसिद्धिपर्यन्तं कर्मण आरम्भान्न विरराम न निवृत्तः [अनेन महापुरुषलक्षणं-हे०] । “जुगुप्साविरामप्रसादार्थानामुपसंख्यानम् ” इत्यपादानात्पञ्चमी । “ व्याङ्गिरस्यो रमः ” इति परस्मैपदम् । स्थिरधीर्निश्चलितः [“ दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहः । वीतरागभयक्रोधः स्थिरधीर्भुजि-रुच्यते ” इति गीतासु । स्थिताः प्रतिष्ठिताः अहमस्मि परं ब्रह्मेति धीर्यस्य ” इति गीताभाष्ये-हे०] नवेतरो रघुश्चापरमात्मदर्शनात्परमात्मसाक्षात्कारपर्यन्तं योगविधेरैक्यानुसंधानान्न विरराम [संयोगो योग इत्युक्तर्जीवात्मपरमात्मनोर्दर्शनात् इति योगवासिष्ठः । योगश्चतुष्टित्ति-निरोधः इति वा-हे० चा०] ।

(२३.) इत्येवं प्रतिषिद्धः प्रसरः स्वार्थप्रवृत्तिः [दिशातिक्रमणं विषयासंगश्च-हे० चा० सु०] । येषां तेषु शत्रुषु चेन्द्रियेषु च जाग्रतावप्रमत्तावुदयापवर्गयोरभ्युदयमोक्षयोः प्रसितावासक्तौ । “ तत्परे प्रसितासक्तौ ” इत्यमरः । उभावजरघू उभर्या द्विविधामभ्युदयमोक्ष-

(21.) Aja employed the six expedients beginning with peace after having observed their results, Raghu also, with whom gold and a lump of clay were of equal value, conquered the three qualities (the Gunas or attributes) inherent in Prakriti (or nature.)

(22.) Neither the new lord steady in actions ceased from his undertakings until the rise (attainment) of their fruits, nor the king other than the young one of a firm mind desisted from the practice of contemplation until the visitation (or vision) of the Supreme Being.

(23.) Thus both of them, the one awake against the enemies who were baffled in their attempts and the other against the organs of sense, whose cravings were curbed, being devoted, the one to worldly prosperity and the other to the final beatitude (the emancipation of the soul from the body and exemption from further transmigration), attained the fulfilment of their desires.

अथ काश्चित्पुण्येक्षया सममित्राः समाः ।

तमसः परमापदद्वयं पुरुषं योगसमाधिना रघुः ॥ २४ ॥

श्रुतदेहविसर्जनः पितृश्रिरमश्रूणि विमुच्य राघवः ।

विदधे विधिमस्य नैष्ठिकं यतिभिः सार्धमनग्निमग्निचित् ॥ २५ ॥

रूपम् । “ उभादुदात्तो नित्यं ” इति तथ्यप्रत्ययस्याजदेशः । “ टिङ्ग-” इति डीप् । सिद्धि फलमवाप्तुः । उभावुभे सिद्धौ यथासंख्यमवाप्तुरित्यर्थः ।

(२४.) अथ रघुः [मानापमानयोः सुखदुःखयोश्च-हे०] समदर्शनः सर्वभूतेषु समदृष्टिः सन्नजव्यपेक्षया जाकाङ्क्षानुरोधेन (नतु स्वेच्छया) काश्चित्समाः कतिचिद्वर्षाणि । “ समा वर्षं समं तुल्यम् ” इति विश्वः [समाशब्दो बहुवचनान्तः एकवचनान्तो वा । तथाप्रतापमार्तण्डः । “ शरत्स्त्रियां समास्त्रीत्वे भूम्येकत्वे च दृश्यते ”-हे०] । गमयित्वा नीत्वा योगसमाधिर्नैक्यानुसंधानेन [जीवात्मपरमात्मनोर्योगविषयेण-हे०] । “ संयोगो योग इत्युक्तो जीवात्मपरमात्मनोः ” इति वशिष्ठः । अव्ययमविनाशिनं तमसः परमविद्यायाः परम् । मायातीतमित्यर्थः [अनित्यमुखेनात्ममुखविपरीतज्ञानमविद्या-हे०] । पुरुषं परमात्मानमाप्तप्राप । सायुज्यं प्राप्त इत्यर्थः [“ महत्तमसः पारे पुरुषं ज्वलनप्रभं ज्ञात्वा मृत्युमुपेत्येति ”-हे०] ।

(२५.) अग्निचिदग्निं चित्तवानाहितवान् । “ अग्नौ चैः ” इति क्तिप्रत्ययः । राघवोऽजः पितुः श्रुतदेहविसर्जन आकर्णितपितृतनुत्यागः संश्रिरमश्रूणि बाष्पान्विमुच्य विसृज्यास्य पितुरनग्निम् । अग्निं संस्काररहितमित्यर्थः । नैष्ठिकं निष्ठायामन्ते भवं [वसुधातलस्थापनरूपं-चा०] विधिमाचारमन्तेष्टिं यतिभिः संन्यासिभिः सार्धं सह विदधे चक्रे [यथा संन्यासिनामन्तेष्टिरभिहिता तथातेरेवसमं विहितवानितिभावः-चा०] । अनाग्निं विधिमित्यत्र शौनकः— “ सर्वसङ्गनिष्ठस्तस्य ध्यानयोगरतस्य च । न तस्य दहनं कार्यं नैव पिण्डोदकक्रिया । निदध्यात्प्रणवेनैव बिले भिक्षोः कलेवरम् । प्रोक्षणं खननं चैव सर्वं तेनैव कारयेत् ” इति (एतदेवहेमाद्रिचारित्रवर्द्धनसुमतिविजयाः) ।

(२६.) पितृकार्यस्य तातश्राद्धस्य कल्पवित् (कल्पाः प्रतिपादनग्रन्थाः तान् वेत्तीति) विधानज्ञः सोऽजः पितृमक्त्या पितरि प्रेम्णा । करणेन । न पितुः परलोकसुखापेक्षया । मुक्तत्वादिति भावः । तस्य रघोरौर्ध्वदैहिकम् । देहादूर्ध्वं भवतीति तत्तिलोदकपिण्डदानादिकमकरोत् [“ मु-

(24.) Then Raghu, who viewed all things with an equal eye, having passed some years in conformity with the wishes of Aja, obtained by means of Yoga-contemplation (the absorption of the soul in profound meditation peculiar to the Yoga system) the eternal spirit that is beyond (or free from) darkness (ignorance).

(25.) The son of Raghu, himself a keeper of the sacred fire, when he heard of his father's resignation of the body (his death), having shed tears for a long time, celebrated his obsequies without fire, in company with recluses.

अकरोत्स तदौर्ध्वदैहिकं पितृभक्त्या पितृकार्मकस्तथैव ।
 न हि तेन पथा तनुत्यजस्तनयावर्जितपिण्डकाङ्क्षिणः ॥ २६ ॥
 स परार्ध्यगतेरशोच्यतां पितुरुद्दिश्य सदर्थवेदिभिः ।
 शमिताधिरधिज्यकामुकः कृतवानप्रतिशासनं जगत् ॥ २७ ॥
 क्षितिरिन्दुमती च भामिनी पतिमासाद्य तमग्र्यपौरुषम् ।
 प्रथमा बहुरत्नसूरभृदपरा वीरमजीजनत्सुतम् ॥ २८ ॥

तार्थं यदहं दानं त्रिपु स्यादौर्ध्वदैहिकम्”—हे०]। “उर्ध्वं देहाच्च” इति वक्तव्याद्वक्तव्यः। अनुश्रुतिकादित्वादुभयपदद्वयः। ननु कथं भक्तिरेव श्राद्धादिफलप्रेप्सापि कस्मान्नाभूदित्याशङ्क्याह—न हीति। तेन पथा योगरूपेण मार्गेण तनुत्यजः शरीरत्यागिनः पुरुषास्तनयेनावर्जितं दत्तं पिण्डं कांक्षन्तीति तथोक्ता न हि भवन्ति (पुत्रदत्तग्रासाभिलाषिणो न हि भवन्ति)।

(२७.) [मोक्षगामित्वात्—हे० परार्ध्यगतेः प्रशस्तगतेः प्राप्तमोक्षस्य पितुरशोच्यतामशोचनीयत्वमुद्दिश्याभिसंघाय। शोको न कर्तव्य इत्युपदिश्येत्यर्थः। [“परित्राजि विपन्ने तु पातिते चात्मवेश्मनि कार्यो न शोको ज्ञातीनामन्यथा दोषभागिनः” इति सुमन्तुः—हे० चा०]। सदर्थवेदिभिः परमार्थज्ञैर्विद्वद्भिः (वशिष्ठादिशास्त्रिभिः) शमिताधिः (शमिता शान्तीकृता आधिर्मानसी पीडा यस्य सः) निवारितमनोव्यथः। “पुंस्याधिर्मानसी व्यथा” इत्यमरः। सोऽजोऽधिज्यकामुकः। अधिज्यमारोपितमौर्वीकं कामुकं यस्य स तथोक्तः सन्। जगत्कर्मभूतमप्रतिशासनं (न विद्यते प्रतिशासनं प्रतिनृपतेराज्ञायत्र तत्) द्वितीयाज्ञारहितम्। आत्माज्ञाविधेयमित्यर्थः। कृतवांश्चकार।

(२८.) क्षितिर्मही भामिनी कामिनीन्दुमती च। “भामिनी कामिनी च” इति हलायुधः। अग्र्यपौरुषं महापराक्रममुत्कृष्टभोगशक्तिं च तमजं पतिमासाद्य प्राप्य। तत्र प्रथमा क्षितिः। बहूनि रत्नानि श्रेष्ठवस्तूनि सूत इति बहुरत्नसूरभूतम्। “रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेऽपि” इत्यमरः। अपरेन्दुमती वीरं (विशेषेण शत्रून् ईरयति कम्पयति इति वीरस्तं) सुतमजीजनज्जनयति स्म। जायतेर्गौ लुङि रूपम्। सहोक्त्या सादृश्यमुच्यते [भामिनीशब्देन भुवः सापत्न्यात् स्पर्धया इव पुत्रमसूतेति भावः—हे०]। किं नामकोऽसावत आह—

(26.) He knowing the rules of the rites due to a father (deceased parent) performed his obsequies through filial devotion to his parent ; for those who quit the body in that way are not desirous of the rice-balls offered by their sons.

(27.) He whose bow was strung, and whose mental grief was soothed by men versed in the knowledge of the highest truth (philosophers) on the ground of the unlamentable condition of his father who had attained the highest bliss, rendered the world destitute of a rival-command (ruled the sole master of the world).

(28.) The earth and his wife Indumati, having obtained for their husband a son who possessed the greatest valour, the first became the producer of many excellent things and the other gave birth to a brave son.

दशरश्मिशतोपमव्युत्ति बभौ सा दिक्षु दशस्वपि श्रुतम् ।
 दशपूर्वरथं यमाख्यया दशकण्ठारिगुरुं विदुर्बुधाः ॥ २९ ॥
 ऋषिदेवगणस्वधाभुजां श्रुतयागप्रसवैः स पार्थिवः ।
 अनृणः वमुपेयिवान्बभौ परिधेर्मुक्त इवोष्णादीधितिः ॥ ३० ॥
 बलमार्तभयोपशान्तये विदुषां सत्कृतये बहु श्रुतम् ।
 वसु तस्य विभोर्न केवलं गुणक्लापि परप्रयोजना ॥ ३१ ॥

(२९.) दश रश्मिशतानि यस्य स दशरश्मिशतः सूर्यः । स उपमा यस्याः सा दशर-
 श्मिशतोपमा व्युत्तिर्यस्य तम् । यशसा । करणेन । दशस्वपि दिक्षाशासु श्रुतं प्रसिद्धम् । द-
 शकण्ठारे रावणारे रामस्य गुरुं पितरं यं सुतम् । आख्यया नाम्ना दशपूर्वो दशशब्दपूर्वो
 रथो रथशब्दस्तम् । दशरथमित्यर्थः [दशरथस्यार्थपरत्वे वा । विवक्षितस्यार्थस्य कष्टकल्प-
 नायाः प्रतीतिः अलंकारज्ञा नानुमन्यन्ते । प्रयोगश्च । “ हिरण्यपूर्वं कशिपुं प्रचक्षते ” इति
 माघे । “ धनुरूपपदमस्मै वेदमभ्यादिदेश ” इति किरातार्जुनीये । यमाख्ययेति ग्रास्यं यम
 प्रतीतिः—हे० कविः स्वसमयोपक्षया दशकण्ठेत्यादि प्रायुक्तं । अथवा प्रवाहरूपत्वाज्जगतोऽना-
 दित्वाद्गमपरम्पराया अप्यनादित्वान्न दोषः । अस्मिन् श्लोके दशरथेति प्रयोक्तुमशक्यत्वाद्दश-
 पूर्वरेथेत्यादिप्रयोगे कविभिरादृतत्वाच्च दोषः—चा० सु०] । बुधा विद्वांसो विदुर्वेदन्ति । “ विदो
 लघो वा ” इति ज्ञेयसादेशः । [अनुप्रासः—हे०] ।

(३०.) श्रुतयागप्रसवैरध्ययनयज्ञसंतानैः । करणैः । यथासंख्यमृषीणां देवगणानामिन्द्रादी-
 नां स्वधाभुजां [स्वधापूर्वं यद्वत्तं कव्यादि तद्वृजते इति स्वधाभुजस्तेषां—चा०] पितृणामनृ-
 णत्वमृणविमुक्तत्वमुपेयिवान्प्राप्तवान् [“ ऋणं देवस्य यज्ञेन पितृणं दानकर्मणा संतत्या पि-
 तृलोकानां धावयित्वा परिव्रजेत्—चा०] । “ एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा ब्रह्मचारी वा ”
 इति श्रुतेः । स पार्थिवोऽजः परिधेः परिवेशात् । “ परिवेशस्तु परिधिः ” इत्यमरः । मुक्तो
 निर्गतः । कर्मकर्ता । उष्णदीधितिः सूर्य इव । बभौ दिदीपे । इत्युपमा ।

(३१.) तस्य विभोरजस्य केवलं वसु धनमेव परप्रयोजनं परापकारकं नाभूत् । किंतु

(29.) Whom wise men knew by the name “Ratha” with “Das’a” as its prefix and as the father of the enemy of the ten-necked demon, whose lustre was comparable to that of the thousand-rayed luminary (sun), and who was known by his fame even in the ten quarters.

(30.) That king, having got free from the debts due to the sages, gods and the Svadhā-eaters (the enjoyers of oblations i. e. manes) by means of the Vedas, sacrifices, and offsprings (respectively), shone like the hot-rayed luminary (the sun) freed from his misty halo (or circle).

(31.) His bodily strength was for allaying the fears of the distressed and his profound learning was for honouring the learned ; so that not only the wealth of that mighty king, but his possession of virtues also was for the use of others.

स कदांचिदवेक्षितप्रजः सह देव्या विजहार सुभजाः ।
 नगरोपवने शचीसखो मरुतां पालयितेव नन्दने ॥ ३२ ॥
 अथ रोधसि दक्षिणोदधेः श्रितगोकर्णनिकेतमीश्वरम् ।
 उपवीणयितुं ययौ रेवरुदगावृत्तिपथेन नारदः ॥ ३३ ॥

गुणवत्तापि (गुणानां शौर्यादीनां भावः) गुणित्वमपि परप्रयोजना परेषामन्येषां प्रयोजनं यस्यां सा [उक्तञ्च कुमारसंभवे । “ अकालसंध्यामिव धातुमत्ता ”—हे०] । विधेयांशत्वेन प्राधान्याद्गुणवत्ताया विशेषणं वस्वित्यत्र तूहनीयम् । तथा हि । बलं पौरुषमार्तानामापन्नानां भयस्योपशान्तये निषेधाय । न तु स्वार्थं परपीडनाय वा । बहु भूरि श्रुतं विद्या विदुषां स त्कृतये सत्काराय । न तूत्सेकाय । बभूव । तस्य धनं परोपयोगीति किं वक्तव्यम् । बलश्रुतादयोऽपि गुणाः परोपयोगिन इत्यर्थः ।

(३२.) अवेक्षितप्रजोऽकुतोभयत्वेनानुसंहितप्रजः । “ नित्यमसिचप्रजामेषयोः ” इत्यप्रत्ययः । न केवलं स्त्रेण इति भावः । शोभना प्रजा यस्यासौ सुप्रजाः । सुपुत्रवान् । पुत्रन्यस्तभार इति भावः । सोऽजः कदाचित् (कस्मिंश्चित्प्रस्तावे) देव्या (“ देवी कृताभिषेकाया ”) महिष्येन्दुमत्या सह नगरोपवने [उपवनलक्षणं वृक्षारोपे] “ उद्यानोपवनारामा वनं प्रमदपूर्वकं । पञ्चधा निष्कुटं चेति वृक्षवाटी प्रशस्यते । राज्ञामेवोपभोग्यं यद् उद्यानं तदुदाहृतं । पुरबाह्ये तु सामान्यं भवेदुपवनं नृणां । आरामस्त्वेकभोग्योऽथ वनं प्रमदपूर्वकं । अन्तःपुरैकभोग्यं स्यान्निष्कुटं तु गृहे कृतं । अमात्यगणिकादीनां सर्वं नानातरूज्ज्वलं । आरामं त्रिविधा द्रौमं शाकं पौष्पं विदुर्वेधाः इति हे०] । नन्दने नन्दनाख्येऽमरावत्युपकण्ठवने शचीसखः । शच्या सहेत्यर्थः । मरुतां देवानां [कर्तृकर्मणोः कृति नित्यमिति कर्तरि षष्ठी—चा०] पालयितेन्द्र इव । विजहार चिक्रीड ।

(३३.) अथ दक्षिणस्योदधेः समुद्रस्य रोधसि तीरे श्रितगोकर्णनिकेतमधिष्ठितगोकर्णमुख्यस्थानमीश्वरं शिवमुपवीणयितुं वीणयाप समीपे गातुम् । “ सत्यापपात्रा ”—इत्यादिना वीणाशब्दादुपगानार्थं णिचप्रत्ययः । ततस्तुमुन् । नारदः [नराणां समूहो नारं तद् द्यति खण्डयति कलिदानात् इति नारदः—हे० चा०] देवर्षी रेवः सूर्यस्य उदीच उत्तरस्या दिश आकाश आवृत्तिर्निवर्तनम् (उदगावृत्तिः) तस्याः पन्थाः गतिप्रकारस्तेन । यथा रविरुत्तरस्या दिशो व्यावृत्य दक्षिणायनमागच्छति तद्वदित्यर्थः । ययौ जगाम । सूर्योपमानेनास्यातितेजस्त्वमुच्यते ।

(32.) He, who had good offspring and who cherished his subjects, on a certain occasion sported in the garden of the city with his queen; as the friend of S'achi, the protector of the gods does in Nandana-forest.

(33.) At this time Nārada was going by the path of the sun's return from the north to sing in harmony with his late unto Is'vara who had taken his abode in the temple of Gokarna on the shores of the southern ocean.

कुसुमैर्ग्रथितामपार्थिवैः स्रजमातोद्यशिरोनिवेशिताम् ।

अहरत्किल तस्य वेगवानधिवासस्पृहयेव मारुतः ॥ ३४ ॥

भ्रमरैः कुसुमानुसारिभिः परिकीर्णा परिवादिनी मुनेः ।

दृष्टो पवनावलेपजं सृजती बाष्पमिवाञ्जनाविलम् ॥ ३५ ॥

(३४.) अपार्थिवैर्भूमैः । दिव्यैरित्यर्थः । कुसुमैर्ग्रथितां रचिताम् । तस्य नारदस्यातोद्यस्य वाद्यस्य वीणायाः [“चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकं । ततं चैवानुविद्धं च घनं शुषिरमेव च । चतुर्विधं तु विज्ञेयमातोद्यलक्षणान्वितं । ततं तंत्रिगतं तेयं अनुविद्धं च पुष्करं । घनं कांस्यमयं ज्ञेयं । शुषिरं वंश उच्यते ” । आतोद्यशब्दो यद्यपि अविशेषेण वाद्यमात्राभिधायी तथाप्यत्रोपवीणयितुमित्युक्तत्वात् वीणैव । यद्वा समुदायेषु हि प्रवृत्ताः शब्दाः अवयवेष्वपि वर्तन्ते इति—हे० । यद्यपि आतोद्यपदं चतुष्टये वाद्ये विद्यते तदप्यत्रप्रकरणाद्वीणावाची तदुक्तं । “शब्दात्प्रकरणांछिगादौचित्याद्देशकालयोः । शब्दादर्थं विजानीयान्न शब्दादेव केवलात्” इति—चा० । शिरस्यग्रे निवेशिताम् । “चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकम्” इत्यमरः । स्रजं मालां वेगवान्मारुतः । अधिवासे वासनायां [अधिवासो गन्धपुष्पादिकृतः संस्कारः तद्वाञ्छयेव । अनया स्रजा अहमपि संस्कृतो भवामीत्याशयेनेत्यादि—चा०] । स्पृहयेव [इत्युत्प्रेक्षा—हे०] । स्रजा स्पर्शं संस्कर्तुमित्यर्थः । “संस्कारो गन्धमाल्याद्यैर्यः स्यात्तदधिवासनम्” इत्यमरः । अहरत्किल । किलेत्यतिशे ।

(३५.) कुसुमानुसारिभिः पुष्पानुयायिभिर्भ्रमरैरलिभिः परिकीर्णा व्याप्ता मुनेर्नारदस्य परिवादिनी वीणा [“ विश्वावसेस्तु बृहती तुम्बरोस्तु कलावती । महती नारदस्य स्यात्सरस्वत्यास्तु कच्छपी । महती शततंत्री ” इति क्षीरस्वामी—हे०] । “ वीणा तु वल्लकी । विपञ्ची सा तु तन्त्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ” इत्यमरः । पवनस्य वायोरवलेपोऽधिशेषस्तज्जम् (वायुपराभवजं) अञ्जनेन कज्जलेनाविलं कलुषं [कज्जलनीलं—हे०] बाष्पमश्रु सृजती मुञ्चतीव [इत्युत्प्रेक्षा—हे०] । दृष्टो दृष्टा (लोकैरिति शेषः) । भ्रमराणां साञ्जनबाष्पबिन्दुसादृश्यं विवक्षितम् [अन्याप्यवमानिता साञ्जनं अश्रु त्यजति—हे० सु०] । “ वा नपुंसकस्य ” इति वर्तमाने “ आच्छीनद्योनिम् ” इति नुष्विकल्पः [कुसुमानुसारिभिरिति तच्छीलको णिनिः । सुपीत्यनुवर्तमाने पुनः सुप्रग्रहणं उपसर्गनिवृत्त्यर्थं । केवलस्योपसर्गस्य निवृत्त्यर्थं द्रष्टव्यमिति जयमङ्गलकारः । तथा भट्टिकाव्ये । “सकर्मतः कर्मसुतानुबन्धि” इति । तथात्रैव । “ तामभ्यगच्छद्बुदितानुसारी ” इति—हे०] ।

(34.) It is said that a violent gust of wind took away a garland placed on the top of the lyre, strung with celestial flowers (flowers not produced on earth), as if with the desire of fragrance.

(35.) The lyre of the sage which was surrounded by black-bees moving after the flowers, was seen, as it were, to shed tears caused by the insult given by the Wind, and sullied with collyrium.

अभिभूय विभूतिमार्तवीं मधुगन्धातिशयेन वीरुधाम् ।
 नृपतेरमरस्रगाप सा दयितोरुस्तनकोटिमुस्थितिम् ॥ ३६ ॥
 क्षणमात्रसखीं सुजातयोः स्तनयोस्तामवलोक्य विह्वला ।
 निमिमील नरोत्तमप्रिया हृतचन्द्रा तमसेव कौमुदी ॥ ३७ ॥
 वपुषा करणोज्झितेन सा निपतन्ती पतिमप्यपातयत् ।
 ननु तैलनिषेकबिन्दुना सह दीपार्चिरुपैति मेदिनीम् ॥ ३८ ॥

(३६.) सामरस्वगद्व्यमाला । मधुगन्धयोर्मकरन्दसौरभयोरतिशयेनाधिक्येन । वीरुधां लतानाम् । “ लता प्रतानिनी वीरुत् ” इत्यमरः । ऋतोः प्राप्तामार्तवीमृतुसंबन्धिनीं विभूतिं समृद्धिम् (संपदं) अभिभूय तिरस्कृत्य नृपतेरजस्य दयिताया इन्दुमत्या उर्वोर्विशालयोः स्तनयोर्ये कोटी चूचुकौ तयोः सुस्थितिं गोप्यस्थाने पतितत्वात्प्रशस्तां स्थानं (निवासं) आप प्राप्ता ।

(३७.) सुजातयोः सजन्मनोः । सुन्दरयोरित्यर्थः [“ सुजातं सुन्दरे प्रोक्तं सभ्यगजाते च वस्तुनि ” इति त्रिविक्रमः—हे०] । स्तनयोः [सखीकुचालिंगनात् स्तनयोरिति षष्ठी-सप्तमी वा—हे०] क्षणमात्रं सखीं सखीमिव स्थिताम् । सुजातत्वसाधर्म्यात्स्वजः स्तनसखी-त्वमिति भावः । तां स्वजमवलोक्येषट्पदा विह्वला परवशा नरोत्तमप्रियेन्दुमती । तमसा राहुणा । “ तमस्तु राहुः स्वर्भानुः ” इत्यमरः । हृतचन्द्रा कौमुदी चन्द्रिकेव । निमिमील मुमोह । ममोरत्यर्थः “ निमीलो दीर्घनिद्रा च ” इति हलायुधः [“ दीर्घनिद्रा निमीलनम् ” इत्यभिधानचिन्तामणिः—चा०] । कौमुद्या निमीलनं प्रतिसंहारः ।

(३८.) करणैरिन्द्रियैरुज्झितेन मुक्तेन । “ करणं साधकतमं क्षेत्रगात्रेन्द्रियेष्वपि ” इत्यमरः । वपुषा निपतन्ती सेन्दुमती पतिमजमप्यपातयत्पातयति स्म [नन्वेकस्य पाते कथमन्यस्य पात इत्याह—हे० चा० सु०] । तथा हि । निषिच्यते निषेकः । तैलस्य निषेकस्तैलनिषेकः । क्षरतैलमित्यर्थः । तस्य बिन्दुना सह दीपार्चिर्दीपज्वाला मेदिनीं भुवमुपैति ननुपैत्येव । नन्वत्रावधारणे । “ प्रश्नावधारणानुज्ञानुनयामन्त्रणे ननु ” इत्यमरः । [“ प्रश्नावधारणैतिह्यसमीहानुमते ननु ” इति यादवः—हे०] । इन्दुमत्या दीपार्चिरुपमानम् । अजस्य तैलबिन्दुः । तत एव तस्या जीवितसमाप्तिस्तस्य जीवितशेषश्चसूच्यते ।

(36.) That celestial garland which by its excessive fragrance and honey despised the vernal dignity of creepers, obtained a secure position between the nipples of the expansive breasts of the King's beloved.

(37.) The beloved of the most excellent of men, having seen it (i. e. garland) the momentary companion of her well-formed breasts, and being convulsed, closed her eyes (for ever), like moonlight in which the moon is eclipsed by Rāhu.

(38.) She falling down with her body forsaken by the senses (i. e. senseless), caused her husband also to drop down ; for does not the flame of a lamp get to the ground together with the drops of dripping oil ?

उभयोरपि पार्श्ववर्तिनां तुमुलेनार्तरवेण वेजिताः ।

विहगाः कमलाकरालयाः समदुःखा इव तत्र चुक्रुशुः ॥ ३९ ॥

नृपतेर्व्यजनादिभिस्तमो ननुदे सा तु तथैव संस्थिता ।

प्रतिकारविधानमायुषः सति शेषे हि फलाय कल्पते ॥ ४० ॥

प्रतियोजयितव्यवहृकीसमवस्थामथ सत्त्वविप्लवात् ।

स निनाय नितान्तवत्सलः परिगृह्योचितमङ्गमङ्गनाम् ॥ ४१ ॥

(३९.) उभयोर्दपत्योः (अजेन्दुमत्योः) पार्श्ववर्तिनां परिजनानां तुमुलेन संकुलेन (“ तुमुलं संकुलं रावे ” इति हलायुधः) आर्तरवेण करुणस्वनेन वेजिता भीताः कमलाकरालयाः (कमलानां आकरः एव आलयः एषां ते तथोक्ताः) सरःस्थिता विहगा हंसादयोऽपि तत्रोपवने समदुःखा इव तत्पार्श्ववर्तिनां समानशोका इव चुक्रुशुः क्रोशन्ति स्म [तद्दीनस्वरं श्रुत्वा पक्षिणोऽपि रुरुदुरिति भावः—सु०] ।

(४०.) नृपतेरजस्य तमोऽज्ञानं (मोहः) व्यजनादिभिः साधनैर्ननुदेऽपसारितम् । आदिशब्देन जलसेककर्पूरक्षोदादयो गृह्यन्ते । सा त्विन्दुमती तथैव संस्थिता मृता । [तुल्ये-पि करणे अजः कथं बुद्धः सामृतेति हेतुमाह—हे० चा० मु०] । तथा हि । प्रतिकारविधानं चिकित्सा । (कर्तृ) । आयुषो जीवितकालस्य शेषे सति विद्यमाने । “ आयुर्जीवितकालो ना ” इत्यमरः । फलाय सिद्धये कल्पत आरोग्याय भवति (ऋतुर्थे संपद्यमाने चेति चतुर्थी) । नान्यथा नृपतेरायुःशेषसद्भावात्प्रतीकारस्य साफल्यम् । तस्यास्तु तदभावाद्द्वैफल्यमित्यर्थः ।

(४१.) अथ (अनंतरं) सत्त्वस्य चैतन्यस्य विप्लवाद्धिनाशाद्धेतोः । “ द्रव्यामुव्यवसायेषु सत्त्वम् ” इत्यमरः । प्रतियोजयितव्या तन्त्रिभिर्योजनीया । न तु योजिततन्त्रीत्यर्थः । या वल्लकी वीणा । तस्याः समावस्था [“ प्रोपाभ्यां समवस्थार्थाभ्याम् ” इत्यत्र सशब्दस्य समानार्थत्वं तद्वत्समावस्थामिति । यद्वा । “ वष्टिभागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः ” इति अकारलोपः—हे० चा०] दशा यस्यास्ताम् (अपशब्दां) अङ्गनां वनितां नितान्तवत्सलोऽतिप्रेमवान्सोऽजः परिगृह्य हस्ताभ्यां गृहीत्वोचितं परिचितम् (वामं) अङ्गमुत्सङ्गं निनाय नीतवान् (द्विकर्मकः) । वल्लकीपक्षे तु सत्त्वं तन्त्रिणामवष्टम्भकः शलाकाविशेषः ।

(३९.) Frightened by the confused shrieks of lamentations of the attendants even of both, the birds living in the repository of lotuses cried there as if they were equally grieved.

(४०.) The swoon of the king was removed by fanning and other means, but she remained in the same condition ; for the application of a remedy produces some fruit when there is a remnant of the period of life.

(४१.) He, who was extremely loving having taken up his wife, who through loss of consciousness, was in a state similar to that of a lute the strings of which are to be put in tune, placed her on his lap familiar to her.

पतिरङ्कनिषण्णया तथा करणापायविभिन्नवर्णया ।

समलक्ष्यत बिभ्रदाविलां मृगलेखामुषसीव चन्द्रमाः ॥ ४२ ॥

विललाप स बाष्पगद्गदं सहजामप्यपहाय धीरताम् ।

अभितप्तमयोऽपि मार्दवं भजते कैव कथा शरीरिषु ॥ ४३ ॥

कुसुमान्यपि गात्रसंगमात्प्रभवन्त्यायुरपोहितुं यदि ।

न भविष्यति हन्त साधनं किमिवान्यत्प्रहरिष्यतो विधेः ॥ ४४ ॥

(४२.) पतिरजोऽङ्कनिषण्णयोत्सङ्गस्थितया करणानामिन्द्रियाणामपायेनापगमेन (ना-
शेन) हेतुना विभिन्नवर्णया विच्छायया तथा [“इत्थंभूतलक्षणे तृतीया”-हे०] । उषसि प्रातः-
काल आविलां मलिनां मृगलेखां लाञ्छनं मृगरेखारूपं बिभ्रद्वारयंश्चन्द्रमा इव । समलक्ष्य-
तादृश्यत । इत्युपमा ।

(४३.) सोऽजः सहजां स्वाभाविकीमपि धीरतां धैर्यमपहाय विप्रकीर्य बाष्पेण कण्ठगतेन
गद्गदं विशीर्णाक्षरं यथा तथा ध्वनिमात्रानुकारिगद्गदशब्दैर्विललाप परिदेवितवान् । “विलापः
परिदेवनम्” इत्यमरः । [धीरस्य कुतः शोक इति चेत् अत आह-हे० चा०] । अभितप्तमग्निना
संतप्तमयो लोहमचेतनमपि मार्दवं मृदुत्वमवैरत्वं च भजते प्राप्नोति । शरीरिषु देहिषु । अभि-
संतप्तेष्विति शेषः । विषये कैव कथा वार्ता । अनुक्तसिद्धमित्यर्थः ।

(४४.) कुसुमानि पुष्पाण्यपि (कर्तृणि) । अपिशब्दो नितान्तमार्दवद्योतनार्थः । गात्रसंगमाद्देहसं-
सर्गादायुरपोहितुमपहर्तुं प्रभवन्ति (समर्थानि भवन्ति) यदि । हन्त विषादे । “हन्त हर्षे-
ऽनुकम्पायां वाक्यारम्भविषादयोः ” इत्यमरः । प्रहरिष्यतो हन्तुमिच्छतो विधेर्देवस्यान्यत्कु-
सुमातिरिक्तं किमिव वस्तु । इवशब्दो वाक्यालंकारे कीदृशमित्यर्थः । साधनं प्रहरणं न भ-
विष्यति न भवेत् । सर्वमपि साधनं भविष्यत्येवेत्यर्थः [असाधनं पुष्पमपि साधनं जातं अन्य-
त् किमुतेत्यर्थः-हे० चा० सु०] ।

(४५.) अथवा पक्षान्तरे प्रजान्तकः कालो मृदु कोमलं वस्तु मृदुनैव वस्तुना हिंसितुं
हन्तुमारभत उपक्रमते । अत्रार्थे हिमसेकेन तुषारनिष्यन्देन विपत्तिर्मृत्युर्यस्याः सा तथा न-
लिनी पद्मिनी [अत्रार्थे-हे०] । मे [मया । तेमेशब्दौ निपातेषु द्रष्टव्यौ । “त्वयामयेत्य-

(४२.) The husband appeared, on account of her lying on his lap with her complexion faded by the loss of the organs of sense, like the moon at dawn wearing the turbid streak of the deer.

(४३.) He having given up even his natural fortitude, lamented in accents choked with tears ; even iron when heated by fire gets softness, what then need be said of those that have (frail) bodies ?

(४४.) If even flowers by their contact with the body have the power of taking away life, then alas ! what other thing will not be an instrument of Fate when it is bent upon striking.

अथवा मृदु वस्तु हिसितुं मृदुनैवारभते प्रजाम्बकः ।
हिमसेकविपत्तिरत्र मे नलिनी पूर्वनिदर्शनं मता ॥ ४५ ॥
स्रगियं यदि जीवितापहा हृदये किं निहिता न हन्ति माम् ।
विषमप्यमृतं क्वचिद्भवेदमृतं वा विषमीश्वरेच्छया ॥ ४६ ॥
अथवा मम भाग्यविप्लवाद्दशनिः कल्पित एष वेधसा ।
यदनेन तरुर्न पातितः क्षपिता तद्विटपाश्रिता लता ॥ ४७ ॥

स्मिन्नर्थे” इति वामनः—हे०] । पूर्वं प्रथमं निदर्शनमुदाहरणं मता द्वितीयं निदर्शनं पुष्पमृत्यु-
रिन्दुमतीति भावः ।

(४६.) इयं (कोमला) स्वर्जीवितमपहन्तीति जीवितापहा (जीवनापहारिणी)
यादि । हृदये वक्षसि । “ हृदयं वक्षसि स्वान्ते ” इत्यमरः । निहिता (निक्षिप्ता) सती मां
किं न हन्ति । ईश्वरेच्छया [दैवस्येच्छया—हे०] । क्वचित्प्रदेशे विषमप्यमृतं भवेत्क्वचिद-
मृतं वा विषं भवेत् [अत्रेन्दुमतीनाशत्वादमृतरूपायाः मालायाः विषत्वं । सिद्धविषत्वायाश्च
तस्या नृपाहननादमृतत्वं—हे०] । दैवमेवात्र कारणमित्यर्थः [जीवितापहेत्ययं शब्दः चित्यः ।
“अपेक्षेशतमसोः” इति डल्यविधानात् । क्लेशरागतमोदुःखरोगज्वरादिषु डः । कर्मस्वपहन्तेः
स्याध्यातः (नः) पापापहः शिव इति गणदर्पणोक्तेः घटते । यथात्र सप्तदशसर्गे । “परकामापहः
सोभूत्” । एकोनविंशे सर्गेपि । “अन्वभुङ्क्त सुरतक्लमापहम्” इति—हे० । जीवितापहेति चित्यं ।
कथं आशिषि हन इत्यस्याप्राप्तेर्दप्रत्ययस्य । एके तु “अपेक्षेशतमसोः” इति नियमाद्यपिडप्रत्य-
याभावस्तथाप्यन्येभ्योपि दृश्यते इति प्रयोगानुसरणाद्दृशि ग्रहणाच्च साधुत्वं ब्रुवते—चा०] ।

(४७.) अथवा [इति पूर्वापेक्षायाः पक्षान्तरे—हे० चा० सु०] मम भाग्यस्य वि-
प्लवाद्विपर्ययादेष्टः । स्वगित्यर्थः । विधेः प्राधान्यात्पुलिङ्गनिर्देशः । वेधसा विधात्रा [दैवेन—चा०]
कुसुमावालिरूपोऽशनिर्वैकुण्ठोऽग्निः [वज्रं—हे० चा० सु०] कल्पितः । “दम्भोलिरशनिर्द्वयोः”
इत्यमरः । अपूर्वः कृतः इत्यभिसन्धिः । अपूर्वत्वमेव स्पष्टयति । यद्यस्मात्कारणादेन पुरोवर्ति-
नापि पुष्पाशनिना प्रासिद्धाशनिनेव तरुस्तरुस्थानीयः स्वयमेव [तरुरत्राजो लतेन्दुमती—हे०]
न पातितः न प्रध्वंसितः । किंतु तस्य तरोर्विटपाश्रिता (स्कन्धाधारा) लता वल्ली क्षपिता
नाशिता । [अशनेः प्रायेणैषः स्वभावः यदुपरिशाखातरोर्नाशयति न स्तम्भं—हे०] । तच्छ-

(45.) Or perhaps the destroyer of men (the god Yama) undertakes to
destroy a soft thing only by means of a soft instrument; and herein the first instance
observed by me is the lotus-plant being subject to destruction by the showers of dew.

(46.) If this wreath is the killer of life then why does it not kill me, when
it is placed on my bosom ? By the will of God even poison may sometimes become
nectar and nectar poison.

(47.) Or perhaps through the evil turn of my fate this has, by the Creator,
been turned into the fire of lightning, since the tree has not been struck down by it,
but the creeper clung to its branches has been destroyed.

कृतवत्यासि नावधीरणामपराद्धेऽपि यदा चिरं मयि ।
 कथमेकपदे निरागसं जनमाभाष्यमिमं न मन्यसे ॥ ४८ ॥
 ध्रुवमस्मि शठः शुचिस्मिते विदितः कैतववत्सलस्तव ।
 परलोकमसंनिवृत्तये यदनापृच्छय गतासि मामितः ॥ ४९ ॥
 दयितां यदि तावदन्वगाद्विनिवृत्तं किमिदं तथा विना ।
 सहतां हतजीवितं मम प्रबलमात्मकृतेन वेदनाम् ॥ ५० ॥

ब्देनात्मा ध्वन्यते लताशब्देनेन्दुमती । लोके प्रसिद्धोऽशनिस्तरुं लतां च क्षपयति । अयं च लतामेव न तरुमित्यनेन प्रकारेणास्यापूर्वत्वमित्यभिप्रायः ।

(४८.) (हे प्रिये) मयि चिर भूरिशोऽपराद्धेऽप्यपराधं कृतवत्स्यपि (अपराध्यत्यस्मिन्निति अपराद्धः तस्मिन्) । राधेः कर्तरि क्तः । यदा यस्माद्धेतोः । यदेति हेत्वर्थः । “स्वरादौ पठ्यते यदेति हेतौ ” इति गणव्याख्यानात् । अवधीरणामवज्ञां न कृतवत्यासि नाकार्षीः [अव्ययानामनेकार्थत्वादासि इत्यव्ययं । पाणिनिमतदर्पणे । अस्यस्मिमन्येशङ्केब्रूयासहेकर्षकौ (बलार्थकौ) इति । अथवा । असौति वर्तमानसामोप्यभूतार्थे लट्-हे०] । तत्कथमेकपदे तत्क्षणे । “स्यात्तत्क्षण एकपदम् ” इति विश्वः । निरागसं नितरामनपराधमिमं जनम् । इममिति स्वात्मनिर्देशः । मामित्यर्थः । आभाष्यं संभाष्यं न मन्यसे न चिन्तयसि [कथं प्रलपतो मम वचन न ददासीत्यर्थः-हे० एवं विलापं कुर्वीणं मल्लक्षणं जनं कथं न संभाषयसि-चा०] ।

(४९.) हे शुचिस्मिते ध्रुवहसिते शठो गूढविप्रियंकारी[धृतेः]“प्रियं वक्ति पुरोन्यत्र विप्रियं कुरुते भृशम्” इत्यादिधृतेर्लक्षणं रुद्रालंकारादवर्णसेयं (अवश्यं सेव्यं)-चा० । “गूढविप्रियकृत शठः” इति रूपके-हे०] । कैतवेन कपटेन वत्सलः कैतवस्निग्ध इति ध्रुवं सत्यं तव विदितस्त्वया विज्ञातोऽस्मि । “मतिबुद्धि-” इत्यादिना कर्तरि क्तः । “कस्य च वर्तमानः” इति कर्तरि षष्ठी । कुतः । यद्यस्मान्मामनापृच्छयानामन्येतोऽस्माद्धोकात्परलोकमसंनिवृत्तयेऽपुनरावृत्तये गतासि [अस्निग्धो ह्यपेक्ष्यते-हे०] ।

(५०.) इदं मम हतजीवितं (दग्धजीवितं) कुत्सितं जीवितं [“मारिते कुत्सिते हतं ” इति हलायुधः-हे०] । तावदादौ दयितामिन्दुमतीमन्वगादन्वगच्छद्यादि । अन्वगादेव । यद्यत्रावधारणे । पूर्वं सूचितत्वादिति भावः । तर्हि तथा दयितया विना किं किमर्थं विनिवृत्तं प्रत्यागतम् । प्रत्यागमनं न युक्तमित्यर्थः । अत एवात्मकृतेन स्वदुश्चेष्टितेन निवृत्तिरूपेण प्रबलामधिकां वेदनां दुःखं सहतां क्षमताम् । स्वयंकृतापराधेषु सहिष्णुतेव शरणमिति भावः ।

(48.) Since you did not show disregard towards me even when I was constantly (lit. for a long time) in guilt; why then all at once do you not consider this innocent person as one fit to be spoken to ?

(49.) It is certain O lady of pure smiles, that I am known to thee as a false husband with insincere love, since thou hast departed without bidding me adieu from this world (lit. from hence) to the next (lit. to the other) never to return !

(50.) Let this wretched life of mine suffer the overwhelming torments brought on by its own act ! For why has it returned without her if it then followed my beloved ?

सुरतश्रमसंभूते मुखे ध्रियते स्वेदलवोद्गमोऽपि ते
 अथ चास्तमिता त्वमात्मना धिगिमां देहभूतामसारताम् ॥ ५० ॥
 मनसापि न विप्रियं मया कृतपूर्वं तव किं जहासि माम् ।
 ननु शब्दपतिः क्षितेरहं त्वयि मे भावनिबन्धना रतिः ॥ ५१ ॥
 कुसुमोत्खचितान्वलीभृतश्चलयन्भृङ्गरुचस्तवालकान् ।
 करभोरु करोति मारुतस्त्वदुपावर्तनशङ्किः मे मनः ॥ ५२ ॥
 तदपोहितुमर्हसि प्रिये प्रतिबोधेन विषादमाशु मे ।
 ज्वलितेन गुहागतं तमस्तुहिनादेरिव नक्तमोषधिः ॥ ५४ ॥

(५१.) सुरतश्रमेण (मोहनक्रीडाश्रमेण) संभूतो जनितः स्वेदलवोद्गमोऽपि ते तव मुखे ध्रियते वर्तते [अपिशब्देन लवस्य क्षणविनाशित्वं सूचितं—हे०] । अथ च त्वमात्मना स्वरूपेणास्तं नाशमिता प्राप्ता । अतः कारणाद्देहभूतां प्राणिनामिमां प्रत्यक्षामसारतामस्थिरतां धिक् [असाराशब्देन यद्यपि निन्दा प्रतीयते तथापि धिग्जालमिति वत् न पौरुषवत्] । “उभयवन्तसोः” इति द्वितीया—हे० ।

(५२.) मया मनसापि (चित्तेनापि) तव विप्रियं अनभीष्टं न कृतपूर्वम् [पूर्वं कृतं इति कृतपूर्वं “वाहिताग्न्यादिषु”—हे०] । पूर्वं न कृतमित्यर्थः । मुष्पुषेति समासः । किं केन निमित्तेन मां जहासि त्यजसि । नन्वहं क्षितेः शब्दपतिः शब्दत एव पतिः । नत्वर्थत इत्यर्थः । भावनिबन्धनाभिप्रायनिबन्धना स्वभावेहेतुका मे रतिः प्रेम तु त्वय्येव । अस्तीति शेषः ।

(५३.) कुसुमैरुत्खचितानुत्कर्षेण रचितान् (अलंकृतान्) वलीभृतो भङ्गीयुक्तान् । कुटिलानित्यर्थः । भृङ्गरुचो नीलांस्तवालकान् (तव ललाटकेशान्) चलयन्कम्पयन्मारुतः (वायुः) । हे करभोरु करभसदृशोरु । “मणिबन्धादाकनिष्टं करस्य करभो बाहिः” इत्यमरः । मे मनस्त्वदुपावर्तनशङ्किः तव पुनरागमने शङ्कावत्करोति । त्वदुज्जीवने शङ्कां कारयतीत्यर्थः ।

(५४.) हे प्रिये तत्तस्मात्कारणादाशु (शीघ्रं) मे विषादं दुःखम् । नक्तं रात्रावोष-

(51.) The rise of the drops of perspiration brought on (lit. brought together) by sexual labour still exists on thy face, while thou thyself hast faded away. Oh lie upon the frailty of human beings!

(52.) Hitherto I have done nothing unpleasant to thee even in thought (lit. in my mind), why then dost thou abandon me ? In sooth I am lord of the earth only in name (while) my love bound up by (lit. having the tie of) deep feeling is (only) in thee.

(53.) The wind, Oh beautiful thighed lady, shaking thy flowing hair dark as black bees and adorned with flowers makes my mind hopeful of thy revival.

(54.) Therefore, O my beloved, you ought quickly to dispel my sadness by coming to life, as the herbs at night dispel by their light the darkness existing in the caves of the snowy mountain (the Himalaya).

इदमुच्छ्वसितालकं मुखं तव विश्रान्तकथं दुनोति माम् ।

निशि सुप्तमिवैकपङ्कजं विरताभ्यन्तरषट्पदस्त्रनम् ॥ ५५ ॥

शशिनं पुनरेति शर्वरी दयिता द्वन्द्वचरं पतत्रिणम् ।

इति तौ विरहान्तरक्षमौ कथमत्यन्तगता न मां दहेः ॥ ५६ ॥

ध्विस्तृणज्योतिराख्या लता ज्वलितेन प्रकाशेन तुहिनाद्रोहिमाचलस्य गुहागतं (कंदरान्तः प्रविष्टं) तमोऽन्धकारमिव [हिमाद्रौ नक्तमोषधयः सप्रकाशा भवन्तीति प्रसिद्धिः—चा०] प्रतिबोधेन ज्ञानेनापोहितुं निरसितुमर्हसि ।

(५५.) इदमुच्छ्वसितालकं चलितचूर्णकुन्तलं विश्रान्तकथं निवृत्तसंलापं (विगलितवचनं) तव मुखम् । निशि रात्रौ [निशीत्यनेनालकस्थाने तमःसम्बन्धः सूचितः—हे०] सुप्तं निमीलितं विरतोऽभ्यन्तराणामन्तर्वर्तिनां षट्पदानां (भृंगानां) स्वनः (शब्दः) यत्र तत् । निःशब्दभृङ्गमित्यर्थः । एकपङ्कजमद्वितीयं पद्ममिव । मां दुनोति परितापयति [प्राणिनां संयोगविद्येगौ विलोक्येते तत्त्वया किमर्थमेवं संतप्यते इत्याशङ्क्याह—हे० चा० सु०] ।

(५६.) शर्वरी रात्रिः शशिनं चन्द्रं पुनरेति प्राप्नोति । द्वन्द्वीभूय चरतीति द्वन्द्वचरः । तं पतत्रिणं चक्रवाकं दयिता चक्रवाकी पुनरेति । इति हेतोस्तौ चन्द्रचक्रवाकौ विरहान्तरक्षमौ विरहावधिसहौ (वियोगनिमित्तकालव्यवधानक्षमौ) । “अन्तरमवकाशावधिपरिधानान्तरिक्ष-भेदतादर्थ्ये ” इत्यमरः । [व्यतिरेकेणाह—हे०] । अत्यन्तगता पुनरावृत्तिरहिता त्वं तु कथं न मां दहेन संतापयेः [विरहलक्षणं रसाकरे । “विप्रलम्भस्तु सामान्ये वियोगे विरहोऽन्यथा । यावज्जीववियोगः स्यादीर्घ्याख्योहर्निशं भवेत्” इति । “मृतप्रियाणामत्यंतं यावज्जीववार्तिदायिनं । वियोगं विरहं प्राहुः दुःसहं पूर्वसूरयः ” इति शब्दार्णवे । कथमत्र शोकयोर्विरहः । “समानधर्मार्थनिर्देशे तद्रूपं ” इति साहित्यमीमांसासूत्रात् । “उपमानाद्यदन्यस्य व्यतिरेकः स एव च” इति । काव्यप्रकाशे तु व्यतिरेकः आधिक्यं—हे०] अपि तु दहेरेवेत्यर्थः [पुरा किल दशरथात्मजस्य रामचन्द्रस्य शापात् रात्रौ चक्रवाकयोर्विरहः । रामस्तूत्यत्स्यतेऽतः । कथमत्राजविलापे चक्रवाकविरहं रचयाश्चकार । कवेराद्यतनत्वात् विलोक्यमानस्य वर्णनत्वान्न दूषणमत्र । अथवा संसारस्यानादित्वाद्दामपरम्पराया अपि अनादित्वात् युक्तमेवोक्तं—चा०] ।

(५७.) नवपल्लवसंस्तरे नूतनप्रवालास्तरणेऽप्यर्पितं स्थापितं मृदु ते तव यदङ्गं शरीरं दूयेत (खिद्येत अर्थात्) परितप्तं भवेत् [पल्लवानां नवशब्दोऽतिकोमलत्वसूचनार्थः—चा०] ।

(55.) This face of yours with its dishevelled hair and with speech stopped, like a solitary (or single) lotus closed at night with the humming of the bees in the inside silenced, torments me.

(56.) The night again goes back to the moon, the Chakravāka-beloved joins her consort that wanders about in couple, and thus are those two able to bear the interval of separation ; how canst thou gone for ever not burn me ?

नवपल्लवसंस्तरेऽपि ते मृदु दूयेत यदङ्गमर्पितम् ।
तदिदं विषहिष्यते कथं वद वामोरु चिताधिरोहणम् ॥ ५७ ॥
इयंमप्रतिबोधशायिनी रशना त्वां प्रथमा रहःसखी ।
गतिविभ्रमसादनीरवा न शुचा नानुमृतेव लक्ष्यते ॥ ५८ ॥
कलमन्यभृतासु भाषितं कलहंसीषु मदालसं गतम् ।
पृषतीषु विलोलमीक्षितं पवनाधृतलतासु विभ्रमाः ॥ ५९ ॥
त्रिदिवोत्सुक्याप्यवेक्ष्य मां निहिताः सत्यममी गुणास्त्वया ।
विरहे तव मे गुरुत्यथ हृदयं न त्ववलम्बितुं क्षमाः ॥ ६० ॥

वामौ सुन्दरौ ऊरू यस्याः सा हे वामोरु । “ वामं स्यात्सुन्दरे सव्ये ” इति केशवः । “ सं-
हितशफलक्षण— ” इत्यादिनोद्प्रत्ययः । तदिदमङ्ग चितायाः काष्ठसंचयस्याधिरोहणं कथं
विषहिष्यते वद [तस्य दुःसहत्वात्—हे०] ।

(५८.) इयं प्रथमाद्या [प्रवरा वा—हे०] रहःसखी [रहस्येकान्ते सखी । सुतेपि
निबन्धनात् रहःसखी—हे०] । सुरतसमयेऽप्यनुयानादिति भावः । गतिविभ्रमसादेन नीरवा वि-
लासोपरमेण निःशब्दा रशना मेखलाप्रतिबोधमपनरुद्धां यथा तथा शायिनीम् । मृतामित्यर्थः ।
त्वामनु त्वया सह । तृतीयार्थ इत्यनुशब्दस्य कर्मप्रवचनीययुक्तो द्वितीया । शुचा शोकेन मृतेव
न लक्ष्यत इति न । लक्ष्यत एवत्यर्थः । संभाव्यनिषेधनिवर्तनाय द्वौ प्रतिपेधौ ।

(५९—६०.) युग्मम् । उभयोरेकान्वयः । अन्यभृतासु कोकिलासु कलं मधुरं भा-
षितं भाषणम् [वनप्रियाः परभृताः—हे०] । कलहंसीषु विशिष्टहंसीषु मदालसं मन्थरं गतं
गमनम् । पृषतीषु हरिणीषु विलोलमीक्षितं चञ्चला दृष्टिः । पवनेन वायुनाधृतलतास्वीषत्क-
म्पितलतासु विभ्रमा विलासाः । इत्यमी पूर्वाक्ताः कलभाषणादयो गुणाः । एषु कोकिलादि-
स्थानेष्विति शेषः । त्रिदिवोत्सुक्यापीह जीवन्त्येव स्वर्गं प्रति प्रस्थितयापि त्वया मामवेक्ष्य
विरहासहं विचार्य सत्यं निहिताः [स्थापिताः । गुणगणकलितां मामन्तरेणासावजो दुःख-
वान् कथं भविष्यतीति मामाश्वासयितुं परपुष्टादिषु स्वगुणा निहिता इत्यर्थः । परं ते गुणाः—

(57.) O beautiful thighed-lady that tender body of thine which when laid
even on a bed of fresh leaves would be afflicted, tell me how can that same body
(now) suffer thy mounting on the funeral pile ?

(58.) This girdle thy first (only) companion in privacy (now noiseless)
in consequence of the cessation of thy sportive gait (or motion), not that it does
not seem, by sorrow, as if to have died after thee sleeping not to awake again.

(59.) (60.) Sweet words in the cuckoo, gait slow in consequence of
youthfulness in the female flamingoes, lovely glances in the hinds and spor-
tiveness in the creepers shaken by the wind,—these qualities have been indeed de-
posited by thee for my sake though thou wert eager for heaven; still they are not able
to uphold (or support.) my heart suffering severely in thy separation,

मिथुनं परिकल्पितं त्वया सहकारः फलिनी च नन्विमौ ।

अविधाय विवाहसत्क्रियामनयोगम्यत इत्यसांप्रतम् ॥ ६१ ॥

कुसुमं कृतदोहदस्त्वया यदशोकोऽयमुदीरयिष्यति ।

अलकाभरणं कथं नु तत्तव नेष्यामि निवापमाल्यताम् ॥ ६२ ॥

स्मरतेव सशब्दनूपुरं चरणानुग्रहमन्यदुर्लभम् ।

अमुना कुसुमाश्रुवर्षिणा त्वमशोकेन सुगान्नि शोच्यसे ॥ ६३ ॥

चा०]। मत्प्राणधारणोपायतया स्थापिता इत्यर्थः। तव विरहे गुरुव्यथमतिदुःखं मे हृदयं मनोऽवलम्बितुं स्थापयितुं न क्षमा न शक्ताः। ते तु तत्संग एव सुखकारिणः। नान्यथा [अतस्त्वोपरि दोषो नास्ति—हे०]। प्रत्युत प्राणानपहरन्तीति भावः।

(६१.) ननु हे प्रिये। सहकारश्चूतविशेषः फलिनी प्रियंगुलता चेमौ त्वया मिथुनं (युग्मं) परिकल्पितं मिथुनत्वेनाभ्यमानि (अयं च इयं च पुमान् स्त्रियां)। अनयोः फलिनीसहकारयोर्विवाहसत्क्रियां विवाहमङ्गलमविधायारुत्वागम्यत। (स्वर्लोकं इति शेषः)। इत्यसांप्रतमयुक्तम् [विवाहकारणं प्रयोगरत्नावल्यां]। “विवाहमङ्गलाचारा गीतनेपथ्यसंयुता। वृक्षेणोद्वाहिता श्यामा जायते कुसुमान्विता” इति—हे०]। मातृहीनानां न किञ्चित्सुखमस्तीति भावः। (“सङ्कल्पितं प्रथममेव मया तवार्थे भर्तारमात्मसदृशं सुकृतैर्गता त्वम्। चूतेन संश्रितवती नवमालिकेयमस्यामहं त्वयि च संप्रति वीतचिन्तः” इत्येवं समर्थः श्लोकः)।

(६२.) वृक्षादिपौषकं दोहदम्। त्वया कृतं दोहदं पादताडनरूपं यस्य मोऽयमशोको यत्कुसुममुदीरयिष्यति प्रसविष्यते [तथाच प्रयोगरत्नावल्यां]। “नूपुरान्वितपादेन तरुण्या ताडितो भूशं। अशोकः केसरो वक्त्रसीधुसिक्तश्च फुल्लति” इति। “तरुगुल्मलतादीनामकाले कुशलैः कृतं। पुष्पाद्युत्पादकं द्रव्यं दोहदः स्यात्तु तत्क्रिया” इति शब्दार्णवे—हे०। स्त्रीणां चरणप्रहारेण अशोकतरुः पुष्पतीति प्रसिद्धिः—चा० सु०]। तवालकानामाभरणमाभरणभूतं तत्कुसुमं कथं नु केन प्रकारेण निवापमाल्यतां दाहाञ्जलैरर्घ्यतां (और्ध्वदेहिकदानपुष्पत्वं) नेष्यामि। “निवापः पितृदानं स्यात्” इत्यमरः।

(६३.) अन्यदुर्लभम्। किंतु स्मर्तव्यमेवेत्यर्थः। सशब्दं ध्वनियुक्तं नूपुरं मञ्जीरं यस्य तं

(61.) The mango tree and the Priyangu creeper have been indeed designed by thee to be a couple (husband and wife) ; it is unworthy (on thy part) that thou art gone without having celebrated the auspicious ceremonies of their nuptials.

(62.) The flower which this As'oka-tree having its longing of pregnancy satisfied by thee, will put forth, how can I lead that ornament of thy hair to the state of a funeral garland ?

(63.) O thou of beautiful form, thou art bewailed by this As'oka tree that sheds tears in the form of flowers remembering as it were the favour of thy feet unattainable by any other tree and adorned with ringing anklets.

तव निःश्वसितानुकारिभिर्बकुलैरर्धचितां समं मया ।

असमाप्य विलासमेखलां किमिदं किन्नरकण्ठि सुप्यते ॥ ६४ ॥

समदुःखसुखः सखीजनः प्रतिपच्चन्द्रनिभोऽयमात्मजः ।

अहमेकरसस्तथापि ते व्यवसायः प्रतिपत्तिनिष्ठुरः ॥ ६५ ॥

चरणेनानुग्रहं पादेन ताडनरूपं स्मरतेव चिन्तयतेव कुसुमान्येवाश्राणि तद्वर्षिणामुना पुरोवर्ति-
नाशोकेन । हे सुगात्रि । “ अङ्गगात्रकण्ठेभ्यश्च ” इति वक्तव्यान्दीप् । त्वं शोच्यसे [य-
द्वा अन्येन वृक्षेण दुर्लभं शोच्यसे इत्यत्र इवशब्दसंवाधो वा—हे० चा० सु०] ।

(६४.) (सुगन्धित्वात्) तव निःश्वसितानुकारिभिः (मुखमारुतानुवादिभिः) बकुलैर्ब-
कुलकुसुमैर्मया समं सार्धम् (त्वया) अर्धचितामर्थं यथा तथा रचितां (अर्धप्रेतां) विलास-
मेखलामसमाप्यापूरयित्वा । (माधुर्यात्) किन्नरस्य देवयोनिविशेषस्य कण्ठ इव कण्ठो य-
स्यास्तत्संबुद्धिर्हे किन्नरकण्ठि । “ अङ्गगात्रकण्ठेभ्यश्च ” इति टीप् । किमिदं सुप्यते निद्रा
क्रियते । “ वचिस्वपि—” इत्यादिना सप्रसारणम् । अनुचितमिदं स्वपनमित्यर्थः ।

(६५.) सखीजनः समदुःखसुखः । त्वदुःखेन दुःखी त्वत्सुखेन सुखीत्यर्थः । अयमात्म-
जो बालः प्रतिपच्चन्द्रनिभः । दर्शनीयो वर्धिष्णुश्चेत्यर्थः । प्रतिपच्चन्द्रं द्वितीया लक्ष्यते प्र-
तिपदि चन्द्रस्यादर्शनात् । [यद्यपि प्रतिपदि चन्द्रकलास्ति तथाप्यदृश्यमानत्वाच्च युज्यते ।
तथाचोक्तं । “ प्रतिपच्चन्द्रमिव प्रजा नृपं ” इति—चा०] । अहमेकरसोऽभिन्नगणः । “ शङ्का-
रादौ विषे वीर्ये गुणे रागे द्वेव रसः ” इत्यमरः । तथापि । जीवितमामग्रीसत्त्वेऽपीत्यर्थः । ते तव
व्यवसायः [मरणोद्यमः—हे० चा०] अस्मत्परित्यागरूपो व्यापारः प्रतिपत्त्या निश्चयेन आकास्मि-
कगमनव्यञ्जितेन [स्वभावेन—व० दुराग्रहेण । इदमेव भयावश्यं कार्यमिति प्रतिपत्तिरभ्युपगमः
—हे०] निष्ठुरः क्रूरः [तथापि ते व्यवसायो मरणोद्योगः प्रतिपत्तौ प्रीतौ निष्ठुरः कर्कशः पराङ्मुखः
इति भावः—चा० सु०] । “ प्रतिपत्तिः पदप्राप्तौ प्रकृतौ गौरवेऽपि च । प्रागल्भ्ये च प्रबोधे च ” इ-
ति विश्वः । [“ प्रतिपत्तिस्तु प्रागल्भ्ये प्रीतिसज्जनयोरपि ” इति केशवः—चा० सु०] । स्मर्तुं न श-
क्यः किमुताधिकर्तुमिति भावः । (अत्रहि हेमाद्रिः । तथापि ते व्यवसायो मरणोद्यमः प्रतिपत्त्या
दुराग्रहेण निष्ठुरः । कठिनः तेन क्रूरः । तमेवाह—) ।

(६६.) अद्य मे धृतिर्यैर्यं प्रतीतिर्वास्ते नाशमिता । रतिः क्रीडा [सुरतं रमणं च
—हे०] च्युता गता । गेयं गानं विरतम् (समाप्तं) ऋतुर्वमन्तादिर्निरुत्सवः (उत्सवरहि-

(64.) O thou whose voice resembles that of the Kinnaras (celestial song-
sters) why art thou asleep without having completed the fancy zone which together
with me was half set with Bakula flowers imitating thy breath ?

(65.) These your friends are partakers of your joys and sorrows ; this your
son is (young and hopeful) like the moon of the first day ; I love you exclusively ;
and yet your action is contrary to love.

धृतिरस्तमिता रतिश्च्युता विरतं गेयमृतुर्निरुस्तवः ।

गतमाभरणप्रयोजनं परिशून्यं शयनीयमद्य मे ॥ ६६ ॥

गृहिणी सचिवः सखी मिथः प्रियशिष्या ललिते कलाविधौ ।

करुणाविमुखेन मृत्युना हरता त्वां वद किं न मे हृतम् ॥ ६७ ॥

मदिराक्षि मदाननार्पितं मधु पीत्वा रसवत्कथं नु मे ।

अनुपास्यसि बाष्पदूषितं परलोकोपनतं जलाञ्जलिम् ॥ ६८ ॥

२-

तोऽभूत्) । आभरणानां प्रयोजनं [शृङ्गारादिकं—चा०] गतमपगतम् [“ना कामी मण्ड-
नप्रियः” इत्युक्तत्वात्—चा०] । शतेऽस्मिन्निति शयनीयं तल्पम् । “कृत्यल्युटो बहुलम्” इत्य-
धिकरणार्थेऽनोयप्रत्ययः । परिशून्यम् । त्वां विना सर्वमपि निष्फलमिति भावः ।

(६७.) त्वमेव गृहिणी दारा । अनेन सर्वं कुटुम्बं त्वदाश्रयमिति भावः । सचिवः
बुद्धिसहायो मन्त्री । सर्वो हितोपदेशस्त्वदायत्त इत्यनेनोच्यते । मिथो रहसि सखी नर्मस-
चिवः । सर्वोपभोगस्त्वदाश्रय इत्यमुना प्रकटितम् । ललिते मनोहरे कलाविधौ वादित्रादिच-
तुःषष्टिकलाप्रयोगे प्रियशिष्या [गीतनृत्यवादित्रचित्रचुंबनाश्लेषपुष्पसंदर्भसारिक्रीडालिपिज्ञाना-
दीनां चतुःषष्टिसंख्याकानां च विद्याध्ययने रहःप्रियाभिमता शिष्यान्तेवासिनीति—चा०] ।
प्रियत्वं प्राज्ञत्वादित्यभिसंधिः सर्वानन्दोऽनेन त्वन्नित्यन्धन इत्युद्घाटितम् । अतस्त्वां [“एते वां-
नावादय आदेशा अनन्वादेशे वा वक्तव्याः ” इति त्वामौ द्वितीयाया इति न । तथा मे-
घदूते । “ जानामि त्वां प्रकृतिपुरुषं कामरूपं मघोनः ” इति—हे०] समष्टिरूपां हरतात ए-
व करुणाविमुखेन कृपाशून्येन (अर्थान्निष्ठरेण) मृत्युना (यमेन) मे मत्संबन्धि किं वस्तु न
हृतं वद (कथय) । सर्वमपि हृतमित्यर्थः ।

(६८.) [पद्मिनीजातित्वात्—चा०] माद्यत्यनयेति मदिरा लोकप्रसिद्धा । तथापि
“ नार्यो मदिरलोचनाः ” इत्यादिप्रयोगदर्शनान्माद्यत्याभ्यामिति मदिरा अक्षिणी यस्यास्त-
त्संबुद्धिर्हे मदिराक्षि [मदिराभिधं अक्षि दृष्टिर्यस्याः तत्संबोधनं । तथा संगीतकलिकायां “स्निग्धा-
र्द्धमकुलीकान्ता लंभिता मदिरा तथा । पंचैवात्र परिज्ञाताः शौर्यादित्येन दृष्टयः । सौष्ठवेनापरि-
त्यक्ता स्मेरापांगमनोहरा । वेपमानान्तरा दृष्टिर्मदिरा परिकीर्तिता” । यद्वा । माद्यन्ति आभ्यां इति

(66.) All patience (or cheerfulness) is at an end, pleasures are no more, music has ceased, the season is (now) without festivities (or has lost all its charms), there is no use of ornaments, and my bed has become all empty to-day.

(67.) Thou wert my wife, thou my counsellor, thou my companion in soli-
tude, my beloved pupil in the fine arts (arts of music &c) ; in taking thee away
say what things of mine has not death, averse to pity, robbed me of ?

(68.) O thou of intoxicated eyes, having drunk luscious wine passed (that
was given) from my mouth, how wilt thou drink after that the oblation of water
soiled by my tears and presented to thee (or sent up to thee) in the next world ?

विभवेऽपि सति त्वया विना सुखमेतावदजस्य गण्यताम् ।
 अहतस्य विलोभनान्तरैर्मम सर्वे विषयास्त्वदाश्रयाः ॥ ६९ ॥
 विलपन्निति कोशलाधिपः करुणार्थग्रथितं प्रियां प्रति ।
 अकरोत्पृथिवीरुहानपि स्तुतशाखारसबाष्पदूषितान् ॥ ७० ॥
 अथ तस्य कथंचिदङ्कतः स्वजनस्तामपनीय सुन्दरीम् ।
 विससर्ज तदन्यमण्डनामनलायागुरुचन्दनैधसे ॥ ७१ ॥

मदिरे अक्षिणी यस्याः सा-हे०] । मदाननेनार्पितं रसवत्स्वादुतरं मधु मद्यं पीत्वा बाष्पदू-
 षितमश्रुतप्तं परलोकोपनतं परलोकोप्राप्तं [अनेन अनुपानस्य विलंबः सूचितः-हे०] । मे जला-
 ङ्गलिं तिलोदकाङ्गलिं कथं न्वन्वनन्तरं पास्यसि । तदनन्तरमिदमनर्हमित्यर्थः [मधुपानानंतरं
 जलपानं च निषिद्धं-हे०] । यथाह भट्टमल्लः—“ अनुपानं हिमजलं यवगोधूमनिर्मितं ।
 दधि मद्ये विषे द्राक्षे पिष्टे मिष्टमयेऽपि च ” इति । तच्च इहैव युज्यते । इदं तूष्णं लो-
 कान्तरोपयोगिं चेत्यायुर्वेदविरोधात्कथमनुपास्यसीति भावः ।

(६९.) विभव ऐश्वर्ये सत्यपि [अथवा सति प्रशस्ते विभवेपि-हे०] त्वया विनाजस्य
 एतावत् (एतत्परिमाणं अस्येति एतावत्) एव सुखं गण्यताम् (ज्ञायतां) । यावत्त्वया सह
 भुक्तं ततोऽन्यन्न किंचिद्विष्यतीत्यर्थः । कुतः । विलोभनान्तरैर्विषयान्तरैः [यद्वा । अन्याभिः
 स्त्रीभिः-हे० चा०] अहतस्यानाकृष्टस्य [इति प्रीतिकारणं-हे०] मम सर्वे विषया भो-
 गादयस्त्वदाश्रयास्त्वदधीनाः (त्वदालंबनाः) । त्वां विना मे न किंचिद्वाच्य इत्यर्थः [त्व-
 यि मृतायां किमपि सुखं नानुभवामीत्यर्थः-हे०] ।

(७०.) कोसलाधिपोऽज इति करुणः शाकरसः स एवार्थस्तेन ग्रथितं संबद्धं [गुम्फि-
 तं-हे०] यथा तथा प्रियां प्रतीन्दुमतीमुद्दिश्य विलपन् (रुदन्) पृथिवीरुहान्दृक्षानपि [अपिश-
 ब्देन अचेतनत्वं द्योत्यते-चा०] स्तुताः (क्षरिताः) शाखारसा मकरन्दा एव बाष्पास्तैर्दू-
 षितानकरोत् । अचेतनानप्यरोदयदित्यर्थः ।

(७१.) अथ स्वजनः (स्वः आत्मीयश्चासौ जनश्च । स्वासां ज्ञातीनां जनः इति वा)
 बन्धुवर्गस्तस्याजस्याकृत उत्सङ्गात्कथंचित् (बलात्कारेण) अपनीय । तद्विवेकमुक्तमिवान्त्यं

(69.) Even when there is wealth the pleasures of me Aja without you may
 be counted as having their end here ; for unattracted by any other temptations all
 my objects of enjoyments depended upon you (rested in you).

(70.) Lamenting in this manner for his beloved in expressions consisting of
 the sentiments of sorrow the Lord of the Kos'alas, made even the trees (growing on
 earth) heavily (sadly) shower the tears of exudation dripping down from their
 branches.

(71.) Then his relations, having with difficulty removed that beautiful lady
 from his lap consigned her, adorned with the funeral decorations, to fire having black
 sandle-wood for its fuel.

प्रमदामनु संस्थितः शुचा नृपतिः सन्निति वाच्यदर्शनात् ।

न चकार शरीरमग्निसात्सह देव्यां न तु जीविताशया ॥ ७२ ॥

अथ तेन दशाहतः परे गुणशेषामुपदिश्य भामिनीम् ।

विदुषा विधयो महर्द्धयः पुर एवोपवने समापिताः ॥ ७३ ॥

मण्डनमलंकारो यस्यास्ताम् । तां मुन्दरीमगुरूणि चन्दनान्येषांसीन्धनानि यस्य तस्मा अन-
लायाग्रये विसर्जं विमृष्टवान् । “ क्रियाग्रहणमपि कर्तव्यम् ” इति क्रियामात्रप्रयोगे सं-
प्रदानत्वाच्चतुर्थी ।

(७२.) नृपतिरजः सन्नपि विद्वानपि शुचा शोकेन प्रमदामनु प्रमदया सह संस्थितो
मृत इति वाच्यदर्शनान्निन्दादर्शनात् [“ उपक्रोशश्च निर्वादो विज्ञेयं वाच्यमद्वयोः ” इति प्र-
तापमार्तण्डः—हे०] । देव्येन्दुमत्या सह शरीरमग्निसादग्रचधीनं न चकार । “ तदधीनवचने ”
इति सातिप्रत्ययः । जीविताशया प्राणेच्छया तु नेति । [अथवा अनुसंस्थितः इत्येकं पदं ।
अनुमृतः इत्यर्थः—चा०] ।

(७३.) अथ विदुषा शास्त्रज्ञेन तेनाजेन । गुणा एव शेषा रूपादयो यस्यास्तां गुणशे-
षां [अर्थात्स्वर्गतां—हे०] भामिनीमिन्दुमतीमुपदिश्योद्दिश्य । दशानामद्वां समाहारो द-
शाहः [दशाहोत्र विधिविशेषो न तु दशदिनानि—व० । यद्वा । दशाहो विधिविशेषः—चा०]
। “ तद्धितार्थ—” इत्यादिना समासः । समाहारस्यैकत्वादेकवचनम् । “ राजाहःसखिभ्यष्टच् ”
इति टच् । “ रात्राद्वाहाः पुंसि ” इति पुंवत् । ततस्तसिल् । तस्माद्दशाहतः परे ऊर्ध्वं
कर्तव्या महर्द्धयो महासमृद्धयः [भूरिदक्षिणाविषय एकादशाहादिश्राद्धादयः—चा० सु०]
विधयः क्रियाः पुरः पुर्या उपवन उद्यान एव समापिताः संपूर्णमनुष्ठिताः । [विद्वान् क्षत्रिय-
श्चदशाह ” इति विष्णुस्मृति—हे०] । दशाहतः इत्यत्र “ विप्रः शुध्येद्दशाहेन द्वादशाहेन
भूमिपः वैश्यः पञ्चदशाहेन शुध्यति ” इति मनुवचनविरोधो नाशङ्कनीयः । तस्य निर्गुणक्ष-
त्रियविषयत्वात् गुणवत्क्षत्रियस्य तु दशाहेन शुद्धिमाह पराशरः— “ क्षत्रियस्तु दशाहेन
स्वधर्मनिरतः शुचिः ” इति (एतदेव चारित्रवर्द्धनः) । सूच्यतेऽस्यापि गुणवत्त्वं विदुषेत्यनेन ।

(७४.) तयेन्दुमत्या विना । [निष्प्रभत्वात्—हे०] क्षणदाया रात्रेरपायेऽपगमे यः
शशाङ्कश्चन्द्रः स इव दृश्यत इति क्षणदापायशशांकदर्शनः । प्रातःकालीकचन्द्र इव दृश्यमान
इत्यर्थः । दृश्यत इति कर्मार्थे ल्युट् । सोऽजः पौरवधूम्रुखाश्रुषु स्वशुचः स्वशोकस्य परिवाहं

(72.) He did not consign his body to fire with his queen not because he
cared for his life but because he apprehended the scandal that the king, knowing as
he was, died after his wife for grief.

(73.) Then after ten days the ceremonies attended with great magnificence
in honour of his wife whose virtues were the only remains were finished by that
learned prince in the very garden of the capital.

स विवेश पुरीं तथा विना क्षणदापायशशाङ्कदशनः ।
 परिवाहमिवावलोकयन्स्वशुचः पौरवधूमस्वाश्रुषु ॥ ७४ ॥
 अथ तं सवनाय दीक्षितः प्रणिधानाद्गुरुराश्रमस्थितः ।
 अभिषङ्गजडं विजज्ञिवानिति शिष्येण किलान्वबोधयत् ॥ ७५ ॥
 असमाप्तविधिर्यतो मुनिस्तव विद्वानपि तापकारणम् ।
 न भवन्तमुपस्थितः स्वयं प्रकृतौ स्थापयितुं पथश्च्युतम् ॥ ७६ ॥
 मयि तस्य सुवृत्तं वर्तते लघुसंदेशपदा सररवती ।
 शृणु विश्रुतसच्चसारं तां हृदि चेनामुपधातुमर्हसि ॥ ७७ ॥

जलोच्छ्वासमिवावलोकयन् [तस्य शोकस्य तत्र भागीकृतत्वात्—हे०] । “ जलोच्छ्वासाः
 परिवाहाः ” इत्यमरः । स्वदुःखपूरातिशयमिव पश्यन्पुरा (अयोध्यां) विवेश । वधूम्रहणा-
 त्तस्यामिन्दुमत्यां सख्याभिमानादजसमानदुःखसूचकपरीवाहोक्तिर्निर्वहति ।

(७५.) अथ सवनाय यागाय दीक्षितो गुरुर्वशिष्ठ आश्रमे स्वकीयाश्रमे स्थितः सन् ।
 तमजमभिषङ्गजडं दुःखमोहितं प्रणिधानाच्चित्तैकाग्र्याद्विजज्ञिवाञ्ज्ञातवान् । “ क्रमुश्च ” इति
 क्रमुप्रत्ययः । इति वक्ष्यमाणप्रकारेण शिष्येण [अन्तेवासिना वामदेवेन—हे०] अन्वबोधय-
 त्किल (समाश्वासयत्किल)। बुधेर्ण्यन्ताष्टिणचि लङ् । [स्वयं गृहीतदीक्षत्वाद्वशिष्ठः शिष्यं प्रा-
 हिणोदित्यर्थः—चा०] । वशिष्ठशिष्य आह—

(७६.) यतो हेतोर्मुनिरसमाप्तविधिरसमाप्तक्रतुस्ततस्तव तापकारणं दुःखहेतुं कलत्रनाशरू-
 पं विद्वाञ्जानन्नपि । “ विदेः शतुर्वसुः ” इति वत्सादेशः । “ न लोक—” इत्यादिना षष्ठी-
 प्रतिषेधः । पथश्च्युतं स्वभावाद्भ्रष्टं भवन्तं प्रकृतौ स्वभावे स्थापयितुम् । समाश्वासयितुमित्यर्थः ।
 स्वयं नोपस्थितो नागतः [दीक्षितेन न किल गन्तव्यमिति—हे० विहितसंकल्पः कापि न
 ब्रजेदिति—चा० सु०] ।

(७७.) हे सुवृत्त सदाचार । संदिश्यत इति संदेशः संदेष्टव्यार्थः । तस्य पदानि वाच-

(74.) Looking like the moon at the close of night, he entered his capital without her, beholding as it were the outburst of his sorrow in the tears on the faces of the women of the city.

(75.) It is said that his preceptor who had then undergone an initiative ceremony of a sacrifice and who therefore remained in his hermitage, having known him, by reason of his profound religious meditation, to be stupefied by affliction, exhorted him thus through his disciple

(76.) Knowing as he does the cause of your distress, the sage has not come personally to restore you to your natural state from which you have fallen, because he has not yet finished the rites of the sacrifice.

(77.) O thou of noble character, his words brief in their message are confided to me. Hear them, O thou of a well known powerful energy, worthy as thou art to treasure them in thy heart.

पुरुषस्य पदेष्वजन्मनः समतीतं च भवन्म भाविनि ॥ ७८ ॥
 स हि निष्प्रतिघ्नेन चक्षुषा त्रितयं ज्ञानमयेन पश्यति ॥ ७९ ॥
 चरतः किल दुश्चरं तपस्तृणबिन्दोः परिशङ्कितः पुरा ।
 प्रजिघास्य समाधिभेदिनीं हरिरस्मै हरिणीं सुराङ्गनाम् ॥ ७९ ॥
 स तपःप्रतिबन्धमन्युना प्रमुखाविष्कृतचारुविभ्रमाम् ।
 अशपद्भव मानुषीति तां शमवेलाप्रलयोर्मिणा भवि ॥ ८० ॥

कानि लघूनि संक्षिप्तानि संदेशपदानि यस्यां सा लघुसंदेशपदा तस्य मुनेः सरस्वती वाङ्मयि वर्तते । हे विश्रुतसत्त्वसार प्रख्यातधैर्यतिशय [विश्रुतं विख्यातं सत्त्वं सारो यस्य तस्य संबोधनं । हर्षविषादयोरेकरूपा बुद्धिः सत्त्वं—हे०] तां सरस्वतीं शृणु । एनां वाचं हृत्पुष्पातुं धर्तुं चाहंति । वक्ष्यमाणार्थानुगुणं मुनेः सर्वज्ञत्वं तावदाह—

(७८.) अजन्मनः पुरुषस्य पुराणपुरुषस्य भगवत्स्त्रिविक्रमस्य पदेषु विक्रमेषु । त्रि-भुवनेष्वपीत्यर्थः । समतीतं भूतं च भवद्वर्तमानं च भावि भविष्यच्चेति त्रितयं स मुनिर्निष्प्रतिघ्नेनाप्रतिबन्धेन ज्ञानमयेन (ज्ञानरूपेण) चक्षुषा ज्ञानदृष्ट्या पश्यति हि । अतस्तदुक्तिषु न संशयितव्यमित्यर्थः [भुवनत्रयं कालत्रयस्य वार्तां गुरुर्वशिष्ठो ज्ञानेन जानातीति भावः—सु०] ।

(७९.) पुरा किल दुश्चरं तीव्रं तपश्चरतः (तपः कुर्वतः) तृणबिन्दोस्तृणबिन्दुनामका-त्कस्माच्चित् [अत्रिवंश्यात्—हे०] राजर्षेः [स्वर्गराज्यहरणे—हे०] परिशङ्कितो भीतः । कर्तरि क्तः । “भीतार्थानां भयहेतुः” इत्यपादानात्पञ्चमी । हरिरिन्द्रः समाधिभेदिनीं तपोविघातिनीं (ध्यानप्रत्यूहकारिणीं) । (“समाधिर्नियमे ध्याने ” इति विश्वः) । हरिणीं नाम सुराङ्गनाम् [यद्वा । हरिणीं सुवर्णप्रतिमां । अतितेजस्विनीमित्यर्थः । “ हरिणीं स्यान्मृगी हेमप्रतिमा हरिता च या । त्रिषु पाण्डौ च हरिणः ” इत्यमरः—हे०] अस्मै तृणबिन्दवे प्रजिघास्य प्रेरितवान् ।

(८०.) स मुनिः । शमः शान्तिरेव वेला मर्यादा । तस्याः प्रलयोर्मिणा प्रलयकाल-तरंगेण शमविघातकेनेत्यर्थः [कल्पान्तकालकल्लोलसदृशेन—चा० सु०] । “ अर्द्ध्यम्बुवि-कृतौ वेला कालमर्यादयोरपि ” इत्यमरः । तपसः प्रतिबन्धेन विघ्नेन यो मन्युः क्रोधस्तेन हे-

(78.) Indeed with his unobstructed eye of knowledge, he sees the triad,—the past, the present and the future—in the (three) steps of the unborn person the Eternal Being (i. e. in the three worlds.)

(79.) In olden times, it is said, Hari (Indra), afraid of the sage Trina- bindu who was practising a rigorously hard penance, sent against him a celest- ical damsel by name Harini capable of interrupting his profound meditation.

(80.) That sage, through rage which arose from the interruption to his pe- nance, and which was a destructive wave breaking the barriers of the coast of peace- fulness, cursed her, who manifested before him her bewitching graces of love, thus “ Be thou a woman on earth. ”

भगवन्परवान्ध्याः प्रतिक्लृप्ताचरितं क्षमस्व मे ।

इति चैषमती क्षितिस्पृश कृतवाना सुरपुष्पदर्शनात् ॥ ८१ ॥

ऋथकैशिकवंशसंभवा तव भूत्वा महिषी चिराय सा ।

उपलब्धवती दिवश्च्युतं विवशा शापनिवृत्तिकारणम् ॥ ८२ ॥

तदलं तदपायचिन्तया विपदुत्पत्तिमतामुपस्थिता ।

वसुधैयमवेक्ष्यतां त्वया वसुमत्या हि नृपाः कलत्रिणः ॥ ८३ ॥

तुना । प्रमुखेऽग्र आविष्कृतचारुविभ्रमां [यद्वा । प्रकृष्टेन चारुणा मुखेन आविष्कृतः प्र-
कटीकृतः चारुः मनोहरो विभ्रमो विलासो यया तां तथोक्तां—हे०] प्रकाशितमनोहरविला-
सां तां हरिणीं भुवि भूलोके मानुषी मनुष्यस्त्री भवेत्यशपच्छशाप ।

(८१.) हे भगवन्महर्षे । अयं जनः (मल्लक्षणो जनः) । परोऽस्यास्तीति त्वामित्वेन
परवान्पराधीनः । [शक्राधीन इत्यर्थः—चा० सु०] । अयमित्यात्मनिर्देशः । अहं पराधीनेत्य-
र्थः । मे मम प्रतिकृलाचरितम् (विरुद्धाचरणं) अपराधं क्षमन्वेत्यनेन प्रकारेणोपनतां शरणांगतां
च हरिणीमा सुरपुष्पदर्शनात्सुरपुष्पदर्शनपर्यन्तम् । क्षितिं स्पृशतीति क्षितिस्पृक्तां क्षितिस्पृशं
(भूमिस्थां) मानुषीं कृतवानकरोत् । दिव्यपुष्पदर्शनं शापावधिरित्यनुगृहीतवानित्यर्थः ।

(८२.) ऋथकैशिकानां (विदुर्भाणां) राज्ञां वंशे (अन्वये) मभवः (जन्म) यस्याः
सा हरिणी तव महिषी [पट्टराज्ञी—चा०] अभिषिक्ता स्त्री । “ कृताभिषेका महिषी ” इत्य-
मरः । भूत्वा चिराय दिवः स्वर्गाच्च्युतं पतितं शापनिवृत्तिकारणं सुरपुष्परूपमुपलब्धवती वि-
वशा । अभूदिति शेषः । मृतेत्यर्थः ।

(८३.) तत्तस्मात्तस्या अपायचिन्तयालम् [नाशचिन्तयालं—हे० चा०] । तस्या मरणं
न चिन्त्यमित्यर्थः । निषेधक्रियां प्रति करणत्वाच्चिन्तयेति तृतीया । कुतो न चिन्त्यमत आह
—उत्पत्तिमतां जन्मवतां (प्राणिनां) विपद्विपत्तिः (मृतिरूपा) उपस्थिता सिद्धा [नित्या
—हे० चा० सु०] । जातस्य हि भ्रुवो मृत्युरित्यर्थः । तथापि कलत्ररहितस्य किं जीवितेन ।
तत्राह—त्वयेयं वसुधा भूमिरवेक्ष्यतां पालयताम् । हि यस्मान्नृपा वसुमत्या पृथिव्या कलत्रि-
णः कलत्रवन्तः [राज्ञां भूरेव प्रिया—चा०] । अतो न शोचितव्यमित्यर्थः ।

(81.) “ Venerable sir ! this person (my-self) is dependent ; forgive me
therefore my offensive action ”; her, thus humbled, he made an earthly being until
her seeing the celestial flowers.

(82.) Born in the family of the Krathakais'ikas, she having become your
crowned queen for a long time obtained the cause of the cessation of her curse
fallen from the sky and died.

(83.) Therefore cease to think of her death, for the things that are produced
have destruction at hand. Let this Earth be now protected by you, for kings have
a wife in the Earth.

उदये मदवाच्यमुज्जता श्रुतमविष्कृतमात्मवत्तया ॥
 मनसस्तदुपस्थिते ज्वरे पुनरल्लीबतया प्रकाशयताम् ॥ ८४ ॥
 रुदता कुत एव सा पुनर्भवता नानुमृतापि लभ्यते ।
 परलोकजुषां स्वकर्मभिर्गतयो भिन्नपथा हि देहिनाम् ॥ ८५ ॥
 अपशोकमनाः कुटुम्बिनीमनुगृहीष्व निवापदत्तिभिः ।
 स्वजनाश्रु किलातिसंततं दहति प्रेतमिति प्रचक्षते ॥ ८६ ॥

(८४.) उदयेऽभ्युदये सति मदेन यद्वाच्यं निन्दादुःखं तदुज्जता परिहरता सत्यपि मदहेतावमाद्यता त्वया यदात्मवत्तयाविकृतचित्ततया लिङ्गेन श्रुतं शास्त्रम् । तज्जनितं ज्ञानमिति यावत् । आविष्कृतं प्रकाशितम् । तच्छ्रुतं मनसो ज्वरे संताप उपस्थिते प्राप्तेऽल्लीबतया धैर्येण लिङ्गेन पुनः प्रकाशयताम् [राज्याभिगमेन यत्तवापयशो नासीत्तेन तच्छ्रुतं प्रादुर्भूतं । संप्रति त्वदधिगतदुःखपरित्यागेन तच्छ्रुतमत्यंतं प्रकटय—चा० सु०] । विदुषा सर्वास्ववस्थास्वपि धीरेण भवितव्यमित्यर्थः । इतोऽपि न रोदितव्यमित्याह—

(८५.) रुदता भवता सा कुत एव लभ्यते । न लभ्यत एव । अनुन्नियत इत्यनुमृत् । किप् । तेनानुमृतानुमृतवतापि भवता पुनर्न लभ्यते । कथं न लभ्यत इत्याह—परलोकजुषां लोकान्तरभाजां देहिनाम् । गम्यन्त इति गतयो गम्यस्थानानि स्वकर्मभिः पूर्वाचरितपुण्यपापैर्भिन्नपथाः पृथक्कृतमार्गा हि [केचिन्मर्त्याः केचित्पशवः केचिद्देवाः केचिद्द्रक्षांसीति—चा० सु०] । परत्रापि स्वस्वधर्मानुरूपफलभोगाय भिन्नदेहगमनान्न मृतेनापि लभ्यत इत्यर्थः ।

(८६.) किंत्वपशोकमनाः (अपगतः शोकः यस्मात्तदपशोकं अपशोकं गतदुःखं मनः यस्य सः) निर्दुःखचित्तः सन्कुटुम्बिनीं पत्नीं निवापदत्तिभिः पिण्डोदकादिदानैरनुगृहीष्व । तर्पयेत्यर्थः । अन्यथा दोषमाह—अतिसंततमविच्छिन्नं स्वजनानां बन्धूनाम् । “ बन्धुस्वस्वजनाः समाः ” इत्यमरः । अश्रु । कर्तुं । प्रेतं मृतं दहतीति प्रचक्षते मन्वादयः किल । अत्र

(84.) In prosperity by your self-restraint you exhibited (the effects of) your sacred knowledge by avoiding any thing censurable arising from arrogance ; now that distress has befallen your soul, exhibit the same again by your fortitude.

(85.) How can she be obtained again by you thus lamenting (for her) ? Not, even if she were followed by you in death (even if you die after her you will not be able to reclaim her again, much less by lamentations). For the ways of men who enjoy the other world lie along different roads according to their respective actions.

(86.) Relieving your mind of sorrow do you favour your wife with offerings of water. For it is said with certainty that the very incessant tears of relatives burn (torment,) the departed soul,

मरणं प्रकृतिः शरीरिणां विकृतिर्जायितमुच्यते बुधैः ।
क्षणमप्यवशिष्टे श्वसन्यपि जन्तुर्ननु लाभवानसौ ॥ ८७ ॥
अवगच्छति मूढचेतनः प्रियनाशं हृदि शल्यमर्पितम् ।
स्थिरधीस्तु तदेव मन्यते कुशलद्वारतया समुद्धृतम् ॥ ८८ ॥
स्वशरीरशरीरिणावपि श्रुतसंयोगविपर्ययौ यदा ।
विरहः किमिवानुतापयेद्बद्ध बाह्यैर्विषयैर्विपश्चितम् ॥ ८९ ॥

याज्ञवल्क्यः—“ श्लेष्माश्लु बन्धुभिर्मुक्तं प्रेतो भुंक्ते यतोऽवशः । अतो न रोदितव्यं हि क्रियाः कार्याः स्वशक्तितः ” इति ।

(८७.) शरीरिणां (देहभाजां) मरणं [नित्यत्वात्—हे०चा०] प्रकृतिः स्वभावः । ध्रुवमित्यर्थः । जीवितं विकृतिर्यादृच्छिकं [विकारः—हे०चा०सु०] बुधैरुच्यते । एवं स्थिते जन्तुः प्राणी क्षणमपि । अत्यन्तसंयोगे द्वितीया । श्वसञ्जीवन्नवतिष्ठते यद्यसौ क्षणजीवी लाभवान्ननु [पिण्डस्य विनाशित्वात्—हे०] । जीवने यथालाभं संतोष्यम् । अलभ्यलाभात् । मरणे तु न शोचितव्यम् । अस्य स्वाभाव्यादिति भावः [अत्र मरणशब्देन स्थूलशरीरत्यागोऽवगन्तव्यः—चा०] ।

(८८.) मूढचेतनो भ्रान्तबुद्धिः । प्रियनाशमिष्टनाशं हृद्यर्पितं निखातं शल्यं शंकुमवगच्छति मन्यते । स्थिरधीर्विद्वान्सु तदेव शल्यं समुद्धृतमुत्खातं मन्यते । प्रियनाशे सतीति शेषः । कुतः । कुशलद्वारतया । प्रियनाशस्य मोक्षोपायतयैत्यर्थः । विषयलाभाविनाशयोर्यथाक्रमं हिताहितसाधनत्वाभिमानः पामराणाम् । विपरीतं तु विपश्चितामिति भावः [न चेष्टजनविरहसन्तापो युक्त एवेत्याह—हे०] ।

(८९.) स्वस्य शरीरशरीरिणौ देहात्मानावपि यदा यतः श्रुतौ श्रुत्यवगतौ संयोगविपर्ययौ संयोगवियोगौ ययोस्तौ तथोक्तौ । तदा बाह्यैर्विषयैः पुत्रमित्रकलत्रादिभिः (विषयैः सह) विरहो विपश्चितं विद्वान्सं किमिवानुतापयेत्त्वं वद [सदासंयुक्तयोर्देहात्मनोरपि वियोगोऽवश्यंभावी किं पुनर्बाह्यानामन्येषामिति । उक्तञ्च । “ सहजीवितयोर्नस्ति सम्बन्धः कायजीवयोः पुत्रमित्रकलत्रेषु सम्बन्धः केन हेतुना ” इति—हे० । “ यस्यास्ति नैक्यं वपुषापि सार्द्धं

(87.) Wise men say that death is but the nature of embodied souls, and life is a mere change ; if a creature remains breathing even for a moment, he is assuredly a gainer.

(88.) The stupid-minded consider the loss of a dear person as a dart fixed in the heart, but the firm-minded regard the same as a dart extracted on account of its serving as a door leading to blessedness.

(89.) Since the connection and separation of one's own body and soul are so well known, tell me why separation from external objects should at all distress a wise man ?

न पृथग्जनवच्छुचो वशं वशिनामुत्तमं गन्तुमर्हति ।
 द्रुमसानुमतां किमन्तरं यदि वायौ द्वितयेऽपि चलाः ॥ ९० ॥
 स तथेति विनेतुरुदारमतेः प्रतिगृह्य वचो विससर्ज मुनिम् ।
 तदलब्धपदं हृदि शोकघने प्रतियातमिवान्तिकमस्य गुरोः ॥ ९१ ॥
 तेनाष्टौ परिगमिताः समाः कथंचिद्दालत्वादवितथसूनृतेन सूनोः ।
 सादृश्यप्रतिकृतिदर्शनैः प्रियायाः स्वप्नेषु क्षणिकसमागमोत्सवैश्च ॥ ९२ ॥

तस्यास्ति किं पुत्रकलत्रमित्रैः । पृथक् च ते चर्मणि रोमकूपाः कुतो हि तिष्ठन्ति शरीर-
 मध्ये ” इति-चा०] । न किंचिदित्यर्थः । अथवा स्वशब्दस्य शरीरेणैव संबन्धः ।

(९०.) हे वशिनामुत्तम जितेन्द्रियवर्य । पृथग्जनवत्पामरजनवत् । (“पृथग्जनः स्मृतो
 नीचे मुखे च ” इति विश्वः ।) शुचः शोकस्य वशं (अधीनतां) गन्तुं नार्हसि । तथा हि ।
 द्रुमसानुमतां तरुशिखरिणां किमन्तरं को विशेषः । वायौ सति द्वितयेऽपि द्विप्रकारा अपि
 [पवनेन वृक्षाः किल कम्पन्ते न गिरयः तथा नीचाः शोकेनाभिभूयन्ते न तु त्वादृशाः अतः
 शोकं दूरीकुरु इति भावः-सु०] । “प्रथमचरम-” इत्यादिना जसि विभाषया सर्वनामसंज्ञा ।
 ते द्रुमसानुमन्तश्चलाश्चञ्चला यदि । सानुमतामपि चलने द्रुमवत्तेषामप्यचलसंज्ञा न स्यादित्यर्थः ।

(९१.) सोऽज उदारमतेर्विनेतुर्गुरोर्वशिष्ठस्य वचस्तच्छिष्यमुखेरितं तथेति प्रतिगृह्याङ्गी-
 कृत्य मुनिं वशिष्ठशिष्यं [वामदेवं-हे०] विससर्ज प्रेषयामास । किंतु तद्वचः शोकघने
 दुःखसान्द्रेऽस्याजस्य तदलब्धपदमप्राप्तावकाशं सद्गुरोर्वशिष्ठस्यान्तिकं प्रतियातमिव प्रतिनि-
 वृत्तं किमु । इत्युत्प्रेक्षा । तोटकवृत्तमेतत्—“इह तोटकमम्बुधिसैः प्रथितम्” इति तच्छृणुम् ।

(९२.) अवितथं यथार्थं सूनृतं प्रियवचनं यस्य तेनाजेन । सूनोः पुत्रस्य बालत्वात् ।
 राज्याक्षमत्वादित्यर्थः । प्रियाया इन्दुमत्याः सादृश्यं वस्त्वन्तरगतमाकारसाम्यम् ।
 प्रतिकृतिश्चित्रम् । तयोर्दर्शनैः स्वप्नेषु क्षणिकाः क्षणभङ्गुरा ये समागमोत्सवास्तैश्च ।
 कथंचित्कच्छ्रेण । अष्टौ समा वत्सराः । “संवत्सरो वत्सरोऽब्दो हायनोऽस्त्री शरत्समाः ”

(90.) O thou, the best of the self-controlled, it is not proper on thy part to become a prey to sorrow like other people ; what difference is there between the trees and the mountains if even both of them are moveable by the wind ?

(91.) With the words “be it so”, he, having accepted the words of his noble-minded instructor (Vāmadeva by name), dismissed the sage ; but the advice, not having obtained a (firm) footing in his heart, filled with grief, returned, as it were, to his preceptor.

(92.) On account of the childhood of his son, by him whose words were agreeable and true, were passed with great difficulty eight years with the sight of the exact image of his beloved (in his son) and with the pleasures of her momentary company in dreams,

तस्य प्रसह्य हृदयं किल शोकशङ्कुः

लक्ष्मरोह इव सौधतलं बिभेद ।

प्राणान्तहेतुमपि तं भिषजामसाध्यं

लाभं प्रियानुगमने त्वरया स मेने ॥ ९३ ॥

सम्यग्विनीतमथ वर्महरं कुमार-

मादिश्य रक्षणविधौ विधिवत्प्रजानाम् ।

रोगोपसृष्टतनुदुर्वसति मुमुक्षुः

प्रायोपवेशनमतिर्नृपतिर्बभूव ॥ ९४ ॥

इत्यमरः । परिगमिता अतिवाहिताः । उक्तं च—“ वियोगावस्थासु प्रियजनसदृशानुभवनं त-
तश्चित्रं कर्म स्वपनसमये दर्शनमपि । तदङ्गस्पृष्टानामुपगतवतां स्पर्शनमपि प्रतीकारः काम-
व्यथितमनसां कोऽपि कथितः ” इति । प्रकृते सादृश्यादित्रितयाभिधानं तदङ्गस्पृष्टपदार्थस्पृष्टे-
रप्युपलक्षणम् । स्वप्नस्वरूपं तु जाग्रदृशायामदृष्टवशादात्मा सुखदुःखभोगं भुङ्क्ते । तथा स्वप्नाव-
स्थायामपि पूर्वकर्मवशादात्मा नाडीतो निर्गत्य तत्र देशे नवं देहं निर्माय पूर्वं शरीरं तत्रैव
देशे प्राणवायुना रक्षन् स्वप्नभोगान्भुङ्क्त्वा पुनरपि पूर्वशरीरे प्राविशति । तथार्थे शातपथा श्रुतिः ।
“ प्राणेन रक्षन्नपरं कुलायं । बहिः कुलायादमृतश्चरित्वा । स ईयते अमृतो यत्र कामः । हि-
रण्मयः पूरुष एकहंसः । स्वप्नान्त उच्चावचमीयमानः । रूपाणिदेवः कुरुते बहूनि ” इति—हे०]
प्रहर्षिणीवृत्तमेतत् ।

(९३.) शोक एव शङ्कुः कीलः । “ शङ्कुः कीले शिवेऽस्त्रे च ” इति विश्वः । तस्या-
जस्य हृदयम् । लक्ष्मरोहः (लक्षस्याङ्कुरः) सौधतलमिव [“ लक्षस्याधोगच्छतो मूलैः ” इति
क्षीरस्वामी—हे०] । प्रसह्य बलात्किल बिभेद । सोऽजः प्राणान्तहेतुं मरणकारणमपि भिषजाम्
(वैद्यानां) साध्यमप्रतिसमाधेयं । (विभाषायामिति कर्त्तरि षष्ठी) । तं शोकशङ्कुं रोगपर्यवसि-
तं प्रियाया अनुगमने त्वरयोत्कण्ठया लाभं मेने । तद्विरहस्यातिदुःसहस्वात्तत्प्राप्तिकारणं मर-
णमेव वरमित्यन्यतेत्यर्थः ।

(९४.) अथ नृपतिरजः सम्यग्विनीतं निसर्गसंस्काराभ्यां विनयवन्तं वर्म हरतीति व-

(९३.) It is said that the dart of grief broke his heart forcibly as the off-
shoot of a figtree does the terrace of a palace. In his haste to follow his beloved, he
considered even that cause of the end of his life incurable by physicians, as a
gain.

(९४.) Then having charged the prince who was well educated and who was
able to wear an armour, with the duty of protecting his subjects as enjoined by
rules, the king desirous of giving up his residence in a body pervaded by disease,
became intent on starving himself to death.

तीर्थे तोयव्यतिकरभवे जङ्गुकन्यासरख्यो-

देहत्यागादमरगणनालेख्यमासाद्य सद्यः ।

पूर्वाकाराधिकतररुचा संगतः कान्तयासौ

लीलागारेष्वरमत पुनर्नन्दनाभ्यन्तरेषु ॥ ९५ ॥

महर्षिः कवचधारणार्हवयस्कः । “ वयसि च ” इत्यचप्रत्ययः । तं कुमारं दशरथं प्रजानां रक्षणविधौ राज्ये विधिवद्विध्यर्हम् । यथाशास्त्रमित्यर्थः । “ तदर्हम् ” इति वतिप्रत्ययः । आदिश्य नियुज्य रोगेणोपसृष्टाया व्याप्तायास्तनोः शरीरस्य दुर्वसतिं दुःखावस्थितिं मुमुक्षुर्जिहासुः सन् । प्रायोपवेशनेऽनशनावस्थाने मतिर्यस्य स बभूव । “ प्रायश्चानशने मृत्यौ तुल्य-बाहुल्ययोरपि ” इति विश्वः । अत्र पुराणवचनम्—“ समासक्तो भवेद्यस्तु पातकैर्महदादिभिः । दुश्चिकित्स्यैर्महारोगैः पीडितो वा भवेत्तु यः । स्वयं देहविनाशस्य काले प्राप्ते महामतिः । आब्रह्माणं वा स्वर्गादिमहाफलजिगीषया । प्रविशेज्ज्वलनं दीप्तं कुर्यादनशनं तथा । एतेषामधिकारोऽस्ति नान्येषां सर्वजन्तुषु । नराणामथ नारीणां सर्ववर्णेषु सर्वदा ” इति । अनयोर्वसन्ततिलकाच्छन्दः । तल्लक्षणम्—“ उक्ता वसन्ततिलका तभजा जगौ गः ” इति ।

(९५.) असावजो जङ्गुकन्यासरख्योस्तोयानां जलानां व्यतिकरेण संभेदेन भवे तीर्थे गङ्गासरयूसंगमे देहत्यागात्सद्य एवामरगणनायां लेख्यं लेखनम् । “तयोरेव कृत्यक्तखलर्थाः” इति भावार्थे ण्यत्प्रत्ययः । आसाद्य प्राप्य । [आदित्यत्वं प्राप्येत्यर्थः—हे०] । पूर्वस्मादाकारादधिकतरा रुच्यस्यास्तया कान्तया रमण्या संगतः सन् । नन्दनस्येन्द्रोद्यानस्याभ्यन्तरेष्वन्तरेषु लीलागारेषु क्रीडाभवनेषु पुनररमत [चिक्रीड । “मरणात्प्रागवस्थापि मरणं मुनिनोदितं । शृङ्गरे मरणाद्ध्वं पुनर्योगो विधीयते ” इति काव्योपदेशे—हे०] । “ यथाकथंचित्तीर्थेऽस्मिन्देहत्यागं करोति यः । तस्यात्मघातदोषो न प्राप्नुयादीप्सितान्यपि ” इति स्कान्दे । मन्दाक्रान्ताच्छन्दः । तल्लक्षणम्—“ मन्दाक्रान्ता जलधिषडङ्गैर्मौ नतौ तादृक् चेतु ” इति ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये अजविलापो भामाछमः सर्गः ।

(95.) By abandoning his body at the sacred place formed by the confluence of the waters of the daughter of Jahnvi and the Sarayú and having immediately obtained an enlisting in the number of the immortals, he, being united to his wife now of a loveliness surpassing her former figure, sported again in the pleasure-houses within the gardens of the Nandana forest.

नवमः सर्गः ।

पितुरनन्तरमुत्तरकोशालान्तमधिगम्य समाधिजितेन्द्रियः ।

दशरथः प्रशशास महारथो यमवतामवतां च धुरि स्थितः ॥ १ ॥

अधिगतं विधिवद्यदपालयत्प्रकृतिमण्डलमात्मकुलोचितम् ।

अभवदस्य ततो गुणवत्तरं सनगरं नगरन्धकरोजसः ॥ २ ॥

एकलोचनमेकार्धे सार्धलोचनमन्यतः ।

नीलार्धं नीलकण्ठार्धं महः किमपि मन्यहे ॥

(१.) [इदानीं यमकं दर्शयिष्यन् दशरथव्यापारं वर्णयति—हे०] समाधिना संयमेन [चित्तैकाग्र्येण—हे० धर्मार्थकामानामेकरूपतया—व० नियमेन—चा०] जितेन्द्रियः [नृपतेर्नी-
तिशास्त्रानुसारेण] “ भवन्ति ज्वालिता लक्ष्मीः कीर्तयश्च नभःस्पृशः ” इति कामन्दकः—हे० ।
। “ समाधिर्नियमे ध्याने ” इति कोषः । यमवतां (यमा विद्यन्ते येषां तेषां तथोक्तानां) सं-
यमिनां [“ ब्रह्मचर्यं दया क्षान्तिर्दानं सत्यमकल्पता । अहिंसास्तेयमाभुयं दमश्चेति यमाः
स्मृताः ” इति याज्ञवल्क्यः—हे० । “ अहिंसासत्यमस्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा ” इत्यादयो यमाः—
चा० सु० व०] अवतां रक्षतां राक्षां च धुर्यग्रे स्थितो महारथः । “ एको दश सहस्राणि
योधयेद्यस्तु धन्विनाम् । शस्त्रशास्त्रप्रवीणश्च स महारथ उच्यते ” [“ धनुर्वेदस्य तत्त्वज्ञः सर्व-
शास्त्रविशारदः सहस्रं योधयत्येकः स महारथ उच्यते ” । “ महारथाद्दशगुणो विज्ञेयोऽतिरथो
बुधैः ”—हे० व०] इति । दशरथः पितुः (अजस्य) अनन्तरमुत्तरकोशालाञ्जनपदान्समाधिगम्य
(संप्राप्य) प्रशशास [पर्यपालयत्] लब्धपालनं हि राजधर्मः—हे० । अत्र मनुः—“ क्ष-
त्रियस्य परो धर्मः प्रजानां परिपालनम् ” इति । [“ स्यात्पादपदवर्णानामावृत्तिः संयुतायुता ।
यमकं भिन्नवाच्यानामादिमध्यान्तगोचरं ” इति वाग्भटः—हे० चा०] । द्रुतविलम्बितमेतद्भूतम्
। तल्लक्षणम्—“ द्रुतविलम्बितमाह नभौ भरौ ” इति ।

(२.) अधिगतं प्राप्तमात्मकुलोचितं स्वकुलागतं सनगरं नगरजनसहितं प्रकृतिमण्डलं

(1.) After his father, Das'aratha, who had conquered his senses by abstract meditation, who was a great chariot-warrior, and who stood at the head both of devotees and protectors, ruled over the Uttarakos'ulas after having obtained their possession.

(2.) Since he protected the circle of provinces inherited from his own ancestors together with the capital, as enjoined by the S'astras ; it (the circle of provinces and the capital) became more excellent to (favourably inclined towards) him than before, whose valour was equal to that of Kumara, the ruler of the Krauncha Mountain.

उभयमेव वदन्ति मनीषिणः समयवर्षिता कृतकर्मणाम् ।

बलनिषूदनमर्थपतिं च तं श्रमनुदं मनुदण्डधरास्वयम् ॥ ३ ॥

जनपदे न गदः पदमादधावभिभवः कुतः कृत्वा कृतकर्मणाम् ।

क्षितिर्भूत्फलवत्यजनन्दने शमरतेऽमरतेजसि पार्थिवे ॥ ४ ॥

जानपदमण्डलम् । अत्र प्रकृतिशब्देन प्रजामात्रवाचिना नगरशब्दयोगाद्बलीरुदन्त्यायेन जानपदमात्रमुच्यते [“स्वाम्यमात्यसुहृत्कोषराष्ट्रदुर्गबलानि च । सप्तांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोपि च” —हे०] यद्यस्माद्विधिवद्यथाशास्त्रमपालयत् । ततो हेतोः । रन्ध्रं करोतीति रन्ध्रकरः । रन्ध्रहेतुरित्यर्थः । “कृञा हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु” इति टप्रत्ययः । नमस्य रन्ध्रकरो नगरन्ध्रकरः कुमारः [भार्गवो वा—हे० चा० सु० व०] । “कुमारः क्रौञ्चदारणः” इत्यमरः [“हंसद्वारं भृगुपतियशोवर्त्म यत्क्रौञ्चरन्ध्रं” इति मेघदूते—हे०] । तदोजसस्तत्तुल्यबलस्यास्य दशरथस्य गुणवत्तरं [गुणाः दाक्षिण्यादयस्तैरधिकं—चा०] अभवत् । तत्पौरजानपदमण्डलं तस्मिन्नतीवासक्तमभूदित्यर्थः ।

(३.) मनस ईषिणो मनोषिणो विद्वांसः । पृषोदरादित्वात्साधुः । बलनिषूदनं [बलं दैत्यविशेषं निषूदयति मारयतीति तं तथोक्तं—हे०] इन्द्रम् । (“बलो हलायुधे दैत्यमेदे बलनि वायसे” इति विश्वः) । दण्डस्य धरो राजा मनुरिति यो दण्डधरः स एवान्वयः कूटस्थो यस्य तमर्थपतिं दशरथं चेत्युभयमेव । समयेऽवसरे जलं धनं च वर्षतीति समयवर्षी । तस्य भावः समयवर्षिता । तथा हेतुना कृतकर्मणां स्वकर्मकारिणाम् । नुदतीति नुदम् । “इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः” इति कप्रत्ययः । श्रमस्य नुदं श्रमनुदम् [“अनुदास्तेतश्च” इति युचि प्राप्ते “सूददीपदीक्षश्च” इति प्रतिषिद्धे कथं मधुसूदनः बलनिषूदनः । अनित्योऽयं इन्द्रप्रतिषेधः । प्रतिषेधे इति योगविभागाद्विज्ञायते । अथवा । नद्यादिषु मधुसूदनादयो वक्ष्यन्ते इति काशिकावृत्तौ—हे०] । किञ्चान्तत्वे नपुंसकलिङ्गेनोभयशब्देन सामानाधिकरण्यं न स्यात् । इति वदन्ति [नृषः कृतकार्यस्य भृत्यादर्थदानेन खेदं निरस्यति इन्द्रोऽपि काले वर्षणात् कृतकर्मणां कर्षुकादीनां श्रमनुत् । यद्वा । कर्षुकादेः इन्द्रकृतयज्ञादेः श्रमनुदिन्द्रः—हे० चा० सु०] ।

(४.) शमरते शान्तिपरेऽमरतेजस्यजनन्दने दशरथे पार्थिवे पृथिव्या ईश्वरे सति ।

(३.) Wise men speak of two only as rewarding (lit: removing the toils) the labours of those who have done their own duty, by timely showers (of rains and of wealth) viz: the destroyer of the demon Bala and that Lord of wealth sprung from the family of the baton-holder Manu.

(4.) When the king the son of Aja whose lustre (or valour) was like that of the immortals and who was in the full enjoyment of mental peace, was reigning, the earth became fruitful, no plague stepped into his country, what possibility then there was of ravages caused by the enemies (whence then could there be any defeat or disgrace from enemies) ?

दशदिगन्तजिह्वा स्फुटतः श्रियमपुण्यदजेन ततः परम् ।

तमधिगम्य तथैवाधुनैवैतौ न च महीचमहीचपराक्रमम् ॥ ५ ॥

समतया वसुधैविर्वर्जनीनियमनादसतां च नराधिपः ।

अनुययौ वमपुण्यजवैश्वरो तत्कृणावकृणाग्रसरं रुचा ॥ ६ ॥

“तस्येश्वरः” इत्यप्रत्ययः । जनपदे देशे गदो व्याधिः । “उपतापरोगव्याधिगदामयाः” इत्यमरः । पदं (स्थानं) नादधौ (न चकार) । न चक्रामेत्यर्थः । सपत्नजः शत्रुजन्योऽभिभवः कुत एव । असंभावित एवेत्यर्थः [दैवकृतस्य रोगाद्युपद्रवस्याभावे वैरिविहितो मानवो-भिभवः कुतो भवेदिति भावः—चा० सु०] । क्षितिः फलवती (प्रशस्तफला) अभूच्च [इति दैवानुकूल्यं—हे० चा०] ।

(५.) मही । दशदिगन्ताजितवानिति दशदिगन्तजित् । [“चतस्रः कीर्तयेद्वाष्टौ दश वा क्रुषुः क्वचित्” इति वाग्वट—हे०] । तेन रघुणा यथा श्रियं कान्तिमपुण्यत् । ततः परं रघो-रनन्तरमजेन च यथा श्रियमपुण्यत् । तथैवाहीनपराक्रमं अन्यूनविक्रमं (अहीनपौरुषं) न हीनः पराक्रमो यस्य तमन्यूनपराक्रमं [यद्वा । अहीनां सर्पाणां इनस्य शेषस्येव पराक्रमः पौरुषं यस्येति वा । “इनः स्वामिनि सूर्ये च तथैव विषयिष्यपि” इति विश्वप्रकाशः । यद्वा । अहीनेषु शूरेषु पराक्रमो यस्येति । यद्वा । “हि गतो वृद्धौ च” । हिन्वन्ति भगं प्राप्नुवन्ति रणे इति हयः न हयः अहयः राजानः तेषां इनाः प्रभवः तेषु पराक्रमो यस्य सः । यद्वा । अहः गरुडः अहिः सर्पः तयोः इनः स्वामी विष्णुः तस्य पराक्रमो यस्य सः । “अकृष्णे विनतासूमौ अविधातरि मन्मथे” इति अनेकार्थः । यद्वा । अहिः शेषः सर्पः इनः सूर्यः तयोः पराक्रम इव पराक्रमो यस्य सः । यद्वा । अहीनां इनः स्वामी शंभुः । तद्वृषणधारित्वात् । तस्येव पराक्रमो यस्येति । अहीनां इनाः स्वामिनः महासर्पाः तान् पिबन्तीत्यहीनपः गरुडः तस्येव रः तीक्ष्णः आक्रमो यस्येति वा । अहीनान् पान्तीति अहीनपाः महत्तराः तेषु रस्येव वृद्धेरिव आक्रमो यस्येति वा—हे०] तं दशरथमिनं स्वामिनमधिगम्य पुनर्न बभाषिति न । बभाषेवेत्यर्थः । द्वौ नजौ प्रकृतमर्थं गमयतः ।

(६.) नराधिपो दशरथः समतया समवर्तित्वेन [समलोचनप्रतिपतेन—चा०] । मध्य-स्थत्वेनेत्यर्थः । वसुधैविर्वर्जनीनियमनादसतां (दानैः) । असतां दुष्टानां नियमनान्निग्रहाच्च

(5.) The Earth, as it had maintained its splendour by means of Raghu, the conqueror of the ten quarters, and after him by means of Aja, so now having obtained him for a Lord not inferior in valour, did not but shine just the same again.

(6.) The Lord of the people followed Yama in equal dealing (of justice) ; (followed) the Lord of the Punya-janas (Kubera) in raining showers of wealth (gifts) ; Varuna in chastising the wicked ; and the Sun before whom goes Aruna, by his splendour.

न मृगयाभिरतिर्न दुरोदरं न च शशिमतिमाभरणं मधु-
तमुदयाय न वा नवयौवना प्रियतमा यत्नमाभ्युदयम् ॥ ७ ॥
न कृपणा प्रभवत्यपि वासवे न वितथा परिहासकथास्वपि ।
न च सपत्नजनेष्वपि तेन वागपरुषा परुषाक्षरमीरिता ॥ ८ ॥

[निजमार्गस्थापनाच्च—चा०] । सवरुणौ वरुणसहितौ यमपुण्यजनेश्वरौ यमकुचेरौ यमकुबेर-
वरुणान्यथासंख्यमनुययावनुचकार [“ भवेत्पुण्यजो यक्षः ” इति विश्वः—हे०] । रुचा
तेजसारुणाग्रसरमरुणसारार्थं सूर्यमनुयया [समत्वेन यमं । वसुवृष्ट्या धनदं । रुचा राविं ।
असतां नियमनाद्वरुणं । वरुणो हि पाशसहस्रेणासतो नियमयति । तथा च श्रुतिः । “ अ-
नृते खलु वै क्रियमाणे वरुणो निगृह्णाति ” इति—हे०] । तस्य व्यसनासक्तिर्नासीदित्याह—

(७.) उदयाय यतमानमभ्युदयार्थं व्याप्रियमाणं तं दशरथं मृगयाभिरतिराखेटव्यसनं
नापाहरन्नाचकर्ष । “आसोदनं मृगव्यं स्यादावेदो मृगया स्त्रियाम्” इत्यमरः । दुष्टमासमन्तादु-
दरमस्येति दुरोदरं द्यूतं च नापाहरत् । “ दुरोदरो द्यूतकारे पणे द्यूते दुरोदरम् ” इत्यमरः ।
शशिनः प्रतिमा प्रतिबिम्बमाभरणं यस्य तन्मधु नापाहरत् [शशिप्रतिमत्वं मद्यस्य प्रायेण
रात्रौ सेवनात्—हे० चा०] । न वेति पदच्छेदः । वाशब्दः समुच्चये । नवयौवना नवं नूतनं यौव-
नं तारुण्यं यस्यस्तादृशी प्रियतमा वा स्त्री नापाहरत् । जातावेकवचनम् । अत्र मनुः—
“ पानमक्षः स्त्रियश्चेति मृगया च यथाक्रमम् । एतत्कष्टतमं विद्याच्चतुष्कं कामजे गुणे ”
इति [चत्वारि कामजान्येतानि व्यसनानि । क्रोधजानि त्रीणि एवं सप्त । “ स्त्रियोक्षा मृगया
पानं वाक्पारुष्यं च पञ्चमम् । महच्च दण्डपारुष्यमर्थदूषणमेव च ” इति । क्रोधजान्यग्रे वक्ष्य-
ति—हे०] ।

(८.) तेन राज्ञा प्रभवति प्रभौ सति [स्वामीनि—चा०] वासवेऽपि कृपणा दीना
वाङ्मेरिता नोक्ता । परिहासकथास्वपि [हास्यवार्तास्वपि] वितथानृता वाङ्मेरिता । किंचापरु-
षा (अपगता रुद्ध कुष्ठ यस्य तेन) रोषशून्येन तेन सपत्नजनेष्वपि शत्रुजनेष्वपि परुषा-
क्षरं निष्ठुराक्षरं यथा तथा वाङ्मेरिता [इति उत्कर्षातिशयोक्तिः—चा०] । किमुतान्यत्रेति ।
सर्वत्रापिशब्दार्थः । किंत्वदीना सत्या मधुरैव वागुक्तेति फलितार्थः ।

(९.) वसुधाधिपा राजान् । उद्ग्रहतीत्युद्ग्रहो नायकः । पचाद्यच् । रघूणामुद्ग्रहो रघु-
नायकः [रघुपुत्रः । “ उद्ग्रहस्तनयः पोतः ” इति धनंजयः—हे०] । तस्माद्रघुनायकादुदयं

(7.) Neither pleasure in hunting, nor gambling, nor yet wine ornamented
with the reflection of the moon, nor his beloved in the bloom of her youth diverted
him (from) striving for eminence (glory).

(8.) By him was not uttered a pitiful speech even before Yāsava with his
prowess (i. e. his Lord), nor a falsehood even in tales of mirth, nor any harsh ex-
pression (his nature) being far from angry (one), even to his enemies.

उदयमस्तमसं च रघूद्वहादुभयमाशिशिरे वसुधमधिपाः ।
 स हि निदेशमस्तमसमभूत्सुहृदयोऽहृदयः प्रतिगर्जताम् ॥ ९ ॥
 अजयदेकरथेन स मेदिनीमुदधिनेमिमधिज्यशरासनः ।
 जयमघोषयदस्य तु केवलं गजवती जवतीब्रह्मया चमूः ॥ १० ॥
 अविनेकरथेन वरूथिना जितवतः किल तस्य धनुर्भूतः ।
 विजयदुन्दुभितां ययुर्गवा घनरवा नरवाहनसंपदः ॥ ११ ॥

वृद्धिम् । अस्तमयं नाशं च । इत्युभयमानशिशिरे लेभिरे । कुतः । हि यस्मात्स दशरथो निदेशमाज्ञामलङ्घयताम् । शोभनं हृदयमस्येति सुहृन्मित्रमभूत् । सुहृदुर्द्विदौ मित्रामित्रयोरिति निपातः । प्रतिगर्जतां प्रतिस्पर्धिनाम् । अय इव हृदयं यस्येत्ययोहृदयः कठिनचित्तोऽभूत् । आज्ञाकारिणो रक्षति । अन्यान्मारयतीत्यर्थः [अर्थदूषणपारुष्ययोरभावः उक्तः । तथाकामन्दकः । “ दूष्यस्य दूषणार्थं तु परित्यागो महीयमः । अर्थस्य नीनितत्वज्ञैरर्थदूषणमुच्यते । महत्स्वप्यपराधेषु दण्डं प्राणान्तिकं त्यजेत् । कृते राज्यापहारे तु तत्र दण्डः प्रशस्यते ” इति । मनुना तु व्यसनानि अष्टादशोक्तानि । “ मृगयाक्षा दिवास्वप्नः परिव्रादः स्त्रियो मदः । तौर्यत्रिकं यथाघातः कामजो दशमो गुणः । पैशून्यं साहसं द्रोहमोर्ष्यासूयार्थदूषणं । वाग्दण्डजं च पारुष्यं क्रोधजोपि गुणोऽष्टकः ” इति तत्र च सप्त कष्टतमानि । यथाह । “ पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया च यथाक्रमं । एतत्कष्टतमं विद्याच्चतुष्कं कामजं गुणं । दण्डस्य पातनं चैव वाक्पारुष्यार्थदूषणे । क्रोधजोपि गुणे विद्यात्कष्टमेतत्त्रिकं सदा ” इति-हे०] । [इतः सप्तभिः श्लोकैर्दिग्विजयवर्णनं-हे० चा० सु०] ।

(१०.) अधिज्यशरासनः (ज्यामधिरूढं अधिज्यं शरासनं धनुर्यस्य) स दशरथ उदधिनेमि समुद्रवेष्टनां मेदिनीमेकरथेनाजयत् । स्वयमेकरथेनाजैषीदित्यर्थः । [तर्हि किमर्थं सेनामगृहीदित्याह-हे० चा०] गजवती गजयुक्ता । जवेन तीव्रा जवाधिका हयायस्यां सा चमूस्त्वस्य नृपस्य केवलं जयमघोषयदप्रथयत् । स्वयमेकवीरस्य चमूरुपकरणमात्रमिति भावः ।

(११) वरूथिना गुप्तिमता । “ वरूथो रथगुप्तिर्यो तिरोघन्ते रथस्थितिम् ” इति स-

(9.) The lords of the earth experienced both rise and set at the hands of (lit. from) the head of the family of Raghu, for he was kind hearted to those who did not transgress his commands but to his defiants he had a heart made of steel.

(10.) He, who had strung his bow, conquered the Earth circled by the ocean with but a single car (himself without any assistance), while his army with elephants and horses dashing with speed only proclaimed his victory.

(11.) To him conquering the Earth by means of a single car furnished with a protecting plank or ledge (having a fender) wielding a bow and possessing wealth like that of Kubera, the cloud-like thundering seas assuredly served as (lit. went to the state of) kettle drums of victory.

शमितपक्षबलः शतकोटिना शिखरिणा कुलिशेन पुरंदरः ।
 स शरवृष्टिमुचा धनुषा द्विषां स्वनवता नवतामरसाननः ॥ १२ ॥
 चरणयोरनखरागसमृद्धिभिर्मुकुटरत्नमरीचिभिरस्पृशन् ।
 नृपतयः शतशो मरुतो यथा शतमखं तमखण्डितपौरुषम् ॥ १३ ॥
 निववृते स महार्णवरोधसः सचिवकारितबालसुताञ्जलीन् ।
 समनुकम्प्य सपत्नपरिग्रहाननलकानलकानवमां पुरीम् ॥ १४ ॥

उज्जनः । एकरथेनाद्वितीयरथेनावनि (भुवं) जितवतो धनुर्भूतः (धनुर्धरस्य) नरवाहनसंपदः । कुबेरतुल्यश्रीकस्य तस्य दशरथस्य घनरवा मेघसमघोषा अर्णवाः (समुद्राः) विजयदुन्दुभिता (जयपटहतां) किल ययुः (प्रापुः) । अर्णवान्तविजयित्वर्थः ।

(१२.) पुरंदरः इन्द्रः शतकोटिना (शतं कोटयो धारा यस्य तेन) शतास्त्रिणा कुलिशेन वज्रेण शिखरिणां पर्वतानां शमितपक्षबलो विनाशितपक्षसारः [केचिद्वज्रस्य सह-स्त्रकोटित्वमाहुः—हे० चा०] । नवतामरसाननो नवपङ्कजाननः (विकसितपद्मवदनः) । “ पङ्कुरुहं तामरसम् ” इत्यमरः । स दशरथः शरवृष्टिमुचा (बाणवृष्टिमुचा) स्वनवता (शब्दवता) धनुषा द्विषां शमितो नाशितः पक्षः सहायो बलं च येन स तथोक्तः । “ पक्षः सहायेऽपि ” इत्यमरः । [“ पक्षः पार्श्वगरुत्साध्यः सहायबलभित्रिषु ” इति यादवः—हे०] ।

(१३.) शतशो नृपतयः (राजानः) अखण्डितपौरुषं (अप्रतिहतपराक्रमं) तं दशरथम् । मरुतो देवाः शतमखं यथा शतक्रतुमिव । नखरागेण चरणनखकान्त्या समृद्धिभिः सम्पादितार्द्धिभिर्मुकुटरत्नमरीचिभिः (मुकुटमणिकिरणैः) चरणयोरस्पृशन् । तं प्रणेमुरित्यर्थः ।

(१४.) स दशरथः सचिवैः संप्रयोजितैः कारिता बालसुतानामञ्जलयो यैस्तान् । स्वयमसंमुखागतानित्यर्थः । [भर्तृवधात्०चा०] अनलकान्हतभर्तृकतयालकसंस्कारशून्यान्सपत्नपरिग्रहाञ्छत्रुपत्नीः । “ पत्नीपरिजनादानमूलशापाः परिग्रहाः ” इत्यमरः । [राज्यादिकदा-दानेन—चा०] समनुकम्प्यानुगृह्यालकानवमामलकानगरादन्यूनां [अलति भूषयति स्वस्थान-

(12.) The town-destroying god (Indra) humbled the force of the wings of mountains with his thunder-bolt having a hundred points ; while he wearing a face resembling a flesh lotus, destroyed the party force of his enemies by means of his twanging bow that sent forth showers of arrows.

(13.) The princes by hundreds touched him of undaunted valour on his feet with rays proceeding from the diamonds in their diadems brightened (or increased) by the red lustre on his toe-nails, as the gods (touched i. e. bowed to) him of one hundred sacrifices (Indra).

(14.) He returned from the shore of the great ocean to his capital not inferior to Alaka, having taken compassion on the wives of his enemies, destitute of hair decorations (or destitute of hair) and who had made their ministers to join the hands of their infant-sons (as a token of their supplication).

उपगतोऽपि च अमङ्गलनाभितमनुदितान्यसितातपवारणः ।

श्रियमवेक्ष्य स रन्ध्रचलामभृदुलसोऽनलसोमसमद्युतिः ॥ १५ ॥

तममहाय ककुत्स्थकुलोद्भवं पुरुषमात्मभवं च पतिव्रता ।

नृपतिमन्यमसेवत देवता सकमला कमलाघवमर्थिषु ॥ १६ ॥

मित्यलका-हे०] पुरीमयोध्यां प्रति महार्णवानां रोधसः पर्यन्तान्निवहते (प्रत्याययौ) । शर-
णागतवत्सल इति भावः ।

(१५.) अनुदितमनुष्ठितमन्यस्त्वच्छत्रातिरिक्तं सितातपवारणं श्वेतच्छत्रं यस्य सः ।
अनलसोमयोरभिचन्द्रयोः समे द्युती तेजःकान्ती यस्य स तथोक्तः । श्रियं लक्ष्मीं रन्ध्रेऽन्य-
यालस्यादिरूपे छले चलां चञ्चलामवेक्ष्यावलोक्य । श्रीर्हि केनचिन्मिषेण पुमांसं परिहर-
ति । स दशरथो मण्डलस्य नाभितां द्वादशराजमण्डलस्य प्रधानमहीपतित्वमुपगतोऽपि
(प्रातोपि) । चक्रवर्ती सन्नपीत्यर्थः । “ अथ नाभिस्तु जन्वङ्गे यस्य संज्ञा प्रतारिका ।
रथचक्रस्य मध्यस्थपिण्डकायां च ना पुनः । आद्यक्षत्रियभेदे तु मतो मुख्यमहीपतौ ”
इति केशवः । अनलसोऽप्रमत्तोऽभूत् । द्वादशराजमण्डलं तु कामन्दकेनोक्तम्--“ अरिभि-
त्रमेरिभित्रं मित्रमित्रमतः परम् । तथारिमित्रमित्रं च विजिगीषोः पुरःसराः । पार्ष्णिग्राह-
स्ततः पश्चादाक्रन्दस्तदनन्तरम् । असारोवनयोश्चैव विजिगीषोस्तु पृष्ठतः । ओरेश्च विजि-
गीषोश्च मध्यमो भूम्यनन्तरः । अनुग्रहे संहतयोः समर्थो व्यस्तयोर्विषे । मण्डलाब्दहिरेते-
षामुदासीनो बलाधिकः । अनुग्रहे संहतानां व्यस्तानां च वषे प्रभुः ” इति । “ अरिमि-
त्रादयः पञ्च विजिगीषोः पुरःसराः । पार्ष्णिग्राहाक्रन्दपार्ष्णिग्राहासाराक्रन्दासाराः ” इति
पृष्ठतश्चत्वारः । मध्यमोदासीनौ द्वौ विजिगीषुरेक इत्येवं द्वादशराजमण्डलम् (एतदेव हेमाद्रिः) ।
तत्रोदासीनमध्यमोत्तरश्चक्रवर्ती । दशरथश्चैतादृशगतिं तात्पर्यार्थः ।

(१६.) पत्यौ व्रतं नियमो यस्याः सा [पतिरेव व्रतं यस्याः सा-हे०] पतिव्रता [आलयत्वे-
न पाणिपद्मत्वेन वा कमलेन सह वर्तमाना-हे०] सकमला कमलहस्ता देवता लक्ष्मीरर्थिषु विषये
ऽलाघवं लघुत्वरहितम् । अपराङ्मुखमित्यर्थः । ककुत्स्थकुलोद्भवं तं दशरथमात्मभवं पुरुषं [पु-
रि शरीरे उषतीति पुरुषः-हे० चा०] विष्णुं चापहाय त्यक्त्वा । अन्यं कं नृपतिमसेवत ।

(15.) Though got to the state of the navel of the circle (of twelve princes)
he, who was equal to fire and the moon in splendour and besides whose white um-
brella no other white umbrella was raised (predominant on the earth), remained
vigilant thinking that Fortune is apt to slip on (a slight) fault.

(16.) Except (lit. abandoning) the self-existent person and him sprung from
the family of Kakutstha, (who were both) liberal (lit. not niggardly) to suppli-
cants, what other prince could the devoted and virtuous Goddess of Wealth with a
lotus in her hand, serve ?

तमलभन्त पतिं पतिदेवताः शिखरिणामिव सागरमापगाः ।

मगधकोशलकेक्यशासिनां दुहितरोऽहितरोपितमार्गणम् ॥ १७ ॥

प्रियतमाभिरसौ तिसृभिर्बभौ तिसृभिरेव भुवं सह शक्तिभिः ।

उपगतो विनिनीषुरिव प्रजा हरिहयोऽरिहयोगविचक्षणः ॥ १८ ॥

कमपि नासेवतेत्यर्थः [विष्णुः पृथ्वीपतिरिति व्रतभंगाभावः—हे०] । विष्णाविव विष्णुतुल्ये तस्मिन्नपि श्रीः स्थिरामृदित्यर्थः [ना देवाच्छोडपोत्पन्नं ना रुद्राद् रुद्रमच्येत् । नानृषिः कुरुते काव्यं । ना विष्णुः पृथिवीपतिः—हे०] ।

(१७.) पतिरेव देवता यासां ताः पतिदेवताः पतिव्रताः । मगधाश्च कोशलाश्च केकयाश्च ताञ्जनपदाञ्छासतीति तच्छासिनः । तेषां राज्ञां दुहितरः पुत्र्यः । सुमित्राकौशल्याकैकेय इत्यर्थः । अत्र क्रमो न विवक्षितः । अहितरोपितमार्गणं शत्रुनिखातशरम् । “ कदम्बमार्गणशराः ” इत्यमरः । त दशरथं शिखरिणां क्षमाभृतां दुहितरः । आ समन्तादपगच्छन्तीति । अथवा । “ आपेनापसंबन्धिना वेगेन गच्छन्तीत्यापगाः ” इति क्षीरस्वामी । नद्यः सागरमिव । पतिं भर्तारमलभन्त प्रापुः ।

(१८.) अरिन्व्रन्तीत्यरिहणो रिपुघ्नाः । हन्तेः क्तिप् । “ ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषु क्तिप् ” । इति नियमस्य प्रायिकत्वात् । यथाह न्यासकारः—“ प्रायिकश्चायं नियमः । क्वचिदन्यस्मिन्नप्युपपदे दृश्यते मधुहा [उक्तं च वामनेन । ब्रह्मादिषु हन्तेर्नियमाद्यसिद्धिः । केचित्तु ब्रह्मादिष्वेव हेतोरकमेव नियममंगीकुर्वन्ते । तमपि च भूते मन्यन्ते । ततः कालसामान्यविवक्षायामरीन् हन्तीत्यरिहा रिपुहा मित्रहा इत्यादि मिथ्यति हे० चा०] प्रायिकत्वं च वक्ष्यमाणस्य बहुलग्रहणस्य पुरस्तादपकर्षाच्छभ्यते ” इति । तेषु योगेष्वाप्येषु विचक्षणो दक्षः । “ योगः संनहनो पायध्यानसंगतियुक्तिषु ” इत्यमरः । इन्द्रेऽपि योज्यमेतत् । असौ दशरथस्ति सृभिः प्रियतमाभिः सह । प्रजा विनिनीषुर्निर्णेतुमिच्छुस्ति सृभिः शक्तिभिः प्रभुमन्वोत्साहशक्तिभिरेव सह भुवमुपगतो हरिहय इन्द्र इव । बभौ ।

(१९.) महारथः स दशरथः संयुग्मार्धं रणाङ्गणे (रणाग्रे) मघवत इन्द्रस्य सहायतां (साहाय्यं) प्रतिपद्य प्राप्य शरैः (बाणैः) अवधूतभयाः (अवधूतं नाशितं भयं यासां ताः) निवर्तितत्रामाः । [अपुरहननान्निर्भया इत्यर्थः—हे० चा० सु०] सुरवधूः । (देवरमणीः)

(17.) Daughters of the rulers of Magadhas, the Kos'alas and the Kekayas, who looked upon their husband as their God, obtained him for their husband who had levelled his darts against his enemies, as streams of mountains obtain the ocean.

(18.) The king with his three beloved wives, himself skilful in divising means (or in the art) of destroying his enemies, appeared like Indra, the God with the bay horses, come down to the earth incarnate accompanied only by the three powers, as if with the desire of ruling over the subjects (world).

स किल संयुगमूर्ध्नि सहायतां मघवतः प्रतिपद्य महारथः ।

स्वभुजवीर्यमगापयदुच्छ्रितं सुरवधुरवधूतभयाः शरैः ॥ १९ ॥

ऋतुषु तेन विसर्जितमौलिना भुजसमाहृतदिग्वसुना कृताः ।

कनकयूपसमुच्छ्रयशोभिनो वितमसा तमसासरधृतटाः ॥ २० ॥

उच्छ्रितं (उन्नतं) स्वभुजवीर्यं (निजबाह्वोर्विलं) अगापयत्किल खलु । गायतः शब्दकर्म-
त्वात् “ गतिबुद्धि-” इत्यादिना सुरवधूनामपि कर्मत्वम् ।

(२०.) ऋतुष्वश्वमेधेषु विसर्जितमौलिनावरोपितकिरीटेन । त्यक्तकंशेन । दीक्षितेन
मुण्डितेन भाव्यं । त्यक्तमुकुटेन वा । भूषा हि यज्ञेषु वपनस्थानं मौलं विसर्जयन्ति-हे०
“आधाने काले सोमे च वपनं ” इत्यादिस्मरणान्मुण्डितशिरस्त्वं-चा० । “यावद्यज्ञमध्वर्युरव
राजा भवति ” इति राज्ञश्चिह्नत्यागविधानादित्यभिप्रायः । “ मौलिं किरीटं धम्मिल्ले ” इति
विश्वः । भुजसमाहृतदिग्वसुना भुजार्जितदिगन्तसंपदा । [अनेन पवित्रत्वाक्तिः-हे०] अनेन
क्षत्रियस्य विजितत्वमुक्तम् । नियमार्जितधनत्वं सद्दिनियोगकारित्वं च सूच्यते । वितमसा
तमोगुणरहितेन तेन दशरथेन । तमसा च सरयुश्च नद्यौ । तयोस्तटाः कनकयूपानां (काञ्चन-
यज्ञस्तम्भानां) समुच्छ्रयेण समुन्नमनेन शोभिनाः (स्वर्णयूपोच्छ्रयस्यः) कृताः । “कनकमयत्वं
च यूपानां शोभार्थं विध्यभावात् । “ हेमयूपस्तु शोभिकः ” इति यादवः ।

(२१.) ईश्वरो भगवानष्टमूर्तिरजिनं कृष्णाजिनं दण्डमौदुम्बरं विभर्तीति तामजिनदण्ड-
भृतम् । “ कृष्णाजिनं दीक्षयति । औदुम्बरं दीक्षितदण्डं यजमानाय प्रयच्छति ” इति वच-
नात् [दीक्षितमौश्वरोऽनुप्रविशेदित्यागमः-हे०] । कुशमयी मेखला (काञ्ची) यस्यास्तां
कुशमेखलाम् । शरमयी मौञ्जी वा मेखला । तया यजमानं दीक्षयतीति विधानात् । प्रकृते
कुशग्रहणं क्वचित्प्रतिनिधिदर्शनात्कृतम् । यतगिरं वाचयामास । “ वाचं यच्छति ” इति श्रु-
तेः । मृगशृङ्गं परिग्रहः (अङ्गीकारः) कण्डूयनसाधनं यस्यास्ताम् (गृह्णान्मृगशृङ्गाम्) ।
[यथा रामायणे कुशलवोपाख्याने । “ मृशेषास्तु ये योधास्तं गत्वा राममनुवन् । समासीनं
दीक्षितञ्च मृगशृङ्गपरिग्रहं । त्वचं रुरोर्वसानञ्च दण्डधारं सुमेखलं ” इति-हे०] “ कृष्ण-
विषाणया कण्डूयते ” इति श्रुतेः । अध्वरदीक्षितां संस्कारविशेषयुक्तां तनुं दाशरथीमधिवस-

(19.) It is said that this chariot-hero, having got to the position of the asso-
ciate of Indra in the van of battle, relieved (shook away the fear of) the celestial
damsels their fears by means of his arrows, and thus led them to (made them)
chant the sublime prowess of his arms.

(20.) During the sacrifices leaving aside his crown he who had taken away
(amassed) the wealth of quarters by (dint of) his arms, and who was destitute
of the quality of Tamas (ignorance) made the banks of the Tamas and the Sarayu
embellished by erecting golden sacrificial columns (on them).

अजिनदण्डभृतं कुशमेखलां यतगिरं मृगशृङ्गपरिग्रहाम् ।
 अधिवसंस्तनुमध्वरदोक्षितामसमभासमभासयदीश्वरः ॥ २१ ॥
 अवभृथप्रयतो नियतेन्द्रियः सुरसमाजसमाक्रमणोचितः ।
 नमयति स्म स केवलमुन्नतं वनमुचे नमुचेररये शिरः ॥ २२ ॥
 असकृदेकरथेन तरग्विना हरिहयाग्रसरेण धनुर्भुता ।
 दिनकराभिमुखा रणरेणवो रुरुधिरे रुधिरेण सुरद्विषाम् ॥ २३ ॥

नमयतिष्ठन्सन् । अममा भामो दीप्तयो यस्मिन्कर्मणि तद्यथा तथा (उत्कृष्टदीप्ति) । अमा-
 सयद्वासयति स्म ।

(२१.) अवभृथेन (यज्ञान्नस्नानेन) प्रयतः [नियमतत्परः—हे०] नियतेन्द्रियः सुर-
 समाजसमाक्रमणोचितो देवमभाषिष्ठानार्हः । [“ समाजः परिषत्सदः ” इत्यभिधानचिन्ताम-
 णिः—चा० सु०] । म दशरथ उन्नतं (उच्चैस्तरं) शिरः (मस्तकं) वनमुचे जलवर्षिणे ।
 “ जलं नीरं वनं मत्त्वम् ” इति शाश्वतः नमुचेः (न मुञ्चति रणमिति नमुचिस्तस्य दै-
 त्यस्य) अरये केवलमिन्द्रायैव नमयति स्म [लोकेश्वरार्थं वृष्टेरपेक्षितत्वादिन्द्रमेवानमच्छिरः
 इत्यर्थः—चा० सु०] । न कर्मैचिदन्यस्मै मानुषायेत्यर्थः ।

(२२.) एकरथेनाद्वितीयरथेन तरग्विना बलवता हरिहयस्येन्द्रस्याग्रसरेण धनुर्भुता
 (धानुष्केण) दशरथेनामलङ्घ्यशो दिनकरस्य (सूर्यस्य) अभिमुखाः (सन्मुखाः) । अभि-
 मुखस्थिता इत्यर्थः । रणरेणव (सुरासुरैरन्योत्थापितधूलयः) सुरद्विषां दैत्यानां रुधिरेण
 (अस्ना) रुरुधिरे निवारिताः ।

(२३.) अथ यमकुर्वजलेश्वरवज्रिणां धर्मराजधनद्वरुणामरेन्द्राणां समा धूर्भारः
 [कार्यनिर्वाहकत्वं—हे०] यस्य म समधुरः । माध्यस्थवितरणसंनियमनैश्वर्यैस्तुल्यकक्ष इत्य-
 र्थः । “ ऋक्पुर्ववृ - ” इत्यादिना समामान्तोऽचप्रत्ययः । तं समधुरम् । अञ्चितविक्रम
 पूजितपराक्रम प्रशान्तपौरुष—हे० चा०] एकराधिपं (सार्वभौमं) तं दशरथं सेवितुमिव ।

(21) The god Śiva presiding over (lit. dwelling in) his body that had undergone the initiative ceremony of the sacrifices, with speech restrained, holding the antelope hide and a staff, wearing a waist-band of Kuśa-grass and furnished with the horn of a deer, made it shine with matchless splendour.

(22.) He who was purified by the ablutions at the end of the sacrifices, who had controlled his senses, who was worthy to move in the assembly of the gods, bowed his high head only to the enemy of Namuchi, the showerer of rains (pourer of waters).

(23) By that single-chariot-hero, the mighty bowman, taking the lead of Indra, the dust raised in the battle-field facing the sun was suppressed more than once (often) with the blood of the enemies of the gods.

अथ समावृत्ते कुसुमैर्नवैस्तमिव सेवितुमेकनराधिपम् ।
यमकुबेरजलेश्वरवज्रिणां समधुरं मधुरञ्चितविक्रमम् ॥ २४ ॥
जिगमिषुर्धनदाय्युषितां दिशं रथयुजा परिवर्तितवाहनः ।
दिनमुखानि रविर्हिमनिग्रहैर्विमलयन्मलयं नगमन्यजत् ॥ २५ ॥
कुसुमजन्म ततो नवपल्लवास्तदनु षट्कोकिलकूजितम् ।
इति यथाक्रममाविरभून्मधुर्द्रुमवतोमवनोर्य वनस्थलीम् ॥ २६ ॥

मधुर्वसन्तः । “ अथ पुष्परसे मधुः । दैत्ये चैत्रे वसन्ते च मधु ” इति विश्व । नवैः (प्रत्यग्रैः) कुसुमैः (पुष्पैः) उपलक्षितः सन्समावृत्ते समागत । “ रिक्तहस्तं नैपियाद्राजानं देवतां गुरुम् ” इति वचनात्पुष्पसमेतो राजानं सेवितुमागत इत्यर्थः ।

(२५.) धनदाय्युषितां कुबेराधिष्ठितां दिशं (उत्तरां आशां) जिगमिषुर्गन्तुमिच्छुः । रथयुजा (रथं युनक्तीति रथयुक् तेन) सारथिनारुणेन परिवर्तितवाहनो निवर्तिताश्वो रविः । हिमस्य (तुषारस्य) निग्रहैर्निराकरणेदिनमुखानि प्रभातानि विमलयविशदयन् । मलयं नगं मलयाचलमत्यजत् (अतीत्य गतः) । दक्षिणां दिशमत्याक्षीदित्यर्थः ।

(२६.) आदौ कुसुमजन्म । ततो नवपल्लवाः । तदनु । “ अनुर्यक्षणे ” इति कर्म-प्रवचनीयत्वाद्वितीया । यथासंख्यं तदुभयानन्तरं षट्क्षणां (भ्रमराणां) कोकिलानां (पिकानां) च कूजितम् । इत्येवंप्रकारेण यथाक्रमं क्रममनतिक्रम्य [पुष्पप्रियो भृगुः पल्लव-प्रियः पिकः इति क्रमोक्तेरयमभिप्रायः । यद्वा । शाल्मलीमधुकर्किशुकाद्याः प्रथमं पुष्पान्ति-हे० चा०] द्रुमवतीं (प्रशस्तां द्रुमाः वृक्षाः सन्त्यस्यामिति तां तथोक्तां) द्रुममृथिणां वनस्थ-लीमवतीर्य मधुर्वसन्त आविरभूत् (प्रादुरासीत्) । केषांचिद्रुमाणां पल्लवप्राथम्यात्केषांचि-त्कुसुमप्राथम्यान्नेोक्तक्रमस्य दृष्टविरोधः [पूरणगुणेति समामनिषेधात् । तदनुशब्दः समासे महाकविप्रयोगादेवसाधुः । यथात्रैव । “ विश्वं तदनु विभ्रते ” इति । मेघदूतेपि । “ संदेशं

(24.) And now with fresh flowers returned the Spring to do honour (lit to serve), as it were, to that Sole Sovereign of the people (Universal Emperor) of adorable prowess and having equal burden (of governing and dignity) with Yama, Kubera, Varuna and Indra

(25.) Desirous of going to (the north) the quarter presided over (lit. resided in) by the Lord of wealth (Kubera), the Sun, having his horses turned back by his Charioteer, left the Malaya mountain, brightening (lit. clearing) the dawns (the beginning of the day) by the removal of frost.

(26.) There was first the blowing (lit. birth) of flowers, then there were sprouts of young leaves ; then there were heard the humming of bees and then the notes of the cuckoos : in this order did Madhu (the vernal season) exhibit himself descending incarnate to the wood, abounding in trees.

नयगुणोपचितामिव भूपतेः सदुपकारफलां श्रियमर्थिनः ।

अभिययुः सरसो मधुसंभृतां कमलिनीमलिनीरपतत्रिणः ॥ २७ ॥

कुसुममेव न केवलमार्तवं नवमशोकतरोः स्मरद्दीपनम् ।

किसलयप्रसवोऽपि विलासिनां मदयिता दयिताश्रवणार्पितः ॥ २८ ॥

विरचिता मधुनोपवनश्रियामभिनवा इव पत्रविशेषकाः ।

मधुलिहां मधुदानविशारदाः कुरबका रवकारणतां ययुः ॥ २९ ॥

मे तदनु जलद् श्रोप्यमि श्रात्रपेयं ” इति । पञ्चमीसमासोत्र साहचर्यात्कृतेऽव्ययेन समासो निषिध्यते इति वा-हे०] ।

(२७.) नयां नीतिरेव गुणः । तेन । अथवा नयेन गुणैः शौर्यादिभिः [सन्ध्यादिषड्गुणैः-हे०] चोपचिताम् । मतामुपकारः फलं यस्यास्तां सदुपकारफलां (उपकारपात्रवितरण-प्रयोजनामित्यर्थः) । भूपतेर्देशस्थस्य श्रियमर्थिनः (असंनिहितोऽर्थो येषां ते अर्थिनः) इव । मधुना वसन्तेन संभृतां सम्यक्पुष्टां (मकरन्दनिर्भरां) सरसः (तडागस्य) सबन्धिनीं कमलिनीं पद्मिनीमलिनीरपतत्रिण । अलयो मृङ्गाः । नीरपतत्रिणो जलपतत्रिणो हंसादयश्च । अभिययुः [नीरपतत्रिणोऽल्पमकरन्दां स्थलकमलिनीं नाभिलषन्ति । अतः सरोग्रहणं-हे० चा०] ।

(२८.) ऋतुरस्य प्राप्त आर्तिवम् । “ ऋतोरण् ” इत्यण् । नवं प्रत्यग्रमशोकतरोः [तरुशब्देन अशोकस्य प्रौढत्वं । मध्यमपदलोपीसमासः-हे० चा०] केवलं कुसुममेव स्मरद्दीपनं उद्दीपनं न । किंतु विलासिनां (कामिनां । कर्मणि षष्ठी) मदयिता मदजनको दयिता-श्रवणार्पितः (दयितानां रमणीनां श्रवणेषु कर्णेषु अर्पितः दत्तः) किसलयप्रसवोऽपि स्मर-दीपनोऽभवत् ।

(२९.) मधुना वसन्तेन विरचिता उपवनश्रियामभिनवाः पत्रविशेषकाः पत्ररचना इव स्थिता मधूनां मकरन्दानां दाने विशारदाश्चतुराः कुरबकास्तरवो मधुलिहां मधूपानां रवकारणतां ययुः [यन्मुनिः । “ माक्षिकं तैलवर्णं स्यात् धूतवर्णं तु पौतिकं । विज्ञेयं भ्रमरं श्वेतं

(27.) As the needy flock about (lit. come near) the King's wealth which is come at by proper course of action in politics, and is purposed for (whose fruit is) benevolence to the virtuous, so did the bees and the water-fowls repair to the cluster of lotuses of the lake full blown on account of the Spring (or laden with honey).

(28.) Not only the fresh vernal flower of the Asoka tree became the inflamer of love, but also the shooting of tender sprouts, the maddener of lovers, placed on the ears of their beloveds.

(29.) The Kurabakas, which appeared like ornamental leaves painted in amatory sports on the person of the Vernal Beauty by her lover the Spring, and which were liberal in giving nectar (to the bees), became the cause of their humming.

पुवदनावदनासवसभृतस्तदनुवादिगुणः कुसुमोद्गमः ।

मधुकरैरकरोन्मधुलोलुपैर्बकुलमाकुलमायतपङ्क्तिभिः ॥ ३० ॥

उपहितं शिशिरापगमश्रिया मुकुलजालमशोभत किंशुके ।

प्रणयिनीव नखक्षतमण्डनं प्रमदया मदयापितलज्जया ॥ ३१ ॥

व्रणगुरुप्रमदाधरदुःसहं जघननिर्विषयीकृतमेखलम् ।

न खलु तावदशेषमपोहितुं रविरलं विरलं कृतवान्हिमम् ॥ ३२ ॥

क्षौद्रं तु कपिलं मतं ” इति—हे०] । भृङ्गाः कुरवकाणां मधूनि पीत्वा जगुरित्यर्थः । दानशी-
ण्डानर्थिजनाः स्तुवन्तीति भावः ।

(३०.) सुवदनावदनासवेन कान्तामुखमद्येन संभृतोजनितः । तत्तस्य दोहदमिति प्राप्ति-
द्विः । तस्यासवस्यानुवादी सदृशो गुणो यस्य तदनुवादिगुणः कुसुमोद्गमः (पुष्पोत्पत्तिः) ।
कर्ता । मधुलोलुपैरायतपङ्क्तिभिर्द्विषपङ्क्तिभिर्मधुकरैर्मधुपैः । करणैः । [बकुलो ह्यङ्गनानां मद्य-
ण्डूषेण पुष्पति—हे०] । बकुलवृक्षमाकुलमकरोत् [अनुप्रासयमकं—हे०] ।

(३१.) शिशिरापगमश्रिया वसन्तलक्ष्म्या किंशुके पलाशवृक्षे । “ पलाशः किंशुकः
पर्णः ” इत्यमरः । उपहितं दत्तं मुकुलं जालं कुङ्कुलसंहतिः (जालवत्सर्वतः आवरणीभूतः कु-
सुमप्रकरः) । मदेन यापितलज्जयापसारितव्रणया प्रमदया (कामिन्या) प्रणयिनि प्रियतम
उपहितं नखक्षतमेव मण्डनं तदिव [अनेन पुरुषायितमुक्त—हे०] अशोभत [प्रमदयो मद-
यापितलज्जया इति पुनरुक्तप्रायमिति व्यक्तिविवेकः—हे०] ।

(३२.) व्रणैर्दन्तक्षतैर्गुरुभिर्दुर्धरैः प्रमादानामधरैरधरोष्ठैर्दुःसहं हिमस्य व्यथाकरत्वादस-
ह्यम् [प्रायेण हेमन्ते मुक्तादिरत्नशैत्यान्मेखलां न बिभ्रति इति प्राप्तिद्विः—हे० चा० सु०] ।
जघनेषु निर्विषयीकृता निरवकाशीकृता मेखला (क्षुद्रवाटिका) येन तत् । शैत्याच्याजितमेख-
लमित्यर्थः । एवम्भूतं हिमं (तुहिनं) रविस्तावदा वसन्तादशेषं नि शेषं यथा तथापोहितुं निर

(30.) The shooting up of flowers caused by wine from the mouths of ladies wearing beautiful faces, and having the like quality, made the Bakula tree annoyed by (filled with) bees in long rows ardently longing for honey.

(31.) The net-like cover of opening buds with which the Palāśa tree was vested by the Vernal Beauty at the departure of winter, shone like the ornament of nail-scratches of a young woman whose bashfulness has been removed by intoxication, on the body of her lover.

(32.) Although the sun could but lessen the frost then unbearable to the lower lip of young women, sore with marks of teeth and by reason of which the waist-band found no place on their loins, he was indeed not thoroughly able as yet to dissipate it entirely.

अभिनयान्परिचेतुमिवोद्यता मलयमारुतकम्पितपल्लवा ।

अमदयत्सहकारलता मनः सकालिका कलिकामजितामपि ॥ ३३ ॥

प्रथममन्यभृताभिरुदोरिताः प्रविरला इव मुग्धवधूकथाः ।

सुरभिगन्धिषु शुश्रुविरे गिरः कुसुमितासु मिता वनराजिषु ॥ ३४ ॥

मितुं नालं खलु [“निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासातुनये खलु”-चा०] न शक्तौ हि (“अलं तु भूषणे शक्तौ पर्याप्तौ विनिवारणे” इति वैजयन्ती) । किन्तु विरल (अल्पं) कृतवांस्तनूचकार ।

(३३.) अत्र चूतलताया नर्तकीसमाधिरभिधीयते । अभिनयानर्थव्यञ्जकान्वयापारान् [नृत्यविशेषान्-हे०] । “व्यञ्जकाभिनयौ समौ” इत्यमरः । परिचेतुमभ्यसितमुद्यतेव स्थिता । कुतः । मलयमारुतेन (मलयाचलवायुना) कम्पितपल्लवा । पल्लवशब्देन हस्तो गम्यते [अपरापि सुन्दरी हस्ताद्यभिनयान्हादसूचकान्वयापारान् प्रकटयन्ती यतिचित्तान्युन्मादयतीति छायार्थः-हे० चा] । सकालिका सकोरका । “कलिका कौरकः पुमान्” इत्यमरः । सहकारलता (चूतशाखा वा) । कलि. कलहो द्वेष उच्यते । “कलिः स्यात्कलहे शूर कलिरन्त्ययुगे युधि” इति विश्व. । कामो रागः । तज्जितामपि [यद्वा । कलौ कलियुगे कामं जयन्तीति कलिकामजितः तेषां । कलिना कलहेन काम जयन्तीति वा-हे० चा०] । जितरागद्वेषाणाम् [मुनीश्वराणां-चा० मु०] अपीत्यर्थः । मनाऽमदयत् ।

(३४.) सुरभिर्गन्धो यासां तासु सुरभिगन्धिषु (सुगन्धिगन्धयुक्तषु) । “गन्धस्य—” इत्यादिनेकारः । कुसुमान्यासां संजातानि कुसुमिताः । तासु वनराजिषु वनपङ्क्तिषु । अन्यभृताभिः कोकिलाभिः प्रथमं प्रारम्भेषूदीरिता उक्ता अतएव मिताः परिमिता गिर आलापाः । प्रविरला मौग्ध्यात्स्तोकोक्ता मुग्धवधूनां कथा वाच इव । शुश्रुविरे श्रुताः ।

(३९.) श्रुतिमुग्धाः कर्णमधुरा भ्रमरस्वना एव गीतयः (गानानि) यामां ताः । कुसुमान्येव कामलाः (रम्याः) दन्तरुचो दन्तकान्तयो यामां ताः [कुसुमकौमलैर्दन्तरुगिति वा-हे०] । अनन सस्मितत्वं विवक्षितम् । उपवनान्तलताः [उद्यानमध्यवत्यः । अन्तशब्दः स्वरूपवाची-हे०] पवनेन (वायुना) आहतैः कम्पितैः किसलयैः सलयैः साभिनयैः । लयशब्देन लयानुगतेऽभिनयो लक्ष्यते । उपवनान्ते पवनाहतैरिति सक्रियत्वाभिधानात् । पाणिभिरिव बभुः [रंजुः । नर्तक्योपीदृश्यो भवन्तीति छायार्थः-चा०] । अनन लतानां नर्त-

(33) The new-budded mango creeper, whose sprouts were shaken by the breeze from the mountain Malaya, being prepared, as it were, to practise theatrical gesticulations, fascinated the minds even of those who had conquered rage and love.

(34.) The measured (few) cooings first uttered by the cuckoos were heard, like moderate expressions of bewitching bashful females, in the rows of forests, fragrant with sweet scent and abounding in flowers.

श्रुतिसुखभ्रमरस्वनगीतयः कुसुमकोमलदन्तरुचो बभुः ।
 उपवनान्तलताः पवनाहतैः किसलयैः सलयैरिव पाणिभिः ॥ ३५ ॥
 ललितविभ्रमबन्धविचक्षणं सुरभिगन्धपराजितकेसरम् ।
 पतिषु निर्विविशुर्मधुमङ्गनाः स्मरसखं रसखण्डनवर्जितम् ॥ ३६ ॥
 शुशुभिरे स्मितचारुतराननाः स्त्रिय इव श्लथशिञ्जितमेखलाः ।
 विकचतामरसा गृहदीर्घिका मदकलोदकलोलविहंगमाः ॥ ३७ ॥

कीसाम्यं गम्यते [गेये हि दन्तभामा साकाराभिनेयन भाव्यं । नृत्यगीतरागाद्यैः समा ह-
 स्तक्रिया लया लयसाम्यं यथा स्त्रियां । स्त्रीणामपि श्लेषः—हे०] ।

(३६.) अङ्गनाः [प्रशस्तं अंगं यामा ताः—चा०] ललितविभ्रमबन्धविचक्ष-
 ण मधुरविलासघटनापटुतरम् [उक्तञ्च माधे । “ हावहारि हसितं वचनानाम् ” इति—चा०]
 । सुरभिणा मनोहरेण गन्धेन पराजितकेसरं निर्जितवकुलपुष्पम् । “ अथ केसरे । वकुलः ”
 इत्यमरः [“ वकुलः केसरोऽशोकः ” इत्यभिधानचिन्तामणिः—चा० सु०] । स्मरस्य स-
 खायां स्मरसखम् । रमरोद्दीपकमित्यर्थः । मधुं मद्यम् [“ मधुं मद्यं वसन्त वा ”—हे० चा०] ।
 “ अर्धर्चाः पुंसि च ” इति पुल्लिङ्गत्वात् । उक्तं च—“ मकरन्दस्य मद्यस्य माक्षिकस्यापि
 वाचकः । अर्धर्चादिगणे पाठात्पुंनपुंसकयोर्मधुः ” इति । पतिषु (रमणेषु) विषये रसखण्ड-
 नवर्जितमनुरागभङ्गरहितं यथा तथा निर्विविशुः । परस्परानुरागपूर्वकं पतिभिः सह पपु-
 रित्यर्थः ।

(३७.) विकचतामरसा विकसितकमलाः । मदेन कला अव्यक्तमधुरं ध्वनन्त उदक-
 लोलविहंगमा जलप्रियपक्षिणो हंसादयो यामु ताः [मदकलाः मदोत्कटाः उदके लोला-
 श्रपला विहंगमाः हंसादयो यामु ताः—हे०] मदकलोदकलोलविहंगमाः । [“ ध्वनौ तु मधु-
 रास्फुटे कलः ” इत्यमरकारः—हे०] । गृहेषु दीर्घिका वाप्यः [क्रीडावाप्यः—चा०] ।
 स्मितेन चारुतराण्याननानि यामां ताः [स्मितलक्षणमुक्तञ्च नाट्यलोचनं । “ ईषद्विकसितैर्ग-

(35.) With songs consisting of the humming of bees charming to the ear, and having the splendour of teeth in the form of tender flowers, the creepers at the borders of groves shone with their sprouts shaken by the wind, as if they were hands gestulating (in consonance with the song).

(36.) The women enjoyed (the drink of) wine, the friend (the helper) of the god of Love, which surpassed the Bakula flower in sweet smell and which highly tended to produce graceful amorous actions without interrupting their love towards their husbands.

(37.) The artificial house-ponds with lotuses full blown, with birds fond of water and uttering indistinct notes through intoxication, looked beautiful like women having faces the more bewitching by their smiles, and zones jingling because loosened.

उपययौ तनुतां मधुखण्डिता हिमकरोदयपाण्डुमुखच्छविः ।

सदृशमिष्टसमागमनिर्वृतिं वनितयानितया रजनीवधूः ॥ ३८ ॥

अपनुषारतया विशदप्रभैः सुरतसङ्गपरिश्रमनोदिभिः ।

कुसुमचापमतेजयदंशुभिर्हिमकरो मकरोर्जितकेतनम् ॥ ३९ ॥

हुतहुताशनदीप्ति वनश्रियः प्रतिनिधिः कनकाभरणस्य यत् ।

यवतयः कुसुमं दधुराहितं तदलके दलकेसरपेशलम् ॥ ४० ॥

ण्डैः कटाक्षैः सौष्टवान्वितैः । अलक्षितं द्विजद्वारं सूक्तमानां स्मितं भवेत् ” इति—चा०] ।
श्लथाः सिञ्जिता मुखरा मेखला यासां ताः । सिञ्जितेति कर्तरि क्तः । स्त्रिय इव (योषित इव) । गुग्गुभिरे [इयं कल्पितोपमा—सु०] ।

(३८.) मधुना मधुसमयेन [चैत्रेण—चा०] खण्डिता हासं गमिता । क्षीयन्ते खलू-
त्तरायणे रात्रयः । खण्डिताख्या च नायिका ध्वन्यते । हिमकरोदयेन चन्द्रोदयेन पाण्डुः
(धवला) मुखस्य प्रदोषस्य वक्रस्य च छविः (कान्तिः) यस्याः सा रजन्येव वधूः
(रात्रिकामिनी) । इष्टममागमनिर्वृतिं (इष्टेन वल्लभेन यः समागमः संयोगः तस्य निर्दृतिः
सुखम्) प्रियसंगमसुखमनितयाप्राप्तया । “ इण्गता ” इति धातोः कर्तरि क्तः । वनितया
(स्त्रिया) सदृशं तुल्यं तनुतां न्यूनतां काश्यं चोपययौ । [अपरापि तत्र खण्डितवल्लभा
पाण्डुवदना क्षीणा च स्यात् तथा चैत्रेण मुक्ता रजन्यपीत्यर्थः—चा० सु०] ।

(३९.) हिमकरः (हिमाः कराः यस्य स) चन्द्रः । अपनुषारतयापगतनीहारतया
विशदप्रभैर्निर्मलकान्तिभिः सुरतसङ्गपरिश्रमनोदिभिः सुरतसङ्गखेदहारिभिरंशुभिः किरणैः
[उक्तश्च रतिरहस्ये । “ चन्दन मृदुनालानि हरन्ति सुरतश्रमं ” इति—हे०] । मकरोर्जितकेत-
नम् मकरोर्णोर्जितं केतनं ध्वजो यस्य तम् । [अनया उक्त्या स्मरस्य साम्राज्यध्वनिः—हे०] ।
लब्धावकाशत्वादुच्छिन्नध्वजमित्यर्थः । कुसुमचापं काममतेजयदशातयत् । “ तिज निशाने ”
इति धातोर्ण्यन्ताल्लङ् । महकारिग्लामात्कामोऽपि तीक्ष्णोऽभूदित्यर्थः ।

(४०.) हुतहुताशनदीप्त्याज्यादिप्रज्वलितान्निप्रभं यत्कुसुमम् । कर्णिकारमित्यर्थः ।

(३८.) The Night-damsel (the night itself personified as a damsel) the luster
of whose face (front part i. e. first part) was rendered pale on account of the rise of
the cool-rayed (moon) being cut short by the Spring, grew thin (became lean i. e.
short), like a female that is denied the happiness of her wished-for lover's company.

(३९.) The cool-rayed moon caused the god of Love (distinguished by the
banner of Fish) to sharpen his flower-bow by means of his rays which relieve the
fatigue of sexual enjoyment and whose light was (now) clear on account of the re-
moval of the frosty weather.

(४०.) The young ladies wore that flower having tender petals and filaments,
(which was) stuck (by their lovers) in their hair, which was to Vernal Beauty in
the place of an ornament made of gold, and which was as bright as fire blazing with
oblations.

अलिभिरञ्जनविन्दुमनोहरैः कुसुमपङ्क्तिनिपातिभिरद्वितः ।

न खलु शोभयति स्म वनस्थली न तिलकस्तिलकः प्रमदामिव ॥ ४१ ॥

अमदयन्मधुगन्धसनाथया किसलयधरसंगतया मनः ।

कुसुमसंभृतया नवमल्लिका स्मितरुचा तरुचारुविलासिनी ॥ ४२ ॥

वनश्रिय उपवनलक्ष्याः कनकाभरणस्य (सुवर्णभूषणस्य) प्रतिनिधिः । अभूदिति शेषः । दलेषु केसरेषु च पेशलम् (चारुसुन्दरं) । सुकुमारपत्रकिञ्जल्कमित्यर्थः । आहितम् । प्रियै-
रिति शेषः । तत्कुसुमं युवतयः (स्त्रियः) अलके कुन्तले दधुः ।

(४१.) अञ्जनविन्दुमनोहरैः (अञ्जनस्य कज्जलस्य बिन्दुवन्मनोहरैः) कज्जलकण-
मुन्दरैः । कुसुमपङ्क्तिं निपतन्ति ये तैः । अलिभिः (भ्रमरैः) अङ्कितश्चिद्वितस्तिलकः श्रीमा-
न्नाम वृक्षः । “ तिलकः क्षुरकः श्रीमान् ” इत्यमरः । वनस्थलीम् । तिलको वि-
शेषकः । “ तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकम् । द्वितीयं च तुरीयं च न स्त्रियाम् ”
इत्यमरः । प्रमदामिव । न शोभयति स्मेति न खलु । अपि त्वशोभयदेवत्यर्थः [मस्तकं
कृतः तिलकः स्त्रियं शोभयति तथा सोपि तिलकवृक्षो अञ्जनविन्दुवन्मनोहरो भवति-सु०
चा०] । “ लट् स्मे ” इति स्मशब्दयोगाद्भूतार्थे लट् । [तिलकेष्वञ्जनविन्दवः शोभार्थं
क्रियन्ते । तिलकशब्दस्य द्विरूपादाने मित्रार्थतया न दोषः । तिलकप्रमदयोरकतरस्मिन्वाक्ये
यदुभयोर्वचनं न दोष इति व्यक्तिविवेकः-हे०] ।

(४२.) तरुचारुविलासिनी तरोः पुंसश्च चारुविलासिनी नवमल्लिका सप्तलारुया लता ।
“ सप्तला नवमल्लिका ” इत्यमरः । मधुनो मकरन्दस्य मद्यस्य च गन्धेन सनाथया (युक्त-
या) । गन्धप्रधानयेत्यर्थः । किसलयमेवाधरस्तत्र संगतया । प्रसृतरागयेत्यर्थः । कुसुमै संभृ-
तया संपादितया । कुसुमरूपयेत्यर्थः । स्मितरुचा हासकान्त्या मनः । पश्यतामिति शेषः ।
अमदयत् [कामिनीस्मितमपि मद्यगन्धसनाथं अधरसंगतरागञ्च-हे०] ।

(४३.) विलासिनो विलसनशीलाः पुरुषाः । “ वौकषलस- ” इत्यादिना धिनुष्प्रत्य-
यः । अरुणस्यामूरो रागमारुण्यं निषेधन्ति तिरस्कृर्वन्तीत्यरुणरागनिषेधिनः । तैः । कुसुम्भा-
दिरञ्जनात्तत्सङ्गशैरित्यर्थः । “ तमन्वेत्यनुबध्नाति तच्छीलं तन्निषेधति । तस्यवानुकरोतीति
शब्दाः साङ्ग्यवाचकाः ” इति दण्डी । अंशुकैरम्बरैः [वस्त्रैः । कौसुम्भादिभिः । वसन्ते हि
रक्तवस्त्रधारणं । “ वासो वसाना तरुणाकर्करागम् ” इति कुमारसंभवे-हे०] । श्रवणेषु कर्णेषु

(41.) Verily it is not that the Tilaka tree did not decorate the sylvan site marked as it was with bees charming like spots of collyrium and alighting on rows of flowers, as the mark of musk-painting decorates a young woman.

(42.) The creeper Navamallikā, the pretty consort of trees, gladdened the mind (of beholders) by her smiling beauty put forth by the (blooming) flowers, spreading over the sprouts as her lower lip, and accompanied by the fragrance of honey as her wine.

अरुणरागनिषेधिभिरंगुकैः श्रवणलब्धपदैः परभृताविरुतैः ।

परभृताविरुतैश्च विलासिनः स्मरबलैरबलैररसाः कृताः ॥ ४३ ॥

उपचितावयवा शुचिभिः कणैरलिकदम्बकयोगमुपेयुषी ।

सदृशकान्तिरलक्ष्यत मञ्जरी तिलकजालकजालकमौक्तिकैः ॥ ४४ ॥

ध्वजपटं मदनस्य धनुर्भृतश्छविकरं मुखचूर्णमृतश्रियः ।

कुसुमकेसररेणुमलिव्रजाः सपवनोपवनोत्थितमन्वयुः ॥ ४५ ॥

लब्धपदैः (कर्णस्थैः) । निवेशितैरित्यर्थः । यवाङ्कुरैः (यवप्ररोहैः) च । परभृताविरुतैः को-
किलाकृजितैश्च । इत्येतैः स्मरबलैः कामसैन्यैः । अबलास्वेक एव (मुख्य एव) रसो रागो
येषां तेष्वबलैररसाः स्त्रीपरतन्त्राः कृताः ।

(४४.) शुचिभिः शुभ्रैः कणै रजोभिरुपचितावयवा पुष्टावयवा । अलिकदम्बकयोगम्
(भृंगवृन्दसयोगं) उपेयुषी प्राप्ता । तिलकजा तिलकवृक्षोत्था मञ्जरी [कणिशं—हे०] ।
अलकेषु यज्जालकमाभरणविशेषस्तस्मिन्मौक्तिकैः [केशसमहमुक्ताभिः—हे०] सदृशकान्तिः ।
अलक्ष्यत [मुक्ते च मुक्तैव मौक्तिक इति विनयादिः । स्वार्थैकत्वाद्धिगातिक्रमः । यद्वा । मु-
क्तानां समूहो मौक्तिकं । “ अविच्छेदस्तीति ढक् ”—हे०] । भृङ्गसङ्घिनी शुभ्रा तिलकमञ्ज-
रीनीलालकसक्तमुक्ताजालमिवालक्ष्यतेति वाक्यार्थः ।

(४५.) अलिव्रजाः षट्पदनिवहा धनुर्भृता धानुष्कस्य मदनस्य कामस्य ध्वजपटं पताका-
भूतम् । ऋतुश्रियो वसन्तलक्ष्याश्छविकरं शोभाकरं मुखचूर्णं मुखालंकारचूर्णभूतं [मुखवासार्थं
कर्पूरादिचूर्णं । “ चूर्णं निवासयोगे स्युः ” इत्यमरः । रूपकं । “ उपमानेन यत्तत्त्वमुपमेय-
स्य रूप्यते । गुणानां समतां दृष्ट्वा रूपकं नाम तद्विदुः ” इति—हे० आननपरिमलार्थं सुग-
न्धद्रव्यविशेषं—चा० सु०] । सपवनोपवनोत्थितं सपवनं पवनेन सहितं यदुपवनं तस्मिन्नु-
त्थितं (उद्भूतं) । कुसुमानां केसरेषु किञ्जल्केषु यो रेणुः (मकरन्दः) तम् । अन्वयुरन्व-
गच्छन् । यातेर्लङ् ।

(४६.) नवा दोला प्रेङ्खा यस्मिंस्तं नवदोलमृतूत्सवं वसन्तोत्सवमनुभवन्नबलाजनः (स्त्री-

(43.) By garments surpassing the red colour of Aruna, by shoots of Yava-
grass having secured a position on the ear, and by the cooings of cuckoos, by
such troops of the God of Love, the voluptuous (gallants) were made subject to the all
pervading (sole) sentiment of love for young women (whose sole feeling consisted
in thinking of young women).

(44.) Clusters of blossoms (born) of Tilaka-tree, fully developed in their
part by white pollens and coming in contact with swarms of bees, appeared equal
in beauty with the net-like ornament of pearls worn in the hair.

(45.) Swarms of bees flew after the dust of the filaments of flowers raised
from the pleasure-gardens (shaken) by the wind (lit. full of wind), the dust
—(being as it were) the banner-cloth of Madana armed with his bow, or the
beautifying face-wash (or powder) of the Vernal Beauty.

अनुभवन्ननयोऽहं नृत्तस्वं पटुरपि प्रियकण्ठजिघृक्षया ।

अनयदासनरञ्जुपरिग्रहे भुजलतां जलतामबलाजनः ॥ ४६ ॥

त्यजत मानमलं बत विग्रहेर्न पुनरेति गतं चतुरं वयः ।

परभृताभिरितीव निवेदिते स्मरमते रमते स्म वधूजनः ॥ ४७ ॥

अथ यथासुखमार्तवमुत्सवं समनुभूय विलासवतीसखः ।

नरपतिश्चकमे मृगधारति स मधुमन्मधुमन्मथसंनिभः ॥ ४८ ॥

लोकः) पटुरपि निपुणोऽपि प्रियकण्ठस्य जिघृक्षया ग्रहीतुमालिङ्गितुमिच्छया (वल्लभकण्ठावलम्बनस्पृहया) आसनरञ्जुपरिग्रहे पीठरञ्जुग्रहणे भुजलतां बाहुलतां जलतां शैथिल्यम् [अपाटवम्—हे०] । डलयोरभेदः [यमकश्लेषचित्रेषु बवयोर्दलयोर्न भित्—हे०] । अनयत् । दोलाक्रीडासु पतनभयनाटितकेन प्रियकण्ठमाश्लिष्यदित्यर्थः ।

(४७.) बतेत्यामन्वणे । “खेदानुकम्पासंतोषविस्मयामन्त्रणे बत ” इत्यमरः । बत अङ्गना मानं कोपं त्यजत । तदुक्तम्—“ स्त्रीणामीर्ष्याकृतः कोपो मानोऽन्यासङ्गिनि प्रिये ” इति । विग्रहैर्विरोधैरलम् । विग्रहो न कार्य इत्यर्थः । गतमतीतं चतुरमुपभोगक्षमं वयो यौव-न पुनर्नैति नागच्छति । इत्येवंरूपे स्मरमते स्मराभिप्राये [कामसिद्धान्ते—हे० कामतन्त्रे—चा० सु०] । नपुंसके भावे क्तः । परभृताभिः कोकिलाभिर्निवेदिते (अभिहिते) सतीव वधूजनः (स्त्रीसमूहः) रमते स्म रेमे । कोकिलाकूजितोद्दीपितस्मरः स्त्रीजनः कामशासनभयादिवो-च्छृङ्खलमखेलदित्यर्थः ।

(४८.) अधानन्तरम् । मधुं (दैत्यं) मथ्नातीति मधुमाद्विष्णुः । संपदादित्वात्किप् । मधुर्वसन्तः । मथ्नातीति मथः । पचाद्यच् । मनसो मथो मन्मथः कामः । तेषां संनिभः सद्य-शो मधुमन्मधुमन्मथसंनिभः स नरपतिर्दशरथो विलासवतीसखः स्त्रीसहचरः सन् । ऋतुः प्रा-

(46.) Enjoying the festivals (or sports) of the Season (the spring) con- sisting of (swinging in) new swings, the ladies though skilful (in sports of the swing) yet in their eagerness to embrace the necks of their lovers, feigned (lit. gave slack- ness to their arms i. e. slackened) weakness of their tender arms (lit. creeper-like-arms) in catching hold of the ropes of their seats (in the swings).

(47.) “ Give up, ye damsels, your anger excited through jealousy away with your quarrels, the age (youth) so fit for enjoyment once gone will never reappear, ” the intention of the God of Love being in these words communicated to them by the cuckoos, the ladies resumed their sports (mirths).

(48.) Having enjoyed to his heart's satisfaction the festivities of the Season in company with his wives, the King resembling (lit. whose lustre was like that of) the destroyer of the Madhu (Vishnu), the Spring and the mind-tormenting god of Love, longed for the pleasure of hunting.

परिचयं चललक्ष्यनिपातने भयरूपोश्च लङ्घितबोधनम् ।

श्रमजयात्प्रगुणां च करोत्यसौ तनुमतोऽनुमतः सचिवैर्ययौ ॥ ४९ ॥

मृगवनोपगमक्षमवेषभृद्विपुलकण्ठनिषक्तशरासनः ।

गगनमश्वखुरोद्धतरणुभिर्नृसविता स वितानमिवाकरोत् ॥ ५० ॥

प्रोऽस्यातर्वः । तमुत्सवं वसन्तोत्सवं यथासुखं समनुभूय (उपभुज्य) मृगयारतिं मृगयाविहारं (आवेष्टकक्रीडां) चकम आचकाङ्क्ष । व्यसनासङ्गदोषं परिहरन्नाह—

(४९.) अमौ मृगया । चललक्ष्याणि मृगगवयादीनि । तेषां (वेध्यानां) निपातने परिचयमभ्यासं करोति । भयरूपोर्भयक्रोधयोस्तदिङ्गितबोधनं तेषां चललक्ष्याणामिङ्गितस्य चेष्टितस्य भयादिलिङ्गभूतस्य बोधनं ज्ञानं च करोति [“जितश्रमत्वं व्यायामः आमभेदः कफक्षयः । चलस्थिरेषु लक्ष्येषु बालसिद्धिरनुत्तमा । मृगयायां गुणानेतान् वदन्ति नयवित्तमाः ” इति कामन्दके—हे०] । तनुं शरीरं श्रमस्य जयान्निरासात्प्रगुणां प्रकृष्टलाघवादिगुणवर्ती च करोति । अतो हेतोः सचिवैः (अमात्यैः) अनुमतोऽनुमोदितः सन्ययौ (अगमन् । मृगयामितिशेषः) । सर्वं चैतद्युद्धोपयोगीत्यतस्तदपेक्षया मृगयाप्रवृत्तिः । न तु व्यसनितयेति भावः ।

(५०.) मृगाणां वनं तस्योपगमः प्राप्तिः । तस्य क्षममहं वेषं [लघुकृष्णकञ्चुकादिस्तं—चा०] विभर्ति (धारयति) इति स तथोक्तः । मृगयाविहारानुगुणवेषधारित्यर्थः [दीर्घवस्त्राढ्यावनं न स्यात् । शुद्धवस्त्रावलोकनेन मृगादयो द्रुत एव पलायन्ते । अतस्तथावेषरचनमेवाकरोत्—चा०] । विपुलकण्ठे (विस्तीर्णगले) निषक्तशरासनो लग्नधन्वा [अनेन धनुर्धरजातिः । वधकाले विलम्बो मा भूदिति—हे० चा०] । ना सवितेव नृसविता [नृषु सविता सूर्यो वा—हे०] पुरुषश्रेष्ठः । उपमितसमासः । स राजाश्वखुरोद्धतरणुभिः (तुरगखुरोत्थापितरजोभिः) गगनं वितानं तुच्छमसदिवाकरोत् । गगनं नालक्ष्यतेत्यर्थः । “ वितानं तुच्छमन्दयोः ” इति विश्वः । अथवा सवितानमित्येकं पदम् । सवितानमुल्लोचसहितमिवाकरोत् (चकार) । “अस्त्री वितानमुल्लोचः ” इत्यमरः ।

(49) It (hunting) makes one intimate with the art of shooting down the moving mark ; it gives an understanding of their signs of fear and ferocity (or rage) ; and it makes the body endowed with excellent qualities (such as agility and numbness &c.) on account of a conquest over fatigue ; being for this reason allowed by the ministers he went out.

(50.) That son of men (the mighty prince) clad in a dress fitted for approaching a forest abounding in game (in beasts of prey &c.) with a bow hung (or attached) to his full neck, adorned the sky, as it were, with a ceiling (canopy) by means of the dust raised by the hoofs of horses.

प्रथितमौलिरसौ वनमालया तरुपलाशसवर्णतनुच्छदः ।
 तुरगवल्गनचञ्चलकुण्डलो विरुच्ये रुरुचेष्टितभूमिषु ॥ ५१ ॥
 तनुलताविनिवेशितविग्रहा भ्रमरसंक्रमितेक्षणवृत्तयः ।
 दृष्टशुरध्वनि तं वनदेवताः सुनयनं नयनन्दिनकोशलम् ॥ ५२ ॥
 श्वगणिवागुरिकैः प्रथमास्थितं व्यपगतानलदस्यु विवेश सः ।
 स्थिरतुरंगमभूमि निपानवन्मृगवयोगवयोपचितं वनम् ॥ ५३ ॥

(५१) वनमालया वनपुष्पस्त्रजा [पल्लवपुष्पवत्या स्त्रजा—हे०] प्रथितमौलिर्बद्धधम्मि-
 छः [“ वनमाला विधातव्या पल्लवैः कुसुमैः फलैः ” इति विष्णुरहस्ये—हे० “ पत्रपुष्प-
 मयी माला वनमाला प्रकीर्तिता ”—चा०] । तरूणां पलाशैः पत्रैः सवर्णः समानस्तनुच्छदो
 वर्म यस्य स तथोक्तः । इदं च वर्मणः पलाशसावर्ण्याभिधानं मृगादीनां विश्वासार्थम् (एतदे-
 व हेमाद्रिः) । तुरगस्य वल्गनेन [अश्वपरिवर्त्तनेन—हे० अश्वनर्तनेन—चा० सु०] गतिवि-
 शेषेण चञ्चलकुण्डलोऽसौ दशरथो रुरुभिर्मृगविशेषैश्चेष्टिताश्चरिता या भूमयस्तासु विरुच्ये
 विदिशुते ।

(५२) तनुषु (सूक्ष्मासु) लतासु विनिवेशितविग्रहाः संक्रमितदेहाः । भ्रमरेषु संक्र-
 मिताः (अर्पिताः) ईक्षणवृत्तयो दृष्ट्यापारा यासां ता वनदेवताः सुनयनं सुलोचनं नयेन
 नीत्या नन्दितास्तोषिताः [समृद्धिं नीताः—सु०] कोशलाः [अयोध्या वा—चा०] येन तं
 दशरथमध्वनि (मार्गे) दृष्टशुः (अद्राक्षुः) । प्रसन्नपावनतया तं देवता अपि गूढदृष्ट्या
 दृष्टशुरित्यर्थः [किं तु लताः एव वनदेवता भृङ्गरूपैः नेत्रैः कृत्वा दशरथं पश्यन्ति स्मेति भा-
 वः—सु०] ।

(५३) स दशरथः । शुनां गणः (कुक्करसमूहः) स एषामस्तीति श्वगणिनः श्वग्रा-
 हिणः । तैः । वागुरामृगबन्धनरज्जुः । “ वागुरा मृगबन्धनी ” इत्यमरः । तथा चरंतीति वा-
 गुरिका जालिकाः । “ चरति ” इति ठक्प्रत्ययः । “ द्वौ वागुरिकजालिकौ ” इत्यमरः । तैश्च

(51.) He, with his hair tide up with a sylvan garland, having an armour on his body of the same colour with leaves of trees, and with the ear-rings set in motion (lit. trembling) by the gallop of his horse, shone forth on those grounds (or sites) which were trodden by the deer.

(52.) The dryads with their bodies entered into slender creepers, with their function of sight transferred to bees, saw on the path, that beautiful-eyed prince who by his just rule, was giving joy to the people of Kos'ala.

(53.) He then entered a forest which was already (lit. first) occupied by persons who carried with them nets and packs of dogs, which was cleared of fire and robbers, in which the ground was solid for horses, which possessed many pools of water and which abounded in antelopes, birds and the Gayals (or the yaks).

अथ नभस्य इव त्रिदशायुधं कनकपिङ्गतडिङ्गुणसंयुतम् ।

धनुरधिज्यमनाधिरूपाददे नरवरो रवरोषितकेसरी ॥ ५४ ॥

तस्य स्तनप्रणयिभिर्मुहुःशिवै-

र्व्याहन्यमानहरिणीगमनं पुरस्तात् ।

आविर्भव कुशगर्भमुखं मृगाणां

यूथं तदग्रसरगर्वितकृष्णसारम् ॥ ५५ ॥

[भूमिज्ञत्वात्-हे०] प्रथममास्थितमधिष्ठितम् । व्यपगता अनला दावाग्रयो दस्यवस्तस्करा-
श्च यस्मात्तथोक्तम् । “ दस्युतस्करमोषकाः ” इत्यमरः । “ कारयेद्वनविशोधनमादौ मातुर-
न्तिकमपि प्रविविक्षुः । आप्तशस्त्र्यनुगतः प्रविशेद्वा संकटे च गहने च न तिष्ठेत् ” इति
कामन्दकः । स्थिरा दृढा पङ्कादिरहिता तुरंगमयोग्या भूमिर्यस्य तत् । निपानवदाहावयुक्तम् ।
“ आहावस्तु निपानं स्यादुपकूपजलाशये ” इत्यमरः । मृगैर्हरिणादिभिर्वयोभिः पक्षिभिर्गव्यै-
र्गोसदृशैररण्यपशुविशेषैश्चोपाचितं समृद्धं [व्याप्तं] एतेन मृगयाचारिणामङ्गेशत्वं सूचितं
-चा०] वनं विवेश प्रविष्टवान् ।

(५४.) अथानाधिर्मनोव्यथारहितः (एतेनाभीरुत्वं सूच्यते) नरवरो नरश्रेष्ठः । रवेण धनुष्टंकारेण
[सिंहनादेन-चा० सु०] रोषिताः केसरिणः सिंहा येन स राजा । कनकमिव पिङ्गः पिशङ्गो
यस्तडिदेव गुणो मौर्वी तेन संयुतं त्रिदशायुधमिन्द्रचापं नभस्यो भाद्रपदमास इव । “ स्युर्न-
भस्यप्रौष्ठपदभाद्रभाद्रपदाः समाः ” इत्यमरः । अधिज्यमधिगतमौर्वीकं धनुरूपाददे जग्राह ।

(५५.) स्तनप्रणयिभिः स्तनपायिभिरेणशिवैर्हरिणशिशुभिः । “ पृथुकः शवकः शिशुः ”
इत्यमरः । व्याहन्यमानं तद्वत्सलतया तद्रमनानुसारेण मुहुर्मुहुः प्रतिषिध्यमानं हरिणीनां
गमनं गतिर्यस्य तत् । कुशा गर्भे येषां तानि मुग्वानि यस्य तत्कुशगर्भमुखम् । तस्य यूथस्या-
ग्रसरः पुरःसरो गर्वितो दप्तश्च कृष्णसारो यस्य तत् [इति जात्योक्तिः । कृष्णसार इति
दन्त्यमध्यं पठन्ति तन्न । कृष्णेन शारः शबल इति क्षीरस्वामी । “ शारः शबलवातयोः ”
इति विश्वः । तथा व्यवस्था तालव्येषु शब्दभेदप्रकाशे । “ शौरिमुसारिः शिव एव शर्वः
शूरः समर्थे रूप एव शालः शमः प्रशान्तौ शकलं च खण्डे शकृत्पुरीषे शबले च शारः ”

(54.) Then that excellent prince, sound in health (lit. without any mental pain), took up his strung bow whose twangs made the lion ferocious (irritated the lions), as the month of Bhādra-pada takes up the weapon of the thrice-ten gods (i. e. the rainbow of Indra) set with the string of lightning as yellow as gold.

(55.) Before him appeared a herd of deer the motion of hinds in which was now and then impeded by the fawns eager to suck (or fond of) their udders, with mouths, having Kus'a-grass in them, and at the head of which was a proud black-antelope.

तत्प्रार्थितं जवनवाजिमतेन राज्ञा
तूणीमुखोद्भवशरेण विशीर्णपङ्क्तिः ।
श्यामीचकार वनमाकुलदृष्टिपातै-
वतिरितोत्पलदलप्रकरैरिवाद्रैः ॥ ५६ ॥
लक्ष्योक्तस्य हरिणस्य हरिप्रभावः
प्रेक्ष्य स्थितां सहचरीं व्यवधाय देहम् ।
आकर्णकृष्टमपि कामितया स धन्वी
बाणं कृपामृदुमनाः प्रतिसंजहार ॥ ५७ ॥

इति—हे०] । मृगाणां यथं कुलम् । “ सजातीयैः कुलं यथं तिरश्चां पुनपुंसकम् ” इत्यमरः । तस्य दशरथस्य पुरस्तादत्र आविर्भव (प्रकट्यभूत्) । वसन्ततिलकं वृत्तम् । (“ अस्या-
न्तिकमायान्ती । शिशुना स्तनपाथिना मृगी रुद्धा । तामयमनन्यदृष्टिः । भग्नग्रीवो विलोक-
यति ” इत्येवं समार्थः श्लोकांशः) ।

(५६.) जवनो जवशीलः [इति मृगानुसारणे शक्तिः । अतिशीघ्रवाहगतिविशेषश्च ।
तथा च वसन्तराजः । “ हीनाधिकान्गं क्षुधितां विनीतैरनाशुगव्याधितबालवृद्धैः । यानैर्न या-
यात् गमनानभिज्ञैस्तथाखरैर्गौमहिषोष्ट्रकैश्च ” इति—हे०] । “ जुचक्रम्य—” इत्यादिना
युचप्रत्ययः । “ तस्वी त्वरितो वेगी प्रजवो जवनो जवः ” इत्यमरः । तं वाजिनमश्वं गतेनारूढेन
तूणीषुधिः । “ बह्वृदिभ्यश्च ” इति स्त्रियां ङीष् । तस्या मुखोद्भवरादुद्भूतशरेण राज्ञा प्रा-
थितमभियातम् । “ याच्यायामभियाने च प्रार्थना कथ्यते षुधैः ” इति केशवः । अत एव
विशीर्णा (भग्ना) पङ्क्तिः (श्रेणिरर्थात्) संघीभावो यस्य तत् । मृगयूथम् । कर्तृ । आर्द्रिर्भ-
यादश्रुसिक्तैराकुला भयचकिता ये दृष्टिपातास्तैः (भयचकितमेत्रप्रसरैः) । वतिरितोत्पलदल-
प्रकरैः पवनकम्पितेन्द्रीवरदलवृन्दैरिव । वनं श्यामीचकार ।

(५७.) हरिरिन्द्रो विष्णुर्वा । तस्येव प्रभावः सामर्थ्यं यस्य स तथोक्तः । धन्वी (ध-
नुरस्यास्तीति) धनुष्मान्स नृपः । लक्ष्योक्तस्य वेङ्गुमिष्टस्य (शरव्यतां नीतस्य) हरिण-
स्य स्वप्रेयसो देहं व्यवधायानुरागादन्तर्धीय स्थिताम् । सह चरतीति सहचरी । पचादिषु

(56) Pursued by the king who rode on a fleet horse and who had drawn an arrow out of the mouth of his quiver, that herd the lines of which were broken (dispersed over the plain), blackened the forest with the casting of their frightened eyes wet (with tears), as if with clusters of petals of blue-lotuses scattered by the wind.

(57.) That skilful Bowman resembling Hari (Indra or Vi-hnu) in prowess, having seen the mate of the antelope that was aimed at, standing so as to come between his body (and the king), being softened (in mind) with compassion by reason of his being himself a lover, withdrew his arrow though drawn to the car.

तस्यापरैष्वपि मृगेषु शरान्मुमुक्षोः
 कर्णान्तमेत्य बिभिदे निबिडोऽपि मुष्टिः ।
 त्रासातिमात्रचटुलैः स्मरयत्सु नेत्रैः
 प्रौढप्रियानयनविभ्रमचेष्टितानि ॥ ५८ ॥
 उत्तस्थुषः शिशिरपल्लवपङ्कमध्या-
 न्मुस्ताप्ररोहकवलावयवानुकीर्णम् ।
 जग्राह स द्रुतवराहकुलस्य मार्गं
 सुव्यक्तमार्द्रपदपङ्क्तिभिरायताभिः ॥ ५९ ॥

चरतेष्टिस्करणान्डीप् । यथाह वामनः—“ अनुचरीति चरेष्टिन्वात् ” इति । तां सहचरीं हरिणीं प्रेक्ष्य कामितया (साभिलाषया) स्वयं कामुकत्वात् । कृपामृदुमनाः करुणाद्रिचित्तः सन् । आकर्णकृष्टमपि । दुष्प्रतिसंहरमपीत्यर्थः । बाणं (शरं) प्रतिसंजहार । नैपुण्यादित्यर्थः । पुण्यं तु धन्वीत्यनेन गम्यते ।

(५८.) त्रासाद्भयादतिमात्रचटुलैरत्यन्तचञ्चलैः नेत्रैः प्रौढप्रियानयनविभ्रमचेष्टितानि प्रगल्भकान्ताविलोचनविलासव्यापारान्सादृश्यात्स्मरयत्सु । अपरेष्वपि मृगेषु शरान्मुमुक्षोर्मोक्तु-
 मिच्छोस्तस्य नृपस्य निविडो हृदोऽपि मुष्टिः कर्णान्तमेत्य प्राप्य बिभिदे । स्वयमेव भिद्यते
 स्य । भिदेः कर्मकर्तारि लिट् । कामिनस्तस्य प्रियाविभ्रमस्मृतिजनितकृपातिरेकान्मुष्टिभेदः ।
 न त्वनैपुण्यादिति तात्पर्यार्थः ।

(५९.) स नृपः । मुस्ताप्ररोहाणां मुस्ताङ्गुराणां कवला त्रासाः । तेषामवयवैः श्रमविवृत-
 मुसभ्रंशिभिः शकलैरनुकीर्णं व्यातम् [क्रोडा हि मुस्ताप्रियाः । तथाभिज्ञानशाकुन्तले ।
 “ गाहन्तां महिषानिपानसलिलं शृङ्गैर्मुहुस्ताडितं । छायाबद्धकदम्बकं मृगकुलं रोमन्धमभ्य-
 स्यतां । विश्रब्धैः क्रियतां वराहतातिभिर्मुस्ताः क्षतिः पल्लवे । विश्रामं लभतामिदञ्च शिथि-
 लज्याबन्धमस्मद्धनुः ” इति—हे० । पंकावगाहनं मुस्ताभक्षणं च दंष्ट्रीणां जातिस्वभावः—चा०
 सु०] । आयताभिर्दंष्ट्रीभिरार्द्रपदपङ्क्तिभिः (आर्द्रचरणमुद्राप्रकरैः) सुव्यक्तम् । शिशिर
 पल्लवपङ्कमध्यात् (शिशिरः शीतश्चासौ पल्लवपङ्कश्च पल्लवकर्मश्च तस्य मध्यात्) उत्त-

(58.) Though desirous of levelling darts against other antelopes also, his fist (grasp) though firm, having come up to the end of the ear, loosened of its own accord, for their eyes excessively trembling (swimming or tremulous) through fear put him in mind of (reminded) the sportive plays (or lovely movements) of the eyes of his youthful (or clever) beloved (bold or confident mistress.).

(59.) He took the way, which was strewn with the bits of the mouthfuls of Mustā-blades, and clearly indicated by the long line of wet foot-prints of a running herd of boars issuing forth from the midst of the damp mire of pools.

तै वाहनाद्वनतोत्तरकायमीष-
 द्विध्यन्तमुद्धृतसटाः प्रतिहन्तुमीषुः ।
 नात्मानमस्य विविदुः सहसा वराहा
 वृक्षेषु विद्धमिषभिर्जघनाश्रेषु ॥ ६० ॥
 तेनाभिघातरभसस्य विकृष्य पत्नी
 वन्यस्य नेत्रविवरे महिषस्य मुक्तः ।
 निर्भिद्य विग्रहमशोणितलिप्तपुङ्ख-
 स्तं पातयां प्रथममास पपात पश्चात् ॥ ६१ ॥

स्थुष उत्थितस्य द्रुतवराहकुलस्य पलायितवराहयूथस्य मार्ग (पन्थान) जग्राहानुसार
 [जिघांसया तदीयपदवीमनुययावित्यर्थः । ते हि शूकराः पके आसन् । तथा प्रागुक्तं “सप-
 ल्वलोत्तीर्णवराहयूथान्” इति-हे०] ।

(६०.) वराहाः । वाहनादश्वादीपद्वनतोत्तरकायं किञ्चिदानतपूर्वकायं विध्यन्तं प्रहर-
 न्तं तं नृपम् । उद्धृतसटा ऊर्ध्वकेसराः सन्तः । “ सटा जटाकेसरयोः ” इति केशवः । प्र-
 तिहन्तुमीषुः प्रतिहर्तुमैच्छन् । अस्य नृपस्येषुभिः (बाणैः) महिषा [झटिति । अतर्किते तु
 सहसा-हे०] जघनानामाश्रेष्ववष्टम्भेषु वृक्षेषु विद्धम (स्यूतं) आत्मानं न विविदुः (ना-
 ज्ञासिषुः) । [शूकरा हि तरुषु जघनं घर्षयन्ति-ज्ञा०] एतेन वराहाणां मनस्वित्वं नृपस्य
 हस्तलाघवं चोक्तम् ।

(६१.) अभिघाते रभस आत्मक्यं यस्य तस्य । अभिहन्तुमुद्यतस्येत्यर्थः । वन्यस्य
 वने भवस्य महिषस्य नेत्रविवरे नेत्रमध्ये तेन नृपेण विकृष्याकृष्य मुक्तः पत्नी शरो विग्रहं
 महिषदेहं निर्भिद्य विदार्य । शोणितलितो न भवतीत्यशोणितलिप्तः पुङ्खो यस्य स तथोक्तः
 सन् । तं महिषं प्रथमं पातयामास । स्वयं पश्चात्पपात । “ कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटि ” इत्य-
 भ्रानुशब्दस्य व्यवहितविपर्यस्तप्रयोगनिवृत्त्यर्थत्वात् “ पातयां प्रथममास ” इत्यपप्रयोग इति
 पाणिनीयाः यथाह वार्तिककारः-“विपर्यासनिवृत्त्यर्थं व्यवहितनिवृत्त्यर्थं च” इति [पातयामि-
 त्यत्र । “कासप्रत्ययादाममन्त्रे लिटि” इति आम । “कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटि” इत्यत्र आम-
 प्रत्ययस्यैव पश्चात्कृञ्नुप्रयुज्यते इत्यवधारणत्वमिहाश्रितं । तेन व्यवधाने प्रयोगं निराकरोत् ।

60. The boars with bristles erect wished to attack him in return when he was piercing them with the fore-part of his body a little bent downwards from the horse; but they did not know themselves (&c) suddenly transfixed (pierced through) by his arrows to the trees against which then lions were resting (leaning).

(61.) He drew and shot an arrow at the hollow (i. e. cavity) of the eye of a wild buffalo eager to attack him; which (arrow) having broken through his body with its feathers unsoiled with blood, first threw him down and then dropped itself

प्रायो विषाणपरिमोक्षलघूत्तमाङ्गा-

स्वङ्गांश्चकार नृपतिर्निशितैः क्षुरप्रैः ।

शृङ्गैः स हृमविनयाधिकृतः परेषा-

मन्युच्छितं न ममृषे न तु दीर्घमायुः ॥ ६२ ॥

“ न हि व्यवधाने कञ्चनप्रयुज्यमानः आम प्रत्ययस्यैवानुप्रयुक्तो भवति । यथैवं कृत्वस्तयः क्रियासामान्यवाचकास्तथा विद्यातिरपीति तस्यानुप्रयोगः स्यात् । तस्मात्तन्निवृत्त्यर्थमिदमारब्धव्यम् । व्यवहितप्रयोगानिवृत्त्यर्थं वारब्धव्यम् । याचयां देवदत्तश्चकारेत्यत्र मा भूदिति । व्यवहितनिवृत्तिस्तु अवधारणाच्छभ्यते । अवधारणं तु चकारस्यावधारणार्थत्वात् । विपर्यय-निवृत्त्यर्थं वारब्धव्यम् । विपर्ययस्त्वनोः पश्चादर्थत्वाच्छभ्यते ” इति न्यासकृत । कालिदासश्चेच्छति व्यवधानं । यथात्र त्रयोदेशे मर्गे । “ प्रभ्रशयां यो नहुपं चकार ” । पांडशे सर्गे च । “ संयोजयां विधिवदाम ममेतवन्धु- ” इति । सारस्वतटीकायां कामामित्यामन्तमव्ययं । “ क्राद्यन्तश्च ” इत्यवामन्तमव्ययमित्युक्तत्वात् । पृथक्पदाश्चक्रे इति त्वनुप्रयोगः । तेन व्यवधानेऽपि प्रयोगो षट्ते । “ यस्य येनान्वययोग्यता तस्य तेन दूरस्थेनापि भवति ” इति न्यायात् । तत्र प्रभ्रशया यो नहुपं चकारेत्यादि न विरुध्यते । केचित्तु पातं यातीति पातयाः तं पातयां विग्रहं आस चिक्षेप । अमुं क्षेपणं । पातयाः सोमपावत् । “ आतामानिनुक्कनिव्वनिपश्च ” इति चकाराद्विजामन्तः—हे० । “ कृञ्चानुप्रयुज्यते लिटि ” इत्यत्र अनुशब्दस्य व्यवहित-विपर्यस्तप्रयोगानिवृत्त्यर्थत्वात् प्रभ्रशयां यो नहुपं चकार पातयां प्रथममास संयोजयां विधिवदाम ईक्षाम्प्रचक्रुरित्यादयः अप्रयोगा इति पाणिनीयाः । यथाह वार्तिककारः । “ विपर्यासनिवृत्त्यर्थं व्यवहितनिवृत्त्यर्थश्च ” इति । “ भ्वमृकृन्वाम ” इति सूत्रे आम इति पञ्चम्यैवेष्टिसिद्धौ अनुग्रहणं उपसर्गक्रियाविशेषणव्यवधानेन तदनुप्रयोगज्ञापनार्थमिति मुग्धवो-धटीकाकृता रामानन्दाचार्येण व्याख्यातम् । क्रमदीश्वरेण तु “ सप्रादिर्भ्वस्तिभिश्च ” इति सूत्रं कृतम्—य० । पातयां प्रथममामेति व्यवहितानुप्रयोगः कविप्रसादः । यद्वा । पातं यातीति पातयाश्चछान्दमो विच् । न पातया । पातं गच्छन्तं महिषं शरः आस प्राप्तवान् । “ अस-गतिदीप्याद्गतिषु ” । यद्वा चिक्षेप । “ अध्वर्युक्रतुरनपुंसकं ” इति यजुरिति वाच्ये “ क्याछ-न्दसि ” इत्युत्प्रत्ययान्तेनाध्वर्युग्रहणेनाज्ञापितभाषायामपि छान्दसाः प्रयोगाः प्रयुज्यन्ते इति । यद्यप्येव कचन समादधत् तथापि कवेरियं रीतिस्तु न भवति । प्रथममित्यस्य क्रिया-विशेषणत्वात् व्यवधायकत्वमिति । यथोक्तं प्रचक्रुरिति भाट्टिकाव्ये । सत्यमुपसर्गेऽव्यवधान-मिति सुबोधकारः जयमगलायां । उक्ष्यत इत्युक्ता कर्मणि घञिराचतेन व्याख्यातं । महाभा-ष्येऽपि व्यवहितप्रयोगनिरामार्थं तदित्युक्तत्वात् असावसाधुरेव वन्यस्येति दिगादित्वाद्भवार्थं यत् साध्वर्थे वा । नद्यादित्वाद्भवार्थं वानेयस्येति स्यात्—चा०] ।

(६२.) नृपतिर्निशितैः (तीक्ष्णैः) क्षुरप्रैः शरविशेषैः [चन्द्रार्धबाणैः । “ इषुकाण्डं

(62.) The King by means of his sharp arrows made the rhinoceroses mostly lighter in the head by relieving them of (the burden of) their horns ; (for) he, engaged as he was in submitting the haughty, could not put up with the tower-

ध्याघानभोरभिमुखोत्पतितान्गुहाभ्यः

फुल्लासनाग्रविटपानिव वायुरुग्गान् ।

शिक्षाविशेषलघुहस्ततया निमेषा-

तूणीचकार शरपूरितवक्त्ररन्ध्रान् ॥ ६३ ॥

निर्घातोऽग्रेःकुञ्जलीनाञ्जिघांसुर्ज्यानिर्घोषैः शोभयामास सिंहान् ।

नूनं तेषामभ्यसृयापरोऽभृद्दीर्योदग्रे राजशब्दे मृगेषु ॥ ६४ ॥

शुरप्रं च " इति धनंजयः । " शफे खुरं कवर्गीयपकारश्च शुरप्रके । नापितस्योपकरणे कस्य संयोग इत्यने " इति शब्दभेदप्रकाशे-हे० । खड्गान्खड्गाख्यान्मृगान् । " ग-ण्डके खड्गखड्गिनौ " इत्यमरः । प्रायो बाहुल्येन [प्रायः उत्प्रेक्षायां वा । तथा काव्यादर्शे । "मन्ये शङ्के ध्रुवं प्रायो नूनमित्येवमादिभिः । उत्प्रेक्षा व्यज्यते शब्दैरिव शब्दोपि तादृशः"-हे०] विषाणपरिमोक्षेण शृङ्गभङ्गेन लघून्यगुरूण्युत्तमाङ्गानि शिरांसि येषां तांश्चकार । न त्ववधीदित्यर्थः । कुतः । दृष्टविनयाधिकृतो दुष्टनिग्रहनियुक्तः स राजा परेषां प्रतिकूलानाम-त्युच्छ्रितमुन्नतं शृङ्गं विषाणं प्राधान्यं च । " शृङ्गं प्राधान्यमान्वाश्च " इत्यमरः । न ममृषे न मेहे । दीर्घमायुर्जीवितकालम् । " आयुर्जीवितकाल्यो ना " इत्यमरः । न ममृष इति न । किंतु ममृष एवेत्यर्थः [महान्तस्तु शत्रूणां जीवेनप्यीलवो न किन्तुन्नतत्वं न महन्ते-चा०] ।

(६३.) अभीर्निर्भीकः स धन्वी गुहाभ्य (पर्वतगुहाभ्य) अभिमुखमुत्पतितान् (म-न्मुखमागतान्) । वायुना (वातेन) रुग्गान् भग्नान् । फुल्ला विकसिता । " अनुपमर्गात्फुल्लाक्षी-वक्तृशोळावाः " । इति निष्ठातकारस्य लत्वनिपातः । यत्तमनस्य सर्जकभस्य । " सर्जका-मनवन्धकपुष्पप्रियकजीवकाः " इत्यमरः । अग्रविटपाः (अग्रशाखाः) तानिव स्थितान् । इषुधिभृतानित्यर्थः । व्याघ्राणां चित्ररूपत्वादुपमानं फुल्लविशेषणम् । शरैः पूरितानि वक्त्रर-न्ध्राणि येषां तान्व्याघ्रान् । शिक्षाविशेषणाभ्यासातिशयेन लघुहस्ततया क्षिप्रहस्ततया निमेषा-त्(क्षणत्)तूणीचकार । तूर्णं शरैः पूरितवानित्यर्थः [शरैः पूरितमुखाः पतिता व्याघ्रजीवाः प्रफुल्लितबीजकवृक्षस्य शाखाग्रा इव शाभन्ते स्म-सु०] ।

(६४.) कुञ्जेषु लीनान् । " निकुञ्जकुञ्जौ वा क्लीबे लतादिपिहितोदरे " इत्यमरः ।

ing horns (or supremacy) of others (or enemies) , but it is not that he did not bear then long life.

(63) By reason of the activity of hand acquired by long practice the fear- less King made the tigers the quivers (for his arrows) by filling in a moment the hollows of their mouths with arrows, like the fore-branches of the flowering Asana trees broken down by the wind, as they rushed against him out of caves.

(64) Desirous of killing the lions lurking in their arbour-caves, the King chafed them by means of the twangs, sounding as terrible as the hurricane, of his bow-string. (In doing so) doubtless he was actuated by jealousy of their title of king among the beasts, dignified by their excessive valour (or strength).

तान्हत्वा गजकुलबद्धतीव्रवैरान्काकुत्स्थः कुटिलनखाप्रलम्भमुक्तान् ।

आत्मानं रणकृतकर्मणां गजानामानृण्यं गतमिव मार्गणैरमस्त ॥ ६५ ॥

चमरान्परितः प्रवर्तिताश्वः कचिदाकर्णविकृष्टभङ्गवर्षी ।

नृपतीनिव तान्वियोज्य सद्यः सितबालव्यजनैर्जगाम शान्तिम् ॥ ६६ ॥

सिंहाजिघांसुर्हन्तुमिच्छुः । निर्वीर्यो व्योमोत्थित औत्पातिकः शब्दविशेषः ‘[यदाह नारदीयसहिताया । “ वायुनाभिहतो वायुर्गगनात्पतितः क्षितौ । यदा दीप्तः खगरुतः सनिर्घातोऽतिदोषकृत् ” इति-हे०] । तद्वदृष्टौ रौद्रैर्ज्यानिर्घोषैर्भौर्वीशब्दैः क्षोभयामास । अत्रोत्प्रेक्षते—तेषां मिहानां सवन्धिनि वीर्येणादप्र उन्नते मृगेषु विषये यो राजशब्दतस्मिन्नभ्यसूयापरोऽभून्ननम् । अन्यथा कथंमतानन्विष्य हन्यादित्यर्थः [“ नाभिषेको न संस्कारः (संस्कारः) मिहम्य क्रियते मृगैः (वन) । विक्रमार्जितचित्तस्य (सत्त्वानां) स्वयमेव मृगेन्द्रता ” इति-हे०] । शालिनीवृत्तम्—“ शालिन्युक्ता स्त्री तगौ गोऽब्धिलोकैः ” इति लक्षणात् ।

(६५.) काकुत्स्थो वृक्षरथः । गजकुलेषु (हस्तिमूहेषु) बद्धं तीव्रं वैरं यैस्तान् । कुटिलेषु नखाग्रेषु लग्ना मुक्ता [करिकुम्भविदारणात् । करिकुम्भेषु हि मौक्तिकानि सन्ति तथा रत्नपरीक्षायां । “ करीन्द्रजीमन्तवर्गहर्जन्मत्स्याहिशुक्तचुद्रववेणुजानि । मुक्ताफलानि प्रथितानि लोके तेषां हि शुक्तचुद्रवंशव भृगि ” इति-हे०] गजकुम्भमौक्तिकानि येषां तान्सिंहान्हत्वा । आत्मानं रणेषु कृतकर्मणां कृतोपकाराणां गजानामानृण्यमनृण्यत्वं मार्गणैः शरैः । “ मार्गणो याचके शर ” इति विश्वः [“ गणः कलम्बशरमार्गणचित्रपुंखाः ” इति हैमः-चा०] । गतं प्राप्तवन्तमिवामस्तं मेने ।

(६६.) कचिन् (प्रदेशे) चमरान् (मृगविशेषान्) । “ चमरं चामरे प्राहुर्मञ्जरीमृगभेदयोः ” इति विश्वः । परितः । “ अभितःपरितःसमया—” इत्यादिना द्वितीया । प्रवर्तिताश्वः प्रधाविताश्वः । आकर्णविकृष्टभङ्गानिपुविशेषान्विषर्षतीति तथोक्तः स नृपः । नृपतीनिव [ते हि मितकेशव्यजनवन्त-हे०] । तान्श्चमरान्मितबालव्यजनैः शुभ्रचामरैर्वियोज्य विरह्य सद्यः (शीघ्रं) शान्तिं जगाम [ययौ । पुच्छानि चिच्छेदेत्यर्थः-हे०] । शूराणां परकीर्यमैश्वर्यमेवामहम् । न तु जीविनमिति भावः । औपच्छन्दसिकं वृत्तम् ।

(65) Having killed them who bore an implacable animosity towards the race of elephants and in the fore-points of whose crooked claws stuck the pearls (severed from the elephants' heads), the descendant of Kakutstha considered himself to have paid off with his arrows the debt of elephants that served him in the battle-fields.

(66) In some place, spurring his horses round the yaks and showering Bhalla-arrows (upon them) drawn to the ear, having deprived them (yaks) like kings, of their white chowry-tails, he immediately became content.

अपि तुरगसमीपाद्दुत्पतन्तं मयूरं

न स रुचिरकलापं बाणलक्ष्मीचकार ।

सपदि गतमनस्कश्चित्रमाल्यानुकीर्णं

रतिविगलितबन्धे केशपाशे प्रियायाः ॥ ६७ ॥

तस्य कर्कशविहारसंभवं स्वेदमाननविलग्नजालकम् ।

आचचाम सनुपारशीकरो भिन्नपल्लवपुदो वनानिलः ॥ ६८ ॥

इति विस्मृतान्यकरणीयमात्मनः सचिवावलम्बितधुरं धराधिपम् ।

परिवृद्धरागमनुबन्धसेवया मृगया जहार चतुरेव कामिनी ॥ ६९ ॥

(६७.) स नृपस्तुरगसमीपात् (अश्वपार्श्वीत्) उत्पतन्तमपि (उडयमानमपि) । सु-
प्रहारमपीत्यर्थः । रुचिरकलापं भासुरबर्हम् । मह्यमतिशयेन रतीति मयूरो बर्ही । पृषोदरा-
दित्वात्साधुः । तं चित्रेण माल्येनानुकीर्णं (व्याप्ते) रतौ (सुरते संभोगावसरे) विगलित-
बन्धे (विगलितश्छुटितो बन्धो रचना यस्य तादृशं) प्रियायाः (स्वकामिन्याः) केशपाशे
सपदि (शीघ्रं) गतमनस्कः (गतं मनो यस्य सः) प्रवृत्तचित्तः [प्रियासम्बधानुकारेपि
प्रिय एव—हे०] । “ उरःप्रभृतिभ्यः कप् ” इति कप्प्रत्ययः । न बाणलक्ष्मीचकार । न
प्रजहारित्यर्थः [स्त्रीकेशपाशे मनो गतं अतः मयूर नृपः न जघानेति भावः—सु०] ।

(६८.) कर्कशविहारादतिव्यायामात्संभवं यस्य तम् । आनने (मुखे) विलग्नजालकं
बद्धकदम्बकं तस्य नृपस्य स्वेदम् । सनुपारशीकरः शिशिराम्बुकणसहितः (अत एव)
भिन्ना निर्दलिताः पल्लवानां पुटाः कोशा येन सः [इति मांघसीरभ्यांक्तिः—चा० सु०] ।
वनानिलः (अरण्यपवनः) आचचाम (अशोषयत्) । जहारेत्यर्थः । रथोद्धतावृत्तमेतत् ।

(६९.) इति पूर्वोक्तप्रकारेणात्मनो विस्मृतमन्यकरणीयं कार्यं येन तम् । विस्मृतात्म-
कार्यान्तरमित्यर्थः । सचिवैरवलम्बिता धृता धूः (कार्यभारः) यस्य तम् [एतेन राज्ये विप-
क्षाभाव उक्तः—हे०] । “ ऋक्पूरवधूः पथामानक्षे ” इति समासान्तोऽच्प्रत्ययः । अनुबन्ध-
सेवया संततसेवया [अत्यन्ताभ्यासेन—हे०] परिवृद्धो रागो यस्य तं धराधिपम् । मृगयन्ते

(67.) He did not aim his arrow at the peacock wearing a beautiful plumage, though hopping about (near or close to) his horse, having that very moment been put in mind of the braided hair of his beloved, inter-spersed with variegated flowers and the knot of which was loosened in amorous sports.

(68.) The forest-breeze charged with drops of dew, which had opened the folds of the sprouting leaves, kissed away the sweat which was produced by his hard exercise and which collected in drops on his face.

(69.) Hunting, like an artful damsel, thus captivated that Lord of the earth, forgetful of other regal duties, who had entrusted the burden of administration of his kingdom to his ministers and whose love (or passion for hunting) had increased its constant enjoyment.

स ललितकुसुमप्रवालशय्यां ज्वलितमहौषधिदीपिकासनाथाम् ।

नरपतिरतिवाहयांबभूव क्वचिदसमेतपरिच्छदस्त्रियामाम् ॥ ७० ॥

उपसि स गजयूथकर्णतालैः पटुपटहृद्वनिभिर्विनीतनिद्रः ।

अरमत मधुराणि तत्र शृण्वन्विहगविकृजितबन्दिमङ्गलानि ॥ ७१ ॥

अथ जातु ह्येवमर्हतीतवर्त्मा विपिने पार्श्वचरैरलक्ष्यमाणः ।

श्रमफेनमुच्चा तपस्विगाढां तमसां प्राप नदीं तरंगमेण ॥ ७२ ॥

यस्यां मृगा इति मृगया । (“ आवेढो मगया स्त्रियां ” इत्यमरः) । “ परिचर्यापारिसर्यामृग-
याटाल्यादीनामुपमंख्यानम् ” इति शप्प्रत्ययान्तो निपातः । चतुरा विदग्धा कामिनीव । जहा-
राचकर्ष [व्यमनेषु हि सेवापरौग उपगीयते । चतुरालक्षणं तु रसाकरे । “ स्निग्धैरीक्षित एव
दृष्टवनितैः कोकाशिताकुञ्चितैः । लज्जाकेकरविस्मितैर्भुकुलितैरालोकनैर्नायकं । प्रौढैर्नाग-
रिकं वयोभिरखिलैराभाषतं पल्लवं । दृष्टं मोहनदक्षिणैश्च चतुरावकत्रादिभिश्चापरान् ” (?)—
हे० । “ यस्या रतिगुणाकृष्टः प्रियः पार्श्वं न मुञ्चति । विचित्राभरणासक्ता स्वाधीनपतिका
स्मृता ” इति रुद्रटः—चा०] । “ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शास्यति । हविषा कृ-
ष्णवर्त्मेव भूय एवाभिवर्धते ” इति भावः [मुमंगला, नाम लृत्तं—चा० सु०] । [यथानुबन्धसे-
वया रमण्यामुपरि रागो वर्द्धते तथा नृपस्य नित्यं गमनात् मृगयायां रागो वर्द्धितः—सु०] ।

(७०.) स नरपतिः । ललितानि (मनोहराणि) कुमुमानि प्रवालानि पल्लवानि (च)
शय्या (शयनीयं) यस्यां ताम् । ज्वलितार्भिर्महौषधिभिरव दीपिकाभिः सनाथाम् (अलंकृ-
तां) । तत्प्रधानामित्यर्थः । त्रियामां (त्रयो यामाः यस्याः तां तथोक्तां) रात्रि क्वचित्
(प्रदेशे) असमेतपरिच्छदः (असमेतः अमीलितः परिच्छदः परीवारः यस्य सः) । परि-
हृतपारिजनः सन्नित्यर्थः । अतिवाहयांबभूव गमयामास । पुष्पिताग्रावृत्तम् ।

(७१.) उपसि प्रातः पट्नां पटहानामिव ध्वनिर्येषां तैर्गजयूथानां (हस्तिमुख्यसमूहानां)
कर्णैरेव तालैर्वाद्यप्रभेदैर्विनीतनिद्रः स नृपस्तत्र वने मधुराणि विहगानां विहंगानां (विशिष्टा-
नि) विकृजितान्येव बन्दिनां (वेतालिकानां) मङ्गलानि मङ्गलगीतानि शृण्वन्नरमत(चिक्रीड) ।

(७२.) अथ जातु कदाचित् [“ कदाचिज्जातु साधं तु साकं सत्रा समं सह । आनु-

(70.) Somewhere, without any attendants did that king pass away the night furnished with lights of luminous herbs of wonderful power, and with beddings of tender leaves and flowers.

(71.) Being roused at dawn from his slumbers by the flappings of the ears of an elephant-herd resembling the sound of loud-sounding drums, he amused himself there with listening to the agreeable notes of birds (supplying the place of) the auspicious verses of bards.

(72.) Then once upon a time taking the path of a deer in the forest unob-

कुम्भपूरणभवः पदुरुच्चैरुच्चचार निनदोऽम्भसि तस्याः ।

तत्र स द्विरदबृंहितशङ्को शब्दपातिनमिषु विससर्ज ॥ ७३ ॥

नृपतेः प्रतिषिद्धमेव तत्कृतवान्पङ्क्तिरथो विलङ्घ्य यत् ।

अपथे पदमर्पयन्ति हि श्रुतवन्तोऽपि रजोनिमीलिताः ॥ ७४ ॥

कृत्यार्थकं प्राग् व्यर्थकं तु यथा मुञ्चा ” इत्यमरः—हे०]। रुरोर्मृगस्य गृहीतवर्त्मा स्वीकृत-
रुमार्गो विपिने वने पार्श्वचरैः (अनुचरैः) अलक्ष्यमाणः । तुरगवेगादित्यर्थः । श्रमण फेनमुचा
सफेनं स्विद्येत्यर्थः । तुरगमेण तपस्विभिर्गाढामवगाढां सेवितां [मुनिजनप्रविष्टामिति वक्ष्य-
माण ऋषिमुतकथाबीजं—हे० चा०] तमसां नाम नदीं सरितं प्राप [“ स तु तीरं समासा-
द्य तमसाया मुनिस्तदा ” इति बालरामायणे—हे०] [औपच्छन्दसिका वृत्त—चा०] ।

(७३.) तस्यास्तमसाया अम्भमि (जले) कुम्भपूरणेन भव उत्पन्नः । पचाद्यच् । प-
ट्मधुरः । उच्चैर्गम्भीरो निनदो ध्वनिरुच्चचारोदियाय । तत्र (प्रदेशे) निनदे स नृपः । द्वि-
रदबृंहितं शङ्कत इति द्विरदबृंहितशङ्को सन् [“ बृंहितं करिगर्जितं ” इत्यमरः “ गजचीकृत-
बृंहिते ” इत्यमरशेषे—हे०] । शब्देन शब्दानुसारेण पततीति शब्दपातिनमिषु (शब्दवेधिनं
बाणं) विससर्ज । स्वागता वृत्तम् ।

(७४.) तत्कर्म नृपतेः क्षत्रियस्य प्रतिषिद्धमेव निषिद्धमेव यदेतत्कर्म गजवधरूपं प-
ङ्क्तिरथो दशरथो विलङ्घ्य (अविचार्य) । “ लक्ष्मीकामो युद्धादन्यत्र करिवधं न कुर्यात् ”
[इति चाक्षुषः—हे०] । इत्येवं शास्त्रमुल्लङ्घ्य कृतवान् । ननु विदुषस्तस्य कथमीदृश्विचेष्टित-
मत आह—अपथ इति । श्रुतवन्तोऽपि विद्वांसोऽपि रजोनिमीलिता रजोगुणावृताः सन्तः ।
न पन्था इत्यपथम् । “ पथो विभाषा ” इति वा समासान्तः । “ अपथ नपुंसकम् ” इति
नपुंसकत्वम् । “ अपन्थास्त्वपथं तुल्यम् ” इत्यमरः । तस्मिन्नपथेऽमार्गे पदं (चरण) अर्पय-
न्ति हि निक्षिपन्ति हि । प्रवर्तन्त इत्यर्थः । वैतालीयं वृत्तम् ।

(७५.) हेत्यातौ । तातो जनकः । “ हा विषादशुगर्तिषु ” इति । “ तातस्तु जनकः
पिता ” इति चामरः । हा तातेति [अत्र न्यासकृत् “ अपिशब्दो विकल्पार्थः । अपिशब्दो
न दृश्यते ” तेन हा पितः हा मातः इत्यादि सिद्धं । हे तातेति । “ उभसर्वतमोः ” इत्याभितः
परितः इत्यादावपिशब्दस्य विकल्पार्थत्वात् द्वितीयाभावः । तथाहि । “ विभूषणं किं कुच-
मण्डलानां कीदृश्या चान्द्रमसी कुतो भा । सीता कथं रौति दशास्यभीत्या हा राम हा

served by his side-walkers, he got to the river Tamasa crowded by ascetics, with his
horse foaming through fatigue.

(73.) From the waters of that river arose a deep agreeable sound produced
by the filling of a jar ; there (in the direction of that sound) he discharged a dart
that traced the sound, suspecting it to be the roar of an elephant.

(74.) What Das'aratha did transgressing the rule was strictly forbidden to a
king ; for even learned men when blinded by passion step into a wrong path.

हा तातेति क्रन्दितमाकर्ण्य विषण्ण-

स्तस्यान्विष्यन्वेतसगूढं प्रभवं सः ।

शल्यप्रोतं प्रेक्ष्य सकुम्भं मुनिपुत्रं

तापादन्तःशल्य इवासीत्क्षितिपोऽपि ॥ ७५ ॥

सेनावतीर्थं तुरगात्प्रथितान्वयेन

पृष्ठान्वयः स जलकुम्भनिषण्णदेहः ।

तस्मै द्विजेतरतपस्विमुतं स्वलाद्भि-

रात्मानमक्षरपदैः कथयांबभूव ॥ ७६ ॥

देवर तात मातः” । तातेत्यत्र “दूराद्गते च” इति पुनर्वप्यपुनर्वदुपस्थिते इत्यतिदेशात् सुश्लोके-
ति इतिवत् प्रकृतिभावो न । तथा श्रीभागवते । “ पुत्रेति तन्मयतया तरवोभिनेदुः ” इति ।
उपस्थितो नाम अवैदिक इति शब्दः—हे०] । क्रन्दितं क्रोशनमाकर्ण्य (श्रुत्वा) विषण्णो
भग्नोत्साहः सन् । तस्य क्रन्दितस्य वेतसैः (तरुभैः) गूढं छन्नम् । प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः
कारणम् । तमन्विष्यन् [गवेषयन् । “ गवेषस्तत्त्वमार्गणे ” इति कामधेनुः—हे०] । शल्येन
शरेण प्रोतं स्यूतम् (विद्ध) । “ शल्यं शङ्खौ शरे वंशे ” इति विश्वः । सकुम्भं (घटस-
हितं) मुनिपुत्रं प्रेक्ष्य (दृष्ट्वा) स क्षितिपोऽपि तापादुःखादन्तःशल्यं यस्य सोऽन्तःशल्य
इवासीत् । मत्तमयूरं वृत्तम् ।

(७६.) प्रथितान्वयेन प्रख्यातवशेन । एतेन पापभीरुत्वं सूचितम् । तेन राज्ञा तुरगात्
(अश्वात्) अवतीर्थं पृष्ठान्वयो ब्रह्महत्याशङ्कया पृष्ठकुलः । जलकुम्भनिषण्णदेहः (जलसहिते
कुम्भे घटे निषण्णः पतितः देहो यस्य) स मुनिपुत्रस्तस्मै राज्ञे स्वलाद्भिः । अशाकिवशादधोच्चा-
रितैरित्यर्थः । अक्षरप्रायैः पदैरक्षरपदैरात्मानं द्विजेतरश्चासौ तपस्विमुतश्च तं द्विजेतरतपस्विमुतं
[ब्राह्मणक्षत्रियवैश्येतरतपस्विपुत्रं करणजातीयं श्रवणारुख्यं—हे० चा० सु०] कथयांबभूव । न ताव-
न्त्रैवार्षिक एवाहमस्मि किंतु करणः [“ विप्रक्षत्रियावित्शूद्रा वर्णेष्वाद्यास्त्रयो द्विजाः ”
इति—हे०] “ वैश्यास्तु करणः शूद्रायाम् ” इति याज्ञवल्क्यः [“ शूद्राविशोस्तु करणोऽम्ब-
ष्ठो वैश्याद्विजन्मनोः ” । “ शूद्रायां करणो वैश्याद्वित्रास्वेष विधिः स्मृतः ” इति—हे०] ।
कृतो ब्रह्महत्येत्यर्थः । तथा च रामायणे—“ ब्रह्महत्याकृतं पापं तद्दद्यादपनीयताम् ।
न द्विजातिरहं राजन्मा भूते मनसो व्यथा । शूद्रायामस्मि वैश्येन जातो जनपदाधिप ”
इति (एतदेव हेमाद्रिचारित्रवर्द्धनौ) ।

(75.) (Immediately) hearing a cry, “ Oh father ” being alarmed and
seeking its cause concealed among the reeds, and finding a son of a Muni pierced with
his arrow, with a jar (by his side), the king also became like one with an arrow
(fixed) in his heart from grief, (his heart also was wounded).

(76.) Being asked his race by him (the king) of a celebrated lineage who had
got down from the horse, he, with his body resting on the water jar, declared him-
self in faltering syllables to be the son of an ascetic belonging to a caste other than
the twice-born one.

तच्चोदितश्च तमनुद्धृतशल्यमेव
 पित्रोः सकाशमवसन्नदृशोर्निनाय ।
 ताभ्यां तथागतमुपेत्य तमेकपुत्र-
 मज्ञानतः स्वचरितं नृपतिः शशंस ॥ ७७ ॥
 तौ दंपती बहु विलप्य शिशोः प्रहर्त्रा
 शल्यं निखातमुद्धारयतामुरस्तः ।
 सोऽभूत्परासुरथ भूमिपति शशाप
 हस्तापितैर्नयनवारिभिरेव वृद्धः ॥ ७८ ॥

(७७.) तच्चोदितस्तेन पुत्रेण चोदितः (प्रेरितः) पितृसमीपं प्रापयेत्युक्तः स नृपतिर-
 नुद्धृतशल्यमनुत्पादितशरमेव तं मुनिपुत्रम् । अवसन्नदृशोर्नष्टक्षुण्णः । अन्वयोरित्यर्थः । पित्रो-
 र्मातापित्रोः । “ पिता मात्रा ” इत्येकशेषः । सकाशं समीपं निनाय । इदं च रामायणवि-
 रुद्धम् । तत्र—“ अथाहमेकस्तं देशं नीत्वा तौ भृशदुःखितौ । अस्पर्शयमहं पुत्रं तं मुनि
 सह भार्यया ” इति नदीतीर एव मृतं पुत्रं प्रति पित्रोरानयनाभिधानात् [आपे तु नदीतीर
 एव शरोद्धरणान्मृत इत्युक्तं—हे०] । तथागतं [तथावस्थां प्राप्तं—हे०] वेतसगृहम् एक-
 श्रासौ पुत्रश्चैकपुत्रस्तम् । एकग्रहणं पित्रोरनन्यगतिकत्वमूचनार्थम् । तं मुनिपुत्रमुपेत्य
 [उद्दिश्य—चा० सु० । ज्ञापयित्वा—व०] संनिष्ठुष्टं गत्वा [उपेत्येति बाधितोक्तिः—हे०] ।
 अज्ञानतः करिभ्रान्त्या स्वचरितं स्वकृतं ताभ्यां मातापितृभ्याम् । क्रियाग्रहणाच्चतुर्थी । शशंस
 कथितवान् ।

(७८.) तौ जाया च पतिश्च दंपती । राजदन्तादिषु जायाशब्दस्य दम्भावो जम्भावश्च
 विकल्पेन निपातितः । “ दंपती जंपती जायापती भार्यापती च तौ ” इत्यमरः । बहु विलप्य
 भूरि परिदेव्य । “ विलापः परिदेवनम् ” इत्यमरः । शिशोरुरस्तो वक्षसः । “ पञ्चम्यास्त-
 सिल् ” । निखातं शल्यं शरं प्रहर्त्रा राज्ञोद्धारयतामुद्धारयामासतुः । स शिशुः परामुर्गत-
 प्राणोऽभूत् । अथ वृद्धो हस्तापितैः (करपतितैः) नयनवारिभिरेव (अश्रुभिरेव) शापदान-
 स्य जलपूर्वकत्वाच्चैरेव भूमिपति (राजानं) शशाप ।

(77.) And being urged by him the King carried him even with the arrow un-
 extracted (from his bosom) to his parents who had lost their sight, and told them his
 deed as done through ignorance, with respect to (according to Mallināth, —after
 having gone up to him so as to bring him within the reach of his arrow) their only
 son in that condition (Malli.-concealed in the thicket).

(78.) That couple, having lamented bitterly, bade the murderer of their
 young son extract the infixed arrow from his bosom; (on which) he became life-
 less . Then the old man cursed that Lord of the earth with the very waters from
 his eyes gathered in his hands,

दिष्टान्तमाप्स्यति भवानपि पुत्रशोका-

दन्त्ये वयस्यहमिवेति तमुक्तवन्तम् ।

आक्रान्तपूर्वमिव मुक्तविषं भुजंगं ।

प्रोवाच कोशलपतिः प्रथमापराद्धः ॥ ७९ ॥

शापोऽप्यदृष्टतनयाननपद्मशोभे ।

सानुग्रहा भगवता मयि पातितोऽयम् ।

कृप्यां दहन्मि खलु भित्तिमिन्धनेद्धो

बीजप्ररोहजननी ज्वलनः करोति ॥ ८० ॥

(७९.) हे राजन् । भवानप्यखले वयसि (वाङ्मते) अहमिव पुत्रशोकादिष्टान्तं काला-
वसानम् । मरणमित्यर्थः । “ दिष्ट काले च देवे स्याद्विष्टम् ” इति विश्वः (“ स्यात्पंचता
कालधर्मो दिष्टान्तः प्रलयोऽस्य ” इत्यपरः) । आप्स्यति प्राप्स्यति । इत्युक्तवन्तम् -
आक्रान्तः पादाहतः पूर्वमाक्रान्तपूर्वः । मुष्मोति समापः [पूर्व आक्रान्तः आक्रान्तपूर्वः ।
“ गजदन्तादिषु परम् - हे० ” । तम् (तापम्) । प्रथममपकृतमित्यर्थः । मुक्तविषमपका-
रस्यश्चादुःसृष्टविषं भुजंगमिव (समीकृतं) न्येन तं वृद्धं प्रति प्रथमापराद्धः प्रथमापराधी ।
कर्तरि क्तः । इदं च महते कारणमुक्तम् । कोशलपतिर्दशरथः शापदानात्पश्चादप्येनं मुनिं
प्रोवाच (अवादीत) ।

(८०.) अदृष्टा तनयाननपद्मशोभा (पुत्रमुग्वकमलश्रीः) येन तस्मिन्नपुत्रके मयि
भगवता (पूजयेन) पातितः । पञ्चनाशत्वत्पातित इत्युक्तम् । अयं पुत्रशोकान्मित्रयस्वेत्येवं-
रूपः शापोऽपि सानुग्रहः । वृद्धकुमारिवरन्यायेनेष्टावात्तरन्तरीयकत्वात्सोपकार एव । नि-
ग्राहकस्याप्यनुग्राहकत्वमथान्तरन्यायेनाह — कृप्यामिति । इन्धनैः काष्ठैरिद्धः प्रज्वलितो
ज्वलनोऽग्निः कृप्यां कपेणार्हाम् । “ अदुषध्याद्याऽपि चूनेः ” इति क्यप् । क्षितिं दहन्मपि
बीजप्ररोहाणां बीजादुगृथा जननीमुत्पन्नदन्तना कर्णेति [शालिक्षेत्रभूमौ हि दाहं विना किंचि-
ज्ज्ञोत्पद्यते इति कौकणेषु प्रसिद्धिः - हे० चा० सु० ।]

(८१.) इत्थंगते प्रवृत्ते गतः । तमुक्तविषेन राज्ञा । गतवृणो निष्करुणः । हन्तृत्वा-

(79.) The Lord of the Deities who was the first to offend thus addressed
him who, like a snake that on being first trodden under foot emits poison, uttered
(the curse) ‘ thou shalt also like myself meet a death in thy old age through grief
for thy son.’

(80.) To me who have not yet seen the beauty of a son's lotus-like face,
even the curse itself inflicted by your divine self is attended with a blessing. Cer-
tainly fire inflamed by fuel makes the arable soil the producer of shoots from seed
while burning it (lit. though it burns the soil).

इत्थंगते गनधृणः किमय विधत्तां
वध्यस्तवेत्यभिहितो वसधाधिपेन ।
एधान्हुताशनवतः स मुनिर्ययाञ्च
पुत्रं परासुमनगन्तुमनाः सद रः ॥ ८१ ॥
प्राप्तानुगः सपदि शासनमस्य राजा
संपाद्य पातकविलुप्तधृतिर्निवृत्तः ।
अन्तर्निविष्टपदमात्मविनाशहेतुं
शापं दधज्ज्वलनमौर्ध्वनिवाग्मृगिः ॥ ८२ ॥

निष्कृप इत्यर्थः । अत एव तव वध्यो दधाहीत्य जनः (मल्लक्षो जनः) । अयमिति राज्ञो निर्वेदादनादरेण स्वात्मनिर्देशः । किं विधत्तामित्यभिहित उक्त । मया किं विधेयमिति विज्ञापित इत्यर्थः [“ पुरुषवधे स्तेये भूम्यादाने चकुर्निताघ्राह्यमस्य ” इति आपस्तम्ब-चनात् । ब्राह्मणस्यैवापकृष्टवर्णवधे (लुब्धवधे) वयनिषेधः इति वध्यस्तवेति—हे०] । स मुनिः सदरः सभार्यः (“ भार्या जायाथ पुंभृग्निदासः स्यान् कुटुम्बिनी ” इत्यमरः) । परासुं गतासुं पुत्रमनुगन्तुं मनो यस्य सोऽनुगन्तुमनाः सन् । “ तुं काममनगराणि ” इति मकारलोपः । हुताशनवतः साग्नीनेधान्काष्ठानि ययाञ्च (नृपतिमिति शेषः) । न चात्रात्मव्रातदोषः— “ अनुष्ठानास-मर्थस्य वानप्रस्थस्य जीर्यतः । भृग्वग्निजलसंपातभरणं प्रविधीयते ” इत्युक्तेः ।

(८२.) प्राप्तानुगः प्राप्तानुचरो राजा सपद्यता मुनेः शासनं काष्ठसंभरणरूपं प्रागे-कोऽपि संप्रति प्राप्तानुचरत्वात्संपाद्य पातकेन सन्निवधरूपेण विलुप्तधृतिर्निष्टोत्साहः सन् । (नष्टमृगयाभिलाषः इत्यर्थः) । अन्तर्निविष्टपदमन्तलेऽवस्थानमात्मविनाशहेतुं शापम् । अ-म्बुराशिरौर्वज्ज्वलनं वडवानलमिव । “ और्वेस्तु वाडवो वडवानलः ” इत्यमरः । दधद्वतवान्स-न् । निवृत्तः वनादिति शेषः ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथमूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया
समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये मृगयावर्णनो नाम नवमः सर्गः ।

(81) The matters standing thus that sage, being addressed by the Lord of the earth in the following words—“ what shall this cruel man, who deserves death at thy hands, do for thee ? ” begged for fuel kindled by fire wishing in company with his wife to follow his deceased son.

(82.) The King who (by this time) got his followers, having immediately executed his order, returned (to his capital) the peace of his mind being destroyed by the sinful act, carrying with him the curse, the cause of his own destruction that had stepped into his heart, like the ocean (lit, the store of waters) bearing the Urva-born fire.

दशमः सर्गः ।

पृथिवीं शासतस्तस्य पाकशासनतेजसः ।

किंचिदूनमनून्हेः शरदामयुतं ययौ ॥ १ ॥

न चोपलेभे पूर्वेषामृणनिर्मोक्षसाधनम् ।

सुताभिधानं स ज्योतिः सद्यः शोकतमोपहम् ॥ २ ॥

आशंसे नित्यमानन्दं रामनामकथामृतम्

सद्भिः स्वश्रवणैर्नित्यं पेयं पापं प्रणोदितुम् ॥

(१.) पृथिवी (भुवः) शासनः पालयतः पाकशासनतेजसः [पाको नाम कश्चिदैत्यस्तस्य शासनः इन्द्रस्तस्य तेज इव तेजो यस्य—हे० पाकान् बालान् शास्तीति । शासिमृषीति यु० । पुरुहूतोऽद्विर्गर्भं प्रविश्याच्छिनदिति कथा प्रसिद्धा—चा०] इन्द्रवर्चसः । अनून्हेः (न ऊना अधिका ऋद्धिर्यस्य तथास्तस्य अखिलसंपदः । कालापगमेऽपि अन्यून विभवस्येति भावः) महासमृद्धेस्तस्य दशरथस्य किंचिदूनमीपद्वयुन शरदां वत्सराणाम् । “ स्यादृतो वत्सरः शरत् ” इत्यमरः । अयुतं दशमहस्रं ययौ । “ एकदशशतसहस्राण्ययुतं लक्षं तथा प्रयुतम् । कोट्यर्चुदं च पञ्चं स्थानात्स्थानं दशगुणं स्यात् ” इत्यार्यभट्टः । इदं च मुनिशापात्परं वेदितव्यं न तु जननात् । “ षष्टिर्वर्षसहस्राणि जातस्य मम कौशिक । दुःखेनोत्पादितश्चायं न रामं नेतुमर्हसि ” इति रामायणविरोधात् । नाप्यभिपेक्षात्परं तस्यापि “ सम्यग्विनीतमथ वर्षहरं कुमारमादिश्य रक्षणविधौ विधिवत्प्रजानाम् ” इति कामारानुष्ठितत्वाभिधानात्स एव विरोध इति ।

(२.) स दशरथः पूर्वेषां पितृणामृणनिर्मोक्षसाधनम् (ऋणान्निर्मोक्षस्तस्य साधनम्) । “ एष वा अनुणो यः पुत्री ” इति श्रुतः । पितृणामृणविमुक्तिकारणम् । सद्यः शोक एव तमस्तदपहन्तीति शोकतमोपहम् । अत्राभयङ्कुर इति बहुपदोऽपि तदन्तविधिमाश्रित्य “ अपेक्षे शतममोः ” इति उपलब्धः । सुताभिधानं (सुत इत्यभिधानं यस्य तत्) सुताख्यं (सुतापरनामकं) ज्योतिर्नोपलेभ न प्राप च [एवं पुत्रार्थं दूयमानचित्तस्य तस्य बहुकालनापि पुत्रां नाजनि येन स पितृऋणविमुक्तो भवेत् । सुतस्य आनन्दकत्वेन शोकान्धकारनाशकत्वात् ज्योतिषा साम्यं । न च इति समुदाये निषेधे वा—चा० ।]

(1.) While he (the king Das'aratha) whose lustre (prowess or valour) was like that of the chastiser of the demon Paka (i.e. Indra) and whose wealth was never less (ever increased) was ruling over the earth, a little less than a myriad of autumns passed away.

(2.) And yet he did not obtain that light whose (another) name is so (which comes in the shape of a son) which is the means of relieving himself of (or freeing himself from) the debt of his forefathers and which instantly dispels the darkness of sorrow.

अतिष्ठन्प्रत्ययापेक्षसंततिः स चिरं नृपः ।

प्राङ्मन्थादनभिद्यत्कर्त्तृनोत्पत्तिरिवार्णवः ॥ ३ ॥

ऋण्यशृङ्गादयस्तस्य सन्तः संतानकाङ्क्षिणः ।

आरेभिरे जितात्मानः पुत्रीयामिष्टिमृन्विजः ॥ ४ ॥

तस्मिन्नवसरे देवाः पोलस्योपप्लुता हरिम् ।

अभिजग्मुर्निद्राघाताच्छायावृक्षमिवाध्वगाः ॥ ५ ॥

(३.) प्रत्ययं हेतुमपेक्षत इति प्रत्ययापेक्षा संततिर्यस्य स तथोक्तः [प्रत्ययो हेतुः पुत्रकामेष्ट्यादिः तादृशः—हे० चा० मु० ।] “ प्रत्ययोऽधीनशपथज्ञानविश्वासहेतुषु ” इत्यमरः । स नृपः । मन्थात्प्राङ्मन्थनात्पूर्वमनभिद्यत्कादृष्टा रत्नोत्पत्तिर्यस्य सोऽर्णव इव [अनन पुत्रबाहुल्यं अस्य राज्ञः सूचितं । राज्ञो गांभीर्यं सन्ततेश्च रत्नरूपत्वं—हे० चा०] । चिरमनिष्ठत्वं । सामग्र्यभावाद्विलम्बो न तु बन्ध्यत्वादिति भावः ।

(४.) ऋण्यशृङ्गादयः [ऋण्यस्य मृग (शृङ्ग) भेदस्य शृङ्गमिव शृङ्गं यस्य । तदादयः आदिशब्दात्कात्यायनजाबालीवामदेवाः गोकर्णप्रपतेर्णयः सन्तो वृथाः—हे०] ऋण्यशृङ्गा नाम कश्चिदृषिः । तदादयः । ऋतुमूर्ता वा यजन्तीत्यृत्विजो याज्ञिकाः । “ ऋत्विग्दधक्—” इत्यादिना क्विबन्तो निपातः । जितात्मानो जितान्तं करणाः [गमस्त्रयस्त्रयकर्मधिकारिणः—चा०] सन्तः [तस्य राज्ञः—हे०] संतानकाङ्क्षिणः पुत्रार्थिसम्भस्य दत्तशस्य पुत्रीयां पुत्रनिमित्ताम् (पुत्रप्राप्तिनिमित्तभूतां) । “ पुत्राच्छ च ” इति छप्रत्ययः । इष्टि यागम् (“ वृत्तिस्वपीति संप्रसारणं ”) आरेभिरे प्रचक्रभिरे (अथर्ववेदोक्तैर्मन्त्रैः कल्पमृशोक्तविधानेन इति शेषः) ।

(५.) तस्मिन्नवसरे पुत्रकामेष्टिप्रवृत्तिमये देवाः । पुलस्त्यस्य गोत्रापत्य पुमान्पौलस्त्यो रावणः । तेनोपप्लुताः पीडिताः सन्तः । निद्राघातो दमोत्तुराः । अध्वानं गच्छन्तीत्यध्वगाः पान्थाः । “ अन्तात्यन्ताध्वद्वरपारसर्वानन्तेपुडः ” इति उप्रत्ययः । छायाप्रधानं वृक्षं छायावृक्षमिव । शाकपार्थिवदित्वात्समासः (शाकपृथिवः पार्थिवः शाकपार्थिवः इतिवत् मध्यमपदलोपः) । हरिं विष्णुमभिजग्मुः (यथा धर्मच्छान्ताः जनाः सर्वानपेक्ष्यशान्तये छायाया प्रचुरं वृक्षमाश्रयन्ते तथा दशस्यपरिवस्ताः मृगाः स्वपादुःखस्य निवारणार्थं विष्णु शरणं वव्रजुः) ।

(३.) That King remained long, with his progeny waiting for some formal cause (collateral cause), as did the Ocean before the churning, the birth of whose gems was yet undisplayed (or like the ocean the production of the gems in which remained unmanifested before its being churned)

(४.) (Then) Rishyasringa and other holy priests of controlled minds commenced the son-securing sacrifice for him who longed for offspring.

(५.) Just at that time, the gods being tormented by the descendant of Ditya (Ravana), went to Hari (Vishnu), as do travellers oppressed by heat to a shady tree.

ति च प्रापुरुदन्वन्तं बुबुध चादिपुरुषः ।

अत्र शेषो भविष्यन्त्याः कार्यसिद्धिर्हि लक्षणम् ॥ ६ ॥

भोगिभोगासनासीनं ददृशुस्तं दिवौकसः ।

तत्फणामण्डलोदर्चिर्मणियो नितविग्रहम् ॥ ७ ॥

श्रियः पद्मनिषण्णायाः क्षौमान्तरितमेखले ।

अङ्गे निक्षिप्तचरणमास्तीर्णकम्पल्लवे ॥ ८ ॥

(६.) ते देवाश्चोदन्वन्तं समुद्रम् । " उदन्वानुरधौ च " इति निपातः । प्रापुः । आदिपुरुषो विष्णुश्च बुबुधे (प्रानुध्यत) । योगनिद्रां जहावित्यर्थः । गमनप्रतिबोधयोरविलम्बाभौ चकारौ । तथाहि । अव्याशेषो गम्यम्यावसायः । अविलम्ब इति यावत् । भविष्यन्त्याः कार्यसिद्धिलक्षणं लिङ्गं हि । उक्तं च — " अनन्यपरतां चारय कार्यसिद्धेस्तु लक्षणम् " इति (दिवौकसां तत्रोपस्थिते समकालमेव परमात्मनो योगनिद्रापगमात् कार्यसिद्धिरदूरवर्तिनीति अनुमेयं) ।

(७.) द्यौरोको येषां ते दिवौकसा देवाः । पृषोदराद्वित्वात्साधुः यद्वा दिवशब्दोऽदन्तोऽप्यस्ति । तथा च बुद्धचरिते— " न शेषेते तेन हि नो विना पुं मरुत्वता वृत्रवधे यथा दिवम् " इति । तत्र " दिवु क्रीडादौ " इति भातोः " एणुपध— " इति कः । दिवमोक एषामिति विग्रहः । भोगिनः शेषस्य भोगः शरीरम् । " भोग एवेत्यच्चादिभूतावहेश्च फणकाययोः " इत्यमरः । स एवामनं महामनम् । तत्रासीनमुपविष्टम् । आसः शानच् । " ईदासः " इतीकारादेशः । तस्य भोगिनः फणामण्डले (फणानां समूहे । महश्चशीपत्वात्) य उदर्चिष उद्ग्रश्मयो मणयस्तैर्द्यौर्नितविग्रहं (प्रकाशितकायं) ननु त्वय्यन्तकाशस्य कुतः परंप्रकाशनम्) तं विष्णुं ददृशुः (शेषशायिनो भगवतो हरेर्देहालकाररूपेण परिणतस्तत्फणामणिरभूत्) ।

(८.) कीदृशं विष्णुम् । पद्मे (कमले) निषण्णाया उपविष्टायाः श्रियः (लक्ष्म्याः) क्षौमान्तरिता (क्षुमायाः विकारः क्षोभं दुकूलं तेन अन्तरिता) दुकूलव्यवहिता (दुकूले विलुप्ता अत एव अदृश्या) मेखला (काची) यस्य तस्मिन् । आस्तीर्णो करपल्लवौ पाणिपल्लवौ यस्मिन् । विशेषणद्वयेनापि चरणयोः संकृपायीकटिमेखलास्पृशसहत्वं सूच्यते । तस्मिन्नङ्गे (उत्संगे) निक्षिप्ता चरणौ येन तम् [लक्ष्म्या विष्णोश्चरणसंवाहनं—चा०] ।

(6.) No sooner did they reach the ocean than the primeval Person awoke. Absence of delay is certainly the sign of future success in an undertaking (the coming successful attainment of one's object)

(7.) The denizens of heaven saw him, reclining on a seat (or throne) made up of the body of the serpent, and whose person was illumined by the luminous gems on his expansive hood (lit. the expanse of his hood)—

(8.) Him who had his feet resting on the thigh (lap) of the goddess Lak-

प्रबुद्धपुण्डरीकाक्षं बालातपनिभांशुकम् ।
 दिवसं शारदमिव प्रारम्भसुखदर्शनम् ॥ ९ ॥
 प्रभानुलिप्तश्रीवत्सं लक्ष्मीविभ्रमदर्पणम् ।
 कौस्तुभारव्यमपां सारं विभ्राणं बृहतोरसा ॥ १० ॥
 बाहुभिर्विदपाकारैर्दिव्याभरणभूषितः ।
 आविर्भूतमपां मये पारिजातमिवापरम् ॥ ११ ॥

(९.) पुनः कौटशम् । प्रबुद्धे विकसिते पुण्डरीके (श्वेतकमले) इवाशिणी यस्य तम् । दिवसे तु पुण्डरीकमेवाशियम्यति विग्रहः । बालापतनिभमंशुकं यस्य तम् [अन्यत्र । बाला कन्याराशिनन्त्र तपनीत्यातपो बालातपः कन्याराशिस्थस्यादित्यस्य नितरां भासो दीप्तयस्ता एव अशुक वस्त्र यस्य तं इति वा—हे० चा० मु०] । पीताम्बरधर-मित्यर्थः । अन्यत्र बालातपव्याप्तानुक्रमित्यर्थः । “ निभो व्याजमदृश्योः ” इति विश्वः । प्रकृष्ट आरम्भो योगः [विष्णुमातृशरत्विषयः—हे०] येषां ते प्रारम्भा योगिनः [अन्यत्र प्रभाताः—हे०] । तेषां [मनकपलान्दन्तदीनां—हे०] मुखदर्शनम् (प्रारम्भानां मुखेन यथा स्यात्तथा दर्शनं) । अन्यत्र प्रारम्भ आदौ मुखदर्शनं शारदं शरत्संवन्धिनं दिवस-मिव स्थितम् ।

(१०.) पुनः किविधम् । यथायानुलिप्तमनुगंजितं [श्रीवत्सति यस्मिन् तत्—हे०] श्री-वत्सं नाम लाञ्छनं येन तत्र । लक्ष्मी विभ्रमदर्पणं (ललितमण्डनस्य मुखप्रसाधनस्य वा यदुपयुज्यं दर्पणं) कौस्तुभ इत्याद्या यम्य तम् [कुभ्रमं स्तुभानि व्याप्नोति इति कुस्तुभः समुद्रस्तस्माज्जात—चा०] । अपां समुद्राणां सारं स्थिरांशम् । अम्यमणिमित्यर्थः । बृहतो-रसा (विशालवक्षःस्थलेन) विभ्राणम् (दर्शनं) ।

(११.) विदपाकारैः जावकारैः (दीवपावरेरित्यर्थः) दिव्याभरणभूषितैः (दिवि भव्यैराभर-णैरलंकारैर्भूषितास्तैः) बाहुभिः (कारणभूतैः) उपलक्षितम् [म हि स्वर्णाभरणः बाहुभिरिति शत-भुजत्व—हे०] । अत एवापां सन्दर्शनां (समुद्रस्य क्षारवारिणां) मध्य आविर्भूतं (प्रकटीभूतं) अपरं द्वितीयं पारिजातं [पारिष्यट्वा जात—हे०] इव स्थितम् ।

shmi seated as she was on a lotus,—the thigh which had its zone covered by the silk-woven garment, and on which were spread her tender-like palms—

(9.) Him whose eyes were like a full-blown lotus (open), whose garment resembled the young sun, and who was easily to be seen by those who concentrated their minds on him, like autumnal day whose blooming lotuses are its eyes whose morning sun is its garment and which is agreeable to look at in its beginning—

(10) Him wearing on his broad breast the essence of the waters named Kaustubha, which was the mirror for Lakshmi's toilet (lit. graces of her face) and which enveloped in its lustre the S'm-Vat-sa mark—

(11.) Him who was, as it were, another Pārijāta that had appeared in the midst of waters by reason of his arms, adorned with celestial ornaments, being like the branches of a tree—

दैत्यस्त्रीगण्डलेखानां मदरागविलोपिभिः ।

हेतिभिश्चेतनावद्भिरुदीरितजयस्वनम् ॥ १२ ॥

मुक्तशेषविरोधेन कुलिशव्रणलक्ष्मणा ।

उपस्थितं प्राञ्जलिना विनीतेन गरुत्मता ॥ १३ ॥

योगनिद्रान्तविशदैः पावनैरवलोकनैः ।

भृगुवादीननुगृह्णन्तं सौखशायनिकानृषीन् ॥ १४ ॥

(१२.) दैत्यस्त्रीगण्डलेखानाममुराङ्गनागण्डस्थलीनां यो मदरागस्तं विलुम्पन्ति हर-
न्तीति मदरागविलोपिनः (मदरागः क्षीवत्वं लोपितुं भर्तृघातेन शीलं येषां) तैश्चेतनावद्भिः
सजीवैर्हेतिभिः मुदृशनादिभिः शस्त्रैः । “ रंवरचिश्च शस्त्रं च वद्विज्वाला च हेतयः ” इत्य-
मरः । उदीरितजयस्वनम् (उदीरितः अभिधायमानः जयस्वनः जयशब्दः यस्य तं तथोक्तं) ।
जयशब्दमुद्रापयन्तीभिर्मूर्तिर्मूर्ताभिरस्त्रदेवताभिरुपास्यमानमित्यर्थः ।

(१३.) मुक्ता भगवन्मनिधानात्यक्तः शेषेणाहीश्वरेण सह विरोधः सहजमपि [कृष्ण-
नैकव्यवर्तित्वात्—चा०] वरं येन तेन । कुलिशव्रणाः (वज्रव्रणाः) अमृताहरणकाल
इन्द्रयुद्धे ये वज्रप्रहारास्त एव लक्ष्माणि यस्य स तेन [मुधाहरणकाले इन्द्रेण सह कृतयु-
द्धत्वात्—हे०] इति वीर्योक्तिः । “ एष पत्र त्यजाम्येकं यस्यान्तो नोपलप्स्यसे । न हि मे
वज्रपातेन वेदनाप्यस्ति काचन ” इति महाभारते—चा०] । प्रबद्धोऽञ्जलिर्येन तेन प्राञ्ज-
लिना । प्रबद्धाञ्जलिनित्यर्थः । [विष्णुना शिक्षितत्वात्—हे०] विनीतेनानुद्धतेन गरुत्मता (ग-
रुडेन) उपस्थितमुपासितम् । पुरा किल मातलिप्रार्थितेन भगवता तदुहितुर्गुणकेश्याः पत्युः
कस्यचित्सर्पस्य गरुडादभयदानं कृते स्वविपक्षगणक्षुभितं पक्षिराजं त्वद्दोढाहं त्वत्तो बला-
च्च इति गर्वितां स्वदामतर्जनीभोरणैव भृगुं भगवान्विनिनायेति महाभारतीयां कथां सूचयति
विनीतेनेत्यनेन ।

(१४.) योगो मनसा विषयान्तरव्यावृत्तिः [ध्यानं आत्मारामत्वं—हे०] । तद्रूपा या
निद्रा तस्या अन्तेऽवसानं विशदैः प्रमत्तैः पावनैः (अनुग्रहप्रवर्णैर्वा) शोधनैरवलोकनैः
(दृष्टिपातैः) । सुखशयनं पृच्छन्तीति सौखशायनिकास्तान् । “ पृच्छती सुस्नातादिभ्यः ”
इत्युपसंख्यानष्टकप्रत्ययः । भृगुवादीनृषीन् [आदिग्रहणान्मरीचिपुलहस्यत्रयः—हे०] अनु-
गृह्णन्तम् (अनुग्रहं कुर्वाणं) ।

(12.) Him whose victory was proclaimed by his sentient arms (weapons)
destroying the ruddy flush caused by wine, on the surface of the cheeks of the wives
of the demons—

(13.) Him who was waited on with folded arms by the humble Garuda,
who bore (on his person) the scars of the wounds made by the thunder-bolt, and
who had left the natural antipathy to the serpent Shesha—

(14.) Him who was favouring Bhṛigu and other Munis who had been there
to enquire about his pleasant (sound) sleep, with his purifying glances that looked
bright at the end of the contemplation-sleep.

प्रणिपत्य सुरास्तस्मै शमयित्रे सुरद्विषाम् ।

अबैर्न तुष्टुवुः स्तुत्यमवाङ्मनसगोचरम् ॥ १५ ॥

नमो विश्वसृजे पूर्वं विश्वं तदनु बिभ्रते ।

अथ विश्वस्य संहर्त्रे तुभ्यं त्रेधास्थितात्मने ॥ १६ ॥

रसान्तराण्येकरसं यथा दिव्यं पयोश्रुते ।

देशे देशे गुणेष्वेवमवस्थास्त्वमविक्रियः ॥ १७ ॥

(१५.) अथ दर्शनानन्तरं सुराः सुरद्विषामसुराणां । (कर्मणि षष्ठी) । शमयित्रे विनाश-
काय तस्मै विष्णवे । (इति क्रियायोगे चतुर्थी) । प्रणिपत्य स्तुत्यं स्तोत्रार्हम् । “ एतिस्तुशा-
स्त्वदनुषः कयप् ” इति क्यप्प्रत्ययः । वाक्च मनश्च वाङ्मनसे । “ अचतुर- ” इत्यच्प्रत्य-
यान्तो निपातः । तयोर्गोचरो विषयो न भवतीत्यवाङ्मनसगोचरः [वाङ्मनसपथानां विषयातीत्य-
यदाह । “ यतो वाचो निर्वर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह ” इति श्रुतिदर्शनात्-चा०] । तस्मै
विष्णुं तुष्टुवुरस्तुवन् ।

(१६.) पूर्वमादौ विश्वसृजे विश्वसृष्ट्रे । [“ यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते ” इति
श्रुतिदर्शनात्-चा०] । तदनु सर्गानन्तरं विश्वं बिभ्रते पुष्णते । अथ विश्वस्य संहर्त्रे । एवं
त्रेधा सृष्टिस्थितिसंहारकर्तृत्वेन स्थित आत्मा स्वरूपं यस्य तस्मै ब्रह्मविष्णुहरात्मने तुभ्यं
नमः [“ ब्रह्मत्वे सृजते लोकान् विष्णुत्वे पालयत्यपि रुद्रत्वे संहरत्येव तिस्रोवस्थाः स्वयं-
भुवः ” इति-हे०] । ननु कूटस्थस्य कथं त्रैरूप्यमित्याशङ्क्यौपाधिकमित्याह—

(१७.) एकरसं मधुरैकरसं दिवि भवं दिव्यं पयो वर्षादिकं देशे देशे ऊषरादिदेशेषु
न्यान्रसान्तराणि लवणादीनि (भिन्नरुचित्वं) यथाश्रुते प्राप्नोति । [“ असङ्गो ह्यस्य
पुरुषः ” इत्यादिश्रुतिदर्शनात्-चा०] । एवमविक्रियो निर्विकारः । एकरूप इत्यर्थः । त्वं
गुणेषु सत्त्वादिष्ववस्थाः [विष्णुब्रह्मारुद्रलक्षणाः सुखदुःखमोहरूपा वा-हे०] स्मृतत्वा-
दिरूपा अशुषे [तत्त्वतो निरुपाधिकस्वरूपेपि त्वयि स्मृतत्वादिष्ववहारो गुणोपाधिनिबन्धनः
इति भावः-चा०] ।

(15.) Then the gods having bowed to him the destroyer of their enemies,
offered prayers unto Him who is worthy of praise and who does not come within
the scope of either words or mind (conception).

(16.) A bow to thee who remainest in three forms ; (to thee) as the Crea-
tor first, afterwards the Protector and then the Destroyer, of the Universe.

(17.) As the water from heaven (rain-water) which has but originally one
savour (or taste) obtains a diversity of flavours (assumes different tastes) in dif-
ferent parts of the countries ; so thou who art immutable, assumest different condi-
tions in different qualities (of Satva, Rajas and Tamas).

अमेयो मितलोकस्त्वमनर्थी प्रार्थनावहः ।
 अजितो जिष्णुरत्यन्तमव्यक्तो व्यक्तकारणम् ॥ १८ ॥
 तद्दयस्थमनासन्नमकामं त्वां तपस्विनम् ।
 दयालुमनघस्पृष्टं पुराणमजरं विदुः ॥ १९ ॥

(१८.) हे देव त्वममेयः (नास्ति मेयं यस्य स तथोक्तः) लोकैरियत्तया न परिच्छेद्यः । मितलोकः (मिताः लोकाः येन) परिच्छिन्नलोकः [तदुक्तं । अव्यक्ताव्यक्तयः सर्वाः प्रभ- (हरं) वृत्यहरागमे ” इति—हे०] । अनर्थी निःस्पृहः । आवहतीत्यावहः । पचाद्यच् । प्रार्थनानामावहः [प्रार्थनानामावहति सम्पादयतीति—हे० चा०] कामदः अजितोऽन्यैर्न जितः । जिष्णुर्जयशीलः । अत्यन्तमव्यक्तोऽतिसूक्ष्मरूपः । व्यक्तस्य स्थूलरूपस्य [प्रपञ्चस्य—हे०] कारणम् (हेतुः) । [“ व्यक्तस्फुटमनोषिणोः ” इति विश्वः—हे०] ।

(१९.) हे देव त्वां तद्दयस्थं सर्वान्तर्यामितया नित्यसंनिहितं तथाप्यनासन्नमगम्यरूप- पत्वाद्विप्रकृष्टं च विदुः । संनिकृष्टस्यापि विप्रकृष्टत्वमिति विरोधः । तथाकामम् । न कामोऽ- भिलाषोऽस्य तं (निरभिलाषं) परिपूर्णत्वान्निःस्पृहत्वाच्च निष्कामम् । तथापि तपस्विनं प्रशस्ततपोयुक्तं विदुः । यो निष्कामः स कथं तपः कुरुत इति विरोधः [परिपूर्णत्वादकामो लोकयात्रार्थं तपस्यति । तदुक्तं गीतासु । “ न मे पार्थास्ति कर्तव्यं । त्रिषु लोकेषु किञ्चन । नानवाप्तमवाप्तव्यं । प्रवर्तेऽपि च कर्मणि ” इति—हे०] । परिहारस्तु ऋषिरूपेण दुस्तरं तप- स्तप्यते । दयालुं (रूपावन्तं । “ यत्नादपि परिच्छेदं हर्तुं या तद्दि जायते । इच्छा भूमि- मुरश्रेष्ठ सा दया परिकीर्तिता ” इत्युक्तलक्षणात्) परदुःखप्रहरणपरं तथाप्यनघस्पृष्टं नि- त्यानन्दस्वरूपत्वाददुःखिनं विदुः । “ अघं दुरितदुःखयोः ” इति विश्वः । दयालुरदुःखी चेति विरोधः । “ ईर्ष्यां घृणी त्वसंतुष्टः क्रोधनो नित्यशङ्कितः । परभाग्योपजीवी च घटेते नित्यदुःखिताः ” इति महाभारते । पुराणमनादिमजरं (न विद्यते जरा यस्य तं तथोक्तं) निर्विकारत्वादक्षरं विदुः । चिरन्तनं न जीर्यत इति विरोधालंकारः । उक्तं च—“ आभासत्वे विरोधस्य विरोधालंकृतिर्मता ” इति । विरोधेन चालौकिकमहिमत्वं व्यज्यते ।

(२०.) त्वं सर्वं जानातीति सर्वज्ञः [सर्वेश्वरत्वात्—हे०] । “ इगुपध—” इति कप्र- ल्ययः । अविज्ञातः । न केनापि विज्ञात इत्यर्थः । त्वं सर्वस्य योनिः कारणम् [योनिरित्य-

(18.) O Lord ! immeasurable as thou art, thou hast measured all the worlds ; indifferent to all the desires, thou grantest the desires of 'all ; unconquered thyself, thou art conquering ; thyself imperceptible, thou art the cause of the perceptible world.

(19) O Lord ! the sages declare thee to be present in the heart (of all) and yet not near (to the comprehension) ; free from desires yet thou art an ascetic, compassionate yet not affected by grief, old, yet not subject to decay.

सर्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोनिस्त्वमात्मभूः ।

सर्वप्रभुरनीशस्त्वमेकस्त्वं सर्वरूपभाक् ॥ २० ॥

सप्तसामोपगीतं त्वां सप्तार्णवजलेशयम् ।

सप्तार्चिर्भुवमाचरन्धुः सप्तलोकैकसंश्रयम् ॥ २१ ॥

सम्भ्यत्वं-हे०] त्वमात्मन एव भवतीत्यात्मभूः (स्वयंभूः) । न ते किञ्चित्कारणमस्तीत्यर्थः । त्वं सर्वस्य प्रभुः [सर्गस्थितिप्रलयत्वात्-हे०] । त्वमनीशः (न विद्यते ईशो यस्य स तथोक्तः) । त्वमेकः सर्वरूपभाक् [सर्वेषां रूपाणि भजतेति । विश्वात्मकत्वात्-हे०] । त्वमेक एव सर्वात्मना वर्तस इत्यर्थः ।

(२१.) हे देव त्वां सप्तभिः सामभी रथंतरादिभिरुपगीतम् [सूक्तैः स्तुतं । “रथंतरं । बृहद्रथंतरं । वामदेष्टव्यं । वैरूप्यं । पावमान्यां वैजयां चान्द्रमसं” इति सप्त सामानि गजोत्पत्तिकारणानि । “सूर्यस्याण्डकपाले द्वे समानीय प्रजापतिः । हस्ताभ्यां परिगृह्याथ सप्त सामान्यगायत । जपतो ब्रह्माणस्तस्मात्समुत्पन्ना मतंगजाः ” इति पालकाव्यः-हे०] । “तद्वितर्ध-” इत्युत्तरपदसमासः । सप्तानामर्णवानां जलं सप्तार्णवजलम् [क्षोरक्षुरसमुरादधिवृतक्षीरपूर्णाः सप्तार्णवाः-हे०] । पूर्ववत्समासः । तत्र शेते यः स सप्तार्णवजलेशयः । तम् । “शयवाससिष्वकालात् ” इत्यलुक् । सप्तार्चिर्मुखं यस्य तम् [सप्तार्चिषो यस्य सोऽग्निमुखं यस्य । “काली कराली धूमा च लोहिता च मनोजवा । स्फुलिङ्गिनी विश्वरूपा सप्त जिह्वाः प्रकीर्तिताः ” इति गर्गः । यद्वा । “भवति हिरण्या कनका रक्ता कृष्णा च सुप्रभा चान्या । अतिरक्ता बहुरूपेति सप्त सप्तार्चिषो जिह्वाः ” इति हलायुधः-हे० चा०] । “अग्निमुखा वै देवाः ” इति श्रुतेः । सप्तानां लोकानां भूर्भुवःस्वरादीनामेकसंश्रयम् [संश्रयत्येनमिति संश्रयः सप्तानां लोकानां एकश्चासौ संश्रयश्च तं तथोक्तं । “भूर्भुवःस्वर्मेहर्जनस्तपःसत्यं ” इति सप्त लोकाः । “भुवनानि च बध्नीयाच्चीणि सप्त चतुर्दश ” इति वाग्भटः-हे०] [“क्षीरोदो लवणोदश्च दध्णोदश्च घृतोदकः । स्वादूदकः सुरोदश्च तथैक्षुरसोदधिः ” इति वायुपुराणे-चा०हे०] । एवंभूतमाचरन्धुः ।

(२२.) चतुर्णां धर्मार्थकाममोक्षाणां वर्गश्चतुर्वर्गः । “त्रिवर्गो धर्मकामार्थैश्चतुर्वर्गः सः मोक्षकैः ” इत्यमरः । तत्फलं यज्ज्ञानम् । [ज्ञानमन्तरेण धर्मादिप्रवृत्त्यभावात्-चा०] ।

(20.) Though omniscient thou art thyself unknown, though the source of all thou art self-existent (born in thyself), thou the Lord of all, art thyself without any superior, thou art alone and yet assumest all forms.

(21.) They have declared thee O lord ! to be the sole refugo (or one support) of the seven worlds, resting in the waters of seven oceans : thou hast been sung in (by) the seven Sāmans and hast (seven-flamed) fire for thy mouth (introduction to thee is through Agni alone).

चतुर्वर्गफलं ज्ञानं कालावस्थाश्चतुर्वर्णाः ।

चतुर्वर्णमयो लोकस्त्वत्तः सर्वं चतुर्मुखान् ॥ २२ ॥

अभ्यासनिगृहीतेन मनसा हृदयाश्रयम् ।

ज्योतिर्मयं विचिन्वन्ति योगिनस्त्वां विमुक्तये ॥ २३ ॥

अजस्य गृह्णतो जन्म निरोहस्य हतद्विषः ।

स्वपतो जागरूकस्य याथार्थ्यं वेद कस्त्वव ॥ २४ ॥

चत्वारि युगानि कृतत्रेतादीनि यामु ताश्चतुर्गुणाः कालावस्थाः कालपरिमाणम् । चत्वारो वर्णाः प्रकृता उच्यन्ते यस्मिन्निति चतुर्वर्णमयः । चातुर्वर्ण्यप्रचुर इत्यर्थः [“ ब्रह्मसन्निधिविद्गृह्णा वर्णाः ” इति याज्ञवल्क्यः—चा०] । तत्प्रकृतवचने मयद् । “ तद्वितार्थ—” इत्यादिना तद्वि-
तार्थे विषये तत्पुरुषः । स लोकः । इत्येवरूपं सर्वं चतुर्मुखाच्चतुर्मुखरूपिणस्त्वत्तः । जातमि-
ति शेषः । “ इदं सर्वमसृजत यदिदं किञ्चित् ” इति श्रुतेः ।

(२२.) अभ्यासेन [अभ्यस्यत इत्याभ्यासो योगः तेन—हे०] निगृहीतं विषयान्तरे-
भ्यो निवृत्तितम् (बाह्योपाधिभ्यः पराङ्मुखमर्थाज्जितं) । तेन मनसा योगिनः (सनकादयः)
हृदयाश्रयं हृत्पद्मस्थं ज्योतिर्मयं त्वां [“ अयं पुरुषः स्ययंज्योतिः ” इति श्रुतेः—चा०] वि-
मुक्तये मोक्षार्थं विचिन्वन्त्यन्विष्यन्ति [विषया यस्मिंश्चैव निलीयन्ते हृदयं तद्विज्ञानीयादिति
हृदयमनसोर्भेदः—हे०] । ध्यायन्तीत्यर्थः (बहुकालव्यापिना योगसमाधिना भवत्साक्षात्कारा-
य मुनयः प्रयतन्ते तत्त्वज्ञानस्य संसारविनिवृत्तेः कारणत्वात्) ।

(२४.) न जायत इत्यजः । “ अन्येष्वपि दृश्यते ” इति उप्रत्ययः । तस्याजस्य जन्म
शून्यस्यापि जन्म गृह्णतः । मत्स्यादिरूपेण जायमानस्य । निरोहस्य चेष्टारहितस्य [निर्व्या-
पारस्य—हे० निःस्पृहस्य—चा० रागद्वेषादिरहितस्य—मु०] अपि हतद्विषः शत्रुघातिनो जाग-
रूकस्य सर्वसाक्षितया नित्यप्रबुद्धस्यापि स्वपतो योगनिद्रामनुभवतः । इत्थं विरुद्धचेष्टस्य तव
याथार्थ्यं (यथार्थस्वरूपं) को वेद वेत्ति । “ विदो लटो वा ” इति णलदेशः ।

(२९.) किञ्च । कृष्णादिरूपेण शब्दादीन्विषयान्मोक्षम् । नरनारायणादिरूपेण दु-
श्चरं तपश्चरितुम् । तथा दैत्यमर्दनेन प्रजाः पातुम् । औदासीन्येन (उदास्ते असौ उदासी-

(22) From thee, having four mouths, spring the know-ledge resulting in the four ends (purposes) of life, the arrangement (division) of time into the four cycles, and the people consisting of the four castes.

(23) With minds restrained by the practice of contemplation, the Yogins (or devotees) seek thee for emancipation (release from life), who thou full of light abidest in their hearts.

(24.) Who knows thy real nature ? Though unborn thou takest birth. Though without action yet thou hast destroyed the enemies, and though sleeping (enjoying the contemplation-sleep) thou art wide awake.

शब्दादीन्विषयान्भोक्तुं चरितुं दुश्चरं तपः ।

पर्याप्तोऽसि प्रजाः पातुमौदासीन्येन वर्तितुम् ॥ २५ ॥

बहुधाप्यागमैर्भिन्नाः पन्थानः सिद्धिहेतवः ।

त्वय्येव निपतन्त्योधा जाह्नवीया इवार्णवे ॥ २६ ॥

त्वय्यावेशितचित्तानां त्वत्समर्पितकर्मणाम् ।

गतिस्त्वं वीतरागाणामभूयःसंनिवृत्तये ॥ २७ ॥

नः तस्य भावः औदासीन्यं तेन) ताटस्थ्येन वर्तितुं च पर्याप्तः समर्थोऽसि । भोगतपसोः पालनौदासीन्ययोश्च परस्परविरुद्धयोराचरणे त्वदन्यः कः समर्थ इत्यर्थः ।

(२६.) आगमैस्त्रयीसांख्यादिभिर्दर्शनेर्बहुधा भिन्ना अपि सिद्धिहेतवः पुरुषार्थसाधकाः पन्थान उपायाः । जाह्नव्या इमे जाह्नवीया गाङ्गाः । “ वृद्धाच्छः ” इति छप्रत्ययः । ओ-
घाः प्रवाहाः । तेऽप्यागमैरागतिभिर्बहुधा भिन्नाः सिद्धिहेतवश्च । अर्णव इव । त्वय्येव निप-
तन्ति प्रविशन्ति । येन केनापि रूपेण त्वामेवोपयान्तोत्यर्थः । यथाहुराचार्याः—“ किं बहुना
कारवोऽपि विश्वकर्मेत्युपास्ते ” इति (विभिन्नेष्वपि श्रुतिवचनेषु मुनिमतेषु च तेषां प्रतिपा-
द्यस्त्वमेवैकः) ।

(२७.) त्वय्यावेशितं निवेशितं चित्तं (मनः) यैस्तेषाम् । तुभ्यं समर्पितानि कर्माणि-
यैस्तेषाम् । “ मन्मना भव मद्रक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु । मामेवैष्यासि कौन्तेय प्रतिजाने
मियोऽसि मे ” इति भगवद्बचनात् । वीतरागाणां (वीतः निवृत्तः रागो विषयाभिलाषो ये-
षां तथोक्तानां गताभिलाषाणां) विरक्तानामभूयःसंनिवृत्तयेऽपुनरावृत्तये । मोक्षयेत्यर्थः । त्व-
मेव गतिः साधनम् [उपायः—हे० प्राप्यः—चा० सू०] । “ तमेवं विदित्वातिमृत्युमेति ।
नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ” इति श्रुतेरित्यर्थः ।

(२८.) प्रत्यक्षः प्रत्यक्षप्रमाणगम्योऽपि तव महादिः पृथिव्यादिर्महिमैश्वर्यमपशि-
च्छेद्यः । इत्युक्त्या नावधार्यः । आप्तवाग्वेदः । “ यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते ” इत्या-
दिश्रुतेः । अनुमानं सित्यादिकं सकर्तृकं कार्यत्वाददृढादित्यादिकम् । ताभ्यां साध्यं [साध-

(25.) Thou art (alone) able to enjoy the objects of sense (such as)
sound and others, and also practise austere penance (or asceticism). (Thou
art able) to protect the people and (all the while) stand in indifference.

(26.) The ways which are the cause of supreme felicity (or the four aims of
man's life) though in many ways different in different S'āstras all meet in thee alone,
as the streams of the Jāhnavī, though running in different courses, fall (at last)
into the ocean.

(27) To those who have placed (devoted) their minds into thee and who
have consigned all their actions to thee, whose desires of worldly enjoyments have
vanished, thou (to all these) art the refuge to avoid coming back again (lit: to
re: rn never more).

प्रत्यक्षोऽप्यपरिच्छेद्यो मद्यादिर्महिमा तव ।

आप्तवागनुमानाभ्यां साध्यं त्वां प्रति का कथा ॥ २८ ॥

केवलं स्मरणेनैव पुनासि पुरुषं यतः ।

अनेन वृत्तयः शेषा निवेदितफलास्त्वयि ॥ २९ ॥

उद्धेरिव रत्नानि तेजासीव विवस्वतः ।

स्तुतिभ्यो व्यतिरिच्यन्ते दूराणि चरितानि ते ॥ ३० ॥

[यितुं शक्यं—हे० प्रतिपाद्यं—चा०] गम्यं त्वां प्रति का कथा [अतिशयेन ज्ञातुं न समर्थः इत्यर्थः—चा०] प्रत्यक्षमपि त्वत्कृतं जगदपरिच्छेद्यम् । तत्कारणमप्रत्यक्षस्त्वमपरिच्छेद्य इति किमु वक्तव्यमित्यर्थः [यः प्रत्यक्षप्रमाणेनापि गृहीतुमशक्यः । तदा प्रमाणान्तरैः कथं ज्ञातव्यो भवेत्—सु०] (प्रत्यक्षप्रमाणगम्यानां मह्यादीनां त्वत्कृतीनां महिम्नः अपरिच्छेद्यत्वे प्रसिद्धे तेषां सर्वेषां कारणीभूतस्य तव वेदप्रमाणैरनुमानैश्च कल्पनाघटितैः प्रमाणैः सत्यक्परिच्छेदः सुतरामसंभाव्यो दूरासदो वेतिकिमु वक्तव्यमिति लक्ष्यम्) ।

(२९.) स्मरणेन केवलं कृत्स्नम् । “ केवलः कृत्स्न एकश्च ” इति शाश्वतः । पुरुषं स्मरति अनं पुनासि । यतः । यदित्यर्थः । अनेन स्मृतिक्लार्येणैव त्वयि त्वद्विषये याः शेषा अवशिष्टा वृत्तयः [स्तपनचंदनाद्याः—हे० त्वदर्चनस्मरणादयः दर्शनस्पर्शनादीन्द्रियवृत्तयो वा—चा० सु०] दर्शनस्पर्शनादयो व्यापारास्ता निवेदितफला (निवेदितानि फलानि यासां ताः तयोक्ताः) विज्ञापितकार्याः । तव स्मरणस्यैवैतत्फलम् । दर्शनादीनां तु कियदिति नावधारयाम इति भावः । (“यस्य चेतसि वेत्तयाः स तावत्कृतिनां वरः” इति स्मरणेनैव पुण्यतामापादयतस्तव दर्शनस्पर्शनभाषणादयः सुतरां पावना इति किमु वक्तव्यम्) ।

(३०.) उद्धेः (उदकं धीयते इति उदधिस्तस्य) रत्नानीव [इति रम्यतानन्तता च—हे०] । विवस्वतस्तेजासीव [इति तेजस्वितानन्तता च—हे०] । दूराण्यवाङ्मनसगोचराणि ते चरितानि (चरित्राणि) स्तुतिभ्यो व्यतिरिच्यन्ते (अधिकानि भवन्ति) । निःशेषं स्तोतुं न शक्यन्त इत्यर्थः [एतेन श्रेष्ठत्वमूर्जस्वित्वमानन्तं चोक्तं—चा०] । [इदानीं स्तुत्युपसंहारेणैव पूर्ववर्णनशंकां निरस्यति—हे०] ।

(३१.) अनवाप्तमप्राप्तम् । अवाप्तव्यं प्राप्तव्यं ते तव किञ्चन किञ्चिदपि न विद्यते ।

(28.) Thy greatness, which consists in Earth and others, though visible can not be defined ; how can then one talk of thee as being inferrible (knowable) by inference and reliable words (the Vedas) ?

(29.) Since thou purifiest a person simply when he remembers thee, the remaining functions of senses in thee, by this act, do declare their effects (how better or more desirable would the effects be if men would see thee or touch thee &c.)

(30.) Thy incomprehensible deeds transcend our praises, like the far-extending jewels of the ocean or rays of the sun.

अनवाप्तमवाप्तव्यं न ते किञ्चन विद्यते ।

लोकानुग्रह एवैको हेतुस्ते जन्मकर्मणोः ॥ ३१ ॥

महिमानं यदुत्कीर्त्य तव संह्रियते वचः ।

श्रेमेण तदशक्त्या वा न गुणानामियत्तया ॥ ३२ ॥

इति प्रसादयामासुस्ते सुरास्तमधोक्षजम् ।

भूतार्थव्याहृतिः सा हि न स्तुतिः परमेष्ठिनः ॥ ३३ ॥

नित्यपरिपूर्णत्वादिति भावः । तर्हि किनिबन्धने जन्मकर्मणि । तत्राह—लोकेति । एको लोकानुग्रहः [प्रजारक्षणं—चा० सु०] एव ते तव जन्मकर्मणोर्हेतुः [धर्मत्राणाय ते शरीरग्रहणं । उक्तञ्च गीतायां । “ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत । अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं ” इति—चा०] । परमकारुणिकस्य ते परार्थैव प्रवृत्तिः । न स्वार्थेत्यर्थः ।

(३१.) तव महिमानमुत्कीर्त्य (उच्चार्य) वचः संह्रियत इति यत् । तद्वचःसंहरणं श्रेमेण वाग्व्यापारश्रान्त्या । अशक्त्या कात्स्न्येन वक्तुमशक्यत्वाद्वा । गुणानामियत्तया [इदं परिमाणं अस्य इयान् तस्य भावः इयत्ता तया—हे०] एतावन्मात्रतया न [परिच्छिन्नतया न यावन्तो गुणास्तावन्तो वर्णिता इति वाक्यनिवृत्तिर्नास्तीति भावः—चा० सु०] । तेषामनन्त्यादिति भावः ।

(३२.) इति ते सुरास्तमधोभूतमक्षजमिन्द्रियजं ज्ञानं यस्मिन्स्तमधोक्षजम् [अधःकृतानि जितानि अक्षाणि इन्द्रियाणि यैस्ते अधोक्षजाः वसुदेवादयः तेभ्यो जायते कृष्णादिरूपेणेति । यद्वा । अधःकृतं अक्षजं इन्द्रियजं ज्ञानं येन सः । तत्परोक्षप्रियो हरिरिति पुराणं । परोक्षप्रियो हि देवः इति श्रुतिश्च—हे०] । विष्णुं प्रसादयामासुः प्रसन्नं चक्रुः । हि यस्मात्परमेष्ठिनः सर्वोत्तमस्य तस्य देवस्य सा देवैः कृता भूतार्थव्याहृतिर्भूतस्य सत्यस्यार्थस्य व्याहृतिरुक्तिः । “ युक्ते क्षमादावृते भूतम् ” इत्यमरः । न स्तुतिर्न प्रशंसामात्रम् । महान्तो हि यथाकथंचिन्न सुलभा इति भावः । परमे स्थाने तिष्ठतीति परमेष्ठी । “ परमे किम् ” इत्युणादिसूत्रेण तिष्ठतेरिति । “ तत्पुरुषे कृति बहुलम् ” इति सप्तम्या अलुक् । “ स्थास्थिन्धृणाम् ” इति वक्तव्यात्षत्वम् ।

(31.) There is nothing unattained by thee which is yet to be obtained, the sole (lit. one) object of thy birth and thy actions is only to oblige the world (or people).

(32.) That the speech is cut short after having praised thy greatness—is due to exhaustion or inability and not to the limitation of thy qualities.

(33.) Thus those gods propitiated Him who baffles the perception of senses, for it was no praise of the Supreme Being but a mere exposition of truth.

तस्मै कुशलसंप्रश्नव्यञ्जितप्रीतये सुराः ।

भयमप्रलयोद्वेलादाचरन्त्युनैर्ऋतोदधेः ॥ ३४ ॥

अथ वेलासमाप्तान्शैलरन्ध्रानुनादिना ।

स्वरेणोवाच भगवान्परिभृतार्णवध्वनिः ॥ ३५ ॥

पुराणस्य कवेस्तस्य वर्णस्थानसमीरिता ।

बभूव कृतसंस्कारा चरितार्थैव भारती ॥ ३६ ॥

(३४.) सुरा देवाः । कुशलस्य संप्रश्नेन व्यञ्जिता प्रकटीकृता प्रीतिर्यस्य तस्मै । लक्षितप्रसादोऽयत्थः । अन्यथा अनवसरविज्ञप्तिर्मुखराणामिव निष्फला स्यादिति भावः । तस्मै विष्णवेऽप्रलये प्रलयाभावेऽप्युद्वेलादुन्मर्यादात् । नैर्ऋतो [ऋगतौ । निऋच्छतीति निऋतिः । निऋतिरेव नैर्ऋतिः नैर्ऋतेरलक्ष्म्या वा अपत्यं । “ स्यादलक्ष्मीस्तु नैर्ऋतिः ” इति-हे०] राक्षसः । स एवांशुः । तस्माद्भयमाचरन्त्युः कथितवन्तः [अब्धिस्तु प्रलयोद्वेलात् स तु सदैव-हे०] । (प्रलयकालोदधयो वेलामुत्तीर्य जगदाह्लावयन्ति अयं निशाचरसमुद्रस्तु तद्व्यतिरिक्तेषु काले परित्यक्तमर्यादः सन् जनान् भीतिमुत्पादयतीति भावः) ।

(३५.) अथ वेलायामब्धिकूले समासन्नानां संतिकुष्ठानां शैलानां रन्ध्रेषु गह्वरेष्वनुनादिना प्रतिध्वनिमता स्वरेण परिभृतार्णवध्वनिः (परिभूतः पराभवं प्रापितः अर्णवस्य समुद्रस्य ध्वनिरुद्रोपो येन सः) तिरस्कृतममुद्रघोषो भगवान् (भगः ऐश्वर्यं अस्यास्तीति भगवान् हरिः) उवाच (समुद्रघोषादपि गम्भीरतरेण स्वरेण वाचमाददे) ।

(३६.) पुराणस्य चिरंतनस्य कवेः (वेदकर्तुः) तस्य भगवतो वर्णस्थानेषूः कण्ठादिषु समीरिता सम्यगुच्चारिता [“ अष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कण्ठः शिरस्तथा । जिह्वामूलं च दन्ताश्च नासिकोष्ठौ च तालु च ” -हे०] । अत एव कृतः संपादितः संस्कारः [प्रकृतिप्रत्ययनिर्वचनं संवृतादिर्वा-हे० विहितव्याकरणालंकारादिसंस्कारः-चा०] साधुत्वस्पष्टतादिप्रयत्नो यस्याः सा भारती वाणी चरितार्था कृतार्था बभूवैव (भगवन्मुखोच्चारिततया वाग्देवी कृतार्था-ऽहमित्यमस्तेवेति भावः) । एवकारस्त्वसंभावनाविपरीतभावनाव्युदासार्थः ।

(34.) The gods mentioned to him whose favour was clearly manifested (expressed) by his enquiry after their welfare, the danger arising from the ocean (in the form) of the Rākṣhasas that had over-flowed (transgressed) its limits though it was not the time of final dissolution.

(35.) Then the Divine Being spoke in a voice that resounded in the caverns of the mountains near the shores (of the ocean) and drowned (overcame, exceeded) the roar of the ocean.

(36) The Goddess of speech purified by being pronounced through the places of letters (the several vocal organs) of that Primeval Poet, did, as it were, gain the object of her being.

बभौ सदशनज्योत्स्ना सा विभोर्वदनोद्रता ।
 निर्यातशेषा चरणाद्भ्रैवोर्ध्वप्रवर्तनी ॥ ३७ ॥
 जाने वो रक्षसाक्रान्तावनुभावपराक्रमौ ।
 अङ्गिनां तमसेवोभौ गुणौ प्रथममध्यमौ ॥ ३८ ॥
 विदितुं तप्यमानं च तेन मे भुवनत्रयम् ।
 अकामोपनतेनेव साधार्हदयमेनसा ॥ ३९ ॥
 कार्येषु चैककार्यत्वादभ्यर्थ्योऽस्मि न वज्रिणा ।
 स्वयमेव हि वातोऽग्नेः सारथ्यं प्रतिपद्यते ॥ ४० ॥

(३७.) विभोर्विष्णोर्वदनादुद्रता निःसृता । सदशनज्योत्स्ना दन्तकान्तिसहिता । इदं च विशेषणं धावत्यातिशयार्थम् । अत एव सा भारती । चरणाद्भ्रैरनिर्याता चासी शेषा च निर्यातशेषा [निर्यातः शेषः यस्याः सा-चा०] । निःसृतावशिष्टेत्यर्थः । “ स्त्रियाः पुंवत्-” इत्यनुवर्त्य “ पुंवत्कर्मधारयः-” इति पुंवद्भावः । निर्यातशब्दस्य या निर्याता सावशेषा सा गङ्गैवेति सामानाधिकरण्यानिर्वाहः । निर्यातायाः शेषेति विग्रहे पुंवद्भावो दुर्घट एव । ऊर्ध्वप्रवर्तिनी ऊर्ध्ववाहिनी गङ्गैव (“ गंगा विष्णुपदा जह्नुतनया देविन्मगा ” इति विश्वः) । बभौ (बभासे) इत्युत्प्रेक्षा । यदाह भगवांस्तदाह—

(३८.) हे देवा वो युष्माकमनुभावपराक्रमौ महिमपुरुषकारौ रक्षसा रावणेन । अङ्गिनां शरीरिणां प्रथममध्यमावुभौ गुणौ सत्वरजसी तमसेव तमोगुणेनेव । (“ राहौ ध्वान्ते गुणे तमः ” इत्यमरः) । आक्रान्तौ जाने । वाक्यार्थः कर्म ।

(३९.) किंच । अकामेनानिच्छयोपनतेन प्रमाददागतेनैनसा पापेन-साधोः सज्जनस्य हृदयमिव । तेन रक्षसा तप्यमानं संतप्यमानम् । तपेर्भौवादिकात्कर्मणि शानच् । भुवनत्रयं च मे विदितम् । मया ज्ञायत इत्यर्थः [“ ते मे शब्दौ निपातेषु त्वयामयेति तस्मिन्नेव ” इति वा-मनः-हे०] । “ मतिबुद्धि-” इत्यादिना वर्तमाने कः । “ कस्य च वर्तमाने ” इति षष्ठी ।

(४०.) किंच । एककार्यत्वात् (एकं कार्यं ययोस्तौ तयोर्भावः तस्मात्) आवयोरैक-

(37.) That speech proceeding from the mouth of the Lord mixed with the lustre of his teeth appeared like a stream of the Gangā flowing upwards, the remainder of what had flown from his feet.

(38.) I know your greatness and prowess to have been superseded by the demon (Ravana), as the first and the middle (i. e. second) qualities (Satva and Rajas) of embodied beings (animals) are assailed by the quality of darkness (the third or Tamas).

(39.) And it is known to me that the three worlds have been oppressed by him, as the heart of a pious man by the sin unconsciously committed.

(40.) Owing to the sameness of business no request to me in these affairs

स्वासिधारापरिहृतः कामं चक्रस्य तेन मे ।

स्थापिनो दशमो मूर्धा लव्यांश इव रक्षसा ॥ ४१ ॥

स्रष्टुर्वरातिसर्गात्तु मया तस्य दुरात्मनः ।

अन्यारूढं रिपोः सोढं चन्दनेनेव भोगिनः ॥ ४२ ॥

कार्यकत्वाद्धेतोः । कार्येषु कर्तव्यार्थेषु विषयेषु वज्रिणेन्द्रेणाम्यर्थः । इदं कुर्विति प्रार्थनीयः । नास्मि । तथा हि । वातः (वायुः) स्वयमेवाग्नेः सारथ्यं साहाय्यं प्रतिपद्यते प्राप्नोति । न तु वज्रि-प्रार्थनया । तथा कुमारसंभवे । “ समीरणः प्रेरयिता भवेति । व्यादित्ये केन हुताशनस्य ” इति-हे०] । इत्येवकाराथः । प्रेक्षावतां हि स्वार्थेषु स्वत एव प्रवृत्तिः । न तु परप्रार्थनया । स्वाथेश्चाय ममार्पात्यर्थः । पुरा किल त्रिपुरारिप्रीणनाय स्वशिरोसि छिन्दता दशकन्धरेण यद्दशमं शिरोऽवशेषितं तन्मच्चक्रार्थमित्याह—

(४१.) स्वामिधारया स्वखड्गधारया परिहृतः । अच्छिन्न इत्यर्थः । दशमो मूर्धा मे मम चक्रस्य कामं पयोप्तः [स्वेच्छया हे०] लव्यांशः छेद्यभाग इव तेन रक्षसा स्थापितः । [चन्द्रहामः नवशिरोसि अछिनत् दशमं यन्नाछैत्सीत्तन्नूनं मे चक्र-भागः इत्युपेक्षा—चा० पुरा महादेवस्याग्ने स्वस्य नवशिरोसि छित्त्वा पूजां कृत्वा यद्दशमं शिरो न छिन्नं तन्मया छेद्यं—सु० । अत्र हि रीमायणं । “ दशवर्षसहस्रं तु निराहारो दशाननः । पूर्णे वर्षमहस्ते तु शिरश्चाग्नौ जुहाव सः । एवं वर्षसहस्राणि गतानि नियतात्मनः । दशवर्षमहस्त्वं तु निराहारो दशाननः । पूर्णे वर्षसहस्ते तु दशमे दशमं शिरः । छेत्तुकामे दशग्रीवे प्राप्तस्तत्र पितामहः । पितामहस्तु सुप्रीतः सार्द्धं देवैरूपस्थितः । तव तावद्दशग्रीव प्रीतोऽस्मीत्यभ्यभाषत] । तन्मवर्था तमहं हनिष्यामीत्यर्थः । तर्हि किं प्रागुपेक्षितमत आह—

(४२.) किंतु स्रष्टुर्व्रह्मणो वरातिसगोद्वरदानाद्धेतोः । मया तस्य दुरात्मनः (जाल्म-स्य) रिपो रावणस्यात्यारूढमत्यारोहणम् [आक्रमोत्कर्षः—हे० सु०] । अतिदृढिरित्यर्थः । नपुंसके भावे क्तः । भोगिनः सर्पस्यात्यारूढं [दौष्ट्यं—चा० सु०] चन्दनेनेव । सोढम् । चन्द-नद्रुमस्यापि तथा सहन स्रष्टुर्नियतेरिति द्रष्टव्यम् [यथा चन्दनेन सर्पस्यारोहणं सह्यते तथा मयापि—सु०] । संप्रति वरस्वरूपमाह—

on the part of Indra is needed. For the wind, of itself, assumes the office of a helper to fire.

(41.) “The tenth head of the demon which has been spared by (from) the edge of his own sword has been, as it were, reserved by him as a worthy (i. e. sufficient) tribute to my disk (as a full portion fit to be severed by my quoit).

(42.) I have borne the audacious insolence of that wicked enemy in consequence of a boon granted to him by Brahmá, as a sandal tree bears annoyance caused by a snake.

धातारं तपसा प्रीतं ययाचे स हि राक्षसः ।

दैवात्सर्गाद्वधत्वं मर्त्येष्वस्थापराङ्मुखः ॥ ४३ ॥

सोऽहं दशरथिर्भूत्वा रणभूमेर्बलिक्षमम् ।

करिष्यामि शरैस्तीक्ष्णैस्तच्छिरःकमलोच्चयम् ॥ ४४ ॥

अचिराद्यज्वभिर्भागं कल्पितं विधिवत्पुनः ।

मायाविभिरनालीढमादास्यध्वे निशाचरैः ॥ ४५ ॥

वैमानिकाः पुण्यकृतस्यजन्तु मरुतां पथि ।

पुष्पकालोकसंक्षोभं मेघावरणतत्पराः ॥ ४६ ॥

(४३.) स राक्षसस्तपसा प्रीतं संतुष्टं धातारं ब्रह्माणम् । मर्त्येषु (मनुष्येषु) विषये आस्थापराङ्मुखः [आस्थायां पराङ्मुखः । आस्था तात्पर्यं संभावना वा—हे०] आदरविमुखः सन् । मर्त्यानादृत्येत्यर्थः । दैवादष्टविधात्सर्गादैवमृष्टेरवध्यत्वं ययाचे हि (याचेद्विकर्मकः अतः कर्मद्वयं) । तर्हि का गतिरित्याशङ्क्य मनुष्यावतारेण हनिष्यामीत्याह—

(४४.) सोऽहम् । दशरथस्यापत्यं पुमान्दाशरथिः । “ अत इत् ” इति इङ्प्रत्ययः । रामो भूत्वा तीक्ष्णैः शरैस्तस्य रावणस्य शिरांस्येव कमलानि तेषामुच्चयं राशि रणभूमेः (सम-रभुवः) बलिक्षमं पूजार्हं करिष्यामि । पुष्पविशदा हि पूजति भावः ।

(४५.) हे देवाः । यज्वभिर्याज्ञिकैः (विधिमर्हताति) विधिवत्कल्पितमुपहृतं भागं हविर्भागं मायाविभिर्मायावद्भिः । “ अस्मायामेघास्त्रजो विनिः ” इति विनिप्रत्ययः । निशाचरै रक्षोभिरनालीढमनास्वादितं यथा तथाचिरात्पुनरादास्यध्वे ग्रहीष्यध्वे [मया रावणे हते सति लोके यज्ञा भविष्यन्ति—हे०] ।

(४६.) मरुतां देवानां [यद्वा वायूनां । “द्यौः खं नभोऽतरिक्षं च मेघवायुपथो यथा” इति धनञ्जयः—हे० वायूनामेनेति देवानामिति व्याख्यायाम् मेघाच्छादनं न संभवति इति—चा०] पथि व्योम्नि । (“अनन्तं सुरवल्म खं ” इत्यमरः) । वैमानिका विमानैश्चरन्तः ।

(43.) That demon averse to any regard (regardless) for mortals asked of the Creator (Brahmā), who was pleased with his penance, immunity from death at the hands of the Divine Creation.

(44.) Such a one as I am, having become the son of Dasāratha, I shall make the heap of his lotous-like heads a fit oblation to the battle-field with my sharp arrows.

(45.) In a short time, O Gods, you shall again receive the portion (of the offerings) properly offered to you by the sacrificers and untasted (or undefiled) by the night-rangers possessing magical powers.

(46.) Let the gods (i. e. the Punyakṛtas), riding on their heavenly balloons, (hitherto) driven to conceal themselves in the clouds, lay aside (lit. give up) their dread at the sight of the Pushpaka in the path of the winds (i. e. the sky).

स्वर्गबन्दीनां वेणीबन्धानद्दृष्टितान् ।

तापयन्त्रितपौलस्त्यबलात्कारकचग्रहैः ॥ ४७ ॥

रावणावग्रहक्लान्तमिति वागमृतेन सः ।

अभिवृष्य मरुतसस्यं कृष्णमेघस्तिरोदधे ॥ ४८ ॥

पुरुहूतप्रभृतयः सुरकार्योद्यतं सुराः ।

अंशैरनुययुर्विष्णुं पुष्पैर्वायुमिव दुमाः ॥ ४९ ॥

“ चरति ” इति ठक्प्रत्ययः । मेधावरणतत्परा रावणभयान्मेघेष्वन्तर्धानतत्पराः पुण्यकृतः मुकृतिनः प-काशकेन यदृच्छया रावणविमानदर्शनेन यः संक्षोभो भयचकितं तं त्यजन्तु । “ संक्षोभो भयचकितम् ” इति शब्दार्णवः ।

(४७.) हे देवाः । यूयं शापेन नलकूबरशापेन यन्त्रिताः प्रतिबद्धाः पौलस्त्यस्य रावणस्य बलात्कारेण ये कचग्रहाः केशकर्षास्तैरदृष्टिताननुपहतान्स्वर्गबन्दीनां द्रुतस्वर्गाङ्गनानां वेणीबन्धान्मोक्षयध्वे । पुरा किल नलकूबरेणात्मानमभिसरन्त्या रम्भाया बलात्कारेण समोगा-त्कृद्धेन दुरात्मा रावणः शप्तः । स्त्रीणां बलाङ्गहणे मूर्धा ते शतधा भविष्यतीति भारतीया कथानुसंधेया [अनिच्छन्त्याः नायाः पातिव्रत्यभंगात् तव मूर्ध्ना शतधा विशीर्णः स्यादिति नल-कूबरस्य शापः । तथा राघवाभ्युदये । “ जोषमासुरमयोसि बलाञ्जन्मामहन् कथय कोऽत्र नियन्ता । पुण्यपाक इव सर्वसतीनां अस्ति पाप नलकूबरशापः ” —हे० पुरा कुबेरपुत्रं नलकू-बरमभिसरन्ती रंभामवेक्ष्य काम मोहितरावणो निजमदग्रहिलोग्रत एव केशेषु जग्राह ततः साशपत् । अरे अद्यारभ्य ह्यकामयमानां कामपि स्त्रियं गृह्णासि ततस्तव मूर्ध्ना शतधा दलि-प्यतीति—चा०] ।

(४८.) स कृष्णः (श्यामवर्णः) विष्णुः स एव मेघो नीलषेधश्च । विश्रवसोऽपत्यं पुमानिति विग्रहे रावणः । विश्रवःशब्दाच्छिवादित्वादाणि विश्रवसो “ विश्रवणरवणौ ” इत्यन्तर्गणसूत्रेण विश्रवःशब्दस्य वृत्तिविषये रवणादेशे रावण इति सिद्धम् । स एवावग्रहो वर्षप्रतिबन्धः । तेन क्लान्तं म्लानं मरुतो देवा एव मस्यं तत् । इत्येवरूपेण वागमृतेन (वा-ग्गीरेवामृतं तेन) वाक्सलिलेन । “ अमृतं यज्ञशेषे स्यात्पापीषूषे सलिलेऽमृतम् ” इति विश्वः । अभिवृष्याभिषिच्य तिरोदधेऽन्तर्दधे [मेघो हि अवग्रहेण क्लान्तं शस्यं अमृतेन जलेन अ-भिवृष्य अन्तर्दधाति—हे० चा०] ।

(४९.) पुरुहूतप्रभृतयः [पुरु भूयिष्ठं हुतं यस्य यज्ञेष्वाङ्गनात् पुरुहूतः इन्द्रः प्रभृति-

(47.) You shall, O gods, set free the braids of hair of the captive women of heaven—the braids undetied by the forcible seizing of the hair by Paulastya fettered by the curse (of Nalakūbara).

(48.) He like a dark watery cloud disappeared after having showered the water of speech on the crop-like god/ dried up by the draught of Ravana.

* (49.) The gods Indra and others followed Vishnu who was about to do

अथ तस्मै विशांपत्युरन्ते काम्यस्य कर्मणः ।

पुरुषः प्रबभूवाग्नेर्विस्मयेन सहर्त्विजाम् ॥ ५० ॥

हेमपात्रगतं दोर्भ्यामादधानः पयश्चरुम् ।

अनुप्रवेशादाद्यस्य पुंसस्तेनापि दुर्वहम् ॥ ५१ ॥

प्राजापत्योपनीतं तदन्नं प्रत्यग्रहीन्तृपः ।

वृषेव पयसां सारमाविष्कृतमुदन्वता ॥ ५२ ॥

रादियेषां ते—हे०] इन्द्राद्याः सुरा सुरकार्ये रावणवधरूप उद्यतं विष्णुमंशैर्मात्राभिः ।
 हुमाः पुष्पैः स्वाशैर्वायुमिव । अनुययुः [प्रभृतयते आदौ क्रियते इति प्रभृतिः अनवययं—
 हे०] । सुग्रीवादिरूपेण वानरयोनिषु जाता इत्यभिप्रायः (एतदेव हेमाद्रिचारित्रवर्द्धनसुमति-
 विजयादयः) ।

(५०.) अथ यस्य विशांपत्युर्दशरथस्य संबन्धिनः काम्यस्य [कामयितुमर्हस्यार्था-
 तुप्रार्थं वाञ्छितस्य—हे०सु०] कर्मणः पुत्रकामेष्टेः । (किमप्युद्देश्यमभिसंधाय यत्कार्यं क्रियते
 तत्काम्यमित्यभिधीयते) । अन्तेऽवसानेऽग्नेः पावकात्पुरुषः कश्चिद्विव्यः पुमानृत्विजां (याज्ञि-
 कानां) विस्मयेन सह प्रबभूव प्रादुर्बभूव । तदाविर्भावात्तेषामपि विस्मयोऽभूदित्यर्थः ।

तमेव पुरुषं विशिनष्टि—

(५१.) आद्यस्य पुंसो विष्णोरनुप्रवेशादधिष्ठानाद्धेतोस्तेन दिव्यपुरुषेणापि दुर्वहम् ।
 चतुर्दशभुवनोदरस्य भगवतो हरेरतिगरीयस्त्वाद्बहुमशक्यम् । हेमपात्रगतं (सुवर्णभाजने
 स्थापितं) पयसि पक्वं चरुं पयश्चरुं पायसान्नं दोर्भ्याम् [कराभ्यां । द्विवचनेनातिगुरुत्वं
 सूच्यते—चा०] आदधानो वहन् । “ अनवस्त्रावी निरुप्मपक्व ओदनश्चरुः ” इति याज्ञिकाः
 [“ हव्यपाके चरुः पुमान् ” इत्यमरः । “ हव्यपाकयुतश्चरुः ” इत्यभिधानचिन्तामणिः
 —हे० सु०] ।

(५२.) नृपो दशरथः प्राजापत्येन प्रजापतिसंबन्धिना पुरुषेण [प्रजापत्यो यज्ञपुरुषः

(undertake) the commission of the gods (a work for the interest of the gods)
 with their portions, as trees follow the wind & h flowers (their own portions).

(50.) Then arose out of the fire a being (along) with wonder of the sacri-
 ficial priests, at the close of the sacrifice of that Lord of men, which was performed
 for a particular object (viz. that of obtaining a son).

(51.) That being held in his hands some food consisting of rice boiled in
 milk, put in a golden vessel, difficult to be borne even by him by reason of its be-
 ing charged with the portion of the First Being (lit. on account of the entrance
 of the Primeval Being into it).

(52.) The King accepted that food presented to him by that being of
 Prajapati, as Indra took the essence of waters & i. e. ambrosia) disclosed by the
 ocean.

अनेन कथिता राज्ञो गुणास्तस्यान्यदुर्लभाः ।

प्रसूतिं चकमे तस्मिन्सैलोक्यप्रभवोऽपि यत् ॥ ५३ ॥

स तेजो वैष्णवं पत्न्योर्विभेजे चरुसंज्ञितम् ।

द्यावापृथिव्योः प्रत्यग्रमहर्षतिरिवातपम् ॥ ५४ ॥

अर्चिता तस्य कौसल्या प्रिया केकयवंशजा ।

अतः संभाविता ताभ्यां सुमित्रामैच्छदीश्वरः ॥ ५५ ॥

वशिष्ठो वा तेन—हे० प्रजापतिर्ब्रह्मा तस्यापत्यं वशिष्ठः तेन—चा० वशिष्ठेन दिव्यपुरुषेण वा—सु०] उपनीतं नतु वशिष्ठेन । “ प्राजापत्यं नरं विद्धि मामिहाम्यागतं नृप ” इति रामायणात् । तदन्न [अद्यते इत्यन्नं—हे०] पायसान्नम् । उदन्वतोदधिनाविष्कृतं प्रकाशितं पयसां (जलानां) सारममृतं वृषा वासव इव । “ वासवो वृत्रहा वृषा ” इत्यमरः । प्रत्यग्र-हीत्स्वीचकार ।

(५३.) तस्य राज्ञो दशरथस्यान्यैर्दुर्लभा असाधारणा गुणा अनेन कथिता व्याख्याताः । यद्यस्मात्त्रयो लोकसैलोक्यम् [त्रय एव लोकाः—हे०] । चातुर्वर्णादित्वात्स्वार्थे प्यञ् । तस्य प्रभवः (प्रभवत्यस्मादिति) कारणं [उत्पत्तिस्थानं—चा० सु०] विष्णुरपि तस्मिन् राज्ञि प्रसूतिमुत्पत्तिं चकमे कामितवान् [अयादय आर्धधातुके—हे०] । त्रिभुवनकारणस्यापि कारणमिति परमावधिर्गुणसमाश्रय इत्यर्थः ।

(५४.) स नृपः । चरुसंज्ञास्य संजाता चरुसंज्ञितम् । वैष्णवं तेजः पत्न्योः कौसल्या-कैकेस्योः [इति दानस्य विवक्षया षष्ठी—चा०] । द्यौश्च पृथिवी च द्यावापृथिव्यौ । “ दिवसश्च पृथिव्याम् ” इति चकाराद्विशब्दस्य द्यावादेशः । तयोर्द्यावापृथिव्योः । अद्भुः पतिरहर्षतिः (सूर्यः) । “ अहरादीनां पत्यादिषु वा रेफः ” इत्युपसंख्यानार्द्धैकाल्पिको रेफस्य रेफादेशो विसर्गापवादः । प्रत्यग्रम् (नूतनं) आतपं (धर्मः) बालातपमिव । विभेजे । विभज्य ददावित्यर्थः । पत्नीत्रये सति द्वयोरेव विभागे कारणमाह—

(५५.) तस्य राज्ञः । कौ पृथिव्यां सलति गच्छतीति कोसलः । “ सल गतौ ” । पचाद्यच् । कुशब्दस्य पृषोदरादित्वाद्गुणः । कोसलस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री कौसल्या । “ दृढे-

(53.) The virtues of that king were shown as unattainable by others by the fact that even the Source of the three worlds wished his birth from him (lit. in him i. e. the king).

(54.) He divided the lustre (energy) of Vishnu called by the name चरु between his two wives, as the Lord of the day (the sun) divides his morning rays between the earth and the sky.

(55.) To him Kausalyā was one whom he honoured (being the elder) and the other who was born of the family of Kekaya was his beloved hence the Lord wished Sumitrā to be honoured (with a share) by them both.

ते बहुज्ञस्य चित्तज्ञे पत्न्यौ पत्युर्महीक्षितः ।

चरोरर्धार्धभागाभ्यां तामयोजयतामभे ॥ ५६ ॥

सा हि प्रणयवत्यासीत्सपत्न्योरुभयोरपि ।

भ्रमरी वारणस्येव मदनिस्थन्दरेखयोः ॥ ५७ ॥

कौसलाजादाब्ज्यङ् ” इति ज्यङ् । “ यङश्चाप् ” इति चाप् । अत एव सूत्रे निर्देशात्कौसलशब्दादन्त्यसकारमध्यमः । अर्चिता ज्येष्ठा मान्या । कैकयवंशजा कैकेयी प्रियेष्टा [इति प्रेमास्पदं—चा०] । अतो हेतोरीश्वरो भर्ता नृपः सुमित्रां ताम्यां कौसल्याकैकेयीभ्यां संभावितं भागदानेन मानितामैच्छदिच्छति स्म [कौसल्याकैकेय्यौ क्षत्रियसुते । सुमित्रा सकरजा इति भट्टिकाव्ये जयमङ्गलकारः—हे०] । एवं च सामान्यं तिसृणां च भागप्रापणमिति रात्र्युचितज्ञता कौशलं च लभ्यते ।

(५६.) बहुज्ञस्य सर्वज्ञस्य । उचितज्ञस्येत्यर्थः । पत्युर्महीक्षितः क्षित्रीश्वरस्य । विषणत्रयेण राज्ञोऽनुसरणीयतामाह । चित्तज्ञे अभिप्रायज्ञे ते उभे पत्न्यौ कौसल्याकैकेय्यौ । चरोर्यवर्धभागौ समभागौ तयोर्यवर्धौ तौ च तौ भागौ चेत्यवर्धभागवेकदेशौ । ताम्यामर्धार्धभागाभ्याम् । “ पुंस्यर्धोऽर्धं समंऽशके ” इत्यमरः । तां सुमित्रामयोजयतां युक्तां चक्रतुः [निजान्नस्यार्द्धमर्द्धं सुमित्रायै दत्तवत्यावितिभावः—हे० चा० सु०] । अयं च विभागो न रामायणसंवादी । तत्र चरोरर्धं कौसल्यायै अवशिष्टार्धं कैकेय्यै शिष्टं पुनः सुमित्राया इत्यभिधानात् । किंतु पुराणान्तरसंवादो द्रष्टव्यः । उक्तं च नारसिंहे—“ ते पिण्डप्राशने काले सुमित्रायै महीपतेः । पिण्डाभ्यामल्पमल्पं तु स्वभगिन्यै प्रयच्छतः ” इति । एवमन्यत्रापि विरोधे पुराणान्तरात्समाधातव्यम् । नचैवं सत्यपीर्यं स्यादित्याह—

(५७.) सा सुमित्रोभयोरपि । समान एकः पतिर्ययोस्तयोः सपत्न्योः । “ नित्यं सपत्न्यादिषु ” इति ङीप् । नकारादेशश्च । भ्रमरी भृङ्गाङ्गना । [“ जातेरस्त्रीति ङीप् ”—चा०] । वारणस्य गजस्य मदनिस्थन्दरेखयोरिव (दानक्षरणरेखयोरिव) । गण्डद्वयगतयोरिति भावः । प्रणयवती प्रेमवत्यासीत् । सपत्न्योरित्यत्र समासान्तर्गतस्य पत्युरुपमानं वारणस्येति ।

(५८.) ताभिः कौसल्यादिभिः प्रजानां [संततीनां लोकानां वा—हे०] भृत्या अभ्युदयाय । देवस्य विष्णोर्गणः संभवः कारणं यस्य स गर्भः । सूर्यस्येमाः सूर्यैः । ताभिः सौरिभिः । “ सूर्यतिप्य— ” इत्युपधायाकारस्य लोपः । अमृता इत्याख्या यासां ताभिः । जलवहनसाम्यान्नाडीभिरिव । नाडीभिर्छात्रैः सर्जनीभिर्दोषिभिः । विप्राणां विकारोऽम्मयो जलमयो गर्भ इव । दध्ने धृतः । जातावेकवचनम् । गर्भा दधिर इत्यर्थः । अत्र यादवः—“ तासां शतानि

(56.) Both the wives of that Lord of the earth who knew all (that was proper) knowing the intention of their husband, gave her each a half of her own portion of that Charu (pudding).

(57.) She too was tenderly attached even to both of her rivals (the fellow-wives of the King), as a female black-bee loves both the streams of temporal juice of an elephant.

ताभिर्गर्भः प्रजाभूत्यै दध्रे देवांशसंभवः ।
 सौरीभिरिव नाडीभिरमृतः ख्याभिरम्मयः ॥ ५८ ॥
 सममापन्नसत्त्वास्ता रेजुरापाण्डुरत्विषः ।
 अन्तर्गतफलारम्भाः सस्यानामिव संपदः ॥ ५९ ॥
 गुमं ददृशुरात्मानं सर्वाः स्वप्नेषु वामनैः ।
 जलजासिगदाशार्ङ्गचक्रलाञ्छितमूर्तिभिः ॥ ६० ॥
 हेमपक्षप्रभाजालं गगने च वितन्वता ।
 उद्यन्ते स्म सुपर्णेन वेगाकृष्टपयोमुचा ॥ ६१ ॥

चत्वारि रश्मीनां दृष्टिसर्जने । शतत्रय हिमोत्सर्गे तावद्गर्भस्य सर्जने । आनन्दाश्च हि मेध्याश्च नूतनाः पतना इति । चतुःशत दृष्टिवाहस्ताः सर्वा अमृताः स्त्रियः” इति [जलोपमया गर्भाणां लोकानन्दस्य कारण-हे०] । [“ सूरसूर्यायेमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः” इत्यमरः-हे०] ।

(५९.) सम युगपदापन्ना गृहीताः सत्त्वाः प्राणिनो याभिस्ताः [समं एककालं आपन्नं प्राप्तं सत्त्व गर्भो याभिस्ताः-हे० । “ प्राप्तापन्ने च द्वितीयया ” इत्यनेन आपन्नाः सत्त्वं आपन्नसत्त्वाः इति विग्रहो द्रष्टव्यः] आपन्नसत्त्वा गर्भिण्यः । “ आपन्नसत्त्वा स्याद्गुर्विष्यन्तर्वत्नी च गर्भिणी ” इत्यमरः । अतएवापाण्डुरत्विषः (आपाण्डुरा त्विद् कान्तिर्यासां तास्त-श्लोक्ताः) ईषत्पाण्डुरवर्णास्ता राजपत्न्यः अन्तर्गताः सुप्ताः फलारम्भाः फलप्रादुर्भावा यासां ताः । सस्यानां संपद इव रेजुवृक्षः । [सस्यसंपदाप्यापाण्डुरत्विषः-हे०] । संप्रति तासां स्व-मदर्शनाग्न्याह—

(६०.) सर्वास्ताः स्वप्नेषु । जलजः शङ्खः । जलजासिगदाशार्ङ्गचक्रैः [नन्दकपाञ्चजन्य-कौमोदकीशार्ङ्गधनुःसुदर्शिनैः-हे०] लाञ्छिताः (चिह्निताः) मूर्तयो येषां तैर्वामनैर्ह्रस्वीः पुरुषैर्गुप्त रक्षितमात्मान [जातावकवचनं-हे०] स्वरूप ददृशुः ।

(६१.) किञ्चित् चार्थः । हेमः सुवर्णस्य पक्षाणां प्रभाजालं कान्तिपुञ्जं वितन्वता विस्तारयता । वेगेनाकृष्टाः पयोमुचा मवा येन तेन । सुपर्णेन गरुडमता गगने ताः (कौसल्यादयो राजपत्न्यः) उद्यन्ते स्मोढाः । (स्वप्नेष्वित्यर्थः) ।

(58.) A fetus sprung from the portion of the Supreme Being was borne (in their womb) by them for the welfare of the people, as a watery embryo by the name Amrita is borne by the solar rays.

(59.) Those (wives of the King) who had become pregnant at one and the same time and whose appearance (therefore) was pale, shone like the thriving crop (lit. the thriving of the crop) with the appearance of the fruits hidden within.

(60.) They all saw in dreams their own persons protected by dwarfs whose persons were furnished with (lit. marked with) conches, swords, maces, S'arngabows and quoits (Chakras).

(61.) (They also saw that) they were being borne in the sky by Garuda displaying (lit. spreading) the mass of splendour of his golden wings and dragging the clouds with him by his speed.

बिभ्रत्या कौस्तुभन्यासं स्तनान्तरविलम्बिनम् ।

पर्युपास्यन्त लक्ष्म्या च पद्मव्यजनहस्तया ॥ ६२ ॥

कृताभिषेकैर्दिव्यायां त्रिलोतसि च सप्तभिः ।

ब्रह्मर्षिभिः परं ब्रह्म गृणद्भिरुपतस्थिरे ॥ ६३ ॥

ताभ्यस्तथाविधान्स्वप्नाञ्छुत्वा प्रीतो हि पार्थिवः ।

मेने परार्ध्यमात्मानं गुरुत्वेन जगद्गुरोः ॥ ६४ ॥

(६२.) किंच । स्तनयोरन्तरे मध्ये विलम्बिनं [विलग्नं—चा०] लम्बमानम् । न्य-
स्यत इति न्यासः । कौस्तुभ एव न्यासस्तम् [आलिंगनवशात् कौस्तुभमणिमुद्राबिम्बं इति—
चा०] । पत्या कौतुकाद्व्यस्तम् । [भूलोकं गच्छता विष्णुना भूलोकं प्रयोजनार्थमिति श्रियो
वशमि स्थापित इत्यागमः—हे०] । कौस्तुभमित्यर्थः । बिभ्रत्या पद्ममेव व्यजनं हस्ते य-
स्यास्तया लक्ष्म्या पर्युपास्यन्तोपासिताः ।

(६३.) किंच । दिवि भवायां दिव्यायां [दिव्याशब्देन मंदाकिनी उच्यते—हे०]
त्रिलोतस्याकाशगङ्गायाँ कृताभिषेकैः कृतावगाहैः । परं ब्रह्म वेदरहस्यं गृणद्भिः पठद्भिः
। उत्कृष्टं ब्रह्म परमात्मानं स्तुवद्भिरिति—चा० सु०] सप्तभिर्ब्रह्मर्षिभिः कश्यपप्रभृतिभिः
[“ मरीचिरंगिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः वशिष्ठश्चेति सप्तर्षिनाहुश्चित्रशिखण्डिनः ”
इति प्रतापमार्तण्डः—हे०] उपतस्थिर उपासांचक्रिरे ।

(६४.) पार्थिवो दशरथस्ताभ्यः पत्नीभ्यः । “ आख्यातोपयोगे ” इत्युपादानत्वात्पञ्च-
मी । तथाविधानुक्तप्रकारान्स्वप्नाञ्छुत्वा प्रीतः सन् । आत्मानं जगद्गुरोर्विष्णोरपि गुरुत्वेन
[जगानि गच्छन्ति तेषां जगतां गुरुः जगद्गुरुः तस्य भावः गुरुत्वं तेन—सु०] पितृत्वेन हे-
तूनां परार्ध्यं सर्वोत्कृष्टं मेने हि (अहो मे सुभाग्यं यद् ब्रह्माण्डगुरोरपि गुरुरहमिदानीं सं-
जात इत्यात्मनि बहुमानं चक्राण आत्मानं कृतिनममंस्त) ।

(६५.) एक एकरूपो विभुर्विष्णुस्तासां राजपत्नीनां कुक्षिषु गर्भेषु । प्रसन्नानां निर्मला-
नामपां (अम्भसां) कुक्षिषु (अभ्यन्तरेषु) प्रतिमाचन्द्रः (प्रतिमा चासौ चन्द्रश्च) प्रति-

(62.) (They saw that) they were waited upon by Lakshmi with a fan of
lotus in her hand and bearing the Kau-tubha-jewel (placed there by Vishnu),
hanging between her breasts.

(63.) (They saw that) they were worshipped by the seven Brahmanical
sages who had performed their oblations in the celestial triple-streamed river and
who were reciting the essence of the Vedas (lit. The Great Brahma).

(64.) Having heard from them, dreams such as these, the King being great-
ly pleased, thought himself supreme on account of his being (in the position of) the
father of the Lord of the Universe.

विभक्तात्मा विभुस्तासामेकः कुक्षिष्वनेकधा ।

उवास प्रतिमाचन्द्रः प्रसन्नानामपामिव ॥ ६५ ॥

अथाध्यमहिषी राज्ञः प्रसूतिसमये सती ।

पुत्रं तमोपहं लेभे नक्तं ज्योतिरिवौषधिः ॥ ६६ ॥

राम इत्यभिरामेण वपुषा तस्य चोदितः ।

नामधेयं गुरुश्चक्रे जगत्प्रथममङ्गलम् ॥ ६७ ॥

विम्बचन्द्र इव । (“ प्रतिमानं प्रतिविम्बं प्रतिमा प्रतियातना प्रतिच्छाया ” इत्यमरः) ।

अनेकधा (अनेकैः प्रकारैरर्थाच्चतुर्धा) विभक्तात्मा सन् । उवास (तस्थौ) ।

(६६.) अथ राज्ञो दशरथस्य सती पतिव्रता [प्रशस्ता वा-हे०] । अग्र्या (मुख्या) चासौ महिषी चाग्न्यमहिषी । कौसल्या प्रसूतिसमये प्रसूतिकाले (दशमे मासि) । ओषधिः [उषो दाहो धीयते इति ओषधिः इति जगद्धितत्वं देव्याः-हे०] नक्तं रात्रिसमये । (अव्ययं) । तमोऽपहन्तीति तमोपहम् [ओषधिषु तेजः स्थापयित्वा रविरस्तं यातीत्यागमः-सु०] । “ अपे क्लेशतमोः ” इति उपत्ययः । ज्योतिरिव । [अपुत्रस्य लोका न सन्त्येवंरूपं तमोऽपहन्तीति-चा०] तमोपहं तमोनाशकरं पुत्रं लेभे प्राप ।

(६७.) अभिरामेऽत्रेत्यभिरामं मनोहरम् । अधिकरणार्थे षष्ठ्यन्त्ययः । तेन वपुषा चोदितः प्रेरितो गुरुः पिता दशरथः [वशिष्ठो वा-हे०] तस्य पुत्रस्य जगतां प्रथमं मङ्गलं मुलक्षणं [प्रथमोक्त्या पश्चाद्वावणादिवधान्मंगलान्तरमपि । अन्वर्था चेयं संज्ञा तथा शृङ्गारप्रकाशे । “ कर्मव्यति (व्यव) हारे हेतुसंज्ञा । सा चतुर्धा । अन्वर्थिकी, परिभाषिका, नैमित्तिकी, यादृच्छिकी चेति । अर्थमनुगता अन्वर्थिकी । यथा । परन्तपो नाम यथार्थनामेति । अनपेक्षितसंज्ञा परिभाषिका । यथा । प्रतीप इत्यागमवृद्धसेवीति निमित्तापेक्षा नैमित्तिकी । यथा । तां पार्वतीत्याभिजनेन नाम्ना इति । अविद्यमानव्युत्पत्तिर्वादृच्छिकी । यथा । लाङ्गलोच्छ्रित्यमानायाः । यज्ञभूमेः समुद्रता । सीतेयमूर्मिलयं तु । द्वितीया जनकात्मजा ” इति-हे० जगत्प्रथममंगलमित्युक्त्या पश्चाद्दशग्रीवादिवधेन मंगलानांतरं सूच्यते-चा०] राम इति नामधेयं (नामैव नामधेयं) चक्रे । अभिरामत्वमेव रामशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमित्यर्थः ।

(65.) The all-pervading-Being, himself one, lived in their wombs dividing his self into manifold forms, as the reflected image of the moon displays itself (in manifold forms) in clear waters.

(66.) Then the King's principal queen who was virtuous, obtained at the proper time of delivery, a son that removed the darkness (of sorrow), as herbs obtain at night the light that dispels darkness.

(67.) Induced by his charming form the father gave him the name of **Rāma** the most auspicious name for the world.

रघुवंशमदीपेन तेनाप्रतिमतेजसा ।

रक्षागृहगता दीपाः प्रत्यादिष्टा इवाभवन् ॥ ६८ ॥

शय्यागतेन रामेण माता शातोदरी बभौ ।

सैकताम्भोजबलिना जाह्नवीव शरत्कृशा ॥ ६९ ॥

कैकेय्यास्तनयो जज्ञे भरतो नाम शीलवान् ।

जनयित्रीमलंचक्रे यः प्रश्रय इव श्रियम् ॥ ७० ॥

सुतौ लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्रा सुषुवे यमौ ।

सम्यगागमिता विद्या प्रबोधविनयाविव ॥ ७१ ॥

(६८.) रघुवंशस्य प्रदीपेन प्रकाशकेन । अप्रतिमतेजसा (अप्रतिममत्तुल्यं तेजो यस्य) तेन रामेण रक्षागृहगताः सूतिकागृहगता दीपाः प्रत्यादिष्टाः प्रतिबद्धा इवाभवन् [प्रत्यादेशो निराकृतिः—हे०] । महादीपसमीपे नाल्पाः स्फुरन्तीति भावः [ते तु दीपाः अयं तु प्रदीपः इत्युत्कर्षः—हे०] । [अरिष्टशय्यां परितः इत्यत्रोक्तेः परार्थाभावात्त चौर्य-दोषः—हे०] ।

(६९.) शातोदरी (शातं कृशं उदरं यस्याः सा) गर्भमोचनात्कृशोदरी माता श-य्यागतेन रामेण । सैकते (सिकताः अस्मिन्सन्तीति सैकतं तस्मिन्) पुलिने योऽम्भोजबलिः पद्मोपहारस्तेन शरदि कृशा जाह्नवी गङ्गेव । बभौ [सैकतोपमया शय्याप्रच्छदस्य धवल-त्वसौभाग्यं । अम्भोजबल्युपमया शिशोः सौकुमार्यं । गङ्गोपमया देव्याः स्वच्छता पवित्रता च—हे०] ।

(७०.) केकयस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री कैकेयी । “ तस्यापत्यम् ” इत्यणि कृते “ केकय-मित्रयुप्रलयानां यादेरियः इतीयादेशः । तस्या भरतो नाम शीलवांस्तनयो जज्ञे जातः । यस्त-नयः । प्रश्रयो विनयः श्रियमिव । जनयित्रीं मातरमलंचक्रे [विनयोपमया भरतस्य जनव-शीकरणत्वं । संपदुपमया भरतेन कैकेय्याः श्लाघ्यताम् । अलंचक्रे इत्यसम्यं—हे० जनयित्रीमलं-चक्रे इति दुष्प्रतीतिकरं चिन्त्यं—चा०] ।

(७१.) सुमित्रा लक्ष्मणशत्रुघ्नौ नाम यमौ युग्मजातौ सुतौ पुत्रौ । [“ यमो दंढरे

(68.) By him who was the light of the race of Raghu and of unrivalled lustre, the lamps in the lying-in-chamber were, as it were, despi-ed (were eclipsed or out-shone).

(69.) The thin-waisted mother appeared beautiful on account of Rama lying in her bed, as does the stream of the Janhavi reduced in autumn, with the offering of the lotuses on the sandy bank.

(70.) A son Bharata by name of transcending qualities was born to Kai-kei, who adorned his mother (her who gave him birth) as humility does riches.

(71.) Sumitrā gave birth to (brought forth) two twin sons named Laksh-

निर्दोषमभवत्सर्वमाविष्कृतगुणं जगत् ।

अन्वगादिव हि स्वर्गो गां गतं पुरुषोत्तमम् ॥ ७२ ॥

तस्योदये चतुर्मूर्तेः पौलस्त्यचक्रितेश्वराः ।

विरजस्कैर्नभस्वद्भिर्दिश उच्छ्वसिता इव ॥ ७३ ॥

कृशानुरपधूमत्वात्प्रसन्नत्वात्प्रभाकरः ।

रक्षोविप्रकृतावास्तामपविद्धशुचाविव ॥ ७४ ॥

ष्वांसे संयमे मनेपि च ” इति विश्वः—हे०] । सम्यगागमिता [आगमोऽस्या जातः इति आगमिन् । मन्त्ररीता कृताभ्यासा—मु०] स्वभ्यस्ता विद्या प्रबोधविनयौ तत्त्वज्ञानेन्द्रियज-
याविव । सुषुवे ।

(७२.) सर्वं जगद्भूलोको निर्दोषं दुर्भिक्षादिदोषरहितम् । आविष्कृतगुणं (आविष्कृताः गुणाः यस्मिंस्तत्) प्रकटीकृतारोग्यादिगुणं चाभवत् । अत्रोत्प्रेक्ष्यते—गां भुवं गतमवतीर्णं पुरुषोत्तमं (पुरुषेषु उत्तमस्तम्) विष्णुं स्वर्गोऽप्यन्वगादिव । स्वर्गो हि गुणवान्निर्दोषश्चेत्या-
गमः । स्वर्गतुल्यमभूदित्यर्थः ।

(७३.) चतुर्मूर्तेः रामादिरूपेण चतुरूपस्य सतस्तस्य हरेरुदये सति । पौलस्त्याद्रावणा-
ञ्चकिता भीता ईश्वरा नाथा इन्द्रादयो यासां ता दिशश्चतस्रो विरजस्कैः (विगतं रजो येभ्यः ।
शेषाद्विभाषेति कप्) अपधूलिभिर्नभस्वद्भिर्वीर्याभिः । मिषेण । उच्छ्वसिता इव । इत्युत्प्रेक्षा ।
श्वसेः कर्तारि क्तः । स्वनाथशरणलाभसंतुष्टानां दिशामुच्छ्वासवाता इव वाता ववुरित्यर्थः । चतु-
र्दिगीशरक्षणं मूर्तिचतुष्टयप्रयोजनमिति भावः ।

(७४.) रक्षसा रावणेन विप्रकृतावपकृतौ । पीडितावित्यर्थः । कृशानुरग्निः प्रभाकरः
सूर्यश्च यदासंख्यमपधूमत्वात् (अपगतो धूमो यस्मात् तस्य भावः तस्मात्) प्रसन्नत्वाच्चाप-
विद्धशुचौ (अपविद्धा शुक् ययोस्तौ) निरस्तदुःखाविवास्तामभवताम् ।

(७५.) तत्क्षणं तस्मिन्क्षणे रामोत्पत्तिसमये राक्षसश्रियोऽश्रुबिन्दवो दशाननकिरीटिभ्यो

*mana and S'atrughna, as does science well studied to knowledge and humility (re-
straint over the senses).*

(72) The whole world became free from calamities and displayed its virtues; for heaven itself, as it were, followed the Supreme Being (lit. best of men) who had come to the earth.

(73.) At the advent (birth or rise) of that four-fold incarnation (i. e. with four forms) the (four) quarters, whose tutelary deities were made to tremble by Paulastya, breathed freely, as it were, by means of the breezes that were free from dust.

(74) Fire and the Sun who were oppressed by the Rākshasa, became, as it were, freed from their grief—the one on account of his being smokeless and the other on account of his clearness.

दशानभकिरीटिन्यस्तत्क्षणं राक्षसश्रियः ।

मणिद्वयाजेन पर्यस्ताः पृथिव्यामश्रुबिन्दवः ॥ ७५ ॥

पुत्रजन्मप्रवेश्यानां तूर्याणां तस्य पुत्रिणः ।

आरम्भं प्रथमं चक्रुर्देवदुन्दुभयो दिवि ॥ ७६ ॥

संतानकमयी वृष्टिर्भवने चास्य पेतुषी ।

सन्मङ्गलोपचाराणां सैवादिरचनाभवत् ॥ ७७ ॥

कुमाराः कृतसंस्कारास्ते धात्रीस्तन्यपायिनः ।

आनन्देनाग्रजेनेव समं ववृधिरे पितुः ॥ ७८ ॥

मणीनां व्याजेन मिषेण पृथिव्यां पर्यस्ताः पतिताः । रामोदये सति तद्दध्यस्य रावणस्य किरीटमणिभ्रंशालक्षणं दुर्निमित्तमभूदित्यर्थः [रक्षोऽक्ष्मी रुरोदेति भावः—हे० चा० सु०] ।

(७६.) पुत्रिणो जातपुत्रस्य तस्य दशरथस्य पुत्रजन्मनि प्रवेश्यानां प्रवेशयितव्यानाम् । वादनीयानामित्यर्थः । तूर्याणां वाद्यानामारम्भमुपक्रमं प्रथमं दिवि (स्वर्गे) देवदुन्दुभयः (देवानां भेर्यः) चक्रुः । साक्षात्पितुर्दशरथादपि देवा अधिकं प्रहृष्टा इत्यर्थः । (“मुखस्वना मंगलतूर्यनिस्वनाः । प्रमोदनृत्यैः सह वारयोषितां । न केवलं सद्मनि मागधीपते । पथि व्यजृम्भन्त दिवौकसामपि । गम्भीरशंखध्वनिमिश्रमुच्चैः । दिवि ध्रुवा दुन्दुभयः प्रणेदुः । दिवौकसां व्योम्नि विमानसंघाः । विमुञ्चतां पुष्पचयान् प्रसस्रुः ” एतौ अनुरूपार्थकौ श्लोकौ) ।

(७७.) अस्य राज्ञो भवने (प्रासादे) संतानकानां कल्पवृक्षकुसुमानां विकारः संतानकमयी (कल्पवृक्षपुष्पप्रकरप्रचुरा) वृष्टिश्च पेतुषी पपात । “ कसुश्च ” इति कसुप्रत्ययः । “ उगितश्च ” इति ङीप् । सा वृष्टिरेव सन्तः पुत्रजन्मन्यावश्यकं ये मङ्गलोपचारास्तेषामादिरचना [प्रशस्तानि मङ्गलानि तेषां उपचाराणां सामग्रीणां आदिरचना—हे० सङ्गिः बिद्वङ्गिः क्रियमाणानां मंगलानां सन्मंगलानां ये उपचाराभूषणधवलनादयस्तेषां प्रथमरचना—चा० सु०] प्रथमक्रियाभवत् ।

(७८.) कृताः संस्कारा जातकर्मादयो येषां ते । धात्रीणामुपमातृणां स्तन्यानि पयांसि

(75.) At that moment the Fortune of the demon shed on earth drops of tears in the form of jewels from the diadems of the ten-mouthed demon (Ravana).

(76.) First in the heavens, the drums of the gods made a beginning of the musical instruments that were to be sounded at the time of the birth of a son to him who (now) got a son.

(77.) There fell in his palace a shower of the flowers of the Santānaka (all-yielding-tree), that itself became the first of the articles (necessary for) the auspicious ceremonies (to be performed i. e. auspicious rejoicings that followed).

(78.) The princes whose birth (or natal) ceremonies were performed and who were sucking the breasts of their nurses, grew up with their father's delight which was, as it were, the first born (eldest child).

स्वाभाविकं विनीतत्वं तेषां विनयकर्मणा ।
 मुमूर्छं सहजं तेजो हविषेव हविर्भुजाम् ॥ ७९ ॥
 परस्परविरुद्धास्ते तद्घोरनघं कुलम् ।
 अलमुद्द्योतयामासुर्देवारण्यमिवर्तवः ॥ ८० ॥
 समानेऽपि हि सौभ्रात्रे यथोभौ रामलक्ष्मणौ ।
 तथा भरतश्च घ्नौ प्रीत्या द्वन्द्वं बभूवतुः ॥ ८१ ॥

पिबन्तीति तथोक्ताः ते कुमारः (दारकाः) [धात्रीणां स्तनान् पातुं शीलं येषां ते इति वा—हे०] अग्रे जातेनाग्रजेन ज्येष्ठेनैव स्थितेन पितुरानन्देन समं वरुधिरे । कुमारवृद्ध्या पिता महान्तमानन्दमवापेत्यर्थः । कुमारजन्मनः प्रागेव जातत्वादग्रजत्वोक्तिरानन्दस्य ।

(७९.) तेषां कुमारणां संबन्धि स्वाभाविकं सहजं विनीतत्वं विनयकर्मणा शिक्षया । हविर्भुजाम् (हवींषि भुञ्जन्ते ते हविर्भुजस्तेषां) अग्रिनां सहजं तेजो हविषाज्यादिकेनैव मुमूर्छं वरुधे । निसर्गसंस्काराभ्यां विनीता इत्यर्थः [स्वाभाविकमित्यनेनैव प्रतीतत्वात् । यद्वा । अर्थाव्ययलंकाराभिप्रायेण कविनोक्तं । यथा काव्यादर्शे । “ अर्थाव्ययः पदाव्यय-भयाव्ययतिरित्यपि । दीपिकास्थान एवेष्टमलंकारत्रयं यथा । विकसन्ति कदम्बानि । स्फुटन्ति कुटजोद्गमाः । उन्मीलन्ति च कुंदानि दलन्ति ककुभानि च ” इति—हे०] ।

(८०.) परस्परविरुद्धा अविविष्टाः । सौभ्रात्रगुणवन्त इत्यर्थः । ते कुमारः (रामाद्याः) तत्प्रसिद्धमनघं निष्पापं रघोः कुलम् । ऋतवो वसन्तादयो देवारण्यं नन्दनमिव । सहजविरोधानामप्यृतूनां सहावस्थानसंभावनार्थं देवविशेषणम् । अलमत्यन्तमुद्द्योतयामासुः प्रकाशयामासुः । सौभ्रात्रवन्तः कुलभूषणायन्त इति भावः [ऋतूपमया सर्वजनानन्दकरत्वं वृन्दावनोपमया बहुजनाधारत्वं—हे०] ।

(८१.) शोभनाः स्निग्धा भ्रातरो येषां ते सुभ्रातरः । “ नवतृश्च ” इति कम भवति । वन्दिते भ्रातुरिति निषेधात् । तेषां भावः सौभ्रात्रम् । युवादित्वाद्गण् । तस्मिन्समाने चतुर्णां तुल्येऽपि यथोभौ रामलक्ष्मणौ प्रीत्या (स्नेहेन) द्वन्द्वं बभूवतुः । तथा (तेनैव प्रकारेण)

(79.) The natural modesty of these (princes) was increased by means of the process of education (or discipline which they under-went), as the natural splendour of fire is augmented by the oblations (thrown into it).

(80.) Those brothers who were well-disposed towards one another, greatly illuminated that illustrious and unblemished (pure) family of Raghu, as the seasons adorn the forest of the gods (the Nadana forest).

(81.) Though the fraternal love (in all the brothers) was equal, still as Rāma and Lakshmana formed a pair (became constant companions) with affection so did Bharata and S'atrughna.

तेषां द्वयोर्द्वयोरैक्यं विभिदे न कदाचन ।
यथा वायुविभावस्वोर्यथा चन्द्रसमुद्रयोः ॥ ८२ ॥
ते प्रजानां प्रजानाथास्तेजसा प्रश्रयेण च ।
मनो जह्नुर्निदाघान्ते श्यामाभ्रा दिवसा इव ॥ ८३ ॥
स चतुर्धा बभौ व्यस्तः प्रसवः पृथिवीपतेः ।
धर्मार्थकाममोक्षाणामवतार इवाङ्गवान् ॥ ८४ ॥

भरतशत्रुघ्नौ प्रीत्या (स्नेहेन) द्वन्द्वं द्वौ द्वौ साहचर्येणाभिव्यक्तौ बभूवुः [एकपिण्डो-
त्पन्नत्वात्-चा०] । “ द्वन्द्वं रहस्यमयीदावचनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु ” इत्य-
भिव्यक्तार्थे निपातः । कचित्कस्यचित्स्नेहो नातिरिच्यत इति भावः । (अनेन “ व्यतिषजति
पदार्थानन्तरः कोपि हेतुः ” इति तात्पर्यं व्यज्यते) ।

(८२.) तेषां चतुर्णां मध्ये द्वयोर्द्वयोः । रामलक्ष्मणयोर्भरतशत्रुघ्नयोश्चेत्यर्थः । यथा
वायुविभावस्त्वोर्वातवद्गुह्योरिव [यत्राभिस्तत्र वायुरिति सहचरत्वं-हे०] चन्द्रसमुद्रयोरेव च
[चन्द्रदर्शने समुद्रस्यैव हर्षः इत्यर्थः-हे०] ऐक्यमैकमत्यं कदाचन न विभिदे । (कर्म-
कर्तरि) । एककार्यत्वं समानमुखदुःखत्वं च क्रमादुपमाद्वयाल्लभ्यते । सहजः सहकारी हि
वद्भेदायुः । चन्द्रमृद्वौ हि वर्धते सिन्धुस्तत्क्षये च क्षीयत इति ।

(८३.) प्रजामाथाः (लोकेश्वराः) ते कुमारास्तेजसा प्रभावेण [प्रतापेन-चा०]
प्रश्रयेण विनयेन [प्रीत्या-चा०] च । निदाघान्ते ग्रीष्मान्ते । श्यामाम्यभ्राणि मेघा येषां
ते श्यामाभ्राः । नातिशीतोष्णा इत्यर्थः । दिवसा इव । प्रजानां (लोकानां) मनः (चित्तं)
जहुः (हरन्ति स्म) ।

(८४.) स चतुर्धा (चतुर्भिः प्रकारैः) । “ संख्याया विधार्थे धा ” इत्यनेन धाप्रत्य-
यः । व्यस्तो विभक्तः पृथिवीपतेर्दशरथस्य प्रसवः संतानः । चतुर्धाङ्गवान्मूर्तिमान्धर्मार्थकाम-
मोक्षाणामवतार इव बभौ [अनेन तेषां चतुर्विधपुरुषार्थसाधकत्वं-हे०] ।

(८५.) गुरुवत्सलाः पितृभक्तास्ते कुमारा गुणैर्विनयादिभिर्गुरुं पितरम् । चतुर्णाम्भानां
विगन्तानामीशं चतुरन्तेशम् [चत्वारः अन्ताः यस्याः सा भूतस्या ईशं स्वामिनं-चा०] एतेन

(82.) The unity between the members of the two pairs of brothers was never broken like that between fire and wind or the moon and the ocean.

(83.) Those lords of people attracted the minds of their subjects with their valour (prowess-or lustre) and humility (good discipline), like the dark cloudy days at the close of the summer (the hot season).

(84.) The issue of the Lord of the earth divided as it was into four parts, appeared like the embodied incarnation of (the four objects of man), viz. discharge of duty, acquirement of wealth, gratification of desire, and final emancipation.

गुणैराराधयामासुस्ते गुरुं गुरुबन्धुल्लाः ।

तमेव चतुरन्तेशं रत्नैरिव महार्णवाः ॥ ८५ ॥

सुरगज इव दन्तैर्भग्नैर्दैन्यासिधारै-

नय इव पणबन्धव्यक्तयोगैरुपायैः ।

हरिरिव युगदीर्घैर्दीर्घैर्भिरशैस्तदीयैः

पतिरवनिपतीनां तैश्चकाशे चतुर्भिः ॥ ८६ ॥

सार्वभौमत्वं सूच्यते—हे०] । “ तद्धितार्थ—” इत्यादिनोत्तरपदसमासः । तं दशरथमेव महार्ण-
वाश्चत्वारोरत्नैरिव । आराधयामासुरानन्दयामासुः ।

(८६.) भग्नौ दैन्यानाम् [हिरण्यकशिप्वादीनां—हे०] असिधारा यैस्तैश्चतुर्भिर्दन्तैः सु-
रगज ऐरावत इव [ऐरावतश्चतुर्दन्तः—हे०] पणबन्धेन फलसिद्ध्या व्यक्तयोगैः [पणस्य
धनस्य बन्धः तस्मै व्यक्तो योगो येषां तैः । “ पणो द्यूतादिषुत्सृष्टे भृतौ मूल्ये धनेपि च ”
इत्यमरः । यद्वा । पणबन्धः सन्धिः तत्र व्यक्तयोगैः—हे०] अनुमितप्रयोगैरुपायैश्चतुर्भिः
सामाधिभिर्नयो नीतिरिव । युगवद्दीर्घैश्चतुर्भिर्भुजैर्हरिर्विष्णुरिव । [“ यानाद्युगेषु युगः पुंनि
युगं युग्मे कृतादिषु ” इत्यमरः—हे०] । तदीयैर्हरिसंबन्धिभिर्शरैश्शभूतैश्चतुर्भिस्तैः पुत्रैरव-
निपतीनां पती राजराजो दशरथश्चकाशे विदिव्युते [आदौ उपमानान्युक्त्वा पश्चाद्वाङ्मां पति
रित्वादि वक्तव्यं । नोचेत्तच्छब्दस्य पूर्वापरार्थित्वात्तदीयैरिति न घटते । ऐरावतोपमया रा-
ज्ञो बलत्वं । दन्तोपमया तेषां अभ्युत्थत्वं—हे०] । [मालोपमालंकारः । मालिनी वृत्तं—चा०] ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया

समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये रामावतारो नाम दशमः सर्गः ।

(85) Those princes who were devoted to their sire propitiated him by their qualities (virtues) as the four (lit. great) oceans did that same Lord of the extremities of the four quarters by their jewels.

(86.) The Lord of the lords of the earth shone by them (his sons) who were the four portions of Vishnu, like Vishnu himself with arms long as a chariot-yoke (yuga) like the political craft with its expedients the application of which is manifested for the achievement of an end, (or according to Malli:— is to be inferred from the success achieved), and like the celestial elephant with his four tusks which blunted the edges of the swords of the demons.

एकादशः सर्गः ।

कौशिकेन स किल क्षितीश्वरो राममध्वरविघातशान्तये ।
काकपक्षधरमेत्य याचितस्तेजसां हि न वयः समीक्ष्यते ॥ १ ॥
कृच्छ्रलब्धमपि लब्धवर्णभाक्तं दिदेश मुनये सलक्ष्मणम् ।
अप्यनुप्रणयिनां रघोः कुले न व्यहन्यत कदाचिदर्थिता ॥ २ ॥

रामचन्द्रचरणारविन्दयोरन्तरङ्गचरभृङ्गलीलया ।

तत्र सन्ति हि रसाश्चतुर्विधास्तान्यथारुचि सदैव निर्विंश ॥

(१.) कौशिकेन [अनुष्ठानार्थं कुशाः अस्य सन्तीति कुशिकः तेन—हे०] कुशिका-
पत्येन विश्वामित्रेणैत्याभ्यागत्य स क्षितीश्वरो दशरथः । अध्वरविघातशान्तये यज्ञविघ्नवि-
ध्वंसाय । काकपक्षधरं बालकोचितशिखाधरम् [राजकुमाराणां हि पञ्च शिखा भवन्ति इति
बहुचनं । यदुक्तं रामायणे । “चूडापञ्चकमण्डनौ क नु शिशू खण्डः क चायं मुनिः” इति—हे०]
“ बालानां तु शिखा प्रोक्ता काकपक्षः शिखण्डकः ” इति हलायुधः । रामं याचितः किल
प्रार्थितः खलु । याचोर्द्विकर्मकादप्रधाने कर्मणि क्तः । अप्रधाने दुहादीनामिति वचनात् ।
नायं बालाधिकार इत्याशङ्क्याह—तेजसां तेजस्विनां वयो बाल्यादि न च समीक्ष्यते हि । अ-
प्रयोजकमित्यर्थः (गुणाः पूजास्थानं गुणिषु न च लिङ्गं न च वयः इत्येवं समर्थः श्लोकांशः) ।
अत्र सर्गे रथोद्धतावृत्तम् । उक्तं च—“ राम्नराविह रथोद्धता लग्नौ ” इति [ननु क्षितीश्वरः
इत्यत्र प्रतिपदविधाना च षष्ठी न समस्यते । इति वक्तव्यात् षष्ठ्या न समासः । स्वामीश्वरेति-
विशेषलक्षणेन विहितत्वान्नैष दोषः । अत्र हि विशेषलक्षणैव षष्ठी । न हि स्वाम्यादिभूत्रेण
षष्ठी विधीयते किं तर्हि सप्तमी । सा तु षष्ठीमवाधिष्टेति चकारेण षष्ठ्याः प्रतिप्रसवः क्रि-
यते इति न्यासकृत् । अप्रधानेदुहादीनां इति अप्रधानकर्मणि दशरथे द्वितीयाऽभावः । अप्रधा-
नकर्मणस्त्वनभिहितत्वाद्भ्रामिमिति भवत्येव—हे०] ।

(२.) लब्धा वर्णाः प्रसिद्धयो यैस्ते लब्धवर्णा विचक्षणाः । “ लब्धवर्णो विचक्षणाः ”
इत्यमरः । तान्भजत इति लब्धवर्णभाक् । विद्वत्सेवात्यर्थः । स राजा कृच्छ्रलब्धम् [बहुका-

(1.) Once upon a time the son of Kus'ika went to the Lord of the Earth and begged of him Rāma who (yet) wore his side-locks of hair, for the removal of the obstacles to (his) sacrifice ; for age is of no consideration in the case of the illustrious.

(2.) He who was the patronizer of the learned, made him over to the Muni together with Lakshmana though obtained with difficulty ; never was a petition even of those who desired their (the Raghus') life, vain in the family of the Raghus (lit. being a suitor was never vain in the family &c.).

यावदादिशति पार्थिवस्तयोर्निर्गमाय पुरमार्गसत्क्रियाम् ।
 तावदाशु विदधे मरुत्सखैः सा सपुष्पजलवर्षिभिर्घनैः ॥ ३ ॥
 तौ निदेशकरणोद्यतौ पितुर्धन्विनौ चरणयोर्निपेततुः ।
 भूपतेरपि तयोः प्रवत्स्यतोर्नम्रयोरुपरि बाष्पबिन्दवः ॥ ४ ॥

लेन कष्टसाध्येन पुत्रेष्ट्यादिच्छेदनेन च लब्धं—चा०] अपि सलक्ष्मणं तं रामं मुनये दिद्वेशातिसृष्टवान् [कृच्छ्रशब्दात् करणे च स्तोकात्पेति तृतीयापञ्चम्यौ कृच्छ्रलब्धमिति स्तोकात्तिकाद्वार्यं पञ्चमी । समासे पञ्चम्याः स्तोकादिभ्य इत्यलुक् स्यात्—हे०] । तथा हि । असुप्रणयिनां प्राणाधिनामप्यर्थिता याच्ना रघोः कुले कदाचिदपि न व्यहन्यत न विहता । न विफलीकृत्यर्थः । यैरर्थिभ्यः प्राणा अपि समर्प्यन्ते तेषां पुत्रादित्यागो न विस्मयावह इति भावः । (पुत्रेष्ट्यादिना प्राप्तमत एव नितरां प्रियमपि रामं लक्ष्मणेन सह मुनेः साहाय्यार्थं गन्तुमुन्नेने । दिलीपवंशजाः प्राणव्ययेनापि अर्थिनां प्रणयभंगं कदापि न कृतवन्त इति प्रसिद्धिः ।)

(३.) पार्थिवः पृथिवीश्वरस्तयो रामलक्ष्मणयोर्निर्गमाय निष्क्रमणाय पुरमार्गसत्क्रियां धूलिसंमार्जनगन्धोदकसेचनपुष्पोपहाररूपसंस्कारं यावदादिशत्याज्ञापयति । तावन्मरुत्सखैः (मरुतः वायोः सखायः तैः । राजाहःसखिम्यष्टच्) वायुसखैः । अनेन धूलिसंमार्जनं गम्यते । सपुष्पजलवर्षिभिः पुष्पसहितजलवर्षिभिर्घनैः सा मार्गसत्क्रियाशु विदधे विहिता । एतेन देवकार्यप्रवृत्तयोर्देवानुकूल्यं सूचितम् ।

(४.) निदेशकरणोद्यतौ [निदेशस्य आज्ञायाः करणे संपादने उद्यतौ तत्परौ । “ अवधानस्तु निर्देशो निदेशः शासनं च सः ”—हे०] पित्राज्ञाकरणोद्युक्तौ धन्विनौ धनुष्मन्तौ तौ कुमारी पितुश्चरणयोर्निपेततुः । प्रणतावित्यर्थः । भूपतेरपि [अपिशब्दस्त्वेककालसूचनार्थः—हे०] बाष्पबिन्दवः प्रवत्स्यतोः प्रवासं करिष्यतोः । अत एव नम्रयोः प्रणतयोः । “ नमि-कम्पि—” इति रप्रत्ययः । तयोरुपरि निपेतुः पतित्युः । (स्नेहादिति शेषः) ।

(५.) पितुर्नयनजेन (नेत्रोत्थेन) वारिणा (बाष्पेण) किञ्चिदुक्षितशिखण्डकावीषत्सिक्कच्छौ । “ शिखा झूडा शिखण्डः स्यात् ” इत्यमरः । “ शेषाद्विभाषा ” इति कप्प्रत्ययः । धन्विनौ तावुभौ । पौरुष्ट्यभिः कृतानि मार्गतोरणानि [“ बुधैर्वन्दनमाला तु तोरणं परिकीर्त्यते ” इति हलायुधः—हे०] संपाद्यानि कुवलयानि ययोस्तौ तयोक्तौ । संघशो निरीक्ष्यमाणावित्यर्थः । तमृषिमन्वगच्छताम् । (“ तासां मुखैरासवगन्धगर्भैर्व्याप्तान्तराः सान्द्रकुतुह-

(3.) No sooner had the King ordered the decorations of the streets of the city for their departure than were they instantly done by the clouds, assisted by the winds, raining down water together with flowers.

(4.) Those two (brothers) armed with bows and ready to do the bidding of their Sire, fell at his feet ; the tear-drops of the King also dropped upon them who were about to go abroad (about to travel) as they knelt (before him).

तौ पितुर्नयनजेन वारिणा किञ्चिदुक्षितशिखण्डकावुभौ ।

धन्विनौ तमृषिमन्वगच्छतां पौरदृष्टिकृतमार्गतोरणौ ॥ ५ ॥

ऋक्ष्मणानुचरमेव राघवं नेतुमैच्छदृषिरित्यसौ नृपः ।

आशिषं प्रयुयुजे न वाहिनीं सा हि रक्षणविधौ तयोः क्षमा ॥ ६ ॥

मातृवर्गचरणस्पृशौ मुनेस्तौ प्रपद्य पदवीं महौजसः ।

रेजतुर्गतिवशात्प्रवर्तिनौ भास्करस्य मधुमाधवाविव ॥ ७ ॥

वीचिलोलभुजयोस्तयोगर्गतं शैशवाच्चपलमप्यशोभत ।

तोयदागम इवोद्धयभिद्ययोर्नामधेयसदृशं विधेष्टितम् ॥ ८ ॥

छानाम् विलोलनेत्रभ्रमरैर्गवाक्षाः सहस्रपद्माभरणा इवासन् ” । “ कुवलयितगवाक्षां लोचनैरङ्ग-
नानां ” इत्यादीनां अनुरूपार्थत्वं द्रष्टव्यं) ।

(६.) ऋषिर्लक्ष्मणानुचरमेव लक्ष्मणमात्रानुचरं तं राघवं नेतुमैच्छदिति हेतोरसौ नृप
आशिषं प्रयुयुजे प्रयुक्तवान् । वाहिनीं सेनां न प्रयुयुजे न प्रेषितवान् । हि यस्मात्साशीरेव
तयोः कुमारयो रक्षणविधौ क्षमा शक्ता ।

(७.) मातृवर्गस्य चरणान्स्पृशत इति मातृवर्गचरणस्पृशौ । कृतमातृवर्गनमस्कारा-
वित्यर्थः । “ स्पृशोऽनुदके किन् ” इति किन्प्रत्ययः । तौ महौजसो मुनेः पदवीं [मार्गं ।
“ पदव्येकपदी पद्या पद्धतिर्वर्त्मवर्त्तनी ” इत्यभिधानचिन्तामणिः—सु०] प्रपद्य । महौजसो
भास्करस्य (सूर्यस्य) गतिवशान्मेवादिराशिसंक्रान्त्यनुसारात् [इति तेजस्वितोक्तिः—हे०]
प्रवर्तिनौ मधुमाधवाविवचैत्रवैशाखाविव रेजतुः [वसन्ते हि सूर्यगतिवशात् स्वचिह्नान्वितौ
तौ वर्तेते—हे०] । “ फणां च सप्तानाम् ” इति वैकल्पिकावेत्ताभ्यासलोपौ । “ स्याच्चैत्रे
चैत्रिको मधुः ” इति । “ वैशाखे माधवो राघः ” इति चामरः ।

(८.) वीचिलोलभुजयोः (वीचिरिव लोलौ भुजौ ययोस्तौ तयोः) तरंगचञ्चलबाह्वोः ।

(5.) Both with their bows by them having their locks a little (par-
tially) wet with the water produced (flowing) from the eyes of their father
(their father's tears), and whom the eyes of the citizens served as decoration-arches
of the street, went after that sage.

(6.) Seeing that the sage wished to take (with him) Rāghava with
Lakshmana alone as a follower, that King sent (lit. employed) a blessing and
not an army (to accompany them); for that (blessing) was quite efficient for the
task of their protection.

(7.) The two princes, who had touched the feet of their mothers, having
taken (or followed) the track of the Muni of great powers, shone like the months
Chaitra and Vaisākha moving in obedience to the course of the sun of great lustre.

(8.) Like the workings of the rivers Uddhya and Bhidya suitable to their
names at the advent of the rainy season, the gait of walking of the two whose

तौ बलातिबलयोः प्रभावतो विद्ययोः पथि मुनिप्रदिष्टयोः ।
 मम्लतुर्न मणिकुट्टिमोचितौ मातृपार्श्वपरिवर्तिनाविव ॥ ९ ॥
 पूर्ववृत्तकथितैः पुराविदः सानुजः पितृसखस्य राघवः ।
 उद्यमान इव वाहनोचितः पादचारमपि न व्यभावयन् ॥ १० ॥
 तौ सरांसि रसवद्भिर्मन्त्रिभिः कूजितैः श्रुतिमुखैः पतत्रिणः ।
 वायवः सुरभिपुष्परेणभिश्छायया च जलदाः सिधेविरै ॥ ११ ॥

इदं विशेषणं नदोपमानसिद्धार्थं वेदितव्यम् । तयोश्चपलं चबलमपि गतं गतिः शैशवात् (बाल्यात्) हेतोरशोभत । किमिव । तोयदागमे वर्षासमये । उज्ज्वल्युदकमित्युद्धृत्यः । भिनत्ति कूलमिति भिद्यः । “ भिद्योद्धृत्यौ नदे ” इति क्यबन्तौ निपातितौ । उद्धृत्यभिद्य-योर्नदविशेषयोर्नामधेयसदृशं (नमैव नामधेयं तत्सदृशं) नामानुरूपं विचेष्टितमिव । उद-कोज्ज्वलकूलभेदनरूपव्यापार इव । समयोत्पन्नं चापलमपि शोभत इति भावः ।

(९.) मणिकुट्टिमोचितौ मणिबद्धभूमिसंचारोचितौ [“ कुट्टिमो रत्ननिबद्धा भूमिः ” इति शीरस्वामी—हे०] तौ मुनिप्रदिष्टयोः कौशिकेनोपदिष्टयोर्बलातिबलयोर्विद्ययोर्बलातिबला-ख्ययोर्मन्त्रयोः प्रभावतः सामर्थ्यान्मातृपार्श्वपरिवर्तिनौ मातृसमीपवर्तिनाविव पथि न मम्लतुः । न म्लानावित्यर्थः । अत्र रामायणश्लोकः—“ क्षुत्पिपासं न ते राम भविष्यते नरोत्तम । बलामतिबलां चैव पठतः पथि राघव ” इति ।

(१०.) वाहनोचितः सानुजो राघवः । पुराविदः पूर्ववृत्ताभिज्ञस्य पितृसखस्य मुनेः पूर्ववृत्तकथितैः पुरावृत्तकथाभिरुद्यमान इव वाहनेन प्राप्यमाण इव । वेहर्षातोः कर्मणि शानच् । पादचारमपि न व्यभावयन् ज्ञातवान् [विश्वामित्रसमुदीर्यमाणकथाश्रवणतत्परत्वेन अतिक्रान्तमपि पंथानं न बुबुधते—हे० चा० सु०] ।

(११.) तौ राघवौ । कर्मभूतौ । सरांसि । कर्तृणि । रसवद्भिर्मधुरैर्मन्त्रिभिः (जलैः) सिधेविरै । पतत्रिणः पक्षिणः । सुखयन्तीति सुखानि । पचाद्यच् । श्रुतीनां सुखानि । तैः

arms were as unsteady as the waves, though quick appeared beautiful on account of their boy-hood.

(9.) By the power of the two magical lores (spells) called Balā and Atibalā which they were taught by the Muni, the two princes did not fade on the way (i.e. felt no fatigue of the journey); accustomed as they were to a pavement set with precious stones, they had been, as it were, moving by the side of their mothers.

(10.) Rāghava accustomed to move about (to drive) in vehicles, with his brother, did not feel (the fatigue of) the journey though on foot, being borne onwads, as it were, by the narrations of events of old by him who was versed in ancient lore and who was their father's friend.

(11.) The lakes served them with their sweet waters, the birds with their notes charming to the ear, the breezes with the pollen of fragrant flowers, and the clouds with their shade,

नाम्भसां कमलशोभिनां तथा शाखिनां च न परिश्रमच्छिदाम् ।
दर्शनेन लघुना यथा तयोः प्रीतिमापुरुभयोस्तपस्विनः ॥ १२ ॥
स्थाणुदग्धवपुस्तपोवनं प्राप्य दशरथिरात्तकामुकः ।
विग्रहेण मदनस्य चारुणा सोऽभवत्प्रतिनिधिर्न कर्मणा ॥ १३ ॥

कूजितैः । वाववः सुरभिपुष्परेणुभिः (सुगन्धिपरागैः) । जलदाः (मेघाः) छायाया (छा-
यादानेन) च । सिषेविर इति सर्वत्र संबध्यते ।

(१२.) तप एषामस्तीति तपस्विनः । “ तपःसहस्राभ्यां विनीनी ” इति विनिप्रत्य-
यः । लघुनेष्टेन । “ त्रिष्विष्टेऽल्पे लघुः ” इत्यमरः (“ लघुर्मनोज्ञे निःसारेः ” । इति विश्वः)
। तयोरुभयोः । कर्मभूतयोः । दर्शनेन यथा प्रीतिमापुः । तथा कमलशोभिनाम्भसां (ज-
लानां) दर्शनेन नापुः । परिश्रमच्छिदां शाखिनां (तरूणां) दर्शनेन च नापुः ।

(१३.) स आत्तकामुकः (आत्तं गृहीतं कामुकं धनुर्येन स गृहीतधन्वा) । दशरथ-
स्यापत्यं पुमान्दशरथी रामः । “ अत इन् ” इतीप्प्रत्ययः । स्थाणुर्हरः । “ स्थाणुः कोले
हरे स्थिरे ” इति विश्वः । तेन दग्धवपुषो मदनस्य तपोवनं प्राप्य चारुणा विग्रहेण कायेन ।
“ विग्रहः समरे काये ” इति विश्वः । प्रतिनिधिः प्रतिकृतिः सदृशोऽभवत्कर्मणा न पुनः ।
देहेन मदनमुन्दर इति भावः (“ कन्दर्पो मूर्तिमानासीत्काम इत्युच्यते बुधैः । तपस्यंत-
मिह स्थाणुं नियमेन समाहितं । कृतोद्वाहं तु देवेशं गच्छंतं समरुद्रं । धर्षयामास दुर्मेधा
हं कृतश्च महात्मना । अवध्यातश्च रुद्रेण चक्षुषा रघुनन्दन । व्यशीर्यन्त शरीरात्स्वात् सर्वगा-
त्राणि दुर्मेतेः । तत्र गात्रं हतं तस्य निर्दग्धस्य महात्मनः । अशरीरः कृतः कामः क्रोधोद्दे-
वेश्वरेण ह । अनंग इति विख्यातस्तदाप्रभृति राघव । स चांगविषयः श्रीमान्यत्रांगं स मुषोच्च
ह ” इति रामायणे) ।

(१४.) अत्र रामायणवचनम्—“ अगस्त्यः परमः कुड्मस्ताडकामभिश्चतवान् । पुरु-
षादी महायक्षी विकृता विकृतानना । इदं रूपमपाहाय दारुणं रूपमस्तु ते ” इति ।
तदेतदाह—विदितशापयेति । कौशिकादारुणातुः । “ आरुणातोपयोगे ” इत्यपादानात्पञ्चमी
विदितशापया (विदितः शापो यस्याः तया) मुकेतुमुतया [मुकेतुर्नाम यक्षः तत्सुता अ-
गस्त्यशापेन राक्षसीरूपा तया—हे०] ताडकया खिलीकृते (शून्यीकृते) पथि । “ खिल-

(12.) The ascetics did not feel so much delight (took no delight) at the sight of waters rendered beautiful by lotuses or trees lessening the fatigue (of journey), as they did at the wished for sight of them both.

(13.) Having got to the penance-grove of Madana whose body had been burnt by Sthann, that son of Das'aratha with a bow in his hand became his representative in (lit. by means of) his captivating form (lit. body) and not in (lit. by) his actions.

तौ सुकेतुसुतया खिलीकृते कौशिकाद्विदितशापया पथि ।

निन्यतुः स्थलनिवेशितादनी लीलयैव धनुषी अधिज्यताम् ॥ १४ ॥

ज्यानिनादमथ गृह्णीती तयोः प्रादुरास बहुलक्षपाच्छविः ।

ताडका चलकपालकुण्डला कालिकेव निबिडा बलाकिनी ॥ १५ ॥

मप्रहतं स्थानम् ” इति हलायुधः । तौ रामलक्ष्मणौ । स्थले निवेशिते अदनी धनुःकोटी याम्यां तौ तथोक्तौ [इति धनुष्कजातिः—हे० चा०] । “ कोटिरस्याटनिः ” इत्यमरः । लीलयैव [इति “एवेचानियोगे” इति पररूपता स्यात् तथा रूपमालायां । “ दृढिप्रयोगस्तु प्रमादाल्लोकस्य ” इति । मुग्धबोधप्रदीपे तु । नियोगो नियमो वचःकरण मिति यावत् । अनियोगे नियोगादन्यस्मिन्नर्थे वर्तमाने एवशब्दे परे इत्यर्थः । अथेवेति नात्रा-
वधारणं विवक्षितं । किन्तु तदभावः । अथैवेति प्रत्युदाहरणं दृष्ट्वा प्रियनियोगार्थमाहुस्तन्मते
“यदैव पूर्वज्वलनं” इत्यादयो विरुध्यन्ते इति—हे०] धनुषी । अधिकृते ज्ये मौर्वी ययोस्ते अ-
धिज्ये । “ज्या मौर्वीमातृभूमिषु” इति विश्वः । तयोर्भावस्तत्तामधिज्यतां (आरोपितगुणत्वं)
निन्यतुर्नीतवन्तौ । नयतिर्द्विकर्मकः ।

(१५.) अथ तयोर्ज्यानिनादं (ज्यायाः प्रत्यङ्ग्याः निनादं टणत्कारं) गृह्णीती जान-
ती । शृण्वतीत्यर्थः । बहुलक्षपाच्छविः कृष्णपक्षरात्रिवर्णा । “ बहुलः कृष्णपक्षे च ” इति
विश्वः । चले कपाले एव कुण्डले यस्याः सा तथाक्ता ताडका । निबिडा सान्द्रा बला-
किनी बलाकावती । “ ब्रीह्यादिभ्यश्च ” इतीनिः । कालिकेव घनावलीव । “ कालिका
योगिनीभेदे काष्णे गौर्यां घनावली ” इति विश्वः । प्रादुरास प्रादुर्बभूव [आसेत्याख्यात-
प्रतिरूपकं अव्ययं । आस्तेर्भूभावविधानात् पाणिनीयमतदर्पणे । अस्यस्मिन्न्येशंकेब्रूह्यासा-
हाश्च लक्षणार्थका इति । कारयामासेत्यत्र तु विधानसामर्थ्यादस्तेर्भूभावो न । वामनस्तु ।
आसेत्यसत्तेरूपं । “ असगतिकातिदीप्त्यादानेषु ” इत्यस्य धातुप्रदीपेऽप्ययमेव धातुरुक्तः । सारस्व-
तकारमते तु भूभावस्याभावादासेत्यस्तरेव । तथा । असभुवि इत्यत्र आसेत्याबुदाहृतं । सार-
स्वतस्य नेरन्द्रटिप्पणे । श्वेतकेतुर्ह्यारुणे य आसेत्यादिश्रुतिपुराणयोः बहुशः प्रयोगदर्शनात् ।
कुमारसंभवेपि । “ लावण्य उत्पाद्य इवास यत्नः ” । रघुवंशे । “ प्रादुरास बहुलक्षपाच्छ-

(14) On the road that had been turned into a desert (devastated) by the daughter of Suketu (Tāḍakā), (the story of) whose curse was made known to them by Kausika, those two (little) warriors easily strung their bows (lit. brought to the state of being strung) having rested their ends on the ground.

(15.) Then catching the twanging sound of their bow-string, Tāḍakā whose complexion resembled the appearance of a night of the dark-fortnight and whose ear-rings made of human skulls were dangling, appeared before them like a thick row of clouds interspersed with flocks of (black) cranes (flying beneath it).

तीव्रवेगधुतमार्गवृक्षया प्रेतचीवरवसा स्वनोप्रया ।

अभ्यभावि भरताग्रजस्तया वात्ययेव पितृकाननोत्थया ॥ १६ ॥

उद्यतैकभुजयष्टिमायतीं श्रोणिलम्बिपुरुषान्वम्रेखलाम् ।

तां विलोक्य वनितावधे घृणां पत्त्रिणा सह मुमोच राघवः ॥ १७ ॥

विः ” । “ प्रादुरास किल वाहिनीमुखे ” । “ निष्प्रमश्च रिपुरास तत्क्षणं ” । “ तेनासं लोकः पितृमान्विनेत्रा ” इति च असतेस्तरूपमिति चेन्न अर्थासंगतेः । अस्ति चादेशविधेरनियतत्वं इति । यथा चक्षीङ्ख्याजोदेशोऽसार्वधातुके विहितः । तस्य विचक्षणः इति युक्तप्रत्यये व्यभीचारः । तथा ब्रुवो वचिरादेशस्य ब्राह्मणब्रुव इत्यत्राभावः । अजतेर्व्योदेशस्य समज्येत्यादाविति सारस्वतटीकायां । नन्वस्तेर्भूरसार्वधातुक इति शर्ववर्मणोक्तं सत्यं “ लोकाच्छेषस्य सिद्धिः ” इति सूत्रेण तदप्यस्माभिरंगीक्रियते एव । तथाप्यदेशविधेरनियतत्वं तैरेवांगीकृतं विचक्षण इत्यादाविति । “ जातिमात्रोपजीवी च कथ्यते ब्राह्मणब्रुवः ” इति हलायुधः—हे०] ।

(१६.) तीव्रवेगेन धुताः कम्पिता मार्गवृक्षा यया तथोक्तया । प्रेतचीवराणि (प्रेतानां मृतकानां चीवराणि वस्त्रस्रष्टानि) वस्ते (परिधत्ते) इति प्रेतचीवरवाः । तया प्रेतचीवरवसा । वसतेराच्छादनार्थात्किप् । स्वनेष सिंहनादेनोग्रया तया ताडकया । पितृकानने श्मशाने उत्थोत्पन्ना । “ आतश्चोपसर्गे ” इत्युत्पूर्वात्तिष्ठतेः कर्तरि क्तप्रत्ययः । तया वात्ययेव वातसमूहेनेव । (“ वात्या वातस्य मण्डली ” इति हलायुधः) । “ पाशादिभ्यो यः ” इति यः [वात्यापक्षे प्रेतानां चीवरैः वसया मांसस्नेहेन स्वनेन च उग्रया । “ त्दन्मेदस्तु वपा वसा ” इत्यमरः—हे०] । भरताग्रजो रामोऽभ्यभाव्यभिभूतः । कर्मणि लुङ् । तीव्रवेगेत्यादिविशेषणानि वात्यामपि योज्यानि ।

(१७.) उद्यतोन्नमितैको भुज एव यष्टिर्यस्यास्ताम् । आयतीमायान्तीम् । इणो धातोः शतारि “ उगितश्च ” इति ङीप् । श्रोणिलम्बिनी (कटिपश्चाद्भागपर्यस्ता) पुरुषाणामन्त्राण्येव मेखला यस्यास्ताम् [अनेन पुरुषवधात् अवश्यवध्यत्वं सूचितं । “ पुरुषज्यः स्त्रियो वध्याः ” इति कात्यायनः—हे० चा० पुरुषपदेन तद्धावृत्तशक्त्या पराक्रमातिशयः—चा०] । इति विशेषणद्वयेनाप्याततायित्वं (वधोद्यतत्वं) सूचितम् [आततायिनमाह वशिष्ठः । “ अग्निदो गर-

(16.) The elder brother of Bharata was attacked by her screaming terribly who wore the rags of dead bodies and who shook the trees on the road by her furious speed, as if by (as if she were) a whirlwind rising from a cremation-ground.

(17.) Rāghava having looked at her who had raised her one staff-like arm and had worn a zone of human intestines (entrails) pendant on her hips, let go an arrow (shot a dart at her) together with the remorse at (i. e. the feeling of compassion in) killing a woman (and at the same time he left off his compassion &c).

यच्चकार विवरं शिलाधने ताडकोरसि स रामसायकः ।

अप्रविष्टविषयस्य रक्षसां द्वारतामगमदन्तकस्य तत् ॥ १८ ॥

बाणभिन्नहृदया निपेतुषी सा स्वकाननभुवं न केवलाम् ।

विष्टपत्रयपराजयस्थिरां रावणश्रियमपि व्यकम्पयत् ॥ १९ ॥

दशैव शस्त्रपाणिर्धनापहः । क्षेत्रदारहरश्चैव षडेते आततायिनः । उद्यतासिविषाग्निं च शापो-
द्यतकरं तथा आथर्वणेन हंतारं पिशुनं चैव राजसु । मार्यातिक्रमिणं चैव विद्यात्सप्ताततायिन
इति विष्णुकात्यायनौ हे० चा०] । अत एव तां विलोक्य राघवो वनितावधे स्त्रीवधनिमित्ते
घृणां जुगुप्सां करुणां वा [घृणां बाणं च मुमोचेत्यर्थः—हे०] । “ जुगुप्साकरुणे घृणे ” इ-
त्यमरः । पत्रिणेषुणा सह । “ पत्नी रोप इषुर्द्वयोः ” इत्यमरः । मुमोच मुक्तवान् [“ न स्त्रीं
हन्यात् ” इति धर्मशास्त्रात् । स्त्रीवधे पराङ्मुखोऽबुद्धिः । बाणमोचनादेवाकरोदित्यर्थः चा०] ।
आततायिवधे मनुः—“ आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् । जिघांसन्तं जिघांसीयान्न
तेन ब्रह्महा भवेत् । नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन ” इति (एतदेव हेमाद्रिचारित्र-
वर्द्धनयोः) ।

(१८.) स रामसायकः (बाणः । “ शरे खड्गे च सायकः ” इत्यमरः) । शिलावद्धने
सान्द्रे [कठिने—हे०] ताडकोरसि (मुकेतुमुतायाः हृदये) यद्विवरं रन्ध्रं चकार तद्विवरं
रक्षसामप्रविष्टविषयस्य । अप्रविष्टरक्षोदेशस्येत्यर्थः । सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात्समासः । “ वि-
षयः स्यादिन्द्रियार्थे देशे जनपदेऽपि च ” इति विश्वः । अन्तकस्य यमस्य द्वारतामगमत्
[लटित्वाङ् । द्वौ प्रवेशनिर्गमौ रातीति द्वारं । “ पृषोदरादिवादास्व ”—हे०] । इयं प्र-
थमा रक्षोमृतिरिति भावः [पुराद्वहिरेव भ्रान्तो यमः साम्प्रतं प्राप्तद्वारो जातः देशविषयो रू-
पवर्णनं । कथमन्यथा तदा एते मृत्युवशमाययुरिति भावः—हे० चा०] ।

(१९.) बाणभिन्नहृदया (बाणेन भिन्नं हृदयं यस्याः सा) निपेतुषी निपतिता सती ।
“ कसुश्च ” इति कसुप्रत्ययः । “ उगितश्च ” इति ङीप् । सा केवलमेकाम् । “ निर्णीति
केवलमिति । त्रिलिङ्गं त्वेककृत्स्नयोः ” इत्यमरः । स्वकाननभुवं न व्यकम्पयत् । किंतु वि-
ष्टपत्रयस्य लोकत्रयस्य । (“ विष्टपं भुवनं जगत् ” इत्यमरः) । पराजयेन स्थिरां (निश्चलां)
रावणश्रियमपि (लङ्केश्वरस्य लक्ष्मीमपि) व्यकम्पयत् । ताडकावधश्रवणेन रावणस्यापि
भयमुत्पन्नमिति भावः । अत्र ताडकाया अभिसारिकायाः समाधिरभिधीयते—

(18.) That hole (passage or hollow) which the dart of Rāma made in
Tāḍakā's breast hard (lit. thick) like a stone, became an entrance (lit. got to the
position of being an entrance) to Death who had not (yet) penetrated the territories
of the Rākshasas.

(19.) When she dropped (on the ground) with her heart split (torn or
splintered) by the arrow, she not only shook the land (sites) of her own forest
but also the Goddess of Fortune of Rāvana, who was (hitherto) stable by the con-
quest of the three worlds.

राममन्मथशरेण ताडिता दुःसहेन हृदये निशाचरी ।

गन्धवदुधिरचन्दनोक्षिता जीवितेशवसतिं जगाम सा ॥ २० ॥

(२०.) सा । निशासु चरतीति निशाचरी राक्षसी । अभिसारिका च (तथा साहित्यदर्पणे । “अभिसारयते कान्तं या मन्मथवशंवदा । स्वयं वाभिसरत्येषा धीरैरुक्ताभिसारिका । अनभिज्ञास्तमित्स्त्रणां दुर्दिनेष्वभिसारिकाः ”) । दुःसहेन सोढुमशक्येन । राम एव मन्मथः । अन्यत्राभिरामो मन्मथः । तस्य शरेण हृदय उरसि मनसि च । “ हृदयं मनउरसोः ” इति विश्वः । ताडिता विद्धाङ्गा गन्धवदुर्गन्धि यद्गन्धिरममुक्तदेव चन्दनं तेनोक्षिता लिप्ता । अपरत्र गन्धवती सुगन्धिनी ये रुधिरचन्दने कुङ्कुमचन्दने ताम्यामुक्षिता [यद्वा । गन्धवत् रुधिरमिव चन्दनं हरिचन्दनं इत्यर्थः—हे०] । “ रुधिरं कुङ्कुमासृजोः ” इत्युभयत्रापि विश्वः । जीवितेशस्यान्तकस्य प्राणेश्वरस्य च वसतिं जगाम [केचिदलंकारज्ञास्वेतन्न मन्यन्ते । अन्योन्यविरुद्धयोः शृङ्गाररसजुगुप्साभावयोः श्लिष्टत्वात् । “ शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीरभयानकाः । बीभत्साद्भुतशान्ताश्च नव नाट्ये रसाः स्मृताः ” । एषां स्थायिभावाः । “ रतिर्ह्रीमश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा जुगुप्सा विस्मयशमाः स्थायिभावाः प्रकीर्तिताः ” । काव्यप्रकाशे विरुद्धत्वं तु शृङ्गारतिलके । “ रसौ शृङ्गारबीभत्सौ तथा वीरभयानकौ । रौद्राद्भुतौ तथा हास्यकरुणौ वरुणौ मिथः ” इति औचित्यालंकारे च । “ तथा मधुरातिक्ताद्याः रसाः कुशलयोजिताः । विचित्राः (विषयाः) स्वादितां यान्ति शृङ्गाराद्यास्तथा मिथः ” इति । “ तेषां परस्परश्लेषे कुर्यादौचित्यलक्षणं । अनौचित्येन संसृष्टः कस्येष्टो रससंकरः ” । अत्र बीभत्से शृङ्गारस्यांगभावान्न दोषः । तथा काव्यप्रकाशे । “ अंगिन्यंगत्वमाप्तौ यौ तौ न दुष्टौ परस्परं ” इति । यथा क्षेमेन्द्रस्यौचित्यालंकारे । “ क्षीवस्येवाचलस्याहृतहृदयतया जम्बुकी कण्ठसक्ता रक्ताभिव्यक्तकामा किमपि नखनखोल्लेखमासूत्रयन्ती । आस्वाद्यास्वाद्य यूनः क्षणमधरदलं दन्तदत्तव्रणाङ्गं लग्नानङ्गक्रियायामविरतरसोत्कर्षमाविष्करोति ” । अत्र श्लेषोपमया तुल्यकक्षारूढयोरपि परस्परं विरुद्धयोरर्थयोरंगभिभावः । इयं जम्बुकी तरुणशवस्य आसवक्षीवस्येव निश्चलस्थितेः आहृतहृदयपद्मतया कृष्टचित्तरतया वा कण्ठे सक्ता शोणितेभिव्यक्तवृद्धा रक्ताभिव्यक्तकामा च नखनखोल्लेखं आसूत्रयन्ती । दत्तव्रणमधरं आस्वाद्यांगछेदक्रियायां अनंगभोगक्रियायां वा लग्ना । अविरतरसेन उत्कर्षणं रतकौशलोत्कर्षणं वा प्रकाशयतीति समानयोर्बीभत्सशृङ्गारयोः कामिनीपदत्यागेन न केवलं

(20.) Being smitten in the heart by the insufferable dart of Rāma the night-roaming demoness weltering in (sprinkled over with) stinking blood went to the residence of death (lit. lord of life) as an Abhisārikā (a woman that goes to her lover at an appointed place at night) struck by the unbearable arrow of Cupid and anointed with fragrant saffron and sandle pigment goes to the residence of her lover (lit. the lord of her life).

नैर्ऋतघ्नमथ मन्त्रवन्मुनेः प्रापदस्त्रमवदानतोषितात् ।

ज्योतिरिन्धननिपाति भास्करात्सूर्यकान्त इव ताडकान्तकः ॥ २१ ॥

वामनाश्रमपदं ततः परं पावनं श्रुतमृषेरुपेयिवान् ।

उन्मनाः प्रथमजन्मचेष्टितान्यस्मरन्नपि बभूव राघवः ॥ २२ ॥

जम्बुक्याः कर्तृत्वेन बीभत्सस्यैव प्राधान्ये शृङ्गारैऽगतामुपागते नितंबिनीरतिविडम्बनमौचित्यरु-
धिरतामादधातीति । ननु यद्यष्टौ रसास्तर्हि शान्ताद्वयोप्यस्ति रसः । तथा “ नव नाव्ये
रसाः स्मृताः ” इति हलायुधः । उदाहरणं चेदमेवास्य । “ किं सा रतिर्भवति नन्दनभूमिकासु ।
स्वर्गांगनाजघनघृष्टशिलातलासु । या वाश्रमस्य हरिणीगणसेवितासु । निःसंगवाससुभगासु
वनस्थलिषु ” । इह शान्तेः प्रकर्षेणावस्थानात् । उच्यते । वीरे चास्यान्तर्भावः । उत्साहप्रकृ-
तित्वात् “ उत्साहवर्द्धनो वीरः ” । यदाहुः । “ युद्धवीरो धर्मवीरो दानवीर इति त्रिधा । वीरस्यैव
च भेदोऽयं कथ्यते सूरिभिः परः ” इति । तथा । “ अर्थिनां मित्रवर्गस्य द्विषतां च पराङ्मु-
खः । यो न याति स वीरोऽत्र तेन माता च वीरसुः ” इति-हे०] ।

(२१.) अथानन्तरं ताडकान्तको रामः । अवदानं पराक्रमः । “ पराक्रमोऽवदानं
स्यात् ” इति भागुरिः । तेन [ताडकामारणरूपेण-सु०] तोषितान्मुनेः । नैर्ऋतान् राक्षसा-
न्हन्तीति नैर्ऋतघ्नम् । “ अमनुष्यकर्तृके च ” इति टक् । मन्त्रवन्मन्त्रयुक्तमस्त्रम् । सूर्यकान्तो
मणिविशेषो भास्करात् (सूर्यात्) इन्धनानि निपातयतीतीन्धननिपाति [इन्धनानि निपातयि-
तुं भस्मीकर्तुं शीलमस्येति-हे०] काष्ठदाहकं ज्योतिरिव [तेजोऽग्निमिव-चा०] । प्राप-
त्प्राप्तवान् ।

(२२.) ततः परं राघवः [परमित्याश्रमविशेषणं-हे०] । ऋषेः कौशिकादाख्यातुः
श्रुतं पावनं शोधनं वामनस्य स्वपूर्वावतारविशेषस्याश्रमपदमुपेयिवानुपगतः सन् [तथानर्घ्य-
राघवे । “ इह वनेषु सकौतुकवामनो मुनिरतप्त तपांसि पुरातनः । तमिव वामवलोक्त्य तप-
स्विनो नयनमद्य मनागुदनीमिलन् ” इति-हे०] । “ उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च ” इति
निपातः । प्रथमजन्मचेष्टितानि रामवामनयोरैक्यात्स्मृतियोग्यान्पि रामस्याज्ञानावतारत्वेन
संस्कारद्वैर्बल्यादस्मरन्नपि । उन्मना उत्सुको बभूव (“ रम्याणि वीक्ष्य मधुरांश्च निशम्य

(21.) Then the destroyer of Tāḍakā obtained from the Muni who was pleased with his heroic deeds a missile destructive of Rākshasas together with its Mantras (spells), as the sun-glass receives from the sun the flame that destroys fuel (wood).

(22.) After that the descendant of Raghu having reached the purifying hermitage of Vāmana (the dwarf, the fifth incarnation of Vishnu) of which he had heard from the sage, became excited in mind even though recollecting not the acts done in his former life

आससाद मुनिरात्मनस्ततः शिष्यवर्गपरिकल्पितार्हणम् ।
 बद्धपल्लवपुटाञ्जलिद्रुमं दर्शनोन्मुखमृगं तपोवनम् ॥ २३ ॥
 तन्न दीक्षितमृषि ररक्षतुर्विघ्नतो दशरथात्मजौ शरैः ।
 लोकमन्धतमसात्कमोदितौ रश्मिभिः शशिदिवाकराविव ॥ २४ ॥
 वीक्ष्य वेदिमथ रक्तबिन्दुभिर्बन्धुजीवपृथुभिः प्रदूषिताम् ।
 संभ्रमोऽभवदपोढकर्मणामृत्विजां च्युतविकङ्कतस्रुचाम् ॥ २५ ॥

शब्दान् । पर्युत्सुको भवति यत्सुखितोऽपि जन्तुः । तच्चेतसा स्मरति नूनमबोधपूर्वं । भावस्ति-
 राणि जननान्तरसौहृदानि ” इत्येवं समार्थः श्लोकांशः) ।

(२३.) ततो मुनिः (कौशिकः) । शिष्यवर्गेण परिकल्पिता सज्जितार्हणा पूजासामग्री
 [“ सपर्योर्चार्हणाः समाः ” इत्यमरः—हे०] यस्मिस्तत्तथोक्तम् । बद्धाः पल्लवपुटाः (पल्लवानां
 किशलयानां संश्लेषाः) एवाञ्जलयो यैस्ते तथाभूता द्रुमा (वृक्षाः) यस्मिस्तत्तथोक्तम् ।
 दर्शनेन मुनिदर्शनेनोन्मुखाः (उन्मुकाः) मृगा यस्मिस्तत् [दर्शनोन्मुखमृगमिति शान्तिः ।
 अचेतनाः अपि अञ्जलिं बध्नन्तीत्यादरः—हे० चा०] । आत्मनस्तपोवनमाससाद (प्राप)।
 एतेन विशेषणत्रयेणातिथिस्तकारताच्छील्यविनयशान्तयः सूचिताः ।

(२४.) तत्र तपोवने [आश्रमे—हे०] दशरथात्मजौ दीक्षितं दीक्षासंस्कृतमृषिं शरैः
 (बाणैः) विघ्नतो विभ्रम्यः । क्रमेण पर्यायेण रात्रिदिवमयोरुदितौ शशिदिवाकरौ रश्मिभिः
 (किरणैः) अन्धतमसाद्वाद्वान्तात् [अन्धकारोपमया शशिसूर्योपमया च रामलक्ष्मणयो-
 र्निरतं राक्षसवैरम् । “ अवसमन्धेभ्यश्च ” इति तमसः अत्र—हे० चा०] । “ ध्वान्ते गाढेऽन्ध-
 तमसम् ” इत्यमरः । “ अवसमन्धेभ्यस्तमसः ” इति समासान्तोऽचप्रत्ययः । लोकमिव ।
 ररक्षतुः । रक्षणप्रवृत्तावभूतामित्यर्थः ।

(२५.) अथ बन्धुजीवपृथुभिर्बन्धुजीवकुसुमस्थूलैः । “ रक्तकस्तु बन्धूको बन्धुजीवकः ”
 इत्यमरः । रक्तबिन्दुभिः (रुधिरबिन्दुभिः) प्रदूषितामुपहतां वेदिं (यज्ञवेदिं) वीक्ष्य

(23.) Then the Muni got to his own penance-grove where the provisions of
 worship had been collected by the groups of his disciples, where the trees formed
 cavities (in the shape) of the folds of leaves (to do him and the guests, that might
 come, reverence) and where the deer had been standing with their faces raised
 up for the sight of him.

(24.) There the two sons of Das'aratha protected (each in his turn) from
 obstacles the sage who had entered upon the initiatory ceremonies of a sacrifice by
 means of their arrows, like the Sun and the Moon rising in turns and relieving
 the world from deep darkness by means of their rays.

(25.) Then having seen the sacrificial altar polluted with drops of blood as
 large as the flowers of Bandhujiva, a confusion took place among the holy priests
 who left their sacrificial work and from whose (hands) dropped the Vikankata ladles,

उन्मुखः सपदि लक्ष्मणाग्रजो बाणमाश्रयमुखात्समुद्धरन् ।

रक्षसां बलमपश्यदम्बरे गृध्रपक्षपवनेरितध्वजम् ॥ २६ ॥

तत्र यावधिपती मखद्विषां तौ शरद्व्यमकरोत्स नेतरान् ।

किं महोरगविसर्पिविक्रमो राजिलेषु गरुडः प्रवर्तते ॥ २७ ॥

(विलोक्य) । अपोढकर्मणां त्यक्तव्यापाराणाम् (त्यक्तयज्ञकर्मणां) च्युता विकङ्कतस्तुचः (यज्ञपात्राणि) येभ्यस्तेषामृत्विजां याजकानां संप्रमः (त्वराभयम्) अभवत् । विकङ्कतग्रह-
हणं खदिराद्युपलक्षणम् । खुगादिनां खदिरादिप्रकृतिकत्वात् । खुगादिपात्रस्यैव विकङ्कत-
प्रकृतिकत्वात् । “ विकङ्कतः स्तुचां वृक्षाः ” इत्यमरः । यद्वा खुगात्रस्य विकङ्कतप्रकृति-
कत्वमस्तु । उभयत्रापि शास्त्रसंभवात् । यथाह भगवानापस्तम्बः—“ खादिरस्तुचः पर्णमयी-
र्जुह्याद्वैकङ्कतीः स्तुचो वा ” इति [“ हव्यकव्ये दैवपित्र्ये अग्ने पात्रं स्तुवादिकम् ।
ध्रुवोपभृज्जुह्वानां तु स्तुवो भेदाः स्तुचः स्त्रियः ” इत्यमरः—हे०] । [वैकङ्कतो लोके वेल् इति
प्रसिद्धं—हे०] ।

(२६.) सपदि लक्ष्मणाग्रजो रामो बाणमाश्रयमुखात्तूणीरमुखात्समुद्धरन् । उन्मुख ऊ-
र्ध्वमुखोऽम्बरे (आकाशे । “ अम्बरं वसनाकाशे ” इत्यमरः) । गृध्रपक्षपवनैरिरिताः कम्पि-
ता ध्वजा यस्य तत्तथोक्तम् । रक्षसां दुर्निमित्तसूचनमेतत् [इति रक्षसामुत्पातः—हे० चा०] ।
तदुक्तं शकुनार्णवे—“ आसन्नमृत्योर्निकटे चरन्ति गृध्रादयो मूर्ध्नि गृहोर्ध्वभागे ” इति (ए-
तदेव चारित्रवर्द्धनस्य) । रक्षसां (निशाचराणां) बलम् (सैन्यं) अपश्यत् ।

(२७.) स रामस्तत्र रक्षसां बले यौ मखद्विषां (मखं यज्ञं द्विषन्ति ये ते अध्वरवि-
घातकाः तेषां) अधिपती तौ मुबाहुमारीचौ शरद्व्यं लक्ष्यमकरोत् । “ वेध्यं लक्ष्यं शरद्व्यं
च ” इति हलायुधः । इतरान्नाकरोत् । तथा हि । महोरगविसर्पिविक्रमः (महोरगेषु महा-
सर्पेषु वासुकिप्रभृतिषु विसर्पी प्रसरणशीलः विक्रमः पौरुषातिरेकः यस्य सः) गरुडो गरु-
त्मानराजिलेषु जलव्यालेषु प्रवर्तते किम् । न प्रवर्तते इत्यर्थः । [“ द्विमुखो निर्विषः सर्पो
राजिलः ” इति क्षीरस्वामी । आदिपर्वणि रुरोराख्याने च । “ अन्ये ते भुजगा विप्र ये
दशन्तीह मानवान् । इण्डुभानहिगन्धेन न त्वं हिंसितुमर्हसि ” इति—हे०] । “ अलगदौ

(26.) Instantly the elder brother of Lakshmana, taking out an arrow from the mouth of the quiver with his face turned upwards saw in the sky a legion of demons whose flags were shaken by the wind (set in motion) by the wings of vultures.

(27.) Then he made the aim of his arrows those two (only) who were the chiefs of the haters of the sacrifices and not others. Does Garuda whose prowess affects (lit. extends over) large serpents go (or engage himself) against the water-

सोऽस्त्रमुग्रजवमस्त्रकोविदः संदधे धनुषि वायुदैवतम् ।

तेन शैलगुरुमप्यपातयत्पांडुपत्रमिव ताडकासुतम् ॥ २८ ॥

यः सुबाहुरिति राक्षसोऽपरस्तत्र तत्र विससर्प मायया ।

तं क्षुरप्रः शकलीकृतं कृती पत्त्रिणां व्यभजदाश्रमाद्वहिः ॥ २९ ॥

इत्यपास्तमखविघ्नयोस्तयोः सांयुगीनमभिनन्द्य विक्रमम् ।

ऋत्विजैः कुलपतेर्यथाक्रमं वाग्यतस्य निरवर्तयन्क्रियाः ॥ ३० ॥

जलव्यालः समौ राजिलडुण्डुभौ ” इत्यमरः (असदृशाः खलु अपरे पिशिताशनाः तयोः कुमारयोः वज्रसाराणां पत्त्रिणां शरव्यविषया भवितुमित्यर्थः) ।

(२८.) अस्त्रकोविदोऽस्त्रज्ञः स राम उग्रजवमुत्कटजवं (तीव्रवेगं) वायुदैवतं वायुदैवता यस्य तद्वायव्यमस्त्रं धनुषि संदधे संहितवान् । कर्तरि लिट् । तेनास्त्रेण शैलवद्गुरुमपि ताडकासुतं मारीचम् । पाण्डुपत्रमिव । परिणतपर्णमेवेत्यर्थः । अपातयत्पातितवान् [न तु जघान । तस्य किञ्चिद्धर्मज्ञत्वात्—हे० । अनेनानायासोक्तिः—चा०] । (परिणतपर्णशततनं यथा नातिश्रमसाध्यं तथा मारीचविद्रावणं तस्य धनुर्भूतः नातिसुदुष्करं बभूवेत्यर्थः) ।

(२९.) सुबाहुरिति योऽपरो राक्षसस्तत्र तत्र मायया शम्बरविद्याया विससर्प संचचार । क्षुरप्रैः (शरविशेषैः) शकलीकृतं खण्डौकृतं तं सुबाहुं कृती (कृतमनेनेति कृती विचक्षणः) कुशलो रामः । “ कृती च कुशलः समौ ” इत्यमरः । आश्रमाद्वहिः पत्त्रिणां पक्षिणाम् । “ पत्त्रिणौ शरपक्षिणौ ” इत्यमरः । व्यभजत् । विभज्य दत्तवानित्यर्थः [यदि न हन्येत मायित्वादन्यत्रापि प्रसरेत् । यदि न खञ्जेत पक्षिणामसौकर्यं स्यात् । यदि आश्रमाद्वहिर्न विभज्येत यज्ञियद्रव्यादुष्टता स्यात् । इत्येतच्चातुर्यं कृती पदेन सूच्यते । “ शफे स्त्रुरः कवर्गीयः क्षकारश्च क्षुरप्रके । नापितस्योपकरणे कषसंयोग इष्यते ” इति शब्दभेदप्रकाशे—हे०] ।

(३०.) इत्यपास्तमखविघ्नयोः (अपास्तः निरस्तः मखस्य यज्ञस्य विघ्नः प्रत्यूहः याभ्यां) तयो राघवयोः । संयुगे रणे साधुः सांयुगीनस्तम् । “ प्रतिजनादिभ्यः खञ् ” इति

(28.) He, proficient in the use of missiles, fixed on his bow a missile of furious speed whose presiding deity was the god of Wind ; by that he brought down (felled) the sun of Tāḍakā though heavy as a mountain as if he were a faded (lit. white) leaf.

(29.) The skilful warrior cut and distributed to the birds outside the hermitage the other demon (i. e. his body) named Subāhu who through magical powers moved now here and now there and who was made into pieces by his Kshurapra weapon.

(30.) The priests, having expressed their rejoicings at the chivalrous exploits of those two who had thus removed the obstacles to the sacrifice, completed in due order the sacrificial rites of that Lord of his clan who had restrained his tongue (observed silence).

तौ प्रणामचलकाकपक्षकौ भ्रातरावबभूवामुतो मुनिः ।

आशिषामनुपदं समस्पृशदर्भपाटितलेन पाणिना ॥ ३१ ॥

तं न्यमन्त्रयत संभृतऋतुमैथिलः स मिथिलां व्रजन्वशी ।

राघवावपि निनाय बिभ्रतौ तद्धनुःश्रवणजं कुतूहलम् ॥ ३२ ॥

तैः शिवेषु वसतिर्गताध्वभिः सायमाश्रमतर्ष्वगृह्यत ।

येषु दीर्घतपसः परिग्रहो वासवक्षणकलत्रतां ययौ ॥ ३३ ॥

खण्डप्रत्ययः । “ सांयुगीनो रणे साधुः ” इत्यमरः । विक्रमं (पौरुषं) अभिनन्द्य (सत्कृत्य) । ऋत्विजः (अध्वर्युप्रभृतयः) याज्ञिकाः । वाचि यतो वाग्यतो मौनी तस्य कुलपतेर्मुनिकुलेश्वरस्य (“ मुनीनां दशसाहस्रं योऽन्नदानादिपोषणात् । अध्यापयति विप्रर्षिरसौ कुलपतिः स्मृतः ” इत्युक्तलक्षणस्य) क्रियाः ऋतुक्रिया यथाक्रमं निरवर्तयन्निष्पादितवन्तः [तत्र ब्रह्मा पश्यति । अध्वर्युः प्रचरति । होता मंत्रान् पठति । उद्गाता सामानि गायति इति यथाक्रमंशब्दार्थः—हे०] ।

(३१.) अवभृथे दीक्षान्त आहूतः स्नातो मुनिः । “ दीक्षान्तोऽवभृतो यज्ञः ” इत्यमरः । प्रणामेन चलकाकपक्षकौ (चलाः चञ्चलाः काकपक्षाः शिखण्डकाः ययोस्तौ) चञ्चलचूडौ तौ भ्रातरावाशिषामनुपदमन्वक् । (“ अन्वगन्वक्षमनुगेऽनुपदं ह्यीवमव्ययं ” इत्यमरः) । दर्भपाटितलेन (कुशविशीर्णतलेन) कुशक्षतान्तःप्रदेशेन [इति सदाचारता—हे०] । पवित्रेणेत्यर्थः । पाणिना (करेण) समस्पृशत्संपृष्टवान् । संतोषादिति भावः ।

(३२.) संभृतऋतुः [संभृतः आरब्धः ऋतुर्यज्ञो येन सः—हे०] संकल्पितसंभारो मिथिलायां भवो मैथिलो जनकस्तं विश्वामित्रं न्यमन्त्रयताहूतवान् । वशी [वशः इच्छा अस्यास्तीति वशी स्वत्रतः जितेन्द्रियो वा—हे०] स मुनिर्मिथिलां जनकनगरीं व्रजन्तस्य जनकस्य यद्धनुस्तच्छ्रवणजं कुतूहलं बिभ्रतौ राघवावपि निनाय नीतवान् [ऋतुशब्देन ऋतुसमुत्पन्ना क्रियोच्यते । ऋतोर्विनश्वरत्वात्—चा०] ।

(३३.) गताध्वभिः (अतिक्रान्तमार्गैः) तैस्त्रिभिः सायं (दिनान्ते) शिवेषु रम्येष्व-

(31.) The Muni who had finished his Avabhrita ablutions (necessary at the end of a sacrifice) touched, after (giving them) blessings, with his hand wounded (made rough) by the Darbha-grass, those two brothers whose side-locks of hair were moving in the act of bowing down to him.

(32.) The Lord of Mithilā who had made preparations for a sacrifice invited him (Vis'vāmītra). That self-restrained hermit who was going to Mithilā also took with him those descendants of Raghu full of (lit. having a) wonder caused by hearing (reports) about the bow.

(33.) A halt (lit. place of residence) was made (lit. taken up) by them who had travelled (some) way in the evening under those auspicious trees of the

प्रत्यपद्यत चिराय यत्पुनश्चारु गौतमवधूः शिलामयी ।

स्वं वपुः स किल किल्बिषच्छिदां रामपादरजसामनुग्रहः ॥ ३४ ॥

राघवान्वितमुपस्थितं मुनिं तं निशम्य जनको जनेश्वरः ।

अर्थकामसहितं सपर्यया देहबद्धमिव धर्ममभ्यगात् ॥ ३५ ॥

नौ विदेहनगरीनिवासिनां गां गताविव दिवः पुनर्वसू ।

मन्वते स्म पिबतां विलोचनैः पक्ष्मपातमपि वञ्चनां मनः ॥ ३६ ॥

श्रमतरुषु वसतिः स्थानमगृह्यत । [“वसतिस्तु निशि स्थित्यां जैनानामाश्रये गृहे” इति वैज-
यन्ती—चा०] । येष्वाम्रमतरुषु दीर्घतपसो गौतमस्य [अत्र दीर्घतपाः सान्तः बौद्धायनीये
महाप्रवरे गौतमगणे दीर्घतमसानां पंचार्षे यः प्रवरो भवतीति कात्यायनीये दीर्घतमानां आर्षः
(आर्षे यः) प्रवरः (प्रश्नो) भवतीति । आश्वलायनीयेषु दीर्घतमसामिति पाठः । त्रयम-
पि प्रमाणमार्षत्वात् । प्रवरमंजया भृगुगणव्याख्याने पुरुषोत्तमपण्डितश्च । एकदेशविकृतमन्य-
द्वतीति न्यायात्—हे०] परिग्रहः पत्नी । “ पत्नीपरिजनादानमूलशापाः परिग्रहः ” इत्य-
मरः । अहल्येति यावत् । वासवस्येन्द्रस्य क्षणकलत्रतां (क्षणमात्रं भार्यात्वं) ययौ (प्राप) ।

(३४.) शिलामयी भर्तृशापाच्छिन्नात्वं प्राप्ता गौतमवधूरहस्या चारु स्वं (आत्मीयं)
वपुः (कायं) चिराय (चिरात्) पुनः प्रत्यपद्यत प्राप्तवती यत् । स किल्बिषच्छिदां पा-
पहारिणाम् । “ पापं किल्बिषकल्मषम् ” इत्यमरः । रामपादरजसाम् (रामभद्रचरणरेणूनां)
अनुग्रहः किल प्रसादः किलेति श्रूयते [रामदर्शनेन शापात् मुक्तासीदित्यर्थः—चा०] ।

(३५.) राघवाभ्यामन्वितं युक्तमुपस्थितमागतं तं मुनिं जनको जनेश्वरो निशम्य (आ-
कर्ण्य) । अर्थकामभ्यां सहितं देहबद्धं [बद्धो देहो येन तं देहेन बद्धं वा—हे०] बद्धदेहम् ।
मूर्तिमन्तमित्यर्थः । बाहिताभ्यादित्वात्साधुः । धर्ममिव । सपर्यया [पूजया करणभूतया—हे०]
अभ्यगात्प्रत्युद्गतवान् ।

(३६.) दिवः सुरवर्त्मन आकाशात् । “ द्यौः स्वर्गसुरवर्त्मनोः इति विश्वः । गां भुवं

hermitage in which the wife of Gautama of long penance went for a moment to
(assume) the position of the wife of Vāsava.

(34.) It is said (किल) that it was the favour of the dust of Rāma's feet
destroying sin, that the wife of Gautama changed to stone, did after a long time
again obtain (was restored to) her own beautiful form.

(35.) Having heard that the Muni had come with the descendants of Ra-
ghu, Janaka the Lord of the people came forward with offerings to receive him who
was, as it were, virtue incarnate accompanied by Wealth and Desire.

(36.) The minds of the citizens of Videha who were drinking with their eyes
those two (princes) who appeared like the two (stars of) Punarvasus gone down
to earth from heaven, considered even the twinkling (of their eyes) to be an in-
terruption (lit. a deception).

यूपवत्यवसिते क्रियाविधौ कालविशुद्धिर्विशेषः ।
 राममिष्वसनदर्शनोत्सुकं मैथिलाय कथयांबभूव सः ॥ ३७ ॥
 तस्य वीक्ष्य ललितं वपुः शिशोः पार्थिवः प्रथितवंशजन्मनः ।
 स्वं विचिन्त्य च धनुर्दुरानमं पीडितो दुहितृशुल्कसंस्थया ॥ ३८ ॥

गतौ । “ स्वर्गेषु पशुवाग्वज्रदिङ्मृगैर्भुजले । लक्ष्यदृष्ट्या स्त्रियां पुंसि गौः ” इत्यमरः ।
 पुनर्वसू इव [पुनर्वसू अदितिभेदे इत्यमरशेषः । एकस्यैव स्वरूपस्य व्ययवत्त्वादित्यमुत्प्रेक्षा
 व्ययवत्त्वात्पुनर्वसू इति द्विवचनं । तथा अमरवेदभेदां । तस्मा दाक्षायण्या
 द्वावयवौ अतो द्विवचनमिति । “ छंदसि पुनर्वसोः ” इति ज्ञापकात् । पुनर्वसू नक्षत्रे अदितिदेव-
 तेति श्रुतेश्च । ज्यातिः शास्त्रे च तत्प्रसिद्धास्तारकाः । तथा नारदीयसंहिता-
 यां । “ रामाग्निऋतुवाणाग्निभूवेदाग्निशरेषवः ” इति—हे०] तन्नामकनक्षत्राधिदेवते इव
 [इव शब्द उत्प्रेक्षायाः । तथा काव्यादर्शः । “ मन्ये शंके ध्रुवं प्रायो नूनमित्येवमादिभिः
 उत्प्रेक्षा व्यज्यते शब्दैरिव शब्दापि तादृशः ” इति । “ अन्यथैव स्थिता वृत्तिश्चिन्तनस्ये
 तरस्य वा । अन्यथोत्प्रेक्षते यत्र तामुत्प्रेक्षां विदुर्बुधाः—हे०] स्थितौ । तौ राघवौ विलोचनैः
 पिबताम् (सादरं पश्यतां । “ सादरं विलोकनं पानमुच्यते ”) । अत्यास्थया पश्यतामित्यर्थः ।
 विदेहनगरी मिथिला । तन्निवासिनां [मिथिलापुरीवास्तव्यानां जनानां । “ विदेहो देह-
 शून्ये स्यात् । विदेहो मैथिले स्मृतः ” इति विश्वः—हे०] । मनः । कर्तुं । पक्ष्मपातं निमेषम-
 पि तद्दर्शनप्रतिबन्धकत्वाद्बन्धनां विडम्बनां मन्यते स्म मेने । “ लट् स्मे ” इति भूताथे लट् ।
 (३७.) यूपवति [खादिरौदुम्बरादिनि यूपयुक्ते—चा०] क्रियाविधौ कर्मानुष्ठाने [“ क्रि-
 याकर्मणि चेष्टायां करणे संप्रधारणे । आरंभोपाय शिसार्थचिकित्सानिष्कृतिष्वपि ” इति
 विश्वः—चा०] । क्रतावित्यर्थः । अवसिते समाप्ते सति कालविदवसरज्ञः कुशिकवंशवर्धनः स
 मुनी रामम् । अस्य तेनेत्यसनम् । इषूणामसनमिष्वसनं (माहेषं) चापम् । तस्य दर्शन
 उत्सुकं मैथिलाय जनकाय कथयांबभूव कथितवान् ।

(३८.) पार्थिवः (पृथिव्याः ईश्वरः) जनकः । प्रथितवंशे जन्म यस्य तस्य तथोक्त-
 स्य । एतेन वरसंपत्तिरुक्ता । शिशोस्तस्य रामस्य ललितं कोमलं वपुर्वीक्ष्य । स्वं स्वकीयं
 दुरानममानमित्युतमशङ्क्यम् । नमर्ष्यन्तात्स्वल् । धनुर्विचिन्त्य च । दुहितृशुल्कं कन्यामूल्यं जा-

(37.) When the sacrificial rites consisting of (the use of) posts were completed that exalter of the race of Kus'ika knowing the (proper) occasion, told the king of Mithila about Rāma's being eager to behold the bow (lit. that with which arrows are discharged).

(38.) The king seeing the delicate form of that child born in a celebrated family and considering his own bow (as one) difficult to bend down, was distressed for (his having fixed) the condition of S'ulka (or bride money) for his daughter.

अब्रवीच्च भगवन्मर्तगजैर्यद्वृद्धिरपि कर्म दुष्करम् ।

तत्र नाहमनुमन्तुमुत्सहे मोघवृत्ति कलभस्य चेष्टितम् ॥ ३९ ॥

हेपिता हि बहवो नरेश्वरास्तेन तात धनुषा धनुर्भूतः ।

ज्यानिघातकठिनत्वच्चो भुजान्स्वान्विधूयधिगिति प्रतस्थिरे ॥ ४० ॥

प्रत्युवाच तमृषिर्निशम्यतां सारतोऽयमथवा कृतम् गिरा ।

चाप एव भवतो भविष्यति व्यक्तशक्तिरशनिर्गिराविव ॥ ४१ ॥

मातृदेयम् । “ शुल्कं घट्टादिदेये स्याज्जामातुर्बन्धकेऽपि च ” इति विश्वः । तस्य धनुर्भङ्ग-
पस्य संस्थया स्थित्या । “ संस्था स्थितौ शरे नाशे ” इति विश्वः । पीडितो बाधितः ।
शिशुना रामेण दुष्करमिति दुःखित इति भावः [जनकमनुजाधिपेन किल प्रागेवं प्रत्यज्ञायि
यो रोहिणीरमणचूडामणेर्बाणासनं खलु भंत्सयति तस्मै सीतां दास्यामीत्येवं रूपः शुल्कः ।
अयं चेन्न परिणीतः स्यात्तर्हि रूपवंशवयःप्रमुखाणां गुणानां समुदायात् दातुं शक्यते(अतः)
वृथापणः कृतः इति चिन्तागतः इत्यर्थः—चा०] ।

(३९.) अब्रवीच्च । मुनिमिति शेषः । किमिति । हे भगवन्मुने । [“ तत्रभवान् भगवा-
निति शब्दो वृद्धैः प्रयुज्यते पूज्ये । पादा इति नामान्ते देवो भट्टारकोवापि ” इति हलयायुधः—
हे०] । बृहद्विमर्तगजैर्महागजैरपि दुष्करं यत्कर्म तत्र कर्मणि कलभस्य बालगजस्य । “ कलभः
करिशावकः ” इत्यमरः । मोघवृत्ति व्यर्थव्यापारं चेष्टितं साहसमनुमन्तुमहं नोत्सहे ।

(४०.) हे तात । [“ पुत्रे पितरि पूज्ये च तातशब्दो बुधैः स्मृतः ” इति केशवः—हे०] ।
तेन धनुषा बहवो धनुर्भूतः (धानुष्काः) नरेश्वरा हेपिता ह्रियं प्रापिता हि । जिहृतेर्धातोर्ण्य-
न्तात्कर्मणि क्तः । “ अर्तिह्री— ” इत्यादिना पुगागमः । ते नरेश्वरा ज्यानिघातैः कठिनत्वचः
स्वान्भुजान्धिगिति विधूयावमत्य [कम्पयित्वा—हे०] प्रतस्थिरे प्रस्थिताः [अतो रामेण
धनुर्नामने नोररीकरोमिति भावः—चा०] ।

(४१.) ऋषिस्तं (नृपं) प्रत्युवाच । किमिति । अयं रामः सारतः [वीर्यबलविषये—हे० वीर्यतः
चा० सु०] बलेन निशम्यतां श्रूयताम् (त्वयेति शेषः) । अथवा गिरा सारवर्णनया कृतमलम्
। गीर्णे वक्तव्येत्यर्थः । “ युगपर्याप्तयोः कृतम् ” इत्यमरः । अव्ययं चैतत् । “ कृतं निवारण-

(३९.) And replied to the sage, saying, O venerable sage, I can not give my consent to the futile attempt of a cub of an elephant in an undertaking which is difficult to be accomplished even by huge elephants.

(४०.) For, many kings, O Father, who wield bows, being put to shame by that bow, have gone away despising their arms, the skin on which was hardened by the (constant) smart friction of bow-strings, crying ‘ Shame upon us ! ’

(४१.) The sage replied to him, listen O King, this (boy) by his strength, or no heed of words ; he will manifest his power to you on the bow itself as the thunder-bolt on a mountain.

एवमाप्तवचनात्स पौरुषं काकपक्षकधरेऽपि राघवे ।
 श्रद्धये त्रिदशगोपमात्रके दाहशक्तिमिव कृष्णवर्त्मनि ॥ ४२ ॥
 व्यादिदेश गणशोऽथ पार्श्वगान्कार्मुकाभिहरणाय मैथिलः ।
 तेजसस्य धनुषः प्रवृत्तये तोयदानिव सहस्रलोचनः ॥ ४३ ॥
 तत्प्रसुप्तभूजगेन्द्रभीषणं वीक्ष्य दाशराथिराददे धनुः ।
 विद्रुतक्रतुमृगानुसारिणं येन बाणमसृजदृषध्वजः ॥ ४४ ॥

निषेधयोः ” इति गणव्याख्याने । गिरेति करणे तृतीया । निषेधक्रियां प्रति करणत्वात् ।
 कित्वशनिर्वज्रो गिराविव । चापे धनुष्येव भवतस्तव व्यक्तशक्तिर्दृष्टसारः (प्रकटसामर्थ्यः)
 भविष्यति [रामो धनुर्भगं करिष्यतीति वाक्यार्थः—हे०] ।

(४२.) एवमाप्तस्य [यथादृष्टश्रुतवादिनः—चा०] मुनेर्वचनात्स जनकः काकपक्षकधरे
 बालेऽपि राघवे पुरुषस्य कर्म पौरुषं पराक्रमम् । “ हायनान्तयुवाद्विम्योऽण् ” इति युवा-
 दित्वादण् । “ पौरुषं पुरुषस्योक्तं भावे कर्मणि तेजसि ” इति विश्वः । त्रिदशगोप इन्द्र-
 गोपक्रीडः [वार्षिको लोहितः कीटविशेषः—हे०] प्रमाणमस्य त्रिदशगोपमात्रः । “ प्रमा-
 णे द्वयसच्—” इत्यादिना मात्रचप्रत्ययः । ततः स्वार्थे कप्रत्ययः । तस्मिन्कृष्णवर्त्मनि वङ्गौ
 दाहशक्तिमिव । श्रद्धये विश्वस्तवान् ।

(४३.) अथ मैथिलः पार्श्वगान्पुरुषान्कार्मुकाभिहरणाय कार्मुकमानेतुम् । “तुमर्थाच्च—”
 इति चतुर्थी । सहस्रलोचन इन्द्रस्तेजसस्य तेजोमयस्य धनुषः प्रवृत्तये आविर्भावाय तोय-
 दान्मेधानिव गणान्गणशः । “ संस्र्यैकवचनाच्च वीप्सायाम् ” इति शस्त्रप्रत्ययः । व्यादिदेश
 प्रजिघास्य ।

(४४.) दाशरथी रामः प्रसुप्तभुजगेन्द्रः (शेषः) इव भीषणं भयंकरं तद्धनुर्वीक्ष्याददे
 जग्राह । दृषो ध्वजश्चिह्नं यस्य स शिवो येन धनुषा । क्रतुरेव मृगः । विद्रुतं पलायितं क्र-
 तुमृगमनुसरति । ताच्छील्ये णिनिः । तं विद्रुतक्रतुमृगानुसारिणं (विद्रुतं पलायमानं क्रतु-

(42.) From these words of the sage, who could be relied on, he believed
 that power in (became assured of) the descendant of Raghu though wearing side-
 locks of hair, as one can believe burning power in (a spark of) fire (lit. one that
 leaves behind a black path) though as small as an Indragopa worm.

(43.) Then the King of Mithilā deputed his side-walkers (attendants) in
 groups to fetch the bow, as the thousand-eyed god (Indra) directs clouds to mani-
 fest the bow made up of light.

(44.) Having seen that bow terrible like the King of serpents in his sleep
 —the bow with which the bull-bannered God (S'iva) discharged the dart that fol-
 lowed the sacrifice in the form of a running (fleet) antelope, the son of Dasāratha
 took it up.

आततज्यमकरोत्स संसदा विस्मयस्तिमितनेत्रमीक्षितः ।

शैलसारमपि नातियत्नतः पुष्पचापमिव पेशलं स्मरः ॥ ४५ ॥

भज्यमानमतिमात्रकर्षणात्तेन वज्रपरुषस्वनं धनुः ।

भार्गवाय दृढमन्यवे पुनः क्षत्रमुद्यतमिव न्यवेदयत् ॥ ४६ ॥

दृष्टसारमथ रुद्रकार्मुके वीर्यशुल्कमभिनन्द्य मैथिलः ।

राघवाय तनयामयोनिजां रूपिणीं श्रियमिव न्यवेदयत् ॥ ४७ ॥

रूपं मृगं अनुसरतीति तादृशं) बाणमसृजन्मुमोच [विध्वंसनभयात् पलायमानं दक्षयज्ञान्ते येन च धनुषा हरो विध्यादित्यागमः—हे०] ।

(४५.) स रामः संसदा सभया विस्मयेन स्तिमिते (निश्चले) नेत्रे यस्मिन्कर्मणि तद्यथा स्यात्तथेक्षितः सन् । शैलस्येव सारो यस्य तच्छैलसारमपि धनुः । स्मरः पेशलं कोमलं पुष्पचापमिव [इत्यल्पच्छेदः—हे०] । नातियत्नतो नातियत्नात् (अनायासात्) । नञर्थस्य नशब्दस्य सुप्सुपेति समासः । आततज्यमभिज्यमकरोत् ।

(४६.) तेन रामेणातिमात्रकर्षणाद्भज्यमानमतएव वज्रपरुषस्वनम् । वज्रमिव परुषः स्वनो यस्य तत् । धनुः । कर्तृ । दृढमन्यवे दृढक्रोधाय । “ मन्युः क्रोधे क्रतौ दैन्ये ” इति विश्वः । भार्गवाय (परशुरामाय) क्षत्रं क्षत्रकुलं पुनरुद्यतं (भूयोप्युत्तमं बाहुजन्यं) न्यवेदयदिव ज्ञापयामासेव [प्राङ्निःशेषीकृताः बाहुजन्याः क्षत्रियाः । पुनरुद्यद्विक्रमाः इति तेन चापेन निवेदितमिति भावः—चा०] ।

(४७.) अथ मैथिलो जनको रुद्रकार्मुके (शंकरशरासने) दृष्टः सारः स्थिरांशो यस्य तद्दृष्टसारम् (विलोकितविक्रमं) । “ सारो बले स्थिरांशे च ” इति विश्वः । वीर्यमेव शुल्कम् । धनुर्भस्मरूपमित्यर्थः । अभिनन्द्य (संस्तूय) राघवाय रामायायोनिजां देवयजनसंभवां तनयां सीतां रूपिणीं श्रियमिव साक्षाच्छक्ष्मीमिव न्यवेदयदर्पितवान् । वाचेति शेषः । उक्तमेवार्थं सोपस्कारमाह—

(45.) He strung that bow with no great effort even though it possessed the strength of a mountain, as the God of Love strings his delicate bow of flowers, being gazed at by the assembled people with their eyes steady in astonishment.

(46.) The bow while breaking on account of its being drawn too much by him and (hence) producing a noise (sound) as shrill as the crash of a thunderbolt, as it were, proclaimed to Bhārgava of inveterate hatred, that the Kshatriya race had again risen up.

(47.) Then the Lord of Mithilā having expressed his rejoicings at finding the S'ulk (bride money) in the form of valour whose essence was tested (lit. seen) on the bow of Rudra (S'iva), promised to the descendant of Raghu his daughter not born of the womb, as if she were the visible goddess of Fortune (i. e. Lakshmi),

मैथिलः सपदि सत्यसंगरो राघवाय तनयामर्थोनिजाम् ।
 संनिधौ द्युतिमतस्तपोनिधेरग्निसाक्षिक इवातिसृष्टवान् ॥ ४८ ॥
 प्राहिणोच्च महितं महाद्युतिः कोसलाधिपतये पुरोधसम् ।
 भृत्यभावि दुहितुः परिग्रहादिश्यतां कुलमिदं निमेरिति ॥ ४९ ॥
 अन्वियेष सदृशां स च स्नुषां प्रापू चैनमनुकूलवाग्द्विजः ।
 सद्य एव सुकृतां हि पच्यते कल्पवृक्षफलधर्मि काङ्क्षितम् ॥ ५० ॥

(४८.) सत्यसंगरः सत्यप्रतिज्ञः । “ अथ प्रतिज्ञाजिसंविदापत्सु संगरः ” इत्यमरः । मैथिलो राघवायायोनिजां (देवयजनसंभवां) तनयां द्युतिमतस्तेजस्विनस्तपोनिधेः कौशिकस्य संनिधौ । अग्निः साक्षी यस्य सोऽग्निसाक्षिकः । “ शेषाद्विभाषा ” इति कम्पत्ययः । स इव । सपद्यतिसृष्टवान्दत्तवान् ।

(४९.) महाद्युतिर्जनको महितं पूजितं [अलंकृतं—हे०] पुरोधसं पुरोहितं (शतानन्दाभिषं) कोसलाधिपतये दशरथाय प्राहिणोत्प्रहितवांश्च । किमिति । निमिर्नाम जनकानां पूर्वजः कश्चित् । इदं निमेः कुलं दुहितुः सीतायाः परिग्रहात्स्नुषात्वेन स्वीकाराद्धेतोः । भृत्यस्य भावो भृत्यत्वम् । सोऽस्यास्तीति भृत्यभावि दिश्यतामनुमन्यतामिति (त्वयेति शेषः) ।

(५०.) स दशरथश्च सदृशीमनुरूपां स्नुषामन्वियेष । रामविवाहमाचकोङ्क्षेत्यर्थः । अनुकूलवाक्स्नुषासिद्धिरूपानुकूलार्थवादी द्विजो जनकपुरोधाः (शतानन्दः) चैनं दशरथं प्राप । तथा हि । कल्पवृक्षफलस्य [कल्पपूरणो वृक्षः कल्पवृक्षः कल्पवृक्षफलस्येव—हे०] यो धर्मः (स्वभावः) सद्यःपाकरूपः सोऽस्यास्तीति कल्पवृक्षफलधर्मि [अनेन कालानपेक्षितत्वं । तथा कर्णामृते । “ कल्पद्रुमोऽपि कालेन भवेद्यदि फलप्रदः । को विशेषस्तदा तस्य वन्यैर्महीरुहैरिति ”—हे०] । अतः सुकृतां पुण्यकारिणां काङ्क्षितं मनोरथः सद्य एव पच्यते हि । कर्मकर्तरि लट् । स्वयमेव पक्कं भवतीत्यर्थः [यथा कल्पवृक्षफलं कालाद्यनपेक्षमेव पक्कं एवं पुण्यात्मनामपीष्टमिति भावः—चा०] । “ कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रियः ” इति कर्मवद्भावात् “ भावकर्मणोः ” इत्यात्मनेपदम् ।

(४८.) The King of Mithilā, true to his promise, (veracious) instantly gave his daughter not born of the womb to the descendant of Raghu in the presence of the resplendent sage who was a treasure of penance (thus) having, as it were, the God of fire for his witness (to the marriage).

(४९.) And the resplendent King deputed his revered family-priest to the Lord of the Kosālas, requesting,—“ Please to consent to this family of Nimi becoming subservient to you by your accepting my daughter (for your daughter-in-law). ”

(५०.) As soon as he thought (lit. desired) of a suitable daughter-in-law a twice-born (Brāhmana) came to him with a message favourable (to Dasāratha) ; for the desire of the virtuous which partakes of the nature of the fruit of an all-yielding tree, is ripe (attain-fulfilment) quite at once.

तस्य कल्पितपुरस्क्रियाविधेः शुश्रुवान्वचनमग्रजन्मनः ।

उच्चचाल बलभित्सखो वशी सैन्यरेणुमुषितार्कदीधितिः ॥ ५१ ॥

आंससाद मिथिलां स वेष्टयन्पीडितोपवनपादपां बलैः ।

प्रीतिरोधमसहिष्ट सा पुरी स्त्रीव कान्तपरिभोगमायतम् ॥ ५२ ॥

तौ समेत्य समयस्थितावुभौ भूपती वरुणवासवोपमौ ।

कन्यकातनयकौतुकक्रियां स्वप्रभावसदृशीं वितेनतुः ॥ ५३ ॥

(५१.) [परमार्थतया रक्षोवधात्—हे०] बलभित्सख इन्द्रसहचरो वशी स्वाधीनता-
वान् [इन्द्रशासनो वा—हे०] । “ वश आयत्ततायां च ” इति विश्वः । कल्पितपुरस्क्रि-
याविधेः कृतपूजाविधेस्तस्याग्रजन्मनः [गौतमस्य—चा०] द्विजस्य । [“ आश्रमोऽस्त्रीद्विजात्य-
ग्रजन्मभूदेववाडवाः ” इत्यमरः—हे०] । वचनं जनकेन संदिष्टं शुश्रुवाञ्छ्रुतवान् । शृणोतिः कसुः
सैन्यरेणुमुषितार्कदीधितिः (सैन्यरेणुभिः चमूधूलिभिः मुषिताश्छादिताः अर्कदीधितयो रविर-
श्मयः येन तादृशः) सलुच्चाल प्रतस्थे ।

(५२.) स दशरथो बलैः सैन्यैः [गजादिवन्धनात्—हे०] पीडितोपवनपादपां (पीडि-
ताः भग्नाः उपवनानाम् बाह्योद्यानानां प्रादपाः तरवः यस्याः तां तथोक्तां) मिथिलां वेष्ट-
यन्परिधीकुर्वन् । आससाद । सा पुरी । स्त्री युवतिरायतमतिप्रसक्तं कान्तपरिभोगं प्रियसंभो-
गमिव । प्रीत्या रोधं [गाढाश्लेषनखक्षतादिप्रचुरं—चा०] प्रीतिरोधमसहिष्ट सोढवती । द्वेषरो-
ध तु न सहत इति भावः ।

(५३.) समयस्थितौ (समये शिष्टाचारे स्थितौ) आचारनिष्ठौ । “ समयाः शपथाचा-
रकालसिद्धान्तसंविदः ” इत्यमरः । वरुणवासवावुपमोपमानं ययोस्तौ तथोक्तौ । तावुभौ भूप-
ती जनकदशरथौ समेत्य स्वप्रभावसदृशीमात्ममहिमानुरूपां कन्यकानां सीतादीनां तनयानां
रामादीनां च कौतुकक्रियां विवाहोत्सवं । [“ कौतुकं चाभिलाषे स्यादुत्सवे नर्महर्षयोः ” इति
विश्वः—हे०] वितेनतुर्विस्तृतवन्तौ [विवाहे राशिकूटादौ कन्यायाः प्रथमं गणनत्वेन

(51.) That self-restrained friend of Indra having heard the words of him the first-born (Brāhmaṇa) the rite of hospitality towards whom had been (already) performed, set out eclipsing (lit. stealing) the rays (splendour) of the sun by the (clouds of) dust raised by his forces (on their march).

(52.) He reached Mithilā surrounding it, the trees in the outer gardens of which were crushed by his forces. That city endured the siege of love as a woman suffers the coveted sexual enjoyment of her lover.

(53.) The two Lords of the Earth who conformed to usages and customs and who were like Varuṇa and Vāsava (the guardians of the East and West) having come together, celebrated the marriage ceremonies of their sons and daughters in accordance with their dignity.

पार्थिवीमुदवहद्रघूद्वहो लक्ष्मणस्तदनुजामथोर्मिलाम् ।
 यौ तयोरवरजौ वरौजसौ तौ कुशध्वजसुते सुमध्यमे ॥ ५४ ॥
 ते चतुर्थसहितास्त्रयो बभुः सूनवो नववधूपरिग्रहाः ।
 सामदानविधिभेदनिग्रहाः सिद्धिमन्त इव तस्य भूपतेः ॥ ५५ ॥
 ता नराधिपसुता नृपात्मजैस्ते च ताभिरगमन्कृतार्थताम् ।
 सोऽभवद्वरवधूस्समागमः प्रत्ययप्रकृतियोगसन्निभः ॥ ५६ ॥

प्राधान्यात् पूर्वं निपातः । “प्रत्यङ्मुखाः वरयन्ति प्रतिगृह्णन्ति प्राङ्मुखाः” इत्युक्तत्वात् वरुण-
 वासवयोरित्यत्र । “देवताद्वन्द्वे च” इत्यानङोभावो ‘यमपुण्यजनेश्वरी’ इत्यत्र व्या-
 ख्यातः—हे०] । तनोतेलिट् । (यादृशः स्वेषां प्रभावः तादृशीं विवाहाक्रियां विस्तृतवद्विस्तैर्द्र-
 विणव्यये न कापि विचारणा कृतेति अभिप्रायः) ।

(५४.) उद्वहतीत्युद्वहः । पचाद्यच् । रघूणामुद्वहो रघूद्वहो रामः । पृथिव्या अपत्यं
 स्त्री पार्थिवी । “तस्यापत्यम्” इत्यणि “टिड्ढा—” इति डीप् । तां सीतामुदवहत्परिणीतवा-
 न् । अथ लक्ष्मणस्तस्याः सीताया अनुजां जनकस्थौरसीमूर्मिलामुदवहत् । यौ वरौजसौ तयो
 रामलक्ष्मणयोरवरजावनुजातौ भरतशत्रुघ्नौ तौ सुमध्यमे, कुशध्वजस्य जनकानुजस्य सुते कन्य-
 के माण्डवीं श्रुतकीर्तिं चोदवहताम् । नात्र व्युत्क्रमविवाहदोषो भिन्नोदरत्वात् । तदुक्तम्—
 “पितृव्यपुत्रे सापत्न्ये परनारीसुतेषु च । विवाहाधानयज्ञादौ परिवेत्ताद्यदूषणम्” इति ।

(५५.) ते चतुर्थसहितास्त्रयः । चत्वार इत्यर्थः । वृत्तानुसारादेवमुक्तम् । सूनवो नववधू-
 परिग्रहाः । सिद्धिमन्तः फलसिद्धियुक्तास्तस्य भूपतेर्दशरथस्य सामदानविधिभेदनिग्रहाश्चत्वार
 उपाया इव । बभुः । विधीयत इति विधिः । दानमेव विधिः । निग्रहो दण्डः । सूनानामुपा-
 यैर्वधूनां सिद्धिभिश्चौपम्यमित्यनुसंधेयम् ।

(५६.) ता नराधिपसुता जनककन्यका नृपात्मजैर्दशरथपुत्रैः कृतार्थतां कुलशीलवयो-

(54.) The leader of the family of Raghu married the daughter of the Earth and then Lakshmana married Urmilā her younger sister (lit. born after her). The other two powerful ones who were younger brothers of them (two) accepted the two daughters of Kuśadhvaṇja, of beautiful waist.

(55.) The three sons, accompanied by the fourth, on account of their accepting new brides, appeared like the four political crafts (means) of that Lord of the Earth, viz : Sāman (peace-making), Dānavidhi (act of bribing), Bheda (attempt to produce civil dissension) and Nigraha (punishing, war) accompanied by Siddhi (success).

(56.) Those daughters of the Lord of people in company with the sons of the King and they (the sons) with them (the daughters) attained their end (object or success). That union of the brides and bride-grooms was like the union of Pratyaya (terminations, affixes) and Prakriti (base).

एवमात्तरतिरात्मसंभवांस्तान्निवेश्य चतुरोऽपि तत्र सः ।
 अध्वसु त्रिषु विसृष्टमैथिलः स्वां पुरीं दशरथो न्यवर्तत ॥ ५७ ॥
 तस्य जातु मरुतः प्रतीपगा वर्त्मसु ध्वजतरुप्रमाथिनः ।
 चिह्निशुभृशतया वरूथिनीमुत्तदा इव नदीरयाः स्थलीम् ॥ ५८ ॥
 लक्ष्यते स्म तदनन्तरं रविर्बद्धभीमपरिवेशमण्डलः ।
 वैनेत्यशमितस्य भोगिनो भोगवेष्टित इव च्युतो मणिः ॥ ५९ ॥

रूपदिसाफल्यमगमन् । ते (राघवाद्याः) च ताभिः (सीताद्याभिः) तथा । किंच । स
 वराणां वधूनां च समागमः । प्रत्ययानां प्रकृतीनां च योग इव । संनिभातीति संनिभः । अ-
 भवत् । पचाद्यच् । प्रत्ययाः सामादयो येभ्यो विधीयन्ते ताः प्रकृतयः [अमात्यादयः—चा०]
 यथा प्रकृतिप्रत्यययोः सहैकार्यसाधनत्वं तद्वदत्रापीति भावः [प्रक्रियते आदौ क्रियते इति
 प्रकृतिः । प्रतीयते अर्थः अनेन इति प्रत्ययः । प्रकृतियुताः प्रत्यया इव सार्थकत्वमीयुरिति
 वाक्यार्थः । इयानित्यत्र प्रकृतिलोपे प्रत्यय एवार्थमाह । वेत्तीति विदित्यत्र प्रत्ययलोपे प्रकृति-
 रेवार्थमाह । उभयत्रापि प्रयोगसद्भाव एव—हे०] ।

(५७.) एवमात्तरतिः (आत्ता धृता रतिः प्रीतिर्येन) अनुरागवान्स दशरथस्तांश्चतुरो-
 ऽप्यात्मसंभवान्पुत्रांस्तत्र मिथिलायां निवेश्य विवाह्य । “ निवेशः शिबिरोद्वाहविन्यासेषु प्र-
 कीर्तितः ” इति विश्वः । त्रिष्वध्वसु प्रयाणेषु सत्सु विमृष्टमैथिलः सन् । स्वां पुरीं न्यवर्तत
 [निवर्तनं प्रतिगमनमित्युक्तत्वात्सकर्मकत्वं । “ निवेशः स्याद्विवाहेपि निवेश इति भागुरिः”
 —चा०] । उद्देशक्रियापेक्षया कर्मत्वं पुर्याः ।

(५८.) जातु कदाचिद्वर्त्मसु (मार्गेषु) ध्वजा एव तरवस्तान्प्रमथन्ति ये ते ध्वजत-
 रुप्रमाथिनः प्रतीपगाः प्रतिकूलगामिनो मरुतः । उत्तदा नदीरयाः स्थलीमकृत्रिमभूमिमिव ।
 “ जानपदकुण्ड—” इत्यादिना डीप् । तस्य वरूथिनीं सेनां भृशतया भृशं चिह्निशुः छि-
 श्यन्ति स्म [पुरो भावियुद्धसूचकं—हे० । इतश्चतमृभिः श्लोकैः प्रतिकूलादिदुःशकुनवर्णनं पर-
 शुरामागमनं सूच्यते—चा० सु०] ।

(५९.) तदनन्तरं प्रतीपवनानन्तरं बद्धं भीमं (बिभेत्स्मादिति भीमं भयानकं) प-

(57.) The King Daśaratha having thus married all those four sons there
 (at Mithilā), and having dismissed the King of Mithilā after three journeys (at
 the third stage) returned with great pleasure to his own capital.

(58.) Now it so happened that (strong gusts of) wind blowing in an op-
 posite direction and destroying the tree-like-banners on the roads, harassed his army
 in a great degree, as the swelling currents of a river overflowing the banks devas-
 tate the dry-land (the country lying along the banks).

(59.) After that the sun with a formidable ring formed around it, appeared
 like the gem of a cobra dropped down (from his hood) and encircled by his body,
 when killed by the son of Vinatā (Garuḍa).

श्येनपक्षपरिधूसरालकाः सांध्यमेघरुधिरार्द्रवाससः ।

अङ्गना इव रजस्वला दिशो नो बभूवुरवलोकनक्षमाः ॥ ६० ॥

भास्करश्च दिशमध्यवास यां तां श्रिताः प्रतिभयं ववासिरे ।

क्षत्रशोणितपितृक्रियोचितं चोदयन्त्य इव भार्गवं शिवाः ॥ ६१ ॥

तत्प्रतीपपवनादि वैकृतं प्रेक्ष्य शान्तिमधिकृत्य कृत्यवित् ।

अन्वयुक्ता गुरुमीश्वरः क्षितेः स्वन्तमित्यलवयत्स तद्व्यथाम् ॥ ६२ ॥

रिवेशस्य परिधर्मण्डलं यस्य सः । “पार्वेशस्तु परिधिरुपसूर्यकमण्डले” इत्यमरः । रविः (सूर्यः) । वैनतेयशमितस्य गरुडहतस्य भोगिनः सर्पस्य भोगेन कायेन । “भोगः सुखे स्वचादिभूतावहेश्च फणकाययोः” इत्यमरः । वेष्टितश्चयुतः शिरोभ्रष्टो मणिरिव । लक्ष्यते स्म ।

(६०.) श्येनपक्षा एव परिधूसरा अलका यासां तास्तथोक्ताः सांध्यमेघा एव रुधिरा-
र्द्राणि वासांसि यासां तास्तथोक्ताः [स्त्रीपक्षे श्येनपक्षा इव । सांध्यमेव तत्-हे०] । रजो
धूलिरासामस्तीति रजस्वलाः । “रजःकृप्यासुतिपरिषदो वलच्” इति वलच्प्रत्ययः । दिशः
(ककुभः) । रजस्वला ऋतुमत्योऽङ्गना इव । “स्याद्रजः पुष्पमार्तवम्” इत्यमरः । अव-
लोकनक्षमा दर्शनाही नो [अमानोना प्रतिषेधे-हे०] बभूवुः [न जाताः । रजस्वला हि
दर्शनयोग्या न स्युः-हे० चा० । “मलवद्वाससा न संवेदत्” इत्यादिनिषेधात् रजसि अ-
वलोकनमनायुष्यं । ता अपि धूसरालपका रुधिरार्द्रवासस्य स्युः-चा०] । एकत्राट्टट्टोपादप-
रत्र शास्त्रदोषादिति विज्ञेयम् । अत्र रजोवृष्टिरुपात्त उक्तः ।

(६१.) भास्करो यां दिशमध्यवास च यस्यां दिश्युषितः । “उपान्वध्याङ्गुसः” इति
कर्मत्वम् । तां (पूर्वा) दिशं श्रिताः शिवा गोमायवः । “स्त्रियां शिवा भूरिमायुगोमायुमृग-
धूर्तकाः” इत्यमरः । क्षत्रशोणितेन या पितृक्रिया पितृतर्पणं तत्रोचितं भार्गवं (जामदग्न्यं)
चोदयन्त्य इव प्रतिभयं भयंकरं ववासिरे रुरुवुः [“फूत्कारयुक्ता यदि पूर्वभागे प्रदोषकाले
नृपतिप्रकोपः । शिवा न शस्ता नलसंविभागे नरेशवार्त्ता दिशि दक्षिणस्यां” इति वसन्तराजः
-हे०] । “वासु शब्दे” इति धातौर्लिट् । “तिरश्चां वासितं रुतम्” इत्यमरः ।

(६२.) तत्प्रतीपपवनादि (प्रतीपः प्रतिकूलः पवनो वायुरादिर्यस्य तत् तथोक्तं) वैकृ-

(60.) The quarters full of dust wearing (dirty) grey tresses (in the form) of the wings of hawks and putting on garments steeped in (wet with) blood (in the form) of evening clouds were not pleasant to the sight (lit could not be seen) like women in their menses (who wear dirty locks of hair and garments wet with blood &c).

(61.) And resorting to the quarter, which the sun occupied, the female jackals began to howl terribly, urging, as it were, the son of Bhriṅgu who was accustomed to give oblations (Tarpana) of Kashtriya blood to his father.

(62) Having seen the ill-omen of the gales of winds blowing in opposite directions and of such other things, the Lord of the Earth knowing what was proper to be done (under such circumstances) asked the spiritual adviser regarding its pacification, when he lightened his anxiety by assuring him that it would result in good.

तेजसः सपदि राशिरुत्थितः प्रादुरास किल बाहिनीमुखे ।

यः प्रमृज्य नयनानि सैनिकैर्लक्षणीयपुरुषाकृतिश्चिरात् ॥ ६३ ॥

पित्र्यमंशमुपवीतलक्षणं मातृकं च धनुरुजितं दधत् ।

यः सप्तोम इव घर्मदीधितिः सद्विजिह्व इव चन्दनद्रुमः ॥ ६४ ॥

येन रोषपरुषात्मनः पितुः शासने स्थितिभिदोऽपि तस्थुषा ।

वेपमानजननीशिरश्छिदा प्रागजीयत घृणा ततो मही ॥ ६५ ॥

तं [विकृतिरेव वैकृतं । “प्रतिज्ञादिः” इति वामनः स्वार्थिकत्वाङ्गितातिक्रमः—हे०] दुर्निमित्तं प्रेक्ष्य कृत्यवित्कार्यज्ञः [कृत्यवित् इति गुरुविशेषणं वा—हे०] शितेरीश्वरः शान्तिमनर्थनिवृत्ति-
मधिकृत्योद्दिश्य गुरुं वशिष्ठमन्त्रयुक्तापृच्छत् । “प्रश्नोऽनुयोगः पृच्छा च” इत्यमरः । स
गुरुः स्वन्तं (सुखेन अन्तः यस्य तत्) शुभोदकं भावीति तस्य राज्ञो व्यथामलवयल्लघू-
तवान् । प्रादुरासः तेजसोः सनाग्रे प्रादुरासः किल (आविर्बभूव)

(६३.) सपद्युत्थितस्तेजसो राशिर्बाहिनीमुखे सेनाग्रे प्रादुरास किल (आविर्बभूव)
खलु [किलेति अरुचौ आगमे वा—चा०] । यः सैनिकैर्नयनानि प्रमृज्य चिराल्लक्षणीया भा-
वनीया पुरुषाकृतिर्यस्य स तथोक्तः । अमुदिति शेषः ।

(६४.) उपवीतं (यज्ञसूत्रं) लक्षणं चिह्नं यस्य तम् । पितुरयं पित्र्यः । “वाय्वदु-
पित्रुषसो यत्” इति यत्प्रत्ययः । तमंशम् । धनुषोर्जितं धनुरुजितम् । मातुरयं मातृकः ।
“ऋतपञ्च” इति उन्प्रत्ययः । तमंशं च दधद्यो भार्गवः । सप्तोमश्चन्द्रयुक्तो घर्मदीधितिः
सूर्य इव । सद्विजिह्वः ससर्पश्चन्दनद्रुम इव । स्थितः [सूर्योपमया तेजस्विता । सोमोपमया
उपवीतेन च प्रसन्नत्वं सूर्योपमया धनुषो भीषणत्वं चन्दनोपमया द्विजस्य तरुवच्छान्तिः—हे०] ।

(६५.) रोषपरुषः (कोपनिष्ठुरः) आत्मा बुद्धिः [स्वभावः—हे०] यस्य सः । “आ-
त्मा जीवो धृतिर्बुद्धिः” इत्यमरः । तस्य रोषपरुषात्मनः स्थितिभिदोऽपि मर्यादालंघिनोऽपि

(63.) It is said that a heap (or mass) of splendour arose and appeared in front of the army all on a sudden ; which after a long time became visible in a human form to the soldiers when they had rubbed their eyes (lit. they having rubbed their eyes).

(64.) Bearing a father's portion characterised by an Upavita (sacred thread) and also his mother's portion powerful on account of the bow, he appeared like the sun (hot-rayed) united with the moon or like a sandal tree with a two-tongued-animal (a snake) on it.

(65.) By whom acting up to the command of his father (lit. abiding by the command of his father), whose mind had become stern on account of rage, and who violated the limits of propriety of conduct, first was subdued the feeling of kindness (aversion for sinful deeds) in cutting off the head of his trembling mother and then the Earth (i. e. after the earth was brought under his sway).

अक्षबीजवलयेन निर्बभौ दक्षिणश्रवणतस्थितेन यः ।
 क्षत्रियान्तकरणैकविंशतेर्याजपूर्वगणनामिवोद्बुधः ॥ ६६ ॥
 तं पितुर्वधभवेन मन्थुना राजवंशनिधनाय दीक्षितम् ।
 बालसुनूरवलोक्य भार्गवं स्वां दशां च विषसाद् पार्थिवः ॥ ६७ ॥
 नाम राम इति तुल्यमात्मजे वर्तमानमहिते च दारुणं ।
 हृदयमस्य भयदायि चाभवद्व्रजजातमिव हारसर्पयोः ॥ ६८ ॥

पितुः शासने (आज्ञायां) तस्थुषा स्थितेन वेपमानजननीशिरश्छिदा (मरणभयात् वेपमानायाः कंषमानायाः जनन्याः रेणुकायाः शिरः छिनत्ति) येन प्राग्गृणाजीयत (कारूप्येन । अहं हृदयं सिक्तमिवार्द्रं भवतीति तस्य तथात्वं अर्थात् कार्याकार्यं विवेकशीलता घृणा । “ दौर्मनस्यं घृणा प्रोक्ता घृणाच करुणामना ” इत्यनेकार्थः) । ततोऽनन्तरं महाजीयत । मातृहन्तुः क्षत्रवधात्कुतो जुगुप्सेति भावः ।

(६६.) यो भार्गवो दक्षिणश्रवणे (अपसव्यकर्णे) संस्थितेन (निक्षिप्तेन) अक्षबीजवलेनाक्षमालया क्षत्रियान्तकरणानां क्षत्रियवधानामेकविंशतेरेकविंशतिसंख्याया व्याजोऽक्षमालारूपः पूर्वा यस्यास्तां गणनामुद्बुधमिव निर्बभौ (रेजे) ।

(६७.) पितुर्जमद्वेगवर्धभवेन क्षत्रियकर्तृकवधोद्भवेन मन्थुना कोपेन राजवंशानां (क्षत्रियवंशानां) निधनाय नाशार्थम् । “ निधनं स्यात्कुले नाशे ” इति विश्वः । दीक्षितम् । (कृतसंकल्पं) । प्रवृत्तमित्यर्थः । तं भार्गवं स्वां (वृद्धत्वलक्षणां) दशां चावलोक्य बालाः (अप्रगल्भाः) सूनवः (पुत्राः) यस्य म पार्थिवो विषसाद् (विव्यधे) । स्वस्यातिदीर्घस्याच्छत्रोश्चातिक्रोधात्कांक्षिणीकः (किंकर्तव्यविमूढः) अभवादित्यर्थः [अयं क्रूरो दृश्यते, अहं वृद्धः, एते खलु बालाः इति खिन्नः—हे०] ।

(६८.) आत्मजे पुत्रे दारुणे घोरेऽहिते शत्रौ च तुल्यमविशेषेण वर्तमानं राम इति नाम । हारसर्पयोर्वर्तमानं रत्नजातं रत्नजातिरिव । (“जातिर्जातं च सामान्यं व्यक्तिस्तु पृथगात्मता ” इत्यमरः) । अस्य दशगृहस्य हृद्यं हृदयंगमं । (“ अभीष्टेऽभीप्सितं हृद्यं ” इत्यमरः) । भयदायि (भयं ददाति तच्छीलं) भयंकरं चाभवत् ।

(66.) Who by reason of the rosary of Rudrāksha seeds placed on his right ear (hanging from his right ear), appeared bearing, as it were, in a disguised form the number twenty one, expressive of the times of his destroying the Kshatriyas.

(67.) The King whose sons were yet of a tender age, having seen that son of Bhṛigu who had taken the Dikṣhā (the initiatory vow of a sacrifice i. e. who was resolutely bent on &c.) for the destruction of the families of the kings in consequence of his anger created (aroused or excited) by the death (murder) of his father and having thought of his own condition (at the time), became dejected.

(68.) The name Rāma equally abiding in his own son and that formidable foe, became to him dear to heart (pleasing) and at the same time fear-inspiring, as a jewel in a necklace and that on the hood of a serpent inspire joy and fear respectively.

अर्ध्यमर्ध्यमिति वादिनं नृपमनवेक्ष्य भरताग्रजो यतः ।

क्षत्रकोपबहुनाचिषं ततः संदधे दशमुदग्रतारकाम् ॥ ६९ ॥

तेन कार्मुकनिषक्तमुष्टिना राघवो विगतभीः पुरोगतः ।

अङ्गुलीविवरचारिणं शरं कुर्वता निजगदे युयुत्सुना ॥ ७० ॥

क्षत्रजातमपकारवैरि मे तन्निहत्य बहुशः शमं गतः ।

मुप्तसर्प इव दण्डघट्टनाद्रोषितोऽस्मि तव विक्रमश्रवात् ॥ ७१ ॥

(६९.) स भार्गवः । अर्ध्यमर्ध्यमिति वादिनं (वदन्तं) नृपमनवेक्ष्य (अवगणय्य) । यतो यत्र भरताग्रजस्ततस्तत्र । “ इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते ” इति सार्वविभक्तिकस्तासिः । क्षत्रे क्षत्रकुले विषये यः कोपदहनो रोषाग्निस्तस्याचिषं ज्वालाविव [भस्महेतुत्वात्-हे०] स्थिताम् । “ ज्वालाभासोर्नृपस्यचिः ” इत्यमरः । उदग्रा तारका कनीनिका यस्यास्ताम् । “ तारकाक्ष्णः कनीनिका ” इत्यमरः । दशं संदधे ।

(७०.) कार्मुकनिषक्तमुष्टिना (धनुर्लम्बमुष्टिना) शरमङ्गुलीविवरचारिणं कुर्वता [बा-
णनिक्षेपोद्यतेन । इति धानुष्कजातिः-चा०] । योद्धुमिच्छता युयुत्सुना । तेन भार्गवेण ।
कर्त्रा । विगतभीर्निर्भीकः सन् । पुरोगतोऽग्रगतो राघवो निजगद उक्तः । कर्मणि लिट् ।

(७१.) क्षत्रजातं क्षत्रजातिर्मेऽपकारेण पितृवधरूपेण वैरि द्वेषि । तत्क्षत्रजातं
बहुश एकविंशतिबाराह्नित्य शमं (शांति) गतोऽस्मि । तथापि मुप्तसर्पो दण्डघट्टनात् (य-
ष्टिमहरणात् लगुडमारणाद्वा) इव तव विक्रमस्य श्रवादाकर्णनाद्रोषितो रोषं प्रापितोऽस्मि
[अनेन दुःसहत्वं-हे० चा०] ।

(७२.) अन्यैः पार्थिवैः । अनमितपूर्वं पूर्वमनमितम् । मुप्नुपेति समासः [“ बाहिताग्न्या-
दि ”-हे०] । अस्य मैथिलस्य धनुस्त्वमक्षणोः क्षतवान् । किलेति वार्तायाम् । “ वार्ता संभा-
व्ययोः किल ” इत्यमरः । तद्धनुर्भग्नं निशम्याकर्ण्य भवतात्मनो मम वीर्यमेव शृङ्गं [वीर्ये-
ण शृङ्गं प्राधान्यं । “ शृङ्गं प्राधान्यसान्वौश्च ” इत्यमरः-हे०] भग्नमिव समर्थये मन्ये ।

(69.) Not minding the king who cried ‘ offering oh! offering ’, (who ordered his servants with haste to produce अर्घ्य), he fixed his eyes which contained terrible pupils there where was the eldest brother of Bharata,—eyes that looked like a flame of that fire of anger (which burned) against Kshatriyas.

(70.) By him who desirous of fighting had placed his fist round a bow (held in his fist) and who was making an arrow enter the interval between his fingers, was addressed the descendant of Raghu who was standing before him undaunted.

(71.) “ The whole race of the Kshatriyas is my enemy for the injury it has done to me. Pacified as I was having destroyed it many a time, I am incensed by the report of your exploits as a sleeping snake at being stirred with a club (or by receiving a blow from a club).

मैथिलस्य धनुरन्यपार्थिवैः च किलानमितपूर्वमज्ञातः ।
 तन्निशम्य भवता समर्थये वीर्यशृङ्गमिव भग्नमात्मनः ॥ ७२ ॥
 अन्यदा जगति राम इत्ययं शब्द उच्चरित एव मामगात् ।
 ब्रीडमावहति मे स संप्रति व्यस्तवृत्तिरुदयोन्मुखे त्वयि ॥ ७३ ॥
 बिभ्रतोऽस्त्रमचलेऽप्यकुण्ठितं द्वौ रिपू मम मत्तौ समागतौ ।
 धेनुवत्सहरणाच्च हेहयस्त्वं च कीर्तिमपहर्तुमुद्यतः ॥ ७४ ॥

[यथा भग्नशृङ्गो महिषादिरकिञ्चित्करस्तद्वदहमपीत्यर्थः—हे० चा० आत्मनः पौरुषाभिमानं क्षणितमिव संभावयामि] ।

(७२.) अन्यदान्यस्मिन्काले जगति राम इत्ययं शब्द उच्चरितः सन्मामेवागात् [अ-
 गमत् । यद्वा । उच्चरित एव मामगात्—हे०] । संप्रति त्वय्युदयोन्मुखे सति व्यस्तवृत्ति-
 र्विपरीतवृत्तिः [विभक्तवृत्तिः—हे०] । अन्यगामीति यावत् । स शब्दो मे ब्रीडमावहति
 लज्जां करोति [ब्रीडशब्दोऽकारान्तोऽपि । “ब्रीडायाश्च भवेद्ब्रीड ” इति शब्दभेदप्रकाशे ।
 बाहुलकात् ब्रीड इति क्षीरतरंगिण्यां । वामनोऽपि अविधौ गुरोः स्त्रियां बहुलं
 विवक्षा । अकारविधौ । “ गुरोश्च हल ” इति स्त्रियां । भवेद्ब्रीड इति बहुलं विवक्षेति । तथा
 मावकाव्ये । “ ब्रीडेमेति न तव प्रियं वदन् ” इति—हे० ब्रीडमिति वासरूपविधिना
 घनन्तः पुंसीति महाभाष्यकारः—चा०] ।

(७४.) अचले क्रीडादावप्यकुण्ठितमस्त्रं बिभ्रतो मम द्वौ समागतौ तुल्यापराधौ
 रिपू मत्तौ [“ आगोऽपराधो मन्तुश्च ” इत्यमरः । “ मतिबुद्धि—” इति क्तः क्तस्य चेति
 पठ्यते—हे०] धेनोः पितृहोमधेनोर्वत्सस्य हरणाद्धेतोर्हेहयः कार्तवीर्यश्च । कीर्तिमपहर्तुमुद्यत
 उद्युक्तस्त्वं च [धेनुहरणमपराधमहत्वार्थं । जीवन्मातृको हि वत्सां द्वियमाणो धेनुं प्रभुं च
 दुःखीकरोति—हे०] । वत्सहरणे भारतश्लोकः—“ प्रमत्तश्चाश्रमात्तस्य होमधेन्वास्ततो
 बलात् । जहार वत्सं क्रोशन्त्या वभञ्ज च महाद्भुमान् ” इति (एतदेव हेमाद्रेः) [एते-
 नैव परश्वधेन कार्तवीर्यमार्गं नेप्यामीत्यर्थः—चा०] ।

(72.) It is reported that thou hast broken the bow of the Lord of Mithilā, a bow which was never before bent by other kings. Hearing this I consider that my supremacy in (lit. horn of) prowess has, as it were, been destroyed (lit. broken) by thee.

(73.) At other times the word Rāma being pronounced in the world did apply to me alone. Now that you are rising to importance the same word with its signification changed (meaning divided) puts me to shame !

(74.) To me bearing a missile unpunished even in the mountain of Krauncha there are two enemies of equal offence, the one is the Lord of the Haihayas on account of his having carried the calf of my (father's sacred) cow and the other yourself ready to deprive me of my fame (glory).

क्षत्रियान्तकरणोऽपि विक्रमस्तेषां मामवाप्तिं प्राप्तिं त्वयि ।
 पावकस्य महिमा स गण्यते कक्षवज्ज्वलति सागरेऽपि यः ॥ ७५ ॥
 विद्धि चात्तबलमोजसा हरेश्वरं धनुरभाजि यत्त्वया ।
 स्वातमूलमनिलो नदीरयैः पातयत्यपि मृदुस्तदद्भुतम् ॥ ७६ ॥
 तन्मदीयमिदमायुधं ज्यया संगमय्य सशरं विकृष्यताम् ।
 तिष्ठतु प्रधनमेवमप्यहं तुल्यबाहुतरसा जितस्त्वया ॥ ७७ ॥

(७५.) तेन कारणेन । क्रियते येनासौ करणः । क्षत्रियान्तस्य करणोऽपि विक्रमः । त्वय्यजिते । मां नावति न प्रीणाति । तथा हि । पावकस्याग्नेर्महिमा स गण्यते यः कक्षव-
 त्कक्ष इव । “ तत्र तस्यैव ” इति सप्तम्यर्थे वतिः । सागरेऽपि ज्वलति (यावत् शौर्य-
 शाली प्रबलक्षत्रियस्त्वं न निर्जितस्तावत्कुतो मे शौर्योत्कर्षः इत्यर्थः) ।

(७६.) किंच । (ईश्वरस्य इदं) ऐश्वरं धनुर्हरैर्विष्णोरोजसा बलेनात्तबलं हृतसारं च
 विद्धि [पूर्वं किल विश्वकर्मा दैत्यवधाय द्वे धनुषी कृत्वा हरिहरयोः दत्तौ तयोः स्वबल-
 जिज्ञासया अन्योन्यं युध्यमानयोर्विष्णुना हूकारेण शांभवं धनुर्निवीर्यं कृतं इत्यागमः । हरेः
 सूर्यस्य तेजसेति वा-हे०] यद्वनुस्त्वयाभाज्यमज्जि । “ भञ्जेश्च चिणि ” इति विभाषया नलोपः ।
 तथा हि । नदीरयैः (वेगैः) स्वातमूलमवदारितपादं तदद्भुतं मृदुरप्यनिलः (वायुः) पातयति
 [न तु वातस्य सामर्थ्यं-चा०] ततः शिशुरपि रौद्रं धनुरभाङ्गमिति मा गर्वीरिति भावः ।

(७७.) तत्तस्मान्मदीयमिदमायुधं कार्मुकं ज्यया (मौर्व्या) संगमय्य संयोज्य ।
 “ ल्यपि लघुपूर्वात् ” इति णेरयादेशः । सशरं (सबाणं) यथा तथा त्वया विकृष्यताम् ।
 प्रधनं रणस्तिष्ठतु । प्रधनं तावदास्तामित्यर्थः । “ प्रधनं मारणे रणे ” इति विश्वः ।
 एवमपि मद्भुतः कर्षणेऽप्यहं तुल्यबाहुतरसा समबाहुबलेन । “ तरसा बलरंहसी ” इत्यमरः ।
 त्वया जितः [युद्धं विनापि धनुराकर्षणेन मे भंगः इत्यर्थः-हे० चा०] ।

(७८.) यदि वोद्वर्ताच्चिषोद्वर्ततिषा मम परशुधारया तर्जितः कातरोऽसि भीतोसि ।
 रथा ज्यानिषातेन (मौर्वीसंघट्टनेन) कठिना अङ्गुलयो यस्य स तथोक्तोऽभययाचनाञ्ज-

(75.) Therefore as long as you are not subdued, my prowess, even though it has brought about the destruction of the Kshatriyas, does not please me (is not conducive to my pleasure) ; for that only is accounted to be the true greatness of fire, when it can burn in the watery ocean, as in a heap of dry-grass.

(76.) Know that the bow of Is'vara that has been broken by thee, was deprived of its strength by the power of Hari ; for even a gentle breeze throws down a tree on the bank whose roots are undermined by the (forcible) currents of a river.

(77.) Therefore having fastened (lit, united) this weapon (bow) of mine by the string and having applied an arrow to it draw it ; let fighting be set aside,

कातराऽसि यदि बोद्धतां धिषा तर्जितः वरणाधारया म्रज ।
 ज्यानिघातकठिनाकुलिर्वृथा बध्यतामभययाचनाठजालिः ॥ ७८ ॥
 एवमुक्तवति भीमदर्शने भार्गवे स्मितविकम्पिताधरः ।
 तद्धनुर्ग्रहणमेव राघवः प्रत्यपद्यत समर्थमुत्तरम् ॥ ७९ ॥
 पूर्वजन्मधनुषा समागतः सोऽतिमात्रलघुदर्शनोऽभवत् ।
 केवलोऽपि सुभगा नवाम्बुदः किं पुनस्त्रिदशचापलाङ्छितः ॥ ८० ॥
 तेन भूमिनिहितैककांठि तत्कार्मुकं च बलिनाधिरोपितम् ।
 निष्प्रभश्च रिपुरास भूभृतां धूमशेष इव धूमकेतनः ॥ ८१ ॥

लिरमहप्रार्थनाञ्जलिर्बध्यताम् [एतेन दाशरथेः कोपोद्दीपनं-चा०] । “ तौ युतावञ्जलिः
 पुमान् ” इत्यमरः [शत्रुपरामर्शो ह्यायुषाभ्यां सफलं । ऊर्जस्व्याख्यालंकारः । तथा
 काव्यादर्शः । “ ऊर्जस्वि रूढाहंकारं ” इति-हे०] ।

(७९.) भीमदर्शने भार्गव एवमुक्तवति सति । राघवः स्मितेन (ईषद्वसितेन) हासेन
 विकम्पिताधरः सन् । तद्धनुर्ग्रहणमेव समर्थमुचितमुत्तरं प्रत्यपद्यताङ्गीचकार । (धनुर्ग्रहिणे-
 त्यर्थः) । [स्मितविकम्पिताधर इत्यनेन धीरोदात्तत्वमुक्तं-चा०] ।

(८०.) पूर्वजन्मनि नारायणावतारे यद्धनुस्तेन समागतः संगतः स रामोऽतिमात्रम्
 [मात्रां मर्यादां अनिक्रान्तं अतिमात्रं-हे०] अत्यन्तं लघुदर्शनः (लघु मनोज्ञं दर्शनं यस्य
 सः । “ लघु मनोज्ञे निःसारे ” इति विश्वः) प्रियदर्शनोऽभवत् । तथा हि । नवाम्बुदः केवलो
 रिकोऽपि सुभगः (शोभावान्) । त्रिदशचापेनेन्द्रधनुषा लाञ्छितश्चितः किं पुनः । सुभग
 एवेति भावः [नीलनीररुहः श्यामो रामस्तद्धनुषा सेन्द्रचापो मेघ इव शुशुभे इत्यर्थः-चा०] ।

(८१.) बलिना तेन रामेण भूमिनिहितैका कोटिर्यस्य तत् । कर्मणे प्रभवतीति कार्मुकं

Even if you do this I shall consider myself defeated by you (lit. I shall be defeated &c) possessed (as you shall then appear) of the strength of the arms equal to that of mine.

(78.) Or if you have lost heart (lit. become timid) being terrified by the edge of my axe which puts forth a flame of lustre, then form a cavity of your hands in request of safety and protection—the cavity of hands whose fingers have in vain been hardened by the strokes of the bow-string.

(79.) When the son of Bhrigu who was terrible (or gigantic) in appearance spoke thus, the descendant of Raghu whose lower lip was quivering in smiles, considered the very taking up of the bow the fit reply.

(80.) Coming in contact with the bow of his former birth (life) he became exceedingly charming in appearance ; if a fresh cloud is charming to the sight even when alone (or simple) how much more then when it is marked with the bow of Indra (lit. the gods) ?

(81.) The moment that bow, the one end of which was placed on- the

तावुभावपि पश्यसस्थितौ वर्धमानपरिहीनतेजसौ ।
 पश्यति स्म जनता दिनात्यये पार्वणौ शशिदिवाकराविव ॥ ८१ ॥
 तं कृपामृदुरवक्ष्य भार्गवं राघवः स्खलितवीर्यमात्मनि ।
 स्वं च साहृतममोघमाशुगं व्याजहार हरसुनुसंनिभः ॥ ८२ ॥
 न प्रहर्तुमलमस्मि निर्दयं विप्र इत्यभिभवत्यपि त्वयि ।
 रांस किं गतिमनेन पत्त्रिणा हन्मि लोकमुत ते मखार्जितम् ॥ ८४ ॥

बनुश्च । “ कर्मण उक्त्वा ” इत्युक्तप्रत्ययः । अधिरोपितम् । भूभृतां रिपुर्भागवश्च । धूमके-
 षो धूमकेतनोऽग्निरिव । निष्प्रभो निस्तेजस्क आस भूभृत् (निर्वातितो वद्विरिव हततेजा अ-
 भूदित्यर्थः) । आसेति तिङन्तप्रतिरूपकमव्ययं दीप्त्यर्थकस्यास्तेरूपं वा ।

(८१.) परस्परस्थितावन्योन्याभियुक्तौ [अन्योन्यसंप्रतिज्ञौ । “ स्थितमूर्ध्वं विजानी-
 यात्संप्रतिज्ञो भवेत्स्थितः ” इति शाश्वतः—हे० चा०] । वर्धमानं च परिहीनं चेते द्वन्द्वः ।
 वर्धमानपरिहीने तेजसौ ययोस्तावुभौ राघवभार्गवावपि [वर्धमानतेजसं रामं परिहीनतेजसं
 भार्गवं—हे०] । दिनात्यये सायंकाले पर्वणि भवौ पार्वणौ शशिदिवाकराविव (सूर्यचन्द्रव-
 साविव) । जनता जनसमूहः । “ ग्रामजनबन्धुसहायेभ्यस्तल् ” इति तत्प्रत्ययः । पश्यति
 स्मापश्यत् । अत्र राघवस्य शशिना भार्गवस्य भानुनौपम्यं द्रष्टव्यम् ।

(८२.) हरसुनुसंनिभः स्कन्दसमः कृपामृदू राघवः । आत्मनि विषये स्खलितवीर्यं
 (हतपौरुषं) कुष्ठितशक्तिं तं भार्गवं (जामदग्न्यं) स्वं स्वकीयं संहित (कार्मुके संयो-
 जितं) अमोघं (सफलं) आशुगं बाणं चावेक्ष्य (दृष्ट्वा) । व्याजहार बभाषे । [कारुण्या-
 न्मुनि न जघानेत्यर्थः । “ द्विः शरं नाभिसंधत्ते । द्विः स्थापयति नाश्रितान् । द्विर्ददाति न
 पार्थिभ्यो रामो द्विर्नाभिभाषते ” इति । स्खलितवीर्यमित्यसम्भ्यं—हे०] ।

(८४.) अभिभवत्यपि त्वयि । विप्र इति हेतोः । निर्दयं (यथा तथा) प्रहर्तुमिच्छ

ground, was strung by that powerful prince, the enemy of kings turned blue (pale) like fire remaining (or left) only in smoke.

(82.) The multitude of people looked upon them both, the lustre (colour) of one of whom was increasing while that of the other was fading away, and who were standing face to face, as if they were the sun and the moon in the evening at the time of their apposition (respectively rising and setting at the same time).

(83.) The descendant of Raghu who resembled the son of Hara (Skanda) and who was moved with compassion, having seen that son of Bhrigu who had his prowess baffled against himself (Rāma) and considering his own arrow joined (to the bow) unfailing, addressed him thus.

(84.) Although you are an aggressor, I cannot (lit. I am not disposed &c.) ruthlessly strike you, because you are a Brāhmaṇa. Tell me then, if I am to destroy your locomotion by this arrow, or the regions which you have acquired by sacrifices.

प्रत्युवाच तमृषिर्न तत्त्वतस्त्वां न वेदि पुरुषं पुस्तनम् ।
 गां मतस्य तव धाम वैष्णवं कोपितो ह्यसि मया दिदृक्षुणा ॥ ८५ ॥
 भस्मसात्कृतवतः पितृद्विषः पात्रसाच्च वसुधां ससागराम् ।
 आहितो जयविपर्ययोऽपि मे श्लाघ्य एव परमेष्ठिना त्वया ॥ ८६ ॥
 तद्रतिं मतिमतां वरेप्सितां पुण्यतीर्थगमनाय रक्ष मे ।
 पीडयिष्यति न मां खिलीकृता स्वर्गपद्मविरभोगलोलुपम् ॥ ८७ ॥

शक्यौ नास्मि [“ ब्राह्मणो न हन्तव्यः ” इति श्रुतेः—हे० चा०] । किंत्वेन पत्रिणा शरेण तैर्गतिं गमनं हन्मि । उत मन्त्राजितं (यज्ञोपाजितं) लोकं स्वर्गं हन्मि शंस ब्रूहि ।
 (८५.) ऋषिर्भागवतं रामं प्रत्युवाच । किमिति । तत्त्वतः [ज्ञानात्—हे० परमार्थतः—चा० सु०] स्वरूपतस्त्वां पुरातनं पुरुषं (आदिपुरुषं) न वेद्रीति न । किंतु वेदये-वेत्स्यः । दिदृक्षु गां गतस्य भुवमवतीर्णस्य तव वैष्णवं धाम तेजो दिदृक्षुणा द्रष्टुमिच्छुना मया कोपितो ह्यसि ।

(८६.) पितृद्विषः पितृवैरिणः [संकल्पेन—हे०] भस्मसात्कृतवतः कोपेन भस्मीकुर्वतः [इति वीर्योक्तैः—हे०] । “ विभाषा सातिकात्स्न्ये ” इति सातिप्रत्ययः । ससागरां वसुधां च पात्रसात् [पात्राय कश्यपाय देयं—चा०] पात्राधीनं देयं कृतवतः [परशुरामो हि कश्यपतृप्स्यो वसुधां प्रादाद्ब्राह्मणानपीडयति—चा०] । “ देये त्रा च ” इति चकारात्सातिः । कृतकृत्यस्य मे परमेष्ठिना [परमे लोके वैकुण्ठाख्ये तिष्ठतीति तेन—हे०] परमपुरुषेण त्वयाहितः कृतो जयविपर्ययः पराजयोऽपि श्लाघ्य आशस्य एव (कीर्तनीय एव) ।

(८७.) तत्तस्मात्कारणाद्धे मतिमतां वर [इति विवेकयोग्यता—हे०] पुण्यतीर्थगमना-याप्तुमिष्टामीप्सितां (अभीष्टां) मे गतिं रक्ष पालय । किंतु खिलीकृता दुर्गमीकृतापि स्वर्गपद्मविरभोगलोलुपं भोगनिःस्पृहं मां न पीडयिष्यति । अतस्तामेव जहीत्यर्थः [मुमुक्षोर्न स्वर्गस्य स्पृहा । जितेन्द्रियत्वान्न विषयाभिलाषता वा—हे०] ।

(85.) The sage replied to him “ It is not that I do not know thee to be the Ancient Being from thy real nature (real appearance). But with a desire to see the All-pervading (i. e. All-surmounting) power of thee come down to the earth (incarnate on earth), thou art provoked by me ”.

(86.) To me who have reduced to ashes the haters (enemies) of my father, and have given away the earth together with its oceans to deserving persons, even the reverse of victory (defeat) made (or given) by thee—the Supreme Being is undoubtedly fit to be desired.

(87.) Therefore Oh, you the best of the intelligent, spare my coveted (power of) locomotion for going to holy places. Me who I am free from crav-ings for sensual enjoyments, the course to heaven if barred (made impassable) shall not affect.

प्रत्यपद्यत तथेति राघवः प्राङ्मुखश्च विसर्जय सायकम् ।
 भार्गवस्य सुकृतोऽपि सोऽभवत्स्वर्गमार्गपरिधो दुरत्ययः ॥ ८८ ॥
 राघवोऽपि चरणौ तपोनिधेः क्षम्यतामिति वदन्समस्पृशत् ।
 निर्जितेषु तरसा तरस्विनां शत्रुषु प्रणतिरेव कीर्तये ॥ ८९ ॥
 राजसत्त्वमवधूय मातृकं पित्र्यमस्मि गमितः शमं यदा ।
 नन्वनिन्दितफलो मम त्वया निग्रहाऽप्ययमनुग्रहीकृतः ॥ ९० ॥

(८८.) राघवस्तथेति प्रत्यपद्यताङ्गीकृतवान् । प्राङ्मुख इन्द्रदिङ्मुखः सायकं विसर्जय
 च [इन्द्रलोकस्य पौरस्त्यत्वाच्छरस्य प्रमुखप्रक्षेपः—हे० चा०] । स सायकः सुकृतोऽपि
 साधुकारिणोपि । करोतिः कृप् । भार्गवस्य दुःत्ययः [दुःखेन अत्ययो नाशो दुरत्ययः—हे०]
 दुरतिक्रमः स्वर्गमार्गस्य परिधः [अर्गला—हे० चा० सु०] प्रातबन्धोऽभवत् ।

(८९.) राघवोऽपि क्षम्यतामिति वदन्तपोनिधेर्भार्गवस्य चरणौ सम स्पृशत्प्रणनाम ।
 तथा हि । तरस्विनां बलवतां तरसा बलेन निर्जितेषु शत्रुषु प्रणतिरेव कीर्तये । भवतीति शेषः ।

(९०.) मातुरागतं मातृकं राजसत्त्वं रजोगुणप्रधानत्वमवधूय (तिरस्कृत्य) पितुरा-
 गतं पित्र्यं शमं यदा गमितोऽस्मि [आपितोस्मि । इतः परं क्षत्रियेषु निर्वैरत्वात्—हे०]
 तदा त्वया ममापक्षितत्वादनिन्दितमर्हितं फलं स्वर्गहानिलक्षणं यस्य सोऽयं निग्रहः
 [पराजयोऽपि—हे०] अपकारोऽप्यनुग्रहीकृतो ननूपकारीकृतः खलु ।

(९१.) अहं साधयामि गच्छामि । देवकार्यमुपपादयिष्यतः संपादयिष्यस्तेऽविघ्नम-
 स्तु विघ्नाभावोऽस्तु । “ अव्ययं विभक्ति—” इत्यादिनार्थाभावेऽव्ययीभावः । सह लक्षणे-
 न सलक्ष्मणः । तम् । “ तेन सहेति तुल्ययोगे ” इति बहुव्रीहिः । लक्ष्मणाग्रजं राममिति
 वच ऊचिवानुक्तवान् । ब्रूजः कसुः । ऋषिस्तरोदधेऽन्तर्दधे । [धातूनामेकार्थत्वात् । तथा
 क्षीरतरंगिण्यां । “ क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकार्थः संप्रदर्शितः । प्रयोगतानुगतव्यः अनेकार्था

(88.) The descendant of Raghu complied with his request saying “ Be it
 so ” ; and with his face towards the east discharged the arrow which became to
 the son of Bhrigu, though he had done virtuous deeds, an impassable barrier to his
 path to heaven.

(89.) The descendant of Raghu also saying “ Forgive me ” touched the
 feet of the repository of the penance Submission itself on the part of the power-
 ful to enemies conquered by force, is for (leads to) glory.

(90.) Thou hast indeed made even my defeat bearing an unapproachable
 (virtuous) fruit, a favour to me, since thou having shaken off (from my nature),
 the condition of being influenced by the Rajo-guna the principle of action and pas-
 sion) inherited (by me) from my mother, hast brought me to peacefulness, the
 proper quality of my paternal descent.

साधयाम्यहमविघ्नमस्तु ते देवकार्यमुपपादयिष्यतः ।

ऊचिवानिति वचः सलक्ष्मणं लक्ष्मणाग्रजमृषिस्तिरोद्धधे ॥ ९१ ॥

तस्मिन्गते विजयिनं परिरभ्य रामं

स्नेहादमन्यत पिता पुनरेव जातम् ।

तस्याभवःक्षणशुचः परितोषलाभः

कक्षाभ्रिलङ्घिततरोरिव वृष्टिपातः ॥ ९२ ॥

हि धातवः ” इति । प्रयोगश्च अनर्घ्यराघवे । “ वामदेवः । भगवन् कौशिक साधय । शिवाः सन्तु पन्थानो वत्सयोः रामलक्ष्मणयोः ” । तट्टीकायां साधय गच्छेत्यर्थः । गच्छे-
तिपदं परित्यज्य साधयेत्युक्तं । तत्पुरुषवादितां परिहर्तुं इति । नैषधे च । “ अयि साधय
साधयेप्सितं । स्मरणीयाः समये वयं वयः । तव कर्मेनि वर्ततां शिवं । पुनरस्तु त्वरितं
समागमः ” इति । राघसाधसंसिद्धौ । यद्वा । विधुसंराद्धौ । पुण्यतीर्थगमनार्थत्वात् ।
“ साध्यतेरपारलौकिके ” इत्येवात्र । संसिद्धिः फलनिष्पत्तिः । यद्वा । बाढमाचष्टे ।
साधयति तदाचष्ट इति णिच् । णाविष्टवत् प्रातिपदिकस्येष्टवद्भावे अन्तिकबाढयोर्नेदं साधा-
विति साध्यादेशः । “ गाढाढट्टादिनि च ”—हे०] ।

(९२.) तस्मिन्भार्गवे गते सति । विजयिनं रामं पिता स्नेहात्परिरभ्यालिङ्ग्य पुन-
र्जातं (भूयोपि प्राप्तजन्मानं) एवामन्यत (अमंस्त) । क्षणं शुग्यस्येति विग्रहः । क्षणशु-
चस्तस्य दशरथस्य परितोषलाभः संतोषप्राप्तिः । कक्षाभ्रिना दावानलेन । “ कक्षः शुष्क-
काननवीरुधोः ” इति विश्वः । लङ्घितस्याभिहतस्य तरोः (पादपस्य) वृष्टिपातः (वर्षापातः)
इव । अभवत् ।

(९३.) अथ । ईषदसमाप्तः शर्वः शर्वकल्पः (शंभुतुल्यः) । “ ईषदसमाप्तौ—” इति
कल्पप्रत्ययः । अवनिपालः (दशरथः) ऋताः (रचिताः) रम्याः (मनोहराः) नवा उ-
पकार्याः (पटालयाः) यस्मिन्स तस्मिन्पथि कतिचिच्छर्वरी रात्रिर्गमयित्वा (अतिक्रमय्य)
मैथिलीदर्शिनीनां (मैथिली सीतां पश्यन्तोति मैथिलीदर्शिन्यस्तासां) अङ्गनानां लोचनैः

(91.) “ I am going ; may there be no impediment to thee who art
to bring about the business of the gods ”, so saying to the elder brother of Laksh-
mana and (i. e. as also) to Lakshmana, the sage disappeared (vanished from the
sight.)

(92.) After his departure the father having embraced the victorious Rāma,
thought through affection that he was surely born again. To him who for a mo-
ment had to suffer grief the acquisition of satisfaction became like a shower of rain
to a tree injured by the wild fire.

अथ पथि गमयित्वा क्लृप्तमयोपकार्ये

कतिचिद्वनिपालः शर्वरीः शर्वकल्पः ।

पुरमविशदयोध्यां मैथिलीदर्शनीनां

कुवलयितगवाक्षां लोचनरङ्गनानाम् ॥ ९३ ॥

कुवलयानि (इन्दीवराणि) येषां संजातानि कुवलयिताः । “ तदस्य संजातं तारकादिभ्य इतन् ” इतीतच्प्रत्ययः । कुवलयिता गवाक्षा यस्यास्तां पुरमयोध्यामविशत्प्रविष्टवान् ।

इति श्रोमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये सीताविवाहवर्णने नामैकादशः सर्गः ।

द्वादशः सर्गः ।

निर्विष्टविषयस्नेहः स दशान्तमुपेयिवान् ।

आसीदासन्ननिर्वाणः प्रदीपार्चिर्विवोषसि ॥ १. ॥

वन्दामहे महोद्दण्डदोर्दण्डौ रघुनन्दनौ ।

तेजोनिर्जितमार्तण्डमण्डलौ लोकनन्दनौ ॥

(१.) स्नेहयन्ति प्रीणयन्ति पुरुषमिति स्नेहाः । पचाद्यच् । स्निहयन्ति पुरुषा येष्विति वा स्नेहाः । अधिकरणार्थे घञ् । विषयाः शब्दादयस्त एव स्नेहा निर्विष्टा भुक्ता विषयस्नेहा येन स तथोक्तः [निर्विष्टः उपभुक्तः विषयाणां रूपरसादीनां स्नेहः प्रीतिर्येन—हे० निर्विष्टः उपभुक्तः विषयेषु प्रमदादिषु स्नेहः प्रेमरसो येन—चा० सु०] । “ निर्वेशो भूतिभोग्योः ” इति विश्वः । दशा जीवनावस्था तस्या अन्तं वार्द्धकमुपेयिवान्स दशरथः । उषसि (प्रातःकाले) प्रदीपार्चिरिव दीपज्वालेव । आसन्नं निर्वाणं मोक्षो यस्य स तथोक्तः आसीत् ।

(९३.) Then the Lord of the Earth who resembled S'iva, having passed some nights on the way in which beautiful tents were pitched, entered the city of Ayodhyā where the windows (of the mansions) were full of lotuses on account (or in the form) of the eyes of the women beholding (or viewing) the daughter of Mithila-king.

(१.) He (Das'aratha) who had enjoyed the pleasures (arising from the objects) of senses (i. e. worldly pleasures), who had reached (almost) the end of life with his emancipation (release from life) drawing near, was like the flame of a lamp at dawn when, having consumed the oil in the lamp and approached the end of the wick has its extinction near,

तं कर्णमूलमामत्य रामे श्रीर्न्यस्यतामिति ।

कैकेयीशङ्खेवाह पलितच्छन्नना जरा ॥ २ ॥

सा पौरान्पौरकान्तस्य रामस्याभ्युदयश्रुतिः ।

प्रत्येकं ह्लादयांचक्रे कुल्येवोद्यानपादपान् ॥ ३ ॥

तस्याभिषेकसंभारं कल्पितं क्रूरनिश्चया ।

दूषयामास कैकेयी शोकोष्णैः पार्थिवाश्रुभिः ॥ ४ ॥

अभिःपक्षे तु विषयो देश आश्रयः । भाजनमिति यावत् । “ विषयः स्यादिन्द्रियार्थे देशे जनपदेऽपि च ” इति विश्वः । स्नेहस्तैलादिः । “ स्नेहस्तैलादिकरसे द्रवे स्यात्सौहृदेऽपि च ” इति विश्वः । दशा वर्तिका । “ दशा वर्ताववस्थायाम् ” इति विश्वः । निर्वाणं विनाशः । “ निर्वाणं निर्वृत्तौ मोक्षे विनाशे गजमज्जने ” इति यादवः [तथा प्रदीपपक्षे । यथा निर्विष्टः पीतः विषयस्नेहः दीपभाजनतैलं येन स तादृशः दशान्तं वर्तेः प्रातः शिरोभागं वा प्रातः प्रदीपः आसनविवाणः मोक्षोन्मुखो भवति तथा सोपि जातः इति योजनीयं—हे० चा० सु०] । [श्लिष्टोपमालंकारः—चा० सु०] ।

• (२.) जरा कैकेयीशङ्खेव पलितस्य केशादिशौक्ल्यस्य छन्नना मिषेण । “ पलितं जरसा शौक्ल्यं केशादौ ” इत्यमरः । कर्णमूलं कर्णोपकण्ठमागत्य (हे राजन् त्वया) रामे श्री राज्यलक्ष्मीन्यस्यतां निधीयतामिति तमाह [इत्यव्ययं—हे०] । दशरथो वृद्धोऽहमिति विचार्य रामस्य यौवराज्याभिषेकं चकाङ्क्षेत्यर्थः ।

(३.) सा पौरकान्तस्य (पौराणां लोकानां कान्तः मनोहरः तस्य लोकाभिरामस्य) रामस्याभ्युदयश्रुतिरभिषेकवार्ता [राज्यप्राप्तिः—हे०] । कुल्या कृत्रिमा सरित् । “ कुल्या-ल्पा कृत्रिमा सरित् ” इत्यमरः । उद्यानपादपानिव । पौरान्प्रत्येकं ह्लादयांचक्रे (आनन्दयामास) ।

(४.) क्रूरनिश्चया [रामं वनं प्रति निष्कासयामीति क्रूरनिश्चया—हे०] कैकेयी तस्य रामस्य कल्पितं संभृतमभिषेकस्य संभारमुपकरणं [साधनं हे० । पट्टशसनादिकं—चा०] शोकोष्णैः पार्थिवाश्रुभिर्दूषयामास । स्वदुःखमूलेन राजशोकेन प्रतिबन्धेत्यर्थः ।

(2.) To him as if (prompted) by the fear of Kaikeyi, Old Age under the pretext of grey hairs, coming close to the root of his ears whispered, “ Place the Royal Fortune (insignia or sovereignty) upon Rāma ”.

(3.) That report of the installation (coronation or rise) of Rāma, who was the darling of the citizens, gladdened every one of them, as an artificial river blooms (all) the trees in a garden.

(4.) Kaikeyi of cruel resolve defiled the preparation made for his enthronement with the tears of the King, hot (scorching) on account of grief.

सा किष्काश्वासिता चण्डी भर्त्रा तत्संश्रुतौ वरौ ।

उद्धवामेन्द्रसिक्ता भूर्बिलमग्नाविवोरगौ ॥ ५ ॥

तयोश्चतुर्दशैकेन रामं प्रात्राजयत्समाः ।

द्वितीयेन सुतस्यैच्छद्वैधव्यैकफलां श्रियम् ॥ ६ ॥

पित्रा दत्तां रुदन्रामः प्राङ्गहीं प्रत्यपयत् ।

पश्चाद्वनाय गच्छेति तदाज्ञां मुदितोऽग्रहीत् ॥ ७ ॥

(५.) चण्डयतिकोपना । “ चण्डस्त्वत्यन्तकोपनः ” इत्यमरः । सा किल भर्त्राश्वासितानुनीता सती तेन भर्त्रा संश्रुतौ प्रतिज्ञातौ वरौ । इन्द्रेण [मेघेन । “ इन्द्रः फणिज्जके सान्द्रे घनकामनयोर्मदी ” इति विश्वः—हे०] । सिक्ताभिलृष्टा भूर्बिले वल्मीकादौ मग्नावुरगाविव । उद्धवामोज्जगार [क्रूरत्वात्सर्पोपमा—हे० । रामचन्द्रवननिवासराज्यभ्रंशरूपत्वाद्द्वयोरुरगवत्क्रूरत्वं—चा०] ।

(६.) सा तयोर्वरयोर्मध्य एकेन वरेण रामं चतुर्दश समाः संवत्सरान् । अत्यन्तसंयोगे द्वितीया । प्रात्राजयत्प्रावासयत् । द्वितीयेन वरेण सुतस्य भरतस्य वैधव्यैकफलां (वैधव्यमेव एकं फलं यस्यैस्त्तां) स्ववैधव्यमात्रफलाम् [अनेन रामविरहे भर्तृमरणं सूच्यते—चा०] । न तूपभोगफलमिति भावः । श्रियमैच्छद्विषय [रामवियोगेन भर्तृमरणाद्वरेण राज्यकरणाद्वैधव्यैकफलां—हे०] । [श्लोकद्वयेन रामस्य महायशस्त्वमाह—हे० चा०] ।

(७.) रामः प्राक्पित्रा दत्तां महीं [ताते जीवत्यहं कथं प्रभुरिति—हे०] रुदन्प्रत्यपयत्तङ्गीचकार । स्वत्यागदुःखादिति भावः । पश्चाद्वनाय [गत्यर्थकर्मणीति चतुर्थी—हे०] गच्छत्येवं रूपां तदाज्ञां पित्राज्ञां [तातस्तु सत्यसंधः इति—हे० चा०] मुदितोऽग्रहीत् [पितुर्निर्देशाद्वा मुदितः—हे० चा०] । पित्राज्ञाकरणलाभादिति भावः ।

(८.) मङ्गलक्षौमे (मंगले च ने क्षौमे दुकूले च) दधतो वल्कले वसानस्याच्छादयत्तस्य रामस्य समभेकविधं मुखरागं मुखवर्णं जना विस्मिताः (साश्चर्याः) । ददृशुः

(5.) (She) the angry woman being kindly requested (to say what she had to say) by her husband, vomitted (i. e. demanded the fulfilment of) the two boons that had been (formerly) promised (to her) by him, as the ground showered upon by rain (Indra) throws out a pair of snakes lurking within its holes.

(6.) By one of them (i. e. of the boons) she caused Rāma to be sent into exile for fourteen years and by the other she desired the Royal Fortune (crown) for her son—the Fortune the sole result of (obtaining) which was her widow-hood (which was to result in her widow-hood).

(7.) Rāma at first with tears took charge of the Earth, offered to him by his father, (but) afterwards accepted his behest “ Repair to the forest, ” with great delight.

दधतो मङ्गलक्ष्मीमे वसानस्य च वल्कले ।
 ददृशुर्विस्मितास्तस्य मुखरागं समं जनाः ॥ ८ ॥
 स सीतालक्ष्मणसखः सत्यादुरुमलोपयन् ।
 विवेश दण्डकारण्यं प्रत्येकं च सतां मनः ॥ ९ ॥
 राजापि तद्वियोगार्तः स्मृत्वा शापं स्वकर्मजम् ।
 शरीरत्यागमात्रेण शुद्धिलाभममन्यत ॥ १० ॥
 विप्रोषितकुमारं तद्राज्यमस्तमितेश्वरम् ।
 रन्धान्वेषणदन्ताणां द्विषामामिषतां ययौ ॥ ११ ॥

[समत्वाद्विस्मितत्वं—हे०] । सुखदुःखयोरविकृत इति भावः [“ तत्र प्रभावादाकारः क्रोध-
 हर्षभयादयः । भावस्थानोपलक्ष्यन्ते । तद्वांभीर्यमुदाहृतम् ” इति काव्यादर्शे—हे०] ।

(९.) स रामो गुरुं पितरं सत्याद्वरदानरूपादलोपयन्नभ्रंशयन् । सीतालक्ष्मणयोः
 सखेति विग्रहः । ताभ्यां सहितः सन्दण्डकारण्यं [दण्डकावनं । दण्डका नाम भार्गवकन्या
 तयोपलक्षितं वनं—हे०] विवेश । सतां मनश्च प्रत्येकं विवेश । पितृभक्त्या सर्वं मनः
 संतुष्टा इति भावः [पितृवाक्याद्राज्यपरित्यागात् वनगमनाच्च सतां सतोषः—चा०] ।

(१०.) तद्वियोगार्तः (तस्य रामस्य वियोगेन विरेहणार्तः पीडितः) पुत्रवियोगदुः-
 खितो राजापि स्वकर्मणा मुनिपुत्रवधरूपेण जातः स्वकर्मजस्तं शापं पुत्रशोकज मरणात्मकं
 स्मृत्वा शरीरत्यागमात्रेण देहत्यागेनैव शुद्धिलाभं प्रायश्चित्तममन्यत । मृत इत्यर्थः (“ पुत्र-
 व्यसनजं दुःखं यदेतन्मम सांप्रतं एवं त्वं पुत्रशोकेन राजन् कालं करिष्यासि ” । “ दृष्टान्तमा-
 प्यति भवानपि पुत्रशोकादन्तेवयस्यहमिवेति तमुक्तवन्तं ” एतां अनुरूपार्थकौ श्लोकौ) ।

(११.) विप्रोषिता गताः कुमारा यस्मात्तत्तथोक्तम् [विशेषेण प्रोषिताः स्थाना-
 न्तरं गताः कुमाराः यत्र तत् । भरतशत्रुघ्नावपि मातुलगृहं गतौ । अत एव कुमारवपि—

(8.) The people, were astonished, to observe the same tinge on his counte-
 nance at the time when he put on the two bark-garments, as was at the time when
 he was clad in the auspicious suit of silk.

(9.) Not causing his father to fall (stray or deviate) from his truthfulness
 (i. e. that of conferring boons) he accompanied by Sitā and Lakshmana,
 entered the Dandakā Forest (and at the same time) the heart of every good man.

(10.) The King also afflicted by the (grief) of separation from him (his
 son), and having recollected the curse brought on by his own deed, thought the
 acquisition of atonement (for the curse) to be had only by the abandonment of
 his (own) body (or thought that atonement could be obtained by death alone).

(11.) That kingdom, from which the princes were banished (or absent)
 and the Lord of which was dead, became a prey (fell a victim) to the enemies who
 are vigilant in seeking openings (i. e. vulnerable points).

अथानाथाः प्रकृतयो मातृबन्धुनिवासिनम् ।

मौलैरानाययामासुर्भरतं स्तम्भिताश्रुभिः ॥ १२ ॥

श्रुत्वा तथाविधं मृत्युं कैकेयीतनयः पितुः ।

मातुर्न केवलं स्वस्याः श्रियोऽप्यासीत्पराङ्मुखः ॥ १३ ॥

ससैन्यश्चान्वगाद्रामं दर्शितानाश्रमालयैः ।

तस्य पश्यन्ससौमित्रेरुदश्रुर्वसतिद्रुमान् ॥ १४ ॥

हे०] । अस्तमितो मृत ईश्वरो राजा यस्य तत्तथोक्तं तद्वाज्यं रन्ध्रान्वेषणदक्षाणां [रन्ध्राणां दशरथमहीयसः शेषादीनां अन्वेषणे दक्षाणां पटूनां-चा० रन्ध्रान्वेषणे छिद्रावलोकने दक्षाः तत्पराः ये तेषां तथोक्तानां-मु० । “ रन्ध्रं तु दृष्ट्वा छिद्रे ” इति मेदिनी] । द्विषाम् (श-वृणां) आमिषतां भोग्यवस्तुनां [अभिलषणीयतां-हे० ग्राह्यत्वं-चा० मु०] ययौ । “ आ-मिषं भोग्यवस्तुनि ” इति केशवः ।

(१२.) अथानाथाः प्रकृतयोऽमात्याः [प्रजाः पौरश्रेणयो वा-हे०] । “ प्रकृतिः सहजे योनावमात्ये परमात्मनि ” इति विश्वः । मातृबन्धुषु निवासिनं भरतं स्तम्भिताश्रुभिः [स्तम्भितानि प्रतिरुद्धानि अश्रूणि बाष्पोदक्त्रानि यैस्तथोक्तैः । “ यथावृत्तं ज्ञात्वैष भरतोपि ब्राजि-प्यति ” इति स्तम्भिताश्रुभिः-हे०] । पितृमरणगुप्त्यर्थमिति भावः । (मूले भवैः) मौलैः [कुलक्रमागतैः-चा०] आत्रैः सचिवैरानाययामासुरागमयांचक्रुः । (“ नीवह्योर्न ” इति निषे-धात् न द्विकर्मता । अतो मौलैरिति तृतीया) ।

(१३.) कैकेयीतनयो भरतः पितुस्तथाविधं । [रामवियोगादित्यर्थः-हे०] । स्वमातृमूलं मृत्युं मरणं श्रुत्वा स्वस्या मातुः केवलं मातुरेव पराङ्मुखो न । किंतु श्रियोऽपि (राज्यलक्ष्म्या अपि) पराङ्मुख आसीत् (अभूत्) ।

(१४.) ससैन्यो भरतो राममन्वगाच्च । किं कुर्वन् । आश्रमालयैर्वनवासिभिः (मुनिभिः) दर्शितान्ते रामनिवासा इति कथितान्ससौमित्रेलक्ष्मणसहितस्य तस्य रामस्य वसतिद्रुमास्त्रिवा-मृक्षान्पश्यन्नुदश्रु (उद्गतवाष्पः) रुदन् [उदश्रुत्वं दुःखासहत्वात्-हे०] ।

(12.) Then the lordless (helpless) subjects caused Bharata who was then living with his mother's relatives, to be brought by the hereditary ministers who had checked their tears.

(13.) Having heard of his father's death (brought on) in that manner the son of Kaikeyi became averse (lit. turned his face away from) not only to his mother but also to the Royal Fortune (i. e. Kingdom).

(14.) And with an army he followed (or went in search of) Rāma view-
ing with tears the trees beneath which he had lived with Lakshmana and which were pointed out to him by the dwellers of hermitages.

चित्रकूटवनस्थं च कथितस्वर्गतिगुरोः ।

लक्ष्म्या निमन्त्रयांचक्र तमनुच्छिष्टसंपदा ॥ १५ ॥

स हि प्रथमजे तारमन्त्रकृतश्रीपरिग्रहे ।

परिवेत्तारमात्मानं मेने स्वीकरणाद्भुवः ॥ १६ ॥

तमशक्यमपाकष्टं निदेशात्स्वर्गिणः पितुः ।

ययाचे पादुके पश्चात्कर्तुं राज्याधिदेवते ॥ १७ ॥

(१५.) चित्रकूटवनस्थं (चित्रकूटनाम्नो गिरेर्वने स्थितं) तं रामं च गुरोः पितुः (जैनकस्य) कथितस्वर्गतिः (कथिता निवेदिता स्वर्गतिः स्वर्गमनं येन स तथोक्तः) । कथितपितृमरणः सन्नित्यर्थः । अनुच्छिष्टाननुभूतशिष्टा (अनुपभुक्ता) संपदगुणात्कर्षो यस्याः सा । “ संपद्वतौ गुणात्कर्षे ” इति केशवः । तथा लक्ष्म्या करणेन निमन्त्रयांचक्र आहूतवान् [राज्यमनुभवेत्यानुहावेत्यर्थः—हे०] ।

(१६.) स हि भरतः प्रथमजेऽग्रजे तस्मिन् रामेऽकृतश्रीपरिग्रहे (अकृतः श्रियो राजलक्ष्म्याः परिग्रहः स्वीकारो येन तादृशे) सति स्वयं भुवः स्वीकरणादात्मानं परिवेत्तारं मेने [“ दाराग्निहोत्रसंस्कारं कुरुते योऽग्रजे स्थिते । परिवेत्ता स विज्ञेयः परिविस्तिस्तु पूर्वजः ” । “ परिवेत्ता परिविस्तिश्च तावुभौ पंक्तिगर्हितौ । हव्यं देवा न गृह्णन्ते कव्यं नैव पितार्यहः ” इति । स्मृतिश्च । “ परिवेत्ता भवेद्ब्राह्मो विद्वाद्भिर्गदितः सदा ” इति । संस्कारो राज्य-परिग्रहः संस्कारः—हे० राज्यश्रीर्वै वधूस्थानमित्याशयेन परिवेत्तृत्वमित्युक्तं । अतोनुपहतराज्ये तं वरयामसेत्यर्थः—चा० अकृतदाराग्न्याधानस्य जेष्ठस्य पूर्वं कृतदाराग्न्याधानः कनिष्ठः । “ ज्येष्ठे अनिर्विष्टे कनीयान् निर्विशन् परिवेत्ता भवति परिविण्णो ज्येष्ठः परिवेदनीया कन्वा परिदायी दाता परिकर्ता याजकः ते सर्वे पतिताः ” इति हारितः] । “ परिवेत्तानुजोऽनूदे ज्येष्ठे दारपरिग्रहात् ” इत्यमरः । भूपरिग्रहोऽपि दारपरिग्रहसम इति भावः ।

(१७.) स्वर्गिणः [स्वर्गतस्य । इति इदानीमाज्ञांतरासंभव उक्तः—हे० अनेन जीव-

(15.) And having acquainted him (Rāma) who was residing in the forest of the Chitrakūta, with his father's departure to heaven (death), he invited him (to return to his kingdom) on account of the Goddess of the royal fortune having her essence (youthful bloom or virginity) not (as yet) enjoyed by him.

(16.) For, he considered himself a Parivettā (one who commits the sin of marrying before his elder brother's choosing a wife) on account of his accepting the Earth (i. e. kingdom) when his elder brother had not accepted (lit. made the acceptance of) the Royal Fortune.

(17.) Of him (Rāma) who could not be made to swerve from the command of his father (now) an inhabitant of heaven, he afterwards begged for his pair of wooden slippers in order to make them the presiding deities of the kingdom during his (Rāma's) absence (lit. after him).

स विमृष्टस्तथेत्युक्त्वा भ्रात्रा नैवाविशत्पुरीम् ।

नन्दिग्रामगतस्तरुण राज्यं न्यासमिवाभुनक् ॥ १८ ॥

दृढभक्तिरिति ज्येष्ठे राज्यतृष्णापराङ्मुखः ।

मातुः पापस्य भरतः प्रायश्चित्तमिवाकरोत् ॥ १९ ॥

तस्तातस्य न केवलं दाक्षिण्यवशतो राज्यानभिलाषः किंस्वात्मनो महाशयत्वं द्योत्यते—चा०]
पितुर्निदेशात् (शासनात्) अपाक्रष्टुं निवर्तयितुमशक्यं तं रामं पश्चाद्वाज्याधिदेवते त्वाभिन्धौ
कर्तुं पादुके ययाचे (द्विकर्मकः) ।

(१८.) स भरतो भ्रात्रा रामेण तथेत्युक्त्वा विमृष्टः सन् (प्रेषितः सन्) पुरीमयोध्यां
नाविशदेव । किंतु नन्दिग्रामगतः संस्तस्य रामस्य राज्यं न्यासमिव निक्षेपमिवाभुनगपालयत् ।
न तूपभुक्तवानित्यर्थः । अन्यथा “ भुजोऽनवने ” इत्यात्मनेपदप्रसङ्गात् । भुजेर्लङ् ।

(१९.) ज्येष्ठे दृढभक्ती राज्यतृष्णापराङ्मुखो भरत इति पूर्वोक्तानुष्ठानेन मातुः पापस्य
प्रायश्चित्तं तदपनोदकं कर्मकरोदिव [प्रायश्चित्तमिति पारस्करादित्वात्साधुः । “ प्रायो ब्रह्म
तपः प्रोक्तं चित्तं निश्चय उच्यते । तपोनिश्चयसंयोगात् प्रायश्चित्तमिति र्यते ” इत्यंगिराः—हे०] ।
इत्युत्प्रेक्षा । दृढभक्तिरित्यत्र दृढशब्दस्य “ स्त्रियाः पुंवत् ” इत्यादिना पुंवद्भावो दुर्घटः । “ अ-
प्रियादिषु ” इति निषेधात् । भक्तिशब्दस्य प्रियादिषु पाठात् । अतो दृढं भक्तिरस्येति नपुं-
सकपूर्वपदो बहुव्रीहिरिति गणव्याख्याने दृढभक्तिरित्येवमादिषु पूर्वपदस्य नपुंसकत्वस्य विव-
क्षितत्वात्सिद्धिमिति समाधेयम् । वृत्तिकारश्च—दीर्घनिवृत्तिमात्रपरो दृढभक्तिशब्दो लिङ्ग-
विशेषस्यानुप्रकारत्वात्स्त्रीत्वमविवक्षितमेव । तस्मादस्त्रीलिङ्गत्वादृढभक्तिशब्दस्यायं प्रयो-
गइत्यभिप्रायः । न्यासकारोऽप्येवं । भोजराजस्तु—कर्मसाधनस्यैवभक्तिशब्दस्य प्रियादि-
पाठाद्भवानीभक्तिरित्यादौ कर्मसाधनत्वात्पुंवद्भावप्रतिषेधः । दृढभक्तिरित्यादौ भावसाधन-
त्वात्पुंवद्भावसिद्धिः पूर्वपदस्येत्याह । [भक्तिशब्दस्य प्रियादिपाठात् पुंवद्भावप्राप्ता
भज्यते इति भक्तिरिति कर्मसाधने एव भक्तिशब्दे पुंवद्भावनिषेधः । भजनं
भक्तिरिति भावसाधने तु भवत्येव । तथा सरस्वतीकण्ठाभरणे भोजः । “ भक्तौ तु कर्मसाध-
नायां ” इति । तथा काशिकायाश्च दृढभक्तिरित्यादिषु स्त्रीपूर्वपदस्याविवक्षितत्वात्सिद्धिमितिस-
माधेयमिति । प्रक्रियाकौमुद्यां च । भजनादेर्दोष्यमात्रं विवक्षितं न स्त्रीत्वमिति—हे० । दृढभ-
क्तिरिति “ पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु ” इति पुंवद्भावः । दृढा भक्तिर्यस्येति बहुव्रीहौ तु

(18.) Dismissed by his brother with the words “ Be it so ” he did not at
all enter the city, but living at Nandigrāma, he protected the kingdom, as if it
were, a deposit of his brother (lodged with him).

(19.) Firm in devotion to his elder brother and averse to the desire for
(lit. thirst for) the kingdom, Bharata made an atonement, as it were, for the sin
of his mother.

रामोऽपि सह वैदेह्या वने वन्येन ब्रवीथन् ।

चचार सानुजः शान्तो वृद्धेक्ष्वाकुव्रतं युवा ॥ २० ॥

प्रभावस्तम्भितच्छायमाश्रितः स वनस्पतिम् ।

कदाचिदङ्गे सीतायाः शिश्ये किञ्चिदिव श्रमात् ॥ २१ ॥

ऐन्द्रिः किल नखैस्तस्या विददार स्तनौ द्विजः ।

प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरोभाग्यमिवाचरन् ॥ २२ ॥

भक्तिशब्दस्य प्रियादिपाठात्पुंवद्भावश्चिन्त्यः । भज्यते इति भक्तिरिति कर्मसाधनोपमिति पुंवद्भावः इत्यपरे—चा० ।]

(२०.) सानुजः (सलक्ष्मणः) शान्तः (शमप्रधानः) रामोऽपि वैदेह्या सह वने वन्येन वनभवेन कन्दमूलादिना वर्तयन्वृत्तिं कुर्वन्जीवन् [तथा किरातार्जुनीये । “ मदसिक्तमु-
खैर्मृगाधिपः । करिभिर्वर्तयते स्वयं हतैः ”—हे०] वृद्धेक्ष्वाकूणां व्रतं वनवासात्मकं युवा यौवनस्थ एव चचार (तथा हि । “ पुत्रसंक्रान्तलक्ष्मीकैर्यद्वृद्धेक्ष्वाकुभिर्धृतं । धृतं बाल्ये तदायेंण पुण्यमारण्यकं व्रतं ” । “ मुनिवनतरुच्छायां देव्या तथा सहशिश्रिये गलितवयसामिक्ष्वाकू-
णामिदं हि कुलव्रतं ” । “ गुणवत्सुतरोपितः श्रियः परिणामे हि दिलीपवंशजाः । पदवीं तरु-
वृक्षवाससां प्रयताः संयमिनां प्रपेदिरे ” । एतच्छ्लोकत्रयरूपधिकः श्लोकांशः) ।

(२१.) स रामः कदाचित्प्रभावेण स्वमहिम्ना स्तम्भिता स्थिरकृता छाया यस्य तं वनस्पतिमाश्रितः सन् [वनस्पतिः । पारस्करादित्वात्सुट् । “ वानस्पत्यः फलैः पुष्पात्तरपुष्पा
ह्ननस्पतिः ” इत्यमरः । यद्यपि वृक्षवनस्पत्योर्भिदः तथापि “ विभाषीषधिवनस्पतिभ्यः ” इत्यत्र
भेदेन प्रग्रहणं द्रष्टव्यं इति काशिकावृत्तौ उक्तत्वात् वृक्षमात्रेऽपि भवति । “ वनस्पतिर्वृक्षमा-
त्रे विना पुष्पफलद्रुमे ” इति विश्वः—हे०] । किञ्चिदीषच्छ्रमादिव सीताया अङ्गे (उत्सङ्गे ।
“ उत्सङ्गचिह्नयोरङ्गः ” इत्यमरः) । शिश्ये सुप्वाप ।

(२२.) ऐन्द्रिरिन्द्रस्य पुत्रो द्विजः पक्षी काकः [ऐन्द्रिकाकः । “ ऐन्द्रिः काकजय-
न्तयोः ” इति विश्वः—हे०] । तस्याः सीतायाः स्तनौ । प्रियस्य रामस्योपभोगचिह्नेषु ।

(20.) Rāma also who was peaceful (by nature) living in the forest on wild produce (i. e. fruits, roots &c.) with his brother and the princess of the Videhas, observed, though he was young, the vow that had been practised by the descendants of Ikshvāku in their old age.

(21.) Once stopping under a tree whose shade was made steady by his (supernatural) power; he slept (resting his head) on the lap of Sitā through some slight fatigue.

(22.) (When), it is said, a crow, the son of Indra, tore with his nails her breasts exhibiting, as it were, his fault-finding with regard to the marks of enjoyment made by her husband.

तस्मिन्नास्थदिषीकास्त्रं रामो रामावबोधितः।

भ्रान्तश्च मुमुचे तस्मादेकनेत्रव्ययेन सः ॥२३॥

रामस्त्वासन्नदेशत्वाद्भरतागमनं पुनः ।

आशङ्क्योत्सुकसारङ्गां चित्रकूटस्थलीं जहौ ॥ २४ ॥

तत्कृतनखक्षतेष्वित्यर्थः । पुरोभागिनो दोषैकदर्शिनः कर्म पौरोभाग्यम् । “ दोषैकदृक्पुरो-
भागी ” इत्यमरः । दुःश्लिष्टदोषघातमाचरन्कुर्वन्निव । नखैर्विददार विलिलेख । किलेत्यै-
तिह्ये [प्रियस्य रामस्य उपभोगचिन्हेषु नखक्षतेषु अपर्याप्तिरूपं दोषं दृष्ट्वा तत्परिहारं कर्तुं-
काम इव । नखक्षतादि दर्शनात् अस्याल्पविदारणं वा । वनवासे नखक्षतादेरसंभवात् उत्प्रे-
क्षाययुक्तेति । केचित्तदेतच्छ्लोकद्वयस्थाने अमुं श्लोकं पठन्ति । “ मृगमांसं ततः सीताम्
रक्षन्तीमातपे शठः । पशतुण्डनखाघातैर्बबाधे वायसो बलात् ” । रामायणे हि । “ शरनिहत-
मृगमांसमातपे शोषयन्ती ” सा वीर्यमाणेन काकेन पश्यत्यपि पत्न्यौ उपदुतेत्युक्तम्—हे० ।
सीतायाः स्तनयो रामेण दत्तानि नखपदानि तथा न सन्तीतिदोषैकदर्शित्वं परिजिहीर्षुरिव
स्तनौ विदारितवानिति भावः—चा० सु०] ।

(२३.) रामया सीतयावबोधितो रामस्तस्मिन्काके इषीकास्त्रं काशास्त्रम् “ इषीका का-
शमभ्यते ” इति हलायुधः । आस्थदस्यति स्म । “ असु क्षेपणे ” इति धातोर्लुङ् । अस्थ-
तिवक्तिरुयातिभ्योऽङ् “ इत्यङ्प्रत्ययः । “ अस्यतेस्थुक् ” इति थुगागमः । स काक आं-
तः सन् एकनेत्रस्य व्ययेन दानेन तस्मादस्त्रादात्मानं मुमुचे मुक्तवान् [स दूरतरं गत्वा भू-
योप्यागत्य रामनिकटभागमदित्यागमः—हे०] । मुचेः कर्तरि लिट् । “ धेनुं मुमोच ” इति-
वत्प्रयोगः । [काकोऽस्त्रं सोढुं नाशकनोत् । अपरिहार्यं ज्ञात्वा सर्वनाशात् वरं नेत्रनाशः
इतितत्परित्यागेनास्त्रमशमयदिति प्रसिद्धिः—चा०] ।

(२४.) रामस्त्वासन्नदेशत्वाद्धेतोः अयोध्यायाः नातिदूरे स्थितेहेतुत्वात् पुनर्भरतागम-
नमाशङ्क्योत्सुकसारङ्गामुत्कण्ठितहरिणां [उत्सुकमृगत्वं तु रक्षसामनागमनत्वात्—हे०] चि-
त्रकूटस्थलीं जहौ तयाज । आसन्नश्रासौ देशश्चति विग्रहः ।

(२५.) स रामः । अतिथिषु साधून्यातिथयानि । “ पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्द्वे ” इति
द्वन्प्रत्ययः । तेष्टृषिकुलेष्टृष्याश्रमेषु । “ कुलं कुल्ये गणे देहे गेहे जनपदेऽन्वये ” इति
हैमः । वर्षासु भवानि वार्षिकाणि । “ वर्षाभ्यष्टक् ” इति ठक्प्रत्ययः । तेषु [पुष्पादिषु—

(23.) Rāma, awakened by his beloved, darted a reed missile at it; when the
bird careering round and round protected itself from it (missile), by suffering the
loss of one of its eyes (allowed one eye to be destroyed for saving its life).

(24.) While, Rāma left the region of the Chitrakūta-mountain where the
deer were anxious for him and where on account of its vicinity to the capital, he
feared lest Bharata might come again,

प्रययावातिथेयेषु वसन्मृषिकुलेषु सः ।
 दक्षिणां दिशमृक्षेषु वार्षिकेष्विव भास्करः ॥ २५ ॥
 बभौ तमनुगच्छन्ती विदेहाधिपतेः सुता ।
 प्रतिषिद्धापि कैकेय्या लक्ष्मीरिव गुणोन्मुखी ॥ २६ ॥
 अनसूयातिसृष्टेन पुण्यगन्धेन काननम् ।
 सा चकाराङ्गरागेण पुष्पोच्चलितषट्पदम् ॥ २७ ॥
 संध्याभ्रकपिशस्तस्य विराधो नाम राक्षसः ।
 अतिष्ठन्मार्गमावृत्य रामस्येन्दोरिव ग्रहः ॥ २८ ॥

हे०] ऋक्षेषु नक्षत्रेषु राशिषु [कर्कटादिषु-हे०] वा भास्कर इव । वसन्दक्षिणां दिशं प्रययौ ।

(२६.) तं राममनुगच्छन्ती (अनुयान्ती) विदेहाधिपतेः (मैथिलस्य) सुता सीता कैकेय्या प्रतिषिद्धा निवारितापि गुणोन्मुखी गुणोच्छुका लक्ष्मी राज्यलक्ष्मीरिव बभौ (शुशुभे) ।

(२७.) सा सीतानसूययात्रिभार्यया (“ न गुणान् गुणिनो हन्ति स्तौति चान्यगुणानपि । न हसेच्चान्यदोषांश्च सानसूया प्रकीर्तिता ” इत्युक्तलक्षणे असूयाभावे । “ एकमेव तु शुद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् । एतेषामेववर्णानां शुश्रूषामनसूयया ” “ यकिञ्चिदपि दातव्यं याचितेनानसूयया ” इति च मनुः) अतिसृष्टेन दत्तेन पुण्यगन्धेनाङ्गरागेण [अनुलेपेन । “ पुण्यं मनोज्ञेऽभिहितम् ” इति विश्वः-हे०] । काननं वनं [पुष्पादप्यतिसुरभित्वात्-हे०] पुष्पेभ्य उच्चलिता निर्गताः षट्पदाः (भ्रमराः) यस्मिंस्तत्तथाभूतं चकार [वनं त्यक्त्वा भ्रमराः सीतासमीपे समागताः इति भावः-सु०] ।

(२८.) संध्याभ्रकपिशः [सन्ध्याभ्रवत्कपिशः पिंगः-हे० सन्ध्याभ्रं संध्याकालीनं षट्पदं मेघस्तद्वत्कपिशः अरुणः-चा० सु०] विराधो नाम राक्षसः । ग्रहो राहुरिन्दोरिव

(25.) Stopping in the hospitable families (or hermitages) of the Rishis, he proceeded towards the southern quarter, as the sun after residing in the autumnal lunar mansions (i. e. the ten asterisms) goes down to the south.

(26.) The daughter of the King of the Videhas following him, appeared as if she were (the Goddess) Royal Fortune who is fond of virtues, (following him) though prevented by Kaikeyi.

(27.) By the cosmetics (to be applied to the body) of holy fragrance which were given to her by Anasūyā, she made the forest such as had the black bees flying towards her from the flowers.

(28.) A demon by name Virādha tawny (in colour) like the evening cloud, stood obstructing the path of Rāma, as Rāhu does that of the moon.

त जहार तयोर्मध्ये मैथिलीं लोकशोषणः ।

नभोऽग्रमस्ययोर्वृष्टिमवग्रह इवान्तरे ॥ २९ ॥

तं विनिष्पिष्य काकुत्स्थो पुरा दूषयति स्थलीम् ।

गन्धेनाशुचिना चेति वसुधायां निचखनतुः ॥ ३० ॥

पृञ्चवद्व्यां ततो रामः शासनात्कुम्भजन्मनः ।

अनपोढस्थितिस्तस्थौ विन्ध्याद्रिः प्रकृताविव ॥ ३१ ॥

[चन्द्रारोषकोऽन्योग्रहो न भवतीत्यर्थाद् ग्रहशब्देन राहुरेव—चा० सु०] । तस्य रामस्य मार्गमध्वानमावृत्यावरुन्ध्यातिष्ठत् ।

(२९.) लोकस्य शोषणः शोषकः [जनसंतापकारी—चा०] स राक्षसस्तयो रामलक्ष्मणयोर्मध्ये मैथिलीम् । नभोनभस्ययोः श्रावणभाद्रपदयोरन्तरे मध्ये वृष्टिमवग्रहो वर्षप्रतिबन्ध इव [अवग्रहोऽपि लोकशोषणः—हे० चा०] । जहार । “वृष्टिर्वर्षं तद्विघातेऽवग्राहावग्रहौ समौ ” इत्यमरः ।

(३०.) ककुत्स्थस्य गोत्रापत्ये पुमांसौ काकुत्स्थौ रामलक्ष्मणौ तं विराधं विनिष्पिष्य हत्वा । अशुचिनापवित्रेण गन्धेन स्थलीमाश्रमभुवं पुरा दूषयति दूषयिष्यतीति हेतोः । “यावत्पुरानिपातयोर्लट् ” इति भविष्यदर्धे लट् । वसुधायां निचखनतुर्भूमौ खनित्वा निक्षिप्तवन्तौ च । (तथा हि रामायणे । “ अवटे चापि मे राम प्रक्षिपेमं कलेवरं । रक्षसां गतसत्त्वानामेष धर्मः सनातनः । अवटे ये निधायन्ते तेषां लोका महोदयाः । तं समुद्यम्य सौमित्रिर्विराधं पर्वतो पमं गंभीरमवटं कृत्वा निचखान परन्तपः ।

(३१.) ततो रामः कुम्भजन्मनोऽगस्त्यस्य शासनात् । पञ्चानां वटानां समाहारः पञ्चवटी । “ तद्धितार्थ—” इति तत्पुरुषः । “ संख्यापूर्वो द्विगुः “ इति द्विगुसंज्ञानां द्विगोरिति ङीप् । “ द्विगुरेकवचनम् “ इत्येकवचनम् । तस्यां पञ्चवट्याम् । विन्ध्याद्रिः प्रकृतो वृद्धः पूर्वावस्थायामिव । अनपोढस्थितिरनतिक्रान्तमर्यादस्तस्थौ [विन्ध्याद्रिरिव सोऽपि रामोऽगस्त्यस्य शासनात्तस्थौ—हे०] ।

(29.) He, the destroyer of the people, took off Maithili from between them (Rāma and Lakshmana), as drought destroys (takes off) rain between the months of S'ravana and Bhādrapada.

(30.) The two descendants of Kakutstha, having crushed him (to death) interred him under ground (fearing) lest the unholy smell (of his body) would defile the locality in future.

(31.) Then Rāma dwelt in Panchavati by the advice (or order) of the Pitcher-born sage (Agastya), not transgressing the life of virtue, as the mountain Vindhya acting up to the command of the sage remained in his normal condition.

रावणावरजा तत्र राघवं मदनातुरा ।

अभिपेदे निदाघार्ता व्यालीव मलयद्रुमम् ॥ ३९ ॥

सा सीतासंनिधावेव तं वव्रे कथितान्वया ।

। अत्यारूढो हि नारीणामकालज्ञो मनोभवः ॥ ३३ ॥

कलत्रवानहं बाले कनीयांसं भजस्व मे ।

इति रामो वृषस्यन्तीं वृषस्कन्धः शशास ताम् ॥ ३४ ॥ '

(३२.) तत्र पञ्चवट्यां मदनातुरा रावणावरजा (अनुजा) शूर्पणखा [शूर्पणखा रा-
वणस्य सापत्नस्वसा । आरण्यकाण्डे । “ पुष्पोत्कटायाः जज्ञाते द्वौ पुत्रौ राक्षसे-
श्वरौ । कुम्भकर्णदशग्रीवौ बलेनाप्रतिभौ भुवि । मालिनी जनयामास पुत्रमेकं विभीषणं । शं-
कायां मिथुनं जज्ञे खरः शूर्पणखा तथा ”—हे०] । “ पूर्वपदात्संज्ञायामगः ” इति णत्वम् ।
राघवम् । निदाघार्ता घर्मतप्ता व्याकुला व्याली भुजंगी मलयद्रुगं चन्दनद्रुममिव । अभिपेदे
प्राप ।

(३३.) सा शूर्पणखा सीतासंनिधावेव कथितान्वया कथितस्ववंशा सती तं रामं वव्रे
वृतवती । तथा हि । अत्यारूढोऽतिप्रवृद्धः (पराकाष्ठां गतः) नारीणां मनोभवः कामः का-
लज्ञोऽवसरज्ञो न भवतीत्यकालज्ञः (अनवसरज्ञः) हि ।

(३४.) वृषः पुमान् । “ वृषः स्याद्वासवे धर्मे सौरभये च शुक्रले । पुराशिभेदयोः
शृङ्गाभ्यां मूषकश्रेष्ठयोरपि “ इति विश्वः । वृषं पुरुषमात्मार्थमिच्छतीति वृषस्यन्ती कामुकी ।
“ वृषस्यन्ती च कामुकी ” इत्यमरः । “ सुप आत्मनः क्यच् ” इति क्यच्प्रत्ययः । “ अ-
श्वक्षीरवृषलवणानामात्मप्रीतौ क्यचि ” इत्यसुगागमः । ततो ह्रूटः शत्रादेशः । “ उगितश्च ”
इति डीप् । श्लोकार्थस्तु—वृषस्कन्धः [अनन सुलक्षणत्वं—हे० चै० सु०] रामो वृषस्यन्तीं
तां राक्षसीं हे बाले (हे भद्रे) अहं कलत्रवान् (स्त्रीयुक्तः) मे कनीयांसं कनिष्ठं भजस्वेति
शशासज्ञापितवान् ।

(३९.) पूर्वं ज्येष्ठाभिगमनात् (समीपाभिसरणात्) तेन लक्ष्मणेनाप्यनभिनन्दिता नाङ्गीकृता
भूयो रामाश्रया सा राक्षसी । उभे कूले भजतीत्युभयकूलभाक् [उभे कूले भजते इति उ-

(32.) There the younger sister of Ravana being smitten with love came up
to the descendant of Raghu, as a female snake when oppressed by heat goes to a
sandle tree.

(33.) She, having declared her lineage, made advances of love to (lit.
choose for her husband) him even in the very presence of Sita ; for the lust of
women when grown to excess does not take account of proper times.

(34.) “ I have got a wife, young girl, do thou (therefore) choose my
younger brother ”: thus Râma whose shoulders resembled those of a bull, com-
manded that voluptuous woman (lit. one who wishes to enjoy a man).

ज्येष्ठाभिगमनात्पूर्वं तेनाप्यनभिनन्दिता ।

साभृदामाश्रया भूयो नदीवोभयकूलभाक् ॥ ३५ ॥

संरम्भं मैथिलीहासः क्षणसौम्यां निनाय ताम् ।

निवातस्तिमितां वेलां चन्द्रोदय इवोदधेः ॥ ३६ ॥

फलमस्योपहासस्य सद्यः प्राप्स्यसि पश्य माम् ।

‘मृग्याः परिभवो व्याघ्र्यामित्यवेहि त्वया कृतम् ॥ ३७ ॥

इत्युक्त्वा मैथिलीं भर्तुरङ्गे निविशतीं भयान् ।

रूपं शूर्पणखा नाम्नः सदृशं प्रत्यपद्यत ॥ ३८ ॥

भयकूलभाक् । एतच्चोभयपक्षविनीतनिद्रः इत्यत्र व्याख्यातं । यद्वा । उभयकूले भजते इति—हे०] । नदीवाभूत् । मा हि यातायाताभ्यां पर्यायेण कूलद्वयगामिनी नदीसदृश्यभूदित्यर्थः [“वृद्धे ज्येष्ठः श्रेष्ठेपि । वृद्धेपि ज्येष्ठा मासान्तरेपि च” इति विश्वः । मासे तु चैत्रपौषवत् । ज्येष्ठः इति च भाव्यं । ज्येष्ठया युक्ता पौर्णमासी ज्येष्ठी । नक्षत्रेणेति युक्तः कालः इत्यण् । सा विद्यते तस्मिन् सः सास्मिन् पौर्णमासीति संज्ञायामित्यण् । “यस्येति च ” । “ जैष्ठे जेष्ठोऽपि दृश्येत” इति शब्दभेदप्रकाशे—हे०] ।

(३५.) [शूर्पणखाया उभयत्रापि निष्फलगमनत्वात्प्रोद्धतः—चा०] मैथिलीहासः क्षणं सौम्यां [क्षणे स्वल्पकाले सौम्या इति सप्तमीसमासो वा—हे० चा० सु०] सौम्याकारां तां राक्षसीम् । निवातेन [वातावावेन—हे० चा० सु०] स्तिमितां निश्चलामुदधेर्वेलामम्बुविकृतिम् । अम्बुपूरमित्यर्थः । “अवध्यम्बुविकृतौ वेला” इत्यमरः । चन्द्रोदय इव । संरम्भं संक्षोभं निनाय ।

(३७.) श्लोकद्वयेनान्वयः । अस्योपहासस्य फलं सद्यः संप्रत्येव प्राप्स्यसि । मां पश्य । [इति जनोक्तिः—चा०] त्वया । कत्रर्चा । कृतमुपहासरूपम् । करणम् । व्याघ्र्यां विषये मृग्याः । कत्रर्चाः । परिभव इत्यवेहि । [अथवा व्याघ्र्यां मृगीपरिभवः त्वया मृत्यवे कृतः—चा०]

(३८.) भयाद्भर्तुरङ्गे (उत्सङ्गे) निविशतीम् (निर्विशतीं) आलिङ्गन्तीं मैथिलीमित्यु-

(35.) Being not accepted even by him because of her having gone first to his elder brother, she again resorted to Rāma, like (the current of) a river touching (in turns) both of its banks.

(36.) The loud laughter of the Mithila-princess enraged her (or precipitated her into wild rage) who had assumed for a time a gentle appearance, as the rising of the moon ruffles the surface (lit the waves) of the ocean, steady (or calm) on account of there being no gale.

(37.) Mind (lit. look at me or hear what I say) thou shalt at no distant date (instantly) reap the fruit of this derision of mine. Know that what you have done is like an insult given by a doe to a tigress.

(38.) So saying to the Maithila-princess who in terror sought shelter in the lap (embrace) of her husband, S'urpanakhā resumed her (natural) form that was true to her epithet.

लक्ष्मणः प्रथमं श्रुत्वा कोकिलामञ्जुवादिनीम् ।
शिवाघोरस्वनां पश्चाद्बुधे विकृतेति ताम् ॥ ३९ ॥

पर्णशालामथ क्षिप्रं विवृतासिः प्रविश्य सः ।
वैरूप्यपौनरुक्त्येन भीषणां तामयोजयत् ॥ ४० ॥
सा वक्रनखधारिण्या वेणुकर्कशपर्वया ।
अङ्कुशाकारयाङ्गुल्या तावतर्जयदम्बरे ॥ ४१ ॥

क्त्वा शूर्पणखा [शूर्पाणि नखानि यस्याः सा—हे०] नाम्नः सदृशम् । शूर्पाकारनखयुक्तमित्यर्थः । रूपमाकारं प्रत्यपद्यत स्वीचकार [स्वाकारमपेशयदित्यर्थः—हे०] । अदर्शयदित्यर्थः ।

(३९.) लक्ष्मणः प्रथमं कोकिलावन्मञ्जुवादिनीं पश्चाच्छिवाघोरस्वनां (जम्बुकी भीषणवां) तां शूर्पणखां श्रुत्वा [श्रुत्वा इतिप्रयोगस्तु “ निधानमश्रूयत पाञ्चजन्यः ” इत्यादिवत्—चा०] । तस्याः स्वनं श्रुत्वत्वर्थः । सुस्वनः शङ्कुः श्रूयत इतिवत्प्रयोगः । विकृता मायाविनीति बुधे बुद्धवान् [विकृता इत्यत्र निपातेन इति शब्देन कर्मणोऽभिहितत्वा-
न्निपातेनाप्यभिहिते कर्मणि न कर्मविभक्तिः परिगणनस्य प्रायिकत्वात् । तथा माषकाव्ये । “ क्रमादमुं नारद इत्यबोधि सः”—हे०] । कर्तरि लिट् ।

(४०.) अथ स लक्ष्मणो विवृतासिः (विवृतः विकृष्टः असिः खङ्गः येन स तादृशः) कोशोद्भूतखङ्गः सन्क्षिप्रं (शीघ्रं) पर्णशालां प्रविश्य । भीषयतीति भीषणाम् । नन्द्यादित्वाल्ल्युट् कर्तरि । तां राक्षसीं (कर्णनासाच्छेदात् यत् वैरूप्यं तस्य) वैरूप्यस्य पौनरुक्त्यं द्वैगुण्यं लक्षणया । तेनायोजयद्योजितवान् । स्वभावत एव विकृतां तां कर्णादिच्छेदेन पुनरतिविकृतामकरोदित्यर्थः ।

(४१.) सा वक्रनखं धारयतीति वक्रनखधारिणी । तया वेणुकर्कशपर्वया [वेणोः कर्कशपर्वणि इव पर्वणि यस्यास्तया । डाबुभाभ्यामितिडाप् । “ ग्रंथिर्ना पर्वपरुषी ” इत्यमरः—हे०] । अत एवाङ्कुशस्याकार इवाकारो यस्याः सा तया । अङ्गुल्या तौ राषवावम्बरे व्योम्नि स्थिता । “ अम्बरं व्योम्नि वाससि ” इत्यमरः । अतर्जयदमर्त्सयत् । “ तर्ज भर्त्सने ” इति धातोश्चौरादिकादनुदात्तेत्वादात्मनेपदेन भाव्यम् । तथापि चाक्षिडो डित्करण-
जज्ञापकामुदत्तेन्वनिमित्तस्यानित्यत्वात्परस्मैपदमूह्यामित्युक्तमाख्यातचन्द्रिकायाम् । तर्जयते भर्त्सयते । तर्जयतीत्यपि च दृश्यते कविष्विति ।

(३९.) Lakshmana having first heard her speak as sweetly as a cuckoo, and afterwards terribly howl like a female jackal, knew her to be a deceitful spirit.

(४०.) Then, he, with a drawn sword (in hand) immediately entering the leaf-hut added to her terrible form a repetition (or superfluity) of hideousness (i. e. made her more ugly than before).

(४१.) (Standing) in the air (sky) she threatened them two with her finger which had a crooked nail, the joints of which were hard like those of a bamboo, and which (therefore) resembled (had the form of) a goad (or hook of an elephant-driver).

प्राप्य चाशु जनस्थानं स्वरादिभ्यस्तथाविधम् ।
 रामोपक्रममाचरन्वयौ रक्षःपरिभवं नवम् ॥ ४२ ॥
 मुखावयवलूनां तां नैर्ऋता यत्पुरो दधुः ।
 रामाभियायिनां तेषां तदेवाभूदमङ्गलम् ॥ ४३ ॥
 उदायुधानापततस्तान्दृष्ट्वाऽप्रेक्ष्य राघवः ।
 निदधे विजयाशंसां चापे सीतां च लक्ष्मणे ॥ ४४ ॥
 एको दाशरथिः कामं यातुधानाः सहस्रशः ।
 ते तु यावन्त एवाजौ तावांश्च तदृशे स तैः ॥ ४५ ॥

(४२.) साशु (शीघ्रं) जनस्थानं (खरनिवासं) प्राप्य स्वरादिभ्यो राक्षसभ्यस्तथाविधं [नासिकाच्छेदरूपं—हे० चा० सु०] स्वाङ्गच्छेदात्मकम् । उपक्रम्यत इत्युपक्रमः । कर्मणि धन्प्रत्ययः । रामस्य कर्तृरुपक्रमः । रामोपक्रमम् । रामेणादावुपक्रान्तमित्यर्थः । “उपक्रमं तदाद्याचिरूयासायाम् ” इति स्मृतिरिति । तन्नवं रक्षसां कर्मभूतानां परिभवमाचर्यौ च

(४३.) नैर्ऋता राक्षसाः । “ नैर्ऋतो यातुरक्षसी ” इत्यमरः । मुखावयवेषु कर्णादिषु लूनां छिन्नां तां पुरो दधुरग्रे चकुरिति यत्तदेव रामाभियायिनां राममभिद्रवतां तेषाममङ्गलमभूत् । [जिगमिषूणां लूननासिकस्य विलोकनं अपशकुनं—चा०] । (यात्रासमये निर्णयस्य दर्शनं विपरीतफलनिदर्शकं अर्थात् अपशकुनप्रायमित्यर्थः) ।

(४४.) उदायुधानुद्यतायुधानापतत आगच्छतो दृष्ट्वा (सगर्वान्) तान्स्वरादीन्प्रेक्ष्य राघवश्चापे (धनुषि) विजयस्याशंसां लक्ष्मणे सीतां च निदधे । सीतारक्षणे लक्ष्मणं नियुज्य स्वयं युद्धाय संनद्ध इति भावः (एतदेव हेमाद्रिचारित्रवर्द्धनयोः) ।

(४५.) दाशरथी राम एकोऽद्वितीयः । यातुधानाः कामं (निश्चितं) सहस्रशः । सन्तीति शेषः । तैर्यातुधानैस्तु स राम आजौ (रणे) ते यातुधाना यावन्तो यावत्संख्याका

(42.) And hastily getting to Janasthāna she informed Khara and others of the insult of that sort (given) to the Rākshasas, which was new (unprecedented) and which was instituted by Rāma.

(43.) That the demons posted her in the van who was mutilated in the portions of her face (nose and ears), this very thing became (by itself) an ill-omen to them as they started against Rāma.

(44.) Having seen those haughty demons who were coming against him with raised arms, the descendant of Raghu confided (lit. placed) his hope of victory to his bow and Sītā to (the care of) Lakshmana.

(45.) Granted that the son of Das'aratha was all alone and the Rākshasas

असज्जनेन काकुत्स्थः प्रयुक्तमथ दूषणम् ।

न चक्षमे शुभाचारः स दूषणमिवात्मनः ॥ ४६ ॥

तं शरैः प्रतिजग्राह खरत्रिशिरसौ च सः ।

क्रमशस्ते पुनस्तस्य चापात्सममिवोद्ययुः ॥ ४७ ॥

तैस्त्रयाणां शितैर्बाणैर्यथापूर्वविशुद्धिभिः ।

आयुर्देहातिगः पीतं रुधिरं तु पतन्निभिः ॥ ४८ ॥

एव तावांस्तावत्संख्याकश्च ददृशे [अनेन शीघ्रगामित्वमुक्तं—हे०] । [संख्यैकवचनेति श-
स्—हे०] [संख्याया विधायं धा । अधिकरणविचालेचेति वा । अधिकरणं द्वयं । विचालः
संख्यान्तरापादानं एकस्यानेकीकरणं । एकं राशि पंचधा कुरु इति वामनः कुरु^१कावृत्तौ—हे०]

(४६.) अथ शुभाचारो रणे साधुचारी सद्गुत्तश्च स काकुत्स्थोऽसज्जं, दुर्जनेन रक्षो-
जनेन च प्रयुक्तं प्रेषितमुच्चारितं च दूषणं [दूषयतीति दूषणस्तं । दूषयैकृत्ये
दोषोणावित्युपधाया ऊक्तं । “ कृत्यल्युट् ” इति ल्युट् । “ नद्यादीनां दिवादिशमिदिद्
हसधिवर्धिशोभिरार्चिभ्योऽप्यन्तेभ्यः संज्ञायाम् ” इत्युक्तत्वात् स प्रशस्तः—हे०] दू-
षणाख्यं राक्षसमात्मनो दूषणं दोषमिव न चक्षमे न सेहे । प्रतिकर्तुं प्रवृत्त इत्यर्थः [शुभा-
चारपक्षे । असज्जनेनेति पदद्वयं । असन्मिथ्या—हे०] ।

(४७.) स रामस्तं दूषणं खरत्रिशिरसौ च शरैः प्रतिजग्राह । प्रतिजहारेत्यर्थः । क्र-
मशो यथाक्रमम् । प्रयुक्ता अपीति शेषः । तस्य ते शराः पुनश्चापात्समं [इति लाघवोक्तिः
—हे० एतेन रामस्य लघुहस्तत्वं—चा०मु०] युगपदिवोद्ययुः । अतिलघुहस्त इति भावः (“
आकर्णकृष्टा सकृदस्य योधुर्मौर्वीव बाणान् सुपुवे रिपुध्वान् ” । “ सकृद्विकृष्टादथ कर्मु-
कान्मुनेः शराः शरीरादिति तेऽभि मेनिरे ” इति अनुरूपार्थौ श्लोकांशी) ।

(४८.) देहमतीत्य भिन्ना गच्छन्तीति देहातिगाः । तैर्यथास्थिता पूर्वविशुद्धिर्येषां तैः ।
अतिवेगत्वेन देहभेदात्प्रागिव रुधिरलेपरहितैरित्यर्थः । शितैस्तीक्ष्णैर्बाणैस्त्रयाणां खरादीनामा-
युः (जम्बितं) पीतं (ग्रस्तं) रुधिरं (शोणितं) पतन्निभिः (पक्षिभिः) पीतम् ।

(४९.) तस्मिन् रामशरैरुत्कृते छिन्ने महति (बहुनि) रक्षसां बले (सैन्ये) उत्थितं

were (counted) by thousands, nevertheless in the fight he was seen by them (in)
as many (forms) as they themselves were

(46.) Then the descendant of Kakutstha who fought righteously did not
excuse (forgive) the demon Dúshana who was sent to the battle-field by the
wicked demons, as being of a fair conduct he would not bear any censure against
himself uttered by a wicked man.

(47.) He received him and the demons Khara and Tris'iras with arrows
in succession, and yet they (arrows) flew out from his bow, as it were, at one and
the same moment (so dexterous was he)

(48.) The life (alone) of the three (demons) was drunk off by those

तस्मिन् रामशरोत्कृते बले महति रक्षसाम् ।
 उथितं ददृशोऽन्यच्च कबन्धेभ्यो न किञ्चन ॥ ४९ ॥
 सा बाणवर्षिणं रामं योधयित्वा सुरद्विषाम् ।
 अप्रबोधाय सुष्वाप गृध्रच्छाये वरूथिनी ॥ ५० ॥
 रावणास्त्रविदीर्णानां रावणं प्रति रक्षसाम् ।
 तेषां शूर्पणखैवेका दुष्प्रवृत्तिहराभवत् ॥ ५१ ॥
 निग्रहात्स्वसुराप्तानां वधाच्च धनदानुजः ।
 रामेण निहतं मेने पदं दशसु मूर्धसु ॥ ५२ ॥

(उद्धृतं) उत्थानक्रियाविशिष्टं प्राणिनां कबन्धेभ्यः शिरोहीनशरीरेभ्यः । “कबन्धोऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्धकलेवरम्” इत्यमरः । अन्यच्चान्यत्किञ्चन न ददृशे । कबन्धेभ्य इत्यत्र “अन्यारात्” — इति पञ्चमी । निःशेषं हतमित्यर्थः ।

(५०.) सा सुरद्विषां (रक्षसां) वरूथिनी सेना बाणवर्षिणं रामं योधयित्वा युद्धं कारयित्वा गृध्राणां छाया गृध्रछायम् । “छाया बाहुल्ये” इति क्लीबत्वम् । तस्मिन्नप्रबोधायापुनर्बोधाय [अपुनस्तथानाय—हे० अपुनर्जागरणाय—चा० सु०] सुष्वाप । ममारेत्यर्थः । अत्र सुरतश्चान्तकान्तासमाधिर्वन्यते ।

(५१.) एका शूर्पवन्नखानि यस्याः सा शूर्पणखा । “पूर्वपदात्संज्ञायाम्—” इति गत्वम् । “नखमुखात्संज्ञायाम्” इति ङीप्प्रतिषेधः । सैव रावणं प्रति राघवास्त्रैर्विदीर्णानां हतानां तेषां रक्षसां खरादीनां दुष्प्रवृत्तिं (नाशरूपां) वार्तां हरति प्रापयतीति दुष्प्रवृत्तिहराभवत् । [“वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तान्तः” इति विश्वः—हे०] । “हरतेरनुद्यमनेऽञ्” इत्यच्प्रत्ययः ।

(५२.) स्वसुः शूर्पणखाया निग्रहादङ्गच्छेदादाप्तानां बन्धूनां खरादीनां वधाच्च कार-

sharp arrows that passed right through their bodies, remaining as clean as they were before, while the blood was drunk by the birds.

(49.) In that great force of the Rāk-hasas which was cut down by the arrows of Rāma, nothing was seen to rise up except headless trunks (nothing was seen standing except bodies of warriors with their heads cut off).

(50.) That army of the enemies of the gods, having made Rāma who was showering arrows to fight with it, fell asleep under the shade of vultures (carrion birds) never to be awake again (they slept a sleep that knew no waking).

(51.) Of (all) those Rākshasas who were torn into pieces by the missiles of Rāghava, S'ūrpanakhā alone became (survived to be) the bearer of the evil tidings to Rāvana.

(52.) On account of the punishment (inflicted) on his sister and the slaughter of his relatives, the younger brother of Kubera (Rāvana) considered that Rāma had planted his foot on his ten heads (as it were).

रक्षसा मृगरूपेण वञ्चयित्वा स राघवौ ।

जहार सीतां पक्षीन्द्रप्रयासक्षणविध्नितः ॥ ५३ ॥

तौ सीतान्वेषिणौ गृध्रं लूनपक्षमपश्यताम् ।

प्राणैर्दशरथप्रीतेरनुजं कण्ठवर्तिभिः ॥ ५४ ॥

स रावणहृतां ताभ्यां वचसाचष्ट मैथिलीम् ।

आत्मनः सुमहत्कर्म व्रणैरावेद्य संस्थितः ॥ ५५ ॥

णाद्धनदानुजो रावणो रामेण दशसु मूर्धमु पदं पादं निहितं मेने । [महापरिभवं अजीगणदि-
त्यर्थः—हे० । नितरां सोढुमशक्यः स परपरिभवः । “अथ शिरसि स वामं पादमाधाय राज्ञा-
म्” इत्यन्यत्र] ।

(५३.) स रावणो मृगरूपेण मृगरूपमिव रूपं यस्य तेन (चित्रहरिणरूपेण) रक्षसा
मारीचेन राघवौ वञ्चयित्वा [दूरतोऽपसार्य—हे०] प्रतार्य पक्षीन्द्रस्य जटायुषः प्रयासेन यु-
द्धरूपेण क्षणं विध्नितः संजातविध्नः सन् सीतां जहार [विध्नो संजातोस्य विध्नितः । तदस्य
संजातं तारकादिभ्यः इतच्प्रत्ययः । चित्रमृगं विलोक्यैनमानयेति दयिताप्रेरितो रामो निरगम-
त् । ततो हा लक्ष्मण इति वाक्यमाकर्ण्य लक्ष्मणमपि सीता प्रैषीत् । तदन्तरे द्वयोरप्यसन्नि-
धानाद्दशप्रोवस्तामग्रहीत् इति प्रसिद्धं । तन्मध्ये जटायुरप्यागत्य रे रे दुराचार निशाचरा-
पसद जीवति मयि रामप्रियां कथं हरिष्यसीति युध्यते स्म इति विध्नितः—चा०] ।

(५४.) सीतान्वेषिणौ तौ राघवौ लूनपक्षं रावणेन छिन्नपक्षं कण्ठवर्तिभिः प्राणैर्दशरथ-
प्रीतेर्दशरथसख्यस्यानुजमृणैर्विमुक्तं (स्वप्राणपरिव्ययेनापि संपादितमुद्धृत्कार्यं) गृध्रं जटायु-
षमपश्यतां दृष्टवन्तौ [जटायुर्हि दशरथस्य सखा—हे०] । दशैर्लङ्घि रूपम् ।

(५५.) स जटायू रावणहृतां मैथिलीं ताभ्यां रामलक्ष्मणाभ्यां । “क्रियाग्रहणमपि क-
र्तव्यम्” इति संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । वचसा वाग्वृत्त्याचष्ट । आत्मनः सुमहत्कर्म युद्धरूपं व्र-
णैः (क्षतैः) आवेद्य (कथयित्वा) संस्थितो मृतः । [“परेतप्रेतसंस्थिताः” इत्यमरः—हे०] ।

(53.) Having deluded the two descendants of Raghu by means of a demon
(Mārīcha) in the form of an antelope, he took off Sitā having been for a moment
obstructed (in his progress) by a great attempt (for rescuing her by fighting)
made by the lord of vultures.

(54.) They two wandering in search of Sitā, saw the Vulture whose wings
were lopped off, and who with his vital breath (Prāṇas) grouping up to (lit. stay-
ing in) his throat (about to depart) was free from the debt of friendship (or
love) that he bore to Daśaratha.

(55.) He told them (two) in (human) words about the Mithila-princess
being taken away by Rāvana ; and having acquainted them with his great heroic
deed by means of his wounds, he expired.

तयोस्तस्मिन्नवीभूतपितृव्यापत्तिशोकयोः ।

पितरीवाग्निस्संस्कारात्परा ववृतिरे क्रियाः ॥ ५६ ॥

वधनिर्धूतशापस्य कबन्धस्योपदेशतः ।

मुमूर्च्छ सरव्यं रामस्य समानव्यसने हरौ ॥ ५७ ॥

स हत्वा वालिनं वीरस्तत्पदे चिरकाङ्क्षिते ।

धातोः स्थान इवादेशं सुग्रीवं संन्यवेशयत् ॥ ५८ ॥

इतस्ततश्च वैदेहीमन्वेष्टुं भर्तृचोदिताः ।

कपयश्चेरुरार्तस्य रामस्यैव मनोरथाः ॥ ५९ ॥

(५६.) व्यापत्तिर्मरणम् । नवीभूतः पितृव्यापत्तिशोकः (पितुः दशरथस्य व्यापत्तेः मरणस्य शोकः) ययोस्तौ तयो राघवयोस्तस्मिन्गृध्रे पितरीवाग्निस्संस्कारादग्निस्संस्कारमारभ्य परा उत्तराः क्रिया ववृतिरेऽवर्तन्त । तस्य पितृवदौर्ध्वदेहिकं चक्रतुरित्यर्थः ।

(५७.) वधेन रामकृतेन निर्धूतशापस्य [निर्धूतः निराकृतः शापो यस्य—हे०] देवभुवं गतस्य कबन्धस्य रक्षोविशेषस्योपदेशतो रामस्य समानव्यसने (कलत्रहानिरूपे) समानापदि । सख्यार्थिनीत्यर्थः । हरौ कपौ सुग्रीवे । “ शुकाहिकपिभेकेषु हरिर्ना कपिले त्रिषु ” इत्यमरः । सख्यं मुमूर्च्छ ववृधे [मुनिशप्तोहि श्रीदत्तनयः कबन्धत्वमागतो रामलक्ष्मणाभ्यां बाहुच्छेदेन हतः स्वमूर्तिं प्राप्य प्रत्युपकाराय क्रव्यमूकनिवासिनं समानं सुग्रीवमकथयदित्यागमः—हे०] ।

(५८.) वीरः स रामो वालिनं सुग्रीवाग्रजं हत्वा चिरकाङ्क्षिते (चिरकालाभिवाञ्छिते) तत्पदे वालिस्थाने । धातोः स्थान आदेशमिव । आदेशमूतं धात्वन्तरमिवेत्यर्थः । सुग्रीवं संन्यवेशयत्स्थानापितवान् । यथा “ अस्तेभूः ” इत्यस्ति धातोः स्थान आदेशो भूधातुरस्ति कार्यमशेषं स-मभिधत्ते तद्वदिति भावः । आदेशो नाम शब्दान्तरस्य स्थाने विधीयमानं शब्दान्तरमभिधीयते ।

(५९.) वैदेहीमन्वेष्टुं मार्गितुं भर्त्रा सुग्रीवेण चोदिताः प्रयुक्ताः कपयो हनुमत्पमुखाः । आर्तस्य विरहातुरस्य रामस्य मनोरथाः कामा इव । इतस्ततश्चेरुर्नानादेशेषु बभ्रमुश्च [अनेन

(56.) They two whose grief for the death of their father was renewed, performed the after-life-ceremonies, commencing with the rite of burning (the dead body), in honour of him, in the same way as they would do in honour of their father.

(57.) By the advice of Kabandha who had his curse shaken (removed) by his death (at the hands of Rāma), Rāma's friendship grew strong with the monkey (Sugriva) who was labouring under a similar misfortune.

(58.) That warrior having killed Vāli established Sugriva on his throne to which he had aspired for a long time, like an Ades'ā (substitute) in the place of a root (Dhātu).

(59.) The monkeys commissioned by their Lord wandered here and there in quest of the Videha-princess like desires (lit. mental-chariots) of the distressed Rāma.

प्रवृत्तावुपलब्धायां तस्याः संपातिदर्शनात् ।

मारुतिः सागरं तीर्णः संसारमिव निर्ममः ६० ॥

दृष्टा विचिन्वता तेन लङ्कायां राक्षसीवृता ।

जानकी विषवल्लीभिः परीतेव महौषधिः ॥ ६१ ॥

तस्यै भर्तुरभिज्ञानमङ्गुलीयं ददौ कपिः ।

प्रत्युद्रतमिवानुष्णेस्तदानन्दाश्रुबिन्दुभिः ॥ ६२ ॥

अखिलगतित्वं मनोरथानामगतिर्न विद्यते— हे० अत्र हि मनोरथपदं श्लिष्टं दृश्यते चेरुरित्यु-
त्तरपदस्य सम्यग्योजनया ध्वनिः पिशुनितः] ।

(६०.) संपातिर्नाम जटायुषो जायान्भ्राता । तस्य दर्शनात् । तन्मुखादिति भावः ।
तस्याः सीतायाः प्रवृत्तौ वार्तायाम् । “वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तान्तः” इत्यमरः । उपलब्धायां ज्ञा-
तायां सत्याम् । मारुतस्यापत्वं पुमान्मारुतिः [मारुतिपदेन मारुतात्मजत्वेन समुद्रलंघनसाम-
र्थ्यं सूच्यते—चा०] । हनुमान्सागरम् । ममेत्येतदव्ययं ममतावाचि । तद्गहितो निर्ममः [ममत्वा-
न्निर्गतः निर्ममः—हे० निर्गतो ममकारः (ममत्वं) यस्मात् सः] निःस्पृहः संसारमविद्याबन्धनमिव ।
तीर्णस्ततार [सीता लंकायामस्तीति संपातिना कथिते सति हनूमान्स्वयं पारावारमतरदित्यर्थः—
चा०] । तरतेः कर्तरि क्तः [ममेति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं । तथा गणदर्पणे । “ चिर-
रात्राय चिराद्वाय कस्माच्चिरस्य मम” इति—हे०] ।

(६१.) लङ्कायां रावणराजधान्यां विचिन्वता मृगयमाणेन तेन मारुतिना राक्षसीभिर्वृता
जानकी । विषवल्लीभिः परीता परिवृता महौषधिः संजीवनोदतेव । दृष्टा ।

(६२.) कपिर्हनुमान्भर्तु रामस्य संबन्ध्यभिज्ञानं (अभिज्ञायते अनेनेति विश्वाससंपा-
दकचिह्नं) प्रत्यभिज्ञानसाधकमङ्गुलीयमूर्मिकाम् । “ अङ्गुलीयकमूर्मिका ” इत्यमरः । “ जि-
ह्वामूलाङ्गुलेश्चः ” इति छप्रत्ययः । तस्यै जानक्यै ददौ । किंविधमङ्गुलीयम् । अनुष्णैः शी-
तलैस्तस्याः [सीताया वल्लभाङ्गुलीयावलोकनसमुल्लसितप्रेमवशतो निर्गतैः—चा०] आनन्दाश्रु-
बिन्दुभिः (बाष्पलेपैः) प्रत्युद्रतमिव (अभ्युत्थानमिव) स्थितम् [मुद्रिकावीक्षणानंतरं
प्रीत्या बाष्पं निर्गतमिति भावः—चा० अङ्गुलीयस्य रत्नैरिव प्रत्युद्रमनं युक्तमिति कविना
विदुषु मुक्ताफलस्य समाधिः विवक्षितः । “ अन्यधर्मस्ततोऽन्यत्र लोकसीमानुरोधिना । स-

(60.) Intelligence about her having been obtained from an interview with
Sampati, Maruti crossed the ocean, as a person free from worldly desires gets across
the (ocean of) worldly life.

(61.) By him who was making his search at Lanka (the capital of Ravana)
was observed the daughter of Janaka surrounded by Rakshasis (demonesses) like
a great medicinal plant (life-reviving plant) entwined by poisonous creepers.

(62.) The monkey gave her a ring (as a token) of recognition from her
husband which was, as it were, received (welcomed) by her cool tears of joy.

निर्वाप्य प्रिस्त्रसंदेशैः सीतामक्षवधोद्धतः ।
 स ददाह पुरीं लङ्कां क्षणसोढारिनिग्रहः ॥ ६३ ॥
 प्रत्यभिज्ञानरत्नं च रामायादर्शयत्कृती ।
 तृदयं स्वयमायातं वेदेत्या इव मूर्तिमत् ॥ ६४ ॥
 स प्राप तृदयन्यस्तमणिस्पर्शनिमीलितः ।
 अपयोधरसंसर्गां प्रियालिङ्गननिर्वृतिम् ॥ ६५ ॥
 श्रुत्वा रामः प्रियोदन्तं मेने तत्संगमोत्सुकः ।
 महार्णवपरिक्षेपं लङ्कायाः परिखालघुम् ॥ ६६ ॥

म्यगधीयते यत्र स समाधिः स्मृतो यथा” इति काव्यादर्श-हे० चा०] । भर्त्रभिज्ञानदर्श-
 नादानन्दवाप्यो जात इत्यर्थः ।

(६३.) स कपिः । प्रियस्य रामस्य संदेशैर्वाचिकैः (रक्षसां वधुभिः हृतां) सीतां,
 निर्वाप्य सुखयित्वा । अक्षस्य रावणकुमारस्य वधेनोद्धतो दृष्टः सन् । क्षणं सोढोऽरेरिन्द्र-
 जितः । कर्तुः । निग्रहो बाधो ब्रह्मास्त्रबन्धनरूपो येन स तथोक्तः सन् । लङ्कां पुरीं ददाह
 भस्मीचकार [तेन हि अक्षनामा विध्यमानो रावणकुमारो लंकादाहे हतः-हे०] ।

(६४.) कृती कृतकृत्यः [कृतीत्वं सीताप्रत्यभिज्ञानानयने हेतुः-चा०] कपिः स्वय-
 मायातं मूर्तिमद्देह्या तृदयमिव स्थितं तस्या एव प्रत्यभिज्ञानरत्नं [सीताचूडामणी-हे०]
 च रामायादर्शयत् । [स्वच्छत्वादुत्प्रेक्षा-हे०] ।

(६५.) तृदये वक्षसि न्यस्तस्य धृतस्य मणेरभिज्ञानरत्नस्य स्पर्शेन निमीलितो मोहितः
 स रामोऽविद्यमानः पयोधरसंसर्गः स्तनस्पर्शो यस्यास्तां तथाभूतां प्रियाया आलिङ्गनेन या
 निर्वृतिरानन्दस्तां प्राप । [शेषं आलिङ्गनस्य सुखेन स्तनयोरेव प्राधान्यं-हे० आश्लेषस्य
 स्तनस्पर्शस्यैव प्राधान्यादपयोधरसंसर्गमित्युक्तं-चा०] ।

(६६.) प्रियाया उदन्तं वार्ताम् । “ उदन्तः साधुवार्तयोः ” इति विश्वः । श्रुत्वा त-
 स्याः सीतायाः संगम उत्सुको रामो लङ्कायाः संबन्धी यो महार्णव एव परिक्षेपः परिवेष्टस्तं
 परिखालघुं दुर्गवेष्टनवत्सुतरं मेने ।

(63.) Having comforted Sitā with the messages from her dear husband he, who was emboldened by the destruction of Aksha (the son of Ravana), and who for a moment suffered capture at the hands of his enemies, set the city of Lankā on fire.

(64.) The monkey who had done his duty showed the jewel of recognition to Rāma which was, as it were, the very heart of the princess of the Videhas that had come to him of its own free will in a material form.

(65.) He (Rāma) with his eyes closed by (the delightful sensation of) the touch of the jewel which he placed on his breast, felt (lit. obtained) the pleasure of embracing his beloved without the contact of her breasts.

(66.) On hearing the (happy) news about his beloved, Rāma, eager for her union, considered the great ocean which surrounded Lankā (lit. which was its encircling belt) as easy (to ford) as a ditch around a fort.

स प्रतस्थेऽरिनाशाय हरिसैन्यैरनुद्रुतः ।

न केवलं भुवः पृष्ठे व्योम्नि संबाधवर्त्मभिः ॥ ६७ ॥

निविष्टमुद्धेः कृले तं प्रपेदे विभीषणः ।

स्नेहाद्राक्षसलक्ष्म्येव बुद्धिमादिश्य चोदितः ॥ ६८ ॥

तस्मै निशाचरैश्वर्यं प्रतिशुश्राव राघवः

काले खलु समारब्धाः फलं बध्नन्ति नीतयः ॥ ६९ ॥

स सेतुं बन्धयामास प्लवगैर्लवणाम्भसि ।

रसातलादिवोन्मग्नं शेषं स्वप्नाय शार्ङ्गिणः ॥ ७० ॥

(६७.) केवलमेकं भुवः पृष्ठे मृतले न किंतु व्योम्नि (आकाशे) च संबाधवर्त्मभिः [संबाधं संकटे वर्त्म मार्गो येषां तैः संकीर्णमार्गैः । “ संकटं नातु संबाधः ” इत्यमरः । “ संबाधः संकटे भोग ” इति विश्वः । “ संबाधं बृहदपि तद्वभूव वर्त्म ” इति माघकाव्ये । “ अतो धर्मिपराप्यस्ति ” । अनन कपिसैन्यबाहुल्योक्तिः—हे० चा० सु०] संकटगामिभिर्हरिसैन्यैः कपिबलैरनुद्रुतोऽन्वितः [परिहृतः—सु०] सन्स रामोऽरिनाशाय (रावणवधाय) प्रतस्थे चचाल ।

(६८.) उद्धेः (अबधेः) कृले (तटि) निविष्टं (स्थितं) तं रामम् । विशेषेण भीषयते शत्रूनि विभीषणो रावणानुजः । राक्षसलक्ष्म्या स्नेहात् (प्रेमवशात्) बुद्धिं कर्तव्यताज्ञानमादिश्य उपदिश्यचोदितः प्रेरितः इव । प्रपेदे प्राप ।

(६९.) राघवस्तस्मै विभीषणाय । “ प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः पूर्वस्य कर्ता ” इति संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । निशाचरैश्वर्यं राक्षसाधिपत्यं [राज्यं—चा० सु०] प्रतिशुश्राव प्रतिज्ञातवान् । तथा हि । कालेऽवसरे समारब्धाः प्रक्रान्ता नीतयः फलं बध्नन्ति गृह्णन्ति [फलिता भवन्तीति भावः—चा०] । जनयन्तीत्यर्थः । खलु ।

(७०.) स रामो लवणं क्षारमम्भो यस्यासी लवणाम्भास्तास्मिँल्लवणाब्धौ प्लवगैः प्रयोज्यैः । [“ कपिप्लवङ्गप्लवग ” इत्यमरः—हे०] शार्ङ्गिणो विष्णोः स्वप्नाय शयनाय रसातलात्पातालादुन्मग्नमुत्थितं शेषमिव स्थितम् [इति आयामवैफल्योक्तिः—हे०] । सेतुं बन्धयामास । [“ सेतुस्तरण उच्यते ” इति हलायुधः—हे०] ।

(67.) He set out for the destruction of his enemy followed by the legions of monkeys, crowding their passage not only on the surface of the earth but (even) in the sky.

(68.) Him who had encamped on the coast of the ocean approached Bibhishana who was, as it were, impelled by the Fortune of Rākshasas through affection (for him) having (first) influenced his judgment.

(69.) Rāghava promised him the sovereignty of the Rākshasas. Political expedients when made use of (lit. commenced) at a proper time are sure to put forth fruits (i. e. bear fruit).

(70.) He caused a bridge to be constructed by the monkeys over the saltwaters—a bridge that appeared like the serpent S'esha that rose from the nether regions to become the bed of Vishnu (i. e. for S'ārngin to lie down upon).

तेनोत्तीर्य पथा लङ्कां रोधयामास पिङ्गलैः।

द्वितीयं हेमप्राकारं कुर्वद्भिरिव वानरैः ॥ ७१ ॥

रणः प्रववृते तत्र भीमः प्लवगरक्षसाम्।

दिग्विजृम्भितकाकुत्स्थपौलस्त्यजयघोषणः ॥ ७२ ॥

पादपाविद्धपरिधः शिलानिष्पिष्टमुद्ररः।

अतिशस्त्रनखन्यासः शैलरुग्णमतंगजः ॥ ७३ ॥

(७१.) रामस्तेन पथा सेतुमार्गेणोत्तीर्य । सागरमिति शेषः । पिङ्गलैः (पिङ्गलवान-
रैरर्थात्) सुवर्णवर्णैरतएव द्वितीयं [द्वयोः पूरणयोः द्वितीयः तं-हे०] हेमप्राकारं
[यो नगरपर्यन्तं भवति स प्राकारः कोटविशेषः । “ प्राकारो वरणः साले “ इत्यभिधानचि-
न्तामणिः—सु० । इष्टकादिरचिते वेष्टनाकारे प्राचीरादौ । “ ऊर्ध्वं विंशतिहस्तेभ्यः प्राकारं न
शुभावहम् । प्रस्थे हस्तद्वयात् पूर्वं दीर्घे हस्तत्रयं तथा । न मध्यदेशे कर्तव्यं किञ्चिद्भ्यूनाधि-
के शुभम् “ इति ब्रह्मवैवतपुराणे] कुर्वद्भिरिव स्थितैर्वानरैर्लङ्कां रोधयामास ।

(७२.) तत्र लङ्कायां प्लवगानां रक्षसां च भीमो भयंकरो दिग्विजृम्भितं काकुत्स्थपौ-
लस्त्ययो रामरावणयोर्ययघोषणं जयशब्दो यस्मिन्स [दिक्षु विजृम्भितयोः विख्यातयोः प्र-
सिद्धयोः काकुत्स्थपौलस्त्ययोः रामरावणयोः जयस्य घोषणं । यद्वा । दिक्षु श्रुतं रामराव-
णयोर्ययघोषणं यस्मिन् स-हे०] तथोक्तो रणः प्रववृते प्रवृत्तः । “ अस्त्रियां समरानीकर-
णाः कलहविग्रहौ “ इत्यमरः ।

(७३.) किंविधो रणः । पादपैवृक्षैराविद्धा भग्नाः परिधा लोहबद्धकाष्ठानि यस्मिन्स त-
थोक्तः । “ परिधः परिघातनः ” इत्यमरः । शिलाभिर्निष्पिष्टाशूर्णिता मुद्ररा अयोधना य-
स्मिन्स तथोक्तः । “ द्रुवण्ते मुद्ररघनौ ” इत्यमरः । अतिशस्त्राः शस्त्राण्यतिक्रान्ता नखन्या-
सा यस्मिन्स तथोक्तः [एतेन कपीनां नीतिरुक्ता—चा०]। शैलै रुग्णा भग्ना मतंगजा यस्मि-
न्स तथोक्तः ।

(71.) Having by that path crossed the ocean he caused Lankā to be be-
sieged by the yellow monkeys who formed, as it were, another golden rampart
(around it).

(72.) There (at Lankā) a terrible conflict ensued between the monkeys
and the demons, in which the acclamations (war cries) of victory to Kākutstha
and Paulastya spread over all quarters.

(73.) It was a battle in which clubs studded with iron were broken down
by the trees ; hammers were crushed with stones ; the scars (or wounds) inflicted by
the nails surpassed those inflicted by weapons and the war-elephants were destroyed
(killed) by means of rocks.

अथ रामशिरश्छेददर्शनोद्भ्रान्तचेतनाम् ।

सीतां मायेति शंसन्ती त्रिजटा समजीवयत् ॥ ७४ ॥

कामं जीवति मे नाथ इति सा विजहौ शुचम् ।

प्राङ्गत्वा सत्यमस्यान्तं जीवितास्मीति लज्जिता ॥ ७५ ॥

गरुडापातविश्लिष्टमेघनादास्रबन्धनः ।

दाशरथ्योः क्षणक्लेशः स्वप्नवृत्त इवाभवत् ॥ ७६ ॥

ततो बिभेद पौलस्त्यः शक्त्या वक्षसि लक्ष्मणम् ।

रामस्वनाहतोऽप्यासीद्विदीर्णहृदयः शुचा ॥ ७७ ॥

(७४.) अथानन्तरम् । छिद्यत इति छेदः खण्डः । शिर एव छेद इति विग्रहः । राम-शिरश्छेदस्य विद्युज्जिह्वाख्यराक्षसमायानिर्मितस्य दर्शनेनोद्भ्रान्तचेतनां (उद्भ्रान्तमस्वस्थं व्याकुलं वा चेतो मानसं यस्याः तां) गतसंज्ञां सीतां त्रिजटा नाम काचित् [रावणानुजा-हे०] सीतापाक्षपातिनी राक्षसी मायाकल्पितं नत्वेतत्सत्यमिति शंसन्ती ब्रुवाणा । “शप्श्यनोर्नित्यम्” । इति नित्यं नुमागमः । समजीवयत् ।

(७५.) सा सीता मे नाथो जीवतीति हेतोः शुचं शोकं कामं [“अकामानुमतौ कामं” इत्य-मरः-चा०] । विजहौ (तत्त्वाज) । किंतु प्राक्पूर्वमस्य नाथस्यान्तं नाशं सत्यं यथार्थं मत्वा जीविता जीवितवत्यस्मीति हेतोर्लज्जिता लज्जावती [उक्तञ्च भट्टिकाव्ये । “मृतेपि त्वायि जीवन्त्या किं मयानकभार्यया-चा०] कर्तरि क्तः । दुःखादपि दुःसहो लज्जाभर इति भावः ।

(७६.) गरुडस्ताक्षर्यः । तस्यापातेनागमनेन विश्लिष्टं मेघनादस्येन्द्रजितः । [“मेघनादस्तु वरुणे रावणस्य सुतेपि च ” इति विश्वः-हे०] । अस्त्रेण नागपाशेन बन्धनं यास्मिन्स तथोक्तः क्षणक्लेशः (क्षणं क्षणमात्रं क्लेशो दुःखं यस्मात्स) दाशरथ्यो रामलक्ष्मणयोः स्वप्नवृत्तः स्वप्नावस्थायां भूत इवाभवत् [अल्पकालं दुःखदायित्वात्स्वप्नः इति-हे०] ।

(७७.) ततः पौलस्त्यो रावणः शक्त्या कासूनामकेनायुधेन । “कासूनामर्थयोः

(74) Then Tṛpāṭā restored Sītā to life, who had lost her senses at the sight of the decapitation of Rāma by telling her that it was a (sheer) delusion (i. e. a fraud practised by the demon Vidyujjīhva.)

(75.) She gave up her grief saying, “ My lord certainly lives ”; but she was ashamed (seemg) that she (still) was living, even after having already thought of (the fact of) his death to be true.

(76.) The momentary suffering of the two sons of Das'aratha in which the bonds of the missile (i. e. a snake missile) discharged by Meghanāda were severed at the arrival of Garuḍa, appeared, as it were, as having occurred in a dream.

(77.) Then the descendant of Palastya struck Lakshmana in the breast with the S'akti weapon ; while Rāma though not struck, had his heart broken through (lit. by) grief.

स मारुतिसज्जानीतमहौषधिदृतव्यथः ।

लङ्कास्त्रीणां पुनश्चक्रे विलापाचार्यकं शरैः ॥ ७८ ॥

नादं स मेघनादस्य धनुश्चेन्द्रायुधप्रभम् ।

मेघस्येव शरत्कालो न किञ्चित्पर्यशेषयत् ॥ ७९ ॥

कुम्भकर्णः कपीन्द्रेण तुल्यावस्थः स्वसुः कृतः ।

रुरोध रामं शृङ्गीव दङ्कच्छिन्नमनःशिलः ॥ ८० ॥

शक्तिः ” इत्यमरः [“ शक्तिर्बलप्रभावादौ शक्तिः प्रहरणान्तरे ” इति विश्वः—हे०] । लक्ष्मणं वक्षसि बिभेद विदारयामास । रामस्त्वनाहतोऽप्यहतोऽपि शुचा शोकेन विदीर्णदृढ-
दय आसीत् [असंगतिर्नामालंकारः वामनस्तु विरोधाभासत्वं विरोधे इति । “ सा बाला वय-
मप्रगल्भमनसः सा स्त्री वयं कातराः । सा पीनोन्नतिमत्पयोधरयुगं धत्ते सखेदा वयं सा क्रा-
न्ता जघनस्थलेन गुरुणा गन्तुं न शक्ता वयं दोषैरन्यजनाश्रयैरपटवो जातास्म इत्याहुतं ”—हे०] ।

(७८.) स लक्ष्मणो मारुतिना मरुत्सुतेन हनुमता समानीतया महौषध्या संजीविन्या
[विशल्या नाम्न्या—चा० सु०] दृतव्यथः सन्पुनः शरैर्लङ्कास्त्रीणां विलापे परिदेवने ।
“ विलापः परिदेवनम् ” इत्यमरः । आचार्यकं (आचार्यस्य भावः आचार्यकं) आचार्यकर्म
(उपध्यायत्वं) । “ योषधाद्रूपोत्तमाहुः ” इति वुज् । चक्रे । [“ मृतसंजीविनी मुख्या
विशल्यकरणी परा संधानकरणी चान्या सौवर्ण्यकरिणी तथा ” इति बहुधा ओषधयः—
हे०] । पुनरपि राक्षसाञ्जघानेति व्यज्यते ।

(७९.) स लक्ष्मणः । शरत्कालो मेघस्येव [शरत्कालः मेघस्येव नादं धनुश्च न सहते—
हे०] । मेघनादस्येन्द्रजितो नादं सिंहनादम् । अन्यत्र गर्जितं च । इन्द्रायुधप्रभं शक्रधनुः-
प्रभं धनुश्च किञ्चिदल्पमपि न पर्यशेषयन्नावशेषितवान् [यथा शरत्काले मेघस्य नादं तथा
शक्रधनुश्च नावशेषयति । कालग्रहणं तु प्रयोगार्थं अन्यथा शरदा लक्ष्मणस्योपमानं स्यात्—
चा० सु०] । तमवधीदित्यर्थः ।

(८०.) कपीन्द्रेण सुग्रीवेण स्वसुः शूर्पणखायास्तुल्यावस्थो नासाकर्णच्छेदेन सदृशः

(78.) He (Lakshmana) with his pain removed by the great medicinal plant brought (to him) by Māruti, again performed the duty of a tutor in teaching lamentation to the women of Lankā by means of his arrows (i. e. caused the women of Lankā to bewail the deaths of their husbands).

(79.) He allowed to remain naught of either the thundering sound or the bow, resplendent as the rain-bow (weapon of Indra), as the autumnal season completely annihilates the thunders of clouds and the rain-bow.

(80.) Reduced to a condition similar to that of his sister by the lord of the monkeys, Kumbhakarna opposed (assaulted) Rāma, like a mountain having its red arsenic (Manas s'ila) cut down by the stone-cutting instrument.

अकाले बोधितो भ्रात्रा प्रियस्वप्नो वृथा भवान् ।
 रामेषुभिरितिवासौ दीर्घनिद्रां प्रवेशितः ॥ ८१ ॥
 इतराण्यपि रक्षांसि पेतुर्वानरकोटिषु ।
 रजांसि समरोत्थानि तच्छोणितनदीष्विव ॥ ८२ ॥
 निर्ययावथ पौलस्त्यः पुनर्युद्धाय मन्दिरात् ।
 अरावणमरामं वा जगदयेति निश्चितः ॥ ८३ ॥
 रामं पदातिमालोक्य लङ्केशं च वरूथिनम् ।
 हरियुग्मं रथं तस्मै प्रजिघास्य पुरंदरः ॥ ८४ ॥

कृतः कुम्भकर्णः [रुधिरावलप्लत्त्वात्—चा०] टङ्गेन शिलाभेदकशस्त्रेण छिन्ना मनःशिला रक्तवर्णधातुविशेषो यस्य स तथोक्तः । “ टङ्कः पाषाणभेदनः ” इति । “ धातुर्मनःशिलाद्य-
 द्वेः ” इति चामरः । शृङ्गी शिखरीव । रामं रुरोध ।

(८१.) प्रियस्वप्न इष्टनिद्रोऽनुजो भवान्वृथा भ्रात्रा रावणेनाकाले [असमये असंपूर्णमासषट्के—चा०] बोधित इतीवासौ कुम्भकर्णो रामेषुभी रामबाणैर्दीर्घनिद्रां मरणं प्रवेशितो गमितः । [“ निमीलनं दीर्घनिद्रा ” इति इलायुधः—हे०] । यथा लोकेष्विष्टवस्तुविनाशदुः-
 खितस्य ततोऽपि भूयिष्ठमुपपाद्यते तद्वदिति भावः ।

(८२.) इतराणि रक्षांस्यपि वानरकोटिषु । समरोत्थानि रजांसि तेषां रक्षसां शोणि-
 तनदीषु रक्तप्रवाहेष्विव पेतुः । निपत्य मृतानीत्यर्थः [इत्यपुनर्निर्गमः—हे० तथा कायेषु प-
 तिता राक्षसा नालोकिताः—चा०] ।

(८३.) अथ पौलस्त्यो रावणः । अद्य जगदरावणं रावणशून्यमरामं रामशून्यं वा भ-
 वेदिति निश्चितो निश्चितवान् । कर्तरि क्तः । विजयमरणयोरन्यतरानिश्चयवान्पुनर्युद्धाय मन्दि-
 रान्निर्ययौ निर्जगाम । [पुनः शब्देन आदावपि युद्धमाक्षिप्तं तस्मिन् पूर्वं एव पक्षः अभवत्
 उत्तरो नामवत्—हे०] ।

(८४.) पादाभ्यामततीति पदातिः । तं पादचारिणं रामम् । वरूथो रथगुप्तिः । “र-

(81.) Fond of sleep as you are, you have been in vain awakened by your brother at an improper time—with these words, as it were, he was made to enter into eternal (lit. long) sleep (death) by the arrows of Rāma.

(82.) Other demons also fell among the crores of monkeys as dust raised from the battle field fell into the streams of their blood.

(83.) Let the world to-day be either destitute of Rāvana or of Rāma, thus resolved he the descendant of Pulastya then set out from his palace to fight again.

(84.) Observing Rāma on foot and the lord of Lankā (seated) in a chariot, Indra sent him his chariot furnished with bay horses.

तमाधूतध्वजपदं व्योमगङ्गोर्मिवायुभिः ।

देवसूतभुजालम्बी जैत्रमध्यास्तु राघवः ॥ ८५ ॥

मातलिस्तस्य माहेन्द्रमामुमोच तनुच्छदम् ।

यत्रोत्पलदलक्लेश्यमस्त्राण्यापुः सुरद्विषाम् ॥ ८६ ॥

अन्योन्यदर्शनप्राप्तविक्रमावसरं चिरात् ।

रामरावणयोर्युद्धं चरिबार्थमिवाभवत् ॥ ८७ ॥

धगुतिर्वरूथो ना ” इत्यमरः । अध वरूथेन रथो लक्ष्यते । वरूथिनं लङ्केशं चालोक्य पुरंदर इन्द्रः । युगं वहन्तीति युग्या रथाश्वाः । “ तद्रहति रथयुगप्रासङ्गम् ” इति यत्प्रत्ययः । हरियुग्यं कपिलवर्णाश्वम् । “ शुकाहिकपिभेकेषु हरिर्ना कपिले त्रिषु ” इत्यमरः । रथं तस्मै रामाय प्रजिघाय प्रहितवान् ।

(८५.) राघवो व्योमगङ्गोर्मिवायुभिः (मन्दाकिनीतरङ्गवातैः) आधूतध्वजपदम् [वि-यद्रङ्गावीचिसमर्द्धशीतलैः सुखस्पर्शैः मरुद्भिः प्रेङ्खत्केतनांशुकं । इत्युच्चत्वं-हे०] । मार्गवशादिति भावः । जैत्रेव जैत्रो जयनशीलः । तं जैत्रम् । जेतृशब्दात्तृन्न्तात् “ प्रज्ञादिभ्यश्च ” इति स्वार्थेऽणप्रत्ययः । तं रथं देवसूतभुजालम्बी मातलिहस्तावलम्बः सन्नध्यास्ताधिष्ठितवान् । आसेर्लङ् ।

(८६.) मातलिरिन्द्रसारथिर्माहेन्द्रम् । तनुश्छाद्यतेऽनेनेति तनुच्छदो वर्म । (शीर्षण्यं च शिरस्त्रेऽथ तनुत्रं वर्मदेशनम् । उरच्छदः कंकटको जगरः कवचोऽस्त्रियाम् ” इत्यमरः) । “ पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण ” इति घः । तं तस्य रामस्यामुमोचासञ्जयामास [ददौ-हे० अवधन्त-चा०] । यत्र तनुच्छदे सुरद्विषां (दैत्यानां) अस्त्राण्युत्पलदलानां यत्क्लेश्यं नपुंसकत्वं [निर्वीर्यत्वं-हे० असामर्थ्यं-चा०] निरर्थकत्वं तदापुः ।

(८७.) चिरादन्योन्यदर्शनेन प्राप्तविक्रमावसरं रामरावणयोर्युद्धं योधनं चरितार्थं (कृतार्थं) सफलमभवदिव । प्राक्पराक्रमावसरदैर्विल्याद्विफलस्याद्य तद्धाभात्साफल्यमुत्प्रेक्ष्यते [यदि द्वयोः परस्परविलोकनं नाभविष्यत् तदा समराभावात् प्रोद्भूतमपि युद्धं नाफलिष्यदित्यन्योन्यसंगात् सफलमिवासीदिति भावः-चा०] ।

(85.) Rāghava, supported by the hand of the charioteer of the gods, took his seat in that victorious chariot, the banner-cloth of which was shaken by the breezes coming over the waves of the celestial Gangā.

(86.) Mātali accoutred him with (lit. put on him) the armour belonging to the great Indra, where the missiles of the haters of the gods obtained the impotency of lotus leaves (i. e. proved as weak as lotus leaves).

(87.) The fight between Rāma and Rāvana which after a long time brought about the occasion which manifested this bravery in their mutual rencountre got, as it were, its desired object.

भुजमूर्धोरुबाहुल्यादेकोऽपि धनदानुजः ।
 ददृशे स यथापूर्वं मातृवंश इव स्थितः ॥ ८८ ॥
 जेतारं लोकपालानां स्वमुखैरर्चितेश्वरम् ।
 रामस्तुलितकैलासमरार्तिं बद्धमन्यत ॥ ८९ ॥
 तस्य स्फुरति पौलस्त्यः सीतासंगमशंसिनि ।
 निचखानाधिकक्रोधः शरं सद्येतेरे भुजे ॥ ९० ॥

(८८.) एकोऽपि स धनदानुजो रावणः भुजाश्च मूर्धानश्चोरवः पादाश्च भुजमूर्धोरु [भुजानां मूर्ध्ना च उरु महत् बाहुल्यामिति वा—हे०] । प्राण्यङ्गत्वाद्द्वैकवद्भावः । तस्य बाहुल्याद्वहुत्वाद्धेतोः । तद्वहुत्वे यादवः—“ दशास्यो विंशतिभुजश्चतुष्पान्मातृमान्दिरे । लंकेश्वरो यातुपतिः सन्नाहोस्य विलोचकः ” इति । पूर्वमनतिक्रम्य यथापूर्वं (पूर्वं यथा यथापूर्वं) मातृवंशे [माता पुष्पोत्कटा नाम्ना तस्या वंशे—हे० मातुर्निकषानाम्न्या राक्षस्या वंशे अन्वये—चा०] मातृसंबन्धिनि वर्गे स्थित इव ददृशे दृष्टो हि । “ वंशो वेणौ कुले वर्गे ” इति विश्वः । अत्र रावणमातुः केशिन्या रक्षोजातित्वात्तद्गर्भो रक्षोवर्ग इति लभ्यते । अतश्चैकोऽप्यनेकरक्षः परिवृत इवालक्ष्यतेत्यर्थः । (अत्र हि चारित्रवर्द्धनः । स यथापूर्वं इति पाठे स रावणो यथापूर्वं रामेण विनाशितो वंश इव दृष्टः । यद्वा । यथापूर्वं शक्रादिसंग्रामवत् इत्यन्ये । तस्य स्वेच्छाचाररूपत्वादुरुबहुत्व स रावणो यथापूर्वं मातुलगृहे क्रीडनादौ वा ददृशे तथा शिरोभुजबाहुल्यादेकोपि लीलां कुर्वन् ददृशे इत्यन्यः) ।

(८९.) लोकपालानामिन्द्रादीनां जेतारम् [इति विक्रमोक्तिः—हे० अनेन शरीरबलञ्चोक्तं एतेन प्रभावोत्कीर्तनात्संग्रामदुर्द्धर्षत्वं रावणस्याराणि—चा०] । “ कर्तृकर्मणोः कृति ” इति कर्मणि षष्ठी । स्वमुखैः स्वशिरोभिरर्चितेश्वरं तुलितकैलासमुत्क्षिप्तं रुद्राद्रिं तमेवं शौर्यवीर्यसत्त्वसंपन्नं महावीरमरार्तिं शत्रुं रामो गुणग्राहित्वाज्जेतव्योत्कर्षस्य जेतृत्वोत्कर्षहेतुत्वाच्च बद्धमन्यत (महान्तं मेने) । साधु मद्विक्रमस्यायं पर्याप्तो विषय इति बहुमानमकरोदित्यर्थः । बद्धिति क्रियाविशेषणम् ।

(९०.) अधिकक्रोधः (अधिकः क्रोधः यस्य स) पौलस्त्यः (स्फुरतीति स्फुरन् त-

(88.) He the younger brother of the Lord of wealth (lit. the giver of wealth) though one, appeared by means of his many arms, heads and thighs, surrounded as before by the people belonging to his mother's race.

(89.) Rāma thought highly of that enemy who was the conqueror of the guardians of the quarters (Indra and others), who had worshipped the god S'iva by (offering) his own (ten) heads and who had up-lifted (lit. weighed) the Mount Kailāsa.

(90.) The descendant of Pulastya being greatly enraged, drove deep an arrow into his right (lit. other than the left) arm, which was throbbing and which (therefore) prognosticated his union with Sitā.

रावणस्यापि रामास्तो भित्त्वा हृदयमाशुगः ।

विवेश भुवमारव्यातुमुरगेभ्य इव प्रियम् ॥ ९१ ॥

वचसैव तयोर्वाक्यमस्त्रमस्त्रेण निघ्नतोः ।

अन्योन्यजयसंरम्भो ववृधे वादिनोरिव ॥ ९२ ॥

विक्रमव्यतिहारेण सामान्याभृद्द्वयोरपि ।

जयश्रीरन्तरा वेदिर्मत्तवारणयोरिव ॥ ९३ ॥

स्मिन्) स्फुरति स्पन्दमानेऽतएव सीतासंगमशंसिनि (सीतायां संगमं शंसतीत्येवं शीलः सीतासंगमशंसी तस्मिन्) तस्य रामस्य सव्य इतरो यस्मात्सव्येतरे दक्षिणे [“ वामं शरीरं सव्यं स्यादपसव्यं तु दक्षिणं ” इत्यमरः । दक्षिणबाहुस्फुरणं दृष्ट्वा भावी सीतासंगमसहमानस्तमिवाविदध्यादित्यर्थः । “ स्पन्दो भुजस्येष्टसमागमाय ” इति वसन्तराजः—हे०] । “ न बहुव्रीहौ ” इतीतरशब्दस्य सर्वनामसंज्ञाप्रतिषेधः । भुजे शरं निचखान निखातवान् ।

(९१.) रामेणास्तः क्षिप्त, आशुगो बाणः । विश्रवसोऽपत्यं पुमान्रावणः । विश्रवःशब्दादपत्येऽर्थेऽणप्रत्यये सति “ विश्रवसो विश्रवणरवणौ ” इति रवणादेशः । तस्य रावणस्यापि हृदयं वक्षो भित्त्वा विदार्य । *उरगेभ्यः पातालवासिभ्यः प्रियमाख्यातुमिव । भुवं विवेश [रावणहृदयविदारणवार्ता बाणः पातालभूमौ सर्पाणां वक्तुं प्रविष्टः इति भावः—मु०] ।

(९२.) वाक्यं वचसैवास्त्रमस्त्रेण निघ्नतोः प्रातिकुर्वतोस्तयो रामरावणयोः । वादिनोः कथकयोरिव [वादिनावपि वचसैव वाक्यं निघ्नतोः । प्रमाणादिनियमेन पक्षप्रतिपक्षयोः परिग्रहो वादः—हे० प्रमाणतर्कसाधनोपालम्भः सिद्धान्ताविरुद्धः पञ्चावयवोपपन्नः । पक्षप्रतिपक्षपरिग्रहो वादः इति स विद्यते ययोस्तौ तयोर्वादिनोरिव तयोरपि किंभूतयोः वचसैव वचनेनैव वाक्यं तिरस्कुर्वतोऽर्थथा विजयविशः प्रवृद्धमानः स्यात् तद्वादित्यर्थः—चा०] । अन्योन्यविषये जयसंरम्भः [आवेशः—हे० चा०] ववृधे ।

(९३.) जयश्रीः (जयलक्ष्मीः) विक्रमस्य व्यतिहारेण पर्यायक्रमेण तयोर्द्वयोरपि । अन्तरा मध्ये (स्थिता) । अवययमेतत् । वेदिर्वेद्याकारा भित्तिर्मत्तवारणयोरिव [अन्तरा मध्ये वेदिं पिण्डकाभित्तिं कृत्वा मध्ये गजौ योध्येते इति प्रसिद्धिः । अन्तरा शब्देनासंबन्धा-

(91.) Also the arrow (lit. swift-going) cast by Rāma having pierced through the breast of Rāvana entered into the earth, as if to inform the serpents of the happy news.

(92.) The zeal of victory, over each other, of them two who met words also with words and missiles with missiles, increased like that of two disputants.

(93.) The fortune of victory by reason of the interchange of heroic deeds, became common to them both, as a wall between two infuriated elephants (becomes to them).

कृतप्रतिकृतप्रीतिस्तयोर्मुक्तां सुरासुरैः ।

परस्परशरव्राताः पुष्पवृष्टिं न सेहिरे ॥ ९४ ॥

अयःशङ्खचितां रक्षः शतघ्नीमथ शत्रवे ।

हृतां वैवस्वतस्येव कूटशाल्मलिमक्षिपत् ॥ ९५ ॥

द्वारणशब्दे द्वितीया न-हे० चा०] । सामान्या साधारणा (मध्यस्था) अभूत् । नत्वन्यतर-
नियतेत्यर्थः । अत्र मत्तवारणयोरित्यत्र द्वयोरित्यत्र च “ अन्तरान्तरेणयुक्ते ” इति द्वितीया
न भवति । अन्तराशब्दस्योक्तरीत्यान्यत्रान्वयात् । मध्ये कामपि भित्ति कृत्वा गजौ यो-
धयन्तीति प्रसिद्धिः ।

(९४.) स्वयमस्त्रप्रयोगः कृतं प्रतिकृतं परकृतप्रतीकारस्ताभ्यां प्रीतिः सुरासुरैः [दिवदै-
त्यैः । सुरसाहिताः असुराः सुरासुराः । शाकपार्थिवादिः । यद्वा । कार्यकृतो हि देवानां वि-
शेषो न जातिकृतः इति । शाश्वतिके वैराभावे नैकवद्भावः । तथा न्यासकृत् । “ शाश्वतिको
नित्य इति शाश्वदिति त्रैकाल्यमुच्यते । तत्र भवः शाश्वतिकः इति । “ मनुजन्मापि सुरा-
सुरान्गणैः ” इति माघकाव्ये । तथा च भारविः प्रयुक्तवान् । “ सुरासुरैरम्बुनिधिर्ममन्थे ” ।
तर्कदीपिकायामपि । “ यत्पादाम्बुजमृङ्गालिच्छलादिवसुरासुराः ” इति-हे० चा०]
यथासंख्यं तयोः रामरावणयोः (उपरि) मुक्तां पुष्पवृष्टिम् । द्वयीमिति शेषः । परस्परं शर-
व्राताः (बाणगणाः) न सेहिरे । [निरंतरापतनादित्यर्थः-हे०] । अहमेवालं किं त्वयेति
चान्तराल एवतेरेतरबाणवृष्टिरितरेतरपुष्पवृष्टिमवारयदित्यर्थः ।

(९५.) अथ रक्षो रावणोऽयसः (लोहस्य) शङ्खभिः कीलैश्चितां कीर्णां शतघ्नीं [शता-
नि हन्तीति सुवृत्तिः । चतुस्तालप्रमाणां लोहगदां शक्तिं । मद्नादिनिबन्धौ तु । “ अयः कण्टकसं-
छिन्ना शतघ्नी महती शिला ” इति तन्न शाल्मल्युपमानात्-हे० चा०] लोहकण्टककीलितयष्टिवि-
शेषाम् । “ शतघ्नी तु चतुस्ताला लोहकण्टकसंचिता । यष्टिः ” इति केशवः । वैवस्वतस्या-
न्तकस्य हृतां विजयलब्धाम् । कूटशाल्मलिमिव [यातनातरुविशेषमिव-चा०] । शत्रवे रा-
घवायाक्षिपत्क्षिप्तवान् । कूटशाल्मलिरिव कूटशाल्मलिरिति व्युत्पत्त्या वैवस्वतगदाया गौणी
संज्ञा [कूटशब्देन कुत्तिसंतं द्योत्यते । “ दुर्गादौ हि परसैन्यदलमार्थं ह्याक्षिप्यते ” इति स्त्री-

(९४.) The groups of arrows of one another did not relish (brook) the
shower of flowers poured on them two (i. e. Rāma and Rāvana) by the gods and
the demons pleased with the advance of their own and repulse of the opposite party
(i. e. intercepted the shower of flowers).

(९५.) Then the demon darted at his enemy a weapon (or club) S'ataghni
full of pointed iron spikes, which (शतघ्नी) was, as it were, the Kūtas'almali of the
God of death obtained by a victory over him in a battle. (शतघ्नी an instrument
studded with adamantine thorns).

राघवो रथमप्राप्तां तामाशां च सुरद्विषाम् ।
अर्धचन्द्रमुखैर्बाणैश्चिच्छेद कदलीमुखम् ॥ ९६ ॥
अमोघं संदधे चास्मै धनुष्येकधनुर्धरः ।
ब्राह्ममस्त्रं प्रियाशोकशल्यनिष्कर्षणौषधम् ॥ ९७ ॥
तद्वयोस्मि दशधा भिन्नं ददृशे दीप्तिमन्मुखम् ।
वपुर्महोरगस्येव करालफणमण्डलम् ॥ ९८ ॥

रस्वामी-हे०] । कूटशाल्मलिर्नामैकमूलप्रकृतिः कण्टकी वृक्षविशेषः । “रोचनः कूटशाल्म-
लिः ” इत्यमरः । तत्सादृश्यं च गदाया अयःशङ्कचितत्वादनुसंधयम् ।

(९६.) राघवो रथमप्राप्तां तां शतघ्नीं [चतुस्तालप्रमाणां लोहशक्तिं-हे० चा० सु०] ।
सुरद्विषां रक्षसामाशां [मयैव रावणेन रामो जेतव्यः इत्येवंरूपां-सु०] विजयतृष्णां च ।
“ आशा तृष्णादिशोः प्रोक्ता ” इति विश्वः । अर्धचन्द्र इव मुखं येषां तैः (अर्धचन्द्राका-
रैः) बाणैः कदलीवत्मुखं यथा तथा चिच्छेद [इति अयासनिरासः-हे०] । अथवा कद-
ल्यामिव सुखमच्छेदो यास्मिन्कर्षणि तदिति विग्रहः ।

(९७.) एकोऽद्वितीयः [मुख्यः । “ एको मुख्ये प्रधाने च ” इत्यमरः-चा० सु०] ।
धनुर्धरो रामः प्रियायाः शोक एव शल्यं तस्य निष्कर्षणमुद्धारकं यदौषधं [उपायभूतं ।
“प्रज्ञादिः” । “अजातौ सर्वमौषधं” इत्यमरः-हे०] तदमोघं (सफलं) ब्राह्मं ब्रह्मदेवताकमस्त्रम-
भिमान्त्रितं बाणमस्मै रावणाय च । तद्वधार्थमित्यर्थः । धनुषि संदधे ।

(९८.) व्योस्मि दशधा भिन्नं [दशानां रावणशिरसां नाशाय दशधा भिन्नं दश-
शरीरं । छेद्यस्य दशसंख्यायोगात् दशधा इत्युक्तं-चा० हे०] प्रसृतं दीप्तिमन्ति मुखानि
यस्य तद्ब्रह्मास्त्रम् । करालं भीषणं तुङ्गं वा फणमण्डलं यस्य तत्तथोक्तम् । “ करालो
दन्तुरे तुङ्गे करालो भीषणेऽपि च ” इति विश्वः । महोरगस्य शेषस्य वपुर्विव [महोरगत्वं
रत्नयोगात्-हे० महोरगत्वेन फणेषु मणयः सूच्यन्ते । तेन च दीप्तिवन्मुखं भवति-चा०
सु०] ददृशे दृष्टम् ।

(96.) With crescent-faced arrows Rāghava cut it off—and along with it the
hope of the enemies of the gods—before it had reached his chariot as easily as (he
would lop off) a plaitain tree.

(97.) And to kill (lit. for) him that unrivalled archer (lit. the sole archi-
er) fixed on his bow the unerring missile presided over by Brahmā, which was (as
it were) the physic of extracting (from his heart) the dart of grief for his beloved.

(98.) That missile with its blazing points (heads) being divided into
ten splinters in the sky appeared like the body of the great serpent (i. e. Śeṣha)
wearing the ring of his formidable hood.

तेन मन्त्रप्रयुक्तेन निमेषार्धादपातयत् ।

स रावणशिरःपक्तिमज्ञातव्रणवेदनाम् ॥ ९९ ॥

बालार्कप्रतिमेवाप्सु वीचिभिन्ना पतिष्यतः ।

रराज रक्षःकायस्य कण्ठच्छेदपरंपरा ॥ १०० ॥

मरुतां पश्यतां तस्य शिरांसि पतितान्यपि ।

मनो नातिविश्वासा पुनः संधानशङ्किनाम् ॥ १०१ ॥

(९९.) स रामो मन्त्रप्रयुक्तेन तेनास्त्रेणाज्ञातव्रणवेदनाम् (अज्ञाता व्रणानां क्षतानां वेदना पीडा यस्यास्तां) अतिशैघ्रचादननुभूतव्रणदुःखां रावणशिरःपङ्क्तिं (मस्तकश्रेणीं) निमेषार्धादपातयत्पातयामास [एतेन रामस्य लघुहस्तता द्योत्यते—चा०] ।

(१००.) पतिष्यतः (पतिष्यतीति पतिष्यन् तस्य पतिष्यतः) आसन्नपातस्य रक्षः-कायस्य रावणकलेवरस्य । छिद्यन्त इति छेदाः खण्डाः । कण्ठानां ये छेदास्तेषां परंपरा पङ्क्तिः । वीचिभिः (कल्लोलैः) भिन्ना (विभक्ता अर्थाच्चञ्चला) नानाकृताप्सु (जलेषु) बालार्कस्य (अरुणतरणिमण्डलस्य) प्रतिमा प्रतिबिम्बमिव । रराज (बभौ) । अर्कस्य बालविशेषणमारुण्यसिद्धचर्चामेति भावः [बालार्कत्वेन शिरसां सरुधिरत्वं आक्षिप्तं । काय-ग्रहणं तु तपनचलनद्योतनार्थं—हे०] ।

(१०१.) पतितानि तस्य रावणस्य शिरांसि पश्यतामपि पुनःसंधानशङ्किनाम् [विश्वासं न प्रापेत्यर्थः कुतः पुनः संधानं शङ्कन्ते तेषां ईश्वरेण कृतानामपि पुनरुत्पत्तेः साधित्वाच्च रावणस्य—हे० ननु छिन्नेष्वपि मस्तकेषु कथं विश्वासो नाभूदित्याह । यतः पुनःसंधानं शङ्कन्ते इति पुनःसंधानशङ्किनस्तेषां । महेशतुष्टये शिरांसि छिन्नानि पुनरपि यथा प्ररूढानि तथाधुनापि भविष्यन्तीति शङ्कया विश्वासाभावः इत्यर्थः—चा० छिन्नानामपि रावणमस्तकानां पुनः मिलनं भविष्यतीति शङ्का देवानां अतो न विश्वासः इति भावः—सु०] । पूर्वं तथादर्शनादिति भावः । मरुताममराणाम् । “ मरुतौ पवनामरौ ” इत्यमरः । मनः (चित्तं) नातिविश्वासातिविश्वासं न प्राप ।

(१०२.) अथ मदेन गजगण्डसंचारसंक्रान्तेन गुरुपक्षैर्भारायमाणपक्षैरालिङ्ग्यैर्लोकपा-

(99.) With that missile charged with its (appropriate) spell (Mantras) he caused within half a second, the row of Ravana's heads to fall—the heads which did not (even) feel the pain of the wound.

(100.) The severed necks that were severed from the demon's body which was about to drop down, shone (appeared) like the image of the young (new) sun reflected in water broken by the ripples.

(101.) The minds of the gods even though they saw his heads dropped down, suspecting their re-union, did not completely believe in the fact.

अथ मदगुरुपक्षैर्लोकपालद्विपाना-
मनुगतमलित्वन्दैर्गण्डभिक्तीर्विहाय ।
उपनतमणिवन्धे मूर्ध्नि पौलस्त्यशत्रोः
सुरभि सुरविमुक्तं पुष्पवर्षं पपात ॥ १०२ ॥
यन्ता हरेः सपदि संतृप्तकामुर्कज्य-
मापृच्छ राघवमनुष्ठितदेवकार्यम् ।
नामाङ्कुरावणशराङ्कितकेतुयष्टि-
मूर्ध्वं रथं हरिसहस्रयुजं निनाय ॥ १०३ ॥

लद्विपानामैरावतादीनां गगनवर्तिनां गण्डभिक्तीः (कपोलपालीः) विहाय (त्यक्त्वा) अनुगत-
मनुद्भुतं सुरभि सुगन्धि । “सुरभिश्चम्पके स्वर्णे जातीफलवसन्तयोः । गन्धोपले सौरभेभ्यः
सल्लकीमातृभेदयोः । सुगन्धौ च मनोज्ञे च वाच्यवत्सुरभि स्मृतम्” इति विश्वः । सुरविमुक्तं
(सुरैः देवैर्विमुक्तं) पुष्पवर्षमुपनत आसन्नो मणिवन्धो राज्याभिषेकसमये भावी यस्य त-
स्मिन् [यद्वा । उपनतौ संयुक्तौ मणिवन्धौ प्रकोष्ठप्रदेशौ यस्मिन् कृताञ्जलवित्थः । यदाभि-
षेकसमये दशरथेन दत्तो मणिरैकोऽस्तीत्येके । तत्र । “पुरं निषादाधिपतेः” इत्यत्र मौ-
लिविसर्जनं वक्ष्यति—हे० उपनतः उपस्थितः मणिवन्धो राज्याभिषेकसमयसंबन्धि शिरोरत्नं
यस्य तत्रेति भद्रं—चा०] पौलस्त्यशत्रो रामस्य मूर्ध्नि (शिरसि) पपात । इदमेव राज्या-
भिषेकसूचकमिति भावः । (मालिनीवृत्तं) ।

(१०२.) हरेरिन्द्रस्य यन्ता मातलिः । [“यन्ता हस्तिपके सूते” इति वैजयन्ती-
चा०] । सपदि संतृप्तकामुर्कज्यम् [संतृप्ता अवरोपिता कामुर्कज्या कामुके धनुषि ज्या ध-
नुर्गुणो यस्य तं । धनुः श्रुतिः आरूढे पतिपत्न्यौ इति वामनः । यथा धनुर्ज्या-
किणचिद्वे दोष्णादौ विस्फुरितं तवेति—हे०] अनुष्ठितं देवकार्यं रावणवधरूपं येन तं राघवमा-
पृच्छ साधयामीत्यामन्त्र्य । नामाङ्कुरावणशराङ्कितकेतुयष्टिध्वज-
दण्डो यस्य तम् । हरीणां वाजिनां सहस्रेण युज्यते इति हरिसहस्रयुक् । तम् । “यमा-
निलेन्द्रचन्द्रार्कविष्णुसिंहाशुवाजिषु । हरिः ” इत्युभयत्राप्यमरः । रथमूर्ध्वं (उपरि अर्थात्स्व-
र्लोकं) निनाय नीतवान् ।

(102.) Then on the head of the enemy of the descendant of the Pulastya
(i. e. Rāma) the placing of the crown on which (by sprinkling holy waters) was
approaching, there fell a shower of fragrant flowers poured down by the gods and
followed (or attended) by the swarms of black bees which had left (lit. having left)
the specious temples (lit. wall-like cheeks) of the elephants of the guardians of
the quarters and which had wings (rendered) heavy by their temporal juice.

(103.) The charioteer of Indra (then) having bid good bye to Rāghava

रघुपतिरपि जातवेदोविशुद्धां प्रगृह्य प्रियां
प्रियसुहृदि विभीषणे संगमय्य श्रियं वैरिणः ।
रविमुतसहितेन तेनानुयातः ससौमित्रिणा
भुजविजितविमानरत्नाधिरूढः प्रतस्थे पुरीम् ॥ १०४ ॥

(१०४.) रघुपतिरपि जातवेदासि [जाते जाते विद्यते इति जातवेदाः तस्मिन्
असून्सप्तपर्णादिव वीप्सा समासेनैव प्रतीताः । जातं वेदः अस्मादिति वा । अत्रैतत्सामिप्रायं ।
दिव्ये दुष्टादुष्टप्रकाशकत्वात्-हे०] अग्नौ विशुद्धां जातशुद्धिं प्रियां सीतां प्रगृह्य स्वी-
कृत्य । प्रियसुहृदि विभीषणे वैरिणो रावणस्य श्रियं राज्यलक्ष्मीं संगमय्य संगतां कृ-
त्वा । गमेर्ण्यन्ताच्छयप्रत्ययः । “ मितां ह्रस्वः ” इति ह्रस्वः । “ ल्यपि लघुपूर्वात् ” इति
णेरयादेशः । रविमुतसहितेन सुग्रीवयुक्तेन ससौमित्रिणा सलक्ष्मणेन तेन विभीषणेनानुयातोऽ-
नुगतः सन् । विमानं रत्नमिव विमानरत्नमित्युपमितसमासः । भुजविजितं यद्विमानरत्नं पुष्पकं
तदारूढः सन् । पुरीमयोध्यां प्रतस्थे । “ समवप्रविभ्यः स्थः ” इत्यात्मनेपदम् । अत्र प्र-
स्थानक्रियाया अकर्मकत्वेऽपि तदङ्गभूतोद्देशक्रियापेक्षया सकर्मकत्वम् । अस्ति च धातूनां क्रि-
यान्तरोपसर्जनकस्वार्थाभिधायकत्वम् । यथा कुसूलान्पचतीत्यादावादानक्रियागर्भः पाको वि-
धीयत इति । [नाराचवृत्तं । तल्लक्षणं च । इह न नरचतुष्कनाराचमाचक्षते-चा०] ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया
समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये रावणवधो नाम द्वादशः सर्गः ।

who had at once slackened the bow-string and who had executed his commission of the gods, took his chariot above, (i. e. to heaven) the banner staff of which was marked with the arrows of Ravana stamped with his name and to which were yoked one thousand horses.

(104.) The Lord of the Raghus also having accepted his beloved, purified by the fire and having united Bibhishana his dear friend to the royal fortune (sovereignty) of the enemy, took his seat in the best of his celestial vehicles which he had conquered by (the force of) his arms, and set out for his capital accompanied by him (Bibhishana) who was accompanied by the son of the sun (Sugriva), and the son of Sumitra,

त्रयोदशः सर्गः ।

अथात्मनः शब्दगुणं गुणज्ञः पदं विमानेन विगाहमानः ।

रत्नाकरं वीक्ष्य मिथः स जायां रामाभिधानो हरिरित्युवाच ॥ १ ॥

वैदेहि पश्या मलयाद्विभक्तं मत्सेतुना फेनिलमम्बुराशिम् ।

छायापथेनेव शरत्प्रसन्नमाकाशमाविष्कृतचारुतारम् ॥ २ ॥

तैलोक्यशल्योद्धरणाय सिन्धोश्चकार बन्धं मरणं रिपूणाम् ।

पुण्यप्रणामं भुवनाभिरामं रामं विरामं विपदामुपासे ॥

(१.) अथ प्रस्थानान्तरम् । जानातीति ज्ञः । “इगुपध—” इत्यादिना कप्रत्ययः । गुणानां ज्ञो गुणज्ञः । रत्नाकरादिवर्णैश्वर्यगुणाभिज्ञ इत्यर्थः । स रामाभिधानो हरिर्विष्णुः शब्दो गुणो यस्य तच्छब्दगुणमात्मनः स्वस्य पदं विष्णुपदम् [भूर्भुवःस्वरिति त्रीणि पदानि—हे० व०] आकाशमित्यर्थः । “वियद्विष्णुपदम्” इत्यमरः । “शब्दगुणमाकाशं” इति तार्किकाः । विमानेन पुष्पकेण विगाहमानः सन् । रत्नाकरं (समुद्रं) वीक्ष्य मिथो रहसि । “मिथोऽन्योन्यं रहस्यपि ” इत्यमरः । जायां पत्नीं सीतामिति वक्ष्यमाणप्रकारेणोवाच [रत्नाकरादेः गुणज्ञः । हरित्वेन रामस्तुतिः । आकाशयानं सिद्धयर्थ—हे० रत्नाकरपदेन पथोऽधोदर्शनयोग्यत्वं । हरिशब्देन रामस्योक्तिः । स्वेच्छाप्रसारसूचनार्थः । शब्दगुणत्वं च यथा शब्दः कश्चिदाश्रितो भवितुमर्हति गुणत्वात् गन्धवदित्यनुमाने पारिशेष्यादाकाश एव शब्दगुणः प्रसिद्धः—चा० सु०] रामस्य हरिरित्यभिधानं निरङ्कुशमहिमद्योतनार्थम् । मिथोग्रहणं गोष्ठीविश्रमसूचनार्थं ।

(२.) हे वैदेहि सीते । आ मलयान्मलयपर्यन्तम् । “पञ्चम्यपाङ्कुरिभिः” इति पञ्चमी । पदद्वयं चैतत् । मत्सेतुना विभक्तं द्विधाकृतम् । अत्यायतसेतुनेत्यर्थः । हर्षाधिक्याच्च मद्रहणम् । फेनिलं फेनवन्तम् [इति अचिरबद्धत्वं—हे० चा० सु०] । “फेनादिलञ्च ” इतीलच्प्रत्ययः । क्षिप्रकारी चायमिति भावः । अम्बुराशिम् (अब्धिम्) । छायापथेन [स्वातीमार्गेण—चा० गंगापथेन—हे० पितृदमेन—सु० शरद्वसन्तादिकाले वियदन्तः प्रणाल्याकारोदण्डायमानोऽतिशुभ्रोवकाशविशेषश्छायापथः । “छाया सूर्यप्रिया कान्तिः ” इत्यमरः—चा० ।

(1.) Then that meritorious Hari (i. e. Vishnu) known by the name of Rāma, entering, in his celestial car, into the region that had been occupied by his own foot (i. e. the sky) and whose quality is sound, having looked at the ocean (lit. the mine of jewels) thus spoke to his wife when alone (in private).

(2.) (Dear) Vaidehi, look at the foaming ocean divided as far as the Malaya mountain by means of the bridge, built by me, as the clear autumnal sky displaying beautiful stars, appears divided by the galaxy (or the milky way).

गुरोर्यिक्षोः कपिलेन मेध्ये रसातलं संक्रमिते तुरंगे ।

तदर्थमुर्वीमवदारयाद्भिः पूर्वैः किलायं परिवर्धितो नः ॥ ३ ॥

गर्भं दधत्यर्कमरीचयोऽस्माद्विवृद्धिमन्त्राश्रुवते वसूनि ।

अबिन्धनं वह्निमसौ बिभर्ति प्रह्लादनं ज्योतिरजन्यनेन ॥ ४ ॥

रामायणे च । “ गुशुभे सुभगः श्रीमान् छायापथ इवाम्बरे ” इति—हे०] विभक्तं (स्पष्टं) शरत्प्रसन्नमाविष्कृतचारुतारं [आविष्कृताः प्रकटीकृताः चारुताराः भास्वत्ताराः यस्मिन् तत्तथोक्तं । अनेन मुक्तादिसद्भावः—हे०] आकाशमिव । पश्य । मम महानयं प्रयासस्त्वर्थ इति तद्दयम् । छायापथो नाम ज्योतिश्चक्रमध्यवर्ती कश्चित्तिरश्चीनोऽवकाशः ।

(३.) यियक्षोर्यष्टुमिच्छोः । यजेः सन्नन्तादुप्रत्ययः । गुरोः सगरस्य मेध्ये (पवित्रे अर्थात्) अश्वमेघार्हे तुरंगे हये कपिलेन मुनिना [यद्वा । कपिलेन इन्द्रेण । “ कपिलः कपिलो वर्णः कपिलः पाकशासनः ” इति वैजयन्ती—हे०] रसातलं पातालं संक्रमिते सति [यद्यपि अश्वस्य भूतलमवतरणं (संक्रमणं) इन्द्रप्रयत्नकृतं तथापि कपिलान्तिकेऽश्वदर्शनात् अनेन त्दतोऽश्वः इति पूर्वेषां सगराणां बुद्धिमाश्रित्य कपिलेन इत्युक्तं—हे० यद्यपि तुरंगो वासवेनापहारि तथापि मुनेः समीपवर्तित्वात्तेनैवापत्त इति लोकबुद्ध्योक्तत्वात् विरोधः—चा० सु०] तदर्थमुर्वीम् (पृथ्वीं) अवदारयाद्भिः खनद्भिर्नोऽस्माकं पूर्वैर्दृष्टैः सगरमुत्तरयं समुद्रः परिवर्धितः किल (“ अहमिह्वाकुनाथेन सगरेण विवर्धितः ” इति रामायणोक्तत्वात्) । किलेत्येतिह्ये । अतो नः पूज्य इति भावः । यद्यपि तुरंगहारी शतक्रतुस्तथापि तस्य कपिलसमीपे दर्शनात्स एवेति तेषां भ्रान्तिः । तन्मत्वैव कविना कपिलेनेति निर्दिष्टम् ।

(४.) अर्कमरीचयः (तरणिकिरणाः) अस्मादब्धेः । अपादानात् । गर्भमम्मयं दधति [अनेन समस्तोत्पत्तिरभ्यधाये—चा०] वृष्ट्यर्थमित्यर्थः [अनेन परोपकृतिः—हे०] अयमर्थो दशमसर्गे “ताभिर्गर्भः—” इत्यत्र स्पष्टीकृतः । अयं लोकोपकारीति भावः । अत्राब्धौ वसूनि धनानि । “ धने रत्ने वसु स्मृतम् ” इति विश्वः । विवृद्धिमश्रुवते प्राप्नुवन्ति [अनेन श्रीमत्त्वं—हे० चा०] संपद्धानित्यर्थः । असावप इन्धनं दाह्यं यस्य तद्दाहकं वह्निं (वाडवं) बिभर्ति [अनेन शत्रुपोषणं—हे० चा०] अपकारेऽप्याश्रितं न त्यजतीति भावः । अनेन प्रह्लादनमाह्लादकं ज्योतिश्चन्द्रोऽजनि जनितम् [अनेन सौम्यता—हे० चा०] जनेर्ण्यन्तात्कर्मणि लुङ् । सौम्य इति भावः ।

(३.) Thus, it is said, was enlarged (to its present size) by our ancestors who had excavated the earth in search of the sacrificial steed of their father, wishing to perform the (Horse-) sacrifice, when it had been taken down to the nether regions by (the sage) Kapila.

(4.) From this the rays of the sun hold a watery fœtus ; here do (the marine treasures) attain maturity. He bears the (Vādava) fire whose fuel is water and by him was produced the gladdening light (i. e. the moon).

तां तामवस्थां प्रतिपद्यमानं स्थितं दश व्याप्य दिशो महिम्ना ।
विष्णोरिवस्थानवधारणीयमीदृक्तया रूपमित्यतया वा ॥ ५ ॥
नाभिप्ररूढाम्बुरुहासनेन संस्तूयमानः प्रथमेन धात्रा ।
अमुं युगान्तोचितयोगनिद्रः संहृत्य लोकान्पुरुषोऽधिंशेते ॥ ६ ॥
पक्षच्छिद्धा गोत्रभिदात्तगन्धाः शरण्यमेनं शतशो महीधाः ।
नृपा इवोपप्लविनः परेभ्यो धर्मोत्तरं मध्यममाश्रयन्ते ॥ ७ ॥

(५.) तां तामनेकाम् [लोकप्रसिद्धां मत्स्यकुर्मादिरूपां । अग्निपक्षे । कदाचिदुल्लसति कदाचिच्छुष्यति कदाचिन्मथ्यते—हे० प्रलयकालोद्वेलनत्वादिलक्षणरूपां—चा०] । “ नि-
ल्यवीप्सयोः ” इति वीप्सायां द्विरुक्तिः । अवस्थामक्षोभाद्यवस्थाम् । विष्णुपक्षे सत्त्वाद्यवस्थाम् । प्रतिपद्यमानं भजमानं महिम्ना (महत्त्वेन) दश दिशो व्याप्य स्थितं विष्णोरिवस्थानाकरस्य रूपं स्वरूपमुक्तीत्या बहुप्रकारत्वाद्वापकत्वाच्चेदृक्तया (इदृशमिति बुद्ध्या) इत्यतया [इदं परिमाणमस्य इयान् तस्य भावः इयत्ता तया—हे०] वा प्रकारतः परिमाणतश्चानवधारणीयं दुरिन्नरूपम् ।

(६.) युगान्ते कल्पान्त उचिता परिचिता योगाः स्वात्मनिष्ठैव निद्रैव निद्रा यस्य स पुरुषो विष्णुर्लोकान् [भूर्भुवादीन्—चा०] संहृत्य । नाम्नां प्ररूढं यदम्बुरुहं पद्मं तदासनेन तन्नाभिकमलाश्रयेण प्रथमेन [नरश्रेष्ठेन—हे०] धात्रा दक्षादीनामपि स्वप्रापितामहेन संस्तूयमानः सन् । अमुमधिंशेते [अधिंशोऽङ्गुलीनां कर्मेति द्वितीया । प्रवाहरूपेणार्थस्य विद्यमानत्वाद्वर्तमाने निर्देशः । यदुक्तं । “ संभक्ष्य सर्वभूतानि कृत्वा चैकार्णवं जगत् । बालः स्वपिति यश्चैकस्तस्मै मायात्मने नमः ” इति—हे० चा०] । अमुष्मिञ्छेते इत्यर्थः । कल्पान्तेऽप्यस्तीति भावः [“ आदिप्रवरौ प्रथमौ ” इति स्मरणात् । दशब्रह्मापेक्षया प्रथमशब्दो वा हरिवंशे तथा । “ मरीचिरत्र्यंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । भृगुर्वशिष्ठो दक्षश्च नारदो दशमस्तथा । दश ब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयं गताः ” इति । कुमारसंभवेपि । “ विधाता वेधसामपि ” । “ कुले प्रसूतिः प्रथमस्य वेधसः ” इति च । अनेनास्य प्रलयेप्यविनाशो महत्त्वं च—हे० चा०] ।

(७.) पक्षच्छिद्धा गोत्रभिदा (गोत्रान् भिनन्ति इति तेन) इन्द्रेण (उक्तञ्च रामायणे ।

(5.) The form of this ocean which attains various states, and which on account of its vastness remains pervading the ten quarters, cannot be defined with respect either to its nature or its measure, as the form of Vishnu which attains different states (by सत्त्व, रजः and तमः) and in majestic splendour remains occupying the ten quarters, is impossible to be defined as its nature or its measure.

(6.) On which Purusha (the Supreme Being) who practises Yoganidra (i. e. contemplation-repose) at the end of each quaternian of Yugas after having annihilated the worlds takes repose, being praised by the first Creator seated on a lotus sprung from his navel.

(7.) Under which as a place of shelter the mountains by hundreds, having their pride humbled down by Indra (lit. the breaker of mountains) who cut

रसातलादादिभवेन पुंसां भुवः प्रयुक्तोद्ग्रहणक्रियायाः ।

अस्याच्छमम्भः प्रलयप्रवृद्धं मुहूर्तवक्त्राभरणं बभूव ॥ ८ ॥

मुखावर्पणेषु प्रकृतिप्रगल्भाः स्वयं तरंगाधरदानदक्षः ।

अनन्यसामान्यकलत्रवृत्तिः पिबत्यसौ पाययते च सिन्धुः ॥ ९ ॥

“ पूर्वं कृतयुगे तात पर्वताः पक्षिणोऽभवन् । तेपि जग्मुर्दिशः सर्वाः गरुडा इव तेगिनः । ततस्तेषु प्रयातेषु देवसंघा महर्षिभिः । भूतानि च भयं जग्मुस्तेषां पतनशंकया । ततः क्रुद्धः सहस्त्राक्षः पर्वतानां शतक्रतुः । पक्षांश्चिच्छेद वज्रेण ततः शतसहस्रशः”) । उभयत्र “सत्सूद्धि-ष-” इत्यादिना क्तिप् । आत्तगन्धा हृतगर्वाः । अभिभूता इत्यर्थः । “गन्धो गन्धक आमोदो लेशो संबन्धगर्वयोः” इति विश्वः । “आत्तगन्धोऽभिभूतः स्यात्” इत्यमरः । महीं धारयन्तीति महीध्राः पर्वताः । मूलविभुजादित्वात्कप्रत्ययः । शतं शतं शतशः शरण्यं रक्षणसमर्थमेनं समुद्रम् । परेभ्यः शत्रुभ्य उपप्लविनो भयवतो नृपा धर्मोत्तरं धर्मप्रधानं मध्यमं [शत्रुमण्डलात् परस्ताद्वर्तमान मित्रभूमिपति—चा० सु०] मध्यमभूपालमिव । आश्रयन्ते । “अरेश्च विजिगीषाश्च मध्यमो भूष्यन्तः । अनुग्रहे संहतयोः समर्थो यस्तयोर्विधे” इति कामन्दकः । आर्ति-बन्धुरिति भावः ।

(८.] आदिभवेन पुंसादिवराहेण रसातलात्प्रयुक्तोद्ग्रहणक्रियायाः (प्रयुक्ता उद्ग्रह-नस्योद्ग्रहणस्य क्रिया व्यापारो यस्यास्तथोक्तायाः) कृतोद्ग्रहणक्रियायाः । विवाहक्रिया च व्यज्यते । भुवो भूदेवतायाः प्रलये प्रवृद्धमस्याब्धेरच्छम् (अपमलं) अम्भः (जलं) मुहूर्तं वक्त्राभरणं लज्जारक्षणार्थं मुखावगुण्ठनं बभूव । तदुक्तम्—“उद्धृतासि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना” इति ।

(९.) अन्येषां पुंसां सामान्या साधारणा न भवतीत्यनन्यसामान्या कलत्रेषु वृत्तिर्भोगरूपा यस्य स तथोक्तः [यस्य कस्यापि पुंसः कान्ताधरस्य पानं स्वस्याधरदानं युगपन्न संभवति । अस्य तु संभवत्येवेति अनन्यसामान्यत्वं—हे० अन्येषु पुरुषेषु बहूनां सुन्दरीणां समकालाधरखण्डनं पायनञ्च न संभवतीति अनन्यसाधारणत्वं—चा० सु०] इममेवार्थं प्रतिपादयति—तरंग एवाधरस्तस्य दाने समर्पणे [खण्डने च—चा०] दक्षश्चतुरोऽसौ समुद्रो मुखावर्पणेषु प्रकृत्या सख्यादिप्रेषणं विना प्रगल्भा धृष्टाः सिन्धून्दीः । “सिन्धुः समु-

off their wings, took refuge, as princes harassed by their enemies solicit a pre-eminently just and neutral monarch,

(8.) The clear water of this (ocean) swollen at the time of deluge became (served) a momentary veil to the face of the earth the act of whose raising up from the nether regions had been commenced (i. e. conducted) by the first born Being (i. e. the Great Boar).

(9.) This ocean whose mode of enjoying a wife is unlike that of others, and who is clever in offering his lips consisting of waves ; drinks the rivers himself, which are naturally bold in offering their mouths (for being kissed), and causes them to drink himself.

ससत्त्वमादाय नदीमुखाभः संमीलयन्तो विवृताननत्वात् ।

अमी शिरोभिस्तिमयः सरन्ध्रैरुर्ध्वं वितन्वन्ति जलप्रवाहान् ॥ १० ॥

भ्रतंगनकैः सहस्रोत्पतद्भिर्भिन्नान्द्विधा पश्य समुद्रफेनान् ।

कपोलसंसर्पितया य एषां व्रजन्ति कर्णक्षणाचामरत्वम् ॥ ११ ॥

द्रे नद्यां च” इति विश्वः । स्वयं पिबति [तासां तत्र प्रवेशात्—हे०] पाययते [तामु त-
स्थैकीभूतत्वात्—हे० चा०] तरंगाधरमिति शेषः । “न पादम्याङ्चम—” इत्यादिना पिबते-
र्ण्यन्तान्नित्यं परस्मैपदनिषेधः [अकर्तुः फले परस्मैपदं स्यादेव । “पाययति सोम याजकः—
हे०] “गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थ—” इत्यादिना सिन्धूनां कर्मत्वम् । दंपत्योर्युगपत्परस्पराधर-
पानमनन्यसाधारणमिति भावः । क. तु. — म. —

(१०) अमी तिमयः [महामत्स्याः—चा०] मत्स्यविशेषाः । तदुक्तम्—“अस्ति म-
त्स्यस्तिमिनीम शतयोजनमायतः” [तिनिगिलगिलोऽप्यस्ति तद्रिलोऽप्यस्ति राघवः ।
राघवो मत्स्यभेदः । “महामीनप्रभेदेपि जलधे राघवः स्मृतः” इति विश्वः—हे०] इति । वि-
वृताननत्वाद्वाचात्तमुत्पत्तौदतोः । आननविवृत्येत्यर्थः । ससत्त्वं मत्स्यादिप्राणिसहितं नदीमुखा-
भ आदाय (गृहीत्वा) संमीलयन्तश्चक्षुपुटानि संघट्टयन्तः सन्तः [भोज्यनिर्गमनशंकया
मुखसंकोचः तस्मादुत्पथेन जलनिर्गमः । मत्स्यविशेषाणां मूर्ध्नि रन्ध्रमिति प्रसिद्धिः—हे०]
सरन्ध्रैः (सच्छिद्रैः) शिरोभिर्जलप्रवाहानूर्ध्वं वितन्वन्ति (विस्तारयन्ति) । जलयन्त्रक्री-
डासमाधिव्यज्यते ।

(११.) (हे सीते) सहस्रोत्पतद्भिर्मातंगनकैर्मातंगाकारैर्ग्रहीः [मातंगरूपाः नकाः
जलचरास्तैः । शाकपार्थिवादिः । जलगजैरित्यर्थः—हे० चा०मु०] द्विधा भिन्नान्समुद्रफे-
नान्पश्य । ये फेना एषां जलमातंगनक्राणां कपोलेषु संसर्पितया संसर्पणेन हेतुना (गण्डस्थ-
ललभ्रत्वेन) कर्णेषु क्षणं चामरत्वं व्रजन्ति । [“यावन्तो दृश्यन्ते नरकरितुरगादयः स्थले
जीवाः । तावन्तः सलिलेष्वपि जलपूर्वास्ते तु विज्ञेयाः” इति हलायुधः । भट्टिकाव्ये च ।
“बभ्रुरुदकनागगणा विलाततशिखरिणो यत्र ” । अन्यच्च । “घोरजलदन्तिसंकुलमष्टम-
हापककाहलजलावासम् । आरीणं लवणजलं समिद्धफलबाणविद्धघोरफणिवरम्” इति—हे०]

(10.) These Timi fishes on account of their mouths being open having taken in the water at the mouths of the rivers together with the (aquatic) crea-
tures in it, toss the streams of water upwards through their perforated heads by
closing their jaws.

(11.) Look at the foaming torrents of the ocean scoured in two by the
sea-elephants emerging all of a sudden (above the surface of water),—the foams
that on account of their gliding by their cheeks go to the state of (become) their
car-chowries for a time.

बेलानिलाय प्रसृता भुजंगा महोर्मिर्विस्फुर्जधुनिर्विशेषाः ।
 सूर्याशुसंपर्कसमुद्धरागैर्त्यज्यन्ते एते मणिभिः फणस्थैः ॥ १२ ॥
 तवाधरस्पर्धिषु विद्रुमेषु पर्यस्तमेतत्सहसोर्मिवेगात् ।
 ऊर्ध्वाङ्कुरप्रोतमुखं कथंचित्क्लेशादपक्रामति शङ्खयूथम् ॥ १३ ॥
 प्रवृत्तमात्रेण पयांसि पातुमावर्तवेगाद्भ्रमता घनेन ।
 आभाति भूयिष्ठमयं समुद्रः प्रमथ्यमानो गिरिणेव भूयः ॥ १४ ॥

(१२.) बेलानिलाय । बेलानिलं पातुमित्यर्थः । “क्रियार्थोपपद—” इत्यादिना चतुर्थी । प्रसृता निर्गता महोर्मिणां विस्फूर्जयुद्धकः । “द्वितोऽयुच्” इत्ययुच्प्रत्ययः । तस्मान्निविशेषा दुर्ग्रहेभेदाः [चलतरंगतुल्याः । इति तरंगसाम्यहेतुः—चा०] एते भुजंगाः (सर्पाः) सूर्याशुसंपर्केण समुद्धरागैः प्रवृद्धकान्तिभिः फणस्थैर्मणिभिः (रत्नैः) व्यजन्ते (ज्ञायन्ते) उज्जयन्ते (“ दिङ्गाहस्ताकृतिमुद्रहृद्भिर्भोगैः प्रशस्तासितरत्ननीलैः । रराज सर्पावलिरुद्ध-सन्ती तरङ्गमालेव नभोऽर्णवस्य ” इति समार्थः श्लोकांशः) ।

(१३.) तवाधरस्पर्धिषु । अधरसदृशेष्वित्यर्थः । विद्रुमेषु प्रवालेषु सहसोर्मिवेगात् (तरंगरयात्) पर्यस्तं प्रोक्षितमूर्ध्वाङ्कुरैर्विद्रुमप्ररोहैः प्रोतमुखं (प्रोतं लभं मुखं यस्य तत्) स्युतवदनमेतच्छङ्खानां यूथं वृन्दं कथंचित्क्लेशादपक्रामति [यद्वा । तवाधरस्पर्धिषु विद्रुमेषु कथंचित् पर्यस्तं पतितं ऊर्ध्वाङ्कुरप्रोतमुखं एतत् शङ्खयूथं ऊर्मिवेगात् सहसा अपक्रामति गच्छति—हे०] । विलम्ब्यापसरतीत्यर्थः । [बाभ्राशम्लाशेत्यादिना क्रमः श्यन् क्रमः परस्मैपदेष्विति दीर्घः—हे०] ।

(१४.) पयांसि पातुं प्रवृत्त एव प्रवृत्तमात्रो न तु पीतवांस्तेन [जलमादातुं कृतापकरणेन—व० जलानि पातुं प्रवृत्तमात्रेण पूर्वभागेन जलं स्पृशता आवर्तस्य जलभ्रमस्य वेगवशात् भ्रमता—दि०] आवर्तवेगात् (जलभ्रमस्य वेगवशात्) । “स्यादावर्तोऽभ्रमसां भ्रमः” इत्यमरः । भ्रमता घनेन (मेघेन) अयं समुद्रो भूयः पुनरपि गिरिणा मन्दरेण प्रमथ्यमान इव भूयिष्ठं [अतिशयेन बहु इति भूयिष्ठं—हे०] अत्यन्तमाभाति ।

(12.) These serpents who have spread themselves (on the beach) in order to breathe the sea-breeze, and who do not differ from the swelling appearance of the large waves, can (only) be distinguished by the jewels on their hoods the lustre of which is enhanced by their contact with the rays of the sun (shining upon them).

(13.) The shoals of conch-shells with their heads transfixed at their jutting points, being dashed at once by the force of the billows, against the reefs (rocks) of corals that vie with thy lips, glide away with great difficulty.

(14.) This ocean on account of the cloud which as soon as it begins to drink water (from it) is made to turn round (and round) by the force of the whirlpool, appears in a great way to be, as it were, in the act of being churned again by the mountain (Mandāra).

दूरादयश्चक्रनिभस्य तन्वी तमालतालीवनराजिनीला ।

आभाति वेला लवणाम्बुराशेर्धारा निबद्धेव कलङ्करेखा ॥ १५ ॥

वेलानिलः केतकरेणुभिस्ते संभावयत्याननमायताक्षि ।

मामक्षमं मण्डनकालहानेर्वेत्तीव बिम्बाधरबद्धतृष्णम् ॥ १६ ॥

एते वयं सैकताभिन्नशुक्तिपर्यस्तमुक्तापटलं पयोधेः ।

प्राप्ता मुहूर्तेन विमानवेगात्कूलं फलावर्जितपूगमालम् ॥ १७ ॥

(१५.) अयश्चक्रनिभस्य (अयसः लोहस्य चक्रं तन्निभस्य समानस्य) लवणाम्बुराशेः (लवणश्चासावम्बुराशिश्च तस्य) दूरात्तन्व्यल्पत्वेनावभासमाना तमालतालीवनराजि-
भिनीला [तमालानाञ्च तालीनाञ्च वनराज्या नीला । धारापक्षे वनराजिवन्नीला-हे०] वेला
तीरभूमिर्धारानिबद्धा चक्राश्रिता कलङ्करेखा मालिन्यरेखेव । आभाति । [“ वृद्धिरम्भसः ”
इत्यभिधानचिन्तामणिः-सु०] । “ मालिन्यरेखां तु कलङ्कमाहुः ” इति दण्डी (एतदेव
हेमाद्रेः) ।

(१६.) हे आयताक्षि । “ वेला स्यात्तीरनीरयोः ” इति विश्वः । वेलानिलः (समु-
द्रतटवायुः) केतकरेणुभिः (केतकीपरागैः) ते (तव) आननं (मुखं) संभावयति (अलं-
करोति) । किमर्थमित्यपेक्षायामुत्प्रेक्ष्यते—बिम्बाधरे [बिम्ब्याः फलं बिम्बं बिम्बाकारः
अधरः तस्मिन् । शाकपार्थिवादित्वात्समासः । अन्यथोपमितं व्याघ्रादिभिरिति समासे
सति अधरबिम्ब इति स्यात् । तथा च वामनः । “ बिम्बाधर इति वृत्तौ मध्यमपदलोपि-
न्याम् ” इति । यद्वा । बिम्बं अधरं हीनं यस्मादिति । “ अधरो दंतवसनोऽनूध्वेहनिधरोन्यवत् ”
इति विश्वः । “ तुङ्गिकेरीरक्तफला बिम्बिकापीलुपर्ण्यपि ” इत्यमरः-हे०] । बद्धतृष्णं मां मण्डने-
नाभरणक्रियया कालहानिर्विलम्बस्तस्या अक्षममसहमानम् । कर्मणि षष्ठी । कालहानिमसहमानं
वेत्तीव वेत्ति किम् । नो चेत्कथं संभावयेदित्यर्थः ।

(१७.) एते वयं सैकतेषु भिन्नाभिः स्फुटिताभिः शुक्तिभिः पर्यस्तानि परितः शिप्ता-
नि मुक्तानां पटलानि यस्मिस्तत्तथोक्तं [सिकतामयो देशः सैकतं तत्र भिन्नाभ्यो विवृतमु-

(15.) The strand of the ocean which resembles an iron-wheel,—the strand which is dark on account of the row of Tamāla and Tālī forests, slender owing to distance, looks like a line of rust formed on the edge of a steel-wheel.

(16.) O long-eyed lady ! the breeze from the sea shore decorates thy face with the pollen of Ketaka-flowers. He (i. e. the breeze) knows, as it were, that I who have fixed my longing upon thy Bimba-like-lips, cannot brook the delay caused by decorations.

(17.) Here have we, on account of the speed of the celestial vehicle, arrived, in a moment, at the coast of the sea, where there are heaps of pearls that are thrown out from the oysters, broken on the strand, and where the rows of betel-nut trees are bent down under the weight of their fruits.

त्वं रक्षसा भीरु यतोऽपनीता तं मार्गमेताः कृपया लता मे ।
 अदर्शयन्वाङ्मुमशक्नुवन्त्यः शाखाभिः रावर्जितपङ्क्त्याभिः ॥ २४ ॥
 मृग्यश्च दर्भाङ्कुरनिर्व्यपेक्षास्तवागतिज्ञं समबोधयन्माम् ॥
 व्यापारयन्त्यो दिशि दक्षिणस्यामुत्पक्षमराजीनि विलोचनानि ॥ २५ ॥
 एतद्विरेर्मात्यवतः पुरस्तादाविर्भवन्त्यम्बरलेखि शृङ्गम् ।
 नवं पयो यत्र घनैर्मया च त्वद्विप्रयोगाश्रु समं विस्मृष्टम् ॥ २६ ॥

दुःखं तस्मादिव बद्धमौनं निःशब्दम् । उर्व्यां (मुवि) अष्टम् (पतितं) एकं नूपुरं मञ्जी-
 रः । “ मञ्जीरो नूपुरोऽस्त्रियाम् ” इत्यमरः । अदृश्यत दृष्टम् [अस्मिन् श्लोके कालिदा-
 सकविरिष्टदैवतमंत्रन्यक्षिपदिति संप्रदायः । स च नूपुरपर्यायवाचित्वात् हंसः इति ज्ञेयः-
 चा०] । हेतुप्रेक्षा ।

(२४.) हे भीरु भयशाले । “ ऊढतः ” इत्युङ् । ततो नदीत्वात्संबुद्धौ ह्रस्वः । त्वं
 रक्षसा रावणेन यतो येन मार्गेण । सार्वविभक्तिकस्तसिः । अपनीतापङ्कता तं मार्गं वाणिन्द्रिया-
 भावाद्धक्तुमशक्नुवन्त्य एता लता वीरुष आवर्जिता नमिताः पङ्क्ताः पाणिस्थानीया याभि-
 स्ताभिः शाखाभिः स्वावयवभूताभिः कृपया मेऽदर्शयन् । हस्तचेष्टासूचयन्नित्यर्थः । “ शाखा
 दृक्षान्तरे भुजे ” इति विश्वः । लतादीनामपि ज्ञानमस्त्येव । तदुक्तं मनुना— “ अन्तःसंज्ञा
 भवन्त्येते सुखदुःखसमन्विताः ” इति ।

(२५.) दर्भाङ्कुरेषु भक्ष्येषु निर्व्यपेक्षा निस्पृहाः [अर्याद्वक्षणाद्विरताः—चा०] मृगयो मृ-
 गाङ्कुराश्चोत्पक्षमराजीनि (उद्गततः पक्षमराजयः पक्षमपंक्तयः येषां तानि) विलोचनानि दक्षिण-
 स्यां दिशि व्यापारयन्त्यः प्रवर्तयन्त्यः सत्यः [दक्षिणादिगलोकनात्सीता रावणेन नीतित्यकथयन्
 —हे० चा० मु०] तवागतिज्ञं गत्यनभिज्ञं मां समबोधयन् । दृष्टिचेष्टया त्वद्गतिसमबोधयन्नित्यर्थः ।

(२६.) माल्यवतो नाम [माल्यवान् पारियात्रकः तस्य—हे०] गिरैरम्बरलेख्यभ्रंशं
 शृङ्गं (शिखरं) एतत्पुरस्तादत्र आविर्भवति । यत्र शृङ्गे घनैर्मघैर्नवं पयः (जलं) मया
 त्वद्विप्रयोगेन यदश्रु तच्च समं युगपद्विस्मृष्टम्—(मुक्तं) । मेघदर्शनाद्घर्षतुल्यमश्रु विमुक्त-
 मिति भावः [वर्षाकालस्तु त्वद्विरहदुःखनातिक्रान्तः इत्यर्थः—हे० चा० मु०] ।

(24.) O timid lady ! these creepers unable to speak pointed out to me, through compassion, the way by which you had been carried away by the demon, with their branches the leaves of which had stooped down (been depressed).

(25.) The female antelopes (also) averse to eat the sprouts of Darbhagrass, informed me (of your whereabouts) who knew no trace of you by directing their eyes towards the southern quarters with the rows of eyelashes raised upwards.

(26.) Yonder (पुरस्तात्) appears that sky-touching (i. e. lofty) peak of the mountain Mālyavat, where at the same time were poured down fresh waters by the clouds and tears caused by thy separation by me.

गन्धश्च धाराहतपत्वलानां कादम्बमर्धोद्धतकेसरं च ।

स्निग्धाश्च केकाः शिखिनां बभ्रुवर्यस्मिन्नसस्यानि विना त्वया मे ॥२७॥

पूर्वानुभूतं स्मरता च यत्र कम्पोत्तरं भीरु तवोपगूढम् ।

गुहाविसारीण्यतिवाहितानि मया कथंचिद्वनगर्जितानि ॥ २८ ॥

आसारसिक्तक्षितिबाष्पयोगान्मामक्षिणोद्यत्र विभिन्नकोशैः ।

विडम्ब्यमाना नवकन्दलैस्ते विवाहधूमारुणलोचनश्रीः ॥ २९ ॥

(२७.) यस्मिञ्छृङ्गे धाराभिर्वर्षधाराभिराहतानां (सिक्तानां) पत्वलानां गन्धश्च । अर्धोद्धतकेसरं (अर्धोदितकिञ्जल्कं) कादम्बं नीपकुसुमं च । स्निग्धा मधुराः शिखिनां बर्हिणाम् । “ शिखिनौ वद्विबर्हिणौ ” इत्यमरः । त्वया विना मेऽसस्यानि बभ्रुवः [शिखिग्रहणं प्रशंसार्थः—हे०] । “ नपुंसकमनपुंसकेन—” इति नपुंसकैकशेषः ।

(२८.) किञ्च । हे भीरु । यत्र शृङ्गे (रात्रौ) पूर्वानुभूतं कम्पोत्तरं (कम्पेनोत्तरं श्रेष्ठं) कम्पप्रधानं तवोपगूढमुपगूह्यनं स्मरता मया गुहाविसारीणि (गुहासु कन्दरासु विसारीणि विसर्पीणि प्रसरणशीलानि) घनगर्जितानि [घनानां मेघानां गर्जितानि । यद्वा । घनानि च तानि गर्जितानि—हे०] कथंचित् (महता कष्टेन) अतिवाहितानि (अतिक्रान्तानि) । स्मारकत्वेनोद्दीपकत्वाक्केशेन गमितानीत्यर्थः ।

(२९.) यत्र शृङ्गे विभिन्नकोशैर्विकसितकुङ्कुलैर्नवकन्दलैः कन्दलीपुष्पैरुणवर्णैः । [“ द्वोणी पर्णी स्निग्धकन्दा कन्दली भूकदल्यापि ” इति शब्दार्णवः । तथा विक्रमोर्वशीये । “ आरुक्तराजिभिरियं कुसुमैर्नवकन्दली सलिलगर्भिः । कोपादन्तर्बाष्पे स्मरयति मां लोचने तस्याः ” इति—हे०] । आसारेण धारासंपातेन । “ धारासंपात आसारः ” इत्यमरः [आसारो वेगवान्वर्षः ” इत्यभिधानचिन्तामणिः—सु०] । सिक्तायाः सिक्तेर्बाष्पस्य धूमवर्णस्य योगाद्धेतोर्विडम्ब्यमानानुक्रियमाणा ते विवाहधूमेनारुणा लोचनश्रीः । सादृश्यात्स्मर्यमाणेति शेषः । मामक्षिणोदपीडयत् [तादृशनवकन्दलीदर्शनात्त्वन्मुखशोभास्मृतेत्यर्थः—चा० सु०] ।

(३०.) उपान्तवानीरवनोपगूढानि [उपान्ते समीपदेशे तटभागे वा वानीराणां वेतसा-

(27.) Where the fragrance of pools;lashed by the showers (of rain), the flower of Kadamba with its filaments half put forth, and the charming notes of peacocks, became intolerable to me without thee.

(28.) And where, O timid lady ! remembering your embraces following the tremor (i. e. remembering how you rushed in my arms being terrified by the thundering &c.), which I had enjoyed before, with great difficulty, could I pass (endure) the thunderings of clouds that rolled in the caves (of mountains).

(29.) Where the beauty of your eyes red with the nuptial smoke, being imitated by the new flowers of Kandali the buds of which had fully opened by reason of their coming in contact with the vapours of the earth sprinkled with showers (of rain), pained me.

उपान्तवानीरवनोपगूढान्यालक्षपारिप्लवसारंतामि ।

दूरावतीर्णा पिबतीव खेदादमूनि पम्पासलिलानि दृष्टिः ॥ ३० ॥

अवावियुक्तानि रथाङ्गनाम्नामन्योन्यदत्तोत्पलकेसराणि ।

द्वन्द्वानि दूरान्तरवर्तिना ते मया प्रिये सस्पृहमीक्षितानि ॥ ३१ ॥

इमां तटाशोकलतां च तन्वीं स्तनाभिरामस्तबकाभिनभ्राम् ।

त्वत्प्राप्तिबुद्ध्या परिरिप्समानः सौमित्रिणा सास्त्रमहं निषिद्धः ॥ ३२ ॥

नां वनैः उपगूढानि आच्छादितानि वेष्टितानि वा—हे० चा० सु०] पार्श्ववञ्जुलवनच्छन्ना-
न्यालक्ष्या ईषदृश्याः पारिप्लवाश्चञ्चलाः सारसा येषु तान् [इत्यादरहेतुः—हे०] अमूनि प-
म्पासलिलानि पम्पासरोजलानि दूरादवतीर्णा मे (मम) दृष्टिरतएव खेदात्पिबतीव [दूरावता-
रेऽम्भः पानं युक्तं—हे०] । न विहातुमुत्सहत इत्यर्थः ।

(३१.) अत्र पम्पासरस्यन्योन्यस्मै दत्तोत्पलकेसराणि (अन्योन्यं दत्तानि उत्पलानां क-
मलानां केसराणि यैः तानि) अवियुक्तानि (सहचराणि) रथाङ्गनाम्नां द्वन्द्वानि चक्रवाक-
मिथुनानि ते तव दूरान्तरवर्तिना (दूरं च तत् अन्तरं च तत्रवर्तिना) दूरदेशवर्तिना मया
हे प्रिये सस्पृहं साभिलाषमीक्षितानि (विलोकितानि) । [ममापि कदैवं स्यादिति सस्पृ-
हमित्यर्थः—हे० चा० सु०] । तदानीं त्वामस्मार्षमित्यर्थः ।

(३२.) किंच । स्तनवदभिरामाभ्यां स्तबकाभ्यां (पुष्पगुच्छाभ्यां) अभिनभ्रां तन्वीं
(कृशां) इमां तटाशोकस्य लतां शाखामतस्त्वत्प्राप्तिबुद्ध्या त्वमेव प्राप्तेति भ्रान्त्या परिरि-
प्समानः परिरब्धुकामः आलिङ्गितुमिच्छन्नहं सौमित्रिणा लक्ष्मणेन सास्त्रं (सवाप्यं । अ-
श्रुसहितं यथा तथा) निषिद्धः निवारितः । [रुदन्सौमित्रिः नेयं सीतेति निवारमासेत्यर्थः—चा०
सु०] नेयं सीतेति निवारितः । परिरिप्समान इत्यत्र “ सनिमीमाधुरभलभशकपतपदामच-
इम् ” इत्याभ्यासलोपः । इस्त्वञ्च ।

(३३.) विमानस्य (पुष्पकस्य) अनन्तरेष्ववकाशेषु लम्बन्ते यास्तासां काञ्चनकिङ्कि-
णीनां (काञ्चनस्य सुवर्णस्य किङ्किणीनां क्षुद्रघंटिकानां) स्वनं (शब्दं) श्रुत्वा (आक-

(30.) My sight descending from a great height drinks, as it were, with
pain these waters of the Pampà, which are hidden by (under) the thickets of cane
standing on its banks, and where brisk cranes are partially discernible.

(31.) Here, my dear, the never-separated couples of Chakravāka birds and
who interchanged lotus-fibers among each other, were wistfully gazed at by me,
situated as I was at a place far off from thee.

(32.) (While) wishing to embrace the slender As'oka creeper on the
bank, bent down under (the weight of a pair of) the bunches of flowers as beau-
tiful as (your) breasts, under the impression that you had been obtained, I was
prevented by the son of Sumitrā with tears (in his eyes) !

अमूर्विमानान्तरलम्बिनीनां कृत्वा स्वनं काञ्चनकिङ्किणीनाम् ।
प्रत्युद्गजन्तीव स्वमुत्पतन्त्यो गोदावरीसारसपङ्क्तयस्त्वाम् ॥ ३३ ॥
पृषा त्वया पेशलमध्ययापि घटाम्बुसंवर्धितबालचूता ।
आह्लादयत्युन्मुखकृष्णसारा दृष्टा चिरापञ्चवटी मनो मे ॥ ३४ ॥
अत्रानुगोदं मृगयानिवृत्तस्तरंगवातेन विनीतखेदः ।
रहस्त्वदुत्सङ्गनिषण्णमूर्धा स्मरामि वानीरगृहेषु सुप्तः ॥ ३५ ॥

पृथ) स्वयथशब्दभ्रमात्स्वमाकाशमुत्पतन्त्योऽमूर्गोदावरीसारसपङ्क्तयः (गोदावर्याः नद्याः सारसानां पक्तयः श्रेणयः) त्वां प्रत्युद्गजन्तीव (प्रत्युत्थानं कुर्वन्तीव) ।

(३४.) पेशलमध्ययापि (पेशलं सुकुमारं मध्यं यस्याः सा तथापि) । भाराक्षमया-
पीत्यर्थः । त्वया घटाम्बुभिः संवर्धिता बालचूता यस्याः सा । उन्मुखा अस्मदभिमुखाः
[उन्मुखत्वं तु विमानघटिकाशब्दश्रवणात्—हे०] त्वत्संवर्धिता एव कृष्णसारा यस्याः सा
[नीलश्यामरामावलोकनेन शब्दबुद्ध्या औन्मुख्यात्कृष्णसारा मयूरा इति वा—हे० नीलोत्पल-
दलभिरामं रामं विलोक्यं जीमूतोयमिति भ्रान्तेर्मयूराणामुन्मुखत्वमिति भावः । उक्तञ्चान्यत्र ।
“ वीक्ष्य राघवमुपात्तकार्मुकं । सेन्द्रचापनवभेषशंकया । तत्र तत्र ननुतुः शिखण्डिनः । दर्श-
नादुपरि बाहोन्मुखाः ” इति—चा०] । चिराद्दृष्टैषा पञ्चवटी मे मन आह्लादयति आनन्दयति ।
पञ्चवटीशब्दः पूर्वमेव व्याख्यातः ।

(३५.) अत्र पञ्चवत्याम् । गोदा गोदावरी । [“ गोदा गोदावरीनद्यां मथुरा मधुरापुरि ।
कविकं कविकाया च स्याद् गवेधौ गवेधुका ” इति शब्दभेदप्रकाशः—हे०] । तस्याः स-
मीपेऽनुगोदम् [शब्दाः अवयवेष्वपि वर्तन्ते इति न्यायादनुगोदमिति पदैकदेशप्रयोगार्थं
भीमो भीमसेनः सत्या सत्यभामा इति—चा०] । “ अनुर्यत्समया ” इत्यव्ययीभावः । मृगया-
या निवृत्तस्तरंगवातेन (उर्मिवायुना) विनीतखेदो रहो रहासि । अत्यन्तसंयोगे द्वितीया ।
त्वदुत्सङ्गनिषण्णमूर्धा (त्वदुत्सङ्गे तवाङ्गे निषण्णो मूर्धा यस्य तादृशः) सन्नहं वानीरगृहेषु
(वेतसगृहेषु । “ शीतवानीरवञ्जुलाः ” इत्यमरः) । सुप्तः स्मरामि । वाक्यार्थः कर्म । सुप्त
इति यत्तत्स्मरामीत्यर्थः ।

(33.) On hearing the sound of small golden bells hanging in the hollow spaces of the celestial car, these troops of Sārasa birds flying up into the sky are, as it were, rising up to receive you.

(34.) This Panchavati, where the young mango-trees were reared up with jarfuls of water poured by yourself, though of slender waist, and where there are the black-antelopes with their mouths raised up (towards us), seen after a long time, gladdens my mind.

(35.) Here in the arbours of reeds, on the banks of the Godāvarī I remember to have slept, resting my head upon your lap in solitude, returned as I was from the chase, with my fatigue removed by the breeze coming over the waves (of the river).

भ्रूभेदमात्रेण पदान्मघोनः प्रभ्रंशयां यो नहुषं चकार ।
 तस्याविलाम्भः परिशुद्धिहेतोर्भौमो मुनेः स्थानपरिग्रहोऽयम् ॥ ३६ ॥
 त्रेताग्निधृमाग्रमनिन्द्यकीर्तस्तस्येदमाक्रान्तविमानमार्गम् ।
 घात्वा हविर्गन्धि रजोविमुक्तः समश्नुते मे लघिमानमात्मा ॥ ३७ ॥
 एतन्मुनेर्मानिनि माण्डकर्णेः पञ्चाप्सरो नाम विहारवारि ।
 आभाति पर्यन्तवनं विदूरान्मेघान्तरालक्ष्यमिवेन्दुबिम्बम् ॥ ३८ ॥

(३६.) यो मुनिर्भ्रूभेदमात्रेण भ्रूभङ्गमात्रेणैव नहुषं राजानं मघोनः पदादिन्द्रत्वात् [आकाशात्—हे०] प्रभ्रंशयांचकार प्रभ्रंशयति स्म [प्रभ्रंशयां इति नहुषविशेषणं वा—हे०] । आविलाम्भः परिशुद्धिहेतोः कलुषजलप्रसादहेतोस्तस्य मुनेरगस्त्यस्य । अगस्त्योदये शरादि जलं प्रसीदतीत्युक्तं प्राक् । भूमौ भवो भौमः [इति दिव्यस्थानापेक्षया—हे० चा० सु०] स्थानपरिग्रह आश्रमोऽयम् । दृश्यत इति शेषः । भौम इत्यनेन दिव्योऽप्यस्तीत्युक्तम् । परिगृह्यत इति परिग्रहः । स्थानमेव परिग्रह इति विग्रहः [पुरा किल पुरुवंशे नहुषाख्यो नृपस्तपोमहिम्ना शक्रपदं प्राप्य शचीमचीकमत् । सा च सुराचार्यप्रेरितागस्त्यादि मुनिजनवाहं चतुरस्त्रयानमध्यास्य यदायास्यसि तदा ऊरुरी करिष्यामीत्युवाच । सोपि तद्भोगबद्धादरः तथा कृत्वा मन्दगामिनमगस्त्यं सर्पं सर्पेति जल्पन् पादेन अताडयत् समुत्पन्नमन्युः सोपि “सर्पो भव” इति तं शशोपत्याख्यायिका—चा० सु०] (अपप्रयोगार्थं नवमे सर्गे एकशष्ठः श्लोको द्रष्टव्यः) ।

(३७.) अनिन्द्यकीर्तस्तस्यागस्त्यस्याक्रान्तविमानमार्गं (आक्रान्तः विमानमार्गः आकाशो येन तत्) । हविर्गन्धोऽस्यातीति हविर्गन्धि त्रेताग्निः [त्रित्वमितः त्रेता स चासौ अग्निश्च त्रेताग्निः—हे०] अग्नित्रयम् । “अग्नित्रयमिदं त्रेता” इत्यमरः । एषोदरादित्वादेत्वम् । त्रेताग्निधृमाग्रमिदं घात्वाघ्राय रजसो गुणाद्विमुक्तो मे ममान्तःकरणं लघिमानं लघुत्वगुणं समश्नुते प्राप्नोति ।

(३८.) हे मानिनि । माण्डकर्णेः [मण्डकर्णस्यापत्यं पुमान् माण्डकर्णिः तस्य—चा०]

(36.) Here is the place which is the earthly abode (hermitage) of that Muni (Agastya), who with a mere frown caused Nahusha to fall down from the place of Indra, and who is the cause of the clearness of the turbid water.

(37.) Having smelt this top of the (columns of) smoke rising up from the three fold fire—the smoke which has reached the path of celestial vehicles (the sky), and which smells of oblations, of that Sage who is of an unstained fame, my soul being freed from Rajoguṇa (all impurity) enjoys lightness (feels light).

(38.) O proud lady, this is the pleasure-lake by name Panchâpsaras of the sage Mânîkarnî (a tank where the Muni used to sport), and which environed by woods, looks, from a great distance, like the disk of the moon slightly visible from among the clouds.

पुरा स दर्भाङ्कुरमात्रवृत्तिश्चरन्मृगैः सार्धमृषिर्मघोना ।
समाधिभीतेन किलोपनीतः पूञ्चाप्सरोयौवनकूटबन्धम् ॥ ३९ ॥
तस्यायमन्तर्हितसौधभाजः प्रसक्तसंगीतमृदङ्गघोषः ।
वियद्गतः पुष्पकचन्द्रशालाः क्षणं प्रतिश्रुन्मुखराः करोति ॥ ४० ॥

मुनेः संबन्धि पञ्चाप्सरः (पञ्च अप्सरसो यत्र तत्) नाम पञ्चाप्सर इति प्रसिद्धम् । पञ्चाप्सरसो यस्मिन्निति विग्रहः । पर्यन्तेषु वनानि यस्य तत्पर्यन्तवनमेतद्विहारवारि क्रीडासरो विदूरात् । मेघानामन्तरे मध्य आलक्ष्यमीषदृश्यम् । “ आ ईषदर्थेऽभिव्यासौ ” इत्यमरः । इन्दुबिम्बमिव । आभाति [पञ्चाप्सरसः कीर्तनेन माकुप्यसीति मानिनि इति पदं । वनस्य शामत्वान्मेघसाम्यं । जलस्य स्वच्छत्वादिन्द्रोश्च । माण्डकर्णि पञ्चाप्सरोभिः क्रीडितुं तटाकमकरोत् । तथा रामायणे । “ इदं पञ्चाप्सरसो नाम तटाकं सार्वकालिकं । निर्मितं तपसा तेन मुनिना माण्डकर्णिना ” इति-हे० चा० सु० ।]

(३९.) पुरा पूर्वस्मिन्काले दर्भाङ्कुरमात्रवृत्तिः [दर्भाङ्कुरा एव दर्भाङ्कुरमात्रं तेन वृत्तिः जाविका यस्य सः) तन्मात्राहारो मृगैः सार्धं सह चरन्त ऋषिः समाधेस्तपसो भीतेन मघोनेन्द्रेण पञ्चानामप्सरसां यौवनम् । “ तद्वितार्थ-” इत्यादिनोत्तरपदसमासः । तदेव कूटबन्धं (कूटेन बध्यतेऽस्मिन्निति कूटबन्धस्तं) कपटयन्तमुपनीतः । “ उन्माथः कूटयन्त्रं स्यात् ” इत्यमरः । किलेत्यैतिह्ये । मृगसाहचर्यामृगवदेव बद्ध इति भावः [दर्भाङ्कुरमात्रवृत्तित्वं च मृगसाम्यं सूचकं-हे०] । [यथा कूटयन्त्रेण बद्धानां मृगाणां अन्यत्र गमनाभावः । तथासौ तापसोपि पञ्चाप्सरो यौवनकूटबन्धेन बद्धस्ताभिरेव रमते-सु० चा०] ।

(४०.) अन्तर्हितसौधभाजः [सरोवरजलैः अंतर्हितं आच्छादितं सौधं सुधया षबलितं गृहं सौधं तद्गजतीति अन्तर्हितसौधभाक् तस्य-हे० चा० सु०] जलान्तर्गतप्रासादगतस्य तस्य माण्डकर्णेरयं प्रसक्तः संततः संगीतमृदङ्गघोषः [प्रसक्ते संगीते नृत्यगीतवाद्यात्मके मृदङ्गानाम् घोषः-हे० प्रसक्तं समारब्धं संगीतं यत्र तथा भूतोयं मृदङ्गानां घोषः शब्दुः-चा० सु०] वियद्गतः (आकाशं प्राप्तः) सन् । [“ प्रेक्षार्थं गीतवाद्यं तु संगीतकमुदाहृतं ” इति हलायुधः । संगीतरत्नाकरे तु । “ नृत्यं वाद्यं तथा गीतं त्रयं संगीतमुच्यते ”-हे०] पुष्पकस्य चन्द्रशालाः शिरोगृहाणि । “ चन्द्रशाला शिरोगृहम् ” इति हलायुधः । क्षणं प्रतिश्रुद्भिः प्रतिध्वानैर्मुखरा ध्वनन्तीः करोति । “ स्त्री प्रतिश्रुतिप्रतिध्वाने ” इत्यमरः ।

(39.) It is said that formerly roaming in company with the deer and maintaining himself only upon the shoots of Darbha-grass that sage was enticed into (lit. brought to) the snare of the youth of five nymphs by Indra, afraid of his (Muni's) penance.

(40.) This sound of the tabour at the continuous music for him who lives in a palace underneath (hidden under) the waters reaching the skies makes the rooms on the top of the Pushpaka car resound, for a time, with echoes,

हविर्भुजाभेधवतां चतुर्णां मध्ये ललाटं तपस्तप्तमभिः ।

असौ तपस्यत्यपरस्तपस्वी नाम्ना सुतीक्ष्णश्चरितेन दान्तः ॥ ४१ ॥

अमुं सहासप्रहितेक्षणानि व्याजार्धसंदर्शितमेखलाभि ।

नालं विकर्तुं जनितेन्द्रशङ्कुं सुराङ्गनाविभ्रमचेष्टितानि ॥ ४२ ॥

एषोऽक्षमालावलयं मृगाणां कण्डूयितारं कुशसूचिलावम् ।

सभाजने मे भुजमूर्ध्वबाहुः सद्येतरं प्राध्वमितः प्रयुङ्क्ते ॥ ४३ ॥

(४१.) नाम्ना सुतीक्ष्णः सुतीक्ष्णनामा चरितेन दान्तः सौम्योऽसावपरस्तपस्वी । एष-
वतामिन्धनवताम् (एषाः काष्ठानि विद्यन्ते येषां तेषां) । [एषशब्दोऽकारान्तः—हे०] ।
“ काष्ठं दार्विन्धनं त्वेषः ” इत्यमरः । चतुर्णां हविर्भुजां (हवींषि मुज्यन्ते यैस्तेषां) अग्नी-
नां मध्ये । ललाटं तपतीति ललाटंतपः सूर्यः । “ असूर्यललाटयोर्दृशिततोः ” इति खड्ग-
प्रत्ययः । “ अरुर्दृष्टत्—” इत्यादिना मुमागमः । ललाटंतपः सप्तसप्तिः (सप्तसप्तयोश्वाः यस्य
स) सप्ताश्वः सूर्यो यस्य स तथोक्तः सन् । (“ हयसैन्धवसप्तयः ” इत्यमरः) । तपस्यति त-
पश्चरति । “ कर्मणो रोमन्धतपोभ्यां वर्तिचरोः ” इति क्यङ् । “ तपसः परस्मैपदं च ”
इति वक्तव्यम् ।

(४२.) जनितेन्द्रशङ्कुम् (जनिता इन्द्रस्य शंकाभयं येन तं) । तपसेति शेषः । अमुं
सुतीक्ष्णं सहासं प्रहितानीक्षणानि दृष्टयो येषु तानि । व्याजेन (नीविबन्धनादिना) केन-
चिन्मिषेण । “ पुंस्यधोऽर्धं समेऽशके ” इति विश्वः । अर्धमीषत्संदर्शिता मेखला (काञ्ची)
येषु तानि सुराङ्गनानां (देवदाराणां) इन्द्रप्रेषितानां विभ्रमा विलासा एव चेष्टितानि विकर्तुं
स्खलयितुमलं समर्थानि न बभूवुरिति शेषः ।

(४३.) ऊर्ध्वबाहुरेष सुतीक्ष्णोऽक्षमालैव वलयं यस्य तं मृगाणां (कर्मणि षष्ठी)
कण्डूयितारम् । कुशा एव सूचयस्ता लूनातीति कुशसूचिलावस्तम् । “ कर्मण्यण् ” इत्यण् ।
एभिर्विशेषणैर्जयशालित्वं भूतदया कर्मक्षमत्वं च द्योत्यते । सव्यादितरं दक्षिणं भुजं मे मम
सभाजने समाननिमित्ते [प्रीत्युत्पादनार्थमेतत्—चा०] । “ निमित्तात्कर्मयोगे ” इति सप्तमी ।

(41.) Here is another ascetic by name Sutikshna who is self-restrained in his actions, who practises penance standing in the midst of four fires fed with fuel, and having the seven-horsed sun scorching his forehead.

(42.) In him who had created a suspicion in Indra, the blandishments (lit. graceful gestures) of the celestial damsels in which they cast (on him) glances attended with smiles and under some pretext or other partially manifested their zones, were not able to produce a change.

(43.) Here he with one of his arms (i. e. left, always) raised up directs his right arm (lit. other than the left) this way (i. e. in the direction of the ear) so as to greet me (i. e. in a manner suitable to greeting me)—the arm that has the rosary of वहाक्ष for its bracelet, and which scratches the deer and cuts the sharp ends of the Kusa-grass.

वाचंयमत्वात्प्रणार्त्तं ममैष कम्पेन किञ्चित्प्रतिगृह्य मूर्ध्निः ।
 दृष्टिं विमानव्यवधानमुक्तां पुनः सहस्रार्चिषि संनिधत्ते ॥ ४४ ॥
 अदः शरण्यं शरभङ्गनाम्नस्तपोवनं पावनमाहिताग्नेः ।
 चिराय संतर्प्य समिद्धिरग्निं यो मन्त्रपूतां तनुमप्यहौषीत् ॥ ४५ ॥
 छायाविनीताध्वपरिश्रमेषु भूयिष्ठसंभाव्यफलेष्वमीषु ।
 तस्यातिथीनामधुना सपर्यां स्थिता सुपुत्रेष्विव पादपेषु ॥ ४६ ॥

इतः [अस्यां दिशि—सु०] प्राध्वं प्रकृतानुकूलबन्धं प्रयुङ्क्तु (प्रेरयति) । [प्राध्वं नम्रानुकूलयोः ” इति विश्वः । “ प्राध्वन्तु प्रणते चातिदूरवत्मेनि बन्धने ” इति मेदिनी—हे०] “ अनुकूल्यार्थकं प्राध्वम् ” इत्यमरः । अव्ययं चैतत् ।

(४४.) एष सुतीक्ष्णः । वाचं यच्छति (नियमयति) इति वाचंयमो मौनव्रती । “ वाचि यमो व्रते ” इति खच्चप्रत्ययः । “ वाचंयमपुरंदरौ च ” इति मुम् । तस्य भावस्तत्त्वान्मम प्रणार्त्तं किञ्चिन्मूर्ध्निः कम्पेन प्रतिगृह्य विमानेन व्यवधानं तिरोधानं तस्मान्मुक्ताम् “ अपेतापोदमुक्तपतित—” इत्यादिना पञ्चमीसमासः । दृष्टिं पुनः सहस्रार्चिषि सूर्ये संनिधत्ते सम्यग्धत्त इत्यर्थः । अन्यथाकर्मकत्वप्रसङ्गात् ।

(४५.) शरणे रक्षणे साधु शरण्यम् । पावयतीति पावनम् (शुद्धिकरणं) । अदो दृश्यमानं तपोवनमाहिताग्नेः (आहिताः अग्नयो येन स तस्य तथोक्तस्य) शरभङ्गनाम्नो मुनेः संबन्धिः । यः शरभङ्गश्चिराय चिरमग्निं समिद्धिः (पवित्रेन्धनैः) संतर्प्य तर्पयित्वा ततो मन्त्रैः पूतां शुद्धां तनुमप्यहौषीद्वतवान् [“ शरभङ्गो महातेजाः प्रविवेश हुताशनम् ” इति रामायणोक्तिः—हे० चा० सु०] । जुहोतेर्हुङ् ।

(४६.) अधुनास्मिन्काले तस्य शरभङ्गस्य संबन्धिन्यतिथीनां सपर्यातिथिपूजा । “ पूजा नमस्यापचितिः सपर्यार्चार्हणाः समाः ” इत्यमरः । छायाभिर्विनीतोऽपनीतोऽध्वपरिश्रमो यैस्तेषु भूयिष्ठानि बहुतमानि संभाव्यानि श्लाघ्यानि [मनो हराणि—हे० प्राप्यानि—चा० सु०] फलानि येषां तेष्वमीषु पादपेष्वश्रमवृक्षेषु सुपुत्रेष्विव स्थिता । तत्पुत्रैरिव पादपैरनुष्ठीयत इत्यर्थः ।

(44.) This (sage) having accepted my salutation with a slight nod of his head on account of his being silent (lit. restrainer of speech) again directs his sight (i. e. eyes) freed from obstruction caused by my celestial car towards the thousand-rayed sun.

(45.) This purifying penance grove (before us) which is a place of refuge (which offers protection to all) belongs to the sage named S'arabhangha who had kept a sacred fire and who having propitiated it with the sacred fuel for a long time, at last offered his body consecrated with Mantras (to it).

(46.) At present the duty of reception (or hospitality) of the guests has devolved upon these trees which are, as it were, the virtuous sons (of the sage), which remove the fatigue of journey by their shade and which abound with fruits worthy of praise.

धारास्वनोद्गारिदरीमुखोऽसौ शृङ्गाग्रलम्बाम्बुदवप्रपङ्कः ।

बध्नाति मे बन्धुरगात्रि चक्षुर्दृप्तः ककुद्भानिव चित्रकूटः ॥ ४७ ॥

एषा प्रसन्नस्तिमितप्रवाहा सरिद्विदूरान्तरभावतन्वी ।

मन्दाकिनी भाति नगोपकण्ठे मुक्तावली कण्ठगतैव भूमेः ॥ ४८ ॥

(४७.) धारा निर्झरधाराः । यद्वा धारया सातत्येन स्वनोद्गारिदर्येव 'मुखं यस्य सः [उद्गिरतीति उद्गारि धाराणां स्वनोद्गारि दरी एव मुखं यस्य सः । यद्वा । धारया स्वनन्तं-उद्गारि उच्चरितं दरी एव मुखं यस्यासौ-हे०] । शृङ्गं शिखरं विषाणं च । तस्याग्रे लम्बोऽम्बुद एव वप्रपङ्को वप्रक्रीडासक्तपङ्को यस्य सः । [“ तटोवप्रः पितावप्रो वप्रः केदार-इत्यपि ” इत्यनेकार्थः । “ गिरिसानुन्यपि वप्रम् ” इती हलायुधः । “ विषाणोत्कर्षयोश्चा-ये शृंगस्यान्तकुशीर्षके ” इति विश्वः । वृषपक्षे धारास्वनः उत्कर्षस्वनः । “ धाराम्बुवर्षेचो-त्कर्षे ” इति विश्वः । दरीवन्मुखं । शृंगाग्रे लग्नः अम्बुदवत् वप्रपङ्को यस्येति-हे०] असौ चित्रकूटो हे बन्धुरगात्रि उन्नतानताङ्गि । “ बन्धुरं तन्नतानतम् ” इत्यमरः । दृप्तः ककुद्भानवृषभ इव [ककुत् तकान्तः । यवादित्वाद्वत्वाभावः-हे०] मे चक्षुर्बध्नात्यनन्यासक्तं करोति (दृष्टान्तरान्निवृत्त्यात्मनि स्थापयति) ।

(४८.) प्रसन्नो निर्मलः स्तिमितो निःस्पन्दः (निश्चलः) प्रवाहः (ओषः) यस्याः सा विदूरस्यान्तरस्य मध्यवर्त्यवकाशस्य भावात्तन्वी दूरदेशवर्तित्वात्तनुत्वेनावभासमाना मन्दाकिनी नाम काचिच्चित्रकूटनिकटगैषा सरिन्नगोपकण्ठे [तृतीयासप्तम्योर्बहुलमित्यम् । भावाभावपक्षे रूपं-हे०] भूमेः कण्ठगता मुक्तावलीव । भाति । अत्र नगस्य शिरस्त्वं तदुपकण्ठस्य कण्ठत्वं च रम्यते ।

(४९.) गिरेः मीपेऽनुगिरम् । “ गिरेश्च सेनकस्य ” इति समासान्तष्टचप्रत्ययः । सुजातः [रम्यः । “ सुजातं सुन्दरे प्रोक्तं सम्यग्जाते च वस्तुनि ” इति त्रिविक्रमः-हे०] । स तमालोऽयं दृश्यते । यस्य तमालस्य । शोभनो गन्धो यस्य तत्सुगन्धि । “ गन्धस्य-”

(47.) O thou of un-even limbs, yonder the mount Chitrakuta with its mouth of caves resounding with the sound of rivulets, and having the clouds resting on its peaks and hence appearing like a wild bull whose cave-like (yawing) mouth emits a thundering sound (bellowing) with mud sticking to the points of his horns on account of its वप्रक्रीडा (i. e. playfully butting against a rock or mound), rivets my eyes.

(48.) Yonder is the river Mandākinī, with its limpid and serene currents, (appearing) narrow on account of the intervention of a long distance, which (flowing) in the vicinity of the mountain, looks like a pearl necklace hanging from the neck of the earth.

अयं सुजातोऽनुगिरं तमालः प्रवालमादाय सुगन्धिं यस्थ ।
 यवाङ्कुरापाण्डुकपोलशोभी मयावतंसः परिकल्पितस्ते ॥ ४९ ॥
 अनिग्रहत्रासविनीतसत्त्वमपुष्पलिङ्गात्फलबन्धिवृक्षम् ।
 वनं तपःसाधनमेतदत्रेराविष्कृतोदग्रतरप्रभावम् ॥ ५० ॥
 अत्राभिषेकाय तपोधनानां सप्तर्षिहस्तोद्धृतहेमपद्मम् ।
 प्रवर्तयामास किलानसूया बिभ्रोतसं त्र्यम्बकमौलिमालाम् ॥ ५१ ॥

इत्यादिनेकारः समाप्तः । प्रवालं पल्लवमादाय (कुमुदं गृहीत्वा । “ प्रवालमङ्कुरेप्यस्त्री ”
 इत्यमरः) । मया ते यवाङ्कुरवदापाण्डौ कपोले शोभी शोभते यः सोऽवतंसः (कर्णालंकारः)
 परिकल्पितः [वसन्त इति पक्षे “ वष्टिभागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः इत्यल्लोपः—हे०] ।

(५०.) अनिग्रहत्रासाः (न निग्रहः अनिग्रहः अनिग्रहेण अशिक्षया त्रासो भयं ए-
 षां ते) दण्डभयरहिता अपि विनीताः सत्त्वा जन्तवो यस्मिंस्तत् । अपुष्पलिङ्गात्पुष्परूपनि-
 निमित्तं विनैव फलबन्धिनः फलग्राहिणो वृक्षा यस्मिंस्तत् । अत एवाविष्कृतोदग्रतरप्रभावं
 (आविष्कृतः प्रकटीकृतः उत्कृष्टो वा उदग्रतरः अधिकः प्रभावो यत्र तत्) अत्रैर्मुनेस्तपसः
 साधनं वनमेतत् ।

(५१.) अत्र वनेऽनसूयात्रिपत्नी । सप्त च त ऋषयश्च सप्तर्षयः । “ दिक्संख्ये सं-
 ज्ञायाम् ” इति तत्पुरुषसमासः । तेषां हस्तैरुद्धृतानि (त्रोटितानि) हेमपद्मानि यस्या-
 स्तां त्र्यम्बकमौलिमालां (त्र्यम्बकस्य शम्भोः मौलिर्मुकुटस्य मालां स्वजं) हरशिरःस्वजं त्रि-
 स्रोतसं भागिरथीं तपोधनानामभूषणामभिषेकाय त्थानाय प्रवर्तयामास प्रवाहयामास । किले-
 त्यैतिह्ये [सप्तर्षिरित्यादिना आकाशस्थत्वं सूचितं । हेमपद्म इति पुण्यत्वं । सप्तऋषयस्तु व-
 राहसंहितायां । “ सैकावलीव (च) राजती (राजं) सुसीतोत्पलमालिनी । सुहासेव ना-
 प्यवसती च दिदयैः कौवेरि सप्तभिः मुनिभिः पूर्वं भगवान् मरीचिरपरेस्थितो वसिष्ठोऽस्मात् ।
 तस्यांगिरास्ततोत्रिस्तस्यासन्नः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः इति भगवानासहन्नानुखारेषा (भगवा-

(49.) There stands by the side of the mountain the noble Tamāla tree
 having taken a fragrant blossom (sprout) of which I made for you an ear-orna-
 ment which shone like blades of Yavas on your slightly white cheeks.

(50.) This is the (holy) grove of Atri, a means of accomplishing penance,
 the wild animals in which have been tamed without the fear of chastisement, where
 the trees have been bearing fruits without having put forth flowers—the cause (of
 fruits) and which (therefore) displays the mighty power of the sage.

(51.) Here for the ablutions of the ascetics (those whose wealth is their
 penance) Auasūyā is said to have caused the three-streamed river (the Gāṅgā)
 to flow—the river that serves as a chaplet on the crown of the three-eyed-god
 (Ś'iva), the golden lotuses in which are plucked by the hands of the seven sages.

वीरासनैर्ध्यानजुषामृषीणाममी समध्यासितवेदिमध्याः ।

निवातनिष्कम्पतया विभान्ति योगाधिरूढा इव शाखिनोऽपि ॥ ५२ ॥

त्वया पुरस्तादुपयाचितो यः सोऽयं वटः श्याम इति प्रतीतः ।

राशिमर्णानामिव गारुडानां सपद्मरागः फलितो विभाति ॥ ५३ ॥

ज्ञानानुक्रमेण) । पूर्वाद्यास्तत्र वसिष्ठं मुनिं वरमुपाश्रितामरुन्धती साध्वीति । ये तु प्रव-
राध्याये ऋषयस्ते तु अष्टौ । तथा स्मृत्यर्थसारे । “ जमदग्निर्भरद्वाजविश्वामित्राऽत्रिगौतमाः ।
वसिष्ठकश्यपागस्त्याः । मुनयो गोत्रकारिणः ” इति ?—हे०] ।

(५२.) वीरासनैर्जयसाधनैः । ध्यानं जुषन्ते सेवन्त इति ध्यानजुषः (समाधिसेविताः) ।
तेषां तैरुपविश्य ध्यायतामृषीणां संबन्धिनः समध्यासितवेदिमध्याः । इदं वीरासनस्थानीयम् ।
अमी शाखिनोऽपि निवाते निष्कम्पतया [वातस्याभावे निवातं तेन निष्कम्पतया निश्च-
लतया—हे०] योगाधिरूढा इव ध्यानभाज इव विभान्ति । ध्यायन्तोऽपि निश्चलांगा भव-
न्ति । वीरासने योगवासिष्ठः—“ एकपादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणि संस्थितम् । इतरस्मिन्स्तथा
चान्यं वीरासनमुदाहृतम् ” [चतुर्वर्गचिन्तामणौ तु । वृत्तांगभूतनियमप्रशंसायां]
गुरुद्वुराणे । “ उत्थितस्तु दिवा तिष्ठेदुपविष्टस्तथा निशि । एतद्वीरासनं प्रोक्तं महापातक
नाशनं ” इति—हे० “ एकं पादमथैकस्मिन् विन्यस्योरुणि संस्थितः । इतरस्मिन्स्तथाचोरुं
वीरासनमुदाहृतं—चा० सु०] इति ।

(५३.) त्वया पुरस्तात्पूर्वं य उपयाचितः प्रार्थितः । [“ दीयते यत्तु देवेभ्यो मनोरा-
ज्यस्य सिद्धये । उपयाचितकं दिव्यं दोहदं तद्विदुर्बुधाः ” इति—हे०] । तथा रामायणे—
“ न्यग्रोधं तमुपस्थाय वैदेही वाक्यमब्रवीत् । नमस्तेऽस्तु महावृक्ष पालयेन्मे व्रतं पतिः ”
इति (एतदेव हेमाद्रिचारित्रवर्द्धनयोः) । श्याम इति प्रतीतः [प्रसिद्धः—हे० प्रख्यातः—
चा० सु०] स वटोऽयं फलितः सन् । सपद्मरागो गारुडानां हरिन्मर्णानां (अर्थात्) म-
रकतानां राशिरिव । विभाति । “ कचित्—” इत्यादिभिश्चतुर्भिः श्लोकैः प्रयोगे गङ्गायमुना-
संगमं वर्णयति—

(५४-५७.) हे अनवद्याङ्गि यमुनातरङ्गैर्भिन्नप्रवाहा व्यामिश्रौषा गङ्गा जाङ्गवी विभाति । त्वं पश्य।
केव । कचित्प्रदेशे प्रभया लिम्पन्ति संनिहितमिति प्रभालेपिभिरिन्द्रनीलैरनुविद्धा । सह गुम्फिता

(52.) Even these trees situated in the middle of the Vedis, of the sages
who devote themselves to meditation in the Vira (heroic) posture, appear, absorbed
in (Yoga) meditation, as it were, on account of their stillness caused by the absence
of breeze.

(53.) This is the same Banian tree known by the name of S'yāma, whose
help was solicited by you on (some) former occasion. Covered with fruits it
appears like a heap of emeralds mixed with rubies.

क। चेतप्रभालेपिभिरिन्द्रनीलैर्मुक्तामयी यष्टिरिवानुविद्धा ।
 अन्यत्र माला सितपङ्कजानामिन्दीवरैरुत्खचितान्तरेव ॥ ५४ ॥
 कचित्खगानां प्रियमानसानां कादम्बसंसर्गवतीव पङ्क्तिः ।
 अन्यत्र कालागरुदत्तपत्रा भक्तिर्भुवश्चन्दनकल्पितेव ॥ ५५ ॥
 कचित्प्रभा चान्द्रमसी तमोभिश्छायाविलीनैः शबलीकृतेव ।
 अन्यत्र शुभ्रा शरदभ्रलेखा रन्ध्रेष्विवालक्ष्यनभःप्रदेशा ॥ ५६ ॥
 कचिच्च कृष्णोरगभूषणेव भस्माङ्गरागा तनुरीश्वरस्य ।
 पश्यानवद्याङ्गि विभाति गङ्गा भिन्नप्रवाहा यमुनातरंगैः ॥ ५७ ॥

मुक्तामयी यष्टिरिव हारावलिरिव । विभाति । अन्यत्र प्रदेश इन्दीवरैर्नीलोत्पलैरुत्खचितान्तरा (उत्खचितं प्रोतमन्तरं यस्याः सा) । सह ग्रथिता सितपङ्कजानां पुण्डरीकाणां मालेव । विभातीति सर्वत्र संबन्धः । कचित्कादम्बसंसर्गवती नीलहंससंसृष्टा प्रियं मानसं नाम सरो येषां तेषां खगानां राजहंसानां पङ्क्तिरिव [नभो नीलमिति प्रसिद्धिः—हे०चा०] । “ राजहंसास्तु ते चञ्चुचरणैर्लोहितैः सिताः ” इत्यमरः । अन्यत्र कालागरुणा दत्तपत्रा रचितमकरिकापत्रा भुवश्चन्दनकल्पिता भक्तिरिव । (“ भक्तिर्विभागे सेवायां ” इति विश्वः) । कचिच्छायासु विलीनैः स्थितैस्तमोभिः शबलीकृता कर्बुरीकृता । (“ चित्रं किमीरकल्माषशबलैताश्च कर्बुरे ” इत्यमरः) । चान्द्रमसी प्रभा चन्द्रिकेव । अन्यत्र रन्ध्रेष्वालक्ष्यनभःप्रदेशा शुभ्रा शरदभ्रलेखा शरन्मेषपङ्क्तिरिव [कलहंसानां ईषदूसरपक्षत्वाद्यमुनातरंगसादृश्यं] उक्तञ्च । “ कादम्बास्तु कलहंसाः पक्षैः स्फुरन्ति धूसरैः ” इत्यभिधानचिन्तामणौ—चा०] । कचित्कृष्णोरगभूषणा भस्माङ्गरागेश्वरस्य तनुरिव । विभाति । शेषं व्याख्यातं । कलापकम् ।

(५८.) अत्र समुद्रपत्न्योर्गङ्गायमुनयोर्जलसंनिपाते संगमेऽभिषेकात्स्नानात्पूतात्मनां [इति स्नानस्यापि महाफलोक्तिः—हे०] तनुत्यजां शुद्धात्मनां पुंसां तत्त्वावबोधेन तत्त्वज्ञानेन [ब्रह्मज्ञानेन—चा०] विनापि प्रारब्धशरीरत्यागानन्तरं भूयः पुनः शरीरबन्धः शरीरयोगो ना-

(54-57.) Look (here) O lady of faultless limbs, at the Gangā which with its current broken by the waves of the Yamunā appears at one place like a necklace full of pearls interwoven with emeralds covering (them) with splendour; at another place like a garland of white lotuses the interval of which is set with blue ones. In some place it looks like a row of birds (flamingoes) fond of the Mánasa-lake, coming in contact with the geese (having dark grey wings) ; in another place it appears like a piece of ground ornamented with (white) sandle, and bearing on it ornamental leaves painted with black sandle. Somewhere it appears like the splendour of the moon variegated by darkness lying in the shade ; at others it looks like a white streak of autumnal cloud through the openings in which the surface of the sky is a little discernible. And in some others it looks like the body of Is'vara (S'iva) annointed with ashes and adorned with black snakes.

समुद्रप्रत्यूजोर्जलसंनिपाते पूतात्मनामत्र किलाभिषेकात् ।
 तत्त्वावबोधेन विनापि भूयस्तनुयजां नास्ति शरीरबन्धः ॥ ५८ ॥
 पुरं निषादाधिपतेरिदं तद्यस्मिन्मया मौलिर्मणि विहाय ।
 जटासु बद्धास्वरुदत्सुमन्त्रः कैकेयि कामाः फलितास्तवेति ॥ ५९ ॥
 पयोधरैः पुण्यजनाङ्गनानां निर्विष्टहेमाम्बुजरेण यस्याः ।
 ब्राह्मं सरः कारणमाप्तवाचो बुद्धेरिवाव्यक्तमुदाहरन्ति ॥ ६० ॥

स्ति किल [तथा श्रुतिः । “सितासिते सरिते यत्र संगते ” इत्यादि । “या गतिर्योगमुक्तस्य तत्त्वज्ञस्य मनीषिणः । सा गतिस्त्यजतः प्राणान् गंगायमुनसंगमे ” इति स्मृतिः—हे० “सितासिते यत्र सरितौ संगमे तत्राप्नुतासां दिवमुत्पतन्ति ” “ये वै तन्वां विमृजन्ति धीरास्ते वै जना अमृतं भजन्ते ” इत्यन्या श्रुतिः—चा० सु०] अन्यत्र ज्ञानादेव मुक्तिः । अत्र तु ज्ञानादेव मुक्तिरित्यर्थः ।

(५९.) निषादाधिपतेः (निषादानां कैवर्तानां अधिपतेः स्वामिनः) गुहस्य तत्पुरमिदम् । यस्मिन्पुरे मया मौलिर्मणि (मुकुटारत्न) विहाय (परित्यज्य) जटासु बद्धासु रचितासु सतीषु सुमन्त्रः (दशरथमन्त्री) हे कैकेयि तव कामा मनोरथाः फलिताः सफला जाता इत्यरुदत् (विललाप) । “ रुदिरश्रुविमोचने ” इति धातोलुङ् ।

(६०.) पुण्यजनाङ्गनानां यक्षस्त्रीणां पयोधरैः स्तनैर्निर्विष्ट उपभुक्तो हेमाम्बुजरेणुर्यस्य तत् । [“ भवेत्पुण्यजनो यक्ष राक्षसे सज्जनेऽपि च ” इति विश्वः—हे०] । तत्र ताः क्रीडन्तीति व्यज्यते । ब्रह्मण इदं ब्राह्मम् । “ नस्तद्धिते ” इति टिलोपः । ब्राह्मं [ब्रह्मणः आगतं ब्राह्मं ब्रह्मकमण्डलोरित्यर्थः—हे०] सरो मानसाख्यं यस्याः सरस्वाः । बुद्धेर्महत्तत्त्वस्याव्यक्तं प्रधानमिव [मूलप्रकृतिरिव । अनुत्पादितकार्याणि सत्त्वरजस्तमांसि मूलप्रकृतिः । यथा कुसुलस्थव्रीहयः विष्णावप्यजिताव्यक्तावित्यत्र शब्दादव्यक्तं प्रकृतिरिति क्षीरस्वामी—हे० “ कथयन्त्येवं सांख्या महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त ” इति प्रकृतेर्महान् भूतोऽहंकारस्तस्मद्गणश्च षोडशकः तस्यापि षोडशकात्पञ्चकस्य पञ्चभूतानि । “ आभिमानोऽहंकारस्तस्माद्विधिवः प्रवर्तते सर्गः । एकादशकश्च गणस्तन्मात्रः पञ्चकस्यै-

(58.) Persons with their souls purified by bathing at this confluence of the two wives of the ocean, are never indeed again confined in body even without obtaining the true knowledge (of the Supreme Being), after they have left their (mortal) frame.

(59.) Here is the Town of the Lord of the Nishádás in which when I tied my matted hair having (first) put aside the crown, Sumantra began to weep (exclaiming), “ O Kaikeyi your desires have been fulfilled ”.

(60.) (This is the river Sarayú) whose source persons of reliable testimony declare to be the lake Bráhma, the pollen of whose golden lotuses is enjoyed by (has on account of their sporting in it adhered to) the breasts of the wives of the Punyajanás (the Yakshas), as the Invisible Principle (प्रकृति or productive principle) is the cause of intelligence (the great principle).

जलानि या तीरनिखातयूपा वहन्त्ययोध्यामनु राजधानीम् ।

तुरंगमेधावभृतावतीर्णैरिक्ष्वाकुभिः पुण्यतरीकृतानि ॥ ६१ ॥

•यां सैकतांस्तिस्रसुखोचितानां प्राज्यैः पयोभिः परिवर्धितानाम् ।

सामान्यधात्रीमिव मानसं मे संभावयत्युत्तरकोशलानाम् ॥ ६२ ॥

सेयं मदीया जननीव तेन मान्येन राज्ञा सरयुर्वियुक्ता ।

दूरे वसन्तं शिशिरानिलैर्मा तरंगहस्तेरुपगृह्णतीव ॥ ६३ ॥

व"—चा० यथा सांख्या योगिनः बुद्धेरव्यक्तं कारणं वदन्ति । यदुक्तं । “ अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे । रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ” अव्यक्तात्किल बुद्धेरुत्पत्तिरिति सांख्याः—व०] । कारणं (उत्पत्तिस्थानं) आप्तस्य वाच आप्तवाचो वेदाः । यद्वा बहुव्रीहिणा मुनयः [आप्ताश्च ता वाचश्च आप्तानां ऋषीणां इति वा—हे०] । उदाहरन्ति प्रचक्षते [यथा बुद्धेः कारणं आप्तवाचः वेदाः तथा सरय्वाः कारणं मानससरोवरं इत्यन्वयः—मु०] ।

(६१.) यूपः संस्कृतः पशुबन्धनार्हो दारुविशेषः । तीरनिखातयूपा या सरयूस्तुरंगमेधा अश्वमेधास्तेष्ववभृतार्थमेवावतीर्णैरवहूदैरिक्ष्वाकुभिरिक्ष्वाकुगोत्रापत्यैः पूर्वेः । तद्वाजत्वादणो लुक् । पुण्यतरीकृतान्यातिशयेन पुण्यमिति कृतानि जलानि [यद्वा नोस्तरणी तरी हे०] अयोध्यां राजधानीं (राजानो धीयन्तेऽस्यां तां तथोक्तां इत्यधिकरणेऽल्लुट् टित्वाङ्ङीप्) नगरीमनु समीपे । तथा लक्षितयेत्यर्थः । अनुशब्दस्य “ लक्षणेत्थंभूत—” इत्यादिना कमप्रवचनीयत्वात्तद्योगे द्वितीया । वहति प्रापयति ।

(६२.) यां सरयुं मे मानसं । कर्तुं । सैकतं पुलिनम् । तदेवोत्सङ्गः । तत्र यत्सुखं तत्रोचितानां प्राज्यैः प्रभूतैः । (“ प्रभूतं प्रचुरं प्राज्य ” इत्यमरः) । पयोभिरम्बुभिः क्षीरैश्च । “ पयः क्षीरं पयोऽम्बु च ” इत्यमरः । परिवर्धितानां पुष्टानामुत्तरकोशलानामुत्तरकोशलेश्वराणां सामान्यधात्री साधारणमातरमिव [उपमातरमिव हे० चा०] । “ धात्री जनन्यामलकी वसुमन्युपमातृषु ” इति विश्वः । संभावयति ।

(६३.) मदीया जननी कौशल्येव मान्येन पूज्येन तेन राज्ञा दशरथेन वियुक्ता सेयं स-

(61.) Which with the sacrificial posts erected on its banks porpels her waters (flows) by the capital of Ayodhyā,—the waters which are made more holy (than before) by Ikshvāku kings who entered into them for the sacred ablutions necessary for the अश्वमेध sacrifice (the horse-sacrifice).

(62.) Whom my mind honours as the common mother (or nurse) of the Lords of the Uttarakos'ālas who are familiar with the pleasure of moving on her lap of sandy banks, and who are nourished (or brought up) by the abundance of (milk-like) waters.

(63.) And this (I say) is the river Sarayū which like my mother being separated from the honourable king (my sire), as it were, embraces me being (yet) at a distance, with her arms of waves the breeze (coming) from which is cool.

विरक्तसंध्याकपिशं पुरस्ताद्यतो रजः पार्थिवमुज्जिहीति ।

शङ्के हनूमत्कथितप्रवृत्तिः प्रत्युद्गतो मां भरतः ससैन्यः ॥ ६४ ॥

अद्धा श्रियं पालितसंगराय प्रत्यर्पयिष्यत्यनघां स साधुः ।

हत्वा निवृत्ताय मृधे खरादीन्संरक्षितां त्वामिव लक्ष्मणो मे ॥ ६५ ॥

रयूद्रे वसन्तम् । प्रोप्यागच्छन्तामित्यर्थः । मां पुत्रभूतं शिशिरानिलैः (शिशिरः शीतलः अनिलः येषां तैः) तरंगैरेव हस्तैः (करैः) उपगूहतीवाल्लङ्घतीव ।

(६४.) विरक्तातिरक्ता या संध्या तद्वत्कपिशं ताम्रवर्णम् । पृथिव्या इदं पार्थिवम् रजो धूलिः पुरस्तादग्रे यतो यस्मात्कारणादुज्जिहीत उद्गच्छति । तस्मात् । हनुरस्यास्तीति हनुमान् [हनुर्वदनैकदेशः । “ कुत्सितो यस्य ” इति निन्दायामतुप् । अन्येषामपि दृश्यते इति दीर्घः । यथा पुरुषः पूरुषः इति । तस्य हि किल जातमात्रस्य रविरथमुत्पद्य पक्वं फलं इति रविं जिघांसीः रणे हनुर्भग्रा इति श्रूयते । “ कपोलौ तत्परा हनुः ” इत्यमरः । “ हनुमान् हनुमानपि ” इति शब्दभेदप्रकाशे । भरतस्य वार्तानिवेदनार्थं हनुमान् प्रेषितः इत्यनेनैव ज्ञेयं । श्रीरामवनप्रवेशसमये रामचतुर्दशवर्षेष्विविति विहितेषु समनन्तरं दिने मध्याह्नसमये यदि भवान्नागतः तदाग्निरप्रवेक्ष्यामीति भरतस्य प्रतिज्ञापि सूचिता—हे०] । “ शरादीनां च ” इति दीर्घः । तेन कथिता प्रवृत्तिरस्मदागमनवार्ता यस्मै स भरतः ससैन्यः सन्मां प्रत्युद्गत इति शङ्के तर्कयामि । “ शङ्का भयवितर्कयोः ” इति शब्दार्णवे । अत्र यत्तदोर्नित्यसंबन्धात्तच्छब्दलाभः ।

(६५.) किंच । साधुः सज्जनः स भरतः । “ साधुर्वाधुषिके चारौ सज्जने चापि वाच्यवत् ” इति विश्वः । पालितसंगराय [पालितः संगरः चतुर्दशवर्षाणि वनवासरूपा रावणवधविषया वा प्रतिज्ञा येन तस्मै “ प्रतिज्ञागूश्च संगरः ” इत्यभिधानचिन्तामणिः—हे० चा० सु०] । पालितपितृप्रतिज्ञाय मे मह्यमनघामदोषां भोगाभावादनुच्छिष्टां किंतु संरक्षितां श्रियम् । मृधे युद्धे खरादीन्हत्वा निवृत्ताय मे लक्ष्मणः संरक्षितामनघां त्वामिव प्रत्यर्पयिष्यत्यद्धा सत्यम् । “ सत्ये त्वद्धाञ्जसा द्वयम् ” इत्यमरः [खरदूषणविशिरसां युद्धे सीता सौमित्रिहस्ते स्थापिताभूत् । तथा द्वादशसर्गे । “ निदधे विजयाशंसां चापे सीतां च लक्ष्मणे ” इति—हे०] ।

(६६.) असौ पदातिः (पद्भ्यां अतति गच्छतीति पदातिः) पादचारी चीरवासाः (चीरं मुनिवस्त्रं वासो यस्य सः) वल्कलवसनो भरतः पश्चात्पृष्ठभागेऽवस्थापिता वाहिनी सेना येन स तथोक्तः सन् [इति विनयोक्तिः—हे० चा०] । “ नद्युतश्च ” इति कप् । गुरुं

(64.) Since the dust of the earth as ruddy as the crimson twilight, is rising up before me, I think Bharata to whom the news of my arrival has been communicated by Hanūmān is coming up to me with the army.

(65.) No doubt that good (pious) man (Bharata) will restore to me, who have kept my promise (who have kept the promise of my father), the Royal Fortune (kingdom) well-protected (not polluted by enjoyment), as Lakshmana restored you well-protected and faultless to me (when) returned after having killed Khara and others in the battle.

असौ पुरस्कृत्य गुरुं पदातिः पश्चादवस्थापितवाहिनीकः ।
वृद्धैरमात्यैः सह चिरवासा मामर्घ्यपाणिर्भरतोऽभ्युपैति ॥ ६६ ॥
पित्रा विसृष्टां मदपेक्षया यः श्रियं युवाप्यङ्गतामभोक्ता ।
इयन्ति वर्षाणि तथा सहोग्रमभ्यस्यतीव व्रतमासिधारम् ॥ ६७ ॥

एतावदुक्तवति दाशरथौ तदीया-
मिच्छां विमानमधिदेवतया विदित्वा ।
उयोतिष्पथादवततार सावस्मयाभ-
रुद्धीक्षितं प्रकृतिभिर्भरतानुगाभिः ॥ ६८ ॥

वसिष्ठं पुरस्कृत्य वृद्धैः [विजयधर्मपालसिद्धार्थसुमंत्रराष्ट्रवर्द्धमानाद्यैः - हे०] आमात्यैः सह-
र्घ्यपाणिः [अर्घ्यायेदं अर्घ्यं अर्घ्यं पाणी यस्य सः । गङ्गादेः परा सप्तमी । अर्घ्यसहितः । पा-
णिर्गिर्यस्य इति शाकपार्थिवादिः वा-हे०] सन्मामभ्युपैति ।

(६७.) यो भरतः पित्रा विसृष्टां दत्तामङ्गमुत्सङ्गं च गतामपि । यां श्रियं युवापि मद-
पेक्षया मङ्गकचा भोक्ता सन् । तृप्तन्तत्वात् "न लोक-" इति षष्ठीनिषेधः । इयन्ति वर्षाण्ये-
तावतो वत्सरान् [चतुर्दश वर्षाणि-हे० चा०] । अत्यन्तसंयोगे द्वितीया । तथा श्रिया
सह । स्त्रियेति च गम्यते । उग्रं दुश्चरमासिधारं नाम व्रतं [व्रतस्थेन चिरकालं एकशयन-
स्थापि स्त्री नोपभुज्यते तदसिधाराव्रतं-हे० " यत्रैकशयनस्थापि प्रमदानोपभुज्यते । असि-
धाराव्रतं नाम वदन्ति मुनिपुंगवाः " । अथवा । शयने मध्ये खड्गं विधाय स्त्रीपुंसौ यत्र ब्र-
ह्मचर्येण स्वपतस्तदसिधाराव्रतमिति कश्चित्-चा० सु०] अन्यस्यतीव वर्तयतीव । "युवा यु-
वत्या सार्धं यन्मुरधमर्तुवदाचरेत् । अन्तर्निवृत्तसङ्गः स्यादासिधारव्रतं हि तत् " इति याद-
वः । इदं चासिधाराचक्रमणतुल्यत्वादासिधारव्रतमित्युक्तम् ।

(६८.) दाशरथौ राम एतावदुक्तवति (अभिधानं) सति विमानं पुष्पकम् । कर्तुं ।
तदीयां रामसंबन्धिनीमिच्छामधिदेवतया मिषेण विदित्वा । तत्प्रेरितं सदित्यर्थः । सविस्मया-
भिः (साश्चर्याभिः) भरतानुगाभिः प्रकृतिभिः प्रजाभिरुद्धीक्षितं (उर्ध्वदृष्टं) सज्जो-
तिष्पथादाकाशादवततार [इसुसोः सामर्थ्ये इति वा पत्व-हे० चा०] ।

(66. Here is Bharata dressed in rags with अर्घ्यं (provisions of worship) in his hand, advancing on foot accompanied by the old-ministers, having placed (Vasistha) our family preceptor in front and stationed his army behind

(67.) Who though in youth out of regard for me did not enjoy the fortune transmitted to him by our father, even though it was placed on his lap (thrust on him). (It appears that) he has been, as it were, practising with her the (rigid) vow of असिधारा for so many years (i. e. fourteen years).

(68.) When the son of Dasarattha said so, the celestial vehicle, having known his wish, through (under the direction of) the presiding deity, alighted from the path of luminaries (the sky) being gazed at by the subjects who had come after Bharata in wonderment.

तस्मात्पुरःसरविभीषणदर्शितेन
 सेवाविचक्षणहरीश्वरदत्तहस्तः ।
 घानादवातरददूरमहीतलेन
 मार्गेण भङ्गिरचितस्फटिकेन रामः ॥ ६९ ॥
 इक्ष्वाकुवंशगुरवे प्रयेतः प्रणम्य
 स भ्रातरं भरतमर्घ्यपरिग्रहान्ते ।
 पर्यश्रुस्वजत मूर्धनि चोपजघ्नौ
 तद्भक्त्यपोदपितृराज्यमहाभिषेके ॥ ७० ॥
 श्मश्रुप्रवृद्धजनिताननविक्रियांश्च
 प्लक्षान्प्ररोहजटिलानिव मन्त्रिवृद्धान् ।
 अन्वग्रहीत्प्रणमतः शुभदृष्टिपानै-
 र्वार्तानुयोगमधुराक्षरया च वाचा ॥ ७१ ॥

(६९.) रामः सेवायां विचक्षणः कुशलो हरीश्वरः सुग्रीवस्तेन दत्तो हस्तो हस्तावल-
 म्बो यस्मै तादृशः सन् । स्थलज्ञत्वात्पुरःसरः (अग्रसुरः) विभीषणस्तेन दर्शितेनादूरमासन्नं
 महीतलं यस्य तेन भङ्गिर्बिचिच्छित्तिभिः । [“ भङ्गिव्याकृतौ विच्छितौ च ” इति केशवः—चा०
 व०] । रचितस्फटिकेन बद्धस्फटिकेन सोपानपर्वणा मार्गेण तस्माद्यानात्पुष्पकादवातरदवती-
 र्णवान् । तरतेर्लङ् ।

(७०.) प्रयतः (नियमवान्) स राम इक्ष्वाकुवंशगुरवे वशिष्ठाय [इति कर्मणिद्वि-
 तीया न्याय्या क्रियया यमभिप्रेतीति चतुर्थी इति रूपमालायां । कुमारसंभवेऽपि । “ प्र-
 णम्य शितिकण्ठाय ” इति—हे०] प्रणम्य नमस्कृत्यार्घ्यस्य परिग्रहः स्वीकारस्तस्यान्ते
 (अवसाने) पर्यश्रुः [अश्रुपरिगतः । कुगतीति समास—हे०] परिगतानन्दवाप्सः सन् । भ्रात-
 रं भरतमस्वजतालङ्गत् । तस्मिन्नामे भक्त्यापोदः परिहृतः पितृराज्यमहाभिषेको येन तस्मि-
 न्मूर्धन्युपजघ्नौ च [प्रेमातिशये एष वृद्धाचारः—हे० चा०] “ ध्रा गन्धोपादाने ” लिटि रूपम् ।

(७१.) श्मश्रूणां मुखरोम्णां प्रवृद्ध्या संस्काराभावादिभिवृद्ध्या निबन्धनया वा जनितौ

(69.) Then Rāma supporting himself on the arm of the lord of monkeys who was expert in his attendance, alighted from the vehicle by a way formed of a flight of steps that were made of marble not far from the surface of the earth, which was pointed out to him by Bibhi-hana moving in front.

(70.) Pure (in mind and body) as he was, he having bowed down to the spiritual head of the Ikshvāku family, after the acceptance of the provisions of worship (अर्घ्य), suffused with tears, embraced his brother Bharata and smelt his head which had been deprived, through his (Bharata's) attachment to him, the great coronation-water conferring (on Bharata) the kingdom of his father.

(71.) By casting looks of favor and with a speech full of sweet (kind)

दुर्जातबन्धुरयमृक्षहरीश्वरो मे
 पौलस्त्य एष समरेषु पुरःप्रहर्ता ।
 इत्यादृतेन कथितौ रघुनन्दनेन
 व्युत्क्रम्य लक्ष्मणमुभौ भरतो ववन्दे ॥ ७२ ॥
 सौमित्रिणा तदनु संसृजे स चैन-
 मुत्थाप्य नम्रशिरसं भृशमालिलिङ्ग ।
 रूढेन्द्रजित्प्रहरणव्रणकर्कशेन
 क्लिश्यन्निवास्य भुजमध्यमुरःस्थलेन ॥ ७३ ॥

आननेषु विकृतिर्येषां तानत एव प्ररोहैः शाखावलम्बिभिरधोमुखैर्मूर्जटिलाञ्जटावतः प्लक्षान्नयम्रो-
 धानिव स्थितान् । प्रणमतो मन्त्रिवृद्धांश्च शुभैः कृपाद्रिदृष्टिपातैः (अवलोकनैः) वार्तस्यानु-
 योगेन कुशलप्रश्नेन । (“वार्तं फल्गुन्यरोगे च प्रश्नोनुयोगः पुच्छा च” इत्यमरः) मधुराक्षरया
 वाचा चान्वग्रहीदनुगृहीतवान् ।

(७२.) अयं मे दुर्जातबन्धुरापद्वन्धुः । “ दुर्जातं व्यसनं प्रोक्तं ” इति विश्वः । ऋ-
 क्षहरीश्वरः सुग्रीवः । एष समरेषु पुरःप्रहर्ता (अग्रयोधी) पौलस्त्यो विभीषणः । इत्यादृते-
 नादरवता । कर्तरि क्तः । रघूणां नन्दनेन रामेण कथितामुभौ विभीषणसुग्रीवौ लक्ष्मणमनुज-
 मपि व्युत्क्रम्य (उल्लंघ्य) आलिङ्गनादिभिरसंभाव्य भरतो ववन्दे [अत्र हि चारित्रवर्द्धनः
 । व्युत्क्रम्य रामनमस्क्रियान्तरोचितं लक्ष्मणाश्लेष विहाय भरतो ववन्दे नमश्चकार । अथवा ।
 लक्ष्मणं व्युत्क्रम्य लक्ष्मणप्रणतिं परित्यज्य तौ ववन्दे इति व्याख्यायां लक्ष्मणस्य ज्येष्ठत्वं
 प्रतीयते इति] ।

(७३.) तदनु सुग्रीवादिवन्दनानन्तरं स भरतः सौमित्रिणा संसृजे संगतः । “ सृज
 विसर्गे ” दैवादिकात्कर्तरि लिट् । नम्रशिरसं प्रणतमेन सौमित्रमुत्थाप्य भृशं गाढमालिलिङ्ग
 च । किं कुर्वन् । रूढेन्द्रजित्प्रहरणव्रणैः (रूढानि जातानि इन्द्रजितः रावणेः प्रहरणेन

words of inquiry about their well-being (health), he received the old-ministers
 who were bowing down to him, and a change on whose appearance (faces) was
 produced by the growth of hair, (and who therefore appeared) like the fig trees
 bushy with root-fibers (hanging down from their branches).

(72.) “ This is the king of bears and monkeys who was my friend in
 adversity,—here is the son of Pulastya who was foremost in dealing a blow in
 the battle-field, ” —thus introduced by the descendant of Raghu with great regard,
 Bharata saluted them both passing over Lakshmana (without greeting him).

(73.) Then he met (or joined with) the son of Sumitrā, and he (i. e.
 Lakshmana) having made him (i. e. Bharata) rise who had his head bent
 down (at his feet), embraced him (i. e. Bharata) closely with his chest (lit. the
 surface of his chest) hardened by the scars (or wounds) made by the weapons
 of Indrajit thereby painng as it were, his (Bharata's) breast (lit. the interv-
 al between the arms).

रामाज्ञया हरिचमूपतयस्तदानीं
 कृत्वा मनुष्यवपुरारुरुर्गजेन्द्रान् ।
 तेषु क्षरत्सु बहुधा मदवारिधाराः
 शैलाधिरोहणमुखान्युपलेभिरे ते ॥ ७४ ॥
 सानुप्लवः प्रभुरपि क्षणदाचराणां
 भेजे रथान्दशरथप्रभवानुशिष्टः ।
 मायाविकल्परचितैरपि धे तदीयै-
 न स्थन्दनैस्तुलितकृत्रिमभक्तिशोभाः ॥ ७५ ॥

आयुधेन यानि व्रणानि क्षतानि तैः) कर्कशेनास्य सौमित्रेरुरःस्थलेन भुजमध्यं स्वकीयं क्लिश्यन्निव पीडयन्निव । क्लिश्नातिरयं सकर्मकः । “क्लिश्नाति भुवनत्रयम्” इति दर्शनात् । ननु रामायणे—
 “ततो लक्ष्मणमासाद्य वैदेहीं च परंतपः । अभिवाद्य ततः प्रीतो भरतो नाम चाब्रवीत् ” इति भरतस्य कानिष्ठं प्रतिपाद्यते । मिथं ज्यैष्ठ्यमवलम्ब्या नार्जवेन श्लोको व्याख्यातः । सत्यम् किंतु रामायणश्लोकार्थटीकाकृतोक्तः श्रूयताम् । “ततो लक्ष्मणमासाद्य--” इत्यादिश्लोक आसादनं लक्ष्मणवैदेह्याः । अभिवादनं तु वैदेह्या एव । अन्यथा पूर्वोक्तं भरतस्य ज्यैष्ठ्यं विरुध्यतेति [इह हि हेमाद्रिः । सौमित्रिः एनं नम्रशिरसं भरतं उत्थाप्य भृशं गाढं आलिङ्गितं च । नम्रशिरस्त्वं च भरतस्य रामानुगमनयुद्धशुश्रूषाद्यभावादित्येके । चारित्रवर्द्धनस्तु एतदेव । स च भरतो अस्य लक्ष्मणस्योरःस्थलेन स्वभुजमध्यं क्लिश्यन्निवालिलिङ्ग । एतदेव सुमतिविजयस्य] ।

(७४.) तदानीं हरिचमूपतयो रामाज्ञया मनुष्यवपुः कृत्वा गजेन्द्रानारुरुहुः । बहुधा [सप्तभिः प्रकारैः] बहुगणतिं संख्यात्वं संख्याया धा-हे०] मदवारिधाराः (दानोदकधाराः) क्षरत्सु तेषु गजेन्द्रेषु ते कपियुथनाथाः शैलाधिरोहणमुखान्युपलेभिरेऽनुबभूवुः ।

(७५.) सानुप्लवः सानुगः (पुगतौ । “पचाद्यच्”) । “ अभिसारस्त्वनुसरः सहा-योऽनुप्लवोऽनुगः ” इति यादवः । क्षणदाचराणां (क्षणदासु रात्रिषु चरन्तीति क्षणदाचरास्तेषां रक्षसां) प्रभुर्विभीषणोऽपि । प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः । जनको दशरथः प्रभवो यस्य स दशरथप्रभवो रामः । तेनानुशिष्ट आज्ञप्तः सन् रथान्भेजे । तानेव विशिनष्टि—ये

(74) Then the chiefs of the monkey ligions having assumed human forms at the order of Rāma, mounted on huge elephants. Herein they enjoyed the pleasure of sitting on mountains since the streams of rutting-juice were dripping down from their bodies in currents (lit. in various ways).

(75.) Even the Lord of the night-rangers with his attendants being ordered by the son of Das'aratha, mounted the chariots which were not equalled, in the beauty of their artificial construction, even by his own (Bibhishana's) chariots though the latter were created (lit. formed) by an act of imagination (lit. a thought of Māyā or magic).

भूयस्ततो रघुपतिर्विलसत्पताक-
 मध्यास्त कामगति सावरजो विमानम् ।
 दोषातनं बुधबृहस्पतियोगदृश्य-
 स्तारापतिस्तरलविद्युदिवाम्रवृन्दम् ॥ ७६ ॥
 तन्नेश्वरेण जगतां प्रलयादिवोर्वी
 वर्षात्पथेन रुचमभ्रघनादिवेन्दोः ।
 रामेण मैथिलसुतां दशकण्ठकृच्छ्रा-
 त्प्रत्युद्धृतां धृतिमतीं भरतो ववन्दे ॥ ७७ ॥

रथा मायाविकल्परचितैः संकल्पविशेषनिर्मितैरपि तदीयैर्बिभीषणीयैः स्यन्दनै रथैस्तुलितक-
 त्रिमभक्तिशोभास्तुलिता समीकृता कृत्रिमा क्रियया निर्दृष्टा भक्तीनां शोभा येषां ते तथोक्ता
 न भवन्ति । तेऽपि तत्साम्यं न लभन्त इत्यर्थः । कृत्रिमेत्यत्र “ द्वितः त्रिकः ” इति त्रिकप्र-
 त्ययः । “ स्क्वेर्मन्मित्यम् ” इति मबागमः ।

(७६.) ततो रघुपतिः सावरजो भरतलक्ष्मणसहितः सन् । विलसत्पताकं कामगति
 स्वेच्छाचारि कामनेच्छानुसारेण गतिर्यस्य तद्विमानं भूयः पुनरपि । बुधबृहस्पतिभ्यां योगेन
 [सज्जीकरणार्थं शतुघ्नः पुर्यामेव स्थितः अतो बुधबृहस्पतियोगसाम्यं—हे०] दृश्यो दर्शनी-
 यस्तारापतिश्चन्द्रो दोषामवं दोषातनम् [सच्छायत्वात्—हे०]। “सायंचिरंप्राङ्के—” इत्यादिना दो-
 षाशब्दादव्ययाद्व्युत्पत्त्ययः । तरलविद्युच्चञ्चलतडित् [इति पताकासाम्यं—हे०] अभ्रवृन्दमिव ।
 अध्यास्ताषष्ठितवान् (अधिशीडितिकर्म) ।

(७७.) तत्र विमाने । जगतामीश्वरेणादिवराहेण प्रलयादुर्वीमिव [इति भूतपूर्वः सर्व
 थानाशः सूच्यते—हे०] वर्षात्पथेन शरदागमेनाभ्रघनान्मेघसंघातादिन्दो रुचं चन्द्रिकामिव ।
 [इति कांत्यतिशयोक्तिः—हे०] । (घनः सान्द्रे दृढे दाढ्ये विस्तारे लोहमुद्गरे ” इति वि-
 श्वः) । रामेण दशकण्ठ एव कृच्छ्रं संकटं तस्मात्प्रत्युद्धृतां धृतिमतीं संतोषवतीं मैथिलसुतां
 सीतां भरतो ववन्दे ।

(76.) Then the Lord of the Raghus accompanied by his (two) younger
 brothers again took his seat in the celestial vehicle with flags fluttering (in air)
 which moved at the will (of the rider), as the lord of the stars (moon) beauti-
 ful in conjunction with Budha (Mercury) and Brihaspati (Jupiter) takes his
 place in the midst of a cluster of clouds, (displaying itself) in the evening and
 having a tremulous flash of lightning.

(77.) There (in the celestial car) Bharata saluted the (now) happy
 daughter of the Mithila-king rescued from the torments (or clutches) of the
 ten-headed demon (Ravana) by Rāma, like the earth rescued from the deluge
 by the Lord of the worlds (three worlds), or like the moonlight from a cluster
 of clouds by the departure of rainy season.

लङ्केश्वरप्रणतिभङ्गदृढव्रतं त-
 द्वन्द्वं युगं चरणयोजनकात्मजायाः ।
 ज्येष्ठानुवृत्तिजटिलं च शिरोऽस्य साधो-
 रन्योन्यपावनमभूदुभयं समेत्य ॥ ७८ ॥
 क्रोशार्धं प्रकृतिपुरःसरेण गत्वा
 काकुत्स्थः स्तिमितजवेन पुष्पकेण ।
 शत्रुघ्नप्रतिविहितोपकार्यमार्थः
 साकेतोपवनमुद्गारमध्युवास्त ॥ ७९ ॥

(७८.) लङ्केश्वरस्य रावणस्य प्रणतीनां भङ्गेन निरासेन दृढव्रतमसिद्धितपातिव्रत्यमत एव वन्द्यं (नमस्करणीयं) तज्जनकात्मजायाश्चरणयोर्युगं ज्येष्ठानुवृत्त्या (अनुसारेण) जटिलं जटायुक्तं साधोः सज्जनस्यास्य भरतस्य शिरश्चेत्युभयं समेत्य मिलित्वान्योन्यस्य पावनं शोधकमभूत् ।

(७९.) आर्यः (महाकुलीनः—हे०] पूज्यः काकुत्स्थो रामः प्रकृतयः प्रजाः पुरः-सर्यो यस्य तेन स्तिमितजवेन मन्दवेगेन पुष्पकेण [शत्रुघ्नस्यपुरःसरकरणे व्याप्तत्वात्—हे०] । क्रोशोऽध्वपरिमाणविशेषः । क्रोशार्धं क्रोशैकदेशं गत्वा शत्रुघ्नेन प्रतिविहिताः सज्जिता उपकार्याः पटभवनानि यस्मिंस्तदुदारं महत्साकेतस्यायोध्याया उपवनमध्युवासाभितस्थौ [“उपान्वध्याडुसेति कर्म”—हे०] । “साकेतः स्यादयोध्यायां क्रोशला नन्दिनी तथा” इति यादवः ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया सैजीविनीसमाख्यया व्याख्यंयां सैमेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये दण्डकाप्रत्यागमनो नाम त्रयोदशः सर्गः ।

(78.) That adorable pair of feet of the daughter of Janaka, which had (observed) the firm vow of spurning the supplications of the Lord of Lankà, and the head of the good man, the hair on which had become matted on account of his following (the course of) his elder brother, coming together, became mutually sanctifying.

(79.) The noble descendant of Kakutstha having gone over half a koss (or a part of koss) in his Pushpaka-car whose speed was gentle and in front of which the people were moving, made a halt in an extensive garden (outside the city) of Sâketa (Ayodhyâ), where tents were pitched by (order of) Sâtrughnâ.

चतुर्दशः सर्गः ।

भर्तुः प्रणाशश्च शोचनीयं दशान्तरं तत्र समं प्रपन्ने ।
 अपश्यतां दाशरथी जनन्यौ छेदादिवोपघ्नतरोव्रतन्यौ ॥ १ ॥
 उभावुभाभ्यां प्रणतौ हतारी यथाक्रमं विक्रमशोभिनौ तौ ।
 विस्पष्टमस्त्रान्ध्रतया च दृष्टौ ज्ञातौ सुतस्पर्शसुखोपलम्भात् ॥ २ ॥
 आनन्दजः शोकजमश्च बाष्पस्तयोरशोतं शिशिरो बिभेद ।
 गङ्गासरय्वोर्जलमुष्णतप्तं हिमाद्रिनिस्यन्द इवावतीर्णः ॥ ३ ॥

संजीवनं मैथिलकन्यकायाः सौन्दर्यसर्वस्वमहानिधानम् ।
 शशाङ्कपङ्केरुहयोः समानं रामस्य वन्दे रमणीयमास्यम् ॥

(१.) अथोपवनधिष्ठानानन्तरं दाशरथी रामलक्ष्मणौ । उपघ्नतरोराश्रयवृक्षस्य । “उपघ्न आश्रये” इति निपातः । तस्य छेदाद्भूतस्यै लते इव । “वल्ली तु व्रततिर्लिता ” इत्यमरः । भर्तुर्दाशरथस्य प्रणाशात् [उपसर्गादसमासेति णत्वम्—हे०] शोचनीयं (शोच्यं) दशान्तरमवस्थान्तरम् । “ अवस्थायां वस्त्रान्ते स्याद्दशापि ” इति विश्वः । प्रपन्ने प्राप्ते जनन्यौ कौशल्यासुमित्रे तत्र साकेतोपवने समं युगपदपश्यताम् । दृशेः कर्तरि लङ् ।

(२.) यथाक्रमं स्वस्वमातृपूर्वकं प्रणतौ [प्रवृद्धानुक्रमेण—हे०] नमस्कृतवन्तौ हतारी हतशत्रुकौ विक्रमशोभिनौ तावुभौ रामलक्ष्मणावुभाभ्यां मातृभ्यामस्त्रैश्चभिरन्धतया हेतुना (आनन्दबाष्पपरिप्लुतनेत्रत्वात्) । “ अस्त्रमश्नु च शोणितम् ” इति यादवः । विस्पष्टं न दृष्टौ किंतु सुतस्पर्शेन यत्सुखं तस्योपलम्भादनुभवाज्ज्ञातौ [गात्रस्पर्शजनिता या निर्दृष्टिस्तयोरभूत् तथैव पुत्रावित्यनुमितिः । प्राक् पुत्रालिङ्गनमुखस्य परिचितत्वात् सुतस्पर्शसुखस्योपालम्भोऽनुभवस्तस्माज्ज्ञातौ—इति चा०] ।

(३.) तयोर्मित्रोरानन्दजः शिशिरः (शीतलः) बाष्पः शोकजमशीतमुष्णमश्नु । उ-

(1.) Then there (i. e. in the outer garden) the two sons of Das'aratha had together an interview with (lit. saw) their mothers who had been reduced to a lamentable change of condition on account of their husband's death, like a couple of creepers (reduced to a miserable condition) from the destruction of the tree that gives them support.

(2.) They both, who had killed their enemies and who were shining with their exploits (their achievements) when bowing down (saluting or paying obeisance) to their mothers, in order, were not distinctly seen by them (their mothers) in consequence of blindness caused by tears ; but were (simply) recognized by experiencing the agreeable sensation of the touch of a son.

(3.) Their cold tears arising from joy broke through (rushed into or dis-

ते पुत्रयोनैर्ऋतशस्त्रमार्गानाद्रानिवाङ्गे सद्यं स्पृशन्थौ ।
 अपीप्सितं क्षत्रकुलाङ्गनानां न वीरसूशब्दमकामयेताम् ॥ ४ ॥
 क्लेशावहा भर्तुरलक्षणाहं सीतेति नाम स्वमुदीरयन्ती ।
 स्वर्गप्रतिष्ठस्य गुरोर्महिष्यावभक्तिभेदेन वधूर्ववन्दे ॥ ५ ॥
 उत्तिष्ठ वत्से ननु सानुजोऽसौ वृत्तेन भर्ता शुचिना तवैव ।
 कृच्छ्रं महत्तीर्ण इति प्रियार्हां तामूचतुस्ते प्रियमप्यमिथ्या ॥ ६ ॥

पणतप्तं ग्रीष्मतप्तं गङ्गासरय्वोर्जलम् । कर्म । अवतीर्णो हिमाद्रेर्निस्यन्दो निर्झर इव । विभेद
 [दूरीचकार । गंगासरय्वौ हि हैमवत्यौ ग्रीष्मे हिमं क्षरतः इति प्रसिद्धिः—चा०] । आन-
 न्देन शोकस्तिरकृत इत्यर्थः ।

(४.) ते मातरौ पुत्रयोरङ्गे शरीरे नैर्ऋतशस्त्राणां राक्षसशस्त्राणां मार्गान्ब्रणान् (श-
 स्त्रघातकिणान्) आद्रान्सरसानिव [नूतनानिव—चा०] सद्यं स्पृशन्थौ क्षत्रकुलाङ्गनानामि-
 प्सितमिष्टमपि वीरसूरीरमातेति शब्दं नाकामयेताम् । वीरप्रसवो दुःखहेतुरिति भावः ।

(५.) आवहतीत्यावहा । भर्तुः क्लेशावहा क्लेशकारिणी । अतएवालक्षणाहं सीतेति
 स्वं नामोदीरयन्ती स्वर्गः प्रतिष्ठास्पदं यस्य तस्य स्वर्गस्थितस्य गुरोः श्वशुरस्य महिष्यौ श्व-
 श्र्वौ वधूः स्नुषा । “ वधूः स्नुषा वधूर्जाया ” इत्यमरः । अमक्तिभेदेन [तुल्यया भक्त्या—
 चा०] ववन्दे । स्वर्गप्रतिष्ठस्येत्यनेन श्वश्र्ववैधव्यदर्शनदुःखं सूचितम् [यदिवाहसमनतरं भ-
 त्तुर्वनवासः श्वशुरस्य स्वर्गस्थित्या च भवत्यवैधव्यमभूदित्यात्मनो दुर्लक्षणं सूचितवतीत्यभिप्रा-
 यः इति—चा०] ।

(६.) ननु वत्से (पुत्रि) उत्तिष्ठ । असौ सानुजो भर्ता तवैव शुचिना (अपापेन) वृत्ते-
 न (आचारेण) महत्कृच्छ्रं दुःखं तीर्णस्तीर्णवान् (ननु इति पदं हेमाद्रिचारित्रवर्द्धनौ अत्र व्या-
 चक्षते) । इति प्रियार्हां (प्रियचनयोग्याम्) तां वधूं प्रियमप्यमिथ्या सत्यं ते श्वश्र्नावूचतुः ।
 उभयं दुर्वचमिति भावः । तथाहि । “ सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियम् ” इ-
 ति “ न विव्यथे तस्य मनो नहि प्रियं प्रवक्तुमिच्छन्ति मृषा हितैषिणः ” इति किराते च) ।

placed) those rising from grief; as a stream flowing down the Himalayas rushes through the waters (conjoined) of the Ganga and the Sarayú, warmed by heat.

(4.) Compassionately feeling the scars of wounds caused by the arms of demons, as though they were (still) fresh, on the limbs of their sons, they both would have no desire for the title of “ Mother of heroes ” though eagerly coveted by females of the Kshatriya race.

(5.) “ I am the ill-omened Sita who brought misery on my Lord ”—thus declaring her own name, the daughter-in-law saluted with no difference of respect both the queens of her father-in-law dwelling in heaven.

(6.) “ Rise, O daughter : why, was it not (on the contrary) by your own virtuous conduct that your husband got safe through the great calamity (trial) with his brother ? ”—these pleasing and yet unfeigned words they spoke to her who deserved kind treatment.

अथाभिषेकं रघुवंशकेतोः प्रारब्धमानन्दजलैर्जनन्योः ।
 निर्वर्तयामासुरमात्यवृद्धास्तीर्थादृतैः काञ्चनकुम्भतोयैः ॥ ७ ॥
 सरित्समुद्रान्तरसीश्च गत्वा रक्षःकपीन्द्रैरुपपादितानि ।
 तस्यापतन्मूर्ध्नि जलानि जिष्णोर्विन्ध्यस्य मेघप्रभवा इवापः ॥ ८ ॥
 तपस्विवेषक्रिययापि तावद्यः प्रेक्षणीयः सुतरां बभूव ।
 राजेन्द्रनेपथ्यविधानशोभा तस्योदितासीत्पुनरुक्तदोषा ॥ ९ ॥
 स मौलरक्षोद्हरिभिः ससैन्यस्तूर्यस्वनानन्दितपौरवर्गः ।
 विवेश सौधोद्गतलाजवर्षामुत्तोरणामन्वयराजधानीम् ॥ १० ॥

(७.) अथ जनन्योरानन्दजलैरानन्दबाष्पैः प्रारब्धं प्रक्रान्तं रघुवंशकेतोः । [“केतुर्द्युतौ पताकायां विग्रहोत्पातलक्ष्मम्” इति विध्वः—हे०] । रामस्याभिषेकममात्यवृद्धाः (अमात्येषु वृद्धाः मंत्रिप्रवराः) तीर्थेभ्यो गङ्गाप्रमुखेभ्य आहृतैरानीतैः काञ्चनकुम्भतोयैः (सुवर्णघटनीरैः) निर्वर्तयामासुर्निष्पादयामासुः ।

(८.) रक्षःकपीन्द्रैः सरितो गङ्गाद्याः समुद्रान्पूर्वादीन्सरसीर्मानसादीश्च गत्वा । उपपादितान्युपनीतानि जलानि जिष्णोर्जयशीलस्य । “ ग्लानिस्थश्च म्नुः ” इति म्नुप्रत्ययः । तस्य रामस्य मूर्ध्नि । विन्ध्यस्य विन्ध्याद्रेर्मूर्ध्नि (शृंगे) मेघप्रभवा आपः (जलानि) इव । अपतन् । [विन्ध्यस्येति प्रत्यहं जायमानवृद्धिसूचकं—हे०] ।

(९.) यो रामस्तपस्विवेषक्रिययापि तपस्विवेषरचनयापि सुतरामत्यन्तं प्रेक्षणीयस्तावद्दर्शनीय एव बभूव । तस्य राजेन्द्रनेपथ्यविधानेन राजवेषरचनयोदिता या शोभा सा पुनरुक्तं नाम दोषो यस्याः सा पुनरुक्तदोषा द्विगुणासीत् [पूर्वमपि तस्य रमणीयत्वात्किमाभरणैः प्रयोजनमिति भावः—हे० “रम्याणां विकृतिरपि श्रियं तनोति” । “किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम् ”] ।

(१०.) स रामः ससैन्यस्तूर्यस्वनैरानन्दितपौरवर्गः सन् । मूले भवा मौलाः (कुलक्र-

(7.) Then with waters brought in golden jars from sacred water-places, the aged ministers performed the coronation-ceremony of the Banner of Raghu's race, which was already commenced by the tears of joy of the mothers.

(8.) On the head of that victorious one, fell waters fetched by the chiefs of the demons and monkeys, having gone to rivers and seas and lakes, as waters born of clouds fall on the top of the Vindhya.

(9.) In him who already appeared exceedingly beautiful even by putting on an ascetic's dress, the beauty rising from wearing royal suit had a charge of repetition.

(10.) Accompanied by the aged ministers, demons and monkeys, he with his army, giving joy to the multitudes of citizens, by the sounds of the trumpets entered in the capital of his dynasty having triumphal arches raised, and (filled) with showers of Lājas poured from the white-washed mansions,

सौमित्रिणा सावरजेन मन्दमाधूतबालव्यज्जम्भे रथस्थः ।

धृतातपत्रो भरतेन साक्षादुपायसंघात इव प्रवृद्धः ॥ ११ ॥

प्रासादकालागरुधूमराजिस्तस्याः पुरो वायुवशेन भिन्ना ।

वनान्निवृत्तेन रघूत्तमेन मुक्ता स्वयं वेणिरिवाबभासे ॥ १२ ॥

श्वश्रूजनानुष्ठितचारुवेशां कर्णारथस्थां रघुवीरपत्नीम् ।

प्रासादवातायनदृश्यबन्धैः साकेतनार्योञ्जलिभिः प्रणेमुः ॥ १३ ॥

मागताः) मन्त्रिवृद्धाः (अमात्यमुख्याः) तै रक्षोभिर्हरिभिश्च सह सौधेभ्यः (हर्म्येभ्यः । धवलगृहेभ्यः) उद्गतलाजवर्षां (भ्रष्टब्रीहीणां वर्षं दृष्टिर्यस्यास्तां) उत्तोरणां (उच्छ्रित-
तोरणां वन्दुरमालां) अन्वयराजधानीं (रघुवंशराजधानीं) अयोध्या विवेश प्रविष्टवान् । (“अ-
वाकिरन् बाललताः प्रसूनैराचारलाजैरिव पौरकन्याः ” इत्येवं समार्थः श्लोकांशः) ।

(११.) सावरजेन शत्रुघ्नयुक्तेन सौमित्रिणा लक्ष्मणेन मन्दमाधूते बालव्यज्जने चामरे
यस्य स रथस्थो भरतेन धृतातपत्रः (धृतं आहितं आतपत्रं राजचिह्नं छत्रं यस्य तथोक्तः)
एवं चतुर्व्यूहो रामः प्रवृद्धः साक्षादुपायानां सामादीनां संघातः समष्टिरिव । विवेशेति पूर्वे-
ण संबन्धः ।

(१२.) वायुवशेन भिन्ना प्रासादे यः कालागरुधूमस्तस्य राजी रेखा । वनान्निवृत्तेन र-
घूत्तमेन रामेण स्वयं मुक्ता तस्याः पुरः पुर्या वेणिरिव । आबभासे । पुरोऽपि पतिव्रतासमाधि-
रुक्तः । “ न प्रोषिते तु संस्कर्तव्यं वर्णां च प्रमोचयेत् ” इति हारीतः [यथा देशान्तरादा-
यातो नायको नायिकाया वेणिं मोचयति—चा०] ।

(१३.) श्वश्रूजनैरनुष्ठितचारुवेशां (अनुष्ठितः रचितः चारुः हृद्यः वेशो नेपथ्यं य-
स्यास्तां तथोक्तां) कृतसौम्यनेपथ्याम् । “ आकल्पवेशौ नेपथ्यम् ” इत्यमरः । कर्णारथः स्त्री-
योग्योऽल्परथः [कर्णारथः प्रवहणं पुंस्कन्धोद्यमानरथविशेषः पालखी इति ख्यात इति क्षीर-
स्वामी—हे०] । “ कर्णारथः प्रवहणं डयनं रथगर्भके ” इति यादवः । तत्रस्थां रघुवीरपत्नीं सीतां
साकेतनार्यः प्रासादवातायनेषु दृश्यबन्धैर्लक्ष्यपुटैरञ्जलिभिः प्रणेमुः ।

(१४.) स्फुरत्प्रभामण्डलं (स्फुरत् दीप्तिमत् भासुरं प्रभामण्डलं किरणजालं यस्य तत्)
आनसूयमनसूयया (अत्रिपत्न्या) दत्तं शाश्वतं सदातनं (अक्षयं) अङ्गरागं (विलिपनद्वयं)
बिभ्रती (दधाना) सा सीता भर्त्रा स्वपूर्यै शुद्धेति संदर्शिता पुनर्वद्भिर्गतेव रराज [अंगरा-

(11.) (He entered) driving in a chariot gently fanned with two Chāmaraś by
Saumitri with his younger brother and with an umbrella held up by Bharata, like a
visibly living collection of the four political expedients.

(12.) The line of smoke of Kālāgaru issuing from the palace, being broken
by the wind appeared as the braid of hair of the city, untied by the best of the Ra-
ghus himself having returned from the forest.

(13.) With folded hands the folding of which appeared in the windows of
the palaces, the women of Saketa bowed to the wife of the bravest of the Raghus,
driving in a lady's vehicle and in a beautiful apparel adjusted by her mothers-in-law.

स्फुरन्मभामण्डलमानमूयं सा बिभ्रती शाश्वतमङ्गरागम् ।
 रराज शुद्धेति पुनः स्वपुण्यै संदर्शिता वद्विगतेव भर्त्रा ॥ १४ ॥
 बेश्मानि रामः परिबर्हवन्ति विश्राण्य सौहार्दनिधिः सुहृद्भ्यः ।
 बाष्पायमाणो बलिमन्त्रिकेतमालेरव्यशेषस्य पितुर्विवेश ॥ १५ ॥
 कृताञ्जलिस्तत्र यदम्ब सत्यान्नाभ्रश्यत स्वर्गफलाद्गुरुनः ।
 तच्चिन्त्यमानं सुकृतं तवेति जहार लज्जां भरतस्य मातुः ॥ १६ ॥

गस्य रक्तत्वात् तेन लिप्तसर्वावयवा सा वाङ्मध्यस्था इव अदृश्यत । तथा हि रामायणे ।
 “अंगरागं च सीतायै ददौ दिव्यं शुभानना न त्यक्ष्यतेऽंगरागेण शोभा त्वां कमलानने । अ-
 नमूयादत्तोऽंगरागोन्यपुरुषसंगे मलिनः स्यादिति प्रसिद्धिः—हे०] ।

(१५.) सुहृदो भावः सौहार्द । (सौहार्दमित्यण् हृद्भगेत्युभयपदवृद्धिः) । सौजन्यम् ।
 “हृद्भगसिन्ध्वन्ते पूर्वपदस्य—” इत्युभयपदवृद्धिः । सौहार्दनिधी रामः सुहृद्भ्यः सुग्रीवादि-
 भ्यः परिबर्हवन्त्युपकरणवन्ति । (“परिच्छदे नृपाहेंऽर्थे परिबर्हो व्यथापरे” इत्यमरः) । बेश्मानि
 विश्राण्य दत्त्वा (श्रणदाने चुरादिः) । आलेख्यशेषस्य [इति सुकुमारमपुरुषेण अपारुष्य-
 सौकुमार्यमिति वामनः—हे० । आलेख्यं भित्तिलिखिताकृतिः शेषं यस्य—चा०] चित्रमात्र-
 शेषस्य पितुर्बलिमत्पूजायुक्तं निकेतं गृहं बाष्पायमाणो बाष्पमुद्गमन्विवेश । “बाष्पोष्मभ्या-
 मुद्गमने ” इति क्यङ्प्रत्ययः ।

(१६.) तत्र निकेतने कृताञ्जलिः सन् रामः । हे अम्ब नो गुरुः पिता स्वर्गः फलं
 यस्य तस्मात्सत्यान्नाभ्रश्यत न भ्रष्टवानिति यदभ्रंशनं तच्चिन्त्यमानं विचार्यमाणं तव
 सुकृतम् । इत्येवं प्रकारेण भरतस्य मातुः कैकेय्या लज्जां जहारापानयत् । राज्ञां प्रतिज्ञाप-
 रिपालनं स्वर्गसाधनमित्यर्थः । भरतग्रहणं तदपेक्षयापि कैकेय्यनुसरणद्योतनार्थम् । [यदि
 वृत्तः वरस्त्वया नोररीक्रियते तवानृतवादितया पिता स्वर्गाद्भ्रष्टः स्यात् । यदुक्तं । “यो
 वरं वरदं दत्त्वा न करोतीह तत्तथा । स याति नरकं घोरं सह पूर्वेन संशयः”—हे० । इति हे-
 माद्रिधृताद्वचनात् प्रतिश्रुतवरादाने नरकगमनस्य निर्दिष्टत्वात् किंच न केवलं सा विमातेति कि-
 न्तु प्रियभ्रातुर्भरतस्य माता इति च तच्चित्तप्रसादनं कृतवानित्यर्थः] ।

(१७.) सुग्रीवविभीषणादीन् (सुग्रीवश्च विभीषणश्चतौ आदौ येषां ते तथोक्तान्) ।

(14.) Bearing the eternal cosmetic given by Anasuya, which flashed forth in a halo of light, she appeared, as it were, again standing in fire being shown by her husband to his capital that she was pure.

(15.) Having given to his friends well furnished houses, Rama the seat of good-heartedness, with tears in the eyes entered the palace containing materials of worship of his sire of whom the portrait was what remained.

(16.) There he removed the shame of Bharata's mother, saying with palms folded “Mother, the fact that our sire did not swerve from truth the fruit of which is Heaven (salvation) when considered was your own good act.”

तथैव सुग्रीवविभीषणादीनुपाचरत्कृत्रिमसंविधाभिः ।

संकल्पमात्रेणोदितसिद्धयस्ते क्रान्ता यथा चेतसि विस्मयेन ॥ १७ ॥

सभाजनयोपगतान्स दिव्यान्मुनीन्पुरस्कृत्य हतस्य शत्रोः ।

शुश्राव तेभ्यः प्रभवादि वृत्तं स्वविक्रमे गौरवमादधानम् ॥ १८ ॥

प्रतिप्रयातेषु तपोधनेषु सुखादविज्ञातगतार्धमासान् ।

सीतास्वहस्तोपहृताग्रचपूजान् रक्षःकपीन्द्रान्विससर्ज रामः ॥ १९ ॥

तच्चात्मचिन्तामुलभं विमानं हृतं सुरारेः सह जीवितेन ।

कैलासनाथोद्ग्रहणाय भूयः पुष्पं दिवः पुष्पकमन्वमन्त ॥ २० ॥

संविधीयन्त इति संविधा भोग्यवस्तूनि । कृत्रिमसंविधाभिस्तथा तेन प्रकारेणैवोपाचरत् । यथा संकल्पमात्रेणेच्छामात्रेणोदितसिद्धयस्ते सुग्रीवादयश्चेतसि विस्मयेन क्रान्ता आक्रान्ताः ।

(१८.) स रामः सभाजनायाभिवन्दनायोपगतान्दिवि भवान्मुनीनगस्यादिनपुरस्कृत्य हतस्य शत्रो रावणस्य प्रभवादि जन्मादिकं स्वविक्रमे गौरवमुत्कर्षमादधानं वृत्तं तेभ्यो मुनिभ्यः शुश्राव श्रुतवान् । विजितोत्कर्षाज्जेतुरुत्कर्ष इत्यर्थः ।

(१९.) तपोधनेषु मुनिषु प्रतिप्रयातेषु प्रतिनिवृत्त्य गतेषु सत्सु सुखादविज्ञात एव गतोऽर्धमासो येषां ताननन्तरं सीतायाः स्वहस्तोपहृता [इत्यादरातिशयोक्तिः—हे०] दत्ताग्रच-पूजोत्तमसंभावना येभ्यस्ताम् । एतेन सौहार्दातिशय उक्तः । रक्षःकपीन्द्रान् रामो विससर्ज निमृष्टवान् ।

(२०.) तच्चात्मचिन्तामुलभं स्वेच्छामात्रलभ्यं सुरारे रावणस्य जीवितेन सह हृतं दिवः पुष्पं पुष्पवदाभरणभूतं [शोभाकर्त्तृवादित्यर्थः—हे०] पुष्पकं विमानं भूयः पुनरपि कैलासनाथस्य कुबेरस्योद्ग्रहणायान्वमन्तानुज्ञानवान् । मन्यतेर्लुङ् । भूयोग्रहणेन पूर्वमप्येतत्कौबेरमेवेति सूच्यते ।

(२१.) राम एवं पितुर्नियोगाच्छासनाद्वनवासं निस्तीर्यानन्तरं प्रतिपन्नराज्यः (प्रतिपन्नं लब्धं अंगीकृतं वा राज्यं येन स तथोक्तः) प्राप्ताराज्यः सन् । धर्मार्थकामेषु यथा

(17.) And he entertained Sugriva, Bibbishana and others with materially created things, in such a way that they with whom all attainments were ready with the mere desire, were in mind over-powered with astonishment.

(18.) Having paid respect to the celestial sages who had come to congratulate him, he heard from them the story beginning with the birth of the foe he had slain, which cast greatness on his own exploit.

(19.) When the sages were gone back Rāma dismissed the leaders of the demons and monkeys who, in pleasure had unconsciously passed half a month having been presented with highest honors at the hands of Sītā herself.

(20.) Then he allowed the पुष्पक balloon, the flower of the skies easily attainable through his desire, snatched from the enemy of the gods with his life, again to carry the Lord of कैलास (Kubera).

पितुर्नियोगाद्वनवासमेव निस्तीर्य रामः प्रतिपन्नराज्यः ।
 धर्मार्थकामेषु समां प्रपेदे यथा तथैवावरजेषु वृत्तिम् ॥ २१ ॥
 सर्वासु मातृष्वपि वत्सलत्वात्स निर्विशेषप्रतिपत्तिरासीत् ।
 षडाननापीतपयोधरासु नेता चमृनामिव कृत्तिकासु ॥ २२ ॥
 तेनार्थवाँल्लोभपराङ्मुखेन तेन घ्नता विघ्नभयं क्रियावान् ।
 तेनासं लोकः पितृमान्विनेत्रा तेनेव शोकापनुदेन पुत्री ॥ २३ ॥

तथैवावरजेष्वनुरजेषु समां वृत्तिं प्रपेदे । अवैपम्येण व्यवहृतवानित्यर्थः । (“न धर्ममर्थकामाभ्यां ब्रवाधे न च तेन तौ नार्थं कामेन कामं वा मोर्धेन सदृशस्त्रिषु” । अथवा । “धर्मार्थकामाः सम-
 मेव सेव्या यस्त्वेकसेवी स जनो जघन्यः” इत्येवं समार्थः श्लोकांशः) ।

(२१.) स रामो वत्सलत्वात्स्निग्धत्वात् । न तु लोकप्रतीत्यर्थम् । “स्निग्धस्तु व-
 त्सलः” इत्यमरः । सर्वासु मातृष्वपि निर्विशेषप्रतिपत्तिः (निर्गतः विशेषो यस्याः सा नि-
 विशेषा अभिन्ना प्रतिपत्तिः गौरवं यस्य तथोक्तः) तुल्यसत्कार आसीत् । कथमिव । चमृनां
 नेता (देवसेनानीः) षण्मुखः षड्विराननैरापीताः पयोधराः स्तना यासां तासु कृत्तिकास्त्रिव
 [उक्तं च महाभारते । “शरस्तम्बे महात्मानमनलात्मजमोश्चर । ममायमिति ताः सर्वाः पुत्रा-
 र्थिन्योभिचुकुशुः । तासां विदित्वा भावं तं मातृणां भगवान्प्रभुः । प्रस्तुतानां पयः षड्वि-
 दनैरपि वत्तदा । तं प्रभावं समालक्ष्य तस्य बालस्य कृत्तिकाः । परं विस्मयमापन्ना देव्यो
 दिव्यवपुर्धराः” — हे०] ।

(२२.) लोको लोभपराङ्मुखेन वदान्येन तेन रामेणार्थवान्धनिक आस बभूव । तिङ-
 न्तप्रतिरूपकमव्ययमेतत् । विघ्नभ्यो भयं घ्नता नुदता तेन क्रियावाननुष्ठानवानास । विनेत्रा
 नियामकेन तेन पितृमानास । पितृवन्नियच्छतीत्यर्थः । शोकमपनुदतीति शोकापनुदो दुःखस्य
 हर्ता तेन । “तुन्दशोकयोः परिमृजापनुदोः” इति कप्रत्ययः । तेन पुत्री पुत्रवानास (दि-
 दीपे) । पुत्रवदानन्दयतीत्यर्थः । [“येन येन वियुज्यन्ते प्रजाः स्निग्धेन बन्धुना । स स पापाद्वते
 तासां दुष्यन्त इति घुष्यताम्” — हे०] ।

(२३.) स रामः काले (भोगप्रस्तावे) अवसरे पौराणां कार्याणि प्रयोजनानि समी-

(21.) Thus, having obtained the kingdom after having gone through a
 life in the forests by the order of his father, Rāma carried on an even dealing as
 well with his younger brothers as with Virtue, Wealth and Desire.

(22) On account of being (naturally) affectionate, he showed the same
 respect to all the mothers, as the Leader of Armies does to the Kṛttikas whose
 breasts he sucked with his six months.

(23) He being averse to avance, the people became wealthy, he dispell-
 ing the fear of obstacles, they performed religious rites, he being the ruler, they
 were blessed with a father (in him) and he removing their griefs they were blessed
 with a son.

स किंवदन्तीं वदतां पुरोगः स्ववृत्तमुद्दिश्य विशुद्धवृत्तः ।
 सर्पाधिराजोरुभुजोऽपसर्पं पप्रच्छ भद्रं विजितारिभद्रः ॥ ३१ ॥
 निर्वन्धपृष्ठः स जगाद सर्वं स्तुवन्ति पौराश्चरितं त्वदीयम् ।
 अन्यत्र रक्षोभवनोषितायाः परिग्रहान्मानवदेव देव्याः ॥ ३२ ॥
 कलत्रनिन्दागुरुणा किलैवमभ्याहतं कीर्तिविपर्ययेण ।
 अयोधनेनाय इवाभितप्तं वैदेहिबन्धोर्हृदयं विदग्धे ॥ ३३ ॥
 किमात्मनिर्वादकथामुपेक्षे जायामदोषामुत संत्यजानि ।
 इत्येकपक्षाश्रयविक्रवत्वादासत्तिः दोलाचलचित्तवृत्तिः ॥ ३४ ॥

तरं वा मे भ्रातृन् वा कैकयीमथ । न भेतव्यं त्वया ब्रूहि शापितोऽसि ममोपरि । इत्युक्तः प्रा-
 ह विजयो देव सर्वं वदन्ति ते । कृतं सुदुष्करं कर्म रामेण विदितात्मना । किन्तु हत्वा दश-
 ग्रीवं सीतामाहृत्य राघवः । अमर्षं पृष्ठतः कृत्वा स्ववेश्म प्रत्यपादयत् ” इति रामायणे—हे० ॥
 “ अपसर्पश्चरः स्पशः ” इति । “ किंवदन्ती जनश्रुतिः ” इति चामरः ।

(३२.) निर्वन्धनाग्रहेण पृष्ठः सोऽपसर्पो जगाद । किमिति । हे मानवदेव रक्षोभवने
 उषिताया देव्याः सीतायाः परिग्रहात्स्वीकारादन्यत्रेतरांशे । तं वर्जयित्वेत्यर्थः । [अन्यत्रेति व-
 र्जनार्थेऽव्ययं—चा० ॥] त्वदीयं सर्वं चरितं पौराः स्तुवन्ति ।

(३३.) एवं किल कलत्रनिन्दया गुरुणा दुर्वहेण कीर्तिविपर्ययेणापकीर्त्याभ्याहतं वैदे-
 हिबन्धोर्वैदेहिवल्लभस्य । “ इद्यापोः सज्ञाछन्दसावहुलम् ” इति ह्रस्वः । काव्दिदास इति-
 वत् । हृदयम् । अयोधनेनाभितप्तं सतप्तमय इव । विदग्धे विदीर्णम् । [प्राक् सीतामिलितम-
 भूदिदानीं पृथगजनि—हे०] । कर्तारि लिट् । [कर्मकर्तार्यात्मनेपदं—हे०] ।

(३४.) आत्मनो निर्बुद्धोऽपवाद एव कथा तां किमपेक्षे । उत । [अहो उताहो किम-
 नु विकल्पे किमुत च—हे०] । अदोषां साध्वा जायां संत्यजानि । उभयत्रापि प्रश्ने लोट् ।
 इत्येकपक्षाश्रयेऽन्यतरपक्षपरिग्रहे विक्रवत्वादपरिच्छेत्तृत्वात्स रामो दोलेव चला चित्तवृत्तिर्य-
 स्य स आसीत् ।

(31.) He the foremost among the eloquent, of pure conduct, having arms long as the serpent-king, and who had conquered powerful enemies asked his spy Bhadra as to any rumour about his own conduct

(32.) Being pressed he said, “ The citizens praise all your actions save, O king of men, your acceptance of the queen who had dwelt in the palace of the Rākshasa.

(33.) The heart of the consort of Vaidehī thus smitten by a reverse of fame, that was heavy on account of the scandal regarding his wife, was rent as heated iron beaten by a hammer.

(34.) “ Shall I disregard the tale of the evil report concerning me or shall I abandon my blameless wife ? ”: thus being distracted as to which course to take up he was in a condition of mind oscillating like a swing.

निश्चित्य चानन्यनिवृत्तिं वाच्यं त्यागेन पत्न्याः परिमार्ष्टुमैच्छत् ।

॥ अपि स्वदेहात्किमुतेन्द्रियार्थाद्यशोधनानां हि यशो गरीयः ॥ ३५ ॥

अ संनिपात्यावरजान् हतौजास्तद्विक्रियादर्शनलुप्तहर्षान् ।

कौलीनमात्माश्रयमाचक्षे तेभ्यः पुनश्चेदमुवाच वाक्यम् ॥ ३६ ॥

राजर्षिवंशस्य रविप्रसूतेरुपस्थितः पश्यत कीदृशोऽयम् ।

मत्तः सदाचारशुचेः कलङ्कः पयोदवातादिव दर्पणस्य ॥ ३७ ॥

पौरुषं सोऽहं बहुलीभवन्नमपां तरंगेष्विव तैलबिन्दुम् ।

सोढुं न तत्पूर्वमवर्णमीशे आलानिकं स्थाणुमिव द्विपन्द्रः ॥ ३८ ॥

(३५.) किंच । वाच्यमपवादम् । [“उपक्रोशश्च निर्वादे विज्ञेयं वाच्यमदृयोः” इति प्रता-
पमार्तण्डः—हे०] । नास्त्यन्येनत्यागातिरिक्तोपायोन निवृत्तिर्यस्य तदनन्यनिवृत्तिः । निश्चित्य
पत्न्यास्त्यागेन परिमार्ष्टुं परिहर्तुमैच्छत् । तथाहि । यशोधनानां पुंसां स्वदेहादपि यशो ग-
रीयो गुरुतरम् । इन्द्रियार्थात्स्वकचन्दनवनितादेरिन्द्रियविषयाद्वरीय इति किमुत वक्तव्यम्
[उक्तं च रामायणे । “अथाहं जीवितं जह्यां युष्मान्वा पुरुषर्षभाः । अपवादभयाद्गीतः किं पु-
नर्जनकात्मजां”—हे०] । “पञ्चमी विभक्तं” इत्युभयत्वापि पञ्चमी । सीता चेन्द्रियार्थ एव ।

(३६.) हतौजा निस्तेजस्कः स रामस्तस्य रामस्य विक्रियादर्शनेन लुप्तहर्षान् (निगनन्दान्)
अवरजान्संनिपात्य संगमय्यात्माश्रयं (आत्मा आश्रयो यस्य तत्) स्वविषयकं कौलीनं नि-
न्दां (रक्षोहृताया देव्याः पुनर्ग्रहणेन पौरा मां निन्दन्ति इत्येवरूपां) तेभ्य आचक्षे । पुन-
रिदं वाक्यमुवाच च ।

(३७.) रवेः प्रसृतिर्जन्म यस्य तस्य राजर्षिवंशस्य सदाचारशुचेः सद्वृत्ताच्छुद्धान्मतो
मत्सकाशात् । दर्पणस्य पयोदवातादिव । अम्भःकणादित्यर्थः । कीदृशोऽयं कलङ्क उप-
स्थितः प्राप्तः पश्यत (तथाहि । “यत् सावित्र्यैर्दीपितं भूमिपालैर्लोकश्रेष्ठैः साधुगुह्यं चरि-
त्रम् । मत्संबन्धात् कश्मला किंवदन्ती स्याच्चदस्मिन् हन्त धिङ् मामधन्यम्) ।

(३८.) सोऽहम् । अपां तरंगेषु तैलबिन्दुमिव । पौरुषं बहुलीभवन्तं प्रसरन्तम् । स

(35.) Convinced that the slander was not to be got clear of (removed) by any other means, he was willing to wipe it off by the abandonment of his wife ; for, to those whose wealth consists in fame, fame is more precious than their own body to say nothing of the object of sense.

(36.) With his spirits broken down having called together his younger brothers whose cheerfulness was blighted by the sight of that change in him, he made known to them the evil report about himself and added these words.

(37.) “ See ! what a stain this has been on account of me to the family of the Royal Sages, sprung from the Sun and unblemished with its pure conduct, as to a mirror from a vapoury freeze.

(38.) Such a one as I am not able to endure the scandal the first of its kind, spreading among the people like a drop of oil on waves of water, just as a mighty elephant does not bear its tying post.

तस्यापनोदाय फलप्रवृत्तौ उपस्थितायामपि निर्व्यपेक्षः ।

त्यक्ष्यामि वैदेहसुतां पुरस्तात्समुद्रनेमिं पितुराज्ञयेव ॥ ३९ ॥

अवैमि चैनामनघेति किंतु लोकापवादो बलवान्मतो मे ।

। छाया हि भूमेः शशिनो मलत्वेनारोपिता शुद्धिमतः प्रजाभिः ॥ ४० ॥

रक्षोवधान्तो न च मे प्रयासो व्यर्थः स वैरप्रतिमोचनाय ।

अमर्षणः शोणितकाङ्क्षया किं पदा स्पृशन्तं दशति द्विजिह्वः ॥ ४१ ॥

एव पूर्वं यस्य स तम् । तत्पूर्वमवर्णं [विरुद्धाः वर्णाः यस्य तं तथोक्तं । यद्वा ।

विपर्ययं अवर्णाः आक्षेपनिर्वादाः—हे०] अपवादम् । “ अवर्णाक्षेपनिर्वादपरीवादापवादव-
त् ” इत्यमरः । द्विपेन्द्रः । आलानमेवालानिकम् । विनयादित्वात्स्वार्थे ठक् । अथवालानं ब-
न्धनं प्रयोजनमस्येत्यालानिकम् । “ प्रयोजनम् ” इति ठक् । स्थाणुं स्तम्भमिव । चूतवृक्ष इ-
तिवत्सामान्यविशेषभावादपौनरुक्त्यं द्रष्टव्यम् । सोढुं नेशे न शक्नोमि ।

(३९.) तस्यावर्णस्यापनोदाय (नाशाय दूरीकरणाय वा) फलप्रवृत्तावपत्योत्पत्तावुप-
स्थितायां सत्यामपि निर्व्यपेक्षो निःस्पृहः सन् । वैदेहसुताम् (सीतां) । पुरस्तात्पूर्वं पितुराज्ञा-
या समुद्रनेमिम् (सागरवेष्टितां समग्रां महीं) समुद्रो नेमिरिव नेमिर्यस्याऽसा भूमिः । ता-
मिव । त्यक्ष्यामि । ननु सर्वथा साध्वी न त्याज्येत्यत्राह—

(४०.) एनां सीतामनघा (निष्पापा) साध्वीति चावैमि । किंतु मे मम लोकापवादः
(कलंकः) बलवान् (दुःसहः) मतः । [क्तस्य च वर्तमाने षष्ठी । यद्वा । ते मे शब्दौ निपातेषु द्र-
ष्टव्यौ त्वया मया इत्येतस्मिन्नर्थे इति वामनः—हे०] । कुतः । हि यस्मात्प्रजाभिर्भूमेः छाया
प्रतिबिम्बं शुद्धिमतो निर्मलस्य शशिनो मलत्वेन कलङ्कत्वेनारोपिता [तथा ज्योतिःशास्त्रे ।
“ शशमेके मृगं त्वन्ये भूच्छायां परे विदुः । इन्दोर्मण्डलमालिन्यं तमःस्पर्शमलं परे । उक्तं
च । “ अंकं केपि शशकिरे जलनिधेः पंकं परे मेनिरे । सारंगं कतिचिच्च संजगदिरे भूमेश्च
बिम्बं परे । इन्दोर्यद्वलितेन्द्रनीलशकलश्यामं दरीदृश्यते । तन्मन्ये परिपीतमधतमसं कुक्षि-
स्थमालोक्यते ”—हे०] । अतो लोकापवाद एव बलवानित्यर्थः ।

(४१.) किंच । मे रक्षोवधान्तः प्रयासो व्यर्थो न । किंतु स वैरप्रतिमोचनाय वैरशो-
धनाय । तथा हि । अमर्षणोऽसहनः (क्रोधनः) द्विजिह्वः सर्पः पदा पादेन स्पृशन्तं पुरुषं
शोणितकाङ्क्षया दशति किम् । किंतु वैरनिर्यातनायेत्यर्थः ।

(39.) In order to blot it out, I will abandon the daughter of the Lord of Videha, being regardless, though the appearance of a child is near at hand, as formerly I did the ocean-girded earth at my sire's behest.

(40.) I know she is sinless. Public reproach, however appears powerful to me ; for, people falsify the shadow of the earth on the pure moon as being a stain.

(41.) My effort which ended in the destruction of that Rākshasa was not vain: it was for getting rid of enmity. Does the angry snake bite one who treads upon it with a thirst for blood ? ”

तदेष सर्गः करुणार्द्रचित्तैर्न मे भवद्भिः प्रतिषेधनीयः ।
यद्यार्थिता निर्हृतवाच्यशल्यान्प्राणान्मया धारयितुं चिरं वः ॥ ४२ ॥
इत्युक्तवन्तं जनकात्मजायां नितान्तरूक्षाभिनिवेशमीशम् ।
न कश्चन भ्रातृषु तेषु शक्तो निषेद्धमासीदनुमोदितुं वा ॥ ४३ ॥
स लक्ष्मणं लक्ष्मणपूर्वजन्मा विलोक्य लोकत्रयगीतकीर्तिः ।
सौम्येति चाभाष्य यथार्थभाषी स्थितं निदेशे पृथगादिदेश ॥ ४४ ॥
प्रजावती दोहदशंसिनी ते तपोवनेषु स्पृहयालुरेव ।
स त्वं रथी तद्वचपदेशनेयां प्रापद्य वाल्मीकिपदं त्यजैनाम् ॥ ४५ ॥

(४२.) तत्तस्मादेष मे सर्गो निश्चयः । “ सर्गः स्वभावनिर्मोक्षनिश्चयाध्यायसृष्टिषु ”
इत्यमरः । करुणार्द्रचित्तैः (अनवद्यात्मभिः) भवद्भिर्न प्रतिषेधनीयः (निवारणीयः) । निर्हृ-
तवाच्यमेव शल्यं येषां तान्प्राणान्मया । [गतिबुद्धीत्यादिना नियमान्मयेति कर्त्तरि तृतीया-
चा०] चिरं धारयितुं धारणं कारयितुं वो युष्माकमर्थतार्थित्वमिच्छा यदि । अस्तीति शेषः ।

(४३.) इत्युक्तवन्तं जनकात्मजायां विषये नितान्तरूक्षाभिनिवेशमतिकूराग्रहमीशं
स्वामिनं तेषु भ्रातृषु मध्ये कश्चनपि निषेद्धं निवारयितुमनुमोदितुं प्रवर्तयितुं वा शक्तो नासीत्
। पक्षद्वयस्यापि प्रबलत्वादित्यर्थः ।

(४४.) लोकत्रयगीतकीर्तिः (त्रैलोक्यप्रथितयशः) यथार्थभाषी (सत्यवादी) लक्ष्म-
णपूर्वजन्मा लक्ष्मणाग्रजः [यद्यपि भरते लक्ष्मणाग्रजत्वं तथापि प्राधान्यात् प्रकृतत्वाद्ग्रामः—
हे०] । स रामो निदेशे स्थितमाज्ञाकारिणं लक्ष्मणं विलोक्य हे सौम्य [सौम्यदेवतेत्यधिका-
रे सोमाद्यणोविधानात् । अन्यत्र सौम्येति चिन्त्यं । उपमानात्साधुः] “ सौम्यस्तु सुंदरे सोमदैव-
ते ” इत्यमरः—हे०] सुभग इत्याभाष्य च पृथग्भरतशत्रुघ्नाभ्यां विनाकृत्यादिदेशाज्ञापयामास ।

(४५.) दोहदो गर्भिणीमनोरथः । तच्छंसिनी ते प्रजावती भ्रातृजाया । “ प्रजावती
भ्रातृजाया ” इत्यमरः । तपोवनेषु स्पृहयालुरेव सस्पृहेव । “ स्पृहगृहि— ” इत्यादिनालु-
प्सत्ययः । स त्वं रथी सन् । तद्वचपदेशेन दोहदमिषेण नेयां नेतव्यामेनां सीतां वाल्मीकेः

(42.) “This my resolve, therefore, should not be contradicted by you with
minds softened by compassion, if you have the desire that I should longer endure
life with the dart of the scandal taken off.”

(43.) To the Lord who said thus with a very unfeeling determination against
Janaka's daughter, not one among the brothers dared speak in contradiction nor
could any follow him.

(44.) The elder brother of Lakshmana whose fame the three worlds sing,
and who spoke what he meant, looking at Lakshmana who was ready at his (Rā-
ma's) word and addressing him as his gentle brother, (thus) directed him apart.

(45.) Thy brother's wife declaring her longing, is already desirous to go
to penance-groves; thou then with a chariot, having taken her capable of being
carried under that pretext, to the place of Valmiki abandon her.

स शुश्रुवान्मातरि भार्गवेण पितुर्नियोगात्प्रहृतं द्विषद्वत् ।
 प्रत्यग्रहीदग्रजशासनं तदाज्ञा गुरुणां ह्यविचारणीया ॥ ४६ ॥
 अथानुकूलश्रवणप्रतीतामत्रस्तुभिर्युक्तधुरं तुरङ्गैः ।
 रथं सुमन्त्रप्रतिपन्नरश्मिमारोप्य वैदेहसुतां प्रतस्थे ॥ ४७ ॥
 सा नीयमाना रुचिरान्प्रदेशान्प्रियंकरो मे प्रिय इत्यनन्दत् ।
 नाबुद्ध कल्पद्रुमतां विहाय जातं तमात्मन्यसिपत्त्रवृक्षम् ॥ ४८ ॥

पदं स्थानं प्रापय्य गमयित्वा । “ विभाषापः ” इत्यादेशः । त्यज [तथाहि । “अद्यैव रात्रौ जानक्या देहदस्तापसीक्षणे तन्मिषण रथे स्थाप्य मोचयैनां महद्भने” इति पद्मपुराणे—हे०]।

(४६.) पितुर्जमद्रेर्नियोगाच्छासनाद्भार्गवेण जामदग्न्येन । कर्त्रा । “ न लोक-” इत्यादिना षष्ठीप्रतिषेधः । मातरि (रेणुकायां) द्विषतीव द्विषद्वत् । “ तत्र तस्यैव ” इति वतिप्रत्ययः । प्रहृतं [“पित्राज्ञतो जामदग्न्यो मातरं चाप्यघातयत् । गुरोराज्ञा नैव लंघ्या युक्तायुक्तापि सर्वथा”—हे०]। प्रहारं शुश्रुवाञ्श्रुतवान् । “भाषायां सदवसश्रुवः ” इति क्मु-प्रत्ययः । स लक्ष्मणस्तदग्रजशासनं प्रत्यग्रहीत् (स्वीचक्रे) । [कथं कूरे कर्मणि अंगीकारः इत्याह—हे०]। हि यस्माद्रूपणाम् [अग्रजस्य जनककल्पत्वाद् गुरुत्वं—चा०] आज्ञा अविचारणीया [“अकृत्यमपि कार्यं वै गुर्वाज्ञां नैव लंघेत्” इति पद्मपुराणे—वि०]।

(४७.) अथासौ लक्ष्मणः । अनुकूलश्रवणेन प्रतीताम् (भागीरथीतपोवनगमनरूपेण) इष्टाकर्णनेन तुष्टां वैदेहसुतामत्रस्तुभिरभीरुभिर्गर्भिणीवहनयोग्यैः (मन्दगामिभिः) । “ तृसि-गृध्रिषृषिक्षिपेः क्तुः ” इति क्तुप्रत्ययः । तुरंगैर्युक्तधुरं सुमन्त्रेण प्रतिपन्नरश्मिं गृहीतप्रग्रहं रथमारोप्य प्रतस्थे ।

(४८.) सा सीता रुचिरान् (मनोज्ञान्) प्रदेशान्नीयमाना प्राप्यमाणा सती मे मम प्रियः प्रियं करोतीति प्रियंकरः प्रियकारीत्यनन्दत् । “ क्षेमप्रियमद्रेऽप्येव ” इति चकारा-त्त्वचप्रत्ययः । तं प्रियमात्मानि विषये कल्पद्रुमतां (देववृक्षतां) विहायासिपत्त्रवृक्षं [तथा भागवते । “यस्त्विह वै निजवेदपथादनापदि अपगतः पाषण्डं चोपगतस्तमसिपत्त्रवनं प्रवेश्य”—वि०] जातं नाबुद्ध नाज्ञासीत् । बुध्यतेर्लुङ् । असिपत्त्रः खड्गाकारदलः नारकोनाम कोऽप्यपूर्वी वृक्षविशेषः । “असिपत्रो भवेत्कोषाकारं च नरकान्तरे ” इति विश्वः । आसन्नघातुक इति भावः ।

(46.) Hearing how Bhārgava struck his mother like a foe at the command of his sire, he accepted the injunction of his elder brother; for the commands of elders are not to be questioned.

(47.) On this he set out having placed the daughter of Videha-king delighted at hearing the agreeable news, in a chariot to which were yoked fearless horses and the reins of which were held up by Sumantra.

(48.) As she was being carried to the regions of her desire she delighted at the thought that her dear husband was one who did whatever was agreeable to her; she was not aware that he having relinquished the virtue of (having ceased to be the all-yielding-tree had turned within himself into a sword-leaved-tree.

जुगूह तस्याः पथि लक्ष्मणो यत्सव्येतरेण स्फुरता तदक्षणा ।
 आरुह्यातमस्त्रैर्गुह भावि दुःखमत्यन्तलुप्तप्रियदर्शनेन ॥ ४९ ॥
 सा दुर्निमित्तोपगताद्विषादात्सद्यः परिम्लानमुखारविन्दा ।
 राज्ञः शिवं सावरजस्य भूयादित्याशशंसे करणैरबाह्यैः ॥ ५० ॥
 गुरोर्नियोगाद्द्विनिता वनान्ते साध्वीं मुमित्रातनयो विहास्यन् ।
 अवार्थितेवोत्थितवीचिहस्तैर्जङ्घोर्दुहित्रा स्थितया पुरस्तात् ॥ ५१ ॥

(४९.) पथि लक्ष्मणो यदुःखं तस्याः सीताया जुगूह प्रतिसद्वृत्तवांस्तद्गुरु भावि भवि-
 प्यदुःखमत्यन्तलुप्तं प्रियदर्शनं यस्य तेन [नितांतत्यक्तपतिसंगमेन-व०] स्फुरता [“अशु-
 भानि बहून्येव पश्यामि रघुनन्दन । नयनं मे स्फुरत्यद्य गात्रोत्कम्पश्च जायते हृदयं चैव
 सौमित्रे अस्वस्थमिव लक्ष्ये । औत्सुक्यं परमं चापि अधृतिश्च परा मम । पुरे जनपदे चापि
 कुशलं प्राणिनामपि । इत्थंजलिकृता सीता देवता अभ्ययाचत” इति रामायणे-ध०] सव्येतरेण
 दक्षिणेनाक्षणास्यै सीताया आरुह्यातम् [“वामं शरीरं सव्यं स्यात्”] “दृगन्तमध्ये स्फुरणैर्धंसंपत् ।
 सौत्कण्ठता स्यात्स्फुरिते दृगादौ । जयो दृशोऽधःस्फुरणे रणे स्यात् । प्रियश्रुतिः स्यात्
 स्फुरिते च कर्णे । पुंसां सदा दक्षिणदेहभागे । स्त्रीणां तु वामावयवे प्रजातः । स्पन्दः फलानि
 प्रदिशत्यवश्यं । निहंत्यनुक्तांगविपर्ययेण” इति वसंतराजः-हे०] स्त्रीणां दक्षिणाक्षिस्फुरणं
 दुर्निमित्तमाहुः ।

(५०) सा सीता दुर्निमित्तेन दक्षिणाक्षिस्फुरणरूपेणोपगतात्प्राप्तद्विषादादुःखात्सद्यः
 परिम्लानमुखारविन्दा (क्लान्तवदनपद्मा सती) सावरजस्य सानुजस्य राज्ञो रामस्य शिवं
 भूयादित्यबाह्यैः करणैरन्तःकरणैराशशंसे [उक्तं च पद्मपुराणे । “रामे भूयाद्धि कल्याणं भरते
 वा तथानुजे । तत्प्रजासु च सर्वत्र मा भवन्तु विपर्ययाः”-ध०] शंसेतरपेशयायाम्मनेपदमि-
 प्यते । करणैरिति बहुवचनं क्रियावृत्त्यभिप्रायम् । पुनःपुनराशशंस इत्यर्थः ।

(५१.) गुरोर्ज्येष्ठस्य नियोगात्साध्वीं वनिताम् । अत्याज्यामित्यर्थः । वनान्ते [“अन्तो-
 ध्यवसिते मृत्यौ स्वरूपे निश्चयेऽन्तिके” इति वैजयन्ती] । विहास्यंस्वस्थयन्मुमित्रातनयो ल-
 क्ष्मणः पुरस्तादग्रे [“प्राच्यां पुरस्तात्प्रथमे पुरोधेऽग्रत इत्यपि” इति वैजयन्ती] स्थितया जङ्घो-
 र्दुहित्रा जाङ्घव्योत्थितैर्वीचिहस्तैरवार्थितेव । अकार्यं मा कुर्वित्यवार्थितेव । इत्युपेक्षा ।

(५२.) सत्यसंधः सत्यप्रतिज्ञः स लक्ष्मणो यन्त्रा साराथिना निगृहीतवाहाद्बुद्धाश्वाद्वा-

(49.) The great misfortune that was to befall her which Lakshmana con-
 cealed from her in the way was yet foreboded to her by her throbbing right-eye
 which for ever lost the sight of her Lord.

(50.) With her lotus-like face turned suddenly pale by the dejection
 caused by the evil omen, she wished welfare by means of her inner senses (in her
 heart) to the king and his younger brothers.

(51.) The son of Sumitri about to desert the chaste wife in the forest by
 the command of his elder brother was, as it were, prevented by the daughter of
 Jahnū flowing in front with her hands lifted up in the form of waves.

रथात्स यन्त्रा निगृहीतवाहानां भ्रातृजायां पुलिनेऽवतार्य ।
 गङ्गां निषादादृतनौविशेषस्ततार संधामिव सन्धसंधः ॥ ५२ ॥
 अथ व्यवस्थापितवाक्कथंचित्सौमित्रिरन्तर्गतबाष्पकण्ठः ।
 औत्पातिको मेघ इवाश्मवर्षं महीपतेः शासनमुज्जगार ॥ ५३ ॥
 ततोऽभिषङ्गानिलविप्रविद्धा प्रभ्रश्यमानाभरणप्रसूना ।
 स्वमूर्तिलाभप्रकृतिं धरित्रीं लतेव सीता सहसा जगाम ॥ ५४ ॥
 इक्ष्वाकुवंशप्रभवः कथं त्वां त्यजेदकस्मात्पतिरार्यवृत्तः ।
 इति क्षितिः संशयितेव तस्यै ददौ प्रवेशं जननी न तावत् ॥ ५५ ॥

भ्रातृजायां पुलिने (सैकते) अवतार्यारोप्य निषादेन किरातेन [“निषादः श्वपचावन्तेवासी चाण्डाल-
 पुष्कलाः । आचाण्डालात्तु संकीर्णाः” इत्यत्र क्षीरस्वामी । यत्स्मृतिः । “ विप्रान्मूर्खावसिक्त-
 स्तु क्षत्रियायां विशः स्त्रियां । जातोम्बष्ठस्तु शूद्रायां निषादः पारशवोपि च । ब्राह्मणाद्वै-
 श्यकन्यायामम्बष्ठो नाम जायते । निषादः शूद्रकन्यायां यः पारशव उच्यते ”—हे०] आ-
 हृतनौविशेष आनीतदृढनौकः सन् । गङ्गां भागीरथीम् । संधां प्रतिज्ञामिव । ततार । “संधा
 प्रतिज्ञा मर्यादा ” इत्यमरः ।

(५३.) अथ कथंचिद्व्यवस्थापिता प्रकृतिमापादिता वाग्येन सः । अन्तर्गतबाष्पः क-
 ण्ठो यस्य सः । कण्ठस्तम्बिताश्रुतिर्यथः । सौमित्रिर्महीपतेः (रामस्य) शासनम् । उत्पाते
 यव औत्पातिकः [उत्तानोऽशुभसूचनं प्रयोजनं यस्य सः—हे०] मेघोऽश्मवर्षं शिलावर्षमिव
 उज्जगारोद्गीर्णवान् । दारुणत्वेनावच्यत्वादुज्जगारेत्युक्तम् ।

(५४.) ततः अभिषङ्गः (भर्तृपरित्यागरूपः) पराभवः । “ शापे त्वभिषङ्गः परा-
 भवः ” इत्यमरः । स एवानिलस्तेन विप्रविद्धा अभिहता । प्रभ्रश्यमानानि पतन्त्याभरणान्येव
 प्रसूनानि यस्याः सा सीता लतेव । सहसा स्वमूर्तिलाभस्य स्वशरीरलाभस्य स्वोत्पत्तेः प्रकृति
 कारणं [उत्पत्तिस्थानं—हे०] धरित्रीं जगाम । भूमौ पपातेत्यर्थः । स्त्रीणामापदि मानैव श-
 रणमिति भावः ।

(५५.) इक्ष्वाकुवंशप्रभवः । महाकुलप्रसूतिरित्यर्थः । आर्यवृत्तः साधुचरितः पतिर्भर्ता
 त्वामकस्मात् । [विभक्तिप्रतिरूपकं अव्ययं—हे०] अकारणात्कथं त्यजेत् । असंभावितमित्यर्थः ।

(५२.) On the sandy shore having helped his brother's wife down the chariot
 whose steeds were reined in by the charioteer he crossed the Ganga an excellent
 boat being brought to him by the ferry-man; as if he true to his word went
 beyond (fulfilled or made good) his word.

(५३.) Then Saumitri whose voice was choked with tears, having any how
 settled his words gave utterance to the command of the King, like a protentous
 cloud that hurls down the shower of stones.

(५४.) When Sitā like a creeper violently-shaken by the wind (in the form)
 of the outrage, with the flowers (in the form) of ornaments dropping down fell
 at once to the Earth the origin of her bodily existence.

(५५.) “ How can thy Lord of noble conduct sprung from the race of Iks-

सा लुप्तसंज्ञा न विवेद दुःखं प्रत्यागतासुः समतप्यतान्तः ।
तस्याः सुमित्रात्मजयत्नलब्धो मोहादभूत्कष्टतरः प्रबोधः ॥ ५६ ॥
न चावदद्भर्तुरवर्णमार्या निराकरिणोवृजिनादृतेऽपि ।
आत्मानमेव स्थिरदुःखभाजं पुनः पुनर्दुष्कृतिनं निनिन्द ॥ ५७ ॥
आश्वास्य रामावरजः सर्ती तामारव्यातवाल्मीकिनिकेतमार्गः ।
निघ्नस्य मे भर्तृनिदेशरौक्ष्यं देवि क्षमस्वेति बभूव नम्रः ॥ ५८ ॥

इति संशयितेव संदिहानेव तावत् [इति पश्चात्प्रवेशं व्यस्यतीति सूच्यते—हे०] । त्यागहेतु-
ज्ञानावधेः प्रागित्यर्थः । जननी क्षितिस्तस्यै सीतायै प्रवेशम् । आत्मनीति शेषः । न ददौ ।
[“तदैव पृथिवी तात जग्राह तनयामिमां । रामो विपापिनीं सीतां न जह्यादिति शंकि-
नी ” इति रामाश्वमेधे—ध० वि०] ।

(५६.) लुप्तसंज्ञा नष्टचेतना मूर्छिता सा दुःखं न विवेद । प्रत्यागतासुर्लब्धसंज्ञा सत्य-
न्तः समतप्यत (यथा कुमारसंभवे—“कृतोपकारेव रतिर्बभूव”) दुःखेनादह्यतेत्यर्थः । तपेः कर्मणि
लङ् । कर्मकर्तरीति केचित् । तन्न । “ तपस्तपःकर्मकस्यैव ” इति यङ्नियमात् (उक्तं च ।
“ विपरीतं मया चेदं त्रयं सर्वमुपार्जितं तदिमामापदं प्राप्य भृशं तप्यामहे वयं ” । “ तपस्यसे
वाहिनीं दृष्ट्वा पार्थबाणप्रपीडिताम् ” । “ कामार्थः परिहीणोऽयं तप्येयं तेन पुत्रकाः ”) । तस्याः ।
सीतायाः सुमित्रात्मजयत्नलब्धः प्रबोधो मोहात्कष्टतरोऽतिदुःखदोऽभूत् । दुःखवेदनासंभवा-
दिति भावः ।

(५७.) आर्या साध्वी सा सीता वृजिनादृत एनसो विनापि । “ कलुषं वृजिनैर्नोऽव-
म् ” इत्यमरः । “ अन्यारादितरते— ” इत्यादिना पञ्चमी । निराकरिणो निरासकस्या “ अलङ्क-
ञ्— ” इत्यादिनेप्पुञ्चप्रत्ययः । भर्तुरवर्णमपवादम् न चावदन्नैवावादीत् । किंतु स्थिरदुःखभाज-
मत एव दुष्कृतिनात्मानं पुनः पुनः (मुहुर्मुहुः) निनिन्द (गर्हितवती) ।

(५८.) रामावरजो लक्ष्मणः सर्ती साध्वी तामाश्वास्य । आख्यात उपदिष्टो वाल्मीकि-
निकेतस्याश्रमस्य मार्गो येन स तथोक्तः सन् । [यथा रामाश्वमेधे । “ समीपे ते मुनेरस्ति वा-
ल्मीकेराश्रमो महान् ”—सु० ध०] निघ्नस्य पराधीनस्य । “ अधीनो निघ्न आयत्तः ” इत्यमरः । मे
भर्तृनिदेशेन स्वाभ्यनुज्ञया हेतुना यद्विरौक्ष्यं पारुष्यं तद्वे देवि क्षमस्व । इति नम्रः प्रणतो बभूव ।

“ she have abandoned thee without any reason ”—thus suspecting, as it were, the
mother Earth did not at first give her entrance.

(56.) She did not feel her grief when she had lost her senses, (but)
when restored to herself she burned within (thus) her revival, brought about by
the endeavours of Sumitrā's son, became to her more painful than the swoon.

(57.) The noble lady did not speak ill of her husband who had discarded
her even without a fault ; but again and again condemned herself as a wicked wo-
man consigned to everlasting misery (wedded to everlasting torturers).

(58.) The younger brother of Rāma consoled that noble lady and having
pointed the way to Valmiki's residence, became prostrate saying “ O queen, depen-
dent as I am, forgive my cruelty in executing the order of the King.

सीता तमुत्थाप्य जगाद् वाक्यं प्रीतास्मि ते सौम्य चिराय जीव ।
 बिडौजसा विष्णुरिवायजेन भ्रात्रा यदित्थं परवानसि त्वम् ॥ ५९ ॥
 श्वश्रूजनं सर्वमनुक्रमेण विज्ञापय प्रापितमम्प्रणामः ।
 प्रजानिषेकं मयि वर्तमानं सूनोरनुध्यायत चेतसेति ॥ ६० ॥
 वाच्यस्त्वया मद्बचनात्स राजा बद्धौ विशुद्धामपि धत्तमक्षम् ।
 मां लोकवादश्रवणादहासीः श्रुतस्य किं तत्सदृशं कुलस्य ॥ ६१ ॥

(५९.) सीता तं लक्ष्मणमुत्थाप्य वाक्यं जगाद् । किमिति । हे सौम्य साधो ते प्रीता-
 स्मि । चिराय चिरं जीव । यद्यस्मात् । बिडौजसेन्द्रेण विष्णुः [आदित्यत्वे शक्रस्य विष्णुः
 कनीयान्—हे०] उपेन्द्र इव । अग्रजेन ज्येष्ठेन भ्रात्रा त्वमित्थं परवानपरतन्वोऽसि ।

(६०.) सर्वं श्वश्रूजनमनुक्रमेण प्रापितमम्प्रणामः सन् । मम्प्रणाममुक्त्वैत्यर्थः । विज्ञाप-
 य । किमिति । निषिच्यत इति निषेकः । मयि वर्तमानं सूनोस्त्वत्पुत्रस्य प्रजानिषेकं गर्भं
 चेतसानुध्यायत शिवमस्त्विति [यथा रामाश्वमेधे । “श्वश्रूजनं ब्रूहि सर्वं मत्संदेशं रघूत्तम । त्व-
 का वने महाधोरे रामेण निरघा सती”—ध० वि०] चिन्तयतेति (प्रार्थनायां लोट्) ।

(६१.) स राजा त्वया मद्बचनान्मद्बचनमिति कृत्वा । ल्यब्लोपे पञ्चमी । वाच्यो व-
 क्तव्यः । किमित्यत आह वद्भाषित्यादिभिः सप्तभिः श्लोकैः—अक्ष्णोः समीपे समक्षम् । वि-
 भक्त्यर्थेऽव्ययीभावः सामीप्यार्थे वा । “अव्ययीभावे शरत्प्रभृतिभ्यः ” इति समासान्तष्ट-
 च्छत्ययः । समक्षमग्रे बद्धौ विशुद्धामपि मां लोकवादस्य मिथ्यापवादस्य श्रवणाद्वेतोरहासीर-
 त्याक्षीरिति यत्तच्छ्रुतस्य प्रख्यातस्य कुलस्य सदृशं किम् [अनेन धीरानायिकात्वं । तथा
 रुद्रप्रभः “साधारा वक्ति वक्रोक्त्या प्रियं कोपान्निरागसम्”—हे०] कित्वसदृशमित्यर्थः । यद्वा ।
 श्रुतस्य श्रवणस्य कुलस्य चेति योजना । कामचार्यसीति भावः [“सोमित्रे गच्छ रामं त्वं धर्म-
 मूर्ति यशोनिधि । मद्राक्यमेव त्वं ब्रूयाः समक्षं तपसां निधेः । मां त्वयाज भवान् यद्वै जान-
 न्नपि विपापिनी । कुलस्य सदृशं किंवा शास्त्रज्ञानस्य तत्फलं ”—ध० वि०] ।

(६२.) अथवा कल्याणबुद्धेः [कल्याणी शोभना बुद्धिर्यस्य तस्येति पुंवद्भावः—हे०]
 सुधियस्तव । कर्तुः । मयि विषयेऽयं त्यागो न कामचार इच्छया करणं न शङ्कनीयः ।
 कामचारशङ्कापि न क्रियत इत्यर्थः । किंतु ममैव जन्मान्तरपातकानामप्रसहो विपच्यत इति

(59.) Having raised him up Sitā said the words, “ Good man, I am pleas-
 ed with you ; may you live long ; if you are thus dependent on your elder
 brother as is Vishnu on Indra,

(60.) “Having conveyed my regards to all my mothers-in-law in due order
 make them this request ‘ Bless in your mind the seed of your son’s progeny lying
 in me’ (i. e. in my womb).”

(61.) Say to the King by my order “ That you have abandoned me by
 hearing the calumny raised by the people even though I was purified by fire in
 your presence, is it (this act of yours) consistent with (worthy of) your renowned
 family ?”

कल्मषगबुद्धेरथ वा तवायं न कामचारो मयि शङ्कनीयः ।
 ममैव जन्मान्तरपातकानां विषाकविस्फूर्जथुरप्रसवः ॥ ६२ ॥
 उपस्थितां पूर्वमपास्य लक्ष्मीं वनं मया सार्धमसि प्रपन्नः ।
 तदास्पदं प्राप्य तयातिरोषात्तोडास्मि न त्वद्भवेन वसन्ती ॥ ६३ ॥
 निशाचरोपप्लुतभर्तृकाणां तपस्विनीनां भवतः प्रसादात् ।
 भूत्वा शरण्या शरणार्थमन्यां कथं प्रपत्स्ये त्वयि दीप्यमाने ॥ ६४ ॥
 किं वा तवात्यन्तवियोगमोघे कुर्यामुपेक्षां हतजीवितेऽस्मिन् ।
 स्याद्रक्षणाय यदि मे न तेजस्त्वदीयमन्तर्गतमन्तरायः ॥ ६५ ॥

विपाकः फलित एव विस्फूर्जथुरशनिनिर्घोषः [स्फुरणं—हे० समृद्धिः—चा०] । “स्फूर्जथु-
 र्वजनिर्घोषे ” इत्यमरः ।

(६२.) पूर्वमुपस्थितां प्राप्तां लक्ष्मीमपास्य मया सार्धं वनं प्रपन्नोऽसि प्राप्तोऽसि ।
 तत्तस्मात्तया लक्ष्म्यातिरोषाच्चद्भवन आस्पदं प्रतिष्ठाम् । “आस्पदं प्रतिष्ठायाम् ” इति
 निपातः । प्राप्य वसन्त्यहं सोदा नास्मि । [कर्मणि लट् । यदा ते व्यसनं तदाहं । अधुना त्वं
 नेति भंगोक्तिः—हे० यद्यपि अत्र उत्प्रेक्षापदं नास्ति तथाप्यर्थादुत्प्रेक्षा व्यज्या—चा०] ।

(६३.) निशाचरैरुपप्लुताः पीडिता भर्तारो यासां ता निशाचरोपप्लुतभर्तृकाः । “न-
 दृतश्च ” इति कप्प्रत्ययः । तासां तपस्विनीनां भवतः प्रसादादनुग्रहाच्छरण्या शरणसमर्था
 भूत्वा । अद्य त्वयि दीप्यमाने प्रकाशमाने [जाग्रति—चा०] सत्येव शरणार्थमन्यां तपस्विनीं
 कथं प्रपत्स्ये प्राप्स्यामि (पदगतौ लृटि) ।

(६५.) किं वा अथ वा (किंशब्दोच्चावधारणे । निपातानां अनेकार्थत्वात्) तव संबन्धि-
 नात्यन्तेन पुनःप्राप्तिरहितेन वियोगेन मोघे निष्फलेऽस्मिन्हतजीविते तुच्छजीवित उपेक्षां
 (औदासीन्यं) कुर्या कुर्यामेव । रक्षणाय रक्षणार्हमन्तर्गतं कुक्षिस्थं त्वदीयं तेजः शुक्रं
 गर्भरूपम् । “शुक्रं तेजोरेतसी च बीजवीर्येन्द्रियाणि च ” इत्यमरः । मे ममान्तरायो
 विघ्नो न स्याद्यदि ।

(62.) “Or rather, this should not be suspected as a wanton act on your part
 whose mind is full of benevolence. It is the unendurable thunder-stroke of fullness
 of my own sins of former births.”

(63.) “On a former occasion you resorted to the forest in company with
 me having discarded the Goddess Lakshmi who had come to you (of her own ac-
 cord). Hence out of deep malice she could not bear (to see) me residing in your
 house having attained (permanent) position.”

(64.) “Having, once through thy favour, been myself the object of shelter to
 the female ascetics whose husbands were tormented by the demons, how shall I go
 to another (female-ascetic) for shelter while Thou shinest (on thy throne)?”

(65.) “Or I should despise this wretched life of mine fruitless on account of
 an everlasting separation from thee, if the seed of thine in me, which must be pro-
 tected were not an obstacle in my way (lit. to me).”

साहं तपः सूर्यनिविष्टदृष्टिरूर्ध्वं प्रसूतेश्चरितुं यतिष्ये ।

भूयो यथा मे जननान्तरेऽपि त्वमेव भर्ता न च विप्रयोगः ॥ ६६ ॥

। नृपस्य वर्णाश्रमपालनं यत्स एव धर्मो मनुना प्रणीतः ।

निर्वासिताप्येवमतस्त्वयाहं तपस्विसामान्यमवेक्षणीया ॥ ६७ ॥

तथेति तस्याः प्रतिगृह्य वाचं रामानुजे दृष्टिपथं व्यतीति ।

सा मुक्तकण्ठं व्यसनातिभाराच्चक्रन्द विग्रा कुररीव भूयः ॥ ६८ ॥

नृत्यं मयूराः कुसुमानि वृक्षा दर्भानुपात्तान्विजहुर्हरिण्यः ।

तस्याः प्रपन्ने समदुःखभावमत्यन्तमासीदुदितं वनेऽपि ॥ ६९ ॥

(६६.) साहं प्रसूतेरूर्ध्वं (अनन्तरं) सूर्यनिविष्टदृष्टिः (सूर्ये निविष्टा दत्ता दृष्टि-
र्यया सा) सती तथाविधं तपश्चरितुं यतिष्ये । यथा भूयः (पुनः) तेन तपसा मे मम जनना-
न्तरेऽपि त्वमेव भर्ता (पतिः) स्याः [“ भवे भवे भवानिव पतिर्भूयान्महेश्वर ” इति रामाश्व-
मेधे-ध०] विप्रयोगश्च न स्यात् ।

(६७.) वर्णानां ब्राह्मणादीनामाश्रमाणां ब्रह्मचर्यादीनां च पालनं यत्स एव नृपस्य
धर्मो मनुना प्रणीत उक्तः [“ स्वे स्वे धर्मे निविष्टानां सर्वेषामनुपूर्वशः । वर्णानामाश्रमाणां च राजा
सृष्टोभिरक्षिता ” इति मनुः । “ शस्त्रास्त्रभृत्त्वं क्षत्रस्य वणिक्पशुकृषी विशः ” इति योगीश्वरश्च ।
“ प्रधानं क्षत्रिये धर्मः प्रजानां परिपालनं ”-हे०] अतः कारणादेवं त्वया निर्वासिता निष्का-
सिताप्यहं तपस्विभिः सामान्यं साधारणं यथा भवति तथावेक्षणीया । [यथा अन्ये तापसा
रक्ष्या तथाहमपि इत्यर्थः-चा०] कलत्रदृष्ट्यभावेऽपि वर्णाश्रमदृष्टिः सीतायां कर्तव्येत्यर्थः ।

(६८.) तथेति तस्याः सीताया वाचं प्रतिगृह्याङ्गीकृत्य रामानुजे लक्ष्मणे दृष्टिपथं
(विलोचनमार्ग) व्यतीतेऽतिक्रान्ते सति सा सीता व्यसनातिभारादुःखातिरेकान्मुक्तकण्ठं यथा
स्यात्तथा [मुक्तकण्ठो यस्यां क्रियायां यथा भवति तथा-हे०] वागृच्येत्यर्थः । विग्रा भीता
कुररीवोत्क्रोशीव । “ उत्क्रोशकुररी समौ ” इत्यमरः । भूयो भूयिष्ठं चक्रन्द चुक्रोश ।

(६९.) मयूरा नृत्यं विजहुस्त्वक्तवन्तः । वृक्षाः कुसुमानि । हरिण्य उपात्तान्दर्भान् ।

(66.) “ Such a one as I am, I shall (ever) endeavour to observe penance with
my eyes fixed upon the sun after my delivery; so that even in another birth I shall
again have you for my husband and not have separation. ”

(67.) “ Manu has laid down that as the duty of a king, which consists in the
protection of the castes and their modes of living. Hence although banished by you
I should be looked upon in the same capacity as hermit. ”

(68.) When the younger brother of Rāma was gone beyond the range of
her sight after having taken her message saying ‘ yes ’ she again wept bitterly
(broke into bitter crying) like a terrified osprey, on account of the excessive bur-
den of her grief.

(69.) The peacocks ceased to dance, the trees dropped flowers and the
female deer the Kus’a-grass taken in their mouths ; thus there was utmost la-
mentation even in the forest that shared equally in her grief.

तामभ्यगच्छद्भुदितानुसारी कविः कुशेध्माहरणाय धानः ।

निषादविद्वान्ण्डजदर्शनोत्थः श्लोकत्वमापद्यत यस्य शोकः ॥ ७० ॥

तुमश्च नेत्रावरणं प्रमृज्य सीता विलापाद्विरता ववन्दे ।

तस्यै मुनिदोहदलिकङ्कदर्शी दाश्वान्सुपुत्राशिषमित्युवाच ॥ ७१ ॥

जाने विमृष्टां प्रणिधानतस्त्वां मिथ्यापवादक्षुभितेन भर्त्रा ।

तन्मा व्यथिष्टा विषयान्तरस्थं प्राप्तासि वैदेहि पितुर्निकेतम् ॥ ७२ ॥

इत्थं तस्याः सीतायाः समदुःखभावं प्रपन्ने तुल्यदुःखत्वं प्राप्ते वनेऽप्यत्यन्तं रुदितमासीत् । यथा रामगेहेऽपीत्यपिशब्दार्थः [क्रियादीपकं । “आदिमध्यान्तवर्त्येकपदार्थो नार्थसंगतिः । वाक्यस्य यत्र जायेत तदुक्त दीपकं यथा” इति वाग्भटः—हे०] ।

(७०.) कुशेध्माहरणाय (कुशाश्च इध्मानि च तेषां आहरणाय । “जातिरप्राणिनामित्येकवद्भावः”) यातः कविः । (“कविः काव्यकरे सूरौ कविर्वाल्मीकिशुक्रयोः” इति विश्वः) । वाल्मीकी रुदितानुसारी संस्तां सीतामभ्यगच्छत् । अभिगमनं च दयालुतयेत्याह—निषादेति । निषादेन व्याधेन विद्वस्याण्डजस्य क्रौञ्चस्य दर्शनेनोत्थ उत्पन्नो यस्य शोकः श्लोकत्वमापद्यत । श्लोकरूपेणावोचदित्यर्थः । स च श्लोकः पठ्यते—“मा निषाद प्रतिष्ठां त्वमगमः शाश्वतीः समाः । यत्क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः काममोहितम् ” इति । तिरश्चामपिदुःखं न सेहे । किमुतान्येषामिति भावः [चण्डालविद्वक्रौञ्चमिथुनदर्शनोत्थेन शोकेन चाण्डालं यदा भर्त्सयत्तदाप्रभृति दत्तानि पद्यान्यभवन् । पूर्वं वाक्यान्येवेति श्रूयन्ते—हे०] ।

(७१.) सीता विलापाद्विरता (जुगुप्सा विरामेति पञ्चमी) सती नेत्रावरणं दृष्टिप्रतिबन्धकमश्रु प्रमृज्य तं मुनिं ववन्दे । दोहदलिकङ्कदर्शी । [“लिङ्गं चिद्देशकसोः” इत्यमरः । तथा वामनः । “संवीतस्य हि लोकेन न दोषान्वेषणं क्षमं । शिवलिंगस्य संस्थाने कस्यासम्भ्यत्वभावना ” —हे०] गर्भचिद्दर्शी मुनिस्तस्यै सीतायै सुपुत्राशिषं तत्प्राप्तिहेतुभूतां दाश्वान्दत्तवानिति वक्ष्यमाणप्रकारेणोवाच । “दाश्वान्साह्वान्मीढ्वांश्च ” इति क्लृप्तान्तो निपातः ।

(७२.) त्वां मिथ्यापवादेन क्षुभितेन (व्याकुलेन) भर्त्रा (रामेण) विमृष्टां त्यक्तां प्रणिधानतः समाधिदृष्ट्या जाने । हे वैदेहि विषयान्तरस्थं देशान्तरस्थं (मल्लक्षणस्य) पितुर्जनकस्यैव निकेतं गृहं प्राप्तासि । तत्तस्मान्मा व्यथिष्टा मा शोचीः [“वाल्मीकिं मां वि-

(70.) The poet who had gone out to collect Kus'a and holy fuel and whose grief at the sight of the bird struck by the hunter, burst in the form of a verse, following the moan arrived near her.

(71.) Wiping off her tears that covered her sight, and putting a stop to her lamentation Sita saluted him. The sage perceiving the signs of pregnancy on her, giving her the blessing of good sons (i. e. that she might get good male off-spring), said.—

(72.) “Through the power of meditation I know you to have been forsaken by your husband (exasperated or) stirred by the calumny (about you). Be not therefore grieved, princess of Videha, you have come to the house of your father, lying in a different country.

उत्खातलोकत्रयकण्टकेऽपि सत्यप्रतिज्ञेऽप्यविकल्पायऽपि ।
 त्वां प्रत्यकस्मात्कलुषप्रवृत्तावस्त्येव मन्युर्भरताग्रजे मे ॥ ७३ ॥
 तवोरुकीर्तिः श्वशुरः सखा मे सतां भवोच्छेदकरः पिता ते ।
 धुरि स्थिता त्वं पतिदेवतानां किं तन्न येनासि ममानुकम्प्या ॥ ७४ ॥
 तपस्विसंसर्गविनीतसत्त्वे तपोवने वीतभया वसास्मिन् ।
 इतो भविष्यत्यनघप्रसूतेरपत्यसंस्कारमयो विधिस्ते ॥ ७५ ॥

जानीहि पितुस्तव गुरुं मुनीं दुःखं मा कुरु वैदेहि आगच्छ मम चाश्रमं । भिन्नस्थाने पितुर्मेहे जानीहि पतिदेवते । इदंशे कर्मणि मम रोषस्तव महीपतौ” इति रामाश्वमेधे-ध०] । व्यथेल्लुङ् ।
 “ न माङ्गयोगे ” इत्यङ्गमप्रतिषेधः । भर्त्रोपसितानां पितृगृहवास एवोचित इति भावः ।

(७३.) उत्खातलोकत्रयकण्टकेऽपि (उत्खातं उन्मूलितं लोकत्रयस्य भुवनत्रयस्य कण्टको जगद्गोहित्वात् कण्टकतुल्यो रावणादिर्येन स तथोक्ते) । रावणादिकण्टकोद्धरणेन सर्वलोकोपकारिण्यपीत्यर्थः । सत्यप्रतिज्ञे सत्यसंघेऽपि [इत्येवं दण्डकारण्ये तपोरक्षणप्रतिज्ञा सूचिता-हे०] । अविकल्पायऽनात्मश्लाघिन्यपि । इत्थं स्नेहपात्रेऽपि त्वां प्रत्यकस्मादकारणात्कलुषप्रवृत्तौ (कलुषे पापे प्रवृत्तिर्यस्य । यद्वा । कलुषा अनिर्मला प्रवृत्तिर्यस्य स तथोक्ते) गर्हितव्यापारे भरताग्रजे मे मन्युः कोपोऽस्त्येव । सर्व गुणाच्छादकोऽयं दोष इत्यर्थः । सीतानुनयार्थोऽयं रामोपलम्भः ।

(७४.) उरुकीर्तिः (प्रथितयशाः) तव श्वशुरो दशरथो मे सखा । ते पिता जनकः सतां विदुषां भवोच्छेदकरो ज्ञानोपदेशादिना संसारदुःखध्वंसकारी (ब्रह्मविदां प्राग्रहरः) । त्वं पतिदेवतानां पतिव्रतानां धुर्यग्रे स्थिता (साध्वीनामग्रगण्या) । येन निमित्तेन ममानुकम्प्यानुग्राह्या नासि तत्किम् । न किञ्चिदित्यर्थः [मुनेर्भूतानुकम्पित्वे सिद्धेऽपि सीताविश्वासार्थमनुकम्प्योपन्यासः-हे०] ।

(७५.) तपस्विसंसर्गेण विनीतसत्त्वे शान्तजन्तुकेऽस्मिन् (तपस्विनां संसर्गेण विनीताः सत्त्वाः व्याघ्रादयः श्वापदाः यत्र) तपोवने वीतभया निर्भीका वस । इतोऽस्मिन्वने [अस्मत्सकाशात्-हे०] अनघप्रसूतेः सुखप्रसूतेस्तेऽपत्यसंस्कारमयो जातकर्मादिरूपो विधिरनुष्ठानं भविष्यति ।

(७६.) संनिविशन्ते येप्सविति संनिवेशा उटजाः । अधिकरणार्थं घञ्प्रत्ययः । मुनीनां

(73.) I have my wrath against the elder brother of Bharata who has acted disgracefully towards you, although he pulled up the thorn of the three worlds (Ravana), although he is of a truthful resolve and although he never boasts,

(74.) Your father-in-law of world wide fame was my friend, your father is the rescuer of the virtuous from the misery of worldly life, and you stand at the head of those women to whom the husband is the only deity, what is there in you that does not command my sympathy ?

(75.) Free from fear thou shalt dwell in this penance grove where the beasts of prey are tamed in consequence of their association with the hermits. The ceremony for the purification of your child will be performed here when you are safely brought to bed of a child.

अशून्यतीरा मुनिस्तन्निवेशैस्तमोपहृन्त्री तमसां वगाह्य ।

तत्सैकतोत्सङ्गबलिक्रियाभिः संपत्स्यते ते मनसः प्रसादः ॥ ७६ ॥

पुष्पं फलं चार्तवमाह्वरन्त्यो बीजं च बालेयमकृष्टरोहि ।

विनोदयिष्यन्ति नवाभिषङ्गामुदारवाचो मुनिकन्यकास्त्वाम् ॥ ७७ ॥

पयोधदैराश्रमबालवृक्षान्संवर्धयन्ती स्वबलानुरूपैः ।

असंशयं प्राक्तनयोपपत्तेः स्तनं धयि प्रीतिमवाप्स्यसि त्वम् ॥ ७८ ॥

अनुग्रहप्रत्यभिनिन्दिनीं तां वाल्मीकिरादाय दयार्द्रचेताः ।

सायं मृगाध्यासितवेदिपार्श्वं स्वमाश्रमं शान्तमृगं निनाय ॥ ७९ ॥

संनिवेशैरुत्तमैरशून्यतीरां पूर्णतीरां (व्याप्ततटां) तमसः शोकस्य पापस्य वापहन्त्रीम् ।
“ तमस्तु क्लीबे पापे नरकशोकयोः ” इत्यमरः । तमसां नदीं वगाह्य तत्र स्नात्वा (“ पूर्वा-
परौ तोयनिधी वगाह्य ”) । बलिक्रियापेक्षया पूर्वकालता । तस्याः सैकतोत्सङ्गेषु बलिक्रिया-
भिरिष्टदेवतापूजाविधिभिस्ते मनसः प्रसादः संपत्स्यते भविष्यति ।

(७७.) ऋतुरस्य प्राप्त आतर्वम् [अकालजं मुनीनामक्षममित्यर्तवम् । तथा च मनुः ।
“ कालपक्वैः स्वयं शीर्णैर्वैखानसमते स्थिते ” इति-हे०] । स्वकालप्राप्तमित्यर्थः । पुष्पं
फलं च । अकृष्टरोह्यकृष्टक्षेत्रोत्थम् । अकृष्टपच्यमित्यर्थः । बालेयं हितं बालेयं पूजायोग्यम् ।
“ छदिरुपधिबलेदब्ज ” इति ढ्वप्रत्ययः । बीजं नोवारादि धान्यं चाह्वरन्त्य उदारवाचः
प्रगल्भगिरा मुनिकन्यकाः । [अल्पे कन्-हे०] । नवाभिषङ्गां नूतनदुःखां त्वां विनोदयिष्यन्ति ।

(७८.) स्वबलानुरूपैः स्वशक्त्यनुसारिभिः पयसामम्भसां घटैः । स्तनैरिति च ध्वन्य-
ते । आश्रमबालवृक्षान्संवर्धयन्ती त्वं तनयोपपत्तेः (पुत्रप्राप्तेः) प्राक्पूर्वमसंशयं यथा तथा ।
स्तनं धयति पिबतीति स्तनं धयः शिशुः । “ नासिस्तनयोर्ध्माघटोः ” इति खश्प्रत्ययः ।
“ अरुर्द्विषन्- ” इत्यादिना मुमागमः । तस्मिन्या प्रीतिस्तामवाप्स्यसि । ततः परं सुलभ एव
विनोद इति भावः (उक्तं च कुमारसंभवे “ अतन्द्रिता सा स्वयमेव वृक्षकान् घटस्तनप्रस्ववणै-
र्व्यवर्धयत् ” इत्येवं समर्थः श्लोकांशः) ।

(७९.) दयार्द्रचेताः (दयया करुणया आर्द्रं चेतो हृदयं यस्य तथोक्तः) वाल्मीकिः ।

(76.) “ Having bathed in the river Tamasa the dispeller of sins, the banks
of which are not desolate on account of the huts of the *Āśhis* (situated on them),
thy mind will attain peace by offering up oblations (to the gods) upon her sandy
banks.”

(77.) “ Collecting (for you) such fruits and flowers as the season might
afford and the oblation-grains that grow upon an uncultivated ground, the Muni's
daughters of an agreeable (lit. noble) conversation will amuse you whose grief is
fresh.”

(78.) “ Rearing up young plants about the hermitage with water-jars pro-
portionate to your strength you will no doubt experience a mother's love for her
offspring, before a son is born to you.”

(79.) Valmiki, with a heart wet with pity having taken her (with him)

तामर्पयामास च शोकदीनां तदागमप्रीतिषु तापसीषु ।
 निर्विष्टसारां पितृभिर्हिमांशोरन्यां कलां दर्श इषौषधीषु ॥ ८० ॥
 ता इङ्गदीस्नेहकृतप्रदीपमारस्तीर्णमेध्याजिनतत्पुस्तकम् ।
 तस्यै सपर्यानुपदं दिनान्ते निवासहेतोरुदजं वितेरुः ॥ ८१ ॥
 तत्राभिषेकप्रयता वसन्ती प्रयुक्तपूजा विधिनातिथिभ्यः ।
 वन्येन सा वल्कलिनी शरीरं पत्युः प्रजासंततये बभार ॥ ८२ ॥
 अपि प्रभुः सानुशयोऽधुना स्यात्किमुत्सुकः शक्रजितोऽपि हन्ता ।
 शशंस सीतापरिदेवनान्तमनुष्ठितं शासनमग्रजाय ॥ ८३ ॥

अनुग्रहं (प्रसादं) प्रत्यभिनन्दतीति तथोक्तां तां सीतामादाय सायं मृगैरध्यासितवेदिपार्श्वमधिष्ठितवेदिप्रान्तं शान्तमृगं (शान्ता मृगा यत्र) स्वमाश्रमं निनाय ।

(८०.) शोकदीनां तां सीतां तस्याः सीताया आगमेन प्रीतिर्यासां तामु तापसीषु । पितृभिरग्निप्वत्तादिभिर्निर्विष्टसारां भुक्तसारां हिमांशोरन्यामवशिष्टां कलां दर्शोऽमावास्याकाल ओषधीष्विव । अर्पयामास च । अत्र पराशरः—“ पिबन्ति विमलं सोमं विशिष्टा तस्य या कला । मुधामृतमर्यां पुण्यां तामिन्दोः पितरो मुने ” इति । व्यासश्च—“ अमायां तु सदा सोम ओषधीः प्रतिपद्यते ” इति (पञ्चमे सर्गे षोडशः श्लोको द्रष्टव्यः) ।

(८१.) तास्तापस्यस्तस्यै सीतायै सपर्यानुपदं पूजानन्तरं दिनान्ते सायंकाले निवास एव हेतुस्तस्य निवासहेतोः । निवासार्थमित्यर्थः । “ षष्ठी हेतुप्रयोगे ” इति षष्ठी । “ इङ्गदी तापमतरुः ” इत्यमरः । इङ्गदीस्नेहेन कृतप्रदीपमन्तरास्तीर्णं मेध्यं शुद्धमजिनमेव तत्पुं शय्या यस्मिंस्तमुदजं पर्णशालां वितेरुर्दुः ।

(८२.) तत्राश्रमेऽभिषेकेण स्नानेन प्रयता नियता वसन्ती विधिना शास्त्रेणातिथिभ्यः प्रयुक्तपूजा कृतसत्कारा वल्कलिनी (तरुत्वचं दधाना) सा सीता पत्युः प्रजासंततये संतानाविच्छेदाय हेतोः [न तु जीवितेच्छया—हे०] । वन्येन कन्दमूलादिना शरीरं बभार पुषोष ।

(८३.) प्रभू राजाधुनापि सानुशयः सानुतापः स्यात्किम् । इति काकुः । उत्सुकः

who thanked him for the favour (or who hailed with delight the favour thus shown to her) conducted her to his own hermitage where, in the evening, the deer were sitting by the side of the altar and the wild animals were tame (lit calm).

(80.) He entrusted her afflicted with grief, to the care of the female-ascetics who were rejoiced at her arrival, just as the time Darsha consigns the last digit of the moon whose essence has been enjoyed by the Pitrīs, to the herbs.

(81.) After her first reception a cottage was given her, to lodge in, at the close of the day, in which was a lamp fed by Ingudi-oil and a bedding of a holy hide spread out for her.

(82.) Dressed in barks, purified by baths, and offering hospitality to travellers according to the precepts, she fed her body with the sylvan food, while residing there, for the propagation of her husband's progeny.

(83.) Being anxious to see whether the king had been penitent by this

बभूव रामः सहसा शब्दाव्यस्तुषारवर्षीव सहस्यचन्द्रः ।

कौलीनभीतेन गृहान्निस्ता न तेन वैदेहसुता मनस्तः ॥ ८४ ॥

निगृह्य शोकं स्वयमेव धीमान्वर्णाश्रमावेक्षणजागरूकः ।

स भ्रातृसाधारणभोगमृद्धं राज्यं रजोरिक्तमनाः शशास ॥ ८५ ॥

तामेकभार्यां परिवादभीरोः साध्वीमपि त्यक्तवतो नृपस्य ।

वक्षस्यसंचट्टमुखं वसन्ती रेजे सपत्नीरहितेव लक्ष्मीः ॥ ८६ ॥

शक्रजितः इन्द्रजितो हन्ता लक्ष्मणोऽपि सीतापरिदेवनान्तं सीताविलापान्तमनुष्ठितं शासनमग्रजाय (रामाय) शशास ।

(८४.) सहसा सपदि सवाप्पो रामः । तुषारवर्षी सहस्यचन्द्रः (पौषेन्दुः) इव । बभूव । [त्यक्त्वा किमित्यरोदीदित्याह—हे०] । अत्यश्रुतया तुषारवर्षिणा पौषचन्द्रेण तुल्योऽभूत् । “ पौषे तैषसहस्यौ द्वौ ” इत्यमरः । युक्तं चैतदित्याह—कौलीनाल्लोकापवादाद्भीतेन तेन रामेण वैदेहसुता सीता गृहान्निस्ता (निष्कासिता) । न मनस्तो मनसश्चित्तान्न निस्ता । पञ्चम्यास्तसिल् ।

(८५.) धीमान् (पण्डितः) वर्णानामाश्रमाणां चावेक्षणेऽनुसंधाने जागरूकोऽप्रमत्तः । “ जागरूकः—” इत्युक्तप्रत्ययः । रजोरिक्तमना रजोगुणशून्यचेताः । [रजोगुणशून्य इति वर्णाश्रमावेक्षणे जागरूकत्वे हेतुः—हे०] । स रामः स्वयमेव शोकं निगृह्य निरुध्य भ्रातृभिः साधारणभोगम् (साधारणः भोगो यस्मिन् तत्तथोक्तं) । शरीरस्थितिमात्रोपयुक्तमित्यर्थः । ऋद्धं (समृद्धं) राज्यं शशास (ररक्ष) ।

(८६.) परिवादभीरोनिन्दाभीरोरतएवैकभार्यामपि साध्वीमपि तां सीतां त्यक्तवतो नृपस्य (रामस्य) वक्षस्यसंचट्टमुखमसंभाव्यमुख (असंचट्टं अत एव मुखं यथा तथा असंवाधमुखं अप्रचलितमुखं वा) वसन्ती लक्ष्मीः सपत्नीरहितेव रेजे दिदीपे । तस्य स्वचान्तरपरिग्रहो नाभूदिति भावः ।

(८७.) दशमुखरिपुः (रावणारिः) रामः सीतां हित्वा त्यक्तवान्यां स्त्रियं नोपयेमे न परिणीतवानिति यत् । “ उपाद्यमः स्वकरणे ” इत्यात्मनेपदम् । किञ्च । तस्याः सीतायाः एव

time, the destroyer of Indrajit, also, told his elder brother of his order, ending in the lamentation of Sītā, having been executed.

(84.) Rāma at once burst into tears like the moon of Paus-ha shedding dew. Afraid of the calumny, he had cast her out of his house, but not out of his heart.

(85.) That wise monarch, vigilant in superintending the castes and their modes of life, having himself controlled his grief, ruled with a mind emptied of the Rajas-quality (which binds one to worldly pleasures) over his rich domain which he enjoyed in common with his brothers.

(86.) The Goddess of Fortune, living in complete happiness on the bosom of the king who fearing the scandal, had abandoned her (Sītā) his only wife though chaste now shone bright as if she were rid of a rival.

सीतां हित्वा दशमुखरिपुर्नोपयेमे यद्व्या
 तस्या एव प्रतिकृतिसखो यत्कतूनाजहार ।
 वृत्तान्तेन श्रवणविषयप्रापिणा तेन भर्तुः
 सा दुर्वारं कथमपि परित्यागदुःखं विषेहे ॥ ८७ ॥

प्रतिकृतेः प्रतिमाया हिरण्मथ्याः सखा प्रतिकृतिसखः सन्कतूनाजहारादृतवान्” इति (“सखी-
 को धर्ममाचरेत्” इति शासनात्) यत्तेन श्रवणविषयप्रापिणा श्रोत्रदेशगामिना भर्तुर्वृत्तान्तेन
 वार्तया हेतुना सा सीता दुर्वारं दुर्निरोधं परित्यागेन यदुःखं तत्कथमपि विषेहे विसोदवती ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया
 समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये सीतापरित्यागो नाम चतुर्दशः सर्गः ।

पञ्चदशः सर्गः ।

कृतसीतापरित्यागः स रत्नाकरमेखलाम् ।
 बुभुजे पृथिवीपालः पृथिवीमेव केवलाम् ॥ १ ॥
 लवणेन विलुमेज्यास्तामिलेण तमभ्ययुः ।
 मुनयो यमनाभाजः शरण्यं शरणार्थिनः ॥ २ ॥

अरण्यकं गृहस्थानं श्वशुरौ यद्रजःकणाः (?) ।
 स्वयमौद्वाहिकं गेहं तस्मै रामाय ते नमः (?) ॥

(१.) कृतसीतापरित्यागः (कृतः सीतायाः परित्यागो येन सः) स पृथिवीपालो रा-
 मो रत्नाकर एव मेखला यस्यास्ताम् । मार्णवामित्यर्थः । केवलाम् [के मुखे अवला-
 मसमर्थामित्यन्ये—चा०] । एकामित्यर्थः । पृथिवीमेव बुभुजे । (भुजोऽनवने इत्यात्मनेपदं) ।
 भुक्तवान् । ननु पार्थिवीमित्यर्थः । सापि रत्नवच्चितमेखला । पृथिव्याः कान्तासमाधिर्व्यज्य-
 ते । रामस्य रूयन्तरपरिग्रहो नास्तीति श्लोकाभिप्रायः ।

(२.) लवणेन लवणाख्येन [तथा च रामायणे । “भुनामा महादैत्यः पुरा कृतयुगे
 प्रभो । आसीदतीव धर्मात्मा देवब्राह्मणपूजकः । तस्य तुष्टो महादेवो ददौ शूलमनुत्तमं ।

(४७.) “ That the enemy of Ravana did not marry another woman after having
 abandoned Sitā and that he performed sacrifices being accompanied by the image
 of herself ” ; such account of her husband reaching her ears she any how endured
 the irre-sistable pangs of repudiation.

(१.) That protector of the earth who had abandoned Sitā enjoyed the mere
 earth, alone, which had (or having) for its zone the abode of pearls (viz, the ocean).

(२.) The sages, living on (the banks of) the Yamunā, who had their sa-
 crificial rites destroyed by the night-roamer (Rāksbhasa) Lavana and who (there-
 fore) sought refuge, came up to him able to afford protection,

अवेक्ष्य रामं ते तस्मिन् प्रजहुः स्वतेजसा ।

त्राणाभावे हि शापास्त्राः कुर्वन्ति तपसो व्ययम् ॥ ३ ॥

प्रतिशुश्राव काकुत्स्थस्तेभ्यो विघ्नप्रतिक्रियाम् ।

धर्मसंरक्षणार्थैव प्रवृत्तिर्भुवि शार्ङ्गिणः ॥ ४ ॥

ते रामाय वधोपायमाचख्युर्विबुधद्विषः ।

दुर्जयो लवणः शूली विशूलः प्रार्थ्यतामिति ॥ ५ ॥

प्राह चानेन यं हंसि स तु भस्मीभविष्यति । रावणस्यानुजा भार्या तस्य कुंभीनसी श्रुता । तस्यां तु लवणो नाम राक्षसो भीमविक्रमः । आसीदुरात्मा दुर्धर्षो देवब्राम्हणहंसकः । पीडितास्तेन राजेन्द्र वयं त्वां शरणं गताः—हे०] तमिस्त्रेण (तमिस्त्रेण भवः तमिस्त्रो राक्षसस्तेन) तमिस्त्राचारिणा । रक्षसेत्यर्थः । विलुप्तेज्याः (विलुप्ता ध्वस्ता इज्या यज्ञा ये-
षां ते) लुप्तयागक्रिया अतएव शरणार्थिनो रक्षणार्थिनो यमुनाभाजो यमुनातीरवासिनो मुनयः शरण्यं शरणार्हं रक्षणसमर्थं तं रामं रक्षितारमभ्ययुः प्राप्ताः । यतेर्लङ् ।

(३.) ते मुनयो राममवेक्ष्य (क्षितौ रामो विद्यते इति विचार्य) । रक्षितारमिति शेषः । तस्मिँल्लवणे स्वतेजसा शापरूपेण न प्रजहुः । तथा हि । त्रायत इति त्राणं रक्षकम् । कर्तेरि ल्युट् । तदभावे शाप एवास्त्रं येषां ते शापास्त्राः सन्तस्तपसो व्ययं कुर्वन्ति । शापदानात्तपसो व्यय इति प्रसिद्धेः [उक्तं च “ क्षात्रं द्विजत्वं च परस्परार्थ ” इति मट्टिः—हे०] ।

(४.) काकुत्स्थो रामस्तेभ्यो मुनिभ्यो विघ्नप्रतिक्रियां (विघ्नस्य मखाद्यनुष्ठाने अन्त-
रायीभूतस्य लवणस्य प्रतिक्रिया प्रतिकारस्तां) लवणवधरूपां प्रतिशुश्राव प्रतिजज्ञे (प्र-
त्याङ्भ्यां इति चतुर्थी) । तथा हि । भुवि शार्ङ्गिणो विष्णोः प्रवृत्ती रामरूपेणावतरणं धर्म-
संक्षणमेवार्थः प्रयोजनं यस्याः सा तथैव [उक्तं च गीतायां । “यदा यदा हि धर्मस्य ग्ला-
निर्भवति भारत । अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं । परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृतां । धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे—हे० ।]

(५.) ते मुनयो रामाय विबुधद्विषः सुरारेलवणस्य वधोपायमाचख्युः । लुनातीति ल-
वणः । नन्द्यादिवाल्ल्युः । तत्रैव निपातनाण्वत्वम् । लवणः शूली शूलवान्दुर्जयोऽक्षयः
(अजय्यः जेतुमशक्य इत्यर्थः) । किंतु विशूलः शूलरहितः प्रार्थ्यतामभिगम्यताम् । “या-
च्चायामभियाने च प्रार्थना कथ्यते बुधेः ” इति केशवः ।

(3.) Thinking of Rāma they did not strike at him (viz. Lavana) by means of their splendour (or power of penance), for in the absence of a protector (only) do the curse-armed ones (sages who have curses for their arms) expend (their) penance.

(4.) The descendant of Kakut-tha promised them removal of the obstacles (to sacrifices) ; for the appearance of the wielder of Ś'ringa on earth has for its object only the protection of righteousness.

(5.) They mentioned Rāma the means of killing the hater of the gods, say-
ing “ Lavana armed with his pike is invincible; (therefore) let him be surprised
when he is without it (not armed with his pike). ”

आदिदेशाथ शत्रुघ्नं तेषां क्षेमाय राघवः ।

करिष्यन्निव नामास्य यथार्थमरिनिग्रहात् ॥ ६ ॥

यः कश्चन रघूणां हि परमेकः परंतपः ।

। अपवाद इवोत्सर्गं व्यावर्तयितुमीश्वरः ॥ ७ ॥

अग्रजेन प्रयुक्ताशीस्ततो दाशरथी रथी ।

ययौ वनस्थलीः पश्यन्पुष्पिताः सुरभीरभीः ॥ ८ ॥

रामादेशादनुगता सेना तस्यार्थसिद्धये ।

पश्चादध्ययनार्थस्य धातोरधिरिवाभवत् ॥ ९ ॥

(६.) अथ तेषां मुनीनां क्षेमाय क्षेमकरणाय राघवो रामः शत्रुघ्नमादिदेश । अत्रो-
त्प्रेक्ष्यते—अस्य शत्रुघ्नस्य नामारिनिग्रहाच्छत्रुहननाद्धेतोः । यथाभूतोऽर्थो यस्य तद्यथार्थं
[अर्थ अनुगतं यथार्थं इत्यव्ययीभावः इति—हे०] करिष्यन्निव । शत्रुघ्न इति शत्रुघ्नः ।
“अमनुष्यकर्तुके च” इति चकारात्कृतशत्रुघ्नादयः सिद्धा इति दुर्गसिंहः । पाणिनीयेऽपि
बहुलग्रहणाद्यथेष्टसिद्धिः “कृत्यस्युटो बहुलम्” इति [“ताभिर्गर्भैः प्रजाभूत्यै दग्धे देवां
शसंभवः” इति उक्ते विष्ण्वंशत्वात् । हन्तेष्टक् । ब्रह्मध्नः सर्वपापभागिति गणदर्पणे च ।
अथवा मूलविभुजादित्वात्क इति भाष्यवृत्तिकारः—हे०] । रामस्य स्वयमप्रयागे हेतुमाह—

(७.) हि यस्मात् । पराञ्छत्रुंस्तापयतीति परंतपः । “द्विपत्परयोस्तापेः” इति ख-
चप्रत्ययः । खचि ह्रस्वः” इति ह्रस्व । रघूणां मध्ये यः कश्चनैकः । अपवादः (अपोद्यते
अनेनेति) विशेषशास्त्रं (ज्योतिष्टोमीयं गामालभेत इत्यादि) उत्सर्गं सामान्यशास्त्रमिव
[“उत्सर्गोवर्जने त्यागे सामान्यन्याययो रपि” इति विश्वः] । परं शत्रुं व्यावर्तयितुं बाधितुमी-
श्वरः समर्थः । अतः शत्रुघ्नमेवादिदेशेति पूर्वेणान्वयः ।

(८.) ततोऽग्रजेन रामेण प्रयुक्ताशीः कृताशीर्वादी रथी रथिकोऽभीर्निर्भीको दाश-
रथिः पुष्पाणि संजातानि यासां ताः पुष्पिताः सुरभीरामोदमाना वनस्थलीः पश्यन्त्ययौ ।

(९.) रामादेशानुगता सेना तस्य शत्रुघ्नस्य । अध्ययनमर्थोऽभिधेयो यस्य तस्य ।
धातोः “इङ्गुध्ययने” इत्यस्य धातोः पश्चादधिराध्युपसर्ग इव [यथोपसर्गनिपरिपेक्षत्वेनैवार्थवत्

(6.) Then Rāghava ordered S'atrughna (to go) for their welfare, (thus)
making, as it were, his name, by the destruction of the enemy, accord (or true) to
its meaning.

(7.) For any one of the descendants of Rāghu, a -courage as he was to his
enemies, was able to turn away an enemy, as a special rule is able to oppose a gene-
ral one.

(8.) Having a blessing pronounced on him by his elder brother, the fear-
less son of Das'aratha, driving in a chariot, marched off, seeing (on the way) the
flowery and fragrant forest-grounds.

(9.) The forces which, in obedience to the command of Rāma, followed
him, contributed to bring about his intended object, as अधि which follows (is pre-
fixed to) the root (इ) meaning ' to study ' contributes to bring out the sense.

आदिष्टवर्त्मा मुनिभिः स गच्छंस्तपतां वरः ।

विरराज रथप्रष्ठैर्वालखिल्यैरिवाशुमान् ॥ १० ॥

तस्य मार्गवशादेका बभूव वसतिर्यतः ।

रथस्वनोत्कण्ठमृगे वाल्मीकीये तपोवने ॥ ११ ॥

तमृषिः पूजयामास कुमारं क्लान्तवाहनम् ।

तपःप्रभावसिद्धाभिर्विशेषप्रतिपत्तिभिः ॥ १२ ॥

इङ्गध्ययने इत्यस्य धातोः पश्चाद्रामी अधिरूपसर्गो भवति तथा रामादेशात् कार्यसिद्धये सैन्यनिरपेक्षत्वेनैव अरिनिग्रहशक्तस्य तस्य सेनां पश्चाद्राम्यभवत् । यद्यपि सूत्रे धातुरुपसर्गं न व्यभिचरति उपसर्गस्तु धातुं व्यभिचरत्येवमादि महाभाष्ये धातोरेवार्थवत्त्वादुपसर्गस्य द्योतकं निरटंकि । उक्तं च मावे । “ धातुलीनमुपसर्ग इवार्थ ” इति—चा०] । अर्थसिद्धये प्रयोजनसाधनायेत्येकत्र । अन्यत्राभिधेयसाधनाय । अभवत् । “ अर्थोऽभिधेयरैवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु ” इत्यमरः । यथा “ इडिकावध्युपसर्गं न व्यभिचरते ” इति न्यायेनाध्युपसर्गः स्वयमेवार्थसाधकस्य धातोः संनिधिमत्रेणोपकरोति सेनापि तस्य तद्वदिति भावः ।

(१०.) रथप्रष्ठै रथाग्रगामिभिः । “ प्रष्ठोग्रगामिनि ” इति निपातः । मुनिभिः पूर्वोक्तैरादिष्टवर्त्मा व निर्दिष्टमार्गो गच्छंस्तपतां देदीप्यमानानां मध्ये वरः श्रेष्ठः स शत्रुघ्नः । वालखिल्यैर्मुनिभिः (“ वालखिल्याः सहस्राणि षड्विंशत्येवोऽमलाः । पुरतोभिमुखं यान्ति स्तुवन्ति स्तुतिभिर्विभुः ” इति भागवते) अंशुमान्मूर्य इव विरराज । तेऽपि रथप्रष्ठा इत्यनुसंधेयम् ।

(११.) यतो गच्छतः । इणधातोः शतृप्रत्ययः । तस्य शत्रुघ्नस्य मार्गवशाद्गन्तव्यं उत्कण्ठा उद्गीवा मृगा यस्मिस्तस्मिन्वाल्मीकीये वाल्मीकिसंबन्धिनि । “ वृद्धाच्छः ” इति छप्रत्ययः । तपोवन एका वसती रात्रिर्बभूव । तत्रैकां रात्रिमुषित इत्यर्थः । “ वसती रात्रिर्वेशनोः ” इत्यमरः ।

(१२.) क्लान्तवाहनं श्रान्तयुग्यं तं कुमारं [कुमारशब्देनात्र तारुण्यं लक्ष्यते शीलबुद्धिसंपन्नो राजपुत्रः कुमार इत्युच्यते—हे०] शत्रुघ्नमृषिर्वाल्मीकिस्तपःप्रभावसिद्धाभिर्विशेषप्रतिपत्तिभिरुत्कृष्टसंभावनाभिः (शयनान्नपानादिभिः) पूजयामास । (“ सत्यामपि तपःसिद्धौ नियमापेक्षया मुनिः । कल्पवित् कल्पयामास वन्यामेवास्य संविधां ” । तथा च भट्टिः । “ आतिथ्यमेभ्यः परिनिर्विवप्सोः कल्पद्रुमा योगबलेन फेलुः ” इत्येवं समार्थः श्लोकांशः)

(10) Having the way pointed out to him, by the sages, he, the best of the resplendent, while going on, shone like the sun having the Vālakhilyas walking in front of his car.

(11.) On account of his road (which lay by the side of the hermitage), he, while going on, made a sojourn at the penance-grove of Vālmīki where the deer raised up their necks at the sound of the chariot.

(12.) The sage received that prince, whose horses were fatigued, with special marks of respect ready prepared by the efficacy (potency) of his devotion.

तस्यामेवास्यं यामिन्यामन्तर्वती प्रजावती ।

सुतावसूत संपन्नौ कोशदण्डाविव क्षितिः ॥ १३ ॥

संतानश्रवणाद्भ्रातुः सौमित्रिः सौमनस्यवान् ।

प्राञ्जलिर्मुनिमामन्त्र्य प्रातर्युक्तरथो ययौ ॥ १४ ॥

स च प्राप मधुपद्मं कुम्भीनस्याश्च कुक्षिजः ।

वनात्करमिवादाय सत्त्वरशिमुपस्थितः ॥ १५ ॥

धूमधूमो वसागन्धो ज्वालाबभ्रुशिरोरुहः ।

ऋव्याद्रणपरीवारश्चिताग्निरिव जंगमः ॥ १६ ॥

(१३.) तस्यामेव यामिन्यां रात्रावस्य शत्रुघ्नस्य । अन्तरस्या अस्तीत्यन्तर्वती गर्भिणी । “अन्तर्वती च गर्भिणी” इत्यमरः “अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक्” इति ङीप् । नृगांगमश्च । प्रजावती भ्रातृजाया सीता । क्षितिः संपन्नौ समग्रौ कोशदण्डाविव [कोशो द्रव्यसमूहः । दण्डश्चतुरंगवत् । “दण्डो यम मानभेदे लघुड दममैन्ययोः” इति विश्वः—हे०] । सुतावसूत ।

(१४.) भ्रातृज्येष्ठस्य संतानश्रवणाद्भ्रातुः सौमनस्यवान्प्रीतिमानसौमित्रिः शत्रुघ्नः प्रातर्युक्तरथः सज्जरथः सन् । प्राञ्जलिः कृताञ्जलिर्मुनिमामन्त्र्यापृच्छच्च (प्रयाणानुज्ञां लब्ध्वा) ययौ ।

(१५.) स शत्रुघ्नश्च मधुपद्मं [मधुनाम लवणस्य पिता तस्य उपपन्नं आश्रमं मधुवनाख्यं मथुरां—हे०] नाम लवणपुरं प्राप । कुम्भीनसी नाम रावणस्वसा । तस्याः कुक्षिजः (गर्भसंभूतः) पुत्रो लवणश्च वनात्कर बलिमिव (राजग्राह्यभागमिव) सत्त्वानां प्राणिनां राशिमादाय (समूहं गृहीत्वा) उपस्थितः प्राप्तः । [द्रौ चकारी एककालमूचनार्थो—हे० । “दैत्ये चैत्रे वसंते च माघे पुष्परसे मधुः” इति विश्वः] ।

(१६.) किभूतो लवणः धूम इव धूम्रः कृष्णलोहितवर्णः । “धूम्रधूमलौ कृष्णलोहिते” इत्यमरः । वसागन्धो हृन्मेदोगन्धः । सोऽस्यास्तीति वसागन्धो । “हृन्मेदस्तु वपा वसा” इत्यमरः । ज्वाला इव वज्रदः पिण्डाः शिरोरुहाः केशा यस्य स तथोक्तः । “विपुले

(13.) On that very night, the pregnant wife of his brother gave birth to two illustrious sons, as the Earth produces a complete treasure and a complete army.

(14.) The son of Sumitra, who was pleased to hear of the offspring of his brother, taking leave of the sage with folded hands, having his chariot ready in the morning, proceeded.

(15.) As soon as he reached Madhupagbna, the son (lit. born from the womb) of Kumbhīnasi came there bearing a heap of (killed) animals as if it were a tribute from the forest.

(16.) Grey as smoke, giving out the stink of fat, having hair tawny like flames of fire and surrounded by numbers of devourers of raw-flesh (demons), he appeared as if he were a moving funeral fire which (also) is grey on account of its smoke, with its tawny hair in the form of flames, surrounded by a crowd of vultures &c.

अपशूलं तस्मात्सह्य लवणं लक्ष्मणानुजः ।
 रुरोध संमुखीनो हि जयो रन्ध्रप्रहारिणाम् ॥ १७ ॥
 नातिपर्याप्तमालक्ष्य मत्कुक्षेरय भोजनम् ।
 दिष्ट्या त्वमसि मे धात्रा भीतिनेवोपपादितः ॥ १८ ॥
 इति संतर्ज्य शत्रुघ्नं राक्षसस्तज्जिघांसया ।
 प्रांशमुत्पाटयामास मुस्तास्तम्बमिव हुमम् ॥ १९ ॥
 सौमित्रेर्निशितैर्बाणैरन्तरा शकलीकृतः ।
 गात्रं पुष्परजः प्राप न शाखी नैर्ऋतेरितः ॥ २० ॥

नकुलं विष्णौ बभूव स्यात्पिङ्गले त्रिषु ” इत्यमरः । क्रव्यं मांसमदन्तीति क्रव्यादः राक्षसाः ।
 (“पललं क्रव्यमामिषं” इत्यमरः) । तेषां गण एव परीवारो यस्य स तथोक्तः । अतएव जंगमश्च-
 रिष्णुश्चित्ताग्रिरिव स्थितः कशानुपक्षे धूमैर्धूम्रवर्णः । ज्वाला एव शिरोरूहाः । क्रव्यादौ
 गृध्रादयः । इत्यनुसंधेयम् ।

(१७.) लक्ष्मणानुजः शत्रुघ्नोऽपशूलं शूलराहितं तं लवणमासाद्य रुरोध । तथा हि ।
 रन्ध्रप्रहारिणां रन्ध्रप्रहरणशीलानाम् । अपशूलतैवात्र रन्ध्रम् । जयः संमुखीनो हि । संमु-
 खस्य दर्शनो हि । “ यथामुखसंमुखस्य दर्शनः खः ” इति स्वप्नस्ययः । अधिकारलक्षणार्थ-
 स्तु दुर्लभ एव [“तदा यायात् विगृह्यैव व्यसनं चोत्थिते रिपोः” इति वचनात्परव्यसने आक्र-
 मणं विजिगीषोः सिद्धिकारकं । यथा माघे । “आत्मादयः परग्लानिः ह्ययं नीतिरितीयती ” ।
 अथ वा । “ स्वशक्त्युचये केचित् परस्य व्यसनेऽपरे ” । तथा हि । “ आठुणोदात्मनो रन्ध्रं
 रन्ध्रेषु प्रहरन् रिप्नु ” इति-हे०] ।

(१८.-१९.) युग्मं । राक्षसो लवणः । अद्य मत्कुक्षेः । मुज्यत इति भोजनम् ।
 भोज्यं मृगादिकं नातिपर्याप्तम् [“अमानोना प्रतिषेधे” । इत्यस्य नतु नञः । यथानैकशब्दः
 मुष्पुपति समासादिति वामनः-हे०] अनतिसमग्रमालक्ष्य-दृष्ट्वा भीतिनेव धात्रा दिष्ट्या भाम्ये-
 न मे त्वमुपपादितः कल्पितोऽसि । इति शत्रुघ्नं संतर्ज्य तस्य शत्रुघ्नस्य जिघांसया हम्मु-
 मिच्छया प्रांशुमुन्नतं हुमम् । मुस्तास्तम्बमिव । अङ्गेशेनोत्पाटयामास (उन्मूलयामास) ।

(२०.) नैर्ऋतेरितो रक्षः प्रेरितः शाखी अन्तरा मध्ये निशितैर्बाणैः शकलीकृतः सन्सौ-
 मित्रेः शत्रुघ्नस्य गात्रं न प्राप । किंतु (वायुवशात्तरोः) पुष्परजः । (कर्तुं) । प्राप ।

(17.) Finding him without his pike, the younger brother of Lakshmana assailed (or opposed) him ; for, success attend those who strike at the vulnerable points of an enemy-

(18.) “ Seeing that (my) dinner was not over sufficient for my stomach to-day, the Creator, as if terrified, has fortunately brought thee here ”.

(19.) Threatening S'atrughna with these words, the demon, with a desire to kill him, pulled up a tall tree as if it were a shoot of the Mustā (a kind of grass).

(20.) The pollen of its flowers (alone) reached his (S'atrughna's) body

विनाशान्तस्य वृक्षस्य रक्षस्तस्मै महोपलम् ।
 प्रजिघाय कृतान्तस्य मुष्टिं पृथगिव स्थितम् ॥ २१ ॥
 ऐन्द्रमस्त्रमुपादाय शत्रुघ्नेन स ताडितः ।
 सिकतात्वादपि परां प्रपेदे परमाणुताम् ॥ २२ ॥
 तमुपाद्रवदुद्यम्य दक्षिणं दोर्निशाचरः ।
 एकताल इवोत्पातपवनप्रेरितो गिरिः ॥ २३ ॥
 कार्पणेन पत्त्रिणा शत्रुः स भिन्नहृदयः पतन् ।
 आनिनाय भुवः कम्पं जहाराश्रमवासिनाम् ॥ २४ ॥

(२१.) रक्षो लवणस्तस्य वृक्षस्य विनाशाद्धितोः । महोपलं महान्तं पाषाणम् । पृथक् स्थितं कृतान्तस्य यमस्य मुष्टिमिव (यममुष्टिवदतीव भीषण) । मुष्टिशब्दो द्विलिङ्गः । तस्मै शत्रुघ्नाय प्रजिघाय प्रहितवान् ।

(२२.) स महोपलः शत्रुघ्नेनैन्द्रमिन्द्रदेवताकम् (इन्द्रो देवता यस्य-तत्) अस्त्रमुपादाय ताडितोऽभिहतः सन् । सिकतात्वामिकताभावादपि परां परमाणुतां [अतिसूक्ष्मावयवत्वं । तथा हि । “जालांतर्गते रश्मौ यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः । तस्य त्रिशत्तमो भागः परमाणुः स उच्यते ”—हे०] प्रपेदे । यतोऽणुर्नास्ति स परमाणुरित्याहुः ।

(२३.) निशाचरो राक्षसः (लवण.) दक्षिणं दोः । “ककुद्दोषणी” इति भगवतो भाष्यकारस्य प्रयोगाद्दोषशब्दस्य नपुंसकत्वं द्रष्टव्यम् । “भुजबाहू प्रकोष्ठो दोः” इति पुल्लिङ्गसाहचर्यात्पुंस्त्वं च । तथा च प्रयोगः—“दोष तस्य तथाविधस्य भजते” इति । [एकाक्षरनिघण्टु-मालायां तु । “पुनपुंसकयोर्बाहौ दोः स्यादु. खे इदुः स्त्रियां ” इति । “बाहाबाहू प्रकोष्ठौ च दोः स्त्रीष्वपि भुजे त्रिषु ” इति भागुरिश्च—हे० निघण्टुकारैर्नपुंसकेऽप्यभिहितः—चा० सु०] । सव्येतरं बाहुमुद्यम्य । एकस्तालस्तदाख्यवृक्षो यस्मिन्स एकतालः । उत्पातपवनेन (अतिप्रबलेन झञ्झावातेन) प्रेरितः (स्वस्थानाद्बालितः) गिरिरिव । तं शत्रुघ्नमुपाद्रवदभिद्रुतः ।

(२४.) स शत्रुलवणः । कार्पणेन [कृष्णं लोहविकारस्तेन कृष्णो देवता यस्य इ-

and not the tree, hurled by the demon, being midway split into pieces by the sharp arrows of the son of Sumitrā.

(21.) On the destruction of that tree, the devil threw at him a huge stone which was, as it were, the fist of the God of Death set apart (from his hand).

(22.) Being struck by Śatrughna, taking up a missile, presided over by Indra, it (i. e. the piece of a rock) was reduced to the state of atoms smaller than the particles of fine sand.

(23.) Raising up his right arm, the demon ran up (or rushed) to him like a mountain, with one (solitary) Tāla-tree (growing) on it, set in motion by a stormy wind.

(24) While falling down, his chest being split by a missile (lit. an arrow)

वयसां पङ्क्तयः पेतुर्हतस्थोपरि विद्विषः ।
तत्प्रतिद्वन्द्विनो मूर्ध्नि दिव्याः कुसुमवृष्टयः ॥ २५ ॥
स हत्वा लवणं वीरस्तदा मेने महौजसः ।
भ्रातुः सोदर्यमात्मानमिन्द्रजिद्वधशोभिनः ॥ २६ ॥
तस्य संस्तूयमानस्य चरितार्थैस्तपस्विभिः ।
शशुभे विक्रमोदग्रं व्रीडयावनतं शिरः ॥ २७ ॥
उपकूलं स कालिन्द्याः पुरी पौरुषभूषणः ।
निर्ममे निर्ममोऽर्थेषु मथुरां मधुराकृतिः ॥ २८ ॥

तिं वा-हे०] वैष्णवेन पत्रिणा बाणेन । उक्तं च रामायणे—“ एवमेष प्रजनितो विष्णोस्ते-
जोमयः शरः ” इति । [रामेण हि व्रजतोऽस्यवैष्णवः शरो दत्तः-हे०] । “विष्णुर्नारायणः
कृष्णः ” इत्यमरः । भिन्नहृदयः पतन्भवः कम्पमानिनायानीतवान् । देहभारादित्यर्थः । आ-
श्रमवासिनां (वनवासिनाम्) कम्पं जहार । तन्नाशादकुतोभया बभूवुरित्यर्थः ।

(२५.) हतस्य । विद्वेष्टीति विद्विष्ट । तस्य विद्विषो राक्षसस्योपरि वयसां पक्षिणां
पङ्क्तयः पेतुः । तत्प्रतिद्वन्द्विनः (वैरिणः) शत्रुघ्नस्य मूर्ध्नि (शिरसि) तु दिव्याः कुसु-
मवृष्टयः पेतुः ।

(२६.) स वीरः [विशेषेण ईरयतीति वीरः-हे०] शत्रुघ्नो लवणं हत्वा तदात्मानं
महौजसो महाबलस्येन्द्रजिद्वधेन शोभिनो भ्रातुर्लेख्यस्य समानोदरे शयितं सोदर्यमेकोदरं
मेने । “सोदराद्यः ” इति यप्रत्ययः ।

(२७.) चरितार्थैः (चरितः प्राप्तः अर्थः प्रयोजनं यैः तथोक्तैः) कृतार्थैः कृतकार्यैस्तप-
स्विभिः संस्तूयमानस्य तस्य शत्रुघ्नस्य विक्रमोदग्रमुन्नतं । (“उच्चप्रांशून्नतोदग्रोच्छ्रितस्तुंगे ”
इत्यमरः) । व्रीडया लज्जयावनतं नम्रं शिरः शशुभे । विक्रान्तस्य लज्जेव भूषणमिति भावः
। उन्नतस्य हि स्वकीतिश्रवणात् व्रीडा । न तु उन्नतत्वमिति विरोधाभासः । तथा माघे । “ल-
ज्जितेन गदितः प्रियं परो वक्तुरेव भवति त्रपाधिका ”-हे०] ।

(२८.) पौरुषभूषणः । अर्थेषु विषयेषु निर्ममः । (निर्गतो ममकारः [ममत्वं] यस्मा-

presided over by Vishnu, the enemy produced a tremor in the earth, and took away
that of those who lived in hermitages (i. e. hermits).

(25.) Upon the fallen demon fell multitudes of birds (of prey) while on
the head of his rival fell showers of heavenly flowers

(26.) Having killed Lavana, that warrior then considered himself one born
of the same mother with his highly powerful brother who shone, on account of his
having killed Indrajit.

(27.) The head of him, who was being praised by the sages who had (now)
gained their object, shone (looked graceful), being raised up on account of his
valour (i. e. heroic deed) but bent down through modesty.

(28.) Of a sweet form (appearance) adorned by valour and averse (or

या सौराज्यप्रकाशाभिर्बभौ पौरविभूतिभिः ।
 स्वर्गाभिष्यन्दवमनं कृत्वोपनिवेशिता ॥ २९ ॥
 तत्र सौधगतः पश्यन्धमनां चक्रवाकिनीम् ।
 हेमभक्तिमतीं भुमेः प्रवेणीमिव पिप्रिये ॥ ३० ॥
 सखा दशरथस्यापि जनकस्य च मन्त्रकृत् ।
 मन्त्रकारोभयप्रीत्या मैथिलेयौ यथाविधि ॥ ३१ ॥

त्सः) निस्पृहः । मथुराकृतिः सौम्यरूपः । सः शत्रुघ्नः कालिन्ध्या यमुनाया उपकुलं कृ-
 ले । विभक्तचर्धेऽव्ययीभावः । मथुरां नाम पुरीं निर्मम निर्मितवान् । [अनुप्रासोलंकारः—हे०]

(२९.) या पूः (मथुरा) शत्रुघ्नः शासनो राजा यस्याः पुरः सा सुराज्ञी । सुराज्ञ्या-
 भावः सौराज्यम् । तेन प्रकाशाभिः प्रकाशमानाभिः पौराणां विभूतिभिरैश्वर्यैः । स्वर्गस्याभि-
 प्यन्दोऽतिरिक्तजनः । तस्य वमनमाहरणं निःसारणं कृत्वोपनिवेशितोपस्थापितेव बभौ । अत्र
 कौटिल्यः—“ भूतपूर्वमभूतपूर्वं वा जनपदं परदेशप्रवाहेण स्वदेशाभिष्यन्दवमनेन वा निवेशये-
 त् ” इति [यस्य ग्रामादेरारम्भे यावत्संख्यो जनो व्यवस्थापि स्वस्थादाधिक्येन यो जनः
 सोभिष्यन्दशब्देन लक्ष्यते । तस्यान्यत्रानयनं वमनशब्देन लक्ष्यते । स्वर्गादतिशयितसमृद्धिः
 सा पुरित्यर्थः—हे० । अभिष्यन्दवमनं शाखानगरमिति ज्ञाणक्यः—चा०] ।

(३०.) तत्र मथुरायां सौधगता हर्म्यारूढः स चक्रवाकिनीं चक्रवाकवतीं यमुनाम् ।
 हेमभक्तिमतीं [हिरण्यगलाकालंकृतां—चा०] सुवर्णरचनावतीं भुमेः प्रवेणीं वेणीमिव । “ वे-
 णी प्रवेणी ” इत्यमरः । पश्यन्पिप्रिये प्रीतः । “ प्रीङ् प्रीणने ” इति धातोर्देवादिक्छिट् ।
 संप्रति राममंतानवृत्तान्तमाह—

(३१.) दशरथस्य जनकस्य च सखा मन्त्रकृत् [मन्त्रं कृतवान् इति संस्कारप्रावीण्यं
 —हे०] मन्त्रद्रष्टा स वाल्मीकिरपि । “ सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषु कृजः ” इति कृपु । उभ-
 योर्दशरथजनकयोः प्रीत्या स्नेहेन मैथिल्यौ मैथिलीपुत्रौ यथाविधि यथाशास्त्रं संचस्कार मं-
 स्कृतवान् । जातकर्मादिभिरिति शेषः ।

(३२.) स कविर्वाल्मीकिः कुशैर्दर्भैर्लवंगोपुच्छलोमभिः । “ लवो लवणकिञ्जल्कपक्ष्म-
 indifferent) to worldly pleasures, he constructed a city named Mathurā on the
 banks of the Kālindī (i. e. Yamunā).

(29) Which city, on account of the prosperity of the citizens occasioned
 by its having a good king, appeared as if it was established (i. e. a colony planted)
 after having brought there the redundant (or surplus) population of heaven.

(30.) There standing on the terrace of his palace, he was delighted while
 seeing the Yamunā full of Chakravāka birds as if it was a braid of Earth's hair
 having golden hangings on it.

(31) The seer of the Vedic hymns (i. e. Mantras), the friend of Dasā-
 ratha and Janaka, also, purified (i. e. performed the sacraments) on account of
 his love for both (i. e. Dasāratha and Janaka), the two sons of Maithilī according
 to the rules of the Śāstras.

स तौ कुशलवोन्मृष्टगर्भछेदौ तदारव्यया ।

कविः कुशलवावेव चकार किल नामतः ॥ ३२ ॥

साङ्गं च वेदमध्याप्य किञ्चिदुत्क्रान्तशैशवौ ।

स्वकृतिं गापयामास कविप्रथमपद्धतिम् ॥ ३३ ॥

रामस्य मधुरं वृत्तं गायन्तौ मातुरग्रतः ।

तद्वियोगव्यथां किञ्चिच्छिथिलीचक्रतुः सुतौ ॥ ३४ ॥

इतरेऽपि रघोर्वंश्यास्त्रयस्त्रेताग्रितेजसः ।

तद्योगात्पतिवत्नीषु पत्नीष्वामान्दिसूनवः ॥ ३५ ॥

गोपुच्छलोमसु ” इति वैजयन्ती । उन्मृष्टः [मार्जितः—हे०] गर्भछेदो गर्भोपद्रवो ययो-
स्तौ कुशलवोन्मृष्टगर्भछेदौ तौ मैथिल्यौ तेषां कुशानां च लवानां चाख्यया नामतो नाम्ना
यथासंख्यं कुशलवावेव चकार किल । कुशोन्मृष्टः कुशः । लवोन्मृष्टो लवः [एव ह्युक्तं रा-
मायणे । “यस्तयोः प्रथमो जातः स कुशैर्मन्त्रसंस्कृतैः निर्मार्जनीयस्तेनासौ ततः कुश इति स्मृतः ।
अथापरस्तयोस्तत्र लवो नाम ममाहितः । निर्मार्जनीयां धृतैव नाम्ना स तु लवोऽभवत् ”—हे० ।]

(३२.) किञ्चिदुत्क्रान्तशैशवावतिक्रान्तबाल्यौ तौ साङ्गं च वेदमध्याप्य कवीनां प्रथम-
पद्धतिम् कविताबीजमित्यर्थः । स्वकृतं काव्यं रामायणाख्यं गापयामास । (“गर्भैकादशे वर्षे
कृतस्य उपनायनसंस्कारस्यानन्तरमित्यर्थः) । गापयतीति । शब्दकर्मत्वात् “गतिबुद्धि—”इत्या-
दिना द्विकर्मकत्वम् ।

(३३.) तौ सुतौ रामस्य वृत्तं मातुरग्रतो मधुरं गायन्तौ तद्वियोगव्यथां रामविरहवेद-
नां किञ्चिच्छिथिलीचक्रतुः (लघूकृतवन्तौ) ।

(३४.) रघोर्वंश्या वंशे भवाः । त्रेतयग्रयस्त्रेताग्रयः । तेषां तेज इव तेजो येषां ते ले-
ताग्रितेजसः । इतरे रामादन्ये त्रयो भरतादयोऽपि तद्योगात्तेषां योगाङ्गतादिसम्बन्धात्पतिव-
त्तिषु भर्तृमतीषु जीवत्पतिकासु । ख्यातिमतीप्सित्यर्थः । “ पतिवत्नी सभर्तृका ” इत्यमरः ।
“ अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक ” इति डीप्प्रत्ययो नुगागमश्च । पत्नीषु द्विसूनव आसन् । द्वौ द्वौ सूनू
येषां ते द्विसूनव इति विग्रहः । कचित्संख्याशब्दस्य वृत्तिविषये वीप्सात्थत्वं सप्तपर्णादिवत् ।

(32.) Assuredly that poet named them Kuśa and Lava in as much as the
moisture of their embryo or uterus was removed (cleared) by means of grass and
the hair of a cow's tail, those (i. e. Kuśa and Lava) being the names of these
things.

(33.) And having taught them the Vedas with their subordinate subjects
(branches) when they had come a little out of their childhood, he made them chant
(lit. sing) his own composition (or creation), the first foot-step of the poet (i. e.
the first attempt of its kind).

(34.) Chanting the sweet history of Rāma (i. e. Rāma's life) before their
mother the two sons lessened a little her grief of separation from him (Rāma).

(35.) The other three descendants of Raghu also, who resembled the three
fires in splendour, became each the father of two sons from their wives who on ac-

शत्रुघातिनि शत्रुघ्नः सुबाहौ च बहुश्रुते ।
 मथुराविदिशे सूनोर्निदधे पूर्वजोत्सुकः ॥ ३६ ॥
 भूयस्तपोव्ययो मा भूद्वाल्मीकेरिति सोऽन्यगात् ।
 मैथिलीतनयोद्गीतनिःस्पन्दमृगमाश्रमम् ॥ ३७ ॥
 वशी विवेश चायोध्यां रथ्यासंस्कारशोभिनीम् ।
 लवणस्य वधात्पौरैरीक्षितोऽन्यन्तगौरवम् ॥ ३८ ॥
 स ददर्श सभामध्ये सभासद्भिरुपस्थितम् ।
 रामं सीतापरित्यागादसामान्यपतिं भुवः ॥ ३९ ॥
 तमभ्यनन्दत्प्रणतं लवणान्तकमग्रजः ।
 कालनेमिवधात्प्रातस्तुराषाडिव शार्ङ्गिणम् ॥ ४० ॥

(३६.) पूर्वजोत्सुको ज्येष्ठप्रियः शत्रुघ्नो बहुश्रुते शत्रुघातिनि सुबाहौ च तन्नामकयोः सूनोर्मथुरा च विदिशा च ते नगरौ निदधे । निधाय गत इत्यर्थः ।

(३७.) स शत्रुघ्नो मैथिलीतनयोः कुशलवयोरुद्गीतेन निःस्पन्दमृगं (निःस्पन्दाः निःश्रवलाः मृगाः यस्मिन् तत्तथोक्तं) गीतप्रियतया निश्चलहरिणं वाल्मीकेराश्रमम् । भूयः पुनरपि तपोव्ययः संविधानकरणार्थं तपोहानिमां भूदिति हेतोः अत्यगात् । अतिक्रम्य गतः इत्यर्थः ।

(३८.) वशी (जितेन्द्रियः) सः (शत्रुघ्नः) लवणस्य वधाद्धेतोः पौरैः पौरजनैरत्यन्तं गौरवं यस्मिन्कर्मणि तत्तथेक्षितः सन् । रथ्यासंस्कारैस्तोरणादिभिः शोभते या तामयोध्यां विवेश च ।

(३९.) स शत्रुघ्नः सभामध्ये सभासद्भिः (सभायां सीन्दति तैः) सम्भैरुपस्थितं सेवितं सीतापरित्यागाद्भुवोऽसामान्यपतिमसाधारणपतिं रामं ददर्श ।

(४०.) अग्रजो रामो लवणस्यान्तकं हन्तारं प्रणतं तं शत्रुघ्नम् । कालनेमिर्नाम राक्ष-

count of their union with them, had (real) husbands. (So great was the power of their husbands that they alone deserved the name of the husbands)

(36.) Anxious for his elder brother, S'atrughna bestowed (the sovereignty of) Mathurā and Vidīśā on his two sons S'atrughātini and Subāhu (both) of great learning.

(37.) Wishing that there should be no further obstacle to the penance to Vālmiki, he passed by his hermitage where the deer remained motionless (quiet) at the songs of the sons of Mathurā

(38.) And the self-restrained one entered Ayodhyā made beautiful by the decorations of its streets, and was gazed at by the citizens with deep respect on account of his having slain Lavana.

(39.) He saw in the midst of the council-hall, attended on by his courtiers, Rāma, the exclusive husband of the Earth, on account of his having abandoned Sītā.

(40.) The elder brother congratulated him, the destroyer of Lavana while he bowed down to him ; as Indra, delighted at the death of Kālanemi, received S'ārngin (i. e. Vishnu).

स पृष्टः सर्वतो वार्तमारुह्यद्राज्ञे न संततिम् ।
 प्रत्यर्पयिष्यतः काले कवेराद्यस्य शासनात् ॥ ४१ ॥
 अथ जानपदो विप्रः शिशुमप्राप्तयौवनम् ।
 अवतार्याङ्गशय्यास्थं द्वारि चक्रन्द भूपतेः ॥ ४२ ॥
 शोचनीयासि वसुधे या त्वं दशरथाञ्ज्युता ।
 रामहस्तमनुप्राप्य कष्टात्कष्टतरं गता ॥ ४३ ॥
 श्रुत्वा तस्य शुचो हेतुं गोप्ता जिह्वाय राघवः ।
 न त्यकालभवो मृत्युरिक्ष्वाकुपदमस्पृशत् ॥ ४४ ॥

सः । तस्य वधात्प्रीतः [“ दृष्ट्वा मृधे गरुडवाहमिभारिवाहः । आविध्यशूलमहिनादथकाल-
 नेभिः । तल्लीलया गरुडमूर्ध्नि पतन् गृहीत्वा । नेनाभ्यहननृपसवाहमारिं व्यधीशः ”-ध०] ।
 तुरां वेगं सहत इति तुराषाडिन्द्रः । “छन्दमि सहः” इति णिवः । यद्वा सहतेर्णिवि कृते
 साहयतेः क्तिप् । “अन्येषामपि दृश्यते” इति पूर्वपदस्य दीर्घः । “सहेः साडः सः” इति षत्वम्
 [क्षीरस्वामी तु तुरं त्वरितं साहयति अभिभवत्यरीन् इति । मुग्धबोधव्याख्याकारस्तु । आका-
 रान्ततुराशब्दं मत्वा तुरां वेगं सहते इति तुराषाड्-हे०] । शाङ्गिणमुपेन्द्रमिव । अभ्यनन्दत् ।

(४१.) स शत्रुघ्नः दृष्टः सन् । सर्वतो वार्तं कुशल राज्ञे रामायाख्यादाख्यातवान् ।
 चक्षिडो लुङ् । “चक्षिडः ख्याञ्” इति ख्याजादेशः । “अस्यतिवक्ति-” इत्यङ् ।
 “आतो लोप इति च ” इत्याकारलोपः । ख्यातेर्वा लुङ् । संततिं कुशलवोत्पत्तिं नाख्यत् ।
 कृतः । कालेऽवसरे प्रत्यर्पयिष्यत आद्यस्य कवेर्वाल्मीकः शासनात् ।

(४२.) अथ जनपदे भवो जानपदो विप्रः । कश्चिदिति शेषः । अप्राप्तयौवनं शिशुम् ।
 मृतमिति शेषः । भूपते रामस्य द्वार्याङ्गशय्यास्थं यथा तथावतार्याङ्गस्थत्वेनैवावरोप्य चक्र-
 न्दं बुक्रोश [“ ब्राह्मणस्य सुतं दृष्ट्वा वालं मृतमकालतः । शोचन्तं ब्राह्मणं चापि ज्ञात्वा
 रामो महामतिः । तपस्यन्तं वने शूद्रं हत्वा ब्राह्मणबालकं । जीवयामास शूद्रस्य ददौ स्वर्ग
 मनुत्तमम् ” इति रामायणे-ध०] ।

(४३.) हे वसुधे दशरथाञ्ज्युता या त्वं रामहस्तमनुप्राप्य कष्टात्कष्टतरं गता सती
 शोचनीयासि ।

(४४.) गोप्ता रक्षको राघवस्तस्य विप्रस्य शुचः शोकस्य हेतुं पुत्रमरगरूपं श्रुत्वा जि-

(41.) Being asked, he told the King all news but the progeny, on account of the order of the primal poet who wished to communicate it himself in (due) time.

(42) Meanwhile, a certain Brāhmana from a village, taking down on his lap, his (dead) boy who had not reached youth, began to cry at the gate of (the palace of) the king.

(43.) “ Thou art to be bewailed, O Earth, since thou, falling from Das'a-ratha and coming into the hands of Rāma, art reduced to a very deplorably wretched condition.”

(44.) Rāghava, the protector, was ashamed on hearing (i. e. knowing) the

स मुहूर्तं क्षमस्वेति द्विजमाश्वस्य दुःस्वितम् ।
यानं सस्मार कौबेरं वैवस्वतजिगीषया ॥ ४५ ॥
आत्तशस्त्रस्तद्व्यास्य प्रस्थितः स रघूद्वहः ।
उच्चचार पुरस्तस्य गूढरूपा सरस्वती ॥ ४६ ॥
राजन्प्रजामु ते कश्चिदपचारः प्रवर्तते ।
तमन्विष्य प्रशमयेर्भवितासि ततः कृती ॥ ४७ ॥
इत्याप्तवचनाद्रामो विनेष्यन्वर्णविक्रियाम् ।
दिशः पपात पत्रेण वेगनिष्कम्पकेतुना ॥ ४८ ॥

ह्राय लज्जितः । कुतः । हि यस्मादकालभवः (अप्रस्तावोत्पन्नः) मृत्युरिक्ष्वाकूणां पदं राष्ट्र-
नास्पृशत् । वृद्धे जीवति यवीयान्न म्रियत इत्यर्थः । (“ जनपदे न गदः पदमादधौ ” इत्येवं
समर्थः श्लोकांशः ।

(४५.) स रामो दुःस्वितं द्विज मुहूर्तं क्षमस्वेत्याश्वस्य वैवस्वतस्यान्तकस्यापि जिगी-
षया जेतुमिच्छया कौबेरं यानं पुष्पकं सस्मार ।

(४६.) स रघूद्वहो राम आत्तशस्त्रः (आत्तं गृहीतं शस्त्रं येन सः) सन् । तत्पुष्पक-
मध्यास्य प्रस्थितः । अथ तस्य पुरो गूढरूपा सरस्वत्यशरीरा वागुच्चचारोद्भूव (“ शम्भुको नाम
वृषलः ग्रथिव्यां तप्यते तपः । शीर्षच्छेद्यः स ते राम तं हत्वा जीवय द्विजं ” इत्येवंरूपा
अशरीरिणी वाक्) ।

(४७.) हे राजन् । ते प्रजामु कश्चिदपचारो वर्णधर्मव्यतिरेकः (अनाचारः) प्रवर्तते ।
तमपचारमन्विष्य प्रशमयेः । ततः कृती कृतकृत्यो भवितासि भविष्यसि ।

(४८.) इत्याप्तवचनाद्रामो वर्णविक्रियां वर्णापचारं विनेष्यन्नपनेष्यन्वेगेन निष्कम्पके-
तुना पत्रेण वाहनेन पुष्पकेन । “ पत्रं वाहनपक्षयोः ” इत्यमरः । दिशः पपात धावति स्म ।

(४९.) अथेक्ष्वाकुवंशप्रभव ऐक्ष्वाको रामः । “ कोपधादण् ” इत्याणि कृते “ दाण्डि-

cause of his lamentation: for untimely death never touched the kingdom of the
descendants of Ikshvāku.

(45.) Consoling the bereaved (distressed) Brāhmana with the words “have
patience for a moment”, he thought of the vehicle of Kubera through a desire to
conquer the son of Vivasvat (i. e. the God of death).

(46.) Sitting in it with a weapon (lit. being armed), the leader of the
descendants of Raghu set out, when in his front, Sarasvatī with her form concealed,
spoke out (i. e. there arose an oral speech).

(47.) “O King, a certain evil practice (violation of the rules of caste) is
set on foot among your subjects ; seek it out and stop it, and you shall have done
(shall gain your wished-for object).”

(48.) From these trust-worthy words wishing to remove the violation of
caste, Rāma travelled to different quarters by means of the vehicle the wings of
which spread motionless through its speed.

अथ धूमाभिताम्राक्षं वृक्षशाखावलम्बिनम् ।
ददर्श कंचिदैक्ष्वाकस्तपस्यन्तमधोमुखम् ॥ ४९ ॥
पृष्ठनामान्वयो राज्ञा स किलाचष्ट धूमपः ।
आत्मानं शंबुकं नाम शूद्रं सुरपदार्थिनम् ॥ ५० ॥
तपस्यनधिकारित्वात्प्रजानां तमघावहम् ।
' शीर्षच्छेद्यं परिच्छिद्य नियन्ता शस्त्रमाददे ॥ ५१ ॥
स तद्वक्त्रं हिमक्लिष्टकिञ्जल्कमिव पङ्कजम् ।
ज्योतिष्कणाहतश्मश्रु कण्ठनालादपातयत् ॥ ५२ ॥
कृतदण्डः स्वयं राज्ञा लेभे शूद्रः सतां गतिम् ।
तपसा दुश्चरेणापि न स्वमार्गविलङ्घिना ॥ ५३ ॥

नायन—” इत्यादिनोकारलोपनिपातः । धूमेन पीयमानेनाभिताम्राक्षं वृक्षशाखावलम्बिनमधोमुखं तपस्यन्तं तपश्चरन्तं कंचित्पुरुषं ददर्श ।

(५०.) राज्ञा नाम चान्वयश्च तौ पृष्ठौ नामान्वयौ यस्य स तथोक्तः । धूमं पिबतीति धूमपः । “ सुपि ” इति योगविभागात्कप्रत्ययः । स पुरुष आत्मानं सुरपदार्थिनं स्वर्गार्थिनम् । अनेन प्रयोजनमपि पृष्ठ इति ज्ञेयम् । शंबुकं नाम शूद्रमाचष्ट बभाषे किल ।

(५१.) तपस्यनधिकारित्वात्प्रजानामघवाहं दुःखावहं तं शूद्रं शीर्षच्छेद्यम् । (वर्णधर्म-व्यतिक्रमादिति शेषः) । “ शीर्षच्छेदाद्यच्च ” इति यत्प्रत्ययः । परिच्छिद्य निश्चित्य नियन्ता रक्षको रामः शस्त्रमाददे जग्राह । [“ विप्रक्षत्रियवैश्यस्य विशिष्टं कर्म कीर्त्यते ” इति मनुः । “ ब्राह्मणस्य तपो ज्ञानं तपः क्षत्रस्य रक्षणं । वैश्यस्य च तपो वार्ता तपः शूद्रस्य सेवनम् ”—हे० ।

(५२.) स रामो ज्योतिष्कणैः स्फुलिङ्गैराहतानि दग्धानि श्मश्रुणि यस्य तप्तस्य व-क्त्रम् । हिमक्लिष्टकिञ्जल्कं (हिमेन तुषारेण क्लिष्टाः गलिताः किञ्जल्काः केसराः यस्य तत्) पङ्कजमिव । कण्ठ एव नालं तस्मादपायत् ।

(५३.) शूद्रः शंबुको राज्ञा स्वयं कृतदण्डः कृतशिक्ष सन् । सतां (साधूनां) गतिं लेभे ।

(49.) Then the descendant of Ikshvāku found a certain person practising penance, hanging down from a branch of a tree with his head downwards and his eyes ruddy on account of smoke.

(50.) And being asked by the King his name and lineage, that drinker of smoke declared himself to be a S'ūdra by name S'ambuka who was wishing to secure the position of the Gods.

(51.) Being resolved that the man who, not being entitled to practise penance, brought misery to the people, deserved to be decapitated, the protector (ruler) took up a weapon.

(52.) He cut down from the stalk-like neck his head the beard on which was singed by sparks of fire ; like a lotus the fibres (or filaments) of which are injured by frost

(53.) He obtained the state of the good, being punished by the king him-

रघुनाथोऽप्यगस्त्येन मार्गसंदर्शितात्मना ।
 महौजसा संयुयुजे शरत्काल इवेन्दुना ॥ ५४ ॥
 कुम्भयोनिरलंकारं तस्मै दिव्यपरिग्रहम् ।
 ददौ दत्तं समुद्रेण पीतेनेवात्मनिष्क्रयम् ॥ ५५ ॥
 तं दधन्मैथिलीकण्ठनिर्व्यापारेण बाहुना ।
 पश्चान्निवृत्ते रामः प्राक्परासुर्द्विजात्मजः ॥ ५६ ॥
 तस्य पूर्वोदितां निन्दां द्विजः पुत्रसमागतः ।
 स्तन्या निवर्तयामास त्रातुर्वैवस्वतादपि ॥ ५७ ॥

दुश्चरेणापि स्वमार्गविलङ्घिना । अनधिकारदुष्टेनेत्यर्थः । तपसा न लेभे (युष्मत्प्रसादोपाय
 एष महिमा न नु तपसः फलमित्येवं समर्थः श्लोकांशः) । अत्र मनुः—“ राजभिः कृतदण्डा-
 स्तु कृत्वा पापानि मानवाः । निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ” इति [शूद्र-
 स्य वर्णत्रयशुश्रूषा स्वर्गः—हे०] ।

(५४.) रघुनाथोऽपि [अपिशब्दः पूर्वापेक्षया समुच्चये—हे०] मार्गसंदर्शितात्मना
 महौजसागस्त्येन [अगं अर्द्धं विध्याख्यं म्याययति शब्दाययति अगस्त्यः । “ष्टचैत्यैशब्द-
 संघातयोः” । उभयोपादानात् घात्वादेः षःसः इति षो न भवति—हे०] । इन्दुना शरत्काल
 इव । संयुयुजे संगतः । इन्द्रावपि विशेषणं योज्यम् । रघुनाथेयत्र क्षुब्भादित्वाण्णत्वाभावः ।

(५५.) कुम्भयोनिरगस्त्यः पीतेन समुद्रेणात्मनिष्क्रयमिवात्ममोचनमूल्यमिव दत्तम् ।
 अतएव परिगृह्यत इति व्युत्पत्त्या दिव्यपरिग्रहः । दिव्यानां परिग्राह्य इत्यर्थः । तमलंकारं
 तस्मै रामाय ददौ ।

(५६.) मैथिलीकण्ठनिर्व्यापारेण (आलिंगनराहितेन) बाहुना तमलंकारं दधद्रामः
 पश्चान्निवृत्ते निवृत्तः । परासुर्भूतो द्विजात्मजः प्राग्रामात्पूर्वं निवृत्तः । (जिजीवेत्यर्थः) ।

(५७.) पुत्रसमागतः पुत्रेण संगतो द्विजो वैवस्वतादन्तकादपि त्रातु रक्षकस्य (“दत्ता-

self but not by his mortification, practised with great difficulty, which nevertheless involved a violation of the path belonging to him (as a Sūdra).

(54.) The Lord of the descendants of Raghu also fell in with the mighty (i. e. the most powerful) Agastya who showed himself in the way as the autumn falls in with the most brilliant moon.

(55.) The pitcher-born sage presented to him the ornament, fit to be accepted even by the celestial ones, as if it were a ransom for deliverance given by the ocean whom he (i. e. the sage) had quaffed off.

(56.) The dead son of the twice-born (i. e. Brāhmana) returned (to life) first, and afterward returned Rāma, wearing that ornament on his arm which had been deprived of the movements round the neck of Maithilī.

(57.) The Brāhmana who was reunited to his son removed (undid) the censure, first uttered, by the praise of him who was a protector even against the son of Vivasvat (i. e. the god of death)

तमध्वराय मुक्ताश्वं रक्षःकपिनरेश्वराः ।

मेघाः सस्यभिवाग्भोभिरभ्यवर्षन्मुपायनैः ॥ ५८ ॥

दिग्भ्यो निमन्त्रिताश्चैनमभिजग्मुर्महर्षयः ।

न भौमान्येव धिष्ण्यानि हित्वा ज्योतिर्मयान्यपि ॥ ५९ ॥

उपशल्यनिविष्टैस्तैश्चतुर्द्वारमुखी बभौ ।

अयोध्या मृष्टलोकेव सद्यः पैतामही तनुः ॥ ६० ॥

श्लाघ्यस्यागोऽपि वैदेह्याः पत्युः प्राग्वंशवात्सिनः ।

अनन्यजानेः सैवासीद्यस्माज्जाया हिग्णमयी ॥ ६१ ॥

भये त्वयि यमादपि दण्डधारे सजीवितः शिशुरयं मम चेयमृद्धिः” इति एवं समर्थः श्लोकांशः) । “ भीत्रार्थानां भयहेतुः ” इत्यपादानात्पञ्चमी । नस्य रामस्य पूर्वोदितां पूर्वोक्तां निन्दां स्तुत्या निवर्तयामास ।

(५८.) अध्वरायाश्चमेधाय मुक्ताश्वं तं रामं रक्षःकपिनरेश्वराः सुग्रीवविभीषणादयो राजानश्च । मेघा अम्भोभिः सस्यमिव । उपायनैरभ्यवर्षन् ।

(५९.) निमन्त्रिता आहूता महर्षयश्च भूम्याः संवन्धीनि भौमानि धिष्ण्यानि स्थानान्येव न । “ धिष्ण्यं स्थाने गृहे भेऽग्नौ ” इत्यमरः । किंतु ज्योतिर्मयानि नक्षत्ररूपाणि धिष्ण्यान्यपि हित्वा दिग्भ्य एनं राममभिजग्मुः ।

(६०.) चत्वारि द्वाराण्येव मुखानि यस्याः सा चतुर्द्वारमुख्ययोध्या । उपशल्येषु ग्रामान्तेषु निविष्टैः । “ ग्रामान्त उपशल्यं स्यात् ” इत्यमरः । तैर्महर्षिभिः । सद्यः मृष्टलोका पितामहस्येयं पैतामही (वैधसी) तुनुर्मूर्तिरिव । बभौ (वैधसी तनुरपि सद्यः सृष्टैः महर्षिभिः परिवारिता आसीदित्यर्थः) ।

(६१.) वैदेह्यास्यागोऽपि श्लाघ्यो वर्ण्य एव । कुतः । यस्मात् । प्राग्वंशः प्राचीनस्थूणो यज्ञशालाविशेषः । तद्वात्सिनः । नास्त्यन्या जाया यस्य तस्यानन्यजानेः । जायाया निङ् ” इति समासान्तो निङ्गदेशः । पत्यु रामस्य हिरण्मयी सौवर्णी । “ दाण्डिनायन्-

(58.) The Lords of demon-, monkeys and men showered with presents him (i. e. poured presents upon him) who had set free a steed for a sacrifice, as the clouds shower corn with waters.

(59.) Being invited great sages came to him from several quarters, leaving behind not only their earthly residences but even the starry (luminous) ones.

(60.) The city of Ayodhya, with its four mouths in the form of the four gates, appeared, with the sages quartered in the open place outside the town (or suburbs), like the form of Brahmā which had, as it were, just created the beings (who stand round it).

(61.) Even his repudiation of Vaidehi was laudable; for she herself was the wife in (the form of) a golden image to him who had taken no other wife and who was (now) re-siding in the sacrificial shed (during the sacrificial term).

विधेरधिकसंभारस्ततः प्रवृत्ते मखः ।

आसन्यत्र क्रियाविघ्ना राक्षसा एव रक्षिणः ॥ ६२ ॥

अथ प्राचेतसोपज्ञं रामायणमितस्ततः ।

मैथिल्यैः कुशलवौ जगतुर्गुरुचोदितौ ॥ ६३ ॥

वृत्तं रामस्य वाल्मीकेः कृतिस्तौ किनरस्वनौ ।

किं तद्येन मनो हर्तुमलं स्यातां न शृण्वताम् ॥ ६४ ॥

रूपे गीते च माधुर्यं तयोस्तज्जैर्निवेदितम् ।

ददर्श सानुजो रामः शुश्राव च कुतूहली ॥ ६५ ॥

आदिसूत्रेण निपातः । सा निजैव जाया पत्न्यासीत् [“यस्तु पिण्डः पितुः पाणौ विज्ञानो न च दत्तवान् । शास्त्रार्थातिक्रमाद्रीतः सपत्नीकः कथं यजेत्” — हे०] । कविवाक्यमेतत् ।

(६२.) ततो विधेः शास्त्रादधिकसंभारोऽतिरिच्यमानपरिकरो मखः प्रवृत्ते प्रवृत्तः । यत्र मखे । विहन्यन्त एभिरिति विघ्नाः प्रत्यूहाः । “मखे यज्ञे यज्ञार्थे कविधानम्” इति कः । क्रियाविघ्ना अनुष्ठानविघातका राक्षसा एव रक्षिणो रक्षका आसन् ।

(६३.) अथ मैथिल्यौ मैथिलीजनयौ । “स्त्रीभ्यो ढक्” । कुशलवौ गुरुणा वाल्मीकिना चोदितौ प्रेरितौ मन्तौ । प्राचेतसो वाल्मीकिः [“प्राचेतसोऽहं दशमः पुत्रो राघवनन्दनः” इति रामायणे—हे०] । उपज्ञायत इत्युपज्ञा । “आतश्चोपसर्गे” इति कर्मण्यङ्प्रत्ययः । प्राचेतसस्योपज्ञा प्राचेतसोपज्ञम् । प्राचेतसेनादौ ज्ञातमित्यर्थः । “उपज्ञा ज्ञानमाद्यं स्यात्” इत्यमरः । “उपज्ञोपक्रमं तदाद्याचिख्यासायाम्” इति नपुंसकत्वम् । अय्यते ज्ञायतेऽनेत्ययनम् । रामस्यायनं च गित रामायण रामायणाख्यं काव्यम् । “पूर्वपदात्संज्ञायामगः” इति णत्वम् । उत्तरायणमीतिवत् । इतस्ततो जगतुः । गायतेर्लिट् ।

(६४.) रामस्य वृत्तं वर्ण्यम् । वस्तिवति शेषः । वाल्मीकेः कृतिः काव्यम् । गेयमिति शेषः तौ कुशलवौ किनरस्वनौ किनरकण्ठी गायकौ । पुनरिति शेषः । अतएव तत्किं येन निमित्तेन तौ शृण्वतां मनो हर्तुमलं शक्नो न स्याताम् । सर्वं सरसमित्यर्थः ।

(६५.) ते जानन्तीनि वज्जाः । नैस्तज्जैरभिज्ञैर्निवेदितं (ज्ञापितं) तयोः कुशलवयो रूपे

(62.) Then proceeded the sacrifice which had preparations more than allowed by the rules and where the very demons who prove obstacles to religious rites were the guards (or protectors)

(63.) Meanwhile, being directed by their preceptor the two sons of Maitruli Kusa and Lava, sang (or chanted) the Rāmāyana, first known by the son of Prachetas, in different parts (of the world, lit. here and there).

(64.) The history was that of Rāma ; the composition (or creation) was of Vālmiki ; and (besides) these two had voices like those of Kinnars ; what then could it be with which they were not able to captivate the minds of the audience (hearers) ?

(65.) Rāma with his brothers saw and heard of, with curiosity, the sweetness of their forms and the fascinating power of their music reported to him by adepts in that art

तद्गीतश्रवणैकाग्रं संसदश्रुमुखी बभौ ।

हिमनिष्यन्दिनी प्रातर्निर्वातिव वनस्थली ॥६६॥

वयोवेषविसंवादि रामस्य च तयोस्तदा ।

जनता प्रेक्ष्य सादृश्यं नाक्षिकम्पं व्यतिष्ठत् ॥ ६७ ॥

उभयोर्न तथा लोकः प्रावीण्येन विमिष्ये ।

नृपतेः प्रीतिदानेषु वीतस्पृहतया यथा ॥ ६८ ॥

गेये केन विनीतौ वां कस्य चेयं कृतिः कवेः ।

इति राज्ञा स्वयं पृष्टौ तौ वाल्मीकिमशंसताम् ॥ ६९ ॥

आकारे गीते च माधुर्यं रामणीयकं सानुजे रामः कुतूहली सानन्दः सन्यथासंख्यं ददर्श शुश्राव च ।

(६६.) तयोर्गीतश्रवण एकाग्रामक्ताश्रुमुखी । आनन्दादिति भावः । संसत्सभा । प्रातर्हिमनिष्यन्दिनी निर्वाता वातरहिता वनस्थलीव । बभौ शुश्रुभे । आनन्दपारवश्यान्निष्पन्द्मास्त इत्यर्थः ।

(६७.) जनता जनानां समूहः । “ ग्रामबन्धुजनसहायभ्यस्तल ” इति तत्प्रत्ययः । वयोवेषाभ्यामेव विसंवादि विलक्षणं (वयोवेषाभ्यामन्यत्र सर्वत्र सोसादृश्यं) तदा तयोः कुशलवयोः रामस्य च सादृश्यं प्रेक्ष्य (तथा च रामायणे । “ उचुः परस्परं चेदं सर्व एव ममाहितः । उभौ रामस्य सदृशौ विवाट्टिबमिवोद्गतौ । जटिलौ यदि न स्याताम् न वल्कलधरो यदि । विशेषं नाधिगच्छामो गायतो राववस्य च ”) । नास्त्याक्षिकम्पो यास्मिन्कर्मणि तद्यथा तथा । नञर्थस्य नशब्दस्य बहुव्रीहिः । व्यतिष्ठितातिष्ठत् । “ ममवप्रविश्यः स्थः ” इत्यात्मनेपदं । विस्मयादनिमिषमद्राक्षीदित्यर्थः ।

(६८.) लोको जन उभयोः कुमारयोः प्रावीण्येन नैपुण्येन तथा न विमिष्ये न विस्मितवान्यथा नृपतेः प्रीतिदानेषु [तथा च रामायणे । “ श्रुत्वा विशति सर्गास्तान् भ्रातरं भ्रातृवत्सलः । अष्टादशसहस्राणि सुवर्णस्य महात्मनोः । प्रयच्छ शीघ्रं काकुत्स्थ यदन्यदभिकांक्षितं ”—वि०] वीतस्पृहतया न स्पृहेण विमिष्ये ।

(६९.) वामिति युष्मदर्थप्रतिपादकं अव्ययं द्रष्टव्यं । तथा चायमर्थः—केन पुंसां वां

(66.) The assembly, closely listening to their singing, with their faces streaming forth tears (of joy), appeared like a forest-ground, free from wind, dripping dews in the morning.

(67.) On observing the resemblance between them and Rāma which failed (only) in (their) age and dress, the people stood without twinkling their eyes (i. e. with their eyes steady through wonder).

(68.) The people were astonished not so much at their proficiency (in the art of music) as at the disinterestedness of the King in making presents of affection.

(69.) “By whom you (two) are instructed in (the art of) music, and of what

अथ सावरजो रामः प्राचेतसमुपेयिवान् ।

उरीकृत्यात्मनो देहं राज्यमस्मै न्यवेदयत् ॥ ७० ॥

स तावाख्याय रामाय मैथिलेयौ तदात्मजौ ।

कविः कारुणिको वव्रे सीतायाः संपरिग्रहम् ॥ ७१ ॥

तात शुद्धा तमशं नः स्नुषा ते जातवेदसि ।

दौरात्म्यादक्षसस्तां तु नात्रन्याः श्रद्धयुः प्रजाः ॥ ७२ ॥

ताः स्वचारित्रमुद्दिश्य प्रत्याययन्तु मैथिली ।

तनः पुत्रवतीमेतां प्रतिपन्त्ये न्वदाज्ञया ॥ ७३ ॥

[तथा प्रक्रियाप्रसादे वां इति युवां इत्यर्थे—हे०] युवां गेये गीतविषये विनीतौ शिक्षितौ । कर्मणि निष्ठाप्रत्ययः । इयं च कस्य कवेः कृतिरिति राज्ञा स्वयं प्रष्टौ तौ कुशलवौ वाल्मीकिमशंसतामुक्तवन्तौ [युवयोर्मध्ये कस्य च कवेरिति वा—हे०] युवयोः संबंधिनः कस्य कवेः इति केचिद्विपश्चितो व्याचक्षिरे—चा०] । विनेतारं कविं चेत्यर्थः ।

(७०.) अथ सावरजो रामः प्राचेतसं वाल्मीकिमुपेयिवान्प्राप्तः सन् । देहमात्मन उरीकृत्य (अंगीकृत्य) । आत्मानं स्थापयित्वेत्यर्थः । राज्यमस्मै प्राचेतसाय न्यवेदयत्समर्पितवान् ।

(७१.) करुणा प्रयोजनमस्य कारुणिको दयालुः । “प्रयोजनम्” इति ठञ् । “स्यादयालुः कारुणिकः इत्यमरः । स कवी रामाय तौ मैथिलेयौ तदात्मजौ राममुतावाख्याय सीतायाः संपरिग्रहं स्वीकारं वव्रे ययाचे ।

(७२) हे तात । ते स्नुषा सीता नोऽस्माकमक्षणाः समीपं समक्षम् । “अव्ययीभावे शस्त्रभृतिभ्यः” इति समासान्तपठञ् । जातवेदसि वृद्धौ शुद्धा । नास्माकमविश्वास इत्यर्थः । किन्तु रक्षसा रावणस्य दौरात्म्यादत्रत्याः प्रजास्तां न श्रद्धयुर्न विश्वसुः ।

(७३.) मैथिली स्वचारित्रमुद्दिश्य ताः प्रजाः प्रत्याययन्तु विश्वामयन्तु । विश्वासस्य बुद्धि-

poet is this the creation “—These queries being asked by the King himself, they declared (the name of) Valmiki

(70.) Then Rāma with his younger brothers having gone to Prāchetaśa offered him the kingdom, retaining for himself his own person (i. e. with the exception of his person).

(71.) Mentioning to Rāma that the two sons of Maithilī were his (Rāma's) own sons, that tender-hearted poet requested him to accept Sitā (lit. for the acceptance of Sitā).

(72.) “Worthy Sire ! thy daughter-in-law was proved to be pure in fire (i. e. tested in fire) in our very presence : but the subjects here (people of this place) did not believe in her (purity or fidelity) on account of the wicked nature of the demon.

(73.) Let therefore Maithilī convince them of (with respect to) her conduct : then I shall, by thy command, accept her with her sons.”

इति प्रतिश्रुते राज्ञा जानकीमाश्रमान्मुनिः ।
 शिष्यैरानाययामास स्वसिद्धिं नियमैरिव ॥ ७४ ॥
 अन्येद्युरथ काकुत्स्थः संनिपात्य पुरौकसः ।
 कविमाहाययामास प्रस्तुतप्रतिपत्तये ॥ ७५ ॥
 स्वरसंस्कारवत्यासौ पुत्राभ्यामथ सीतया ।
 ऋचेवोदचिषं सूर्यं रामं मुनिरुपस्थितः ॥ ७६ ॥
 काषायपरिवीतेन स्वपदार्पितचक्षुषा ।
 अन्वमीयत शुद्धेति शान्तेन वपुषैव सा ॥ ७७ ॥

रूपत्वात् “ णां गभिरबोधने ” इति इणां गम्यादेशोनास्ति । ततोऽनन्तरं पुत्रवर्तमानां सीतां त्वदाज्ञया प्रतिपत्स्ये स्वीकरिष्ये ।

(७४) राज्ञेति प्रतिश्रुते प्रतिज्ञातं सति मुनिराश्रमाज्जानकीं शिष्यैः प्रयोज्यैः । स्वसिद्धिं स्वार्थसिद्धिं [स्वर्गापवर्गलक्षणां इति—हे० व० । यथा कश्चित्पुमान् नियमैः उपवासादिपुण्यैः स्वसिद्धिमानयति तथा—हे०] नियमैस्तपोभिरिव । आनाययामास । (नीवह्योः कर्ममज्ञानिषेधात् शिष्यैरितितृतीया ।

(७५.) अथ काकुत्स्थो रामः । अन्येद्युरन्यस्मिन्नहनि प्रस्तुतप्रतिपत्तयं प्रकृतकार्यानुसंधानाय पुरौकसः पौरानसंनिपात्य मेलयित्वा कविं वाल्मीकिमाहाययामासाकारयामास ।

(७६.) अथ । स्वर उदात्तादिः । संस्कारः शब्दशुद्धिः । तद्वत्या ऋचा मावित्र्योदचिषं सूर्यमिव । पुत्राभ्यामुपलक्षितया सीतया करणेनोदचिषं राममसौ मुनिरुपस्थित उपतस्थे ।

(७७.) कषायेण रक्तं काषायम् । “ तेन रक्तं रागात् ” इत्यण् । तेन परिवीतेन संवृतेन स्वपदार्पितचक्षुषा (अधोदृष्टिना) शान्तेन प्रसन्नेन वपुषैव सा सीता शुद्धा साध्वीत्यन्वमीयतानुमिता ।

(74.) This being promised by the King, the sage caused Janaki to be brought from the hermitage by his disciples, like his own success by means of his austerities.

(75) Then on the next day, calling together (assembling) the citizens to introduce to them the matter in hand, the descendant of Kakutstha sent for the poet.

(76.) Then the Muni attended on (came to) the resplendant Rāma together with Sītā accompanied by her two sons, as on (i. e. adored) the refulgent sun with the Vedic verse (Savitrī) accompanied by a correct accent (proper intonation) and distinctness (purity).

(77) That she was chaste (pure) was inferred from her very form that was peaceful (and) clad in red garments, with the eyes directed towards her feet as a sign of modesty.

जनास्तदालोकपथात्प्रतिसंहृतचक्षुषः ।

तस्थुस्तेऽवाङ्मुखाः सर्वे फलिता इव शालयः ॥ ७८ ॥

तां दृष्टिविषये भर्तुर्मुनिरास्थितविष्टरः ।

कुरु निःसशयं वत्से स्ववृत्ते लोकमित्यशात् ॥ ७९ ॥

अथ वाल्मीकिशिष्येण पुण्यमावर्जितं पयः ।

आचम्योदीरयामास सीता सत्यां सरस्वतीम् ॥ ८० ॥

वाङ्मनः कर्मभिः पत्यौ व्यभिचारो यथा न मे ।

तथा विश्वंभरे देवि मामन्तर्धातुमर्हसि ॥ ८१ ॥

एवमुक्ते तथा साध्व्या रन्धात्सद्योभवाद्भुवः ।

शातद्भूमिव ज्योतिः प्रभामण्डलमुद्ययौ ॥ ८२ ॥

(७८.) तस्याः सीतायाः कर्मण आलोकपथाद्दर्शनमार्गात्प्रतिसंहृतचक्षुषो निर्वर्तितदृष्टयः सर्वे जनाः । फलिताः शालय इव । अवाङ्मुखा अवन्तमुखास्तस्थुः ।

(७९.) आस्थितविष्टरोऽधिष्ठितामनो मुनिः । हे वत्से भर्तुर्दृष्टिविषये समक्षं स्ववृत्ते स्वचरिते विषये लोकं निःसशयं (मन्दहर्षितं) कुरु । इति तां सीतामशाच्छास्ति स्म ।

(८०.) अथ वाल्मीकिशिष्येणावर्जितं दत्तं पुण्यं (पवित्रं) पयः (अम्बु) आचम्य सीता सत्यां [शपथरूपां—चा०] सरस्वतीं वाचमुदीरयामासाञ्चारयामास ।

(८१.) वाङ्मनःकर्मभिः पत्यौ विषये मे व्यभिचारः स्वास्तित्वं न यथा नास्ति यदि तथा तर्हि । विश्वं विभर्तीति विश्वभरा भूमिः । “ संज्ञायां भृत—” इत्यादिना स्वच्छप्रत्ययः । “ अरुर्द्धिषत्—” इत्यादिना मुमागमः । हे विश्वंभर देवि मामन्तर्धातुं गर्भे वासयितुमर्हसि [“सर्वान् समागतान् दृष्ट्वा सीता कापायवासिनी । अत्रवीत्प्राञ्जलिविक्रियमधोदृष्टिरवाङ्मुखी ।

यथाहं राघवादन्यं मनसापि न चिन्तये । तथा मे माधवी देवी विवरं दातुमर्हति । मनसा कर्मणा वाचा यथा रामं समर्चये । तथा मे माधवी देवी विवरं दातुमर्हति” इति रामायणे—ध०]

(८२.) साध्व्या पतिव्रतया तया सीतयैवमुक्ते सति सद्योभवाद्भुवो रन्धाच्छातद्भूमिवैशुतं ज्योतिरिव प्रभामण्डलमुद्ययौ ।

(78.) All the people withdrawing their looks from the range of her sight¹ stood with their heads down-cast like the grain-laden (ripe)-stalks of rice (bend down).

(79.) The Mun sitting in his seat ordered her, saying “Dear child, make the people free from doubt concerning your own conduct in the presence of your husband.”

80.) Then sipping the holy water poured (on her hand) by a disciple of Vālmīki, Sita gave utterance to these truthful words (a true speech).

(81.) “If there is no violation of duty from me towards my husband whether in words, thought or action, O divine Earth ‘the supporter of the universe’ please to hide me in thy womb

(82.) As soon as this was said by that chaste one, a halo of light like that of lightning rose up from a chasm in the earth that manifested it all in faintly

तत्र नागफणोत्क्षिप्तसिंहासननिषेदुर्षा ।
 समुद्ररशना साक्षात्प्रादुरासीद्वसुंधरा ॥ ८३ ॥
 सा सीतामङ्गमारोप्य भर्तृप्रणिहितेक्षणाम् ।
 मा मेति व्याहरत्येव तस्मिन्पातालमभ्यगात् ॥ ८४ ॥
 धरायां तस्य संरम्भं सीताप्रत्यर्पणेषिणः ।
 गुरुर्विधिबलापेक्षी शमयामास धन्विनः ॥ ८५ ॥
 ऋषीन्विमृज्य यज्ञान्ते मुत्तदश्च पुरस्कृतान् ।
 रामः सीतागतं स्नेहं निदधे तदपत्ययोः ॥ ८६ ॥

(८३.) तत्र प्रभामण्डले नागफणोत्क्षिप्ते सिंहासने निषेदुप्यासीना [नागस्य शेषस्य फणा तस्यां उत्क्षिप्तं च तत् सिंहासने च तस्मिन्निषेदुषी-हे०] समुद्ररशना समुद्रमेखला साक्षात् । वसूनि धारयतीति वसुंधरा भूमिः । “ ग्वचि ह्रस्वः ” इति ह्रस्वः । प्रादुरासीत् [“ प्रियमाणं शिरोभिस्तु नागैरमिताविक्रमैः ” इति रामायणे-हे०] ।

(८४.) सा वसुंधरा भर्तरी प्रणिहितेक्षणां दत्तदृष्टिः । (“ रूपायं प्रणिहितं लक्षं विन्यस्ते च समाहिते ” इति विश्वः) । सीतामङ्गमारोप्य तस्मिन्भर्तरी रामे मा मेति मा हरेति व्याहरति वदत्येव । व्याहरन्तमनादृत्येत्यर्थः । “ षष्ठी चानादरे ” इति सप्तमी । पातालमभ्यगात् ।

(८५.) सीताप्रत्यर्पणमिच्छतीति तथोक्तस्य धन्विन आत्तधनुषस्तस्य रामस्य धरायां विषये संरम्भं [कोपं । उक्तं च रामायणे । वसुधे देवि भवति सीता निर्यात्यतां मम । दर्शयिष्यामि वा रोषं यथा मामवगच्छसि । न मे दास्यति चेत्सीतां यथारूपां महीतले । सपर्वतवनां कृत्स्नां व्यथयिष्यामि ते स्थिति-ध०] । विधिबलापेक्षी दैवशक्तिदर्शी गुरुब्रह्मा [“ पितामहं पुरस्कृत्य सर्व एव समागताः । आदित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवा मरुद्गणाः । माध्याश्च देवाः सर्वे ते सर्वे च परमर्षयः ” इति रामायणे-ध०] शमयामास (वारयामास) । अवश्यंभावी विधिरिति भावः [“ एवं ब्रुवाणे काकुत्स्थ क्रोधशोकसमन्विते । ब्रह्मा सुरगणैः सार्द्धमुवाच रघुनन्दनं । राम राम न संतापं कर्तुमर्हसि सुव्रत ” इति रामायणे-ध०] ।

(८६.) रामो यज्ञान्ते पुरस्कृतान्पूजितानृषीन् (वाल्मीकिप्रभृतीन्) मुहृदश्च (विभीषणादीन्) विमृज्य सीतागतं स्नेहं तदपत्ययोः (तस्याः सीतायाः पुत्रयोः) कुशलवयो-निदधे (निष्क्षेप) ।

(83.) There the Earth having for her girdle the ocean, seated on a throne held up on the (expanded) hood of the snake, presented herself.

(84.) Taking on her lap Sita who had fixed her sight on her husband, she went down to the nether regions, not minding him (Rāma) who was exclaiming ‘ stay ! stay ! (lit. don’t ! don’t !)’.

(85.) The preceptor, having regard to the power of fate, pacified (appeased) the wrath, towards the Earth, of the bowman wishing for the restoration of Sita (to himself).

(86.) Having dismissed the sages and his friends who were honoured

युधाजितश्च संदेशात्स देशं सिन्धुनामकम् ।
 ददौ दत्तप्रभावाय भरताय भृतप्रजः ॥ ८७ ॥
 भरतस्तत्र गन्धर्वान्युधि निर्जित्य केवलम् ।
 आतोद्यं ग्राहयामास समत्याजयदायुधम् ॥ ८८ ॥
 स तक्षपुष्कलौ पुत्रौ राजधान्योस्तदारुध्ययोः ।
 अभिषिच्यभिषेकाहौ रामान्तिकमगात्पुनः ॥ ८९ ॥
 अङ्गदं चन्द्रकेतुं च लक्ष्मणोऽप्यात्मसंभवौ ।
 शासनाद्रघुनाथस्य चक्रे कारापथेश्वरौ ॥ ९० ॥

(८७.) किंच । भृतप्रजः (भृताः संभृताः प्रजाः लोकः संततिर्वा येन) स रामो युधाजितो भरतमातुलस्य मदशात्सिन्धुनामकं देशं दत्तप्रभावाय दत्तैश्वर्याय । रामेणेति शेषः । भरताय ददौ [आह च वत्स मातुलेन संदिष्टं यथा दुष्टैर्गन्धर्वैराक्रान्तोऽयं देशस्तद्रच्छ तद्विद्रावणाय-व०] ।

(८८.) तत्र सिन्धुदेशे भरतोऽपि युधि गन्धर्वान्निर्जित्य केवलमेकमातोद्यं वीणाम् । " ततं वीणादिकं वाद्यमानढं मुरजादिकम् । वंशादिकं तु सुषिरं कांस्यतालादिकं घनम् । चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकम् " इत्यमरः [तथाः भरतः । "ततं चैवावनढं च घनं सुषिरमेव च चतुर्विधमिदं ज्ञेयमातोद्यं लक्षणान्वितं ततं तन्निगतं ज्ञेयमवनढं च पौष्करं घनं कांस्यमयं ज्ञेयं सुषिरं वंशमेव च " -हं०] । ग्राहयामास । आयुधं समत्याजयन्त्याजितवान् । अग्रित्यज्योर्प्यन्तयोर्द्विकर्मकत्वं नित्यमित्यनुसंधेयम् ।

(८९.) स भरतः । अभिषेकाहौ तक्षपुष्कलौ नाम पुत्रौ तदारुध्ययोः । तक्षपुष्कलारुध्ययोरित्यर्थः । पुष्कलं पुष्कलावत्यां तक्षं तक्षशिलायामिति राजधान्योर्नगरीरभिषिच्य पुनः रामान्तिकमगात् ।

(९०.) लक्ष्मणोऽपि रघुनाथस्य रामस्य शासनादङ्गदं चन्द्रकेतुं च तदारुध्यावात्मसं-पुत्रौ । कारापथो नाम देशः । तस्येश्वरौ चक्रे ।

(before their departure), at the end of the sacrifice, Rāma centred his affection for Sītā in her two sons.

(87.) By the advice (at the request) of Yudhajit, he who supported his subjects (or progeny) made over the country named Sindhu to Bharata to whom greatness was given (i. e. who would not personally assume greatness) [or, who had made over his greatness to Rāma]

(88.) There conquering the Gandharvas in battle, Bharata forced them simply to take up their lute and to forego their arms.

(89.) Having installed his two sons, Taksha and Pushkala, who deserved the coronation (on the thrones) in the capitals going by those names (Takshas'ila and Pushkalāvati), he again went to Rāma.

(90.) By the order of the Lord of the descendants of Raghu, Lakshmana too made his own son-, Angada and Chandraketu, lords of Kārūpatha country.

इत्यारोपितपुत्रास्ते जननीनां जनेश्वराः ।

भर्तृलोकप्रपन्नानां निवापान्विदधुः क्रमात् ॥ ९१ ॥

उपेत्य मुनिवेषोऽथ कालः प्रोवाच राघवम् ।

रहःसंवादिनौ पश्येदावां यस्तं त्यजेरिति ॥ ९२ ॥

तथेति प्रतिपन्नाय विवृतात्मा नृपाय सः ।

आचरन्त्यौ दिवमध्यास्व शासनात्परमेष्ठिनः ॥ ९३ ॥

विद्वानपि तयोर्द्वाःस्थः समयं लक्ष्मणोऽभिनत् ।

भीतो दुर्वाससः शापाद्रामसंदर्शनार्थिनः ॥ ९४ ॥

(९१.) इत्यारोपितपुत्रास्ते जनेश्वरा रामादयो भर्तृलोकप्रपन्नानां स्वर्यातानां जननीनां क्रमान्निवापान् । (“ निवापः पितृत्वंणम् ” इति विश्वः) । श्राद्धादीन्विदधुश्चक्रुः ।

(९२.) अथ कालोऽन्तको मुनिवेषः सन्नुपेत्य राघवं प्रोवाच । किमित्याह—रहस्ये-
कान्ते संवादिनौ संभाषिणावावां यः पश्येत् । रहस्यभङ्गं कुर्यादित्यर्थः । तं त्यजेरिति [स-
मयः कृतः । उक्तं च रामायणे । “ कस्यचित्त्वथ कालस्य गमे धर्मपरे स्थिते । कालस्तापस-
रूपेण राजद्वारमुपागमत् । यः शृणोति समक्षेष्टा स वध्या भविता तव ”—ध०] ।

(९३.) स कालस्तथेति प्रतिपन्नाय नृपाय रामाय विवृतात्मा प्रकाशितनिजस्वरूपः
सन् । परमेष्ठिनो ब्रह्मणः शासनाद्विवमध्यास्वेत्याचरन्त्या ।

(९४.) द्वाःस्थो द्वारि नियुक्तो लक्ष्मणो विद्वानपि पूर्वश्लोकोक्तं जानन्नपि रामसंदर्श-
नार्थिनो दुर्वाससो मुनेः शापाद्भीतो सन् । तयोः कालरामयोः समयं संवादमभिनन्निभेद [“ तथा त-
योः संवादतोर्दुर्वास भगवानृषिः रामस्य दर्शनाकांक्षी गजद्वारमुपागमत् । सोभिगम्य तु सौ-
मित्रिमुवाच ऋषिसत्तमः । रामं दर्शय मे शीघ्रं पुनर्मेधोति वर्तते । अस्मिन्क्षणे मां सौ-
मित्रे रामाय प्रतिवेदय । विषयं त्वां पुरं चैव शपिष्ये राघवं तथा । भरतं चैव सौमित्रि-
युष्माकं या च संततिः । न हि शक्याम्यहं भूयो मन्युं धारयितुं हृदि ” इति रामायणे—ध०] ।

(९५.) योगविद्योगमार्गवेदी स लक्ष्मणः सरयूतीरं गत्वा [उक्तं च रामायणे । “ स गत्वा

(91.) Thus having their sons enthroned, those lords of men performed, in due order, the funeral obsequies of their mothers who had departed to the world of their husband.

(92.) Once upon a time, Death in the disguise of a hermit, coming to Rāghava, spoke “ Him thou shouldst abandon who observes us conversing in private ”.

(93.) Then to the king who assented to his proposal by saying, “ yes ” he having manifested his true form [disclosed himself], said “ rest in heaven in obedience to the command of the Creator ”

(94.) Afraid of a curse from Durvasas who wanted an interview with Rāma, Lakshmana, who stood at the door, though knowing their agreement, broke upon their conversation.

स गत्वा सरयूतीरं देहत्यागेन योगवित् ।
 चकारावितथा भ्रातुः प्रतिज्ञां पूर्वजन्मनः ॥ ९५ ॥
 तस्मिन्नात्मचतुर्भागे प्राङ्गकमधितस्थुषि ।
 राघवः शिथिलं तस्थौ भुवि धर्मस्त्रिपादिव ॥ ९६ ॥
 स निवेश्य कुशावल्यां रिपुनागाङ्कुशं कुशम् ।
 शरावल्यां सतां सूक्तैर्जनिताश्रुलवं लवम् ॥ ९७ ॥
 उदक्प्रतस्थे स्थिरधीः सानुजोऽग्निपुरःसरः ।
 अन्वितः पतिवात्सल्याद्गृहवर्जमयोध्यया ॥ ९८ ॥

सरयूतीरं उपस्पृश्य कृताञ्जलिः । निगूह्य सर्वस्वोतामि (सर्वेन्द्रियद्वाराणि) निश्वासं न मु-
 मोच ह"—४०] । देहत्यागेन पूर्वजन्मनो भ्रातुः प्रतिज्ञामवितथा सत्यां चकार ।

(९६.) चतुर्थो भागश्चतुर्भागः । संख्याशब्दस्य वृत्तिविषये पूरणार्थत्वं शतांशवत् ।
 आत्मचतुर्भागे तस्मिन्लक्ष्मणे प्राङ्गकमधितस्थुषि पूर्वं स्वर्गं जग्मुषि सति राघवो रामः । भुवि
 त्रिपाद्वर्ग इव । शिथिलं तस्थौ । पादविक्रलो हि शिथिलं तिष्ठतीति भावः । त्रेतायां धर्मस्त्रि-
 पादित्याहुः [उक्तं च भागवते । "तपः शौचं दया सत्यमिति पादाः प्रकीर्तिताः"—हे० । पादश्च-
 तुर्यांशः । अङ्गिश्च ध्वन्यते । " पादा रश्म्यङ्गितुर्यांशाः " इत्यमरः । त्रयः पादा यस्यामौ
 त्रिपात् । " संख्यासुपूर्वस्य " इत्यकारलोपः समासान्तः ।

(९७-९८.) युगम् । स्थिरधीः ["दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहः । वीतरागं-
 भयक्रोधः स्थीरधर्मान्निरुच्यते " इति गीतासु-हे०] म रामः । रिपव एव नागा गजास्ते-
 षामङ्कुशं निवारकं कुशं कुशावल्यां पुर्यां निवेश्य स्थापयित्वा । सूक्तैः समीचीनवचनैः सतां
 जनिता अश्रुलवा अश्रुलेशा येन तं लव लवाख्यं पुत्रम् । " लवो लेशे विलासे च छेदेन
 रामनन्दने " इति विश्वः । शरावल्यां पुर्याम् । " शरादीनां च " इति शरकुशशब्दयो-
 र्दीर्घः । निवेश्य । सानुजोऽग्निपुरःसरः मन् । पत्यौ भर्तारि वात्सल्यादनुरागात् । गृहान्वर्ज-
 यित्वा गृहवर्जम् [वर्जने वर्जः गृहाणां वर्जः त्यागो यस्मिन्कर्मणि तत्तथा इति-हे०] । " द्वि-
 तीयायां च " इति णमुल् । अयं कचिदपरीप्सायामपीष्यते । " अनुदात्तं पदमेकवर्जम् " ।
 इत्येकाचः शेषतया व्याख्यातवत्वात् । परीप्सा त्वरा । अयोध्ययान्वितोऽनुगत उदक्प्रतस्थे ।

(95.) He who knew the art of Yoga, going to the banks of the Sarayū, made the promise of his elder brother true [lit not otherwise] by the abandonment of his own body

(96.) When that fourth part of his own self [of Rāma] first went to heaven, Rāghava tottered on the earth like Dharma (Righteousness) having three legs.

(97-98.) Enthroning Ku'sa, the goad to the elephants in the form of his enemies, in Kus'āvati and Lava, who by his wise sayings caused good men to shed drops of tear, in S'arāvati, he (Rāma) of a steady mind, in company of his

जगृहुस्तस्य चित्तज्ञाः पदवीं हरिराक्षसाः ।

कदम्बमुकुलस्थूलैरभिवृष्टां प्रजाश्रुभिः ॥ ९९ ॥

उपस्थितविमानेन तेन भक्तानुकम्पिना ।

चक्रे त्रिदिवनिःश्रेणिः सरयूरनुयायिनाम् ॥ १०० ॥

*यद्गोप्रतरकल्पोऽभूत्संमर्दस्तत्र मज्जताम् ।

अतस्तदाख्यया तीर्थं पावनं भुवि पप्रथे ॥ १०१ ॥

स विभुर्विबुधांशेषु प्रतिपन्नात्ममूर्तिषु ।

त्रिदशीभूतपौराणां स्वर्गान्तरमकल्पयत् ॥ १०२ ॥

(९९.) चित्तज्ञाः (चित्ताभिप्रायवेदिनः) हरिराक्षसाः कदम्बमुकुलस्थूलैः प्रजाश्रुभिरभिवृष्टां (सिक्तां) तस्य रामस्य पदवीं मार्गं जगृहुः । तेऽप्यनुजग्मुस्त्रिदिवनिः ।

(१००.) उपस्थितं प्राप्तं विमानं यस्य तेन । भक्तानुकम्पित इति भक्तानुकम्पिना । तेन गमैरानुयायिनां सरयूस्त्रिदिवनिःश्रेणिः स्वर्गाधिरोहणी चक्रे । “निःश्रेणिस्त्वाधिरोहणी” इत्यमरः ।

(१०१.) यद्यस्मात्तत्र सरयूयां मज्जतां (जनानाम्) संमर्दः । गोप्रतरो गोप्रतरणम् । तत्कल्पोऽभूत् । अतस्तदाख्यया गोप्रतराख्यया पावनं शोधकं तीर्थं भुवि पप्रथे ।

(१०२.) विभुः प्रभुः स रामो विबुधानामंशेषु सुग्रीवादिषु प्रतिपन्नात्ममूर्तिषु (प्रतिपन्ना लब्ध्वाचात्मनो मूर्तिर्यैस्तेषु) सत्सु त्रिदशीभूता देवभुवनं गता ये पौरास्तेषां नूतनसुराणां स्वर्गान्तरमकल्पयत् [यदुक्तं रामायणे । सर्वे संतानकं यान्तु ब्रह्मलोकादनन्तरं । स्वस्वयानि प्रविष्टास्तु ऋक्षवानरराक्षसाः—हे०] ।

younger brother-, having fire in front and followed by (the whole of) Ayodhyā, except the houses, through her affection for her lord, set out for the north.

(99.) Monkeys and demons who knew his mind [intentions] followed his foot-steps [track] showered over by the tears of the subjects as large as buds of Kadamba-tree.

(100.) By him on whom the celestial car attended and who was compassionate to his devotees [kindly disposed towards them], the Sarayū was made for his followers a ladder (or stair-case) to heaven (with which they ascended to heaven).

(101.) Because there occurred in that place a crowd of those that swam in it, like that of cows swimming, there arose a (celebrated) holy spot on earth by the name of Gopratara.

(102.) The portions of the gods having resumed their original forms, that Lord of the universe created another heaven for his citizens who had (now) become gods,

निर्वर्त्यैवं दशमुखशिरश्छेदकार्यं सुराणां
 विष्वक्सेनः स्वतनुमविशत्सर्वलोकप्रतिष्ठाम् ।
 लङ्कानाथं पवनतनयं चोभयं स्थापयित्वा
 कीर्तिस्तम्भद्वयमिव गिरौ दक्षिणे चोत्तरे च ॥ १०३ ॥

(१०३.) विष्वक्सेनो विष्णुरेवं सुराणां दशमुखशिरश्छेदकार्यं निर्वर्त्य गिप्पाद्य । लङ्कानाथं विभीषणं पवनतनयं हनूमन्तं चोभयं कीर्तिस्तम्भद्वयमिव । दक्षिणे गिरौ चित्रकूटे [सुवेलाशैले-हे०] चोत्तरे गिरौ हिमवति [गन्धमादनाद्रौ-हे०] च स्थापयित्वा । सर्वलोकप्रतिष्ठां सर्वलोकाश्रयभूतां स्वतनुं स्वमूर्तिमविशत् ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकाव्यश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये श्रीरामम्बर्गारोहणो नाम पञ्चदशः सर्गः ।

षोडशः सर्गः ।

अथेतरे सप्त रघुप्रवीरा ज्येष्ठं पुरोजन्मतया गुणैश्च ।
 चक्रुः कुशं रत्नविशेषभाजं सौभ्रात्रमेषां हि कुलानुसारि ॥ १ ॥

वृन्दारका यस्य भवन्ति भृङ्गा मन्दाकिनी यन्मकरन्दविन्दुः ।
 तवारविन्दाक्ष पदारविन्दं वन्दे चतुर्वर्गचतुष्पदं तत् ॥

(१.) [इदानीं रामायणादधिकमागमान्तरप्रसिद्धमर्थं सर्गचतुष्टयेनाह-हे०] अथ रामनिर्वाणानन्तरमितरे लवादयः [लवतक्षकपुष्करांगदचन्द्रकेतुशत्रुवातिमुबाहवः इति-हे०] सप्त रघुप्रवीराः । पुरः पूर्वं जन्म यस्य तस्य भावस्तत्ता तथा । गुणैश्च [शौर्यादिभिः-चा०] ज्येष्ठं कुशं रत्नविशेषभाजं तत्तच्छ्रेष्ठवस्तुभागिनं चक्रुः [तस्य ते करदा बभूवुः-व०] । तदुक्तम्-“ जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्वत्तन्मभिधीयते ” इति । तथा हि । सुभ्रातृणां भावः सौभ्रात्रम् । “ हायनान्त-” इत्यादिना युवादित्वादण्प्रत्ययः । एषां कुशलवादीनां कुलानुसारि वंशानुगतं हि ।

(103) Thus having executed the business of the gods of cutting the heads of the ten-headed demon (Ravana) and having established both, the lord of Lankā and the son of the wind, on the southern and the northern mountains (respectively) as if they were the two monuments of his fame, Vishnu entered into his own form, the support of all the world- [created beings]

(1.) Then the seven other (viz, other than Kusā) heroes of the family of Raghu made Kusā, the eldest both in point of birth and virtues, the sharer, (i. e. enjoyer) of every thing best of its kind; for good brotherly feeling was hereditary in their family.

ते सेतुवातांगजबन्धमुरव्येरभ्यान्च्छिताः कर्माभिरप्यवन्धेयैः ।
 अन्योन्यदेशप्रविभागसीमां वेलां समुद्रा इव न व्यतीयुः ॥ २ ॥
 चतुर्भुजांशप्रभवः स तेषां दानप्रवृत्तेरनुपारतानाम् ।
 सुरद्विपानामिव सामयोनिभिन्नोऽष्टधा विप्रससार वंशः ॥ ३ ॥
 अथार्धरात्रे स्तिमितप्रदीपे शय्यागृहे गुप्तजने प्रबुद्धः ।
 कुशः प्रवासस्थकलत्रवेषामदृष्टपूर्वां वांनेतामपश्यत् ॥ ४ ॥

(२.) सेतुर्जलबन्धः । वार्ता कृषिगोरक्षणादिः । “ वार्ता कृष्याबुद्धन्तयोः ” इति विश्वः । गजबन्ध आकरेभ्यो गजग्रहणम् । ते मुख्यं प्रधानं येषां तैरवन्धैः सफलैः कर्मभिरभ्युच्छिताः । अतिसमर्था अपीत्यर्थः । ते कुशादयः । प्रविभज्यन्त इति प्रविभागाः । अन्योन्यदेशप्रविभागानां या सीमा ताम् । वेलां समुद्रा इव । न व्यतीयुर्नानिचक्रमुः । अत्र कामन्दकः—“ कृषिर्वणिक्पथो दुर्गं सेतुः कुञ्जरबन्धनम् । खन्याकरधनादानं शून्यानां च निवेशनम् । अष्टवर्गमिमं साधुः स्वयं वृद्धोऽपि वर्धयेत् ” इति ।

(३) चतुर्भुजो विष्णुः । तस्यांशा रामादयः । ते प्रभवाः । कारणानि यस्य स तथोक्तः । दानं त्यागो मदश्च । “ दानं गजमदे त्यागे ” इति विश्वः । प्रवृत्तिर्व्यापारः प्रवाहश्च दानप्रवृत्तेरनुपारतानां [अविरतानां—हे० निरतानां—चा०] तेषां कुशलवादीनां स वंशः । सामयोनिः [ऐरावणादीनां सामयोनिः सामवेदाध्ययनकालोत्पन्नो वंश इव—चा०] सामवेदप्रभवो दानप्रवृत्तेरनुपारतानां सुरद्विपानां दिग्गजानां वंश इव । अष्टधा भिन्नः सन् । विप्रससार विस्तृतोऽभूत् । सामयोनिरित्यत्र पालकाव्यः—“ सूर्यस्याण्डकपाले द्वे समानीय प्रजापतिः । हस्ताभ्यां परिगृह्याथ मत्त सामान्यगायत । गायतो ब्रह्मणस्तस्मात्समुत्पेतुर्मेतङ्गजाः ” इति ।

(४.) अथ । अर्धं रात्रेरर्धरात्रः । “अर्धं नपुंसकम्” इत्येकदेशसमासः । “ अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च रात्रेः ” इति समासान्तोऽच्प्रत्ययः । रात्राद्वाहाः पुंसि ” इति नियमात्पुंसत्वम् । अर्धरात्रे निशीथे स्तिमितप्रदीपे (स्तिमिताः निश्चलाः प्रदीपा यत्र) गुप्तजने शय्यागृहे प्रबुद्धः । न तु सुप्तः । कुशः प्रवासस्थकलत्रवेषां (प्रवासस्थस्य पांथस्य कल-

(2.) Though they were elevated by (distinguished for) their fruitful actions, the chief of which were the constructions of bridges, agriculture (including the protection of cows &c.), and the taming of elephants, yet they never transgressed the boundary of the portion of land allotted to each as the seas do not transgress their coasts.

(3.) That family sprung from the portions of Vishnu (the four-armed god) of theirs who never desisted from the act of liberality, being divided into eight branches, spread widely like the race, sprung from the Sāmans, of celestial elephants the flows of whose temporal juice are uninterrupted.

(4.) Once at mid-night Kus'a who was wide awake saw a female, never seen before, dressed like one whose husband is gone on travel, in his bed-chamber where attendants (men) were asleep and the lights were motionless (unquelled),

सा साधुसाधारणपार्थिवर्द्धः स्थित्वा पुरस्तात्पुरुहूतभासः ।
 जेतुः परेषां जयशब्दपूर्वं तस्याञ्जलिं बन्धुमतो बबन्ध ॥ ५ ॥
 अथानपोढागलमप्यगारं छायामिवादर्शतलं प्रविष्टाम् ।
 सविस्मयो दाशरथेस्तनूजः प्रोवाच पूर्वार्धविमृष्टतल्पः ॥ ६ ॥
 लब्धान्तरा सावरणेऽपि गेहे योगप्रभावो न च लक्ष्यते ते ।
 बिभार्थि चाकारमनिर्वृतानां मृणालिनी हैममिवोपरागम् ॥ ७ ॥
 का त्वं शुभे कस्य परिग्रहो वा किं वा मदभ्यागमकारणं ते ।
 आचक्ष्व मत्वा वशिनां रघूणां मनः परस्त्रीविमुखप्रवृत्ति ॥ ८ ॥

त्रं भार्या तस्या इव वेषो यस्याः सा तां तथोक्तां) प्रोषितभर्तृकावेषाम् । अट्टष्टा पूर्वमित्यट्टष्ट-
 पूर्वा ताम् । सुप्सुपेति समासः । वनितामपश्यत् ।

(५.) सा वनिता साधुसाधारणपार्थिवर्द्धः सज्जनसाधारणराज्यश्रियः (साधूनां सतां
 साधारणा पार्थिवर्द्धिः राज्यलक्ष्मीर्यस्य) पुरुहूतभास इन्द्रतेजसः परेषां [इति कर्मणि षष्ठी-
 हे० चा०] शत्रूणां जेतुर्बन्धुमतस्तस्य कुशस्य पुरस्तात्स्थित्वा जयशब्दपूर्वं [जय महाराजे-
 तिशब्दपूर्वमिति-चा०] यथा तथाञ्जलिं बबन्ध ।

(६.) अथ सविस्मयः पूर्वार्धेन शरीरपूर्वभागेण विमृष्टतल्पस्यक्तशय्यो दाशरथेस्तनूजः
 कुशः । अनपोढागलमनुद्धाटितविष्कम्भमपि [अनुद्धाटितद्वारपटलमपि-हे०] । “ तद्विष्कम्भे-
 ऽर्गलं न ना” इत्यमरः । अगारम् । आदर्शतलं छायामिव । प्रविष्टां तां वनितां प्रोवाचावदत् ।

(७-८.) युग्मम् । सावरणे अपि [आव्रियतेऽनेन द्वारं कपाटं इति-हे०] । पेहितेपि
 द्वारे-चा०] गेहे लब्धान्तरा लब्धावकाशा । त्वमिति शेषः । योगप्रभावश्च [अन्तः
 पुरप्रवेशादियोगशक्तिश्च इति चा०] ते न लक्ष्यते । मृणालिनी हैमं हिमकृतमुपरागमुपद्रव-
 मिव । अनिर्वृतानां दुःखितानामाकारं विभार्थि च । न हि योगिनां दुःखमस्तीति भावः । किंच ।

(5.) Standing before him, the conqueror of his enemies, whose lustre
 was like that of Indra, whose royal fortune was common to the good (virtuous) and
 who had good brother, she folded her hands having first uttered “ May you be
 victorious !”

(6.) Then the astonished son of Rama (Dāsārathi) having raised his
 upper half (lit. leaving the bed by the upper half) from the couch spoke to her
 who had entered the palace, though the bolts (or bars) were not removed (unlock-
 ed (i. e. though the doors were not unbolted), as a reflection does the surface of
 a mirror,

(7-8.) “ You got an entrance into the palace though its door was bolted
 and yet I do not see that you possess the power of Yoga; and you wear an ap-
 pearance of the distressed as a lotus suffers damage caused by frost; gentle Lady !
 who are you ? and whose wife are you ? or what your object in coming to me ?
 mention this, having first remembered that the mind of the self-restraining Raghu-
 possesses a propensity turned away from the wives of others,

तमब्रवीत्सा कुरुणावयया या बीतपौरा स्वपदोन्मुखेन ।
तस्याः पुरः संप्रति बीतनाथां जानीहि राजन्धिदेवतां माम् ॥ ९ ॥
वस्वौकसारामभिभूय साहं सौराज्यबद्धोत्सवया विभूत्या ।
समग्रशक्तौ त्वयि सूर्यवंश्ये सति प्रपन्ना करुणामवस्थाम् ॥ १० ॥
विशीर्णतल्पादृशतो निवेशः पर्यस्तशालः प्रभुणा विना मे ।
विडम्बयत्यस्तनिमग्नसूर्यं दिनान्तमुग्रानिलभिन्नमेघम् ॥ ११ ॥

हे शुभे त्वं [सुरी मानुषी वा इति—चा०] का कस्य वा परिग्रहः पत्नी । ते तव मदभ्यागमे कारणं वा किम् । [अथ स्त्रिंसया गमनमिति चेत्तदपि नेत्याह—चा०] । वशिनां जितेन्द्रियाणां रघूणां मनः परस्त्रीषु विषये विमुखा प्रवृत्तिर्यस्य तत्तथाभूतं मत्वाचक्ष्व ।

(९.) सा वनिता तं कुशमब्रवीत् । अनवयादोषा या पूः स्वपदोन्मुखेन विष्णुपदोन्मुखेन (वैकुण्ठगामिना) गुरुणा त्वत्पित्रा नातपौरा हे राजन्मां संप्रति बीतनाथामनाथां तस्याः पुरो नगर्या अयोध्याया अधिदेवतां जानीहि ।

(१०.) साहं सौराज्येन राजन्वत्तया हेतुना बद्धोत्सवया विभूत्या । वस्वौकसारालकापुरी । “ अलका पुरी वस्वौकसारा स्यात् ” इति यादवः । अथ वा मानसेत्तरशैलशिखरवर्तिनी शक्रनगरी । “ वस्वौकसारा शक्रस्य ” इति विष्णुपुराणात् । तामभिभूय तिरस्कृत्य समग्रशक्तौ त्वयि सूर्यवंश्ये सति करुणामवस्थां दीनां दशां प्रपन्ना प्राप्ता ।

(११.) तल्पानि अट्टालिकाः । “ तल्पं शय्याद्वारेषु ” इत्यमरः । अट्टानि गृहभेदाः । “ अट्टं भक्ते च गुप्तके च क्षीमोऽत्यर्थे गृहान्तरे ” इति विश्वः । विशीर्णानि तल्पानामट्टानां च शतानि यस्य स तथोक्तः । पर्यस्तशालः स्वस्तप्राकारः । “ प्राकारो वरणः शालः ” इत्यमरः । प्रभुणा स्वामिना विनैवभूतो मे निवेशो निवेशनम् । अस्तनिमग्नसूर्यमस्ताद्विलीनाकमुग्रानिलेन भिन्नमेघं दिनान्तं विडम्बयत्यनुकरोति ।

(१२.) निशामु भास्वन्ति दीप्तिमान्ति कलान्यव्यक्तमधुराणि नूपुराणि यासां तासामभिसारिकाणाम् । “ कान्तार्थिनी तु या याति संकेतं माभिसारिका ” इत्यमरः । यो राजपथः । संचरत्यनेनेति संचरः । संचारमाधनमभूत् । “ गोचरसंचर— ” इत्यादिना

(9.) That faultless one said ‘ know me, O king, to be the Lord-less presiding deity of that city the people in which were earned by your father (with him), when going to his seat (viz: वैकुण्ठ)

(10) Such a one as I, having eclipsed the city of Alakā by (my) prosperity manifested in the festivals which continuously took place by reason of the excellent rule, am (now) reduced to a pitiful condition, (even) while thou, a scion of the solar race, art (here) with all thy power

(11.) Without a king, my situation with hundred or broken turrets and terraces and with dilapidated ramparts imitates (resembles) the close of the day the sun in which is gone down the setting mountain and which has clouds dispersed by fierce winds

निशासु भास्वत्कलनूपुराणां यः संचरोऽभूदभिताकारिणाम्।
 नदन्मुखोत्काविचितामिषाभिः स वाह्यते राजपथः शिवाभिः ॥ १२ ॥
 आस्फालितं यत्प्रमदाकरायैर्मृदङ्गधीरध्वनिमन्वगच्छत् ।
 वन्धैरिदानीं महिषैस्तदम्भः शृङ्गाहतं क्रोशति दीर्घिकाणाम् ॥ १३ ॥
 वृक्षेशया यष्टिनिवासभङ्गान्मृदङ्गशब्दापगमादलास्याः ।
 प्राप्ता दवोत्काहतशेषवर्हाः क्रीडामयूरा वनबर्हिणत्वम् ॥ १४ ॥

घप्रत्ययान्तो निपातः । नदत्सु मुखेषु या उल्कास्ताभिर्विचितामिषाभिरन्विष्टमांसाभिः [नद-
 म्यो मुखेभ्यो निर्गता उल्का स्ताभिर्विचितमन्विष्टममिषं मांसं याभिः—चा०] शिवाभिः क्रोष्टुभिः।
 [शिवा हि ज्वालामुख्यः। तथा शिवाशकुने वसन्तराजः। “कुबेरकाष्टीं प्रति यः प्रयाति। ज्वाला-
 मुखी याभिमुखी विरौति तस्याध्वगस्याभिमतार्थसिद्धिर्भवेच्चसंपत्पुनरागमश्च ”— हे०] । स
 राजपथो वाह्यते गम्यते । वहेरन्यो वहिषातुरस्तीत्युपदेशः ।

(१२.) यदम्भः प्रमदाकराग्रैरास्फालितं ताडितं सत् । जलक्रीडास्विति शेषः । मृद-
 ङ्गानां यो धीरध्वनिस्तमन्वगच्छदन्वकरोत् । तदीर्घिकाणामम्भ इदानीं वन्धैर्महिषैः । कर्तृ-
 भिः। शृङ्गैर्विषाणैराहतं। (“गाहतां महिषा निपानसालिलं शृङ्गैर्मुहुस्ताडितं” इत्येवं समर्थः श्लो-
 कांशः) । सत्क्रोशति [श्रवणकटुकशब्दं तनुते—चा०]। न तु मृदङ्गध्वनिमनुकरोतीत्यर्थः ।

(१३.) यष्टिरेव निवासः स्थानं तस्य भङ्गात् । वृक्षे शेरत इति वृक्षेशयाः । “अधि-
 करणे शेतेः” इत्यचप्रत्ययः । “शयवासवासिष्वकालात्” इत्यलुक्सप्तम्याः । मृदङ्गश-
 ब्दानामपगमादभावादलास्या नृत्यशून्याः । दवोऽरण्यवद्भिः । “दवदावौ वनारण्यवद्भौ”
 इत्यमरः । तस्योल्काभिः स्फुलिङ्गैर्हतेभ्यः शेषाणि वर्हाणि येषां ते क्रीडामयूरा वनबर्हि-
 णत्वं वनमयूरत्वं प्राप्ताः ।

(१४.) किंच । येषु सोपानमार्गेषु रामा रमण्यः सरागांछाक्षारसार्द्राश्चरणान्निक्षिप्त-

(12) That royal road which was (once) frequented by (lit. became a passage to) the Abhisārikās (those who go to meet their lovers or keep an assignation) having bright jingling anklets during the nights, is (now) frequented by female jackals who seek carrion by (the aid of) the light (emitted) from their howling mouths.

(13.) Those waters of the lakes which (once) stirred (struck gently) by the forepart of the hands of young ladies (at the time of spouting) imitated the deep resounding of a drum now bewail (produce a mournful or bewailing sound) being struck (violently) with horns by wild buffaloes.

(14.) The pet peacocks (lit. pleasure-peacocks) lying (now) on trees their abodes of perching sticks being broken to pieces, devoid of their (usual) dance on account of the absence of tabor-sound and possessing a remnant of their plumes that are destroyed by the flames of forest-conflagration, are reduced to the state of wild ones.

सोपानमार्गेषु च येषु रामा निक्षिप्तवत्यश्चरणान्सरागान् ।
 सद्यो हतन्यकुभिरस्रदिग्धं व्याघ्रैः पदं तेषु निधीयते ॥ १५ ॥
 चित्रद्विपाः पद्मवनावतीर्णाः करेणुभिर्दत्तमृणालभङ्गाः ।
 नखाङ्कुशाघातविभिन्नकुम्भाः संरब्धासिंहप्रहृतं वहन्ति ॥ १६ ॥
 स्तम्भेषु योषित्प्रतियातनानामुत्क्रान्तवर्णक्रमधूसराणाम् ।
 स्तनोत्तरीयाणि भवन्ति सङ्गान्निर्मोकपट्टाः फणिभिर्विमुक्ताः ॥ १७ ॥
 कालान्तरश्यामसुधेषु नक्तमितस्ततो रूढतृणाङ्कुरेषु ।
 त एव मुक्तागुणशुद्धयोऽपि हर्म्येषु मूर्च्छन्ति न चन्द्रपादाः ॥ १८ ॥

वत्यः । तेषु मार्गेषु अद्य सद्यो हतन्यकुभिः मारितमृगैर्व्याघ्रैः । (“ कृष्णसारो ” रुरुन्यकुः
 इत्यमरः) । अस्त्रदिग्धं रुधिरलिप्तं पदं निधीयते ।

(१५.) पद्मवनमवतीर्णाः प्रविष्टाः । तथा लिखिता इत्यर्थः । करेणुभिः करिणीभिः ।
 चित्रगताभिरेव । “ करेणुरिभ्यां स्त्री नेभे ” इत्यमरः । दत्तमृणालभङ्गाश्चित्रद्विपा आले-
 ख्यमातङ्गाः । नखा एवाङ्कुशाः । तेषामाघातैर्विभिन्नकुम्भाः सन्तः संरब्धासिंहप्रहृतं कुपित-
 सिंहप्रहारं वहन्ति ।

(१७.) उत्क्रान्तवर्णक्रमा विशीर्णवर्णविन्यासास्ताश्च धूसराश्च यास्तासां स्तम्भेषु यो-
 षित्प्रतियातनानां स्त्रीप्रतिकृतानां दारुमयीणां फणिभिर्विमुक्ता निर्मोकाः कञ्चुका एव पट्टाः ।
 (“ पट्टः पेषणपाषाणे व्रणादीनाञ्च बन्धने । चतुष्पथं च राजादिशासनांतरपीठयोः ” इति विश्वः) ।
 “ समौ कञ्चुकनिर्मोकौ ” इत्यमरः । सङ्गात्सक्तत्वात्स्तनोत्तरीयाणि स्तनाच्छादनवस्त्राणि भवन्ति ।

(१८.) कालान्तरेण कालभेदवशेन श्यामसुधेषु मलिनचूर्णोपितस्ततो रूढतृणाङ्कुरेषु
 हर्म्येषु गृहेषु नक्तं रात्रौ मुक्तागुणानां शुद्धिरिव शुद्धिः स्वाच्छद्यं येषां तादृशा अपि । ततः
 पूर्वं ये मूर्च्छन्ति स्म त एव चन्द्रपादाश्चन्द्ररश्मयः । “ पादा रश्म्यङ्घ्रितुर्याशाः ” इत्यमरः । न
 मूर्च्छन्ति [न दृढि गच्छन्तीति—हे० चा०] । न प्रतिफलन्तीत्यर्थः ।

(15.) And on those flights of steps (lit. stair-pas-ages) where fair ladies
 used to plant their feet dyed in lac, tigers that have just killed deer do now place
 their steps besmeared with blood.

(16.) The elephants (painted) in the pictures (on the walls) as entered
 into lotus-beds and as being presented with pieces of lotus-stalks by female elephants
 (now) bear the blows of the enraged lions having their temples shattered by the
 strokes of their goat-like nails

(17.) The slough-strips left by cobras become, on account of their contact
 (with the breasts), a covering on the breasts of the images of women (engraven)
 on posts which have a dusky appearance and the lines of colour (painting) on
 which have been disfigured.

(18.) Those very rays of the moon though white like pearl-necklaces (once
 reflecting) now do not take effect (reflect) at night on the mansions, on (the

आवर्ज्य शाखाः सदयं च यासां पुष्पाण्युपात्तानि विलासिनीभिः ।
 वन्यैः पुलिन्दैरिव वानरैस्ताः क्लिश्यन्त उद्यानलता मदीयाः ॥ १९ ॥
 रात्रावनाविष्कृतदीपभासः कान्तामुखश्रीवियुता दिवापि ।
 तिरस्क्रियन्ते कृमितन्तुजालैर्विच्छिन्नधूमप्रसरा गवाक्षाः ॥ २० ॥
 बलिक्रियावर्जितसैकतानि स्नानीयसंसर्गमनाप्नुवन्ति ।
 उपान्तवानीरगृहाणि दृष्ट्वा शून्यानि दूये सरयूजलानि ॥ २१ ॥
 तदर्हसीमां वसतिं विस्तृज्य मामाभ्युपेतुं कुलराजधानीम् ।
 हिन्वा तनं कारणमानुषीं तां यथा गुरुस्ते परमात्ममूर्तिम् ॥ २२ ॥

(१९.) किंच । विलासिनीभिः सदयं शाखा लतावयवानावर्ज्यानिमध्य यासां लतानां पुष्पाण्युपात्तानि गृहीतानि । ता मदीया उद्यानलताः । वन्यैः पुलिन्दैर्मलेच्छविशेषैरिव वानरैः । उभयैरपीत्यर्थः । क्लिश्यन्ते पीडयन्ते [पुलिन्दैः शबरैः सहचरैः सह वानरैः क्लिश्यन्ते बाध्यन्ते । सहाथे इव शब्दः—इति चा०] । क्लिश्नातेः कर्मणि लट् । “भेदाः किरातशबरपुलिन्दा म्लेच्छजातयः ” इत्यमरः ।

(२०.) रात्रावनाविष्कृतदीपभासः (अप्रकटीकृतदीपदीप्तयः) । दीपप्रभाशून्या इत्यर्थः । दिवापि दिवमेऽपि कान्तामुखानां श्रिया कान्त्या वियुता रहिता विच्छिन्ना नष्टा धूमप्रसरो येषां ते गवाक्षाः कृमितन्तुजालैर्लतातन्तुवितानैस्तिरस्क्रियन्ते छाद्यन्ते ।

(२१.) “ बलिः पूजापहारः स्यात् ” इति शाश्वतः । बलिक्रियावर्जितानि सैकतानि येषां तानि । स्नानीयानि स्नानमाधनानि चूर्णादीनि [स्नानीयं सुंदरीणामंगरागादि तत्संसर्गमलभमानानि इति—चा०] “कृत्यल्युटो बहुलम्” इति करणेऽनीयप्रत्ययः । स्नानीयसंसर्गमनाप्नुवन्ति सरयूजलानि शून्यानि रिक्तान्युपातेषु वानीरगृहाणि येषां तानि च दृष्ट्वा दूये परितप्ये ।

(२२.) तत्तस्मादिमां वसतिं कुशावतीं विमृज्य कुलराजधानीं (राज्ञा धीयते स्थीयतेऽस्यां सा राजधानी तां तथोक्तां) अयोध्यां मामभ्युपेतुमर्हसि । कथमिव । ते गुरुः पिता

surfaces of) which are grown, here and there, shoots of grass, and the plaster on which is turned black by lapse of time

(19.) Those garden-creeper of mine, the flowers of which were taken off (plucked) by the sportive women bending their boughs with compassion (i. e. gently), are (now) tormented by the monkeys of the forest as well as by savages.

(20.) The windows displaying no light of lamps at night and bereft of the splendour of the faces of beautiful women during day are (now) covered over with the cob-webs of spiders with the lines of smokes (completely) destroyed.

(21.) I am grieved to behold the waters of the Sarayū not obtaining the contact of the perfume powder- (used in ablutions), with the sandy bed-bereft of the rites of Bali (offering) and having on their sides huts made of canes (now) deserted.

(22.) Therefore, it is proper for you to leave this abode and to repair to me, your hereditary capital; just as your father having, abandoned human form, assumed on purpose, resorted to the form of the Supreme Soul (i. e. Vishnu).

तथेति तस्याः प्रणयं प्रतीतः प्रत्यग्रहीत्प्राग्रहरो रघूणाम् ।
 पृरप्यभिदधत्तमुखप्रसादा शरीरबन्धेन तिरोबभूव ॥ २३ ॥
 'तदद्भुतं संसदि रात्रिवृत्तं प्रातर्द्विजेभ्यो नृपतिः शशंस ।
 श्रुत्वा त एनं कुलराजधान्या साक्षान्पतित्वे वृतमभ्यनन्दन् ॥ २४ ॥
 कुशावतीं श्रोत्रियसात्स कृत्वा यात्रानुकूलेऽहनि सावरोधः ।
 अनुद्रुतो वायुरिवाभ्रवृन्दैः सैन्यैरयोध्याभिमुखः प्रतस्थे ॥ २५ ॥
 सा केतुमालोपवना बृहद्भिर्विहारशैलानुगतेव नागैः ।
 सेना रथोदारगृहा प्रयाणे तस्याभवज्जंगमराजधानी ॥ २६ ॥

रामस्तां प्रसिद्धां कारणवशान्मानुषीं [रावणादिवधप्रयोजनात्-चा०] तनूं मानुषमूर्तिं हित्वा
 परमात्ममूर्तिं यथा विष्णुमूर्तिमिव ।

(२३.) रघूणां प्राग्रहरः श्रेष्ठः कुशस्तस्याः पुरः प्रणयं प्राचक्षां प्रतीतो हृष्टः संस्त-
 थेति प्रत्यग्रहीत्स्वीकृतवान् । एः पुराधिदेवताप्यभिव्यक्तमुखप्रसादा सती । इष्टलाभादिति
 भावः । शरीरबन्धेन शरीरयोगेन । करणेन । तिरोबभूवान्तर्दधे । मानवं रूपं विहाय दैवं
 रूपमग्रहीदित्यर्थः ।

(२४.) नृपतिः कुशस्तदद्भुतं रात्रिवृत्तं रात्रिवृत्तान्तं प्रातः संसदि सभायां द्विजेभ्यः
 शशंस । ते द्विजाः श्रुत्वैनं कुशं कुलराजधान्या साक्षान्स्वयमेव पतित्वे विषये वृत-
 मभ्यनन्दन् । पतित्वेन वृतोऽसीत्यपूजयन् । आशीर्भित्तिं शेषः । अत्र गार्ग्यः—“ दृष्ट्वा
 स्वयं शोभनं नैव सुप्यात्पश्चाद्दृष्ट्वा यः स पाकं विधत्ते । शमेदिष्टं तत्र साधुद्विजेभ्यस्ते चा-
 शीर्भिः प्रीणयेयुर्नरेन्द्रम् ” । इदमपि स्वमतुल्यमिति भावः ।

(२५.) स कुशः कुशावतीं श्रोत्रियेषु छान्देसेष्वधीनां श्रोत्रियमात् । “ तदधीनव-
 चने ” इति सातिप्रत्ययः । “ श्रोत्रियंश्छन्दाऽधीते ” इति निपातः । “ श्रोत्रियच्छान्दसौ
 समौ ” इत्यमरः । कृत्वा [ब्राह्मणभ्यो दत्त्वा-चा० व०] यात्रानुकूलेऽहनि सावरोधः सा-
 सान्तःपुरः सन् । वायुरभ्रवृन्दैरिव । सैन्यैरनुद्रुतोऽनुगतः सन्नयोध्याभिमुखः प्रतस्थे ।

(२६.) केतुमाला एवोपवनानि यस्याः सा बृहद्भिर्नागैर्गर्जैर्विहारशैलैः क्रीडाशैलैरनुग-

(23.) The illustrious of the descendants of Raghū being pleased accepted her request saying “ even so ”; the presiding deity of the city too on whose countenance a brightness was visible disappeared (from the sight) with her bodily frame (lit. the tie of her body).

(24) In the morning the king told that astonishing event of the night to Brāhmanas in his court, at which they congratulated him on his having been chosen as a husband by the hereditary capital herself (lit. in person).

(25.) Having consigned Kusāvati to the Brāhmanas versed in the Vedas, he with his harem set out, on a day favorable to the expedition, for Ayodhyā, being followed by his armies as the wind by clusters of clouds

(26.) While passing, his army became his moving capital, having the

तेनातपत्रामलमण्डलेन प्रस्थापितः पूर्वनिवासभूमिम् ।

बभौ बलौघः शशिनोदितेन वेलामुदन्वानिव नीयमानः ॥ २७ ॥

तस्य प्रयातस्य वरूथिनीनां पीडामपर्याप्तवतीव सोढुम् ।

वसुंधरा विष्णुपदं द्वितीयमध्यारुरोहेव रजश्छलेन ॥ २८ ॥

उद्यच्छमाना गमनाय पश्चात्पुरो निवेशे पथि च व्रजन्ती ।

सा यत्र सेना दृदशे नृपस्य तत्रैव सामग्र्यमतिं चकार ॥ २९ ॥

तेव स्थिता । रथा एवोदारगृहा यस्या सा सा सेना तस्य कुशस्य प्रयाणे जंगमराजधानी संचारिणी नगरीवामवद्भव ।

(२७.) आतपत्रमेवामलं मण्डलं बिम्बं यस्य तेन तेन कुशेन पूर्वनिवासभूमिमयोध्यां प्रति प्रस्थापितो बलौघः । आतपत्रवदमलमण्डलेनोदितेन शशिना वेलं नीयमानः प्राप्यमाणः । उदकमस्यास्तीत्युदन्वान् उदधिरिव । बभौ । “उदन्वानुदधौ च” इति निपातनात्साधुः ।

(२८.) प्रयातस्य प्रस्थितस्य तस्य कुशस्य वरूथिनीनां सेनानाम् । कर्त्रीणाम् । “कर्तृ-कर्मणोः कृति” इति कर्तरि षष्ठी । पीडां सोढुमपर्याप्तवतीवाशक्तेव वसुंधरा रजश्छलेन द्वितीयं विष्णुपदं [भूर्भुवःस्वरिति त्रीणि पदानि विष्णोरिति-व०] आकाशमध्यारुरोहेव । इत्युत्प्रेक्षा ।

(२९.) पश्चात्कुशावत्याः सकाशाद्गमनाय प्रयाणाय [पश्चाद्गामिनी अनुगमनार्थ-मुद्योगं कुर्वाणा-सु०] तथा पुरोऽग्रे निवेशे [कटकनिवेशकाले वर्तमाना-सु०] । निमित्ते । निवेष्टुं चेत्यर्थः । उद्यच्छमानोद्योगं कुर्वती । “समुदाङ्भ्यो यमोऽग्रन्थे” इत्यस्य सकर्मकाधिकारत्वादात्मनेपदम् । पथि च व्रजन्ती नृपस्य कुशस्य सा सेना यत्र पश्चात्पुरो मध्ये वा दृदशे तत्रैव सामग्र्यमतिं कृत्स्नतावुद्धिं चकार । अपरिमिता तस्य सेनेत्यर्थः । [यत्र यत्र दृष्टा तत्र तत्र समग्रा इहैवास्तीति ज्ञातमिति-सु० वि०] ।

lines of flags as gardens as if accompanied by pleasure-hills, by means of the huge elephants; and having the chariots as splendid buildings.

(27) The flood of the forces, marched to the land of their former abode by him who had (on him) the umbrellia as a white disc, appeared like the ocean made to start for the shores—its original dwelling-place, by the rising moon with its disc as bright as the (white) umbrellia.

(28.) The earth as if unable (not sufficiently able) to bear the tread of his forces who was marching onwards mounted, as it were, on the second foot of Vishnu [i. e. the sky] under the appearance of dust.

(29.) That army of the protector of men, wherever it was seen made one conclude it to be the complete whole, whether preparing behind to march or in advance to be encamped, or moving on its way (the battalions separated made one think to be complete armies, so numerous were his forces).

तस्य द्विपानां मदवारिसेकात्खुराभिघाताच्च तुरंगमाणाम् ।
 रेणुः प्रपदे पथि पङ्कभावं पङ्कोऽपि रेणुत्वमियाय नेतुः ॥ ३० ॥
 मार्गैषिणी सा कटकान्तरेषु वैन्ध्येषु सेना बहुधा विभिन्ना ।
 चकार रेवेव महाविरावा वद्धप्रतिश्रुन्ति गुह्यामुखानि ॥ ३१ ॥
 स धातुभेदारुणयाननेमिः प्रभुः प्रयाणध्वनिमिश्रतुर्यः ।
 व्यलङ्घ्यद्विन्ध्यमुपायनानि पश्यन्पुलिन्दैरुपपादितानि ॥ ३२ ॥
 तीर्थे तदीये गजसेतुबन्धात्प्रतीपगामुत्तरतोऽस्य गङ्गाम् ।
 अयत्नबालव्यजनीबभूवुर्हंसा नभोलङ्घनलोलपक्षाः ॥ ३३ ॥

(३०.) नेतुस्तस्य कुशस्य द्विपानां मदवारिभिः सेकात्तुरंगमाणां खुराभिघाताच्च (ता-
 डनात्) यथासंख्यं पथि रेणू रजः पङ्कभावं पङ्कतां प्रपदे । पङ्कोऽपि रेणुत्वमियाय । तस्य
 तावदस्तीत्यर्थः ।

(३१.) वैन्ध्येषु विन्ध्यसंघविषु कटकान्तरेषु नितम्बावकाशेषु [सान्वन्तरेषु—हे०चा०]।
 “कटकोऽस्त्री नितम्बोद्रेः” इत्यमरः । मार्गैषिणी मार्गावलोकिनी । अतएव बहुधा । विभिन्ना
 (वृथग्भूता) । महाविरावा दीर्घशब्दा सा सेना । रेवेव नर्मदेव । “रेवा तु नर्मदा सोमोद्भवा
 मेखलकन्यका ” इत्यमरः । गुह्यामुखानि वद्धप्रतिश्रुन्ति प्रतिध्वनवन्ति चकाराकरोत् ।

(३२.) धातूनां गैरिकादीनां भेदेनारुणा (आरक्ता) याननेमौ रथचक्रधारा यस्य ।
 प्रयाणे ये ध्वनयः । श्वेडहेषादयः । तन्मिश्राणि तुर्याणि यस्यैवं विधः स प्रभुः कुशः । पु-
 लिन्दैः किरातैरुपपादितानि समर्पितानि [आदृतानि । तेषां प्रीत्यर्थं दर्शनं न तु ग्रहणं इति
 —चा०] उपायनानि पश्यन् । विन्ध्यं व्यलङ्घ्यत् [पिष्टधातुत्वात्तूर्यध्वनिनिर्जितनादत्वाच्च-
 विन्ध्यपर्वतं धिक्चक्रे इति छायायर्थः प्रायेण माघेप्येवंविधोक्तिः । “दूरे भवद्गोजवलस्य गच्छत
 पुरा बहूनां परभागमाप सा” इति—चा०] ।

(३३.) तदीये वैन्ध्ये तीर्थेऽवतारे [अवतरणमार्गे—हे०] गजा एव सेतुस्तस्य बन्धाद्धेतोः

(३०.) On account of the flow of rut of elephants and the strokes of hoofs
 of horses of that leader [general], the dust on the road was turned into [assumed
 the state of] mud and the mud also into dust.

(३१.) That army looking for a way through the valleys of (space between)
 the slopes of the Vindhya mountain, being divided into many parties, made the
 mouths of the caves full of echoes like the roaring Revā [i. e. the Narmadā].

(३२.) That Lord, the circumference of the wheels of whose vehicle was red
 on account of their pounding the minerals and the trumpet-sound of whose army
 was mingled with the noise [i. e. neighing and bellowing &c.] of marches, crossed
 the mountain Vindhya gazing with a look the presents brought to him by the
 Pulindas [i. e. the Kirātas].

(३३.) In its (i. e. bearing its name) holy water-place, while he crossed the
 river (there) running in a reverted direction on account of the construction of a
 bridge of elephants, the swans whose wings fluttered to mount into the sky became
 Chāmars without efforts (to him)

स पूर्वजानां कपिलेन रोषाद्भस्मावशेषीकृतविग्रहाणाम् ।
 सुरालयप्राप्तिनिमित्तमभ्यस्रैस्त्रोतसं नोललितं ववन्दे ॥ ३४ ॥
 इत्यध्वनः कैश्चिद्दहोभिरन्ते कूलं समासाद्य कुशः सरय्वाः ।
 वेदिप्रतिष्ठां न्वितताध्वराणां यूपानपश्यच्छतशो रघूणाम् ॥ ३५ ॥
 आधुय शाखाः कुसुमद्रुमाणां स्पृष्ट्वा च शीतान्सरयूतरंगान् ।
 तं क्लान्तसैन्यं कलराजधान्याः प्रत्युज्जगामोपवनान्तवायुः ॥ ३६ ॥
 अयोपशल्ये रिपुमग्नशल्यस्तस्याः पुरः पौरसखः स राजा ।
 कुलध्वजस्तानि चलध्वजानि निवेशयामास बली बलानि ॥ ३७ ॥

प्रतीपगां [अनुकूलं-हे०] पश्चिमवाहिनीं गङ्गामुत्तर-कुशस्य नभोलङ्घनेन लोलपक्षा-
 हंसा अयनेन बालव्यजनीवभृवुश्चामराण्यभूवत् । तेन तेन कुशः । [“तीर्थं शास्त्राध्वरक्ष-
 त्रोपायोपाध्यायमंत्रिषु अवतरणानि जुष्टांभः स्त्रियादितेन शशिना वेले विश्वः”]

(३४.) स कुशः कपिलेन मुनिना रोषात् । “उदन्वानुद्धौ च” इहा येषां तेषां पूर्व-
 जानां वृद्धानां सागराणां सुरालयस्य स्वर्गस्य प्राप्ताधिनीनां सेनानाम् । [बलीयुत्तरणव-
 शादुच्चलितं-दि०] क्षभितम् । त्रिस्त्रोतम् इदं त्रैस्त्रोतसम्-गङ्गा, यमुना, नर्मो ववन्दे ।

(३५.) इति कैश्चिद्दहोभिरध्वनोऽन्तेऽवमाने कुशः सरय्वाः कूलं समासाद्य वितता-
 ध्वराणां विस्तृतमग्नानां रघूणाम् । वेदिः प्रतिष्ठास्पदं येषां तान् [यज्ञवेदिस्थान्-चा०]
 यूपान्छतशोऽपश्यत् ।

(३६.) कुलराजधान्या उपवनान्तवायुः कुसुमद्रुमाणां शाखा आधूयेषद्वत्वा । सुरभि-
 र्मेन्द्रश्चेत्यर्थः । शीतान्सरयूतरंगांश्च स्पृष्ट्वा । अनेन शैत्याक्तिः । क्लान्तसैन्यं तं कुशं प्रत्यु-
 ज्जगाम (प्रत्युद्गतः) ।

(३७.) अथ रिपुषु मग्नं शल्यं शङ्कुः शरो वा यस्य सः [इति निर्भयता-हे०] । “श-

(34.) He bowed to the water of the three-streamed river (i. e. Ganga) which was stirred by ships and which was the means of getting the abode of the immortal (the Svarga) to his ancestors whose bodies were through wrath made to remain in (the form of) ashes by Kapala

(35.) Thus at the end of his journey after some days, Kus'a having got to the bank of the Sarayū saw hundreds of sacrificial posts having square-pavements for their pedestals of the Raghus who had celebrated sacrifices.

(36.) The breeze (that blowed) from the interior of the garden of his hereditary capital, having gently shaken the branches of the flowery trees and having touched the cool waves of the Sarayū, went forth (advanced) to receive him whose army was fatigued

(37.) Then that powerful king, the banner of (who was pre-eminent in) his family, who had planted an arrow in (the heart of his) enemies and who was a friend of his citizens, encamped those forces with their fluttering (or moving) flag on the out-skirt (lit. extremity) of that city.

तां शिल्पिसंघाः प्रभुणा नियुक्तास्तथागतं संभृतसाधनत्वात् ।
पुरं नवीचक्रुरपां विसर्गान्मिघा निदाघग्लपितामिवोर्वीम् ॥ ३८ ॥
ततः सपर्यां सपशूपहारां पुरः परार्ध्यप्रतिमागृहायाः ।
उपोषितैर्वास्तुविधानविद्भिर्निर्वर्तयामास रघुप्रवीरः ॥ ३९ ॥
तस्याः स राजोपपदं निशान्तं कामीव कान्ताहृदयं प्रविश्य ।
यथार्हमन्यैरनुजीविलोकं संभावयामास यथाप्रधानम् ॥ ४० ॥

ल्यं शङ्खौ शरे वंशे ” इति विश्वः । पौराणां सखा पौरसखः [इति सौम्यता—हे०] । कुलस्य ध्वजश्चिह्नभूतः [इति प्रकाशता—हे०] बली म राजा चलाश्चलन्तो वा ध्वजा येषां तानि तानि बलानि सैन्यानि तस्याः पुरः पुर्या उपशल्ये ग्रामान्ते । “ग्रामान्त उपशल्यं स्यात् ” इत्यमरः । निवेशयामास ।

(३८.) प्रभुणा नियुक्ताः शिल्पिनां तत्सादीनां संघाः संभृतसाधनत्वान्मिलितोपकरणत्वात्तां तथागतम् । शून्यामित्यर्थः । पुरमयोध्याम् । मेषा अपां विसर्गाज्जलसंकास्निदाघग्लपितां ग्रीष्मतप्तामुर्वीमिव । नवीचक्रुः परिपुर्यांचक्रुः [अत्र नवीकरणं बीजप्रगेहयोगत्वं—हे०चा०] ।

(३९.) ततो रघुप्रवीरः कुशः प्रतिमा देवताप्रतिकृतयः । अर्च्या इत्यर्थः । परार्ध्य-प्रतिमागृहायाः [परार्ध्यानि श्रेष्ठानि प्रतिमायुक्तानि गृहाणि यस्याः—चा०] प्रशस्तदेवताय-तनायाः पुर उपोषितैर्वास्तुविधानविद्भिः प्रयोज्यैः पशूपहारैः सहितां सपशुहारां (पशुबलि-सहितां) सपर्यां (पुजां) निर्वर्तयामास कारयामास । अत्र ण्यन्ताण्यण्यनुसंधेयम् । अन्यथा ह्येतेरकर्मकस्य करोत्यर्थत्वे कारयत्यर्थभावप्रसङ्गात् । भवितव्यं ह्येतेरण्यन्तकर्त्रा प्रयोज्यत्वेन तस्मिन्देशात्प्रयोगान्तरस्यापक्षितत्वात् ।

(४०.) स कुशस्तस्याः पुरः सन्नधि राजोपपदं राजशब्दपूर्वं निशान्तम् । राजभव-नमित्यर्थः । “ निशान्तं भवनोपसः ” इति विश्वः । कामी कान्ताहृदयमिव [यथा कामी कान्ताहृदयं प्रविश्य अन्यैः शरीरावयवैरिन्द्रियगणं यथार्हं संभावयतीति—व०] प्रविश्य । अन्यैर्निशान्तैरनुजीविलोकमात्म्यादिकं यथाप्रधानं मान्यानुसारेण । यथार्हं यथोचितम् । तत्तदुचितगृहैरित्यर्थः । संभावयामास (संमानितवान्) ।

(३८.) Multitudes of artists, employed by the king, made that city which had gone to that state (altogether) a new one by reason of their being furnished with the (necessary) materials as, by pouring waters, the clouds do the earth scorched by the heat of summer.

(३९.) After which the hero of the descendant of Raghu performed the worship, [the Vāstu-ceremony, a ritual for entering a new or repaired dwelling-place] attended with the offerings of animals, of the capital containing splendid temples (lit abodes of images) by (or by the hands of) the priests versed in the rites of Vāstu-ceremony who had observed lists (previously to officiating at it).

(४०) He, like a lover in the heart of his beloved, having entered his palace having the attribute “ royal,” honoured his followers (such as ministers &c.) with other mansions according to their rank (lit according as they were superior).

मा मन्दुरासंश्रयिभिस्तुरंगैः शालाविधिस्तम्भगतैश्च नागैः ।
 पूराबभासे विपणिस्थपण्या सर्वाङ्गनद्धाभरणेव नारी ॥ ४१ ॥
 वसन्त तस्यां वसतो रघूणां पुराणशोभामधिरोपितायाम् ।
 न मैथिलेयः स्पृहयांबभूव भर्त्रे दिवो नाप्यलकेश्वराय ॥ ४२ ॥
 अथास्य रत्नग्रथितोत्तरीयमेकान्तपाण्डुस्तनलम्बिहारम् ।
 निःश्वासहार्यांशुकमाजगाम घर्मः प्रियावेशमिवोपदेष्टुम् ॥ ४३ ॥

(४१.) विपणिस्थानि पण्यानि क्रयविक्रयार्हवस्तूनि यस्याः सा । “ विपणिः पण्यवी-
 थिका ” इत्यमरः । सा पूरयोध्या मन्दुरासंश्रयिभिरश्वशालासंश्रयणशीलैः [सम्यक्संश्र-
 यणेन राज्ञः शुभं सूचितं । तथा योगयात्रावचनं । “परिग्रहरोहणबन्धनाद्यैः । यात्रानुकूल्यं
 तुरगोत्तमानां राज्ञः शुभं स्यात्करिणां तथैव । विपर्यये तद्विपरीतमाहुः”-हे०] । “वाजिशाला
 तु मन्दुरा” इत्यमरः । “जिटक्षि-” इत्यादिनेनिप्रत्ययः । तुरंगैरश्वैः शालासु गृहेषु (बद्धैर्वा) ये
 विधिना स्थापिताः स्तम्भास्तान्गतैः प्रापैः [यद्वा । “शालागृहं तरुस्कन्धे शाखागास्त्रैश्च शयोः”
 इति विश्वः-हे०] । नागैश्च । सर्वाङ्गेषु नद्धान्याभरणानि यस्याः सा नारीव । आबभासे ।

(४२.) स मैथिलेयः कुशः पुराणशोभां [दशरथादिराज्यं याभृत्तादृशीमिति-चा०]
 पूर्वशोभामधिरोपितायां तस्या रघूणां वसतावयोध्यायां वसन् । दिवो भर्त्रे देवेन्द्राय तथाल-
 केश्वराय कुबेरायापि न स्पृहयांबभूव । तावपि न गणयामासेत्यर्थः । “ स्पृहरीसिप्सतः ”
 इति संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । एतेनायोध्याया अन्यनगरातिशायित्वं गम्यते । कुशस्य कुमुद्वती-
 सगमं प्रस्तौति—

(४३.) अथास्य कुशस्य । रत्नैर्मुक्तामणिभिर्ग्रथितान्युत्तरीयाणि यस्मिंस्तम् । एकान्त-
 मत्यन्तं पाण्डूः [यौवेन स्त्रीणा पाण्डुता प्रसिद्धा-हे०] स्तनयोर्लम्बिनो हारा यस्मिंस्तम् ।
 निःश्वासहार्याण्यतिमूर्द्धमाप्यंशुकानि यत्र तम् । एवं शीतलप्रायं प्रियाया वेषं नेपथ्यमुपदे-
 ष्टुमिव । द्रुविसमानार्थत्वाद्विकर्मकत्व । घर्मो ग्रीष्म आजगाम ।

(४४.) अगस्त्वश्रिङ्ग यस्य तस्मादयनान्मार्गादक्षिणायनाद्वास्त्विति (सूर्ये) समीपं सं-
 निवृत्ते सति । उत्तरा दिक् । आनन्दशीता वाष्पवृष्टिमिव [यदा किल नायको दक्षिणा म-

(41) That city having the wares arranged in its shops, with the horses resting in its stables, with the elephant fastened to the posts fixed in the stables according to the rites, looked like a young female with ornaments arranged (in their proper places) on all her limbs.

(42) That son of Mithilā residing in that abode of the descendants of Raghu (i. e. the capital Ayodhyā) which was restored to its former splendour, did not wish even for (the capital of) either the Lord of heavens (Indra) or the Lord of Alakā.

(43.) Then came [set in] the hot season, as it were, to give his beloved instructions in (point of) dress in which the upper garment was interwoven with jewels, garlands were pendent on extremely pale breasts, and the silk garments were (so fine as to be) capable of being blown away by (even) the breath.

अगस्त्यचिद्वाद्यनात्समीपं दिगुत्तरा भास्वति संनिवृत्ते ।

आनन्दशीतामिव बाष्पवृष्टिं हिमस्रुतिं हैमवतीं सप्तर्जं ॥ ४४ ॥

• प्रवृद्धतापो दिवसोऽतिमात्रमत्यर्थमेव क्षणदा च तन्वी ।

उभौ विरोधक्रियया विभिन्नौ जायापती सानुशयाविवास्ताम् ॥ ४५ ॥

दिने दिने शैवलवन्त्यधस्तात्सोपानपर्वाणि विमुञ्चदम्भः ।

उद्दण्डपद्मं गृहदीर्घिकाणां नारीनितम्बद्वयसं बभूव ॥ ४६ ॥

वनेषु सायंतनमल्लिकानां विजृम्भणोद्गन्धिषु कुङ्कुलेषु ।

प्रत्येकनिक्षिप्तपदः सशब्दं संख्यामिवैषां भ्रमरश्चकार ॥ ४७ ॥

प्यंगनां त्यक्तवान्यां याति तदा सा परितोपादानंदाश्च मुंचति । सपत्निसाम्यं नेत्येके । अगस्त्यचिद्वादिति स्त्रीलिंगनिर्देशाभावात् । पुरा किल भगवान् अगस्त्यो दक्षिणापथं प्राप्तो नाद्यापि निर्वर्त्तते तर्ह्यसावपि सूर्यः किं वा यास्यतीति शक्तिता दिक् तत्प्राप्तौ जाताश्च.—हे०] । हैमवतीं हिमवत्सवान्वितीं हिमस्रुतिं [तुषारस्रुति—चा०] हिमनिप्यन्द सप्तर्जं । अत्र प्रोषितप्रियासमागमसमाधिर्गम्यते ।

(४५.) अतिमात्रं प्रवृद्धतापो दिवसः । अत्यर्थमेवानल्पं तन्वी कृशा क्षणदा च । इत्येतावुभौ । विरोधक्रियया प्रणयकलहादिना विरोधाचरणेन विभिन्नौ सानुशयौ सानुतापौ जायापती दपती इव [यथा प्रणयकलहवशतः पुमान्मेतापवान् स्त्री च क्षीणा भवते तथा क्षपादिवसौ घर्मात्तावभूतामिति भावः—चा०] । आस्ताम् । तयोरपि तापकार्यसंभवात्तत्सदृशावभूतामित्यर्थः ।

(४६.) दिने दिने प्रतिदिनं शैवलवन्त्यधस्ताद्यानि सोपानानां पर्वाणि भङ्गचस्तानि विमुञ्चत् । अतएवाद्दण्डपद्मं (उद्गतदण्डाः पद्मा यत्र तत्) गृहदीर्घिकाणामम्भः । नारीनितम्बः प्रमाणमस्य नारीनितम्बद्वयसं बभूव । विहारयोग्यमभूदित्यर्थः । “ प्रमाणं द्वयसत्—” इति द्वयसत्प्रत्ययः ।

(४७.) वनेषु विजृम्भणेन विकासिनोद्गन्धिषुत्कटमौरभेषु । “ गन्धस्य—” इत्यादिना स-

(44.) The sun (lit the resplendent one) having come near (it) from that path (i. e. side of the equator) which is marked by Agastya, the northern quarter produced the oozing of snow on the mountain Himalaya, as though it were a flow of tears cool with joy.

(45) The day with its heat excessively increased and the night excessively attenuated, both appeared like husband and wife estranged by contrary behaviour (consequent upon their love-quarrel) and (afterwards) filled with remorse.

(46.) The water of the house-tanks, day by day, leaving (sinking down from) the downward rows of steps covered with moss and (therefore) the lotuses in which had their stalks rising up, remained (only) so deep as to reach the hips of a woman.

(47.) In the forests the black bee, with the humming noise placing its foot upon each of the buds of the evening-blooming jasmine-creepers emitting fragrance in the act of opening, counted, as it were, their number.

स्वेदानुविद्धार्दनखक्षताङ्गे भृयिष्ठसंदष्टशिखं कपोले ।

च्युतं न कर्णादपि कामिनीनां शिरीषपुष्पं सहसा पपात ॥ ४८ ॥

यन्त्रप्रवाहैः शिशिरैः परीतान्रसेन धौतान्मलयोद्भवस्य ।

शिलाविशेषानधिशय्य निन्युर्धारागृहेष्वातपमृद्धिमन्तः ॥ ४९ ॥

स्नानार्द्रमुक्तेष्वनुधृपवासं विन्यस्तसार्यतनमल्लिकेषु ।

कामो वसन्तात्ययमन्दवीर्यः केशेषु लेभे बलमङ्गनानाम् ॥ ५० ॥

मासान्त इकारादेशः । सार्यतनमल्लिकानां [सार्यं भवाः सार्यतनास्तासां मल्लिकानां [विचि-
किललतानामिति—चा०] कुङ्कुलेषु सशब्दं यथा तथा प्रत्येकमेकैकस्मिन्नक्षितपदः । मकर-
न्दलोभादित्यर्थः । भ्रमर एषां कुङ्कुलानां मंख्यां गणनां चकारेव ।

(४८.) स्वेदानुविद्धमार्द्रं नूतनं नखक्षतमङ्गं यस्य तस्मिन् [स्वेदेन अनुविद्धानि युक्तानि
(संगतानि) यानि आर्द्राणि नखक्षतानि तानि अकश्चिद्भृयस्य तस्मिन्—हे० चा०] कामि-
नीनां कपोले भृयिष्ठमत्यर्थं संदष्टशिखं [मदष्टा लग्ना भृयिष्ठा शिखा यस्य तत्—हे०] वि-
च्छिष्टकेसरम् । तस्मिन्निति अतएव कर्णाच्च्युतमपि । शिरीषपुष्पं सहसा न पपात ।

(४९.) ऋद्धिमन्तो धनिका धारागृहेषु यन्त्रधारगृहेषु [जलधाराभिरुपलक्षिता
गृहाः धारागृहाः जलयन्त्रगृहास्तेषु—चा० यन्त्रधारामदिरेषु—व०] “चतुर्भिर्जलज्वावि जलय-
न्त्रगृहं विदुः”—चा०] शिशिरैर्यन्त्रप्रवाहैर्यन्त्रमंचारितमलिलपरैः परीतान्ध्यात्तान्मलयोद्भवस्य
रसेन चन्दनोदकेन धौतान्शालितान्छिलाविंशान् चन्द्रकान्तान्—हे०] माणिमयासनान्यधि-
शय्य तेषु शयित्वातप निन्युगतपपरिहारं चक्रुः ।

(५०.) वसन्तस्यात्ममहकारिणाऽत्ययनातिक्रमेण मन्दवीर्योऽतिदुर्बलः कामः स्नान-
ार्द्राश्च ते मुक्ताश्च [स्नानेन आर्द्रा अत एव मुक्ताः तेषु । संसृष्टकेशपाशदर्शनाद्विलासि-
नः समुल्लसितस्मरा बभूवुः—चा०] धूपमंचारणार्थमित्यर्थः । तेषु । अनुधृपवासं धृपवासानन्तरं
विन्यस्ताः सार्यतनमल्लिका येषु तेषु । अङ्गनानां केशेषु बलं लेभे । तैरुद्धीपित इत्यर्थः ।

(५१.) बद्धरजःकणत्वाद्व्याम्ररजःकणत्वादापिञ्जरा [ईषत्पिङ्गलवर्णा—चा०] उदारा
द्रावीयस्यर्जुनस्य ककुभश्चक्षस्य । “इन्द्रद्रुः ककुभोऽर्जुनः” इत्यमरः । मञ्जरी [चूतादेश्च नवोद्भवा-
दिति क्षीरस्वामिति—हे०] देहं दग्ध्वापि रोषाद्विरिंशेन गिरिरस्त्यस्य निवासत्वेन गिरिशस्तेन ।

(48.) The S'misha flower, which had its filaments stuck fast to the cheek marked with recent nail-scratches filled with sweat, though dropped from the ear of young women, did not fall down at once.

(49.) The rich men, lying on seats of costly stones washed with the fluid of sandle and surrounded by the cool watery sprays (streams) thrown by machines in rooms furnished with artificial showers, passed away the heat (of the day).

(50.) The God of love whose strength was diminished owing to the departure of Vasanta (the spring) acquired a strength in the hair of young ladies, which were unbraided on account of their being wet by bathing and in which evening-Jasmine-flowers were woven after making them (i. e. hair) perfumed.

आपिञ्जरा बद्धरजःकणत्वान्मञ्जयुद्धारा शुशुभेऽर्जुनस्य ।
 दग्ध्वापि देहं गिरिशेन रोषात्खण्डोक्ता ज्येव मनोभवस्य ॥ ५१ ॥
 मनोज्ञगन्धं सहकारभङ्गं पुराणशीधुं नवपाटलं च ।
 संबन्धता कामिजनेषु दोषाः सर्वे निदाघावधिना प्रमृष्टाः ॥ ५२ ॥
 जनस्य तस्मिन्समये विगाढे बभूवुर्द्वौ सविशेषकान्तौ ।
 तापापनोदक्षभपादसेवौ स चोदयस्थौ नृपतिः शशी च ॥ ५३ ॥
 अथोर्मिलोलोन्मदराजहंसे रोधोलतापुष्पवहे सरय्वाः ।
 विहर्तुमिच्छा वनितासखस्य तस्याम्भसि ग्रीष्मसुखे बभूव ॥ ५४ ॥

लोभादित्वाच्छप्रत्ययः । गिरौ शेत इति विग्रहे तु “ गिरौ शेतर्दः ” इत्यस्य छन्दसि विधानाद्धोके प्रयोगानुपपत्तिः स्यात् । तस्मात्पूर्वोक्तमेव विग्रहवाक्यं न्याय्यम् । खण्डोक्ता [द्विधा कृता खण्डोक्तेत्यधिकामजनत्वादिति—हे०] मनोभवस्य ज्या मौर्वीव । शुशुभे ।

(५१.) मनोज्ञगन्धमिति सर्वत्र संबध्यते । सहकारभङ्गं चतुष्षवखण्डम् । पुराणं वासितं शेरतेऽनेनेति शीधुः पक्कैश्चुरसप्रकृतिकः सुराविशेषस्तम् । “ शीडो धुक् ” इत्युणादिसूत्रेण “ शीडु स्वमे ” इत्यस्माद्वातोर्ध्वप्रत्ययः । “ पक्कैश्चुरसैस्त्री शीधुः पक्करसः शिवः ” इति यादवः । नव पाटलतयाः पुष्पं पाटलं च संबन्धता संघट्टयता निदाघावधिना [अन्तेन—हे०] ग्रीष्मकालेन “अवधित्ववधाने स्यात्मीम्नि काले बिलेऽपि च” इति विश्वः । कामिजनेषु विषये । सर्वे दोषास्तापादयः [संतापवेदकरागादयः इति—हे०] प्रमृष्टाः परिहृताः ।

(५३.) तस्मिन्समये ग्रीष्मे विगाढे कठिने [तीव्रसतापे प्रवृत्ते—हे०] सति जनस्य द्वौ सविशेषं सातिशयं यथा तथा कान्तौ बभूवुः । कौ द्वौ । तापापनोदे [स्फोटने—चा०] क्षमा योग्या पादयोरङ्गुलीः पादानां रश्मीनां च सेवा ययोस्तावुदयस्थावभ्युदयस्थौ स च नृपतिः शशी च ।

(५४.) अथोर्मिषु (कल्लोलेषु) लोलाः सनृष्णा उन्मदा राजहंसा यस्मिन्स्तस्मिन् । “ लोलश्चलसनृष्ण्याः ” इत्यमरः । रोधोलतापुष्पाणां [ततोद्भववल्लीनां पुष्पाणां—हे०]

(51.) The long sprout of Arjuna tree, a little ruddy on account of its bearing the pollen, appeared like the bow-string of the mind-born one (i. e. God of love) broken through rage by Śiva even after he had burnt his body.

(52.) The Summer season, that brought together the sprout (lit. a piece) of mango blossom of agreeable odour, the (odouriferous) old wine, and the fresh Pātala, (thereby) made amends for all its sins against the tribe of lovers.

(53.) In that excessively (hot) time (of Summer) two things became (were) greatly beloved of the people, viz., that King and the Moon, both standing in their rise—the one, service of whose feet was able to remove misery, the other, the enjoyment of whose rays was able to banish heat (caused by summer).

(54.) Then he took a fancy to sport with his beloveds in the water of the Sarayū, which was pleasant in the hot season, which earned with it flowers of the creepers on its banks and which had intoxicated swans eager (to swim) in its waves.

स तीरभूमौ विहितोपकार्यामानायिभिस्तामपकृष्टनक्राम् ।
 विगाहितुं श्रीमहिमानुरूपं प्रचक्रमे चक्रधरप्रभावः ॥ ५५ ॥
 सा तीरसोपानपथावतारादन्योन्यकेयूरविघट्टिनीभिः ।
 सनूपुरक्षोभपदाभिरास्तीदुद्विग्रहंसा सरिदङ्गनाभिः ॥ ५६ ॥
 परस्पराभ्युक्षणतत्पराणां तासां नृपो मज्जनरागदर्शी ।
 नौसंश्रयः पार्श्वगतां किरातीमुपात्तबालव्यजनां बभाषे ॥ ५७ ॥
 पश्यावरोधैः शतशो मदीयैर्विगाढ्यमानो गलिताङ्गरागेः ।
 सन्ध्योदयः साभ्र इवैष वर्णं पुण्यत्यनेकं सरधूपवाहः ॥ ५८ ॥

चा०] वहे प्रापके । पचाद्यच् । ग्रीष्मेषु सुखे सुखकरे सरस्वा अम्भासि पयसि तस्य कुश-
 स्य वनितासम्बन्धः । वनिताभिः सहेत्यर्थः । विहर्तुमिच्छा बभूव (संजाता) ।

(५५.) चक्रधरप्रभावो विष्णुतेजाः स कुशस्तीरभूमौ विहितोपकार्या (पटगृहं)
 यस्यास्ताम् । आनायो जालमेषामस्तीत्यानायिनो जालिकाः । “ जालमानायः ” इति नि-
 पातः । “ आनायः पुंसि जाल स्यात् ” इत्यमरः । तैः [धीवरैः—हे०] अपकृष्टनक्राम-
 पनीतग्राहां तां सरयूं श्रीमहिम्नोः संपत्प्रभावयोरनुरूपं योग्यं यथा तथा विगाहितुं [वि-
 लोलयितुं—चा०] प्रचक्रमे । अत्र कामन्दकः — “ परितापिषु वासरं पश्यस्तटलंखा-
 स्थितमाप्तसैन्यचक्रम् । सुविशोधितनक्रमीनजालं व्यवगाहेत जलं सद्गुह्यमेतः ” इति ।

(५६.) सा सरिस्सरयूस्तीरसोपानपथेनावतारादवतरणादन्योन्यं केयूरविघट्टिनीभिः सं-
 नद्धाङ्गदसंवर्षिणीभिः सनूपुरक्षोभाणि सनूपुरस्खलनानि पदानि यासां ताभिरङ्गनाभिर्हेतुभिरु-
 द्विग्रहंसा भीतहंसासीत् ।

(५७.) नौसंश्रयः (नौकास्थः) परस्परमभ्युक्षणे सेचने तत्पराणामासक्तानां तासां
 स्त्रीणां मज्जने रागोऽभिलाषस्तद्दर्शी नृपः पार्श्वगतामुपात्तबालव्यजनां गृहीतचामरां किरा-
 ती चामरग्राहिणी बभाषे । “ किरातस्तु द्रुमान्तरे । स्त्रियां चामरवाहिन्यां मत्स्यजात्यन्तरे
 द्वयोः ” इति केशवः ।

(५८.) गलिताङ्गरागैर्मर्दायैः शतशः [शतं शतं शतशः इति—हे०] अवरोधैः

(55) He, whose valour (power or lustre) was like that of Vishnu, began
 to sport in a way becoming his splendour and greatness in that river on whose
 banks tents were pitched and the alligators (crocodiles) in which were taken
 out by fishermen.

(56.) That river had its swans disturbed by young ladies whose steps were
 accompanied by the tumult of the anklets and who clashed one another's armlets on
 account of their descending the flight of steps on the bank.

(57) The king sitting in the boat pointing to their eagerness in merging
 into the water who were engaged in sprinkling water over one another, spoke to
 the female-Kirita who waited by his side with a Chāmara (in her hand).

(58) “ Look ! the stream of the Sarayū being stirred by hundreds of
 females of my harem, the yellow pigment on whose body has been washed off

विलुप्तमन्तःपुरसुन्दरीणां यदञ्जनं नौललिताभिराङ्गिः ।

तद्वध्नतीभिर्मदरागशोभां विलोचनेषु प्रतिमुक्तमासाम् ॥ ५९ ॥

एता गुरुश्रोणिपयोधरत्वादात्मानमुद्रोदुमशकुवत्यः ।

गाढाङ्गदैर्बाहुभिरप्सु बालाः क्लेशोत्तरं रागवशात्प्लवन्ते ॥ ६० ॥

अमी शिरीषप्रसवावतंसाः प्रभ्रंशिनो वारिविहारिणीनाम् ।

पारिप्लवाः स्त्रोतसि निम्नगायाः शैवाललोलांश्छलयन्ति मीनान् ॥ ६१ ॥

[अन्तःपुरजनैः—चा०] विगाह्यमानो विलोड्यमान एष सरयुप्रवाहः । साध्रः संभवः संध्यो-
दयः संध्याविर्भाव इव । अनेकं नानाविध वर्णं रक्तपीतादिकं पुप्यति पश्य । वाक्यार्थः कर्म
[अवरोधशब्देनान्तःपुरस्त्रियो लक्ष्यन्ते—चा०] ।

(५९) नौललिताभिर्नोक्षुभिताभिराङ्गिरन्तःपुरसुन्दरीणां यदञ्जनं कञ्जलं विलुप्तं हृतं
तदञ्जनं विलोचनेषु नयनेषु मदेन या रागशोभा [रक्तमा—चा०] तां बध्नतीभिर्घटयन्ती-
भिरङ्गिरासां प्रतिमुक्तं प्रत्यर्पितम् । प्रतिनिधिदानमपि तत्कार्यकारित्वात्प्रत्यर्पणमेवेति भावः
[यथा कञ्जलेन विलोचनयोः शोभा संपद्यते तत्पानीयैरपि विहितेत्यर्थः—चा०] ।

(६०.) गुरु दुर्वहं श्रोणिपयोधरं यस्यात्मन इति विग्रहः (श्रोणयश्च पयोधराश्च
श्रोणिपयोधरं । प्राण्यगत्वादेकवद्भावः । गुरुश्रोणिपयोधरं यासां तासां भावस्तस्मात्) ।
गुरुश्रोणिपयोधरत्वादात्मानं शरीरमुद्रोदुमशकुवत्य एता बाला गाढाङ्गदैः श्लिष्टाङ्गदैर्बाहुभिः
क्लेशोत्तरं (क्लेशः उत्तरः यस्मिन् कर्मणि यथा तथा) दुःखप्राप्यं यथा तथा रागवशात्क्रोडाभि-
निवेशपारतन्त्र्यात्प्लवन्ते तरन्ति ।

(६१.) वारिविहारिणीनामासां [अवतंससंबंधविवक्षया वारिविहारिणीनामिति षष्ठी-
चा०] प्रभ्रंशिनो भ्रष्टा निम्नगायाः (नद्याः) स्त्रोतसि पारिप्लवाश्चञ्चलाः । “ चञ्चलं त-
रलं चैव पारिप्लवपरिप्लव ” इत्यमरः । अमी शिरीषप्रमवा एवावतंसाः कर्णभूषाः शैवाललो-
लाञ्जलनीलिप्रियान् [शैवालास्त्रादेन चपलान् इति—चा०] । “ जलनीली तु शैवालम् ”
इत्यमरः । मीनांश्छलयन्ति [वञ्चयन्ति—चा० सु०] प्रादुर्भावयन्ति [पूर्वमुत्सारितजलचर-
(dropped) in it, bears various colours like the tinge of the twilight interspersed
with clouds.

(59.) The collyrium of the beautiful ladies of my harem that was washed
away by the water stirred by the boats, is restored to them by the water giving
(lit. fastening) the beauty of the flush of intoxication to their eyes.

(60.) These young damsels unable to keep [bear] up their self (bodies),
on account of their heavy hips and breasts, swim with difficulty in water with their
arms having armlets fastened (lit. touched), to them (only on account of) be-
ing under the influence of passion (for sport).

(61.) These ear-ornaments, made of the S'nisha sprouts, of the females
sporting in water, falling into the current of the river and (therefore) tremulous,
deceive the fish (that swim towards them) eager to devour moss (or appear like
fishes that are eager to devour moss).

आसां जलास्फालनतत्पराणां मुक्ताफलस्पर्धिषु शीकरेषु ।
 पयोधरोत्सापेषु शीर्यमाणः संलक्ष्यते न छिदुरोऽपि हारः ॥ ६२ ॥
 आवर्तशोभा नतनाभिकान्तेर्भङ्ग्यो भ्रुवां द्वन्द्वचराः स्तनानाम् ।
 जातानि रूपावयवोपमानान्यद्रवतीनि विलासिनीनाम् ॥ ६३ ॥
 तीरस्थलीर्बाहिभिरुत्कलापैः प्रस्निग्धकेकैरभिनन्द्यमानम् ।
 श्रोत्रेषु संमूर्च्छति रक्तमासां गीतानुगं वारिमृदङ्गावयम् ॥ ६४ ॥

त्वादिमे मत्स्यायन्ते । यद्वा । शैवालभ्रमं जनयन्तीत्यर्थः—हे० चा० । कर्णपूराणां मत्स्या-
 कारत्वात्तत्तां भयत्रस्ता मीना व्याकलीभवन्ति । मीनो मीनमत्तीति प्रसिद्धिः । यद्वा । शै-
 वालभक्षणचपला मीना अवतसान् शैवालमिति ज्ञात्वा अन्तमुपक्रान्ताः समानवर्णत्वादत एव
 वंचिताः—चा०] । शैवालप्रियत्वाच्छिरीषेषु शैवालभ्रमात्प्रादुर्भवन्तीत्यर्थः ।

(६२.) जलस्यास्फालने तत्पराणामामक्तानामासां स्त्रीणां मुक्ताफलस्पर्धिषु मौक्तिका-
 नुकारिषु [मुक्तास्थलेषु इति—चा०] पयोधरेषु स्तनेषु स्पर्शन्त्युत्पतन्ति ये तेषु शीकरेषु
 (शीकरणेषु) शीकराणां मध्ये शीर्यमाणो गलन्हारोऽत एव छिदुरः [स्वयं छिद्यते छिदुरः
 इति—हे०—चा०] स्वयं छिन्नोऽपि न संलक्ष्यते । “ विदिभिदिच्छिदं कुरच् ” इति कु-
 रच्प्रत्ययः । शीकरसंसर्गाच्छिन्न इति न ज्ञायत इति भावः ।

(६३) विलामिनीनां विलमनशीलानां स्त्रीणाम् । “ वै कपलसकत्थस्त्वम्भः ” इतिवि-
 नुप्रत्ययः । रूपावयवानामुपमेयानां यान्युपमानानि लोकप्रसिद्धानि [रूपस्याकारस्य अवयवानां
 उपमानानि । “रूपं स्वभावो सौंदर्ये आकारश्छेकयोगपि” इति विश्वः—हे०] । तान्यद्रवती-
 न्यान्तिकगतानि (एतानि वस्तूनि) जातानि । कस्य किमुपमानमित्यत्राह—नतनाभिकान्तेर्नि-
 भ्रनाभिशोभाया आवर्तशोभा (स्यात्) । “ स्यादावर्तोऽम्भसां भ्रमः ” इत्यमरः । भ्रुवां भङ्गच-
 स्तरंगः (स्यात्) स्तनानां द्वन्द्वचराश्चक्रवाकाः (स्युः) । उपमानमिति सर्वत्र संबध्यते ।

(६४.) उत्कलापैरुच्चर्हैः [धाराधरनादानुकारिप्रमदाकरताडितजलारावश्रवणसमनं
 तरं हर्षवशादुद्गतः कलापो येषां तैः इति—चा०] प्रस्निग्धा मधुराः केका येषां तैस्तीरस्थ-
 लीषु स्थितैर्बाहिभिर्मयूरैरभिनन्द्यमानं रक्तं श्राव्यं [अनुरागवत्] “रक्तः स्यात्कुंकुमे ताम्रे प्राची-
 नामलके सृजि अनुरागिणि नील्यादिगंजिते लोहिते भवेत् ” इति विश्वः—हे०] गीतानुग

(62.) The garland of these females, deeply engaged in beating the water, though deranged, is not observed being unstrung among the sprays that rise with pearls, rising to (spreading over) their breasts.

(63.) Those things which are the standards of comparison of form and limbs are at hand in the case of these sportive women, viz., the beauty of the whirl-pool, (the standard of comparison of) the beauty of the deep naval; the waves, of the eyebrows; and the couples of Chakravākas [lit. couple-moving birds], of their breasts.

(64.) The lovely sound of the water-tabor, being in consonance with their singing and hailed (with delight) by the sweet-cooing peacocks on the ground of the bank, with their plumages erect, fills the ears (has a pleasing effect on the ears).

संदष्टवस्त्रेष्वबलानितम्बेष्विन्दुप्रकाशान्तरेतोदुत्तयाः ।

अमी जलापूरितसूत्रमार्गा मौनं भजन्ते रशनाकलापाः ॥ ६५ ॥

पुताः करोत्पीडितवारिधारा दर्पांसखाभिर्वदनपु सिक्ताः ।

वक्त्रेतराग्रैरलकैस्तरुण्यश्रुणारुणान्वारिलवान्वमन्ति ॥ ६६ ॥

उद्धन्धकेशश्च्युतपत्रलेखा विश्लेषिमुक्ताफलपत्रवष्टाः ।

मनोज्ञ एव प्रमदामुखानामम्भोविहागकुलितोऽपि वेषः ॥ ६७ ॥

गीतानुमार्गसां स्त्रीणां संबन्धि वार्येव मृदङ्गस्तस्य वाद्यं वाद्यध्वनिः श्राव्ये तु समञ्छति व्याप्नोति [स्फुरोभवति—हे० वर्धते—चा०] ।

(६५.) सदष्टवस्त्रेषु जलसंकात्मश्लिष्टांगुकेष्वबलानां नितम्बेष्वधिकशक्तिपूतप्रकाशान्-
उद्योत्सयान्तर्गतान्यावृत्तानि यान्युद्गति नक्षत्राणि तत्त्वया [इन्दुप्रकाशोक्ते वस्त्राणां शो-
कस्य उदुशब्देन मौक्तिकवाहल्यमिति—हे०] । मुक्तामयत्वाति-या- । अमी जलापूरि-
तसूत्रमार्गाः (जलनापूरितः सूत्रमार्गो रश्मि येषां) । निश्चया इत्यर्थः । रशना एव कलापा
भूषाः । “ कलापा भूषणे बहे ” इत्यमरः । मानम् । निश्चयदत्तामित्यर्थः । भजन्ते । माये
उक्ते । “ रामाणामनवरतोदगाहभाजां नाराव व्यतनन् मेखलाकलाप ” इत्यादि जलक्रीडाकाले
दुकूलधरत्वादिद्विप्रभासाभ्यमिति—हे० यद्यपि सामान्येन वस्त्र अभ्यधार्य तथापि चेद्विप्र-
काशसादृश्याय दुकूल ज्ञेयं इति—चा०] ।

(६६.) दर्पांसखाजनं प्रति करैरुत्पीडिता उत्सारिता वारिधारा याभिन्नाः स्वयमपि
पुनस्तथैव सखाभिर्वदनपु सिक्ता पुतास्तरुण्यो वक्त्रेतराग्रैरलकैस्तरुण्यश्रुणोः
कुङ्कुमादिभिररुणान्वारिलवानुदकबिन्द्वन्वमन्ति वर्धन्ति ।

(६७.) उद्धन्धा उद्धृष्टाः केशा यस्मिन्मन् । च्युतपत्रलेखाः पत्रपत्राचलः [च्यु-
ताः नष्टाः पत्रलेखास्तिलका यत्र—चा०] । विश्लेषिणो विश्लेषिणो मुक्ताफलपत्रवष्टा मुक्ताम-
यताडङ्गा यस्मिन्मन् । एवमम्भोविहाराकुलितोऽपि प्रमदामुखानां वेषः [दुर्गाह-हे०]
नेपथ्यं मनोज्ञ एव । “ रम्याणां विरुतिरपि श्रियं तनोति ” इति भावः [नासा मुखं यना

(65) These circles of waist-band, the intervals in the (woven) thread of which are filled with water and which on the hips of women to which the (white) silk-garments have closely adhered (on account of water) appear as black stars dimmed (lit hidden) by moon-light, have become not less the (repetition)

(66.) These young females, striking upwards with their hand flowers of water in pride and receiving on their faces the shower thrown by their friend, run down drops of water red with Kunkuma (red-powder) by means of their straight tresses of hair.

(67) The decoration on the face of the young female, though disordered by the sport in water, is yet (most) charming—the decoration in which the hair are loosened, the (amorous) paintings washed away and the pearl earring (Paravahā) loosed hanging

स नौविमानादवतीर्य रेमे विलोलहारः सह ताभिरप्सु ।
 स्कन्धावलग्नोद्धृतपद्मिनीकः करेणुभिर्वन्य इव द्विपेदः ॥ ६८ ॥
 ततो नृपेणानुगताः स्त्रियस्ता भ्राजिष्णुना सातिशयं विरेजुः ।
 प्रागेव मुक्ता नयनाभिरामाः प्राप्येन्द्रनीलं किमुतोन्मथूस्वम् ॥ ६९ ॥
 वर्णोदकैः काञ्चनशृङ्गमुक्तैस्तमायताक्ष्यः प्रणयादसिञ्चन् ।
 तथागतः सोऽतितरां बभासे सधातुनिष्यन्द इवादिराजः ॥ ७० ॥
 तेनावरोधप्रमदासखेन विगाहमानेन सरिद्वरां ताम् ।
 आकाशगङ्गारतिरप्सरोभिर्वृतो मरुत्वाननुयातलीलः ॥ ७१ ॥

कामोद्दीपकं जातमिति—चा० वक्तुं न शक्यते तासां मुखशोभा इत्यर्थः । उक्तञ्च माघे । “ प्रियतमसन्निधानमासन्नारिणां ”—हे० ।

(६८.) स कुशो नौविमानमिव नौविमानम् । उपमितसमासः [नौरिव विमानं इति—हे० चा०] । तस्मादवतीर्य विलोलहारः संस्ताभिः स्त्रीभिः सह करेणुभिः सह स्कन्धावलग्नोद्धृतपद्मिन्युत्पाटितनलिनी यस्य स तथाक्तः सन् । “ नवतश्च ” इति कप्रत्ययः । वन्ये द्विपेन्द्र इव । अप्सु रेमे ।

(६९.) ततो भ्राजिष्णुना प्रकाशनशीलेन । “ भुवश्च ” इति चकारादिष्णुच् । नृपेणानुगताः संगतास्ताः स्त्रियः सातिशयं यथा तथा विरेजुः । प्रागेव । इन्द्रनीलयोगात्पूर्वमेव । केवला अपीत्यर्थः । मुक्ता मणयो नयनाभिरामाः । उन्मथूस्वमिन्द्रनीलं प्राप्य किमुत । अभिरामा इति किमु वक्तव्यमित्यर्थः ।

(७०.) तं कुशमायताक्ष्यः काञ्चनस्य शृङ्गैर्मुक्तानि तैः [काञ्चनमयं यच्छृङ्गं जलकेलियंत्रं तत्स्थैः “ क्रीडां वृयंत्रं शृङ्गोऽस्त्री पर्वताग्रप्रभुत्वयोः ” इति यादवः—हे० चा०] । वर्णोदकैः कुङ्कुमादिवर्णद्रव्यमहितोदकैः प्रणयात्स्नेहादसिञ्चन् । तथागतस्तथास्थितः । वर्णोदकसिक्त इत्यर्थः । स कुशः सधातुनिष्यन्दो गैरिकद्रव्ययुक्तोऽदिराज इव । अतितरां बभासेऽत्यर्थं चकासे ।

(७१.) अवरोधप्रमदासखेनान्तःपुरमुन्दरीसहचरेण तां सरिद्वरां सरयूं विगाहमानेन

(68.) He with his garland moving (shaking about), having alighted from the balloon-shaped boat, sported with them in the water, as a huge wild elephant having an up-rooted lotus-plant stuck to the shoulder sports with female-elephants (in water).

(69.) Then those females in company with the resplendent king appeared exceedingly beautiful. Already gems are charming to the eye, what to say then when they are with a sapphire shooting forth its rays ?

(70.) The long-eyed damsels sprinkled him through love with coloured waters ejected through syringes made of gold; in that position he looked extremely beautiful like the king of mountains with mineral-streams (running down it).

(71.) By him, bathing in that best of rivers in company with the young

यत्कुम्भयोनेरधिगम्य रामः कुशाय राज्येन समं दिदेश ।

तदस्य जैत्राभरणं विहर्तुरज्ञातपातं सलिले ममज्ज ॥ ७२ ॥

• स्नात्वा यथाकाममसौ सदारस्तीरोपकार्या गतमात्र एव ।

दिव्येन शून्यं बलयेन बाहुमपोदनेपथ्यविधिवर्द्ध ॥ ७३ ॥

जयश्रियः संवननं यतस्तदामुक्तपूर्वं गुरुणा च यस्मात् ।

सहेऽस्य न भ्रंशमतो न लोभात्स तुल्यपुष्पाभरणो हि धीरः ॥ ७४ ॥

ततः समाज्ञापयदाशु सर्वानानायिनस्तद्विचये नदीष्णान् ।

बन्ध्यश्रमास्ते सरयूं विगाह्य तमृचुरम्लानमुखप्रसादाः ॥ ७५ ॥

तेन कुशेनाकाशगङ्गायां रतिः क्रीडा यस्य मोऽप्सरोभिर्वृत आवृतो मरुत्वानिन्द्रोऽनुया-
तलीलोऽनुकृतश्रीः । अभूदिति शेषः । इन्द्रमनुकृतवानित्यर्थः ।

(७२.) यदाभरणं रामः कुम्भयोनेरगस्त्यादधिगम्य प्राप्य कुशाय राज्येन समं दि-
देश इदौ । राज्यसममूल्यमित्यर्थः । सलिले विहर्तुः क्रीडितुरस्य कुशस्य तज्जैत्राभरणं जय-
शीलमाभरणमज्ञातपातं [अज्ञातः पातो यस्यां क्रियायां यथा स्यात्तथा—हे०] सन्ममज्ज बुबोड ।

(७३.) असौ कुशः सदारः सन्यथाकामं यथेच्छं स्नात्वा विगाह्य । तीरे योपकार्या
पूर्वोक्ता तां गतमात्रो गत एवापोदनेपथ्यविधिरकृतप्रसाधन एव [तत्प्रसंगाज्जैत्राभरणदर्शन-
मिति—हे०] दिव्येन बलयेन शून्यं बाहुं ददर्श ।

(७४.) यतः कारणात्तदाभरणं जयश्रियः संवननं वशीकरणम् । “ वशक्रिया संवन-
नम् ” इत्यमरः । यस्माच्च गुरुणा पित्रामुक्तपूर्वं पूर्वमामुक्तम् । धृतमित्यर्थः । मुष्पुषेति समासः
अतो हेतोरस्याभरणस्य भ्रंशं नाशं न सहे । लोभान्न । कुतः । हि यस्माद्धीरो विद्वान्स
कुशस्तुल्यानि पुष्पाण्याभरणानि च यस्य सः । पुष्पेष्वाभरणेषु धृतेषु निर्माल्यबुद्धि क-
रोतीत्यर्थः [एतेन लोभाभावोक्तिः इति—चा०] ।

(७५.) ततः । नद्यां स्नान्ति कौशलेनेति नदीष्णाः । तान् । “ सुषि ” इति योगवि-

ladies of his harem, was imitated the grace of Indra sporting in the heavenly
Ganges surrounded by celestial damsels.

(72.) The victorious [lucky] ornament, which Rāma having obtained from
the pitcher-born sage (Agastya) had given, with the kingdom, to Kuśa, dropped into
water the while he was sporting, without his (Kuśa's) knowing of its fall.

(73.) He, in company with his wife, having bathed to his heart's content,
found his arm without its celestial armlet [lit. ring], before he had put on his dress,
the moment he had gone to the tent pitched on the shore.

(74.) He (the king) did not endure its fall because it was a charm of
victory and was worn before by his father and not because he was greedy; for,
with the wise king ornaments and flowers were equal.

(75.) Then he instantly ordered all the fishermen skilful in diving for its
search. Having dived in the Sarayú, they finding their troubles unsuccessful spoke
to him with the brightness of their face not faded.

कृतः प्रयत्नो न च देव लब्धं मग्नं पयस्याभरणोत्तमं ते ।

काङ्क्षं लोल्यान्कुमुदेन दृन्मुपात्तमन्तर्द्दवासिना तत् ॥ ७६ ॥

नतः स कृत्वा धनुराततज्यं धनुर्धरः कोपविलोहिताक्षः ।

गाम्भस्मत्तं तीक्ष्णतस्परस्वी भुजंगनाशाय समाददेऽस्त्रम् ॥ ७७ ॥

तस्मिन्नदृष्टः सहितमान एव क्षोभात्समाविद्धतरंगहस्तः ।

तेषांति निघ्नन्वपानमग्नः करिव वन्यः परुषं ररात् ॥ ७८ ॥

नन्मग्नसमुद्रादिव नश्यमानादुद्धत्तनक्रान्तसहसोन्ममज ।

लक्ष्म्येव सार्धं पुरराजवधः कन्यां पुरस्कृत्य भुजंगराजः ॥ ७९ ॥

भागात्कपत्ययः । " तिनदीम्भा खाने कोशले " इति पत्वम् । सर्वानानाथिनो जालिकान् (धीवरान्) वन्द्यभरणान् दिव्येऽस्त्रेवपणे निमित्त आशु समाज्ञापयदादिदेश । त आनाथिनः सर्वं विनाह्य दित्वा वन्द्यश्रमा विकलप्रयासास्तथापि तद्वाति ज्ञात्वाभ्यानमुग्वप्रमादाः सश्रीकमुत्पा जन्मम् पुराजवधः ।

(७६.) हे देव प्रयत्नः कृतः । पयसि मग्नं त आभरणोत्तमं न च लब्धम् । किंतु तदाभरणमन्तर्द्दवासिना कुमुदेन नतः । " कुमुदं काङ्क्षे रक्तपक्वे कुमुदः कपी दैत्यान्तरेऽपि तद्भाग्यनायक्येऽपि कीर्तिनः " इति श्लोकः—हे० ॥ नागेन पद्मेन लोल्याह्लाभादुपात्तं गृहीतम् । नतमिति विवर्ते । [दृन् दिवके निघ्नं येति—हे० चा०] ।

(७७.) ततो धनुर्धरः कोपविलोहिताक्षः (कोपाद्रोषाद्विशेषेण लोहिते अरुणे आक्षिप्ता यस्य सः) । तस्वी वधवान्न कदास्तीरगतः मन्धनुराततज्यमधिज्य (संहितप्रत्यं) कृत्वा भुजंगस्य कुमुदस्य नाशाय गाम्भस्मत्तं गरुत्मदेवताकमस्त्रं समाददे ।

(७८.) तस्मिन्नेव तद्वदनात्र तस्यैव दृष्टः क्षोभाद्धतोः समाविद्धाः संघटिताः । इतन्वत्तं जितं—हे०—वन्यः एव तस्मा यस्मै स रोधामि निघ्नन्पातयन् । अवपाते गजग्रहणगतं नयः पतितः । " अतस्तस्मिन् हस्त्यर्थं गर्वच्छन्नस्तृणादिना " इति यादवः । वन्यः करिव । परुषं घोरं ररात् दृष्ट्वा ।

(७९.) नश्यमानासमुद्रादिव । उद्धत्तनक्रान्तमिताहात्तस्माद्भादृशत् । लक्ष्म्या सार्धं मुरगजन्येन्द्रस्य लक्षः पारिजात एव । कन्या [अत्र कन्या स्वमा । इमां स्वमारं चेति वक्ष्य-

(76.) " Mix and we, it can best, but we did not obtain your Lordship's excellent ornaments dropped into the water, but, it must have been taken through good luck by the snake King after laboring the deep pool "

(77.) " The mighty lion-man, with his eyes red with anger, stringing his bow and going to the bank, took up the missile whose presiding deity was Garuda, for the destruction of the snake "

(78.) " No lower was it fired than the deep pool of water, with its waves hand thrown about through agitation, breaking against the banks, began to roar terribly like a wild elephant fallen in the pit (made for hunting the beast). "

(79.) " Instantly out of it (the pool), the alligators in which were agitated,

विभूषणप्रत्युपहारहस्तमुपस्थितं वीक्ष्य विशांपतिस्तम् ।

सौपर्णमस्त्रं प्रतिमजहार प्रद्वेष्वनिर्बन्धरूपो हि सन्तः ॥ ८० ॥

त्रैलोक्यनाथप्रभवं प्रभावात्कुशं द्विषामद्भुशमस्त्रविद्वान् ।

मानोन्नतेनाप्यभिवन्द्य मूर्ध्ना मूर्ध्नाभिपिक्तं कुमुदो बभाषे ॥ ८१ ॥

अवैमि कार्यान्तरमानुषस्य विष्णोः सुतारुह्यामपरां तनुं त्वाम् ।

सोऽहं कथं नाम तवाचरेयमाराधनीयस्य धृतेर्विधातम् ॥ ८२ ॥

माणत्वाल्लक्ष्मीकल्पवृक्षयोः स्वमृत्रात्रोरुपमाचेति—हे०] पुरस्कृत्य भुजंगराजः कुमुदः सहसः
(अकस्मात्) उन्ममज्ज (उत्तस्था) ।

(८०.) विशांपतिर्मनुजपतिः कुशः । “ द्वौ विशौ वैश्यमनुजा ” इत्यमरः । विभूषणं प्रत्युपहरति प्रत्यर्पयतीति विभूषणप्रत्युपहारः । कर्मण्यण् । विभूषणप्रत्युपहारे हस्तो यस्य तम् । उपस्थितं प्राप्तं तं कुमुदं वीक्ष्य सौपर्णं गारुत्मतमस्त्रं प्रतिमजहार । तथा हि । सन्तः प्रद्वेषु मन्त्रेष्वनिर्बन्धरूपोऽनित्यकोपाः [अनिर्वन्श अनिर्वेशा हठरहिता वा रुद्र कोपा येषां तादृशाः—हे० चा०] हि ।

(८१.) अस्त्र विद्वानस्त्रविद्वान् (गारुडास्त्रसामर्थ्यवित्) । “ न लोक ” इत्यादिना पृष्ठासमासनिषेधः । “ द्वितीया श्रिता—” इत्यत्र गम्यादीनामुपसख्यानाद्वितीयेति योगविभागाद्वा समासः । गारुडास्त्रमहिमभिज्ज इत्यर्थः । कुमुदः । त्रयो लोकास्त्रैलोक्यम् । चातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थे प्यञ्प्रत्ययः । त्रैलोक्यनाथो रामः प्रभवो जनको यस्य तम् । अतएव प्रभावाद्विषामद्भुशं निवारकं मूर्ध्नाभिपिक्तं राजानं कुशं मानोन्नतेनापि (मानोन्नाहकारेणोन्नतमुन्नितं तेन) मूर्ध्नाभिवन्द्य प्रणम्य बभाषे ।

(८२.) त्वाम् । ओदनान्तरस्तण्डुल इतिवत्कार्यान्तरः कार्यार्थः । “ स्थानात्मीयान्य-तादर्थ्यरन्ध्रान्तरेषु चान्तरम् ” इति शाश्वतः । स चामौ मानुषश्चेति तस्य [दशग्रीववधा-दिकार्यार्थं मानुषस्य नररूपस्य—हे० चा०] विष्णो गमस्य सुतारुह्यां पुत्रसङ्गामपरां

rose up the king of serpents leading in front a maiden, as the tree of the king of the gods [Indra's Parijata] (appeared) with Lakshmi from the ocean that was being churned

(80) The Lord of the people having seen him approach with the ornament in his hands, brought to be restored (to the king), withdrew the Suparna missile; for good men are not inexorable in their anger towards the humble (lit have their anger free from persistency)

(81.) Kumuda, who had known (the strength of) the missile, having with his head, though elevated with honour, saluted Kuśa, the off-spring of the Lord of the three worlds, who was the god to his enemies by means of his valour and whose head had received coronation-water, (thus) addressed (him)

(82.) I know thee to be another image, under the name of a ‘ son’, of Vishnu who had assumed on purpose the human form. Such a one as I am, how shall I bring destruction to the good pleasure of thee, adorable as thou art ?

कराभिघातोत्थितकन्दुकैयमालोक्य बालातिकुतूहलेन ।

हृदात्पतज्ज्योतिरिवान्तरिक्षादादत्त जैत्राभरणं त्वदीयम् ॥ ८३ ॥

तदेतदाजानुविलम्बिना ते ज्याघातरेखा स्थिरलाञ्छनेन ।

भुजेन रक्षापरिघेण भूमेरुपैतु योगं पुनरंसलेन ॥ ८४ ॥

इमां स्वसारं च यवीयसी मे कुमुद्वती नार्हसि नानुमन्तुम् ।

आत्मापराधं नुदती चिराय शुश्रूषया पार्थिव पादयोस्ते ॥ ८५ ॥

तनुं मूर्तिमवैमि । “ आत्मा वै पुत्रनामासि ” इति श्रुतेरित्यर्थः । स जानन्नहमाराधनीयस्यो-
पास्यस्य तव धृतेः । [“ धृतियोगान्तरे धैर्ये धारणाद्यपि तृष्टिषु ” इति विश्वः—हे०] प्रीतिः ।

“ धृ प्रीती ” इति धातोः स्त्रियां क्तिन् । विघातं कथं नामाचरयम् । अंसभावितमित्यर्थः ।

(८३.) कराभिघातेनोत्थित ऊर्ध्व गतः कन्दुको यस्याः सा कन्दुकार्थमूर्ध्व पश्यन्ती-
त्यर्थः । इयं बालातिकुतूहलेनात्यन्तकौतुकान्तरिक्षाज्ज्योतिरिति सक्षत्रमिव । “ ज्योतिर्भयोतद-
ष्टिषु ” इत्यमरः । हृदात्पतत्त्वदीयं जैत्राभरणमालोक्यादत्तागृह्णात् [कराभिघातविशेषणेनो
र्ध्वमालाभरणदर्शनयोग्यतेति—चा०] ।

(८४.) तदेतदाभरणमाजानुविलम्बिना दीर्घेण । ज्याघातेन या रेखा रेखाकारा ग्रन्थ-
यस्त एवस्थिरलाञ्छनं यस्य तेन (ज्याघातलेख्यां स्थिरं लाञ्छनं चिह्नं यस्य तेन)
भूमे रक्षायाः परिघेण रक्षामलेन [अस्त्रेण—हे०] । “ परिघो योगभेदास्त्रमुद्वरेऽग-
लघातयोः ” इत्यमरः । अंसलेन बलवता । [“ बलवान्मांसलोऽसलः ” इत्यमरः—हे० चा०] । ते भुजेन
पुनर्योगं संगतिमुपैतु । एतैर्विशेषणैर्महाभाग्यशौर्यधुरंधरत्वबलवत्त्वादि गम्यते ।

(८५.) किञ्च । हे पार्थिव ते तव पादयोश्चिराय शुश्रूषया परिचर्यया । “ शुश्रूषा
श्रोतुमिच्छायां परिचर्याप्रदानयोः ” इति विश्वः । आत्मापराधमाभरणग्रहणरूपं नुदतीम् ।
परिजिहीर्षन्तीमित्यर्थः । “ आशंसायां भूतवच्च ” इति चकाराद्वर्तमानार्थे शतृप्रत्ययः ।
“ आच्छीनद्योर्नुम् ” इत्यस्य वैकल्पिकत्वानुमभावः । इमां मे यवीयसी कनिष्ठां स्वसारं
भगिनीं कुमुद्वती । [“ कुमुद्वती कुमुदिन्यां कुशपत्न्यां ” इति विश्वः—हे०] । अनुमन्तुं [अंगी-
कर्तुमिति—चा०] नार्हसीति न । [द्वौ नकारौ प्रकृतार्थं गमयतः—हे०] । अर्हस्येवेत्यर्थः ।

(83.) This young girl, whose ball had gone up by the stroke of her hand (looking up for it), having seen this victorious ornament of thine falling down from the pool like a meteor from the sky, took it up through great curiosity.

(84.) Let then this (ornament) again obtain the contact with thy mewy-arm, hanging as far as thy knees, which bears a steady [permanent] mark of the lines made by strokes of the bow-string and which is the protecting club of the earth.

(85.) And moreover, O king, it is not that you do not deserve to accept this younger sister of mine, Kumudvati by name, wishing to atone for (lit. remove) her own offence (committed against you) by long devoting herself to the service of your feet.

इत्थूचिवानुपहृताभरणः क्षितीशं

श्लाघ्यो भवान्स्वजन इत्यनुभाषितारम् ।

संयोजयां विधिवदास समेतबन्धुः

कन्यामयेन कुमुदः कुलभूषणेन ॥ ८६ ॥

तस्याः स्पृष्टे मनुजपतिना साहचर्याय हस्ते

माङ्गल्योर्णावलयिनि परः पावकस्योच्छिक्तस्य ।

दिग्धस्तूर्यध्वनिरुदचरद्वयशुवानो दिगन्ता-

गन्धादग्रं तदनु ववृषुः पुष्पमाश्चर्यमेघाः ॥ ८७ ॥

(८६.) इति पूर्वश्लोकोक्तमूचिवानुक्तवान् । वृवः कसुः । उपहृताभरणः (उपहृतं आभरणं यस्यै) प्रत्यर्पिताभरणः कुमुदः । हे कुमुद भवाञ्श्लाघ्यः स्वजनो बन्धुः (यथा उत्तरचरिते । “ एष वः श्लाघ्यमबन्धी ” इत्येवं समर्थः श्लोकांशः) । इत्यनुभाषितारमनुवक्तारं क्षितीशं कुशं समेतबन्धुः (समेताः मिलिताः बन्धवो यस्य सः) युक्तबन्धुः सन्कन्यामयेन कन्यारूपेण कुलयोर्भूषणेन विधिवत्संयोजयामास । न केवलं तदीयमेव किंतु स्वकीयमपि भूषणं तस्मै दत्तवानिति ध्वनिः । आम्प्रत्ययानुप्रयोगयोर्व्यवधानं तु प्रागेव समाहितम् ।

(८७.) मनुजपतिना कुशेन साहचर्याय । सहधर्माचरणायेत्यर्थः [साहचर्यायेत्यनेन प्राजापत्यो विवाहः सूचितः । सहचरीति प्राजापत्यः इत्याश्वलायनः—हे०] । माङ्गल्या मङ्गले साधुर्योर्णा मेषादिलोम । “ ऊर्णा मेषादिलोमिन् स्यात् ” इत्यमरः । अत्र लक्षणया तन्निर्मितं सूत्रमुच्यते । तथा वलयिनि वलयवति तस्याः कुमुदस्या हस्ते पाणातुच्छिक्तस्योर्दक्षिणः पावकस्य पुरोऽग्रे स्पृष्टे गृहीते सति दिगन्तान्वयशुवानो व्याप्तुवन्दिव्यस्तूर्यध्वनिरुदचरदुत्थितः । तदन्वाश्चर्या अद्भुता मेवा गन्धेनोदग्रमुत्कटं पुष्पं पुष्पाणि । जात्यभिप्रायेणैकवचनम् । ववृषुः । आश्चर्यशब्दस्य “ रीद्रं तूग्रममी त्रिषु । चतुर्दश ” इत्यमरवचनात्त्रिलिङ्गत्वम् ।

(८८.) इत्थं नागः कुमुदः । त्रयाणां भुवनानां समाहारस्त्रिभुवनम् । “ तद्धितार्थ—” इत्यादिना तत्पुरुषः । “ अदन्तद्विगुत्वेऽपि पात्राद्यन्तत्वात्त्रयसंस्कत्वम् । “ पात्राद्यन्तैरनेकांशो द्विगुलक्ष्यानुसारतः ” इत्यमरः । तस्य गुरू रामः । तस्यौरसं धर्मपत्नीजं पुत्रम् [मनुश्र । “ स्वक्षेत्रे सस्कृतायां तु स्वयमुत्पादयेत्सुतं तमौरसं विजानीयात्पुत्रं प्रथमकल्पजं ”—हे०] । “ औरसो धर्मपत्नीजः ” इति याज्ञवल्क्यः । मैथिल्यं कुशं बन्धुं लब्ध्वा । कुशोऽपि

(86.) So saying, Kumuda who had returned the ornament united [made over] in company with his relations, the lord of the earth who replied ‘ you are my honoured relation ’ with the ornament of his family consisting in the maiden, in accordance with the rite.

(87.) When her (Kumudvati's) hand having the auspicious wrist-let of wool was held, before the holy fire flaring [blazing] upwards, by the Lord of the people for companionship, there rose a sound of celestial trumpets pervading the extremities of the quarters; after that, wonderful clouds poured down flowers richly endowed with fragrance.

इत्थं नागास्त्रिभुवनगुरोरैरसं मैथिलेयं

लब्ध्वा बन्धुं तमपि च कुशः पञ्चमं तक्षकस्य ।

एकः शङ्कां पितृवधरिपोरत्यजद्वैनतेया-

च्छान्तव्यालामवनिमपरः पौरकान्तः शशास ॥ ८८ ॥

च तक्षकस्य पञ्चमं [पञ्चमतक्षकपौत्रस्य पौत्रमिति—चा० तक्षकस्य पञ्चमं तक्षकपौत्रस्य पौत्र-
मिति—दि०] पुत्रं त कुमुद बन्धुं लब्ध्वा । एकस्तयोरन्यतरः कुमुदः पितृवधेन रिपोर्वैनतेया-
द्रूढान् [पितुः काश्यपस्य वधाद्विपुस्तादिति—चा०]। गुरुणा वैष्णवांशेन कुशेन त्याजितक्रौ-
र्यादिति भावः शङ्कां भयमत्यजत् । अपरः कुशः शान्तव्यालां कुमुदाज्ञया वातसर्पभयामवनि-
मतएव पौरकान्तः पौरप्रियः सञ्छशास ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथमूरिविरचितया संजिविनीसमाख्यया व्याख्यया म-
मेतो महाकविश्रीकालिदामकृतौ श्रीरघुवशे महाकाव्ये कुमुदवतीपरिणयो नाम षोडशः सर्गः ।

सप्तदशः सर्गः ।

अतिथिं नाम काकुत्स्थान्पुत्रं प्राप कुमुदती ।

पश्चिमाद्यामिनीयामात्प्रसादमिव चेतना ॥ १ ॥

नमो रामपदाम्भोजं रंजयो यत्र संततम् ।

कुर्वन्ति कुमुदप्रीतिमरण्यगृहमेधिनः ॥

(१.) कुमुदती काकुत्स्थान्कुशादतिथिं नाम (प्रसिद्ध) पुत्रम् । चेतना बुद्धिः पश्चिमाद-
न्तिमाद्यामिन्या रात्र्यामात्प्रहरात् । "द्वौ यामप्रहरौ समौ" इत्यमरः । प्रसादं वैशद्यमिव । अत्र
चेतनाप्रसादमाप्नोति न पुनरापेति कालभेद इति काव्यप्रकाशे । तट्टीकाकृतभास्करश्च सर्वेषां
चेतनाद्यापि प्रसादमाप्नोति इत्यादि वर्त्तमानकाले एव न्याय्यः—हे०] । प्राप । ब्राह्मे सर्वेषां बु-
द्धिवैशद्यं भवतीति प्रसिद्धिः ।

(88.) Thus the Naga (Kumuda) having got the son of Mithila-princess
the legitimate child of the Lord of the three worlds, for his relation and Kus'a also
having got him the fifth descendant of Takshaka, for his relation, the one (of them)
left off the fear arising from the son of Vinatā who had become his enemy on ac-
count of the death of his father, and the other who was the joy of his people ruled
the Earth where serpents (now) were made harmless.

(1.) Kumudavati got from Kakutstha (Kus'a) a son by name Atithi, as
the intellectual faculties get clearness from [become clear in] the last quarter
of the night.

स पितुः पितृमान्वंशं मातृश्वानुपमद्युतिः ।
 अपुनात्सवितेवोभौ मार्गावुत्तरदक्षिणौ ॥ २ ॥
 तमादौ कुलविद्यानामर्थमर्थविदां वरः ।
 पश्चात्पार्थिवकन्यानां पाणिमग्राहयत्पिता ॥ ३ ॥
 जात्यस्तेनाभिजातेन शूरः शौर्यवता कुशः ।
 अमन्यतैकमात्मानमनेकं वशिना वशी ॥ ४ ॥
 स कुलोचितमिन्द्रस्य साहायकमुपेयिवान् ।
 जघान समरे दैत्यं दुर्जयं तेन चावधि ॥ ५ ॥

(२.) पितृमान् (प्रशस्तपितृकः) । प्रशंसार्थं मतुप् । सुशिक्षित इत्यर्थः । अनुपम-
 द्युतिः । सवितुश्चंद्रं विशेषणम् । सोऽतिथिः पितुः कुशस्य मातुः कुमुद्वत्याश्च वंशम् ।
 सवितोत्तरदक्षिणावुभौ मार्गाविव । अपुनात्पवित्रीकृतवान् । (पूञ् पावने लङ् । प्वादीनां ह्रस्वः) ।

(३.) अर्थाञ्छब्दार्थान्दानसंग्रहादिक्रियाप्रयोजनानि च विदन्तीत्यर्थविदः । तेषां वरः
 [पण्डितानां वरः—चा०] श्रेष्ठः पिता कुशस्तमातिथिमादौ प्रथमं कुलविद्यानामान्वी-
 क्षिकीत्रयीवार्तादण्डनीतीनाम् [राजकुलविद्यानां—हे०] । अर्थमभिधेयमग्राहयदबोधयत् ।
 पश्चात्पार्थिवकन्यानां पाणिमग्राहयत्स्वीकारितवान् । उदवाहयदित्यर्थः । ग्रहेर्ण्यन्तस्य सर्वत्र
 द्विकर्मकत्वमस्तीत्युक्तं प्राक् ।

(४.) जातौ भवो जात्यः [जातौ साधुर्जात्य—हे० मनोहरः—चा०] कुलीनः शूरो
 वशी कुशोऽभिजातेन कुलीनेन । “ अभिजातः कुलीनः स्यात् ” इत्यमरः । शौर्यवता वशिना-
 तेनातिथिना । करणेन । एकमात्मानम् । एको न भवतीत्यनेकस्तम् । अमन्यत । सर्वगुणसाम-
 ग्र्यचादात्मजमात्मन एव रूपान्तरमस्तेत्यर्थः ।

(५.) स कुशः कुलोचितं कुलाभ्यस्तमिन्द्रस्य साहायकं सहकारित्वम् । “ योपधात्—”
 इत्यादिना वृज् । उपेयिवान्प्राप्तः सन्समरे नामतोऽर्थतश्च दुर्जयं दैत्यं जघानावधीत् । तेन
 दैत्येनावधि हतश्च । “ लुङि च ” इति हनो वधादेशः ।

(2.) He of incomparable lustre, blessed with a good father [who was emi-
 nent as a son i.e. well bred up], purified his father's as well as his mother's family, as
 the sun with his incomparable splendour purifies both the north and the south paths.

(3.) The father, the best of the sensible people, first made him [Abithi] re-
 ceive the instructions in (lit. explanation of) the hereditary lore [i.e. the principal
 sciences requisite for a Kshatriya] and afterwards made him accept the hands of the
 daughters of kings.

(4.) The noble and brave Kus'a, who had controlled himself, thought his single
 self as more than one by means of that noble, brave and self-restraining son.

(5.) He (Kus'a) going to the assistance of Indra in obedience to the
 custom of (lit. as customary in) his family killed, in a battle, the demon Dur-
 jaya and was himself slain by him

तं स्वसा नागराजस्य कुमुदस्य कुमुद्वती ।
 अन्वगात्कुमुदानन्दं शशाङ्कमिव कौमुदी ॥ ६ ॥
 तयोर्दिवस्पतेरासीदेकः सिंहासनार्धभाक् ।
 द्वितीयापि सखी शच्याः पारिजातांशभागिनी ॥ ७ ॥
 तदात्मसंभवं राज्ये मन्त्रिवृद्धाः समादधुः ।
 स्मरन्तः पश्चिमामाज्ञां भर्तुः सङ्ग्रामयायिनः ॥ ८ ॥
 ते तस्य कल्पयामासुरभिषेकाय शिल्पिभिः ।
 विमानं नवमद्वेदि चतुःस्तम्भप्रतिष्ठितम् ॥ ९ ॥

(६.) कुमुदस्य नाम नागराजस्य स्वसा कुमुद्वती कुशपत्नी । कुमुदानन्दं शशाङ्कं कौ-
 मुदी ज्योत्स्नेव । तं कुशमन्वगात् । कुशस्त् । कुः प्रथ्वी । तस्या मुत्प्रीतिः । सैवानन्दो
 यस्येति कुमुदानन्दः । परानन्देन स्वयमानन्दतीत्यर्थः ।

(७.) तयोः कुशकुमुद्वत्योर्मध्य एकः कुशो दिवस्पतेरिन्द्रस्य सिंहासनार्धं सिंहास-
 नैकदेशः । तद्वागासीत् [कृतोपकारत्वात्मगरे मृतत्वाच्च-हे० व०] द्वितीया कुमुद्वत्यपि
 शच्या इन्द्राण्याः पारिजातांशस्य भागिनी ग्राहिणी [पारिजातपुष्पविभागहरणशाला-
 चा०] । “संप्रच-” इत्यादिना भजेधिनुप्रत्ययः । सख्यासीत् [पत्यनुगमनात् । “तिस्रः
 कोव्योर्द्विकोटी च यानि लोमानि मानुषे तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति” इति शंखां
 गिरसौ-हे०] । कस्कादित्वाद्विवस्पतिः साधुः ।

(८.) सङ्ग्रामयायिनः सङ्ग्रामं यास्यतः । आवश्यकार्थे गिनिः । “ अकेनोर्भविष्यदा-
 धमर्ण्ययोः ” इति षष्ठानिषधः । भर्तुः स्वामिनः कुशस्य पश्चिमामन्तिमामाज्ञां विपर्यये पु-
 त्रोऽभिषेक्तव्य इत्येवरूपां स्मरन्तो मन्त्रिवृद्धास्तदात्मसंभवमातिथिं राज्ये समादधुर्निदधुः ।

(९.) ते मन्त्रिणस्तस्यातिथेरभिषेकाय शिल्पिभिरुद्वेद्युन्नतवेदिकं [वेदियुक्त इति-चा०
 उधृता वेदियत्र तत्-व०] चतुःस्तम्भप्रतिष्ठितं चतुर्षु स्तम्भेषु प्रतिष्ठितं [चतुर्भिः स्तम्भैर्निर्मि-
 तमिति-चा०] नवं विमानं । [“विमानोस्त्री देवयाने सद्यै भौमे च वेश्मनि ” इति यादवः-हे०
 मञ्चकामिति-व०] मण्डपं कल्पयामासुः [अभिषेकमण्डपकारिभिः-चा०] कारयामासुः ।

* (6) Him to whom the satisfaction of the earth was his own delight [joy] followed Kumudvati, the sister of Kumuda, the king of serpents, as moonlight does the moon, the delight [joy] of the lotuses.

(7.) One of them (Kus'a) became a sharer of half the throne of the Lord of heavens (Indra) and the other (Kumudvati) too became a friend of S'achì, sharing (with her) a portion of Pāṇāta

(8) The old ministers remembering the last command of their king when going to the battle placed his son on the throne (lit kingdom).

(9) They erected by (the hands of) artists a new pavilion supported on four pillars with a raised Vēdi (a square platform) in it for his [Atithi's] coronation.

तत्रैनं हेमकुम्भेषु संभृतैस्तीर्थवारिभिः ।

उपतस्थुः प्रकृतयो भद्रपीठोपवेशितम् ॥ १० ॥

नदद्भिः स्निग्धगम्भीरं तूर्यैराहतपुष्करैः ।

अन्वमीयत कल्याणं तस्याविच्छिन्नसंतति ॥ ११ ॥

द्वर्वायवाङ्कुरप्रक्षत्वगभिन्नपुटोत्तरान् ।

ज्ञातिवृद्धैः प्रयुक्तान्स भेजे नीराजनाविधीन् ॥ १२ ॥

(१०.) तत्र [राज्याभिषेकमण्डपे-चा०] विमाने भद्रपीठे पीठविशेषे । [“नृपा-
मनं तु यद्गद्गासनं सिंहासनं च तत्” इत्यमरः-हे०] उपवेशितं मनमतिर्थां हेमकुम्भेषु संभृतैः
संगृहीतैस्तीर्थवारिभिः । करणैः । प्रकृतयो मन्त्रिण उपतस्थुः [इह प्राप्तिमात्रविवक्षया
परस्मैपदं इति-चा०] ।

(११.) आहतं पुष्करं मुखं येषां तैः । “पुष्करं करिहस्ताग्रे वाद्यभाण्डमुखेऽपि
च” इत्यमरः । स्निग्धं मधुरं गम्भीरं च नदद्भिस्तूर्यैस्तस्यातिथेरविच्छिन्नसंतत्यविच्छिन्नपा-
रंपर्यं कल्याणं भावि शुभमन्वमीयतानुमितम् [स्निग्धगम्भीरमित्युभयसूचनं सूचयन्ति । उक्तश्च
शकुन्ताणीवे । “स्वरेदुःखं भवेदुसैः सुखं सर्वे शकुन्तयः । आहतानि च वाद्यानि सिग्धवाचा
च मंगलं ”-हे०] ।

(१२.) सोऽतिथिः । द्वर्वाश्च यवाङ्कुराश्च प्रक्षत्वक्च अभिन्नपुटानि च तैरुत्तराणि श्रेष्ठानि
प्रधानानि येषु तान् [द्वर्वाश्च यवाङ्कुराश्च प्रक्षत्वक्च अभिन्नपुटानि च तैरुत्तराणि श्रेष्ठानि
अभिन्नपुटानि मधूकपुष्पासदष्टपल्लवत्वात् । गृह्या । पूर्वादिभिः अभिन्नाः युताः पुटाः पल्लवाः
तैरुत्तरं सहितं पुटशब्दस्य पल्लवार्थत्वे सप्तशत्यामिति-हे० अभिन्नं सदष्टं पल्लव अस्येति
अभिन्नपुटं मधुकं च एतान्युत्तरं यत्र त । अभिन्नः पुटः कार्पासा वा भल्लातको वेति-चा०]
अभिन्नपुटानि मधूकपुष्पाणीति केचित् । कमलानीत्यन्ये । ज्ञातिपु ये वृद्धास्तैः प्रयुक्तान्नी-
राजनाविधीन् [नीरस्य शान्त्युपकारस्य आजना क्षमात्र । “लोहाभिसारोस्त्रभृतां राज्ञां नीराजना-
विधिरिति” पुंलि । “दुर्गस्तु लोहाभिसारस्तु परिनीराजना नृप” नैषधे च । “राज नीराजनया
स राजा ” इति-हे० आरात्रिकमिति-चा० मंगलारात्रिकविधीन्-व०] । भेजे ।

(10.) There [in the pavilion] the ministers attended on [served] him
with holy waters filled in golden jars, having seated him in the auspicious seat (a
particular seat)

(11.) Happiness in a continuous train [unbroken continuation of happiness]
with respect to him was inferred from the trumpets with their mouths blown
making a deep and agreeable sound.

(12.) He enjoyed [received] the rites of [illustration of arms [Nirājanā
ceremonies] consisting chiefly of young sprouts, the barks of baman trees, the sprouts
of Yava-grass and the Durvā shoots employed [furnished] by the old men of his class,

पुरोहितपुरोगास्तं जिष्णुं जैत्रैरथर्वभिः ।
 उपचक्रमिरे पूर्वमभिषेक्तुं द्विजातयः ॥ १३ ॥
 तस्यौघमहती मूर्ध्नि निपतन्ती व्यरोचत ।
 सशब्दमभिषेकश्रीर्गङ्गेव त्रिपुरद्विषः ॥ १४ ॥
 स्तूयमानः क्षणे तस्मिन्लक्ष्यत स बन्दिभिः ।
 प्रवृद्ध इव पर्जन्यः सारङ्गैराभिनन्दितः ॥ १५ ॥
 तस्य सन्मन्त्रपूताभिः स्नानमाद्भिः प्रतीच्छतः ।
 ववृधे वैद्युतस्याग्रेवृष्टिसेकादिव द्युतिः ॥ १६ ॥
 स तावदभिषेकान्ते स्नातकेभ्यो ददौ वसु ।
 यावतैषां समाप्येरन्यज्ञाः पर्याप्तदक्षिणाः ॥ १७ ॥

(१३.) पुरोहितपुरोगाः पुरोहितप्रमुखा द्विजातयो ब्राह्मणा विष्णुं जयशीलं तमतिथिं जैत्रैर्यजुशीलैः [जयोद्देशैः—चा० जयदायिभिः—दि०] अथर्वभिर्मन्त्रविशेषैः । करणैः पूर्वमभिषेक्तुमुपचक्रमिरे ।

(१४.) तस्यातिथेर्मूर्ध्नि सशब्दं निपतन्त्यौघमहतीं महाप्रवाहा । अभिषिच्यतेऽनेनेत्यभिषेको जलम् । स एव श्रीः यद्वा तस्य श्रीः समृद्धिस्त्रिपुरद्विषः शिवस्य मूर्ध्नि निपतन्ती गङ्गेव । व्यरोचत । त्रयाणां पुराणां द्वेष्टीति विग्रहः ।

(१५.) तस्मिन्क्षणेऽभिषेककाले बन्दिभिः स्तूयमानः सोऽतिथिः प्रवृद्धः [द्वयोर्विशेषणमिति—हे०] प्रवृद्धवान् । कर्तरि क्तः । अतएव सारङ्गैश्चातकैराभिनन्दितः पर्जन्यः [पर्जन्यशब्दो घनावर्धन इति धनंजयः—हे०] मेघ इव । अलक्ष्यत ।

(१६.) सन्मन्त्रैः (सद्भिर्मन्त्रैः) पूताभिः शुद्धाभिराद्भिः स्नानं प्रतीच्छतः कुर्वतस्तस्य । वृष्टिसेकात् । विद्युतोऽयं वैद्युतः । तस्यात्रिन्धनस्याग्रेविव [विद्युत्सन्धिनोऽग्रेविव । जलसेकाद्वीप्तिरिव वैचित्र्यमिति—हे०] । द्युतिर्ववृधे [अकस्मादिति—चा०] ।

(१७.) सोऽतिथिरभिषेकान्ते स्नातकेभ्यो गृहस्थेभ्यस्तावत्तावत्परिमाणं वसु धनं ददौ

(13.) The Brahmanas [the twice-born] headed by the family priest, began to inaugurate [sprinkle on] him who was destined to achieve victories first with Atharva Mantras which effect victory.

(14.) The glorious coronation-water [lit. the splendour or abundance of the coronation water] which streamed abundantly while falling on his head accompanied by the recitals (of the priests) shone like the Gangā big with its torrents, falling on the head of the enemy of the demon Tripura (Śiva).

(15.) At that time he appeared to have attained greatness being praised by panegyrists, like a cloud which is hailed by Chātakas.

(16.) His lustre who was performing ablutions with waters purified by excellent (i. e. efficacious) Mantras, was enhanced as that of the lightning-fire from the showers of rain.

(17.) At the conclusion of the inauguration [by sprinkling waters] he

ते प्रीतमनसस्तस्मै यामाशिषमुदैरयन् ।

सा तस्य कर्मनिर्वृत्तैर्दूरं पश्चात्कृता फलैः ॥ १८ ॥

बन्धच्छेदं स ब्रह्मानां वधाह्नीणामवध्यताम् ।

धुर्याणां च धुरो मोक्षमदोहं चादिशद्भवाम् ॥ १९ ॥

क्रीडापतत्रिणोऽप्यस्य पञ्जरस्थाः शुकादयः ।

लब्धमोक्षास्तदादेशायथेष्टगतयोऽभवन् ॥ २० ॥

यावता वसुनैषां स्नातकानां पर्याप्तदक्षिणाः समग्रदक्षिणाः यज्ञाः समाप्येरन् । तावद्दा-
वित्यन्वयः ।

(१८.) प्रीतमनसस्ते स्नातकास्तस्मा अतिथये यामाशिषमुदैरयन्व्याहरन्साशीस्तस्या-
तिथेः कर्मनिर्वृत्तैः पूर्वपुण्यनिष्पन्नैः [पूर्वजन्मोपाजितं पुण्यं ततां निर्वृत्तैः सिद्धैरिति-चा०]
फलैः साम्राज्यादिभिर्दूरं दूरतः पश्चात्कृता । स्वफलदानस्य तदानीमनवकाशात्कालान्तरोद्दी-
क्षणं न चकारित्यर्थः ।

(१९.) सोऽतिथिर्ब्रह्मानां बन्धच्छेदं वधाह्नीणामवध्यताम् । धुरं वहन्तीति धुर्या बली-
वर्दादयः । तेषां धुरो भारस्य मोक्षं गवामदोहं वत्सानां पानार्थं दोहनवृत्तिं चादिशदादिदेश
[“ युवराजाभिषेके च परराष्ट्रावमर्दने । पुत्रजन्मनि वा मोक्षो बद्धस्य च विधीयते ” । अ-
वक्रियादीपकमिति-हे० व०] ।

(२०.) पञ्जरस्थाः शुकादयोऽस्यातिथेः क्रीडापतत्रिणोऽपि । किमुतान्य इत्यपिश-
ब्दार्थः । तदादेशात्तस्यातिथेः शासनाल्लब्धमोक्षाः सन्तो यथेष्टं गतिर्येषां ते स्वेच्छाचारि-
णोऽभवन् ।

(२१.) ततः सोऽतिथिर्नैपथ्यग्रहणाय प्रसाधनस्वीकाराय । कक्षयान्तरं हर्म्याङ्गपवि-

gave to the Snātakās (initiated Brāhmaṇa house-holders) as much wealth as would
enable them to complete their own [of the Snātakās] sacrificial rites including
liberal gifts [Dakṣhiṇā]; [lit. so much wealth by which their own sacrifices would
be completed].

(18.) What blessing they, pleased in mind, pronounced on him was kept
aside at a distance (as unnecessary) by the fruits obtained by means of his own
good deeds [achieved in the former state of existence].

(19.) He ordered the cutting down of the fetters of prisoners [to set them
at liberty], freedom from death [inviolability] for those who deserved the
scaffold, release from yoke [or burden] to the beasts of burden [i. e. a horse or
a bullock attached to the shaft] and freedom from being milked for the cows.

(20.) Even pet birds such as parrots and others that were confined [kept]
in cages (for his amusement or pleasure), being (at once) set at liberty [releas-
ed] by his order, became free to fly at their will.

ततः कक्ष्यान्तरन्यस्तं गजदन्तासनं शुचि ।
 सोत्तरच्छदमध्यास्त नेपथ्यग्रहणाय सः ॥ २१ ॥
 तं धूपाश्यानकेशान्तं तोयनिर्णिक्तपाणयः ।
 आकल्पसाधनैस्तैस्तैरुपसेदुः प्रसाधकाः ॥ २२ ॥
 तेऽस्य मुक्तागुणोन्नद्धं मौलिमन्तर्गतस्त्रजम् ।
 प्रत्यूषः पद्मरागेण प्रभामण्डलशोभिना ॥ २३ ॥
 चन्दनेनाङ्गरागं च मृगनाभिसुगन्धिना ।
 समापद्य ततश्चक्रुः पत्रं विन्यस्तरोचनम् ॥ २४ ॥

शेषः । “ कक्ष्यां प्रकोष्ठे हर्म्यादेः ” इत्यमरः । तत्र न्यस्तं स्थापितं शुचि निर्मलं सोत्तर-
 रच्छदमास्तरणसहित गजदन्तस्यासनं पीठमध्यास्त । (अधिशीडिति कम) । तत्रोपविष्ट इत्यर्थः ।

(२२.) तोयेन निर्णिक्तपाणयः क्षालितहस्ताः प्रसाधका अलकर्तारः [नापितादयः—
 चा०] धूपेन गन्धद्रव्यधूपेनाश्यानकेशान्तं [धूपेनाश्यान ईपच्छुष्काः केशान्ताः यस्य तं ।
 अन्तः शब्दः स्वरूपे वेति—हे०चा०] शोषितकेशाशान्तं तमतिथि तैस्तैः [प्रसिद्धैः—हे०
 हारकटकादिभिः—चा०] आकल्पस्य नेपथ्यस्य साधनैर्गन्धमाल्यादिभिरुपसेदुरुपतस्थुः । अ-
 लंचक्रुरित्यर्थः ।

(२३.) ते प्रसाधका मुक्तागुणेन मौक्तिकमरेणोन्नद्धमुद्धमन्तर्गतस्त्रजम् (अन्तर्गता
 अभ्यन्तरे गता स्वक्माला यस्य त) अस्यातिथैर्मौलि घग्मिद्ध (किरीटं) प्रभामण्डलशो-
 भिना पद्मरागेण माणिक्येन प्रत्यूषः प्रत्यूषं चक्रुः ।

(२४.) किंच । मृगनाभ्या कस्तूरिकया सुगन्धिना चन्दनेनाङ्गरागमङ्गुविलेपनं समा-
 पद्य समाप्य ततोऽनन्तरं विन्यस्ता रोचना गोगोचना यस्मिन्तत्पत्र पत्ररचनं [पत्ररेषाकारं
 तिलकमिति व०चा०] चक्रुः ।

(२५.) आमुक्ताभरण आसज्जिताभरणः [वद्धालंकारः आमुक्तः प्रतिमुक्तश्च पिनद्धश्च
 पिनद्धवत् इति—हे०] । स्वजोऽस्य सन्तीति स्वजी । “ अस्मायामेषास्त्रजो विनिः ”

(21.) Then he took his seat on a clean ivory stool with a cover (table-
 cloth) on it and placed in the court-yard of his palace, that he might receive his
 (royal) suit [that he might be decorated and dressed by his valets].

(22.) Valets-de-Chamber, with (the palms of) then hands washed with
 water, attended on him, who had the ends of his hair somewhat dried by fuma-
 gations of incense, with various articles [means or objects] of decorations [i. e. gar-
 lands, sandal, gold-ornaments &c].

(23.) They inserted [studded or adorned] his crest hair, fastened with
 pearl necklaces and interwoven with garlands, with rubies shining with a circle
 [or orb] of splendour (light).

(24.) Then they, having finished the application of cosmetics to his body
 with sandal perfumed with, or having the fragrance of] musk, drew [figures of]
 leaves streaked [or arranged] with yellow pigment (on his body).

आमुक्ताभरणः स्रग्वी हंसचिद्बहुकूलवान् ।

आसीदतिशयप्रेक्ष्यः स राज्यश्रीवधूवरः ॥ २५ ॥

नेपथ्यदर्शिनश्छाया तस्यादर्शे हिरण्मये ।

विरराजोदिते सूर्ये मेरो कल्पतरोरिव ॥ २६ ॥

स राजककुदध्यप्रपाणिभिः पार्श्ववर्तिभिः ।

ययावद्विरितालोकः सुधर्मानवमां सभाम् ॥ २७ ॥

वितानसाहितं तत्र भेज पैतृकमासनम् ।

चूडामणिभिरुष्टपादपीठं महीक्षिताम् ॥ २८ ॥

इति विनिप्रत्ययः । हंसाश्रिद्धमस्येति हंसचिद् बहुकूलं तद्वान् । अत्र बहुव्रीहिणैवार्थसिद्धे-
र्मतुवानर्थक्येऽपि सर्वधनीत्यादिवत्कर्मधारयादपि मत्वर्थीन प्रत्ययमिच्छन्ति । एवमन्यत्रापि
द्रष्टव्यम् । राज्यश्रीरेव वधून्वोढा तस्या वरो वोढा । “ वधूः स्नुषा नवोढा स्त्री वरो जा-
मातृषिङ्गयोः ” इति विश्वः । सोऽतिथिरतिशयेन प्रेक्ष्यो दर्शनीय आसीत् । वरोऽप्येवं-
विशेषणः ।

(२६.) हिरण्मये सौवर्ण आदर्शे दर्पणे नेपथ्यदर्शिनो वेषं पश्यतस्तस्यातिथेश्छाया प्र-
तिबिम्बम् । उदिते सूर्ये दर्पणकल्पे मेरो यः कल्पतरुस्तस्य छायेव [यथा नवोदिते रवौ क-
ल्पवृक्षश्छाया मेरी राजते । सांप्यनकाभरणाम्बरसंयुक्तः—इति हे० व० । तस्यातिथेः छा-
या प्रतिबिम्बं मेरी विद्यमानस्य कल्पतरोः देवद्रुमस्य नवे उदिते सूर्ये भानाविव-चा०] ।
विरराज तस्य सूर्यसंक्रान्तबिम्बस्य संभावान्मेरावित्युक्तम् ।

(२७.) सोऽतिथी राजककुदानि राजचिद्धानि छत्रचामरादीनि । “ प्राधान्ये राजलिङ्गे
च वृषाङ्गे ककुदोऽस्त्रियाम् ” इत्यमरः । तेषु व्यग्राः पाणयो येषां तैः पार्श्ववर्तिभिर्जनैरुदी-
रितालोक उच्चारितजयशब्दः । “ आलोकौ जयशब्दः स्यात् ” इति हलानुबन्धः । सुधर्माया
देवसभाया अनवमामन्यूनां सभासाध्वनीनां ययौ । “ स्यात्सुधर्मा देवसभा ” इत्यमरः ।

(२८.) तत्र सभायां विताननोल्लोचन सहितम् । “ अस्त्री वितानमुल्लोच ” इत्यमरः ।

(25.) With ornaments arranged (on his person), wearing garlands and
a silk garment on which there were figures of flamingoes, he who was the bride-
groom of the bride-like Royal Fortune, looked [lit. was) very handsome

(26) As he examined his decorations, his image shone in the golden mir-
ror as does that of the Kalpa tree on mount Meru in the (disc of the) newly risen
Sun

(27.) Having words of victory [i. e. victory to the King !] pronounced on
him by his attendants [lit. side walkers], then hands bearing (lit. engaged in bear-
ing) the signs of Royalty, he went to the court which was not inferior to the
court of immortals.

(28.) Then he took his seat on the imperial throne of his ancestors, fur-
nished with canopy and the foot-stool of which was rubbed over by the crest-jewels
of kings.

शुशुभे तेन चाक्रान्तं मङ्गलायतनं महत्
 श्रीवत्सलक्षणं वक्षः कौस्तुभेनैव कैशवम् ॥ २९ ॥
 बभौ भूयः कुमारत्वादाधिराज्यमवाप्य सः।
 रेखाभावाद्गुपारूढः सामग्र्यमिव चन्द्रमाः ॥ ३० ॥
 प्रसन्नमुखरागं तं स्मितपूर्वाभिभाषिणम्।
 मूर्तिमन्तममन्यन्त विश्वासमनुजीविनः ॥ ३१ ॥

महीक्षितां राज्ञां चूडामाणिभिः शिरोरत्नैरुदृष्टमुल्लिखितं पादपीठं यस्य तत् । पितुरिदं पैतृकम् । “ ऋतष्ठञ् ” इति ठप्प्रत्ययः । आसनं सिंहासनं भजे (अध्यतिष्ठत्) ।

(२९.) तेन चाक्रान्तम् । श्रीवत्सो नाम गृहविशेषः । तल्लक्षणं श्रीवत्सरूपम् । “ श्रीवत्सनद्यावर्तादिविच्छेदा बहवो द्वयोः ” इति सज्जनः । महदधिकं [महच्छब्देन राज्यमिति वा । “महद्वाज्ये विशाले च” इति विश्वः । तथा माघे “साधितोरिबलनृपं महन्महः । संप्रति स्वनयसंवदेव नौ” —हे०] मङ्गलायतनं मङ्गलगृहं सभारूपम् । कौस्तुभेन मणिनाक्रान्तं (अधिष्ठितं) श्रीवत्सलक्षणम् । कैशवस्येव कैशवम् । वक्ष इव । शुशुभे [श्रीवत्सो मंगलद्रव्यं लक्ष्मीप्रतिमालक्षणं चिह्नं यस्य । तत्तथा महद्विशालं केनैव श्रीवत्सो लक्षणं चिह्नं यस्य तत्कैशवं विष्णोः संवीध वक्षः कौस्तुभेनैव । “दर्पणं पूर्णकुम्भश्च वृषभो युग्मचामरं श्रीवत्सं स्वस्तिकं शंखं दीपं चाप्यष्ट मंगलम् ” इति—चा०] ।

(३०.) सोऽतिथिः कुमारत्वाद्वाल्यादूयां यौवराज्यमवाप्यैवानन्तरम् । अधिराजस्य भाव आधिराज्यं महाराज्यमवाप्य । रेखाभावात् [कलामात्रस्वरूपात्—चा०] अर्धेन्दु-स्वमवाप्यैव सामग्र्यम् (परिपूर्णत्वं) उपाकूढः पूर्णतां गतश्चन्द्रमा इव । बभौ इति व्याख्या-नम् । तदपि यौवराज्यभावनिश्रयं ज्याय एव ।

(३१.) प्रसन्नः [“श्यामं रक्तं प्रमत्तं चतुर्थं स्वाभाविकं मुखम्” इति सोमेश्वरः—चा०] । मुखरागः । [“रागोऽनुरक्तो मात्सर्ये” इति विश्वः इति—हे०] । मुखकान्तिर्यस्य तं स्मितपूर्वं यथा तथाभिभाषिणमाभाषणशीलं तमतिथिमनुजीविनः (सेवकाः) मूर्तिमन्तं विग्रहवन्तं विश्वासं विस्त्रम्भमन्यन्त । “समौ विश्वामविस्त्रम्भौ” इत्यमरः ।

(३२.) पुरुहूतश्रीः सोऽतिथिः कल्पद्रुमाणां निभाः समाना ध्वजा यस्यास्तां पुरमयो-

(29.) And occupied by him the great auspicious hall [i. e. the hall containing auspicious things] bearing the mark of श्रीवत्स (an auspicious mark) shone like the broad bosom of Ke-hava the seat of all auspicious things, conspicuous with S'rivatsa, by the gem Kaastubha

(30.) He having attained supreme power (immediately) after boy-hood, shone very much even as would the moon which should become full (immediately) after the crescent.

(31.) The retinue thought him to be confidence embodied [incarnate], the colour on whose face was brightened and who (always) spoke with a smile (lit. who spoke in a manner in which his words were preceded by a smile).

स पुरं पुरुहूतश्रीः कल्पद्रुमनिभध्वजाम् ।

क्रममाणश्चकार द्यां नागेनैरावतौजसा ॥ ३२ ॥

तस्यैकस्योच्छ्रितं छत्रं मूर्ध्नि तेनामलत्विषा ।

पूर्वराजवियोगोष्णं कृत्स्नस्य जगतो हृतम् ॥ ३३ ॥

धृमादग्नेः शिखाः पश्चादुदयादंशवो रवेः ।

सोऽतीत्य तेजसां वृत्तिं सममेवोत्थितो गुणैः ॥ ३४ ॥

तं प्रीतिविशदैनैरैरन्वयुः पौरयोषितः ।

शरत्प्रसन्नैर्ज्योतिर्भिर्विभावय्य इव ध्रुवम् ॥ ३५ ॥

ध्यामैरावतस्य ओज इवौजो बलं यस्य तेन नागेन कुञ्जरेण क्रममाणश्चरन् । “ अनुपसर्गा-
द्वा” इति वैकल्पिकमात्मनेपदम् । द्यां चकार [अभिषिक्तेन राज्ञा गजमारुह्य पुर्याः प्रदक्षिणा
कार्येत्याचारः—हे०] । स्वर्गलोकसदृशी चकारत्यर्थः । “द्यौ स्वर्गसुरवर्त्मनोः” इति विश्वः ।

(३२.) तस्यैकस्य मूर्ध्नि छत्रमुच्छ्रितमुन्नमितम् । अमलत्विषा (निर्मलदीप्तिना) तेन छ-
त्रेण कृत्स्नस्य (समग्रस्य) जगतः पूर्वराजस्य कुशस्य [दिलीपादीनां—चा०] वियोगेन यदौष्ण्यं
संतापस्तद्वृत्तं नाशितम् । अत्र छत्रोन्नमनसंतापहरलक्षणयोः कारणकार्ययोर्भिन्नेदशत्वादसंग-
तिरलंकारः । तदुक्तम्—“ कार्यकारणयोर्भिन्नदेशत्वे सत्यसंगतिः” इति ।

(३४.) अग्नेर्धूमात्पश्चात् । अनन्तरमित्यर्थः । शिखा ज्वालाः । रवेरुदयात्पश्चादनन्त-
रंशवः । उत्तिष्ठन्त इति शेषः । सोऽतिथिस्तेजसामग्न्यादीनां वृत्तिं स्वभावमतीत्य [व्या-
पारमुल्लंघ्य । गुणैः सममेवोत्थितः उदयश्चास्य सपन्नः तदेव । प्रश्रयौदार्यादयोगुणाः उदभव-
न्निति वाक्यार्थः—व०] गुणैः समं [प्रतापादिभिर्युगपद्—चा०] सहैवोत्थित उदितः । अपूर्व-
मिदमित्यर्थः ।

(३५.) पौरयोषितः प्रीत्या विशदः प्रसन्नैरैत्रैः [विशदशब्दः पाण्डुर इत्युक्त इति
विश्वप्रकाशः इति—हे०] करणैस्तमतिथिमन्वयुरनुजग्मुः [पुरप्रदक्षिणक्षणे यत्र यत्रासौ
बभ्रां तत्र तत्र व्यलोकयन्नित्यर्थः—चा०] । सदृष्टिप्रसारमद्राक्षुरित्यर्थः । कथमिव । शरदि
प्रसन्नैर्ज्योतिर्भिर्नक्षत्रैर्विभावय्यो रात्रयो ध्रुवमिव [औत्तानपादमिव—हे०] । ध्रुवपाशबद्धत्वा-

(३२.) He whose lustre was like that of Indra and who was parading on an
elephant, equal in strength to Arrāvata, through the capital the flags in which re-
sembled the Kalpa trees, made it a (second) heaven

(३३.) An umbrella was raised on the head of him alone; and by that (um-
brella), whose splendour was bright, was removed the heat of affliction of the entire
world consequent on the separation of the former king.

(३४.) The flames rise from fire after smoke ; the rays shoot forth after the
sun's rise ; (but) he, transcending the nature of luminous bodies, rose up with
(all) his qualities at once [simultaneously]

(३५.) The females of the citizens followed him with their eyes beaming
with love, as the nights follow the polar-star with the stars bright on account of
autumn.

अयोध्यादेवताश्चैनं प्रशस्तायतनार्चिताः ।

अनुदध्युरनुध्येयं सानिध्यैः प्रतिमागतैः ॥ ३६ ॥

यावन्नाश्यायते वेदिरभिषेकजलाष्टुता ।

तावदेवास्य वेलान्तं प्रतापः प्राप दुःसहः ॥ ३७ ॥

वसिष्ठस्य गुरोर्मन्त्राः सायकास्तस्य धन्विनः ।

किं तत्साध्यं यदुभये साधयेयुर्न संगताः ॥ ३८ ॥

स धर्मस्थसखः शश्वदर्थिप्रत्यर्थिनां स्वयम् ।

ददर्श संशयच्छेद्यान्धवहारानतन्द्रितः ॥ ३९ ॥

ताराचक्रस्येत्यर्थः [अनेन पुरप्रदक्षिणाकाले पुरस्त्रीणां विलोकमुक्तं । विष्णुपुराणे । “नमोस्त्वयं भगवतः शिशुमाराकृति प्रभोर्दिवि रूपं हरेर्यन्तु तस्य पुच्छे स्थितो ध्रुवः । एष ब्रह्मन् भ्रामय-
ति चंद्रसूर्यादिकान्गृहान् ” इति—हे०] ।

(३६.) प्रशस्तेष्वायतनेष्वालयेष्वर्चिता अयोध्यादेवताश्चानुध्येयम् [“अनुध्यानमनुग्रहे” इत्युत्पलमालायां—हे०] । अनुग्राह्यमेनमतिथि प्रतिमागतैरर्चोसंक्रान्तैः [सुस्थितैः—चा०] सानिध्यैः संनिधानैः [अनुष्ठानैः—चा०] अनुदध्युरनुजगृहः । “अनुध्यानमनुग्रहः ” इत्यु-
त्पलमालायाम् । तदनुग्रहबुद्ध्या संनिदधुरित्यर्थः ।

(३७.) अभिषेकजलैराष्टुता सिक्ता वेदिरभिषेकवेदिर्वायन्नाश्यायते न शुष्यति । कर्त्त-
रि लट् । तौ तौ तावदेवास्य राज्ञो दुःसहः प्रतापो वेलान्तं वेलपर्यन्तं [समुद्रपर्यन्तमिति—हे०] प्राप [कोशदण्डजं तेजः प्रतापः इत्येके तेजस्विताप्रतिपादकः इत्यन्ये कंटकशोधनाधिकैरु-
पायैर्वैरिवारिनिराकरप्रायः प्रवर्त्तकः इत्यपरे इति—चा०] ।

(३८.) गुरोर्वसिष्ठस्य मन्त्राः । धन्विनस्तस्यातिथेः सायकाः । इत्युभये संगताः सन्तो
यत्साध्यं न साधयेयुस्तन्नाटकसाध्यं किम् । न किञ्चिदित्यर्थः । तेषामसाध्यं नास्तीति भावः ।

(३९.) [अथ श्लोकपञ्चकेन प्रकृतिरजनमिति—हे०] धर्मे तिष्ठन्तीति धर्मस्थाः सम्भ्याः ।
“ राज्ञा सभासदः कार्या रिपौ मित्रे च ये समाः ” इत्युक्तलक्षणाः । तेषां सखा धर्मस्थ-
सखः । तत्सहित इत्यर्थः । अतन्द्रितोऽनलसः स नृपः शश्वत् । अन्वहमित्यर्थः । अर्थिनां

(36.) And the deities of Ayodhyā, worshipped in spacious temples,* favour-
ed him who was worthy of favour by means of their presence in the idols.

(37.) Before the Vēdī, wet with the waters of inauguration, was dried, his
unbearable (of course to his enemies) prowess [or valour] got to the extremity
of the sea-shore

(38.) The counsels of the preceptor Vasistha and the arrows of him the
bow-man [wielding a bow] ! What attainable object could there be that they, when
united, could not attain [accomplish] ?

(39.) He, the friend of the righteous, carefully looked in person to cases,
deserving decisions owing to their intricacy [i. e. they being intricate], of plaintiffs
and defendants,

ततः परमभिव्यक्तसौमनस्यनिवेदितैः ।

युयोज पाकाभिमुखैर्भृत्यान्विज्ञापनाफलैः ॥ ४० ॥

प्रजास्तद्गुरुणा नद्यो नभसेव विवर्धिताः ।

तस्मिंस्तु भूयसीं वृद्धिं नभस्ये ता इवाययुः ॥ ४१ ॥

यदुवाच न तन्मिथ्या यददौ न जहार तत् ।

सोऽभूद्भग्नव्रतः शत्रुनुद्धृत्य प्रतिरोपयन् ॥ ४२ ॥

[अर्थ्यते इति अर्थः साध्यः असौ अस्यास्तीति अर्थो तत्प्रतिपक्षः प्रत्यर्थीति विज्ञानेश्वरः—हे०] साध्यार्थवतां प्रार्थिनां तद्विरोधिनां च संशयच्छेद्यान्संशयाद्धेतोश्छेद्यान्परिच्छेद्यान् । संदिग्धत्वादवश्यनिर्णयानित्यर्थः । व्यवहारानृणादानादिविवादान्स्वयं ददृशानुसंदधौ । न तु प्राद्विवाकमेव नियुक्तवानित्यर्थः । अत्र याज्ञवल्क्यः—“ व्यवहारानृपः पश्येद्विद्वद्भिर्ब्राह्मणैः सह ” इति ।

(४०.) ततः परं व्यवहारदर्शनानन्तरं भृत्यान्नुजीविनः । अभिव्यक्तं मुखप्रसादादिलिङ्गैः स्फुटीभूतं यत्सौमनस्यं स्वामिनः प्रसन्नत्वं तेन निवेदितैः सूचितैः [उत्तमो हि मुखेन न वक्ति । तथा हि । “ नाकारमुद्गरासि नैव जहासि कालं । दत्त्वा न मृचयसि नैव विकत्थसे त्वं । निःशब्दवर्षणमिवाम्बुधरस्य राजन् ” । संदृश्यते फलित एव तव प्रसादः ”—हे० व०] पाकाभिमुखैः सिध्नुन्मुखैर्विज्ञापनानां विज्ञप्तीनां फलैः प्रेम्पितार्थैर्युयोजं योजयामास । अत्र बृहस्पतिः—“ नियुक्तः कर्मनिष्पत्तौ विज्ञप्ता च यदृच्छया । भृत्यान्धनैर्मानयंस्तु नवोऽप्यक्षोभ्यतां व्रजेत् ” इति । कविश्च वक्ष्यति—“ अक्षोभ्यः—” इति । अत्र सौमनस्यफल-योजनादिभिर्नृपस्य वृक्षसमाधिर्वन्यत इत्यनुसंधेयम् ।

(४१.) प्रजास्तस्यातिथेर्गुरुणा पित्रा कुंशन । नभसा श्रावणमासेन नद्य इव । विवर्धिताः । तस्मिन्नतिथौ तु नभस्ये भाद्रपदे मासे ता इव नद्य इव भूयसीं वृद्धिमभ्युदयमाययुः । प्रजापोषणेन पितरमतिशयितवानित्यर्थः ।

(४२.) सोऽतिथिर्यद्वाक्यं दानत्राणादिविषयमुवाच तन्न मिथ्यानृतं नाभूत् । यद्वस्तु ददौ तन्न जहार न पुनरादद । किंतु शत्रुनुद्धृत्यात्वाय प्रतिरोपयन्पुनः स्थापयन्भग्नव्रतो भग्न-नियमोऽभूत् [उद्धृतप्रतिरोपणमपि प्रकृतिप्रीत्यै इति धर्मविजयोक्तिरिति—हे०—चा०] ।

(40) After which, he conferred on his retinue the fruits of their requests which were soon to ripen and which were anticipated on account of (their lord's) cheerfulness manifesting itself.

(41.) The subjects that were aggrandised (increased) by his Sire, like rivers by the month of Śrāvana, attained a greater prosperity under him like the same rivers in Bhādiya-pada.

(42) What he spoke was never false ; whatever he gave he did not take back ; but he broke his vow by re-establishing his enemies after having rooted them up.

वयोरूपविभूतीनामेकैकं मदकारणम् ।
 तानि तस्मिन्समस्तानि न तस्थोत्तिषिचे मनः ॥ ४३ ॥
 इत्थं जनितरागासु प्रकृतिष्वनुवासरम् ।
 अक्षोभ्यः स नवोऽप्यासीद्दृढमूल इव द्रुमः ॥ ४४ ॥
 अनित्याः शत्रवो बाह्या विप्रकृष्टाश्च ते यतः ।
 अतः सोऽभ्यन्तरान्तिन्याञ्चद्विपूजयद्रिपून् ॥ ४५ ॥
 प्रसादाभिमुखे तस्मिन्श्चपलापि स्वभावतः ।
 निकषे हेमरेखेव श्रीरासीदनुपायिनी ॥ ४६ ॥

(४३.) वयोरूपविभूतीनां यौवनसौन्दर्यैश्वर्याणां मध्य एकैकं मदकारणं मदहेतुः । तानि मदकारणानि तस्मिन्राजि समस्तानि । मिलितानीति शेषः । तथापि तस्यातिथेमेनो नोत्तिषिचे न जगर्व । सिञ्चते स्वरितेत्त्वादात्मनेपदम् । अत्र वयोरूपादीनां गर्वहेतुत्वान्मदस्य च मदिराकार्यत्वेनातत्कारकत्वान्मदशब्देन गर्वो लक्ष्यत इत्याहुः । उक्तं च—“ ऐश्वर्यरूपतारुण्यकुलविद्याबलैरपि । इष्टलाभादिना ह्यपामवज्ञा गर्व ईरितः । मदस्त्वानन्दसंमोहः संभेदो मदिराकृतः ” [“यौवनं धनसंपत्तिः प्रभुत्वमविवेकता । एकैकमप्यनर्थाय किमु यत्र चतुष्टयं”—चा०] इति । अतएव कविनापि “ उत्तिषिचे ” इत्युक्तं नतु “ उन्ममाद ” इति ।

(४४.) इत्थमनुवासरमन्वहं प्रकृतिषु प्रजासु जनितरागासु (जनितो रागः प्रीतिर्यासु) सतीषु स राजा नवोऽपि । दृढमूलो द्रुम इव । अक्षोभ्योऽप्रधृष्य आसीत् ।

(४५.) यतो बाह्याः शत्रवः प्रतिनृपा अनित्याः । द्विषन्ति स्निह्यन्ति चेत्यर्थः । किञ्च ते बाह्या विप्रकृष्टादुरस्थाश्च । अतः सोऽभ्यन्तरान्तर्वर्तिनो नित्याञ्चद्विपूजयद्रिपून्कामक्रोधादीन्पूर्वमजयत् [यदुक्तं । “ हर्षमानमदक्रोधा लोभः कामोऽसमद्यता । रिपवस्तानजित्वैव को महीं जेतुमिच्छति ” इति—चा०] । अन्तःशत्रुजये बाह्या अपि न दुर्जया इति भावः ।

(४६.) स्वभावतश्चपला चञ्चलापि श्रीः प्रसादाभिमुखे तस्मिन्प्रे । निकषे निकषोपले हेमरेखेव । अनुपायिनी स्थिराम्नी (अविनाशा) ।

(४७.) केवला शौर्यवर्जिता नीतिः । कार्तर्य भीरुत्वम् । शौर्यं केवलाभित्यनुषञ्जनी-

(43.) Youth, beauty and prosperity, any one (possession) tends to (lit. is a sufficient cause of) intoxication, his mind, however, was not made proud though all of them were united in him.

(44.) Thus his subjects having (in their minds) love generated for him every day, he became unassailable, though new, like a (newly-planted) tree the roots of which are fixed firm [deep].

(45.) Since external enemies are not constant and are at a distance, he conquered first the six constant internal enemies (i. e. the evil passions).

(46.) The Goddess of Fortune though naturally fickle was steady (lit. one that did not pass away) in him (who was) bent towards bestowing favours, like the streak of gold upon a touch-stone.

कातर्यं केवला नीतिः शौर्यं श्वापदचेष्टितम् ।

अतः सिद्धिं समेताभ्यामुभाभ्यामन्वियेष सः ॥ ४७ ॥

न तस्य मण्डले राज्ञो न्यस्तप्रणिधिदीधितेः ।

अदृष्टमभवत्किञ्चिद्व्यभ्रस्येव विवस्वतः ॥ ४८ ॥

रात्रिदिवविभागेषु यदादिष्टं महीक्षिताम् ।

तत्सिषेवे नियोगेन स विकल्पपराङ्मुखः ॥ ४९ ॥

यम् । केवलं नीतिरहितं शौर्यं श्वापदचेष्टितम् । व्याघ्रादिचेष्टाप्रायमित्यर्थः । “ व्याघ्रादयो वनचराः पशवः श्वापदा मताः ” इति हलायुधः । अतो हेतोः सोऽतिथिः समेताभ्यां संगताभ्यामुभाभ्यां नीतिशौर्याभ्यां सिद्धिं जयप्राप्तिमन्वियेष गवेषितवान् [उक्तं च । “ तीक्ष्णा-दुद्विजते लोको मृदुः सर्वत्र बाध्यते । एतद्बुद्धा महाराज मा तीक्ष्णो मा मृदुर्भव ” — चा०] ।

(४८.) न्यस्ताः सर्वतः प्राहिताः प्राणिभ्यश्चरा एव दीधितयो रश्मयो यस्य तस्य [उक्तं च । “ गावो गन्धेन पश्यन्ति विद्वांसः शास्त्रचक्षुषा चारैः पश्यति राजानश्चक्षुर्भ्यामितरे जनाः ” — चा०] । “ प्राणिधिः प्रार्थने चरे ” इति शाश्वतः । तस्य राज्ञः । व्यभ्रस्य निर्मे-
घस्य विवस्वतः सूर्यस्येव । मण्डले स्वविषये किञ्चिदल्पमप्यदृष्टमज्ञातं नाभवन्नासीत् । स चारचक्षुषा सर्वमपश्यदित्यर्थः । •

(४९.) रात्रौ च दिवा च रात्रिदिवम् । “ अचतुर—” इत्यादिनाधिकरणार्थे द्व-
न्द्वेऽचप्रत्ययान्तो निपातः । अव्ययान्तत्वादव्ययत्वम् । अत्र षष्ठ्यर्थलक्षणया रात्रिदिव-
मिति । अहोरात्रयोरित्यर्थः । तयोर्विभागा अंशाः प्रहरादयः । तेषु [पञ्चदशमुहूर्तेषु—
हे०] महीक्षितां राज्ञां यदादिष्टमिदमस्मिन्काले कर्तव्यमिति मन्वादिभिरुपादिष्टं तत्स
राजा विकल्पपराङ्मुखः संशयरहितः सन् । नियोगेन निश्चयेन सिषेवे । अनुष्ठितवानित्यर्थः ।
अत्र कौटिल्यः—“ कार्याणां नियोगविकल्पसमुच्चया भवन्ति । अनेनैवापायेन नान्येनेति
वियोगः । अनेन वान्येन वेति विकल्पः । अनेन चेति समुच्चयः ” इति ।

(५०.) तस्य राज्ञः प्रतिदिनं मन्त्रिभिः सह मन्त्रो विचारो बभूव [“ आवर्तयन्मुहुर्मन्त्रं
धारयेच्च प्रसन्नवत् अप्रयत्नधृतो मन्त्रः प्रचलन्नग्निरदहेत् ” इति कामन्दकः—हे०] स मन्त्रः
सेव्यमानोऽप्यन्वहमावर्त्यमानोऽपि जातु कदाचिदपि न सूच्यते न प्रकाशयते [गुप्तं संवृतं द्वारं
मन्त्रज्ञानोपाय भूतमाकारादि यस्य सः—चा० ननु अनुदिन मन्त्रसंगात् कचिद्भेदः स्यात् रा-

(47.) Politics simply [i. e. without bravery] is timidity ; bravery (by it-
self i. e. without politics) resembles [lit is] the conduct of beasts ; for this reason
he sought success by means of the two united

(48.) Nothing in his territory was unseen by the King who threw rays in
the shape of spies all over, like the sun when free from clouds.

(49.) Whatever is ordained to the rulers of the earth [to be done] in the
(different) divisions of the day and night, he, averse to hesitation, observed with a
true resolve [with a fixed determination].

मन्त्राः प्रतिदिनं तस्य बभूव सह मन्त्रिभिः ।
 स जातु सेव्यमानोऽपि गुप्तद्वारो न सूच्यते ॥ ५० ॥
 परेषु स्वेषु च क्षिप्तैरविज्ञातपरस्परैः ।
 सोऽपसर्पैर्जजागार यथाकालं स्वपन्नपि ॥ ५१ ॥
 दुर्गाणि दुर्ग्रहाण्यासंस्तस्य रोद्धुरपि द्विषाम् ।
 न हि सिंहो गजास्कन्दी भयादिरिगुहाशयः ॥ ५२ ॥
 भव्यमुख्याः समारम्भाः प्रत्येक्ष्या निरत्ययाः ।
 गर्भशालिसधर्माणस्तस्य गृहं विपेचिरे ॥ ५३ ॥

ज्ञा मंत्रः उपास्यमानोऽपि गुप्तद्वारः सन् न ज्ञायते-व०] । तत्र हेतुर्गुप्तद्वार इति । संबन्धे-
 ङ्गिताकारादिज्ञानमार्ग इत्यर्थः ।

(५१.) यथाकालमुक्तकालानतिक्रमेण स्वपन्नपि सोऽतिथिः परेषु शत्रुषु स्वेषु स्वकीये-
 षु च । मन्त्र्यादितीर्थेष्विति शेषः । क्षिप्तैः प्रहितैरविज्ञाताः परस्परं येषां तैः । अन्योन्याविज्ञा-
 तैरित्यर्थः । अपसर्पैश्चरैः । “ अपसर्पश्चरः स्पशः ” इत्यमरः । जजागार बुद्धवान् । चारमुखेन
 सर्वदा सर्वमज्ञासीदित्यर्थः । अत्र कामन्दकः— “ चारान्विचारयन्तीथेष्वात्मनश्च परस्य च ।
 पाषण्ड्यादीनविज्ञातानन्योन्यमितरैरपि ” इति ।

(५२.) द्विषां रोद्धु रोधकस्यापि । (कर्मणि षष्ठी । न तु स्वयं रोध्यस्येत्यर्थः । तस्य राज्ञो
 दुर्ग्रहाणि परैर्दुर्धर्षाणि दुर्गाणि महीदुर्गादीन्यासन् । न च निर्भोकस्य किं दुर्गैरिति वाच्यमित्यर्थो-
 न्तरन्यासमुखेनाह—न हीति । गजानास्कन्दति हिनस्तीति गजास्कन्दी सिंहो भयाद्धेतोः ।
 गिरिगुहासु शेत इति । गिरिगुहाशयो न हि । किंतु स्वभावत एवेति शेषः । “ अधिकरणे
 शेतेः ” इत्यचप्रत्ययः । अत्र मनु—“ धन्वदुर्गं महीदुर्गमब्दुर्गं वाक्ष्यमव वा । नृदुर्गं गिरि-
 दुर्गं वा समाश्रित्य वसेत्पुरम् ” इति ।

(५३.) भव्यमुख्याः कल्याणप्रधानाः । न तु विपरीताः । प्रत्येक्ष्या एतावत्कृतमेताव-

(50.) Every day he had [or held] a consultation with his ministers (lit. there was a consultation &c.); and though often held, never was it divulged, having the passages (such as the expression on the countenance &c.) well-secured.

(51.) Though sleeping at the proper time he was wide awake by means of his spies, who knew not one another, sent among his enemies and his friends.

(52.) Though confronting his enemies, his forts were difficult to be conquered ; for a lion, the destroyer of the elephants, does not lie in a mountain-cave through fear (i. e. as a lion lies in a cave not through any fear, so he retired to his castles not because he was afraid of his enemies).

(53.) His actions which were aimed at [the acquisition of] prosperity, which were full of mature judgment (lit. taken care of) and hence free from danger, and which, therefore, had the nature of Sāli rice which become ripe in the interior, bore fruit unobserved.

अपथेन प्रवृत्ते न जातृपचितोऽपि सः ।

वृद्धौ नदीमुखेनैव प्रस्थानं लवणाम्भसः ॥ ५४ ॥

कामं प्रकृतिवैराग्यं सद्यः शमयितुं क्षमः ।

यस्य कार्यः प्रतीकारः स तन्त्रैवोदपादयत् ॥ ५५ ॥

शक्येष्वेवाभवद्यात्रा तस्य शक्तिमतः सतः ।

समीरणसहायोऽपि नाम्भःप्रार्थी दवानलः ॥ ५६ ॥

त्कर्तव्यमित्यनुसंधानेन विचारणीयाः । अत एव निरत्यया निर्बाधा गर्भेऽभ्यन्तरे पच्यन्ते ये शालयस्तेषां सधर्माणः [शालयोपि भव्यं मनोहरं मुखे भवं मुख्यं मंजर्यादि येषां ते तथा प्रत्यवेक्षणेन वृषभादिभक्षणरूपा व्ययरहिता चाभ्यन्तरे एव पचन्ति—चा०] । अतिनिगूढा इत्यर्थः । “धर्मादनिच्छेवलात्” इत्यनिच्छप्रत्ययः समासान्तः । तस्य राज्ञः समारभ्यन्त इति समारम्भाः कर्माणि गूढमप्रकाशं विपेचिरे । फलिता इत्यर्थः । “फलानुमेयाः प्रारम्भाः” इति भावः ।

(५४.) सोऽतिथिरूपचितोऽपि वृद्धिं गतोऽपि सन् । जातु कदाचिदप्यपथेन कुमार्गेण न प्रवृत्ते न प्रवृत्तः । मर्यादां न जहावित्यर्थः । तथा हि । लवणाम्भसो लवणसागरस्य वृद्धौ पूरात्पीडे सत्यां नदीमुखेनैव नदीप्रवेशमार्गेणैव । [“मुखं निःसरणे वक्त्रे” इति विश्वः] । प्रस्थानं निःसरणम् । न त्वन्यथेत्यर्थः ।

(५५.) प्रकृतिवैराग्यं प्रजाविरागम् । दैवादुत्पन्नमिति शेषः । सद्यः कामं सम्यक् [स्वेच्छया—हे०] शमयितुं प्रतिकर्तुं क्षमः शक्तः स राजा यस्य प्रकृतिवैराग्यस्य प्रतीकारः कार्यः कर्तव्यः । अनर्थहेतुत्वादित्यर्थः । तद्वैराग्यं नोदपादयत् । उत्पन्नप्रतीकारादनुत्पादनं वरमिति भावः । अत्र कौटिल्यः—“क्षीणाः प्रकृतयो लोभं लुब्धा यान्ति विरागताम् । विरक्ता यान्त्यमित्रं वा भर्तारं घ्नन्ति वा स्वयम् ” । तस्मात्प्रकृतीनां विरागकारणानि नोत्पादयेदित्यर्थः ।

(५६.) शक्तिमतः शक्तिसंपन्नस्यापि सतस्यस्य राज्ञः शक्येषु शक्तिविषयेषु स्वस्माद्धीनबलेष्वेव विषये यात्रा दण्डयात्राभवत् । न तु समधिकेप्सित्यर्थः । तथा हि । समीरणसहायोऽपि दवानलोऽम्भःप्रार्थी जलान्वेषी । [“याश्चायामभियाने च प्रार्थना कथ्यते बुधैः” इति केशवः—हे०] । न । दग्धुमिति शेषः । किंतु तृणकाष्ठादिकमेवान्विप्यतीत्यर्थः । अत्र

(54.) Though grown powerful he never proceeded by a wrong path ; the ocean (though) in its tide has a discharge through the mouth of a river alone (i. e. it does not run in a wrong channel.)

(55.) Although he was able to suppress immediately any disaffection of (or among) his subjects, he did not at all occasion that for which a remedy would have to be called forth [or devised].

(56) Notwithstanding that he was powerful his expeditions were especially on those who were in the reach of his power ; for, a forest-conflagration though it has the wind for its companion does not seek for (burning) water.

न धर्ममर्थकामाभ्यां बबाधे न च तेन तौ ।

नार्थं कामेन कामं वा सोऽर्थेन सट्टशस्त्रिषु ॥ ५७ ॥

हीनान्यनुपकर्तृणि प्रवृद्धानि विकुर्वते ।

तेन मध्यमशक्तीनि मित्राणि स्थापितान्यतः ५८ ॥

परात्मनोः परिच्छिद्य शक्त्यादीनां बलाबलम् ।

ययावेभिर्बलिष्ठश्चेत्परस्मादास्त सोऽन्यथा ॥ ५९ ॥

कौटिल्यः—“ समज्यायोभ्यां संदधीत हीनेन विगृहीयात् ” इति [समेतु सुंदेपसुंदन्यायः । अतस्ताभ्यां संधिकर्त्तव्यत्वात्—चा०] ।

(५७.) स राजार्थकामाभ्यां धर्मं न बबाधे न नाशितवान् । तेन धर्मेण तावर्थकामौ न । अर्थं कामेन कामं वार्थेन न बबाधे । एकत्रैवासक्तो नाभूदित्यर्थः । किंतु त्रिषु धर्मार्थ-कामेषु सट्टशस्तुल्यवृत्तिः । अभूदित्यर्थः [यदुक्तं । धर्मार्थकामान्सममेव सेवते सोऽधमः यो द्वौ सेवते स मध्यमः । त्रीन् धर्मार्थकामान् सेवते यः स उत्तमः—हे० “ धर्मार्थकामाः सममेव सेव्याः योप्येकसक्तः स ज्ञानो न धन्यः ” इति—चा०] ।

(५८.) मित्राणि हीनान्यतिक्षीणानि चेदनुपकर्तृण्यनुपकारीणि । प्रवृद्धान्यतिसमृद्धानि चेद्विकुर्वते विरुद्धं चेष्टते । अपकुर्वते इत्यर्थः । “ अकर्मकाश्च ” इत्यात्मनेपदम् । अतः कारणात्तेन राज्ञा मित्राणि सुहृदः । “ मित्रं सुहृदि मित्रोऽर्के ” इति विश्वः । मध्यमश-क्तीनि नातिक्षीणोच्छ्रितानि यथा तथा स्थापितानि । [“ अरसं तंतुसंबन्धं तथा वंशक्रमागतं रक्षितं व्यसनेभ्यश्च मित्रं ज्ञेयं चतुर्विधं ” इति कामंदकः—चा०] “ शक्येष्वेवाभवद्यात्रा ” इत्यादिनोक्तमर्थं सोपस्कारमाह—

(५९.) सोऽतिथिः परात्मनोः शत्रोरात्मनश्च शक्त्यादीनां शक्तिदेशकालादीनां बलाबलं न्यूनाधिकभावं परिच्छिद्य निश्चित्य । एभिः शक्त्यादिभिः परस्माच्छत्रोर्बलिष्ठः स्वयमतिशयेन बलवांश्चेत् । बलशब्दान्मतुबन्तादिष्टन्प्रत्ययः । “ विन्मतोर्लुक् ” इति मतुपो लुक् । ययौ यात्रां चक्रे । अन्यथाबलिष्ठश्चेदास्त (स्वस्थान एव) अतिष्ठत् । न ययावित्यर्थः । अत्र मनुः—“ यदा मन्येत भावेन हृष्टं पुष्टं बलं स्वकम् । परस्य विपरीतं चेत्तदा यायादरन्प्रति यदा तु स्यात्प-रिक्षीणो वाहनेन बलेन च । तदामीत प्रयत्नेन शनैः सान्त्वयन्नरीन् ” इति ।

(६०.) कोशेनार्थचयेनाश्रयणीयत्वं भजनीयत्वम् । भवतीति शेषः । इति हेतोस्तस्य राज्ञः । कर्तुः । अर्थसंग्रहः । न तु लोभादित्यर्थः । तथा हि । अम्बु गर्भे यस्य सोऽम्बुगर्भः ।

(57.) He did not violate Duty [righteousness] for the sake of [lit. on account of] Wealth and Desire, nor these two for the sake of that duty ; neither did he injure wealth for the sake of desire, nor desire for the sake of wealth ; for he was just (in his dealings) with these three things.

(58.) Friends when (kept) in low position can never return favours (lit. prove grateful) ; when (kept) in high position they do harm (lit. change) ; therefore he placed his friends in an intermediate position (lit. power).

(59.) Having determined the strength or weakness of the power &c. of his

कोशेनाश्रयणीयत्वमिति तस्यार्थसंग्रहः ।

अम्बुगर्भो हि जीमूतश्चातकैरभिनन्द्यते ॥ ६० ॥

परकर्मापहः सोभूदुद्यतः स्वेषु कर्मसु ।

आवृणोदात्मनो रन्ध्रं रन्ध्रेषु प्रहरन्निपून् ॥ ६१ ॥

पित्रा संवर्धितो नित्यं कृतास्त्रः सांपरायिकः ।

तस्य दण्डवतो दण्डः स्वदेहान्न व्यशिष्यत ॥ ६२ ॥

जीवनस्य जलस्य मृतः पुटबन्धो जीमूतो मेघः । मूड बन्धने ” । पृषोदरादित्वात्साधुः । चातकैरभिनन्द्यते सेव्यते । अत्र कामन्दकः—“धर्महेतोस्तथार्था भृत्यानां रक्षणाय च । आपदर्थं च संरक्ष्यः कोशो धर्मवता सदा ” इति ।

(६१.) स राजा परेषां कर्माणि सेतुवार्तादिन्यपहन्तीति परकर्मापहः सन् । “ अन्येष्वपि दृश्यते ” इत्यपि शब्दसामर्थ्याद्वन्तेऽप्रत्ययः । स्वेषु कर्मसुद्यत उद्युक्तोऽभूत् । किंच । रिपून् रन्ध्रेषु प्रहरन्नात्मनो रन्ध्रं व्यसनादिकमात्रणोत्संघतवान् । [“ दुर्गसेतुवणिक्पथशून्यनिवेशाकरद्वयगजकर्माणि आत्मनः प्रवर्तयितुं परस्य चैतान्यपहन्तु राजा यतेत ” इति कौटिल्यः—चा०] । अत्र मनुः—“नास्य च्छिद्रं परो विद्याद्विद्याच्छिद्रं परस्य तु । गृहेत्कूर्म इवाङ्गानि रक्षेद्विवरमात्मनः” इति ।

(६२.) दण्डो दमः सैन्यं वा । तद्वतो दण्डवतो दण्डसंपन्नस्य तस्य राज्ञः पित्रा कुशेन नित्यं संवर्धितः पुष्टः कृतास्त्रः शिक्षितास्त्रः । संपरायो युद्धम् । “युद्धायत्योः संपरायः” इत्यमरः । तमर्हतीति सांपरायिकः [संपरायेण युद्धेन जीवतीति सांपरायिकः इति—चा०] । “तदर्हति” इति ठक्प्रत्ययः । दण्डः सैन्यम् । “दण्डो यमे मानभेदे लगुडे दमसैन्ययोः” इति विश्वः । स्वदेहान्न व्यशिष्यत नाभिद्यत । स्वदेहेऽपि विशेषणानि योज्यानि । मूलबलं स्वदेहमिवारक्षदित्यर्थः ।

enemies and his own, he marched on if more powerful than his enemies, if otherwise he sat silent.

(60.) “One becomes capable of being clung to on account of the treasury,” with this thought he had stored wealth ; for a cloud when its interior is filled with water is hailed with joy by Chātaka birds (and not otherwise).

(61.) He, destroying the enterprises of his enemies, was careful in the performance of his own. He, striking his enemies in their weak points, covered his own weak ones.

(62.) The army of him who possessed a sceptre, or who had a control over his passions &c., which (army) was trained in the missiles, which was powerful enough to fight (lit., capable of fighting) and which was brought up by his sire, did not differ from his body brought up by his sire, trained in the same art and capable of fighting.

सर्पस्येव शिरोरत्नं नास्य शक्तित्रयं परः ।
 स चकर्ष परस्मात्तदयस्कान्त इवायसम् ॥ ६३ ॥
 वापीष्विव स्रवन्तीषु वनेषूपवनेष्विव ।
 सार्थाः रवेरं स्वकीयेषु चरुर्वैश्वस्विवाद्रिषु ॥ ६४ ॥
 तपो रक्षन्स विघ्नेभ्यस्तस्करेभ्यश्च संपदः ।
 यथास्वमाश्रमेऽथैव वर्णैरिव षडंशभाक् ॥ ६५ ॥
 खनिभिः सुषुवे रत्नं क्षेत्रैः सस्यं वनैर्गजान् ।
 दिदेश वेतनं तस्मै रक्षामदृशमेव भूः ॥ ६६ ॥

(६३.) सर्पस्य शिरोरत्नमिव । अस्य राज्ञः शक्तित्रयं परः शत्रुर्न चकर्ष । स तु परस्माच्छत्रोस्तच्छक्तित्रयम् । अयस्कान्तो मणिविशेषः [चुम्बकपाषाणः—चा०] आयसं लोहविकारमिव । चकर्ष ।

(६४.) स्रवन्तीषु नदीषु वापीषु दीर्घिकास्त्विव । “ वापी तु दीर्घिका ” इत्यमरः । वनेष्वपरण्येषूपवनेष्वारोमेष्विव । “ आरामः स्यादुपवनम् ” इत्यमरः । अद्रिषु स्वकीयेषु वैश्वस्वित्विव । सार्था वणिक्प्रभृतयः स्वैरं स्वच्छया चरुश्चरन्ति स्म ।

(६५.) विघ्नेभ्यस्तपः [कृच्छ्रांद्रायणादिकं इति—चा०] रक्षन् । तस्करेभ्यः संपदश्च रक्षन् । स राजा वर्णैरिव आश्रमेऽथैव वर्णादिभिर्ब्राह्मणादिभिश्च यथास्वं स्वमनातिक्रम्य षडंशभाक्चक्रे [“ पुण्यात्पद्मगमादत्ते न्यायन परिपालयन् ” इति योगीश्वरः—हे०] । यथाक्रममाश्रमेऽप्यमो वर्णः संपदां च शठांशभाक् इत्यर्थः । षष्ठोऽंशः षडंशः । संख्याशब्दस्य वृत्तिविषये पूरणार्थत्वमुक्तं प्राक् ।

(६६.) भूमिस्तस्मै राज्ञे रक्षामदृशं रक्षणानुरूपमेव वेतनं भृतिं दिदेश । कथम्-खनिभिराकरैः । “ खनिः स्त्रियामाकरः स्यात् ” इत्यमरः । रत्नं मणिकयादिकं [जातावेकवचनं इति—हे०] सुषुवेऽजीजनत् । क्षेत्रैः सस्यम् (धान्यं) । वनैर्गजान्हस्तिनः सुषुवे ।

(63.) The enemy could not take away from him his three-fold power, as no one can take away the hoodlum of a serpent, but he took away that (three-fold power) from his enemy, as a load-stone [the magnet] draws (carries away) iron.

(64.) The caravans wandered at ease (lit as they pleased) on mountains as if they were their own houses, in rivers as if they were wells, (and) in forests as if they were gardens.

(65.) Protecting penance from obstacles and wealth from robbers he was made the enjoyer of one-sixth of their earning by the As'ramas as he was by the different castes according to their respective capacities.

(66.) The Earth gave him remuneration quite suitable to his protection; she produced (for him) gold from mine, corn from corn-fields and elephants from forests.

स गुणानां बलानां च षण्णां षण्मुखविक्रमः ।
 बभूव विनियोगज्ञः साधनीयेषु वस्तुषु ॥ ६७ ॥
 इति क्रमात्प्रयुञ्जानो राजनीतिं चतुर्विधाम् ।
 आ तीर्थादप्रतीघातं स तस्याः फलमानशे ॥ ६८ ॥
 कूटयुद्धविधिज्ञेऽपि तस्मिन्सन्मार्गयोधिनि ।
 भजेभिसारिकावृत्तिं जयश्रीवीरगामिनी ॥ ६९ ॥

(६७) षण्मुखविक्रमः (षण्मुखः कार्तिकेयस्तद्वाट्टिक्रमः पराक्रमः यस्य) स राजा षण्णां गुणानां संधिविग्रहादीनां बलानां मूलभृत्यादीना । 'मौलं भूतं मूढत् क्षौणि द्विषदाट-विकं बलम्' इति कामन्दकः इति-हे०] । च साधनीयेषु वस्तुषु साध्येष्वर्थेषु विनियोगं जानातीति । विनियोगस्य ज्ञ इति वा । विनियोगज्ञः । कर्माविवक्षयामुपपदसमासः । " आतोऽनुपसर्गे कः " इति कप्रत्ययः । शेषविवक्षायां पठोसमाम् । " इगुपय—" इत्यादिना कप्रत्ययः । बभूव । " इदमत्र प्रयोक्तव्यम् " इत्याद्यज्ञासौदित्यर्थः ।

(६८) इति चतुर्विधाम् । सामाद्युपायैरिति शेषः । राजनीतिं दण्डनीतिं [" दमो दण्ड इति प्रोक्तस्तस्यादण्डो महीपतिस्तस्य नीतिस्तथावृत्तिर्दण्डनीतिर्निरुच्यते " इति कामन्दकः-हे०चा०] क्रमात्सामादिक्रमादेव प्रयुञ्जानः स राजा तीर्थन्मन्त्राद्यष्टादशात्मकतीर्थपर्यन्तम् [" मन्त्री पुरोहितश्चैव युवराजश्चमूपतिः । पञ्चमा द्वारपालश्च पठोन्नेवेशिकस्तथा । कारागाराधिकारी च द्वयसंचयकृत्तथा । कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः प्रवेष्टा नगराध्यक्षः कार्यनिर्माणकृत्तथा । धर्माध्यक्षः सभाध्यक्षो दण्डपालस्त्रिपचमः । षोडशो दुर्गपालश्च तथा राष्टान्तपालकः । अटवीपालकान्तानि तीर्थान्यष्टादशैव तु " इति कौटिल्यः-चा०] । " योनौ जलावतारे च मन्त्राद्यष्टादशस्त्वपि । पुण्यक्षेत्रे तथा पात्रे तीर्थं स्यात् " इति हलायुधः । तस्या नीतेः फलमप्रतीघातमप्रतिबन्धं यथा तथातशे प्राप्तवान् । " मन्त्रादिषु यमुद्दिश्य य उपायः प्रयुज्येत । स तस्य फलति " इत्यर्थः ।

(६९) कूटयुद्धविधिज्ञेऽपि कपटयुद्धप्रकाराभिज्ञेऽपि । " विभीषण अवस्कन्दप्रसादन्यस्तु नर्दिनं । एकत्रत्यागयात्रौ च कूटयुद्धस्य लक्षणम् " इति कौटिल्यः-हे०] सन्मार्गेण योधिनि धर्मयोद्धरि तस्मिन्नतिथौ वीरगामिनी जयश्रीरभिसारिकावृत्तिं भजे । " कान्ता-र्थिनी तु या याति संकेतं साभिसारिका " इत्यमरः । जयश्रीरभिसारिकावृत्तिं च्छादित्यर्थः ।

(67.) He, whose valour was like that of Kartikeva knew how to utilize the six qualities as well as the six kinds of forces towards things that were to be attained.

(68.) Thus employing the four-fold political schemes in their due order, he obtained their uninterrupted fruit till the attainment of the eighteen Tirthās (expedients).

(69.) The Goddess of victory, that (always) resorts to a hero, attended' in the capacity of an Abhi-sarikā (a female who goes to a lover by stealth) on him who fought (always) in the right way, though he knew the ways of fraudulent warfare,

प्रायः प्रतापभग्नत्वादरीणां तस्य दुर्लभः ।
 रणो गन्धद्विपस्येव गन्धभिन्नान्यदन्तिनः ॥ ७० ॥
 प्रवृद्धौ हीयते चन्द्रः समुद्रोऽपि तथाविधः ।
 स तु तत्समवृद्धिश्च न चाभूत्ताविव क्षयी ॥ ७१ ॥
 सन्तस्तस्याभिगमनादन्यर्थं महतः कृशाः ।
 उदधेरिव जीमृताः प्रापुर्दातृत्वमर्थिनः ॥ ७२ ॥
 स्तूयमानः स जिह्राय स्तुत्यमेव समाचरन् ।
 तथापि वृद्धे तस्य तत्कारिद्वेषिणो यशः ॥ ७३ ॥

(७०.) अरीणां सर्वेषामपि प्रतापेनातितेजसैव भग्नत्वात्तस्य राज्ञः । गन्धेन मदगन्धेनैव-
 भिन्ना भग्ना अन्ये दन्तिनो येन तस्य गन्धद्विपस्येव । [“यस्य गन्धं समाप्राय न तिष्ठन्ति प्र-
 तिद्विपाः तं गन्धहस्तिनं प्राहुर्नृपतेर्विजयावहं” इति पालकाव्यः—हे० व०] । प्रायः प्रायेण
 रणो दुर्लभः । खलर्थयोगेऽपि शेषविवक्षायां पष्ठीमिच्छन्तीत्युक्तम् ।

(७१.) प्रवृद्धौ सत्यां चन्द्रो हीयते (क्षीणो भवति) । समुद्रोऽपि तथाविधश्चन्द्रवदेव
 प्रवृद्धौ हीयते । स राजा तु ताभ्यां चन्द्रसमुद्राभ्यां समा वृद्धिर्यस्य स तत्समवृद्धिश्चाभूत् ।
 तौ चन्द्रसमुद्राविव क्षयी । “जिहृक्षि—” इत्यादिनेतिप्रत्ययः । नाभूत् ।

(७२.) अत्यर्थं कृशा दरिद्रा अतएवार्थिनो याचनशीलाः सन्तो विद्वांसो महतस्तस्य
 राज्ञोऽभिगमनात् । उदधेरभिगमनाज्जीमृता इव । दातृत्वं (वदान्यत्वं) प्रापुः । आर्थेषु दा-
 नभोगपर्याप्तं धनं प्रयच्छतीत्यर्थः ।

(७३.) स राजा स्तुत्यं स्तोत्रार्हमेव यत्तदेव समाचरन्नतएव स्तूयमानः सन् । जिह्राय
 ललज्ज । तथापि ह्रीणत्वेऽपि तत्कारिणः स्तोत्रकारिणो द्रष्टीति तत्कारिद्वेषिणस्तस्य राज्ञो
 यशो वृद्धे । [स्तुतिमन्तरेण कथं प्रसिद्धिरित्याह—तां स्तुतिं कुर्वन्तीति स्तुतिकारिणस्तेभ्यो द्रे-
 ष्टीति तस्य राज्ञो यशः प्रथितं । अयं स्तुत्यमाचरन्नपि स्तुतिं न सहते इत्येवंरूपा प्रसिद्धिरा
 सीदिति भावः—चा०] । “गुणान्यस्य सतः पुंसः स्तुतौ लज्जैव भूषणम्” इति भावः ।

(७४.) स राजा । उदितः सूर्य इव । दर्शनेन दुरित घ्नन्नवर्तयन् । तथा च स्मर्यते—
 “अग्निचित्कापिला सत्री राजा भिक्षुर्महोदधिः । दृष्टमात्राः पुनन्त्येते तस्मात्पश्येत नित्यशः”

(70.) His enemies being destroyed by his valour, he had generally no
 opportunity of a fight [lit a fight was scarcely obtainable to him] like a Gandha
 elephant that dis-comfits other elephants by means of the smell of his rut-water.

(71.) The moon decays as does the sea after (on having attained)
 growth ; but he was one whose growth was like theirs and not decaying like them.

(72.) Learned men, who had been extremely poor and hence expectants,
 came to the position of a donor on account of their going to that great king, as do
 the clouds by then going to the ocean

(73.) Doing nothing but what was praise-worthy he became abashed on
 being praised ; however his fame, who disliked those that did it (praised him), did
 increase,

दुरितं दर्शनेन धनस्तत्त्वार्थेन नुदस्तमः ।
 प्रजाः स्वतन्त्रयांचक्रे शश्वत्सूर्य इवोदितः ॥ ७४ ॥
 इन्दोरगतयः पद्मे सूर्यस्य कुमुदेऽशवः ।
 गुणास्तस्य विपक्षेऽपि गुणिनो लेभिरेऽन्तरम् ॥ ७५ ॥
 पराभिसंधानपरं यद्यप्यस्य विचेष्टितम् ।
 जिगीषोरश्वमेधाय धर्म्यमेव बभूव तत् ॥ ७६ ॥
 एवमुद्यन्प्रभावेण शास्त्रनिर्दिष्टवर्त्मना ।
 वृषेव देवो देवानां राज्ञां राजा बभूव सः ॥ ७७ ॥
 पञ्चमं लोकपालानामृचुः साधर्म्ययोगतः ।
 भूतानां महतां षष्ठमष्टमं कुलभृभृताम् ॥ ७८ ॥

इति । तत्त्वस्य वस्तुतत्त्वस्यार्थेन समर्थनेन प्रकाशेव च तमोऽज्ञानं ध्वान्तं च नुदऽशश्वत्प्रजाः स्वतन्त्रयांचक्रे स्वाधीनाश्चकार ।

(७५.) इन्दोरशवः पद्मेऽगतयः प्रवेशरहिता इत्यर्थः । सूर्यस्याशवः कुमुदेऽगतयः । गुणिनस्तस्य गुणास्तु विपक्षे शत्रावप्यन्तरावकाशं लेभिरे प्रापुः । [तस्य गुणान् श्रावं श्रावं शत्रवोऽपि समतुप्यन्नित्यर्थः इति-चा०] ।

(७६.) अश्वमेधाय जिगीषोरस्य विचेष्टितं दिग्विजयरूपं यद्यपि पराभिसंधानपरं शत्रुवञ्चनप्रधानं तथापि तद्वर्त्म्यं धर्मादनेपेतमेव । “ धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते ” इति यत्प्रत्ययः । बभूव । “ मन्वप्रभावोत्साहशक्तिभिः परान्संदध्यात् ” इति कौटिल्यः ।

(७७.) एवं शास्त्रनिर्दिष्टवर्त्मना शास्त्रोपदिष्टमार्गेण प्रभावेण कोशदण्डजेन तेजसा । “ स प्रभावः प्रतापश्च यत्तेजः कोशदण्डजम् ” इत्यमरः । उद्यन्नुद्यञ्जानः सः । वृषा वासवो देवानां देवो देवदेव इव राज्ञां राजा राजराजो बभूव ।

(७८.) तम् । राजानमिति शेषः । साधर्म्ययोगतः । शौर्यादिगुणानां साम्येन इति-चा०] यथाक्रमं लोकसंरक्षणपरोपकारभूधारणरूपसमानधर्मत्वबलोल्लोकपालानामिन्द्रादीनां चतुर्णां पञ्चममृचुः (परप्रयोजनार्थत्वात्) । महतां भूतानां पृथिव्यादीनां पञ्चानां षष्ठमृचुः

(74.) Destroying sin by his sight and removing ignorance [darkness] by establishing truth [or light] he made the subjects independent continually, like the sun when risen.

(75.) The rays of the moon have no access to the sun-lotus, (in the same manner) those of the sun have no admission to the moon-lotus ; but the qualities of him, the receptacle of virtues, found scope even in his enemy.

(76.) The deed of him who wished to conquer (the quarters) for the As'vamedha-sacrifice, though contributing to deceive his enemies, were nevertheless quite consistent with duty.

(77.) Thus rising in his power the way to which was directed by (in keeping with) the S'āstras, he became the king of kings as Indra became the god of gods.

(78.) By reason of the similarity of duties [or office] they called him the

दूरापवर्जितच्छत्रैस्तस्याज्ञां शासनार्थिताम् ।

दधुः शिरोभिर्भूपाळा देवाः पौरंदरीमिव ॥ ७९ ॥

क्राविजः स तथानर्च दक्षिणाभिर्महाक्रतौ ।

यथा साधारणीभूतं नामास्य धनदस्य च ॥ ८० ॥

इन्द्रादृष्टिर्नियमितगदोद्रेकवृत्तिर्यमोऽभू-

यादोनाथः शिवजलपथः कर्मणे नौचराणाम् ।

पूर्वापेक्षी तदनु विदधे कोषवृद्धिं कुबेर-

स्तस्मिन्दण्डोपनतचरितं भेजिरे लोकपालाः ॥ ८१ ॥

(भूधारणत्वात्) । कुलभूतां कुलाचलानां महेन्द्रमलयादीनां सप्तानामष्टममूचुः [महेन्द्रो मलयः सप्तः शुक्तिमानृक्षपर्वतः विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सप्तैते कुलपर्वताः] इति विष्णुपुराणे इति -हे०-चा०] ।

(७९.) भूपाळाः शासनेषु पत्रेष्वर्पितामुपन्यस्तां तस्य राज्ञ आज्ञाम् । देवाः पौरंदरी-मैन्द्रीमाज्ञामिव । दूरापवर्जितच्छत्रैर्दूरात्परिहृतातपत्रैः शिरोभिर्दधुः ।

(८०.) स राजा महाक्रतावश्वमेधोर्विजो याजकान्दक्षिणाभिस्तथानर्चाचियामास । अर्चतेर्भौवादिकाछिट् । यथास्य राज्ञो धनदस्य च नाम साधारणीभूतमेकीभूतम् । उभयोरपि धनदसंज्ञा यथा स्यात्तथेत्यर्थः ।

(८१.) इन्द्रादृष्टिर्भूत् । यमो नियमिता निवारिता गदस्य रोगस्योद्रेकः (आधिक्यं) एव वृत्तिर्येन सोऽभूत् । यादोनाथो वरुणो नौचराणां नाविकानां कर्मणे संचाराय शिवजलपथः सुचरजलमार्गोऽभूत् । तदनु पूर्वापेक्षी रघुरामादिमहिमाभिज्ञः कुबेरः कोषवृद्धिं विदधे । इत्थं लोकपालास्तस्मिन्नाज्ञी विषये दण्डोपनतस्य शरणागतस्य चरितं वृत्तिं भेजिरे । “दुर्बलो बलवत्सेवी विरुद्धाच्छङ्कितादिभिः । वनेत दण्डोपनतो भर्तेर्येवमवस्थितः ” इति कौटिल्यः ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजिविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये अतिथिवर्णनो नाम सप्तदशः सर्गः ।

fifth of the protectors of the world, the sixth of the great elements and the eighth of Kula mountains (those that spread in vast chains)

(79.) Kings accepted his order committed to paper with heads, the umbrellas on which were kept at a distance, as do the gods the order of Indra (lit. the mountain-tearing god).

(80.) He in the great sacrifice so honoured the holy priests with large presents that his name and that of Kubera became identical.

(81.) Indra sent showers (of rain); Yama checked the tendency of diseases to rise ; Varuna had his watery paths safe for the work of mariners [lit. those that wander in ships] ; likewise Kubera having a regard to the predecessors (in Atithi's Royal Line) increased his (Atithi's) treasury ; thus the protectors of the quarters assumed the character of those made humble (or humiliated) by his forces.

अष्टादशः सर्गः ।

स नैषधस्यार्थपतेः सुतायामुत्पादयामास निषिद्धशत्रुः ।
 अनूनसारं निषधान्नगेन्द्रात्पुत्रं यमाहुर्निषधारद्वयमेव ॥ १ ॥
 तेनोऋवीर्येण पिता प्रजायै कल्पिष्यमाणेन ननन्द यूना ।
 सुवृष्टियोगादिव जीवलोकः सस्येन संपत्तिफलोन्मुखेन ॥ २ ॥
 शब्दादि निर्विशय सुखं चिराय तस्मिन्प्रतिष्ठापितराजशब्दः ।
 कौमुद्वतेयः कुमुदावदातैर्यामर्जितां कर्मभिरारुरोह ॥ ३ ॥

यत्पादपांसुसंपर्कादहल्यासीदपांमुला ।

कारुण्यसिधवे तस्मै नमो वैदेहिबन्धवे ॥

(१.) निषिद्धशत्रुर्निवारितरिपुः सोऽतिथिर्नैषधस्य निषधदेशाधीश्वरस्यार्थपते राज्ञः सु-
 तायां निषधान्निषधारूयान्नगेन्द्रात्पुत्रं यमाहुर्निषधारद्वयमेव पुत्रमुत्पादयामास । यं पुत्रं निष-
 धारूयं निषधनामकमेवाहुः । [प्रायेणास्मिन्सर्गेऽनुप्रासः । “वर्णादित्तिरनुप्रासः पदेषु च” इति का-
 व्यादर्श-हे०] ।

(२.) उरुवीर्येणातिपराक्रमेणातएव प्रजायै लोकरक्षणार्थं कल्पिष्यमाणेन तेन यूना
 निषधेन पितातिथिः । सुवृष्टियोगात्संपत्तिफलोन्मुखेन पाकोन्मुखेन सस्येन जीवलोक इव ।
 ननन्द जहर्ष ।

(३.) कुमुद्वत्या अपत्यं पुमान्कौमुद्वतेयोऽतिथिः शब्दादि शब्दस्पर्शादि सुखं सुखसा-
 धनं विषयवर्गं निर्विशयोपभुज्य चिराय तस्मिन्निषधारूये पुत्रे प्रतिष्ठापितराजशब्दः दत्तराज्यः
 सन् । कुमुदावदातैर्निर्मलैः कर्मभिरश्वमेधादिभिरर्जितां संपादितां द्यां स्वर्गमारुरोह ।

(४.) कुशेशयाक्षः शतपत्रलोचनः । “ शतपत्रं कुशेशयम् ” इत्यमरः । सागरधीर-
 चेताः समुद्रगम्भीरचित्त एकवीरोऽसहायशूरः । पुरस्यार्गिला कपाटविष्कम्भः । “ तद्विष्क-

(1.) He, who had dis-comfited enemies, got (lit. brought forth) from the daughter of Arthapati, the king of the Nishadhas, a son not inferior in strength to Nishadha the lord of mountains, whom they called by the same name of Nishadha.

(2.) The father was greatly pleased with the youth of great valour, who would apply himself to the welfare of (lit. become useful to) his subjects ; as the human-world is rejoiced with the corn on the eve of [lit. facing towards or ready for] perfect development, by virtue of excellent (timely) showers.

(3.) The son of Kumudvati [Atithi] who had transferred the title of king to him [Nishadha] after having enjoyed the pleasure consisting in (such objects as) sounds and others (touch, smell, taste &c.) ascended to heaven acquired by his own deeds pure [lit. white] as [white] lotuses.

पौत्रः कुशस्यापि कुशेशयाक्षः ससागरां सागरधीरचेताः ।
 एकातपत्रां भुवमेकवीरः पुरागलादीर्घभुजो बुभोज ॥ ४ ॥
 तस्यानलौजास्तनयस्तदन्ते वंशश्रियं प्राप नलाभिधानः ।
 यो नड्डलानीव गजः परेषां बलान्यमृद्वाचलिनभक्त्रः ॥ ५ ॥
 नभश्चरैर्गीतयशाः स लेभे नभस्तलश्यामतनुं तनूजम् ।
 ख्यातं नभःशब्दमयेन नाम्ना कान्तं नभोवासमिव प्रजानाम् ॥ ६ ॥
 तस्मै विमृज्योत्तरकोशलानां धर्मोत्तरस्तत्प्रभवे प्रभुत्वम् ।
 मृगैरजर्यं जरसोपदिष्टमदेहबन्धाय पुनर्बन्ध ॥ ७ ॥

म्हेऽर्गलं न ना ” इत्यमरः । तद्वदीर्घभुजः कुशस्य पौत्रो निषधोऽपि ससागरामेकातपत्रां भुवं बुभोज पालयामास । “ भुजोऽनवेन इत्युक्तेः परस्मैपदम् ।

(५.) अनलौजाः (वद्वितेजाः) नलाभिधानो नलाख्यस्तस्य निषधस्य तनयस्तस्य निषधस्यान्तेऽवसाने वंशश्रियं राज्यलक्ष्मीं प्राप । नलिनाभवक्त्रः (नलिनामं पद्मसदृशं वक्त्रं मुखं यस्य सः सपद्मनिभवदनः) यो नरः । गजो नड्डलानि नडप्रायस्थलानीव । “ नडशादाड्डलञ् ” इति ड्डलच्प्रत्ययः । परेषां बलान्यमृद्वाचनमर्पदं ।

(६.) नभश्चरैर्गन्धर्वादिभिर्गीतयशाः । [“ उडुनं देवगानं च तारातारस्त्वनांतरं । गांधार-
 ग्राममित्याहुः संगीतप्राणवित्तमाः । खड्गमध्यमनामानौ ग्रामौ गायन्ति मानवाः । ननु गांधा-
 रनामानं स लभ्यो देवयोनिषु ” इति नारदीये-हे०] । स नलो नभस्तलश्यामतनुं नभःशब्द-
 मयेन नाम्ना ख्यातम् । नभःशब्दसंज्ञकमित्यर्थः । नभोमासमिव श्रावणमासमिव । प्रजानां
 कान्तं प्रियं तनूजं पुत्रं लेभे ।

(७.) धर्मोत्तरो धर्मप्रधानः स नलः प्रभवे समर्थाय तस्मै नभसे तदुत्तरकोशलानां
 प्रभुत्वमाधिपत्यं विमृज्य दत्त्वा जरसा जरयोपदिष्टम् । वार्द्धके चिकीर्षितमित्यर्थः । मृगैरज-

(4.) While the grand-son of Ku-sha, whose eyes resembled the lotus, whose mind was grave like the ocean, who was the sole [lit. one] warrior, and whose arms were long like the bolts of the gates of a city, protected the earth surrounded by oceans and having but one umbrella.

(5.) His son, Nala by name, of the splendour of fire, inherited the fortune of his family who with his face having the beauty of a lotus, destroyed the forces of his enemies as an elephant does reed-beds.

(6.) He whose fame was sung by the roamers in the skies [the Gandharvas] obtained a son whose body was dark-blue like the surface of the sky, who was known by the name consisting of the word Nabhas and who was beloved by his subjects like the month of Śāvāna.

(7.) The righteous king, having consigned the sovereignty of the Uttara-kośalas to that mighty one, kept [lit. formed | company recommended | lit. instructed] by his old-age, with the deer that he might not have the bodily-tie again.

तेन द्विपानामिव पुण्डरीको राज्ञामजय्योऽजनि पुण्डरीकः ।

शान्ते पितर्याहतपुण्डरीका यं पुण्डरीकाभमिव श्रिता श्रीः ॥ ८ ॥

. स क्षेमधन्वानममोघधन्वा पुत्रं प्रजाक्षेमविधानदक्षम् ।

क्ष्मां लम्भयित्वा क्षमयोपपन्नं वने तपः क्षान्ततरश्चचार ॥ ९ ॥

अनीकिनीनां समरेऽग्रयायी तस्यापि देवप्रतिमः सुतोऽभूत् ।

व्यश्रूयतानीकपदावसानं देवादि नाम त्रिदिवेऽपि यस्य ॥ १० ॥

यं तैः सह संगतम् । “ अजर्यं संगतम् ” इति निपातः । पुनरदेहबन्धाय पुनर्देहसंबन्ध-
निवृत्तये बबन्ध । मोक्षार्थं वनं गत इत्यर्थः । अदेहबन्धायेत्यत्र प्रसज्यप्रतिषेधेऽपि
नन्वसमास इष्यते ।

(८.) तेन नभसा । द्विपानां पुण्डरीको दिग्गजविशेष इव । राज्ञामजय्यो जेतुमश-
क्यः । “ क्षय्यजय्यौ शक्यार्थे ” इति निपातनात्साधुः । पुण्डरीकः पुण्डरीकाख्यः
पुत्रोऽजनि जनितः । पितरि शान्ते स्वर्गते सति [वनमाश्रिते सति-हे०] । आत्त-
तपुण्डरीका गृहीतश्चेतपश्चा । (“ पुण्डरीकं मितांभोजे सितछत्रे च भेषजे इति विश्वः ”) ।
श्रीर्यं पुण्डरीकं पुण्डरीकाख्यं विष्णुमिव । श्रिता ।

(९.) अमोघं धनुर्यस्य सोऽमोघधन्वा । “ धनुपश्च ” इत्यनडादेशः समासान्तः । स
पुण्डरीकः प्रजानां क्षेमविधाने दक्ष क्षमयोपपन्नं क्षान्तियुक्तं क्षेमं धनुर्यस्य तं क्षेमधन्वानं नाम
पुत्रम् । “ वा संज्ञायाम् ” इत्यनडादेशः । क्ष्मा लम्भयित्वा प्रापय । लभेर्गत्यर्थत्वाद्धिकर्मक-
त्तम् । क्षान्ततरोऽत्यन्तसहिष्णुः सन्वनं तपश्चचार ।

(१०.) तस्य क्षेमधन्वोऽपि समरेऽनीकिनीनां चमूनामग्रयायी देवप्रतिम इन्द्रादिकल्पः
सुतोभूत् । अनीकपदावसानमनीकशब्दान्त [“ हिरण्यपूर्वकाशिपुं प्रचक्षते ” इत्यादिवन्महाकवि-
प्रयोगत्वात्साधुत्वमन्यथा लक्षितलक्षणाप्रसंगात्-चा०] देवादि देवशब्दपूर्वं यस्य नाम दे-
वानीक इति नामधेयं त्रिदिवे स्वर्गेऽपि व्यश्रूयत विश्रुतम् ।

(११.) स पिता क्षेमधन्वा समाराधनतत्परेण शुश्रूपापरेण तेन पुत्रेण यथैव पुत्री बभूव

(8) By him was brought forth Pundarika invincible by kings as (the elephant) Pundarika by (other) elephants , to whom when his father was dead, the Royal Fortune, taking (with her) her white lotus, resorted (clung), as she does the lotus-eyed god (Vishnu).

(9.) He, whose bow was never ineffectual, having made his son, Kshemadhanva, accept the earth, who was vigilant in securing his subjects' welfare and was endowed with forgiveness [or mental peace], practised penance in a forest, himself being extremely sober.

(10.) He too had a god-like son who was always at the head of his armies in battles and whose name beginning with (the word) Deva and ending with the word Anika [i. e. Devānika] was famous even in heaven.

पिता समाराधनतत्परेण पुत्रेण पुत्री स तथैव तेन ।
 पुत्रस्तथैवात्मजवत्सलेन स तेन पित्रा पितृमान्बभूव ॥ ११ ॥
 पूर्वस्तयोरात्मसमे चिरोढामात्मोद्भवे वर्णचतुष्टयस्य ।
 धुरं निधायैकनिधिर्गुणानां जगाम यज्वा यजमानलोकम् ॥ १२ ॥
 वशी सुतस्तस्य वशंवदत्वास्वेषामिवासीद्विषतामपीष्टः ।
 सकृद्विविग्रानपि हि प्रयुक्तं माधुर्यमीष्टे हरिणान्ग्रहीतुम् ॥ १३ ॥
 अहीनगुर्नाम स गां समग्रामहानबाहुद्रविणः शशास ।
 यो ह्रीनसंसर्गपराङ्मुखस्त्वाद्युवाप्यनर्थैर्त्यसौर्विहीनः ॥ १४ ॥

तथैव स पुत्रो देवानाक आत्मजवत्सलेन तेन पित्रा पितृमान् (प्रशस्तपितृकः) बभूव ।
 लोके पितृत्वपुत्रत्वयोः फलमनयोरेवामेदित्यर्थः ।

(१२.) गुणानमेकनिधिर्यज्वा विधिवदिष्टवांस्तयोः पितृपुत्रयोर्मध्ये पूर्वः पिता क्षेमध-
 न्वात्मसमे स्वतुल्य आत्मोद्भवे पुत्रे देवानाके चिरोढां चिरधृतां वर्णचतुष्टयस्य धुरं रक्षाभारं
 निधाय (स्थापयित्वा) यजमानलोकं यष्टलोकं नाकं जगाम ।

(१३.) तस्य देवानाकस्य वशी समर्थः सुतोऽहीनगुर्नामति वक्ष्यमाणनामकः । वशं व-
 शकरं मधुरं वदतीति वशवदः । “प्रियवशे वदः खच्चु” इति खचप्रत्ययः । तस्य भावस्तत्त्व
 म् । तस्मादिष्टवादिवात्मन्वेषामिव द्विषतामपीष्टः प्रिय आसीत् । अर्थोदेवानाकनिधीरणं ल-
 भ्यते । तथा हि । प्रयुक्तमुच्चारितं माधुर्यं सकृदेकवारं विविग्रान्भीतानपि हरिणान्ग्रहीतुं व-
 शीकर्तुमीष्टे शक्नोति ।

(१४.) अहीनबाहुद्रविणः समग्रभुजपराक्रमः [अहीनं बाहुबलं द्रविणं यस्य सः ।
 अहीनां सर्पाणां ईनः शेषः तस्यैव बाहुद्रविणं यस्येति वा इति—हे०] । “ द्रविणं काञ्चनं

(11) Just as that father became one who was (rightly) possessed of
 a son (पूर्वा हि, having an excellent son) on account of that son who was ready to
 please him, so that son, too, became one who should rightly be considered to have
 had a father (पितृमान्—having an excellent father) on account of that father who was
 kind to his son

(12.) The former of them [क्षेमधन्वा], who was the sole repository of vir-
 tues and who was a sacrificer, having placed the long-borne yoke of the four castes
 on his son who was equal to himself, went to the world of sacrificers [the Svarga].

(13) His son, who had controlled his self, was a beloved object even of his
 enemies, as he was of his own men, on account of his agreeable speech [hi, sweet
 words] ; for sweetness (of music) when uttered is able to entrap [entice] the
 antelopes though once frightened

(14) Name! Ahinagu, he who was endowed with full [not inferior] strength
 of arms, and who, though a youth, was destitute of vices producing evils, on account
 of his being averse to the contact [association] of low-men, ruled over the whole
 of the earth

गुरोः स चानन्तरमन्तरज्ञः पुंसां पुमानाद्य इवावतीर्णः ।
 उपक्रमैरस्खलितैश्चतुर्भिश्चतुर्दिगीशश्चतुरो बभूव ॥ १५ ॥
 तस्मिन्प्रयाते परलोकयात्रां जेतर्धरीणां तनयं तदीयम् ।
 उच्चैःशिरस्त्वाजितपारियात्रां लक्ष्मीः सिंपेवे किल पारियात्रम् ॥ १६ ॥
 तस्याभवत्सूनुरुदारशीलः शिलः शिलापट्टविशालवक्षाः ।
 जितारिपक्षोऽपि शिलीमुखैर्यः शालीनतामव्रजदीड्यमानः ॥ १७ ॥

वित्तं द्रविणं च पराक्रमः ” इति विश्वः । हीनसंसर्गपरादुःखत्वान्नीचसंसर्गविमुखत्वाद्धेतोर्यु-
 वाप्यनर्थैरनर्थकरैर्व्यसनैः पानद्यादिभिर्विहीनो रहितो योऽहीनगुणो स पूर्वोक्तो देवानोक्त-
 सुतः समग्रां सर्वां गां भुवं शशास ।

(१५.) पुंमामन्तरज्ञो विशेषज्ञश्चतुरो निपुणः सोऽहीनगश्च गुरोः पितुरनन्तरम् । अ-
 वतीर्णो भुवं प्राप्त आद्यः पुमान्विष्णुरिव । अस्खलितैरप्रतिहतैश्चतुर्भिरुपक्रमैः सामाद्युपायैः ।
 “ सामादिभिरुपक्रमैः ” इति मनुः [धर्मोपधा अर्थोपधा कामोपधाचति मंत्रिपरीक्षणोपाधिरिति
 कश्चित् । “ वर्गात्रयसंगुद्धानमात्यान् स्त्रीषु योजयेत् ” इति चाणक्यः इति-चा०] चतुर्दिगी-
 शश्चतसृणां दिशामीशो बभूव ।

(१६.) अरीणां जेतारि तस्मिन्नहीनगौ परलोकयात्रां प्रयाते प्राप्ते सति । उच्चैःशिर-
 स्त्वादुन्नतशिरस्कृत्वाजितः पारियात्रः कुलशैलविशेषः । [“ माल्यवान् पारियात्रकः ”-हे०]
 येन तं पारियात्रं पारियात्राख्यं तदीयं तनयं लक्ष्मीं राज्यलक्ष्मीः सिंपेवे किल ।

(१७.) तस्य पारियात्रस्योदारशीलो महावृत्तः । “ शील स्वभावो सद्गुणः ” इत्यमरः ।
 शिलापट्टविशालवक्षाः शिलः शिलाख्यः सूनुरभवत् । यः सूनुः शिलीमुखैर्बाणैः । “ अलिबा-
 णी शिलीमुखौ ” इत्यमरः । जितारिपक्षोऽपीड्यमानः स्तूयमानः सन् । शालीनतामधृष्टतां
 लज्जामव्रजदग्गच्छत् । “ स्यादधृष्टे तु शालीनः ” इत्यमरः । “ शालीनकौपीने अधृष्टाकार्य-
 योः ” इति निपातः ।

(१८.) अनिन्दितात्मागर्हितस्वभावः स पारियात्र आत्ममपन्नं बुद्धिसंपन्नम् । “ आ-

(15.) Having the knowledge of men [lit. knowing the difference between men or different characters of men] and being proficient he, like the First Being come down on the earth, became, next to his father the master of the four quarters by means of the four unfailing political schemes.

(16.) On that conqueror of his enemies having gone on the journey of the next world, it is said that the Goddess of Fortune attended on his son named Pāriyātra who had vanquished the (lofty-headed) mountain Pārvāta on account of his having a tall head.

(17.) He had a son, Śīla, of a noble disposition, having a chest resembling a marble slab ; who, though he had vanquished his foes by means of arrows, became abashed on being praised.

तमात्मसंपन्नमनिन्दितात्मा कृत्वा युवानं युवराजमेव ।

सुखानि सोऽभुङ्क्त सुखोपरोधि वृत्तं हि राज्ञामपरुद्धवृत्तम् ॥ १८ ॥

तं रागबन्धिवित्तममेव भोगेषु सौभाग्यविशेषभोग्यम् ।

विलासिनीनामरतिक्षमापि जरा वृथा मत्सरिणी जहार ॥ १९ ॥

उन्नाभ इत्युद्रतनामधेयस्तस्यायथार्थान्नतनाभिरन्ध्रः ।

सुतोऽभवत्पङ्कजनाभकल्पः कृत्स्नस्य नाभिर्नृपमण्डलस्य ॥ २० ॥

त्मायत्नो धृतिर्बुद्धिः स्वभावो ब्रह्म वर्त्म च " इत्यभयत्राप्यमरः । युवानं तं शिलं युवराजं कृत्वैव सुखान्यभुङ्क्त । ["विनीतात्मोरस पुत्रं यौवराज्ये ऽभिषेचयेत्" इति कामन्दकः इति - हे०] न त्वकृत्वैत्येवकारार्थः । किमर्थं युवराजशब्दकरणमित्याशङ्क्यान्यथा सुखोपभोगो दुर्लभ इत्याह—सुखोपरोधीति । हि यस्माद्राज्ञां वृत्तं प्रजापालनादिरूपं सुखोपरोधि बहुलत्वात्सुखप्रतिबन्धकम् । अतएवोपरुद्धवृत्तम् । कारादिवद्धसदृशमित्यर्थः । उपरुद्धस्य स्वयमूढभारस्य च सुखं नास्तीति भावः ।

(१९.) रागं बध्नन्तीति रागबन्धिनः । रागप्रवर्तका इत्यर्थः । तेषु भोगेषु विषयेष्ववितृप्तं (लपटं) एव सन्त किंच विलासिनीनां भोक्त्रीणां सौभाग्यविशेषेण सौन्दर्यातिशयेन हेतुना भोग्यं भोगार्हम् । "चजोः कु विण्यतोः" इति कृत्वम् । तं पारियात्रं रतिक्षमा न भवतीत्यरतिक्षमापि अतएव वृथा मत्सरिणी रतिक्षमासु । विलासिनीष्वित्यर्थः । जरा जहार वशीचकार ।

(२०.) तस्य शिलाख्यस्यान्नाभ इत्युद्रतनामधेयः प्रसिद्धनामायथार्थं यथा तथोन्नत नाभिरन्ध्रं यस्य सः । गम्भीरनाभिरित्यर्थः । तदुक्तम्—“स्वरः सत्त्वं च नाभिश्च गाम्भीर्यं त्रिषु शस्यते” । पङ्कजनाभकल्पो विष्णुमदृशः कृत्स्नस्य नृपमण्डलस्य [द्वादशराजमण्डलस्य राजमण्डलस्य वा—हे०] नाभिः प्रधानम् । "नाभिः प्रधानं कस्तूरीमदेऽपि कचिदीरितः" इति विश्वः । सुतोऽभवत् । "अच्छत्यन्ववपूर्वात्मात्मलोम्नः" इत्यत्राजिति योगविभागादुन्नाभपद्मनाभादयः सिद्धाः ।

(२१.) ततः परं वज्रधरप्रभाव इन्द्रतेजाः सयति सङ्ग्रामे वज्रघोषोऽशनितुल्यध्वनिर्वज्रणाभो नाम तस्योन्नाभस्यान्मजो वज्राणां हीरकाणामाकराः खनय एव भूषणानि यस्या-

(18.) Of an unblemished soul, he enjoyed pleasures simply by making his young talented son युवराज [a young king] ; for the life of kings is itself an impediment to pleasure and hence it is the life of one imprisoned.

(19.) Old age, though itself incapable of enjoyment and hence jealous for nothing, took him away who was not at all satiated with the enjoyments exciting [or inflaming] passions and who was able to enjoy the excessive loveliness of coquetish women [harlots].

(20) He had a son celebrated by the name Unnābha, the hole of whose navel was really deep, and who, looking like Vishnu, became the chief of the entire circle of kings.

नतः परं वज्रधरप्रभावस्तदात्मजः संयति वज्रघोषः ।

बभूव वज्राकरभूषणायाः पतिः पृथिव्याः किल वज्रणाभः ॥ २१ ॥

• तस्मिन्गते द्यां सुकृतोपलब्धां तत्संभवं शङ्खणमर्णवान्ता ।

उत्खातशत्रुं वसुधोपतस्थे रत्नोपहारैरुदितैः खनिभ्यः ॥ २२ ॥

तस्यावसाने हरिदश्वधामा पित्र्यं प्रपेदे पदमश्विरूपः ।

वेलातटेष्वपि सैनिकाश्च पुराविदो यं व्युषिताश्वमाहुः ॥ २३ ॥

आराध्य विश्वेश्वरमीश्वरेण तेन क्षितेर्विश्वसहो विजज्ञ ।

पातुं सहो विश्वसखः समग्रां विश्वभरामात्मजमर्निरात्मा ॥ २४ ॥

स्तस्याः पृथिव्याः पतिर्बभूव किल खलु । “ वज्रं त्वस्त्री कुलिशशस्त्रयोः । मणिवेषे रत्न-
भेदेऽप्यशनावासनान्तरे ” इति केशवः ।

(२१.) तस्मिन्वज्रणाभे सुकृतोपलब्धां मुधर्माजितां द्यां स्वर्गं गते सति । उत्खात-
शत्रुमुद्धृतशत्रुं शङ्खणं नाम तत्संभवं तदात्मजमर्णवान्ता वसुधा खनिभ्य आकरेभ्य उदितै-
रुपलब्धै रत्नोपहारैरुत्कृष्टवस्तुसमर्पणैरुपतस्थे मिषेव । “ जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्रत्नमाभि-
धीयते ” इति भरतविश्वौ ।

(२२.) तस्य शङ्खणस्यावसानेऽन्ते हरिदश्वधामा मर्यतेजाः । (हरित्ककुभि वर्णे च
तृणवाजिविशेषयोः ” इति विश्वः । “ वामं देहे गृहे रश्मौ ” इति विश्वः) । अश्विनोरिव रूपमस्ये-
त्यश्विरूपोऽतिमुन्दरः । तत्पुत्र इति शेषः । पित्र्यमिति सन्निधिपदसामर्थ्यात् । पित्र्यं पदं
प्रपेदे । वेलातटेष्वपि निविष्टाः सैनिका अश्वाश्च यस्य तम् । अन्वर्थनामानामित्यर्थः । यं
पुत्रं पुराविदो वृद्धा व्युषिताश्वमाहुः ।

(२४.) तेन क्षितेरीश्वरेण व्युषिताश्वेन विश्वेश्वरं काशीपतिमाराध्योपास्य विश्वसहो
नाम विश्वसखः समग्रां सर्वां विश्वभरां भुवं पातुं रक्षितुं सहत इति सहः क्षमः ।

(21.) It is said that after him his son Vajra-nābha, whose valour was like that of India [lit. the thunder-bearer] and whose war-cry resembled the din of thunder-bolt in a battle, became the Lord of the earth whose ornaments were the mines of jewels

(22) When he had gone to heaven acquired by his virtuous deeds, the earth having the oceans for its extremities attended on his son named Ś'ankhana, who had up-rooted his enemies, with presents of jewels produced from mines.

(23.) At his death his son, of the lustre [splendour] of the sun and having the form of the As'vins, obtained the throne of his father ; whom historians [men versed in ancient or legendary accounts] call Vyus'hitās'va on account of his having quartered his men and horses on the brink of the shores of the sea.

(24.) By him, the ruler of the earth, having propitiated Vis'vas'vara [the Ś'iva-linga at Benares], was brought forth his own self in the shape of a son named Vis'vasaha, the friend of the universe, who was capable of protecting the entire earth.

अंशे हिरण्याक्षरिपोः स जाते हिरण्यनाभे तनये नयज्ञः ।

द्विषामसद्व्यः सुतरां तरूणां हिरण्यरेता इव सामिलोऽभूत् ॥ २५ ॥

पिता पितृणामनृणस्तमन्ते वयस्यनन्नानि सुखानि लिप्सुः ।

राजानमाजानुविलम्बिबाहुं कृत्वा कृती वल्कलवान्बभूव ॥ २६ ॥

कौशल्य इत्युत्तरकोशलानां पत्युः पतङ्गान्वयभूषणस्य ।

तस्यौरसः सोमसुतः सुतोऽभून्नेत्रात्सवः सोम इव द्वितीयः ॥ २७ ॥

पचाद्यच् । आत्मजमूर्तिः पुत्ररूप्यात्मा स्वयमेव । “ आत्मा वै पुत्रनामासि ” इति श्रुतेः । विजज्ञे सुषुवे । विपूर्वीं जनिर्गर्भविमोचनं वर्तते । यथाह भगवान्पाणिनिः—“ समां समां विजायते ” इति ।

(२५.) नयज्ञो नीतिज्ञः स विश्वसहः । हिरण्याक्षरिपोर्विष्णोरंशे हिरण्यनाभे नाम्नि तनये जाते सति । तरूणां सामिलो हिरण्यरेता [हिरण्यं रेतो यस्य । “अग्निरपत्यं प्रथमं सुवर्णं” इति श्रुतेः—हे०] हतभुगिव । द्विषां सुतराममहोऽभूत् । (द्विषां इति कर्त्तरिषष्ठी) ।

(२६.) पितृणामनृणः । निवृत्तपितृकृण इत्यर्थः । “ प्रजया पितृभ्यः ” इति श्रुतेः । अतएव कृती । कृतकृत्य इत्यर्थः । पिता विश्वसहोऽन्ते वयसि वार्द्धकेऽनन्तान्यविनाशानि सुखानि लिप्सुः । मुमुक्षुरित्यर्थः । आजानुविलम्बिबाहुं दीर्घबाहुम् । भाग्यसंपन्नमिति भावः । तं हिरण्यनाभे राजानं कृत्वा वल्कलवान् (वानप्रस्थः) बभूव । वन गत इत्यर्थः ।

(२७.) उत्तरकोशलानां पत्युः पतङ्गान्वयभूषणस्य सूर्यवशाभरणस्य । [पूषा पतङ्गख-गौ मार्तण्ड” इति अभिधानचिन्तामणिः—चा०] । सोमसुतः सोमं सुतवतः [सोमवल्लीं वा सोमयज्ञं सुनोतीति सोमसुत् इति—हे०] । यज्वन इत्यर्थः । “ सोम मुञ्जः ” इति क्विप् । तस्य हिरण्यनाभस्य । द्वितीयः सोमश्चन्द्र इव । नेत्रात्सवो नयनानन्दकरः कौशल्य इति प्रसिद्ध औरसो धर्मपत्नीजः सुतोऽभूत् ।

(२८.) आ ब्रह्मसभाया आब्रह्मममं [यद्वा । ब्रह्मणः सभा ब्रह्मसमं तन्मर्यादीकृत्य सभाराजा इति क्लीबवत्—हे०] ब्रह्मसदनपर्यन्तम् । अभिविधावव्ययीभावः । यशोभिः प्रकाशः प्रसिद्धः स कौशल्योऽतिशयेन ब्रह्मवन्तं ब्रह्मिष्ठम् [ब्राह्मणभक्तं—चा०] ।

(25) When a son by name Hiranyanābha, a portion of the enemy of (the demon) Hiranyāksha [i. e. Vishnu], was born to him, he who had the knowledge of politics became greatly unbearable to his enemies like fire (when) in company of the wind, to the trees.

(26.) Freed from the debt of his forefathers, the satisfied father, wishing to obtain eternal pleasure, having made his son king, whose arms were hanging as far as his knees, invested himself in his last years with the bark-garments.

(27.) He, who was the ornament of the Solar race and the Lord of the Uttarakośālas and who extracted the Soma juice (in the performance of sacrifices), had a legitimate son named Kauśalya who was the festival of the eyes (of his father) as if he was a second moon.

यशोभिराब्रह्मसभं प्रकाशः स ब्रह्मभूयं गतिमाजगाम ।

ब्रह्मिष्ठमाधाय निजेऽधिकारे ब्रह्मिष्ठमेव स्वतनुप्रसूतम् ॥ २८ ॥

तस्मिन्कुलापीडनिभे विपीडं सम्यग्महीं शासति शासनाङ्गम् ।

प्रजाश्रिरं सुप्रजसि प्रजेशे ननन्दुरानन्दजलाविलाक्ष्यः ॥ २९ ॥

पात्रीकृतात्मा गुरुसेवनेन स्पष्टाकृतिः पत्ररथेन्द्रकेतोः ।

तं पुत्रिणां पुष्करपत्रनेत्रः पुत्रः समारोपयदग्रसंख्याम् ॥ ३० ॥

ब्रह्मविदमित्यर्थः । ब्रह्मशब्दान्मतुवन्तादिष्टन्प्रत्यये “ विन्मतोर्लुक् ” इति मतुपो लुक् । “ नस्तद्धिते ” इति टिलोपः । ब्रह्मिष्ठं ब्रह्मिष्ठार्यं स्वतनुप्रसूतं स्वात्मजमेव निजे स्वकीयेऽधिकारे प्रजापालनकृत्य आधाय निधाय । ब्रह्मणो भावो ब्रह्मभूयं ब्रह्मत्वं तदेव गतिः । तामाजगाम । मुक्तोऽभूदित्यर्थः । “ स्याद्ब्रह्मभूयं ब्रह्मत्वम् ” इत्यमरः । भुवो भावे क्यप् ।

(२९.) कुलापीडनिभे कुलशेखरतुल्ये । “ वैकृष्णं तु तत् । यत्तियैक्षितमुरसि शिखास्वापीडशेखरी ” इत्यमरः । सुप्रजसि सत्संतानवति । “ नित्यमसिचप्रजामधयोः ” इत्यसिचप्रत्ययः । तस्मिन्प्रजेशे प्रजेश्वरे ब्रह्मिष्ठे शासनाङ्गं शासनचिह्नं महीं विपीडं निर्बाधं यथा तथा सम्यक्शासति सति । आनन्दजलाविलाक्ष्यः (आनन्दजलेनाविले अक्षिणी यासां ताः) आनन्दबाष्पाकुलनेत्राः प्रजाश्रिरं ननन्दुः ।

(३०.) गुरुसेवनेन पित्रादिशुश्रूषया पात्रीकृतात्मा योग्यकृतात्मा । “ योग्यभाजनयोः पात्रम् ” इत्यमरः । पत्ररथेन्द्रकेतोर्गुरुध्वजस्य (पत्ररथानां पक्षिणां इंद्रो गरुडः केतुर्यस्य तस्य) स्पष्टाकृतिः स्पष्टवपुः । तत्स्वरूप इत्यर्थः । “ आकृतिः कथिता रूपे सामान्यवपुषोरपि ” इति विश्वः । पुष्करपत्रनेत्रः पद्मदलाक्षः पुत्रः पुत्रार्यो राजा । यद्वा पुत्रशब्द आ-वर्तनीयः । पुत्रः पुत्रार्यः पुत्रः सुतः । त ब्रह्मिष्ठं पुत्रिणाम् (प्रशस्तपुत्रवतां) अग्रसंख्यां (अग्रचाचासौ संख्या च तां) समारोपयत् । अग्रगण्यं चकारेत्यर्थः ।

(३१.) स्पृश्यन्त इति स्पर्शा विषयाः । तभ्यो निवृत्तलौक्यो निवृत्ततृष्णः । अतएव मधोन इन्द्रस्य सखा मित्र भावी भविष्यन् । स्वर्गं जिगमिषुरित्यर्थः । स ब्रह्मिष्ठो वंशकरेण

(28) He who was celebrated for his fame as far as the court of Brahmā, having established [placed] the highly-learned and pious prince named Brahmishtha, born of his own body, alone in his own office, went to the (final) course (or place of destination) viz. the condition of Brahmā

(29) While that Lord of the subjects, who was, as it were, the crest-garland of his family and who had good progeny was, without grievance, ruling over the earth, bearing the mark of his command, in the best possible way, the subjects, with their eyes filled with tears of joy, were long rejoiced (in him).

(30.) A son, named Putra, having eyes resembling a lotus-leaf, who had made his self worthy by serving his father and whose beauty was equal to [lit. was clearly] that of the Garuda-bannered god [i. e. Vishnu], caused him (Brahmishtha) to take the first rank [lit. the first numerical figure] among those who were blessed with good sons.

वंशस्थितिं वंशकरेण तेन संभाव्य भार्वा स सखा मघोनः ।
 उपस्पृशन्स्पर्शनवृत्तलौल्यस्त्रिपुष्करेषु त्रिदशान्वभाप ॥ ३१ ॥
 तस्य प्रभानिर्जितपुष्परागं पौष्यां तिथौ पुष्यममृतं पत्नी ।
 तस्मिन्पुष्यनुदिते समग्रां पुष्टिं जनाः पुष्य इव द्वितीये ॥ ३२ ॥
 महीं महेच्छः परिकीर्य सूनौ मनीषिणे जैमिनयेऽर्पितात्मा ।
 तस्मात्सयोगादधिगम्य योगमजन्मनेऽकल्पत जन्मभीरुः ॥ ३३ ॥
 ततः परं तत्प्रभवः प्रपेदे ध्रुवोपमेयो ध्रुवसंधिर्वीम् ।
 यस्मिन्भृज्ज्यायसि सत्यसंधे संधिर्ध्रुवः संनमतामरीणाम् ॥ ३४ ॥

वंशप्रवर्तकेन तेन पुत्रेण वंशस्थितिं कुलप्रतिष्ठा संभाव्य संपाद्य त्रिषु पुष्करेषु तीर्थविशेषेषु ।
 “दिक्संख्ये संज्ञायाम्” इति समासः । उपस्पृशन्स्नानं कुर्वन्निदशत्वं देवभूयमाप ।

(३१.) तस्य पुत्राख्यस्य पत्नी पौष्यां पुष्यनक्षत्रयुक्तायां पौर्णिमास्यां तिथौ ।
 “पुष्ययुक्ता पौर्णिमासी पौषी ” इत्यमरः । “ नक्षत्रेण युक्तः कालः ” इत्यप्रत्ययः ।
 “ दिङ्गणञ्-” इत्यादिना ङीप् [“पुष्यः परकृतं हन्ति न तु पुष्यकृतं परः । अपि द्वादशमे
 चन्द्रे पुष्यः सर्वार्थसाधकः इति हे० चा०] । प्रभया निर्जितः पुष्परागो मणिविशेषो येन
 तं पुष्यं पुष्याख्यममृतं । द्वितीये पुष्ये पुष्यनक्षत्र इव तस्मिन्नुदिते सति जनाः समग्रां पुष्टिं
 वृद्धिमपुष्यन् ।

(३२.) महेच्छो महाशयः । “ महेच्छस्तु महाशयः ” इत्यमरः । जन्मभीरुः
 संसारभीरुः स पुत्रः सूनौ महीं परिकीर्य विमृज्य मनीषिणे ब्रह्मविद्याविदुषे जैमिनये मुनये-
 ऽर्पितात्मा [याज्ञवल्क्यस्तस्य गुरौ च शिष्यत्वेन इति हे०] । शिष्यभूतः सन्नित्यर्थः । स-यो-
 गाद्योगिनस्तस्माज्जैमिनेर्योगं योगविद्यामधिगम्याजन्मने जन्मनिवृत्तये मोक्षायाकल्पत समपद्य-
 त । ऋषेः संपद्यमानं चतुर्थी वक्तव्या । मुक्त इत्यर्थः ।

(३४.) ततः परं स पुष्यः प्रभवः कारणं यस्य स तत्प्रभवः । तदात्मज इत्यर्थः ।

(31.) He, whose desires were removed from worldly pleasures and who therefore was to be a friend of India, having made sure the continuance of his family through him, the continuer of it, got to the state of the thrice-ten by bathing himself in the three Pushkaras [i. e. the three holy waters].

(32) His wife gave birth to Pushya, who with his lustre eclipsed a topaz, on the day on which is seen the lunar mansion of Pushya. When he like a second Pushya Nakshatra [or lunar mansion] rose, the people enjoyed entire prosperity.

(33) Bestowing the earth on his son, consigning his soul to (the care of) the learned Jainmuni and having learned from him, who knew the Yoga, the system of the Yoga philosophy, the large-minded King, afraid of the worldly life, became fit for freedom from births [became one who has no further birth].

(34.) After that his son (lit. borne of him i. e. Pushya) by name Dhruva-
 andhi, who was (rightly) comparable to Dhruva, obtained the earth. The peace

सुते शिशवेव सुदर्शनाख्ये दर्शात्ययेन्दुप्रियदर्शने सः ।

मृगायताक्षो मृगयाविहारी सिंहादवापद्विपदं नृसिंहः ॥ ३५ ॥

स्वर्गामिनस्तस्य तमेकमत्यादमात्यवर्गः कुलतन्तुमेकम् ।

अनाथदीनाः प्रकृतीरवेक्ष्य साकेतनाथं विधिवच्चकार ॥ ३६ ॥

नवेन्दुना तन्त्रभसोपमेयं शावैकसिंहेन च काननेन ।

रघोः कुलं कुङ्कुलपुष्करेण तोयेन चाप्रौढनरेन्द्रमासीत् ॥ ३७ ॥

ध्रुवैर्गौत्तानपादिनोपमेयः [ध्रुवोपमाने जगदाधारत्वादत्युच्चत्वाच्चेति—हे०] । “ ध्रुव औत्तान-
पादिः स्यात् ” इत्यमरः । ध्रुवसंधिरुर्वा प्रपेदे । ज्यायसि श्रेष्ठे सत्यसंधे सत्यप्रतिज्ञे यस्मि-
न्ध्रुवसंधौ संनमताम् । अनुद्धतानामित्यर्थः । अरीणां संधिर्ध्रुवः स्थिरोऽभूत् । ततः सार्थक-
नामेत्यर्थः ।

(३५.) मृगायताक्षः (मृगस्येव आयते अक्षिणी यस्य सः) नृसिंहः पुरुषश्रेष्ठः स
ध्रुवसंधिर्दर्शात्ययेन्दुप्रियदर्शने (दर्शात्ययेन्दुः प्रतिपञ्चन्द्रः तद्वत्प्रियं दर्शने यस्य तस्मिन्)
प्रतिपञ्चन्द्रनिभे सुदर्शनाख्ये सुते शिशौ सत्येव मृगयाविहारी (मृगया विहर्तु शीलमस्य तादृ-
शः) सन्सिंहाद्विपदं मरणमवापत् । व्यसनासक्तिरनथावहेति भावः ।

(३६.) स्वर्गामिनः स्वर्गातस्म तस्य ध्रुवसंधेरमात्यवर्गः । अनाथा नाथहीना अतएव
दीनाः शोच्याः प्रकृतीः प्रजा अवेक्ष्य । कुलतन्तु कुलावलम्बनं [वशस्य विस्ताराधार-
मिति—हे०] एकमद्वितीयं तं सुदर्शनमेकमत्यात् (एकमतीनां भावः एकमत्यं तस्मात्)
विधिवत्साकेतनाथमयोध्याधीश्वरं चकार ।

(३७.) अप्रौढनरेन्द्रं तद्वयोः कुलं नवेन्दुना बालचन्द्रेण नभसा व्योम्ना । शावः शि-
शुरेकः सिंहो यस्मिन् । “ पृथुकः शावकः शिशुः ” इत्यमरः । तेन काननेन च । कुङ्कुलं
कुङ्कुलावस्थं पुष्करं पङ्कजं यस्मिन्तेन तोयेन चापमेयमुपमातुमर्हमासीत् [इति सकलाधारत्वं-
हे०] नवेन्द्राद्युपमानेन तस्य वर्धिष्णुताशौर्यश्रीमत्त्वानि सूचितानि ।

(३८.) स बालो मौलपरिग्रहात् मूलो भव मौलं कुलामात्यरूपं पैतृकं बलं तस्य परि-

(treaty) of enemies who had bowed themselves (before him) was ever steady in
him who was then superior and true to his word

(35.) He, who was a lion among men and whose eyes were long like those
of a deer, while amusing himself with a chase obtained death from a lion even while
his son, Sudars'ana by name, whose sight was agreeable like that of the moon at
the departure of (lit. after the fifteenth date of) the black fortnight, was yet a child.

(36.) The group of ministers of him who had gone to heaven, seeing the
subjects wretched (as they were) without a master, unanimously made him, the
solitary fibre [thread] of the family, the Lord of Saketa, according to the rite.

(37.) The family of Raghu with that young (not adult) King was
(rightly) comparable with the sky having the new moon (in it), with a forest
having a single cub of a lion, and with water having a single lotus in the state of
a bud.

लोकेन भावी पितुरेव तुल्यः संभावितो मौलपरिग्रहात्सः ।
 दृष्टो हि वृष्वन्कलभप्रमाणोऽप्याशाः पुरोवातमवाप्य मेघः ॥ ३८ ॥
 तं राजवीथ्यामधिहस्ति यान्तमाधोरणालम्बितमग्र्यवेशम् ।
 षड्वर्षदेशीयमपि प्रभुत्वात्प्रेक्षन्त पौराः पितृगौरवेण ॥ ३९ ॥
 कामं न सोऽकल्पत पैतृकस्य सिंहासनस्य प्रतिपूरणाय ।
 तेजोमहिम्ना पुनरावृतात्मा तद्व्याप चामीकरपिञ्जरेण ॥ ४० ॥
 तस्मादधुः किञ्चिदिवावतीर्णाविसंस्पृशन्तौ तपनीयपीठम् ।
 सालक्तकौ भूपतयः प्रसिद्धैर्वान्दिरे मौलिभिरस्य पादौ ॥ ४१ ॥

ग्रहात्स्वीकाराद्धतोः पितुस्तुल्यः पितृमरूप एव भावी भविष्यति लोकेन जनेन संभावितस्त-
 किंतः । तथा हि । कलभप्रमाणः कलभमात्रोऽपि मेघः पुरोवातमवाप्याशा दिशो वृष्वन्गच्छन्
 [छादयन्-हे०] दृष्टो हि ।

(३९.) राजवीथ्यां राजमार्गेऽधिहस्ति हस्तिनि । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः । यान्तं ग-
 च्छन्तम् । हस्तिनमारुह्य गच्छन्तमित्यर्थः । आधोरणालम्बितं शिशुत्वात्सादिना गृहीतम-
 ग्र्यवेशमुद्गारनेपथ्यं षड्वर्षाणि भूतः षड्वर्षः । “ तद्वितार्थ-” इत्यादिना समासः । तमपीष्टो
 भूतो भूतो भावीत्यधिकारं चित्तवति नित्यामति तद्वितस्य लुक् । ईषदसमाप्तः षड्वर्षः षड्वर्षदे-
 शीयः । “ ईषदममाप्तौ-” इत्यादिना देशीयप्रत्ययः । तं षड्वर्षदेशीयमपि बालमपि तं सुद-
 र्शिनं पौराः प्रभुत्वात्पितृगौरवेण प्रेक्षन्त । पितरि यादृगौरवं तादृशेनैव ददृशुरित्यर्थः ।

(४०.) स सुदर्शनः पैतृकस्य सिंहासनस्य कामं सम्यक्प्रतिपूरणाय नाकल्पत । बाल-
 त्वाद्वाचाप्त न पर्याप्त इत्यर्थः । चामीकरपिञ्जरेण कनकगौरेण तेजोमहिम्ना पुनस्तेजःसंपदा
 त्वावृतात्मा विस्तारितदेहः सस्तत्सिंहासनं व्याप व्याप्तवान् ।

(४१.) तस्मात्सिंहासनादपादानादधोऽधोदेश प्रति किञ्चिदिवावतीर्णावीषलम्बौ तपनी-
 यपीठं काञ्चनपीठमसंस्पृशन्तावल्पकत्वादव्याप्तौ सालक्तकौ लाक्षारसावसिक्तावस्य सुदर्शनस्य
 पादौ भूपतयः प्रसिद्धैरुन्नतैः [अलंकृतैः-हे०] मौलिभिर्मुकुटैर्वान्दिरे प्रणेषुः ।

(३८.) On account of his acceptance of the hereditary ministry, he was
 thought by the people as destined to be equal to his father himself ; for a cloud
 though as small as a cub of an elephant [lit. measured with the cub of an elephant],
 having obtained (or come in contact with) the front wind is (still) seen to occupy
 all the quarters.

(३९.) The citizens looked upon him with the respect shown to his father, as
 he was then Lord, though six years old, while he passed by the royal road in his
 best dress on an elephant, supported by the driver.

(४०) Although [कामं] he could not occupy fully his father's throne, yet
 being [as it were] multiplied (lit. repeated) as to his bulk by the greatness of
 his splendour [that was as] yellow as gold, he did [so] occupy it.

(४१.) The Kings, with their highly ornamented crowns, saluted his feet

मणौ महानील इति प्रभावादल्पप्रमाणेऽपि यथा न मिथ्या ।
 शब्दो महाराज इति प्रतीतस्तथैव तस्मिन्पुत्रेऽर्भकेऽपि ॥ ४२ ॥
 पर्यन्तसंचारितचामरस्य कपोललोलोभयकाकपक्षात् ।
 तस्याननादुच्चरितो विवादश्चस्त्वाल वेलास्त्वपि नार्णवानाम् ॥ ४३ ॥
 निर्वृत्तजाम्बूनदपट्टशोभे न्यस्तं ललाटे तिलकं दधानः ।
 तेनैव शून्यान्धरिसुन्दरीणां मुखानि स स्मेरमुखश्चकार ॥ ४४ ॥

(४२.) अल्पप्रमाणेऽपि मणाविन्द्रनीले प्रभावात्तेजिष्ठत्वाद्धेतोर्महानील इति शब्दो यथा मिथ्या निरर्थको न तथैवार्भके शिशोर्वपि तस्मिन्सुदर्शने प्रतीतः प्रसिद्धो महाराज इति शब्दो न मिथ्या युज्यते । [ननु सन्महत्परमोत्तमात्कृष्टा इत्यत्र पूजावचनाः सदादयः पूज्यमानैरित्युक्तमहानीलशब्दल्पप्रमाणवर्णनात् कथं समासः । इति चेन्न । अत्र शुभफलदत्वात्पूज्यमानतास्ति महाजनो महोदधिरित्यादौ पूजां विनापि उत्तरपदार्थस्यप्रमाणातिरेके बहुल-ग्रहणानुवृत्तर्भविष्यतीति न्यासकृदिति-हे० सन्महत्परमोत्तमात्कृष्टा इत्यत्र पूजावचनैः समासोक्तिः-चा०] ।

(४३.) पर्यन्तयोः पार्श्वयोः संचारिते चामरे यस्य तस्य तस्य बालस्य संबन्धिनः कपोल-योर्लोलोबुधौ काकपक्षौ यस्य तस्मादाननादुच्चरितो विवादो वचनमर्णवानां वेलास्त्वपि न चस्त्वाल । शिशोर्वपि तस्याज्ञाभङ्गो नासीदित्यर्थः । चपलसंसर्गेऽपि महान्तो न चलन्तीति ध्वनिः । उभयकाकपक्षादित्यत्र—“ वृत्तिविषये उभयपुत्र इतिवदुभयशब्दस्थान उभयशब्द-प्रयोगः” इत्युक्तं प्राक् [यदुक्तं रामायणे । “ चूडापञ्चकमण्डनौ क्रुणु शिशू चण्डः क चायं मुनिः” इति-हे०] ।

(४४.) निर्वृत्ता जाम्बूनदपट्टशोभा (निर्वृत्ता संपादिता जाम्बूनदस्यस्वर्णस्य पट्टशो-भा) यस्य तस्मिन्कृतकनकपट्टशोभे ललाटे न्यस्तं तिलकं दधानः स्मेरमुखः स्मितमुखः स राजारिसुन्दरीणां मुखानि तेनैव तिलकेनैव शून्यानि चकार । अखिलमपि शत्रुवर्गमवधीदिति भावः ।

(४५.) शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यः । कोमलाङ्ग इत्यर्थः । अतएव स राजा भूषणेनापि

besmeared with the dye of lac, hanging down only a little from that throne, not reaching the golden foot-stool and besmeared with the dye of lac.

(42.) As the title ' Mahānīla ' is not a false epithet to a sapphire though of a small measure [dimensions], on account of its lustre, so the illustrious [renowned] title Mahārāja was (rightly) applied to that prince though (he was) a child.

(43.) The word (command) uttered from the mouth, on (both) the cheeks of which were flowing both the side-locks of hair, of him on whose sides were waving the Chowries, never fell down even on the shores of oceans [was never disobeyed or neglected even there].

(44.) Wearing a Tilaka-mark painted on his fore-head crowned [lit. bound] with a fillet [or tiara] made of gold and of (or having) a smiling face, he made the faces of the beautiful women of his enemies devoid of that very Tilak-mark.

शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यः खेदं स यायादपि भूषणेन ।
 नितान्तगुर्वमपि सोऽनुभावाद्भुरं धरित्र्या बिभर्षावभूव ॥ ४५ ॥
 न्यस्ताक्षरामक्षरभूमिकायां कात्स्न्येन गृह्णाति लिपिं न यावत् ।
 सर्वाणि तावच्छ्रुतवृद्धयोगात्फलान्युपायुङ्क्त स दण्डनीतेः ॥ ४६ ॥
 उरस्यपर्याप्तनिवेशभागा प्रौढीभविष्यन्तमुदीक्षमाणा ।
 संजातलज्जेव तमातपत्रच्छायाछलेनोपजुगृह लक्ष्मीः ॥ ४७ ॥
 अनश्रुवानेन युगोपमानमबद्धमौर्वीकिणलाञ्छनेन ।
 अस्पृष्टखड्गत्सरुणापि चासीदभावती तस्य भुजेन भूमिः ॥ ४८ ॥

खेदं श्रमं यायादृच्छेत् । एवंभूतः स नितान्तगुर्वमपि धरित्र्या धुरं भुवो भारमनुभावात्सा-
 मर्थ्याद्विभर्षावभूव बभार । “ भीहीभृदुवां श्रुवच्च ” इति विकल्पादाम्प्रत्ययः ।

(४६.) अक्षरभूमिकायामक्षरलखनस्थल न्यस्ताक्षरां रचिताक्षरपङ्क्तिरेखान्यासां लिपि-
 पञ्चाशद्वर्णात्मिकां मातृका कात्स्न्येन यावन्न गृह्णाति स सुदर्शनस्तावच्छ्रुतवृद्धयोगाद्विद्यावृद्ध-
 संसर्गात्सर्वाणि दण्डनीतेर्दण्डशास्त्रस्य फलान्युपायुङ्क्तान्वभूत् । प्रागेव बद्धफलस्य तस्य
 पश्चादभ्यस्यमानं शास्त्रं संवादार्थमिवाभवदित्यर्थः ।

(४७.) उरस्यपर्याप्तो निवेशभागो निवासावकाशो यस्याः सा । अतएव प्रौढीभवि-
 ष्यन्तं वर्षिष्यमाणमुदीक्षमाणा प्रौढवपुस्मान्मविष्यतीति प्रतीक्षमाणा लक्ष्मीः संजातलज्जेव
 सासादालिङ्गितुं लज्जितेव तं सुदर्शनमातपत्रच्छायाछलेनोपजुगृहाल्लिङ्ग । छत्रच्छाया ल-
 क्ष्मीरूपेति प्रसिद्धिः । प्रौढाङ्गनायाः प्रौढपुरुषालाभे लज्जा भवतीति ध्वनिः ।

(४८.) युगोपमानं युगसादृश्यमनश्रुवानेनाप्राप्नुवता । अबद्धं मौर्वीकिणा ज्याघातप्र-
 स्थिरेव लाञ्छनं यस्य तेन । अस्पृष्टः खड्गत्सरुः खड्गमुष्टिर्येन तेन । “ त्सरुः खड्गादिमुष्टौ

(45.) He, with a tenderness of limbs) surpassing that of the S'risha flower, would feel fatigue even by (wearing) ornaments. Such a one, he upheld the yoke of the earth, though exceedingly heavy, by reason of his natural greatness.

(46.) Before he entirely knew the characters (of the alphabet) marked (or written) on a tablet he enjoyed all the fruits [advantages] of the system of morals (or the administration of justice) obtained from the association of men old in knowledge.

(47.) The Goddess of Fortune, seeing insufficient room (scope) for lying on his breast, and (hence) waiting for his (bodily) development, embraced him, under the disguise of the shade of his umbrella as if feeling shame (to expose her longing for embracing a much younger husband).

(48.) The earth was protected [lit. became provided with protection] by his arm, (though as yet) not taking the comparison of a yoke, having on it no mark of the strokes of the bow-string and having as yet not touched the handle of a sword.

न केवलं गच्छति तस्य काले ययुः शरीरावयवा विवृद्धिम् ।

वंश्या गुणाः खल्वपि लोककान्ताः प्रारम्भसूक्ष्माः प्रथिमानमापुः ॥ ४९ ॥

स पूर्वजन्मान्तरदृष्टपाराः स्मरन्निवाक्लेशकरो गुरुणाम् ।

निस्त्रिभिवर्गाधिगमस्य मूलं जग्राह विद्याः प्रकृतीश्च पित्र्याः ॥ ५० ॥

व्यूह्य स्थितः किञ्चिदिवोत्तरार्धमुन्नद्धचूडोऽञ्चितसव्यजानुः ।

आकर्णमाकृष्टसबाणधन्वा व्यरोचतास्त्रेषु विनीयमानः ॥ ५१ ॥

स्यात् ” इत्यमरः । एवंविधेनापि च तस्य सुदर्शनस्य भुजेन भूमौ रक्षावत्यासीत् । शिशो-
रपि तस्य तेजस्तादृगित्यर्थः ।

(४९.) काले गच्छति सति तस्य केवलं शरीरावयवा एव विवृद्धिं प्रसारं न ययुः ।
किंतु वंशे भवा वंश्या लोककान्ता जनप्रिया प्रारम्भ आदि । सूक्ष्मास्तस्य गुणाः शौर्यौदा-
र्यादयोऽपि प्रथिमानं पृथुत्वमापुः खलु ।

(५०.) स सुदर्शनः पूर्वस्मिञ्जन्मान्तरे जन्मविशेषे दृष्टपाराः [पूर्वाणि च तानि जन्मा-
न्तराणि तेषु दृष्टं पारं यासां ताः—हे०] स्मरन्निव गुरुणामाक्लेशकरो सन् । त्रयाणां
धर्मार्थकामानां वर्गस्त्रिवर्गः । तस्याधिगमस्य प्राप्तौ मूलं विद्या विद्यास्त्रयीवार्त्तादण्डनीतीः पि-
त्र्याः पितृसंबन्धिनीः प्रकृतीः प्रजाश्च जग्राह स्वायत्तनकार । अत्र कौटिल्यः—“ धर्मा-
धर्मौ त्रय्यामर्थानर्थौ वार्त्तायां नयानर्थौ दण्डनीचम् ” इति । अत्र दण्डनीतिर्नयद्वारा
काममूलमिति द्रष्टव्यम् । आन्वीक्षिक्या अनुपादान् व्ययन्तर्भावपक्षमाश्रित्य । यथाह काम-
न्दकः—“ त्रयी वार्त्ता दण्डनीतिस्त्रिस्तो विद्या समेता । त्रय्या एव विभागोऽयं येन-
सान्वीक्षिकी मता ” इति ।

(५१.) अस्त्रेषु धनुर्विद्यायां विनीयमानः विद्यमानोऽनयोत्तरार्धं पूर्वकायं किञ्चि-
दिव व्यूह्य विस्तार्य स्थितः । उन्नद्धचूडमूर्ध्वमुत्कृष्य यद्वक्त्रं । अञ्चितमाकुञ्चितं सव्यं जा-
नु यस्य स आकर्णमाकृष्टं सबाणं धनुर्धन्वा वा येन स तयोक्तः सन्व्यरोचताशोभत । [“यस्यां
यादृगवस्थायां स्याद्रूपं यस्य वस्तुनः । तत्तथैवापयेद्युक्तिरत्रास्या जातिरुच्यते ” इति व्यो-
पदेशे—हे०] ।

(49.) As days rolled on, not only did the limbs of his body attain deve-
lopment, but, indeed, his hereditary qualities also, (so much) beloved by his peo-
ple, and minute in the beginning, attained enlargement.

(50.) He obtained supremacy over the three lores, the basis of the attain-
ment of the triad (of Dharma, Artha and Kāma), as also over the ancestral minis-
try, not causing vexation to his tutors, as if recollecting (them i. e. those lores) the
other ends of which he had seen in his former birth.

(51.) Being trained in the art of missiles, he shone brightly while stand-
ing with the fore-part of his body a little stretched, with the hair of his crest tied
up, with his left knee contracted and with his bow with an arrow (attached to it)
drawn as far as the ear,

अथ मधु वनितानां नेत्रनिर्वेशनीयं
 मनसिजतरुपुष्पं रागबन्धप्रवालम् ।
 अकृतकविधि सर्वाङ्गीणमाकल्पजातं
 विलसितपदमाद्यं यौवनं स प्रपेदे ॥ ५२ ॥
 प्रतिकृतिरचनाभ्यो दूतिसंदर्शिताभ्यः
 समधिकतररूपाः शुद्धसंतानकामैः ।
 अधिविविदुरमात्यैरादृतास्तस्य घृनः
 प्रथमपरिगृहीते श्रीभुवौ राजकन्याः ॥ ५३ ॥

(५२.) अथ स सुदर्शनो वनितानां नेत्रैर्निर्वेशनीयं भोग्यम् । नेत्रप्रेयमित्यर्थः । “ निर्वेशो भृतिभोगयोः ” इत्यमरः । मधु क्षौद्रम् । रागबन्धोऽनुरागसंतान एव प्रवालः पञ्चवो यस्य तत् । मनसिज एव तरुस्तस्य पुष्पं पुष्पभूतम् । अकृतकविध्यकृत्रिमसंपादनम् । सर्वाङ्गं व्याप्नोतीति सर्वाङ्गीणम् । “ तत्सर्वादेः—” इत्यादिना स्वप्रत्ययः । आकल्पजातमाभरणसमूहभूतम् । आद्यं विलसितपदं विलासस्थानं यौवनं प्रपेदे । विशिष्टमधुपुष्पाकल्पजातविलासपदत्वेन यौवनस्य चतुर्धाकरणात्सविशेषणमालारूपकमेतत् [रूपकोऽलंकारः—हे०] ।

(५३.) दूतिभिः कन्यापरीक्षणार्थं प्रेषिताभिः संदर्शिताभ्यो दूतिसंदर्शिताभ्यः प्रतिकृतिनां तुलिकादिलिखितकन्याप्रतिमानां रचनाभ्यो विन्यासेभ्यः । “पञ्चमी विभक्ते” इति पञ्चमी । समधिकतररूपाः । चित्रनिर्माणादपि रमणीयनिर्माणा इत्यर्थः । शुद्धसंतानकामैरमात्यैरादृता आनीता राजकन्या यूनस्तस्य सुदर्शनस्य संवन्धिन्यौ प्रथमपरिगृहीते श्रीभुवौ श्रीश्वभूश्च ते अधिविविदुरधिविन्ने चक्रुः । आत्मना सपत्नीभावं चक्रुरित्यर्थः । “कृतसापत्निकाध्युदाधिविन्ना” इत्यमरः ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया समेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये वंशानुक्रमो नामाष्टादशः सर्गः ।

(52.) Then he attained youth (which is) the honey to be enjoyed by the eyes of young women, a flower of the Fancy-Born-tree (god of love) having a sprout in the shape of the tie of love, an assemblage of inartificial ornaments, pervading all limbs, and the first seat of sports.

(53.) Young princesses, brought by the ministers desirous of a pure progeny, and more beautiful than the painting of their likenesses shown [to him] by the female messengers, superseded the two wives of the young prince already married, viz, the goddess of fortune and the earth,

एकोनविंशः सर्गः।

अग्निवर्णमभिषिच्य राघवः स्वे पदे तनयमग्निजेजसम् ।
 शिश्रिये श्रुतवंतामपश्चिमः पश्चिमे वयसि नैमिषं वशी ॥ १ ॥
 तत्र तीर्थसलिलेन दीर्घिकास्तरूपमन्तरितभूमिभिः कुशैः ।
 सौधवासमुदजेन विस्मृतः संचिकाय फलनिःस्पृहस्तपः ॥ २ ॥
 लब्धपालनविधौ न तत्सुतः खेदमाप गुरुणा हि मेदिनी ।
 भोक्तुमेव भुजनिर्जितद्विषा न प्रसाधयितुमस्य कल्पिता ॥ ३ ॥

मनसो मम संसारबन्धमुच्छेत्तुमिच्छतः ।
 रामचन्द्रपदाम्भोजयुगलं निबिडायताम् ॥

(१.) श्रुतवतां श्रुतसंपन्नानामपश्चिमः प्रथमो वशी जितेन्द्रियो राघवः सुदर्शनः पश्चिमे वयसि वार्द्धके स्वे पदे स्थानेऽग्निजेजसं तनयमग्निवर्णमभिषिच्य नैमिषं नैमिषारण्यं शिश्रिये श्रितवान् । [अत्र वाराहपुराणोक्त द्रष्टव्यं । गौरमुखं प्रति भगवद्वाक्यं । “ एवं कृत्वा ततो देवो मुनिं गौरमुखं तथा । उवाच निमिषेणदं निहतं दानवं बलं । अरण्येऽस्मिस्ततस्त्वेत-
 न्नैमिषारण्यसंज्ञितं । भविष्यति यथार्थं वै ब्राह्मणानां विशेषकं ” । यद्वा निमिषः विष्णुरलुप्त-
 द्रष्टृत्वात् । तस्य क्षेत्रं । तथैव शौनकादिवचनं । “ क्षेत्रेस्मिन् वैष्णवोऽयम् ”—हे०] ।

(२.) तत्र नैमिषे तीर्थसलिलेन दीर्घिका विहारवापीरन्तरितभूमिभिः कुशैस्तरुणं शय्या-
 मुदजेन पर्णशालया सौधवासं (जलमंदिरं) विस्मृतो विस्मृतवान्सः । कर्तरि क्तः । फले
 स्वर्गादिफले निःस्पृहस्तपः संचिकाय संचितवान् ।

(३.) तत्सुतः सुदर्शनपुत्रोऽग्निवर्णो लब्धपालनविधौ लब्धस्य राज्यस्य पालनकर्मणि
 खेदं नाप । अक्लेशेनापालयदित्यर्थः । कुतः । हि यस्माद्भुजनिर्जिताद्विषा (बाहुजितारिणा)
 गुरुणा पित्रा मेदिन्यस्याग्निवर्णस्य भोक्तुमेव कल्पिता । प्रसाधयितुं न । प्रसाधनं कण्टक-
 शोधनम् । अलंकृतिर्ध्वन्यते । तथा च । यथालंकृता युवतिः केवलमुपभुज्यते तद्वादिति भावः ।

(४.) अभिकः कामुकः । “ अनुकाभिकाभीकः कामिता ” इति निपातः । “ कम्प्रः
 कामयिताभीकः कमनः कामनोऽभिकः ” इत्यमरः । सोऽग्निवर्णः कुलोचितमधिकारं प्रजापालनं

(१.) The self-controlled descendant of Raghu, the first of those that were sound in learning, having installed on his own throne his son Agnivarma whose lustre was like that of fire betook himself to the forest of Naimisha in his old age.

(२.) Forgetting there the diversion-wells by means of holy water, the couch by the Ku'-a-grass which concealed the ground, the residence in the palace by a hut, he accumulated penance without aiming at any fruit.

(३.) His son felt no pain in the act of protecting what he had obtained [i. e. the kingdom]; for the earth was designed by his father who had vanquished his foes by (the force of) his arms, purely for his enjoyment and not for clearing of harmful men (or, not for embellishing it.)

सोऽधिकारमभिकः कुलोचितं काश्चन स्वयमवर्तयत्समाः ।
 संनिवेश्य सचिवेष्वतः परं स्त्रीविधेयनवयौवनोऽभवत् ॥ ४ ॥
 कामिनीसहचरस्य कामिनस्तस्य वेश्मसु मृदङ्गनादिषु ।
 ऋद्धिमन्तमधिकार्द्धिरुत्तरः पूर्वमुत्सहमपोहदुत्सवः ॥ ५ ॥
 इन्द्रियार्थपरिशून्यमक्षमः साधुमेकमपि स क्षणान्तरम् ।
 अन्तरेव विहरन्दिवानिशं न व्यपैक्षत समुत्सुकाः प्रजाः ॥ ६ ॥
 गौरवाद्यदपि जातु मन्त्रिणां दर्शनं प्रकृतिकाङ्क्षितं ददौ ।
 तद्गवाक्षविवरावलम्बिना केवलेन चरणेन कल्पितम् ॥ ७ ॥

काश्चन समाः कतिचिद्वत्सरास्वयमवर्तयदकरोत् । (कालाध्वनोरिति द्वितीया) । अतः परं स-
 चिवेषु संनिवेश्य निधाय स्त्रीविधेयं रूपधानं नव यौवनं यस्य सोऽभवत् । स्वचासक्तोऽभूदित्यर्थः ।

(५.) कामिनीसहचरस्य कामिनस्तस्य मृदङ्गनादिषु मृदङ्गनादवत्सु वेश्मसु अधिकार्द्धि-
 पूर्वस्मादधिकसंभार उत्तर उत्सवः [पराश्रयात्मवः—चा०] ऋद्धिमन्तं साधनसंपन्नं पूर्वमुत्सव-
 मपोहदपातुदत् । उत्तरमुत्तरमभिका तस्योत्सवपरंपरा वृत्तेत्यर्थः [अनेन कामोद्दीपनप्रभाव
 उक्तः । तथा प्रबोधचक्रादिय । “गवाक्षविवरावला लताः । प्रोन्मी-
 लन्नवमल्लिकाः सुरभया वाताः सनन्त्या लताः । यद्येतानि नयन्ति हंत पुरतः शस्त्राण्यमोघानि
 मे । तद्गो कीदृगसा विवेकविभवः कीदृशं प्रबोधदयम्”—हे०]

(६.) इन्द्रियार्थपरिशून्यं जडमर्द्धिविषपरहितम् [स्वकचन्दनवनितादयस्तच्छून्यं—
 चा०] एकमपि क्षणान्तरं क्षणभेदे मोक्षमसोऽशक्तः मोक्षविर्णः (दिवा च निशाच) दिवानिश-
 मन्तरेव विहरन्ममुत्सुका दर्शनादक्षिणी प्रजा न व्यपैक्षत नापेक्षितवान् ।

(७.) जातु कदाचिन्मन्त्रिणा गौरवात्तुल्यवाद्गतोः । मन्त्रिवचनानुरोधादित्यर्थः [तथा
 कामन्दकः । “मज्जमानमक्रायसु न्यन्यन्मन्त्रिणा नृप । गुणावहं हि तेषां च शृणुयाद्वचनं
 नृपः”—हे०] । प्रकृतिविषं प्रजापि कल्पितं यदपि दर्शनं ददौ तदपि गवाक्षविवरावल-
 म्बिना केवलेन चरणेन चरणमात्रेण कल्पितं संपादितम् । न तु मुखावलोकनप्रदानेनेत्यर्थः ।

(4.) The voluptuous prince (in that voluptuous one) conducted the royal
 office belonging to his family for some years in person; and afterwards having con-
 signed it to (the care of) his minister, had his prime of youth solely given into
 the charge of (subjected or dedicated to) young women.

(5.) In the palaces of the voluptuous prince the companion of his loves,
 which resounded with the sound of the labor (each) preceding sumptuous festi-
 vity was outgone (excelled) by the succeeding one which was more sumptuous.

(6.) Unable to bear even the interval of a single moment devoid of (the
 enjoyment of) the objects of senses, and amusing himself day and night in the in-
 terior (of his palace), he did not care for his subjects anxious (to see him).

(7.) If ever out of regard to his ministers, he allowed his being seen so much
 coveted by his subjects, it (his being seen) was done by means of a foot hanging
 down from (shown out of) a window [lit. the space of a window].

तं कृतप्रणतयोऽनुजीविनः कोमलात्मनस्वरागरूपितम् ।

भोजिरे नवदिवाकरातपस्पृष्टपङ्कजतुलाधिरोहणम् ॥ ८ ॥

यौवनोन्नतविलासिनीस्तनक्षोभलोलकमलाश्च दीर्घिकाः ।

गृढमोहनगृहास्तदम्बुभिः स व्यगाहत विगाढमन्मथः ॥ ९ ॥

तत्र सेकहतलोचनाञ्जनैर्धौतरागपरिपाटलाधरेः ।

अङ्गनास्तमधिकं व्यलोभयन्पितप्रकृतिकान्तिभिर्मुखैः ॥ १० ॥

घ्राणकान्तमधुगन्धकर्षिणीः पानभमिरचनाः प्रियासखः ।

अभ्यपद्यत स वासितासखः पुष्पिताः कमलिनीरिव द्विषः ॥ ११ ॥

(८.) कोमलं मृदुलेनात्मनखानां रागेणारुण्येन रूपितं कृतम् । अतएव नवदिवा-
करातपेन स्पृष्टं व्याप्तं यत्पङ्कजं तस्य तुलां साम्यतामधिरोहति प्राप्नोतीति तुलाधिरोहणम् ।
तं चरणमनुजीविनः कृतप्रणतयः कृतनमस्काराः सन्तो भोजिरे सिपेविरे ।

(९.) विगाढमन्मथः प्रौढमदनः सोऽग्निवर्णो यौवनेन हेतुनोन्नतानां विलासिनीस्तनानां
क्षोभेणाघातेन लोलानि चञ्चलानि कमलानि यासां ताः । तदम्बुभिस्तासां दीर्घिकाणामम्बुभिर्गु-
ढान्यन्तरितानि मोहनगृहाणि [मधुच्छिष्टवस्त्रादिना ये गृहाः निर्णयन्ते ते हि कामिभो-
गार्थं जलमध्ये स्थाप्यन्ते । यद्वा । मोहनगृहाः कटिभागाः तदम्बुभिर्गृहाः—हे०] सुरतभवानि ।
[“सुरतं मोहनं प्रोक्तम्” इति हलायधः—हे०] । यामु ताश्च दीर्घिका व्यगाहत (व्यलोडयत्) ।
स्त्रीभिः सह दीर्घिकासु विजहारित्यर्थः ।

(१०.) तत्र दीर्घिकास्वङ्गनाः सेकेन हृतं लोचनाञ्जनं नेत्रकज्जलं येषां तैः । रज्य-
तेऽनेनेति रागे रागद्रव्यं लाक्षादि । रागस्य परिपाटलोऽङ्गुणः । “गुणे शृङ्गादयः पुंसि”
इत्यमरः । धौतो रागपरिपाटलो येषां ते तथोक्ता अधरा येषां तैः । निवृत्तासां क्रमिकरागै-
रित्यर्थः । अतएवार्पितप्रकृतिकान्तिभिः । अभिव्यञ्जितस्वाभाविकरागैरित्यर्थः । एवंभूतैर्मुखै-
स्तमाम्बिवर्णमाधिकं व्यलोभयन्प्रलोभितवत्यः ।

(११.) प्रियासखः सोऽग्निवर्णो घ्राणकान्तेन घ्राणतर्पणेन मधुगन्धेन कर्षिणीर्मनो-

(8) The attendant, having made obeisance, attended on the foot which was bespread with the red lustre of its own tender nails and which hence attained the similitude of a lotus over-spread with the morning lustre of the sun

(9) He, of intense passion sported in the artificial lakes, where the lotuses were unsteady on account of the agitation (of the waters) caused by the breasts of voluptuous women, right-erect by reason of their youthfulness, and where the rooms for sexual enjoyment were hidden under their waters.

(10.) There the young females allured him the more, with their faces, the collyrium in the eyes on which was removed by throwing water (on each other), the red paint on whose lower lips was washed away and which hence exhibited their natural lustre.

(11.), He, the friend of (or in company of) his beloved, drew near the (newly) constructed [lit. arrangements of] drinking places inviting on account

सातिरेकमदकारणं रहस्तेन दत्तमभिलेपुर्ङ्गनाः ।

ताभिरप्यपहतं मुखामव सोऽपिवद्वकुलतुल्यदोहदः ॥ १२ ॥

अङ्गमङ्गपरिवर्तनोचिते तस्य निन्यतरशून्यतामुभे ।

वल्लकी च तद्दयंगमस्वना वल्गुवागपि च वामलोचना ॥ १३ ॥

स स्वयं प्रहतपृष्करः कृती लोलमाल्यवलयो हरन्मनः ।

नर्तकीरभिनयातिलङ्घिनीः पार्श्ववर्तिषु गुरुष्वलङ्घयत् ॥ १४ ॥

हारिणीः । रच्यन्त इति रचना । पानभूमय एव रचना । रचिताः पानभूमय इत्यर्थः । [पल्लवास्तरणादीनि-चा०] । वामितामयः । करिणीमहचरः । “ वामिता स्त्रीकरिण्योश्च ” इत्यमरः । द्विपः पुष्पिताः दमलिनीरिव । अभ्यपद्यताभिगतः ।

(१२.) अङ्गना रहा रहसि नातिरेकस्य सातिशयस्य मदस्य कारणं तेनाश्रिवर्णेन दत्तं मुखामव (मद्य) अभिलेषुः । वकुलेन तुल्यदोहदस्तुल्याभिलापः । “ अथ दोहदम् । इच्छाकाङ्क्षा स्पृहेहा तृट् ” इत्यमरः । वकुलद्रुमस्याङ्गनामयार्थित्वात्तुल्याभिलापत्वम् [वकुलो हि स्त्रीमुखामव वाञ्छति । तथा प्रयोगस्तत्वावल्यां “ नूपुरान्वितपादेन तरुण्या ताडितो भृशं अशोककेसरो वक्रवर्माधुगन्धश्च फुल्लति ” वकुलो हि मद्यगन्धः । “ वकुलः सीधुगन्धश्च मद्यगन्धो-य सारस ” इति निवटुः-हे० । । सोऽपि ताभिरङ्गनाभिरुपहतं दत्तं मुखामवमपिवत् ।

(१३.) अङ्गपरिवर्तनोचिते उन्मङ्गविहारार्हे उभे तस्याश्रिवर्णेस्याङ्गमशून्यतां पूर्णता निन्यतुः । के उभे । हृदयगमस्वना मनोहरध्वनिवल्लकी वीणा च । वाङ्मधुरभाषिणी वामलोचना कामिन्यपि च । हृदय गच्छतीति हृदयगमः । स्वचप्रकरणे गमेः मुप्युपमख्यानात्स्वचप्रत्ययः । अङ्गाधिरूपितयोर्विधावामादयोवाद्यगीताभ्यामगमस्त्यर्थः ।

(१४.) कृती कुशल स्वयं प्रहतपृष्करं वादितवाद्यमुग्धं लोलानि माल्यानि वलयानि च यस्य स तथोक्ता मनो हरन् । नर्तकीनामिति शेषः । सोऽभिनयातिलङ्घिनीः अभिनयेषु स्खलन्तीत्यर्थः । नर्तकीविल्यामिनी । “ शिल्पिनि प्लुन् ” इति प्लुन्प्रत्ययः । “ शिष्टौरादिभ्यश्च ” इति डीप् । “ नर्तकीलामिके ममे ” इत्यमरः । गुरुषु नाट्याचार्येषु पार्श्ववर्तिषु

of the fragrance of wine agreeable to the sense of smell, like an elephant, the friend of his beloved (mate) resorting to blooming lotus-beds.

(12.) The young woman ardently desired (the wine from his mouth) the cause of excessive intoxication which was given to them by him secretly. He (too) whose longing was equal to that of the Bakula-tree drank the wine from their mouths presented by them.

(13.) Both, viz, the lady whose note went home to his heart and also his beautiful-eyed beloved of a sweet voice [lit tone] deserving to sport on his lap, brought it (i. e. the lap) to the state of being not unoccupied.

(14.) Beating the tabor himself, (hence) with garlands and bracelets unsteady and (so) attracting their minds, he inspired with shame the dancing girls who erred in their gesticulations even while the dancing masters were standing by their sides.

चारु नृत्यविगमे च तन्मुखं स्वेदभिन्नतिलकं परिश्रमात् ।

प्रेमदत्तवदनानिलः पिबन्नन्यजीवदमरालकेश्वरौ ॥ १५ ॥

• तस्य सावरणदृष्टसंघयः काम्यवस्तुषु नवेषु सङ्गिनः ।

वह्नुभाभिरुपसृत्य चक्रिरे सामिभुक्तविषयाः समागमाः ॥ १६ ॥

अङ्गुलीकिसलयप्रतर्जनं भ्रुविभङ्गकुटिलं च वीक्षितम् ।

मेखलाभिरसकृच्च बन्धनं वञ्चयन्प्रणयिनीरवाप नः ॥ १७ ॥

समीपस्थेषु सत्स्वेवालज्जयलज्जामगमयत् [तद्वतमनस्कतया नर्तक्यो विस्मृताभिनयाः—हे० अभिनयातिलङ्घनेन गुरवोऽस्मान्भूषामक्तमनसो जानन्तीति नर्तकीनां लज्जा बभूवत्यर्थः—चा०]।

(१५.) किंच । चारु सुन्दरं नृत्याविगमे लास्यावसाने परिश्रमान्नर्तनप्रयासात्स्वेदेन भिन्नतिलकं विशीर्णतिलकं तन्मुखं नर्तकीमुखं प्रेम्णा दत्तवदनानिलः प्रवर्तितमुखमारुतः पिबन् । [“ भावाश्रयं तु नृत्यं स्यान्नृत्यं तालसमन्वितं ” इति प्रतापरुद्राक्षे स्त्रीनृत्यं चंचत्पुटादि-तालयुक्तत्वात्स्वेदभिन्नतिलकत्व श्रद्धांगीत्व च । अत एव नृत्यं मुग्धातिशयहेतुः । तथा रतिरहस्ये । “अध्वच्छान्ततनुर्नवज्वरवती नृत्यश्रद्धांगी तथा । मामैकपसवा ददाति सुरते पण्मा-सगर्भा सुखम् ”—हे०] । अमराणामललायाश्चेश्वराविन्द्रकुंवरावत्यजीवदत्तक्रियाजीवत् । ततोऽप्युत्कृष्टजीवित आसीदित्यर्थः । इन्द्रादिरपि दुर्लभमीदृश सौभाग्यमिति भावः ।

(१६.) उपसृत्यान्यत्र गत्वा नवेषु नृतेषु काम्यवस्तुषु शब्दादिष्विन्द्रियार्थेषु सङ्गिन आसक्तिमतः सतस्तस्य सावरणाः प्रच्छन्ना दृष्टाः प्रकाशाश्च संघयः साधनानि येषु ते समागमाः संगमा वह्नुभाभिः प्रेयसीभिः सामिभुक्तविषया अधोपभुक्तेन्द्रियार्थाश्चक्रिरे । यथेष्टं भुक्तश्चेत्तर्ह्ययं निस्पृहः सन्नस्मत्समीपं नायास्यतीति भावः । अत्र गानदीयः—“ संधिद्विविधः सावरणः प्रकाशश्च । सावरणो भिक्षुक्यादिना प्रकाशः स्वयमुपेत्य केनापि ” इति । “ इतः स्वयमुपसृत्य विशेषार्थं तत्र स्थितोऽनुपजापं स्वय संघयः ” इति वात्स्यायनः । अन्यत्र गतं कथंचित्संघाय पुनरनुपगमायाधोपभोगनानिरुक्तानुष्णं चकुरित्यर्थः ।

(१७.) सोऽग्निवणेः प्रणयिनीः प्रेयसीवैश्वयन्नन्यत्र गच्छन्नङ्गुल्यः किसलयानि तेषाम-प्राणि तैस्तर्जनं भर्त्सनं भ्रुविभङ्गेन भ्रुभेदेन कुटिलं वक्रं वीक्षितं वीक्षणं चासकृन्मेखलाभिर्वन्धनं

(15.) Blowing, (to remove the drops of sweat) through love, the breath from his mouth and (by the bye) kissing (lit drinking) then beautiful face where the Tilaka mark was broken through the perspiration (caused by fatigue) at the close of dancing, he appeared to have surpassed the Lords of Amarā and Alakā.

(16) As he associated with new objects of the gratification of desire (i. e. other girls) his enjoyments, the negotiations for which were conducted by proxy or in person, were made half-gratified by his (first) mistresses having surprised him with their presence (lit. having approached)

(17.) Deceiving his mistresses, he got (in return) contempt by the extremity of their sprout-like fingers, a gazing crooked on account of a frown on the eye-brows, and repeated fettering by means of their waist-bands.

प्रातरेत्य परिभोगशोभिना दर्शनेन कृतरखण्डनव्यथाः ।
 प्राञ्जलिः प्रणयिनीः प्रसादयन्सोऽदुनोत्प्रणयमन्थरः पुनः ॥ २१ ॥
 स्वप्नकीर्तितविपक्षमङ्गनाः प्रत्यभैत्सुरवदन्त्य एव तम् ।
 प्रच्छदान्तगलिताश्रुबिन्दुभिः क्रोधभिन्नवलयैर्विवर्तनैः ॥ २२ ॥
 क्लृप्तपुष्पशयनोऽल्लतागृहानेत्य दूतिकृतमार्गदर्शनः ।
 अन्वभूत्परिजनाङ्गनारतं सोऽवरोधभयवेपथुत्तरम् ॥ २३ ॥
 नाम वल्लभजनस्य ते मया प्राप्य भाग्यमपि तस्य काङ्क्ष्यते ।
 लोलुपं बत मनो ममेति तं गोत्रविस्खलितमृचुरङ्गनाः ॥ २४ ॥

खण्डितेर्ष्याकषायिता ” इति । प्रणयिनीः प्राञ्जलिः प्रसादयन्स्तथापि प्रणयमन्थरः प्रणयेन नर्तकीगतेन मन्थरोऽलसः । अत्र शिथिलप्रयत्नः सन्नित्यर्थः । पुनरदुनोत्पर्येत्यपयत् ।

(२२.) स्वप्ने कीर्तितः (उच्चारितः) विपक्षः समवजनो येन तं तमप्रिवर्णम् । अवदन्त्य एव । त्वया गोत्रस्खलनं कृतमित्यनुपालम्भमाना एव । प्रच्छदस्यास्तरणपटस्यान्ते मध्ये गलिता अश्रुबिन्दवो येषु तैः क्रोधेन भिन्नानि भग्नानि वलयानि येषु तैर्विवर्तनैः पराखिलम्बनैः प्रत्यभैत्सुः प्रतिचक्रुः । तिरश्चकुरित्यर्थः (उक्तञ्च । “ उद्वेगः पञ्चमे ज्ञेयः विलापः षष्ठ उच्यते ” इति)।

(२३.) सोऽप्रिवर्णो दूतिभिः कृतमार्गदर्शनः सन् । क्लृप्तपुष्पशयनाल्लतागृहानेत्यावरोधादन्तःपुरजनाङ्गयेन यो वेपथुः कम्पस्तदुत्तरं तत्प्रधानं यथा तथा परिजनाङ्गनारतं दासीरतमन्वभूत् । परिजनश्चासावङ्गना चेति विग्रहः । अत्र दीवन्तस्यापि दूतीशब्दस्य छन्दोभङ्गभयाद्भ्रस्वत्वं कृतम् । “ अपि माप मपं कुर्याच्छन्दोभङ्गं त्यजेद्विराम् ” इत्युपदेशात् ।

(२४.) मया ते वल्लभजनस्य प्रियजनस्य नाम प्राप्य तन्नाम्नाद्वा न लब्ध्वा तस्य त्वद्वल्लभजनस्य यद्भाग्यम् । तत्परिहासकारणमिति शेषः । तदपि काङ्क्ष्यते । बत हन्त मम मनो

(21.) (Coming in the morning and concealing, with folded hands, his mistresses to whom injury had been done consequent on the lover's infidelity (manifested) by his sight, beautiful on account of enjoyments (of the previous nights), he, yet cold in his love (towards them), pained them again.

(22.) The mistresses, without speaking even a word, discarded him who had uttered their rivals' names in his dreams, by means of rollings [turning back] in which they shed drops of tears on the covering sheet (of the bedding) and in which they broke their bracelets through anger.

(23.) He, to whom the way was pointed out by the female-messengers, coming to the bowers of creepers where beds of flowers were prepared, had sexual enjoyment with the female attendant, his body all the while trembling with fear of the females of his harem.

(24.) “ By me having got the name of your beloved is deserved her good luck also ; alas ! My mind has become greedy, ” thus spoke the mistresses to him who blundered in their names.

चूर्णबभ्रु ललितस्रगाकुलं छिन्नमेखलमलक्तकाङ्क्षितम् ।
 उत्थितस्य शयनं विलासिनस्तस्य विभ्रमरतान्यपावृणोत् ॥ २५ ॥
 स स्वयं चरणरागमादधे योषितां न च तथा समाहितः ।
 लोभ्यमाननयनः श्लथांशुकैर्मैखलागुणपदैर्नितम्बिभिः ॥ २६ ॥
 चुम्बने विपरिवर्तिताधरं हस्तरोधि रशनाविघट्टने ।
 विघ्नितेच्छमपि तस्य सर्वतो मन्मथेन्धनमभृद्धरतम् ॥ २७ ॥

लोलुपं गृध्नु । इत्यनेन प्रकारेण गोत्रे नास्मि विस्मलितं स्वलितवन्तं तमग्निवर्णमृचुः । “गो-
 त्रं नास्मि कुलेऽचले ” इति यादवः । तन्नामलाभे सति तद्वाग्यमपि काङ्क्षति नो मनः ।
 अहो तृप्णेति सोऽलुण्ठमुपालम्भन्तेत्यर्थः । [एतास्तु धीरा नायिकाः—चा०] ।

(२५.) चूर्णबभ्रु चूर्णव्यानतकरणैरधोमुखावस्थितायाः स्त्रियाश्चिकुरगतैः कुङ्कुमादि-
 भिर्बभ्रु पिङ्गलम् । “ बभ्रु स्यात्पिङ्गले त्रिप् ” इत्यमरः । ललितस्रगाकुलं करिपदाख्यबन्धे
 स्त्रिया भूमिगतमस्तकतया पतिताभिर्ललितस्रग्मिराकुलम् । छिन्नमेखलं हरिविक्रमकरणैः
 स्त्रिया उच्छिन्नैकचरणत्वाद्दलितमेखलम् । अलक्तकाङ्क्षितं धैनुकबन्धे भुवलेनिहितकान्ताचर-
 णत्वाद्वाक्षारागरूपितं शयनम् । कर्तृ । उत्थितस्य । शयनादिति भावः । विलासिनस्तस्या-
 ग्निवर्णस्य विभ्रमरतानि लीलारतानि । सुरतबन्धविशेषानित्यर्थः । अपावृणोत्स्फुटीचकार ।
 व्यानतादीनां लक्षणं रतिरहस्यं—“ व्यानतं रतमिदं प्रिया यदि स्यादधोमुखवचतुप्पदाकृतिः ।
 तत्कर्ति समधिरुह वल्लभः स्यादृपादिपशुसंस्थितस्थितिः । भूगतस्तनभुजास्यमस्तकामुन्नत-
 स्फिचमधोमुखी स्त्रियम् । क्रामति स्वकरकृष्टमेहेन वल्लभे करिपदं तदुच्यते । योपिदकच-
 रणे समुत्थिते जायते हि हरिविक्रमाह्वयः । न्यस्तहस्तयुगला निजं पदं योपिदिति कटिरू-
 ढवल्लभा । अग्रतो यदि शनैरधोमुखी धेनुकं वृषवदुन्नते प्रिय ” इति ।

(२६.) सोऽग्निवर्णः स्वयंमव योषितां चरणयो रागं लाक्षारसमादधेऽर्पयामास । किं-
 च । श्लथांशुकैः । प्रियाङ्गस्पशादिति भावः । नितम्बिभिर्नितम्बवद्विमेखलागुणपदैर्जघनैः ।
 “ पश्चान्नितम्बः स्त्रीकट्याः क्लीबं तु जघनं पुरः ” इत्यमरः । लोभ्यमाननयन आकृष्यमा-
 णटाष्टिः सन् । तथा समाहितोऽवहिता नादधे यथा सम्यग्प्रागरचना स्यादिति भावः ।

(२७.) चुम्बने प्रवृत्ते सति विपरिवर्तिताधरं परिहृतोऽयम् । रशनाविघट्टने ग्रन्थिविस्त-

(25) Yellow with Kunkuma (powdered saffron), strewn with loose garlands, having on it the broken waist-bands and marked with red lac, the bed displayed the sportful debaucheries [enjoyments] of the voluptuous prince, when he had got up from it.

(26.) He in person arranged streaks of lac on the feet of his mistresses ; but his eyes, being attracted by their lips having loose silk garments and large buttocks [lit. the place of the strap of the girdle], he was not so attentive (in arranging the streaks as he could otherwise have been).

(27) The enjoyment of young women, in which the lips were turned away (by them) at the time of kissing, in which, at the time of loosening the knot of

दर्पणेषु परिभोगदर्शिनीर्नर्मपूर्वमनुपृष्टसंस्थितः ।

छायया स्मितमनोज्ञया वधूद्गीनिमीलितमुखीश्चकार सः ॥ २८ ॥

कण्ठसक्तमृदुबाहुबन्धनं न्यस्तपादतलमग्रपादयोः ।

प्रार्थयन्त शयनोत्थितं प्रियास्तं निशान्ययविसर्गचुम्बनम् ॥ २९ ॥

प्रेक्ष्य दर्पणतलस्थमात्मनो राजवेषमतिशक्रशोभिनम् ।

पिप्रिये न स तथा यथा युवा व्यक्तलक्ष्म परिभोगमण्डनम् ॥ ३० ॥

सने प्रसक्ते सति हस्तं रुणाद्वि वारयतीति हस्तरोधि । [अत्र रुद्रुटः । “संकपा चुंबने वक्त्रं हरत्येपावगृहिता । परावृत्य चिरं तल्पे गात्रेः स्तिष्ठति केषिभिः” —चा०] । इत्थं सर्वतः सर्वत्र विध्नितच्छ प्रतिहतमनोरथमपि वधूनां रत मुरतं तस्याग्निवर्णस्य मन्मथेन्धनं कामोद्दीपनमूत्ता [यथा इन्धनेनाग्निर्दीप्यते तथा नवोदारेन तस्य कामो दिदीपे इति —हे०] ।

(२८.) सोऽग्निवर्णी दर्पणेषु परिभोगदर्शिनीः सभोगचिद्धानि (नखक्षतादीनि) पश्यन्तीर्वधूनेर्मपूर्वं परिहासपूर्वमनुपृष्ट तासां पृष्ठभागे संस्थितः सन् । स्मितेन । [“ ईषच्च हसितं स्मितं इति ” हल्ययुधः —हे०] । मनोज्ञया छायया दर्पणगतेन स्वप्रतिबिम्बेन हीनिमीलितमुखी-लेज्जावनतमुखीश्चकार । तमागतं दृष्ट्वा लज्जिता इत्यर्थः ।

(२९.) प्रियाः शयनादुत्थितं तमग्निवर्णं कण्ठसक्तं कण्ठार्पितं मृदुबाहुबन्धनं यस्मिंस्त-त् । अग्रपादयोः स्वकीययान्त्रेण पादतले यस्मिंस्तत् । निशान्ये विसर्गो विसृज्य गमनं तत्र यच्चुम्बनं तत्प्रार्थयन्त । “ दृष्ट्वात् — ” इत्यादिना द्विकर्मकत्वम् । अत्र गौनर्दीयः — “ र-तावसाने यदि चुम्बनादि प्रयुज्य यायान्मदनोऽस्य वासः ” इति [“नयनगलकपोलं दंतनासो मुखान्तं स्तनयुगलललाटाश्रुवनस्थानमाहुः । दधति जघननाभी मूलकक्षासु चुंबन् व्यतिकरमुखमूर्च्छदेशमात्म्येन लीढा ” इति रतिरहस्यं —चा०] ।

(३०.) युवा सोऽग्निवर्णीऽतिशक्रं यथा तथा शोभमानमतिशक्रशोभिन् दर्पणतलस्थं दर्पणसंक्रान्तमात्मनो राजवेषं प्रेक्ष्य तथा न पिप्रिये न तुनोष यथा व्यक्तलक्ष्म प्रकटचिद्गं परिभोगमण्डनं प्रेक्ष्य पिप्रिये ।

the waist band, his hand was kept off, and which (hence) baffled his desires in every way, became itself fuel for (i. e. to kindle) his passion.

(28) Planting himself behind the youthful damsel by way of jest, he made, by means of his reflection charming on account of his smiling, the young damsels hang down their heads with shame, while they were looking at the marks of enjoyment (on their persons) in a mirror

(29) The mistresses requested of him, when he got up from his bed, a kiss at his separation at the close of the night [i. e. at daybreak], a kiss for which they entwined their tender arms close round his neck, with the soles of their feet placed on the fore part of his feet.

(30) That young prince, seeing his own royal costume surpassing in beauty that of Indra (reflected) on the surface of a mirror, was not so much pleased (with it) as (he was) with his decorations of enjoyment [i. e. flush or glow together with the marks of debaucheries] manifesting their signs.

मित्रकृत्यमपदिश्य पार्श्वतः प्रस्थितं तमनवस्थितं प्रियाः ।
 विद्य हे शठ पलायनच्छलान्यञ्जसेति रुरुधुः कचग्रहैः ॥ ३१ ॥
 तस्य निर्दयरतिश्रमालसाः कण्ठसूत्रमपदिश्य योषितः ।
 अव्यशेरत बृहद्भुजान्तरं पीवरस्तनविलुप्तचन्दनम् ॥ ३२ ॥
 संगमाय निशि गूढचारिणं चारदूतिकथितं पुरोगताः ।
 वञ्चयिष्यसि कुतस्तमोवृतः कामकेति चकृषुस्तमङ्गनाः ॥ ३३ ॥

(३१.) मित्रकृत्यं सहकार्यमपदिश्य व्याजीकृत्य पार्श्वतः प्रस्थितमन्यतो गन्तुमुत्तम-
 नवस्थितमवस्थातुमक्षमं तमग्निवर्णं प्रिया हे शठ हे गूढविप्रियकारिन् । “गूढविप्रियकृच्छठः”
 इति दशरूपके । तव पलायनस्य छलान्यञ्जसा तत्त्वतः । “तत्त्वेत्वद्वाञ्जसा द्वयम्” इ-
 त्यमरः । विद्य जानीमः । “विदो लटो वा” इति वैकल्पिको मादेशः । इति । उक्तेवति शे-
 षः । कचग्रहैः कैशाकर्षणै रुरुधुः । अत्र गोनर्दीयः—“ऋतुस्ताताभिगमने मित्रकार्ये तथा-
 पदि । त्रिप्वेतेषु प्रियतमः क्षन्तव्यो वारगम्यया” इति । विरक्तलक्षणप्रस्तावे वात्स्यायनः—
 “मित्रकृत्यं चापदिश्यान्यत्र शेते” इति ।

(३२.) निर्दयरतिश्रमेणालमा निश्रेष्टा योषितः कण्ठसूत्रमालिङ्गनविशेषमपदिश्य व्या-
 जीकृत्य पीवरस्तनाभ्यां विलुप्तचन्दनं प्रमृष्टाङ्गराग तस्याभ्रिवर्णस्य बृहद्भुजान्तरमध्यशेरत व-
 क्षःस्थले शेरते स्म । कण्ठसूत्रलक्षणं तु—“यत्कुर्वते वक्षसि वल्लभस्य स्तनाभिघातं निषिद्धोप-
 गूहात् । परिश्रमार्थं शनकैर्विदग्धास्तत्कण्ठसूत्रं प्रवदन्ति सन्तः” । इदमेव रतिरहस्ये स्त-
 नालिङ्गनमित्युक्तम् । तथा च—“उरसि कमितुरुच्चैरादिशन्ती वराङ्गी स्तनयुगमुपधत्ते यत्स्त-
 नालिङ्गनं तत्” इति ।

(३३.) संगमाय सुरतार्थं निशि गूढज्ञातं चरतीष्टगृहं प्रति गच्छतीति गूढचारी । तं
 चारदूतिकथितम् । चरन्तीति चारा गूढचारिण्यः । “उवलिति कसन्तेभ्यो णः” इति णप्र-
 त्ययः । चाराश्च ता दृत्यश्च चारदूतयः । ताभिः कथितं निवेदितं तमग्निवर्णमङ्गना पुरोग्रे
 गताः । अवरुद्धमार्गाः सत्य इत्यर्थः । हे कामुक तमसा वृतो गूढः सन्कुतो वञ्चयिष्यसीति
 उपालभ्येति शेषः । चकृषुः । स्ववासं निन्युरित्यर्थः ।

(31.) “In truth we know, you rogue, your tricks of escape” with these words the mistresses, by catching hold of his hand, prevented him from going who was excited and who was about to go away from their side, under the pretext of (performing) the business of a friend,

(32.) The young damsels, weary (lit. dull) on account of the fatigue caused by the excessive sexual enjoyment, under the pretext of कण्ठसूत्र-embrace, (a very close embrace), slept on the broad interval of (or between) his arms where the saddle pigment was removed by the friction of their plumpy breasts

(33.) “Surrounded as thou art with darkness, how wilt thou, O lover, try to deceive us ?” So saying, his mistresses who had gone ahead (so as to obstruct his way) drew him (to their abodes) who was [detected and] reported by their female servants employed as spies and who was going secretly for enjoyment at night.

श्लोषितामुडुपतेरिर्वार्षिषां स्पर्शनिर्वृतिमसाववाप्नुवन् ।

आरुरोह कुमुदाकरोपमां रात्रिजागरपरो दिवाशयः ॥ ३४ ॥

वेणुना दशनपीडिताधरा वीणया नखपदाङ्घ्रितोरवः ।

शिल्पकार्यं उभयेन वेजितास्तं विजिह्वनयना व्यलोभयन् ॥ ३५ ॥

अङ्गसत्त्ववचनाश्रयं मिथः स्त्रीषु नृत्यमुपधाय दर्शयन् ।

स प्रयोगानिपुणैः प्रयोक्तृभिः संजघर्ष सह मित्रसंनिधौ ॥ ३६ ॥

(३४.) उडुपतेरिन्दोरार्षिषां भासामिव । “ज्वाला भासो न पुंस्यर्चिः” इत्यमरः । श्लोषितां स्पर्शनिर्वृतिं स्पर्शसुखमवाप्नुवन् [“निर्वृतिः सुस्थितायां स्यादस्तगमनसौख्ययोः” इति विश्वः—हे०] । किञ्च । रात्रिषु जागरपरो । दिवा दिवसेषु शेते स्वपितीति दिवाशयः । “अधिकरणे शेतेः” इत्यच्प्रत्ययः । असावग्निरवर्णः कुमुदाकरस्योपमां साम्यमारुरोह प्राप ।

(३५.) दशनैः पीडिताधरा दष्टोष्ठाः । नखपदैर्नखक्षतैराङ्घ्रितोरवश्चिद्वितोत्सङ्गाः । व्रणिताधरोरुत्वा दक्षमा इत्यर्थः । तथापि वेणुना वीणया चेत्युभयेन । अधरोरुपीडाकारिणेत्यर्थः । वेजिताः पीडिताः शिल्पं वेणुवीणावाद्यादिकं कुर्वन्तीति शिल्पकार्यो गायिकाः । “कर्मण्यण्” इत्यण् “टिङ्गाणञ्—” इत्यादिना ङीप् । तं विजिह्वनयनाः कटिलट्टयः सत्यः । स्वं चेष्टितं जानन्नपि वृथा नः पीडयतीति साभिप्रायं पश्यन्त्य इत्यर्थः । व्यलोभयन् । तथाविधालोकनमपि तस्याकर्षकमेवाभूदिति भावः ।

(३६.) अङ्गं हस्तादि । सत्त्वमन्तःकरणम् । वचनं गेयं चाश्रयः कारणं यस्य तदङ्गसत्त्ववचनाश्रयम् । आङ्गिकसात्त्विकवाचिकरूपेण त्रिविधमित्यर्थः । यथाह भरतः—“सामान्याभिनयो नाम ज्ञेयो वागङ्गसत्त्वजः” इति [“अव्यक्तरूपं तु सत्त्वं हि ज्ञेयं भावरसात्मकं आलोकितसमंसाविप्रलोकितविलोकिते । उल्लोकिते वागुच्यते तथा चेवावलोकितं । अष्टौ दर्शयन्भेदान् नृत्यवाद्यसमाश्रयान्” इत्युक्तसात्त्विकान्यालोकितानीत्यन्ये—चा०] । नृत्यमभिनयं मिथया रहसि स्त्रीषु नर्तकीषूपधाय निधाय दर्शयन् । स मित्रसंनिधौ सहचरसमक्षं प्रयोगेऽभिनये निपुणैः कृतिभिः प्रयोक्तृभिरभिनयार्थप्रकाशकैः नाट्याचार्यैः सह संजघर्ष संघर्षं कृतवान् । संघर्षः पराभिभवेच्छा ।

(34) Obtaining the ecstatic joy (arising) from the touch of his mistresses, resembling that arising from the touch of the rays of the lord of the stars and waking (or blooming) at night and sleeping [or fading] in the day, he got up to the comparison of a bed of (white) lotuses

(35.) Practising in the fine arts, the women, pained by both the flute and the lute, having their lower lips bitten (by him) with his teeth and their laps marked by the impressions of his nails, charmed him with crooked glances.

(36.) Having privately instructed the women in the dance, depending on (the three things viz.,) singing, inward feelings and the (movements of the) limbs, he, exhibiting it in the presence of his friends, contended for superiority (competed) with the dancing-masters proficient in the art of representation.

ताः स्वमङ्गमधिरोप्य दोलया प्रेङ्ख्यन्परिजनापविद्धया ।

मुक्तरज्जु निबिडं भयच्छलात्कण्ठबन्धनमवाप बाहुभिः ॥ ४४ ॥

तं पयोधरनिषिक्तचन्दनैर्मौक्तिकग्रथितचारुभूषणैः ।

ग्रीष्मवेषविधिभिः सिषेविरे श्रोणिलम्बिमणिमेखलैः प्रियाः ॥ ४५ ॥

यत्स भग्नसहकारमासवं रक्तपाटलसमागमं पपौ ।

तेन तस्य मधुनिर्गमात्कुशश्चित्तयोनिरभवत्पुनर्नवः ॥ ४६ ॥

एवमिन्द्रियसुखानि निर्विशन्नन्यकार्यविमुखः स पार्थिवः ।

आत्मलक्षणनिवेदितानृतूनत्यवाहयदनङ्गवाहितः ॥ ४७ ॥

सपङ्खं चूतकुसुमं प्रेक्ष्यावधूतविग्रहास्यक्तविरोधाः सत्यो दुरुत्सहवियोगं दुःसहविरहं तमन्वनेषुः (अनुनीतवत्यः) । तद्विरहमसहमानाः स्वयमेवानुनीतवत्य इत्यर्थः ।

(४४.) [ग्रीष्ममाह—हे० चा०] । ता अङ्गनाः स्वमङ्गं स्वकीयमुत्सङ्गमधिरोप्य परिज-
नेनापविद्धया संप्रेषितया दोलया मुक्तरज्जु त्यक्तदोलासूत्रं यथा तथा प्रेङ्ख्यंश्चालयन्मयच्छला-
त्पतनभयमिषाद्बाहुभिरङ्गनाभुजैर्निबिडं कण्ठबन्धनमवाप प्राप । स्वयं ग्रहाश्लेषसुखमन्वभूदित्यर्थः ।

(४५.) प्रियाः पयोधरेषु स्तनेषु निषिक्तमुक्षितं चन्दनं येषु तैः । मौक्तिकैर्ग्रथितानि प्रोतानि
चारुभूषणानि येषु तैः । मुक्ताप्रायाभरणैरित्यर्थः । श्रोणिलम्बिन्यो मणिमेखला मरकतादि-
मणियुक्तकटिसूत्राणि येषु तादृशैर्ग्रीष्मवेषविधिभिरुष्णकालोचितनेपथ्यविधानैः । शीतलो-
पायैरित्यर्थः । तमश्रिवर्णं सिषेविरे ।

(४६.) सोऽश्रिवर्णो भग्नः सहकारश्चूतपङ्खो यस्मिंस्तं रक्तपाटलस्य पाटलकुसुमस्य
समागमो यस्य तमासवं मद्यं पपौ । इति यत्तेनासवपानेन मधुनिर्गमाद्वसन्तापगमात्कुशो म-
न्दवीर्यस्तस्य चित्तयोनिः कामः पुनर्नवः प्रबलोऽभवत् ।

(४७.) एवमनङ्गवाहितः कामप्रेरितोऽन्यकार्यविमुखः स पार्थिव इन्द्रियाणां सुखानि
सुखकराणि शब्दादीनि निर्विशन्ननुभवन्नात्मनो लक्षणैः कुटजस्वधारणादिचिह्नैर्निवेदितान् ।
अयमृतुरिदानीं वर्तत इति ज्ञापितान् । ऋतून्वर्षादीनत्यवाहयदगमयत् ।

(44.) Placing them on his own lap and swinging them in a swing, set in motion by the servant, so (hard) that they let off the ropes, he under the pretext of their fear (of falling down) received a close embrace (lit. binding of the neck) by means of their arms.

(45.) His beloveds pleased him by the arrangements of summer-suiting dresses (decorations) in which their breasts were besmeared with sandal pigment, in which the beautiful ornaments were strung with pearls and in which the pearl-waist-bands hung as for as their hips.

(46.) He drank wine mixed with (small bits of) mango-sprouts and having a contact of the red Pātāla flowers; by virtue of which his Fancy Born god, who was emaciated by the departure of the spring, again became fresh.

(47.) Thus enjoying the pleasures of senses, that king who was guided by

तं प्रमत्तमपि न प्रभावतः शेकुराक्रमितुमन्यपार्थिवाः ।

आमयस्तु रतिरागसंभवो दक्षशाप इव चन्द्रभक्षिणोत् ॥ ४८ ॥

दृष्टदोषमपि तन्न सोऽत्यजस्तद्भवस्तु भिषजामनाश्रवः ।

स्वादुभिस्तु विषयैर्हृतस्ततो दुःखमिन्द्रियगणो निवार्यते ॥ ४९ ॥

तस्य पाण्डुवदनाल्पभूषणा सावलम्बगमना मृदुस्वना ।

राजयक्ष्मपरिहानिराययौ कामयानसमवस्थया तुलाम् ॥ ५० ॥

(४८.) प्रमत्तं व्यसनासक्तमपि तं नृपं प्रभावतोऽन्यपार्थिवा आक्रमितुमभिभवितुं न शे-
कुर्न शक्ताः । रतिरागसंभव आमयो व्याधिस्तु । क्षयरोग इत्यर्थः । दक्षस्य दक्षप्रजापतेः
शापश्चन्द्रमिव । अक्षिणोदकर्षयत् । शापोऽपि रतिरागसंभव इति । अत्र दक्षः किलान्याः
स्वकन्या उपेक्ष्य रोहिण्यामेव रममाणं राजानं सोमं शशाप । स शापश्चाद्यापि क्षयरूपेण
तं क्षिणोतीत्युपाख्यायते ।

(४९.) भिषजां वैद्यानामनाश्रवो वचसि न स्थितः । “ वचने स्थित आश्रवः ” इत्य-
मरः । अविषेय इत्यर्थः । स दृष्टदोषमपि (उत्पन्नस्यरोगमपि) । रोगजननादिति शेषः ।
तत्सङ्गस्य वस्तु सङ्गवस्तु स्त्रीमद्यादिकं सङ्गजनकं वस्तु नात्यजत् । तथा हि । इन्द्रियगणः
स्वादुभिर्विषयैर्हृतस्तु हृतश्चेत्तस्तेभ्यो विषयेभ्यो दुःखं कृच्छ्रेण निवार्यते । यदिवार्येतेति
शेषः । दुस्त्यजाः खलु विषया इत्यर्थः ।

(५०.) तस्य राज्ञः पाण्डुवदना । अल्पभूषणा परिमिताभरणा । सावलम्बं दासादिह-
स्तावलम्बसहितं गमनं यस्यां सा सावलम्बगमना । मृदुत्वना हीनस्वरा । राज्ञः सोमस्य
यक्ष्मा राजयक्ष्मा क्षयरोगः । तेन या परिहानिः क्षीणावस्था सा । कामयते विषयानिच्छति
कामयानः । कर्मणिङन्ताच्छानच् । “ अनित्यमागमशासनम् ” इति मुमागमाभावः । एत-
द्देवाभिप्रेत्योक्तं वामनेनापि—“ कामयानशब्दः मिद्धोऽनादिश्च ” इति । तस्य समवस्थया

passion and so was made averse to regal affairs, passed away the seasons indicated by their signs on his own person.

(48.) Other princes were not able to overcome him, though intoxicated, by reason of his (superior) power ; but a disease produced from a passion for sexual enjoyments consumed (him gradually), as does the curse of Daksha the moon.

(49.) Not minding the words of his physicians, he did not give up those things of his addiction, even though then bad results were seen by him (in the form of his disease) ; for the organs of sense when (once) led away by sweet [tempting] objects are with difficulty (or hardly) kept off from them.

(50.) His decay, caused by consumption, bringing pallor on his face, making him put on few ornaments (on his body), forcing him to walk supported (by servants) and depressing his voice, got to the similitude of the state of a lover,

व्योम पश्चिमकलास्थितेन्दु वा पङ्कशेषमिव घर्मपल्वलम् ।
 राज्ञि तत्कुलमभूः क्षयातुरे वामनाचिरिव दीपभाजनम् ॥ ५१ ॥
 बाढमेषु दिवसेषु पार्थिवः कर्म साधयति पुत्रजन्मने ।
 इत्यदर्शितरुजोऽस्य मन्त्रिणः शश्वदूचुरघशङ्किनीः प्रजाः ॥ ५२ ॥
 स त्वनेकवनितासखोऽपि सन्पावनीमनवलोक्य संततिम् ।
 वैद्ययत्नपरिभाविनं गदं न प्रदीप इव वायुमत्यगात् ॥ ५३ ॥
 तं गृहोपवन एव संगताः पश्चिमक्रतुविदा पुरोधसा ।
 रोगशान्तिमपदिश्य मन्त्रिणः संभृते शिखिनि गृहमादधुः ॥ ५४ ॥

कामुकावस्थया तुलां साम्यमाययौ प्राप । [“ नियन्तानां सकृद्धर्मः सा पुनस्तुल्ययोगिता ” इति काव्यप्रकाशे—हे०] । कालकृतो विशेषोऽवस्था । “ विशेषः कालिकोऽवस्था ” इत्यमरः ।

(५१.) राज्ञि क्षयातुरे सति तत्कुलं रघुकुलं पश्चिमकलायां स्थित इन्दुर्यस्मिस्तत्कला-वशिष्टेन्दु व्योम वा व्योमेव । वाशब्द इवार्थे । यथाह दण्डी—“ इववद्वायथाशब्दौ ” इति । पङ्कशेषं घर्मपल्वलमिव । वामनाचिरित्थाशेष दीपभाजनं दीपपात्रमिवाभूत् ।

(५२.) बाढं सत्यमेषु पार्थिवो दिवसेषु पुत्रजन्मने पुत्रोदयार्थं कर्म इष्ट्यादिकं साधयति । इत्येवमदर्शितरुजो निगूहितरोगाः सन्तोऽस्य राज्ञो मन्त्रिणोऽत्रशङ्किनीर्व्यसनशङ्किनीः प्रजाः शश्वदूचुः ।

(५३.) स त्वन्निवर्णोऽनेकवनितासखः सन्नपि । पावनीं पित्रर्णमोचनीं संततिमनवलोक्य । पुत्रमनवाप्येत्यर्थः । वैद्ययत्नपरिभाविनं गदं रोगम् । प्रदीपो वायुमिव । नात्यगान्नाति-चक्राम । ममारेत्यर्थः ।

(५४.) पश्चिमक्रतुविदान्येष्टिविधिज्ञेन पुरोधसा संगताः समता मन्त्रिणो गृहोपवन

(51.) The king being afflicted by consumption, his family appeared like the sky having the moon in her last digit, or like a puddle in the summer season, having but mud for its residuum, or like a lamp-stand having a minute jet

(52.) “ Really the Lord of the earth, now a days, is going through austerities for the birth of a son, ” with these words his ministers, who kept the matter of his disease unknown, always addressed his subjects who suspected some calamity.

(53.) As to him, though having [lit a friend to] many wives, not seeing purifying progeny, he did not outlive the disease baffling the efforts of the doctors, as the flame of a lamp cannot outlive the wind

(54.) The ministers, in company of the family-priest who knew (how to perform) the last sacrifice, under the pretext of (performing a ritual for) ‘the

• तैः कृतप्रकृतिमुख्यसंग्रहेराशु तस्य सहधर्मचारिणी ।

साधु दृष्टशुभगर्भलक्षणा प्रत्यपद्यत नराधिपश्रियम् ॥ ५५ ॥

तस्यास्तथाविधनरेन्द्रविपत्तिशोका-

दुष्णैर्विलोचनजलैः प्रथमाभितप्तः ।

निर्वापितः कनककुम्भमुखोज्जितेन

वंशाभिषेकविधिना शिशिरेण गर्भः ॥ ५६ ॥

एव गृहाराम एव । “ आरामः स्यादुपवनम् ” इत्यमरः । रोगशान्तिमपदिश्य शान्तिकर्म व्यपदिश्य तमग्निवर्णं संभृते समिद्धे शिखिन्यग्री गूढमप्रकाशमादधुनिदधुः (अग्निसंस्कारं च क्रुरित्यर्थः) ।

(५५.) आशु शीघ्रं कृतः प्रकृतिमुख्याना पौरजनप्रधानानां संग्रहः संस्त्रिपातनं यै-
स्तादृशैस्तैर्मन्त्रिभिः साधु निपुणं दृष्टशुभगर्भलक्षणा परीक्षितशुभगर्भचिह्ना तस्याग्निवर्णस्य
सहधर्मचारिणी नराधिपश्रियं प्रत्यपद्यत राज्यलक्ष्मीं प्राप ।

(५६.) तथाविधया नरेन्द्रविपत्त्या यः शोकस्तस्मादुष्णैर्विलोचनजलैः प्रथमाभितप्त-
स्तस्या गर्भः कनककुम्भानां मुखैर्धारैरुज्जितेन शिशिरेण शीतलेन वंशाभिषेकविधिना लक्ष-
णयाभिषेकजलेन निर्वापित आप्यायिता ।

(५७.) प्रसवो गर्भविमोचनम् । फलं च विवक्षितम् । “ स्यादुत्पाते फले पुष्पे प्रसवो
गर्भमोचने ” इत्यमरः । तस्य यः समयस्तदाकाङ्क्षिणीनां प्रजानां भावाय भूतये । भावार्थ-
मित्यर्थः । “ भावो लीलाक्रियाचेष्टाभृत्यभिप्रायजन्तुषु ” इति यादवः । क्षितिरन्तर्गूढं नभो-
बीजमुष्टिमिव । श्रावणमास्युप्तं बीजमुष्टिं यथा धत्ते तद्वदित्यर्थः । मुष्टिशब्दो द्विलिङ्गः ।
“ अङ्गीबौ मुष्टिमुस्तकौ ” इति यादवः । अन्तर्गूढमन्तर्गतं तं गर्भं दधाना हेमसिंहासनस्था-

destruction of the disease, privately consigned him to the flaming fire in the very garden of his palace.

(55.) His legitimate queen, whose signs of auspicious pregnancy were clearly seen, attained the royal fortune of the King, by means of those ministers who instantly convoked a gathering of the chief persons among the subjects.

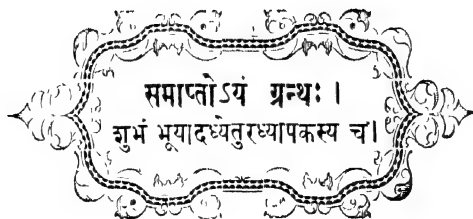
(56.) Her embryo [fetus] being first heated by the hot water (tears) from her eyes (caused) by the grief at the king's death of that sort, was calmed by the cool water of coronation, in consonance with the propagation of his family, poured out of the mouths of golden jars.

तं भावाय प्रसवसमयाकाङ्क्षिणीनां प्रजाना-
 मन्तर्गूढं क्षितिखिव नभोर्बाजमुष्टिं दधाना ।
 मौलैः सार्धं स्थविरसचिवैर्हर्मसिंहासनस्था
 राज्ञी राज्यं विधिवदशिषद्भर्तुरव्याहताज्ञा ॥ ५७ ॥

व्याहताज्ञा राज्ञी मौलैर्मूले भवैर्मूलादागतैर्वा । आन्तरित्यर्थः । स्थविरसचिवैर्हर्मसिंहासनात् सार्धं
 भर्तुं राज्यं विधिवद्विध्यैर्हम् । यथाशास्त्रमित्यर्थः । अर्हार्थे वतिप्रत्ययः । अशिषच्छास्ति स्म ।
 “ सतिशास्त्यतिभ्यश्च ” इति च्लेरङ् । “ शास इदङ् ह्रलौः ” इतीकारः ।

इति श्रीमहामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिविरचितया संजीविनीसमाख्यया व्याख्यया स-
 मेतो महाकविश्रीकालिदासकृतौ श्रीरघुवंशे महाकाव्ये अग्निवर्णशृङ्गारो नामैकोनविंशः सर्गः ।

(57.) Bearing the fetus lying concealed in her womb, as the earth does the handful of seeds sown in its interior beds in the month of Śrāvana, for the prosperity of her subjects, who were ardently waiting for the time of her delivery, the queen, seated as she was on a golden throne, with her command never disobeyed, ruled over the kingdom of her husband according to the rules with (the assistance rendered by) the hereditary old minister.

VARIOUS READINGS.

NOTE.—The figures refer to the numbers of the Stanzas in each Canto.

CANTO I.

3. A. B. Va. Châ and Su., read प्रार्थी.
C. D. प्रेप्सुः; A. B. Châ. Va. and Su.,
read °लभ्ये. C. D. °गम्ये; B. C. He.
Châ. Va. and Su., read मोहात् for लोभात्.
9. A. and Châ., प्रचोदितः B. Va. and Su.,
प्रणादितः C. प्रमोदितः and D. प्रतारितः.
10. A. B. C. Châ. Va. and Su., अहंनि D.
इच्छन्ति; A. B. Châ. Va. and Su., °हेत-
वः. C. D. हेतवे.
11. A. C. D. महीक्षिताम्. B. Châ. Va. and
Su., महीभूताम्.
12. C. D. He. and Va., राजेन्द्रः for राजेन्द्रः.
13. C. D. and Châ., आस्थितः for आश्रितः.
14. C. D. सर्वतेजोविभावितः.
15. B. C. D. Châ. Va. and Su., read प्रा-
रभसदशोदयः.
16. C. D. Châ. Va. and Su., अधिगम्यः for
अभिगम्यः.
17. C. D. Châ. Va. and Su., रेपा° for रे-
खा°; B. D. Châ. Va. and Su., आत्मनः
for आ मनाः.
18. C. reads रसान् for रसम्.
19. C. D. Va. and Su., सेनापरिच्छदः for से-
ना परिच्छदः; D. स्वयम् for द्वयम्; C. शास्त्रेच
for शास्त्रेषु; C. Châ. and Va., व्यावृत्ता. B.
and Su., व्यावृत्ता. D. व्यावृत्ता. A. व्यावृत्ता
for अकृष्टिता. Malli. also notices व्यावृत्ता.
21. B. C. D. Châ. Va. and Su., अर्थान् for
अर्थम्.
25. D. प्रणयतः for दण्डयतः; D. C. दण्डम् for
दण्डयान्; D. धर्माय for धर्मे.
28. B. C. Châ. Va. and Su., दशोक्तुष्ट इवाहिना
for अङ्गुलीवोरगक्षता.
30. C. D. and Su., परीषी° for परीखी.
31. C. युक्तेन for °रुदेन.
34. Châ. notices महते सुतलाभाय for सन्ताना-

- थीयविधये; between 34-35. D.C. read:—
“गङ्गां भगीरथेनैव पूर्वेषां पावनक्षमाम् । ईप्सिता
सतति न्यस्ता तेन मंत्रिषु कौशला ” also sup-
ported by Châ. Va. and Su., (D. इ-
च्छता for ईप्सिता and कौशला for कौशला).
36. A. B. Châ. Va. and Su., एकस्यन्दनम्
for एक स्यन्दनः; A. आश्रितौ for आस्थितौ.
37. B. Va. and Su., परिगतौ for परिवृतौ.
38. B. C. Va. Su., °उत्करैः for °उत्करैः. Châ.
also notices °उत्करैः.
41. D. कलनिह्वदै.
42. D. °तिद्विशासिनः.
45. B. reads उपागतान् for उपास्थितान्.
49. B. C. D. स्कन्धासक्तसमिक्तुशैः for समि-
क्तुशैः. Châ. Va. and Su., also read
with B. C. D. and explain. समिधश्चकु-
शाश्च समिक्तुशैः स्कन्धासक्तं अशे न्यस्तं समिक्तु-
शैः येषां तैः—B. D. अग्निप्रत्युद्गमात्पुतैः पृथमा-
णं तपस्विभिः for the second half of the
stanza, also supported by Su. and
Va.; between 49-50 B. reads:—“ आ-
कार्यमाणमामन्नविधिभिः समिदाहरैः । वैखानसै-
रदयाम्निप्रत्युद्गमनवृत्तिभिः ” also supported
by Su. [क्षकम्.
51. D. विविक्तीकृतवृक्षकम् for तत्क्षणाज्जितवृ-
क्षकम्.
52. D. आतपापाय° for आतपाप्य°.
53. A. D. अभ्युत्थितामिपिशुनैः. B. and Châ.,
अभ्युद्भूत° C. and Su., अभ्युत्थानामि°.
54. A. C. D. Châ. and Su., विश्रामय. B. वि-
श्रमय also commented upon by Mal-
li. who says:—विश्रमय इति ह्रस्वपाठे ज-
नीनृपातिमित्वे “ मितां ह्रस्वः ” इति ह्रस्वः ।
दीर्घपाठे “ मितांह्रस्वः ” इति सूत्रे “ वाचित्त-
विरागे ” इत्यते “ वा ” इत्यनुवर्त्य व्यवस्थितविमा-
षाश्रयत्वाद्भ्रूस्वाभाव इति वृत्तिकारः; A. अवा-
रोहयत् also noticed by Châ.; B. C. D.
Châ. Va. and Su., अवारोपयत्; D. अव-
रोह for अवततार.

56. D. अन्वासितम् for अन्वासितम्.
 57. C. and Châ., पादौ for पादान्.
 58. B. आतिथेयस्तमातिथ्यं विनीताध्वपरिश्रमम् for the first half, supported by Châ. and Su., who say "अतिथिरेवातिथ्यः" C. आतिथेयस्तमातिथ्यविनीताध्वपरिश्रमम्.
 59. A. B. C. and Châ., निधेः. D. and Su., अथर्वविदः. D. पुरःसरः for पुरःपुरः.
 60. A. C. Su. and Va., प्रतिहृता. D. and Châ., प्रतिहृन्ता. B. has प्रतिकर्ता.
 61. A. D. प्रशमिताभिः, B. Châ. Va. and Su., सशमिताभिः. C. संयमिताभिः.
 62. C. वृष्टे. Also Châ. Va. and Su., who say "तादर्थ्ये चतुर्थी".
 63. B. C. supported by Châ. Va. and Su., तत्र for तस्य.
 67. A. पयः पूर्वेः सनिश्वासैः कवोष्णमुपभुज्यते. B. Va. and Su., पयः पूर्वेः सनिःश्वासं कवोष्णमुपभुज्यते. C. पयः पूर्वेः सनिःश्वासं कवोष्णमुपभुज्यते. D. and Châ., पयः पूर्वेः सनिश्वासैः कवोष्णमुपभुज्यते.
 68. A. D. & Châ., अपक्राशः B. C. Va. & Su., अन्धकारः.
 69. A. B. C. वंश्या हि supported by Châ. Va. & Su., D. वंशास्तु.
 70. A. विधातर. B. C. & Va., वितानम्. D. Châ. & Su., विनेतर; we with D.A.B.Va. and Su., वृक्षकम्. C. D. and Châ., पादपम्.
 71. A. B. C. and Châ., ऋणबन्धम्. D. and Su., ऋणबन्धम्; A. B. C. and Châ., अनिर्वीणस्य. D. and Su., नववद्धस्य also noticed by Châ.
 72. B. C. मुच्ये यथा तात. A. and Châ. यथा विमुच्येहं. D. and Su., यथा हि मुच्येहं; A. B. C. तथा D. Châ. Su. and Va., यथा.
 73. A. B. C. Châ. Va. Su., इव. D. यथा.
 74. D. संततिस्तम्भकाण्यम् for सन्ततेः स्तम्भकरण; D. पुरः for मुवः.
 76. A. ऋतुजातामिमां स्मरन्. D. ऋतुजातां तु संस्मरन्. C. Châ. and Va., इमां संचिन्त्य सत्वरः. B. and Su., read "इमां तुजातां स्मृत्या सपदि सत्वरः। प्रदक्षिणक्रियातीतस्तस्याः कोपमजीजनः" for "चर्मलीपभयात्" &c. (B. भ्रुत्वा for स्मृत्या).
 लक्ष्मीसेन one of the oldest and most authentic Mss. of the Jaina family, belonging to the Kollhapur collection, omits stanzas 77 and 78. A. and B. omit the same.

79. D. and Châ., अवोहि तदवहानाद्यत्नापेक्षं मनोरथं. B. अवोमि तदपध्यानाद्यत्नापेक्षं मनोरथं (अनपेक्षं for यत्नापेक्षं.) for the first Pāda.
 81. B. C. and Va., स गगं मदीयां for सुतां तदीयां. D. स त्वमेकान्तरां तस्यां मदीयां वत्समातरम् for the first Pāda, also Châ. and Su.; D. सा वां कामं निधास्याति for प्रीता कामदुघा हि सा, also Châ. and Su.
 83. Between 82-83 B. and D. read "ताम्रां ललाटजां रेखां विभ्रती सा सितेतरा। संध्या प्रातिपदेनेव प्रतिभिन्ना हिमांशुना." (D. द्युतिभिन्ना for प्रतिभिन्ना).
 84. D. and Su., क्षिति for भुवं; प्रसवेण for प्रसवेन; D. प्रवर्तिनी for प्रवर्तिना.
 85. A. B. C. Châ., and Su., तीर्थीभिषेकजां शुद्धैः. D. and Va., तीर्थीभिषेकसंशुद्धिम्; A. महोक्षितः. D. and Va., महोभूतः. B. C. Châ. and Su., महोपेतः.
 86. B. तपोधनः for तपोनिधिः; D. पार्थिवं for प्रार्थनं [आत्मानुगमनेन].
 88. D. वृत्ति for वृत्तिः; सम्यगाराधनेन for 89. B. C. Châ. Va. and Su., स्थानमाचरेः for स्थितिमाचरेः.
 90. D. Châ. and Su., प्रयातां for प्रयता.
 91. B. C. Va. and Su., भूयाः for स्वेयाः.
 93. A. D. उदितश्रिय for उजितश्रियं.
 95. D. and Châ., अनैशीत् for निनाय.

CANTO II.

5. B. अव्याहतस्वैरगतैः. C. अव्याहतस्वैरगतैः for अव्याहृतैः स्वैरगतैः.
 7. B. C. Va. and Su., संन्यस्तचिह्नम् for स न्यस्तचिह्नम्; B. C. Va. and Su., राज्यलक्ष्मीम् for राजलक्ष्मीम्.
 8. A. C. D. Châ. Va. and Su., रक्षापदेशात् B. रक्षोपदेशात्; A. B. D. Châ. and Va., मुनि. C. and Su., गुह.
 13. B. D. कम्पनपुष्पगन्धि. C. Châ. Va. and Su., कम्पितपुष्पगन्धिः. We with A.
 14. B. C. Châ. Va. and Su., विज्ञेयात् for विज्ञेया; D. ज्ञे for वनम्—We according to A. B. C. supported by Châ. Va. and Su.
 18. Châ. notices उरसः for वपुषः.
 21. D. आत्मसिद्धेः for अर्थसिद्धेः.

25. B. C. Châ. Va. and Su., पाठयतः for धारयतः.
26. A. D. °निरुद° for °विरुद°; D. and Su., गुरुहोमधेनुः for मुनिहोमधेनुः.
28. A. B. D. and Châ., °सक्ताम्. C. Va. and Su., दत्ता. Châ. also notices this reading.
29. A. D. and Châ., लोघ्र°. B. C. Va. and Su., रौघ्र°; A. B. C. Châ. Va. Su., प्रफुल्लम्. D. प्रफुल्लम् also Malli., who says "प्रफुल्लम्" इति तकारपाठे "अंफला विशरणे" इति धातोः कर्तरी क्तः । उत्तरस्यात् इत्युकारादेशः ।
31. A. C. D. Châ. Va. and Su., सक्ताङ्गुलिः. B. लमाङ्गुलिः.
33. A. D. विस्माययन्. B. C. Châ. Va. and Su., विस्मापयन्, on this Malli. says "विस्मापयन्" इति पाठे पुगागममात्रं वक्तव्यं । तच्च "नित्यं स्मर्यतेः" इति हेतुभयविवक्षायामिवेति "भीस्म्योर्हेतुभये" इत्यात्मनेपदे विस्मापयमान इति स्यात् । तस्मान्मनुष्यवाचा विस्माययन्मिति रूपं सिद्धम् । कारणविवक्षार्या न कश्चित्तद्विषः । A. D. सिंहोरुसत्त्वम्. B. C. Châ. Va. and Su., भूपालसिद्धम्.
35. A. C. D. Va. and Su., अवोहि. B. and Châ., अवैहि; A. B. D. निकुम्भमित्रम्. C. Châ. Va. and Su., निकुम्भतुल्यम्.
36. A. C. D. Châ. and Va., असौ. B. and Su., अयम्.
38. D. मतंगजानाम् for वनद्विपानां.
39. B. D. कला for सुधा.
40. B. Va. and Su., गुरी for गुरोः; B. Châ. Va. and Su., क्षणोति for क्षिणोति.
42. B. C. Châ. Va. and Su., °सङ्ग. A. D. °भङ्ग; B. C. Châ. Va. and Su., वीक्षितेन for वीक्षणेन.
43. A. D. संरुद्धचेष्टस्य. C. Châ. Su. and Va., संरुद्धचेष्टस्तु. B. संरुद्धचेष्टश्च. ; A. B. C. Va. and Su., हि. D. and Châ., तु.
45. A. B. D. Va. and Su., प्रसीद्. Châ. also notices this, C. and Châ., यतस्व; B. C. Châ. Va. and Su., विमुच्यताम् for विमुच्यताम्.
46. B. Châ. Va. and Su., गिरिकन्दराणां for गिरिगङ्गराणां; D. शकलं प्रकुर्वन् for शकलानि कुर्वन्.
47. D. दातुम् for हातुम्.
49. B. C. Châ. Va. and Su., °इष्वात् for °चष्वात्.
52. D. वाचः for वाचं; B. and Châ., तदध्यासनकातराक्षा for तदध्यासितकातराक्षा.
54. A. D. च for नु; A. D. शकवानुनयः Châ. also notices this reading; A. D. and Châ., चान्य°. B. C. Va. and Su., अन्य°; A. D. नु for तु.
56. B. C. Va. and Su., यदशक्यम् for न हि शक्यम्.
58. B. Châ. Va. and Su., जातः for वृत्तः.
59. B. Châ. Va. and Su., सन्यस्त° for सन्यस्त°.
60. B. D. अधोमुखस्य for अवाम्मुखस्य.
63. A. B. C. Châ. Va. and Su., वत्स for पुत्र. We with D.
65. D. उपयुद्ध for उपभुद्ध. So also Malli. who says "उपयुद्ध" इति वा पाठः.
66. B. D. and Châ., गुरोः for ऋषेः; B. C. Va. and Su., उषस्य for औषस्यं.
67. D. and Châ., क्षितीपेन for क्षितीशेन.
69. A. वत्सहुतावशेषं. So also Châ. notices this. D. होमविधेश्च शेष also noticed * by Châ. B. C. Châ. Va. and Su., वत्सनिपातशेषं; B. C. Châ. Va. and Su., शुद्धम् for शुभ्र. A. C. and Châ., मूत्रम्; D. भूपः. B. Va. and Su., भूयः also noticed by Châ.; B. C. Va. and Su., अष्टितृष्णः for अतितृष्णः. [स्थापयामास.
70. C. D. Va. and Dina., संप्रेषयामास for प्र-
71. B. C. Va. and Su., ततश्च होतारम् for अनतरं भर्तुः (C and Su., च. B. तु.); A. D. सन्मङ्गलोदप्रतरानुभावः for सन्मङ्गलोदप्रतरप्रभावः.
73. B. D. and Châ., तमाहितोत्कण्ठमदर्शनेन for तमाहितोत्कण्ठमदर्शनेन; A. D. प्रजार्थव्रतकक्षिताङ्गम् for प्रजार्थव्रतकक्षिताङ्गम्.

CANTO III.

1. B. C. Châ. Va. and Su., °कौमुदीमुखम्. A. °कौमुदीमहम्. So also noticed by Malli.—D. °कौमुदीमुखम्. also noticed by Châ.; A. C. and Châ., दौहृद°. B.

- Va. and Su., दोहद^०; for 'अथ'
&c. D. reads "ततो विशां पत्युरनन्तस-
न्ततमनोरथं किंचिद्वोदयोन्मुखम् । अनन्यसौ-
हार्दरमस्य दोहद प्रिया प्रपेदे प्रकृतिप्रियवदा" ।
- 2 B. C. and Va., रोध्र^० for लोध्र^०; B. C.
Chā. Va. Su., विमातकल्पा for प्रमातकल्पा.
For 'शरीरसादात्' &c. B. and Su., read
"मुखेन सा केतकपत्रपाण्डुना । कुशाङ्गयाष्टि-
परिमेय भूषणा । स्थिताल्पतारां करुणेन्दुमण्डन ।
विमातकल्पा रजनी व्यडम्बयत्" ।
3. D Va. and Chā, रह समाग्राय for रह-
स्युपाग्राय.
4. D Chā Va and Su, मही for भवः;
A. D Chā. Va. and Su, मत्सुतः for
नत्सुत .
6. B C Chā. Va. and Su, अस्याः for
अन्यः A. D. Chā Va. and Su, वभूव
दुष्प्राप्य for अभूदनासायम.
- 8 D मधुकपाण्डुर for निन्तातपावग. D आ-
श्याममुख for आनीलमुख; D Chā and Su,
अमरावलीढयो. for अमरगमिनीनयो. Su first
commenting upon this stanza, comments
also upon a slightly different reading of
the same, "दिनेषु गच्छन्सु मधुकपाण्डुर तर्जयमा-
श्याममुख स्तनद्वय समुद्रयोर्वोरणदन्तकोशयो । यमा
र कान्ति गवलापिधानयो" । [Chā.]
10. D धृते for धृतेः So also noticed by
12. B C Chā Va. and Su, अधिष्ठिते for
अनुष्ठिते; A. गर्भकर्मणि. D. गर्भकर्मणि.
where Malli.—'गर्भकर्मणि' इति पाठे गर्भा-
धानप्रतीतावैचित्र्यमङ्ग. B C Chā. Va. and
Su. गर्भवेदमनि. Chā, also notices गर्भरक्षणे.
Chā notices निगत्याय प्रसवाय तत्पुत्रीं for
पतिं प्रतीतः प्रसवोन्मुखीं
13. D Chā, 'मस्थिते. for 'सथ्यै; C. D. सू-
न for पुत्र; A. D अक्षत for अक्षयं.
14. C Chā. and Su., हुत for हाव; D and
Su तत्क्षणे for तत्क्षण.
- 16 Between 16-17. B. Chā Va. and
Su, read and comment upon the fol-
lowing :—“समाक्ष्य पुत्रस्य चिगन्मुख पिता
निधानकुम्भस्य युवेव दुर्गतः । मुदा शरीरे प्रव-
भूव नात्मन । पयोधिारिन्दूदयमच्छितो यथा” ।
17. A. D. निर्वीत^० for निर्वीत^०; B. C. and
Va, च for न.
19. A. D. प्रमोदनुत्तैः for प्रमोदनुत्तैः.
20. D. and Chā., विमोचयेत् for विसर्जयेत्.
24. D. and Va., एक सुते न for एकसुतेन.;
A. D. पर्यचीयत C. and Va., पर्यहीयत् also
noticed by Chā., B. Chā. and Su.,
न व्यहीयत.
25. B. D. शिशुस्ततान सः for ततान सोऽर्भकः
28. B. C. Va. and Su., वृत्तचूलः. A. वृत्त-
चौलः. D. and Chā., व्रत्तचूडः.
29. B. C. Chā. and Su., अर्भके for अत्र ते.
0. B. C पवनातिर्वीतिभिः for पवनातिपातिभिः.
31. D. and Su, प्रशिक्षितास्त्र. for अशिक्षितास्त्र;
A. C. मत्रवित् for मत्तवत्.
32. D. and Su, गम्भीरमनोहरं for गाम्भीर्य-
मनोहर. [तमोनुदम्.
33. B. C. Chā Va and Su., तमोपहं for
34. D. and Su, वपु प्रहपात् for वपु प्रकपात्.
- 37 A. C. Chā and Su., सुदु सह D. दुर्ग-
सह B. दुरसह
39. A. D. Chā Va. and Su, अतः for त-
त; A. D रक्षणा. B. पश्यता C. Chā.
Va. and Su., रक्षताम्
43. D. and Su, गगनस्पृहा for गगनस्पृशा
44. B. C Chā. Va Su., यत for सदा.
- 45 A. सदा B. D Va and Chā, सता. C.
and Su, सताम्; A. C. अन्तरायः B. D.
Chā and Su, अन्तरायी.
46. B. C. Chā. Va. and Su., शुचे for श्रुतेः
48. D. यथा for यत्
50. A. C. कापलानुसारिणा for कपिलानुकारिणा;
A. D. मा निधाः. B. and Chā, मा कृथाः.
C. Va and Su, मानुगा; B C. Chā.
Va. and Su, पदव्याः for पदव्या
51. A. D. आह पुन for अपभयः; D. व्यपेत-
भीर्भूमिपुन्दरात्मज. for पुनर्वभाषे तुरगस्य रक्षि-
ता; B C. Chā Va and Su., गर्वै. for
सर्गः so also Chā. notices this.
- 53 B. C. Chā. and Su, मार्गण for सायक.
- 54 A. D. नरेन्द्रसूतो. for दिलीपसूतो..
- 55 B C Va. and Chā, शचीपत्रलताक्रियो-
चिते for शचीपत्रविशेषकाङ्क्षिते.
56. B. C. Chā. Va. and Su., ° पक्षमणा for
° पत्त्रिणा.
60. A. ° व्यपरोपणोचित. B. C. Chā. Va. and
Su., ° व्यपरोपणोद्धत. D. ° व्यपरोपणोद्धतं.
61. B. D. Va. and Su., च व्यथां for तद्वथां
62. D. विधीयते for विधीयते.
63. B. D. and Chā., असङ्ग. A. अयङ्ग. D.
and Su., असङ्ग; B. and Su., अवोहे for

अवेदि, A किमिच्छसीति स्फुटमाह वासवः. B किमिच्छसीति स्मितमाह वासवः. C. Chā and Su, वर वृणांवेति तमाह वासवः. D वर वृणांवेति तमादिदेश सः D2. वर वृणांवेति तमाह वरहा

- 64 B C Chā and Su., अममग्रनि सून for अममग्रमद्वयः. B D and Chā, दिलीपसुनु for निरेन्द्रसुनु. A D. Su. and Dima, प्रियवदो for प्रियवदः
65 A Chā and Su, स मद्रु B C स मे मद्रु. D च मे मद्रु.
66 A D इदम् for इमम्. A D लोकेश B Chā Va and Su, देवेश C देवेन्द्र
68 B C Chā Va and Su, हृष्येलेन for हृष्येलेन
69 D इत्य for इति.

CANTO IV

- 1 Between 1st 2nd B Chā. Va and Su, read “न्यस्तश्च दिलीप उत च सुशु-
बुया प्रभु । राजामुत नाराचे हृदि शन्यमिवा-
रितः” । (प्रभु-पति, उद्धतनाराच-उद्धतनाराच,
अरित-अरित).
2 B C Chā Va and Su, प्रधूमने for
प्रधूमनः. All of them refer it to हृदि
3 D Chā and Su, सुप्रजा for सप्रजा
4 A D Chā and Su, पिय for पियः.
13 B D and Chā., काम कमलपत्राणा नेत्रे
तस्यानुकाङ्क्षिणी for काम कर्णान्तविश्रान्ते वि-
शाले तस्य लोचने, C Chā Va and Su,
सूक्ष्मकार्यार्थदक्षिणः for सूक्ष्मकार्यार्थदक्षिणा
And all of them refer it to तस्य
14 B C Chā and Su, लब्धप्रशमन स्वस्थ-
स for लब्धप्रशमनस्वस्थः.
15. For “निर्विश्रुमिर्मेधे सविनुस्तस्य चोभयो ।
वधिषण्वो दिशा भागान्प्रतापा यत्र रेचिताः” ।
16. D पर्यायमविश्रमो for पर्याययुतकामुक्तौ.
So also Malli:—“ पर्याययुतकामुक्तौ ” इति
पाठान्तरे पर्यायेणोद्युक्ते विश्रमश्च ययोस्तौ पर्या-
ययुतमविश्रमौ । द्वयोः पर्यायकरणादल्लेश इति भा-
वः. Between 16-17 B. Va. and Su,
read “अधिज्यमायुषं कर्तुं समयोऽयं रघोः गतिः ।
स्वं धनुः शङ्कितेन सज्जे शतमन्युता” । (सज-
जे—सहते).

- 17 B. C Chā. and Va विलम् for
विकसतः .
19. A. D हसन्नेणु for हसन्नेणः
20. B C Chā Va Su, इक्षुच्छाया for
इक्षुच्छायः . So also Malli. ‘इक्षुच्छाया’ .
इति खालिङ्गपाठ इक्षुच्छायेति विग्रहः । अन्यथा
वह्ने ननुमकत्वप्रमाणात् . D and Su, आकु-
मारकथोद्धत for आकुमारकथोद्धतः. for ‘इक्षु-
च्छाय’ &c . B. Chā Va and Su, read
“ तस्य गोपतुर्द्विरेकाणा कर्णोत्पलनिपातिनां । स्व-
रमदादिभिः कण्ठे शालिगोष्ठा जगुगुणान् ” ।
21 A अभिमवाशाङ्कि B C Chā and Va,
परिमवाशाङ्कि D and Su. परामवाशाङ्कि
23 D. and Su., आहता for आहता .
24 A चोदयामास. B C Chā Va and
Su, प्रयामास D has चोदयामास.
25 A D सम्यक्तस्य for तस्मै सम्यक् ; D
and Su, एव for इव.
26 B C Chā Va and Su, ‘मूलपथेन्तः
for ‘मूलप्रयन्तः
29 B C and Chā, स्यन्दनोद्धते. A स्यन्द-
नोद्धते D. and Su, have ‘तुरगोर्क्षिणे’ —
Between 29-30 B. Chā. Va and Su,
read “ पुरोगे कलयास्तस्य सह प्रम्यायिभिः कु-
शा । पद्यास्त्रयार्थिभिः पङ्क्त्याङ्गैः मार्गनिम्नताः ”
30 B C Chā Va and Su, पुरोगा for
पुरगः. B C Chā Va and Su, रथानाक
for रथार्थानि So also Malli—who ex-
plains ‘ रथानाक ’ इति पठे इति शब्दाध्या
हारेण योज्य
35 B and Su, आस्थाय for आश्रित्य.
36 B. C Chā and Va, ‘साधनोद्धता’ for
‘साधनोद्यतान्’.
37 B C and Va, ‘प्रवणा’ for ‘प्रणता’ .
38 D. कर्भा for कपिशः. So also Malli.
‘ कर्भा ’ इति कैचिदुपनिर्गतः ; A. C. Chā.
Va and Su, उत्कलादेशितः . B. उत्कलादे-
शितः D. has उत्कलैर्देशितः ; D. and Su.,
read कलिङ्गाभिमुख for कलिङ्गाभिमुखः.
41-42. Between these B. D Chā Va. Su.,
and Dhar read, “ वायव्यान्निविर्धुतास्पक्षा
विद्वान्महोदये । गजानीकात्स कालिङ्ग ताक्ष्यः
सर्धमवादे ” ।
42 B. C. Chā Va. Su. and Dhar., नालि-
केरासव for नारिकेलसवः.
43 D. has मोहन्द्रनाथस्य for मोहन्द्रनाथस्य.
44. D. आगस्त्यचरितो for अगस्त्याचरिता.

- 45-46. Between these B C, D Chā Va, Su, and Dhar, read “ भयोत्सृष्टविभूषणा तेन केरलोपदिता । अलकेषु चमैर्गुणध्वनिप्रतिनिधी कृत ” ।
46. A मरिचोद्धान्तद्वारिता D मरिचोद्धान्तद्वारिता B C, Chā, Va Dhar and Vija, मरिचोद्धान्तद्वारिता D2 and Su, द्वारिता-त्सृष्टमरिचा, So also noticed by Dharma meru.
- 46 47. Between these, B D Chā Va Su, Dhar and Vija, read “ आजानेयखरक्षुण्णपकेलक्षेत्रमभव । व्यानशे सपादि व्योम कौटकौशाविल रज ” ।
51. A D. आलीनचन्दनो : C has आलीनचन्दनो. B, Chā, Va, Su, Dhar, and Vija, आर्धानचन्दनो : A B Chā and Va, दुर्दुर्गो. D Su, Dhar, and Vija, दुर्दुर्गो. C. दुर्दुर्गो.
52. B, C, Chā Su, Dhar, and Vija, दूर-मुक्त for दगन्मुक्त
53. A, D, Chā Su Dhar and Vija, प्रमर्ष-द्भिः for विमर्षद्भिः ; B D Chā and Su, रामेष्टसारित for रामास्त्रोत्सारितः.
55. A, and Chā, मुरला° So also noticed by Dhar, C Va and Su, मरुला° D Dhar and Vija, मसेना° D2 मरुवा°, So also Malh.: ‘मुरवी’ इति केचित्पठन्ति B, पुरीयन्°
56. A. शिक्षितै. B. C. D. Chā Va, Su, Dhar and Vija, मज्जितै : B. C. Chā, Va, Su, Dhar and Vija, मर्मर. for वर्ममि..
57. D, Chā, Va, Su, Dhar, and Vija, बद्धाना for नद्धाना.
62. B, C, Va Su, and Vija, प्रतियोध. for °प्रतियोधे
63. B. क्षौद्रैः पटलै. for क्षौद्रपटलै.
65. D. वलजभूमिषु for वलयभूमिषु, So also noticed by Chā.
66. D, Dhar, and Vija, औदीच्यान् for उदीच्यान्.
- 66-67. Between these, D, Chā, Va Su, Dhar and Vija, read “ जितानजय्यस्तानेव कृत्वा रथपुरःसरान् । महार्णवमिवोर्वीगः प्रविवेक्षोत्तरार्थ ” । (तानेव-काकुत्स्थः).
67. A, has सिन्धुतीरविचेष्टनैः. B. C. Chā, Va, Su, Dhar, and Vija, वङ्गतीरविचेष्टनैः. D. मङ्गतीरविचेष्टनैः.
68. A D. दूना° for दूणा; C D, Chā, Va Su Dhar, and Vija, पाटनादेशि for पाटलादेशि.
69. A अक्षोटे. B C, Chā Va, Su, Dhar, and Vija, अक्षोडैः. D has अक्षोलैः.
70. B C तुद्गदविण° for तुद्गा द्रविण°. D कोशले° for कोशलै°. A विविगुम्त कोशलेशमुद्गन्वन्तमिवापगा.. C उपदा विविगु शशत्समुद्गमव निम्नेगा So also noticed by Chā, D. विविगुम्त विशा नाथमन्वन्तमिवापगा D2, and Su, विविगुम्त विशा नाथ महार्णवमिवापगा, for the second Pāda.
71. D and Dma, उद्धूतै for उद्धूत.
72. A D °घोषोथ° for °घोषप्य° : B C Va Su Dhar, and Vija, गुहाशयाना A गुहागताना D and Chā, गुहाश्रयाणा, A. D सत्वाना for मिद्वाना
76. A, D गजवर्म for गजवर्ष.
77. A D Chā Va, Su Dhar, and Vija, जन्य. B सम्राम. C. युद्ध; B, D Chā Va, Su Dhar and Vija, पार्वतीये for पर्वतीये, B सम्राम सह तैस्तत्र पार्वतीयेरभूद्रघो for the first Pāda, D विमर्दः सह तैस्तत्र निष्पौरुषतितानल for the second Pāda.
78. B C Chā Va Su, Dhar and Vija, उत्सव° A उच्चछन्न° D उत्सन्न°
79. B C Chā, Va Su, Dhar and Vija, परस्परस्य for परस्परेण
80. D Chā, Va and Su, श्रिय for द्वियं.
81. B C Va and Su, लोहिले for ° लोहिल्ये.
82. B C अधागवयि° for अधागवयै°
85. B, C Chā Va Dhar, and Vija, विश्रमयन् for विश्रामयन
86. B, C Chā Va, Su, Dhar, and Vija, आरमे for आजह्
88. After this B, D, and Su, read “ यज्ञान्ते तमवभृथाभिषेकपूत । सत्कारैः शान्तपराजय व्यलीका । आमव्योत्सुकव्रान्तानिरुद्धचित्ता । स्वानि स्वान्यवानिभुज पुगाणि जग्मुः ” । (युक्त for पुत; °वनितावरुद्ध° for °वनितानिरुद्ध°).

CANTO V.

2. B, C, He Chā. Va, Su, Dhar, and Vija, अनर्घशीलः for अनर्घशीलः.
3. D, and Su, विशां पतिर्विष्टरभाजमाह कृतां-

- जलिः कृत्यविदित्युवाच for the second Pāda.
4. B. D. Chā. Va. Su. and Dhar, अयि for अपि. So also noticed by He. A लोकेन चैतन्यमिवेष्णरश्मे also noticed by He., B. C. He and Va. चैतन्यमुप्रादिव दक्षतेन D. and Chā. आलोकमर्कादिव जालोके D2 and Su. चैतन्यमर्कादिव जालोके, also noticed by He. A2 चैतन्यमुप्रादिव यथैज्ज also noticed by He.
5. B. C. He Chā. Va. Dhar. & Vija, च for अपि; B. C. He Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, वज्रिणो धैर्यविलोपि तत् for समुत्त वामधैर्यलोपि, D. अन्तगव for अन्तगवै, also noticed by He.
6. D. and Su., दृक्षकाणां for पादपानां
9. D. कडकरीयै for कडगर्रीयै, D. अतिमिमांसेय for अतिविकल्पभाग, So also noticed by He.
10. B. C. He Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, अयि for अपि.
11. D. अनुग्रहणाभिगमस्थितेन तयोदितस्त्वुप्यति मे न चेत for the first Pāda, so also He notices this; B. He Chā. Va. Su. and Vija, अयि for अपि
12. B. C. Chā. and Su., तमिष्यवोचत् ° A. He and Va., त प्रत्यवोचत् ° D. Dhar. and Vija., प्रत्याह कौत्सस्तमपेतकुत्सम
13. D. Chā. and Su., तमिष्य for तमिष्यः So also noticed by He., as well as Malli—the latter observes—‘तमिष्य’ इति पाठे तमिष्य तिमिर “तमिष्य तिमिर तम”
14. C. महाभागतया for महाभाग तया, So also noticed by He.
17. B. C. He Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., त्वत् for तत्.
20. D. अवाप्तवियेन for समाप्तवियेन.
24. D. Chā. Su. and Dhar., अनवाप्तकाम. for अनवाप्य काम
25. B. Va. and Su., महित for महिते
26. A. अवितथं प्रतीत. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, अवितथा प्रतीत. D. अवितथप्रयत्नः; B. C. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, तां गिर for सगर. So also Malli. observes thus ‘ता गिर’ इति कचिरपठन्ति.
30. D. कौत्सस्य for कौत्साय.; A. पाद. also observed by He.; B. C. He. Chā. Va.

- Su. Dhar. and Vija., गृह. D. शैल So also observed by He.
32. B. C. D. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, मनीषी for महर्षिः D. वाक्य for वाच.
34. B. C. He. Va. Su. Dhar. and Vija, ईड्य for ईड्य
35. D. and Vija, चैतन्य for आलोक. So also Malli. observes thus ‘चैतन्य’ इति पाठे ज्ञान.
36. B. C. He Chā. Su. Dhar. and Vija, अग्रवज्रन्मान for आत्मजन्मान
38. A. B. मभिलाषा. C. He. Va. Su. Dhar. and Vija, गन्तुकामा D. and Chā, कामयाना. So also observed by He.
39. D. कथर्काशिकानां for कथर्काशिकानां.
41. B. C. He and Chā, वन्त्येता A. Va. and Su., कीर्णान्तरा D. Dhar. and Vija, वन्त्येता So also noticed by He.
42. D. Su. and Dhar., सैन्य श्रमेरितेनवायु-जस्थ for the last Pāda
43. B. निधौतदानामलगण्डमिति A. Chā. & Vija, निधौतदानामलगण्डमिति C. He. and Va, निधौतदानामलगण्डमिति. D. Su. and Dhar., निधौतदानामलगण्डल्ल
44. D. and Dhar., कयवत् for कक्षवत्
45. A. B. C. He. Va. and Vija, बृहत्. D. Chā. Su. and Dhar. सहसा, Between 45-46 B. Chā. and Dhar., read “समो-गिभोगादिकर्षावरेण सवेष्टिताधंप्रमृतेन दद्यात् । प्र-तिक्षिपस्तीरमुख. सशब्द हस्तेन वार्यापरिधानवै-र्मान्” | So also observed by He
- सवेष्टिताधंप्रमृतेन प्रातिक्षिपस्तीरमुख ऊर्वान सवेष्टिताधंप्रमृतेन चिक्षेप तीर्णाममुख उर्वान
46. B. C. Chā. Va. Su. and Dhar., तस्मा for उस्मा Between 46-47 D. He. Chā. Va. Su. and Vija, read “कारण्डवोऽमृष्टमृदुप्रवाल-पुलिन्दयोपास्त्रुवदारकाश्च । कर्पन्स मेवावललता-नदीष्ण प्रौढावललतास्तटमुत्सर्प” ।
°प्रवालाः	मेवाल°	प्रौढाव°
°प्रतान्त.	शैवाल°	प्रौढाव°
		प्रवाह°
47. B. C. He. Va. Chā. Su. Dhar. and Vija, ह्रदाव ° for जलाव °.
48. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, विमुखी ° for विमुखा °.
49. B. C. Chā. Su. and Vija., तुमुल. A.

and Dhar., चमलं. D. He. and Va., शि-
थिलं. [शाह .

50. B. C. He. and Va., कृष्टचापः for कृष्ट-

52 A. D. and Dhar., ° चारुहारः for ° तार-
रहारः.

57. D. आधस्त्व B प्रतीच्छ for आदस्त्व ; D
प्रहर्तु for प्रयोक्तु . So also noticed by He ;
B C. and Su., स्वहस्ते for च हस्ते.

58. C D. ° रुक्षम् for ° रौक्ष्यम्.

59. B. ° D Chā and Dhar., अल्लविद
for अल्लविद् Also noticed by He. ; D.
विष्टहीतशासी for निष्टहीतशापात् So also ob-
served by He. and Chā

62. B. C He and Va , समेतः. A. Dhar
and Vija , समस्त D Chā and Su , समग्र .

63. B. C. He Chā. Va. Su. Dhar and
Vija , अधिकारी ° for अधिकार ° ; B C
He. Chā Va Su Dhar. and Vija , ° हेमकु-
भा for ° पूर्णकुभा.

65. B. C He. Chā Va Su. Dhar. and
Vija., वैतालिका. for मतात्मजा So also
observed by Mallh — “ वैतालिका ” इति वा
पाठः । “ वैतालिका बोधकम्. ” इत्यमरः ; D
प्रतिबोधहेतो for प्रायतप्रबोध also noticed by
He ; D. वैतालिका स्फुटपदप्रकटार्थवन्ध for
वैतालिका ललितवन्धमनोहराणि. , So also
observed by He.

66 B C. He. Chā Va. Su. Dhar and
Vija., या for ता ; D. and Chā. विनन्द
for विनिन्द .

67 A. अप्यनवेक्ष्यमाणा. D अप्यनवेक्षमाणा D2
He. Chā Va and Vija., अप्यनवेक्ष्यमाणा
A2. and Dhar., ह्यनवेक्ष्यमाणा. B C and
Su, ह्यनवेक्ष्यमाणा. , So also noticed by
He and commented on by Mallh,
who explains. इति पाठे निद्रावशेन भवताह्यन-
वेक्ष्यमाणानिरीक्ष्यमाणा । कर्मणि शानच् । लक्ष्मी ।
प्रयोजककर्त्री । येन । प्रयोज्येन । चन्द्रेण पयु-
त्सुकत्वं त्वद्विग्रहेवेदना । “ कालाक्षमत्त्वमौत्सु-
क्य मनस्तापज्वरादिकृत् ” इत्यलकारे । विनोद-
यति निरासयतीति योजना । शेष पूर्ववत् । नाथ-
स्त्वर्थोपपत्तिमपश्यन्निम पक्षमुपेक्षिष्ट । Between
67-68. D. and Su read “ निद्रावशं त्वयि
गते शशिशो कथंचिदात्मानमाननरुचा भवतो
वियुज्य । लक्ष्मीविभातसमयेऽपि हि दर्शनेन पयु-
त्सुका प्रणयिनी निशिखाण्डितव ”।

°रुचा वियुज्य °पाहि° प्रणयिनी ।
°रुचिः विनोद्य °प्रिय° प्रणयिनी ।

69 B C. He Va. and Su, वृत्तंक्षये for
वृत्ताच्छ्रयः ; D. Su. and Vija , अनोकुहानां

for अनोकुहाना ; D and Chā., सयुज्यते for स-
सज्यते. Between 69-70. D. and Su, read
“ मन्द निवर्ति हिमममृतशीतभावः । मसज्यते
सगसिजैरुणाशुभिर्धै । सौम्यमोत्सुभिर्व ते मुख-
मारुतस्य । यत्रो गणान्प्रातिनिशापरिणामवायुः ”।

70 B C He Chā. Va Su Dhar. and
Vija, हुम° for तरु°, D and Su., निर्धूत-
हारगुटिका ° for निर्धोतहारगुटिका °

72 D and Su , सेनगजा for स्तम्भेयमा ,
D and Dhar , तरुणारुणकान्तियोगान् for
तरुणारुणाराययोगान्.

73 B C He Chā. Va. and Vija , वनजा-
क्ष वनायदेश्या A. Su, वनजाक्ष वनायुजा-
स्ते also observed by Vija, D and
Dhar , वनजेक्षण बाह्विदेश्या.

75. C Su. and Vija., विगतनिद्रः. A He. &
Va, विहितनिद्र. B and Dhar , गलितनिद्र
D and Chā, विद्वतनिद्र Between 75-76
D2. and Chā, read “ इति स विगतनिद्रस्त-
ल्पमल्पतर्गांश. सुगमज इव गङ्गासैकत सुप्रतीक ।
परिजनवनिताना पादयोष्यावृत्ताना वलयमणिवा-
दिष्ट प्रच्छदान्त मुमोच.

76 B. C and Dhar , ° अनुकूलवेप. for ° अ-
नुकूलवेप ; D अञ्जित ° for अञ्जित ° . So
also observed by He

CANTO VI.

1 D Chā Su have the following —
“ स तत्र मन्त्रेण विमानकल्पेऽश्वाकल्पसमुच्छितरु-
पशोभान् । सिंहासनस्यान्वृत्तानपश्यत् युषान् प्र-
शस्तानिव हेमवेदी ” । for स तत्र &c

3 B C He Chā. Va. Su. Dhar and
Vija., अथो for असौ

5. D. with He Chā Va. Su. Dhar. and
Vija., सहस्रधामा for सहस्रधामा.

6. D. ° सश्रितानां for ° संस्थितानां ; A. D
भूम्ना for धाम्ना. So also He. and Mallh.
notice this, the latter who says, ‘ भूम्ना ’
इति पाठे अतिशयेनेत्यर्थः.

8. B. C. with He, Chā. Va. Su. Dhar.
and Vija., धूपे समुत्सर्पति वैजयन्तीः A.

- and Dina., धूपे शिक्षाभाविताकेतुमाले. So also He. and Chā., notice it. D. धूपे शिक्षाभाविताकेतुमाले.
9. D. °श्रितानां for °श्रयाणां; B. C. with He. Chā. and Va., शिक्षाण्डिनां for कलापिनां.
10. A. with He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., चतुरख्यान. B. C. चतुरन्तयान. D. चतुरं च यानं.
11. D. °नेत्रसहस्रलक्ष्ये for नेत्रशतैकलक्ष्ये.
12. D. प्रवात ° for प्रवाल °. So also noticed by He.
13. B. C. with He. Chā. Va. and Su., ° परिवेषवन्धि. A. and Vija., ° परिवेषशोभि. D. and Dhar., ° परिवारवन्धि.
14. B. C. Chā. Va. and Vija., प्रावारं for प्रालम्ब. So also Malli. who says, 'प्रावार' इति पाठे तूत्तरायं वद्ध. also noticed by He. B. C. Chā. Va. and Vija., उत्क्षिप्य for उत्कृष्य; B. C. Chā. Va. and Vija., यथाप्रदेशं for यथावकाशं.
15. B. C. with Va. Su. and Vija., ° नेत्रशोभी for ° नेत्रशोभ; A. B. with He. Su. and Vija., तिर्यग्विषसंसर्पिनस्त्रप्रमेण. C. and Dina., रत्नांशुसंपुक्तनस्त्रप्रमेण. D. with Chā. and Dhar., रत्नांशुसंसर्पिनस्त्रप्रमेण.
19. D. यथास्थानं for यथाभाग; A. and Dhar., स्वसंनिवेशव्यतिलङ्घिनी. D. and Su., स्वसंनिवेशव्यतिलङ्घुती for स्वसंनिवेशाद्र्यतिलङ्घिनी; C. He. Va. and Vija., वज्रांशुभिन्नाङ्गुलिरन्ध्र. D. and Dhar., वज्रांशुभिन्नाङ्गुलिरन्ध्र for वज्रांशुगर्भाङ्गुलिरन्ध्र.
22. B. D. with He. Va. Su. Dhar. and Vija., सन्ति for सन्तु, also observed by He.; D. and Dhar. and Vija., सहस्रसख्याः for सहस्रशोऽन्ये; D. with Dhar. and Vija., चन्द्रमसेव for चन्द्रमसैव. So also noticed by He.
24. D. with Su., and Dhar., °सश्रयाणां, A. with He. Va. and Vija., °संस्थितानां for °सश्रितानां.
25. C. D. इव for एव.
26. D. with Chā. and Dhar., °माला. B. °रेखा for °लेखा.
27. D. with He. Chā. and Va., अंगराजः for अंगनाथः; A. with Chā. and Vija., विनीतनामः किल सूत्रकारैः, So also observed by He., C. with He. and Va., विनीतभागः किल सूत्रकारैः. So also noticed by Chā. B. and Su., विनीतभागः किल सूत्रकारैः. D. and Dhar., विनीतभागः किल सूत्रकारैः, So also noticed by He.
28. A. D. पर्याश्रयता for पर्यासयता; A. B. D. आक्षिप्य for उन्मुच्य. So also noticed by He.
30. A. with Su. and Dhar., याहीति जन्यामवद्. D. with Chā. Va. Dhar. and Vija., यातेति यान्यानवद्. So also noticed by Dina., B. C. with He. and Dina., यातेति जन्यानवद्. So also observed by Chā. and commented on by Malli., who says इति पाठे-जनीं वधू वहन्तीति जन्या वधूबन्धवः तान् यात गच्छतेत्यवद्. "जन्यो वधूवधू ज्ञातिप्रियतुल्यहितोऽपिच" इति विश्व. अथवा जन्या वधूभृत्याः. "भृत्याश्चापि नवोदायाः" इति केशवः. सज्जा जन्येति यत्प्रत्ययान्तो निपातः. यदन्नाह वृत्तिकारः—"जनीं वधू वहन्तीति जन्या जामातुर्वयस्याः" इति. यस्मात्—"जन्याः स्निग्धा वरस्य ये" इति तत्सर्वमुपलक्षणार्थमित्यविरोधः.
31. D. and Va., पेषां for द्विषद्भिः, also noticed by Chā.; B. D. प्रयुक्ता for निवृक्ता; A. D. विशेष कान्ते for विशेषद्वयं.
33. D. With Su. and Dhar., °शिरोमणीनां for °शिक्षामणीनां.
34. D. and Chā., चन्द्रार्धमौलेनिवसन्नदूरे for वसन्नदूरे किल चन्द्रमौलेः; D. तामिस्रपक्षे for तमिस्रपक्षे; D2 has 'दिवापि जालान्तरचन्द्रिकाणां वारीसख स्पशंशुखानि भुंक्ते for the last two Pādas; A2. has प्रदोषां for प्रदोषान् which is condemned by Chā.
35. D. क्षिप्र° for सिप्र°. [He.
37. D. सुनस for सुदर्नी. So also noticed by
38. D. and Su., °निर्वृत्त° for °निर्विष्ट°.
41. D. with He. and Va., प्रदीपः for प्रतीपः.
42. D. with Chā. Va. and Su., सितां for शितां; D. °सार for °सारां.
45. B. C. with He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., देशान्तर° for लोकान्तर°.
47. B. C. with He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., आत्मदेहे for आत्मगेहे.
48. D. मथुरागतापि. for मथुरा गतापि; B. C. with He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., °संपृक्तजला for °संसक्तजला. So also noticed by He.

49. C. B. with He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, ज्ञातेन for ज्ञातेन ; D. and Chā, ताक्ष्णात् for ताक्ष्णात् ; B. C. He. Va. Su. Dhar. and Vija., विष्णुं for कृष्णं.
51. B. C. He. Va. Chā. Su. Dhar. and Vija., °नद्धानि. D °बद्धानि. So also noticed by He., for °गेषानि. He. also notices गन्धीनि.
55. A. B. रिपुभियां. D. रिपुभियाः. C. He. Chā., Va. Dhar. and Vija, रिपुभियः, D2. and Su., रिपुभियः ; C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., बन्दीकृतायाः for बन्दीकृताना. Between 55-56 D2. He. and Chā., read “रणेभ्य मित्राणतया प्रकाशः शरासनज्यानिक्षेपे भुजाभ्यां । विस्पष्टलेखौ रिपुविक्रमस्य निर्वाणमार्गो विव यो विभति ” ।
56. A. and He. सनिकृष्टः. D. सनिकृष्ट. B. C. Chā. Va. and Su., सनिविष्ट D2. सनिविष्टः ; D. and Chā., आलोक्य वेलातटपूगमालः for प्रासादवातायनदृश्यविचिः, So also noticed by He.
57. D. and Su., तटेषु for तीरेषु.
58. D. प्रलोभिता सत्यपि सन्नतभूः for प्रलोभिताप्याकृतिलोभनिद्या. So also noticed by He.
59. A. Chā. Dhar. and Vija., देवमरूप. D. देवस्वरूप B. C. He. Va. and Su., देवसमान ; B. नागाङ्गनामा for पूर्वानुशिष्टा
60. B. C. Va. and Vija, असापितलम्ब ° for असापितलम्ब ° ; A. D. He. and Va., कृतागगगः for कृतागगगः
61. D. अगस्तिः for अगस्त्यः So also noticed by He.
62. D. सृष्टः for हृष्टः, So also noticed by He.
66. D. and Chā., तारापतेरशः for नक्षत्रनाथायुः
68. D. and Chā, मा for मां ; D. and Chā, आश्वासितस्तत्क्षणमसकृते । वामतरेण स्फुरता भुजैन for the last two Pādas.
72. C. and He., गच्छस्थली for गणस्थलीः.
73. A. with He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., अधितर्षा. B. C. अधितर्ष्यो. D. अधितर्ष्ये.
75. B. C. He. Va. Chā. Su. Dhar. and Vija., पाणिनीनां. A. कामिनीनां. D. पाणिनीनां. So also noticed by He.; D. विहायार्धपथे for विहारार्धपथे ; B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., आभरणाय for आहरणाय. So also noticed by Chā.
76. A. C. and He. चतुर्दिगावर्जितसंभूता यः. B. चतुर्दिगावर्जनसंभूतायां. D. Chā. Va. Su. and Vija., चतुर्दिगावर्जनसंभूतानां.
77. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., प्रतीर्णे for वितार्णे.
78. B. C. Va. and Su., सदृशी for सदृशं. °
80. B. He. Chā. Va. Su. Dhar. & Vija., °मुहकृत्य for °तनुकृत्य. So also noticed by He.
82. C. Chā. Va. and Su., वेत्रधरा for वेत्रभृत्. So also noticed by He., D. एनं for एना.

CANTO VII.

1. D. and Chā., °राजः for °नाथः.
2. D. He. Va. and Su., °भूतः for °क्षितः.
3. D. and Chā., शच्या for शच्याः.
4. D. He. °द्योतन° for °द्योतित°. The latter reading is also noticed by He ; D. प्रापत् for प्राप, So also noticed by He.
5. D. and Dhar., मुर° for पुर° ; D. Su. and Dhar., युक्तान्यकार्याणि for त्यक्तान्यकार्याणि.
6. D. उद्धेष्टनधीतमात्यः for उद्धेष्टनवान्तमात्यः ; D. बन्ध. for बन्धु., So also noticed by He : A. B. C. and Su., हि for च.
8. D. and Dhar., प्रासाद °, for तथैव °.
9. A. and Dhar., जालान्तरप्रेक्षितदृष्टिः, D. जालान्तरप्रेक्षितदृष्टिः for जालान्तरप्रेक्षितदृष्टिः. So also He notices these.
10. A. and Su, अर्धाश्विता. B. C. He. Chā. Va. Dhar. and Vija., अर्धाचिता D. अर्धाचिता ; A. B. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., दुर्निमित्ते. C. and Dina., have दुर्निमित्ते. Between 10-11 D. reads the following.—“स्तन धयन्त तनय विहाय विलोकनाय त्वग्या व्रजन्ती । सप्रस्तुताभ्यां पदवी स्तनाभ्यां तिषथ काचित्पयसा गवाक्ष ”
11. A. D. प्रफुल्लपद्माभरणात् for सहस्रपद्माभरणा. So also noticed by He.
12. D. Dima. and Dhar., सर्वेन्द्रियवृत्तिः for शेषेन्द्रियवृत्तिः
13. D. पुरुक्षे for परोक्षे ; D. आर्या for असौ.
14. D. विफलः for वितथः.
15. A. B. C. He. Va. Su. and Vija., रतिस्मरी. So also noticed by Chā., D. Chā. and Dhar., जातिस्मरी ; A. C. He. Chā. Va. Su. and Vija., इमावभूतास्. B. उभाबभूतां.

- D. and Dhar., इवावमूता; B. He. Va. and Dhar., याता for गृता.
17. D. अथ for आनु; D. अजः for अयो; D2. and Su., वैदर्भीविदिष्टपयो for वैदर्भीनिदिमयो.
18. A. Châ., Su. and Vija., महाईसिहा-
सनसंस्थितः. B. C. महाईसिहासनसंस्थितः.
D. He. Va. and Dhar., महाईसिहा-
सनसंस्थितः; B. C. Châ. Su. and Vija.,
मधुपकर्मिभ्रं A. He. and Va., मधुमच्छमिभ्रं.
D. and Dhar., मधुमच्छगव्यं; D. He. Châ.
and Va., अर्घे for अर्घ्य.
19. D. °रक्ष्यैः for रक्षैः.
20. B. He. Va. Châ. Su. Dhar. and
Vija., संगमयांबभूव for संगमयांचकार.
21. B. C. He. Châ. Va. and Su., बभासे
for चकासे.
22. D. अभून् for आसीत्; B. C. He. Châ.
Va. Su. Dhar. and Vija., तस्मिन्द्वये तत्क्ष-
णमात्मवृत्तिः सम विभक्तैव मनोभवेन for वृत्ति-
स्तयोः पाणिनिसमागमेन सम विभक्तैव मनोभवस्य.
So also Malli., who say- 'इत्यपराधस्य
पाठान्तरे व्याख्यानान्तर. तस्मिन्द्वये मिथुने त-
त्क्षणमात्मवृत्तिः सात्विकादयस्त्वा वृत्तिर्मेनाभवेन
कामेन सम विभक्तैव । पृथक्पूर्व । [अस्मिन्
for तस्मिन्].
23. A. Va. and Su., अपाङ्गप्रतिसारितानि. B.
C. Dhar. and Vija., उपान्नप्रतिसारितानि.
D. and He., अपाङ्गप्रतिचालितानि. D2. and
Châ., अपाङ्गप्रतिवारितानि; B. D. Châ.
Dhar. and Vija., क्रियासमापत्तिनिर्वर्तितानि.
A. Va. and Su., क्रियासमापत्तिनिर्वर्तितानि.
C. and He., क्रियासमापत्तिषु कातराणि. A2.
has तयो. समापत्तिषु कातराणि किञ्चिद्व्यवस्था-
पितसदृशानि for the last two Pādas.
24. D. and Su., °सपृक्त for °सप्तक.
26. C. D. °लाजगन्धि. for °लाजगन्धी.
29. D. and Su., इत्य for इति; D. and Su.,
अधिकृता for अधिकृतान्.
31. A. He. Va. Châ. and Vija., आरम्भ-
सिद्धौ. B. C. आरम्भसिद्धौ. D2. Va. and
Su., प्रारम्भसिद्धौ. D. उदारसिद्धौ, so also
noticed by Châ.; A. Châ. and Vija.,
समयोपलब्ध्यं. B. C. He. and Va., समरेण
लभ्य. So also noticed by Châ., D. and Su.,
समोपलब्ध्यं, this too is noticed by Châ.
32. D. ° नन्तरजो विवाहः for ° नन्तरजाविवाहः
So also Châ. and Su., notice it. A.
- He. Châ. and Vija., सत्त्वानुरूपहारिणीकृत-
श्रीः. D. Va. and Dhar., सत्त्वानुरूपहार-
णीकृतश्रीः. B. C. and Su., शक्त्यानुरूपहार-
णीकृतश्रीः. So also one of the Mss. of
द्वेषेण adopts this reading.
33. त्रिलोकी° for त्रिलोक°.
35. °प्रतिष्ठा for °प्रदिष्टा.
36. A. B. D. He. Châ. Va. Su., Dhar.
and Vija., ज्योतिरथा. C. भागीरथा.
38. D. He. Va. Châ. and Su., कुलापदेशा-
न् for कुलोपदेशान्.
39. C. He. Châ. Va. and Vija., स्यन्दनवञ्चकैः;
B. स्यन्दनवृन्दचकैः. A. स्यन्दनवञ्चकैः. D.
Su. and Dhar., स्यन्दनपुञ्जचकैः. D2. सं-
यति नेमचकैः; A. and Châ., नेत्रक्रमेण. B. C.
He. Va. and Su., अनुक्रमेण. D. इति क्रमेण.
So also noticed by Châ.
40. D. वनोदकानि for नवोदकानि.
44. B. C. रथस्थान् for रथस्थाः. D. निर्वर्तित-
श्वाः for निर्वर्तितान्श्वाः. B. C. have विन-
र्तितान्श्वाः.
46. D. मुक्तै. for चकै; B. C. D. He. Va. Su.
and Vija., क्षुरमैः for क्षुराभैः; D. हतानि for
हृतानि.
48. B. वर्मवतां for वर्मभूतां; D. उदृक्त for उद्यन्तं.
50. D. निर्युषितं for निष्कुषित.
54. B. C. इतरेतमेत्य for इतरेतरस्मात्.
55. B. C. He. Va. Châ. and Dhar., निव-
र्तत for निवर्त्यत; B. C. He. Châ. Va.
and Vija., हि for तु.
55. B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and
Vija., दस for तप्त; B. C. He. Châ. Va. Su.
Dhar. and Vija., त्रिलोडयामास for निवार-
यामास; D. कल्पक्षयोद्धत for कल्पक्षयोद्धत.
57. A. C. D. तूणमुखेन for तूणमुखे न. So
also Malli who says इति पाठे तूणमु-
खेन निषङ्गविवेकेण वाममात्मसुदरं । “ वामं सव्यं
प्रतीपं च द्रविणे चानिसुदरं ” इति विश्वः । व्या-
पारयन्नलक्ष्यत । शरसधानादयस्तु दुर्लक्ष्या इत्यर्थः ।
58. C. and He. रोषदृष्टाधरलोहताक्षैः for रोष-
दृष्टाधिकलोहितोष्ठैः; D. and Su., भल्लनिकृत्त.
कङ्कैः for भल्लनिकृत्तकण्ठैः; B. He. Châ.
Va. and Su., हुंकारगर्भे for हुंकारगर्भैः.
59. D. बलीयैः for बलीयैः.
60. D. छिन्नरथः for छन्नरथः; D. लक्ष्यं for लक्ष्यः.
61. A. असौ कुमारः. D. and Châ., अयो

- कुमारः. B. and Su., अथ प्रियार्हः. C. and Vija., अथ प्रियार्हः. D2. He. and Dhar., अथ प्रियार्थः; D. स्वप्रविशुत्तलौल्यः for स्वप्र-
निशुत्तलौल्यः. So also noticed by He.
63. B. C. He. Chà. Va. Su. Dhar. and Vija., अघरोष्ठे for अघरीष्ठे; D. Chà. and Va., येन for तेन; D. वीरशब्दः for एकवीरः.
64. D. शान्तशत्रुं for सन्नशत्रुं. So also noticed by Chà.
65. B. C. He. Chà. Va. Su. and Dhar., संयते for संप्रति.
66. D. चापकोटौ for चापकोटी.
67. D. प्रपन्नं for प्रपन्नः; D. स्वरूपं for प्रसादं.
68. D. पृषताभिषिक्ता for पृषताभिवृष्टा; B. C. He. and Va., अभ्रजाल for अभ्रवृन्द.
69. D. रक्षालकाप्रा. C. He. and Va., रक्षालकान्ता for रक्षालकाप्रा.
70. D. चीरमाधातुमैच्छत् for शांतिमार्गेत्सुको-
भूत्. So also noticed by He.

CANTO VIII.

3. D. and Chà., तस्य for तेन.
5. A. B. C. He. Chà., Va. Su. and Dhar., नरेश्वरं for नवेश्वर.
8. D. and Chà., अस्य भूपतेः for महीपतेः.
9. D. मध्यमक्रियः for मध्यमक्रमः; A. B. C. He. Va. and Su., अनन्तरात् for अनु-
द्धरत्. Between 9-10. B. reads the follow-
ing verse and calls it a मूलपाठः । “ अथ
वाक्ष्यगुणैः प्रतीष्टत । प्रकृतिष्वात्मजमाभिगामिकैः
पदवी परिणामदेशिता । रघुगदत्तवनान्तगामिनीं.
10. B. C. Va. Chà. Su. and Vija., आत्म-
वत्तया for आत्मवित्तया. So also Malli,
who says इति पाठे निर्विकारमनस्कतयेत्यर्थः । उ-
दयादिष्वविकृतिर्मनसः सत्त्वमुच्यते । “ आत्मवान्
सत्त्ववानुक्तः ” इत्युत्तलमालायां ; A. C. He.
Chà. Su. and Vija., विनाशधर्मेसु B. विना-
शिधर्मिषु. D. and Va., विनाशधर्मिषु.
11. D. ककुत्स्थं for दिलीपं; B. Chà. and
Su., यमिनः संयमिनां. D. यमिनः संप्रियया for
प्रयताः संयमिनां.
15. D. पूर्वपार्थिवः for पूर्वपार्थिवं; D. He.
Va. Chà. and Dhar., उज्जैस्वलनूतनेश्वरं for
अभ्युद्यतनूतनेश्वरं.
16. C. He. Chà. Va. Su. Dhar. and Vija.,

- अपवर्गमहोदयार्थयोः. A. अपवर्गमहोदयार्थिनौ. B.
विनिवृत्तमहोदयार्थयोः. D. अपवृत्तमहोदयार्थयोः.
17. D. नीतिविचक्षणैः for नीतिविशारदैः ; D.
Su. Vija. and Dhar., अनपायं for अन-
पायि; Between 17-18. B. D2. Chà. and
Su., read the following:—“समपृच्यत सूपति-
तुंवा सचिवैः प्रत्यहमर्थसिद्धये । अपुनर्जनोपपत्त-
ये प्रवयाः संयमिभिर्मनीषिभिः” । [D2. समह-
श्यत for समपृच्यत So also noticed by He.]
Between 18-19 B. He. Chà. Va. Su.
and Dhar., read the following:—“नयचक्षु-
रजोदिवक्ष्या परन्ध्रस्य ततान मण्डल । हृदये
समरोपयन्मनः परमं ज्योतिर्वैश्वानु रघुः ” ।
[मंचरं for मण्डलं]. Between 19-20
B. reads:—“ अनुगंजयितुं प्रज्ञाः प्रभुर्व्यवहारास-
नमाददे नवः । अपरः शुचिविष्टराभ्याः परिचेतु
यतते स्म धारणाः ” ।
20. C. D. He. Chà. Va. Su. Dhar. and
Vija., इतरः for अपरः; B. ज्ञानमयेन तेजसा.
D. and Va., ध्यानमयेन चक्षुषा for ज्ञानम-
येन वहिना.
21. B. षट्पायुक्तं for षड्पायुक्तं ; A. C. अप्यज-
यत्. So also noticed by He. B. अध्यगमत्.
D. He. Chà. Va. Su. Dhar. and Vija.,
अप्यगमत्.
22. D. and He., स्थिरबुद्धिः for स्थिरधीरा .
So also noticed by He ; D परमार्थदर्शनात्
for परमात्मदर्शनात्.
23. B. C. Chà. Va. and Su., प्रसूतौ for
प्रसितौ ; D. and Su., उभयां for उभयीं.
25. B. C. Chà. Su. and Vija., विस्मय for
विमुच्य; B. अमित्रित् for अमित्रित्.
66. D. and Chà., विदधे for अकरोत्; A. B.
C. He. Va. Su. Dhar. and Vija., च for सः.
28. D. भाविनी for भामिनी. So also He.
and Chà., notice it. D. आजगमतुः for
आसाद्य त. So also noticed by Chà. A.
D. उपपीरुषं for अग्रपवीरुषं ; A. D. बहुरल-
भूः for बहुरलसूः ; A. इतरा for अपरा.
31. A. सक्तये. B. C. He. Va. Chà. Su.
Dhar. and Vija., संनतये. D. संमतये; D. न
केवलं विभोः for विभोर्न केवलं ; B. C. He.
Va. Su. and Vija., परप्रयोजनं for परप्रयोजनं.
32. D. नन्दनं for नन्दनं.
33. D. He. and Va. अतः * for अतः * ; D.
उपकीर्णयितुं for उपकीर्णयितुं ; B. C. Va. and
Su., उदयादिति * for उदयादिति * . So also

- Malli., who says इति पाठे सूर्यस्य संबंधिनो-
दयावृत्तिपथेन आकाशमार्गेण. On this reading
Chā, says “ उपवीणयितु रवेर्येयावुदगावृत्तिप-
थेन नारादः ” इत्येव मुख्यः पाठः. and notices
४ उपवीणयितु मुनिः पथा पवमानस्य जगाम नारादः.”
Also supported by D.
35. A. B. C. He Chā Va. Su. Dhar
•and Vija, विनिकीर्णो for परिकीर्णो
36. A. दयितोरुस्तनकोटिमुस्थिति B. He. Chā
Va. Su. Dhar and Vija, दयितोरःस्थल-
कोटिपु स्थिति C. दयितोरःस्थलकोटिसस्थिति
D. दयितोरच्छदकोटिपु स्थिति So also noticed
by He. D2 दयितोरःस्थलकोटिग्नयोः. So
also Chā. & Su, notice it; A2 and Chā.
असृज्यत for स्थिति So also noticed by He
37. D. He and Va, नरेश्वरप्रिया for नरो-
त्तमप्रिया; D2. सममंस्था निमर्मल सुन्दरी for
हृतचन्द्रा तमसेव कौमुदी. Between 38-39 B.
and Su, read “ सममेव नराधिपेन सा गु-
रुसंमोहविलुप्तचेतसा । अगमसंहतेलविदुना नव
दीपाधिरिव क्षितेस्तल ” ।
39. B. C. and Chā, परिपार्श्ववर्तिना for अ-
पि पार्श्ववर्तिना ; B. C. He. Chā, Va. Su.
Dhar. and Vija., कमलाकराश्रयाः for कम-
लाकरालयाः.
41. D. विह्वला पुनः for सत्त्वविप्लवात् ; D.
अङ्ग for अङ्ग. Between 41-42 B. D2.
Chā. He. Va. and Su., read “ स निनाय
निन्ततवत्सलः । परिवृत्तप्रथमच्छवि क्षणात् ।
सलिलोद्धृतपद्मिनीनिभां दयितामङ्गमुदश्रुलोचन ”
[D2. तुलां for निभा ; D2. छलात् for
क्षणात्] Hemadri and Chantiravai-
dhana call it a spurious stanza.
42. D. विभ्रमाविला for विभ्रदाविला
43. B. C. D शरीरिणा for शरीराणु So also
noticed by He
45. C D He. Va. and Su, गता for मता.
46. D. सन्निहिता for कि निहिता
47. D. सुगम्यरूपभाक् for मम भाग्यविप्लवात् ;
D. He Chā. Va. Su. Dhar. and Vija,
निमित्तः for कल्पितः ; D कर्मणा for वेधना ;
B. C. D. न पातितस्तदः for तरुन पातितः ;
B. C. D. He Chā. Va. Su. Dhar. and
Vija., तद्विषयाश्रया for तद्विषयाश्रिता.
48. B. D. Su. Dhar. and Vija., अपराधे
for अपराद्धे ; D. He. and Va., प्रिये for यदा.
49. D. and Chā, अनामन्त्र्य for अनापृच्छय.
50. A. Chā. and Vija., आत्मकृतेन. B. He.
and Va., आत्मकृतां तु. C. आत्मकृतां तु. D.
आत्मकृतान्तः. D2. Su. and Dhar., आ-
त्मकृता च
51. B. C. D. Su, and Dhar., अथवा for अ-
थ च Between 51-52 B. reads “ सुरत-
श्रमवारिवन्दनो न तु तावाद्भिरमान्ति ते मुखे । स्व-
यमस्तमितास्यहो बत क्षयिणा देहवतामसारता ” ।
53. A. C. Chā. Su. and Vija, कुसुमोत्खाचि-
तान् B. He. and Va., कुसुमात्कचितान्. D.
कुसुमात्कलितान् ; B. C. D. He. Chā. Va.
Su. Dhar. and Vija, वलीमतः for वलीभूतः.
58. B. घनचारुतिभ्रमस्थिता रसना त्वां प्रतिबो-
धशायिनीं for इयमप्रतिबोधशायिनीं रशना त्वां
प्रथमा रह. सखी.
59. B. C. Su. and Vija, गत मदालस for
मदालस गत ; D. and Va., हरिणीषु for पृ-
थतीषु ; A. C. He. Va. Chā. Dhar. and
Vija, विभ्रमाः. B. and Su., विभ्रमः So
also Malli notices this and says. इति
पाठे । विभ्रमो विलासः । D. विभ्रमा.
62. C. D. कृतदौर्द्धः for कृतदोहदः.
64. B. D. He. Va. and Su., वादिभिः for
• कारिभिः ; D. विकल्पमेखलां for विलासमे-
खलां. So also noticed by He.
66. D. and Chā., चिरशून्यं for परिशून्यं.
68. A. C. He. Chā. Va. Dhar. and Vija.,
परलोकोपनत. B. परलोकोपनलं. D. and Su.,
परलोकोपनतां
70. A. सुतशास्त्रसंवाष्पदूषितान्. B. C. He.
Va. Su. Dhar. and Vija., सुतशास्त्रस-
ंवाष्पदूषितान् D. and Chā., सुतशालारस-
ंवाष्पदूषितान्
71. D. अवतायं for अपनीय ; D. He. Va.
and Chā, कृतान्त्यमण्डनां for तदन्त्यमण्डनां ;
D. He. and Va., अग्ररुचन्दनैधमे for अगु-
रुचन्दनैधमे
73. A. and Chā, पर. D. परा for परे ; C.
He. Va. and Chā., अपदिश्य for उपदिश्य ;
C. गेहिनी for भ्रामिनी ; B. C. He. Chā.
and Va, वितेनिगे for समापिताः. D2. and
Su., विदुषा विधयः समापिताः पुर एवोपवने
महर्द्धयः for the last Pāda.
75. D. Chā. and Su., तमवेक्ष्य मन्त्राय for
अथ तं सवनाय ; B. C. He. and Va., आ-
श्रमाश्रितः for आश्रमाश्रितः. D. Chā. and Su.,
have आश्रमाश्रयः ; D. Chā. and Su., अधिप-

क्षिणीमश्व विशां for अभिषङ्गज विजज्ञिवान्
76. A. पथक्षयुतं. D. ततश्चयुत. D2. स्वतश्चयुतं.
B. C. He. Chā. - Va. Su. and Dhar.,
कृतस्थितिः.

77. A. C. Chā. and Vija., लघुसदेशपदा. D.
लघुसदेशहरा. B. He. Va. and Su., स्फुट-
संदेशपदा ; D. अवधातुं for उपधातु.

78. D. अवितथं for त्रितयं.

80. B. C. He. Chā. Va. Dhar. and Vija.,
स तप. प्रतिबन्धमन्युना. A. तपसा प्रतिघातमन्यु-
ना. D. and Su., स तप. प्रतिघातमन्युना ; A.
D शमेवेलाप्रलयोमिवान् for शमेवेलाप्रलयोमि-
णा ; B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar.
and Vija., मुनः for मुनि ; D2 and Su.,
मदना ° for प्रमुखा °.

81. D. and Chā., ° चरण for ° चरित : D.
and Va. सदस्व for क्षमस्व. D. and Chā.
° माल्यदशनात् for ° पुण्यदशनात्.

82. D. and He. उपलब्धवर्ना तनु जहौ सुखत-
शापनवृत्तिकागण for the last Pāda, He.
also notices the reading of our text

84. A. D मदवाच्य. B. He Chā Va Su
Dhar. and Vija. यदवाच्य. C. वद वाच्य ;
D आत्मवत्त्वया. So also Malli, who says,
' आत्मवत् अध्यात्मप्रचुर ' : B. C. He. Chā.
Va. Su. Dhar. and Vija., आत्मनस्त्वया for
आत्मवत्त्वया, A. D. समुपस्थिते for तदुपस्थिते
our reading is also supported by all
other commentators.

85. C. He. Va. Chā. Dhar. and Vija.,
नानुमतापि A. and Su., नानुमतेन B. नानुम-
ते. D. नानुमते च ; B. अशान्यते for लभ्यते.
D2. and Su., देहिना for दीहिना. Between
85-86 D2. and Su., read ' रादितेन न
सा निवर्त्तते । नृप तत्तावदनर्थक च तत् । न भ-
वाननुसन्धितोपि ता । लभते कमवशा हि दाहन् '.

88. D अथ गच्छति for अवगच्छति.

89. A. and Vija., ध्रुत ° D. He. and Va.,
स्मृत °. D2. and Dhar., स्मृति °. C.
क्षण ° A2. श्रित ° B. and Su., कृत ° ;
A. D. Su. Dhar. and Vija. कि. C. He.
Va. Chā., क. B. कः.

93. C. D. प्रविश्य for प्रसह्य ; A. D. Su.,
Dhar. and Vija., प्रियानुगमने. C. He.
Chā. and Va., प्रियानुगमन °. B. प्रियानुगमन.

94. D. वर्मधरं for वर्महरं.

95. D. तोये तीर्थ ° for ° तीर्थे तोय ° ; D. Su.,

and Vija., पूर्वाकारार्थिकचतुरथा for पूर्वाकारा-
धिकतररुचा.

CANTO IX.

2. B. C. He. Va. and Su., गुणवत्परं for
गुणवत्तर.

4. D. and Su., परिभवः for अभिमैवः, B.
C. He. Va. Chā. Su. Dhar. and Vija.,
कृषिः for क्षितिः.

8. B. C. He. Va. Su. and Dhar. अपि
सपत्नजनेन च for न च सपत्नजनेन्यापि.

10. B. C. He. Va. Chā. Su. Dhar. and
Vija., हि for तु Between 10-11 B. D.

He Chā. Va. and Su., read " जघ-
ननिविषयाकृतमेखलानुपचिताश्रुविलसविशेषकान्
सरिपुद्गरगणानकरोद्गलादनलकानलकाधिपविक्र-
म. " [D. अनुचिता ° for उपचिता °.]

12. B. C. Chā. Va. and Su., शितकोटिना
for शतकोटिना So also noticed by He,
D2 स्फुरितकोटिमहस्रमगीचिना for शमितपक्षव-
ल. शतकोटिना Thus too is noticed by He.
Between 12-13 B. D2 and Su., read

स्फुरितकोटिसदृशमगीचिना समर्चनोत्कुलशेन
हरियश । स धनुषा युधि सायकवधिणा स्वनव-
ता नवतामरमानन. " [D2 बहु ° for युधि °.]

15. B. Chā. Va. and Su., अनुचिता ° for
अनुदिता ° ; A. D. He. Chā. Dhar. and
Vija., read the third Pāda as follows.
अजितमस्ति नृपास्पद so also Malli., ' पाटा-
न्तरे अजित नृपास्पदमस्तीति बुध्यानलसोऽप्र-
मर्तोऽसूत् । विजितानां खलजेतव्योऽपि पुनर्जे-
तव्यान्तर्गवानिव जागरूक एवावातष्टे इत्यर्थः.

16. C. ककुस्थकुलोद्भव for ककुस्थकुलोद्भव ;
B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and
Vija., आत्मभुव for आत्मभव.

17. A. He. Chā. and Va., मगधकोशलकैक-
य °. D. मगधकोशलकैकय ° B. C. Su.,
Dhar. and Vija., मलयकोशलकैकय °.

19. D महायशः for महारथः

21. D. ° श्रुतां for ° श्रुत ; C. He. and Va.,
जित ° for यत °.

22. C. Chā. Su. Dhar. and Vija., विजितेन्द्रियः.
D. and Va., अपि जितेन्द्रियः for यतेन्द्रियः.

23. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and
Vija., एव हितेन for एकरथेन.

24. D. He, Chā. Va. Su. Dhar. and Vija.,
° वज्रिण for वज्रिणां.
25. D. ° हिमनिप्रहैः for हिमनिप्रहैः. Between
25-26 B. He. Va. Su. Dhar. and Vija.,
read “ हिमविषणिनचन्दनपलव विरहयन्मलया
प्रिमुदम्बलः । विहगयोः कृपयेव शनैर्ययौ रविरह-
विरहध्रुवभेदयोः ” ।
26. D. and He. मधुकृता for मधुलिहां. Be-
tween 29-30 B. D2. He Chā Va and
Su, read “ दशनचन्द्रिकया व्यवभासित हसि-
तभासगान्धि मधारिव । तिलकपुष्पमस्यव्यत पद्-
दैः शुचिरस चिरसचितमीप्सुभिः ” [D2. He.
बकुलपुष्प for तिलकपुष्प]
30. D. and He पुष्पोत्करः for कुसुमोद्गमः.
Between 30-31 B. He. Chā Va. and
Su., read “ गमयितु प्रभूयेव सुखेन मां न महती
वत पान्थवधूजनः । इति दयात इवामिवदायता न
रजनी रजनीशवती मधौ.
31. B. C ओचत for अशोभत ; B. D He.
Chā. Va. and Su, read the following
for 31 stanza “ सुगमिसगमज वनमालया नव-
पलाशमधार्थ भगुर । रमणदत्तमिवार्धनखक्षत
प्रमदया मद्यापितलज्जया. Between 32-
33. B. He. Chā Va. and Su,
read “ परभृता मदनक्षतचेतस प्रियमर्खा
लघुवागिव योषिता । प्रियतमानकरोद्विरहातो मृ-
दुवा दुरवापसमागमान् ” । Between 35-36
B. and Chā Va. and Su, read “ अन-
लमान्यभूतानलसान्मन कमलधूलिभृता मरुतेरि-
ता । कुसुमभारनताध्वगयोषितामममशोकमशोक-
लताकरोन् ” । लघयात स्म न पत्यपगधत्रा न
सहकारतस्तुरुणिभृता कुसुमितो नमिनीलिभिरु-
न्मदैः स्मरसमाधिकरोधिकरोषता ” [D 2
° भृता. A2. ° धृति for कृता] “ विशद-
चन्द्रकर मुखमारुत कुसुमितद्रुममुन्मदकोकिल । त-
दुपयोगस हिमविषणि परमृतांरमुन्मदमपता ययु ” ।
36. D. ° हाम ° for ° बन्ध °. So also notic-
ed by He. and Chā.; D. मद for मधु. So
also noticed by He.
37. D. ° चारुविलोचनाः for ° चारुतराननाः.
38. D. गमयितु प्रियसंजनितां व्यामसहया सह
यामवती स्त्रिया for the last two Pādas So
also noticed by He.
39. B. C He. Chā. Va. Su. Dhar. and
Vija., सुरतराग ° for सुरतसङ्ग °.
42. A. B. Chā. Su and Vija., किसलयाध-
रसंगतया मनः C. He. and Va., किसलया-

- धरसंगतरागया. D) किसलयाधरसंगतया मनः ;
D. He. and Chā., नवमालिका for नवमल्लि-
का ; A. D. ° विलासिनी. C. and He ° वि-
लासिन . B. ° विलासिना.
43. A. D. Chā. and Su., ° निषेविभिः for
° विषेविभिः
46. C. पटुगमि °. D. पटुगमि, So also notic-
ed by He., for पटुगमि . C. He. Va. and
Su., जडतां for जलता.
47. D. ऐति for एति
49. D. Chā. Su Dhar. and Vija., तदाङ्कित °.
for तदिङ्कित °. ; B. C. Su. and Vija., सा
for असा.
50. B. ° खगेद्धुत ° for ° खगेद्धुत ° ; B. C.
He Chā Va. Su. Dhar. and Vija. सवितान
for स वितान, So also noticed by He.
51. A. C. तरु °. So also noticed by He. B.
He. and Va. तनु ° D Chā and Su, नव °.
52. B. C He. and Va. तरुलता ° for तनुलता.
53. B. and Su., श्रृगण ° C. He. and Va.,
श्रृगणि ° for श्रृगणि . D. प्रथमाश्रित for प्र-
थमास्थित
54. B. C. Su. and Vija., ° सगत for ° सयुत.
56. B. C. He. Chā Va. Su. Dhar. and
Vija., अस्म for अस्मै
57. D. and Va. काय for देह
58. A. B. D. He. Va. Chā. Su. Dhar.
and Vija., स्मरन् मुनेत्रै for स्मरयन्मु नेत्रैः
one of the MSS. of Hemadri comments
also on the reading given in our text.
59. A. D. सपदि for क्षिप्ति °. A. He.
Dhar. and Vija. मन्ताप्ररोह °, D. Chā.
Va. and Su., गुन्दाप्ररोह ° C. गुन्दाप्ररोह °. B.
गुन्दाप्ररोहकवलावयवाकर्ण
60. D. ते for न. B. C. He. Chā. Va. Su.
Dhar. and Vija., उद्धतमटा for उद्धतमटाः.
61. B. He. Va. and Dina. ° लिप्तशल्यः for
° लिप्तपुङ्खः
62. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and
Vija., ° परिमोष ° for परिमोक्ष ° ; B. C.
and Va., अन्मुच्छिन्न for अन्मुच्छिन्नतः ; D.
Chā. Dhar. and Vija., च for तु.
63. B. D. वायुभग्नान for वायुहग्नान
64. B. C. He. Va. and Su., मृगणां for मृ-
गेषु. So also Malli., who say,
“ इति पाठे ” ममाभे गुणभूतत्वाद्राजशब्देन सम्भ-
धो दर्शयतः.

66. B C He Chā. and Va., विवर्तिताश्च
for प्रवर्तिताश्च ; C. °निऋष्ट°. D. °निऋक्त°
for विऋष्ट ; B and Va. have नृपतीनिव
तान्निनाय शान्ति मितवालव्यज्रैर्विवेज्य सद्य.
for the last two Pādas.
68. C He. Va and Dma., सनुषारशीतलः.
D. सनुषारशीतल for सनुषारशीकर .
- 69 D °वावलिम्बित° for वावलम्बित° : A. B.
D. He Chā. and Va. , नगाधिप for घगाधिप.
- 70 C Chā. Su Dhar. and Vija, सुल-
लित° for सललित°
71. B C च for स also He and Va.,
the former चशब्देऽसमेतपरिच्छेदानुवृत्त्यर्थः
D. Chā Su. and Vija, विधत्तनिद्रः for
विनीतनिद्र . B C He. Va. Chā Su
Dhar. and Vija, मधुरस्वराणि for मधुरा-
णि तत्र.
- 74 B. D He Chā Va. Su. Dhar. and
Vija, यत्-तत् for तत्-यत् ; B. C. and
Chā., विशक्य for विलक्ष्य.
75. C. Su. and Vija, वेतसगूढप्रभव for वेत-
सगूढ प्रभव, D. वीक्ष्य for प्रक्ष्य.
76. B. C. Chā. Su. and Vija, °सुतः for सुतं.
77. B. तेन for तत् ; B C. Chā. Va. Su.
Dhar. and Vija., नोदितः for चोदितः ;
D. सः for च.
79. B. C. He. and Va., दिष्टयांत° for दि-
ष्टांत° . C He. Chā Va. Su. Dhar. and
Vija., अते for अत्ये ; D. भुक्तिविष for
मुक्तिविष. So also noticed by He ; B. C
He. Va. and Su., प्रथमापराधः for प्रथ-
मापराद्धः.
80. D. अथ for अपि. D. हि भवता for भगवताः
D. कक्षा for कृष्या, D दहन for ज्वलनः .
81. B. C. अभिहिते for अभिहित
82. D. has “ तदर्थमर्थज्ञाने गतवप । किमेव
ते वध्यजनानुतिष्ठतु । म बहिःसंस्कारमयाचता-
त्मनः । सदागसूनुर्विदधे च तन्नृप । “ समेयिवा
न्नृपुष्यभोन्यमैविके । स्वमदिर शिथिलधृतिनिव-
त्तः । मनोगत गुरुमृषिशापमद्रहन् क्षयानलं जल-
धारवान्तक पद” . So also noticed by He

CANTO X.

2. C. D. सज्ज्योतिः for स ज्योतिः. Between
2-3. B. He. Chā. Va. Su. Dhar. and

• Vija., read “ मनोर्विशश्वरं तस्मिन्ननभिव्यक्त-
सन्तति । निमज्य पुनरुत्थास्यन्नदः शोण, इवाभ-
वत्” . He. commenting on this calls
it a क्षेपक.

4. C and Chā., प्रारेभिरे for आरेभिरे ; B.
He. Chā Va Su Dhar. and Vija., य-
तस्मान for जितात्मान
- 6 B आदिपौरुष for आदिपूरुष..
- 7 D ते for त.
9. D. प्रफुल्ल° for प्रबुद्ध°.
10. B. C He Chā Va. Su. Dhar. and
Vija, विश्रन्त D विश्रन्त for विश्रान् So al-
so noticed by He
11. A He. Dhar. and Vija, अपा मध्ये B.
and Su., अपा मध्यान् C पयो मध्ये D.
Chā and Va, पयोमध्यात्
- 14 B अवलोकितै° for अवलोकनं , C He.
and Su, सौख्य° for सौव°.
18. B. Chā. Va. and Su., प्रार्थितावहः for
प्रार्थनावह ; B. व्यक्तिकाण for व्यक्तकारण.
Between 18-19. C D He Chā. Va. Su.
Dhar. and Vija., read “ एकः कारणतस्ता
तामवस्था प्रतिपद्यते । नाना त्व रागसंयोगात्स्फ-
टिकस्यैव ते स्मृत ” [D. He. Su., स्फुटि-
कस्य for स्फटिकस्य]. He. commenting
on this calls it a क्षेपक.
19. B C He. Chā. Va. Su. Dhar. and
Vija., अदयास्पृष्ट for अनवस्पृष्ट
22. D. Chā Va. and Su. , कालावस्था for
कालावस्थाः ; D Chā. Va. and Su., चतुर्गुण
for चतुर्गुण
24. B. C. He. and Va. , याथात्म्य for याथार्थ्य
27. B C He Chā Va Su Dhar. and
Vija. , त्वदावेशित° for स्वयंवेशित°
- 29 B C He Chā Va Su Dhar. and
Vija. अपि for एव ; B C Chā. Va
and Su. , यदा for यत
- 30 A. तोयानि, for स्नानानि ; B C He Chā
Va. Su. Dhar. and Vija., दूरेण. D रूपेण
for दूराणि
- 35 B He. Chā Va. Su Dhar. and Vija. ,
°रन्ध्रानुवादिना C. रन्ध्रानुकारिणा for °रन्ध्रा-
नुवादिना.
36. B. C. Chā. Va. and Su. , पदसंस्कारा
for कृतसंस्कारा.
41. D. °परिवृतः for °परिहृतः ; D. लभ्यांश. B.
Chā. Va. and Su., लव्यांश for लभ्यांश.

42. B. C च for तु ; B. C. He Va. and Su., सद्य for सोढ.
 47. D. and Su., मोक्षेऽह for मोक्षध्वे ; B C. He Va. and Su., सुवर्दाना for स्व-
 गुर्वन्दीना.
 48. D अभिचिद्य for अभिवृष्य
 51. B. He. and Va., हेमपात्रकृत. C Châ.
 and Su., हेमपात्रकृत for हेमपात्रगत ; C
 D. He. Châ. and Va., आददान for
 आदधान
 53. C and Châ., प्रवृत्ति. B. Va and Su.,
 निवृत्ति for प्रवृत्ति ; D. य for यत्
 56. A and He महीक्षित. B and Châ म-
 हीक्षिता. C and Dhar., महीभुजा D. and
 Su., महीभूत. B. भागेन for
 भागाभ्या
 57. D. अपि for हि ; A निस्यन्दरेखयो. D.
 He and Va., निस्यन्दरेखया. B C.
 Châ. and Su., निष्पन्दरेखयो
 60. A Va. and Su., जलजामिश्रदाशाङ्गचक्र°
 So also noticed by Châ D. जलजामि-
 खङ्गदाचक्र ° D2 जलजामिश्रखङ्गदाचक्र °.
 B. C He. Châ Dhar. and Vija.,
 असिखङ्गदाशाङ्गचक्र °.
 61. B. C He. Châ Va. Su Dhar and
 Vija., हेमपत्र ° for हेमपक्ष ° ; D. विवि-
 न्वता for विनन्वता ; D. उद्यमान for उद्यन्ते-
 स्म ; D वेगात्कृष्ट ° for वेगाकृष्ट °
 62. D कौस्तुभ न्यास. for कौस्तुभन्यास ; A D
 He. Châ. Va Su Dhar and Vija., विन्यत
 for विन्यत ; D उपास्यमान for पर्युपास्यन्त
 63. B and Va., महर्षिभि. for व्रजर्षिभि. D
 समुपस्थित for उपतस्थिते.
 64. B. He Châ. Va. Su. Dhar and Vija.,
 अय. C. अपि for हि ; D. कृतार्थ for परार्थ
 65. D. प्रभू for विभू
 66. A B. C. Châ Va. and Su., अग्रमहि-
 षी for अग्रमहिषी.
 67. B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and
 Vija., नोदितः for चोदितः.
 68. D and Su., शय्यागृह° for रक्षागृह °.
 71. C. आवर्जिता. D. आराधिता for आगमिता.
 74. A. C. He. and Su., प्रभाकरः. D. Dhar.
 & Vija., दिवाकरः. B. Châ. & Va., क्षपाकरः.
 76. C and Va., प्रवेशानां for प्रवेशानां ; D.
 and Va., प्रारंभ for आरंभ.
 77. B. C. He. Châ. Va., तस्य for चास्य.

78. D & Châ, °स्तनपायिनः for स्तनपायिनः.
 79. C and Su., विनयकमेणां for विनयकमेणां ;
 D. अमर्त्य for मुमूर्त्य.
 84. A. C D. अङ्गभाक् for अङ्गवान्.
 86. D. फलबन्ध ° for पणबन्ध °. So also
 noticed by He ; A B. C. He. Va. and
 Su., चकासे for चकाशे.

CANTO XI.

1. D. reads the first stanza thus :—
 “मोक्षिगम्य किल गाधिसूनुना राममन्त्रगवि-
 घातशान्तये । याचिन शिशुमपि प्रजेश्वर तेज-
 सा हि न वय समीक्ष्यते” । So also noticed
 by He.
 2. A. C. He. Châ. Su Dhar and Vija.,
 लब्धवर्णभाक्. B and Va., मेदिनीपति. D.
 सोविचक्षण. So also noticed by He
 3. A. B. D He Châ. Va. Su. Dhar.
 and Vija., सत्क्रिया C सत्क्रिया ; D.
 तावता for तावद ; A D He Châ. Va.
 Su Dhar. and Vija., विहिता for विदधे ;
 B He Cha Va Su. Dhar. and Vija.,
 सान्द्रपुष्प ° for सा सपुष्प °.
 4. C D प्रयास्यतो for प्रवस्यतोः
 5. C Va and Su., ° शिखण्डकौ for ° शि-
 खण्डकौ
 7. B He Châ. Va Su. Dhar and Vija.,
 गतवश° for गतवशात् D. He. Châ. Va.
 and Su., read this stanza in a different
 way. “रेजतुश्च सुतगा महोजसः कौशिकस्य प-
 दर्वामनुदुतो । उत्तरा प्रतिदिश विवस्वतः प्रस्थि-
 तस्य मधुमाधवाविव ” ।
 10. D. उद्यमान for उद्यमान. So also Malli.
 इयन् दीर्घादिरपठ । दीर्घप्राप्त्यभावात्
 12. A. D. and Châ., विकचपद्मशोभिना for
 कमलशोभिना तथा ; D. and Châ., वीरधां
 फलभूता न वा तथा for शाखिना च न परिश्रम-
 च्छिदा ; B. C. He. Va. Su. Dhar. and
 Vija., न च for च न.
 14. A. B. Châ. Dhar. and Vija., स्थलनि-
 वेशितादनी. C. स्थलनिवेशितादनी D. He. Va.
 and Su., स्थलनिवेशितादनी.
 15. B. अभिगृह्णी. C. He. Châ. Va. Su.
 Dhar. and Vija., अनुगृह्णी for अध गृह्णी ;
 D. ताटका for ताडका.

16. D. उग्रगन्धया for स्वनोग्रया.
 18. D. ताटकोरसि for ताडकोरसि.
 19. B. D. He. Chā Va. Su. Dhar. and Vija., केवल for केवलो.
 21. D. ताटकान्तकः for ताडकान्तकः.
 23. B. D. Chā. Va. and Su., दर्शनेत्सुक ° for दर्शनोन्मुख °.
 25. D. and He. °उपोढ° for अपोढ°. So also He. notices the reading given in our text.
 28. D. ताटका° for ताडका°.
 29. D. विससर्ज for विमसर्प. B. has विजहार ; B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., पक्षिणा for परित्राणां.
 30. A. D. and Su., वाग्जितस्य for वाग्यतस्य.
 31. B. Su. and Va., अवमृथाप्लुतः for अवमृथाप्लुत .
 34. D. सा for यत् ; A. and Su., स किल किल्बिषच्छिदां. B. He. and Chā., स किल कल्मष छिदा. C. D. and Va., सकलकल्मषच्छिदां.
 35. D. ऋषि for मुनि ; D. °सहितः for °सहितं ; D. सपयेयात् for सपयेया.
 38. D. दुरासदं for दुरानम.
 39. A. D. Su. and Dina., साहम for चेष्टित.
 41. B. D. Va. and Su., कृतगिरा. C. He. and Chā., गिराकृत ; D. and Chā., तगाविव for गिराविव. So also noticed by He.
 42. A. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., इत्थं for एव ; D. °गोपलाञ्छने for °गोपमात्रके.
 43. B. and He. आदिदेश for व्यादिदेश ; D. सः for अय ; A. D. कार्मुकस्य हरणाय for कार्मुकाभिहरणाय.
 44. B. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., प्रेक्ष्य for वीक्ष्य.
 45. D. आत्तसज्ज for आततज्य ; B. C. Chā. Va. and Su., च for सः ; B. कोमल. D. He. and Chā., पेलव for पशल.
 47. A. पार्थिवः for रूपिणी ; B. D. Chā. and Va., स्वां ददौ श्रियमिवामरयुतिः for the last Pāda ; D. इति for इव- लक्ष्मीसेन Ms. omits this stanza, so does B.
 48. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., °साक्षिक for °साक्षिकः.
 49. B. C. महायुति. D. and Su., महारयः for

- महायुतिः ; B. C. Chā. and Va., इष्यतां. for दिश्यतां.
 50. B. reads this verse in the following way: “ उत्सुकः स्वसुतदारकर्मणा सांभव-द्रुरुपागतश्च त ॥ गीतमस्वतनयोऽनुकूलवाग्वाञ्छित हि सुकृतामकालददत् ” ॥ D. सन्य for सय. ; B. C. विपच्यते for हि पच्यते ; D. C. and Su., °समर्धमि for °फलधर्मि.
 51. B. C. Va. and Su., बली for वशी.
 52. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., °पादपै. for °पादपा.
 53. A. D. and He., समये स्थितौ for समय-स्थितौ.
 54. B. C. Chā. and Va., मैथिलीं for पार्थिवी.
 55. A. C. °परिग्रहात् for °परिग्रहाः.
 56. D. च पार्थिवमुताः for नगाधिपमुता
 58. B. C. He. Chā. Su. Va. Dhar. and Vija., वर्मणं for वर्मसु.
 59. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., °परिवेश° for °परिवेश° ; D. भोगवेष्टनः for भोगवेष्टितः.
 61. B. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., नोदयन्त्यः C. प्रग्यन्त्यः for चोदयन्त्यः.
 62. C. D. महतादि for पवनादि ; B. He. Chā. Va., क्षिप्रशान्त C. क्षिप्रशान्ति D. क्षिप्रशान्त्य for प्रेक्ष्यशान्ति. So also noticed by He.
 63. B. उच्छ्रित C. उच्छिख. for उत्थित.
 64. A. D. पित्र्यदश for पित्र्यमेश
 65. B. C. क्षिति. for मही.
 66. B. C. सः for य.
 68. D. He. Va. Su. Dina. and Dhar., रामनाम for नामराम.
 70. B. C. °विवरसारिण. D. °विवरवर्तिनं for विवरचारिण.
 71. C. D. He. Va. and Su., अपकारिवि for अपकारवैरि ; B. उद्यतः. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., उत्थितः for रोषितः.
 72. B. C. D. Chā. Va. Su. and Dhar., अक्षिणोः for अक्ष्णोः. [by He.
 73. D. जयांत for जगति. So also noticed
 74. D. Va. Su. and Dina., तातचेनुहरणात् for चेनुवत्सहरणात्.
 76. B. C. and Su., आत्तरसं for आत्तबलं.
 77. D. reads “ तन्मदीयमिदमाततज्यतां कीयतां

- विषयसाधनं घनः ” for the first two Pādas. So also noticed by He.
78. D. and Chā, यदि च for यदि वा.
80. B. C. Va. and Su, ° शुभ ° for ° ल. घु ° ; D. ° लाञ्छनः for लञ्छितं So also noticed by He.
81. B. ° निहितैककोटि तत् (° निहितैककोटि तत्. A. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, ° निहितैककोटिना ; B. C. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, read this for the last two Pādas. “ प्राप वर्णवर्द्धति च भागवो वृष्टिर्धत्त इव वासवध्वजः. So also noticed by He.
83. B. C. He. Su. Dina and Dhar., अवन्त्यम् for अमोघ.
84. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija, अथ for उन्.
86. B. C. He. Va. Su. and Dhar, विप्रसात् for पात्रसात्.
88. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., प्राङ्मुख for प्राङ्मुखः.
89. D. अथ for अपि.
90. D. यत्. for यदा ; D. ° फले for ° फल ; C. D. मयि for मम ; C. D. and Chā., अनुग्रहः कृत for अनुग्रहाकृतः.
91. A. साधयामि So also noticed by He, D. He and Su, साधयामि for साधयामि.
93. B. C. Va. Su. and Dhar., दर्शनीना for दर्शनीना.

CANTO XII.

3. D. °च्छविः for ध्रुतिः ; D. हृदयामास for हृदयाशक्ते.
4. A. अधुविन्दुभिः. D. मम नाधुभि. for पाथिवाधुभिः.
5. B. प्राक्सधुतौ for तत्सधुतौ.
6. B. रामप्रजाजनं for राम प्राजाजयत्.
8. D. मुखरागसमञ्जस for मुखराग सम जनाः.
9. D. अलोकयन् for अलोपयन्.
12. A. D. °वर्गे ° for ° बन्धु °.
14. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., कथितान् for दर्शितान्.
15. B. चित्रकूटाचलस्थं. A. C. चित्रकूटस्थित रामं for चित्रकूटवनस्थं ; D. अनुमृष्ट ° for अनुकृष्ट °.

17. B. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., निर्देशात् for निदेशात्.
19. D. शुद्धयर्थे for भरतः.
20. D. वृत्ति for वने.
22. A. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., आचरत् for आचरन्. Between 22-23 D. and Su, read “ मृगमामं ततः सीता रक्षन्तीमातपे शट । पक्षतुण्डनखाघातैर्विबाधे वायसो बलात् ” । So also noticed by He.
23. A. Su, and Dhar., आत्मान D. and Chā, आन्त. सः. D2. आन्तस्तु. C. He. and Va., आन्तः सन्. A2. भीतः सन् for आन्तश्च.
26. D. कैकेयी for कैकेय्याः.
27. B. and Va., °विमृष्टेन for अतिस्मृतेन. B. C. पुष्पोल्लित ° for पुष्पाच्छलित °.
28. B. He. Chā. Va. and Dhar, तत्र for तस्य.
29. D. मध्यात् for मध्ये.
31. B. Va. and Su, अथो for ततः.
32. D. प्रतिपेदे for अभिपेदे.
34. B. He and Va, ययायाम. A. D. and Su, लघीयास for कनीयाम.
35. B. He. and Chā., न तेनाप्यभिनन्दिता for तेनाप्यभिनन्दिता.
36. A. D. क्षण सौम्या for क्षणसौम्यां.
37. B. C. Va. and Su., मृगी for मृगाः ; B. C. Chā. Va. and Su., मय्येवे हि for इत्येवे हि, B. C. Chā. Va. and Su., कृतः for कृत So also noticed by He.
38. A. अके निर्विशती C. He. Va. Su. and Dhar, अक निर्विशती. B. and Chā, अगानि विशती D. प्राप निर्विशती. So also noticed by He. ; C. D. and He नाम्ना for नाम्नः.
39. C. and He., °माषिणीं for °वादिनीं ; A. D. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., °स्वरा for °स्वनां.
40. A. विरुष्टासिः. D. and Su., विधृतासिः for विरुष्टासि. ; B. C. and Va., वैरूप्यपुनरुक्तेन. D. and Su., वैरूप्य पुनरुक्तेन for वैरूप्यपुनरुक्तेन.
42. C. D. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., तथाविधा for तथाविध.
43. D. आसीत् for अमृत्.
45. D. रामः for कामं ; B. He. and Va., आसंस्तावद्वा. C. D. Chā. and Su., आजौ तावद्वा for आजौ तावांश्च.

46. D. आप for अथ ; D. Su. and Va., स-
दाचार for शुभाचारः ; A. D. He Va.
and Su., सदूषण. B. असदूषण. So also
noticed by He., for स दूषण. So also not-
ticed by He.; B. D. आत्मनि for आत्मनः
48. D शतैः for शितैः. C. D. He. Châ.
Dhar. and Vija., ययापूर्व for ययापूर्व.
49. B C. He Châ. Va Su Dhar. and Vija.,
उत्थत for उत्थित ; B. C. अन्यच्च A. and
He. अन्यच्च A2. अन्यस्तु D. Châ. Va.
and Su., चान्यत्.
51. B. D. Châ. राववास्त्रादिदग्धाना for राव-
वास्त्रादिदग्धाना. So also noticed by He
54. अनृण्य for अनृण
55. D He Va and Dina, आख्याय for
आचष्ट ; B. D. Va. and Su., आत्मनस्तु
महत् for आत्मनः सुमहत्.
56. B. Va. and Su., दु खयो for शोकयो .
A. Dina. and Dhar., सस्कारात्परावृत्ते
क्रियाः. B. Châ. and Su., सस्कारानन्तरा
ववृत्ते क्रिया. C. He and Va., सस्कारात्पुन-
राववृत्ते क्रिया. D. Vija., and Vijay, स-
स्कारात्परा निवृत्तिते क्रियाः. धित.
57. B. D. He. and Dina, निर्धोत for नि-
58. A. D. Châ Va and Su, वीर for वीर
59. D अय for च. D2. वेदेही for आक्रम्य.
So also noticed by He.; B C He Châ.
Va. Su. Dhar. and Vija., नोदिताः for
चोदिताः ; D उत्कस्य for आत्तस्य.
62. B. C. He Châ. Va. Su. and Dhar
and Vija, हरिः for कवि, D. वागभि.
for बिन्दुभिः.
63. B. C Châ. Va. and Su., अक्षवधोद्धर So
also noticed by He. D. रक्षोवधोद्धता for
रक्षवधोद्धत ; B. and Châ. विभीः for पुर्णिः
A. क्षणसोढारिनिग्रहः. D. क्षणसोढारिनिग्रह
for क्षणसोढारिनिग्रहः.
65. A. D. Va. and Dina., संसर्ग for संसर्गा
67. D. धरापृष्ठे for सुव पृष्ठ ; B. C. Châ. Va.
and Su, खेस्पि for व्योम्निः ; B. C. वर्त्मनि. D.
वर्तिभिः. for वर्त्मभिः.
8. D. निविष्टं for निविष्टं ; B. C. He Châ.
Va. Su. Dhar. and Vija., आविश्य for
आदिश्य ; B. C. He. Va. and Su., नोदितः
for चोदितः.
70. D. योषभौ for प्लवगैः ; C. and Châ. लव-
णोदयौ for लवणाभसि ; A. Dhar. and
Vija, उन्मम. B Châ. and Va, उन्ममः.
C. उत्तीर्ण. D and He. उत्तीर्णः. D2. and
Su., उदीर्ण ; B D. He Châ. Va. Su.
Dhar. and Vija, शेषः for शेषः ; A. D.
and Va., स्वापाय for स्वपाय.
71. D and Su., यथा for यथा.
72. D. घोरः for भीम ; D. घोषिणी for घोषण.
73. B. and Châ. हरल. C. He. Va. and
Su, मम for हृगण.
74. B चेतम D He. and Châ., चेतसां for
चेतना
76. B C. He Châ Va. Su Dhar. and
Vija. विशेषि and बन्धन for विशिष्ट and
बन्धन. B. C He Châ. Va. Su. Dhar
and Vija, क्रैश for क्रैशः ; B and Su.
वानि C. He Châ. and Va, वृत्त D वृ-
त्ति for वृत्त
78. A. हनव्य. D. and Châ, गतव्य for
हनव्य Between 79-80 D & Su, read
“ क्रेशेन महती तन्त्रा त्यजित रणदुर्जयम् । राव-
ण. प्रेषयामास युद्धायानुजमात्मन । स जघान त-
दादेशात्कषाणुप्राप्तनेकशः । विवेश च पुंरा लकां
समादाय हर्षितम् ” ।
79. D. स नाद for नाद स.
81. B C He. and Va, अनुजः for भवान्.
83. D निश्चित for निश्चितः.
86. D Va and Su., शस्त्राणि for अस्त्राणि.
87. B. C D. He Châ Va Su Dhar.
and Vija. वैर for युद्ध.
88. B. C He Va. Su. Dina. and Dhar.,
भुजोत्तमग for भुजमूर्धोर. So also
noticed by He : Châ. with us B C. स.
D हि : A He. and Châ अयथापूर्व. D.
अयथापूर्व for स यथापूर्व. So also noticed
by Châ.
89. B. and Châ. तमि for अराति.
90. D अधिकक्रोधात् for अधिकक्रोधः.
91. B. Va. and Su., रामास्त्र for रामास्तः.
92. B. C. He. Châ., इव for एव.
94. D. He., परस्परं for परस्पर.
96. B. C. He. Va. Châ. Su. Dhar. and
Vija., सुरद्विषः for सुरद्विषां ; C. कदलीमिव
for कदलीमुख.
97. B. He. and Châ., रामः. D. Va. and
Su., चासौ for चास्मै. He. with us.

98. D. शतधा for दशधा.
 99. B.D.He. & Chā, अशतयत् for अपातयत्.
 So also noticed by He.; A.He. Va. and
 Su., स रावण °. B.C. रामो रिपुः D. and
 Chā, रावणस्य.
 100. D. प्रतिमेयाः स्युः for प्रतिमेवाप्सु
 102. B. C. गल्लभित्ती for गण्डभित्ती.
 103. A. D Chā. Va. and Su., युत for युज
 104. B. C. He Chā. Va. and Dhar.,
 संक्रमय्य for सगमय्य.

CANTO XIII

- 2 A आविष्कृत °. B (C Chā Va and
 Su, आवि कृतचारवाद. So also noticed
 by He., D. and He., आपुरित °
 3. B. D. and Dina, पूर्वम् for मध्ये
 7 B. C. and He, पक्षच्छिदा. for पक्षच्छिदा,
 B C and Va., गोत्रभिद for गोत्रभिदा;
 A He Dhar. and Vija, आत्तगन्धा.
 B C. and Va., मयार्त्ता. D. Chā and
 Su., आत्तगर्वा; D. एत for एन; D धर्मो-
 त्तमं for धर्मोत्तर So also noticed by He.
 8. D यस्य for अस्य; D. वक्त्रावरणं for
 वक्त्रावरणं. So also noticed by He. Chā.
 and Dina.
 10 B D. Chā and Va., सन्निमुखाभ
 for नदीमुखाम; D. समी-यन्त्य for समी-
 लयन्त; B C. He. Chā, Va Su. Dhar
 and Vija, विवृताननत्व for तिवृताननत्वात्
 B. प्रतन्वन्ति for वितन्वन्ति
 12. B C. He Chā Va Su. Dhar and
 Vija, विस्फूर्जित ° for विस्फूर्जयु °. A
 and He °समुद्र °. B. °समुद्रि °. C Chā
 Va and Su, °समिद्र °. D. °विवृद्र
 13. C ° प्रौत ° for प्रोत; B कृन्दात् D क-
 षात् for क्लेशात्
 14. B. C. He. Va and Su, इत for अय
 15. D. दूरादरालभु विभाति for दूरादयश्चक्रभि-
 स्य. So also noticed by He.; C. and
 He. ° लेखा for ° रेखा. B. and Chā.,
 have the following :—“ निश्चिश्चकल्पस्य
 निधिर्जलानामेषातमालङ्कराजिनीला । दूरादराल-
 भु विभाति वेला कलकलेखामलिनेव धारा ” ।
 16. B.C.Chā and Su., आयतार्क्ष for आयता-
 क्षि; D. and Su., वृद्धलक्ष्ण for वृद्धलक्ष्ण.
- 18 B. C. and Chā., हि दूरी for विदूरी; B.
 निःसरति. C. He. Chā. Va. Su. Dhar.
 and Vija., निःपताति for निष्पतति
 19. C. Va. and Su., मरुतां for पतता.
 20 A. and He, महेन्द्र—गन्धि. B. and
 Chā. महेन्द्र—गन्धी. C and Su., सुरेन्द्र—
 गन्धिः D. and Va, सुरेन्द्र—गन्धी.
 21 B and Chā, नि सतेन for लम्बितेन.
 22. C दृष्टा for मत्वा.
 24 B D, मार्ग त for त मार्ग; D. ते for मे.
 26 A. D. and He, अम्बरलेहि for अम्बरले-
 खि, D विमुक्त for विमृष्ट
 27. C ° पल्लवानां for ° पल्लवानां So also
 noticed by He. D and He, अर्धोदित°
 for अर्धोद्भूत°; B C. and Chā., त्वया मे. D.
 He Va and Su, अमृवन् for बभूवुः; B.
 C and Chā. विना दु प्रसहान्यमृवन् for अ-
 असहानि विना त्वया मे
 28 B C He. Va. and Su., रात्रौ for यत्र.
 29 B. च भिन्न ° for विभिन्न °; B.C. ° धृमा-
 कुल ° for ° धूमारुण °.
 32. B. C. He Chā. and Va, अवनम्रां for
 अभिनम्रा; A परिरेष्यमाणः. D. परिरेषु
 कामः also noticed by. Malli. and He.,
 for परिरेष्यमाणः; B. C. He. Chā. Va.
 Su Dhar. and Vija., साधुः for सास्त्रम्. He.
 notices the reading given in our text.
 33 A. D अमु for अमः.
 34 A. Chā. and Su, वेलव° D. and Va.
 कोमल° for पेशल °; D. ° बालचूतान् for
 बालचूता, A. आनन्दयति B & Chā., आह्लेद-
 यति for आह्लादयति [षण °.
 35 A D Chā and Va, ° निषङ्ग for ° नि-
 36 B He Chā Va Su Dhar. and Vija.,
 ° भग ° for ° भेद °.
 37 B. C. He and Chā, उदग्र ° for अनिच्छ°.
 38 B. C. Va and Su, शानकर्णे. D. and
 Chā, मान्दकर्णे for माण्डकर्णे.
 39. B. ° भेदेन for ° भीतेन.
 40. B and Su., ° शब्द. D. and Va. ° ना-
 दः for ° घोष
 41. D. हि तप्स्यति for तपस्यति.
 42. D. प्रहास° for सहास°. So also noticed
 by He.
 43. B. and Su., समावने for मभाजने; B,
 C. Va. and Su., प्राक्षु for प्राध्व.
 44. B. and Chā., मुके for मुक्ता.

49. D. and Su., प्रदुः. B. सरुदः for सुजातः; D. and Su., नवप्रवालीपचयेन. B. तव प्रवालावचयेन for प्रवालमादाय सुगन्धि; B. कर्णापितेनाकरवं कपालमप्राथ्यकालागरुपत्रलेखं for the last two Pādas.
50. D. अपुष्पलिङ्गात्पुष्पं. B. and Va. अपुष्पाहिंसाफलबन्धि° for अपुष्पलिङ्गात्फलबन्धि°; D. प्रवाह for प्रभाव.
52. B. Chā. and Su., मुनीनां for कृषीणां; B. C. and He., °मध्याः for बन्धाः. So also noticed by He.; A. निवातनिष्कम्पतया B. निवातनिष्पदन्तया. D. निवातनिष्कम्पतया. So also noticed by He., for निवातनिष्कम्पतया
53. B. C. Va. and Su., प्रकाशः for प्रतीतः
54. D. उद्ग्रथित ° for उत्खचित °.
56. B. and Chā., विलीनै. C. and Va., अभिलीनै. D. and Su., विमानै for विलीनः
57. A. D. भोषणै for भूषणै. So also noticed by He. Between 57-58 B. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., read the following:—“ तमिस्रया शुक्लनिशेव भिन्ना कन्दस्रगन्दीवर्मालयेव । कुत्तिहरे कृष्णमृगत्वचेव भूति स्मरगरेवि कण्ठभासा । दृश्याद्ध्या शारदमेघलेखा निर्धौतनिखिशरुचा दिशेव । गवाक्षकालागरुधमराज्या हर्म्यस्थलालिपमुधानवेव । तुषारसघातशिलाहिमाद्रिज्यायान्नप्रस्तरशोभयेव पतस्त्रिणा मानसगोचराणा श्रेणीव कादम्बावहगपङ्क्त्या । निनान्तशुद्धस्फटिकाक्षयोगाद्द्विर्द्वयकान्त्या गन्धनावलीव गगारदेगात्मजया समेय पुष्पत्युदारपरभागमेव ” ।
शुक्लनिशेव निर्धौत स्फटिकाक्ष समेय पुष्पाति शुश्रूणवेश° निर्धूत, स्फटिकाक्ष समेता पुष्पाति
58. D. शरीरिणा for तनुयजा.
59. D. °मणीन् for °मणि
60. D. निर्घृष्ट° for °निघृष्ट
61. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., °यूयै for °यूय
62. D. प्रभूतपुष्पैरिव for सामान्यधात्रीमिव. So also noticed by He.
63. B. and Va., ज्ञयेन for मान्येन. So also noticed by He.; D. विमुक्ता for विमुक्ता; B. C. Chā. Va. and Su., अपि सन्त for वसन्त.
64. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., °परुषं for कपिशं; A. & Chā., यतः. B. C. He. Va. and Su., यथा D. यस्मात्. D2. एतद्; D. हनुमान् for हनूमद्°.
65. B. C. He. Chā. and Va., अथ ।
अद्भ. Chā. notices the reading given in our text.
66. B. C. Chā. Va. and Su., अर्थ° for
67. B. C. He. and Chā., भिच्छां for विच्छां; D. अंगगतां for अङ्गगतां; B. D. and Chā., नितान्तकष्ट for तया सहोम्र°.
70. B. C. Va. and Su., सञ्जातरं for सञ्जातरं; B. C. He. Chā. Va. Su., Dhar. and Vija., अर्थ° for अर्थ°.
71. A. D. °आकृते° for °आनन°; B. C. Chā. Va. and Su., तान् for च; B. Su. and Dina, वृक्षान् for प्रक्षान्; D. मञ्चिपुत्रान् for मात्रवृक्षान्. So also noticed by He.; D. प्रत्यग्रहीत् for अन्वग्रहीन्; B. C. He. and Va., °दृष्टिदानै. for °दृष्टिपातैः.
72. A. दुर्जातवन्धु. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., दुःखैकवन्धु. D. अज्ञातवन्धु. So also noticed by He.; D. समरे च for समरेषु. A. D. आदरेण for आदरेन. So also noticed by He.
71. B. C. Chā. Va. and Su., येषु for तेषु.
75. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., रथ for स्थान; B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and Vija., अनुशिष्ट for अनुशिष्ट; A. C. He. Va. and Su., विकल्पचिते. B. विकल्पितविये. D. and Chā., विकल्पचनैः; B. C. Chā. and Su., य तो ये, B. C. Chā. Va. and Su., °शोभ for °शोभा.
76. A. D. and Va., ताराधिप for तारापातैः; B. and Va., °कट for °वृन्द
77. B. D. Chā. Va. and Su., अभ्युद्धतां for प्रत्युद्धता.
78. A. D. °जटिलेन for °जटिल च.
79. D. °पुरः सरोद्रप for °पुरः सरण.

CANTO XIV.

1. B. Chā. and Su., read the following for the first stanza :—“ प्रत्यागतौ तत्र चिरप्रवासोदपश्यतां दाशरथी जनन्यौ । कुमुदतीक्ष्णमरीचिलेखे दिवेव रूपान्तरद्विभावेव ” । So also noticed by He.; Chā. commenting on this calls it a क्षेपक; B. अनु for अथ.
2. A. सुतस्पर्शरीतो°. D. मुखस्पर्शसुखी° for सुतस्पर्शसुखी°.

- B, C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., निष्पन्द for निस्पन्द.
- A. D. °धातान् for मार्गान् ; A. अकारयेतां D. अपाकारोति for अकामयेतां. D2. read this in a slightly different way :—
- “ ते पुत्रयोर्नैकतशस्त्रमार्गान् स्थिरप्ररूढानपि वत्सलत्वात् । आर्द्रानिवाके सद्यः स्पृशन्त्यौ भूयस्तयोर्जन्म समर्थयेताम् ” ।
- B. Châ Va. and Su., उदाहरन्ती for उदीरयन्ती ; A. D. स्वर्गं प्रविष्टस्य for स्वर्ग-प्रतिष्ठस्य. [दान्.
8. D. and Su., सरितः समुद्रान् for सरित्समु-
10. A. मौलिकोहारिभिः ससैन्य B. He. and Va., मौलिकोहारिमिश्रसैन्यः. C. मौलिकोहारिमिश्रसैन्यः. D. Châ. and Su., पौररक्षोहारि-मिश्रसैन्यः. D2. मौलिकोहारिभिः सुसैन्य ; B. C. Su. Va. and Dina, °पौरवर्ग for °पौरवर्गः. D. has ° राजमार्गम्.
11. B. and Su., प्रसिद्धः. C. and Va., प्रवृत्तः for प्रवृद्धः.
12. A. D. ° धूमगात्रि for धूमरात्रि ; A. D. वायुवशाच्च C & Châ, वायुवशात् for वायुवशेन ; A. B. He. Châ Va. Su., Dhar. and Vija., विघ्ना. C. विदीर्णः. D. नुन्ना ; B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., रघुद्रहेन for रघूत्तमेन.
13. B. and Va., विमान ° for प्रासाद °.
17. B. स. C. च for एव
18. B. C. He. Châ Va. Su. Dhar. and Vija., आदधान for आदधान.
20. B. °वृताग्रय for °हृताग्रय.
21. C. मित्य. D. and Dina, °दु ख for एवं ; C. D. and Su., सम for समा.
22. D. and Su., अति° for अपि. So also noticed by He.
24. D. उपस्थित for उपस्थितः.
25. C. and Va., इन्द्रियार्थ for इन्द्रियार्थान् ; B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., सुखीबभूवुः for सुखान्यभूवन्.
26. B. Châ. and Su., दोहदेन for दोहदेन.
28. B. C. He. Va. and Su., °फलानि for वलीनि ; B. D. Châ. Va. and Su., हस्तेः for हिस्तेः ; A. D. and Va., समृद्ध ° for सम्पद्ध °.
30. B. and Châ., विप्राश्रयमानां for विगाहमानां.
31. B. and Va., °निहत °. D. and Châ., विहित ° for विजित.
32. D. and Châ., वृत्तं for सर्व.
34. B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., उपेक्षे. D. अपेक्षे for उपेक्षे ; B. अथ for उत ; B. C. He. Va. Châ. Su. Dhar. and Vija., संत्यजामि for सत्यजानि. Dina. notices the reading given in our text.
36. D. महौजाः ; B. पुराश्च for पुनश्च.
37. A. D. मनुप्रसूतेः for रविप्रसूतेः. So also noticed by He. ; D. पयोदवाहात् for पयोदवातात्.
38. A. D. and Châ., स्तभं for स्थानु.
40. B. लोकप्रवादः for लोकापवादः ; B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., मलत्वे निरूपिता for मलत्वेनारोपिता. Dina. notices the reading given in our text.
41. B. D. स्वार्थः for व्यर्थः.
42. B. C. He. Châ. and Va., निर्गत ° for निर्हृत ° ; B. C. Va. and Su., धारयता for धारयितु.
43. B. C. अनुवाति for अनुमोदितु
44. B. D. आप for भाषा
45. A. and Va. दोहद ° for दोहद ° ; B. C. and He. तपोवनेभ्य for तपोवनेषु.
46. B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., निदेशात् for नियोगात् ; B. C. He. and Châ. विशक for द्विपुनर्द्वत्, C. and Su. व्यभिचारणीया D. and Va., त्वविचारणीया for ह्यविचारणीया.
48. A. D. रुचिर्ग ° for रुचिगन्.
49. C. D. He. Châ Va. and Su., जुगोष for जुगृह. Su., notices the reading given in our text ; B. अस्या for अस्मै ; A. He. Su. and Dina., °चुम्बनेन. D. °चन्दनेन for ° दर्शनेन. He. notices the reading given in our text.
50. C. °उपगमात् for ° उपगतात्. So also noticed by He. ; D. ° विन्द for ° विन्दा.
51. B. C. Va. and Su., आतुः for गुरोः ; C. D. He. Va. and Châ, निदेशात् for नियोगात् ; B. C. He. and Châ., अतिता. D. and Su., दयिता for वनिता ; C. D. Va. & Su., न्यवार्यत for अवार्यत ; B. C. He. and Châ., उच्छ्रितवीचि °. D. उद्धतवीचि °. D2. Va. and Su., उत्थितवीचि ° for उत्थितवीचि °.
52. B. सुमन्त्रप्रतिपक्ष °. D. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., स यन्त्रप्रतिपक्ष ° for स यन्त्रा निरुद्धीत °. [औत्पातिकः.
53. B. C. Va. and Su., औत्पातिकः for

54. A. अभिषंगानिलविप्रबद्धा. D. Chā. Va. and Su., अभिषंगानिलविप्रबद्धा for अभिषंगानिल विप्रबद्धा.
55. D. आर्यवृत्ति. for आर्यवृत्तः; D. इत्थं for इति; C. and He संशयितfor संशयिता. He. notices the reading given in our text.
56. B. and Va लभ्य for लब्धः; D. Va. and Su, प्रबुद्ध for प्रबोधः.
57. B. and Va. पदे पदे for पुन पुनः; B. C. D. He. Chā. Va Su, Dhar. and Vija, दुःकृतिन for दुष्कृतिन.
58. B. C. He Chā. Va Su Dhar. and Vija, ससीता for सती ता; A. आतृ—रौक्ष्य C. भर्तृ—रूक्ष. D. भर्तृ—रौक्ष for भर्तृ—रौक्ष्य.
59. A and Va वत्स. D. Chā and Su., पुत्र for सौभ्य.
60. B. C. He. Chā. Va. Su Dhar. and Vija, विज्ञापये for विज्ञापय
61. D. ते for तत
63. B. त्वमास्पद C. He. Chā. and Va, त्व-
व्यास्पद D. and Su, त्वदास्पद for तदास्प-
दः; B. Chā and He., तुरोषात्. D. and
Va., अनुगेषात् for अतिरोषात्; D. त्वद्भवे
for त्वद्भवेन.
64. B. C. Chā. Va. and Su., अन्य for अ-
न्याः; D. वर्तमाने for दीप्यमाने.
65. B. C. Va. and Su., अपेक्षा for उपेक्षां
66. C. D. and Va, ° निबद्ध ° for ° निवि-
ष्ट °; D. Va. and Su., तथा for भूय .
67. D. and Va., ° रक्षण for ° पालन
68. D. स मुक्तकण्ठ for सा मुक्तकण्ठ . D. व्यग्रा
for विम्रा.
69. D. नृत्त for नृत्यः; D. भृगा for वृक्षा : C.
He and Dina. अत्ययं for अत्यन्त
70. B. D. मुनि for कावि
71. B. प्रलापात् for विलापात्; C. दोहद ° for
दोहद °; B. C. Va and Su. दत्त्वा for
दाश्चान. So also noticed by He.
72. D. वने for जने.
74. C. Va. and Su., इन्दुक्रांति for उरुकी-
र्तिः; A. and Su., भयच्छेदकरः. D. भवच्छे-
दकरः. D2. and Chā., भवच्छेदगुरुः for भ-
वोच्छेदकरः; D. पितृदेवतानां for पतिदेवताना.
76. B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar. and
Vija., विमस्य for वगास्य; A. प्रमोदः. So
also noticed by He. C. अभिलाषः for प्रसादः.

77. A. बालेयम—पच्यं, C. and Va., काले यद्
रोहि for बालेयम—रोहिः.
78. D. ° स्फीति for प्रीति.
79. D. अनुग्रह for अनुग्रह °; A. शान्तमुखी.
B. शान्तमुख. D. शान्तमुख for शान्तमृगं
80. D. and Chā., समर्पयामास सः for त्वमर्ष-
यामास च; D. समागम ° for तदागम °;
D. ° सारा for ° सागा; D. अन्त्या for अन्त्यां;
D. कला for कला.
81. D. विभेजुः for वितेहः.
82. B. Chā. and Su., विविधा °. D. and
Va, विवुधा ° for विविधा °
83. D. यथा for अधुना. So also noticed by
He. : B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar.
and Vija, इति for कि; A. D. He. Va.
Su., निहन्ता for अपिहन्ता . B. C. He. &
Chā., ° देवितान्त्र for ° देवतान्त्र
84. C. D. He Va and Dina, सपदि for
सहसा; C. He. and Dina., प्रबाणः for
सबाणः
85. A. D. ° योग for ° भोग
86. B. He and Va, असबाध ° for असघ-
ट °; B. C. He. Chā. Va. Su. Dhar.
and Vija., तस्य for ता; B. C. He. Chā.
Va. Su. Dhar and Vija., रेमे for रेजे
87. A. D. आनुहार for आजहार; B. ° विषय-
व्यापिना. D. ° विषय प्रापिणा for ° विषयप्रा-
पिणा; B. D. Chā Va and Su. दुर्वारव्य-
य for दुर्वार कथ So also noticed by He.

Canto XV.

1. D. and Chā, कौवल for केवलं.
2. A. Su and Va, अभ्यगु D. and He.
अन्वयु for अभ्यगु
4. B. C. He. Va. and Su., ° रक्षणायैव.
D. ° रक्षणार्थाय for रक्षणायैव; B. विवृत्तिः.
D. प्रस्थान for प्रवृत्ति
7. B. विवर्तयितु. D. and Chā, निर्वर्तयितुं
for व्यावर्तयितु.
8. A. D. तदा for तत..
9. B. C. Chā. Va. Su. and Dhar., अनु-
पदं सेनां तस्य for अनुगता सेना तस्यार्थ °.
10. A. स गच्छन्वदतां. D. गच्छन्मतिमतां for
स गच्छन्तपतां; D. वरः for वरः.
11. B. C. Chā. Va. Su. & Dhar., ° स्वनोक्त-

1. D. °सुलोकाविषये for °स्वल्कण्डमृगे.
 12. and He. °आम्न for °भूत °; B.
 C. Va. Chā. Su. and Dhā. विषय °
 for विशेष °.
 13. B. C. He. Va. and Su., संग for सं-
 पत्नी; B. क्षति: for क्षिति:
 17. D. सांयुगीन: for संमुखानः.
 18. C. He. and Va., आलोक्य / आलक्ष्य;
 B. C. He. Va. Chā. Su. ar., and
 Vija, वेतने for भोजन; D. id Chā.,
 नाभिपर्याप्त for नातिपर्याप्त.
 19. संत्यज्य. So also noticed by D. and
 Su., सन्तर्ज्य for सतर्ज्य.
 20. D. शकलीकृत for शकलीकृत
 21. B. C. He. Chā. and Su. शान स्वस्य
 शूलस्य. D. Va. Dina. and ar., विशान
 स्वस्य शूलस्य for विनाशस्तत्त्वक्षस्य; D.
 तं च for तस्मै.
 22. B. C. Chā. Va. and Su. सिकताभ्यः.
 D. सिकतार्धात् for सिकतार; B. अपि
 परमां. C. and Su., अपि हिं. D. and
 Va. हि परां. D2 अपरमां for पि परां.
 23. A. तमुपाद्रवदुद्यम्य राक्षसोक्षण कर. C.
 तमुपाद्रवदुद्यम्य दोष रक्षोऽय ण. So also
 noticed by He. and Chā. क्षिण दोषमु-
 द्यम्य राक्षसस्तमुपाद्रवत् for तद्वदुद्यम्य द-
 दक्षिण दोनिशाचर: support by almost
 all commentators.
 24. D. शत्रो: for शत्रु:; D. वनवा for आश्रम-
 वासिना. So also noticed He.
 25. C. D. He. Va. Chā. Dhar and
 Vija., रक्षस: for विद्विष:.
 26. C. वोरं for वोर; B. and., महामना:
 for. महौजस:.
 27. D. विक्रमादयं for विक्रम. So also
 28. B. C. He. Va. and Su. गिर for पुरी:;
 D. He. and Chā, मधुरा. He.
 notices the reading given our text.
 29. A. D. सा for या; A. ° समृद्धिभि:
 for विभूतिभि:; B. C. He. Va. Su.,
 Dhar. and Vija., अभिर for अभिष्य-
 न्द °; B. C. He. Chā. Su., Dhar.
 and Vija., विनिवेशिता for निवेशिता.
 30. A. He. Va. and Chā. भक्तिमयी. D.
 ° भक्तिमती. D2. ° भक्ति-
 मती; B. C. He. Chā. Su. Dhar.
 and Vija., सवेणी for प्र

31. B. C. He. Va. Chā. Su. Dhar. and
 Vija., अय for अपि; D. मंत्रवित् for मंत्रकृत्.
 32. D. He. Va. and Su., सुती for सती;
 A. D. He. and Va., उत्सृष्ट ° for उन्मृष्ट °.
 33. B. Va. and Su., कवि: for कवि °.
 35. D. सयोगात् for तद्योगात् So also notic-
 ed by Chā.
 36. D. निदधत् for निदधे.
 38. A. तत: D. कृती. D2. and Dina., बली
 for वशी; B. C. He. Chā. Va. Su.
 Dhar. and Vija., अधिगौरवमीक्षित: D.
 अतिगौरवमीक्षित for ईक्षितोऽयन्तगौरव.
 39. B. D. Chā. Va. and Su., उपासित for
 उपस्थित.
 41. A. D. Va. and Su., वार्ता for वार्त:; C.
 आख्यात् for आख्यत्; B. C. आख्यापायिष्यत:.
 D. He. Chā. Va. and Su., प्रख्यापायिष्यत:
 for प्रत्यपायिष्यत:.
 42. B. Va. and Su., अथ कश्चिन्मृतं for अथ
 जानपद:; B. C. He. Chā. Va. and Su.,
 पुत्र for शिशुं; A. D. and Va., शय्याया:
 C. and He. शय्यायां for शय्यास्य.
 43. D. अनु for च्युता; B. C. He. Chā.
 Va. Su. Dhar. and Vija., अनुपासत for
 अनुप्राप्य; D. कृता for गता
 44. C. and Dhar., वच: for शुच:.
 45. B. C. Chā. Va. and Su., सहस्व for
 क्षमस्व; D ° जिघांसया for ° जिघांसया.
 46. B. and Chā., प्रतस्ये for प्रस्थित:; D. He.
 and Va., च for स:; B. He. Va. and Su.,
 चास्य for तस्य. Chā. omits this तत: कृती.
 47. D. अन्विष्यत् for अन्विष्य; B. कृती तत: for
 48. D. विमृश्यन् B विवेष्यन् for विनेष्यन्;
 B. D. Chā. Va. and Su., निःकम्प ° for
 निष्कम्प °.
 49. C. धूमाते ° for धूमाभि °; A. D.
 Va. and Su., ° विलम्बिन for ° वल-
 म्बिन; B. ऐक्ष्वाकि: C. Va. and Su.,
 इक्ष्वाकु: for ऐक्ष्वाक:.
 50. A. D. नामकर्मोन्वयान् पृष्ठ: स राहाचष्टधूम-
 प: for the first two Pādas. So also
 noticed by He. Su., omits this.
 52. B. Chā. Va. and Su., ज्योतिःकणाह °
 for ज्योतिष्कणाह °; B. He. Va. Chā. Su.
 Dhar. and Vija., अपाहरत् for अपातयत्.
 54. A. D. मार्गे for मार्ग °. [निष्कर्व.
 55. B. C. He. Va. and Su., निःकर्व for

56. B. D. दध्यात् for दधत्.
 57. A. D. ° समन्वितः for समागतः.
 61. B. C. and Va., यस्यासीत्सैव. D. and Su., आसीद्यसैव D2. and Châ., तस्यासीत्सैव for सैवासीद्यस्मात्. [चोदितौ.
 63. B. C. He. Va. and Su., ° नोदितौ for [निवेदितं.
 64. B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., ° स्वरी for ° स्वनौ.
 65. B. C. and Châ., तज्ज्ञानिवेदितं for तज्ज्ञै-
 66. B. C. Châ. Va. and Su., निस्पन्दिनी for निष्पन्दिनी ; D. निवाता for निर्वता. So also noticed by He.
 67. B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., चसा for तदा ; B. Châ. and Su., वीक्षापन्ना. C. and Va., वीक्ष्यापन्ना ; So also noticed by He., D. वीक्षापन्ना ; A2. विस्मयेन. D2. निनिमेषां for नाक्षिकम्पं
 68. A. D. and Va., प्रीतिदानेन for प्रीतिदानेषु.
 69. A. गेये केन विनीतिर्वी also adopted by Dakṣhīnāvarta, so says Châ ; D. गेये को नु विनेता वां also Malli. notices this and says :—गेये गीतविषये को नु वां युवयोर्विनेता शिक्षक. नुशब्द. प्रश्ने “नु पुच्छाया वितर्के च” इत्यमर.. D2. गेये कोत्र विनेता वा. So also noticed by He., for गेये केन विनीतौ वां. Supported by all commentators and also by B. C. and the Lakshminisena Ms. of Kolhapure collection ; B. D. He. Châ. Va. and Su., कवे. कृतिः for कृति. कवेः.
 70. B. C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., दूरीकृत्य for उरीकृत्य.
 71. B. D. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija., रामस्य for रामाय ; B. C. He. Va. Châ. Su. Dhar. and Vija., तवात्मजौ for तदात्मजौ ; D. त परिग्रह for सपरिग्रह Between 71-72. D. and Su., read “तदाकर्ण्य वचस्तस्य रामो राजीवलोचन. । सह हर्षविषादाभ्यां युक्तस्तं प्रोक्तवान् मुनि” ।
 तदाकर्ण्य वचस्तस्य सह युक्तस्तं प्रोक्तवान् मुनि तदाकर्ण्य कर्णाभ्यां Su., समSu युयुजे नीतिकोवदः su
 74. D. आह्वाययामास for आनाययामास.
 75. C. संनिमंय for संनिपाय.
 76. B. C. He. and Va., इव. D. Châ. and Su., च for असौ ; C. He. Va. Châ., and Su., सह for अथ ; D. सा तथा for सीतया ; B. वहि for सूर्ये ; D. उपास्थितः for उपस्थितः. So also noticed by He.

78. B. and Va., अधोमुखः D. He. and Va., अधोमुखः
 81. B. विभ्रा for विभ्रमे ; B. देवी for देवि ; B. रीति for अर्हसि.
 82. D. तत for भुवः.
 83. B. D. Châ., and Va., ° निषादिनी for ° निषदुषी C. He. Châ. Va. Su. Dhar. and Vija. वसना for ° रसना.
 84. A. D. Châ., भर्तरी प्रणिहिते ° for भर्तृप्रणिहिते °. अभ्ययात्. D. and Châ., अभ्यगात् for अभ्यगात्.
 85. B. C. Châ. Va. and Su., रसायां for घरायां ; D. सीतयुद्धपैणिणः for सीताप्रत्यपैणिणः.
 86. B. D. and Su., विदधे for निदधे.
 87. D. He. Châ. Va. and Su., युधाजितस्य for युधाजिष ; D. दिष्टप्रभावाय C. Va. and Su., तु सुपुत्राय for दत्तप्रभावाय ; C. and Châ., त ° for मृत °. B. omits this.
 88. D. आयुषे for आयुषं.
 89. A. D. Châ. Va. and Su., तक्षपुष्करौ for तक्षपुष्कलौ.
 90. A. कारुष्यरौ B. कारपथेश्वरौ. D. तारपथेश्वरौ D. तारापथेश्वरौ A2. and He., उत्तरापथेश्वरौ for कारापथेश्वरौ.
 91. B. and Châ., रोपित ° for आरोपित °.
 92. C. He. Châ. Su., Dhar. and Vija., मुनिन for मुनिवर्षाऽथ.
 93. D. आरादुर अध्यास्व. Between 94-95. A D and e read “गच्छ लक्ष्मण शीघ्रं त्व माभूदभिव्य । त्यागो वापि वधो वापि साधूनामुभय र” ।
 95. D. and S. वितथां for अवितथा.
 96. C. शिथिल for शिथिल.
 97. B. Va. and Châ., श्रावस्या च. C. He. and Su., श्रावस्या D. सगवयां for शरावयां
 98. D. स्थितधी for स्थिरधी : So also noticed by e.
 99. B. C. He. Châ. and Su., वृत्तज्ञाः. D. वमैज्ञाः, for विज्ञा ; A. D. कपिराक्षसाः for हरिराक्षसाः ; B. अभिवृष्टे for अभिवृष्टौ.
 101. A. B. D. मर्दः for संमर्दः ; A. D. He. and Châ., मूर्ध for तत्र.
 102. B. C. He. Châ. Su. Dhar. and Vija., ° पौरायैर पौराणां.
 103. B. C. He. Châ. Su. and Dhar., ° य-

CANTO XVI.

2. B. and Va. अत्युच्छ्रिताः for अभ्युच्छ्रिताः.
4. A. D. Va. and Su., स्तिर्ता for स्तिभि-
त °.; B. and Va. विबुद्धः for बुद्धः.
6. B. तां सोऽनपोढा ° for अथोढा °.
7. D. योगप्रवेशः for योगप्रभाव
9. B. C. He. Chā. Va. arSu., तव दां
for अनवया ; A. D. पुरदेवता or अधिदेवता
So also noticed by He.
11. A and He. विशीर्णतल्पादृश निवेशः B. C.
Va. Vijay. & Chā., विशीर्णतो गृहसनिवेशः
D. and Su., विस्तीर्णतल्पो स्तनिवेशः. D2
विशीर्णकल्पादृशतोनिवेशः. So also noticed
by Malli, who further says “ अष्टाः क्षौ
माः.” “ स्यादष्टक्षौममन्त्रियां इत्यमरः । ईषद
समाप्तं विशीर्णोनि विशीर्णकल्पमदृशतानि यस्य
स तथोक्तः । D. अर्थ ° for हत °.
12. A. Vijay. and Su., नदन्मूलकाविचिता °.
D. ज्वलन्मूलकाविचिता ° or नदन्मूलका-
विचिता °.
13. A. D. Vijay. and He ° ध्वनितामगच्छत्
for ° ध्वनिमन्वगच्छत्; B. Chā. and Va., दी
धिकासु for दीधिकाणां.
15. D. चरणाङ्ग ° for चरान्स °; B. C.
Chā. Va. Vijay. and Su., मे for अय
17. B. D. He. Chā. Va. and Su., तनूत्त-
रीयाणि for स्तोत्रोत्तरीयाणि. So also noticed
by He.; D. ° पटयः for द्राः.
19. D. and Su., पुलन्दैः for पुलन्दैः.
20. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su., ° वि-
कृत ° for विकृत °; A. D. He. Chā. Vijay.
and Va., विच्छिन्नधूपप्रसराः. C. विभिन्नधूम-
प्रसराः for विच्छिन्नधूपप्रसराः.
21. A. D. and Chā., ° वानीरवनानि. B.
° वानीरगृहेषु. for ° वानीरगृहाणि ; A. D.
सरयूतटानि for सरयूजटानि.
23. D. प्राप्रसरः for प्राप्रहृत्.
27. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su.,
उद्भूतेन for उदितेन.
28. B. Va. and Su., विसोढं for इवसोढं.
29. D. उद्गच्छमाना for उद्यच्छमाना; B. Vijay.
and Va. वा for च; A. D. ° पति. B. ° पदं
for ° मति.
31. A. D. He. Va. Vijay. and Su., मार्गेषिणी
for मार्गेषिणी; D. विन्ध्यस्य. C. He. Va. &
Dina., विन्ध्येषु for विन्ध्येषु.
32. B. ° प्रताप ° for ° प्रयाण °.
34. A. D. सोल्लसित. B. सोल्ललितं for नौल्ललितं.
35. C. He. Vijay. and Va., तीर for कूल.
36. B. C. Chā. Va. and Su., ° वातः for
° वायुः.
38. D. प्रयुक्ताः for नियुक्ताः ; D. तथाविचां for
तथागता ; B. C. He. Chā. Va. Su. and
Vijay., पुनः for पुन
39. D. and Vijay., ° गताया. for ° गृहाया ;
A. D. Chā. Va. Su., and Vijay., निवर्त-
यामास for निवर्तयामास.
40. B. C. D. He. Chā. Va. Su. and
Vijay., गृहैस्तदीयै for यथाप्रधानम्
41. B. C. D. Va. Su. and Vijay., ° गृह-
स्तम्भगतैः. D. and Chā., ° वधिस्तम्भगतैः.
D2. ° गृहैःस्तम्भगतैश्च for ° विधिस्तम्भगतैः ;
B. D. Va. Su. and Vijay., विपणिस्थपण्यै-
for विपणिस्थपण्या
42. A. D. अधिरोहितायाम् for अधिरोहितायाम्.
43. D. and Vijay., प्रिया वेषम् for प्रियावेषम्.
45. D. and Su., विवृद्ध ° for प्रवृद्ध °.
46. D. व्यमुञ्चत् for विमुञ्चत्
47. B. ° मालिकायाः for मालिकानाम् ; A. D.
वितृम्भितोद्गन्धिषु for वितृम्भणोद्गन्धिषु ; D.
शय्याम् for सख्याम्.
48. B. ° विद्वन्मुख ° for ° विद्वद्भिनख °; B.
C. He. Chā. and Vijay., सदृशभूयिष्ठशिख,
A2 भूयिष्ठमसृष्टशिखम् B2. सवद्धमायष्टशिखम्
D and Va., भूयिष्ठमदिष्टशिखम्. D2. and
Su., भूयिष्ठमलम्राशिखम् for भूयिष्ठमदृष्टशिखम्.
49. D. सिक्तान् for धौतान
50. A. D. and Chā., अनुधूपवासात् for अनु-
धूपवासम् ; A. D. He. and Vijay., पद
for बल.
51. B. and Chā., रुचि for शुशुभे; B. and
Chā., कोपात् for रोषात्; D. खंडीकृतज्या
for खंडीकृता ज्या.
52. B. C. He. Chā. Va. Su. and Vijay.,
° सीधुम् for शीधुम्.
53. D. त्वी for द्वी; B. C. Va. Su. and
Vijay., ° पादसेवः for पादसेवी; B. C. and

- Vijay., सचोदयस्थः. A2. and He., सदोनु-
पस्थौ. B2. Châ. and Su., सदोदयस्थः. D.
and Va., नवोदयस्थः. D2. नवोदयस्थौ for
सचोदयस्थौ
- 55 D and Va., विहितो ° for विहितो ° .
56. B. Châ. and Su., विविम ° . D: and
Va., विलम ° for उद्विम ° ; B. C. He. Va.
Châ Su. and Vijay., ° आक्षेपण ° for
° अभ्युक्षण ° ; A. D. पार्श्वगत किरातमुपात्त-
बालव्यजनम् So. also noticed by He., B.
पार्श्वगतान् किरातानुपात्तबालव्यजनान् for पा-
श्वगतान् किरातिमुपात्तबालव्यजनान् .
60. B Châ Va. and Su., अशक्नुवन्त्यः for
अशक्नुवन्त्यः .
- 61 D. जनयन्ति. So also noticed by He.,
for छलयन्ति; B हसन् for मीनान् ; D. क-
रा ° for जला ° [भङ्गयः.]
- 63 D Va and Su., भङ्गाः. A भङ्ग. for
64. D. मूच्छेयन्नुक्तम् for समूच्छति रक्तम्.
65. B. C. He Châ. Va Su and Vijay.,
° उडुकल्पाः for ° उडुकुल्याः; D. आसाम् for
अमो; A. and Châ., ° रंभ्रमागाः. D. रंभ्रमा-
गाः for ° सूत्रमागाः; B C. He. Châ. Va.
Su. and Vijay., रसना ° for रशना ° .
66. B. He and Vijay., ° दडधार C. Va.
and Su., ° दडधाराः. D: ° गन्धधार D2.
गन्धधारः for वारिधाराः; B. C. He. Châ.
Va. Su. and Vijay., हर्षात् D. आरात्
for दपोत्
67. A. D. Va. Su. and Vijay., उद्वद्ध ° for
उद्वन्ध ° ; B. and He., ° दतपत्रवेष्टः. C.
° फलजालवेष्टः. D. ° फलजालशोभः. D2.
Châ. Va and Su., ° फलकर्णवेष्ट for फल-
पत्रवेष्टः. He notices दतपत्रवेष्टम्.
68. B. C. He Châ., Va Su. and Vijay.,
विलोलमाल्यः D विलोलमालः for विलोलहारः;
B. ° उन्नतपद्मिनीकः. D. ° उद्धतपद्मिनीकः for
उद्धतपद्मिनीकः.
69. B. C. He. and Châ., आमगताः. D. Va
Su. and Vijay., अधिगताः for अनुगताः; A.
D. He and Châ., उन्मयूषं किमुतेन्द्रनीलम्
for इन्द्रनीलम् किमुतेन्मयूषम्.
70. B. C. He. Châ. Va. Su. and Vijay.,
° संस्यैः for ° मुक्तैः ; B. C. He. Châ Va.
Su. and Vijay., ° निस्पन्द ° for ° नि-
स्पन्द ° .
71. B. D. जितः for वृत्तः.
73. B. He. Va. and Su., शोड—विधिः
and Châ अपोड—विधिम् for अपोड—
74. A. D. and He., संजनम् for संवननम्;
D. आभुक्तम् for आमुक्तपूर्वम्; A. D. He.
and Va., धीरः for धीरः.
75. A. He. and Su., ° अरविन्दः. D. Châ.
and Va., प्रसादम्. D2. ° अरविन्दम् for
° प्रसादाः.
- 78 B. C. and Va., अभिमन्. D. He. Châ.
and Vijay. भिन्दन् for निमन्; B. मन्ः
for वन्यः.
81. C. Va. and Vija., अङ्कुशमाशुविद्वान्
So also noticed by He., D. अङ्कुशवाद्वि-
त्वा for शमन्त्राविद्वान्; B. कुशावसिक्तम्
for मुर्द्धा
83. B. Va. and Vijay., ° उच्छ्रित ° for
° उच्छ्रित °; B. and Châ., बाला तु for
बालाति °; B. रपतत्; D. He. Va. and
Su., औ. म् for ° हदास्पतत्.
84. B. He. C. and Va., ° लेखास्थिर °. D.
° रेखाकिण ° noticed by Malli. who
says किणं चिह्नं तदेवलाञ्छनम्
यस्य तेन, रेखास्थिर °.
85. D. म् for आत्मापराधम्.
86. A. उपचिता B He. Châ. Va. and
Su., उप. म्. D. उपहिताभरणः for उ-
पहिताभरणः ; He. Va and Vijay., अ-
भिभाषितारम् अनुभाषितारम्; D. तमेकवन्धु-
म् for सेमेतव
87. B. and Ch. मंगल्योर्णा ° for मागल्योर्णा °
88. A. D. He Su. and Vijay., विषधर-
रिपोः; B. अहि रिपोः for पितृवधरिपोः. So
also noticed He; B. भद्रव्यालाम् for
शान्तव्यालाम्.

CAN TO XVII.

1. B. C. He. Va. Châ. Vijay. and Su.,
आप for प्राप.
3. A. D. and Su., ° पुरः for ° वरः.
4. B. D. जन्यः for जायः So also noticed
by Châ.
5. B. D. and Vijay., सहायिकं for सहायकं;
A. D. अजय्यं. C. and Vijay., महीशः for
दुर्जयं. So also noticed by Châ.; D. सः for सः

1. D च for आषि; C. Va. Vijay. and Su.,
° भाषिणी for ° भाषिनी.
2. D. विनाम for विमाङ्ग. So also noticed
by He.
3. B. ° पीठे निवेशितं. C. ° पीठप्राष्ठितं. D.
पीठोपशोभित. D2. He. Va. and Su. ° पीठनि-
वेशित for ° पीठोपवेशित.
4. D. D. प्रहृत ° for आहृत °; व्युच्छिन्नस-
न्तते; D Va. Vijay. and Su., अछिन्नसन्तते:
for अवच्छिन्नसन्तते.
5. B. C. He. Chā. & Vijay., ° पात्तरम्. D.
° पटोत्तरान्. for ° पटोत्तरान्. Chā. notices
D's reading; B. C. Vijay. and Chā., ° वृ-
द्धप्रयुक्त. D. ° वृद्धप्रयुक्तान् for ° वृद्धे प्रयु-
क्तान्; D. च for सः.
13. A. D. and He., द्विजोत्तमाः र द्विजातयः.
14. A. अद्वैतपदा for त्रिपुराद्वय.
15. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su.,
प्रवृष्टः for प्रवृद्धः; A. D. Vijay. and He.,
चातकैः for सारगैः.
16. B. A. तन्मन् °. for सन्मन् °.
17. C. Chā. Va. Vijay. and Su., यावत्सेषां.
D. यावदेषा for यावत्सेषां.
18. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su.,
खदिरयन् for उदिरयन्; D. बनिर्वृत्त्ये.
21. C. D. He. Chā. Va. Vijay. and Su.,
कक्षान्तर ° for कक्षयान्तर °.
23. C. D. He. Va. Su. Vijay. and Dina.,
तस्य for तस्य; B. C. I. Va. Vijay.
and Su., मुक्तागुणानन्द ° मुक्तागुणोन्नदः;
B. C. He. Chā. V. Vijay. and
Su., अभ्यन्तरसज्ज for अन्तरसज्ज; B. ° व-
धिणा. C. and He., ° वधि. D. ° वद्धिना.
D2. ° बन्धिना for ° शोषि.
25. B and Chā., ° दुकूल. D. A. ° दुकू-
लभाक् for ° दुकूलवान्.
26. B. C. D. He. Va. Chā. Vijay. and Su.,
नवे for उदिते; B. and I. मेरु ° for मेरी.
28. C. He. Va. and Su., महीभृताम्.
D. महीभुजाम् for महीधिम.
29. C. मण्डलायतनम् for मण्डायतनं
30. B. C. He. Vijay. and Dina., अधिराज्य for
अधिराज्य; B. C. लेखायत् for रेखाभावात्.
A. as well as Charvardhan and
Su. vijaya omit to stanza.
31. A. D. He. Va. and Dina., ° भाषण
for ° विषण.
32. B. Vijay. and Chā. ऐरावणौजसा. D.
नागेनामिततजसा for ऐरावतौजसा.
33. B. ° गोष्मा. C. and Su., ° गोष्म for
° गोष्म्य; C. Va. Chā. and Su., उद्धृत
Vijay उद्धृत for उच्छ्रित. A. हृतः. B. and
Chā., हृतः; D. हृतं for हृतं.
34. B. धूमस्य for धूमात्; B. C. He. Chā.
Va. Vijay. and Su., शिखा. for शिखाः;
B. C. and Su., तेजसः for तेजसां.
35. D. प्रीतिविशद for प्रीतिवशदः; B. C.
Chā. Va., Vijay. and Su., उद्धृपं for ध्रुव.
37. B. भूमिः for वौदः; B. C. He. Chā. Vijay.
and Va., ° जलप्रुता. D. and Su., ° परिप्रुता
for ° जलाप्रुता.
39. B. C. Va. Vijay. and Su., ° च्छेदान्
So also noticed by He., D. and Dina.,
° च्छेत्ता. D2. ° च्छेदि ° for ° च्छेद्यान्; B.
and Vijay., अतान्द्रयः for अतन्द्रितः.
41. D. च for तु. [उद्धृत.
42. B. Chā. Va. and Su., उत्खाय for
43. A. D. He. Chā. Va. and Su., तस्मि-
स्तानि for तानि तस्मिन्; D. and Chā., सम-
तानि for समस्तानि; B. C. He. Chā. Va.
Vijay. and Su., चास्य for तस्य; C. D. He.
Va. and Su., उत्सिषिचुः for उत्सिषिचे.
44. D. बद्धमूलः for दृढमूलः.
45. D. मदा for यतः.
46. C. He. Va. Vijay. and Su., ° सुमुखे. D.
° विमुखे for ° अभिमुखे; B. चटुलापि. C.
चञ्चलापि for चपलापि; B. C. He. Chā.
Va. Vijay. and Su., हेमलेखा for हेमरेखा.
48. B. C. Chā. Su., राज्ञां for राज्ञः; D. न-
भस्य for व्यभस्य.
49. B. ° दिनविभागेन. D. Va. and Su.,
° दिवविभागेन for ° दिवाविभागेन; D. मही-
भृतां for महीक्षिताम्.
50. B. न जातु for स जातु; B. and He. स्म
for न.
51. D. निक्षिप्तैः for चक्षिप्तैः; D. यथाकाल स्व-
पन्नापि for यथाकाल स्वपन्नापि.
52. D. दुर्गमाणे for दुर्गहाणि. माणः.
53. C. शालिगर्भसममाणः for गर्भशालिग-
सममाणः.
54. A. Va. and Su., अपथे प्रवृत्तोऽमृत. D.
and Vijay., अपथेन प्रवृत्तेन for अपथे न
प्रवृत्ते; D. He. Chā. and Va., इव
for एव; D. He. and Chā., मरितापतेः
for लवणाग्मसः.

55. A. D. Va. Vijay. and Su., उपपादयेत्
for उपादयेत्.
56. D. दबोऽनलः.
57. D. Chā. Va. Vijay. and Su., च for वा.
58. C. विवृद्धानि for प्रवृद्धानि.
59. A. अतिविशिष्टः B. Vijay. and He. अरि
विशिष्टः. D. and Su., अरिन् विशिष्टः. D2. and
Va., अरिन् वशिष्टः for एभिर्बलिष्ठः
60. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su.,
कोशात् for कोशेन; A. Chā. Va. and Su.,
अभिगम्यते. D2. and Vijay., अभिमन्यते.
D. अनुगम्यते for अभिनन्यते.
61. B. C. He. Va. and Su., रन्ध्रेच for रन्ध्रे-
षु; B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su.,
ग्राहर्त् for ग्रहरन्; B. C. He. Chā. Va.
Vijay. and Su., द्विषा for रिपुन.
62. D. पितृ ° for पित्रा °; D. सांपरायण
for सांपरायिकः; A. D. नावशिष्यत for न-
व्यशिष्यत.
63. D. स्वैर सार्थाः for सार्थाः स्वैर; B. C.
Chā. Va. and Su., तदीयेषु for स्वकीयेषु
64. D. अपि for इव.
65. B. गजाः for गजान्.
66. B. and Chā. सबलानां गुणानां च D.
गुणानां च बलानां च for स गुणानां बलानां च;
D. Va. and Su., कर्मसु for वस्तुषु
67. B. C. He. Va. Chā. and Vijay., दण्डनानि
for राजनानि
68. B. ° विकल्पे for विधिषु. So also noticed
by He; C. He. Chā. Va. Vijay.
and Su., वीरकामिनी. B. वीरकाक्षिणी for
वीरगामिनी.
69. D. आसीत् for प्रायः; B. He. Chā. Va.
and Su., ° भग्नानि for भिन्नानि.
70. C. and Vijay., प्रवृद्धः for प्रवृद्धौ. So also
noticed by Malli.; B. He. and Chā., स
च for स तु; D. He. Vijay. and Su., न
ययौ ताविव क्षय for न चाभूत्ताविव क्षयौ.
71. D. जनाः for सन्तः; A. अत्यन्त महत्. D.
and He. अत्यन्त महितः for अत्यर्थ महतः;
A. अधिषु. D. He. and Va. अधिना for
अधिनः.
72. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su., प्रप्रे
for ववृषे; D. तत्कार्यद्वेषणः for तत्कारि
द्वेषणः.
73. A. D. He. and Va., दर्शने निघ्नन् for
दर्शनेन घ्नन्; B. नक्त चापनुदस्तमः for तत्वार्येन

- नुदस्तमः B. स तंत्रयांचके. C. सुपालयांच
D. and Vijay., स रजयचके. D2. Va.,
Su., वित्तसचके. A2. Chā. and He.,
वर्द्धयांचके for स्वतंत्रयांचके; A. न
ताविव क्षय D. न ययौ तावदक्षय for
तस्यै इवोक्तिः
74. D. गमस्य for अगतयः.
75. D. and Vijay., यदपि for यदपि; D. and
Chā., अश्वमेधाय for अश्वमेधाय; B. and
Chā., धर्मः A. धर्माय. D. Va. Vijay. and
Su., धर्म for धर्म्य
76. B. C. Va. Vijay. and Su., राजा राट
for राजा गजा.
77. B. C. Vijay. and Chā., तमूचः साम्ययोगात्
for उचुः साम्ययोगतः.
78. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su.
शेषा for देशः.
79. B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su.
कोशवृद्धि for कोषवृद्धि.

CANTO XVIII.

1. D. सुताया. for सुतायां
2. B. C. He. Va. Vijay. and Su., उरुक्
येण for उरुक्चयेण, B. C. He. Va. Vijay.
and Su., सप्ततिफलात्मकेन. D. सप्ततिफलात्
केन for सप्ततिफलोन्मुखेन Chā., omits the
stanza.
3. D. and Su., असुदन् for असुदन्
4. C. He. Vijay. and Va., तस्मिन् for
तस्मै; B. C. He. Chā. Va. Vijay. and
Su., तत्प्रभवः D. स प्रभव. D2. तत्प्रभव for
तत्प्रभवे; D. अजयै for अजर्य; D. मन for
पुनः.
5. A. and Vijay., आहितपुण्डरीक. D2. आ
हितपुण्डरीक्ष. D. and Chā., आहतपुण्डरी
for अजान पुण्डरीकः. Chā., commen
“आहतः कृतः पुण्डरीकनामा यागो ये” Su.,
भूत तः C. He. Vijay. and Chā., अत्र
for श्रिता.
6. D. ° दत्त for ° दक्ष; B. C. He. Chā.
Va. Vijay. and Su., क्षामतनुः for क्षामतनुः;
B. समाद. C. and Vijay., चकार for चकार
7. A. D. and He. व्यजायत for व्ययत.
8. B. C. He. Chā. Va. Su., and Vijay.,
अधिकवत्सलेन for आत्मजवत्सलेन

D. and He. महीं for स गां ; C. and Vijay., अनर्थव्यसनैः. D. अनर्थव्यसनैः for अर्थव्यसनैः.

B. D. Chā. Va. Vijay. and Su., याति for अति, D. and Su., उच्चैस्तात्वात् for उच्चैः स्त्वात्; A. D. Vijay. & Chā., परिजात for रियात्र, Between 16-17 B. D. Chā. Vijay. and Su., read "तस्माद्भूवा दलाभिधानो न्वितः पद्मदलामदष्टिः । कुन्दान्तदन्तो रिन्तसिद्ध पति पृथिव्याः कुलकैरेवन्दु ।"

न्वितः पद्मदलामदष्टिः कुन्दान्तदन्तो न्वितः पद्मदलाक्षदष्टिः कुन्दाभदन्ता पद्मदलामदष्ट. कुन्दावदातो

(C and Chā., शलः D. Vijay. and He. D2. and Su., शैल. for शिलः; D. ट ° for ° पट °

A. D. Va. and Su., सुखप्रगोधि ; for प्रगोधि, B. C. He. Va. Vijay. and Su., for वृत्त, A. उपरुद्धवृत्ति D. अपरुद्ध- So also noticed by He., for उपरुद्ध-

C. D. गगवृद्धिषु for गगवन्धिषु Between 19-20 B. D. Vijay. He. & Su., read हत्वाथ भोगास्तपसोत्तमन त्विविष्टप प्राप्तवति तिष्ठे । तदात्मजः सागरधीरचेतः शशस पृ- मकला वृत्तम ।"

B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su., आसी- नः सुतोऽभवत् ; D. and Chā., पङ्कज- ताव्य for पङ्कजनाभवरूपः.

A. तस्यात्मजः for तदात्मजः ; D. and He. मेखलायाः for ° भूषणायाः ; B. C. Chā. Va. Vijay. and Su., वज्रनामः वज्रनामा for वज्रनाम.

C. He. and Chā., स्वः for या ; D. He. Chā., ° लब्धं for ° लब्धा ; B. C. e Chā., and Su., खण्डन. D. and Va. इन for शङ्खम् ; D. सन्नितै. for उदितैः. (y. omits thus.

° नामा for ° धाम्ना ; D. Vijay. and He., अश्वरूप. for अश्वरूपः ; B. D. He. Chā. Vijay. and Su., द्युषिताश्च for द्युषिताश्च

Chā. Vijay. & Su., विश्वसमः. C. विश्व- D. विष्णुसम. for विश्वसह ; B. Chā. and Su., अधिजमे. C. He. Vijay. and

अधिज्ञे for विज्ञे ; B. C. He. Vijay. Chā. and Su., विश्वसहः. D. विश्वसजः for विश्वसहः.

25. B. and Vijay. हिरण्याख्यरिपोः for हिरण्या- क्षरिपोः. A. D. He. Chā. and Va., सुजाते for स जाते

26. B. D. and Vijay., अन्ये वयसि for अन्ते वयसि ; B. D. and Chā., वल्कधरः for वल्क- लवान्

28. C. Va. and Su., ° पद for ° सभं ; B. C. He. Va. Vijay. and Su., ब्रह्मभूयां. D. ब्रह्म- भूयात् also noticed by He., for ब्रह्मभूयं ; B. गतिमाससाद for गतिमाजगाम.

29. B. and Vijay., विपीडाः C. He. Chā. Va. and Su., विपीडा for विपीड ; D. शासनाङ्क for शासनाङ्का B. क्षितीशे for प्रजेशे ; B. ° जलोक्षिताक्ष्य D. ° जलाकुलाक्ष्यः for ° ज- लोर्विलाक्ष्य

30. B. Chā. Vijay. and Va., स्पष्टाकृतिः for स्पष्टाकृति

31. D. and Su., वशधरेण for वशकरेण ; C. and He. अप- स्पृशन्. D. Va. Vijay. and Su., अपस्पृशन् for उपस्पृशन् ; B. C. He. Chā. Va. Vijay. and Su., त्रिबुशान्ति for त्रिदशत्व

32. C. Va. Vijay. and Su., ° पद्मराग for पुष्पराग ; D. पुष्पाम् for पोष्पाम् ; B. C. He. Va. Vijay. and Su., पुष्प for पुष्प ; B. C. He. Va. Vijay., and Su., यस्मिन् for तस्मिन् ; C. He. Va. and, Su., पुष्पः for पुष्पः. Chā. omits this stanza.

33. B. सयोगात् for सयोगात्.

34. C. Vijay. and Va., तत्प्रभव for तत्प्र- भवः ; C. Vijay. and Va., ध्रुवोपमेयं for ध्रुवोपमेयः ; C. and Vijay., ध्रुवसधि for ° ध्रुवसधिः ; C. and Vijay., उर्वी for उर्वी ; B. C. He. Chā. Va. Vijay., and Su., नृपाणां for नृसिंहः.

35. D. नृसोमः for नृसिंहः.

36. A. Va. and Su., एकमत्याः. D. and Vijay., एकपुत्र for एकमत्याः ; B. ° तन्तुशेष for ° तन्तुमक.

37. A. पुष्करकुड्मलेन. D. कुड्मलपङ्कजेन for कुड्मलपुष्करेण ; D. Chā. Va., and Su., वा for च.

38. A. & Chā. मौलिपरिग्रहात् So also Malli. who says "मौलिपरिग्रहात् किरिटीस्वीकारात्. D. Vijay. and Su., मूलपरिग्रहात् for मौल परिग्रहात्.

**DONATED TO
TID CENTRAL LIBRARY**

